

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 + 300 ΒΕΡΟΙΑΣ
 Ν44
 Αριθ. είδ. 56
 ΔΩΡΕΑ 27000600
 ΕΣΤΕΡ 00757

123456 / # 887
 10

11/1
 6

Адрес: 451211, г. Челябинск, ул. Борова, 10

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ, ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ,

ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ, ΟΔΗΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΟ-

ΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ,

ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ

ΑΛΛΩΝ ΕΘΝΩΝ,

Μετατυπωθέντων ἀπεραλλάκτως ἐκ τῆς

Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

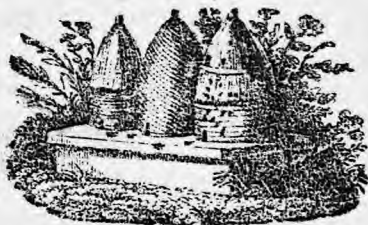
ΥΠΟ

Β. Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΙ

Α. Ι. ΚΑΚΟΤΑΙΔΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ Χ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

(Παρά τῇ Πύλῃ τῆς Ἀγορᾶς ἀριθ. 420).

1862.

Αυστρίας καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἐκατέρως τῶν ἐπικρατειῶν, ἐκτὸς τῶν μνημονευομένων εἰς τὸ ἄρθρον 4 τῆς μνησθείσης συμβάσεως, γραφεῖα πρὸς ἀνταλλαγὴν τῆς ἀλληλογραφίας κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἀνωτάτη αὐτοκρατορικὴ τῆς Αὐστρίας Γεν. Διεθνοῦς τῶν Ταχυδρομείων συνήνεσε πρὸς τοῦτο, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1) Συνιστάται ἐν Μεσολογγίῳ ἀνταλλακτήριον γραφείον.

2) Τὸ ἐν Μεσολογγίῳ ταχυδρομικὸν γραφεῖον θέλει ἐνεργεῖ ὅ,τι καὶ τὰ τῶν Ἀθηνῶν, τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Σόρου ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν καὶ ἀποστολὴν τῆς ἀλληλογραφίας σύμφωνα μὲ τὸ ἄρ. 4 τῆς μνησθείσης ἀνωτέρω Ταχυδρ. συμβάσεως. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰανουαρίου 1854.

3. ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ.

εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων διατ. τοῦ 1852 Νόμου.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς καὶ Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους τοῦ Κράτους.

Δι' εἰδικῆς τοῦ Ὑπουργείου ἐγκυκλίου ἀπεστάλαξεν πρὸς ὑμᾶς πλείστα ἀντίτυπα τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων διατ. τοῦ 1852 νόμου, διὰ νὰ τὰ διανεύμῃτε εἰς τοὺς Δημάρχους πρὸς δημοσίευσιν.

Μολονότι δὲ ὁ νόμος εἶναι ὁ αὐτός μετὰ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ, ἐκτὸς μικρῶν τινῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ἐλόμεν σὰς καταδείξει καὶ μολονότι αἱ ἐπὶ τοῦ νόμου τοῦ 1852, καὶ 1853 ὁδηγαὶ ἡδὺναντο νὰ χρησιμεύσουν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τοῦ 1854, ἐλεωρήσαμεν ὅμως ἀναγκαῖον πρὸς εὐκολίαν σας νὰ συνοψεύσωμεν καὶ αὐτὸν μὲ νέας γενικὰς ὁδηγίας, εἰ καὶ μὴ διαφερούσας κατὰ πολὺ τῶν παλαιῶν.

Ἀρθρ. 1—2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ἐψηφίσθη καὶ διὰ τὸ ἀσφαμένον ἔτος ὅπως εἶχε καὶ κατὰ τὸ ἄρτι λήξαν ἐξαιροῦνται δὲ τῆς φορολογίας ὅσα ζῶα ἐξηροῦντο καὶ μέχρι τοῦδε ἀνευ οὐδεμιᾶς διαφορᾶς.

3—4. Κατὰ πᾶσαν ἐνικουρίαν δῆλω-

σιν τῶν ζώων τὸ ὕπουργεῖον οὐδὲν ἄλλο ἀπήτησε παρ' ὑμῶν, ἢ νὰ δώσῃτε διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους νὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι τὸ ἀληθὲς συμφέρον των ὑπαγορεύει νὰ δηλώσιν ἀκριβῶς τὰ ζῶα των α) διότι πείθουσι τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐμμένῃ εἰς τὸ ἐν ἰσχύϊ εὐεργετικὸν σύστημα τῆς φορολογίας τῶν ζώων καὶ β) διότι ἀπαλλάσσονται τῶν πολυειδῶς ἐπιζημιῶν συνεπειῶν τῆς μὴ ἀκριβοῦς δηλώσεως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1852 καὶ 1853 εἰδείξαν οἱ κτηνοτρόφοι, ὅτι ἤρξαντο νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰ αἰσθήματα τῆς Κυβερτήσεως, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δηλώσεως τῶν δύο τούτων ἐτῶν, εἶναι ὅμως καὶ ἀναντιρρήτον, ὅτι δὲν ἀπέμαθον πολλοὶ τὴν κακίην πρὸς τὸ ἀποκρίπτειν μέρος τῶν ζώων ἔξιν των, καὶ πάντοτε ἠνάγκασαν καὶ ἀκούσαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προέλθῃ εἰς τὸ ἐπαχθέας, ἀλλ' ἀπαρκίτητον μέτρον τῆς ἀκριβοῦς, διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβῆ τοῦ δημοσίου φόρου βεβαίωσιν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ὁσάκις προέβη εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀκριβοῦς οὐδέποτε τὸ ἐπραξεν ὁρμώμενη ἀπὸ πνεῦμα ταμιευτικόν, ὃ ἔστι διὰ νὰ περιποιήσῃ εἰς τὸ δημοσίον Ταμεῖον τὴν ἐπιβαλλομένην ὑπὲρ τοῦ νόμου ποινήν τοῦ τοισούτου φόρου τῶν ἀδελώτων ζώων, ἀλλὰ διότι ὥφειλε νὰ ἐκπληρώσῃ διττὴν καθήκον· ἀφενὸς νὰ βεβαιώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβῶς τοὺς δημοσίους φόρους, καὶ αφετέρου νὰ καταστήτῃ τὸν νόμον σεβαστόν. Διὰ τοῦτο ἐστάθησαν πάντοτε εἰς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν εἰς τοὺς λαοὺς τὴν ἀκριβῆ δῆλωσιν, διότι αἰσθάνεται καιρίαν λύπην ὁσάκις εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταδιώκῃ ποινικῶς τὰς παραβάσεις τοῦ νόμου.

Ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ὁρμώμενον καὶ ἡδὺ τὸ ὕπουργεῖον σὰς προσκαλεῖ, Κύριοι, νὰ προτρέψῃτε καὶ δι' ἐγκυκλίων καὶ διὰ προσωπικῶν παραστάσεων τοὺς κτηνοτρόφους νὰ δηλώσωσιν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ἀκριβῶς τὰ ζῶα

των, διὰ νὰ ἀποφύγῃσι τὰς δυσχερέστους συνεπειὰς τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν, καὶ οὕτως παρατηρεῖ, ὅτι θέλει θεωρήσῃ ὡς ἰδιαιτέραν ἐκδοὺς ἐκείνων ἐξ ὧν, ὅσοι κατορθώσῃ διὰ τῆς πειθοῦς ἀκριβῆ τῶν ζώων δηλώσῃ καὶ ἀποφύγῃσι τὸ μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἀπαιτοῦμεν ἰδίως ἀπὸ τοῦς οἰκονομικοῦς ἐφόρους νὰ περιέλθωσιν αὐτοπροσώπως τὰς ὑπὸ τὴν διαίθυνσιν των ἐπαρχίας διαρκούσας τῆς δηλώσεως καὶ ἐπισκευθέντες τὰ μέρη, ἐνθα παραχειμαζοῦσι τὰ ζῶα, νὰ πείσωσι δι' ὅλων τῶν μέτρων τοῦς κτηνοτρόφους εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν δηλώσιν.

Ὁ πρῶν χειμὼν ἤρξατο καὶ θέλει ἴσως τελευτήσῃ εὐνοϊκῶς διὰ τὴν κτηνοτροφίαν ὥστε, ἂν δὲν ἐπέλθῃ ἀτμοσφαιρική τις μεταβολὴ ἐπιβλαβὴς δι' αὐτήν, ἔχομεν δίκαιον νὰ προσδοκῶμεν πολλὴν μεγαλητέραν τῆς περυσινῆς αὐξήσιν τῶν ζώων, καὶ ἀναμένομεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων νὰ κρίνωμεν περὶ τοῦ ἰδιαιτέρου ζήλου, τὸν ὅποιον θέλετε καταβάλλει εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἐπειδὴ δὲ τινες τῶν δημάρχων κρατοῦσι παρ' ἑαυτοῖς μέρος τῶν ἀποσταλλομένων ἐντύπων δηλώσεων, καὶ ἐροδιάζουσι κατόπιν τοῦς μεταβαίνοντες εἰς τὰς θερμακὰς νομὰς κτηνοτρόφους μὲ νέας εἰκονικάς δηλώσεις, περιεχούσας πλείωτον ἀριθμὸν ζώων, διὰ νὰ δύνανται οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι νὰ λαμβάνωσι μεγαλητέρας τοῦ πραγματικοῦ τῶν ζώων τῶν ἀριθμοῦ χωρητικότητος νομὰς, αἱ ἀποσταλκόμεναι εἰς ἕκαστον δήμαρχον δηλώσεις θέλουσι μνηογραφηθῇ καὶ ἀριθμηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ εἰς τὸ στέλεχος καὶ τὸ ἀπόσπασμα, θέλει κρατηθῇ εἰς τὴν ἐφορίαν ἀκριβὴς σημειώσεις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποσταλκιστῶν εἰς ἕκαστον ἐντύπων δηλώσεων ἀπὸ 1 αὐξήσιν ἀριθμὸν μέχρι δέκα, καὶ θέλει προσκληθῇ ὁ δήμαρχος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐφορίαν ὁμοῦ μὲ τὰ στέλεχη τῶν πληρωθεισῶν καὶ τὰ ὅλως ἄθικτα ἐντυπα δηλώσεων ἐπὶ ἀπειλῇ πειθαρχικῆς ποινῆς.

Μετὰ τὸ πέραν τῆς δηλώσεως θέλετε

παραβάλλει τὰς ἐφετεινὰς δηλώσεις πρὸς τὴν παρελθούσαν διὰ δηλώσεως καὶ ἀπαριθμήσεως φορολογίαν κατὰ χωρίον καὶ κτηνοτρόπον, καὶ ὅπου ἀπαντήσῃτε ἐπὶ ἑλαττον διαφορὰν θέλετε ἀναζητήσῃ τὸν λόγον, διὰ νὰ μὴ ἀπακτιθῇτε ὡς πρὸς τὸ μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως. Ὑποβάλλοντες δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δηλώσεως συγκριτικῶς πρὸς τὴν διὰ δηλώσεως καὶ ἀπαριθμήσεως φορολογίαν τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν θέλετε συνοδεύει αὐτὸ καὶ μὲ πρωτόκολλον περὶ τῆς ἀνάγκης, ἢ μὴ ἀπαριθμήσεως, καὶ μὲ ὀνομαστικὰς σημειώσεις τῶν κτηνοτρόφων ἐκείνων, ὅσοι παραχειμαζάντες πέρυσιν εἰς τὴν ὑπ' ὑμᾶς ἐπαρχίαν παρεχειμαζάν ἐφέτος εἰς ἄλλην, ἢ καὶ τ' ἀνάπαλιν, περιεχούσας καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ πᾶσόν τῶν ζώων των. Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δηλώσεως καὶ τῶν ἀνωτέρω σημειώσεων θέλομεν κρίνει κατὰ πόσον ἡ δηλώσις ὑπῆρξεν ἀκριβὴς καὶ κατὰ πόσον ἢ ἐπὶ πλέον ἢ ἑλαττον διαφορὰ θεωρεῖται εὐλογος, διότι συμβαίνει πολλαχοῦ νὰ προκύπτῃ ἡ αὐξήσις τῆς δηλώσεως ἐκ παραχειμασεως νέων κτηνοτρόφων, κεκτημένων μέγαν ἀριθμὸν ζώων, καὶ ὑπὸ τὴν αὐξήσιν ταύτην νὰ καλύπτεται ἡ πραγματικὴ ὑποκαρῶν ἄλλων ζώων, ἐνθ' ἡ αὐξήσις εἶναι φυσικὴ καὶ πρέπει κυρίως νὰ στηρίζεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν δηλωθέντων καὶ ἀπαριθμηθέντων τὸ παρελθὼν ἔτος προσθήκην τοῦ ἐπιζήσαντος περυσينوῦ τοκετοῦ, ὅστις ἐξήρξατο τότε τῆς φορολογίας ὡς θηλάζων, ἐκτὸς ἐὰν ἐπῆλθεν αἰτία τις δικαιολογούσα ἢ τὴν ἐλάττωσιν, ἢ τὴν εὐλίγην αὐξήσιν, ὅτε ἔχετε καθήκον νὰ ἐκθέσῃτε τὴν αἰτίαν ταύτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς γνῶσιν του.

Β. Τὸ ἔρρον ἢ τοῦ Νόμου περιέχει σπουδαίας διατάξεις, καὶ ὁμοῦ δὲν κατεβλήθη ποτὲ ἡ θέουσα ἐπιμέλεια εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐφαρμογὴν.

Πολλοχοῦ οἱ δήμαρχοι δὲν φροντίζουν νὰ δημοσιεύωσι τακτικῶς εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν διακυβερνήσαν των χωρία τὰς τῆς δηλώσεως τῶν ζώων, καὶ τῆς ἐφορίας

εἰς τὸ νὰ συντάττωσιν ἀποδείξεις τῶν εἰδικῶν παρόδρων καὶ τῶν ἐφημερίων, ἐμφανίζουσας τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου, καὶ οὕτως εἰς τινὰ χωρία δὲν λαμβάνουσι γνῶσιν αὐτοῦ οἱ κάτοικοι διὰ τὰ δηλώσωσι τὰ ζῶα τῶν. Ὅλοι δὲ οἱ δήμαρχοι δὲν δημοσιεύουσι παντάπασιν εἰς τὰ χωρία ἀποσπάσματα τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κατὰ τὸν τελευταῖον § τοῦ ἀρθροῦ 4, ἐνῶ διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ὁ νομοθέτης προέβλεπε νὰ παρέξῃ τὰ μέσα τῆς ἀνακαλύψεως τῶν υποκυρβεύτων ζώων, διότι οἱ κάτοικοι λαμβάνοντες γνῶσιν τῶν γενομένων δηλώσεων καὶ ἔχοντες συμφέρον εἰς τὴν ἰσότητά τῆς φορολογίας κατανοοῦντες εἰς τὸν ἔρρον τοὺς μηδόλους ἢ μὴ ἀκριβῶς δηλώσαντας τὰ ζῶα τῶν.

Ἀπαιτοῦμεν διὰ ταῦτα εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς δηλώσεως νὰ προδῇται εἰς αὐστηρὰς ἐρεῖνας, καὶ ἂν μάλιστα, ὅτι δήμαρχος τις δὲν συνεμορφώθη ἀκριβῶς μετὰ τὸ ἀρθρ. 5 ἐδάφ. 4. τοῦ Νόμου, νὰ τὴν καταμηνύσῃται ἀμέσως εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα δυνάμει τοῦ τελευταίου § τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ καὶ νὰ εἰδοποιήσῃται καὶ τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ δικαστήρια δικάζοντα τὰς παραβάσεις τοῦ Νόμου ἀπαιτοῦσι τὴν παραγωγήν τεκτικῶν ἀποδείξεων τῆς δημοσίευσιν αὐτοῦ θέλετε δώτε εἰς τοὺς δὲ μάρχους δείγμα τοιαῦτα ἀποδείξεως καὶ τοὺς προκαλέτε νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸν ἔρρον χωριστὴν ἀπόδειξιν διὰ κάθε χωρίον, συνταγμένην κατὰ τὰς περιεχομένης εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 12.473 καὶ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1883 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου παρατηρήσεις τοῦ εἰσαγγελεῖως Πεκτρῶν, υπογεγραμμένην ἀπὸ τὴν εἰδικὴν πρέδρον καὶ τὸν ἐρέα τοῦ χωρίου, καὶ ἐπικυρωμένην ὑπὸ τοῦ δημάρχου, μετὰ τὴν ἀπειλὴν, ὅτι, ἐάν δὲν συναποστείλωσι τοιαύτας μετὰ τὰ στελέχη τῶν δηλώσεων καὶ τὸ βιβλίον αὐτῶν θέλουν καταμηνυθῇ ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἐδάφ. 4. τοῦ ἀρθροῦ 5. Οἱ ἔρροι θέλουν φυλάττειται τὰ ἀποδείξεις ταύτας διὰ νὰ τὰς συνεκποστείλωσιν εἰς

τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖα μετὰ τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως, ἂν ποῦ ἐναργηθῇ τοιαύτη.

6—8. Τὰ ἀρθρα 6, 7 καὶ 8 τοῦ Νόμου ἐπιβάλλουσιν εἰς ὑμᾶς ἐμφερίθι καθήκοντα ἀρεῖτετε ἐπομένως α) νὰ ἐξακριβώτε μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἂν πολλοὶ ἢ ολίγοι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ ζῶα τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλειπῶς, καὶ νὰ διατάττειτε τὴν ἀπαριθμῆσιν διὰ κοινῶν ὑμῶν πρωτοκόλλων προσδιορίζοντες τὴν πρὸς τοῦτο περιφέρειαν ὅτι νὰ φροντίζητε νὰ ἐκλέγητε προσωπικὸν ὅσον οἶόν τε κατὰλληλον καὶ μόνον τὸ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, καὶ νὰ ἐπιμεληθῃτε, ὥστε τοῦτο νὰ διεξάγῃ τὴν ὑπηρεσίαν του πιστῶς καὶ ἐντίμως ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τοῦ ἐφόρου καὶ γ) νὰ προκαλέτε ἐγκαίρως τὴν ἐκλογὴν τῶν δύο ἀπεσταλμένων ἐκαστοῦ δήμου, οἵτινες θέλουν παρακολουθεῖ τὴν ἀπαριθμητὴν εἰς πᾶσαν ἐντὸς τοῦ οἰκείου δήμου ἐνεργουμένην ἀπαριθμῆσιν, ἐπιμελούμενοι, ὥστε νὰ ἐκλέγωνται ὡς τοιοῦτοι ἄνδρες εὐπόλητοι καὶ δικαιοσύμενοι μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν τῶν ἐπὶ τιμωρίᾳ, διὰ νὰ δύνανται νὰ φέρωσι τὸν σιβαρὴν ἐκείνον χαρακτηρὰ, μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ Νόμος τοὺς περιέβαλεν.

Ἐκτός τῶν μέσων, ἅτινα σὺς ὑπεδείξαμεν διὰ τῶν ἐπὶ ἀριθ. 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου διηγηθῶμεν, πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀκριβοῦς ἢ μὴ δηλώσεως τῶν ζώων καὶ τῆς ἀνάγκης ἢ μὴ ἀπαριθμήσεως, σὺς συνιστῶμεν καὶ ἄλλας αὐστηρὰς ἐξωδίκους ἐρεῖνας, διότι δὲν ἀνεχόμεθα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐπιδαρυνθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι μετὰ ὑπέρογκον ἐξοδὸν ἀπαριθμήσεως χωρὶς νὰ ἦναι καὶ τὸ προκύψον ἐξοδὸν οὐσιώδες. Ἐρῶ καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ κανονίζητε οὕτω πως τὴν ἀπαριθμῆσιν, ὥστε αἱ συνέπειαι αὐτῆς νὰ ἐπιδαρύνωσι μόνον τοὺς παραβάτας τοῦ Νόμου καὶ ποτὲ νὰ μὴ ἀποβῇ καταθλιπτικὴ εἰς ὅτους ἐδήλωσαν ἀκριβῶς τὰ ζῶα τῶν.

Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ὥστε ἡ ἀπαριθμῆσις, ὅπου θεωρηθῇ ἀναγκαῖα, νὰ ἐργάζεται ἀπὸ τῆς 10 ἢ 15 τὸ

πολύ τοῦ Μαρτίου, διὰ νὰ καταλαμβάνωνται τὰ ποίμνια εἰς τὰς χειμερινὰς των νομάς, ἐπιτρέπομεν μὲν νὰ προβαίνειτε εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως, σὰς καθιστῶμεν ὅμως προσωπικῶς ὑπευθύνους ὡς πρὸς τὸ ἀποτελεσμα αὐτῆς.

Οἱ ἔφοροι θέλουν παρακολουθεῖ κατὰ βῆμα τοὺς ἀπαριθμητάς· μεταβαίνοντες δὲ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον θέλουν ἐρευνᾶ, ἂν οἱ ἀπαριθμηταὶ ἐξηκριβωσαν ὅλα τὰ ἀδήλωτα ζῶα, καὶ ὅποιαν ἐδείξαν διαγωγὴν. Ὅπου δὲ συλλάβωσιν εὐλόγους ὑπονοίας, ὅτι ἢ δὲν ἐξηκριβωσαν ὅλα τὰ ἀδήλωτα ζῶα, ἢ ἡπίστησαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των· ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει θέλουν ἐνεργεῖ αὐτοπροσώπως ἀπαριθμῆσιν τηροῦντες τὰς ἐν τῷ νόμῳ διατυπώσεις, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ θέλουν ἐνεργεῖ τὴν δέουσιν προανάκρισιν, καὶ θέλουν συνεννοεῖσθαι μετὰ τῶν ἐπάρχων, διὰ νὰ ἀπολύηται τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπιστήσαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν του προσωπικὸν καὶ νὰ ἀντικαθίσταται ἀπὸ ἄλλο ἀμέσως καὶ κατεπειγόντως.

Εἰς ὅποιον δὲ τμήμα ἤθελον κρίνει οἱ ἔφοροι συμφερότερον νὰ διεκρίνωσιν αὐτοπροσώπως τὴν ἀπαρίθμησιν θέλουν παρελκεῖν δύο βοηθοὺς κοινῇ ἐκλεγομένους ὑπ' αὐτῶν καὶ τῶν ἐπάρχων καὶ ἐνεργεῖ τὴν ἀπαρίθμησιν, συντάττοντες τακτικὰ πρωτόκολλα.

Ὁ νόμος χορηγεῖ εἰς ὑμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγητε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὑμῶν ἀνέθηκε τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Μολοντί δὲ τὸ Ὑπουργεῖον πάντοτε σὰς συνιστᾷ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου προσωπικοῦ, δυστυχῶς ὅμως σπανίως ἐπιτυχάνετε εἰς τὰς ἐκλογάς σας, οὐχὶ διότι δὲν εὕρισκετε εἰς τὴν ἐπαρχίαν κατάλληλα πρόσωπα, ἀλλὰ διότι δὲν καταβάλλετε τὴν δέουσαν πρὸς τοῦτο προσπάθειαν.

Ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν πρέπει νὰ γνωρίζῃ γράμματα, διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρωτόκολλα, ἰδίως ὅμως οἱ ἀπαριθμηταὶ πρέπει νὰ ἔχωσι περισσότεραν γραφι-

κὴν ἱκανότητα, διὰ νὰ δύνανται νὰ συντάττωσι τὰ πρωτόκολλα κατὰ τὰς ρητάς τοῦ Νόμου διατάξεις.

Ἐὰν ἀμφότεραι αἱ ἀρχαὶ ἀποδλεψῇτε εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντός σας ἐκπλήρωσιν, ἀναμφιβόλως δὲν θέλετε διαφωνήσῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀλλ' ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον ἐπέλθῃ διαφωνία, θέλετε σπεύσει νὰ ὑποβάλλητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου τοὺς ὑποψηφίους σας μετὰ τῆς ποιότητος αὐτῶν, διὰ νὰ διορίσῃ οὗς ἐγγράψοι. Προελαμβάνει ὅμως νὰ σὰς παρατηρήσῃ, ὅτι ἢ διαφωνία σας θέλει τὸ λυπῆσαι, διότι θέλει γενῇ παραίτιος νὰ παρέλθῃ μέτην ὁ καταλληλοτέρος διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν χρόνος, τοῦ ὅτι ὑπερ θέλει ζημιώσει τὸ δημόσιον.

Τὰς περιφερείας τῶν τμημάτων θέλετε κανονίζει οὕτως, ὥστε νὰ μὴ ἀπαιτῶσιν ὑπέρογκον προσωπικόν· ἰδίως δὲ παρ' ἐκαστῷ ἀπαριθμητῇ θέλουν διορίζεσθαι δύο μόνοι βοηθοί, καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν εἰς ἢ δύο φύλακες εἰς θέσεις τινάς, δι' ὧν δύνανται νὰ φυγαδευθῶσι τὰ ἀδήλωτα ζῶα.

Καθίσσον ἀφορρὰ τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν δήμεων, ἐκτός τῆς πρώτης προσκλήσεως, τὴν ὅποιαν θέλετε ἀπευθύνει εἰς τοὺς δημάρχους πρὸς ἐκλογὴν αὐτῶν, θέλετε τοὺς προσκαλεῖσαι ἐπὶ ἀποδείξει καὶ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἀπαριθμήσεως, διὰ νὰ ἀποστείλωσιν εἰς ὠρισμένον τόπον τοὺς ἀπεσταλμένους των. Ἀλλ' ὅπου οὗτοι δὲν ἐμφανίζονται, ἢ ἐμφανισθέντες βραδυποροῦσιν ἐπιτηδὲς ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μεταιώσωσι τὴν ἀπαρίθμησιν, οἱ ἀπαριθμηταὶ δύνανται νὰ προβαίνωσι μετὰ τῶν βοηθῶν των εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν.

9—10. Τὰ ἄρθρα ταῦτα κανονίζουν εἰς τὸν τρόπον τῆς συντάξεως τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμύσεως. Ἀλλ' ἐξ αὐτῶν μόνον, ὅσα εἶναι περιβεβλημένα μ' ὅλα· τὰς διευγραφόμενας εἰς τὸ ἄρθρον 9 διατυπώσεις, ἐξασφαλίζουν εἰς τὸ δημόσιον οὐ μόνον τὸν ἀπλοῦν φόρον τῶν

ἀπαριθμηθέντων ζώων καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως, ἀλλὰ προσέτι καὶ τὴν ποιὴν τοῦ τριπλοῦ φόρου, ἥτις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς μὴ ἀκριβῶς δηλοῦντας τὰ ζῶα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ Νόμου.

Διὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ ἰδίως τῶν ἀπαριθμητῶν πρέπει νὰ προσέγῃτε πολὺ, ἐκλεγόντες ὡς τοιοῦτους ἄνδρας νοήμονας καὶ ἔχοντας γραφικὴν ἱκανότητα, ὁποῖους δὲν εἶναι δυσκόλιν νὰ εὑρῃτε, ἀφοῦ ἔχητε κατὰ τὸν Νόμον ἀποχωρῶσαν ἡμερησίαν ἀντιμισθίαν δραχμῶν τεσσάρων.

Ἐλάβετε ὑπ' ὄψιν πολλὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ εἰδετε τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐκκηρύχθησαν ἀθῶοι πολλοὶ τῶν ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα τῶν. Εἶναι ἐπομένως ἀνάγκη νὰ ἐκλείψωσιν ὅλα τὰ ἄτοπα τοῦ παρελθόντος, διὰ νὰ μὴ ἔχωσι καὶ τὰ δικαστήρια εὐλόγους ἀφορμὰς νὰ ἀθῶωσιν εἰς τὸ μέλλον τοὺς κτηνοτρόφους. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν συνετάξαμεν ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἀπαριθμητάς, καὶ σὰς πέμπομεν ἀντίτυπα αὐτῶν, διὰ νὰ διωσθε ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον τῶν ἀπαριθμητῶν ἀφοῦ καταχωρήσῃτε αὐτάς εἰς τὸ πρωτόκολλόν σας καὶ θέσῃτε ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως. Διὰ τοῦ μέσου τούτου σας ἀπαλλάττομεν ἀπὸ ἱκανὴν γραφικὴν ἐργασίαν καὶ καθιστῶμεν ὁμοιόμορφον τὸν τύπον τῶν ὁδηγίων καθ' ἕλας τὰς ἐπαρχίας. Διὰ νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὁμῶς κατὰ γράμμα, θεωροῦμεν ἀναγκαστικὸν νὰ προσκαλέσωμεν ἰδίως τοὺς ἐφόρους νὰ τὰς ἐξηγήσωσιν εἰς τοὺς ἀπαριθμητάς καὶ διὰ παραδειγμάτων νὰ τὰς καταστήσωσι καταληπτὰς εἰς αὐτοὺς.

Ὅσα πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως ἔχετε νὰ παραδώσῃτε εἰς ἕκαστον ἀπαριθμητὴν θέλετε τὰ συρράψῃ εἰς βιβλία· πρὶν δὲ ἡ παραδοθῇσι θέλουν μονογραφεῖσθαι καὶ ἀριθμεῖσθαι εἰς τε τὸ στέλεχος καὶ τὸ ἀπόσπασμα ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, διὰ νὰ μὴ δύναται κανεὶς τῶν ἀπαριθμητῶν νὰ μεταχειρίζεται ἄλλα.

Βάν ἐντὺς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέ-

δεν παραδώσωσιν εἰς τὸν ἑφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων μετὰ τοῦ ὀνομαστικοῦ πίνακος τῶν κτηνοτρόφων. Οὗτος θέλει ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ ἄρθρ. 5 ἐδ. β'. § 2 τοῦ Νόμου, καὶ ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἀφ' ἧς κοινοποιήθῃ ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις δὲν παραδώσωσι τὰ εἰρημένα ἔγγραφα εἰς τὸν ἑφορον, θέλει καταμηνύει αὐτοὺς εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, διὰ νὰ προκαλῇ τὴν χρηματικὴν ποινὴν.

Ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἀπαριθμητάς θέλει ἀπαιτεῖ ὁ ἑφορος νὰ τῷ παραδίδωσι καὶ τὰ ἐγγεγραμμένα αὐτοῖς βιβλία τῶν δηλώσεων.

Ὁ ἑφορος ἅμα λαβὼν τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων θέλει ἐτοιμάζει τοὺς χρηματικούς πίνακας, καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐξόδον, θέλει τὸ καταλογίζει εἰς βάρος τῶν κτηνοτρόφων πρὶν ἢ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπαριθμήσεως μετὰ τοῦ ἐξόδου, διηρημένου κατ' ἀπαριθμητὴν, καὶ λάβῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὁρείου ὡσαύτως νὰ διαιρῇ τὰ πρωτόκολλα κατὰ πλημμελειοδικεῖον καὶ πταισματοδικεῖον καὶ ἅμα παραπέμψῃ εἰς τὸν ταμίαν τὸν χρηματικὸν πίνακα νὰ παραπέμψῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, εἰδοποιῶν καὶ τὸ ὑπουργεῖον.

11. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι σαφέστατον καὶ δὲν χρῆζει οὐδεμιᾶς ἐπεξηγήσεως. Μίαν μόνον παρατήρησιν κάμνομεν, ὅτι, ἀντὶ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, ἥτις ἐκανοεῖτο διὰ τοῦ Νόμου τοῦ 1852 καὶ 1853, καθιερώθη χρηματικὴ ποινὴ καὶ πολιτικὴ ἀποζημίωσις διὰ τοῦ Νόμου τοῦ 1854 κατὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ, ὅστις δὲν ἠθαλε συντάξει τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρ. 9 καὶ 10, διότι, ὡς γνωρίζετε, ἠθῶσθησαν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων πολλοὶ κτηνοτρόφοι ἐνεκεν παρατυπίας τῶν πρωτοκόλλων, καὶ τὸ δημόσιον δὲν ἠδύνατο ν' ἀποζημιωθῇ διὰ μόνος τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς. Προνοούμεν ἐπομένως, ὅτι ἡ νέα αὕτη διάταξις τοῦ Νόμου θέλει καταστήσῃ προσεκτικωτέρους τοὺς ἀπαριθμητάς, ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ

λαμβάνομεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ἄνδρες ἱκανοί, διὰ νὰ μὴ περιπίπτωσιν εἰς παραβάσεις ἐπιζημιού; καὶ εἰς ἑαυτοὺς καὶ τὸ δημόσιον.

12—13. Ἐπὶ τῶν ἄρθρων τούτων δὲν ἔχομεν νὰ φέρωμεν σπουδαίας παρατηρήσεις, διότι εἶναι σαφέστατα, καὶ μόνον ἐπὶ τῶν τελευταίων δύο 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 13 ἐκτίθεται καὶ αὖθις τὴν προσοχὴν ὑμῶν, καὶ αἱ προσκαλούμεν νὰ καταστήσῃτε προσεκτικῶς τὰς κατὰ τὰ μεθόρια τελωνιακὰς ἀρχάς, ὥστε, ὅσα ζῶα εἰσάγονται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι τέλους Μαΐου, νὰ τὰ ἀπαριθμῶσι καὶ νὰ πέμπωσι τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀπαριθμήσεως εἰς τὸν ἔφορον, διὰ νὰ βεβαιῶσι εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἔσοδον· θέλετε ὡςκύντως προσκλήσει καὶ τὰς στρατιωτικὰς καὶ δημοτικὰς ἀρχάς νὰ καταλαμβάνωσι πάντα ἀλλοδαπὸν κτηνοτρόφον μὴ ἐμφανίζοντα ἀπὸδείξιν τῆς ἀρμοδίου τελωνιακῆς ἀρχῆς, περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζῶων του, καὶ νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἔφορον, διὰ νὰ διατάτῃ ἢ ἐνεργῇ τὴν ἀπαριθμῆσιν, καὶ βεβαιῶσι ἀμέσως εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἔσοδον, συνεννοούμενος μὲ τὸν ταμίαν διὰ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ εἰσπραξίν.

Καθόσον ὁμοῦς ἀφορᾷ τοὺς ἀλλοδαποὺς κτηνοτρόφους, οἵτινες ἤθελον εἰσελθεῖν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταυθεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, οἱ ἔφοροι ὀφείλουσι νὰ φροντίζωσι νὰ ἀπαριθμῶνται τὰ ζῶα τῶν ὅπου καὶ ὅταν ἀνακαλυφθῶσι, καὶ νὰ βεβαιῶσιν ἀμέσως τὸ ἔσοδον εἰς τὸ ταμεῖον, διότι ὡς παρετηρήθη καὶ ἄλλοτε, ὅχι μόνον τοῦ δημοσίου τὰ συμφέροντα βλάπτονται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγγύτης κτηνοτροφία τίθεται εἰς ἥττονα θέσιν τῆς τῶν ἀλλοδαπῶν, ἐὰν εἰσάγωνται λάθρα εἰς τὸ Κράτος· ζῶα, καὶ δὲν πληρώνηται ἐπ' αὐτῶν ὁ νόμιμος φόρος.

44. Μολονάτι τὰ δημόσια ἐξηκολούθει νὰ εἰσπράτῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν Πταισματοδικείων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους πρόστιμα· ἐπειδὴ ὅμως τινὲς τῶν δέμων ἐνόμισαν, ὅτι ταῦτα ἀνήκον εἰς τὰ δημο-

τικά Ταμεία, πρὸς ἀρσιν πάσης ἀμφιβολίας καθιερώθη διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου διάταξις, καθ' ἣν τὰ πρόστιμα ταῦτα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδεται μετὰ τὴν ὀλοσχερῇ κατὰ δῆμον εἰσπραξίν εἰς τὰ δημοτικά ταμεία δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργείου.

Κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ ἔφοροι ὀφείλουσι ἀπαιτῆσαι ἀπὸ τοῦς Εἰσαγγελεῖς νὰ διαταχθῶσιν οἱ αἱ Γραμματεῖς τῶν Πταισματοδικείων νὰ διευθύνωσι τακτικῶς εἰς τὰς ἐφορίας περὶ τὰ μέσα καὶ τὰ τέλη ἐκάστου μηνὸς περιληπτικὰ ἀποσπάσματα τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων μετὰ καταστάσεως τῶν ἀποληπτέων προστίμων, διὰ νὰ συντάττωσιν αὐτοὶ καὶ διαβιβάζωσιν εἰς τοὺς Ταμίαις καταστάσεις πρὸς ἐκδόσιν διπλοτύπων εἰσπρακτέων, τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι τακτικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

15. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι σαφές καὶ ἀφορᾷ τοὺς Εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς παρὰ Πταισματοδικείας δημοσίους κατηγοροῦς.

16. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρος εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 δηλώσεων καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 9 καὶ 10 πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως

ὀφείλουσιν ἐπομένως οἱ ἔφοροι εὐθὺς ἄμα λάβωσι παρὰ τῶν Δημάρχων τὰ στελέχη τῶν δηλώσεων καὶ τὸ βιβλίον αὐτῶν νὰ συντάττωσι κατὰ δῆμον καὶ ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς Ταμίαις τοὺς ἀναγκαίους χρηματικούς πίνακας, ἅμα δὲ λάβωσι παρὰ τῶν ἀπαριθμητῶν τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως νὰ πράττωσι τοῦτ' αὐτό, περιλαμβάνοντες εἰς τοὺς πίνακας ἐν ἰδιαιτέrais στήλαις καὶ τὰ διὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν ἔσοδα τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν ἀπεσταλμένων τῶν δέμων, ὅπου τοιοῦτοι ἐλάβον μέρος εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν.

Ἰδίως δὲ θέλουσι βεβαιῶσαι εἰς τὰ Ταμεία, ὅσοι εἰσέτι δὲν τὸ ἐπραξάν, τὸν ἐπὶ τῶν δηλωθέντων καὶ ἀπαριθμηθέντων χοίρων διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος φόρον.

διὰ τὰ ἐνεργηθῇ ἡ εἰσπραξις ἐντὸς τοῦ παρόντος μηνὸς κατὰ τὸν Νόμον.

47. Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ τούτου θέλουν χορηγηθῇ ἐν δέοντι εἰδικαὶ ὁδηγαί πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ ταμίαις.

48. Περὶ τῆς φορολογίας τῶν Λακωνικῶν ζώων καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν οἷον ἐρίων, τυριῦ καὶ βουτύρου αἱ ἀρμόδιαι κατὰ τὴν Λακωνικὴν ἀρχαί θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲν τὰς ὁποίας ἔχουσι περὶ τούτου διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου.

49. Ἐνεκεν τῆς κατὰ τὸν Ὀκτώβριον δηλώσεως τῶν χοίρων προσεγίνετο μέχρι τοῦδε μεγίστη ζημία εἰς τὸ δημόσιον, διότι ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ μηνὸς σφάζονται συνήθως πολλοὶ χοῖροι καὶ δι' αὐτοὺς δὲν ἀπέδιδον οἱ κύριοι αὐτῶν οὐδένα φόρον. Διὰ τοῦτο ἐκανονίσθη ἡδη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 19 ὥστε ἡ διὰ τὸ 1853 δῆλωσις τῶν χοίρων νὰ ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχὸς Αὐγούστου, καὶ ἡ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου. Τὰ πλεονεκτήματα τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι περισπούδαστα, α) διότι θέλουν φορολογεῖσθαι τοῦ λοιποῦ καὶ οἱ ἄπειροι σφάζόμενοι ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου χοῖροι καὶ β) διότι αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ θέλουσι ἔχειν ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον ὅλικόν χρόνον διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, ὅπου ἡθελε κριθῇ ἀναγκαίαν, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ περαιώσιν ἐντὸς ἐνὸς μόνου μηνός, τοῦ Νοεμβρίου, ὅπερ πολυαχρὸς καθίστατο ἀδύνατον διὰ πολλοὺς λόγους.

Ὀφείλουσιν ἐπομένως οἱ ἔφοροι νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τοὺς δημάρχους τὰς ἀναγκαίας δηλώσεις προσηκόντως μονογραφημένας καὶ ἡριθμημένας παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἀπὸ τοῦ μηνός Ἰουλίου καὶ νὰ τοὺς προσκαλέσωσι νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς χοιροτρόφους, ὅτι ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοὺς χοίρους τῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, διότι, ἂν δὲν εἰδοποιηθῶσι ῥητῶς περὶ τούτου, πολλοὶ ἐξ ὧν ἀμελήσωσι νὰ τοὺς δηλώσωσιν ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου, θέλουν παραπονεῖσθαι ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δὲν ἐλαβον γνῶσιν

τῆς νέας τοῦ νόμου διατάξεως, καὶ ὅτι ἐφρόνουν, ὅτι ὀφείλουν νὰ δηλώσωσι τοὺς χοίρους τῶν κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε εἰθισμένον ἐντὸς τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου.

Ἐκ τῆς νέας ταύτης διατάξεως τοῦ νόμου δικαίως δύναται νὰ προσδοκᾷ τὸ δημόσιον σπουδαίαν αὐξήσιν τοῦ ἐπὶ τῶν χοίρων φόρου.

Αἱ περὶ δηλώσεως καὶ ἀπαρίθμησης τῶν ζώων γενικαί τοῦ Νόμου διατάξεις ἐφαρμόζονται ὁλοσχερῶς καὶ ὡς πρὸς τὴν δῆλωσιν καὶ ἀπαρίθμησιν τῶν χοίρων.

20. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1848 ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅλους τοὺς περὶ φορολογίας τῶν ζώων ἐτησίους Νόμους ἡ διάταξις τοῦ ὅτι ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ βροχαὶ θέλουσιν ἐνοικιασθῇ. Ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς, τὰς ὁποίας κατέβαλε μέχρι τοῦδε ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ νὰ συλλέξῃ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς καθαρτισμὸν καταλλήλου Νόμου στοιχεῖα, δὲν ἠδυνήθη ὅμως εἰσεῖτι νὰ τὸ κατορθώσῃ. Καταγίνεται μολαταῦτα ἀνευδότως εἰς τοῦτο καὶ ἐλπίς εἶναι νὰ ὑπερπηδήσῃ ταχέως ὅλα τὰ παρεμπύπτοντα προσκόμματα.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 20 τοῦ Νόμου αἱ ἐθνικαὶ νομαὶ θέλουν διανεμηθῇ καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔτος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1847 ΝΕ'. Νόμου ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συλλόγων, συγκειμένων ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς προέδρους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐπὶ τῇ μάσει τῶν ἐπισήμων τῆς χωρητικότητος πινάκων καὶ προτιμημένων πάντοτε τῶν κατοίκων καὶ συνεπαρχιωτῶν.

Μολονότι δὲ ὁ Νόμος ὥρισεν ῥητῶς νὰ συνέρχωνται οἱ ἐπαρχιακοὶ οὗτοι σύλλογοι διὰ μὲν τὴν διανομὴν τῶν θερινῶν νομῶν κατὰ μόνον τὸν Ἀπρίλιον, διὰ δὲ τὴν τῶν χειμερινῶν κατὰ μόνον τὸν Αὐγούστον, μολαταῦτα καὶ οἱ σύλλογοι καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐξετίμησαν προσηκόντως τὸν προνοητικὸν τοῦ Νομοθέτου σκοπὸν ἐφ' ᾧ καὶ ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦτον τοῦ Νομοθέτου, διὰ νὰ κατανοήσωσι καὶ οἱ σύλλογοι καὶ αἱ ἀρχαὶ εἰς ποῖον προσηκῇ

κίνδυνον θέτουσι μὲν σημαντικὴν παρουσίαν τῶν πιστῶν τοῦ Βασιλέως ὑπηκόων, ἐξ ἧς ἀπολαμβάνει τὸ δημόσιον ἐτησίως σημαντικούς φόρους καὶ δικαιώματα.

Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἄρχεται πολλὰ χροῖ ἡ κατασκευὴ τοῦ τυροῦ καὶ βουτύρου. Ἀλλὰ, πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην οἱ κτηνοτρόφοι, ἔχουσιν ἀνάγκην πολλῶν προπαρασκευῶν, οἷον νὰ γνωρίζωσιν ἀκριβῶς τὴν περιφέρειαν τῆς τοποθετήσεώς των, νὰ πηξῶσι σκηνὰς καὶ νὰ κατασκευάσωσι κἀδδους κλπ., ἐφόσον ὁ παρέρχεται ὁ κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τυροῦ καὶ βουτύρου χρόνος, ἐπὶ τοσούτων ζημιῶνται οἱ κτηνοτρόφοι, διότι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην, πρὶν διατήρησιν τοῦ γάλακτος, νὰ γαλακτοτροφῶσι πέραν τοῦ θέοντος τὰ νεογνά, καὶ νὰ χάνωσιν οὕτω μεγάλην ποσότητα τυροῦ καὶ βουτύρου.

Ὡστε προνοήσας ὁ Νομοθέτης νὰ συνέρχωνται οἱ ἐπαρχιακοὶ σύλλογοι διὰ τὴν διανομὴν τῶν θερινῶν νομῶν κατὰ μὲνον τὸν Ἀπρίλιον, προέβλετο τὸν σκοπὸν νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κτηνοτρόφους ὅλα τὰ μέσα εἰς τὴν ἀνετον συλλογὴν τοῦ προϊόντος τῶν ζῶων των καὶ νὰ τοὺς προφυλάξῃ ἀπὸ πάσαν ζημίαν.

Αἱ κατὰ τὸ φθινόπωρον ὁμῶς προπαρασκευαί τῶν κτηνοτρόφων εἶναι ἐτι σπουδαιότεραι, διότι ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ πηξῶσι σκηνὰς καὶ μάνδρας εἰς μέρη ἀσφαλῆ οὐ μόνον διὰ τὰ ἐγκυμονοῦντα ζῶα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ διὰ τὸν τοκετὸν αὐτῶν, καὶ ἐν γένει νὰ ἐτοιμάσωσι πᾶν τὸ ἀναγκαῖον, διὰ νὰ προφυλάξωσιν αὐτὰ ἀπὸ τὴν δριμύτητα τοῦ ἀναμενομένου χειμῶνος. Διὰ τοῦτο οἱ κτηνοτρόφοι σπεύδουσι νὰ τοποθετηθῶσιν ἐγκαίρως εἰς τὰς νομάς των, καταλαμβάνουσι πολλὰς αὐτὰς αὐθαίρετως, καὶ ἐν κατόπιν μετακινήθωσιν ὑπὸ τῶν συλλύγων ἢ τῶν ἐπιτροπῶν ἐγγείρουσι φρικτὰ καὶ δίκαια παράπονα.

Ὡστε λίαν προνοητικῶς ὥρισεν ὁ Νομοθέτης μὲνον τὸν Ἀύγουστον διὰ τὴν διανομὴν τῶν χειμερινῶν βοσκῶν.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'

Προσκαλοῦμεν διὰ ταῦτα τὰς διοικητικὰς ἀρχάς· νὰ συγκαλέσωσιν ἐφέτος τοὺς ἐπαρχιακοὺς συλλόγους ἀνυπερθέτως κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Αὐγουστον διὰ τὴν διανομὴν τῶν θερινῶν καὶ χειμερινῶν βοσκῶν, καὶ παρατηροῦμεν εἰς αὐτάς, ὅτι, ἐὰν ἀφίσωσιν νὰ παρέλθωσι μάτην αἱ προθεσμίαι αὐταί, θέλομεν προέλθει κατ' αὐτῶν εἰς αὐστηρὰ μέτρα.

Μένει ἤδη νὰ εἰπωμέν τινα καὶ περὶ τῆς διανομῆς τῶν βοσκῶν. Μ' ὅλας τὰς κατ' ἐπὶ ἐπαναληφθείσας περὶ δικαίως διανομῆς αὐτῶν προτροπὰς, δὲν καταρτίσασμεν νὰ φθάσωμεν τὸ σκοπούμενον ἀποτελεσμα. Παντοῦ σχεδὸν τὰ μέλη τῶν συλλόγων κύριον ἔθεντο μέλημα νὰ διανεύωσι τὰς βοσκὰς εἰς ἑαυτὰ καὶ τοὺς οἰκίους των, οἵτινες, ἐνῶ δὲν ἔχουσι παντάπῃσιν, ἢ ὀλίγιστα ζῶα, λαμβάνουσι μεγάλης χωρητικότητος βοσκὰς καὶ προσκαλοῦσιν εἰς αὐτάς ἑτέρους πραγματικούς κτηνοτρόφους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπολαμβάνουσι μεγάλῃς ὠφελείας. Ἐντεῦθεν ἐξηγήθησαν μύρια παράπονα καὶ διετάχθησαν πολλὰ ἀναγκασίαι.

Καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστικῶν ἐπιτροπῶν ἀπηυθύνθησαν πολλάκις πικρὰ παράπονα. Ἀλλὰ καίτοι δυσαναγκαστοὺν τὸ Ὑπουργεῖον διὰ ταῦτα δὲν ἠδύνατο ὁμῶς νὰ φέρῃ μεταρρυθμίσιν τινα εἰς τὰ δεδοκασμένα, διότι κατὰ τὸ ἀρθρον 11 τοῦ Νόμου τοῦ 1847, ἐκρίνον καὶ ἀπεράσιζον τελεσθεῖτως αἱ ἐπιτροπὴ τὰ ἀναφερόμενα παράπονα.

Τὴν ἑλλειψίν ταύτην ἔρχεται νὰ θεραπεύῃ νέα διατάξις· ἡ τοῦ 3 § τοῦ ἀρθ. 20, καὶ ἡν καὶ μὲν ἐπιτροπαὶ δικάζουσι πρωτοδικῶς, ἐπιτρέπεται δὲ κατὰ τῶν ἀποφάσεων των ἑφεσις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, τὴν ὁποίαν ἀποφασίζει ὁριστικῶς. Διὰ τοῦ μέσου τούτου θέλει δυναθῇ νὰ προλάβῃ πολλὰ αὐτὰ καὶ νὰ θεραπεύσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὰ εὐλογα παράπονα.

Ἐχομεν ἀμετάστρεπτον σκοπὸν νὰ μὴ ἐπιτρέψωμεν ἐφέτος εἰς οὐδένα νὰ αἰσχροκευδέσῃ ἐπὶ τῶν δημοσίων, καὶ νὰ κατα-

διώξωμεν μὲ τὸν αὐστηρότερον τρόπον οἰονδήποτε Δήμαρχον, Πάρεδρον ἢ Πρόεδρον δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅστις λαβὼν ἐπ' ὀνόματί του ἐθνικὰς βουκλὰς ἤθελε διαθέσει αὐτάς εἰς βουκλὴν ἀλλοτρίων ζώων πρὸς ἴδιον ὄφελος. Σὺς προσκαλοῦμεν ἐπομένως νὰ δώσῃτε τὴν μεγαλητέραν δημοσιότητα εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 3 § τοῦ άρθρου 20 ἐγγράφως τε καὶ διὰ ζώσας, καὶ νὰ καθοδηγήσῃτε κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τοὺς κτηνοτρόφους· νὰ μὴ ἀφήσωσι κακαλυμμένην οὐδεμίαν αἰσχροκερδῆ πρᾶξιν τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ νὰ τακτοποιηθῇ δὲ κατὰ τὸ δύνητόν ἡ διανομὴ τῶν βουκλῶν κανονίζομεν τὰς ἐπομένας διατυπώσεις.

α) Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα μὴ δηλώσαντα ἰδίᾳ ζῶα νὰ λάβῃ ἐθνικὴν νομὴν.

β) Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς οὐδένα νὰ λάβῃ νομὴν μεγαλητέρας χωρητικότητος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, τὰ ὅποια ἐδήλωσε.

γ) Ὁ Ἐπαρχικὸς Σύλλογος ὀφείλει νὰ διανείμῃ τὰς βουκλὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισήμων τῆς χωρητικότητος πινάκων καὶ τῶν ἀνὰ χεῖρας τῶν κτηνοτρόφων δηλώσεων, ἢ τῶν βιβλίων αὐτῶν, τὰ ὅποια κρατοῦσιν οἱ Δήμαρχοι καὶ παραπέμπουσιν εἰς τὸν ἑφορὸν θέλει προτιμᾷ κατὰ πρῶτον λόγον τοὺς πέριξ τῶν νομῶν κατοικοῦντες, κατὰ δεῦτερον τοὺς συνεπαρχιώτας, καὶ κατὰ τρίτον τοὺς ἑτεροεπαρχιώτας. Ὅφείλει δὲ νὰ ἀποπερατώσῃ τὴν διανομὴν ἐντὸς 10 τῶν πολλῶν ἡμερῶν καὶ νὰ παραδώσῃ τὸν πῖνακα τῆς διανομῆς εἰς τὸν ἑπαρχὸν ἐπὶ ἀποδείξει.

δ) Ὁ ἑπαρχὸς ἀμὲν λαβὼν τὸν πῖνακα τῆς διανομῆς θέλει ἐκδῶσαι διακήρυξιν, εἰδοποιῶν δι' αὐτῆς τοὺς κτηνοτρόφους, ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ συλλόγου συνταχθεὶς πῖναξ τῆς διανομῆς τῶν βουκλῶν τῷ παρεδόθη καὶ θέλει μείνει ἐκτεθειμένος εἰς τὸ ἑπαρχεῖον δέκα κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, διὰ νὰ λάβωσι γινώσκιν οἱ βουλούμενοι καὶ ὑποβάλλωσι τὰ ἐνδεχόμενα παράπονά των εἰς τὸν ἑπαρχόν, ὅπως δικασθῶσι πρωτοδί-

κως μὲν ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκαλεμένης ἀπὸ αὐτόν, τὸν ἑφορὸν καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς Πρωτευούσης, κατ' ἑφεσιν δὲ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον θέλει ἀποφασίζει ὀριστικῶς· ὅτι μετὰ παρέλευσιν τῶν 10 ἡμερῶν θέλει κλείσει τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐνστάσεων, καὶ καμμία ἐνστασις δὲν θέλει γενῇ δεκτὴ· ὅτι ἀπὸ τῆς 41 ἡμέρας θέλουσι ἀρχίσαι αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ περαιωθῇ ἐντὸς 40 ἡμερῶν καὶ ὅτι δύνανται οἱ παραπονοῦμενοι κτηνοτρόφοι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις, διὰ νὰ χορηγῶσι καὶ προπορικὰς ἐξηγήσεις, ἂν θεωρηθῶσιν ἀνεγκαταί.

ε) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει κρατήσῃ περιληπτικὰ πρακτικὰ συνεδριάσεως, λαβούσα δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς δηλώσεις ὡς καὶ τὰ ἐξοφλητικὰ τοῦ φόρου τῶν ἀμφισβητούτων κτηνοτρόφων, θέλει ἐκδῶσαι συνοπτικὴν ἀλλ' ἡτιολογημένην ἀπόφασιν ἰδίᾳ δι' ἕκαστον κτηνοτρόφον ἢ καὶ πλείστους ὁμοῦ, ὅταν πρόκηται περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς καὶ θέλει κοινοποιήσῃ αὐτὴν ἐν ἀντιγράφῳ διὰ τοῦ ἐπαρχοῦ αὐθημερὸν τῆς ἐκδόσεώς της εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἐνταῦθα παρατηρεῖται ῥητῶς, ὅτι, ἐὰν ἀναφνῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ τῆς δηλώσεως καὶ τοῦ ἐξοφλητικοῦ τοῦ φόρου κτηνοτρόφου τινὸς, πρέπει νὰ δίδηται πλείονος βᾶσις εἰς τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ φόρου, νὰ ἐξελέγχηται ἡ δηλῶσις πρὸς τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων καὶ, ἂν ἀνακαλύπτηται πλαστὴ, νὰ κατασχῇται καὶ ὑποβάλληται εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λαμβάνωνται μέτρα κατὰ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δημάρχου.

ς) Ἐκάστη ἀπόφασις θέλει περιέχει ἀκριβῶς τὴν χωρητικότητά τῆς νομῆς, καὶ τὸ εἶδος καὶ ποσὸν τῶν ζώων, ὧν οἱ κύριαι ἀμφισβητοῦσιν αὐτήν, καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀμφισβητήσεως, συνοπτικῶς δὲ συνταχθέντες θέλει διατίθεσθαι εἰς ἱστορικόν, δικαστικόν καὶ διατακτικόν μέρος. ἐπὶ τέλος δὲ θέλει περιλαμβάνει τὴν ἀξιολογὴν περιουσίαν· « ἡ παρούσα εἰναι ἐ-

φρέσιμος ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐπιδιδομένης τῆς ἐφάσεως εἰς τὸν ἐπαρχον. » καὶ

ζ) Ὁ ἐπαρχος ἅμα λαμβάνων ἐρεσιν ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτὴν μετὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου, συνοδεύων αὐτὴν μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας, διὰ νὰ δύναται ν' ἀποφασηται χωρὶς νὰ καταφεύγῃ εἰς νεωτέρας ἐρεῖνας.

Αὗται εἶναι, κύριοι, αἱ ὁδηγίαι, μὲ τὰς ὁποίας ἐθεώρησε τὸ Ὑπουργεῖον ἀναγκαῖον νὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων Νόμου διὰ τὸ 1854. Εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ τὰς μελετήσητε μετ' ἐπιστάσεως καὶ νὰ τὰς ἐφαρμόσητε κατὰ γράμμα πρὸς τὸ ἀμοιβαῖον συμφέρον τοῦ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων. Δὲν ἀμφισβᾶλλομεν δὲ, ὅτι θέετε καταβάλλει πάντα ζῆλον καὶ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὸ ν' ἀνταποκριθῇτε ὁλοσχερῶς εἰς τὰς δικαίας προσδοκίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰανουαρίου 1854.

Α. Α. Περὶ ἐπεκρίσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου διὰ τὸ 1854.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 88 καὶ 94 τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου π. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου διὰ τὸ ἔτος 1854,

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Μέρος Α'. Περὶ ἐνοικιάσεως διὰ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1. Αἱ δημοπρασίαι τῶν κατὰ χωρίον ἐνοικιάζομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας, τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένον τρόπον, ἡ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἤθελε κρίνει συμφερότερον, παρὰ τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ νόμου ἀρχῶν, καρῶνται δὲ διὰ διακήρυξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευο-

μένης εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν καὶ διαρκοῦν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

2. Ἐκάστη διακήρυξις δημοσιεύεται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ παρόντος τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτου, τοῦ παρόντος ἱερέως. Ἡ ἀπόδειξις στέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἡ διακήρυξις θέλει περιεῖναι εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, ῥητῶς δὲ θέλει περιεῖναι α) Τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, τὸν ὁποῖον ἢ πρόσδο· ἐνοικιάζεται· β) Τὰ ὕψη αὐτῶν· γ) Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίνεται εἰς χρήματα ἢ εἰς καρπούς, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει κατονομάζονται ῥητῶς τὰ εἶδη τῶν καρπῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει γίνεσθαι ἡ προσφορά· δ) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας, ὡς καὶ τὸν τρόπον, ὅπου αὕτη ἐνεργεῖται· καὶ ε) Ἐὰν μὲν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἢ ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημοσίον. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 13, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς δίδεται ἡ πληρεξουσιότης τῇ ἐγκρίσει· εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχάς.

3. Διὰ τὴν αὐτὴν πρόσδοσιν ἐνεργεῖται δευτέρα δημοπρασία, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης θεωρηθῇ ἀσύνφορον ἢ παρουσιασθῇ νέα προσφορά. Ἡ δευτέρα αὕτη δημοπρασία δύναται νὰ κηρυχθῇ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημοσίον, ἐὰν στυρίζηται εἰς προσφορὰν συμφέρουσαν.

Ἐνεργεῖται μολοντούτο καὶ τρίτη δημοπρασία, ἐὰν ἡ δευτέρα δὲν ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημοσίον, καὶ ἐὰν παρουσιασθῇ προσφορά ἀνωτέρα κατὰ πέντε μὲν τοῖς ἐκκτὸν, ὁπόταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας δημοπρασίας

δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 15000 δραχμῶν, ἢ 5000 κοιλῶν, κατὰ τρία δὲ τοῖς ἑκατὸν, ὅπου τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ τοῦ ἔχει ἀνωτέρας ποσότητος.

Δημοπρασίαι, καὶ ὅς παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀκυροῦνται θεωρούμεναι ὡς μηδὲν ἐνεργηθεῖσαι, καὶ ἐπαναλαμβάνονται διατηροῦσαι τὴν ἀριθμητικὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἔφερον πρὸ τῆς ἀκυρώσεως.

Ἐάν μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζουμένων δημοπρασιῶν τί ἀποτελέσμηται τῆς δημοπρασίας προσόδου τινος θεωρηθῶσιν ἀσύμφορα, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν αὐτῶν.

4. Πᾶσα περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἰτήσεις πρέπει νὰ ἦναι ἐγγράφος καὶ νὰ περιέχῃ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ περιπλέον προσφερόμενον ποσόν· δίδεται δὲ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐπαρχὸν καὶ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία. Ἡ αἴτησις διαβιβάζεται παραγρῆμα ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐφορὰν, ὅστις ὁρεῖται νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν διακήρυξίν του, συντεταγμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, ἐὰν ὁ πλειοδότης φέρῃ τὰς διακηρυχόμενας ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου ἐγγυήσεις.

Ἡ περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἰτήσεις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ ἀπ' ἐνθερίας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, ἀπαιτεῖται ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὥστε ἡ ὑπογραφή καὶ τὸ ἀξιοχρεὸν τοῦ πλειοδότη, ἢ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν ἀνυψήρηται τοιοῦτος, νὰ ἦναι ἐπιβεβαιωμένα ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἄλλως ἡ αἴτησις δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

5. Αἱ δεῦτερα καὶ τρίται δημοπρασίαι κηρύττονται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης καὶ

περιεχούσης ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 2 ὅρους. Ἀρχονται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπ' ἧς ἡ διακήρυξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοῖς κοινοποιεῖται εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου καὶ διακοῦν τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

6. Διαρκούσης τῆς δημοπρασίας αἱ πλειοδύται ἀποτείνουσι τὰς προσφορὰς τῶν εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα εἰς χρήματα, ἢ εἰς κοιλὰ κερπῶν ὁμοειδῶν μετὰ τοὺς ἐν τῇ διακήρυξει σημειωμένους, ὁ δὲ κρατῶν τὰ πρακτικὰ ὑπάλληλος ἐγγράφει αὐτὰς κατὰ σειρὰν ὡς ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλειοδότη.

Κλάσματα δραχμῶν ἢ κοιλῶν δὲν εἶναι δεκτά.

Πᾶσα προσφορὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειοδότην.

Ἡ ὑποχρέωσις δὲ αὕτη μεταβαίνει ἀλλοκληθῶν ἀπὸ τὸν πρῶτον εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας καὶ ἐπιβαρύνει ἐριτικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

7. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ κατὰ μὲν τὰς πρώτας δύο ἡμέρας ὑπογράφονται παρὰ αὐτῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότη καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἐὰν τὸ δημόσιον δὲν ἦναι ἀποχρώντως ἐξησφαλισμένον διὰ μίνης τῆς περιουσίας του, βεβαιοῦνται δὲ παρὰ τῶν διανεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων διὰ κοιτῆς τῶν ἀρχῶν ἡτιτονημένη ἐκθέσεως, συνωδευμένα μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ τὰς περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς ἀποδείξεις τῶν δημάρχων καὶ τῶν παρῶν ἢ τῶν ἱερῶν τῶν χωρίων.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἦναι ἀγαμματος, ὑπογράφεται δι' ἄλλου ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτυρῶν, προσυπογραφομένων καὶ τούτων.

8. Ἐὰν εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς δη

μοπρασίας ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲν υπογράφῃ τὰ πρακτικὰ καὶ δὲν συνυπογράφῃ εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένην περίπτωσιν ἀξιοχρεώσεως ἐγγυητής, αἱ διενεργούσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ προσκαλοῦσιν αὐτὸν αὐθημερὸν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς 24 ὥρων μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπληστηριασμοῦ εἰς βάρος του. Παρελθούσης δὲ ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ πρόσδοδος ἀναπληστηριάζεται τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 15.

Ἡ ἐκ τοῦ ἀναπληστηριασμοῦ ἐνδεχομένη ὠφέλεια ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἡ δὲ τυχούσα ζημία καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ πρώτου πλειοδότη καὶ εἰσπράττεται περὶ αὐτὴν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Ἐάν ἡ ἐνοικίασις γίνῃται εἰς καρπὸν ὁ καταλογισμὸς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου, ἡ ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν καρπῶν, συντασσομένου ἐπὶ τοῦτω πρωτοκόλλου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συμφωνιῶν καὶ υποχρεώσεων.

9. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν του μέχρι πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰς καὶ τῶν ἀπαιτούμενων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν ἐδρὰν τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποῖου ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία.

10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἢ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν προσφορὰν διατάττον νέαν δημοπρασίαν ἢ τὴν εἰσπράξιν διὰ λογαρασμὸν τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3.

11. Ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίας κοι-

νοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία. ὀφείλει δὲ αὕτη ὑπὸ εὐθύνην τῆς νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν ἐγκρίσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Πᾶσα ἀνάκλησις τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐγκρίσεως ὑπὲρ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, προσερχομένη ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπὸ τὴν ἐδρὰν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἀπαλλάττει αὐτὸν τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεώς του.

12. Ἐάν κατὰ τὴν ἐνεργεσίαν δημοπρασίας τινος, κηρυχθεῖς τελειωτικῆς καὶ υποχρεωτικῆς διὰ τὸ δημόσιον, δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9. ὀριζομένης προθεσμίας ν' ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δι' ἡτιολογημένης ἀποράσεως, ἥτις κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγερομένης δημοτικῆς ἀρχῆς.

13. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀναθέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πατρικῶν τῆς δημοπρασίας εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου διενεργούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, ὅταν καὶ ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ αἱ ἐντολοδόχοι ἀρχαὶ εἶναι ὑπόχρεοι εἰς ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἀκυρώσῃ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὰ πρακτικὰ λόγῳ παρατυπίας.

14. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου. Ὁ δὲ ἐνοικιαστής καὶ ὁ ἐγγυητής αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ υπογράψωσιν ὁμολογίας, συντασσόμεναι ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφοροῦ ἐπὶ χαρτοσήμου ἀναλόγου ἀξίας, καὶ προσ-

φορῆς, ἢ τὸ ποσὸν καὶ τὰ εἶδη τῶν ἐφοειλομένων καρπῶν, καθὼς καὶ τὴν ἐπαχὴν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δόσεων ἢ τῆς ἀποδόσεως τῶν καρπῶν. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἐγγυητὴς ἦναι ἀγράμματος ὑπογράφεται εἰς τὰς ὁμολογίας δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύο μαρτύρων προσυπογραφομένων καὶ τούτων.

Ἐὰν ἡ ἐνοικίαισι ἐγένετο εἰς χρήματα, συντάττονται τόσαι ὁμολογίαι, ὅσαι εἶναι καὶ αἱ δόσεις τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸν ταμίαν πρὸς εἰσπράξιν. Ἐὰν δὲ εἰς καρπούς, συντάττεται μία καὶ μόνη ὁμολογία καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐφορίας.

15. Ἄμα παραλάβῃ ὁ ἔφορος τὴν περὶ ἀποδόσεως καρπῶν ὁμολογίαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκδίδει καὶ παραδίδει εἰς αὐτὴν τὸ ἐνοικιαστήριον, συντεταγμένον ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τάξεως κλάσεως γ'. κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκδοθησόμενον τύπον.

Ὁφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ προκαταβῇ εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἔξοδα τῶν προσωπῶν ἐπιστατοφυλάκων, ὅπου τοιοῦτοι διωρίσθησαν, τὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης, καὶ τὰ δικικώματα τοῦ κήρυκος συνιστάμενα εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ὁ ταμίας ἐκδιάζει τὴν εἰσπράξιν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Τὸ ἐνοικιαστήριον τῶν εἰς χρήματα ἐνοικιαζομένων προσόδων ἐκδίδεται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τάξεως κλάσεως γ'. κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκδοθησόμενον τύπον.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐνοικιαστήριου ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος κεινοποιεῖ ἐγγράφως εἰς τὸν ἀρμοδίον δημάρχον τὸ ὄνομα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ κάμῃ τοῦτο γνωστὸν διὰ δημοποιήσεως καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας, τῆς ὁποίας τὴν πρόσδοον ἐνοικίασεν.

16. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας ἢ δὲν ἀναλάβῃ

τὴν διαχείρισιν τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, ἢ πρόσδοος ἢ βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐκτίθεται εἰς ἀναπλειαστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἰδίου ἐνοικιαστοῦ, τερουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 §. §. 2 καὶ 3.

17. Ἐὰν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἀμελήσῃ νὰ ἐγγράψῃ ἐγκαίρως ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἢ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ ἐνοικιαστήριον πρὶν ἢ λάβῃ τῆς ὁμολογίας, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὰς νομίμους πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

18. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Νόμου πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωϊμῶν καρπῶν ὀρίζεται μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ θεροῦς κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον, ἢ κατὰ χωρίον ἢ χωρία διὰ πρωτοκόλλου συνταττομένου ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης, ὅταν ἡ αὐτὴ ἐποχὴ ὀρίζεται ὡς πέρας τῆς συγκομιδῆς δι' ὅλην τὴν Ἐπαρχίαν, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δὲ Δημάρχου, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι ὑπαγορεύοντες τὸν προσδιορισμὸν ἰδιαιτέρως ἐποχῆς διὰ τὸν δῆμον, τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία αὐτοῦ.

Ἀντίγραφα τοῦ πρωτοκόλλου κοινοποιούνται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐνοικιαστὰς διὰ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐνστάσεις των ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Οἰκονομ. ἔφορον, ἐὰν ἔχωσι τοικύτως.

Τὸ πρωτόκολλον καὶ αἱ τυχούσαι ἐνστάσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίν του.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἱπουργείου παραπέμπεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ κοινοποιεῖται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ἐγγυητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ἐνεργοῦνται τὰ περὶ

ἀναπληρώσεως ἢ καταλογισμού τῶν ἐνδε-
χόμενων ἐλλειμμάτων τῶν ἐνοικιαστῶν
συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνω μνη-
μονευθέντος ἄρθρου τοῦ Νόμου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κοινοῖται
καὶ τὸ πέρασ τῆς ἀποξηράνσεως καὶ συγ-
κομιδῆς τῶν ἐψίμων καρπῶν.

19. Ἡ ἐν τῇ κεντρικῇ ἀποθήκῃ παρά-
δοσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται γειμζομένου
τοῦ κοιλοῦ διὰ τοῦ περιέχοντος τὸν φό-
ρον σάκκου καὶ κοπτομένου διὰ κυλινδρο-
ειδοῦς κοπτήρος μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ στο-
μίου τεθειμένου σιδήρου.

20. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου
ἡγίου φόρου εἶναι ὑπόχρεοι πρὶν ἢ ἀρ-
χίσωσι τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου νὰ γνω-
στοποιήσωσι δι' ἀναφορᾶς τῶν πρὸς τὸν
ἐφορον καὶ τὸν ταμίαν κατὰ τὸ ἄρθρον
34 τοῦ Νόμου τὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς θέ-
λουν ἐναποταμίευσαι τὸ ἔλαιον. Ἐν περι-
πτώσει παραβάσεως ὁ ἐφορος ἐνεργεῖ διὰ
τοῦ ταμίου συντηρητηκὴν κκτάχρουν, τῆς
ἑποίας τὰ ἔξοδα ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἐνοι-
κιστάς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ ἐκπονήσεως διὰ δημοπρασίας τῶν
δημοσίων καρπῶν.

21. Αἱ περὶ ἐκπονήσεως δημοσίων καρ-
πῶν δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν
ὑφιστάμενων εἰς τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ Νόμου ἀρ-
χῶν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ
καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπου
τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον
ἤθελε κρίνει συμφερότερον, καὶ διαρκοῦσι
πρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς
9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Διὰ πᾶσαν δὲ δημοπρασίαν προηγεῖται
διακηρύξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δημο-
σιευμένη.

α) Ἐν περιλήψει μὲν διὰ τινος ἑφημε-
ρίδος, ἐλόκληρος δὲ διὰ τοιχοκολλήσεως
εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ὧλων τῶν δή-
μων τῆς Ἐπαρχίας δέκα τοῦλάχιστον
ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάξεως τῆς δημοπρα-
σίας, ὅταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ὑπερ-
βαίῃ τὴν ἀξίαν τῶν 10,000 δραχ-
μῶν, καὶ

β) Διὰ μόνης τοιχοκολλήσεως ὡς ἀνω-
τέρω καὶ πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν τοῦλάχιστον
ὁπόταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ᾖ αἰτίας
κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ διακηρύξις
διευθύνεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργεῖον διὰ νὰ δημοσιευθῇ περιληπτι-
κῶς διὰ τοῦ τύπου.

Ἡ τοιχοκόλλησις τῆς διακηρύξεως θέ-
λει γίνεσθαι ἐπιμελεῖς τῶν ἀρμοδίων δη-
μοτικῶν ἀρχῶν διὰ πᾶσαν δὲ τοιχοκόλ-
λῃσιν συντάσσεται πράξις, ἣτις ἐπιθεβαί-
ουμένη παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀπο-
στέλλεται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἐφορον
πρὸ πῆς ἐνάξεως τῆς δημοπρασίας.

22. Ἐκάστη διακηρύξις θέλει παρα-
πέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος δια-
τάγματος ῥητῶς δὲ θέλει περιέχει·

α) Τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τοῦ ἐκποιουμένου
καρποῦ.

β) Τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ὅπου
μέλλει νὰ παραδοθῇ,

γ) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάξεως καὶ λήξεως
τῆς δημοπρασίας, καὶ

δ) Ἄν ἡ δημοπρασία ᾖ τελειωτικὴ
καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, ἢ μὲν
ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν Ὑπουργείου.

23. Τὰ ἄρθρα 4, 6 — 13 ἐφαρμοζον-
ται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν
τῶν δημοσίων καρπῶν ὑπὸ τὰς ἀκολου-
θοῦς τροποποιήσεις.

α) Οἱ δι' ἐγγράφου προσφορὰς πλειοδο-
τοῦντες δύνανται νὰ προσφέρωσι καὶ ὀλι-
γώτερα τῶν 5 τῆς 0/0.

β) Εἶναι δεκτὰ καὶ κλάσματα δραχμῆς.

γ) Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ δημο-
πρασίαι ἐκηρύχθησαν διὰ διακηρύξεως δη-
μοσιευθείσης διὰ τοῦ τύπου, τὰ πρακτι-
κὰ συνοδεύονται ὁμοῦ μὲ τὰς ἀποδείξεις
τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ μὲ τὸ φύλλον
τῆς ἑφημερίδος, ἐν ᾧ αὕτη εἶναι καταχω-
ρισμένη καὶ

δ) Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι κη-
ρύττονται διὰ διακηρύξεως, συνταττομέ-
νης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀρχον-
ται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ δια-

κέρυξιν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου, καὶ διαρκούσι τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

24. Ὁ ἀγοραστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοὺς ἀγορασθέντας καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφοῦ προηγουμένως προσαγάγῃ εἰς τὸν ἔφορον τριπλότυπον γραμματίον συμφητισμοῦ τοῦ ταμίου πρὸς θεσβάλωσιν τοῦ ὅτι παρακατέθεσεν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν καταβάλῃ τὸ ἀντίτιμον ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος ἐνεργεῖ ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ καταλογίζει εἰς ἑαυτὸν ἐκτὸς τῆς τυχούσης ζημίας καὶ τὸ ἀναλογοῦν μέρος τῶν ἐξόδων διὰ τὰ προσωπικὸν καὶ τὰ ἐνοίκια τῆς ἀποθήκης, λογιζομένων ἀρ' ἣς παρήλθεν ἡ ὥς ἀνωτέρω πενθημέρου προθεσμία.

Εἰάν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ὠφέλεια, αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς καταθέσας ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον τῶν καρπῶν δὲν παραλάβῃ ἐμπροθέσμως αὐτοὺς, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναλόγων ἐξόδων τῆς ἀποθήκης μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς παραλαβῆς αὐτῶν.

Εἰάν ὅμως κατέθεσεν μέρος τοῦ ἀντιτίμου, ἀναπλειστηριάζεται ἀνάλογον μὲ τὸ ὑπόλοιπον χρέος τοῦ ποσόν ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων καρπῶν.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀποθήκης, καθὼς καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ τυγούσα ζημία εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Οἱ ἀναπλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § δ'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

25. Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάτῃ καὶ μονοήμερους δημοπρασίας καρπῶν κατὰ μικράς

μερίδας, μὴ ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν 1000 δραγμῶν.

Δύναται ὡσαύτως νὰ διατάτῃ καὶ λιανικὴν πώλησιν ἀνευ δημοπρασίας ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκασίον, κανονίζον ῥητῶς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν τιμῶν ἐκάστου εἶδους καρπῶν κατὰ κοιλόν.

26. Αἱ μονοήμεροὶ δημοπρασίαι διενύθονται παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ἐφόρου, ἢ παρ' ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς διοικητικοῦ, καὶ ἐν ἐλευσίῃ τοῦ τελευταίου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ δημάρχου, ἢ ἐιδικοῦ παρέδρου. Ἐνεργοῦνται δὲ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημέναι αἱ ἀποθήκαι, ἢ καὶ ἀλλαγῶν, εἰάν τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον τὸ θεωρήσῃ συμφέρον.

Δι' ἐκάστην μονοήμερον δημοπρασίαν προηγείται διακήρυξις, ὑπογεγραμμένη εἰς μὲν τὴν ἔδραν τῆς ἐφορίας παρὰ τοῦ ἐφόρου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη παρὰ τοῦ ἀποθηκαρίου ἢ ἄλλου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ δημοσιευομένη διὰ τοιχοκολλησεως πρὸς 24 ὥρας ἐπὶ ἀποδείξει τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας συνωδεύμενα μὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ἐφόρου διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου.

Τὰ ἄρθρα 9—13 τοῦ παρόντος διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰς μονοήμερους δημοπρασίας.

27. Οἱ διὰ μονοήμερων δημοπρασιῶν ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφοῦ προηγουμένως καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ ὅπου ἤθελε διατάξῃ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, καὶ προσαγάγωσιν εἰς τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀποθηκάριον τὸ περὶ τούτου τριπλότυπον γραμματίον συμφητισμοῦ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, ἢ τὸ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν τοῦ εἰσπρακτοῦς.

Ἐάν δὲν καταβάλῃσι τὸ ἀντίτιμον ἐν-
τός τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ἡ κατα-
βάλῃσι μέρος μόνον αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἔάν,
καταβάλοντες ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον,
δὲν παραλάβωσιν ἐμπροθέσμως τοὺς καρ-
ποὺς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατά-
ξεις τοῦ άρθρου 24.

Ὁ ἀναπλειστηριασμός ὁμῶς ἐνεργεῖται
ὅπως καὶ αἱ μονήμεροι δημοπρασίαι.

28 Τὸ ἀντίτιμον τῶν διὰ λιανικῆς πω-
λήσεως ἐκποιουμένων καρπῶν καταβάλ-
λεται ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παραλαβῆς
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀγοραστάς ὅπου ἴθιλε
διατάξει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουρ-
γεῖον.

29. Ἡ πρὸς τοὺς ἀγοραστάς ἐν γένει
παράδοσις τῶν ἐκποιουμένων καρπῶν ἐνε-
ργεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ κοιλοῦ τῆς ἀποθή-
κης.

Δι' ἐκάστην παράδοσιν θέλει συντάτ-
τεσθαι πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον πα-
ρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, τοῦ ἀρμοδίου δημάρ-
χου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἀπο-
θηκαρίου κατὰ τὸν δοθησόμενον ὑπὸ τοῦ
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου τύπον.

Οἱ ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παρα-
λάβωσι τοὺς καρποὺς εἰς ἣν ἤθελον εὐρε-
θῇ κατάστασιν, καθὼς καὶ ἔάν ἤθελεν εὐ-
ρεθῇ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ ἐκποιηθέντος,
χωρὶς νὰ ἔχωσι κανέν δικαίωμα ἀπαιτή-
σεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

30. Τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος, τὰ
τέλη τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ἔξοδα τῆς
παραλαβῆς τῶν καρπῶν εἶναι εἰς βάρος
τοῦ ἀγοραστοῦ.

Εἰδικὴ διατάξις.

31. Αἱ ἐν τῷ περὶ τὴν διατάγματι περὶ
ἐνοικιάσεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ
ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν διατάξεις ἐφαρ-
μόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐνοικιάσεις τῆς
ἐκκλησιαστικῆς προσόδου καὶ τῆς ἐπικαρ-
πίας τῶν ἐθνικῶν ἐλαιουδένδρων, σταφι-
δαμπέλων, βαλανοδένδρων κλπ. καὶ τὰς
ἐκποιήσεις τῶν ἐξ ἐκκλησιαστικῶν κτημά-
των συγκομιζομένων καρπῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰανουαρίου 1854.

5. Δ. Περὶ ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας δι' Ἑλ-
ληνικῶν ἀτμοπλοίων.

Ο Θ Ω Ν. κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἰσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 11,611
ἀπὸ 43 Νοεμβρίου λήξαντος ἔτους ἀνα-
φορὰν τοῦ νομάρχου Ἀχαΐας, δι' ἧς εἰδο-
ποιεῖ ὅτι ἐσηματίσθη ἐν Πάτραις ἐπι-
τροπὴ σκοπὸν προθεμένη τοῦ νὰ συλλέ-
ξῃ ἐγγραφὰς μετοχῶν πρὸς σύστασιν ἀτ-
μοπλοικῆς συγκοινωνίας δι' Ἑλληνικῶν
ἀτμοπλοίων, τὴν διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύ-
της ὑποβληθεῖσαν ἀγγελίαν τῆς μνησθεί-
σης ἐπιτροπῆς διορισάσης τρία τῶν μελῶν
αὐτῆς τοὺς Κ. Κ. Σ. Α. Παππᾶ, Γ. Σω-
τηριάδην καὶ Ν. Βασιλειάδην διὰ νὰ σχη-
ματήσωσιν ἴδιον τμήμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυ-
μίαν « Τὸ ἐπὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργα-
σιῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας τμήμα
τῆς ἐπιτροπῆς » καὶ τελευταῖον τὴν διὰ
τοῦ ἀνωτέρου νομάρχου ὑποβληθεῖσαν ἀ-
ναφορὰν τοῦ μνησθέντος τμήματος πρὸς
τὸ ἐπὶ τῶν Ἰσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη δύ-
νεται τὰ συντελεσθῆναι πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ
ἐμπορίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττο-
μεν

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ μνησθὲν ἀνω-
τέρῳ ἐπὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν
Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας τμήμα τῆς συνελ-
θούσης ἐν Πάτραις ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν
ῥηθέντα σκοπὸν, συγκείμενον ἀπὸ τοῦς
Κ.Κ. Στ. Α. Παππᾶ, Γ. Σωτηριάδην καὶ
Ν. Βασιλειάδην, νὰ δέχωνται ἐγγραφὰς
μετοχῶν ἐκ δραχμῶν 300 ἐκάστην πα-
ρὰ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ γίνωσι μέτοχοι
εἰς τὴν εἰρημένην ἐταιρίαν. Διατάσσεται
δὲ τὸ ἐπὶ τῶν Ἰσωτερικῶν Ὑπουργεῖον νὰ
γνωστοποιήσῃ συγχρόνως εἰς τὴν ἐπιτρο-
πὴν, ὅτι ἐπιφυλάττεται ἡ Κυβέρνησις νὰ
προσκαλέσῃ ἐν καιρῷ νόμον, δι' οὗ νὰ ἐ-
πιτρέπηται εἰς τὸ δὲ μόνιον τοῦ νὰ γενῇ
μέτοχος εἰς τὴν προκειμένην ἐταιρίαν δι'
ἀριθμοῦ τινος μετοχῶν.

2. Ἄμει συμπληρωθῶσι δὲ καὶ χιλιάδες
τῶν εἰρημένων μετοχῶν θέλουσιν συνελθεῖν

οὐ μέτοχοι εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν Πάτραις πρὸς σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας, τὸ ὅποσον θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπικυρώσιν Μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰανουαρίου 1854.

6. Δ. Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ τίτλου τῆς ἑταιρίας τῶν Διεκπορθμεύσεων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν υποβληθεῖσαν Ἡμῖν αἴτησιν τοῦ ἐν Πειραιεὶ πράκτορος τῆς ἑταιρίας τῶν Ἑθνικῶν Διεκπορθμεύσεων, εἰδοποιούντος, ὅτι δυνάμει Διατάγματος τῆς Α.Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, ἐπετρέπη εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην τοῦ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν τίτλον αὐτῆς «Ἑθνικῶν Διεκπορθμεύσεων» διὰ τῶν «ἐλευθερωτικῶν Διεκπορθμεύσεων», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν·

Ἀναγνωρίζεται καὶ παρ' Ἡμῶν ἡ ἀντικατάστασις τῆς λέξεως, «Ἑθνικῶν» διὰ τῆς «Αὐτοκρατορικῶν» καὶ διατάττομεν ἵνα τοῦ λοιποῦ ἡ μέχρι τοῦδε ὀνομαζομένη «ἑταιρία τῶν Ἑθνικῶν Διεκπορθμεύσεων» ὀνομαζέται «ἑταιρία τῶν Αὐτοκρατορικῶν Διεκπορθμεύσεων».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1854.

7. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρὶ δημοτικῶν φόρων ΕΠ' νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν δημοτικὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων καπνῶν, ταυμάκιου, σάπωνος, καὶ ρητίνης, θέλει δὲ διαρκέσῃ ἐπὶ τριετησίαν.

Β'. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσ-

διορίζεται εἰς 2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰανουαρίου 1854.

8. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ προσαγωγῆς δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ χορηγήματος τῶν 3 ναυτικῶν νήσων.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Δηλοποιοῖ.

Ὅτι κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου π. ε. Β. Διατάγματος δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐνέκρινε τὴν γενομένην διανομὴν τοῦ ἐκ δρ. 200,000 πρὸς τοὺς δικαιούχους τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Παρόρων ἐτησίου χορηγήματος συμφώνως μὲς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου π. ε. Νόμου, προσκαλοῦνται οἱ δικαιούχοι οὗτοι νὰ ἐμφανισθῶσιν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἐπιτρόπου τῶν διοριζομένου διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅπως λάβωσι τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν χορηγήματα.

Διὰ νὰ γείνη ὅμως πρὸς αὐτοὺς ἡ πληρωμὴ τοῦ χορηγήματος τούτου ἀπαιτεῖται νὰ προσαχθῶσι τὰ ἐρεξῆς δικαιολογητικά ἐγγράφα.

1. Ἐγγράφον ταυτότητος τοῦ προσώπου ἐκδιδόμενον διὰ μὲν τοὺς δικαιούχους Ὑδρας καὶ Σπετσῶν ἀπὸ τὰς Δημοτικὰς ἀρχάς τῶν ἐμονύμων Νήσων, διὰ δὲ τοὺς δικαιούχους τῆς Νήσου, Παρόρων ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν Ἐρμουπόλεως ἢ Ἐρετρίας.

2. Ἀλλ' ἐπειδὴ μέχρι μέρους τῶν πρωτοτύπων δικαιούχων ἐξέλεψαν πλέον καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ χορηγήματος τούτου μετέβη εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρου ἐγγράφου τῆς ταυτότητος ἀπαιτεῖται πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς ἀρχῆς, διαλαμβάνον ὅτι εἶναι οἱ μόνοι κληρονόμοι τοῦ ἀποδωσάντος δικαιούχου καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι συγκαληρονόμοι ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ πιστοποιητικόν, εἰς

τὸ ὅποῖον θέλει σημειωθῇ διακεκριμένως· τὸ ὄνομα καὶ ἡ ἡλικία ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν δέως ἀνηλικιωτῆς τῶν κληρονόμων ἀπόφασις δικαστικὴ περὶ διορισμοῦ Κηδεμένων ἢ Ἐπιτρόπων τῶν ἐπιτρέπουσα εἰς αὐτοὺς νὰ παραλάβωσι τὸ εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν των διατελοῦντας ἀναλογοῦν χορηγήματα.

3. Καὶ ἐπὶ τέλους συμβουλευτικοῦ πράξει διὰ τοὺς δικαιοῦχος τοὺς ἔχοντας συμμετόχους, δι' ἧς οἱ δικαιοῦχοι οὗτοι παρχωροῦσι πρὸς τοὺς συμμετόχους τῶν τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς αὐτοὺς χορηγήματος.

Ἡ παροῦσα διακήρυξις θέλει κοινοποιηθῇ δημοσίως παρὰ τῶν Κ.Κ. Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν καὶ θέλει καταχωρηθῇ καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Β. Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 11 Ἰανουαρίου 1854.

9. Δ. Περὶ ἀναβιβασμοῦ τοῦ δήμου Κολοκυνθίου ἐκ τῆς Γ' εἰς τὴν Β' τάξιν τῶν δήμων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Κολοκυνθίου τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Γυθείου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαντες καὶ διατάσσομεν.

Ὁ δῆμος Κολοκυνθίου τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, κατατεταγμένος μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Γ' τάξιν τῶν δήμων, ἀναβιβάζεται εἰς τὴν Β' τάξιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1854.

10. Δ. Περὶ προβιβασμοῦ τοῦ δήμου Γλυπίας εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῶν δήμων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Γλυπίας καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Κυνουρίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ὁ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν τρίτην τάξιν τῶν δήμων κατατεταγμένος δῆμος Γλυπίας τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, ἀναβιβάζεται εἰς τὴν δευτέραν τάξιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1854.

11. Δ. Περὶ πληρωμῆς παρ' ἐκάστου ὑποθηκοφύλακος τῆς ἀξίας τῶν χρησίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του βιβλίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 87 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου, καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1836 Ἡμέτερον Διάταγμα, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἐκαστος ὑποθηκοφύλαξ θέλει πληρῶναι τοῦ λοιποῦ τὴν ἀξίαν τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀνταγκαίων βιβλίων.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1854.

12. Δ. Περὶ μεταθέσεως ἑδρας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, μεταθέτομεν προσωρινῶς τὴν ἑδραν τοῦ ἀρχηγείου τῆς κατὰ τὴν Φθιωτιδορωμαϊκῆς τὴν Ἀττικοβοιωτίας, καὶ τὴν Εὐβοϊκῆς Στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Λαμίας.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1854.

13. Ν. Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς δῆλωσιν τῶν ζώων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἡμετιήμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1852 Νόμου πρὸς δῆλωσιν τῶν ζώων τεθείσα προθεσμία, ἥτις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Φεβρουαρίου, παρτείνεται μέχρι τῆς 15 τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου ἢ δὲ πρὸς ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μέχρι τῆς 20 τοῦ ἰδίου μηνὸς Μαρτίου, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἐφαρμοζονται αἱ διατάξεις τοῦ

ἄρθρου 5 τοῦ ῥηθέντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου 1854.

11. Δ. Περὶ διορισμοῦ στρατηγῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὀνομάζομεν στρατηγὸν τὸν γερουσιάζοντα ἐνικάρδον Τζώτζ.

Εἰς τὸν αὐτὸν στρατηγὸν θέλουσι χορηγεῖσθαι ἀποδοχαὶ κατὰ μῆνα δαχμῶν χιλίων καὶ τρεῖς μερίδες ἱππονομῆς.

Θέλει δὲ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον πρὸς δικαιολόγησιν τῆς μισθοδοσίας ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Φεβρουαρίου 1854.

15. Δ. Περὶ ἱματισμοῦ, ἀποσκευῆς καὶ ὀπλισμοῦ τῶν στρατηγῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ἱματισμὸς, ἡ ἀποσκευὴ καὶ ὁ ὀπλισμὸς τῶν στρατηγῶν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ προσδιορίζεται ὅπως ἐκανονίσθη διὰ τοὺς ἀντιστρατήγους καὶ ὑποστρατήγους διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1852 Ἡμετέρου Διατάγματος, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι τὸ περιλαίμιον τοῦ ἱματίου περιλαμβάνεται ἀπὸ δύο ἀργυροκεντήτους ταινίας, κατὰ τὸ σχῆμα ὑπ' ἀριθ. 22 β'.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1854.

16. Ν. Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν παξιμαθίων, γαλετῶν, ὀρυζίων, γεωμύλων κλπ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τῶν παξιμαθίων, γαλετῶν, γεωμύλων, ὀρυζίων, ὀσπρίων, ἄρτου καὶ παντός εἶδους ζυμαρικοῦ, μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται νὰ παραταθῇ

διὰ Β. Διατάγματος καὶ πέραν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, εἰάν ᾗθελον ἐκλείψει οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

2. Ὁ παραβάτης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ διατάξεως ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ὀγδοήκοντα λεπτῶν ἐφ' ἐκάστης ὁκτὸς παξιμαθίου, γαλετῆς, γεωμύλων, ὀρυζίου, ὀσπρίου, ἄρτου, ἢ ζυμαρικοῦ, ὁ δὲ πλειάρχος ἰδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 53 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1854.

17. Δ. Περὶ παρατάσεως προθεσμίας μέχρι 30 Ἰουνίου 1854 ἔτους τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν γεννημάτων καὶ ἀλεύρων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου 1853 Ἡμετέρον Διατάγμα καὶ ἰδόντες τοὺς §§ 2 τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 3 τοῦ ΣΛΕ'. Νόμου τῆς 27 Ἰουλίου π. ε. ὡς καὶ τὸν τελευταῖον παρὰ γράφον τοῦ ΣΜΘ'. Νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Παρατείνεται μέχρι 30 Ἰουνίου ἐνεστ. ἔτους ἡ ἰσχὺς α) τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ΣΛΕ'. Νόμου τῆς 27 Ἰουλίου, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή τῶν δημητριακῶν καὶ τῶν ἀλεύρων. β) Ἡ τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, δι' οὗ καταργεῖται τὸ εἰσπραττόμενον δικαίωμα διαμετακομίσεως ἐπὶ τῶν εἰς τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἐναποταμιευομένων ξένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ γ.) ἡ τοῦ ΣΜΘ'. Νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου, δι' οὗ καταργεῖται πᾶν τελωνιακὸν τέλος ἐπὶ τῶν πρὸς ἑσωτερικὴν κατανάλωσιν εἰσγυμένων ξένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαρτίου 1854.

18. Α. Περί ανοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου π. ε. ΣΝΒ. Νόμον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν, τὸ πεμπτημόριον τοῦ διὰ τοῦ ξηθέντος νόμου τῆς 14 Ὀκτωβρίου π. ε. ἐπιτραπέντος δανείου τῶν πέντε ἑκατομμυρίων.

2. Τὸ δάνειον θέλει γίνεαι εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν ἐφ' ὧρισμένῳ χρόνῳ, ἥτοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1855 ἐπιφυλαττομένης τῆς παρατάσεως ἀμοιβαίᾳ συναινέσει.

3. Ὁ τόκος τοῦ δανείου τούτου προσδιορίζεται πρὸς 6 0/0 κατ' ἔτος.

4. Αἱ ἀμοιβαῖαι ἀποδείξεις περὶ τῶν χρηματικῶν ἐν γίνεαι λήψεων θέλουσι δίδεσθαι παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου καὶ τοῦ ταμίου τῆς τραπεζῆς.

5. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ τε κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων θέλουσι ἐνχυριζοθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν χίλια μετοχὰ αὐτῆς.

6. Ὅλαι αἱ διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς αἱ περιεχόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 25, 26, 27 καὶ 28 ἐφαρμοζονται εἰς τὸ προκείμενον δάνειον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1854.

19. Α. Περί συγκοινωνίας μετὰ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Μεσοήνης καὶ Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῆς Γαλλικῆς ἑταιρίας τῶν αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων, δι' ἧς ἐξήχθησάτο, δυνάμει τῆς ἀπὸ 1/13 Ἀπριλίου 1853 συνολοκληθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτῇ ἐνεργουμένης διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς συγκοινωνίας, νὰ ῥυθμίσῃ καὶ ἐτέραν

ἐνεργουμένην τρίς τοῦ μηνὸς μετὰ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Μεσοήνης καὶ Πειραιῶς, καὶ

Θεωροῦντες ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη τῆς συγκοινωνίας μὴ ἐπιφέρει οὐδεμίαν μεταρρύθμισιν εἰς τὰ διὰ τῆς μνησθείσης συμβάσεως συμπρωνοημένα, γίνεται πρόξενος ὠφελείας καὶ εὐκολίας εἰς τὸ ἐμπόριον κτλ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Ἐγκρίνεται ἡ αἴτησις τῆς μνησθείσης ἑταιρίας περὶ συστάσεως καὶ δευτέρας γραμμῆς μετὰ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Μεσοήνης καὶ Πειραιῶς.

β) Τὰ ἐνεργούντα καὶ τὴν συγκοινωνίαν τούτην ἀτμολοία τῆς ἑταιρίας τῶν αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων θέλουσι ἀπολαύει δυνάμει τῆς μνησθείσης ἀνωτέρω συμβάσεως τ' αὐτὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν καὶ τὰ ἤδη ἐνεργούντα τὰς δι' αὐτῆς συστηθείσας συγκοινωνίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1854.

20. Α. Περί συστάσεως ταχυδρομικοῦ καταστήματος εἰς Ἀννινον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὀργανικοῦ διατάγματος τῶν ταχυδρομείων ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Συνιστᾶται εἰς Ἀννινον ταχυδρομικὸν κατάστημα.

Β'. Τὰ χρέη τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος τούτου ἀνατίθενται εἰς τὸν ὑγειονόμον Ἀννίνου μετὰ τὴν ἀπολαύην τῶν 20 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτίου 1854.

21. Ν. Περί δασμοῦ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Διὰ τὴν ἐξαχθέντα ὑπὸ τὸ κράτος

των από 23 Ιανουαρίου καὶ 1 Αὐγούστου π. ε. ΣΙΖ' καὶ ΣΑΗ'. Νόμου καὶ μὴ πωληθέντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σταφιδοκαρπὸν ὀφείλουσιν οἱ ἔμποροι ἢ ἰδιοκτῆται νὰ παρουσιάσωσι μέχρι τέλους Ἰουλίου π. ε. εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἢ ἐκκαθάρσιν τῆς πωλήσεως, ἢ προξενικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τῆς μὴ πωλήσεως αὐτοῦ, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν, κατὰ πᾶσαν ἐπομένην τετραμηνίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς πωλήσεως ἐνὸς ἐκάστου φορτίου.

Ὅσοι δὲ ἐπώλησαν ἤδη τὸν σταφιδοκαρπὸν των, ἀλλὰ δὲν ἐπαρουσίασαν ἐμπροθέσμως τὰς ἐκκαθαρίσεις τῆς πωλήσεως, θέλουσι πληρώσει τὰ δημόσια δικαιώματα ἐπὶ τῇ βάσει των παρουσιασθεισῶν ἢ μέχρι τέλους Μαΐου π. ε. παρουσιασθησομένων εἰς ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἐκκαθαρίσεων.

Διὰ πᾶσαν ὑπερήμερον ἐμφάνισιν τῆς ἐκκαθαρίσεως ἢ τοῦ προξενικοῦ πιστοποιητικοῦ οἱ ἔμποροι ἢ ἰδιοκτῆται ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ιανουαρίου π. ε. καὶ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ 1 Αὐγούστου ἰδίου ἔτους Νόμου.

2. Ὅστις ἐξαγάγῃ ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου π. ε. σταφιδοκαρπὸν τῆς συγκομιδῆς τοῦ 1852 καὶ 1853, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἐκκαθάρσιν τῆς πωλήσεως, ἢ προξενικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τῆς μὴ πωλήσεως αὐτοῦ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς, ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν κατὰ πᾶσαν ἐπομένην τετραμηνίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς πωλήσεως ἐνὸς ἐκάστου φορτίου.

Κατὰ παντὸς ὑπερήμερον ἐμπορίου ἢ ἰδιοκτῆτου θέλει ἐφαρμόζεσθαι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου π. ε. Νόμου.

3. Ἐκάστη ἐκκαθάρσις θέλει συνοδεύεσθαι μὲ ἐπίσημον πιστοποιητικὸν ἐνὸς ἐμπρομασίτου, βεβαιοῦν τὴν τιμὴν, καθ' ἣν

ἐπώληθη ὁ σταφιδοκαρπός. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐκπιπτέα ἔξοδα, ἡ ἀρμοδία προξενικὴ ἀρχὴ θέλει βεβαιῶσι μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐρευναν κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως, ὅτι ταῦτα εἶναι συνήθη καὶ ἐλαῶν πραγματικῶς χῶραν.

Ὅσοι ἐκκαθαρίσεις ἐπαρουσιάσουσιν μέχρι τοῦδε μὲ μόνην τὴν ἐπικύρωσιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς θεωροῦνται ἰσχυραί.

4. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 42 Ἀπριλίου 1854.

Ἐκυρώθη τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ.

22. Α. Περὶ προπληρωμῆς των ταχυδρομικῶν τελῶν των ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἑνάπαλιν ἐμπρομένων ἐπιστολῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ των Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. Ρ4Θ'. τῆς 26. Ἰουνίου 1852 Νόμον περὶ ταχυδρομικῶν τελῶν των διὰ των ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρείας τοῦ Αὐστριακοῦ Αὐτοῦ πεμπομένων ἐπιστολῶν ἐφημερίδων καὶ δειγμάτων ἐμπορείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττουεν·

Α'. Ἐκάστος δύναται ν' ἀποστέλλῃ ἐπιστολάς, δειγμάτων ἐμπορείας καὶ ἐφημερίδας ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ των ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρείας τοῦ Αὐστριακοῦ Αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προπληρωμῇ τοῦ νενομισμένου ταχυδρομικοῦ τέλους εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον τῆς παραδόσεως.

Β'. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 3. τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος ἐνεργουμένη διαβάθμισις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ προηγουμένον ἀρθρον ἐπιστολάς.

Γ'. Φακέλλαι ἐμπρικλοῦντες δειγμάτων

ἐμπορευμάτων διατιμῶνται ὡς αἱ συνήθεις ἐπιστολαί.

Δ'. Ἐκτὸς τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους, τοῦ ὀριζομένου διὰ τοῦ Ρ.Λ.Θ'. Νόμου θέλει εἰσπράττεσθαι ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ τὸ ἀντικὸν ἐσωτερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος συμφώνως μὲ τὰς ἐγγυρίους διατιμήσεις.

Ε'. Αἱ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Λούδ μετακομιζόμεναι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολαί, ἐφημερίδες καὶ λοιπὰ ἐντυπα παραδίδονται εἰς τὰ ταχυδρομικά γραφεῖα τοῦ Βασιλείου καὶ υποβάλλονται μόνον εἰς τὴν διὰ τῶν ἐγγυρίων διατιμήσεων ὀριζομένην πληρωμὴν, ἥτις καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς παραλήπτορας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3. Ἀπριλίου 1854.

22. Ν. Περὶ ἀναστολῆς μέχρι τῆς 4. Ἰανουαρίου 1855 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὸν μισθὸν αὐτῶν καὶ λοιπῶν καὶ περὶ κανονισμοῦ διὰ τὸ ε. ε. τοῦ μισθοῦ κλπ. τῶν προξενείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους ὑπὸ στοιχ. ΣΕΒ'. περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου ἀναστέλλεται μέχρι 1 Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν μισθὸν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς ἐπιχορήγησιν τὰ δι' αὐτοῦ παραχωρούμενα, καθὼς καὶ τὰς εἰσπράξεις τῶν μισθοδοτουμένων θέσεων, αἵτινες, δυνάμει αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ὁ μισθὸς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐπιχορηγήσεων τῶν προξενείων, καθὼς καὶ αἱ εἰσπράξεις αὐτῶν, κανονίζονται διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

2. Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαρτίου 1854.

23. Α. Περὶ ἐπικελεύσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ΣΗ'. περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν νὰ ἐπιβάλλῃ δημοτικὸν δασμὸν ἡμίσεως τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὧλων τῶν εἰσκομιζομένων εἰς αὐτὸν ἐμπορευμάτων.

2. Ὁ δασμὸς οὗτος θέλει διαρκέσει ἐπὶ δύο ἔτη.

3. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ 1[4] τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ναυοκομείου προσδιωρισμένου δασμοῦ, θέλει ἀναβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν εἰρημένων ἐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1854.

24. Α. Περὶ ἀμνηστίας εἰς τοὺς λαβόντας μέρος στρατιωτικούς ὑπαλλήλους εἰς τὰ ἐν ταῖς μεθορίαις ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους συμβάντα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὰ ἐσχάτως συμβάντα εἰς τὰς μεθορίας ἐπαρχίας τοῦ γειτνιαζόντος Ὀθωμανικοῦ Κράτους τινὲς τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου μετέβησαν εἰς τὸ θέατρον τῶν ἀνωμαλιῶν, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπαλλάξωμεν αὐτοὺς ἀπὸ δυσχερείστων συνεπειῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

2) Ἀπονέμομεν πλήρη ἀμνηστίαν εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἐκείνους, οἵτινες ὑπερέβησαν τὰς ἀδείας των ἢ ἐγκτελέψαν αὐτογνωμόνως τὰς θέσεις των, ἐπὶ σκοπῶν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰ ῥηθέντα κατὰ τὰς μεθορίας ἐπαρχίας συμβάντα καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες ἔλαβον τὰς ἀρέσεις των κατὰ ἡτιολογημένην αἰτησίαν των ἐνεκα τῶν περιστατικῶν αὐτῶν, ἐν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρόντος ἀνατάκματος πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

στρατιωτικὴν ἀρχὴν τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

2) Εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν θέλει συνάμα ἀποδοθῇ ὁ βαθμὸς των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 48 Μαΐου 1854.

25. Α. Περὶ καθάρσεως τῶν πρωρέων τῶν πολεμικῶν πλοίων εἰς Μῆλον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 70 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Επιτρέπεται ἡ καθάρσις τῶν πρωρέων τῶν πολεμικῶν πλοίων εἰς τὸ ὑγειονομικὸν Μῆλον, ὅταν ταῦτα φέρωσι καθαρὰν μόνον, ἢ ὑποπτον πιστοποιήσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1854.

26. Α. Περὶ σχηματισμοῦ τμήματος πυροβολικοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν συστάσεως· εἰδικοῦ τμήματος πρὸς ἐπιστημονικὴν ἐρευναν καὶ διεξαγωγὴν ἀπάντων τῶν ἀντικειμένων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸ ὄπλον τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Σχηματίζεται τμήμα ἐν τῷ Ἡμετέρῳ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τμήμα πυροβολικοῦ.»

2. Διευθυντὴς τοῦ τμήματος θέλει εἶσθαι εἰς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἡμετέρου σώματος τοῦ πυροβολικοῦ. ἔχων παρ' αὐτῷ, ὡς εἰσηγητὴν, ἓνα ὑποδεέστερον ἀξιωματικὸν τοῦ αὐτοῦ ὅπλου καὶ ἓνα οἰκονομικὸν ὑπάλληλον.

3. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ τμήματος τούτου ὑπάγονται· α) Τὰ προσωπικὰ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, β) Ὁ ὀργανισμὸς, γ) Ἡ ἐπιθεώρησις, δ) Ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ κατὰστασις τῶν ἀξιωματικῶν, καθηγητῶν, ἀποθηκοφυλάκων, καὶ ἐν γένει τοῦ στρατοῦ

τοῦ πυροβολικοῦ, ε) Τὰ σχολεῖα τοῦ πυροβολικοῦ, ς) Αἱ διευθύνσεις τοῦ πυροβολικοῦ, ζ) Τὰ ὀπλοστάσια, η) Τὰ σφυρηλατεῖα, θ) Τὰ χωνευτήρια, ι) Τὰ ὀπλοφυρεῖα, ια) Τὰ πυριτιδοποιεῖα καὶ νιτροφυρεῖα, ιβ) Ἡ χορήγησις τῶν πολεμοφιδίων, ιγ) Ὁ ὀπλισμὸς τοῦ στρατοῦ, ιδ) Ἡ διατήρησις τῆς ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὀπλων, ιε) Ὁ ὀριορισμὸς τῶν ὀπλοδιορθωτῶν εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ, ις) Ὁ σχηματισμὸς τῶν παρασκευασμάτων τῶν πεδινῶν καὶ πολιορκητικῶν κανονστοιχιῶν, ιζ) Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προμηθεῖα ὀπλων, ιη) Ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πυροβολικοῦ ἀνηκόντων κτιρίων καὶ καταστημάτων, καὶ

Ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὅπλου.

4. Τὸ μέχρι τοῦδε τμήμα τῆς Δικαιοσύνης καταργεῖται, τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ τμήματος αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸ πρῶτον τμήμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1854.

27. Α. Περὶ ἀποστολῆς λίθου ἐκ τῶν ἀρχαίων λειψάνων τοῦ Παρθενῶνος διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλεῦς ἀνεγερόμενον μνημεῖον

Ο Θ' Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργῶν, ἐγκρίνομεν ν' ἀποσταλῇ καὶ παρὰ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως κατάλληλος λίθος διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλεῦς ἀνεγερόμενον μνημεῖον εἰς τὴν ὁμώνυμον τῶν ἡνωμένων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς πόλιν. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς πρὸς τὰς ἡνωμένας πολιτείας εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους, διατάττομεν, ὅπως τοιοῦτος λίθος ληρῇ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἐκ τῶν κειμένων ἀρχαίων λειψάνων τοῦ Παρθενῶνος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ χαραχθῇ κατάλληλος ἐπιγραφή, τὴν ὁποῖαν θέλει προτείνει ἡ σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ιουνίου 1854.

28. Α. Περί διανομῆς τῶν εἰσπραχθέντων
ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων
Θηβαίων βοηθημάτων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ
9 Αὐγούστου π. ε. Ἡμετέρου Β. Διατάγ-
ματος, τὸν ἀπὸ 19 Μαρτίου τ. ε. ὑπὸ τῆς
διορισθείσης πρὸς ἐξακρίθωσιν τῶν ζη-
μιῶν τῶν παθόντων ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ κα-
τοίκων τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν ἐπιτροπῆς
συνταχθέντα πίνακα, προσδιορίζοντα εἰς
4540 τὰς ὑποστάσας ζημίας οἰκογενεῖας
καὶ διακρίνοντα αὐτάς εἰς ἐπαρκεῖς εὐ-
πόρους 23 τὸν ἀριθμὸν, εἰς ἀνεπαρκεῖς
εὐπόρους 480 τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς ἀπό-
ρους 4037 τὸν ἀριθμὸν, καὶ περιλαμβά-
νοντα τὰς προξηνηθείσας εἰς τὰ ἐπὶ κα-
ταστήματα, τὰ σχολεῖον τῶν χορσίων
καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον Θηβῶν ζημίας, τὴν
ἀπὸ 17 Μαΐου πρᾶξιν τοῦ Ἰπουργικοῦ
Συμβουλίου, καὶ τὴν ἀπὸ 29 Μαΐου τ. ε.
πρᾶξιν τῆς διορισθείσης πρὸς κανονισμόν
τῆς διανομῆς τῶν βοηθημάτων ἐπιτροπῆς,
ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ ἀπερασάσαμεν καὶ
διατάττομεν·

1. Τὰ εἰσπραχθέντα μέχρι τῆς 25
Μαΐου τ. ε. ἐκ τῶν συνεισφορῶν ὑπὲρ τῶν
ἐκ τῶν σεισμῶν δυστυχισάντων κατοίκων
Θηβῶν, συμποσούμενα εἰς δραχμὰς ἑκατὸν
εἴκοσιν ἑννέα χιλιάδας ὀτακοσίας ἐξή-
κοντα 25, ἀριθμὸς 129,866 θέλουν δια-
νεμηθῇ εἰς τοὺς παθόντας τοὺς σημειου-
μένους ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι, τηρουμέ-
νης τῆς διακρίσεως αὐτῶν εἰς τρεῖς τά-
ξεις κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ προσδιορισμὸν
τῆς ἐπιτροπῆς.

2. Εἰς τὴν διανομὴν τοῦ εἰρημένου
ποσοῦ, ὀρίζεται ἡ ἐξῆς ἀναλογία·

Εἰς μὲν τοὺς ἐπαρκεῖς εὐπόρους δίδεται
τὸ ὑποδιπλάσιον τοῦ ἀποδοτέου εἰς τοὺς
ἀνεπαρκεῖς εὐπόρους, τὸ ὑποτριπλάσιον δὲ
τοῦ ἀποδοτέου εἰς τοὺς ἀπόρους βοηθήμα-
τος, ὅπερ ἀναλογεῖ ἐπὶ τοῦ διανεμητέου
ποσοῦ πρὸς 12 δρ. καὶ 56 λεπ. τοῖς 0|0
πρὸς τὴν ζημίαν ἑκάστου αὐτῶν. Εἰς δὲ
τοὺς ἀνεπαρκεῖς εὐπόρους δίδεται τὸ δι-

πλάσιον τοῦ ἀποδοτέου εἰς τοὺς ἐπαρ-
κεῖς εὐπόρους βοηθήματος, ὅπερ ἀνα-
λογεῖ ἐπὶ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ πρὸς
25 δραχ. καὶ 14 λεπ. τοῖς 0|0 πρὸς
τὴν ζημίαν ἑκάστου αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς
ἀπόρους τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀποδοτέου
εἰς τοὺς ἐπαρκεῖς εὐπόρους βοηθήματος,
ὅπερ ἀναλογεῖ ἐπὶ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ
πρὸς 37 δραχ. καὶ 56 λεπ. τοῖς 0|0 πρὸς
τὴν ζημίαν ἑκάστου αὐτῶν.

3. Καταβάλλεται ἐκ τοῦ κεφαλαίου
τῶν βοηθημάτων ὁλόκληρον τὸ ἀπαιτού-
μενον ἐκ δραχμῶν χιλίων ποσὸν πρὸς
ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ὑδραγωγείου ὡς ἐπαρ-
χικοῦ, καὶ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν
διανομὴν τοῦ βοηθήματος ὁ μὲν ἑρρορὸς Ἰω.
Ροντόπουλος, ὁ ταμίης Ν. Μοδινὸς καὶ ὁ
εἰρηνοδίκης Κουρουσόπουλος, ἐπὶ ζημίᾳ
πεντακοσίων δραχμῶν ἑκαστος εἰς τὴν
τάξιν τῶν ἀνεπαρκῶν εὐπόρων· αἱ δὲ ἐκ-
κλησίαι καὶ τὰ σχολεῖον τῶν χορσίων
καὶ ὁ ἐπαρχος Ἰω. Κ. Δελιγιάννης ἐπὶ ζη-
μίᾳ δύο χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὴν τάξιν
τῶν ἀπόρων.

4. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὁρισθείσης ταύτης ἀ-
νταλογίας τοῦ βοηθήματος προκύπτει ἐφ' ἑ-
κάστης ἑκατοντάδος τῆς ζημίας μέρισμα
συνιστάμενον ἐξ ἀκεραίου ἀριθμοῦ καὶ
κλάσματος, θέλουσι παραλειφθῇ εἰς τὸν
ὑπολογισμόν τὰ κλάσματα.

5. Ἐκ τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τῆς ὡς
ἀνωτέρῳ περὶ λαμβάνωμεν τῶν κλασμάτων
ποσοῦ θέλουν διατεθῇ ἐκ διαταγῆς τοῦ
Ἰπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ μετὰ
προηγουμένην ἐξακρίθωσιν δραχμαὶ χίλια
ὑπὲρ τῶν οἰκογενεῶν, αἵτινες, ἂν καὶ μὴ
ὑποστᾶσαι ζημίαν ἐπὶ κτημάτων ὡς στε-
ρούμεναι τοιούτων, ἐκ τῆς γενικῆς ὁμῶς
καταστροφῆς ἐπαθόν δι' ἑλλειψιν ἔργου
καὶ ἐνασχολήσεως. Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρε-
σιν τῶν χιλίων δραχμῶν ὑπόλοιπον θέλει
διατεθῇ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καταστημάτων.

6. Ἀπασα αἱ περὶ διανομῆς ἐργασίαι
θέλουσι διεξαχθῇ δι' ἐπιτροπῆς συστηθη-
σομένης ἐκ διαταγῆς τοῦ Ἰπουργείου τῶν
Ἑσωτερικῶν ἐν Θήβαις.

7. Ἐπὶ ταῖς ἰδίαις βᾶσιτι θέλουν δια-

νεμθῇ καὶ ἅπαντα τὰ τυχὸν εἰσπραχ-
θησόμενα εἰς τὸ μέλλον βοηθήματα. Περὶ
δὲ τῆς διανομῆς τοῦ κατὰ τὸν νόμον χο-
ρηγηθησόμενου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως βο-
ηθήματος, θέλει υποβάλλει ἰδιαιτέρων προτά-
σιν ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς σύμ-
φωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουνίου 1854.

29. Α. Περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὴν β'. τάξιν
τῶν δῆμων Πελλήνης καὶ Περαιχώρας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 7 καὶ
8 τοῦ περὶ δῆμων νόμου καὶ τὰς γνωμο-
δοτήσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων Πελ-
λήνης καὶ Περαιχώρας καὶ τοῦ ἐπαρχια-
κοῦ συμβουλίου Κορινθίας, ἐπὶ τῇ προτά-
σει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττο-
μεν.

Οἱ δῆμοι Πελλήνης καὶ Περαιχώρας τῆς
ἐπαρχίας Κορινθίας κατατεταγμένοι μέ-
χρι τοῦδε εἰς τὴν γ'. τάξιν τῶν δῆμων
ἀναβιβάζονται εἰς τὴν β'. τάξιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1854.

30. Α. Περὶ προβιβασμοῦ εἰς τὴν β'. τάξιν τοῦ
δῆμου Σερίφου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἰδόντες τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ περὶ
δῆμων νόμου καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην
τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Σερίφου καὶ
τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Κέας ἐπὶ τῇ
προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερι-
κῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάτ-
τομεν.

Ὁ δῆμος Σερίφου τῆς ἐπαρχίας Κέας
κατατεταγμένος μέχρι τοῦδε εἰς τὴν γ'.
τάξιν τῶν δῆμων προβιβάζεται εἰς τὴν
β'. τάξιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1854.

31. Α. Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τῆς καθά-
ρισης τῶν ἐκ Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ
Συρίας προσελεύσεων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Προνοοῦντες ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς
ναυτιλίας, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν πα-

ροῦσαν εὐάρεστον κατάστασιν τῆς δημο-
σίου ὑγείας ἐν τῇ Τουρκίᾳ, καθὼς καὶ ἐν
τῇ Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ.

Ἰδόντες τὸν § α'. τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ
ὕγειονομικοῦ Νόμου καὶ τὸ ἀπὸ 24 Φε-
βρουαρίου 1851 Ἡμέτερον Διάταγμα,
ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίσταμεν
καὶ διατάττομεν.

α.) Αἱ ἐκ Τουρκίας διὰ θαλάσσης προε-
λεύσεις, ὅταν ὑπάρχοντα εἰς τὴν κατηγο-
ρίαν τῆς ἐλευθέρως πιστοποιήσεως, υποβάλ-
λονται καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς τηρητικὴν κά-
θαρσιν 24 ὥρων· ἀλλὰ θέλει λογίζεσθαι
καὶ ὁ χρόνος τοῦ διάπλου, ὥστε, ὡσάκις
συμπληροῦται κατὰ τὸν διάπλου τὸ διά-
στημα τῶν 24 ὥρων, θέλουν λαμβάνει
εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην ἱατρικὴν
ἐπίσκεψιν ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Τὰ δὲ πολεμικὰ πλοῖα, φέροντα ἱατρὸν
ἐπιστήμως διωρισμένον, υποβάλλονται μό-
νον εἰς 12 ὥρων τηρητικὴν κάθαρσιν ὑπὸ
τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

β.) Αἱ διὰ ξηρᾶς προσελεύσεις τῆς Τουρ-
κίας υποβάλλονται εἰς 12 ὥρων τηρητι-
κὴν κάθαρσιν, ὅταν ἡ ὑγειονομικὴ κατά-
στασις τῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας
ὑπάρχηται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἐλευθέ-
ρας πιστοποιήσεως.

γ.) Αἱ τῆς Αἰγύπτου καὶ Συρίας προε-
λεύσεις, ὅταν ὑπάρχοντα εἰς τὴν κατηγο-
ρίαν τῆς ἐλευθέρως πιστοποιήσεως ὑπο-
βάλλονται τοῦ λοιποῦ εἰς τηρητικὴν
κάθαρσιν 24 ὥρων, ἀρχομένην ἀφ' ἧς με-
τὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν, ἐπιβῶσιν οἱ
ὑπὲρ τοῦ ἁρθροῦ 79 τοῦ ὑγειονομικοῦ κα-
νονισμοῦ ἀπαιτούμενοι ὑγειονομικοὶ φύλα-
κες. Τὰ δὲ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ φέροντα
ἱατρὸν ἐπιστήμως διωρισμένον, υποβάλλον-
ται εἰς 12 μόνον ὥρων ἐπιτηρητικὴν κά-
θαρσιν ὑπὸ τοῦς ἀνωτέρω ὅρους.

Κάνεν πλοῖον τῆς κατηγορίας ταύτης
δὲν θέλει λαμβάνει ἐλευθέραν κοινωνίαν,
εἰμὴ εἰς λιμένας, ὅπου ὑπάρχει δημόσιον
λοιμοκαθαρτήριον.

δ.) Εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια, μετὰ τὴν
ἀφαίρεσιν τοῦ χρόνου τοῦ διάπλου, ἔχουν

νά εκπληρώσωσιν ἀκόμη κίθαρσιν θραχυτέραν τῶν ἐξ ὠρῶν, δὲν ἐπιτιβάζονται οἱ ἀπὸ τὸ ἄρθρον 79 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ φύλακες καὶ μόνον ἅπαξ ἐνεργεῖται ἡ ἱατρικὴ ἐπίσκεψις εἰς τὸ τέλος τῆς καθάρσεως.

ε.) Λι ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸ παρὸν διάταγμα προηγούμεναι ὑγειονομικαὶ διατάξεις ἀκυροῦνται· πᾶσα δὲ σχετικὴ περίστασις μὴ προβλεπομένη ἐνταῦθα, θέλει κανονίζεσθαι κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1854.

32. Δ. Περὶ τοῦ ὅτι ἐπιτρέπεται νά διορίζονται εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα ἐπίτακτοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1852 ἡμέτερον διάταγμα, δι' οὗ οἱ εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα τοῦ κράτους διοριζόμενοι ἀξιωματικοί, ἀπαιτεῖται νά λαμβάνωνται ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ ἀπερσάσαμεν καὶ διατάττομεν·

Εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα τοῦ κράτους, ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ, νά διορίζωνται καὶ ἀξιωματικοὶ ἐκ τοῦ σώματος τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1854.

33. Δ. Περὶ συστάσεως ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς τὴν θέσιν Παναγία τοῦ δήμου Ἀγρινίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ δημοτ. συμβουλίου Ἀγρινίου καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Τριγωνίας, ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς τὴν θέσιν Παναγιά, πλὴσίον τῆς πόλεως Ἀγρινίου, ἥτις θέλει διαρκεῖ ἀπὸ τῆς 1 μέχρι 10 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1854.

34. Δ. Περὶ μεταθέσεως τοῦ λοιμοκαθακτηρίου Στυλίδος εἰς τὸ νησίον «Ὁ Ἅγιος Σώστης».

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως τοῦ λοιμοκαθακτηρίου εἰς τὸ νησίον «Ὁ Ἅγιος Σώστης» κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν τῆς ἐνσκήψεως τῆς χολέρας εἰς Γαλλίαν.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Νόμου περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, καὶ ὃ ὁ ἀριθμὸς τῶν λοιμοκαθακτηρίων προσδιορίζεται εἰς 14, πάντα δὲ ταῦτα εἶναι εἰς ἐνέργειαν.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 13 § γ'. τοῦ Νόμου περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἀπερσάσαμεν καὶ διατάττομεν·

Τὸ παρὰ τῷ ὑγειονομικῷ Στυλίδος λοιμοκαθακτήριον μετατίθεται εἰς τὸ νησίον «Ὁ Ἅγιος Σώστης».

Ἀθῆναι, τὴν 28 Ἰουνίου 1854.

35. Δ. Περὶ συστάσεως λοιμοκομείου εἰς Ἀθήνας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου, καὶ τὸ ἀπὸ 28 Ἰουνίου ε. ε. ἡμέτερον διάταγμα, ἀπερσάσαμεν καὶ διατάττομεν·

α) Τὸ λοιμοκαθακτήριον Αἰγίνης θέλει χρησιμεύει καὶ εἰς λοιμοκομεῖον, ἐπομένως· τὰ πλοῖα τὰ ἐξ ἐπιχολέρων τόπων προσερχόμενα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἤθελε λάβει χώραν κρούσμα χολέρας κατὰ τὸν διάπλουν, θέλουν εἶσθαι δεκτὰ, ἐκτὸς τῶν λοιμοκαθακτηρίων τῆς Δήλου καὶ Ἀγίου Σώστη, καὶ εἰς τὸ λοιμοκαθακτήριον Αἰγίνης.

β) Τὰ ἐρχόμενα πλοῖα ἀπὸ τόπους, ἐνθα ἐπικρατεῖ χολέρα, θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς καὶ λαμβάνει ἐκεῖ ἐλευθέρην κοινωνίαν, ὡςάκις συμπληροῦται κατὰ τὸν διάπλουν ὁ ἀπὸ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ μνησθέντος διατάγματος ὁρισμένος χρόνος τῆς καθάρσεως, χωρὶς νά συμβῇ κρούσμα κατὰ τὸν διάπλουν, ἀκυρωμένου τοῦ 5 ἁρθρου τοῦ αὐτοῦ δια-

τάγματος καθόσον ἀφορᾷ τὰ πλοῖα ταῦτα.
 Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1854.

36. Α. Περί μέτρων πρὸς πρόληψιν τῶν διαδόσεων τῆς χολέρας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς Πειραιᾶ ἐνέσκηψε τὸ νόσημα τῆς χολέρας.

Προθέμενοι νὰ προλάβωμεν τὴν διάδοσιν αὐτοῦ, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑφισταμένας ἀνάγκας.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐδ. Ε'. τοῦ ἀρθρ. 43 τοῦ υγιονομικοῦ Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Α'. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας, καθὼς καὶ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ Κράτους διὰ ξηρᾶς μεταβάσεως· 1) οἰκογενειῶν, 2) ἀνθρώπων πασχόντων οἰονδήποτε νόσημα. 3) τῶν ἐρχομένων ὅπως δῆποτε εἰς συνάφειαν μετὰ ἰσοῦντων ἐκ χολέρας, καθὼς καὶ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὰ νοσοκομεία, 4) τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει, ἐκτὸς ὅταν ἀπέρχωνται χάριν ὑπηρεσίας, ὅποτε θέλουν εἰσθαι ἐφωδιασμένοι μὲ φύλλον πορείας δηλοῦν τὴν ἐντελῆ κατὰστασιν τῆς υγείας τοῦ φέροντος αὐτὸ, 5) ἀπαγορεύεται ἡ μετακινήσεις στρωμνῶν, προσκεφαλαίων καὶ ἐν γένει παντὸς πράγματος ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀποσκευὴν τῆς κλινοστρωμνῆς.

Β'. Ἐπιτρέπεται μὲν εἰς τοὺς πλήρη ὑγείαν χαίροντας νὰ ἐξέρχωνται τοῦ Πειραιῶς ἀπερχόμενοι διὰ ξηρᾶς εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ Κράτους, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐξόδου ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀστυνομικοῦ θέλουν ἐπισκέπτεσθαι πρὸ ἑνὸς τῶν τεσσάρων πρωρινῶν δημοσίων ἱατρῶν, καὶ ὅταν βεβαιῶνται ἐγγράφως ὑπὸ ταύτου ἡ κατὰστασις τῆς ἐντελοῦς υγείας τοῦ προτιθεμένου νὰ ἀναχωρήσῃ, ἡ ἀστυνομία θέλει ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως· οὗτος δὲ ἐφωδιασμένος καὶ μὲ τὰ δύο ταῦτα ἐγγράφα δύναται νὰ ἀναχωρῇ ἐκ Πειραιῶς ἐντὺς μιᾶς ὥρας

ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας· παρελθόντος δὲ τοῦ χρόνου τούτου ἡ ἄδεια θεωρεῖται ἄκυρος.

Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑπόκεινται καὶ οἱ ἡνίοχοι παντὸς εἶδους ἀμάξης.

Γ'. Ἀπαγορεύεται ἡ μετάβασις οἰκογενειῶν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀλλαχόθεν εἰς Πειραιᾶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διαμείνωσιν ἐκεῖ.

Δ'. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ μετάβασις στρατιωτικῶν ἐν γένει ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ἐκτὸς ὅταν ἀπέρχωνται χάριν ὑπηρεσίας ὅποτε θέλουν εἰσθαι ἐφωδιασμένοι μὲ φύλλον πορείας δηλοῦν τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

Ε'. Πᾶς ἐξ Ἀθηνῶν προτιθέμενος νὰ μεταβῇ εἰς Πειραιᾶ ὀφείλει νὰ ἐφοδιχῆται προηγουμένης μὲ ἐγγραφὸν ἄδειαν τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας, ἥτις θέλει ἰσχύει διὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐξεδόθη· παρελθούσης δὲ ταύτης θεωρεῖται ἄκυρος.

ς'. Ἡ ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας καὶ ἡ ἀνάπαλιν ἀναχώρησις συγχωρεῖται μόνον ἀπὸ τῆς 6 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 8 μ. μ.

Ζ'. Ἐκστὸς μεταβαίνων ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας καὶ ἡ ἀνάπαλιν ὑποχρεοῦται προσκαλούμενος νὰ ἐπιβιβῇ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς καθ' ὁδὸν ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουλίου 1854.

37. Α. Περί αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτῶρων τινῶν ταμείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 24 Οκτωβρίου 1853 περὶ ταμείων Νόμου ΣΞΔ'. ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ προσδιορισθεὶς διὰ τοῦ 40 ἀρθρον τοῦ ἀπὸ 24 1853 ΣΞΔ'. Νόμου περὶ ταμείων ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ διάφορα τοῦ Κράτους ταμεία εἰσπρακτῶρων αὐξάνεται κατὰ δεκαοκτώ.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον αὐξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτῶρων

Θέλει γίνει κατὰ τὴν ἐραξῆς ἀναλογίαν·

Εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον 2, εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Ναυπλίας 4, Κορινθίας 4, Καλαβρύτων 4, Ἡλείας 4, Ὀλυμπίας 4, Καλαμών 4, Λακεδαιμόνος 4, Γυθείου 4, Ἐπιδ. Διμητρῶς 4, Μανινεῖας 4, Γόρτυνος 4, Βονίτσας 4, Εὐρυτανίας 4, Ναυπακτίας 4, Φθιώτιδος 4, Χαλκίδος 4. Τὸ ὅλον δεκάοκτώ 18.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουλίου 1854.

38. Α. Περὶ διόδου τῶν διὰ τῆς γεφύρας τοῦ Εὐρίπου διαβαίνοντων ζώων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ ὧν ἔχοντες τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τὸ ἐδάφ. α. τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρ. π. ε. περὶ διωρύξεως τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου νόμου· ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

4. Τὰ ἐπὶ τῶν διαβαίνοντων τὴν γεφύραν τοῦ Εὐρίπου ζώων διόδια καὶ ὁ φόρος τῶν πρὸς ἐμπορείαν δι' αὐτῆς εἰσαγομένων ζώων θέλουσιν ἐνοικιασθῇ διὰ ἓν ἔτος.

2. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Β. διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου. Τὸ ἐνοίκιον πληρόνεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰς δώδεκα ἴσας δόσεις εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός. Τῆς ἐνοικιασεως λογιζομένης, ἀπ' ἧς ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ ἔγκρισις τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

3. Πᾶσα τυχὸν ἐπισκευὴ τῆς γεφύρας μὴ ἐπιφέρουσα τὴν ὀλοσχερῇ διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας δὲν χρησθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Ἄν δὲ ἡ ἐπισκευὴ ἐπιφέρῃ ὀλοσχερῇ διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας ὁ ἐνοικιαστής ἀποζημιούται διὰ τὰς ἡμέρας τῆς διακοπῆς, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνιαυσίου ἐνοικίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1854.

39. Α. Περὶ συστάσεως ὑγειονομεῖον εἰς θάλασσαν Κάνθαρος πλησίον τοῦ Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως Πειραιῶς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἐκεῖ χολέρας καὶ θέλοντες νὰ διευκολύνωμεν ὅσον ἔνεστι τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1) Συσταίνεται εἰς τὸν λιμένα Κάνθαρον πλησίον τοῦ Πειραιῶς ὑγειονομεῖον τρίτης τάξεως.

2) Εἰς τὸν λιμένα τοῦτον θέλουσιν εἰσθαι δεκτὰ μόνον τὰ πλοῖα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἐλευθέρως πιστοποιήσεως.

3) Οἱ ἐκ τῶν ἐλευθέρων πλοίων ἄνθρωποι δὲν δύνανται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ λαμβάνωσι κοινωνίαν μετὰ τῆς ξηρᾶς, εἰμὴ ἐντὸς τοῦ προσδιοριζομένου περιωράγματος.

4) Πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τοῦ λιμένος αὐτοῦ θέλει τεθῇ περίφραγμα ἀποκλείων τὴν μετὰ τῆς λοιπῆς χέρσου κοινωνίαν, καὶ ἐν αὐτῷ μόνον δύνανται ν' ἀποβιβάζωνται ἐκ τῶν ἐλευθέρων πλοίων τὰ ἐμπορεύματα καὶ ἄλλα πράγματα διὰ νὰ εἰσέρχωνται ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἄνευ συγκοινωνίας τῶν ἀνθρώπων.

5) Οὐδεὶς τῶν κατοίκων δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ περίφραγμα τοῦτο. Ὁ θέλων νὰ εἰέλθῃ εἰς τὸ περίφραγμα τοῦτο θέλει ἀποκροῦσθαι, χρεῖας οὖσης, καὶ διὰ τῆς βίας, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου.

6) Τὸ ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀναγκαίων οἰκημάτων καὶ φραγμῶν, καὶ οὗ τινος ἄλλου ἀναγκαίου εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τοῦτο.

7) Τὸ ὑγειονομεῖον Κάνθαρου εἶναι προσωρινόν καὶ θέλει διαρκέσει δι' ὅσον καιρὸν εὕρεσκειται ὁ Πειραιεύς ὑπὸ κἀθαρίσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουλίου 1854.

40. Α. Περὶ μετασχηματισμοῦ τοῦ ὕγειον. σταθμαρχεῖον Αἰγίνης εἰς ὕγειονομεῖον γ'. τάξεως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 3 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ ὕγειονομικοῦ Νόμου, τὰ ἀρθρα 3 καὶ 14 τοῦ περὶ ὕγειονομικῶν ἀρχῶν Νόμου, καὶ τὸ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1845 Ἡμετέρον Διάταγμα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

α) Τὸ ὕγειονομεῖον Στυλίδος καταργεῖται προσωρινῶς καὶ ἀντ' αὐτοῦ συσταίνεται ὕγειονομικὸν σταθμαρχεῖον.

β) Τὸ ὕγειονομικὸν σταθμαρχεῖον Αἰγίνης καταργεῖται προσωρινῶς, καὶ ἀντ' αὐτοῦ συσταίνεται ὕγειονομεῖον γ'. τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Αὐγούστου 1854.

41. Α. Περὶ νέου ὁργανισμοῦ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἱπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ Ἡμετέρον πεζικὸν θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἐξ ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τριῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν.

2. Τὰ ἐξ πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς θέλουσι σχηματίζειν τρεῖς μοῖρας· ἐκαστὴ δὲ μοῖρα θέλει σύγκεισθαι ἐκ δύο ταγμάτων, καὶ διοικεῖσθαι παρ' ἐνὸς συνταγματάρχου.

3. Ἡκάστη τῶν τριῶν μοιρῶν θέλει διακρίνεσθαι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ Α'. Β'. Γ'.

4. Ἐξ ἀπαρτίζοντα τὰς τρεῖς ταύτας μοῖρας ἐξ πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς θέλουσι διακρίνεσθαι διὰ τῶν ἀριθμῶν 1, 2 πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς τῆς Α'. μοῖρας, 3, 4 πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς τῆς Β'. μοῖρας, καὶ 5, 6 πεζικὰ τάγματα τῆς γραμμῆς τῆς Γ'. μοῖρας.

5. Ἐκαστον τάγμα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν, θέλει ἔχει ἰδιαιτέραν σημαίαν.

6. Ἐκαστον τῶν ταγμάτων τοῦ πεζι-

κοῦ τῆς γραμμῆς θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἐξ λόχων, καὶ ἕκαστος τῶν λόχων ὡς ἐφεξῆς·

Πίναξ σχηματισμοῦ λόγου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ἀξιωματικοί· Λοχαγὸς α. ἢ β' τάξεως διοικητὴς λόγου 1, ὑπολοχαγὸς 1, ἀνθυπολοχαγὸς 1· ὑπαξιωματικοί, ἐπιλοχίας 1, λοχίαί 2, σιτιστὴς 1, δεκανεῖς 8· μουσικοί, τυμπανισταὶ ἢ σαλπιγκταὶ δι' ἕκαστον τῶν εὐζωνικῶν λόχων 3, εἰς πρώτης καὶ δύο δευτέρας τάξεως· ὑποδεκανεῖς 8, πελεκοφόροι 2, στρατιῶται 92. Τὸ ὅλον ἐν εἰρήνῃ 120, καὶ ἐν πολέμῳ 180.

7. Ἐκ τῶν ἀπαρτίζοντων ἕκαστον τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς λόχων, ὁ μὲν τοῦ δεξιοῦ θέλει εἶσθαι τῶν ἐπιλέκτων, ὁ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ τῶν εὐζωνῶν· ἕκαστος δὲ τῶν μεσσιῶν λόχων θέλει διακρίνεσθαι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1, 2, 3, 4 ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.

8. Πίναξ σχηματισμοῦ τάγματος τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ἐπιτελεῖς, μεσοτελεῖς, καὶ ὑποτελεῖς τάγματος. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἀντισυνταγματάρχης διοικητὴς τάγματος 1, ταγματάρχης πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ 1· ὑποδέσποτοι, ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς ὑπασιπιστὴς 1, ἱερεὺς 1, ἱατροὶ α. ἢ β' τάξεως 2, καταλυματίας α. τάξεως ἐπὶ τοῦ ὕλικου 1, ὁμοίως β' τάξεως ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ 1· ὑπαξιωματικοί, ἀνθυπασιπιστὴς (σημαιοφόρος) 1, ἀρχιτυμπανιστὴς μὲ βαθμὸν λοχίου 1, δεκανεὺς τυμπανιστὴς 1, δεσμοφύλαξ λοχίας 1, ὅπλοποιὸς λοχίας μὲ μισθὸν δεκανεῶς 1, σιτιστὴς 1, δεκανεὺς ἀρχιῤῥάπτης 1· ὑποδεκανεὺς ὑποδεσμοφύλαξ 1, ὑποδεκανεὺς ἢ στρατιώτης βοηθὸς ὅπλοποιου 1. Ἴπποι ἀξιωματικῶν, 1 ἀντισυνταγματάρχου διοικητοῦ τάγματος, 1 ταγματάρχου προέδρου τοῦ οἰκονομικοῦ, 1 ὑπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπολοχαγοῦ ὑπασιπιστοῦ.

6 Λόχοι. Λοχαγοὶ β, τρεῖς α. τάξεως καὶ τρεῖς β' τάξεως, ὑπολοχαγοὶ 6, ἀνθυπολοχαγοὶ 6· ἐπιλοχίαί 6, λοχίαί 12, σιτισταὶ 6, δεκανεῖς 48· τυμπανισταὶ ἢ

σαλπικται 18, 6 α. τάξεως και 12 β'. τάξεως· ὑποδεκανεῖς 48, πελεκοφόροι 12, στρατιῶται 552. Ὀλικῶς ἡ δύναμις ἐνὸς τάγματος τῆς γραμμῆς ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ 2, ὑποδεστέροι ἀξιωματικοὶ 24, ὑπαξιωματικοὶ 79, μουσικοὶ 18, ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται 614. Τὸ ὅλον ἐν εἰρήνῃ 737, καὶ ἐν πολέμῳ 1097.

9. Πίναξ σχηματισμοῦ τοῦ ἐπιτελείου ἐκάστης μοίρας τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, συνταγματάρχης 1· ὑποδεστέροι ἀξιωμ. λοχαγὸς α. ἢ β'. τάξεως ὑπασπιστὴς 1, ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς εἰσηγητὴς 1· ὑπαξιωματικοὶ, ἀρχιμουσικὸς 4 μουσικοὶ α. τάξεως 8, ὁμοίως β'. τάξ. 8, ὁμοίως γ'. 8. Ἴπποι 2 συνταγματάρχου, 1 λοχαγοῦ α. ἢ β'. τάξ. ὑπασπιστοῦ. Ὀλικῶς ἡ δύναμις ἐκάστης μοίρας ἀνώτερος ἀξιωματικὸς 1, ὑποδεστέροι 2, ὑπαξιωματικὸς 1, μουσικοὶ 24. Τὸ ὅλον ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ 28.

10. Ἐκαστὸν τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν θέλει διακρίνεσθαι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1, 2, 3 πεζικὸν τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν.

11. Ἐκαστὸν τῶν ταγμάτων τῶν ἀκροβολιστῶν θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἑξ λόχους, ἕκαστος δὲ τῶν λόχων ὡς ἑξῆς·

Πίναξ σχηματισμοῦ λόχου τῶν ἀκροβολιστῶν.

Ἀξιωματικοὶ, Λοχαγὸς α. ἢ β'. τάξεως διοικητὴς 1, ὑπολοχαγὸς 1, ἀνθυπολοχαγὸς 1· ὑπαξιωματικοὶ, ἐπιλοχίας 1, λοχίαί 2, σιτιστὴς 1, δεκανεῖς 8· σαλπικται 3, εἰς α. τάξ. καὶ δύο β'. τάξεως· ὑποδεκανεῖς 8· στρατιῶται 94. Ὀλικῶς ἡ δύναμις ἐνὸς λόχου ἀκροβολιστῶν ἐν εἰρήνῃ 120, καὶ ἐν πολέμῳ 180.

12. Ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ τάγμα ἑξ λόχων, εἰς ὃ τοῦ δεξιοῦ, θέλει εἶσθαι ἐκλεκτὸς, διακρινόμενος ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα. Ἐκαστος τῶν λοιπῶν λόχων θέλει διακρίνεσθαι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1, 2, 3, 4, ὃ λόχος ἀκροβολιστῶν, ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.

13. Πίναξ σχηματισμοῦ τάγματος ἀκροβολιστῶν.

Ἐπιτελεῖς, μεσοτελεῖς καὶ ὑποτελεῖς αὐθιπάρχου τάγματος ἀκροβολιστῶν. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ, Ταγματάρχης ἢ ἀντισυνταγματάρχης διοικητὴς 1, λοχαγὸς α. τάξ. ἢ ταγματάρχης ὑποδιοικητὴς καὶ πρόεδρος τῆς οἰκονομίας 1· ὑποδεστέροι ἀξιωμ. ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς 1, ἱερεὺς 1, ἱατρὸς α. τάξ. 1, ὁμοίως β'. τάξ. 1, κηρυγματίας α. ἢ β'. τάξ. ἐπὶ τοῦ ὀλικοῦ 1, ὁμοίως β'. τάξεως ἐπὶ τοῦ χρηματ. 1· ὑπαξιωματικοὶ, ἀνθυπασπιστὴς (σημαιοφόρος) 1, ἀρχισαλπικτὴς μὲ βαθμὸν λοχίου 1, δεσμοφύλαξ ὁμοίως 1, ὅπλοποιὸς λοχίας μὲ μισθὸν δεκανεῶς 1, δεκανεὺς ἐκπληρῶν χρεῖα σιτιστοῦ 1, ὁμοίως ἀρχιὀράπτης 1, ὁμοίως σαλπικτῆς 1· ὑποδεκανεὺς ὑποδεσμοφύλαξ 1, ὑποδεκανεὺς ἢ στρατιώτης βοηθὸς τοῦ ὅπλοποιου 1. Ἴπποι, 1 ταγματάρχου ἢ ἀντισυνταγ. διοικητοῦ, 1 λοχαγοῦ α. τάξ. ἢ ταγματ. καὶ ὑποδιοικητ. καὶ πρόεδρου τῆς οἰκονομίας, 1 ὑπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπολ. ὑπασπιστοῦ.

6 Λόχοι. Λοχαγοὶ 6, 3 α. τάξεως καὶ 3 β'. τάξ., ὑπολοχαγοὶ 6, ἀνθυπολοχαγοὶ 6· ἐπιλοχίαί 6, λοχίαί 12, σιτισταὶ 6, δεκανεῖς 48· σαλπικται 18, ἑξ α. τάξεως καὶ 12 β'. τάξ. ὑποδεκανεῖς 48, στρατιῶται 564.

Ὀλικῶς ἡ δύναμις ἐνὸς τάγματος τῶν ἀκροβολιστῶν, 2 ἀνώτεροι ἀξιωμ., 24 ὑποδεστέροι, 79 ὑπαξιωματικοὶ, 18 μουσικοὶ, 614 ὑποδ. καὶ στρατιῶται. Τὸ ὅλον ἐν εἰρήνῃ 737, καὶ ἐν πολέμῳ 1097.

14. Ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐν πάσῃ στρατιωτικῇ ἐνεργείᾳ θέλουσι προσκολλησθαι εἰς πᾶσαν μοῖραν ἀπὸ ἐν τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ.

15. Ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένων περιπτώσεων, τὰ τρία τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν θέλουσι διατελεῖ αὐθιπάρκτα καὶ ἐνασχολεῖσθαι ἀνεξαρτήτως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

16. Τὰ μέγρι τοῦδε ὁκτώ ἐλαφρά τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς, συγχωνευόμενα βαθμηδόν, θέλουσι σχηματίσει τ' ἀνωτέρω τρία τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν. Ἄπαντες οἱ ἀποτελοῦντες εἰσέτι μέρος εἰς τὰ εἰρημένα ὁκτώ ἐλαφρά τάγματα ἀνδρες καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰ σχηματιζόμενα τρία τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, θέλουσι γίνεαι δεκτοί, ἐὰν ἔχωσι τ' ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ συγκατατίθενται νὰ δικαιοῦσιν τετραετὴ θητείαν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἔχρι τοῦδε χρόνου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὴν ὁροφυλακὴν ὅσοι δὲ ἐκ τῶν μὴ ἐχόντων μὲν τὰ προσόντα τοῦ νὰ ὑπη-ετήσωσιν εἰς τὰ τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, προσκησάντων δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστρατείας κατὰ τὸν περὶ συνταξέων Νόμον, ἢ τὸ δικαίωμα τῆς μεταθέσεως αὐτῶν εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων, θέλουσιν ὑποβάλλει ἀρμοδίως εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὰς περὶ τούτων αἰτήσεις των, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι ὑπὲρ αὐτῶν τὰ εἰκότα.

17. Ἄπαντες οἱ προγενέστεροι ὀργανισμοὶ τοῦ Ἡμετέρου πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν, ὡς καὶ τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων τῆς ὁροφυλακῆς, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα ὀργανισμόν, καταργοῦνται.

18. Τὸ παρὸν διάταγμα τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 τοῦ προσεχοῦς 76ρίου.

Εν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1854.

42. ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Α. Μ. συνοδείουσα σχέδιον Διατάγματος περὶ πραγματοποιήσεως τῶν ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων γραμματίων δανείων τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1858 Νόμου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν.

Μεγαλειότατε!

Ὁ νόμος τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1848 περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν ὀρίζει νὰ παραχωρηθῶσι πρὸ πάντων αἱ καὶ ὑπερβάσιν κατεχόμεναι καὶ αἱ ἐγκαταλειφθεῖσαι ὑπὸ τῶν Κρητῶν γαῖαι εἰς τοὺς μεταβάσας Κρητάς, τοὺς μὴ λαβόντας ἐθνικὰς γαίας κατὰ τὸ ΚΔ'. ψήφισμα τοῦ Κυβερ-

νήτου, ἡ τὰ Βασ. Διατάγματα τῆς 13 καὶ 18 Ὀκτωβρίου περὶ συναικισμού τῶν Κρητῶν εἰς Μινώαν καὶ Μεθώνην. Ἄν δὲ αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἐξαρκίσωσι, νὰ παραχωρηθῶσι καὶ ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὅρων τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 ὑπὲρ τῶν γεωργῶν νόμου ἀλλ' οὔτε προσδιώρισε τὴν ποιότητα τῶν παραχωρησίων τούτων γαιῶν. οὔτε κατωνόμασε τὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς ἡ παραχώρησις αὐτῶν μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ.

Οἱ προκάτοχοι ἡμῶν ἐνησχολήθησαν, ὡς ὤφειλον, εἰς τὴν ἐξακριβώσιν τῶν καθ' ὑπερβάσιν κατεχομένων, ὡς καὶ τῶν ἐγκαταλειμμένων ὑπὸ Κρητῶν γαιῶν καὶ τὴν παραχώρησιν αὐτῶν εἰς τοὺς μὴ λαβόντας Κρητάς. Αἱ γαῖαι αὗται συνιστάμεναι εἰς στρέμ. 3,520 ἐξηντλήθησαν πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν ἡ ἀνάγκη ἐπομένως τῆς παραχώρησεως ἄλλων διαθέσιμων γαιῶν κατεστη μεγάλη καὶ κατεπείγουσα, διότι οὔτε ὁρθόν, οὔτε δίκαιον εἶναι ν' ἀναβάλῃται ἡ ἐκτέλεσις νόμου πρὸ ἐξ ὀλοκλήρων ἐτῶν ἐκδοθέντος, ἀποῦ μάλιστα ἐξεπληρώθη ὁ περὶ παραχώρησεως τῶν καθ' ὑπερβάσιν κατεχομένων καὶ ἐγκαταλειμμένων ἀπὸ Κρητῶν γαιῶν ὅρος, ὅστις ἦτο μέγιστον πρόσκομμα εἰς τὴν πλήρη τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν.

Ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συστήσεως δυνάμει τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1850 Β. Διατάγματος ἀνεγνωρίσθησαν τακτικαὶ καὶ νόμιμοι χίλια πεντακόσθαι ὀγδοήκοντα ἑπτὰ αἰτήσεις Κρητῶν, μὴ λαβόντων ἐθνικὰς γαίας, διὰ στρέμ. 61,775· ἐξεδύθησαν δὲ μέγρι τοῦδε ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παρεδύθησαν εἰς τοὺς δικαιούχους 820 γραμμάτια διὰ στρέμ. 32,245 καὶ μένουσιν ἐτι πρὸς ἐκδοσιν 767 γραμμάτια διὰ στρέμ. 29,730.

Ἐκ τῶν ἐκδοθέντων 90 μόνον γραμμάτια, φέροντα στρέμ. 3,520 ἀντηλλάγησαν μὲ γαίας καθ' ὑπερβάσιν κατεχομένας ἢ ἐγκαταλειμμένας ὑπὸ Κρητῶν, ὡς εἶχμεν τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρωμεν ἀνωτέρω, ὥστε μένουσιν ἐτι πρὸς ἀνταλλα-

γὴν ἐκδοθέντα καὶ μὴ ἐκδοθέντα γραμμάτια διὰ στρέμματα 58,455.

Ἄλλ' ἐκ ποίας ποιότητος γαιῶν καὶ εἰς ποίας ἐπαρχίας θέλει γενῆ ἡ παραχώρησις διὰ τοὺς μὴ λαβόντας γαίας Κρητάς;

Ταῦτά εἰσι ζητήματα λίαν σπουδαία, τὰ ὅποια ὡς ἦτον ἐπόμενον, ἐρείλκυσαν ὅλην ἡμῶν τὴν προσοχὴν.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὸ μετ' αὐτοῦ συναλλαττόμενον πρόσωπον δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ μέσους γαιῶν ὠρισμένους κατὰ τὴν ἑκτασιν, οὐχὶ δὲ κατὰ τὴν ποιότητα, δὲν ὑποχρεοῦται κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸ τὰς καλλιτέρας ἐκ τῶν γαιῶν του, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τηρήσῃ τὸν μέσον ὅρον, προσδιορίζων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὴν γαίαν μεσαίας ποιότητος, καὶ ὅτι ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀρῇσιν ἀπροσδιόριστον τὴν ποιότητα τῶν εἰς τοὺς Κρητάς παραχωρητέων ἐθνικῶν γαιῶν, θέλει στερηθῇ ὅλων τῶν γαιῶν τῆς ἀρίστης ποιότητος, ἐνῶ οἱ κάτοχοι Κρητικῶν γραμματίων διὰ τὴν σπανιότητα γαιῶν ἀρίστης ποιότητος, δὲν θέλουν δυνθῆναι ἅπαντες νὰ προσποκτήσων γαίαν τῆς ποιότητος ταύτης. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ μείνῃ ἀπροσδιόριστος ἡ ποιότης τῶν γαιῶν, διότι τὸ ἀπροσδιόριστον ἀντιβαίνει εἰς τὴν δικαιοσύνην, θέλει κατασταθῇ ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τοὺς πλείστους τῶν δικαιοῦχων Κρητῶν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ζητήματος παρατηροῦμεν, ὅτι ὅσκις τὸ ἀντικείμενον ἐνοχλῇ εἶναι προσδιωρισμένον κατὰ γένος, καὶ οὐχὶ κατ' εἶδος, ἀνήκει εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς, ἐν ἐλλείψει βῆτης περὶ τοῦτου διατάξεως.

Τὴν νόμιμον ταύτην ἀρχὴν περιλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος, διαγράφον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐξασκήσεως τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος δικαίωματος τῆς ἐκλογῆς τῶν εἰς τοὺς Κρητάς παραχωρητέων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἀλλὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὰ ἤδη ἐκδοθέντα μὲν μὴ πραγματοποιηθέντα δὲ Κρητικά γραμμάτια.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα ἐγχειρισθέντα εἰς δικαιοῦχον Κρητὰ, ὡς ἀναγνωριστήρια τοῦ δικαίωματος του, καὶ ὡς μέσα πρὸς ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἀπαρτίζουσιν τίτλον ἀπαιτήσεως ὑποχρεωτικὸν εἰς τὸ δημόσιον, καθὼς ἐκδοθέντα πρὸς ἐκτέλεσιν νόμου. Διεσθονθέντα δὲ τὰ γραμμάτια πρὸς ἅπαντας τοὺς οἰκονομικοὺς ἐσθροὺς τοῦ Κράτους ἀδικρίτως, περιέχουν ἀναγκάως ἐν ἐκυτοῖς τὴν πρὸς τὸν δικαιοῦχον Κρητὰ ἀπονομὴν τοῦ δικαίωματος τῆς ἐκλογῆς γαιῶν εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τοῦ Κράτους, ἀρκεῖ αἱ ἐθνικαὶ γαίαι νὰ παραχωρηθῶσι κατὰ τὰς ὠρισμένας εἰς τὰ γραμμάτια κατηγορίας.

Τὴν ἐρμηνείαν ταύτην ἐνισχύει καὶ ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν γραμματίων ἐκδοθεῖσα ἐγκύκλιος τῶν Ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1854. Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐπιτάττονται αἱ ἀρχαὶ νὰ προκαλέσων ἅπαντας τοὺς δικαιοῦχους Κρητάς νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀρχὴν τῆς αἰτήσεως των περὶ καταμετρήσεως τῶν τεμαχίων, διὰ νὰ ἐξάγεται ἀκριβέστερον ἡ χρονολογία τῆς παρουσιάσεως καὶ νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ προτεραιότης ἐν περιπτώσει συρροῆς πολλῶν αἰτήσεων περὶ τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου. Ἐντεῦθεν δὲ συνάγεται, ὅτι ἡ ἐγκύκλιος αὕτη προϋποτίθηται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρατήρησεν τοῦ δικαίωματος τῆς ἐκλογῆς, καὶ τοῦτο ἀδιφύρως ἐν αἱ παραχωρητέαι γαίαι εἰσὶν ἐκ τῶν καθ' ὑπερβολὴν κατεχομένων ἢ τῶν ἐγκαταλειφθεῖσων ἢ ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ὡς πρὸς τὰ γραμμάτια ὅμως, ἅτινα θέλουν ἐκδοθῇ πρὸς δικαιοῦχους Κρητάς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ δημόσιον θέλει ἐξασκήσῃ βεβαίως τὸ εἰς αὐτὸ ἀνήκον δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν παραχωρητέων ἐθνικῶν γαιῶν, ὅτε εἶναι ἀναμφισβήτητον, καὶ τοῦτο ποῖον

ἡ ἐξάσκησις δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς δίκαια παράπονα.

Ἐπειτα δὲν ἀρμόζει, Μεγαλειότατε, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας αἱ πράξεις πρέπει νὰ φέρωσι τὸν τύπον τῆς δικαιοσύνης, νὰ ὑποστηρίξῃ ἤδη τὸ ἐναντίον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ τὰ ζητῇ ὥστε οἱ κάτοχοι τῶν ἤδη ἐκδεδομένων γραμματίων νὰ υποβληθῶσιν εἰς περιορισμούς, μὴ προβλεπομένους ἀπὸ τοὺς τίτλους τῶν τούτους.

Τοιαῦταί εἰσι, Μεγαλειότατε, αἱ βράσεις, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ ἐπισυντημμένον ἐν τῇ παρούσῃ Β. Διάταγμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλομεν εὐσεβάτως εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Αὐγούστου 1854.

43. Δ. Περί πραγματοποιήσεως τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1848 Νόμου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Πληροφορηθέντες ὅτι αἱ ὑπὸ Κρητῶν καὶ ὑπέρβασιν κατεχόμεναι, ὡς καὶ αἱ παρ' αὐτῶν ἐγκαταλειφθεῖσαι γαῖαι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν Νόμου τῆς 45 Σεπτεμβρίου 1848 διατασσόμενας παραχωρήσεις, καὶ ὅτι αἱ περιελθούσαι εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν γαιῶν τούτων παρεχωρήθησαν ἤδη εἰς Κρητας.

Ἰδόντες προσέτι ὅτι ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ δὲν προσδιορίζεται ῥητῶς εἰμὴ μόνον ἡ ἔκτασις τῶν ἐκ τῶν διαθεσίμων εἰς Κρητας παραχωρηθησομένων γαιῶν, καὶ θέλοντες διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος αὐτῶν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἐξίσου ἀπανομὴν τῶν ἐκ τοῦ νόμου τούτου ὠφελημάτων πρὸς ὅλους ἀνεξαίρετως τοὺς Κρητας, ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Οἱ δικαιούμενοι νὰ λάβωσι γαῖας

κατὰ τὸν νόμον τῆς 45 Σεπτεμβρίου 1848, καὶ μὴπω λαβόντες αὐτὰς Κρητες, θέλωσι λάβει ἐκ τῶν διαθεσίμων ἔθν. γαιῶν μεσαίας ποιότητος.

Δὲν εἶναι διαθέσιμοι γαῖαι 1) Αἱ δι' ἰδιαιτέρων νόμων ἢ διαταγμάτων προσδιωρισμέναι δι' εἰδικὴν τινα χρῆσιν.

2) Αἱ προσδιωρισμέναι διὰ τοὺς γεωργοὺς παρὰ τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰουνίου 1843, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι διὰ προικοδότησιν τῶν δῆμων, κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 νόμου.

3) Αἱ γαῖαι ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα κτίρια, ἢ ἐρείπια οἷαςδήποτε ἐποχῆς, κατὰ τὸν περὶ ἀρχαιοτήτων νόμον τῆς 10 Μαΐου 1834, καὶ

4) Αἱ γαῖαι ὅσαι ἐζητήθησαν ἤδη παρ' ἄλλων, ἐχόντων πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν δικαίωμα.

2. Οἱ ἑπαρχοὶ καὶ ἑφοροὶ μετὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μηχανικῶν προσδιορίζουσι κατὰ τμήματα τὰς εἰς Κρητας παραχωρητέας γαῖας μεσαίας ποιότητος, καὶ υποβάλλουσι τὰς περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τούτων πράξεις τῶν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Μόνον ἐπὶ τῶν οὕτω προσδιωρισμένων γαιῶν δύναται οἱ Κρητες νὰ ζητήσωσι τὴν πραγματοποιήσιν τῶν γραμματίων τῶν.

3. Τῶν γινομένων κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον παραχωρήσεων συντάσσονται πρωτόκολλα, καὶ υποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται τὰ παραχωρητήρια, ἀφοῦ θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

4. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἐκδοθησομένων γραμματίων θέλει προσδιορίζει τὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς ὑπάρχουν πλείοται ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς τοὺς Κρητας παραχωρησίμων γαιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου 1854.

44. Δ. Περί τροποποιήσεως τῆς μεταξὺ τῶν ἐν Ναυπλίῳ οἰκιῶν Κουφάδου, Βουδούρη κτλ. διερχομένης ὁδοῦ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἡ διεύθυνσις τῆς μεταξὺ τῶν ἐν Ναυπλίῳ οἰκιῶν Κουφάδου, Μωρέλλα, Πρασσάκη καὶ Βουδούρη διερχομένης ὁδοῦ τροποποιεῖται, λαμβάνουσα διέξοδον πλαγίως τῆς τελευταίας ταύτης οἰκίας, καὶ ἐκβάλλουσα πρὸς τὴν κατὰ τὸ μῆκος τοῦ τείχους τοῦ φρουρίου ἐτέραν ὁδὸν, πρὸς τὴν παρὰ τὸ τεῖχος τοῦ φρουρίου ὁδὸν, ἐνθα θέλει ἀπολήγει.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη, εἰς τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον Ναυπλίου, θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὸ ἐν παραρτήματι εἰς τὸ παρὸν διάταγμα συνημμένον καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ρηθέντος σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Αὐγούστου 1854.

45. ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περί πραγματοποιήσεως Κρητικῶν γραμματίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Δυνάμει τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους Β. Διατάγματος δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ἀριθ. 32 τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προσδιορίζομεν πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἐκδοθησομένων γραμματίων ἐπ' ὀνόματι Κρητῶν τὰς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, Ἐπιδαύρου Λιμερᾶς, Πυλίας, Ἠλείας, Κορινθίας, Ἀργούς, Θιβῶν, Λεβαδίας, Λωκρίδος καὶ Τριχωνίας, καὶ παραγγέλλομεν τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν νὰ ἐκτελῶσι τὰς υποβαλλομένας αὐταῖς αἰτήσεις περὶ πραγματοποιήσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γραμματίων κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῆς ἀπὸ 4 ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 44,630 ἐγκυκλίου τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Σεπτεμβρ. 1854.

46. ΟΔΗΓΙΑΙ.

Περί ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου Β. Διατάγματος περὶ πραγματοποιήσεως τῶν Κρητικῶν γραμματίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὰ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς, καὶ Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους τοῦ Κράτους.

Κοινοποιοῦντες πρὸς ὑμᾶς ἐν ἀντιτύπῳ τὸ ἀπὸ 28 λήξαντος Β. Διατάγμα περὶ πραγματοποιήσεως τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1848 Νόμου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν Κρητῶν ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων γραμματίων, ἐκρίναμεν ἐπάναγκεν νὰ συναδεύσωμεν αὐτὸ καὶ μετὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν, δι' ἧς τοῦτο ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Α. Μ. διὰ νὰ ἐννοήσετε ἐναργέστερον τοὺς λόγους καὶ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος, καὶ ἐκ τούτων φωτιζόμενοι νὰ προβῇτε ἐν πλήρει γνώσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀποίαν σὰς ἐφοδιάζομεν καὶ μετὰ τὰς παρούσας ὁδηγίας.

Τὸ 1. ἄρθρ. τοῦ Β. Διατάγματος καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν περὶ τῆς ποιότητος τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν προσδιορίζον πρὸς παραχώρησιν τὴν μεσαιὴν ποιότητα καὶ διακρίνει τὰς μὴ διαθεσίμους γαίας.

Μέλλοντες λοιπὸν νὰ προσδιορίσῃτε μετὰ τῶν γεωμετρῶν ἐκ τῶν κατὰ τοὺς διαφόρους δήμους ἐκάστης ἐπαρχίας γαιῶν τὰς τῆς μεσαιᾶς ποιότητος, ὀφείλετε νὰ ἐπιστήσῃτε πάντες τὴν προσοχὴν σας εἰς τὸ νὰ μὴ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ σχηματισθησόμενα κατὰ τὸ 2 ἄρθρ. τοῦ διατάγματος τμήματα γαίαι ἐκ τῶν διαλαμβανομένων εἰς τοὺς τέσσαρας παραγράφους τῶν ἐξαιρέσεων.

Ὁ 2 § τοῦ 1 ἄρθρου ἐξαιρεῖ τὰς προσδιωρισμένας διὰ τοὺς γεωργοὺς παρὰ τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰουνίου 1843 γαίας ἄλλὰ δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γεωργῶν κατέχει περισσώτερα στρέμματα τῶν διὰ τοῦ ἀνωτέρου Νόμου

προσδιορισμένων. Ἡ τοιαύτη κατοχή παράνομος οὐσα δὲ πρέπει ν' ἀφεθῇ εἰς τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου, ἀλλ' ἄπασαι αἱ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὅρων τοῦ Νόμου κατεχόμεναι γαῖαι δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰς παρ' ὑμῶν προσδιορισθισομένας κατὰ τὸ 2 ἄρθρ. τοῦ Β. Διατάγματος πρὸς παραχώρησιν εἰς Κρήτας.

Κατὰ τὸν § 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐξαίρουται τῆς παραχώρησεως αἱ γαῖαι, ὅσαι ἐζητήθησαν παρ' ἄλλων ἐχόντων πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν δικαίωμα. Τοιαύτης κατηγορίας αἰτήσεις θεωροῦνται αἱ δι' ἀναφορῶν γενομέναι, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 28 Αὐγούστ. ἐνεστ. ἔτους, παρὰ φαλαγγιτῶν, ναυτικῶν κληρονόμων ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης καὶ ἄλλων κυρίων πιστωτικῶν γραμματίων, ὁφρανῶν προικισθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων γεωφωτίστων καὶ πολιτικῶν αἰτησάντων τὴν πολιτικὴν αὐτῶν προικοδότησιν.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ποιότητος τῆς γῆς εἶναι ἀντικείμενον μεγάλῃς προσοχῆς ἄξιον δι' οὓς λόγους περιέχει ἡ πρὸς τὴν Α. Μ. ὑπουργικὴ ἐκθεσις ὀφείλετε ἐπομένως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου νὰ λάβητε ὑμεῖς τε καὶ οἱ Κ. γεωμέτραι ἀκριβεῖς καὶ θετικὰς πληροφορίες μεταβαίνοντες καὶ ἐπιτοπίως εἰς τοὺς διαφόρους δήμους, ὥστε νὰ σχηματίσῃτε καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὴν πεποιθήσιν σας μὴ τυχὸν συμβῇ, ἕνεκεν ἀμελείας περὶ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος, ζημία εἰς τὸ δημόσιον ἢ τοὺς κυροὺς τῶν γραμματίων.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ γαῖαι ἐν γένει ἀνήκουσιν εἰς δύο κατηγορίας, τὴν τῶν ποτιστικῶν δηλονότι καὶ ξηρικῶν, ἐκάστη δὲ τῶν κατηγοριῶν τούτων διαιρεῖται εἰς ποιότητας, χρεωστεῖτε νὰ ἐπιστήσῃτε ἰδίως τὴν προσοχὴν σας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τῶν ποτιστικῶν, ὅταν πρόκηται νὰ διακριθῇ ἡ μεσαία τάξις, καθόσον ἡ ποιότης τῆς γῆς ἐκτὸς τῶν συστατικῶν στοιχείων αὐτῆς προσδιορίζεται καὶ κατὰ

λόγον τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως τοῦ ὕδατος.

Μετά τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος ἐπέρχεται ἡ καταμέτρησις καὶ ὁροθέτησις τῶν τμημάτων κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Β. Διατάγματος. Τὸ μέγεθος αὐτῶν δὲν προσδιορίσθη, διότι τοῦτο ἐξήρτηται ἀπὸ τὰς διαφόρους περιστάσεις τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Β. διατάγματος ἐξαίρεσεων, ἀπὸ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἔκτασιν ἐκάστης περιφέρειας. Ὅταν αἱ γαῖαι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς θέσεως, ὅταν ἦναι συνεχεῖς πρέπει ν' ἀποτελοῦν ἓν τμήμα τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἦναι μέγα ἢ μικρὸν ἀναλόγως τῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διαθεσίμων γαιῶν μεσαίας ποιότητος.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἐκάστου τμήματος συντάσσεται πρωτόκολλον περιέχον τὴν ἔκτασιν τῶν πλευρῶν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ὅλον τῆς ἐκτάσεως. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦτο ὑπογραφόμενον παρ' ὑμῶν καὶ τοῦ γεωμέτρου θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων μετὰ τοπογραφικοῦ σχεδίου.

Ἐγκριθέντος τοῦ πρωτοκόλλου ἀρχεται ἡπραγματοποιήσις τῶν γραμματίων ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τμήματος. Ὁ κύριος τοῦ γραμματίου, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ πληρεξούσιος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ αἰτήσῃ δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν οἶκον. ἔφορον τὴν παραχώρησιν γαιῶν εἰς ὅποιονδήποτε τμήμα ἐκ τῶν ἐγκεκριμένων παρὰ τῶν ὑπουργείων ἐπιθυμῇ. Ὁ δὲ οἶκον. ἔφορος λαβὼν τὴν αἴτησιν ἐφοδιάζει αὐτὸν μὲ ἐπίσημον ἀπόδειξιν παραλαβῆς καὶ διευθύνει τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸν γεωμέτρην διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν καὶ ὁροθέτησιν ἱσοῦ μὲ τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ γραμμάτιον ἀριθμοῦ στρεμμάτων. Ὁ δὲ γεωμέτρης ὀφείλει, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, νὰ ἐκτελέσῃ τὴν καταμέτρησιν, ὁροθέτησιν καὶ τοπογράφῃ τοῦ τεμαχίου καὶ συντάξῃ τὸ ἀπαιτούμενον πρωτόκολλον μετὰ τοῦ παρὰ τοῦ τοπογραφικοῦ σχεδίου. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἀρῶν ἀποσταλῇ

πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ ἐξελεγχθὲν θεωρηθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων εἰσληγτοῦ ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν γεωμέτρην καὶ ὑποβάλλεται παρ' αὐτοῦ αὐθυμερὸν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις διευθύνει αὐτὸ μετὰ τῆς αἰτήσεως τοῦ δικαιοῦχου καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἐκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Β. Διατάγματος.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν πολλοὶ κύριοι Κρητικῶν γραμματίων ἢ πληρεξούσιοι αὐτῶν ἤθελον ζητήσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὴν πραγματοποιήσιν τῶν γραμματίων τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τμήματος ἀποφασίζεται ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἐπάρχου διὰ κλήρου ἢ σειρὰ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν, καὶ κατὰ πρῶτον πραγματοποιεῖται τὸ γραμματίον τοῦ λαβόντος τὸν πρῶτον ἀριθμὸν, κατόπιν τὸ τοῦ λαβόντος τὸν δεύτερον καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ κλήρωσις γίνεται ἐν τῷ διοικητικῷ καταστήματι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν ὑποβαλλόντων τὰς αἰτήσεις, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Τὸ ὄνομα ἐκάστου αἰτήσαντος γράφεται εἰς ψηφοδέλτιον, πάντα δὲ τὰ ψηφοδέλτια ῥίπτονται ἐντὸς κάλπης καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξάγεται ἀνὰ ἓν. Τὸ κατὰ πρῶτον λοιπὸν ἐξαχθὲν λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν πρῶτον, τὸ μετὰ τοῦτο τὸν δεύτερον, ἕκαστον δὲ τῶν λοιπῶν τὸν οἰκεῖον ἀριθμὸν κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐκ τῆς κάλπης.

Περὶ τῆς κληρώσεως θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, ἐνῷ σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς, τὸν ὅποιον ἕκαστος ἔλαβε. Τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦτο ὑπογραφόμενον παρὰ πάντων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν κλήρωσιν κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου πρὸς τὸν γεωμέτρην μετὰ παραγγελίας τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν τάξιν, ἣν ἀνέδειξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κληρώσεως.

Κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν παρου-

σῶν ὁδηγίων θέλει ἐνεργηθῇ καὶ ἡ πραγματοποίησις τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β. διατάγματος ἐκδοθησομένων γραμματίων εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίσει ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 4 ἁρθροῦ τοῦ Β. διατάγματος.

Χάριν εὐκολίας τῆς ὑπηρεσίας ἐτυπώθη σὺν τῇ παρούσῃ καὶ τῷ Β. διατάγματι τῆς 24 Αὐγούστου ε. ε. ὁ νόμος τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1848 καὶ τὸ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1850 Β. διάταγμα.

Με ἀντίτυπα τούτων θέλετε ἐφοδιάσει τοὺς γεωμέτραις, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ διατασσόμενα καὶ νὰ ἐπιστήσωσι καλῶς τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν γαιῶν τῆς μεσαίας ποιότητος, ὡς ὄντες συνυπεύθυνοι μετ' ὁμῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου. Εἰς τοὺς ἰδίους θέλετε παρατηρήσει, ὅτι, ὁσάκις πραγματοποιοῦσι γραμματία ἐπὶ τῶν ἐγκεκριμένων παρὰ τῶν ὑπουργείων τμημάτων, πρέπει νὰ φροντίζωσι νὰ σχηματίζωσιν ἐντὸς τῶν τμημάτων ὁδοὺς εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχωσι πάντα τὰ τεμάχια, καὶ μάλιστα τὰ τοῦ κέντρου ἔξοδον διὰ νὰ μὴ γεννῶνται διενέξεις μεταξὺ τῶν μελλόντων ιδιοκτητῶν, ἕνεκα τῆς διαβάσεως τοῦ ἐνὸς διὰ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ ἄλλου.

Τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Β. διατάγματος καὶ τῶν διδωμένων ὑμῖν ὁδηγίων συνιστῶμεν πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι, ὡς ἐν τῶν κυριωτέρων καὶ σπουδαιωτέρων ἀντικειμένων τῶν ἐργασιῶν σας, καὶ ἀπαιτούμεν νὰ ἐνεργήσῃτε τὰ εἰκότα μετὰ δραστηριότητος διὰ νὰ δοθῇ πέρας ὅσον ἐνεστί ταχύτερον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἀφοῦ ἤδη ἐξέλιπε πᾶν πρόσκομμα καὶ τὰ πάντα ἐκωνίσθησαν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Σεπτεμβρ. 1854.

27. Α. Περὶ τελέσεως μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου Α. Λόντου ὑποστρατιγίου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποδώσωμεν τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τὴν μνήμην τοῦ

μακαρίτου Ἀνδρέου Λόντου, ὑποστρατήγου, ἀνδρὸς, σπουδαίας προσεγγιγμένου εἰς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ἑσωτερικῶν καὶ Ἑκκλησιαστικῶν Ὑπουργῶν, ἐγκρίνομεν νὰ τελεσθῇ δημοσίᾳ δαπάνη καὶ μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς τιμῆς, ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, τὴν προσεχῇ Κυριακὴν (5 ἀρχαμένου μηνὸς) μνημόσυνον, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ εἰρημένου ὑποστρατήγου Ἀνδρέου Λόντου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1854.

48. Δ. Περὶ τελέσεως μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος πολίτου Λαζάρου Κουντουριώτου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 4 μεσοῦντος μηνὸς πρᾶξιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν νὰ τελεσθῇ μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς τιμῆς ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, δημοσίᾳ δαπάνη, τὴν προσεχῇ Κυριακὴν (19 τρ. μηνὸς) μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος πολίτου Λαζάρου Κουντουριώτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Σεπτεμβρ. 1854.

49. Δ. Περὶ προορισμοῦ τῶν μαθητῶν τῆς 6 τάξεως τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τ' ἄρθρα 1, 12 καὶ 49 τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1834 Ἡμετέρου διατάγματος, περὶ διοργανισμοῦ τῆς Στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς καὶ θεωροῦντες ὅτι εἰς τὰ εἰδικὰ ὄπλα, πυροβολικὸν καὶ μηχανικὸν, δὲν ὑπάρχει ἤδη ἑλλειψίς ἀξιοματικῶν, τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Οἱ νῦν συγκροτοῦντες τὴν 6 τάξιν μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, προορίζονται νὰ ἐξέλθωσι μετὰ τὸ τέλος τοῦ προσεχοῦς σχολαστικοῦ ἔτους εἰς τὸ πεζικόν.

2. Τὰ διδασκόμενα θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ μαθήματα κατὰ τὸ προσεχές σχολαστικὸν ἔτος εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς εἰρημένης τάξεως, τοὺς συγκροτήσαντας τὴν 7 τάξιν εἰσὶν

Τακτικὴ κατ' ἔκτασιν, στοιχεῖα στρατηγικῆς, στρατοπέδευσις, ἐφαρμογὴ τῆς προσκρίτου ὀχυρωτικῆς ἐν τῷ πεδίῳ, στοιχεῖα μονίμου ὀχυρωτικῆς, στρατιωτικῆς ἱστορίας, σχεδιογραφίαις ἐξ ὄψεως, στρατιωτικὸν δίκαιον, στρατονομία, στοιχειώδης βλητικὴ ἐφαρμοσμένη εἰς τὴν ῥιπήν τῶν φορητῶν ὀπλῶν, γνώσεις τινὲς πυροβολικῆς, ἐλληνικῆ καὶ γαλλικῆ γλώσσης.

Πρὸς δὲ τοῦτοις σπουδὴ ὅλων τῶν κανονισμῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἀσκήσεων σχολὴ λόγου καὶ τάγματος, καὶ γυμνάσια εὐζώνων, γυμναστικῆς, ἀσπασίας, λογχασσίας (ὅσον ἀπαιτεῖται πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς εἰς αὐτὴν ἐκπαιδεύσεως τῶν ὑποδεστέρων), ἵππασια καὶ κολύμβημα.

3. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ σημειωθέντων μαθημάτων, θέλει δοθῇ εἰς τοὺς μαθητὰς διμηνος προθεσμία πρὸς ἐμπανάληψιν ὅλων τῶν παρ' αὐτῶν ἀκροσθέντων ἐν τῇ σχολῇ μαθημάτων, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀπολας θέλουσιν ἐξετασθῇ εἰς αὐτὰ παρ' ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑφ' ἐνὸς συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 12, 13 καὶ 50 τοῦ διοργανισμοῦ τῆς σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ὀκτωβρ. 1854.

50. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Ἰδομένης.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἰδομένης, καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Βάλτου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ἰδομένης τῇ

ἐπαρχίας Βάλτου μετατίθεται ἀπὸ τοῦ χωρίου Ξηρακιάς εἰς τὸ χωρίον Ἐμπετόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρ. 1854.

51. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἑδρας τοῦ ἐπαρχείου Γόρτυνος ἀπὸ Καρυταίνης εἰς Δημητσάναν.
Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 14 τοῦ περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νόμου, καὶ ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Γόρτυνος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἑδρα τοῦ ἐπαρχείου Γόρτυνος μετατίθεται ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Καρυταίνης, ἐν ἧ ἕως μέχρι τοῦδε διατελεῖ, εἰς τὴν κωμόπολιν Δημητσάναν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. 1854.

52. ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸ σχηματισμοῦ λόχου πυροσβεστῶν.
Μεγαλειότατε!

Ἀναφέρω εὐσεβᾶτως εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ὅτι, ἐπειδὴ συνεχῶς συμβαίνουν πυρκαϊαὶ καὶ ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀνδρῶν ἐπὶ τούτῳ ἡσκημένων, ὅπου συνέβη πυρκαϊὰ δὲν ἐξάλλῃ δυνατόν νὰ κατασβεσθῇ ἀμέσως, καὶ ἔγινον μέχρι τοῦδε πολλὰ ἰδιωτικὰ οἰκία καὶ δημόσια καταστήματα παρὰ κλῶμακα τοῦ πυρός, ἔλαβον τὸ μέτρον ν' ἀποσπάσω προσωρινῶς ἀπὸ ἑκάστου λόχου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς δύο ἄνδρας ἐκ τῶν γινωσκόντων τέχνην τινα, καὶ ἰδίως τὴν ξυλουργικὴν, καὶ ἐσχημάτισα αὐτῶ ἕνα λόχον πυροσβεστῶν, εἰς ὃν διώρισα τὸν μὲν λοχαγὸν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Νικόλαον Μάνον, ὡς διοικητὴν αὐτοῦ, τοὺς δὲ ὑπολοχαγὸν τοῦ 3 πεζικοῦ Νικόλαον Λαζαρέτον καὶ ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ μηχανικοῦ Ἰωάννην Σέχον, ὡς ἀξιωματικούς τοῦ λόχου, καὶ τὸν ἐπιλοχίαν τοῦ μηχανικοῦ Μιχαὴλ Κρυτζαβόπουλον, ὡς ἀνθυπασπιστήν.

Ἄπαντες δὲ οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ εἰρημένου λόχου θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι

ἐκ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσιν, ὥστε δὲν θέλει συμβῇ αὐξήσας ἐξόδων εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Ὅθεν ἐπικαλοῦμαι τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ προσωρινὸν τοῦτο μέτρον, τὸ ὅποιον ἐλπίζω, ὅτι θέλει συντελέσει μεγάλως εἰς τὸ νὰ προλαμβάνηται ἡ κατάσβεσις τῶν πυρκαϊῶν ἐντὸς τῆς πρωτευούσης.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὁ προειρημένος ἐπιλοχίας τοῦ μηχανικοῦ Μιχαὴλ Κρυτζαβόπουλος ἀπέκτησε μεγάλην πείραν καὶ ἐπιτηδεύματα εἰς τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν καὶ ἔχει πολὺ θάρρος, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος διὰ διαφόρων διαταγῶν τοῦ ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τοῦδε ἔλαβε πολλὰς ἀφορμὰς νὰ ἐπαινέσῃ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξιδιασμένην ἱκανότητά του εἰς τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, ἡ δὲ Ὑμετέρα Μεγαλειότης διὰ διατάγματός Της ἡδούκησε νὰ ἐκφράσῃ εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν ἐπιλοχίαν τὴν Ὑψηλὴν εὐχρέσκειάν Της διὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, συμβάντος κατὰ τὴν 14 πρὸς τὴν 15 Δεκεμβρίου 1849, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς ὑπάρχουσιν ἀρκετὰ χηρεύουσαι θέσεις ἀνθυπολοχαγῶν, τολμῶ νὰ προτείνω εὐσεβᾶτως εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ προβῇ ἐπὶ αὐτὸν ἀνθυπασπιστὴν τοῦ πεζικοῦ εἰς τὸ 5 τάγμα τῆς Γ' μοίρας, καθόσον καὶ γραφικὰ γνώσεις ἔχει ἀρκετάς καὶ τὰς τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ γινώσκει ἀρκούντως. Ἐπόμενος ὑποβάλλω ὑπὸ τὴν κύρωσιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὸ περὶ τούτου σχέδιον διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρ. 1854.

53. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ ἀφομοιώσεως τῶν πλοίων τοῦ Βασιλείου τῆς Πορτογαλλίας εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας μὲ τὰ ἐγγόρια, ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀποτίαν τῶν ὑγειονομολιμενικῶν διακιομάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τὰς Τελωνιακὰς Ἀρχὰς τοῦ
Κράτους.

Εἰδοποιεῖσθε, ὅτι συνεπεῖχ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου τ. ε. Υ. Β. Διατάγματος καὶ τῆς δηλώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας τῆς Πορτογαλλίας, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Πορτογαλλικὰ πλοῖα θέλουν θεωρεῖσθαι ἀμοιβαίως εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Βασιλείων, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων μερῶν ὡς ἐγγώρια, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων θαλασσοπλοίας, λιμένος, φάρου, ἀγκυροβολήσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως.

Προσκαλεῖσθε ἐπιμένως νὰ μὴ ἀπειτῆτε ἀπὸ τὰ Πορτογαλλικὰ πλοῖα ἄλλα δικαιώματα, παρ' ἑκείνα τὰ ὁποῖα πληροῦνσι καὶ τὰ Ἑλληνικὰ, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1834 Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Δεκεμβρ. 1854.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 § 4 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1834 Ἡμετέρου Διατάγματος, δυνάμει τοῦ ὁποῖου τὰ εμπορικὰ πλοῖα τῶν ξένων ἐθνῶν δὲν ὑπόκεινται ἐν Ἑλλάδι εἰς βαρύτερον φόρον παρὰ τὰ Ἑλληνικὰ, ἐνόσω εἰς τοὺς λιμένας τῶν ἐθνῶν τούτων διατηρεῖται ἀμοιβαίως ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἡ βία τοῦ αὐτοῦ ἀπαρλλάκτως συστήματος. Θεωροῦντες, ὅτι ἡ Πορτογαλικὴ Κυβέρνησις διεδίδασεν εἰς τὴν Ἡμετέραν διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις γενικοῦ αὐτῆς Προξενίου τὴν πρότασιν τοῦ νὰ συναφθῇ μεμαζὺ Ἑλλάδος καὶ Πορτογαλλίας συμφωνία, καθ' ἣν νὰ θεωρῶνται εἰς τοὺς Πορτογαλικοὺς καὶ Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὡς ἐγγώρια τὰ πλοῖα τῶν δύο ἐπικρατειῶν καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων θαλασσοπλοίας, λιμένος, φάρου, ἀγκυροβολήσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ

τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τὸν Ἐξωτερικῶν, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἡμετέρων Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τῶν Ἡμετέρον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῶν ἡ ἀνταλλάξι μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειότητος Βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας δῆλωσιν, δι' ἧς νὰ γνωστοποιηθῇ ἀμοιβαίως, ὅτι Ἑλληνικὰ τε καὶ τὰ Πορτογαλλικὰ πλοῖα θέλουν θεωρεῖσθαι ἀμοιβαίως εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Βασιλείων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων μερῶν ὡς ἐγγώρια, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων θαλασσοπλοίας, λιμένος, φάρου, ἀγκυροβολήσεως, φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως.

2. Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς δηλώσεως ταύτης οἱ Ἡμετέροι ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσιν ἐκδώσει πάραυτα τὰς ἀνηκούσας διατάξεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένων ὅρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1854.

54. Α. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἰδόντες τὴν περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμον ΑΓ' τῆς 3 Ιουν. 1846.

Ἰδόντες τὸ Β. Διατάγμα, τῆς 3 (15) Ἀπριλίου περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἀφορῶν τὴν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὑπηρεσίαν.

Θέλοντες νὰ συναρμόσωμεν τὰς διατάξεις τὰς περιεχομένας εἰς τὰ εἰρημένα Διατάγματα, καὶ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ ὀργανικοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμου, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, πρὸς ἐπίτευξιν μεγαλητέρας ἐνότητος εἰς τὰ ἔργα τῶν γραφείων τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ταχυτέρας διέξαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων αὐτοῦ.

Λοπορσιζόμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει, παρὰ τὴν διεύθυνσιν ἐνός τῶν τμημάτων τοῦ Ὑπουργείου, καὶ τὰ ἐξῆς καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ενεργεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ.

1) Φροντίζει περὶ τῆς καταλλήλου διανομῆς τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ διάφορα τμήματα, καὶ ἐπιβλέπει εἰς τὴν ταχείαν καὶ ἐντελῆ αὐτῶν ἐπεξεργασίαν.

2) ἔχει τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ φροντίζει, ὥστε οἱ ὑπάλληλοι νὰ φοιτῶσι καὶ ἐργάζωνται εἰς τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας κατὰ τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα.

3) Παρασκευάζει μετὰ τῶν ἀρμοδίων τμηματάρχων τὰ νομοσχέδια καὶ τὰ σχέδια τῶν γενικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ τῶν γενικῶν διαταγμάτων ὁδηγίων τοῦ Ὑπουργείου, καὶ προσυπογράφει ἐν γένει πᾶν σχέδιον πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὴν Ὑπογραφὴν τοῦ Ὑπουργοῦ.

4) Δύναται νὰ συγκαλῇ τοὺς τμηματάρχας καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς κοινὴν σύσκεψιν διαφορὰς ὑποθέσεις.

5) Ἐπεξεργάζεται τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις, ὅσας ὁ Ὑπουργὸς ἀναθέτει εἰς αὐτόν.

6) Ὑπογράφει κατ' ἐν τὸ ἡν τ ο ὕ Ὑ π ο υ ρ γ ο ὦ, α) Ὅλα τὰ ἔγγραφα, διὰ τῶν ὁποίων ζητοῦνται ἢ δίδονται πληροφορίες παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

6.) Κανονικὰς ἀδείας ἀπουσίας πρὸς τοὺς ὑπάλληλους, ἐξαίρεσει τῶν νομαρχῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Αστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. γ) Ἐγγραφα διευθύνοντα λογαριασμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς πρὸς ἐπεξεργασίαν. δ) Ἐγγραφα διευθύνοντα ὑποθέσεις πρὸς σύσκεψιν ἢ γνωμοδότησιν τῶν ἀρχῶν. ε) Δηλοποιήσεις πρὸς γνώσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ κοινοῦ. ς) Ἐπιστροφὰς ἔγγράφων ἀποστελλομένων πρὸς γνώσιν τοῦ Ὑπουργείου ἢ διευθυνομένων εἰς αὐτὸ ἐσφαλμένως, ἢ κατὰ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

παράδασιν τῆς κανονισθείσης τάξεως εἰς τὴν διοικητικὴν ἀλληλογραφίαν. ζ) Τὰ ὑγειονομικὰ ἐντυπα βιβλία τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ὑπουργοῦ. η) Πᾶν ἔγγραφον ἀφορῶν τὴν προπαρασκευὴν τῶν μὴ πω ὠρίμων, εἰς ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ ὑποθέσεων.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1854.

55. Α. Περί μεταθέσεως τῆς ἔδρας τοῦ ἐπαρχείου Γόρτυνος ἀπὸ Καρυταίνης εἰς Δημητσάναν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 14 τοῦ περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νόμου, καὶ ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Γόρτυνος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Ἡ ἔδρα τοῦ ἐπαρχείου Γόρτυνος μετατίθεται ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Καρυταίνης, ἐν ἣ μὴχρι τοῦδε διατελεῖ, εἰς τὴν κωμόπολιν Δημητσάναν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1854.

56. Α. Περί συστάσεως ταχυδρομικοῦ γραφείου εἰς Δημητσάναν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 Ἡμετέρου Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων, καὶ τὸ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου τρ. ἔτους Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ μεταθέσεως τῆς ἔδρας τοῦ ἐπαρχείου Γόρτυνος ἀπὸ Καρυταίνης εἰς Δημητσάναν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Συσταίνεται εἰς Δημητζίαν ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

β) Τὸ γραφεῖον τοῦτο θέλει διευθύνεσθαι ἀπὸ τὸν μέχρι τοῦδε ἐδρεύοντα εἰς Καρυταίναν ταχυδρομικὸν ἐπιστάτην Καρυταίνης μετατιθέμενον ἐπίσης εἰς Δημητζίαν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 12 Νοεμβρ. 1854.

57. Δ. Περὶ ἐφοριῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ συστάσεως ἐφοριῶν καὶ διαίρεσως αὐτῶν.

1. Καθίστανται καθ' ὅλον τὸ Κράτος τεσσαράκοντα τρεῖς οἰκονομικαὶ ἐφορίαι.

2. Ἐκάστη ἐφορία περιλαμβάνει μίαν ἢ καὶ πλείοτερας ἐπαρχίας.

3. Αἱ ἐφορίαι διαιροῦνται εἰς τέσσαρας τάξεις ὡς ἀκολούθως:

Α'. τάξεως, Ἀττικῆς, Ἠλείας, Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, Κορινθίας, Λακεδαιμόνος, Ναυπλίας καὶ Ἀργούς, Πατρῶν, Φθιώτιδος.

Β'. τάξεως, Θηβῶν, Λεβαδίας, Λοκρίδος, Μαντινείας, Σύρου καὶ Κέας.

Γ'. τάξεως, Αἰγιαλείας, Βονίτσης καὶ Βάλτου, Γόρτυνος, Γυθείου, Δωρίδος, Ἐπιδαύρου Διμητρῆς, Εὐρυτανίας, Καλαβρύτων, Κυνουρίας, Καρυστίας, Μεγαλουπόλεως, Μεσολογίου, Ναυπακτίας, Οἰτύλου, Ὀλυμπίας, Περνασσίδος, Πολίας, Τριφυλίας, Τριγωνίας, Χαλκίδος.

Δ'. τάξεως, Ἄνδρου, Θήρας, Μεγαρίδος, καὶ Αἰγίνης, Μήλου, Νάξου, Προχωρίου, Σκοπέλου, Σπετζῶν καὶ Ἑρμιονίδος, Τήνου, Ὑδρας καὶ Τροιζηνίας.

Ἡ νῆσος Σκύρος ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐφορίας Καρυστίας.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ διευθύνσεως τῶν ἐφοριῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

4. Ἐκάστη ἐφορία διευθύνεται παρ' ἑνὸς ἐφόρου.

5. Καθίστανται παρ' ἑκάστη ἐφορίᾳ.

Α'. καὶ Β'. τάξεως, Εἰς γραμματεῦς, εἰς πρωτοκολλιστῆς, εἰς ἢ δύο γραφεῖς, εἰς κλητῆρ.

Γ'. τάξεως, Εἰς γραμματεῦς, εἰς πρωτοκολλιστῆς, εἰς κλητῆρ.

Δ'. τάξεως, Εἰς γραμματεῦς.

6. Οἱ πρωτοκολλισταί, οἱ γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες τῶν ἐφοριῶν διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ· ἀλλ' ὅταν οἱ πρωτοκολλισταί

καὶ οἱ γραφεῖς διατηρήθωσαν ὑπηρετοῦντες διαρκῶς δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῶσιν εἰμὴ διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ βαθμολογίας, μισθοδοσίας καὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν ἐφοριῶν.

7. Οἱ ἐφοροὶ Α'. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν τμηματάρχου Β'. τάξεως. Οἱ τῆς Β'. ὑπουργικοῦ γραμματέως Α'. τάξεως. Οἱ τῆς Γ'. καὶ Δ'. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως.

Οἱ ἐφοροὶ ὁποιοῦνδήποτε καὶ ἂν ᾖσι βαθμοῦ ἔπονται τοῖς ἐπάρχοις.

8. Ὁ ἐφορος Α'. τάξ. λαμβάνει μνηκίον μισθὸν δρ. 250. Ὁ τῆς Β'. τάξ. δρ. 200. Ὁ τῆς Γ'. τάξ. 150. Ὁ τῆς Δ'. τάξεως δρ. 120.

Ὁ γραμματεὺς Α'. τάξ. δρ. 140

Ὁ τῆς Β'. τάξεως » 120

Ὁ τῆς Γ'. τάξ. » 100

Ὁ τῆς Δ'. τάξ. » 90

Ὁ πρωτοκολλιστῆς ἐφορίας

Α'. τάξεως . . . δρ. 80 ἢ 100

Ὁ τῆς Β'. τάξεως » 70 ἢ 80

Ὁ τῆς Γ'. τάξεως » 60

Ὁ γραφεὺς ἐφορίας Α'. τάξ. » 60 ἢ 70

Ὁ τῆς Β'. τάξεως » 50 ἢ 60

Ὁ κλητῆρ ἐφορίας Α'. τάξ. » 30

Ὁ τῆς Β'. τάξεως » 25

Ὁ τῆς Γ'. τάξεως » 20

9. Δι' ἐξόδα γραφείου, ἐνοικίων, θερμάνσεων κλπ. χρηγοῦνται μνηκίως καὶ ἄνευ λογοδοσίας

Εἰς τὸν ἐφορον Α'. τάξεως δρ. 50

Εἰς τὸν τῆς Β'. » » 40

Εἰς τὸν τῆς Γ'. » » 30

Εἰς τὸν τῆς Δ'. » » 25

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν ἐφόρων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν κανονίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου καὶ πληρῶνται ἀπὸ τῶν δημόσιων.

10. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρχὰς κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστώτων Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων.

11. Τοὺς ἐφόρους ἀπόντας ἢ κωλυμέ-

νους αναπληρῶσιν οἱ γραμματεῖς. Τοὺς γραμματεῖς ἀπὸ τὰς ἡ καλυμμένους ἀναπληρῶσιν οἱ πρωτακολλισταί.

12. Αἱ ἔδραι τῶν ἐφόρων προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

43. (1 ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 §. καὶ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ΜΕ. Νόμοι καὶ πᾶσα ἄλλη δικταξίς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρ. 1853.

53. Α. Περὶ τῆς ἔδρας τῶν ἐφοριῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπὸ ψιν τὸ ἄρθρον 42 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρ. 1853 περὶ ἐφοριῶν νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

1. Προσδιορίζονται ἔδραι τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων αἱ ἀκόλουθαί

Τῆς Ἐπαρχίας Ἀττικῆς αἱ Ἀθηναί

» » Φθιώτιδος ἡ Λαμία

» » Κορινθίας ἡ Κόρινθος

» » Πικτῶν αἱ Πάτραι

» » Ἠλείας ὁ Πύργος

Τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμών καὶ Μεσσηνίας αἱ Καλάμαι. Τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἀργους τὸ Ναύπλιον.

Τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν αἱ Θῆβαι

» » Λεβαδίας ἡ Λεβαδία

» » Λοκρίδος ἡ Ἀταλάντη

» » Μαντινείας ἡ Τρίπολις

Τῶν ἐπαρχιῶν Σύρου καὶ Κέας ἡ Σύρος

Τῆς ἐπαρχίας Αἰγιάλις τὸ Αἶγιον

Τῶν ἐπαρχ. Βονίτσας καὶ Βάλτου ἡ Βόνιτσα

Τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος ἡ Καρύταινα

» » Γυθείου τὸ Κακροσχάλιον

» » Δωρίδος τὸ Λοιδωρίκιον

» » Ἐπίδ. Λιμηρᾶς ἡ Μονεμβασία

Τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας τὸ Καρπενήσιον

» » Καλαβρύτων τὰ Καλάβρυτα

» » Κυνουρίας τὸ Ἄστρος

» » Καρυστίας ἡ Κύμη

» » Μεγαλοπόλ. τὸ Λεοντάριον

» » Μεσολογγίου τὸ Μεσολόγγιον

» » Ναυπακτίας ἡ Ναύπακτος

» » Οἰτύλου ἡ Βέργα

Τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας ἡ Ἀνδρίτζαινα

» » Παρνασσίδος ἡ Ἀμφισσα

» » Πυλίας ἡ Πύλος

» » Τριφυλλίας ἡ Κυπαρισσία

» » Τριχωνίας τὸ Ἀγρίνιον

» » Χαλκίδος ἡ Χαλκίς

» » Ἀνδρου ἡ Ἄνδρος

» » Θήρας ἡ Θήρα

Τῶν ἐπαρχιῶν Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης τὰ Μέγαρα. Τῆς ἐπαρχίας Μήλου ἡ Μῆλος

Τῆς ἐπαρχίας Νάξου ἡ Νάξος

» » Ξηροχωρίου τὸ Ξηροχώριον

» » Σκοπέλου ἡ Σκόπελος

Τῶν ἐπαρχιῶν Σπετζῶν καὶ Ἑρμιονίδας αἱ Σπέτζαι. Τῆς ἐπαρχίας Τήνου ἡ Τήνος

Τῶν ἐπαρχ. Ἰθράς καὶ Τροιζηνίας ὁ Πόρος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρ. 1854.

59. ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποπερατῶνται ταχέως αἱ μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου ἀναφυόμεναι διενέξεις, καὶ νὰ προλαμβάνηται ἡ εἰς τὸ δικαστήριον προσφυγὴ τῶν πολιτῶν, ὡς αἰς καθίσταται περιττὴ διὰ τῆς ἀμέσου τοῦ δικαίου διαγνώσεως, προσκαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς ἀπευθύνοντας τοῦ λοιποῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων αἰτήσεις, θεραπείαι, νὰ συνοδεύωσιν αὐτάς μὲ τὰ πρόχειρα πρὸς ὑποστήριξιν ἀποδεικτικὰ μέσα, καὶ νὰ διορίζωσι πληρεξούσιον τῶν ἐνταῦθα, δυνάμενον νὰ συζητῇ ἐκάστοτε περὶ τοῦ δικαίου τῶν αἰτήσεων τούτων, μετὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διεύθυνσιν τῶν δικῶν τοῦ δημοσίου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ. Θεωροῦμεν δὲ περιττὸν νὰ γίνηται δικαστικὴ ἡ ἐπίδοσις τῆς περὶ θεραπείας αἰτήσεως, διότι ἀρκεῖ νὰ παραδίδηται αὕτη εἰς τὸ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ δικαστικὸν τμήμα καὶ νὰ λαμβάνηται ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρ. 1855.

60. Α. Περὶ παραλληλισμοῦ τῶν ξένων χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων μὲ τὰ Ἑλληνικά

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 8 (20) Φεβ-

Ερουαρίου 1833 Ἡμετέρον διάταγμα περί παραλληλισμοῦ τῶν ξένων χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων μετὰ τὰ Ἑλληνικά, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διατάττομενὰ δη-
μοσιευθῇ δεόντως ἡ συναπτομένη εἰς τὸ παρὸν διάταγμα διατίμῃς τῶν χρυσῶν μεξικανικῶν νομισμάτων παραβαλλομένων μετὰ τὰ Ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου. 1855.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ		Παρατίρησις	
Εἶδος νομισμάτων	Μετρικὸν βάρος εἰς γραμμὰς	Λεξία νομισμάτων	
		Χρυσοῦ	Ἀργυροῦ
Τῶν 20 ταλλάρ.	Double Aigle	30,082	415 70
» 10 »	Aigle	15,041	57 85
» 5 »	Demi-Aigle	7,520	28 92
» 2 1/2 »	Quart d'Aigle	3,760	14 46
» 1 »	Dollar	1,504	5 78

Ἡ αξία τοῦ χρυσοῦ κατὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι παραδεχόμενον νομισμα-
τικὸν σύστημα λογίζεται 15 1/2
φοδαὶς ἡνωτέρᾳ τοῦ ἀργύρου Min
γραμμῇ ἀργύρου τίμαται 0,24 817
τῆς δραχμῆς.

61. Δ. Περί νέας διατίμῃς τῶν φαρμάκων.
Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ᾧψιν τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1834 Ἡμετέρου διατάγμα-
τος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάττομεν

1) Ἡ ἐπισυντημένη(α) παρὰ τοῦ ἱατρο-
συνεδρίου συνταχθεῖσα νέα διατίμῃς
τῶν φαρμάκων καὶ ὑποβληθεῖσα Ἐμὶν
παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ
ἐγκρίνεται.

2) Ἡ νέα αὕτη διατίμῃς τῶν φαρ-
μάκων τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 4
Μαρτίου 1855 καὶ παύει τότε ἡ μέχρι
τουτοῦ ἐν χρήσει οὖσα.

3) Ἡ παρούσα διατίμῃς θέλει ἀνα-
θεωρεῖσθαι ἐν γένει κατὰ τριετίαν παρὰ
τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ ὑποβάλλεται διὰ
τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ εἰς
τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν.

Ἡ δὲ τιμὴ τῶν σκευασίων τῆς κινή-
νης θέλει θεωρεῖσθαι κατὰ πᾶσαν ἐξα-
μηνίαν παρὰ τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ θέλει
δημοσιεύεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσω-
τερικῶν ὑπουργείου διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ δι' ἐγκυκλίων αὐτοῦ,
ὥστε οἱ φαρμακοποιοὶ νὰ συμμορφώνων-
ται ἀκριβῶς μετὰ ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρ. 1855.

62. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός.

Διακηρύττει.

Ἡ παρὰ τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἐπεξε-
ρασθεῖσα νέα διατίμῃς τῶν φαρμάκων
καὶ τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου ε. ε. Β. Δια-
τάγματος ἐγκριθεῖσα θέλει εἶσθαι ἀπὸ 4
Μαρτίου 1855 ἐν χρήσει, καὶ μετὰ ταύτην
ὀφείλου νὰ συμμορφώνωνται ἀκριβῶς ἀπὸ
τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅλοι οἱ φαρμακοποιοὶ
τοῦ Κράτους· οἱ δὲ παρεκτρεπόμενοι ταύ-
της ὑπόκεινται εἰς τὰς ὀριζομένας παρὰ
τοῦ ποιν. Νόμου ποινάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Δεκεμβρ. 1854.

(α) Σ. Παρεϊσφθη.

63. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Υπουργός.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ Β. Διάταγμα περὶ διατιμήσεως τῶν φαρμάκων καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δικτιμώσεως ταύτης ἐπὶ τὸ ἀκριβὲς ἀποφασίζομεν·

1) Οὐδεὶς τῶν φαρμακοποιῶν δύναται νὰ πωλῇ φάρμακα εἰς ἀνωτέραν ἢ κατωτέραν τιμὴν τῶν ὀριζομένων εἰς τὴν παρῶσαν διατίμησιν φαρμάκων.

2) Τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ γίνεται ἐξαιρέσις·

α) Ὅταν πωλῶνται φάρμακα εἰς μεγάλη ποσά.

β) Ὅταν χορηγῶνται φάρμακα εἰς τὸ δυνάμιον.

Εἰς τὴν δευτέραν ὁμῶς περιπίπτουσιν δὲν ἐπιτρέπεται ἐλάττωσις τῶν ἐν τῇ διατιμῇ ἀναφερωμένων τιμῶν πλέον τῶν 30 0/0.

3) Ἐὰν διορίζονται φάρμακα μὴ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὴν παρῶσαν διατίμησιν, προσδιορίζεται ἡ τιμὴ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν ἄλλων ὁμοειδῶν φαρμάκων, ὧν ἡ τιμὴ σημειοῦται ἐν τῇ παρῶσῃ διατιμῇ.

4) Ὅταν ἐν τῇ πωλήσει φαρμάκου τινὸς ἡ προσδιορισμένη τιμὴ τοῦ κατωτέρου ποσοῦ φθάσῃ τὴν διὰ τὸ ἀμέσως ἀνωτέρον ποσὸν ὀρισμένην, τοῦτέστιν, ὅταν ἡ κατὰ κόκκους τιμὴ φθάσῃ τὴν κατὰ δραχμὴν, τότε διὰ τὸ περιπλέον δὲν ἐπιτρέπεται πληρωμὴ υπερβαίνουσα τὴν τιμὴν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου ποσοῦ· ἔν ἐπὶ παραδείγματι φαρμάκου τινος ἡ δραχμὴ τιμᾶται λεπτά 60 καὶ ὁ κόκκος λεπ. 3, φαρμακοποὶς δέ τις πωλῇ διὰ μιᾶς εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν 20—59 κόκκους ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου, ἐπεὶ δὲ ἐκ μόνων τῶν 20 κόκκων λαμβάνει ὅλης δραχμῆς τὸ ἀντίτιμον, οὐδεμίαν εἰσπραξίς ἐπιτρέπεται αὐτῷ διὰ τοὺς περιπλέον τῶν 20 κόκκων. Τοιοῦτος δὲ ὑπολογισμὸς γενέσθω καὶ περὶ τῶν ἄλλων συστάσεων ποσῶν.

5) Ἐὰν ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῶν μι-

κροτέρων ποσοτήτων φαρμάκου τινὸς προκύπτῃ κλάσμα λεπτοῦ, τοῦτο πρέπει νὰ λογιζέται ὡς ἀκέραιον λεπτόν.

6) Ὅταν ἐν τῇ διατιμῇ τῶν φαρμάκων ὑπάρχωσι διάφορα εἶδη ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου, ὃ δὲ ἱατρός ἀφίνη ἐν τῇ συνταγῇ τὸ εἶδος ἀπροσδιόριστον, τότε ὁ φαρμακοποὶς ὀφείλει νὰ μεταχειρισθῇ τὸ φθηνότερον εἶδος καὶ τοῦτο νὰ ὑπολογίσῃ.

7) Ὅταν ὁ ἱατρός δὲν προσδιορίσῃ τὸ ποσὸν τῆς οὐσίας, ἥτις μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τι ἀφέψνυμα ἢ ἔγχυμα, εἰ μὲν τοῦτο ἀνήκει εἰς τὰ ἰσχυράν ἐνέργειαν ἔχοντα (τὰ δραστήρια), ὁ φαρμακοποὶς ὀφείλει νὰ λάβῃ ἰδιαίτεράν πληροφορίαν παρὰ τοῦ ἱατροῦ, εἰ δὲ προέκειται περὶ φυτικῶν φαρμάκων ἀσθενοῦς ἐνεργείας, τότε ὁ φαρμακοποὶς λαμβάνει 2—4 δραχμῶν δι' 8 οὔγγιαις διηθήματος.

8) Ἡ ἀναλογία τῶν φαρμακευτικῶν σταθμῶν εἶναι ἡ ὀριζομένη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φαρμακοποιάν.

9) Ὅλαι αἱ ἀρμύδιαι ὄρχαι τοῦ Βασιλείου προσκαλοῦνται νὰ ἐπιτηρώσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς δικτιμώσεως ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Δεκεμβρ. 1854.

64. Δ. Περί ἀποστολ. εἰς Μασσαλίαν ἀνω νέων πρὸς τελειοποίησιν τῶν εἰς τὴν οἶνοποιάν·

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Υπουργοῦ, ἐγκρίνομεν ν' ἀποσταλῶσιν εἰς Μασσαλίαν οἱ προτεινόμενοι δύο νέοι Νικόλαος Δ. Γαβαλάς ἐκ Θήρας καὶ Θεόδωρος Γ. Συναδινόπουλος ἐκ Τριπόλεως διὰ νὰ τελειοποιηθῶσιν εἰς τὴν οἶνοποιάν ἐισαγόμενοι διὰ τῶν φροντίδων τοῦ ἐκεῖσε προξένου μας εἰς τὰ κατὰλληλα καταστήματα.

Προσδιορίζομεν δὲ δι' ἐξοδά των ἀνά δραχ. 60 δι' ἕκαστον κατὰ μῆνα καὶ ἐπὶ δύο ἔτη, τὰς ὁποίας θέλουν λαμβάνει κατὰ τριμηνίαν παρὰ τοῦ ἰδίου προξένου ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ πιστοποιητικῶν τῶν προϊσταμένων των περὶ τῆς προόδου των εἰς

τὴν τέχνην καὶ τῆς καλῆς διαγωγῆς των.

Ὑποχρεοῦνται οὗτοι μετὰ τὴν τελειοποίησιν των εἰς τὰ τῆς οἰνοποιίας καὶ τὴν ἐπάνοδόν των ἐνταῖθα νὰ συστήσουν ἐντὸς τοῦ Κράτους τὰ καταστήματά των, καὶ νὰ μετέρχωνται ἐπὶ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον τὴν τέχνην των, νὰ δέχωνται δὲ καὶ νὰ διδάσκουν τὴν τέχνην εἰς ἀριμὸν τινα νέων, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ἤθελε διαρίσει ἐπ' αὐτῷ τοῦτῳ. Ἐν οὗτοι μεταβαίνουντες εἰς Μασσαλίαν ἤθελον ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐκμάθησιν ἄλλης τέχνης, ἢ ἤθελον διακόψει ἀδικαιολογήτως τὰ μαθήματά των, παύει ἡ πρὸς αὐτοὺς χορηγία τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ὅλα τὰ ὑπὲρ αὐτῶν καταβληθέντα ἄξοδα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τούτων ὑπόκεινται ὡσαύτως καὶ ἐὰν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἤθελον ἐκπληρώσει τὰς περὶ ἐξασκήσεως καὶ διδασχῆς τῆς τέχνης ὑποχρεώσεις των.

Περὶ τῆς ἐκπληρώσεως πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων θέλει ληφθῇ παρ' αὐτῶν ἀποχρῶσα ἐνυπόθηκος ἐγγύησις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰανουαρ. 1885.

65. Δ. Περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργείου καὶ τῶν σχετῶν τοῦ παρ' αὐτῷ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἰδόντες τὸν περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων ΔΓ' νόμον, τῆς 3 Ἰουνίου 1846 καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρα 3 καὶ 17 αὐτοῦ.

Καὶ θέλοντες νὰ ἐνεργῇται τοῦ λοιποῦ σκοπιμώτερον ἔτι καὶ ταχύτερον ἐνταυτῷ ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως ὑπουργείου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τοῦ διέποντος τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν νὰ διαιρεθῇ αὕτη ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἄρθροις ἐκτίθεται.

Ἔστι δὲ θεωροῦντες ὅτι εἰς ἐπίτευξιν τοῦ εἰρημένου σκοποῦ μάλιστα, ἀπαραίτητος εἶναι καὶ ἡ διγραφὴ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργεῖῳ γενικοῦ γραμματέως,

κανονίζομεν καὶ ταῦτα συνάμα ἐν τῷ παρόντι ἡμῶν διατάγματι.

Διαιρέσεις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημ. ἐκπαίδευσως ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Τμήμα Α'. ἐκκλησιαστικόν, περιλαμβάνον ὅλας τὰς ἀφορώσας τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν κλήρον ὑποθέσεις, ὅσαι κατὰ τὸ ἐκδοθὲν τῆς 3/15 Ἀπριλίου 1833 Ἡμετέρον ὁργανικὸν διάταγμα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου. Τμήμα Β'. ἐκπαιδευτικόν, περιλαμβάνον ὅλας τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι εἰς αὐτὸ ἀνήκουσι κατὰ τὸ ἄρτι μνημονευθὲν Ἡμετέρον διάταγμα τοῦ 1833 ὑποδιαιρούμενον εἰς τρία γραφεῖα.

α) Τὸ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως.

β) Τὸ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως.

γ) Τὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐκτὸς τῶν τμημάτων τούτων, ὑπάρχουσι προσέτι καὶ τρία γραφεῖα, α) τὸ τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῆς διεκπεραιώσεως, β) τὸ τῆς καταχωρίσεως, καὶ γ) τὸ λογιστικὸν ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ κατὰ τὰς καιρένας διατάξεις σύνταξις καὶ ἐκτελέσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, πρὸς δὲ καὶ ἡ προσημεΐωσις ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ τῶν προσερχομένων ἢ κληροδοτουμένων κεφαλαίων ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐκπαίδευσως.

2. Τοῦ πρώτου ἢ ἐκκλησιαστικοῦ τμήματος προΐσταται τμηματάρχης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθεται ἡ ἐνέργεια ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑποθέσεων ἔχει δὲ παρ' αὐτῷ καὶ βοηθὸν, λαμβανόμενον ἐκ τῶν γραμματέων ἢ καὶ γραφέων ἐν ἐλλείψει γραμματέως. Τοῦ δὲ δευτέρου ἢ ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος προΐσταται ὁ γενικὸς γραμματεὺς, ὅστις παρὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὅλου τμήματος, ἰδίως ἐνεργεῖ τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων τριῶν τοῦ τμήματος τούτου γραφείων, ἥτοι τὰς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως ἔχει δὲ τὸ γραφεῖον τοῦτο καὶ βοηθὸν ἐκ τῶν γραμματέων. Αἱ ὑποθέσεις δὲ τοῦ δευτέρου καὶ

πρίτου γραφείου ἦτοι αἱ ἀποβλέπουσαι τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς ἀρχαιότητας, διεξάγονται αὐταὶ μὲν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐκείναι δὲ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου καὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐδρευόντων ἀμφοτέρων παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ ὡς ἐπικουρικῶν εἰσηγητῶν εἰς τοὺς ἐιρημένους κλάδους, ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε.

Τῶν γραφείων τοῦ λογιστικοῦ, τῆς καταχωρίσεως, τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῆς διεκπεραιώσεως προΐστανται πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως γραμματεῖς ἔχοντες παρ' ἑαυτοῖς βοηθοὺς τοὺς ἀναγκαίους γραφεῖς, καὶ διεπτελοῦντες ὑπὸ τὴν ἄμεσον διύθυνσιν τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

3. Οἱ παρὰ τοῖς προϊσταμένοις τῶν τμημάτων καὶ τῶν γραφείων ὑπηρετοῦντες γραμματεῖς ἢ γραφεῖς, καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν ἐν ἀδείᾳ ἀπόντων ἢ ἄλλως κωλυομένων ὑπαλλήλων ἐν γένει, προσδιορίζονται καὶ μετατίθενται δι' ὑπουργικῆς διατάξεως.

4. Αἱ ἐργασίαι καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμηματαρχῶν ἢ εἰσηγητῶν αὐτοῦ ὡς προεξετασθῶσι καὶ προσυπογραφῶσι τὰ σχέδια ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ὡς κατωτέρω ρηθῆσεται.

Καθήκοντα τοῦ γενικοῦ Γραμματέως.

5. Ὁ γενικός γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐκτὸς τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐνὸς τῶν τμημάτων ἔχει καὶ τὰ ἐξῆς γενικώτερα καθήκοντα, ἐνεργούμενα ὑπ' αὐτοῦ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ.

1) Ἀποσφραγίζει πᾶν εἰσερχόμενον ἔγγραφο.

2) Φροντίζει περὶ τῆς καταλλήλου διανομῆς τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ διάφορα τμήματα ἢ γραφεῖα, καὶ ἐπιβλέπει εἰς τὴν ἐντελεστέραν καὶ ταχυτέραν αὐτῶν ἐπεξεργασίαν.

3) Ἐπιβλέπει τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου, καὶ φροντίζει ὥστε οἱ ὑπάλληλοι νὰ φοιτῶσι καὶ ἐργάζωνται εἰς τὰς

ἐργασίαις ἡμέρας καὶ ὥρας κατὰ τὰ περὶ τούτου διαταταγμένα.

4) Προπαρασκευάζει μετὰ τῶν ἀρμοδίων τμηματαρχῶν ἢ εἰσηγητῶν τὰ νομοσχέδια καὶ τὰ σχέδια τῶν γενικῶν διαταγμάτων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ γενικῶν διαταγμάτων ὁδηγῶν τοῦ ὑπουργείου, καὶ προσυπογράφει ἐν γένει πᾶν σχέδιον, πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς βεβαιώσιν ὅτι ἔλαβε γνῶσιν αὐτοῦ· ἂν δ' ἔχη τι νὰ παρατηρήσῃ ἐπὶ τινος ἐγγράφου· καὶ τοὶ μὴ ὑπαγομένου εἰς ἐκεῖνα, εἰς τὴν παρασκευὴν τῶν ὁποίων εἶναι ὑπόχρεως νὰ συμπράξῃ, καὶ δὲν συμφωνήσῃ ἐπὶ τέλους μετὰ τὸν ἀρμοδίον εἰσηγητὴν, θέλει ὑποβάλλει τὰς παρατηρήσεις τοῦ εἰς τὸν ὑπουργόν, ὅστις ἀκούσας ἀμφοτέρους, θέλει διατάξει τὸ πρᾶγθῆναι. Πρὸς τοῦτοις λαμβάνει γνῶσιν πάντων τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκδιδόμενων διαταγῶν καὶ τῶν λοιπῶν τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ φερόντων ἐγγράφων.

5) Δύναται νὰ συγκαλῇ τοὺς τμηματαρχὰς πρὸς κοινὴν σύσκεψιν διαφόρων ὑποθέσεων.

6) Ὑπογράφει ὑπὸ τοῦ τύπου «κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ».

α) Πᾶν ἔγγραφο δι' οὗ ζητοῦνται ἢ δίδονται πληροφορίαι παρὰ τοῦ ὑπουργείου.

β) Τὰς κατὰ νόμον ἐκδιδόμενας κανονικὰς ἀδείας ἀπουσίας πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους.

γ) Ἐγγραφα, δι' ὧν παραπέμπονται προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ πρὸς ἐπεξεργασίαν.

δ) Ἐγγραφα διευθύνοντα εἰς ἀρχὰς ὑποθέσεις πρὸς σύσκεψιν ἢ γνωμοδότησιν.

ε) Ἐγγραφα παραπέμποντα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ἐπιτροπὴν βιβλία ἢ χειρόγραφα πρὸς εξέτασιν ἢ γνωμοδότησιν.

ς) Ἀηλοποίησις πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ κοινοῦ.

ζ) Ἐπιστροφὰς ἐγγράφων ἀποστελλομένων πρὸς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου, ἢ ἐπὶ

σφαλμένως εἰς αὐτὸ διευθυνομένων, ἢ κατὰ παράβασιν τῆς πρὸς ἀλληλογραφίαν κανονισμένης τάξεως· καὶ

η) Πᾶν ἔγγραφον ἀφορῶν τὴν προπαρσκευὴν ὑποθέσεως μὴ εἰσέτι ὥριμου εἰς ὀριστικὴν τοῦ ὑπουργείου ἀπόφασιν.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἡμετέρου ὀργανικοῦ διατάγματος τῆς 3[45] Ἀπριλίου 1823 ἀφορῶντος τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων ἐν γένει μένουσιν εἰς πλήρη ἰσχὺν καὶ ὅλα αὐτῶν τὰ μέρη, τὰ μὴ ἀντικείμενα εἰς τὸ παρὸν ἡμῶν διάταγμα.

Ἀθῆναι, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1855.

66. Ν. Περὶ ἰσχύος κατὰ τὸ ε. ε. 1855 τῶν περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσῶν ΣΜΕ'. ΣΜΔ'. καὶ ΣΞς'. Νόμων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρ. 1853 ΣΜΕ'. νόμος περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ ὁ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ΣΜΔ'. περὶ φορολογίας τῶν μελισσῶν διὰ τὸ 1854 ἔτος, καθὼς καὶ ὁ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1854 ΣΞς'. περὶ τοῦ χρόνου τῆς δηλώσεως τῶν ζώων ἰσχύουν ἀπαραλλάχτως· καὶ διὰ τὸ 1855, καὶ ἐπὶ τῇ βράσει αὐτῶν θέλει ἐνεργηθῇ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν αὐτοῖς προσδιοριζομένων φόρων, ὡς καὶ ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν χοίρων διὰ τὸ 1856 ἔτος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1855.

67. Ν. Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ Νόμου ΣΑΒ'.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Εἰς τοὺς μὴ συμμορφωθέντας μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1853 περὶ καθυστερούντων ἐξ ἐνοικιάσεων Νόμου, ἐπιθυμοῦντας δὲ νὰ μεθεξῶσι τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ, χορηγεῖται νέα προθεσμία, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἔθρου 4 πέντε μηνῶν, διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν περὶ τούτου ἐπιθυμίαν των, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἔθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τριῶν μὲν μηνῶν, ἐὰν ὦσιν ἐντός, πέντε δὲ μηνῶν, ἐὰν ὦσιν ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ νὰ

ὑποβάλωσι τὰς ἀντιρρήσεις των, ἐὰν ἔχωσι, καθ' ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ χρέους των.

2. Ἀπολαύουσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ μνησθέντος Νόμου, ἂν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐντός τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀνωτέρω ἔθρου, καὶ οἱ ὀφειλῆται τοῦ δημοσίου ἐκ μονοετῶν ἢ πολυετῶν ἐνοικίων ἰχθυοτροφείων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔλειξε μέχρι τέλους τοῦ 1851.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 5 Μαρτίου 1855.

68. Δ. Περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ εἰδικοῦ ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου Ὀλυμπίας καὶ συστάσεως τοιαύτης εἰς Μέγαρον.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 2 Δεκεμβρίου 1836 Διατάγματος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἡ θέσις τοῦ εἰδικοῦ ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου Ὀλυμπίας καταργεῖται καὶ τὰ χρεῖα αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸν πρωτοκολλιστὴν τοῦ Ἐπαρχικοῦ Ὀλυμπίας μὲ τὴν κανονισμένην ἀπολαὴν τῶν 20|00 ἐπὶ τῶν εἰσπραξέων.

Β'. Καθίσταται εἰδικὴ θέσις ταχυδρομικοῦ Ἐπιστάτου εἰς Μέγαρον ἀπαλλασσόμενου τῶν χρεῶν αὐτοῦ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἐπαρχικοῦ. Εἰς μισθὸν τοῦ ἐπιστάτου προσδιορίζονται δραχ. πενήτηνκοντα (50) καὶ ἑξῶς ἀρχαίου δραχμαὶ δέκα (10) κατὰ μῆνα.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 15 Φεβρουαρίου 1855.

69. Δ. Περὶ διαφύσεως τῆς διδασκαλίας τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ θεραπείας ἀπὸ τῆς τῆς ἱατρικῆς κλινικῆς.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου 1837 περὶ συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἡμετέρον ὀργανικὸν Διάταγμα. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

4. Ἡ διδασκαλία τῆς εἰδικῆς Νοσολογίας καὶ θεραπείας χωρίζεται ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς Κλινικῆς, καὶ θέλει παραδίδεσθαι ὑπὸ ἰδιαίτερου Καθηγητοῦ.

2. Ἡ πραγματοποίησις τῆς εἰρημένης διαιρέσεως λαμβάνει χώραν ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς θερινῆς ἐξαμηνίας τοῦ τρέχοντος σχολαστικοῦ ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Φεβρουαρίου 1856.

69. Ν. Περί βεβαιώσεως καὶ ἐισπραξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν Δημοτικῶν καρπῶν.

Ἑνοικιάσεις.

1. Οἱ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν ἔγγειοι φόροι καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας κατὰ τμήμα, περιέχον ἐν ἡ πολλὰ συνάμα χωρία μέχρις ὁλοκληροῦ δήμου, ὅταν τὰ ὅρια τῶν χωρίων ᾖναι δυσδιάκριτα ἢ θεωρηθῇ τοῦτο συμφερότερον, καὶ ἀποδίδονται εἰς ὁμοειδεῖς καρποὺς ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου τμήματος, προσδιοριζομένου παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Ἡ διακήρυξις καὶ τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας, συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, φέρουσι πίστιν δημοσίων ἐγγράφων.

2. Τὰς δημοπρασίας ἐνεργοῦσιν ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς καὶ ὁ ἐπαρχος· εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς δὲν ὑπάρχει ἐπαρχος ὁ εἰρηνοδίκης ἀναπληροῖ αὐτόν.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς διενεργοῦντας ἢ ἐπιτηροῦντας τὰς δημοπρασίας ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταί, εἴτε ὡς συνεταῖροι. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς μὲν τοὺς δημάρχους καὶ δημαρχιακοὺς παρέδρους νὰ λαμβάνωσιν ὡς ἀνωτέρω μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τοῦ οἰκείου δήμου, εἰς δὲ τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους τοῦ οἰκείου χωρίου.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 50—300 δραχμῶν.

3. Εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιασταὶ ἢ ἐγγυηταί, α) οἱ ὁμολο-

γούμενως ἀξιοχρεοὶ ὡς τοιοῦτοι· δὲν θεωροῦνται οἱ ὑπερήμεροι ὀφειλῆται τοῦ δημοσίου, καὶ β) οἱ παρουσιάζοντες πῃ οποιητικὰ τῇ ἀρμοδίας δημοτικῇ ἀρχῇ, βεβαιοῦντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας, καὶ ἀποδεικτικά τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος, βεβαιοῦντα ὅτι τὰ κτήματα εἶναι ἐλευθέρα πάσης ὑποθήκης. Ἀπαγορεύεται δὲ νὰ ἐνοικιάσῃ τις πρόσδοτον ἀξίας ἀνωτέρας τῆς εἰς τὴν ἐξιτιμήθη ἢ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του συνάμα.

4. Τὸ δημόσιον ἔχει διὰ τοῦ παρόντος νόμου δικαίωμα πρὸς ἐγγράφην ὑποθήκης ἐφ' ὅλων τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ. Ἡ ὑποθήκη αὕτη ἐγγραφομένη ἐπιμελεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφοροῦ περιορίζεται εἰς κτήματα τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία εἶναι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ὅσοι ἐνοικιασταὶ ἢ ἐγγυηταὶ ἐκποιήσωσιν ἢ ὑποθηκεύσωσι πρὸς τρίτους πρὸ τῆς κατακυρώσεως ἢ μετ' αὐτὴν τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου προσενεχθέντα κατὰ τὴν δημοπρασίαν κτήματα καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθροῦ 896 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

5. Οἱ διενεργοῦντες τὰς δημοπρασίας ὑπαλλήλοι ἀποπέμπονται τῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον καὶ καταδιώκονται κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον· α. ἐὰν παραδεχθῶσιν ὡς ἐνοικιαστὰς ἢ ἐγγυητὰς μὴ ὁμολογούμενως ἀξιοχρεοῦς, ἢ μὴ προσπαχάγοντας τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ εἶδους, τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἐλευθέρως ὑποθήκης περιουσιῶν, καὶ β. ἐὰν ἀποκλείσωσι τοῦ ὑπερθεματισμοῦ τοὺς ἐρωδιασμένους μὲ τοιαῦτα πιστοποιητικὰ, ἢ τοὺς ὁμολογούμενως ἀξιοχρεοῦς.

Οἱ ὑποθηκοφύλακες καὶ οἱ δημαρχοὶ α. ἐὰν ἐκδώσωσιν ἐν γνώσει ψευδὴ πιστοποιητικὰ περὶ τῶν κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν· καὶ β. ἐὰν ἀρνηθῶσι τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοιαῦτα ἰδιοκτήτας,

καθίστανται ὑπόχρεοι εἰς ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 487 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

6. Οἱ φορολογούμενοι ἄρχονται τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἀκωλύτως, ὁφείλουν ὅμως: 1) Οἱ καλλιεργῶντες ἐθνικοὺς ἀγροὺς, συνορεύοντας μὲ ἰδιωτικοὺς, ἢ μὲ ἐθνικοὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ 2) οἱ καλλιεργῶντες ἰδιωτικοὺς ἀγροὺς, συναρעούντας μὲ ἀγροὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου νὰ ζητῶσι προφορικῶς παρὰ τοῦ ἐνοικιστοῦ τὴν περὶ θερισμοῦ ἔδεικν, τὴν ὁποίαν οὗτος ὀφείλει νὰ διδῇ παρευθὺς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι παρχωροῦσιν εἰς τὸ θέρος. Ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τοὺς καλλιεργῶντας ἀγροὺς ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως ἔνθεν τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιστοῦ καρπὸς ἀμροτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

7. Οἱ ἐνοικισταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ πονῇ ἀπορρίψαι πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θέρου, τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων, καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἢ κοπανίσματος τῶν καρπῶν, νὰ σπαραγίζωσι καὶ ἀποσπαραγίζωσι τοὺς ἐν τοῖς ἀλώνις καρποὺς, καὶ τέλο· νὰ μετρῶσιν ἢ νὰ ζυγίζωσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 9. Ἐὰν ὅμως ὁ ἐνοικιστὴς δὲν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσπράγισιν αὐθόρμητος, διὰ δὲ τὴν μέτρησιν ἢ ζύγισιν προσκαλούμενος προσηρικῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὁ φορολογούμενος τὴν μὲν ἀποσπράγισιν ἐνεργεῖ ἐπίσης ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν ἢ ζύγισιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ παρόντος νόμου.

8. Ὅστις τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 6 καὶ 7, ἢ ἀναμίξῃ δεματία ἐθνικὰ μὲ ἰδιόκτητα, ἢ ὑφαίρεσθαι προϊόντα ἀλωνισμένα ἢ μὴ, ἢ

μεταφέρει τὰ δεματία τοῦ εἰς ἀλώνια κείμενα ἐκτὸς τοῦ οἰκείου τμήματος κρυφίως καὶ πρὸς βλάβην τοῦ ἐνοικιστοῦ, ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιστὴν ἢ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην με τὸν ἀπλοῦν ἐγγειον φόρον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τῶν ὁποίων ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκρύβῃ τὴν ἀπόδοσιν· ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ᾔται δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχ. 20—400.

Ἐὰν οἱ ὑφαίρεθέντες καρποὶ παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαβιλονεκούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἀναφέρει μὲν τὴν ἀμφισβήτησιν ἐν τῇ ἀποστάσει, ἐπιβάλλει δὲ τὸ πρόστιμον ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν ὡς ἐπὶ ἰδιωτικῶν κτημάτων.

Ὅσάκις ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται παρὰ δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται εἰς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ πράξις ἀνεκαλύφθῃ ἢ κατηγορηθῇ ἀπ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐνοικιστὴν ἢ τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου, τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου δίδεται εἰς αὐτόν.

9. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προῖμων καρπῶν, ἥτις σίτου, κριθῆς, σιγοῦ, διμηνοῦ (μαρτιάτικου) σικάλης (βρώτης) βρώμης, ὀρυζίου, κυμίνου, γλυκανίσσου σπάρμου, λιναρίου, ὀσπρίων, σαρωμάτων κλπ. ὡς καὶ τῶν ὀψίμων τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ κοιτοῦ, φέροντος τὰς σπαραγίδας τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ἢ διὰ ζυγίσεως, ὅταν τὰ εἶδη ᾔται ἀνεπίδεκτα μετρήσεως.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀρabaσίτους, τοὺς συλλεγομένους κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κῶνους εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογου-

μένων, υποχρεούνται οἱ φορολογούμενοι μετὰ τὴν ἐκ τῶν ἀγρῶν συλλογὴν τῶν νά τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὰ ἀλώνια, ἢ ὅπου τοιαῦτα δὲν ὑπάρχουσιν ἀνεγνωρισμένα εἰς τὰς ἐπὶ τοῦτω προσδιοριζόμενα: ὑπὸ τοῦ ἑφόρου, τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ εἰδικοῦ Παρέδρου προσφωτιτέρας θέσεις. Ἡ δὲ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικυώματος τῆς ἐπικαρπίας γίνεται κατ' ἐκλογὴν τῶν φορολογουμένων καθ' ἓνα τῶν ἀκολουθῶν τρόπων. Ἡ

Α'. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ἐκάστης περιοδικῆς συλλογῆς τῶν ἀρθροσίων τοῦ φορολογουμένου μετρῶνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ παρευθὺς διὰ κοφινίου ἢ ἄλλου μέτρου ἐσφαγισμένου ἀπὸ τὸν ἐπαρχον καὶ τὸν ἑφορον, καὶ σημειοῦνται εἰς κατάλογον, ὑπογράφόμενον καθ' ἑσπέραν παρ' αὐτοῦ, τοῦ δημάρχου ἢ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος ἐκάστου φορολογουμένου, ὡς ἐμετρήθη. Περὶ τὰ μέσα τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀλωνίων ἐκάστου χωρίου, γεμίζεται μὲ κώνους, λαμβανομένους ἀναλόγως ἐξ ὅλων τῶν ποιότητων, τὸ κοφίνιον ἢ μέτρον, κοπανίζονται παραχρῆμα οὐ ἐν αὐτῷ καρποὶ καὶ προσδιορίζεται διὰ ζυγίσεως ἢ διὰ κοιλοῦ τὸ βῆρος αὐτῶν. Ἐὰν δὲν συμφωνήσῃσι τὰ μέρη περὶ τὴν πληρῶσιν ἑνὸς καὶ μόνου κοφινίου ἢ μέτρου, γεμίζονται δύο, τὸ ἐν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τὸ ἄλλο παρὰ τοῦ φορολογουμένου, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ ἀνωτέρω.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης δοκιμασίας ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον καὶ βεβαιῶνται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τοῦ δημάρχου ἢ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως.

Ἐν ἐλλείψει ἢ ἀρνήσει τοῦ ἱερέως ὁ κατάλογος καὶ τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφονται ἀπὸ τρεῖς μάρτυρας λαμβανόμενους ἐκ τῶν ἰδίων φορολογουμένων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς δοκιμασίας ἀνάγεται εἰς κοιλὰ (ὑπολογιζομένου ἐκάστου κοιλοῦ πρὸς 20 ὀκάδας) τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς, ἐκπίπτοντα ἐξ

αὐτοῦ 18 τοῖς 0|0 λόγῳ φύρας, καὶ ἐπὶ τοῦ υπολοίπου προσδιορίζεται ὁ φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, καὶ ἐκδίδεται ἀμέσως τὸ ἀνήκον διπλότυπον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 10 ἄρθρου. Ἡ

Β'. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συλλογῆς τῶν ἀρθροσίων ἐκάστου φορολογουμένου ζυγίζονται εὐθὺς διὰ στατήρος οἱ κῶνοι: εἴτε ἀποφλοιωμένοι εἴτε μὴ (ἐὰν δὲν προτιμᾷ ὁ φορολογούμενος πρὸς εὐκολίαν τὴν ζύγισιν ἑνὸς μόνου μέτρου, δι' οὗ θέλει μετρηθῇ ὁλόκληρος ὁ σωρὸς), καὶ σημειοῦνται τὸ βῆρος αὐτῶν εἰς κατάλογον, συντασσόμενον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον. Ἐκ τοῦ ὀλικοῦ δὲ βάρους ἐκπίπτοντα λόγῳ φύρας, ἐὰν μὲν οἱ κῶνοι ᾖναι ἐντελῶς ἀποφλοιωμένοι 35 τοῖς 0|0, ἐὰν δὲ μὲ τοὺς φλοιοὺς 40 0|0, ἐπὶ δὲ τοῦ καθροῦ υπολοίπου προσδιορίζεται ὁ φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, καὶ ἐκδίδεται τὸ διπλότυπον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10.

Ὅστις τῶν δημάρχων ἢ εἰδικῶν παρέδρων ἀρνήσῃ, προσκαλούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 72 τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἀναπληροῦται διὰ τριῶν μαρτύρων λαμβανομένων ἐκ τῶν ἰδίων φορολογουμένων.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐμφανισθῇ αὐθόρμητος, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν βεβαίωσιν καθ' ἓνα τῶν ἀνωτέρω τρόπων, αὕτη ἐκτελεῖται κατὰ πρόσκλησιν τῶν φορολογουμένων ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ὑπαλλήλων.

10. Μετὰ τὴν μέτρησιν ἢ ζύγισιν τῶν καρπῶν ἐκάστου φορολογουμένου καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου καὶ τῆς ἐπικαρπίας ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτὰ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στίλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅστις ἐγχειρίζει τοῦτο εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος

τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ αὐτὰς ἐντὸς ἢ ὀπισθεν τοῦ στελέχους· τοῦτου δὲ ἀγγραμμάτων ὄντος, ὑπογράφει τὸ στέλεχος ἢ τὰς ἀντιρρήσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἐνώπιον τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως, καὶ, ἐν ἑλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτων, ἐνώπιον δύο μαρτύρων. ὑπογραφόμενων καὶ τούτων, ἡ γενομένης μνείας τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἰσὶν ἀγράμματοι. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος ἀρνήται νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύο μάστιγας, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾔναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ οἴκειου ἢ τοῦ πλησιεστέρου χωρίου, διὰ νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὸ πρὸς μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ στέλεχος τοῦ ποιουτοτρόπως συνταχθέντος διπλοτύπου καθίσταται ἐκτελεστόν, ἐκτὸς ἐὰν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἢ ἐκτελέσεις του, καθὼς καὶ ὅποταν φέρῃ ἀντιρρήσεις ὅτε ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦ φόρου τὸ μὴ ἀμειψήσεσθαι ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, καὶ τοῦτο, ἐὰν πρόκηται περὶ γαιῶν, τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον δὲν διατηρεῖ τὴν νομικὴν κατοχὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 τοῦ παρόντος Νόμου.

14. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν μέτρησιν ἢ ζύγισιν τὸ διπλότυπον, ὁ φορολογούμενος προσκαλεῖ τὸν δήμαρχον, ἢ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον, ἢ τὸν ἑφορον, ἢ τὸν εἰρηνοδίκην, καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ δευτέραν μέτρησιν, ἢ ζύγισιν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς πρωτόκολλον, ἐν ᾧ μνημονεύεται ῥητῶς καὶ ἡ ιδιότητις τοῦ κτήματος ἐξ οὗ παρήχθη. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντεταγμένον εἰς διπλοῦν ἐνώπιον δύο μαρτύρων, καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὰ παρευρεθέντα πρόσωπα, τὸ μὲν ἀφίεται εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ παραπέμπεται ἀπὸ τὴν συντάξασαν αὐτὸ ἀρχὴν εἰς τὸν οικονομικὸν ἑφορον, διὰ νὰ προσδιορίσῃ ἐπὶ τῇ εἴσει αὐτοῦ τὰ εἰσπρακτέα ποσά. Ὅστις τῶν ἀνωτί-

ρω ὑπαλλήλων ἀρνηθῇ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν συντάξιν τοῦ πρωτοκόλλου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ τὸ διπλότυπον, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν φροντίσῃ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ἀρεῖται ὁ ἑφορος νὰ διαρρίξῃ πρὸς ἐκδασιν τοῦ διπλοτύπου ἀντιπρόσωπόν του, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντιμισθία καταλογίζεται εἰς φόρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

12. Ὁ ἐνοικιαστὴς τιμωρεῖται

α) Μὲ πρόστιμον δραχ. 45—100, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων, ἢ ἀμέσῳ μετὰ τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀρaboσίτων κατὰ τὸ ἄρθρ. 14, τακτικὴν ἐκδοσιν τῶν διπλοτύπων.

β) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—500, ἐὰν χαρακτηρίσῃ κτήματα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοῦδικοῦ ὡς ἰδιωτικὰ, ἢ ὡς ἐθνικοῦδικοῦ κτήματα ἐθνικὰ.

γ) Μὲ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, ἐὰν παραλείψῃ ὀλοτελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου, ἢ ἐγγράψῃ ὀλιγότερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸν ὁποῖον κατεμέτρησε.

δ) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—500 ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ διπλότυπον πλείοτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ.

ε.) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 45—200 ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ἡ οἰαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδείχθῃ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπῆγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

ς) Μὲ πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσῃν μὲ τὸ διπλοῦν τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ, ἐὰν εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους καρποὺς, κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθρου 23 τοῦ παρόντος Νόμου.

Εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. β'—ε. περιπτώσεις ἐνεργεῖται κατ' αὐτοῦ καὶ ποινικὴ καταδίωξις κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ τριπλοῦ φόρου, τοῦ προ-
τίμου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, εισέρ-
χεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλ-
λο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν καταμνηστὴν, μὴ
ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ φορολογου-
μένου.

13. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ
ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸν οἰκονομι-
κὸν ἔφορον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ
στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα
ἕκαστον περιαυτοῦ, καθάρα καὶ εὐανά-
γνωστα, ἄνευ σφυσμάτων καὶ ξυσμάτων.
Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἀπ' οὗ περιαυ-
θῇ ἕκαστον βιβλίον, δὲν παραδοθῇ εἰς τὸν
ἔφορον, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐπὶ τῇ
αἰτήσῃ αὐτοῦ δικάζον κατὰ προτίμησιν,
ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγογράσαντα ἐνοικια-
στὴν χρηματικὴν ποινὴν ἐκ ἀρχ. 100—
200 καὶ διατάττει τὴν ἐντὶς 24 ὥρων
παραδόσιν των διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Τῆς ποινῆς ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται
καὶ ὁ μετὰ τὴν δεκαήμερον προθεσμίαν
παραδόσιν εἰς τὸν ἔφορον τὰ εἰρημένα
στελέχη.

Κρατήσεις καὶ μετακόμισις τῶν δημο-
σίων καρπῶν.

14. Τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 καρποὺς
ὕποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι, τῇ ἐπι-
μελείᾳ καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἐνοικιαστοῦ,
νὰ μετακομίζωσι καὶ παραδίδωσιν εἰς τὴν
ἐντὸς ἑκάστου δήμου προσδιοριζομένην
παρὰ τοῦ ὑπουργείου κεντρικὴν ἀποθήκην.

Δύναται δὲ τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσδιο-
ρίσῃ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ εἰς τινὰ
τῶν γειτνιαζόντων δήμων, δι' ἐκεῖνα μόνον
τὰ χωρία τοῦ δήμου, τὰ ὅποια δὲν ἀ-
πέχουσι πλείοτον τῶν 3 ὥρων.

15. Ἐὰν οἱ φορολογούμενοι, τῶν ὁ-
ποίων τὰ χωρία ἀπέχουσι τῆς κεντρικῆς
ἀποθήκης, πλείον τῆς μιᾶς ὥρας, δὲν εὐ-
κολύνωνται νὰ μετακομίζωσι τοὺς καρ-
ποὺς των ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθή-
κην, δύνανται νὰ τοὺς ἀποταμιεύσωσι
προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου
τῶν ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον ἐξ
ἀναλογίας τοῦ ἀποταμιευθέντος ποσοῦ εἶ-
ναι εἰς βάρος των. Ὁφείλουσιν ὅμως ἐντὸς

20 τὸ πολὺ ἡμερῶν νὰ μετακομίζωσιν
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς εἰδικῆς εἰς τὴν κεντρικὴν
ἀποθήκην. Παρελθούσης δ' ἐπὶ ματαίῳ
τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ δημόσιον με-
τακομίζει αὐτοὺς δι' ἐξόδων τῶν ἀμειλη-
σάντων ἢ ἀρνηθέντων φορολογουμένων, τὰ
ὅποια εἰσπράττονται διοικητικῶς. Ἐὰν ὁ
ἐνοικιαστὴς δὲν εὐρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς
εἰδικῆς ἀποθήκης, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἢ
ὁ ἀντιπρόσωπός του ἀνοίγει αὐτὴν ἐπὶ
παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ πα-
ρέδρου καὶ ἐνεργεῖ τὴν μετακόμισιν, συν-
τάττων περὶ τούτου πρωτόκολλον, ἐν ᾧ
μνημονεύεται τὸ ποσὸν κατ' εἶδος τῶν εὐ-
ρισκόμενων εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην καρ-
πῶν.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφρα-
γίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἑκάστην ἑ-
σπέραν καὶ πρωῒαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ
τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ τοῦ Παρέδρου
τοῦ χωρίου. ἢ τοῦ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ ἀν-
τιπροσώπου του.

Τοὺς ἀραβοσίτους, οἵτινες μεταφέρου-
νται εἰς κόνους ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν φορο-
λογουμένων, ὀφείλουσιν οἱ φορολογούμε-
νοι νὰ ἀποξηριάνωσιν ἐντελῶς καὶ μετα-
κομίζωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἐν-
τὸς 40 ἡμερῶν. Ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐκ-
δόσεως τῶν διπλοτύπων. Παρελθούσης τῆς
προθεσμίας ἐφορμίζονται κατὰ τῶν καθυ-
στερούντων αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 16
§§ γ' καὶ δ' τοῦ παρόντος Νόμου.

16. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους τῶν
πρωῒμων καρπῶν συντάσσεται διαρκῶς
κατὰ δεκαπενθημερίαν παρὰ τοῦ ἐπαρ-
χου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τα-
μείου πρωτόκολλον δι' οὗ βεβαιοῦνται ἡ
τρέχουσα ἀγοραία τιμὴ τῶν ἐγγχωρίων
καρπῶν.

Ἐκαστος τῶν φορολογουμένων δύναται
νὰ κρατήσῃ τοὺς ὀφειλομένους παρ' αὐτοῦ
καρποὺς, πληρώνων, κατὰ τὸ ἰσχύον πρω-
τόκολλον, τὸ ἀντίτιμον τῶν μὲν ἀλωνι-
ζομένων εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων
μέτρησιν αὐτῶν, τῶν δὲ εἰς κόνους ἐν ταῖς
οἰκίαις τῶν φορολογουμένων μεταφερομέ-
νων ἀραβοσίτων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ άρθρου

15 ὁριζομένης τεσσαρακονθήμερου προθεσμίας. Εάν δὲ μετέφερην ἤδη τοὺς ἀναγομένους εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, δύναται νὰ τοὺς παραλάβῃ, ἀφοῦ παρουσιάσῃ εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου καὶ τὸν ἐνοικιαστὴν τριπλότυπον τοῦ ταμιακοῦ εἰσπρακτορος, ἐμφαίνον ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Εάν ὁ φορολογούμενος σηκώσῃ τὸ ἀλῶνιον πρὶν ἢ μεταφέρειν εἰς τὴν εἰδικὴν ἢ κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ δημόσιον καρπούς, ἢ πληρώσῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, οἱ καρποὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως κατάσχονται. διοικητικῶς παρὰ τοῦ ἐφόρου ἢ τῶν ἀντιπροσώπων του καὶ μετακομίζονται δαπάνῃ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Εάν αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν τῶν κατακρατούντων τοὺς καρπούς τοῦ δημοσίου φορολογουμένων εἰσὶ κεκλεισμέναι ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρ. 907 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Εάν δὲν εὐρεθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων καρποὶ, τὸ δημόσιον καταλογίζει εἰς χρήματα τοὺς φόρους καὶ τὴν ἐπικαρτίαν εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν φορολογουμένων κατ' ἐκλογὴν, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἰσπράξιν. Ὁ εἰς χρήματα καταλογισμὸς ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου.

17. Πᾶς δῆμος ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ ἀποδιδόμενοι καρποὶ, εἶναι ὑπόχρεως νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἀποταμίευσιν αὐτῶν ἀναγκαίας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος προσδιορίζουσι. Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀποθηκῶν τούτων συμφωνεῖται μεταξὺ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ἀνεκκλητῶς ὁ εἰρηνοδίκης.

Εάν δὲ ἀποποιήθῃ ὁ δῆμος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὰς ἀναγκαίας ἀποθήκας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν συνιστᾷ εἰς ἄλλον πλησιέστερον δῆμον τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, εἰς ἣν οἱ φορολογοῦ-

μενοι τοῦ ἀποποιηθέντος δῆμου ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίζωσι τοὺς καρπούς, ἐπιφυλαττομένου αὐτοῖς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ παλαιτοῦ.

18. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσης χωρητικότητος μετὰ τὴν τοῦ κοιλῶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουσιν παραλαμβάνεσθαι οἱ καρποὶ ὁφείλει ἐπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ μετᾷ ἐπὶ τῶν ἀλῶνιων τοὺς καρπούς διὰ κοιλῶ ἴσης χωρητικότητος μετὰ τὴν τοῦ κοιλῶ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης καὶ νὰ παραδίδῃ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ δημόσιον, ἐσπραγισμένου: ἐντὸς σάκκων, εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ νὰ τοὺς μετακομίσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλῶνια ἢ ἀπὸ τὴν ἰδικὴν ἀποθήκην παράδοσιν προκύψουσα τυχὸν ἑλλειψὶς τῶν καρπῶν καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὥστε δύναται αὐτοπροσώπως ἢ δ' ἀντιπροσώπου του νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν παράδοσιν.

19. Εάν συμβῇ νόθευσις καρπῶν δι' οἰουδήποτε τρόπου ὁ ἐπαρχος, ὁ ἐφορος καὶ ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης διορίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν τρεῖς πραγματογνώμονας. Εάν διαφωνήσωσιν οὗτοι εἰς τὸν διορισμὸν, ἐκάστου ἐπιμένοντος εἰς ἰδίαν γνώμην, ὑπερισχέει ἡ τοῦ Εἰρηνοδίκου, οἱ δὲ λοιποὶ δύο σημειοῦσι τοὺς λόγους τῆς διαφωνίας ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἀμέσως μεταβιβάζομενοι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Οἱ ρηθέντες ὑπάλληλοι προσλαβάνοντες τοὺς πραγματογνώμονας βεβαιοῦσιν ἐπιτοπίως τὴν πράξιν δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως. Οἱ πραγματογνώμονες ὀρκίζονται πρὸ τῆς αὐτοψίας ἐνώπιον τοῦ ἐπάρχου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τὸν νενομισμένον ὅρκον.

Ἡ ἐκθεσις καταρτιζομένη κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ παρὰ πάντων ὑπογραφομένη φέρει πίστην δημοσίου ἐγγράφου.

Εάν βεβαιωθῇ ἡ νόθευσις, ὁ ἐφορος καταλογίζει τοὺς καρπούς εἰς χρήματα εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Μετὰ τὸν καταλογισμὸν οἱ μὲν νοθευμένοι καρποὶ ἐκποι-

οὔνται διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς περιέκ-
ποιήσεως τῶν δημοσίων καρπῶν διατυπώ-
σει· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς καταδιώκεται διὰ τὸ
ἐλλείμμα ἐὰν ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ
μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς αὐτο-
ψίας καὶ τῆς ἐκποιήσεως δὲν καλύπτεται
τὸ χρέος του.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει δικαίωμα ἀναγω-
γῆς κατὰ τοῦ φορολογουμένου πρὸς ἀπο-
ζημίωσιν ἐὰν τυχὸν ἡ ἐλλείψεις ἢ νόθευσις
ἐπὶ γὰσεν ἀπ' αὐτὸν διὰ παραβιάσεως τῶν
σφραγίδων ἢ δι' ἄλλου τινὸς μέσου.

20. Ἀρκ. γενὴ ἢ κατὰ τὸ ἀρθρ. 14 με-
τακόμησις ὁλοκληρου ἢ μέρους τῶν ὀφει-
λουμένων παρ' ἐκάστου φορολογουμένου
καρπῶν, ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ ση-
μαιοῖ ὅπισθεν τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ δι-
πλοτύπου τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν καρ-
πῶν ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σάκκων, ὁ
δὲ ἀποθηκάρχος νὰ ἐκδίδῃ διπλότυπον πα-
ραλαβῆς, ἐμφαίνον τὸ ὄνομα τοῦ φορολο-
γουμένου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν καρ-
πῶν, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλο-
τύπου.

Ἐὰν ὁ ἀποθηκάρχος δὲν ἐκδώσῃ διπλό-
τυπον, ἢ ἐκδώσῃ ἀποδείξιν χειρόγραφον
ἢ καὶ ἐντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους
τύπους, καταδιώκεται ὡς ἐνοχος ὑπεξαί-
ρέσεως.

Ἐλλείμματα καὶ πλεονάσματα τῶν
ἐνοικιαστῶν.

21. Ἐὰν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς
τῶν πρώιμων καρπῶν δὲν ἀποσβεσθῇ τὸ
πρὸς τὸ δημοσίον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ
μὲ τὸ ποσὸν τῶν ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς
δημοσίας ἀποθήκας καὶ τῶν κρατηθέντων
ὑπὸ τῶν φορολογουμένων καρπῶν, ὀφείλει
οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητὴς του ν' ἀναπληρώ-
σῃσι τὰ ἐλλείμματα τῶν δι' ὁμοειδῶν καὶ
τῆς αὐτῆς ποιότητος καρπῶν, ἐντὸς 15 ἡ-
μερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς.
Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας
ταύτης, ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς καταλογίζει
τὸ ἐλλείμμα εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει
τῆς τιμῆς τοῦ κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσ-
μίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εἰς βάρος τοῦ
ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ

παραπέμπει τὸν χρηματικὸν πῖνακα εἰς
τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπραξίν
αὐτέως. κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν
καθυστερούντων διατάξεις.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν τιμημάτων, εἰς τὰ
ὁποῖα παράγονται ἀραβόσται μεταφερό-
μενοι εἰς κῶνους ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν φορο-
λογουμένων, ὀφείλουσι ν' ἀποδίδωσι τὰ ἐκ
τῶν ὀψίμων καρπῶν ἐλλείμματα τῶν ἐντὸς
15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὀριζομέ-
νης ἐν τῷ ἀρθρ. 13 τισσαρχονθήμερου
προθεσμίας ἄλλως καταλογίζονται εἰς
χρήματα παρὰ τοῦ ἐφόρου καὶ εἰσπράττον-
ται ὡς ἀνωτέρω.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δύνανται καὶ πρὸ τοῦ
καταλογισμοῦ, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τὴν ἀ-
ποπράττωσιν τῶν ἀλωνίων ἐκάστου εἶδους,
νὰ πληρώνωσιν τὰ ἐλλείμματα τῶν ἐπὶ
τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν
τῆς πληρωμῆς ἰσχύοντος πρωτοκόλλου.

Ἐὰν τὸ ἐλλείμμα ἐνὸς εἶδους καρπῶν
ἢ καὶ πλεονάσματα καλύπτεται ἀπὸ πλεο-
νάσματα ἄλλου εἶδους καρπῶν, εἰ μὲν
ταῦτα εἰσῆχθησιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀπο-
θήκην ἐκποιοῦνται κατὰ τὰς περὶ ἐκποιή-
σεως τῶν δημοσίων καρπῶν διατυπώσεις,
εἰ δὲ εὐρίσκωνται εἰς χεῖρας τῶν φορολο-
γουμένων εἰσπράττονται παρὰ τοῦ δημο-
σίου, κατὰ τὰς τιμὰς τοῦ ἰσχύοντος κατὰ
τὴν ἐποχὴν τοῦ καταλογισμοῦ τῶν ἐλλειμ-
μάτων πρωτοκόλλου. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς
περιπτώσεις τὸ ἀντίτιμον συμπληρίζεται ἀ-
πέναντι τοῦ χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπαλλάττονται τοῦ τό-
κου τῆς ὑπερήμερίας διὰ τὰ ἐλλείμματα
ὅσα τυχὸν καλύπτονται ἀπὸ καθυστε-
ρήματα τῶν φορολογουμένων στηριζόμενα
εἰς ἔγκυρα διπλότυπα.

22. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουρ-
γείον ἀναθεωρεῖ καὶ μεταρρυθμίζει τὰς πε-
ρὶ καταλογισμοῦ πράξεις τῶν οἰκονομικῶν
ἐφόρων ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ κατ' αἴτησιν
τῶν ἐχόντων συμφέρον, ὅταν αὗται ἀντι-
βαίνωσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
νόμου.

23. Ἀπγορεύεται ἐν γένει εἰς τὸν ἐ-
νοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ, ἢ νὰ διαθέτῃ οἱ

οὐς δὴ ποτε καρπούς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσδοον, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ συμπληρωθῶσιν ὁλόκληρα τὰ ποσὰ τῶν ἐνοικιασθέντων εἰδῶν.

Ἐχει ὁμοίως τὸ δικαίωμα νὰ παραλαμβάνῃ ἐκ τῆς ἀποθήκης τοὺς πλεονάζοντας καρπούς, καθὼς καὶ τοὺς μὴ συμπεριληφθέντας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἐὰν τοιοῦτοι εἰσῆχθῃσαν, καὶ νὰ εἰσπράττῃ εἰς εἶδος ἀπ' εὐθείας τοὺς εἰς χεῖρας τῶν φορολογουμένων μενοντας, ἀδεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἀλλ' ἐάν τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καρπούς δὲν ἔχωσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ ἀποδώσωσιν εἰς εἶδος, ὁ ἐνοικιστὴς εἰσπράττει αὐτοὺς εἰς χρήματα * ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ καταλογισμοῦ τῶν ἑλλειμμάτων πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν συνδρομῇ τοῦ ταμίου.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίζωσι τοὺς εἰρημένους καρπούς εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημένη ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρπούς τοῦ δήμου τῶν, ἢ εἰς ἄλλον μὴ ἀπέχοντα τοῦ χωρίου τῶν πλέον τῶν τριῶν ὥρων. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὸν ἐνοικιστὴν νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν μετακόμισιν αὐτῶν διὰ δυσδαστῶν ὁδῶν ἂν ὑπάρχῃ καλῆς περὶ.

24. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν ἐνοικιστὴν, ἄνευ ρητῆς ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοὺς ὀφειλομένους παρ' αὐτῶν καρπούς. Οἱ παραβῆναι τῆς παρούσης διατάξεως ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδίδωσιν αὐτοὺς ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου αὐτοῖς τοῦ δικαίωματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν κουκουλίων, τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσῆνης καὶ τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἡλείας,

Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος.

Ἐνοικίσεις καὶ εἰσπραξίς.

25. Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν κουκουλίων, τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσῆνης

καὶ τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος ἐνοικιάζεται κατὰ τμήμα ἢ δῆμον μέχρις ὁλοκληροῦ ἐπαρχίας.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῦς ιδιοκτητῶν ἐλαιῶν καὶ σύκων ἐνοικιάζεται συνάμα μετ' ὁν ἔγγειον φόρον.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδονται παρὰ τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιστὴν εἰς εἶδος.

Τὸ ἐνοίκιον πληρώνεται παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὸ Δημόσιον εἰς χρήματα ὡς ἐρεξίς.

α) Διὰ τὸ ἐλαιον, εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν α' Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τὴν β' Ἰανουαρίου καὶ τὴν γ' Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

β) Διὰ τὰ κουκούλια τὴν 20 Αὐγούστου.

γ) Διὰ τὰ ξηρὰ σύκα τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 31 Ὀκτωβρίου.

δ) Διὰ τὰς σταφίδας τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

Βεβαίωσης.

26. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου βεβαιούται διὰ μετρήσεως εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ εἰσπράττεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκπίεσιν τοῦ ἐλαίου ἢ δι' ἐκτιμήσεως τῶν πρὸς ὄρωσιν χρησίων ἐλαιῶν γίνεται διὰ ζυγίσεως εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως.

Εἰς τοὺς δήμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἔγγειος φόρος βεβαιούται δι' ἐκτιμήσεως εἰς ὀκάδας ἐλαιῶν. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ ἐνοικιστοῦ καὶ φορολογουμένου ἡ βεβαίωσις γίνεται διὰ ζυγίσεως τῶν ἐλαιῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῦς ιδιοκτητῶν ἐλαιοδένδρων.

27. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν κουκουλίων βεβαιούται δι' ἐκτιμήσεως αὐτῶν εἰς λίτρας ἢ ὀκάδας, κατὰ τὴν ἐγγύριον συνήθειαν, ἐπὶ τῶν καλαμοτῶν ἢ κλαρίων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ἐνοικιστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου ἡ βεβαίωσις γίνεται διὰ ζυγίσεως ἢ διὰ μετρήσεως τῶν κουκουλίων. Ἡ δὲ παραλαβὴ γίνεται

ἀμέσως ἐν περιπτώσει ζυγίσεως.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τὸν ἐνοικιαστήν τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς συλλογῆς τῶν κοινουλίων ἐκ τῶν καλαμωτῶν ἢ κλαρίων διὰ νὰ ἐνεργῇ τὴν βεβαίωσιν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἐνοικιαστής δὲν εὐρίσκηται εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ δὲν μεταβῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν βεβαίωσιν ὁ φορολογούμενος προχωρεῖ εἰς τὴν συλλογὴν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 11.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν συμμωροθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου.

28. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας ἐγγεῖος φόρος βεβαιούται διὰ μετρήσεως τῶν ὀρμαθῶν εἰς τὸ παράλιον, ἢ κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους μεταφορὰν αὐτῶν. Ὅταν τὰ σύκα δὲν σχηματίζονται εἰς ὀρμαθοὺς ἢ βεβαίωσις γίνεται διὰ ζυγίσεως.

Ἡ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον βεβαίωσις γίνεται μέχρι τῆς 15 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Ὅσα σύκα εὐρεθῶσι μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς τὸν τόπον φορολογοῦνται διὰ μετρήσεως τῶν ὀρμαθῶν ἢ διὰ ζυγίσεως.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν σύκων τῶν ἀπὸ ἐθνικοῦδιδυκτητα δένδρα παραγομένων βεβαιούται δι' ἐκτιμήσεως. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, ἡ βεβαίωσις γίνεται διὰ μετρήσεως τῶν ὀρμαθῶν ἢ ζυγίσεως εἰς τὸν τόπον τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν, ὅπου καὶ παραλαμβάνεται τὸ δικαίωμα.

29. Ὁ εἰς εἶδος ἀποδιδόμενος ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος βεβαιούται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀλωνίων, ἢ διὰ ζυγίσεως ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ὁ Δήμαρχος κοινοποιεῖ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς πρὸ πάντε ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ κατὰ

τμήμα ἢ καθ' ὅλον τὸν Δήμον.

Ἐπελθοῦσης δὲ τῆς πρὸς ἐναρξιν τοῦ τρυγητοῦ προσδιορισμένης ἡμέρας, καὶ ἂν δὲν ἤθελε παρευρεθῇ ὁ ἐνοικιαστής, οὐχ ἦτον οἱ φορολογούμενοι παχωρούσιν εἰς αὐτὸν, ἀπορρίπτομένης πάσης κατ' αὐτῶν ἀπαιτήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ ἀνάμιξις καρποῦ παραγομένου ἀπὸ κτήματα, ἀποδίδοντα τὸν ἔγγειον φόρον εἰς εἶδος, μετὰ καρπὸν παραγόμενον ἀπὸ τὰ ἀποδίδοντα τὸν φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἢ ὑφαιρέσῃ ἀπὸ τὰ ἀλώνια καρπὸν ἐκ τοῦ εἰς εἶδος φορολογουμένου, ἢ δι' οἷο δόξατε ἄλλου τρόπου ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστήν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

30. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων.

- α) Διὰ τὰ ἔλαια καὶ τὰς βρωσίμους ἐλαίικας ἅμα ἕκαστον βιβλίον περιούται.
- β) Διὰ τὰ κοινουλίδια τὴν 20 Ἰουλίου.
- γ) Διὰ τὰ σύκα τὴν 30 Νοεμβρίου.
- δ) Διὰ τὰς σταφίδας τὴν 15 Σεπτεμβρίου.

Ἀποταμίευσις τῶν καρπῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

31. Οἱ ἐν τῷ παρόντι κεφαλῶν ἐνδικα λαμβανόμενοι καρποὶ ἀποταμιεύονται εἰς ἀποθήκας δαπάνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ μένουσι ὑπέγγυσι μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου. Ὄφειλε ἐπομένως ὁ ἐνοικιαστής, ἅμα ἐγκαθίσταται εἰς τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσδον, νὰ γνωστοποιῇ ἐγγράφως εἰς τὸν Ταμίαν τὸ μέρος, ἐνθα θέλει συστήσῃ τὰς ἀποθήκας.

Τὸ δημόσιον ἐν ἀνάγκῃ διορίζει δαπάνην αὐτοῦ ἐπιτηρητὴν, ἔχοντα τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν, νὰ σφραγίσῃ καὶ νὰ ἀποσφραγίσῃ τὰς ἀποθήκας, καὶ νὰ κρατῇ βιβλίον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς μονογραφημένον ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν ἀρχήν.

Ὅπου ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρὰ, ἡ ἐπιτήρησις ἀντὶθίσεται εἰς τὸν ὀρμολίον Δήμαρχον.

χον ἢ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον.

Ὁσάκις ὁ ἐνοικιαστὴς πρόκειται νὰ ἐκποιήσῃ μέρος τῶν εἰς αὐτὸν ἀνήκόντων καρπῶν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὸν Ταμίαν καὶ νὰ καταθέτῃ πρὸ τῆς εἰς τὸν ἀγοραστὴν παραδόσεως τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς εἰσπράξῃ ἀπὸ τινα τῶν φορολογουμένων εἰς χρήματα τοὺς παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένους καρποὺς ἢ ἐκποιήσῃ λαθραίως ἢ ὑπεξαίρεσιν τὸ ὅλον ἢ μέρος ἐκ τῶν ἀποταμιευθέντων τιμωρεῖται μὲ πρῶστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὴν διπλὴν ἀξίαν τοῦ μὴ ἀποταμιευθέντος, ἢ ἐκποιηθέντος, ἢ ὑπεξαίρεθέντος ποσοῦ.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηνυτὴν μὴ ἐξαίρουμένου καὶ τοῦ ἐπιτηρητοῦ τῆς ἀποθήκης.

Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ ὅτι συνήνεσεν οὗτος εἰς τὴν λαθραίαν ἐκποίησιν ἢ ὑπεξαίρεσιν, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 100—500 δραχμῶν ἐπιφυλαττομένης καταδιώξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουσι νὰ μετακομίζωσι τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῆς σταφίδος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς βεβαίωσης εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἐνοικιαστῶν, τὰς ὁποίας ὀφείλουσι οὗτοι νὰ συστήσωσι ἐντὸς τοῦ οἰκείου δήμου. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, κατὰσχονται καὶ μετακομίζονται εἰς αὐτὰς δαπάνη τῶν φορολογουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 16 § 3 τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ ῥητίνης, κατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.

Ἐνοικίαισις.

32. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ἐνοικιάζεται κατὰ δῆμον ἢ ἐπαρχίαν.

Τὰ ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παρχγόμενα κάστανα, κέρνα, κοκκινόκρια, πότασσα καὶ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα ἐνοικιάζονται κα-

τὰ δῆμον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν παρχγόμενων ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Τὸ ἐνοίκιον ὅλων τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων εἰς χρήματα πληρόνεται εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν 1 καὶ 15 Σεπτεμβρίου.

Βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς.

33. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης βεβαιοῦνται διὰ ζυγίσσεως κατ' ὁκάδας τοῦ προϊόντος· εἰς τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζει τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων, καὶ ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον τρέχουσαν τιμὴν βεβαιουμένην διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, ἐὰν ὁ ἀρμοδίος δήμαρχος προσκληθεῖς δὲν παρουσιασθῇ.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἔγγειου φόρου ἐπὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων τῶν παρχγόμενων ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, γίνεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὁδηγίας.

34. Ἐκαστος τῶν συλλεκτῶν τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ὀφείλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκ τῶν λάκκων ἐξαγωγῆς ἢ τῆς μεταφοράς τῶν προϊόντων τούτων νὰ εἰδοποιῇ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δασάρχου, ἢ δασονόμου τὸν ἐνοικιαστὴν, διὰ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ζύγισιν τοῦ προϊόντος, καὶ ἐὰν οὗτος ἢ ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ δὲν παρευρεθῇ, ζυγίζει μόνος αὐτὸ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συντασσομένου περὶ τούτου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἐπέχει τόπον διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

35. Ὅστις συλλέξῃ λαθραίως ῥητίνην ἢ κατράμην εἰς ἐθνικὰ δάση, ἢ δασικὰ προϊόντα εἰς ἰδιωτικὰ δάση, ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς τὴν ἀνταγαλύσαντα, ἐκτὸς ἂν αὐτός ᾔνῃ καὶ ὁ

ἐνοικιαστῆς, ἢ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἀμπέλων, περιβολίων, λαχανοκλήπων, σικυώνων (μποστανίων) καὶ τῶν γαιῶν τῶν χρησιμευσουσῶν πρὸς καλλιέργειαν γρασιδίων, τριφυλλίων, γεωμήλων, κρομμύων, κοκκαρίων, σκορόδων, καπνῶν καὶ βαμβακίων.

Βεβαίωσις.

36. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων, περιβολίων, λαχανοκλήπων, σικυώνων (μποστανίων) καὶ τῶν γαιῶν τῶν χρησιμευσουσῶν πρὸς καλλιέργειαν γρασιδίων, τριφυλλίων, γεωμήλων, κρομμύων, κοκκαρίων, σκορόδων, καπνῶν καὶ βαμβακίων γίνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Πᾶς ιδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς οἰοῦντι ποτε κτήματος ὀφείλει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τοῦ νὰ δηλώσῃ ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐντὸς τῶν κατωτέρω προσδιοριζομένων ἐποχῶν εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, τὴν θέσιν καὶ τὴν ὀροθεσίαν αὐτοῦ, τὴν ἑκτασίν του εἰς Β. στρέμματα, τὸ ποσὸν τῆς προσόδου καὶ τὴν ιδιότητα αὐτοῦ, τοῦτέστιν ἂν ᾖ ἔθνικόν, ἐθνικοιδιόκτητον ἢ ιδιωτικόν.

Διὰ τὰ γρασιδία καὶ τριφυλλία ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Διὰ τὰς ἀμπέλους ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Διὰ τὰ περιβόλια καὶ καπνὰ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Διὰ τὰ βαμβάκια ἐντὸς τῆς 15 Αὐγούστου. Διὰ τοὺς λαχανοκλήπους ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου. Διὰ τοὺς σικυῶνας (μποστανία) γεώμηλα, κρόμμυα, κοκκάρια καὶ σκορόδα ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου.

Δι' ἕκαστον κτῆμα καὶ δι' ἕκαστον προϊόν συντάττει ὁ φορολογούμενος ἰδιαιτέραν δήλωσιν. Ὅσκις δὲ ἐν αὐτῇ σπεύρονται διάφορα προϊόντα, ἢ δηλώσις γίνεται διὰ τὸ ἐπικρατέστερον. Ἐὰν δὲ καλλιεργῇ κτῆματα εἰς διάφορα χωρία δίδει ἰδιαιτέραν δι' ἕκαστον χωρίον δήλωσιν.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται διπλαῖ, καὶ ἢ μὲν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ιδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δη-

μάρχου, τὸ δὲ στέλεχος κρατεῖται παρὰ τῷ δημαρχεῖω.

37. Εἰς τὸ δημαρχεῖον κρατεῖται ἰδιαιτέρον βιβλίον δι' ἕκαστον προϊόν, καὶ εἰς αὐτὸ, διηρημένον κατὰ χωρία, ἐγγράφονται ἐν περιλήψει καὶ κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν αἱ δηλώσεις.

Τὸ βιβλίον κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν λήγει ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία, καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον. Μετὰ δεκαπέντε δὲ ἡμέρας ὀφείλει ὁ δήμαρχος νὰ παραπέμπῃ τὸ βιβλίον καὶ τὰ στέλεχη τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομ. ἑφορον.

38. Ὅστις τῶν ιδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν παραμελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν δήλωσιν του ἐντὸς τῆς ὀριζομένης προθεσμίας, ἢ δηλώσῃ ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἑκτάσεως τοῦ κτήματός του, ἢ παραστήσῃ τοῦτο ὡς ιδιωτικόν, ἐνῶ εἶναι ἐθνικόν ἢ ἐθνικοιδιόκτητον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς καταμετρήσεως καὶ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸν ἀπλοῦν φόρον τοῦ κτήματος, τὸ ὅποιον δὲν ἐδήλωσεν, ἢ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὅποια ὑπέκρυψε, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ κτῆμα, τοῦ ὁποίου τὴν ιδιότητα ἐκάλυψεν. Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς ιδιοκτητῶν γαιῶν ἀποδημήσῃ ἢ δὲν ᾖναι φερέγγυος, ὁ ιδιοκτήτης ἀποκαθίσταται ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρω πρόστιμου, τὸ ὅποιον ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον πταισματοδικεῖον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ μὴ δηλωθὲν κτῆμα, ἢ τὰ ὑποκρυβέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος.

Ὁ οἰκον. ἑφορος ὀφείλει ἅμα πληροφορηθῆ, ὅτι κτῆμά τι ἢ μέρος αὐτοῦ δὲν ἐδήλωθη, νὰ διατάξῃ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ καὶ τὴν καταμέτρησίν του. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἂν τὸ δηλωθὲν κτῆμα ὡς ιδιόκτητον ᾖναι ἐθνικόν ἢ ἐθνικοιδιόκτητον.

39. Ἡ καταμέτρησις ἐνεργεῖται παρ' ἐπιστήμονος γεωμέτρου τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, διὰ μὲν τὰς ἀμπέλους ἐντὸς πέντε μηνῶν, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ κτήματα καὶ προϊόντα ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων καὶ τοῦ διδύλου εἰς τὸν οἰκονομ. ἔφορον.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταμετρήσεως ἐγγράφονται εἰς πρωτόκολλα, τὰ ὅποια ἔχουν ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶ κατ' ὅσον ἄφορᾷ τὸν ἀπλοῦν ἐργεῖον φόρον, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ τὰ ἐξοδα τῆς καταμετρήσεως.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλυμένῳ τοῦ γεωμέτρου, καθὼς καὶ ὅπου οὗτος ἦεν ἐπαρκεῖ, ἢ καταμέτρησις τῶν μὲν ἀμπέλων καὶ περιβολίων ἐνεργεῖται ὑπὸ τριῶν πραγματογνωμόνων διοριζομένων κατὰ πλειονοψηφίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, τῶν δὲ λοιπῶν κτημάτων ὑπὸ πραγματογνώμονος διοριζομένου παρὰ τοῦ ἐφόρου.

Διὰ τὰς ἐνεργουμένας κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἐφόρου καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων καὶ περιβολίων πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς 40 ἡμέρας πρὶν τῆς ἐναρξέως τῆς καταμετρήσεως.

40. Ἀπαντα τὰ διαλαμβανόμενα κτήματα ἐν τῷ ἄρθρ. 36 φορολογοῦνται κατὰ ποιότητα, τῶν ὁποίων τὰς τάξεις ὀρίζει ἰδιαιτέρος νόμος.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ποιότητος γίνεται ὡς ἔζη, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τῶν προϊόντων.

Ἄμα παρέλθῃ ἡ ὀριζημένη πρὸς καταμέτρησιν προθεσμία ὁ ἐπαρχος ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου προσδιορίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ποιότητα τῶν δηλουμένων ἢ ἐξακριβωμένων κτημάτων, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην πάντες εἰς τοὺς δήμους ἅ. καὶ

β'. τάξεως, καὶ τριῶν εἰς τοὺς δήμους γ'. τάξεως, ἐκ τῶν ἐχόντων ἐντὸς τοῦ δήμου κτήματα, τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ προσδιορισθῇ ἡ ποιότης, ἐκλεγομένων διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου, καὶ προσκαλυμμένων ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ ἐπάρχου.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως ἐνὸς ἢ πλειοτέρων ἐκ τῶν κτηματιῶν, ἀναπληροῦνται οὗτοι ἐκ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν, τὰ ὅποια κατὰ τὴν πρώτην κλήρωσιν ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

Ἐὰν οὕτε οἱ κτηματῖαι οὕτε οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, προσκληθέντες ἐπὶ ἀποδείξει, δὲν παρευρεθῶσιν ἐντὸς ἐκτὸς ἡμερῶν εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, αἱ ἀρχαὶ προβαίνουν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος συντάσσονται πρωτόκολλα ἀμετάκλητα· ἐξαίρουνται τὰ πρωτόκολλα ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεχωρίσθη τυχὸν ἐναντία γνώμη ἀπὸ τοῦ κτηματῖας, ὅτινα καθίστανται ἀμετάκλητα μετὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

41. Αἱ δηλώσεις διὰ τοὺς λαχονοκτῆπου, συκιῶνας (μποτσάνια) καὶ τῶν γαιῶν τῶν χρησιμευσουσῶν πρὸς καλλιέργειαν γρασιδίων, τριφυλλίων, γεωμήλων, κρομμύων, κοκαριῶν, σκοροδίων, καπνῶν καὶ λαμβανίων, γίνονται κατὰ πᾶν ἔτος, οἱ δὲ δήμαρχοι ὀφείλουσι α. νὰ πιστοποιῶσιν ἐπὶ τῶν τοιούτων δηλώσεων, ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἐδήλωσεν ἀκριβῶς τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ κτήματος, καὶ β. νὰ ἀπυστέλλωσιν εἰς τὸν ἔφορον ὁμοῦ μὲ τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων καὶ κατάλογον περιέχοντα τοὺς ἀμελήσαντας τὴν δήλωσιν.

42. Αἱ δηλώσεις διὰ τὰς ἀμπέλους καὶ περιβόλια γίνονται ἐξαπᾶς, καὶ ἐπὶ τῇ εἰσῆσει αὐτῶν ὡς καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς καταμετρήσεως ἐπιβάλλονται ὁ ἐργεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη. Ἐὰν ὅμως ἰδιοκτῆτης τις ἢ καλλιεργητῆς ἀμπέλων, ἢ περιβολίων νομίῃ, ὅτι ἐνεγράφη τὸ κτῆμα του εἰς τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος

ἀμετάκλητα καταστάντα πρωτόκολλα με
ἐκτασιν πλειοτέραν τῆς πραγματικῆς, ἢ ὅτι
ὑπῆρχον εἰς ἀνώτερον ποιότητα, δύναται
νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως
καὶ ποιότητος ἀναφερόμενος ἐγγράφως ἐν-
όπιον τοῦ ἐπάρχου ἐντὸς τῆς ὀριζομένης
ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 36 προθεσμίας.

Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεώρησης δικαίωμα
ἀπολαύει καὶ τὸ δημόσιον. ἂν ὁ ἀρχι-
ὀς οἰκονομ. ἔφορος νομίζῃ ὅτι ἀμπελὸς τις
ἢ περιθώριον ἐνεγράφη εἰς τὰ πρωτόκολλα
με ἐκτασιν καὶ ποιότητα κατώτεραν τῆς
πραγματικῆς.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀναθεώρησης τῆς κατ'
αἵτησιν τῶν ιδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν
ἐνεργουμένης καταλογίζονται εἰς ὄφρος αὐ-
τῶν καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν
ταμιῶν, ἂν τὸ ἀποτέλεσμα ᾖναι ἴσον ἢ
ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ πρωτόκολλα τοῦ προ-
ηγούμενου ἔτους σημειουμένης ἐκτάσεως
καὶ ποιότητος, ἂν δὲ κατώτερον ἐπιθαρ-
ρύνουσι τὸ δημόσιον. Ὅταν ἡ ἀναθεώρησις
ἐνεργῇται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἴκου
ἔφρου, ἂν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα ᾖναι ἴσον
ἢ κατώτερον, τὰ ἐξόδα ἐπιθαρρύνουσι τὸ
δημόσιον, ἂν δὲ ἀνώτερον, τοὺς ιδιοκτη-
τὰς ἢ καλλιεργητάς.

Ἐὰν κάτοχοι ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῦ ιδιοκτη-
τῶν ἀμπελῶν ἢ περιθωρίων, ἅτινα ἔχα-
ρακτηρίσθησαν ὡς ιδιωτικὰ εἰς τὰ κατὰ
τὴ προηγούμενον ἔτος ἀμετάκλητα κατα-
στάντα πρωτόκολλα, φανερώσωσι πρὸς τὸν
οἰκονομικὸν ἔφορον ἐντὸς τῆς ὀριζομένης
ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 36 προθεσμίας τὴν ιδιότητα
τῶν κτημάτων, μένου ἀκατάληκτοι διὰ
τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον
ἀπῆλυσαν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη.

43. Αἱ ἀμπελοὶ ὅσαι ἐδηλώθησαν ἢ ἐ-
ξικριβώθησαν διὰ καταμετρήσεως μέχρι
τέλους τοῦ ἔτους 1854, φορολογούνται καὶ
κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἐπὶ τῇ εἰσῷ τῶν δη-
λώσεων καὶ πρωτοκόλλων, εἰς ἃ ἐστηρί-
ζετο ἡ φορολογία τοῦ 1854. Ἐξαιρούνται
αἱ ἀμπελοὶ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐζητήθη ἀ-
ναθεώρησις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον
καὶ τῶν ὁποίων ἡ φορολογία θέλει γίνεαι ἐ-
πὶ τῇ εἰσῷ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀνα-

θεώρησης.

44. Ὁ δήμαρχος τιμωρεῖται.

α) με πρόστιμον δραχ. 5—50· ἐπιβαλ-
λόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου ἂν ἀρνηθῇ νὰ
δεχθῇ ἀμέσως τὰς δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιστρέ-
ψῃ εἰς τὸν φορολογούμενον τὴν μίαν ἐξ αὐ-
τῶν. Ἀλλ' ἂν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς
τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχι-
κῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ οὗτος τὸ
κathikόν του, τιμωρεῖται με χρηματικὴν
ποινὴν δρ. 50—200 ὑποκείμενος συνάμα
καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἂν
ἀναβάλλῃ πέραν τῆς νομίμου προθεσμίας
κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος νόμου
τὴν πρὸς τὸν Οἰκονομικ. ἔφορον ἀποστολὴν
τοῦ βιβλίου, τῶν στελεχῶν τῶν δηλώ-
σεων.

β) Με πρόστιμον 20—200 δραχμῶν
ἂν ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως βεβαιώσῃ
ἐπὶ τῶν δηλώσεων ψευδῶς τὴν ἐκτασιν ἢ
τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος, ὑποκείμενος
συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰσπραξίς.

45. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα
τῆς ἐπικαρπίας εἰσπράττονται.

Διὰ τὰς ἀμπελοὺς τὴν 15 Νοεμβρίου.

Διὰ τὰ γρασιδία καὶ τριφύλλια τὴν 15
Μαΐου.

Διὰ τὰ βρυβάκια καὶ κτηνὰ τὴν 1 Νο-
εμβρίου.

Διὰ τὰ λοιπὰ κτήματα καὶ προϊόντα
τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ε'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα εἰσπραττομένων
φόρων καὶ ἐπικαρπιῶν.

46. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος,
τῶν βαλάνων καὶ κικιδίων, τοῦ ῥιζαρίου,
τοῦ πρινοκοκκίου καὶ τῶν ξηρῶν σίκων ὁ-
σων ὁ ἔγγειος φόρος δὲν ἐνοικιάζεται, εἰσ-
πράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐ-
ξαγωγὴν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν λαμονίων, πορτο-
καλλίων καὶ κύτρων Τροϊκηνίας, Ἑρμιονί-
δος, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσ-
πράττεται ἐπίσης εἰς τὰ Τελωνεῖα τόσον
κατὰ τὴν εξαγωγὴν, ὡς καὶ κατὰ τὴν διὰ
θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν βαλάνων καὶ κικιθίων. ὅσα δὲν ἐνοικιάζονται.

Αἱ περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων, ἅτινα μεταφερόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδένα φόρον.

47. Τὰ ἀνωτέρω προϊόντα λαθραίως ἐξαγόμενα ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὅκτα-πλοῦ ἔγγειου φόρου, δικαίωματος ἐπικαρπίας καὶ τελωνιακοῦ δασμοῦ, τὰ δὲ λαθραίως μεταφερόμενα λεμονοπορτοκάλια καὶ κύτρα ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὅκτα-πλοῦ ἔγγειου φόρου. Διὰ τὰς λοιπὰς παραβιάσεις ἐφαρμόζονται αἱ ἀνέλογοι διατάξεις τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου.

Τὸ τριτημόριον τοῦ λόγῳ ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβιάσεις.

48. Ὅταν τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 46 μνησθέντα προϊόντα πράχωνται ἐκ κτημάτων, ἅτινα ἀποδίδουν τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 0|0, τὸ παραχθέν ποσὸν ἐκάστου κτήματος ἐκτιμᾶται κατ' ἔτος παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας, καὶ σημειοῦται ἐν πρωτοκόλλῳ ὡς καὶ τὸ ποῖον τοῦ καρποῦ.

Ἐπὶ τῇ ἐξαι τοῦ πρωτοκόλλου τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων τούτων ἀπαλλάττονται τῆς εἰς τὰ Τελωνεῖα πληρωμῆς τοῦ ἔγγειου φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

49. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ αἵνου, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, τοῦ μὲν ἐλαίου, τῆς κατειργασμένης ἢ ἀκατεργάστου μετάξης καὶ τῶν κουκουλίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐνιαυσίου Νόμου, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπὶ τῇ ἐξαι τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ μῆνα διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ

ἀρμοδίου ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου ἢ τελωνίου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδας, τῶν βαλάνων καὶ κικιθίων, τοῦ πρινοκοκκίου, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ τοῦ-του εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

50. Ὁ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον φόρος εἰσπράττεται εἰς τὸ τελωνεῖον Γυθείου, τὸ ὑποτελωνεῖον Λιμενίου, τὸ σταθμαρχεῖον Ἀλυμοῦ καὶ τὰ φυλακεῖα Κυτρίων καὶ Καρδαμύλης.

51. Οἱ μετακομίζοντες ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν Λακωνίαν ὁμοειδῆ μετὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀναφερόμενα προϊόντα εἴτε διὰ νᾶ τὰ ἐξαγάσιν εἴτε διὰ νᾶ τὰ πωλῶσιν ἐκεῖ, ὁφείλουσι νᾶ διαβαίνωσι διὰ μιᾶς τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Ἀργοντικῶν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀλυμόν, καὶ νᾶ ἐφοδιαζόνται μετὰ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ ἔαρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων. Ἀρμοδίοι δὲ εἶναι οἱ δήμαρχοι τῶν δήμων ἀπὸ τίνος περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, παρὰ τοῦ ὁποίου θέλουν ἐφοδιαζεσθαι μετὰ ἀποδεικτικῶν πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν ἢ κατανώ-σιν τῶν προϊόντων.

52. Ὁ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς Λακωνικά προϊόντα εἰς ἄλλην τοῦ Κράτους ἐπαρχίαν ὁφείλει νᾶ πληρῶνῃ τὸν νομοισμὸν ἔγγειον φόρον εἰς μίαν τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν τελωνιακῶν ὁρχῶν ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει, τὴν ὁποίαν ὁφείλει νᾶ παρακταθέτῃ εἰς ἕνα τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, ὅστις, ἀφ' οὗ βεβαιωθῇ ὅτι περιέχονται ἀκριβῶς ἐν αὐτῇ τὰ μεταφερόμενα προϊόντα, ἐκδίδει ἄδειαν ἐλευθέρως μεταφορᾶς.

Ἐπιτρέπεται νᾶ πληρόνῃται ὁ φόρος καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον ἐφορον. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ

περιπτώσει όφείλει ό έφορος νά εκδίδη έκτός τής περί έλευθέρως μεταφοράς αδειάς καί διπλότυπον απόδειξιν πληρωμής.

53. Όστις τών έν τώ άρθρῳ 51. αναφερομένων δημάρχων δηλώσῃ ως προϊόντα τοῦ δήμου του προϊόντα τής Λακωνίας υπόκειται εἰς τήν ποινήν τήν ὀρισμένην έν τῷ άρθρῳ 205 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

54. Αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ τής Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καί φορολογεῖ ἀνεξαρτέτως ὡς λαθωνικά προϊόντα, ὅσα δέν συλλέγονται μὲ τακτικά τῶν εφόρων ἀποδεικτικά κατὰ τὸ άρθρον 54.

55. Όστις ἐξάγει ἢ μεταφέρει διὰ θαλάσσης λαθραίως προϊόντα τής Λακωνίας, ἢ μεταφέρει τοιαῦτα διὰ ξηρᾶς εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ πκράτῃς έν τῷ άρθρῳ 51. αναφερομένας, υπόκειται εἰς τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ άρθρ. 47 ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τής επικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων καὶ μωρεοδένδρων, καὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν κτημάτων.

56. Τὸ δικαίωμα τής επικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων οἰασδήποτε ἐπαρχίας ἐνοικιάζεται, βεβαιοῦται δὲ καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὸ άρθρ. 29 τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νά ἀποδίδωσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἐπὶ τοῦ πρὸς τοῦ δικαιοῦματος τής επικαρπίας ἔγγειον φόρον, ὅπου αὗτος εἰσπράττεται εἰς τὰ τέλῶνσια.

57. Τὸ δικαίωμα τής επικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν μωρεοδένδρων εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τήν 1 Ἰουνίου.

58. Τὸ πρὸν τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανοδένδρων, μωρεῶν κλ. ἐνοικιάζεται εἰς χρήματα, τὸ δὲ ἐνοίκιον πληρόνεται κατὰ τὰς προσδιοριζόμενας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν ἐποχάς.

Όστις συλλέξῃ βελάνου, καὶ κικιδία

ἐξ ἐθνικῶν δένδρων, ἐξαίρουμένων τῶν κατὰ τήν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ηλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν κειμένων, ἀνεῖ αδειάς τοῦ ἀρμοδίου οικονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρ. 8.

Τὸ ἥμισυ τής ποινῆς ταύτης δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τοὺς ἐπιστάτας αὐτοῦ, ἢ τοῦ δημοσίου.

59. Τὸ πρὸν τῶν προσηρητημένων εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι κατὰστημα ἐθ. γαιῶν διατίθεται ἐπὶ τῇ βάσει Β. διατάγματος.

ΚΕΦ. Η΄. Γενικαὶ διατάξεις.

Περὶ νομικῆς κατοχῆς τῶν ἐθ. καὶ ἑκκλ. κτημάτων.

60. Τὸ δημόσιον ἐξακολουθεῖ νά διατηρῇ εἰς ἐαυτὸ τήν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ἐφ' ὅσων ἐλάβανε δικαίωμα επικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἐν ἀπώλεσεν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ ρητῆς παραιτήσεως.

Περὶ τοῦ δικαιοῦματος τής επικαρπίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

61. Τὸ δικαίωμα τής επικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων διατίθεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν κληρικῶν ἐγγράφα.

Περὶ δημοπρασιῶν ἐν γένει.

62. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τής ἐνοικιάσεως καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος.

63. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 4—5 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς ἐγγείους φόρους καὶ δικαιώματα επικαρπίας, ἅτινα κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον ἐνοικιάζονται.

Περὶ διπλοτύπων.

64. Τὰ ἄρθρα 10—13 περὶ διπλοτύπων τοῦ παρόντος νόμου εἶναι κοινὰ δι'

ὅλα τὰ προϊόντα, τῶν ὁποίων ὁ ἔγγειος πόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας δικτιθένται κατὰ τὸν παρόντα νόμον δι' ἐνοικιάσεως.

Περὶ προσωρινῶν ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

65. Ἐάν πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς συλλογῆς τῶν προϊόντων, οἱ ἔσροροι διορίζουν ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης προσωρινούς ἐπιστάτας καὶ φύλακας ἔχοντας τὸ καθήκον νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἐξελίσσειν καὶ εἰσπράξιν τῶν φόρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ὑποκειμένους εἰς τὰς προβλεπομένας δι' αὐτοῦ ποινὰς διὰ πᾶσαν παράθεσιν. Ἡ ἀντιμισθία τῶν εἶναι εἰς ἑκάστη τῶν ἐνοικιαστῶν, πρὸς οὗς ὀφείλουσι νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως τῶν.

Περὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοικιαστῶν.

66. Οἱ ἐνοικιασταὶ δύνανται νὰ ἀναθέτωσι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τῶν φόρων εἰς ἀντιπροσώπους τῶν ὑποκειμένων διὰ πᾶσαν παράθεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰς ὀριζομένας δι' αὐτοῦ ποινὰς. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν καταδικασθῶσιν εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, εἶναι δὲ ἀνίκανοι εἰς ἀπόδοσιν αὐτῶν, οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ καταδικάζονται διοικητικῶς.

Περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν μὴ ἐνοικιαζομένων φόρων καὶ δικαιωμάτων.

67. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως δικτιθέμενοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόροι καὶ δικαιώματα, ἐάν δὲν τύχωσι κατὰ τῆς δημοπρατίας ἀναλόγων προσφορῶν, κα' ὅσον δὲν ὀρίζουσιν ἄλλως εἰδικῇ περὶ τούτων διατάξεις, εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δι' ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων διοριζομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐξασκούντων ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποκειμένων εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν. Οἱ ἐπιστατοφύλακες οὗτοι θεωροῦνται ὡς δημοσίοι ὑπηρεταὶ καὶ ὀρίζονται τὸν ὥρισμένον διὰ τοὺς δημοσίους παλλήλους ὄρκον ἐνώπιον τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων.

Περὶ ἐκποιήσεως καὶ παραχωρήσεως καρπῶν.

68. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρπούς διὰ δημοπρασίας ἢ λιανικῆς πωλήσεως, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 46 εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Περὶ τῶν καρπῶν τοῦ δημοσίου.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ οἱ ὅροι καὶ οἱ τύποι τῆς ἐκποιήσεως.

69. Οἱ καρποὶ τοῦ δημοσίου, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ, δὲν ὑπόκεινται εἰς δημοτικὴν ἢ ἄλλον τινὰ φόρον.

Περὶ διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων.

70. Οἱ ἀποταμιευόμενοι εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας καρποὶ διαχειρίζονται παρὰ ἀποθηκαρίων διοριζομένων ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμενον ἐπίσης ν' ἀναθέτῃ τὰ ἔργα ταῦτα εἰς δημοσίους ἢ δημοτικὸς ὑπαλλήλους.

Τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἀποθηκαρίων ἐξελέγχουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἔσροροι, καὶ καταλογίζουσιν εἰς βάρος τῶν ὅλα τὰ τυγχόντα ἐλλείμματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν πᾶσα περὶ καταλογισμοῦ ἀπόφασιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῆς ἡτιολογημένως, ἐφ' οὗ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπολογισμὸν τοῦ ὑπολόγου.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐκτελοῦνται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἐλλειμμάτων ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων παραπέμπονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ὑποβαλλομένων ἰσολογισμῶν τῆς ἐν γένει φορολογίας τοῦ ἔτους διὰ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς μέσον ἐξελέγξεως εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων ὡς ὑπολόγων.

Περὶ ἀνακρίσεως.

71. Ἡ ἀνάκρισις τῶν παραθέσεων τοῦ

παρόντος Νόμου ἐνεργεῖται καὶ ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως παρὰ παντός ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἐφόρου προσλαμβάνοντος ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένα.

Περὶ στέρσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας.

72. Ἐπιστάται, ὑποεπιστάται, φύλακες, ἀποθηκάριοι καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως ἢ εἰσπραξέως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, οἵτινες ὅπως δῆποτε ζημιώνουσι τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινος ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὥρισμέναις ποιναῖς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ 2—6 ἐτῶν.

Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

73. Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατάγματος παραβάσεις τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ὅσας ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐπιβάλλει ὥρισμένην ποινὴν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μὲ πρόστιμον δρχ. 10—100, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως, ἐὰν ὡς ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπέλθῃ ζημία.

Διάταξις προσωρινή.

74. Διὰ τὸ ἔτος 1855, ἐπιτρέπεται νὰ γίνωσιν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 δηλώσεις διὰ τὰ γρασίδια καὶ τριφύλλα μὲχρι τῆς 20 Ἀπριλίου.

75. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑπουργὸς παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1855.

71. Ν. Περὶ ἐκδόσεως 400,000 φύλλων χαρτοσήμου ἄνευ τοῦ ὑδατίνου σημείου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις σφραγιστοῦ χαρτοῦ μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων φύλλων, μὴ φέροντος τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἔκτω τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου μνημονευόμε-

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

νον ὑδατίνον σημεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1855.

72. Ν. Περὶ ἰσχύος καὶ καθ' ὅλον τὸ 1855 ἔτος τοῦ ΣΟΒ. Νόμου περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου περὶ ὁργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ἐκτὸς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Προξενίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1854 νόμου περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὁργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου, ἐκτὸς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενίας παρατείνεται καὶ ἐπὶ ὅλον τὸ ἔτος 1855.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἀπριλίου 1855.

73. Ν. Περὶ συστάσεως ἀτμοπλοῦντος συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παράλιων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Πρὸς σύστασιν ἀτμοπλοῦντος συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παράλιων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, δύναται τῇ βασιλικῇ ἐγκρίσει νὰ σχηματισθῇ διαμετοχῶν ἀνώνυμος ἐταιρία ὑπὸ τοὺς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα περιεχομένους ὅρους.

2. Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται·

α.) Νὰ διατηρῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν τοὐλάχιστον τρία ἢ τέσσαρα ἀτμόπλοια καὶ νὰ ἔχῃ ἐν ἄλλῳ διαθέσιμον, οὐδὲν δ' ἐξ αὐτῶν κατωτέρας τῶν 70 ἵππων δυνάμεως.

β.) Νὰ ἔχη εἰς τὰ ἀτμόπλοιά της τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ τοὺς πλοίαρχους, καὶ 3/4 τοὐλάχιστον τοῦ πληρώματος ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ὑπηκόων Ἑλλήνων, ἐξαιρουμένων τῶν Μηχανικῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ᾔναι καὶ μὴ ὑπῆκοι Ἕλληνες.

γ.) Νὰ συστήσῃ ἐργαστάσιον πρὸς ἐπισκευὴν τῶν Μηχανῶν τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν λεβήτων αὐτῶν.

δ.) Νὰ κατασκευάσῃ νεοδόχον ἢ νὰ φέρῃ καὶ στήσῃ μηχανήν, δι' ἧς νὰ ἔλκωνται τὰ πλοία της εἰς τὴν ξηρὰν ὅτε ᾔθελε καταστῇ τοῦτο ἀναγκαζόν δι' ἐπισκευὴν τῶν πλοίων της.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

ε.) Νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου καὶ τὰ χαρτόσημα καθ' ἑλα τὰ μέρη, ὅπου προσορμίζονται τὰ ἀτμόπλοιά της.

3. Ἀπέναντι τῶν ὑποχρεώσεων τούτων τῆς ἐταιρίας ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτήν τὰ ἐξῆς πλεονεκτήματα.

α.) Προνόμιον ἀποκλειστικὸν μέχρι δώδεκα ἐτῶν, λογιζομένων ἀφ' ἧς τελευτῆς εἰς ἐνέργειαν τ' ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας.

β.) Μετοχὴν τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ἐν πέμπτον τοῦ συνόλου τῶν κεφαλαίων τῆς ἐταιρίας, μὴ δυνάμενον ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὰς 400,000 δραχμῶν.

γ.) Τὴν εἰς τοὺς μετόχους ἐξασφάλισιν τόκου μέχρι 5 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος ἐπὶ τῶν καταβληθησομένων κεφαλαίων των πληρωτέου καθ' ἑξαμηνίαν. Ὅθεν ὁσάκις μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως καὶ διοικήσεως καὶ τῶν κατ' ἔτος ἀναγκαίων ποσῶν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν κεφαλαίων τῆς πρώτης συστάσεως, τὸ καθαρὸν ἔσοδον δὲν ἤθελεν ἀποφέρει τὸν εἰρημένον καθ' ἑξαμηνίαν τόκον, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναπληρᾷ αὐτὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

δ.) Ἀτέλειαν εἰσαγωγῆς πρὸς ἀπαρτισμὸν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τοῦ ἐργοστασίου, τῶν μὲν πρὸς χρῆσιν αὐτῆς μηχανῶν καὶ γαιανθράκων ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐταιρία, τοῦ δὲ λοιποῦ ὕλικου ἐπὶ ἐξ ἔτη.

ε.) Ἀφομοίωσιν τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας μὲ τὰ πολεμικά, καὶ ἀπολαυτῶν αὐτῶν μὲ τὰ πλοία ταῦτα δικαιωμάτων.

ς.) Παραχώρησιν παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ δήμου τῶν ἀναγκαίων γηπέδων πρὸς σύστασιν τοῦ ναυπηγίου, τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων καταστημάτων τῆς ἐταιρίας, ἐπὶ τῇ ἐκτιμήσει τῇ προσδιωρισμένῃ καὶ διὰ τὰ δημόσια ἔργα.

ζ.) Τὴν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυ-

βερνήσεως δι' ὑπαλλήλων τῆς ἐταιρίας ἐκτέλεσιν τῆς ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων ἀστυνομίας κατὰ τὸν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐκδοθησόμενον ἀστυνομικὸν κανονισμόν.

4. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς ἐταιρίας καὶ προσδιορίσαι ἀπὸ κοινοῦ.

α.) Τὰ ἀφορῶντα τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου, τὸν ἀριθμὸν, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀρχικὴν ταχύτητα τῶν συστηθησομένων ἀτμοπλοίων καὶ τὰ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἀφαιρετὰ ποσὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν καταβληθέντων εἰς τὴν σύστασιν κεφαλαίων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3.

β.) Τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια κατὰ τὸν § ε. τοῦ ἀρθρου 3 θέλουσιν ἀπολαύει τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας ἀφομοιούμενα μὲ τὰ πολεμικά.

γ.) Τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ ἐταιρία ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν δι' ἀτμοπλοίων συγκοινωνίαν.

δ.) Τὰς ἐδρας τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ὑποδιευθύνσεων.

ε.) Τὰς γραμμὰς τῆς συγκοινωνίας καὶ τὰ περὶ μεταβολῆς αὐτῶν.

ς.) Τὰ ἀφορῶντα τὴν πυκνότητα καὶ τὴν τάξιν τῶν ἀπόπλων.

ζ.) Τὸ τιμολόγιον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων.

η.) Τὰς σχέσεις τῆς Γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων πρὸς τὴν ἐταιρίαν ἐν γένει, καὶ ἰδίως τὰ εἰς ταύτην παραχωρηθησόμενα ὠφελήματα διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας.

θ.) Τὰς σχέσεις τῆς ἐταιρίας πρὸς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ Ναυτικῶν, ἥτοι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀποζημιώσεις αὐτῆς διὰ τὴν τυχόν μεταφορὰν στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ μέρη, ὅπου προσορμίζονται τὰ ἀτμόπλοιά της, καθὼς καὶ εἰς μέρη ἄλλα, παρὰ τὰ τῆς τακτικῆς συγκοινωνίας των.

ι.) Τὰς ὀφειλομένας ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἀποζημιώσεις διὰ τὴν τυχόν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τῶν μεταφερομένων πραγμάτων.

ιδ) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρίας ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὄρων τῆς παραχωρήσεως.

ιε) Τὰ ἀφορῶντα τὴν δημοσιότητα καὶ τὴν τιξιν τῶν τῆς λογοδοσίας.

ιγ) Τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν τῆς ἐταιρίας.

ιδ) Τὴν Κυβερνητικὴν ἐπιτήρησιν.

5. Ἐὰν δὲν εὗρεθῇ ἐταιρία ἀναλαμβά-
νουσα τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 2 ὁρισθείσας ὑπο-
χρεώσεις, ἡ ἀτμοπλοικὴ τοῦ Κράτους συγ-
κοινωνίᾳ δύναται νὰ διοργανισθῇ δαπάνη
τοῦ δημοσίου, μὴ υπερβαινούσῃ πρὸς τὸ
παρὸν τὸ ἐν καὶ ἡμισο ἑκατομμύριον δραχ.

6. Ἡ δαπάνη αὕτη θέλει ἀπαντηθῇ ἢ
διὰ τῶν τακτικῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ἢ
διὰ δανείου.

7. Μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις διαπραγ-
ματευθῇ τὸ δάνειον, ἀνοίγεται εἰς τὸ ἐπὶ
τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων πίστωσις ἐνὸς
ἑκατομμυρίου δραχμῶν. Ἀν τὸ δάνειον
πραγματοποιηθῇ τὰ προκαταβληθέντα ὑ-
πὸ τοῦ δημοσίου θέλουν ἐπιστραφῇ εἰς
αὐτὸ ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων τοῦ δα-
νείου.

8. Τὸ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως εἰσόδημα
προσδιορίζεται εἰδικῶς εἰς πληρωμὴν τοῦ
τόκου καὶ ἀπότισιν τοῦ δανείου, καὶ εἰς
ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως
καὶ διοικήσεως τῆς ἀτμοπλοίας.

9. Ἀν, ἐπιχειρησάσης τῆς Κυβερνήσεως
τὴν σύστασιν τῆς ἀτμοπλοίας, παρουσια-
σθῇ ἐν τῷ μεταξύ ἐταιρία τις, ἡ Κυβέρ-
νησις δύναται καὶ τότε νὰ παραχωρήσῃ τὴν
ἐπιχείρησιν ἐπὶ ταῖς κατὰ τὸν παρόντα
νόμον συμφερωτέροις ὁροις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1855.

74. Δ. Περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας ἀ-
νωτέρας τῶν τριῶν μηνῶν εἰς τοὺς κατὰ
τὴν Ἀμερικὴν κλπ. ἐδρεύοντας Προ-
ξενικοὺς ὑπαλλήλους.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Τὸ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἑ-
ξωτερικῶν σχέσεων ἡμετέρον ὑπουργεῖον
δύναται καὶ ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως
νὰ χορηγῇ εἰς τοὺς καθ' ὅλην τὴν Ἀμε-
ρικὴν καὶ τὰ ἐκτὸς τῆς Μεσογείου μέρη

Ἀφρικῆς τε καὶ Ἀσίας ἐδρεύοντας προξε-
νικοὺς ὑπαλλήλους, ἀδείαν ἀπουσίας ἀνω-
τέρην τῶν τριῶν μηνῶν, μὴ υπερβαίνου-
σαν δὲ τοὺς ἑξ.

2. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται τὸ ἐπὶ
τῶν ἐξωτερικῶν κλπ. ὑπουργείων νὰ μετα-
βιβάσῃ καὶ εἰς τοὺς ἀρμοδίους Πρέσβεις,
ὁσάκις εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπάρ-
χουσιν ὑπαλλήλοι ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀνω-
τέρω κατηγορίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1855.

75. ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

Περὶ τυπώσεως χαρτοσήμου μὴ φέροντος τὸ
ὕδατινον σημεῖον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 15 Ἀπρι-
λίου 1855 ΣΟΘ'. Νόμον περὶ ἐκδόσεως
400,000 φύλλων, μὴ φερόντων τὸ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 6 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου μνη-
μονευόμενον ὕδατινον σημεῖον.

Ἀποφασίζομεν

α.) Ἐπιτρέπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος
τὴν τύπωσιν τοιοῦτου χάρτου διὰ χαρτό-
σημον μέχρις 100,000 φύλλων.

β.) Ἐφ' ἐκάστου φύλλου θὰ τίθεται αὐ-
ξων ἀριθμός.

γ.) Κατὰ τὴν ἀρίθμησιν καὶ τὴν πα-
ράδοσιν θὰ παρευρίσκηται ἐλεγκτῆς ἢ
λογιστῆς τοῦ Συνεδρίου παρὰ τοῦ προέ-
δρου αὐτοῦ διοριζόμενος.

δ.) Δι' ἐκάστην παράδοσιν τοιοῦτου
χαρτοσήμου εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον θὰ
συντάττηται καὶ υπογράφηται ἐκθεσις ὑπὸ
τοῦ Κεντρικοῦ ταμῆ, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ
Σφραγιστηρίου καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ ἢ λο-
γιστικοῦ συνεδρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1855.

76. Ν. Περὶ τιμωρίας τῶν παραβαινόντων
τοὺς τύπους περὶ μεταφορᾶς δημοτικῶν
καρπῶν ἐκ τῶν Παραδοσιασίων λιμένων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Πᾶς πλοίαρχος, ὅστις ἤθελε παραβῇ
τὴν δοθείσαν παρ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν ἐνώ-
πιον Προξενικῆς, ἢ ἄλλης Ἑλληνικῆς ἀρ-

χῆς περί τῆς εἰς ῥητοὺς τόπους μεταφο-
ρᾶς δημοπρατικῶν καρπῶν ἐκ τῶν Παρα-
δυναβίων λιμένων, καὶ περί μὴ παρα-
χωρήσεως αὐτῶν εἰς πρόσωπα διὰ τοῦ
ὑποσχετικοῦ ἀποκλειόμενα, τιμωρεῖται μὲ
φυλάκιν ἕξ μηνῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, στε-
ρεῖται δὲ καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς πλοι-
αρχίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1855,

77. Δ. Περὶ συστάσεως προσωρινῶ ἐν Πει-
ραιῇ λοιμοκαθαρτηρίου ἐνθα θέλονσι κα-
θαρίζεσθαι αἱ ἐξ ἐπιχολέρων τόπων
προελεύσεις.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶ.

Λαβόντες ὑπ' ὄφιν τὸν § 3 τοῦ ἄρθρου
13 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου, τὸ ἄρθρ. 186
τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ, καὶ τὰ ἀπὸ
28 Ἰουνίου καὶ 5 Ἰουλίου π. ε. Ἡμέτε-
ρα διατάγματα ἀπεφασίσσαμεν καὶ δια-
τάττομεν.

Εἰς τὸ γενικὸν λοιμοκαθαρτήριον τοῦ Πει-
ραιῶς τὸ ἀναγενησόμενον προσωρινῶς εἰς
τὴν θέσιν τοῦ τάφου τοῦ Θεμιστοκλέους
δύνανται νὰ τελέσωσι τὴν καθαρσίν των
καὶ λάβωσιν ἐλευθεράν κοινωνίαν ὅλα τὰ
πλοῖα, οἱ ἄνθρωποι, καὶ αἱ πραγματεῖαι,
ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖναι ἡ κατηγορία
τῆς καθάρσεως, εἰς ἣν ὑπάγονται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου 1855.

78. Δ. Περὶ ἰσοφλήσεως τῶν συναλλαγματι-
κῶν καὶ γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τὰ ἄρθρ. 52 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰου-
λίου 1854 Ἡμετέρου διατάγματος, τὸ
ὁποῖον κανονίζει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τα-
μείου τῶν χρητῶν καὶ ὀφρῶν τῶν ἀξιω-
ματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς καὶ
τῆς χωροφυλακῆς τροποποιῶνται ὡς ἑξῆς
Ἀρθρὸν 52. Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ
δὲν ἔχει ταμεῖον.

Ἀρθρ. 53. Τὰ διὰ συναλλαγματικῶν
τῶν σωμάτων διαβιβαζόμενα εἰς τὴν ἐπι-
τροπὴν ταύτην κεφάλαια, ἐγγράφει εἰς ἑ-
σὸς ἢ ἰδίᾳ ἐπιτροπὴ καὶ παραλαμβάνει

μὲν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ Φρουραρ-
χεῖου Ἀθηνῶν, ἐξοφλοῦσα τὰς συναλλαγ-
ματικὰς, ὁφείλει ὅμως νὰ τὰ παρακκαθῇ
τῇ αὐθωρίᾳ εἰς τὴν ἐθνικὴν. Τράπεζαν.

Ἀθῆναι, 16 Ἀπριλίου 1855.

79. Ν. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἔγγειον φό-
ρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας
διὰ τὸ 1855.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς
ἐπικαρπίας, ὅσα εἰσπράττονται δι' ἐνοικιά-
σεως, προσδιορίζονται διὰ τὸ 1855 ἔτος
ὡς ἑξῆς.

Α'. Ἐπὶ τῶν δημοπρατικῶν καρπῶν

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0 δικαίωμα
ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0|0.

Β'. Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων,

Ἐγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10
τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαίων, ὅσαι χρησι-
μεύουσι πρὸς βρώσιν ἢ παράγονται εἰς δῆ-
μους ἐνθα δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, λε-
πτὰ δύο τὴν ὀκτῶν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ δύο ἐφ' ἐ-
κάστης ὀκτῶς ἐλαίων.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος
εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσ.
ὀρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ ὀκτῶ τὴν ὀκτῶν.

Γ'. Ἐπὶ τῶν κουκουλιῶν.

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0.

Δ'. Ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ
Μαστῆνης,

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 τοῖς 0|0.

Ε'. Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας
καὶ Γόρτυνος.

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0.

ς'. Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ
λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρι-
νοκκοῦλου.

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0|0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνι-
κῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 0|0.

2. Ὁ κατὰ στρέμμα εἰσπραττόμενος
ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπι-
καρπίας ἐπὶ τῶν κατωτέρω κτημάτων καὶ
προϊόντων, προσδιορίζονται ἀναλόγως
τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίως προσόδου
ὡς ἑξῆς:

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος	Κατὰ μέσον ὕρον ἐτησίᾳ πρόσδοτος τοῦ στρέμματος	Ἐγγειος φόρος		Δικαιώμα- τικὰ πρ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Ἀμπελοι .	Ἐλαττον τῶν δρ. 10 . . .	4	.	4	.
	Ἀπὸ 10 ἕως 19 . . .	1	50	4	50
	» 20 » 29 . . .	2	50	2	50
	» 30 » 39 . . .	3	50	3	50
Περιβόλια .	» 40 καὶ ἐπέκεινα . .	4	50	4	50
	Ἐλαττον τῶν δρ. 60 . . .	4	.	4	.
	Ἀπὸ δρ. 60—99 . . .	8	.	8	.
Ἀμυγδαλέαι .	» » 100 καὶ ἐπέκεινα .	12	.	12	.
	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος .	2	.	2	.
Λαχανόκηποι, σικυῶνες, γεώ- μηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα .	Ἐλαττον τῶν δρ. 45 . . .	3	.	4	50
	Ἀπὸ δρ. 45 ἕως 64 . . .	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα . .	8	.	12	.
Γρασίδια καὶ τριφύλλια . .	Ἐλαττον τῶν δρ. 30 . . .	2	.	3	.
	ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα .	3	50	5	25
Καπνὰ καὶ κοκ- κάρια . .	Ἐλαττον τῶν δρ. 50 . . .	2	50	3	75
	ἀπὸ δρ. 50 ἕως 69 . . .	6	.	9	.
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα . .	8	50	12	75
Βαμβάκια . .	Ἐλαττον τῶν δρ. 20 . . .	1	.	1	50
	ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29 . . .	2	.	3	.
	» » 30 » 39 . . .	3	.	4	50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα . .	4	.	6	.

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὁπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

3. Ὅλοι οἱ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι ἀναφερομένων κτημάτων παραγόμενοι καρποὶ, ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

4. Τὰ ἐν τοῖς ἀμπελοῖς ἢ περιβολοῖς κείμενα δένδρα τῶν ὁποίων τὸ προϊόν κατ' ἄλλον τρόπον ἀποδίδει τὸν ἔγγειον φόρον, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

5. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐ-

πικαρπίας κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποὶ, καὶ τὸ προϊόν τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ιδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἡμῆς τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, ὅσα εἰσπράττονται εἰς τὰ τελωνεῖα, καθὼς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπάρχοντος δασμολογίου, προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς:

	Ἑγγειος φόρος		Ἑγγειος φόρος καὶ δικ. επικαρπ.		Ἐξαγωγικὸν τέλος	
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Σταφίδις δι' ἐκάστην χιλ. ἐνετικ. λιτρῶν	45	.	.	.	9	.
Βελανίδια 1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας	.	.	3	.	.	60
» 2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἠλείας . .	.	.	2	50	.	60
» 3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν .	.	.	2	.	.	60
» 4) Διὰ τὴν Κεάν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα	4	40	.	.	.	65
» 5) Διὰ τὴν Ἀττικὴν, Ανατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον . . .	4	05	.	.	.	60
Κικίδια 1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν .	.	.	.	25	.	6
» 2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους . . .	.	40	.	.	.	6
Πρινοκόκιον ἐφ' ἐκάστης ὀκάς . . .	4	50	.	.	.	90
Ῥιζάριον ἐφ' ἐκάστου κανταρίου . . .	2	.	.	.	4	20
Ξηρὰ σῦκα » » . . .	4	.	.	.	.	60
Λιμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος . . .	4	.	.	.	.	60
Πορτοκάλια » » . . .	2	.	.	.	4	20
Κύτρα ἐφ' ἐκάστης ὀκάς . . .	02	.	.	.	.	01

Ἐάν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, καὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται, ὁ μὲν ἐπὶ τῆς σταφίδος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν σύκων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, ἀμφοτέροι μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα.

Ἐάν δὲ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδουσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0[0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. Νόμου.

7. Τὸ δικαίωμα τῆς επικαρπίας ἐπὶ μὲν τοῦ προϊόντος, τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων προσδιορίζεται 40 τοῖς 0[0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν μωρεοδένδρων 5 λεπτὰ ἐφ' ἐκάστου δένδρου ἡλικίας πάντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

8. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

Βέροιας

Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκάν.
Ἐπὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκτεργάστου μετὰξις πρὸς δραχμὰς 2: 50 τὴν ὀκάν.

Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δρ. 4 τὴν ὀκάν.
Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μούστου 10 τοῖς 0|0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὗς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας, διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

10. Τὰ ὑφ' οἰωνδῆποτε τίτλων παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουσιν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιοῦχοις μετὰ τὴν ἀ. Ἀπριλίου 1855.

11. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

1) Αἱ ἀμπελοὶ μέχρι 5 ἐτῶν συμπληρωμένων.

2) Αἱ ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ ἀμπελοὶ καὶ αἱ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων.

12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἔγγειου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας.

4) Τὰ ἄγυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ιδιοκτῆτου ἢ καλλιερῆ τοῦ.

3) Τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, ἢ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλὰς καὶ ἀμπελώνας εὐρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχυολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχυολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναζίου, ριζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥάβη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται καὶ

8) 50 ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἐκάστου ιδιοκτῆτου, ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

13. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1855.

— — —

80- N. Περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων εἰσίδων.

1. Οἱ καθυστεροῦντες φορολογούμενοι προσκαλοῦνται εὐθὺς μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρὸς ἀπότισιν τοῦ φόρου ὀρισμένης προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου, ἢ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος, ἅπαντες ὁμοῦ οἱ ἐν τῷ αὐτῷ Δήμῳ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τῶν φόρων ὑπαγόμενοι, ἵνα πληρώσωσι τὸ χρέος των.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται διὰ καταλόγου περιέχοντος τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον ἐκάστου φορολογουμένου, τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τὸ ἔτος εἰς ᾧ ἀνήκει, καὶ κοινοποιεῖται εἰς αὐτοὺς δι' ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου ἐντὸς τοῦ δημαρχικοῦ καταστήματος τοῦ δήμου, εἰς ὃν ὑπάγονται ἐντὸς δὲ τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου εἰδοποιοῦνται περὶ ταύτης οἱ φορολογούμενοι ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, ἢ τῶν εἰδικῶν Παρέδρων δι' ἀποσπασμάτων τοῦ καταλόγου, δημοσιευομένων κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν, διὰ κηρύξεως, ἢ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως, ἢ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς Πρωτεύουσας καὶ τῶν λοιπῶν χωρίων. Αἱ ἀνωτέρω κοινοποιήσεις βεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων δι' ἐγγράφων παραχρῆμα ἐκδιδόμενων καὶ παρὰ τοῦ Δημάρχου διαβιβάζομένων εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐκθεσιν ὑπάλληλον.

2. Οἱ ὀφειλέται ἐξ εἰσπράξεως ἢ διαχειρίσεως χρημάτων, καρπῶν, καὶ ἄλλων οἰωνδῆποτε πραγμάτων τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ δι' ὁμολογιῶν, πρακτικῶν δημοπρασίας καὶ ἄλλων τίτλων, ἢ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων χρεωστοῦντες εἰς τὸ Δημοσίον, προσκαλοῦνται ἐγγράφως ἰδίᾳ ἑκαστος, οἱ μὲν εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπαγόμενοι, ἅμα γνωσθῇ τὸ ἔλλειμμα, οἱ

δὲ εἰς τὴν δευτέραν, εὐθὺς μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τοῦ χρέους τῶν, ἵνα ἀποτίσωσιν αὐτό.

Ἡ πρόσκλησις ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ εἰσπρακτοῦς ἢ ταμιακοῦ τινος ὑπαλλήλου εἰς τὸν ὀφειλέτην αὐτόν· ἐὰν δὲ οὗτος ᾖναι ἀπὼν, ἐπιδίδεται εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρέτας, ἢ ἄλλους συνοίκους αὐτοῦ.

Ὁ δὲ παραλαβάνων τὴν πρόσκλησιν ὑπογράφεται εἰς τὸ ἐπιδοτήριον τοῦ εἰσπρακτοῦς. Ἐὰν οὐδεὶς εὐρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ οἱ ἐν αὐτῇ ἐνοικοῦντες δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν ἢ παραλάβωσι τὴν πρόσκλησιν, τοιχοκολλᾶται αὐτῇ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς ἢ δύο μαρτύρων εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπιδοτήριον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συμπαραληφθέντος μαρτυροῦς ἢ μαρτύρων. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ᾖναι ἀπὼν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ πληρεξούσιον, ἢ πρόσκλησις δύνανται νὰ ἐπιδοθῇ καὶ εἰς αὐτόν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον.

Ἐὰν δὲ ἀγνοῇται ὁ τόπος ὅπου διαμένει ὁ ὀφειλέτης, ἢ πρόσκλησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν δήμαρχον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του.

3. Ἐὰν οἱ φορολογούμενοι καὶ οἱ ἄλλοι ὀφειλέται τοῦ δημοσίου δὲν πληρώσωσιν ἐντὸς ὧν τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς διαλαμβανομένων προσκλήσεων, ὁ εἰσπράκτωρ συντάττει τῇ συμπράξει τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν καὶ κατάλογον τῶν ἀκινήτων πραγμάτων τῶν καθυστερούντων φορολογουμένων καὶ τῶν ἄλλων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, καὶ διαβιβάζει τὰ ἐγγραφα ταῦτα ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν.

Ἐὰν δὲ ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν σύμπραξιν του, ὁ εἰσπράκτωρ συντάττει πράξιν περὶ τούτου ἐνώπιον δύο μαρτύρων, καὶ προχωρεῖ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς καὶ τοῦ καταλόγου· ἀνεφίκτου δὲ ὄντος τοῦτου μεθ' ἐνὸς μόνου μαρτυροῦ διορίζει

προσέτι φύλακα τῶν ἀπογραφέντων πραγμάτων, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς ὑπερβαίῃ τὰς πεντήκοντα δραχμὰς ἀλλ' ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίῃ τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, ὁ εἰσπράκτωρ ἐμπιστεύεται τὴν φύλαξιν τῶν ἀπογραφέντων πραγμάτων εἰς τὸν ὀφειλέτην αὐτόν, ὑποκαίμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 171 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

4. Ὁ ταμίης ἄμα λαβὼν τὰς ἀποδείξεις τῆς πρὸς τοὺς καθυστερούντας εἰς ἀπότισιν τοῦ χρέους γενομένης προσκλήσεως, τὴν ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν, καὶ τὸν κατάλογον τῶν ἀκινήτων πραγμάτων αὐτῶν, προβαίνει εἰς τὰ καταναγκαστικὰ μέτρα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ καθυστερούντων. Ἐπικειμένου ὅμως κινδύνου, ὁ ταμίης σκεπτόμενος μετὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κατ' ἀπόφασιν διὰ πλειονοψηφίας σχηματιζομένην, προβαίνει εἰς τὰ καταναγκαστικὰ μέτρα, καὶ ἄνευ προηγουμένης προσκλήσεως, ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν καὶ καταλόγου τῶν ἀκινήτων πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου. Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν κινητῶν πραγμάτων ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ οἰκείου δήμου, ὅσκις τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἐξῆς ἑκατόντα πέντε.

5. Οἱ καθυστερούντες ὀφειλέται ἀπαξ προσκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ ταμίου εἰς ἀπότισιν τοῦ χρέους αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ἡ μετὰ τὴν πρόσκλησιν γενομένη καταδίωξις ἀποθῇ ἐπὶ ματαίῳ, ἢ εἰσπραχθῇ μέρος μόνον τοῦ χρέους, ὁ ταμίης προβαίνει ἐκαστοτε ἀκολούθως εἰς τὴν καταναγκαστικὴν εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων ἀνευ προηγουμένης ἄλλης προσκλήσεως.

6. Αἱ κατασχέσεις κινητῶν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου ἐνεργοῦνται ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς ἢ δύο μαρτύρων ὑπὸ κατασχετοῦ διωρισμένου ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου. Ἐὰν ὁ κατασχετὴς δὲν ᾖναι δημόσιος ὑπάλληλος δίδει τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον αὐτοῦ· τῶν δὲ κατασχεθέντων πραγμάτων διορίζεται φύλαξ ὑπὸ τοῦ κατασχετοῦ ὑπ' εὐθύνην του, ὅσκις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ εἰ-

δικὸς πάρεδρος ἢ ὁ συμβουλευγράφος ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι ταῦτα ὑπὸ φύλαξιν των, ἢ ὁσάκις ἡ ὀφειλὴ ὑπερβαίνει τὰς πενήντα δραχμὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου.

7. Ὅσακις ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῶσι, ἢ περαιωθῶσι ἢ δὲν ἐνεργήσῃ προσκλήντως τὴν ἐκθεσιν τοῦ καταλόγου, ἢ τὴν τῶν ἀποσπασμάτων κοινοποίησιν, ἢ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τὴν ἐλθοσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 4, ἢ προσκληθεὶς ἵνα συμπράξῃ μετὰ τοῦ εἰσπρακτορὸς πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἀκινήτων πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου ἀρνηθῶσι ἢ ἀναβάλῃ τὴν σύμπραξιν ἢ προσκληθεὶς παρὰ τῶν κατασχετῶν νὰ ἐπιδείξῃ τὰ εἰς τὸν κατάλογον τῇ συμπράξει του καταγραφέντα κτήματα ἀρνηθῶσι ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἐπίδειξιν αὐτῶν, ἢ ὁσάκις αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπάλληλοι ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι πρὸς φύλαξιν τὰ κατασχεθέντα πράγματα τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δραχ. 20—50 ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸ δημόσιον τοῦ δικαιώματος ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὴν ἀρνήσεως τῆς ὑπηρεσίας προσέκυψε ζημία εἰς αὐτό.

Κατὰ τῆς ἐπιβαλοῦσας τὸ πρόστιμον ἀποφάσεως τοῦ Ἐπαρχοῦ συγχωρεῖται προσφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἐπικυροῖ ἢ μεταρρυθμίζει ἢ ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν.

8. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον γινόμεναι ὑπὸ τῶν εἰσπρακτορῶν ἢ κατασχετῶν πράξεις συντάττονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρχου· τὰ δὲ τέλη τῶν κατασχετῶν διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας κατασχέσεις τῶν κινητῶν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου προσδιορίζονται κατὰ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ὅπερ δὲν ὑπερβαίνει τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ὀφειλέτου ὡς ἀκολούθως·

Ἐπὶ ἐκπλειστηριάσματος
ἀπὸ δραχ. 4— 50 25 λεπτά
" " 51— 400 50 "
" " 401— 500 75 " κατὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

ἀπὸ δρ. 501—4000 λ. 50

" " 4001 καὶ ἐπέκεινα 25.

Ἐὰν δὲν λάβῃ χώραν ὁ πλειστηριασμὸς, τὰ τέλη τῶν κατασχετῶν ὑπολογίζονται κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατίμησιν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως πληρωθέντος εἰς τὸ Ταμεῖον ποσού.

9. Ὅσοι τῶν ὁρισμῶν τοῦ Διατάγματος, ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1835 καὶ τῶν Νόμων ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1837, καὶ 23 Ἰουνίου 1838 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων ἀντιβιβάζουσιν εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαΐου 1855.

81. Α. Περί ἐκτελέσεως τοῦ πρὸς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας Νόμου.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 62 καὶ 68 τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ε. ε. 202. νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περί ἐνοικιάσεως διὰ δημοπρασίας τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

1. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

2. Ἡ πρώτη δημοπρασία κηρύττεται διὰ διακηρύξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευομένης εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐπαρχίας ὀκταὶ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς δημοπρασίας, καὶ διαρκεῖ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Ἡ δημοσίευσίς γίνεται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ βεβαιῶνται ἀπὸ τὸν πᾶ-

ρεδρον τοῦ χωρίου, ἢ, ἐν ἁλλείψει ἢ ἀπουσία τοῦτου, ὑφ' ἐνὸς τῶν ἱερέων τοῦ χωρίου. Αἱ περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἀποδείξεις ἀποστέλλονται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἡ διακηρυξὶς παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος· ῥητῶς δὲ περιέχει.

α.) Τὸ τμήμα τοῦ ὕπαιου ἢ πρόσδοτος ἐνοικιάζεται ὡς καὶ τὰ συγκροτούντα αὐτὸ χωρία.

β.) Τὰ ὄρια αὐτῶν.

γ.) Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίνεται εἰς χορήματα ἢ εἰς καρπούς, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει κατονομάζονται ῥητῶς τὰ εἶδη τῶν καρπῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων γίνεται ἡ προσφορά.

δ.) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῆς δημοπρασίας, ὡς καὶ τὸν τόπον, ὅπου αὕτη ἐνεργεῖται.

ε.) Ἐὰν ἡ ἐγκρίσις τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἐπιφυλάχῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἀνετέθη εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχάς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει μνημονεύεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου, δι' ἧς δίδεται ἡ πληρεξουσιότης τῆς ἐγκρίσεως, καὶ

ς.) Ἐὰν τυχὸν ἡ κηρυττομένη δημοπρασία ἀπεφασίσῃ νὰ ὑπάρχῃ τελευταία.

3. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀνατιθέμενον τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοπρασιῶν εἰς τὰς διενεργούσας αὐτὰς ἀρχάς, θέλει ἐκάστοτε προσδιορίζει καὶ τὸν ἐλάχιστον ὅρον κατωτέρω τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγηθῇ ἡ προεξηρημένη ἐγκρίσις. Ὁ ὅρος οὗτος δὲν δημοσιεύεται.

4. Προκειμένου περὶ δημοπρασίας ἐνεργουμένης εἰς ὥραν ἐπὶ τοσοῦτον προσεγγίζουσιν τὴν κατάλληλον πρὸς θεδαίωσιν τοῦ φόρου ἐποχὴν, ὥστε ἐνεργουμένης νέας δημοπρασίας δὲν ἤθελε μείνει ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἐγκαίρως τὴν ἐπιχείρησίν του, ἡ δημοπρασία ἐκείνη, τῇ διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰ-

κονομικῶν Ὑπουργείου, κηρύττεται τελευταία, δημοσιευομένου καὶ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου.

Αἱ δὲ λαβεῦσαι τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν δημοπρασιῶν ἀρχαί, καὶ ἄνευ τῆς τοιαύτης διαταγῆς, κηρύττουσι αὐτὰς εἰς τὴν ἀνωτέρω περιπτώσειν τελευταίας, ἐντὸς τοῦ τεθέντος παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐλαχίστου ὅρου.

Πλὴν, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ ἐπῆλθεν οὐσιώδης τις μεταβολὴ τῶν περιστατικῶν, ἐφ' ὧν ἐθεμελιώθη ὁ ἐλάχιστος ὅρος, αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ λαμβάνουσαι τὴν γνώμην τοῦ Ταμείου μεταβάλλουσιν ἀναλόγως καὶ τὸν ὅρον τοῦτον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, συντάττουσαι περὶ τοῦτου καὶ ἀποστέλλουσαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡτιολογημένην ἐκθεσιν, ἐν ᾗ προσυπογράφει καὶ ὁ Ταμίας.

Προσφορὰ μικροτέρα τοῦ ἐλαχίστου ὅρου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

5. Μὴ κηρυχθεῖσας τῆς δημοπρασίας ὡς τελευταίας, ἐνεργεῖται νέα δημοπρασία α) ὡς αἰκίς ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, τοῦ μὲν μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 15000 δραχ. ἢ 5000 κοιλὰς καρπῶν γίνῃ νέαν προσφορὰ ἀνωτέρα τούτου κατὰ 5 0/0 τοῦ δὲ ὑπερβαίνοντος τὰ ποσὰ ταῦτα ἀνωτέρα κατὰ 3 0/0, καὶ β) ὡς αἰκίς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἀπορρίψαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προλαβοῦσας ὡς ἀσύμφορον διὰ τὸ δημόσιον, δὲν διατάττει τὴν εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν.

Δύναται ἐπίσης νὰ διαταγῇ νέα δημοπρασία ὡς αἰκίς ἢ προλαβοῦσα ἢ ὅτελεν ἀκυρωθῇ ἔνεκα παρατυπίας.

6. Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης καὶ περιεχούσης ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', γ', δ', ε', καὶ ς'. τοῦ άρθρου 2 ὅρους. Ἀρχονται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἡ διακηρυξὶς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τύπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου, καὶ διαρκέσῃ τρεῖς κα-

τὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

7. Πᾶσα περὶ ἐπαναλήψεως δημοπρασίας αἰτήσεις παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐπαρχον, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου, εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς περιφέρειας, ἐν ᾗ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία, καὶ διαβιβάζεται παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἐντὺς 24 ὥρων τὴν διακήρυξίν του, ἐὰν ὁ πλειοδότης φέρῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου ἐγγυήσεις, καὶ δύναται νὰ λάβῃ χώραν νέα δημοπρασία κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Διατάγματος. Τὴν διακήρυξιν ταύτην ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἂν περιῇλθεν ἤδη εἰς αὐτὸν ἡ Ὑπουργικὴ ἐγκρισὶς τῆς ἄρτι πεπεραιωμένης δημοπρασίας, δὲν ἐκοινοποιήθῃ ὅμως εἰσέτι εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 14.

Δύναται νὰ υποβληθῇ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον ἡ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς δημοπρασίας αἰτήσις. Ἐν τοιαύτῃ ὁμως περιπτώσει ἀπαιτεῖται ὥστε ἡ ὑπογραφή καὶ τὸ ἀξιοχρεῶν τοῦ πλειοδότου, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, νὰ ᾖναι ἐπιβεβαιωμένα ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν· ἄλλως ἢ αἰτήσεις δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

11 περὶ ἐπαναληπτικῆς δημοπρασίας αἰτήσεις εἴτε εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς παραδίδεται, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, πρέπει νὰ ᾖναι ἐγγράφος καὶ νὰ περιέχῃ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ περιπλέον προσφερόμενον ποσόν.

8. Διαρκούσης τῆς δημοπρασίας οἱ πλειοδῶται ἀποτείνουσι τὰς προσφορὰς τῶν εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα συμφώνως πρὸς τὴν διακήρυξιν (ἄρθρ. 2. γ.) εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς κοιλὰ καρπῶν ὁμοειδῶν μετὰ τοὺς ἐν αὐτῇ σημειούμενους· ὁ δὲ κρατὼν τὰ πρακτικὰ ὑπάλληλος ἐγγράφει αὐτὰς κατὰ σειρὰν ὡς ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πλειοδότου.

Κλάσματα δραχμῶν ἢ κοιλῶν δὲν εἶναι δεκτά.

Πᾶσα προσφορὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειοδότην.

Ἡ ὑποχρέωσις δὲ αὕτη μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὸν πρῶτον εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας καὶ ἐπιβαρύνει ὀριστικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Πλειοδότης δὲν θεωρεῖται εἰ μὴ ὁ γινόμενος δεκτὸς ὡς ἀξιοχρεῶς, ἢ ὁ παρούσιάζας ἐγγυητὴν ὡς ἀξιοχρεῶν ἀναγνωρισθέντα, καὶ κατὰ τὸ ποσόν, καθ' ὃ ἐγένετο δεκτὸς.

9. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὀφείλουσι νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς τὰ ὅρια ἐκάστου τμήματος καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, οἱ δὲ συναγωνιζόμενοι ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου νὰ ζητῶσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως ὥσας διασαφέςαις θεωροῦν ἀναγκαῖας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

Τὰς διασαφέςαις ταύτας ὀφείλουσι αἱ διενεργούσαι τὰς δημοπρασίας Ἀρχαὶ νὰ κοινοποιῶσι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν διὰ προγράμματος, τοιχοκολλουμένου ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας, καὶ διὰ τοῦ κήρυκος, καὶ νὰ τὰς καταχωρίζωσι καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ.

10. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας κατὰ μὲν τὰς πρώτας δύο ἡμέρας ὑπογράφονται μόνον παρὰ τῶν Ἀρχῶν, κατ' ἑξῆς τὴν τρίτην ἡμέραν ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἐὰν τὸ δημόσιον δὲν ᾖναι ἀποχρώντως ἐξησφαλισμένον διὰ μόνης τῆς περιουσίας τοῦ πλειοδότου, βεβαιοῦνται δὲ παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον διὰ κοινῆς τῶν ἀρχῶν ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, συνωδευμένα μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ τὰς περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς ἀποδείξεις τῶν δημάρχων καὶ τῶν παρέδρων ἢ τῶν ἐρεῶν τῶν χωρίων.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ᾖναι ἀγράμματοι, ὑπογράφεται δι' ἄλλου ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων.

προσυπογραφόμενων καὶ τούτων.

11. Εάν εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲν υπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ δὲν συνυπογράψῃ εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένην περίπτωσιν ἀξιοχρεῶς ἐγγυητής, αἱ διενεργούσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ προσκαλοῦσιν αὐτὸν αὐθημερὸν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς 24 ὥρων μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς θάρος του. Παρελθούσης δ' ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ πρόσδοσις ἀναπλειστηριάζεται τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 6.

Ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐνδεχόμενη ὥφελει ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἡ δὲ τυχούσα ζημία καταλογίζεται εἰς θάρος τοῦ πρώτου πλειοδότη καὶ εἰσπραττεται παραχρῆμα κατὰ τὰς περὶ κατάδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Εάν ἡ ἐνοικίασις γίνεταί εἰς καρπὸς ὁ καταλογισμὸς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου, ἢ ἐν ἐλλείψει ταιούτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν καρπῶν συντασσόμενου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων

12. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν του μέχρι πάντε ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν. Εἰς αὐτὰς δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ ἀπαιτούμεναι ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἡμεραι διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν ἔδραν τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία.

13. Ἐναπόκειται ὅλως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν ὡς τελευταίων κηρυχθεισῶν, καθ' ὅς ἡ προσφορὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότη ἐβλάσεν ἢ ὑπερέβη τὸν καθέντα ἐλάχιστον ὅρον.

14. Ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίας κοι-

νοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία· ὀφείλει δὲ αὐτὴ ὑπὸ εὐθύνην τῆς νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν ἐγκρίσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Πᾶσα ἀνάβολὴ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐγκρίσεως ὑπὲρ τὴν ταχθείσαν προθεσμίαν, προσερχομένη ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπὸ τὴν ἔδραν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἀπαλλάττει αὐτὸν τῆς πρὸς τὸν δημόσιον ὑποχρεώσεώς του.

15. Ὅταν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναβίῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν εἰς τὰς διενεργούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, αὗται δὲν ἀπαλλάττονται τῆς προεκαποζημιῶσιν ὑποχρεώσεως, ἐὰν ἀκυρωθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὰ πρακτικὰ λόγῳ παρατυπίας.

16. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου. Ὁ δὲ ἐνοικιαστής καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ υπογράψωσιν ὁμολογίας, συντάττομένας ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ χαρτοσήμου ἀναλόγου ἀξίας, καὶ περιεχοῦσας τὸ ποσὸν τῆς εἰς χρήματα προσφορᾶς, ἢ τὸ ποσὸν καὶ τὰ εἶδη τῶν ὀφειλομένων καρπῶν, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξουλήσεως τῶν ὀσων ἢ τῆς ἀποδόσεως τῶν καρπῶν. Εάν ὁ ἐνοικιαστής ἢ ὁ ἐγγυητὴς ᾖ αἰ γράμματος ὑπογράφεται εἰς τὰς ὁμολογίας δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του ἐνώπιον δύο μαρτύρων προσυπογραφόμενων καὶ τούτων.

Εάν ἡ ἐνοικίασις ἐγένετο εἰς χρήματα, συντάττονται τᾶσαι ὁμολογίαι, ὅσαι εἶναι καὶ αἱ ὀσες τοῦ πρὸς τὸν δημόσιον χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸν ταμίαν πρὸς εἰσπράξιν. Εάν δὲ εἰς καρπὸς, συντάττεται μία καὶ μόνη ὁμολογία καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐφορίας.

17. Ἡμα παραλάβῃ ὁ ἔφορος τὰς ὁμολογίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκδίδει καὶ παραδίδει εἰς αὐτὸν τὸ ἐνοικιαστήριον, συντεταγμένον ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τᾶξως κλάσεως γ', κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐκδοθησόμενον τύπον.

Ὁφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ προκαταβάλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἐξόδα τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων, ὅπου τοιοῦτοι διωρίσθησαν, τὰ τῆς ἐγγραφῆς υποθήκης καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος, συνιστάμενα εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ὁ ταμίας ἐκβιάζει τὴν εἰσπραξίν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐνοικιαστῆριου ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος κοινοποιεῖ ἐγγράφως εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον τὸ ὄνομα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ κάμῃ τοῦτο γνωστὸν διὰ δηλοποιήσεως καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφέρειᾳ, τῆς ὁποίας τὴν πρόσδοτον ἐνοικίᾳσεν.

18. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποποιηθῇ νὰ υπογράψῃ τὰς ὁμολογίας, ἢ δὲν ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, ἢ πρόσδοτος ἢ βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐκτίθεται εἰς ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἰδίου ἐνοικιαστοῦ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14 §§ 2 καὶ 3.

19. Ἐὰν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἀμελήσῃ νὰ ἐγγράψῃ ἐγκαίρως υποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἢ παραδῶσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ ἐνοικιαστήριον πρὶν ἢ λάβῃ τὰς ὁμολογίας, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὰς νομίμους πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

20. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρώτων καρπῶν ὀρίζεται μετὰ τὴν ἑναρξίν τοῦ θέρους κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον, ἢ κατὰ χωρίον ἢ χωρία διὰ πρωτόκολλον, συνταττα-

μένον ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας, ὅταν ἡ αὐτὴ ἐποχὴ ὀρίζεται ὡς πέρας τῆς συγκομιδῆς δι' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δὲ δημάρχου, ὅταν ὑπάρχωσι λόγοι ὑπαγορεύοντες τὸν προσδιορισμὸν ἰδιαιτέρας ἐποχῆς διὰ τὸν δῆμον, τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία αὐτοῦ.

Ἀντίγραφα τοῦ πρωτοκόλλου κοινοποιοῦνται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐνοικιαστὰς διὰ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐνστάσεις τῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν οἰκονομ. ἔφορον, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτας.

Τὸ πρωτόκολλον καὶ αἱ τυχοῦσαι ἐνστάσεις τῶν ἐνοικιαστῶν ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίν του.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου παραπέμπεται εἰς τὸν Οἰκονομ. ἔφορον καὶ κοινοποιεῖται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς ἀρμοδίου δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ ἐπὶ τῇ βίσει αὐτῆς ἐνεργοῦνται τὰ περὶ ἀναπληρώσεως ἢ καταλογισμοῦ τῶν ἐνδεχομένων ἐλλειμμάτων τῶν ἐνοικιαστῶν, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω μνημονευθέντος ἄρθρου τοῦ νόμου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κανονίζεται καὶ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρώτων ἀραβοσίτων ὡς καὶ τῶν καλαμποκίων.

21. Ἡ ἐν τῇ κεντρικῇ ἀποθήκῃ παραδόσις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται γεμιζομένου τοῦ κοιλοῦ διὰ τοῦ περιέχοντος τὸν φόρον σάκκου καὶ κοπτομένου διὰ κυλινδρῶν εἰδοῦς κοπτήρος μέχρι τοῦ ἐπὶ τοῦ στομίου τελειμένου σιδήρου.

22. Ἐὰν οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν γνωστοποιήσωσι δι' ἀναφορὰς τῶν πρὸς τὸν ταμίαν κατὰ τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ νόμου τὰς ἀποθήκας, ἐν αἷς θέλουν ἀποταμιεύει τὸ ἔλαιον, τὰ κουκούλια, τὰ σῖκα καὶ τὴν σταφίδα, ὁ ταμίας ἐνεργεῖ συντηρητικὴν κατάσχεσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἐξόδα ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἐνοικιαστὰς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας τῶν δημοσίων καρπῶν.

23. Αἱ περὶ ἐκποιήσεως δημοσίων καρπῶν δημοπρασίαι ἐνεργαῖνται παρὰ τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ἀρχῶν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἢ κωμοπόλεις, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ διακοῦσι τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Διὰ πᾶσαν δὲ δημοπρασίαν προηγείται διακήρυξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δημοσιευομένη:

α) Ἐν περιλήψει μὲν διὰ τινος ἐφημερίδος, ὁλόκληρος δὲ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, δεκά τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ὅταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν 10,000 δραχ. καὶ

β) Διὰ μόντης τοιχοκολλήσεως ὡς ἀνωτέρω καὶ πρὸ ἐπτά ἡμερῶν τοῦλάχιστον, ὁπόταν ἡ ἐκποιουμένη ποσότης ἦναι ἀξία κατωτέρας τῶν 10,000 δραχμῶν.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ διακήρυξις διευθύνεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ νὰ δημοσιευθῇ περιληπτικῶς διὰ τοῦ τύπου.

Ἡ τοιχοκόλλησις τῆς διακηρύξεως γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν διὰ πᾶσαν δὲ τοιχοκόλλησιν συντάσσεται προῆξις, ἥτις ἐπιβεβαιουμένη παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀποστέλλεται πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

24. Ἐκάστη διακήρυξις παραπέμπει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος ῥητῶς δὲ περιέχει: α) Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐκποιουμένου καρποῦ. β) Τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ὅπου μέλλει νὰ παραδοθῇ. γ) Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς δημοπρασίας καὶ δ) Ἄν ἡ δημοπρασία ἦναι τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, ἢ μὲν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑ-

πουργείου ἢ τῶν ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν.

25. Προκειμένου περὶ δημοπρασίας τελειωτικῆς τε καὶ ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸ δημόσιον, τὸ ὑπουργεῖον προσδιορίζει τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς τιμῆς τῶν ἐκποιηθησομένων καρπῶν. Πλὴν, ἐὰν ἐν τῷ μετὰ τὴν συμβῇ αὐξήσεως τῶν τιμῶν ἐκείνων ἐφ' ὧν ἐβεβλιώθη ὁ ἐλάχιστος οὗτος ὅρος, αἱ διενεργούσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν ἀναλόγως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

26. Ἐὰν τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐνεκχ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἢ τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀκυρώσῃ τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας κηρυχθείσης τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸ δημόσιον, ὁφείλει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὀριζομένης προθεσμίας νὰ κοινοποιήσῃ τὴν περὶ τούτου ἡτιολογημένην ἀπόφασιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία.

27. Τὰ ἄρθρα 3, 7, 8, 40—45 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν τῶν δημοσίων καρπῶν ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας τροποποιήσεις.

α) Οἱ δι' ἐγγράφου προσφορὰς πλειοδοτοῦντες δύνανται νὰ προσφέρωσι καὶ ὀλιγώτερα τῶν 5 τοῖς 0 | 0.

β) Εἶναι δεκτὰ καὶ κλάσματα δραχμῆς.

γ) Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν αἱ δημοπρασίαι ἐκηρύχθησαν διὰ διακηρύξεως, δημοσιευθείσης διὰ τοῦ τύπου, τὰ πρακτικὰ συνοδεύονται ὁμοῦ μὲ τὰς ἀποδείξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ μὲ τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ἐν ᾧ αὕτη εἶναι καταχωρισμένη.

28. Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται διὰ διακηρύξεως, συνταττομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἀρχοῦνται δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ διακήρυξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δημάρχου, καὶ διακοῦσι τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12.

Ἐάν ἡ ἐπαναληπτικὴ δημοπρασίαις ἐνεργῇται συνεπέξῃ προσφοράς, ὃ δὲ προσφερτὴς δὲν εὗρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας διὰ νὰ υπογράψῃ τὰ πρακτικά, προσκαρτᾶται εἰς αὐτὰ ἡ προσφορά.

29. Ὁ ἀγοραστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοὺς ἀγορασθέντας καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφοῦ προηγουμένως προσαγάγῃ πρὸς τὸν ἔφορον τριπλότυπον γραμματίον συμφηφισμοῦ τοῦ ταμείου πρὸς βεβαίωσιν ὅτι παρακατέθεσεν ὀλόκληρον τὸ ἀντίτιμον.

Ἄλλ' ἐάν δὲν παρουσιάσῃ τὸ γραμματίον τοῦ συμφηφισμοῦ ἐντὸς τῆς πενθήμερου προθεσμίας, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐνεργεῖ ἀναπλειστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ καταλογίξει εἰς ὄφρος αὐτοῦ ἐκτὸς τῆς τυχούσης ζημίας καὶ τὸ ἀναλογεῖν μέρος τῶν ἐξόδων διὰ τὸ προσωπικόν καὶ τὰ ἐνοίκια τῆς ἀποθήκης, λογιζομένων ἀρ' ἧς παρῆλθεν ἡ ὥς ἀνωτέρω πενθήμερος προθεσμία.

Ἐάν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ὠφέλεια αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς καταθέσας ὀλόκληρον τὸ ἀντίτιμον τῶν καρπῶν δὲν παραλάβῃ ἐμπροθέσμως αὐτοὺς, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναλόγων ἐξόδων τῆς ἀποθήκης μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς παραλαβῆς αὐτῶν.

Ἐάν ὅμως κατέθεσε μέρος τοῦ ἀντιτίμου, ἀναπλειστηριάζεται ἀνάλογον μὲ τὸ ὑπόλοιπον χρέος τοῦ ποσὸν ἐκ τῶν ἐκποιηθέντων καρπῶν.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀποθήκης, καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ τυχούσα ζημία εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Οἱ ἀναπλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 28.

30. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων δύναται νὰ διατάτῃ καὶ μονοήμερους δημοπρασίας καρπῶν κατὰ μικρὰς μερίδας, μὴ ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν τῶν

1000 δραχμῶν.

Δύναται ὡσαύτως νὰ διατάτῃ καὶ λιανικὴν πώλησιν ἀνευ δημοπρασίας ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, κανονίζον ῥητῶς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν τιμῶν ἐκάστου εἶδους καρπῶν κατὰ κοιλόν.

31. Αἱ μονοήμεροι δημοπρασίαι διευθύνονται παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ἐφόρου, ἢ παρ' ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς διοικητοῦ, καὶ ἐν ἑλλείψει τοῦ τελευταίου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικοῦ ἢ δημάρχου, ἢ εἰδικοῦ παρέδρου· ἐνεργοῦνται δὲ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημέναι αἱ ἀποθήκαι, ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργείου.

Αἱ ἐκάστην μονοήμερον δημοπρασίαν προηγείται διακήρυξις, ὑπογεγραμμένη εἰς μὲν τὴν ἔδραν τῆς ἐφορίας παρὰ τοῦ ἐφόρου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη παρὰ τοῦ ἀποθηκάρου ἢ ἄλλου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ δημοσιευομένη διὰ τοιχοκολλησεως πρὸ 2½ ὥρων ἐπὶ ἀποδείξει τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας, συνωδευμένα μὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ἐφόρου διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου.

Τὰ ἀρθρα 12—15 τοῦ παρόντος διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰς μονοήμερους δημοπρασίας.

32. Οἱ διὰ μονοήμερων δημοπρασιῶν ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφοῦ προηγουμένως καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ ὅπου ᾗθελε διατάξῃ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, καὶ προσαγάγωσιν εἰς τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀποθηκάρου τὸ περὶ τούτου τριπλότυπον γραμματίον συμφηφισμοῦ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ἢ τὸ διπλότυπον ἀποδεικτικὸν τοῦ εἰσπράκτορος.

Ἐάν δὲν παρουσιάσῃ διπλότυπον ἢ τριπλότυπον ἀποδεικτικὸν ἐντὸς τῆς πενθήμερου προθεσμίας, ἢ καταβάλλωσι μὲ-

ρος μόνον τοῦ ἀντιτίμου, καθὼς καὶ ἐν, καταβαλόντες δολόκληρον τὸ ἀντίτιμον, δὲν παραλάβωσιν ἐμπροθέσμως τοὺς καρπούς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29.

Ὁ ἀναπλειστηριασμός ὁμοῦ ἐνεργεῖται ὅπως καὶ αἱ μονοήμεροι δημοπρασίαι.

33. Τὸ ἀντίτιμον τῶν διὰ λιανικῆς πωλῆσεως ἐκποιουμένων καρπῶν καταβάλλεται ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀγοραστᾶς ὅπου ἤθελε διατάζει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

34. Ἡ πρὸς τοὺς ἀγοραστᾶς ἐν γένει παράδοσις τῶν ἐκποιουμένων καρπῶν ἐνεργεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ καυλοῦ τῆς ἀποθήκης.

Δι' ἐκάστην παράδοσιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἀποθηκαρίου, κατὰ τὸν δοθησόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον.

Οἱ ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρπούς εἰς ἣν ἤθελον εὑρεθῇ κατάστασις, καθὼς καὶ ἐὰν ἤθελον εὑρεθῇ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ ἐκποιηθέντος, χωρὶς νὰ ἔχωσι κανὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

35. Τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος, τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ἐξόδα τῆς παραλαβῆς τῶν καρπῶν εἶναι εἰς ἕαρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Εἰδικὴ διατάξις.

36. Ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διατάξεων, αἱ μὲν περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐνοικιάσεις α) τῆς ἐπικαρπίας καὶ τοῦ ὅλου προϊόντος τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ β) τοῦ ὅλου προϊόντος τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων, σταφιδαμπέλων, βαλκανοδένδρων κλπ. αἱ δὲ περὶ ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν τῶν προμηθευθέντων κτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1855.

82. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ ἀποκλεισμοῦ λιμένων πινων τῆς Ῥωσσίας κατὰ τὴν Βαλτικὴν ὑπὸ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Δηλοποιεῖ, συνεπεῖα ἐπισήμων κοινοποιήσεων, πρὸς γινῶσιν καὶ δδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι ἀπὸ τῆς 5 (17) Ἀπριλίου 1855 ὁ κατὰ τὰ παράλια τῆς Κουρλανδίας Ῥωσσὸς λιμὴν Δίσω ἐτέθη εἰς κατάστασιν στενοῦ ἀποκλεισμοῦ ὑφ' ἱκανῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὅτι ἅπαντες οἱ λιμένες, μυχοὶ, ὅρμοι καὶ ἀγκυροβόλια τῆς Ῥωσσίας ἀπὸ τῆς 55 μοίρας καὶ 54 βορείου πλάτους καὶ 210 5' ἀνατολικοῦ μήκους μέχρι τοῦ γάρου Φιλσάνδ κατὰ τὴν 58° 25' βορείου πλάτους καὶ 210 50' ἀνατολικοῦ μήκους (συμπεριλαμβανομένων ἰδίως τῶν λιμένων Σακεμπάουν, Βίνδω καὶ τοῦ στομίου τοῦ κόλπου Ῥήγας) ἐτέθησαν ἐπίσης τὴν 7 (19) Ἀπριλίου 1855, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς κατάστασιν αὐστηροῦ ἀποκλεισμοῦ δι' ἀποχωρήσεως δυνάμεως.

Δηλοποιεῖται προσέτι διὰ τῆς παρούσης, ὅτι ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ διεθνoῦς δικαίου καὶ τῶν ἀμοιβαίων συνθηκῶν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν λοιπῶν οὐδετέρων δυνάμεων ἀφ' ἑτέρου, ἐπιτρεπόμενα μέτρα θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ ὡς πρὸς ἅπαντα τὰ πλοία, ὅσα τυχὸν ἤθελον πειραθῇ νὰ ἐκδιώσωσι τὸν εἰρημένον ἀπολεισμένον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1855.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

83. Περὶ ἐκτυπώσεως χαρτοσήμου εἰς χάρτην ἀνευ τοῦ ὑδατίου σημείου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1855 Νόμον περὶ ἐκδόσεως τετρακοσίων χιλιάδων φύλλων μὴ φερόντων τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου μνημονευομένου ὑδατίου σημείου, Ἐπειδὴ τὰ τυποθέντα 100,000 φύλλα

δεν ἐξαρκούν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Ἐπειδὴ ὁ περιμενόμενος χάρτης τοῦ Ι. Μαλαβάρη δὲν ἐφθάσεν εἰσέτι. Ἀποφασίζομεν Νά τυπωθῶσιν ἑτέρα 100,000 φύλλα διὰ χαρτόσημα ἐκ τοιοῦτου χάρτου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὅρου τοῦ ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 184,64 ἀποράσει ἡμῶν ἀναφερομένους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1855.

δλ. Ν. Περί παραχωρήσεως τριῶν διαλελυμένων μοναστηρίων εἰς τὸν Π. Γ. Δημάκην ἐξ Ἀλαγωνίας πρὸς σύστασιν σχολείων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1854 Β. Διατάγματος γενομένη εἰς τὸν Πέτρον Γεωργίου Δημάκην παραχώρησις τῆς χρήσεως καὶ νομῆς τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Ἀλαγωνίας τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν τριῶν διαλελυμένων μοναστηρίων τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Μελέ, τῆς Παναγίας Σιδηροπόρτας, καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων μετὰ τῶν κτημάτων αὐτῶν, πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν σχολείων, ἐνὸς ἀλληλοδιδασκτικοῦ καὶ ἐνὸς Ἑλληνικοῦ, ἐγκρίνεται.

Κατὰ συνέπειαν ἄπαντες οἱ περιεχόμενοι εἰς τὸ ἀπὸ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 14,575 συμβόλαιον ὅροι ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς. Τὸ συμβόλαιον δὲ τοῦτο προσαρτᾶται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαΐου 1855.

Ἀριθ. 14,575.

Ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ κατοικοῦ Ἀθηνῶν Κοσμά Κοκίδου, ἐντὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὴν πλατείαν τοῦ Νομισματοκοπείου καταστήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παρουσιασθέντες ἀφ' ἐνὸς ὁ Κ. Περικλῆς Ἀργυρόπουλος ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἐνεργῶν ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην ἐν ὀνόματι τοῦ δημοσίου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου τρ. ἔτους 1854 Β. Διατάγματος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Κ. Πέτρος Γεωργίου Δημάκος Ἀλαγωνίος κτηματίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, γνωστοί μοι ὡμολόγησαν παρουσίαν καὶ τῶν κατωτέρω μαρτύρων, ὅτι συμμορφοῦνται μετὰ τὸ μνησθὲν Β. Διάταγμα, ἔχον οὕτως

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

«Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργῶν ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

4. Παραχωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὸν Πέτρον Γεωργίου Δημάκην, πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν ἐνὸς ἀλληλοδιδασκτικοῦ καὶ ἐνὸς Ἑλληνικοῦ σχολείου αἱ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Ἀλαγωνίας τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν κείμεναι τρεῖς διαλελυμέναι μοναὶ μετὰ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὰς κτημάτων τῶν σημειουμένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ἥτοι

α) Ἡ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐπονομαζομένη Μελέ, μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κτημάτων, συνισταμένων 1) ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Μονῆς, οὔσης ἐκτάσεως 30 περίπου στρεμμάτων καὶ 45 ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα· 2) ἐκ 200 περίπου ἐλαιοδένδρων καὶ 20 μωροδένδρων, κειμένων σποράδην ἐντὸς τοῦ χωρίου Τζερνίτσας· 3) ἐκ 13 περίπου στρεμμάτων γῆς ποτιστικῶν εἰς τρία τεμάχια διηρημένων, καὶ ἐκ 15 στρεμμάτων γῆς ξηρικών, εἰς πλείονα τεμάχια διηρημένων, κείμενα ἅπαντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Τζερνίτσας.

6) Ἡ τῆς Παναγίας, ἐπονομαζομένη Σιδηροπόρτα, μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κτημάτων, συνισταμένων· 1) ἐκ 50 περίπου στρεμμάτων γῆς, συνεχομένης μετὰ τῆς Μονῆς, καὶ περιέχοντα 300 περίπου ὀπωροφόρα δένδρα, ἥτοι συκῆς, μωρέας, καρύας, ἐλαίας καὶ κυπαρίσσους· 2) ἐκ δύο περιτοιγισμένων ἐλαιοπεριβολίων συγκειμένων ἀμφοτέρων ἐκ 4 περίπου στρεμμάτων, περιεχόντων 60 ἐλαιόδένδρα, καὶ ἀπεχόντων μέχρι βολῆς πυροδόλου ἐκ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων 50 στρεμμ. γ) Ἡ τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κτημάτων, συγκειμένων· 1) ἐκ 40 περίπου στρεμμάτων γῆς, συνεχομένων μετὰ τὴν Μονὴν, καὶ περιεχόντων ἐλαίας, καρύας, κλήματα καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα.

2. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ Μα-

νὰς ὀφείλει ὁ Π. Γ. Δημάκης νὰ ἐπισκευάσῃ ἰδίους ἀναλώμασιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν παραδόσεως, εἰς τὸν ὅσον ὥστε νὰ κατασταθῇ κατοικήσιμα τὰ δωμάτια αὐτῶν, αἱ δὲ αἰθουσαι χρήσιμοι διὰ τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων, τὰ δὲ λοιπὰ κτήματα νὰ βελτιώσῃ διὰ τακτικῆς καλλιεργείας, καὶ ἐμφυτεύσεως ἄλλων ὁπωρφόρων δένδρων εἰς τὰ κενὰ μέρη· τοὺς δὲ ναοὺς νὰ ἐπισκευάσῃ ἐπίσης καὶ νὰ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ κατάλληλον δι' ἱεροπραξίας.

3. Ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ κάρπωσις τῶν τριῶν κτημάτων τῶν Μονῶν, παραχωρεῖται εἰς τὸν Π. Γ. Δημάκην ἐπὶ ἀποδόσει εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἐκκλ. ταμεῖον τῶν ἐγκλητικῶν φόρων, οἷτινε· θέλουν προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος δι' ἐκτιμήσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὰς περὶ τούτου διατυπώσεις τῶν φορολογικῶν νόμων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδομένων Β. Διαταγμάτων, καὶ ἀποδίδονται παρὰ τοῦ ῥηθέντος Π. Δημάκη εἰς τὸ εἰρημένον ταμεῖον. Ποσὸν δὲ ἴσον μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιοριζόμενον ἐσχάτῃ εἰς δραχμὰς τετρακοσίας τεσσαράκοντα κατ' ἔτος θέλει ἀποδιδεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἱπουργοῦ εἰς τὸν ῥηθέντα Δημάκην λόγῳ συνδρομῆς εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ συστηθησόμενα Σχολεῖα καὶ θέλει ἐγγράφεσθαι τούτο εἰς τὸ σῆμα ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰρημένου Ἱπουργείου.

4. Ὁ Π. Γ. Δημάκης ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ ἐντὸς ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν παραδόσεως τῶν μονῶν ἐν ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον καὶ ἐν ἑλληνικὸν ἐντὸς μιᾶς ἡ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρω Μονῶν κατὰ τοὺς περὶ ταιούτων σχολείων ὑπάρχοντας τύπους.

Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ Σχολάρχου γίνεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ μισθοὶ αὐτῶν ὅπως εἶναι κανονισμένοι πληρόνονται παρὰ τοῦ Π. Γ. Δημάκη ἐξ ἰδίων αὐτοῦ χρημάτων. Ὁ αὐτὸς Δημάκης ὀφείλει νὰ διορίξῃ καὶ μισθοδοτῇ τοὺς ἀναγκαίους ὑπηρετάς τῶν σχολῶν

καὶ νὰ χορηγῇ δωρεὰν εἰς τοὺς ἰνδεδεῖς μαθητὰς τὰ ἀναγκαῖα διδασκτικὰ βιβλία.

Ὅφειλει ἐπίσης νὰ διατηρῇ ἓνα ἢ δύο ἱερεῖς διοριζομένους κατὰ πρότασιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μεσσηνίας διὰ νὰ ἱεουργῶσιν.

5. Αἱ παραδόσεις τῶν μαθημάτων καὶ αἰεξετάται· τῶν μαθητῶν εἰς ἀμφοτέρω τὰ σχολεῖα θέλουν γίνεσθαι κατὰ τὰ κανονισμένα διὰ τὰ δημοτύπικα σχολεῖα, διατηρουμένων πρὸς τούτοις ὅλων τῶν δικαιωμάτων ἐποπτείας τοῦ Κράτους.

Θέλει προσκληθῇ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας μετὰ τοῦ Νομάρχου, Γυμνασιάρχου καὶ ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ τοῦ Σχολάρχου Καλαμῶν καὶ δύο ἄλλων μελῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Π. Γ. Δημάκη νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἅπασ· τούλάχιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος διδασκτικὰ καταστήματα καὶ ἐξετάζωσιν ἂν γίνωνται καλῶς αἱ παραδόσεις τῶν μαθημάτων καὶ νὰ προτείνωσι τὰ δεόντα περὶ τῶν ἀπαιτουμένων βελτιώσεων εἰς τε τὸ ἐπὶ τῆς Δημ. ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον καὶ τὸν καθιδρυτὴν Π. Γ. Δημάκην.

Τῇ γνωμοδοτήσει τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἀπολύεται καὶ ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου πᾶς διδάσκαλος ἡ καὶ αὐτὸς ὁ σχολάρχης, ἐὰν ὁ καθιδρυτὴς Π. Γ. Δημάκης ἀναφέρῃ, ὅτι δεικνύει ἀμέλειαν εἰς τὴν εκπλήρωσιν τῶν καθικόντων του ἢ καθίσταται σκανδαλώδεις δι' ἄλλους λόγους ἢ διαγωγή του ἐν τῇ σχολῇ.

6. Πέτρος Γ. Δημάκης ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κανονισθέντα τὰς συστηθησόμενας παρ' αὐτοῦ σχολὰς ἰδίαις δαπάναις. Μετὰ τὴν ἀποβιώσιν του ἡ διατήρησις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἐκ τῆς περιουσίας του ὑπὸ τῶν ἐκτελεσῶν τῆς διαθήκης του. Ἐὰν δὲ πρὸ τῆς ἀποβιώσεώς του ἤθελεν ἀμελήσῃ τὴν διατήρησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος σχολείων, καὶ ἐκ τῆς ἀμελείας του, ἡ τῆς μὴ εκπληρώσεως τῶν ὑποσχέσεών του ἐπέλθῃ διάλυσις τῶν σχολῶν, τὰ παραχωρούμενα εἰς αὐτὸν τρία διαλελυμένα Μοναστήρια μετὰ τῶν κτημάτων αὐτῶν ἐπανερχονται αὐτοδιδ-

καίως εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, πρὸς ὄφελος τοῦ ὁποίου μένουσιν ἅπασαι αἱ βελτιώσεις, αἵτινες ἤθελον πραγματοποιηθῇ παρὰ τοῦ Πέτρου Γ. Δημάκη, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους αὐτοῦ. ἢ τῶν κληρονόμων του.

7. Ἐάν ἐν τῇ διαθήκῃ του ὁ Π. Γ. Δημάκης δὲν προσδιορίσῃ ἀνάλογον καὶ ῥαθερόν χρηματικὸν ποσὸν πρὸς συντήρησιν τῶν δύο σχολῶν, τὸ δημοσίον ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ απαιτουμένου ποσοῦ ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ εἰρημένου, εἴτε ἤθελε διαθέσει αὐτὴν ὑπὲρ ἄλλων προσώπων ἢ καταστημάτων, εἴτε μὴ.

8. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον διατηρεῖ εἰς ἑαυτὸ τὴν κυριότητα ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Διατάγματος παραχωρουμένων Μονῶν καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν. Δὲν δύναται ὁμοίως νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὰ ἀπὸ τὸν Δημάκην, οὐδὲ νὰ μεταβάλλῃ τὴν χρῆσιν καὶ νομὴν αὐτῶν, ἐνόσω ζῶντος τοῦ ῥηθέντος Δημάκη διατηροῦνται αἱ δύο Σχολαὶ παρ' αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν ἀποθίωσίν του ἐξυκολουθεῖ ἡ διατήρησις ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ τούτου τοῦ καθιδρυτοῦ.

9. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐνδιαλαμβανόμενων εἰς τὴν παρὸν Διατάγμα ὄρων θέλει συνταχθῇ συμβόλαιον ἐνώπιον συμβολαιογράφου μεταξὺ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Π. Γ. Δημάκη, δι' οὗ θέλει υποσχεθῇ ὁ τελευταῖος, ὅτι παραδέχεται τοὺς ὅρους τούτους καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει. Τὸ συμβόλαιον δὲ τοῦτο ὑποβληθήσεται μετὰ τὴν συγκάλεισιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργούς.»

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὁ εἰρημένος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός καὶ Π. Γ. Δημάκης ὡμολόγησαν, ὅτι ἀπεδέχθησαν ἐν γνώσει ἅπαντα τὰ εἰς ἕκαστον ἀπονειμώ-

μενα διὰ τοῦ Β. Διατάγματος δικαιώματα καὶ ἅπασας τὰς δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις, καὶ ὑπόσχονται ἕκαστον τῶν μερῶν τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του. Ἰδίᾳ δὲ συνομολογεῖται κατὰ προσθήκην, ὅτι ἡ μὲν παράδοσις τῶν ἀνωτέρω Μονῶν θέλει γενῇ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Καλαμῶν, ἡ ἄλλου τινὸς ὑπαλλήλου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διορισθησομένου, ἡ δὲ παραλαβὴ παρὰ τοῦ Πέτρου Γ. Δημάκη, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διορισθησομένου πληρεξουσίου του, ἅμα τὸ παρὸν συμβόλαιον ἐπιψήφισθ' ὑπὸ Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Τῆς παραδόσεως θέλει συνταχθῇ πρωτόκολλον εἰς διπλὸν, περιέχον τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ὁροθεσίαν τῶν κτιρίων καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων δένδρων.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα ὑπογραφησόμενα παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν παράδοσιν, τοῦ Οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ Πέτρου Γ. Δημάκη ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ τοῦ Γεωμέτρου, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ τῶν ἐνεργησόντων τὴν καταμέτρησιν ἢ ὁροθέτησιν τῶν κτημάτων πραγματοποιησάντων, θέλουσι διῶθ' ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθῆναις τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1854 ἔτους καὶ ἀναγνωσθὲν ἐνώπιον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν δύο μαρτύρων πολιτῶν Ἑλλήνων, Κυρίων Γεωργίου Θερινοῦ καὶ Π. Βαλασμάκη, ὑπαλλήλων, κατοίκων Ἀθηνῶν, γνωστῶν μοι, ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ.

Γ. Θερινός. Π. Ἀργυρόπουλος.

Π. Βαλασμάκης. Π. Γ. Δημάκης.

Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν Κ. Κοκίδης.

85. Ν. Περὶ ἀτελείας δημοτρεφικῶν νεοτῶν τῶν Ἰονίων ἐργατῶν.

ΟΘΝΝ. κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς ἕκαστον τῶν ἰσνίων ἐργατῶν τῶν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν προσερχομένων διὰ γεωργικᾶς ἐργασίας

νά φέρη μεθ' ἐαυτοῦ ἐξερχόμενος τῶν ἑλληνικῶν συνόρων ἐλεύθερον παντὸς ἐξαγωγικοῦ τέλους τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐργασίας του εἰς 25 κοιλὰς δημοτικῶν καρπῶν συμποτούμενον κατ' ἐκλογὴν τοῦ εἶδους.

2. Ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου, ὅπου οἱ γεωργοὶ οὗτοι διέμενον, ἐκδίδει περὶ τῆς ιδιότητος καὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ τελωνεῖον θέλει ἐπιτρέψει τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ προσδιορισθέντος ποσοῦ ἀνευ τέλους.

Διὰ δὲ τὰ περιπλέον τῶν 25 κοιλῶν κατ' ἄτομον θέλει πληρῶνεσθαι τὸ τέλος κατὰ τὸ ἰσχύον πρωτόκαλλον περὶ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1855.

86. Ν. Περὶ πληρωμῆς τοῦ τμήματος τῶν γηπέδων ἐφ' ὧν οἱ κατέχοντες ἠκοδομήσαν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ οἰκοδομήσαντες μέχρι τοῦ 1853 ἔτους ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκίας, ἐργαστήρια ξενοδοχεῖα, ἢ ἀνεμοκινήτους μύλους, ἢ κατέχοντες νομίμῳ τίτλῳ ταιαύτας οἰκοδομὰς, θέλουσι πληρῶσαι τὸ τίμημα τῶν γηπέδων, δι' ἐκτιμήσεως προσδιοριζόμενον, εἰάν δὲν ἐπλήρωσαν αὐτὸ, ἢ δὲν ἔλαβον τὰ γήπεδα εἰς προικοδοτήσιν, κατὰ τὰ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1838 καὶ 8 Φεβρουαρίου 1843 Β. Διατάγματα.

2. Εἰς τοὺς ἀνεγείραντας, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον οἰκοδομὰς παραχωρεῖται ὑπὸ τοῦς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἡ περιοχὴ αὐτῶν, εἰάν ὑπάρχῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν, προσδιοριζομένη κατὰ μέγιστον ὅρον, διὰ μὲν τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς οἰκίας μέχρι 500 βασιλικῶν τε ραγωνικῶν πήχεων, διὰ δὲ τὰ ξενοδοχεῖα μέχρι τρισχιλίων τὸ περιπλέον τῆς ἐκτάσεως ταύτης, ὡς καὶ τὰ διὰ παραπηγμάτων ἢ περιτοχισμάτων κατεχόμενα ὑπὸ πολιτῶν γήπεδα μεταβαίνουν αὐτοδικαίως εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου.

Πᾶσα δὲ ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τῶν μέχρι τοῦδε κατόχων διὰ φυγείας ἢ ἄλλας βελτιώσεις παρ' αὐτῶν εἰς

ταῦτα γενομένας εἶναι ἀπαράδεκτος.

3. Ἡ ἐκτίμησις τῶν γηπέδων ἐνεργεῖται ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων, διοριζομένων τοῦ ἐνὸς παρὰ τοῦ Δημοσίου, καὶ τοῦ ἑτέρου παρὰ τοῦ ἀνεγείραντος τὴν οἰκοδομήν, ἢ τοῦ νομίμου τίτλῳ κατέχοντος αὐτά. Ἐν περιπτώσει δὲ διχογνωμίας αὐτῶν τρίτος πραγματογνώμων, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, ἀποφασίζει ὀριστικῶς, ἢ παραδεδεχόμενος θατέραν τῶν γνωμῶν, ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν δύο γνωμῶν.

Περὶ τῆς ἐκτιμήσεως συνάσσεται ἔκθεσις, ἣτις ὑπογραφομένη παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

Ἐάν ὁ ἀνεγείρας τὴν οἰκοδομήν, προτεταλόμενος διὰ δικαστικῷ κλητῆρος, δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους τοῦ πραγματογνώμονα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου διορίζει αὐτὸν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτῆμα.

Τὴν ἔκθεσιν τῶν πραγματογνωμόνων κηρύττει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἐκτελεστήν.

4. Τὸ τίμημα τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαλλοτριουμένων γηπέδων θέλει πληρωθῇ ἁτόκως εἰς ἑπτὰ ἐτήσιους συνεχεῖς ἴσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη πληρώνεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου, περὶ τῆς ὁποίας ὁ ἀρμοδίας ταμίης θέλει νομίμως εἰδοποιήσῃ τὸν δικαιοῦχον, τὸ δὲ παραχωρητήριον παραδίδεται μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς α'. δόσεως.

Τὸ Δημοσίον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψῃ πρῶτον ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ, ἰσχύουσιν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ τμήματος τῶν γηπέδων.

5. Τῶν ὠφελημάτων τοῦ παρόντος Νόμου θέλουσι μεθεῖναι καὶ οἱ ἀνεγείραντες μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1853 ἐθνικῆς οἰκίας, ἐργαστήρια, ξενοδοχεῖα καὶ ἀνεμοκινήτους μύλους ἐπὶ ἐθνικῶν ἐρείπων, ἢ ο

ἐπισκευάσαντες τοιαύτας οἰκοδομὰς, ἐὰν ἢ τῆς ἐπισκευῆς δαπάνη ὑπερβαίῃ κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν γηπέδων θέλει συμπεριληφθῇ καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐρειπίων ἢ ἐπισκευασθεισῶν οἰκοδομῶν.

6. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸν παρόντα Νόμον, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὰς αἰτήσεις των ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ κτῆμα, ἄλλως θέλουσι στερηθῇ τῶν ὠφελημάτων αὐτῶν.

7. Οἱ ἀνεγείραντες ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἢ ἐπὶ ἐθνικῶν ἐρειπίων οἰκοδομὰς, περὶ ὧν ὁ παρὼν Νόμος ἐνδιαλαμβάνει, ὡς καὶ οἱ ἐπισκευάσαντες τοιαύταις δυνάμει ἐτέρων Νόμων ἢ Βασιλικῶν διαταγμάτων, δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου, ἀλλὰ μένουσιν ὑπὸ τοὺς ὁρίσμούς των Νόμων καὶ τῶν Διαταγμάτων, κατὰ τὰ ὅποις προσεκλήσαντο τὴν κηρύττητα τῶν κτημάτων αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Μαΐου 1855.

87. Α. Περὶ συστάσεως ταχυδρομικοῦ καταστήματος εἰς Κυλλήνην.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος, ἐγκρίνομεν τὸ νὰ συσταθῇ ταχυδρομικὴν κατάστημα εἰς Κυλλήνην, καὶ νὰ ἀνατεθῶσι τὰ ἔργα τοῦ ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου εἰς τὸν σχετικὸν ὑγειονομικὸν σταθμάρχην, μὲ τὴν ἀπολαυτὴν τοῦ ποσοστοῦ των 20 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπράξεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1855.

88. Α. Περὶ κατηργήσεως τοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ τάφου τοῦ Θεμιστοκλέους ἀποφασισθέντος λοιμοκαθαρτηρίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ε. ε. ἡμετέ-

ρον διάταγμα περὶ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Πειραιῶς, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἡ θέσις τοῦ τάφου τοῦ Θεμιστοκλέους περιέχει τινὰς δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ προσωρινοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

α) Εἰς τὴν ἀνωτέρω μνησθεῖσαν θέσιν τοῦ τάφου τοῦ Θεμιστοκλέους δὲν θέλει ἀνεγερθῇ τὸ προσωρινὸν λοιμοκαθαρτηριον.

β) Ἀντὶ λοιμοκαθαρτηρίου θέλουν χρησιμεύσει πλεῖστα προσωρμισμένα ἐξωθεν τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ πέραν τοῦ Κανθάρου.

γ) Κατὰ τὸ παράλιον, ἐνθα εἶναι προσωρμισμένα τὰ πλοῖα, θέλουν ἀνεγερθῇ τὰ ἀπαιτούμενα παραπήγματα διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν ὑπὸ καθάρσιν ἀρρώστων, καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1855.

89. Α. Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς Κρήτας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ πρότασιν τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, παρατείνομεν εἰς ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς σήμερον τὴν κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1850 ἡμετέρου διατάγματος δοθεῖσαν ἄδειαν εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ ΚΔ' ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῶν ἀπὸ 13 Ἀπριλίου Β. Διαταγμάτων λαβόντας ἐθνικὰς γαίας Κρήτας, διὰ νὰ καταθέσωσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου αὐτῶν ἐπιτρόπου εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς σταθερᾶς, ἢ προσκαίρου διαμονῆς των πάντα τὰ ἀπαιτούμενα, ἀποδεικτικὰ ταυτότητος, χρόνου μεταναστεύσεως κλπ. καθὼς καὶ τοὺς τίτλους δι' ὧν παρεχωρήθησαν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐθνικαὶ γαῖαι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1855.

90. Περὶ γραμματοσήμου (α).

(α) Παραλείπεται, διότι ἐψηφίσθη νέος νόμος κατὰ τὸ 1860.

91. Α. *Περὶ διαθέσεως τῶν προσόδων τῶν κτημάτων τῆς ἐν Τίρυνθι γεωργικῆς σχολῆς καὶ τοῦ Β. ἱπποφωρβείου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὴν ἀριθρὸν 59 τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου τοῦ παρόντος ἔτους, ΣΟΖ' Νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἀπορραϊζόμεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὰ προϊόντα τοῦ ἐν Τίρυνθι καταστήματος τὰ παραγόμενα, α) Ἐκ τῶν ἀμέσως παρὰ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς πρὸς διδασκαλίαν γεωργουμένων γαιῶν, καὶ ἔκ τῶν παντὸς εἶδους φυτειῶν αὐτῆς, οἷον ἀμπέλων, σταφυδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων, καὶ λπ. ἐκποιῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν τοῦ δημοσίου Β. διατάγματος.

2. Αἱ περισσεύουσαι γαῖαι καὶ νομαὶ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Ἱπποφωρβείου, διηρημέναι ὥς ἔχουσιν εἰς τμήματα ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ παραχωροῦνται δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν ἐπὶ ἀποδόσει δικαιώματος ἐπικαρπίας ἢ εἰς χρήματα ἢ εἰς καρπούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1855.

92. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ ἀφομοιώσεως τῶν πλοίων τοῦ Βασιλείου τῶν Δύο Σικελιῶν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας μὲν πρὸς ἐγγχώρια ὡς πρὸς τὴν ἀπότισιν τῶν ναυτιλιακῶν δικαιωμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Πρὸς τὰς Τελωνιακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου π. ε. Β. διατάγματος καὶ τῆς δηλώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Δύο Σικελιῶν, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ τὰ Σικελικὰ πλοία, θέλουν θεωρεῖσθαι ἀμοιβαίως εἰς τοὺς Λιμένας τῶν δύο Βασιλέων ὡς ἐγγχώρια, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων θαλασσοπορίας, λιμένος, φάρου, ἀγκυροβολήσεως, χωρητικότητος,

ναυτιλιακῶν ἐγγράφων ὡς καὶ παντὸς ἄλλου δικαιώματος, ἐπιβαρύνοντος τὰ πλοία αὐτὰ καθ' ἑαυτά.

Προσκαλεῖσθε ἐπομένως νὰ μὴν ἀπαίτητε ἀπὸ τὰ Σικελικὰ πλοία ἄλλα δικαιώματα παρ' ἐκεῖνα μόνον, τὰ ὁποῖα πληροῦνσι καὶ τὰ Ἑλληνικὰ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1855.

93. Α. *Περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ περὶ Ναυτικῶν συντάξεων Νόμου.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου ὑπὸ στοιγ. ΣΚΗ', ἀπεφασίσαμεν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ συντάξεων ἀποστρατείας διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν.

1. Αἱ διὰ πολ. ετῆ ὑπηρεσίαν ἀξιώσεις εἰς σύνταξιν ἐξελέγχονται παρὰ τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς, ἥτις λαμβάνει ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ ἑξῆς καὶ τὰ κατὰ τὸ ἀριθρ. 27 τοῦ παρόντος διατάγματος παραδεκτὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα.

α) Ἀπόσπασμα τοῦ ναυτικοῦ μητρώου, προστηκόντως ἐπικυρωμένον, ἐμφαίνον τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐκστρατειῶν.

β) Ἀπόγραφον τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, δηλοῦν τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεως ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἐγγράφον πιστοποιήσιν δύο ἀξιοπίστων προσώπων.

Διὰ τοὺς εἰς τὸ ναυτικὸν μεταθέντας καὶ καταταγθέντας στρατιωτικούς λαμβάνει ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσιῶν τῶν ἀναγκαῖα κατὰ τὰς στρατιωτικὰς διατάξεις ἀποδεικτικά.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συντάξεων ἀποστρατείας διὰ τραύματα ἢ νοσήματα.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῶν βλαβῶν, αἵτινες θεωροῦνται ἰσοδύναμοι μὲ τὸν ἀκρωτηριασμόν, ἢ

τὴν παντελὴ ἀχρησίαν ἑνὸς μόνου μέλους.

2. Θεωροῦνται βλάβαι ἰσοδύναμοι μὲ τὸν ἀκρωτηριασμόν, ἢ τὴν παντελὴ ἀχρησίαν ἑνὸς μόνου μέλους αἱ παραδεδεγμέναι ὡς τοιαῦται διὰ Β. διατάγματος κατὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ δύο ναυτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἰατρῶν, ἑνὸς μέλους τοῦ ἱατροσυνεδρίου, τοῦ καθηγμένου τῆς ἱατρικῆς, καὶ τοῦ τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ναυτικοῦ, ἢ στρατιωτικοῦ, ἱατροῦ, καὶ ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν τύπων, καθ' οὓς δικαιολογοῦνται καὶ ἐξελέγχονται αἱ τῶν ναυτικῶν ἀξιώσεις εἰς σύνταξιν διὰ τραύματα ἢ νοσήματα, καὶ περὶ τῶν προθεσμιῶν ἐν τῶν ὁποίων ἡ δικαιολόγησις γίνεται.

3. Ὁ ἀξιῶν ν' ἀπολαύσῃ σύνταξιν διὰ τραῦμα ἢ νόσημα ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλῃ πρὶν ἀπέλθῃ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ καὶ ἐντὸς τριῶν ἀπὸ τῆς ἀπελεύσεως ἡμερῶν, ἐὰν ἀπέρχηται καθ' ὑποχρέωσιν, αἴτησιν περὶ τούτου· ἐὰν δὲ διενέχῃ ἀνά χειρὸς πάντα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τοιαύτης αἰτήσεως ἀναγκαῖα ἔγγραφα, νὰ ὑποβάλῃ τοῦλάχιστον ἐντὸς τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν αἴτησιν περὶ ἐξετάσεως τῆς σωματικῆς του καταστάσεως πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι ἐπῆλθεν αὐτῷ πᾶν ἡμᾶ τι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 14, 15, ἢ 16 τοῦ νόμου.

4. α. Εἰάν τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα τὰ δίδοντα δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἐπροξένησαν τελείαν τύφλωσιν, ἢ ἀκρωτηριασμόν, ἢ παντελὴ ἀχρησίαν ἑνὸς ἢ πλείονων μελῶν, οἱ τοιαῦτα πᾶθόντες δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπολαύσιν τῆς συντάξεως, ἢ τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς των καταστάσεως, καὶ μετὰ τὴν ἀπέλευσιν των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῶν ἐξῆς προθεσμιῶν, ἀρχομένων ἀφ' ἧς ἀπῆλθον.

Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἐὰν τὰ τραύματα

ἢ τὰ νοσήματα ἐπροξένησαν ἀκρωτηριασμόν, ἢ παντελὴ ἀχρησίαν ἑνὸς μόνου μέλους.

Ἐντὸς δύο ἔτων, ἐὰν τελείαν τύφλωσιν ἐπροξένησαν, ἢ ἀκρωτηριασμόν, ἢ παντελὴ ἀχρησίαν δύο μελῶν.

β'. Ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρὸς παραδοχὴν τῶν αἰτήσεων των νὰ ἐξήτησαν, πρὶν ἀπέλθωσι τῆς ὑπηρεσίας, ἢ καὶ ἐντὸς τριῶν μετὰ τὴν ἀπέλευσιν ἡμερῶν, ἐὰν καθ' ὑποχρέωσιν ἀπῆλθον, τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς των καταστάσεως πρὸς βεβαίωσιν τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος.

5. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν φροντίζει ἵνα αἱ ἐξετάσεις τῆς σωματικῆς καταστάσεως τῶν αἰτουμένων αὐτάς, ἢ τὴν ἀπολαύσιν τῆς συντάξεως, ἐνεργῶνται δι' αὐτοψίας ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἵτινες κατὰ τὰ ἀρθρα 3 καὶ 4 ὀρίζονται εἰς ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων, ἢ, ἂν τοῦτο ἀκατόρθωτον, ἦναι, καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν, ἀλλ' ὅσον ἐνεστὶ τάχιον.

Οἱ δ' αἰτούμενοι τὴν ἐξέτασιν ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτοψίαν, ἅμα ἐπὶ τούτῳ προσκληθῶσιν.

6. α. Αἱ περὶ σωματικῆς καταστάσεως ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται ἐνώπιον ἀξιωματικοῦ τινος τοῦ ναυτικοῦ ὑφ' ἑνὸς ἢ δύο ναυτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἰατρῶν.

β'. Ἰφ' ἑνὸς μὲν ἱατροῦ ἐνεργοῦνται, ὅταν ἀφορῶσι τὴν βεβαίωσιν μόνον τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος (ἀρθρ. 4 ἐδ. β'), ὑπὸ δύο δὲ, ὅταν ἀφορῶσι τὴν βεβαίωσιν, ὅτι ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος πᾶν ἡμᾶ τι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρ. 14, 15, ἢ 16 τοῦ Νόμου (ἀρθρ. 3 καὶ ἀρθρ. 4 ἐδάφ. α').

γ'. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ὁ ἱατρός ὀφείλει, μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν, νὰ χαρακτηρίσῃ ἀκριβῶς τὸ τραῦμα ἢ τὸ νόσημα, ἀναφέρον τούτου καὶ τὰ παρατηρηθέντα συμπτώματα.

δ'. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὀφείλουσιν οἱ ἱατροὶ πρὸς τοῖς εἰρημένοις, καὶ ν' ἀφανθῶσιν·

1. Ἄν τὸ πᾶν ἡμᾶ ἦναι ἐκ τῶν ὑπὸ

τῶν ρηθέντων ἄρθρων τοῦ νόμου προβλεπομένων, ἀναφέροντες ῥητῶς καὶ αἰτιολογημένως τὸ ὅφ' οὗ προβλέπεται ἄρθρον· ἐν δὲ τὸ πάθημα ἦναι βλάβη, μὴ παραδεδεγμένη εἰσέτι συμφώνως μὲ τὸ ἄρθ. 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς ἰσοδύναμος μὲ τὸν ἀκρωτηριασμόν ἢ τὴν παντελῆ ἀχρησίαν ἐνὸς μόνου μέλους, θεωρητέα ὅμως, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, ὡς τοιαύτη, οἱ ἱατροὶ θέλουσι γνωμοδοτήσῃ περὶ τούτου καὶ ἀναφέρει τοὺς λόγους.

2. Ἄν ἦναι ἀνίατον· ἂν δηλαδή, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, ἦναι ἀνεπίδεκτον τοιαύτης βελτιώσεως, ὅποια ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὴν δεινότητα τῶν ὑπὸ τῶν ρηθέντων ἄρθρων τοῦ νόμου προβλεπομένων παθημάτων.

ε. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως σημειοῦται ἐν ἐκθέσει, συντασσομένη κατὰ τὸν προσηρτημένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα τύπον ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α, ἧτις υπογράφεται παρὰ τῶν ἱατρῶν, θεωρεῖται παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ, καὶ υποβάλλεται εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν ἐντὸς δύο το πολὺ ἡμερῶν μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς ἐξετάσεως.

7. Πρὸς ὑποστήριξιν αἰτήσεως περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως διὰ τραῦμα, ἢ νόσημα, ἀπαιτεῖται νὰ προσάξῃ ὁ αἰτούμενος αὐτὴν τὰ ἐξῆς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

α. Απόσπασμα τοῦ ναυτικοῦ μητρώου, προσηκόντως ἐπικυρωμένον, ἐμφαίνον τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐκτραπειῶν.

β. Επίσημον ἔγγραφον βεβαιοῦν, ὅτι ἐτραυματίσθη κατὰ πόλεμον, ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεισιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἢ ὅτι ὑπέστη τὰς κακουχίας, ἢ τὰ τυχαῖα αὐτῆς συμβάματα, εἰς 2 τὸ νόσημα ἀποδίδει, καὶ δηλοῦν συγχρόνως καὶ τῆς τρώσεως, ἢ τῶν κακουχιῶν, ἢ τυχαίων συμβαμάτων τὸ εἶδος, τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον, ἔτι δὲ καὶ τὸ τετρωμένον τοῦ σώματος μέρος ἐὰν περὶ τραύματος πρόκειται.

γ. Πιστοποιητικὸν τοῦ ἱατροῦ, ὅστις πρῶτος ἐνοσήλευσεν αὐτὸν, ἀφ' οὗ ἐτραυματίσθη, ἢ ἐκ τῶν κακουχιῶν, ἢ τυχαίων

συμβαμάτων ἐνόσησε· καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ ἱατροῦ, ὅστις τυχὸν ἐνοσήλευσεν αὐτὸν, ὅτι ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος τὸ πάθημα, εἰς ὃ τὴν ἀξίωσιν τῆς συντάξεως στηρίζει.

Ἐκ τῶν πιστοποιητικῶν τούτων ἀπαιτεῖται, τὸ μὲν νὰ περιέχῃ τὴν ἐποχὴν τῆς νοσηλεύσεως καὶ ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ τραύματος, ἢ τοῦ νοσήματος, τὸ δὲ νὰ ἐμφαίνῃ, ὅτι ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος πάθημα τι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀριθ. 14, 15, ἢ 16 τοῦ νόμου, ἐκείνου ἐξ αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐπῆλθε, ῥητῶς ἀναφερομένου καὶ νὰ δηλῇ προσέτι καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν τοῦτο ἐπῆλθε καὶ τὰς ὀργανικὰς βλάβας, ἐξ ὧν ἐπῆλθεν.

8. Ὁ αἰτούμενος τὴν ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως μετὰ τὴν ἀπέλευσίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται νὰ προσάξῃ, πρὸς τοὺς εἰρημένους, καὶ τὴν κατὰ τὴν ἀπέλευσιν γενομένην, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 6 βεβαιώσιν τῆς σωματικῆς του καταστάσεως ἢ βεβαιώσεως τοιαύτης μὴ γενομένης, τὴν ἀποδείξιν, ὅτι ἐγκλίρω· αὐτὴν ἐζήτησεν.

9. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 7 καὶ 8 ὀριζόμενα ἔγγραφα ἀπαιτεῖται νὰ υποβάλλωνται ἐντὸς ἐξ τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς τυχὸν ἀπελεύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας· ἐν δὲ τῇ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 περὶ πτώσει, ἢ προθεσμίας αὐτῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφερομένων.

10. Πᾶσα περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως ἢ περὶ ἐξετάσεως σωματικῆς καταστάσεως αἰτήσις καὶ πάντα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αἰτήσεως περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, υποβάλλονται διὰ τῆς ταχυτικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργεῖον· αἱ δὲ ἀρχαί, αἱ λαμβάνουσαι παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τὰς αἰτήσεις κατὰ τὰ ἔγγραφα, ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν εἰς αὐτοὺς ἀποδείξιν παραλαβῆς.

11. Ὑποβληθείσης αἰτήσεως περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως, ἢ ἐν τῇ Ἰπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐξεταστικῇ ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῇ ἐξετάζεται.

α. Ἄν τὰ ἔγγραφα (καὶ περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως καὶ περὶ ἐξετάσεως τῆς σωματικῆς καταστάσεως αἰτήσεσι καὶ τ' ἄλλα), δεσφ. καὶ οἷα νὰ ὑποβληθῶσιν ἀπαιτεῖται, ὑποβλήθησαν ἤδη, καὶ ὑπεβλήθησαν ἐμ-
προβέσμως.

β. Ἄν αἱ πρὸς βεβαίωσιν τῆς σωματικῆς καταστάσεως αὐτοψίαι, αἰτίνες τυ-
χόν νὰ ἐνεργηθῶσιν ἔπρεπεν, ἐνεργήθησαν·
τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἂν ἡ τοιαύτη
ἐλλείψις προήλθεν ἐξ αἰτίων ἀνεξαρτήτων
τῆς θελήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως
συντάσσει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὑποβάλλει εἰς
τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἔκθεσιν
αἰτιολογημένην, ἐν ᾗ, ἐάν πάντα εὖρε κα-
λῶς ἔχοντα, θέλει προσέτι ρητῶς ἀναφέ-
ρει, καὶ ὅσα ἐκ τῶν αἰτίων, εἰς ἃ ὁ τὴν
σύνταξιν αἰτούμενος ἀποδίδει τὸ πάθημα,
παραδέχεται ὡς ἀποδεδειγμένα καὶ ὡς
προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Νό-
μου.

12. Ἐάν ἐκ τῆς ἐξετάσεως προκύψῃ
ὅτι ὁ τὴν σύνταξιν αἰτούμενος δὲν ἐξεπλή-
ρωσε πᾶν ὅ,τι πρὸς ἀπολαυὴν αὐτῆς νὰ
ἐκπληρώσῃ ἀπρεῖτο, ἡ αἴτησις ἀπορρί-
πτεται δι' αἰτιολογημένης τοῦ Ὑπουργοῦ
ἀποφάσεως.

13. α. Ἐάν ἡ αἴτησις δὲν ἀπορρίφθῃ,
ὁ Ὑπουργὸς διευθύνει τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐ-
πιτροπῆς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα εἰς ἐτέ-
ραν ἐπιτροπὴν, διοριζομένην παρ' αὐτοῦ,
καὶ συγκειμένην ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωμα-
τικοῦ τοῦ ναυτικοῦ καὶ δύο ναυτικῶν ἢ
στρατιωτικῶν ἱατρῶν, τὰ ἐξ ἧς δ' ἔχουσιν
καυθῆναι.

β. Ἐάν ἐξετάσις δὲν ἐγένετο προλα-
βόντως, κατὰ τὸ ἀρθρον 6 ἐδάφ. δ'. πρὸς
βεβαίωσιν, ὅτι ἐπῆλθε τῷ αἰτουμένῳ τὴν
ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως πάθημα τι ἐκ τῶν
προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρ. 14, 15,
ἢ 16 τοῦ Νόμου, οἱ ἱατροὶ ἐνεργοῦσιν αὐ-
τοῖ τὴν εἰρημένην ἐξέτασιν, καὶ ἀποφαί-
νονται, ὅπως ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ ὀρίζεται.

Αὐτοὶ ἀποφαίνονται προσέτι, καὶ περὶ
τοῦ ἂν τὸ πάθημα ᾗναι ἀποδοτέον εἰς αἴ-
τια, παραδεδειγμένα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ὕμνῳ
ΣΤΑΛΟΤΗ ΝΟΥ ΤΟΜ. Γ'.

γείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν
συντάξεων ἐπιτροπῆς, ὡς ἀποδεδειγμένα
καὶ ὡς προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10
τοῦ Νόμου.

γ'. Ἐάν δ' ἐγένετο προλαμβάντως τοιαύ-
τῃ ἐξέτασις, οἱ ἱατροὶ παραδέχονται ὅτι
οἱ ἐνεργήσαντες αὐτὴν περὶ τοῦ παθήμα-
τος ἐκθέτουσι, καὶ ἀποφαίνονται μόνον
περὶ τοῦ ἂν ᾗναι ἀποδοτέον εἰς τοιαῦτα, ὡς
εἴρηται αἰτία.

δ'. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως σπ-
μιοῦται ἐν ἐκθέσει συντασσόμενη κατὰ
τὸν προσηρητημένον τύπον Β., ἥτις ὑπο-
γράφεται παρὰ τῶν ἱατρῶν, θεωρεῖται δὲ
παρὰ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ ὑ-
ποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑ-
πουργεῖον, ἐπιστραφεμένων συγχρόνως καὶ
τῶν λοιπῶν ἔγγράφων.

14. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προηγου-
μένων διατάξεων, ὁ ὕπουργός παραπέμπει
τὸν αἰτούμενον τὴν ἀπολαυὴν τῆς συντά-
ξεως, μετὰ τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν λοιπῶν
ἔγγράφων, εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν
τοῦ ναυτικοῦ, ἥτις ὑφείλει ν' ἀνταξιεστῇ
δι' αὐτοψίας τὴν σωματικὴν κατάστασιν
αὐτοῦ, καὶ ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν
ζητημάτων, ἐφ' ὧν καὶ οἱ ἐν τῷ προη-
γουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερόμενοι ἱατροὶ ἀπο-
φάνθησαν.

Ἄχρις οὗ συστηθῇ ἡ ὑγειονομικὴ τοῦ
ναυτικοῦ ἐπιτροπὴ, τὰ εἰρημένα αὐτῆς κα-
θῆκοντα ἀνατίθενται εἰς τὴν ὑγειονομικὴν
ἐπιτροπὴν τοῦ στρατοῦ.

15. Ἐάν οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀπολαυὴν
τῆς συντάξεως, μακρὰν ὄντες τῆς ἑδρας
τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν δύνανται
νὰ ἔλθωσιν, ἢ νὰ μετακομισθῶσιν εἰς αὐ-
τὴν ἀνευ βλάβης τῆς υἱείας των, ἢ ἄλλου
ἀνυπερβλήτου κωλύματος ἐνεκεν, ἡ ὑγειο-
νομικὴ ἐπιτροπὴ παραδέχεται εἰς τοιαύ-
την περίπτωσιν ὡς σωματικὴν κατάστασιν
αὐτῶν τὴν περιγραφομένην ἐν ταῖς γενο-
μέναις κατὰ τὰ ἀρθρα 6 ἢ 13 ἱατρικαῖς
ἐκθέσεσιν.

16. Ἐάν ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἀπο-
φανθῇ, ὅτι τὸ πάθημα τοῦ αἰτουμένου τὴν
ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως δὲν εἶναι ἐκ τῶν
προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρ. 14, 15, ἢ 16
τοῦ Νόμου, ὁ αἰτούμενος δύναται νὰ
παρέρχεται τὴν ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως
κατὰ τὸν ἀρθρον 10 τοῦ Νόμου.

προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14, 15, ἢ 16 τοῦ Νόμου ἢ ὅτι δὲν εἶναι ἀνίατον, ἢ ἀποδοτέον εἰς αἷτια, παραδεδεγμένα ὡς ἀποδεδειγμένα καὶ ὡς προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Νόμου, ἢ αἰτήσις ἀπορίπτεται δι' αἰτιολογημένης τοῦ ὑπουργοῦ ἀποφάσεως.

Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ὀρίζει τὴν σύνταξιν, καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐγκρισιν Ἡμῶν πρότασιν περὶ ἀπονομῆς αὐτῆς εἰς τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ συντάξεων τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὁρφανῶν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῶν τύπων, καθ' οὓς δικαιολογούνται καὶ ἐξελέγχονται αἱ περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως ἀξιώσεις τῶν χηρῶν, καὶ περὶ τῶν προθεσμιῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ δικαιολόγησις γίνεται.

17. Αἱ τῶν χηρῶν αἰτήσεις περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως, καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν αἰτήσεων ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, καὶ ἐξελέγχονται παρὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς.

18. Πρὸς ὑποστήριξιν τῶν περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως αἰτήσεων αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ προσάξωσιν.

Α'. Αἱ χῆραι τῶν ἐν μάχῃ φονευθέντων ἢ ἀπολεσθέντων περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας.

Ἐπίσημον ἔγγραφον, ἐκβέτον λεπτομερῶς ἐκ τῶν δύο ῥηθειςῶν θανάτου περιπτώσεων τὴν συμβῆσαν.

Β'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ πλοίων,

α'. Ἐπίσημα ἔγγραφα δηλοῦντα

Ἐν περιπτώσει θανάτου, προελθόντος ἀπὸ συμβεβηκότων πολέμου.

Ὅτι τὸ συμβεβηκὸς τοῦ πολέμου, εἰς ὃ ἡ ἀναφερομένη χῆρα τὸν θάνατον ἀποδίδει, συνέβη τῷ συζύγῳ αὐτῆς, δηλουμένην προσέτι καὶ τοῦ εἶδους τοῦ συμβεβηκότος, τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ τόπου.

Ἐν περιπτώσει θανάτου προελθόντος ἐξ ἐνδημικοῦ ἢ μεταδοτοῦ νοσήματος.

1. Ὅτι ὁ ἀποθνῶν ἐξετέθη ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ εἰς τὴν ἐπίβροϊαν ἐνδημικοῦ ἢ μεταδοτοῦ νοσήματος.

2. Τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐξετέθη.

3. Τὸ εἶδος τοῦ νοσήματος, καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν ἐπικράτει.

Ε'. Πιστοποιητικὸν ἱατροῦ, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης βεβαιώτητος, ὅτι ἐνοσηλεύετο ὑπὸ ἱατροῦ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελεύτησεν, ἐπίσημον ἔγγραφον, ἐξ οὗ νὰ ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν εἰρημένων συμβεβηκότων ἢ νοσημάτων ὁ θάνατος προῆλθε, σημειουμένης καὶ τῆς ἐποχῆς τούτου.

γ'. Ἐπίσημον ἔγγραφον δηλοῦν, ὅτι κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ὁ ἀποθανὼν ἦτον ἐκ τῶν ἐπὶ πλοίων ὑπηρετούντων, τοῦ πλοίου, εἰς ὃ ἀνῆκεν, ὀνομαστὶ ἀναφερομένου.

Γ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων συνεπεῖς τραυμάτων, συμβάντων κατὰ πόλεμον ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας.

α. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 ἐδάφ. β'. τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμενον, ἐν περιπτώσει τραύματος ἐπίσημον ἔγγραφον.

β'. Πιστοποιητικὸν τοῦ τελευταίως τὸν ἀποθανόντα νοσηλεύσαντος ἱατροῦ, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης βεβαιώτητος, ὅτι ἐνοσηλεύθη ὑπὸ ἱατροῦ, ἐπίσημον ἔγγραφον, ἐξ οὗ νὰ ἐξάγεται, ὅτι ἐκ τῶν εἰρημένων τραυμάτων ὁ παθὼν ἐτελεύτησε, σημειουμένης καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου.

Ἐὰν δὲ ὁ θάνατος ἐπῆλθε μετὰ τὴν ἀπέλευσιν τοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ χῆρα αὐτοῦ ἀπαιτεῖται νὰ προσάξῃ καὶ

γ'. Τὴν γενομένην συμφῶνως μὲ τὸ ἄρθρον 6 ἐδάφ. γ' βεβαίωσιν τοῦ τραύματος ἢ βεβαιώσεως τοιαύτης μὴ γενομένης διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τοῦ συζύγου, τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἐζήτησεν αὐτὴν πρὶν ἀπέλθῃ τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐντὸς τριῶν μετὰ τὴν ἀπέλευσιν ἡμερῶν, ἐὰν καθ' ὑποχρέωσιν ἀπῆλθεν.

δ'. Ἀποδεικτικὸν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ γάμου.

Δ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποστρατεύτων, καὶ

αἱ χῆραι τῶν ἀποστρατευσίων·

ζ'. Αἱ τῶν ἀποστρατεύων ἀντίγραφον τοῦ Βασ. Διατάγματος, δι' οὗ οἱ ἀποθανόντες ὑπὸ σύνταξιν διετέλουν· αἱ τῶν ἀποστρατευσίων· ἐάν μὲν διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν οἱ σύζυγοι αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως εἶχον, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ἐάν δὲ διὰ τραῦμα ἢ νόσημα, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀπαιτούμενα ἔγγραφα.

β'. Ἀποδεικτικὸν ὅμοιον τῷ ἐν τῷ προηγούμενῳ παραγράφῳ ἐδάφ. δ'.

19. Ὀφείλει πᾶσα χῆρα, πρὸς τοῖς εἰρημένοις, νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, δηλοῦντα.

α'. Τὴν τήρησιν τῶν περὶ νομφεύσεως τῶν ναυτικῶν εἰδικῶν διατάξεων.

β'. Τὴν μὴ διάλυσιν τοῦ γάμου διὰ διαζυγίου, ἢ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης.

γ'. Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ηλικίαν τῶν ἀρρένων τέκνων, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνυπάρχοντων θηλέων.

δ'. Τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου.

20. Χρηγεῖται εἰς τὰς χῆρας, τῶν ὁποίων τὰ εἰς σύνταξιν δικαιώματα πηγαῖσιν ἐκ θανάτου, προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἀρθρ 21 ἐδάφ. γ'. τοῦ Νόμου, πέντε ἐτῶν προθεσμία, διὰ νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις των καὶ τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα, ἀρχομένη ἀπ' ἧς κοινοποιηθῇ εἰς αὐτά· ἢ θανὴ τῶν συζύγων.

Ἄλλ' αἱ αἰτήσεις των δὲν εἶναι δεκταί, ἐάν μεταξὺ τῆς τρώσεως καὶ τῆς θαντὸς πλέον τῶν δύο ἐτῶν ἐμμεσολάβησαν.

21. Ἡ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἐπιτροπὴ ὀφείλει μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν αἰτήσεων τῶν χηρῶν νὰ ἀναφέρῃ δι' ἐκθέσεώς της, ἂν τὰ ἔγγραφα, ὅσα καὶ οἷα νὰ ὑποβλήθωσι ἀπαιτεῖται, ὑπεβλήθησαν· ἐάν δ' αἱ χῆραι ὑπάγωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀρθρ 21 ἐδάφ. γ'. τοῦ Νόμου, ἢ ἐπιτροπὴ ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐκθεσιν καὶ ἂν τὰ ἔγγραφα ὑπεβλήθησαν ἐμπροσθεν.

Ἐάν δὲ τὰ περὶ ἔγγραφων εὔρε καλῶς

ἔχοντα, καὶ περὶ χηρῶν πρόκειται, ὑπαγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τῶν ἐδαφ. β'. ἢ γ'. τοῦ ἀρθρ 21 τοῦ Νόμου, ἢ περὶ τῶν ἐν τῷ ἐδαφ. δ'. τοῦ αὐτοῦ ἀρθρ 21 ἀναφερομένων χηρῶν ἀποστρατευσίων ναυτικῶν, ἢ ἐπιτροπὴ ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς ῥητῆς, καὶ ὅσα ἐκ τῶν αἰτίων, εἰς ἃ ἀποδίδουσιν ἐκεῖναι μὲν τὸν θάνατον, αὐταὶ δὲ τὸ πάθημα, εἰς ὃ τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα τοῦ συζύγου στηρίζεται, παραδέχεται ὡς ἀποδεδειγμένα καὶ ὡς προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἐπιτροπῆς παραπέμπεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἔγγραφων εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ναυτικοῦ ἢ τοῦ στρατοῦ, ἥτις ἀποφαίνεται, ἂν ἐκ τῶν ἔγγραφων ἐξάγῃται, ὅτι ὁ θάνατος ἢ τὸ πάθημα, εἰς ὃ στηρίζεται τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τοῦ συζύγου, εἶναι ἀποδεδειγμένα, ὡς εἴρηται, παρὰ τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν τύπων, καθ' οὓς δικαιολογοῦνται καὶ ἐξελέγχονται αἱ τῶν ὀρφανῶν αξιώσεις περὶ ἀπολαύσεως συντάξεως, καὶ περὶ τῶν προθεσμιῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ δικαιολόγησις γίνεται.

22. Τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν χηρείᾳ, ἢ ἐν διαζυγίῳ, ἢ χωρισμῷ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης ἀποθησακόντων ναυτικῶν καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποθησακυστῶν ἢ εἰς δεῦτερον γάμον συνερχομένων χηρῶν ὑπάρχονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου κεφαλαίου, ἐν μὴπω ἀνιγνωρισθέντα δικαιώματα εἰς σύνταξιν οἱ γονεῖς αὐτῶν εἶχον.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Πρόσκαιροι διατάξεις.

23. Αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 3 καὶ 4 προθεσμίαι παρατείνονται μέχρι παρελεύσεως τοῦ τρίτου μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐάν ἐληξάν προ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ἢ λήγῃσι πρὶν ἢ ὁ ῥηθὶς μὴν παρέλθῃ.

Ἡ δὲ ἐν τῷ ἀρθρῳ 9 προθεσμία, καὶ ἡ ἐν τῷ ἀρθρῳ 20 παρατείνονται μέχρι

παρελεύσεως, ἐκείνη μὲν τοῦ ἔκτου μηνός, αὕτη δὲ τοῦ πέμπτου ἔτους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐὰν ἔλθῃαν πρὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ, ἢ ἐὰν λήγῃσι μετ' αὐτὴν πρὸ τῆς παρελεύσεως, ἐκείνη μὲν τοῦ ἔκτου μηνός, αὕτη δὲ τοῦ πέμπτου ἔτους.

24. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἔχοντας ἀξίωσιν συντάξεως διὰ τραύματα ἢ νοσήματα, συμβάντα πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ εἰς ὅσους ἀποκτήσωσι τὸ τοιοῦτον δικαίωμα διὰ τραύματα ἢ νοσήματα, συμβησόμενα ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, νὰ παρουσιάσωσι πρὸς υποστήριξιν τῶν αἰτίσεών των περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως, τὰ ἐξῆς μόνον ἔγγραφα.

α'. Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ὁρισθὲν ἀπόσπασμα τοῦ ναυτικοῦ μητρώου.

β'. Ἐπίσημον ἔγγραφον, βεβαιῶν, ὅτι ἐτραυματίσθησαν κατὰ πόλεμον ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἢ ὅτι ὑπέστησαν τὰς κακουχίας ἢ τὰ τυχαία αὐτῆς συμβάντα, εἰς ᾧ τὸ πάθημα ἀποδίδουσι, καὶ δηλοῦν συγχρόνως καὶ τῆς τρώσεως, ἢ τῶν κακουχιῶν, ἢ τυχαίων συμβαμάτων τὸ εἶδος, τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον.

25. Αἱ χῆραι, ὅσων οἱ σύζυγοι ἀπέθανον πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἢ ἀποθάνουσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ συνεπεί τραπευμάτων, συμβάντων κατὰ πόλεμον ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 παραγρ. Γ'. ἐδάφ. γ'. υποχρέωσης.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Καταληκτικαὶ διατάξεις.

26. Ἐπίσημα ἔγγραφα λογιζόμενα

Αἱ περὶ τῶν γεγονότων ἀναφοραί, ἢ πιστοποιήσεις τῶν πρωτοτυπικῶν ἀρχῶν, βεβαιουσῶν ὅτι γινώσκουσιν αὐτὰ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ ἐκ τῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας γενομένων εἰς αὐτὰς ἐμβάσεων προσώπων αὐτοπτῶν.

Αἱ πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόν-

τος Διατάγματος τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀναφοραί ἢ πιστοποιήσεις τῶν εἰρημένων ἀρχῶν θεωροῦνται ὡς ἐπίσημα ἔγγραφα, καὶ ἂν τὸ μέσον τῆς γνώσεως τῶν γεγονότων δὲν ἦθελεν ὑπάρχει ἐν αὐταῖς ῥητὼς ἐκπεφρασμένον.

27. Ἐὰν ἐν ἡ πλείονα ἐκ τῶν πρὸς ἀπολαυὴν συντάξεως ἀπαιτουμένων ἐγγράφων δὲν προσαχθῶσι κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν, οἱ δὲ ἐνδιαφερόμενοι ἀποδείξωσιν ἐντὸς τῶν εἰς ὑποβολὴν τῶν ἐγγράφων ὁρισμένων προθεσμιῶν, ὅτι κωλύματος ἔνεκεν, ἀνεξαρτήτου τῆς βουλήσεώς των, ἢ προσαγωγῇ αὐτῶν ἀδύνατος κατέστη, θέλουσι χρησιμεύσαι, ἀντὶ τῶν ἔλλειπόντων ἐγγράφων.

Ἐννοχοὶ ἀνακρίσεις, ληρθεῖσαι ὑπὸ ἀξιωματικῶν, ἢ ὑπαλλήλων, ἐπὶ τούτῳ παρ' Ἡμῶν διοριζομένων.

28. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ χορηγῶσιν ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα τῶν πρὸς ἀπολαυὴν συντάξεως ἀπαιτουμένων ἐγγράφων, ἅμα παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτηθῶσιν.

29. Τὰ μέλη τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς θέλουσι διορισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Ἡμῶν διατάγματος.

30. Οὐδεμίᾳ σύνταξις χορηγεῖται ἀνεῦ Ἡμετέρης ἐγκρίσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Ἰουνίου 1883.

24. Α. Περί ἀμνηστίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1848 περὶ ἀμνηστίας Ἡμετέρον Διάταγμα καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ μετασχόντος τῆς ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ 1847 στάσεως Κωνσταντίνου Ζέρβα, δι' ἣς ἐπικαλεῖται τὸ ἔλεος Ἡμῶν, καὶ πεισθέντες ὅτι οἱ εἰρημένοι, ἔνεκεν ἀνεξαρτήτου τῆς βουλῆσεώς του περιστατικῶν, δὲν ῥιθύνθη νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν τοῦ Κράτους ἀρχὴν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τούτου ταχθείσης προθεσμίας, καὶ ὅτι ἐδείξα πραγματικὴν διὰ τὸ παρελθὸν μεταμέλειαν, θέλουσι

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ Συμβουλίου εὐαρεστούμεθα νὰ ἐπαυξάνωμεν τὴν εἰς τοῦτον διὰ τοῦ ῥηθέντος διατάγματος ἀπονεμηθεῖσαν ἀμνηστειάν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1855.

95. Περὶ συστάσεως ἐν Ἀθήναις ὀρφανοτροφείου κορασίων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ἀναφορὰν τῶν Κυριῶν Μαρίας Ὑψηλάντου, Ζωῆς Σούτσου, Κυριακούλας Κριεζῆ, Ἀνδρομάχης Μ. Ρενιέρου, καὶ Λουκίας Ῥίζου, περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις συστάσεως ὀρφανοτροφείου κορασίων, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλίσσης, λίαν ἀγαπητῆς Ἡμῶν συζύγου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1) Ἐγκρίνεται ἡ ἐν Ἀθήναις σύστασις ὀρφανοτροφείου κορασίων, συντηρουμένου ὑπὸ φιλανθρωπικῆς Κυριῶν ἐταιρίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλίσσης, Ἡμετέρας λίαν ἀγαπητῆς συζύγου, καὶ τὴν ἐπωνυμίαν *Ἀμαλθήριον ὀρφανοτροφεῖον Κορασίων*.

2) Ἐγκρίνεται καὶ ὁ διὰ τῆς 8 τρέμοντος μηνὸς ἀναφορᾶς τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὑποβληθεὶς ἡμῖν ἐργασιμὸς τοῦ καταστήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1855.

96. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΚΥΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Σκοπὸς καὶ διοργανισμὸς τῆς Ἑταιρίας·

1. Φιλανθρωπικὴ Κυριῶν ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εὐηρεστήθη νὰ ἐνομασθῇ Προστάτις αὐτῆς, συσταίνεται ἐν Ἀθήναις.

2. Ἡ ἑταιρία αὕτη, σκοπὸν ἔχουσα τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν ὀρφανοτροφείου κορασίων ἐν Ἀθήναις, θέλει ὀνομάζεσθαι Φιλανθρωπικὴ ἑταιρία Κυριῶν, πρὸς

συντήρησιν ὀρφανοτροφείου Κορασίων ἐν Ἀθήναις· τοῦτο δὲ θέλει ἐπνομασθῇ *Ἀμαλθήριον*, ὡς ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Σεπτῆς Ἡμῶν Ἀνάσσης τιθέμενον.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Ἐπιτροπὴ διορίζεται ἐκ τεσσάρων Κυριῶν καὶ ἐνὸς Κυρίου συγκαίμενη· μεταξὺ δ' αὐτῶν μία λεγομένη Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, συγκαίπεται μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων μελῶν καὶ τοῦ Κυρίου, ἐφόρου ὄντος· ἐνταυτῷ καὶ ταμίῳ, καὶ τῇ συμπράξει τοῦτου ἐκτελεῖ τὰ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφασισθέντα. Πάντα δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ ὁ ἔφορος διορίζονται νῦν κατὰ πρῶτον παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Προστάτιδος μεταξὺ τῶν καταγεγραμμένων ἤδη μελῶν λαμβανόμενα.

4. Ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἅμα συστηθεῖσα, θέλει σκεφθῇ καὶ προσπαθῇ δι' ὅλων τῶν καταλλήλων τρόπων νὰ προσπορισθῇ τὰ μέσα τὰ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς. Καὶ πάραυτα μὲν διαθετούσα τὰ ἐνόντα ἤδη μέσα, θέλει προδῇ εἰς σύστασιν τοῦ ὀρφανοτροφείου. Συγχρόνως δὲ θέλει φροντίσει νὰ καταγραφῶσι καὶ μέλη τῆς ἑταιρίας ἐξ ὁμογενῶν Κυριῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

5. Τὰ καταγραφόμενα μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ συνεισφέρωσιν ἅπαξ μὲν, ἅμα καταγραφέντα καὶ λαβόντα τὸ δίπλωμα, μίαν ποσότητα προαιρετικῆν ὅχι ὀλιγοτέραν τῶν δραχμῶν πενήκοντα· νὰ πληρώσωσι δὲ καὶ δραχμὰς τρεῖς κατὰ μῆνα ἢ δραχμὰς τριάκοντα ἔξ κατ' ἔτος. Ὅσαι δὲ προσφέρωσιν ἅπαξ 300—400 δρ. ἐπνομαζόνται εὐεργετίδες, καταγραφόμεναι εἰς τὸν ἐν τῷ ὀρφανοτροφεῖῳ διατηρούμενον Κώδικα τῶν εὐεργετῶν καὶ καθιδρυτῶν τοῦ καταστήματος. Ἡ δὲ περαιτέρω ἐτησίᾳ ὀρισμένη συνεισφορά μένει εἰς τὴν προαίρεσιν αὐτῶν.

Ὅσαι κυρίαι ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους κατεγράφησαν μέλη τῆς ἑταιρίας πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος, καὶ ὅσαι καταγραφῶσι πρὶν ἢ λήξωσιν εἰς δύο μῆνας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου,

καὶ καταγραφόμεναι πληρώσωσι κατὰ πρῶτον ἀνωτέρωαν ποσότητα τῶν δραχμῶν πεντήκοντα, αὐταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ Κώδικι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῶν καθιδρυτῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου. Τὸ αὐτὸ θέλει γενῆ διὰ τὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους Κυρίας, ὅσαι ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐκπληρώσωσι τὰ ἀνωτέρω καὶ αἱ εὐεργέτιδες αἱ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους καταγραφόμεναι κατὰ τὰς ἀνωτέρω τεθείσας προθεσμίας θέλουσι λαμβάνειν καὶ αὐταὶ προσέτι καὶ τὸν τίτλον τῶν καθιδρυτῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου.

6. Κύριοι δὲ ὁμογενεῖς, προσφέροντες κληροδοτήματα ἅπαξ, ἢ ἄλλα συντελοῦντα εἰς συντήρησιν τοῦ Καταστήματος, ἢ καὶ ἀνωτέρων τῶν 500 δραχμῶν συνδρομὴν ἐτησίαν, οὗτοι ὀνομάζονται Συντηρηταὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου, οἱ δὲ συνεισφέροντες συνδρομὴν ἐτησίαν πεντήκοντα δραχμῶν ὀνομάζονται συνδρομηταί.

7. Ὅσαι Κυρίαὶ ἢ Κύριοι ἄλλογενεῖς λάβωσι μέρος εἰς διατήρησιν τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου διὰ συνεισφορῶν, ὀνομάζονται ἀναλόγως τούτων κατὰ τὰ ἀνω ὀρισθέντα (ὅ καὶ 6) μέλη, εὐεργέται, συνδρομηταί, συντηρηταί, ἀλλὰ μὲ τὸ ἐπιθετὸν ἑκτακτα, πρὸς διαστολὴν ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν λεγόμενων τακτικῶν.

8. Τακτικὰ μέλη τῆς ἐταιρίας καὶ αἱ εὐεργέτιδες, ἔχοντα τὰ προσόντα κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς ἐταιρίας ἔχουσι α) τὴ δικαίωμα ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὸ κατάστημα· β) νὰ συνέρχωνται εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς ἐταιρίας καὶ νὰ προτείνωσι τότε ἐγγράφως τὴν γνώμην των περὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου· γ) νὰ συνιστῶσιν ὄρφανὰ, ἔχοντα τὰ προσόντα κατὰ τὸν κανονισμόν, καὶ δ) νὰ φέρωσι ψήφον.

Τὸ μέλος, τὸ καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἡμῶν, δὲν λαμβάνει μέρος ἐνεργητικὸν εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς ἐταιρίας, οὐδὲ λογίζεται, ἔχον δικαίωμα ἐκλογέως, ἢ ἐκλεξιμῶν· ἐξαίρουνται δὲ ἐκ τούτου μόναι αἱ εὐεργέτιδες.

9. Οἱ ΚΚ. τακτικοὶ συνδρομηταὶ καὶ συντηρηταὶ ὄντες ἐν Ἀθήναις χαίρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν τακτικῶν μελῶν (8) πλὴν τοῦ τῆς ψήφου.

10. Ἐκαστον μέλος τῆς ἐταιρίας τακτικόν, καθὼς καὶ οἱ τακτικοὶ συνδρομηταὶ καὶ συντηρηταί, λαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐνεργῶσι, καὶ ὅτε ἐκτάκτως ἤθελε τὸ καλέσει ἡ χρεία, καὶ πάντοτε μὲ τὴν μεγαλῆτερον ζήλον καὶ τὴν αὐταπάρνησιν, ὅσα συντείνουσι πρὸς ὄφελος τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου.

Περὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου.

11. Ἡ ἄνω βῆθεισα πενταμελής ἐπιτροπὴ θέλει φροντίσει ἀμέσως λαμβάνουσα προηγουμένως τὴν ἀπαιτουμένην ἀδειαν τὴν Β. Κυβερνήσεως.

α) Περὶ εὐρέσεως καταλλήλου καταστήματος καὶ προμηθείας τῆς ἀναγκαίας ἀποσκευῆς αὐτοῦ.

β) Περὶ τοῦ ἀνγκαίου ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ.

γ) Περὶ ἐκλογῆς καὶ παραδοχῆς ὑποτρόφων τῆς ἐταιρίας ὀρφανῶν (τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς κατὰ πρῶτον δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὸν εἰκοστόν)* καὶ τέλος θέλει φροντίσει καὶ περὶ τοῦ καταλλήλου διοργανισμοῦ τοῦ ὀρφανοτροφείου, τηροῦντα εἰς πάντα τοὺς ἐξῆς ὅρους.

12. Κατάστημα μὲν θέλει προβλεφθῆναι κατὰ τὸ παρὸν οἰκίαν ἱκανῶς χωρητικὴν, κειμένη εἰς ὄχι κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως, ἀλλὰ εὐκράες καὶ ὑγιεινὴν· ἡ δὲ ἐν αὐτῷ ἀποσκευὴ θέλει γενῆ ἡ ἀρκούσα, ἀλλ' ἄνευ πολυτελείας καὶ περιττότητος· τὸ δὲ προσωπικὸν πρέπει νὰ ἐκλεχθῇ καὶ αὐτὸ κατάλληλον, καὶ ὅσον ἐνεστὶν ὀλιγομελές, συγκαίμενον κατὰ τὸ παρὸν ἐκ μιᾶς διευθυντρίας, καὶ μιᾶς διδασκαλίσεως, καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων ὑπηρετῶν. Ἐν γένει ἀκριβεστάτην οἰκονομίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ φιланθρωπικοῦ τούτου καταστήματος.

13. Ὁρος ἀπαράβατος καὶ ἀπαρασάλευτος ὁ περὶ παραδοχῆς τῶν κορασιῶν τῶν ὀρφανῶν τῆς ἐταιρίας εἶναι ἡ πατρό-

θεν καὶ μητρόθεν ἀπορφάνωσις· ἡλικία δὲ ἀπαιτεῖται ὅχι κατωτέρα τῶν πέντε ἐτῶν οὐδ' ἀνωτέρα τῶν ἑνδεκα, πρὸς παραδοχὴν αὐτῶν· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν κατὰ πρῶτον προσληφθησομένων προσδιορίζεται εἰς τὸν εἰκοστόν· κατόπιν δὲ πρέπει νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως τῶν πόρων, οὓς δύναται νὰ διαθέσῃ ἡ εἰσαίρια· ἀλλ' ὁμως ἡ ἐπιτροπὴ θέλει σκεφθῇ καὶ εὐθὺς κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ ὀρφανοτροφείου, ἐὰν συμφέρῃ νὰ γίνωνται δεκτὰ καὶ ὀρφανὰ (ἢ ἐντελῶς, ἢ πατρόθεν μόνον, ἢ μητρόθεν, ὑπότροφα ἐπὶ πληρωμῇ μηνιαία μὴ υπερβαίνουσα τὰς ὀρχυμὰς εἰκοσιπέντε συνεισφερομένας εἴτε ὑπὸ συγγενῶν εἴτε ὑπ' ἄλλων· τοῦτο δὲ θέλει πράξει ἐγούσα πρὸ ὀφθαλμῶν οὐ μόνον τὸ ν' αὐξήσῃ τοῦ πόρου τῆς εἰσαίριας, ἀλλὰ καὶ νὰ πλατύνῃ προσέτι τὸν κύκλον τῶν φιλανθρωπικῶν ἐργασιῶν τῆς, χωρὶς ὁμως νὰ ἀπομακρυνθῇ εἰς οὐδὲν διὰ τὴν παραδοχὴν ταύτην ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ καταστήματος.

14. Σκοπὸς τοῦ ὀρφανοτροφείου εἶναι τὸ νὰ μορφώσῃ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἐνδιαιτομένων κορασίων φρονίμους καὶ κοσμίους παρθέτους, χρηστὰς οἰκοκυράς, χρησίμους καὶ ἀγαθὰς εἰς τὴν κοινωνίαν γυναῖκας· ὅθεν καὶ ἡ βάσις τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν θέλει εἶσθαι χριστιανικὴ ἀγωγή καὶ ἀσκήσις πρὸς ἀπόκτησιν τῶν χριστιανικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρετῶν· ἢ πρὸς θεὸν εὐσέβεια πρὸ πάντων, τὸ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους σέβας, ἢ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, ἢ φιλανθρωπία, ἢ ταπεινοφροσύνη, ἢ κοσμιότης, ἢ ἐγκράτεια, ἢ καρτερία καὶ ἡ φιλεργία, θέλουν εἶσθαι αἱ κυριώτεραι αὐτῶν ἐκασκήσεις.

Ἐκ δὲ τῶν γνώσεων καὶ ἔργων θέλουν διδάσκεισθαι ὅσα συντελοῦσιν εἰς τὸ ν' ἀναδείξωμεν αὐτὰς φιλοπόνους καὶ φρονήμους τῆς οἰκίας οἰκονόμους καὶ χρησιμοτάτας εἰς τὴν κοινωνικὴν τάξιν, εἰς ἣν προσδιορίζονται, καὶ ἰδίως εἰς τὴν εὐτυχῇ μεσαιᾷ τάξιν τοῦ φιλοπόνου καὶ ἐργατικοῦ λαοῦ· ὅθεν καὶ ἡ τοῦ καταστήματος ἀποσκευὴ καὶ ἡ ἐνδυμασία αὐτῶν καὶ ἡ διαίτα θέλουν εἶσθαι λιτὰ καὶ ἀπείρητα καὶ ἀπλού-

στατα. ἀλλὰ καθάρια κόσμια καὶ ὑγιεινά· ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα θέλουν γίνεσθαι εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ τι δυνάμενον ν' ἀναπτύσσῃ εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίας καὶ τὰς ἀθώας ψυχὰς τῶν παιδῶν τούτων ἰδέας ἀντιβαίνουσας εἰς τὸν προορισμὸν τῶν.

15. Ἐν συνόψει ἡ ἀνατροφή τῶν κορασίων τούτων περιορίζεται εἰς τὴν μάθησιν καὶ ἀσκήσιν τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν καθηκόντων τῆς ἀξιοτίμου γυναικός· ὅθεν ἐκ μὲν τῶν γραμμάτων θέλουσι μαθάνειν οὐ μόνον τὸ ἀναγινώσκειν ἐλευθέρως καὶ γράφειν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ λαλῶσιν ὀρθῶς καὶ νὰ γράφωσιν ὁπωσοῦν μὲ ὀρθογραφίαν καὶ νὰ ἐννοῶσι καλῶς τὴν καθαρῶς λαλουμένην Ἑλληνικὴν. Τὰ ἀναγκασιότερα τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς πρὸς μάθησιν καὶ τήρησιν τῶν οἰκιακῶν καταστάσεων, τὰ κυριώτατα τῆς συνοπτικῆς γεωγραφίας καὶ ἱστορίας καὶ μάλιστα τὰ τῆς Ἑλλάδος. Πρὸ παντὸς δὲ ἄλλου τὰ τῆς θρησκείας δηλ. Κατήχησιν καὶ ἱερὰν ἱστορίαν, τὰς καθημερινὰς προσευχὰς καὶ τὴν ἔννοιαν αὐτῶν, ὥστε νὰ ἐννοῶσιν αὐτὰς καὶ νὰ μὴ τὰς ἀποστοματίζωσι μόνον ὡς ψιττακοί, καθὼς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀν διδάσκωνται πρέπει νὰ τὸ ἐννοῶσι καὶ νὰ τὸ ἐκφράζωσι κατ' ἔννοιαν. Ἐν γένει πρέπει νὰ διδάσκωνται ὅσα εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τὰ ἐντελῶς διοργανισμένα (ἀνώτερον καὶ κατώτερον τμήμα αὐτῶν) εἶναι διατεταγμένα μαθήματα, γυμναζόμενα ἰδίως εἰς τὸ νὰ ἐκθέτωσιν ὀρθῶς καὶ σαφῶς τὰς ἰδέας τῶν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως. Ἐκ δὲ τῶν χειροτεχνημάτων καὶ γυναικείων ἔργων πρέπει νὰ μαθάνωσιν ἐν γένει ὅσα συντείνουσι πρὸς ὄφελος αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς κοινωνίας, εἰς ἣν προετοιμάζονται, ἰδίως δὲ βαπτιστὴν καὶ κεντιστικὴν παντὸς εἶδους, πλύσιμον ψιλῶν καὶ χονδρῶν ἐνδυμάτων καθ' ὅλην τὴν ἐντέλειαν, μαγειρικὴν πρὸς κατασκευὴν τῶν κυριωτέρων τοῦλάχιστον ἐδεσμάτων, ἐν γένει δὲ ὅλην τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ διακόσμησιν, καὶ ὅσα καλὴ οἰκοδεσποινα ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ἐντελῶς. Πρὸς ἀπόκτησιν τούτων ὁ-

φείλουσι τὰ κοράσια νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς ὅλην τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος, βοηθοῦσαι ἐναλλάξ εἰς ὅλας τὰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας οἷον πλύσιν, εἰς μαγειρεῖον, εἰς τὴν διάταξιν καὶ διακόσμησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν λοιπὴν περιποίησιν τῆς οἰκίας· αἱ δὲ πλέον ἡλικιωμέναι θέλουσιν ἐπιφορτίζεσθαι νὰ προσέχωσι καὶ νὰ περιποιῶνται τὰς μικροτέρας ἀδελφὰς τῶν εἰς πᾶσαν περίστασιν.

16. Τὰ ἐργόχειρα τῶν κορασιῶν ἀφοῦ σφάσωσιν εἰς ἱκανὴν ἐντέλειαν θέλουσι χρησιμεύειν ὡς πόρος τοῦ καταστήματος· ἀλλ' ἐν μέρος ἀνάλογον τῆς ἀξίας αὐτῶν (τὸ ἥμισυ, ἢ τὰ δύο τρίτα) θέλουν προσδιορισθῇ πρὸς ὄφελος τοῦ ἐργαζομένου κοραίου, καὶ θέλει ἐξασφαλισθῇ ὡς ἱερὸν, παρακατατιθέμενον ἐκαστοτὲ εἰς τὸ ταμειεῖον τῆς Ἑθνικῆς τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ κοραίου· τὸ συμποθησόμενον θέλει χρησιμεύειν εἰς τὸ κοράσιον μετὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἐκ τοῦ καταστήματος ὡς ἐφόδιον. Παρεκτός τούτου ἐκαστον κοράσιον πρὶν ἢ ἐξελεῖθαι τοῦ καταστήματος ὀφείλει νὰ γνωρίξῃ μίαν τινα τῶν γυναικείων τεχνῶν εἰδικῶς καὶ ἐντελῶς ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτοῦ γνώσεων, διὰ τῆς ὁποίας νὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ πορίζεται ἐντίμως τὰ πρὸς διατήρησιν ἑαυτοῦ ἀναγκαῖα, ὅταν ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ.

17. Τὸ κατάστημα ὑποχρεοῦται οὐ μόνον εἰς τὴν χρηστὴν καὶ κόσμιον ἀγωγὴν τῶν ἐν αὐτῷ παραλαμβανομένων κορασιῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῶν ἐξερχομένων ὑποτρόφων τῆς ἐταιρίας περαιτέρω διαγωγὴν καὶ ἀποκατάστασιν, ὥστε νὰ φροντίξῃ καὶ περὶ τῆς εἰς κοινωνίαν ἐντίμου διαβιώσεως αὐτῶν προμηθεύον εἰς ἕκαστην τῶν ἐξερχομένων κοινωνικὴν ὑπαρξίν ἀνάλογον μετὰ τὰ ἠθικὰ καὶ φυσικὰ αὐτῆς προτερήματα. Πρὶν δὲ ἐξελεῖσθαι ἐκ τοῦ καταστήματος ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετῶσι δύο ἔτη ἐντὸς καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος, καὶ τούτο θέλει γίνεσθαι καθόσον ἡμπαρεῖ νὰ νὰ ἔχῃ χρεὶαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν τὸ κατάστημα. Ἢ δὲ ἐπιτροπὴ ἐπομένως θέλει

προσδιορίζει μίαν ἐνιαυσίαν χρηματικὴν ἀμοιβὴν εἰς τὴν ὑπηρετοῦσαν ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος αὐτῆς καὶ τῆς ἐκτελουμένης ὑπ' αὐτῆς ὑπηρεσίας.

18. Ὁ κανονισμὸς τοῦ καταστήματος θέλει διαλάβει προσέτι καὶ περὶ τῶν καθυκόντων τῆς διευθυντρίας καὶ τῆς διδασκαλίσσης λεπτομερῶς, καθὼς καὶ περὶ τῶν τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ. Περὶ δὲ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ περὶ διατηρήσεως τῆς εὐταξίας καὶ πειθαρχίας, περὶ τῶν ὥρων τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν μαθημάτων κλπ. Τὴν δ' ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῆς ἐν ἀκριβεῖ ἐκτελέσεως τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ, καθὼς καὶ τὴν ὅλην διοίκησιν τοῦ καταστήματος.

19. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐκαστὴ τῶν τεσσάρων Κυριῶν τῶν διωρισμένων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν θέλει ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν καθ' ἐβδομάδα ὁλόκληρον, φοιτῶσα καθ' ἕκαστην εἰς τὸ κατάστημα καὶ ἐπιβλέπουσα τὰ πάντα, καὶ διατάττουσα τὰ δεόντα, ὥστε πάντα νὰ γίνωνται κατὰ τὸν κανονισμὸν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καταστήματος. Ὅταν δὲ συμβῇ τις ἐκτακτος καὶ ἀπροβλεπτος περίστασις, συνεννοεῖται ἀμέσως ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τῆς προέδρου, ἥτις διδὲι τὰς ἀναγκαῖας διατάξεις, προσκαλοῦσα καὶ εἰς ἐκτακτον συνεδρίασιν τὴν ἐπιτροπὴν, ἐὰν ἡ χρεὶα τὸ καλῇ διὰ νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ συμβάντος καὶ ἀποφασίσῃ τὰ δεόντα· ἐκτὸς δὲ τοιαύτης περιστάσεως αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς γίνονται κατὰ πᾶσαν πρώτη κυριακὴν ἐκαστοῦ μηνὸς, ὅτε καὶ ἐκαστὴ τῶν Κυριῶν ὑποβάλλει ἄσα ἀξία λόγου κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς ἐπιθεωρήσεώς της παρατηρήσει ἐπὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἢ περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καταστήματος. Ἐκαστὴς δὲ συνεδριάσεως βαστάζεται πρωτόκολλον πρακτικῶν, ἐνῷ ἐκθίστονται περιληπτικῶς καὶ αἱ προκειμεναὶ ὑποθέσεις καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν συσκέψεις καὶ συζητήσεις, καθὼς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις γινόμεναι κατὰ πλειοψηφίαν. Ἡ δὲ πρόεδρος ἔχει καὶ τὸ χρέος τῆς ὑπερτάτης ἐπιθεωρήσεως τοῦ καταστήματος καὶ

τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνεργεῖν αὐτήν, ὅσας τις ἢ χρεῖα τὸ καλέσῃ.

21). Οἱ ἀσχετοὶ μὲ τὴν ἑταιρίαν δὲν λαμβάνουσιν ἐπ' αὐδενὶ λόγῳ τὴν ἀδειαν νὰ ἐπισκερθεῖσι τὸ κατὰστημα. Ὅσοι τοιῶτων ἐπίσημοι ἢ γνωστοὶ ἐπιθυμοῦσι τοῦτο, εἰ σάγονται εἰς αὐτὸ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς μέλους τακτικοῦ, τὸ ὅποιον συνοδεύει τὸν εἰσαγόμενον καὶ ξεναγεῖ μετὰ τῆς ἐπιτηρούσης Κυρίας τῆς ἐξδομάδος εἰς τὸ κατὰστημα κατὰ ὠρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας (5. 6. 8). Τὰ δὲ τακτικά μὲλη τῆς ἑταιρίας παρεκτός τῶν ἄνω βήθεισων ἰδίων ἐπισκέψεων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καταστήματος κατὰ τὸς ἐνιαυτοὺς ἐξετάσεις τῶν κορασίων διὰ νὰ πληροφωρῶνται ἰδίῳι ὁμιλίᾳ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, περὶ τῶν προόδων τῶν κορασίων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀγαθοεργίας των.

21. Ἐκτός τῆς ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων τὸ κατὰστημα ἔχει ἰδίαν ἑορτὴν τὴν 21 Νοεμβρίου (κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεολόγου, ἣν περ ἐπικαλεῖται ἰδίαν βοήθην καὶ ἀντιλήπτριαν), κατὰ τὴν ὁποίαν ἰδίαις δαπάναις θέλει τελεῖ ἀρχιερατικὴν ἱερουργίαν καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν καθιδρυτῶν καὶ συντηρητῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου. Τότε θέλει γίνεσθαι καὶ ἑτέρα τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας συνέλευσις, ἢ τῶν ἐκλογῶν (33).

22. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα συμβουλευομένη τὴν πείραν καὶ τὰς πρακτικὰς τῶν μελῶν, νὰ φέρῃ τροποποιήσεις πρὸς βελτίωσιν εἰς τὸν κανονισμόν τοῦ καταστήματος, (ἢ καὶ τῆς ἑταιρίας) καθυποβάλλουσα τὰ ἀφορῶντα τὰς ὀργανικὰς μεταβρῦθμῖσι· εἰς τὴν Ἰ.ψ. ἔγκρισιν τῆς Σεπτίης Προστάτιδος· ἀλλ' αἱ μεταβρῦθμῖσις αὗται δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀλλοιόνωσιν ἢ νὰ μεταβάλλωσι τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρίας τοῦ ὀρφανοτροφείου. Ἐπιθεώρησις τοῦ καταστήματος καὶ τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνηται ἐτησίως διὰ καταλλήλου προσώπου ἀποστελλομένου ὑπὸ τῆς Σεπτίης Προστάτιδος,

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

ἥτις πρὸς πλειοτέραν ὑπόληψιν καὶ παγίωσιν τοῦ ὀρφανικοῦ τούτου Καταστήματος θέλει βεβαίως ἐπιτρέψει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἐπίκρισιν καὶ ἐπιδιοκίμασιν τῆς Μεγαλειοτάτης Αὐτῆς ὅλα τὰ πρακτικὰ τοῦ ἔτους, αἱ πρόοδοι, αἱ ἐλπίδες καὶ ἑλλείψεις τοῦ καταστήματος.

Διοικήσις τῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ Ἀμαλίου Ὀρφανοτροφείου.

23. Προσάτις τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ φιланθρωπικῆς ἐν Ἀθήναις ἑταιρίας ἀνακηρύσσεται ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος. Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α.Μ. καὶ τὴν ἔγκρισιν Αὐτῆς, μία τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν τῆς ἑταιρίας τακτικῶν μελῶν θέλει διοικεῖ καὶ τὰ τῆς ἑταιρίας καὶ τὰ τοῦ εἰρημένου ὀρφανοτροφείου καταστήματος ὀνομαζομένη «ἐπιτροπὴ διοικοῦσα τὰ τῆς φιλανθρωπικῆς ἐν Ἀθήναις ἑταιρίας καὶ τὰ τοῦ Ἀμαλίου ὀρφανοτροφείου» φέρουσα καὶ σφραγίδα ἐπίσημον μὲ τὴν ἄνω ἐπιγραφὴν.

54. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐξακολουθήσει τὴν διοίκησιν τῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐπὶ τρία ἔτη, κατὰ τὸν παρόντα ὀργανισμόν πρὸς παγίωσιν τοῦ ἔργου μετὰ δὲ τὴν τριετίαν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἀνανέωσις αὐτῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ (8-33).

Ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριετίας συμπέσῃ περίπτωσις ἀντικαταστάσεως δι' ἀπουσίαν ἢ ἄλλην αἰτίαν, γίνεται αὕτη παρὰ τῆς Σεπτίης Προστάτιδος διοριζούσης μίαν ἐκ τῶν τριῶν μελῶν τακτικῶν προτεινομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν καθιδρυτῶν· τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι εἰς ὁμοίαν περίπτωσιν περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐφόρου.

25. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ἀνάγκην καὶ τῆς συμπράξεως ἐνὸς γραμματέως θέλει ἀναθέτει τὰ χρεῖα αὐτοῦ εἰς ὃν τινα εὖρη πρόθυμον καὶ ἱκανὸν νὰ ἐκτελῇ αὐτὰ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης φιλανθρωπίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελοῦσι τὰ χρεῖα των ἀμισθί.

Ἡ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΜΒΟΥ

26. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ συνεδριάζει τακτικῶς πρὸς σύσκεψιν κατὰ πᾶσαν πρῶτην κυριακὴν ἐκάστου μηνός, καὶ ἐκτάκτως ὅσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ συγκαλουμένη ὑπὸ τῆς προέδρου αὐτῆς.

Καθίσκονται τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

27. Ἡ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι καὶ τῆς ἐταιρίας· συγκαλεῖ καὶ προεβραβεύει καὶ τὰς συνελεύσεις ταύτης· καὶ τὰς συνεδριάσεις ἐκείνης τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους Διευθύνει τὸ γραφεῖον τοῦ Προέδρου, τὴν ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν ἐπιστελούντων μελῶν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐκδίδει τὰ διπλώματα τούτων καὶ ἐπιτηρεῖ τὴν εἰς καταλόγους κατάλληλον ἐγγραφὴν αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπωνυμίαν, ἐπιτηρεῖ παρομοίως τὴν ἀκριβῆ κατάστρωσιν τῶν ἐτησίων καὶ μηνιαίων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν, καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν κατὰ μῆνα συνεδριάσεων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐτησίου γενικῆς συνελεύσεως τῶν τακτικῶν μελῶν, καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὅψιν τὰς προτάσεις τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας, καθὼς καὶ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰσάγει αὐτάς εἰς συζήτησιν μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν ὑποβάλλει εἰς τὴν σύσκεψιν καὶ συζήτησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐφόρου τὸν μηνιαῖον προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων ὑπογράφει τὰ κατὰ τὸν εἰρημένον προϋπολογισμὸν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα, καθὼς καὶ τὸν τρέχοντα λογαριασμὸν μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Καταστήματος καὶ τοῦ Ἐφόρου. Ἐπιθεωρεῖ καὶ προσυπογράφει μετὰ τοῦ ἐφόρου τὰ πρὸς εἰσπραξίν τῶν συνδρομητῶν κλπ. διπλότυπα, καὶ ἐν γένει ἐπιτηρεῖ καὶ διευθύνει πᾶν ὃ, τι πρὸς ὄφελος τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀφρανοτροφείου ἀποφασίζεται συμφέρον· συμμερίζεται μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων μελῶν τὴν ἐβδομαδιαίαν ἐπιτήρησιν τοῦ Καταστήματος, καὶ ἐνεργεῖ τὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως, ὅσας κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

28. Τὰ τρία ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάζουσι κοινῶς μετὰ τῆς Προέδρου καὶ τοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς τακτικὰς

καὶ ἀτάκτους συνεδριάσεις καὶ συσκέπτονται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς σύσκεψιν ὑποθέσεων, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ τῆς ἐταιρίας συμφέροντα, τὴν αὐξήσιν αὐτῆς καὶ τὴν συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ καταστήματος, οἷον εἰσπράξεις, δαπάνας ἐξετάσεις, προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν, ἐγγραφὰς μελῶν, παραδοχὴν ὑποτρόφων κλπ. ἐν γένει περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν διοίκησιν τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ καταστήματος συσκέπτονται καὶ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφασίζουσι καὶ χορηγοῦσι τὴν σύμπραξιν τῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων. Ἰδίᾳ δὲ θέλει ἐνεργεῖ ἐκάστη πᾶν ὅ, τι ἐπιφορτισθῇ παρὰ τῆς Προέδρου ἐκ τῶν ἀφορῶντων τὰς τοῦ γραφείου ἐργασίας, καὶ ἐκτὸς τούτου τὴν καθ' ἑβδομάδα ἐπιτήρησιν τοῦ καταστήματος, ἐπαγρυπνοῦσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κανονισμοῦ, ἐμψυχόνουσα τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ νοθετοῦσα μητρικῶς καὶ ἐπανορθοῦσα τὰς παρεκτροπὰς τῶν τε κορραίων καθὼς καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ. Ὅσας δὲ παρατηρήσεις λάβει ἀφορμὴν νὰ κάμῃ εἰς τὴν Διευθύντριαν καὶ τὴν διδασκάλισσαν, πρέπει αὐταὶ νὰ γίνωνται κατ' ἰδίαν.

29. Ὁ ἔφορος τῆς ἐταιρίας εἶναι καὶ μέλος τῆς διοικοῦσας ἐπιτροπῆς ἰσόψηφον μὲ τὰ λοιπὰ αὐτῆς μέλη, διορίζεται δὲ παρὰ τῆς Α. Μ. τῆς Προστάτιδος τῆς ἐταιρίας, προτεινόμενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ συμπράττῃ μετ' αὐτῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐταιρίας. Ὅθεν λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν 4 μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ πάντων. Ἰδίως δὲ ἐφορεύει τῆς περιουσίας τοῦ ὀφρανοτροφείου καὶ τῆς ἐταιρίας· φροντίζει περὶ τῆς καλῆς καὶ οἰκονομικῆς χρήσεως αὐτῆς εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ καταστήματος· ἐπιμελεῖται περὶ τῆς αὐξήσεως αὐτῆς καὶ περὶ ἐπεκτάσεως τῶν πόρων τῆς ἐταιρίας, ὥστε τὸ συστηνόμενον νῦν ὑπ' αὐτῆς ὀφρανοτροφεῖον οὐ μόνον νὰ καταστήσῃ αὐτοσυντήρητον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγαθοεργίαν του νὰ ἐπεκτεῖ·

νη ἐστὶν μεγαλύτερον ἀριθμὸν κορασιῶν.

Ο ἑφορος εἶναι ἐν ταυτῇ καὶ ταμίης τῆς ἑταιρίας καὶ συνήγερτος τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, ὅπου ἡ χρεία τὴν καλεῖται ὅθεν κρατεῖ τὸ μητρώον τῶν τακτικῶν μελῶν, συντηρητῶν καὶ συνδρομητῶν, ἐνεργεῖ τὰς χρηματικὰς εἰσπράξεις κατὰ τὴν τάξιν ἐπὶ διπλοτύπων ὑπογεγραμμένων παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῆς Προέδρου· χορηγεῖ ἐξ αὐτῶν ἐπ' ἐντάλμάτων ὑπογεγραμμένων παρὰ τῆς Προέδρου τὰς ἀναγκαστικὰς δαπάνας πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχων ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὸν παρὰ τῆς Προέδρου πεμπόμενον μηνιαῖον προϋπολογισμὸν συζητηθέντα καὶ κυρωθέντα κατὰ τὴν μηνιαίαν συνεδρίασιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· τοῦτου δὲ τὸν ἀπολογισμὸν θέλει ὑποβάλλει καὶ αὐτὸς ὁμοῦ μετὰ τὰ ἀνήκοντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐπομένῃ συνεδρίασιν, ἀναγγέλλων συγχρόνως καὶ τὰς γινομένας κατ' ἐκεῖνον τὸν μῆνα εἰσπράξεις καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου. Ὁ ἑφορος δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ οὐδεμίαν δαπάνην μὴ ὑπάρχουσαν σημειουμένην εἰς τὸν μηνιαῖον προϋπολογισμὸν, καὶ ἐπὶ χρηματικῷ ἐντάλλματι, οὐδὲ νὰ ἐκτελέσῃ καμμίαν ἀλλοίωσιν ἀφορῶσαν τὴν περιουσίαν τῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου, ἂν δὲν προηγηθῇ πράξις ὑπογεγραμμένη παρ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, φέρουσα καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς Σεπτῆς Προστάτιδος.

30. Ὁ γραμματεὺς θέλει ἐκτελεῖ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Προέδρου καὶ τῆς ἐφορίας. Ὅθεν ἡ καταστίχωσις τῶν ἐσόδων τῆς ἑταιρίας καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ καταστήματος, τὰ μητρώα τῶν μελῶν καὶ αἱ ἐγγράφαί αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐπωνυμίαν εἰς ἰδίους καταλόγους, τὰ διπλώματα, τὰ διπλότυπα τῶν εἰσπράξεων, οἱ μηνιαῖοι προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ, τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν συνελεύσεων εἶναι ἀντικείμενα τῆς ἐργασίας αὐτοῦ· ἐν συνόψει ὁ γραμματεὺς θέλει βοηθεῖ τὴν Πρόεδρον,

τὸν ἑφορον καὶ τὴν Διευθύντριν τοῦ καταστήματος, χρησιμεύων ὡς σύνδεσμος ἐνεργείας μεταξὺ τῶν τριῶν· ἐκτὸς τοῦτου θέλει προβλέπει καὶ ἐνεργεῖ τὴν ἔγκρισιν καὶ οἰκονομικὴν ἐφοδίαν ἐκ τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαιῶν τοῦ καταστήματος, συνεννοούμενος προηγουμένως μετὰ τῆς Προέδρου καὶ τῆς Διευθύντριας. Θέλει ἐπισκέπτεται ὅσον ἐνεστί συχνότερον τὸ κατάστημα, βοηθῶν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εὐταξίαν, τὴν τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ καὶ τὴν καλὴν διοίκησιν τῆς οἰκίας.

Συνελεύσεις τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας.

31. Ἐκαστον μέλος τῆς ἑταιρίας λαμβάνει δίπλωμα πρὸς ἀναγνώρισιν, φέρον καὶ τὴν χαρακτηριστικὴν ἐπωνυμίαν τοῦ μέλους, ὡς τοῦ καθιδρυτοῦ, τοῦ συντηρητοῦ, τοῦ συνδρομητοῦ, εὐεργέτου κλπ. καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ χαρακτηριστικὸν ἐγγράφεται καὶ εἰς τὰ μητρώα τῆς ἑταιρίας. Τὸ δίπλωμα ἐκδίδεται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῆς Προέδρου καὶ προσυπογράφεται καὶ παρὰ τοῦ Γραμματέως φέρον τὴν σφραγίδα τῆς ἑταιρίας, καὶ τὸ ἔμβλημα αὐτῆς, τὸ ὅποιον ἡ διοικουσα ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει.

32. Τὰ τακτικὰ μέλη τῆς ἑταιρίας, οἱ συντηρηταὶ καὶ συνδρομηταὶ ἀναδέχονται τὰς ὑποχρεώσεις, καὶ χαίρουσι τὰ δικαιώματα, τὰ δικαγραφόμενα εἰς τὰ 5, 6, 8, 9 καὶ 10 ἄρθρα τοῦ παρόντος. Συνέρχονται δ' ἐτησίως καὶ εἰς δύο γενικάς συνελεύσεις προεδρευομένας ὑπὸ τῆς Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς (25).

α) Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων τῶν κορασιῶν (ἄρθρ. 49).

β) Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐτησίου ἐορτῆς τοῦ καταστήματος (ἄρθρ. 20).

Κατὰ ταύτην τὴν δευτέραν συνέλευσιν συνέρχονται μετὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν καὶ τὸ μνημόσυνον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὀρφανοτροφείου, ὅπου ἀναγινώσκειται ἐκθεσις παρὰ τοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ ἑφόρου, διαλαμβάνουσα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ τῶν συνδρομῶν καὶ δαπανῶν

των κατὰ τὸ ἔτος γινομένων, ἢ περὶ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐν γένει περὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπῆς, διανεμομένων τότε εἰς τὰ μέλη καὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος πρακτικῶν αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα ὅσα τῶν μελῶν ἔχωσι νὰ κάμωσι τινας παρατηρήσεις, ἢ προτάσεις, δίδουσιν αὐτὰς ἐγγράφους εἰς τὴν Πρόεδρον, ἀφοῦ οἱ διδόντες ἀναγγελλῶσιν εἰς ὑπάρχον πάντων τὴν δεδομένην ἐγγράφως πρότασιν καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἐχούσας ἀντικείμενον τὴν πρόδον τῆς ἐταιρίας καὶ τὴν ὠφέλειαν τοῦ καταστήματος· ἢ δὲ σκέψῃς περὶ παραδογῆς καὶ ἐνεργείας, ἢ μὴ ἀνατίθεται εἰς τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν, ἣτις χρεὸς ἔχει νὰ λαμβάνῃ αὐτὰς ὑπ' ὅψιν ἐν δέοντι καὶ ἀποφασίζῃ ἐπ' αὐτῶν ὅ,τι ἐγκρίνει. Αἱ δ' ἀποφάσεις αὐτῆς, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ αὐτῶν μνημονεύμενοι εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς θέλουν γίνεσθαι γνωστοὶ εἰς τὴν ἐπομένην συνέλευσιν.

33. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνέλευσιν, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν τριετίαν θέλουν γίνεσθαι καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Πρόκειται ὁ κατάλογος ὁ ὀνομαστικὸς τῶν Κυριῶν, ὅσαι εἶναι τακτικὰ μέλη, διηρημένος κατὰ στήλας, ἐξ ὧν ἐκάστη εἶναι ἐπιγεγραμμένη μὲν ἐν τῶν ἐπιθέτων εὐεργέται, καθιδρυταί, μέλη ἀπλῶ. Ἐκαστον δὲ ὄνομα κατὰ τὸ ὅποιον φέρει χαρακτηριστικὸν ἐπίθετον γράφεται εἰς τὴν ἀνήκουσαν στήλην· εἰς ἄλλην δὲ τετάρτην στήλην σημειόνεται ἀντικρὺ ἐκάστου ὀνόματος τὸ ποσὸν τῆς κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος πληρωθείσης μηνιαίας συνδρομῆς τριῶν δραχμῶν. Ἡ Πρόεδρος ἀφοῦ κηρίξῃ τὴν ἐναρξίν τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἀναγινώσκει εἰς ὑπάρχον πάντων τὸν ἀνωβηθέντα κατάλογον ὁλόκληρον, καὶ κατόπιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 § 6. καὶ τὴν τοῦ 9 τοῦ παρόντος πρὸς ὑπόμνησιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκλογέως καὶ ἐκλεξιμῆς.

Μετὰ ταῦτα προχωροῦσιν εἰς τὴν ἐκ-

λογὴν γινομένην διὰ ψηφοδελτίων· τὰ παρόντα μέλη εἰς τὴν συνέλευσιν ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, ψηφίζουσι τέσσαρας Κυρίας ἐκ τῶν εἰς τὴν στήλην τῶν εὐεργετῶν καὶ καθιδρυτῶν Κυριῶν. Ἡ Πρόεδρος μετὰ τὴν διαλογὴν ἀνακηρύσσει ὡς ὑποψηφίους εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐπιτροπῆς τέσσαρας Κυρίας ἀπὸ τὰς λαβούσας τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν. Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ κατὰ πλειοψηφίαν ἄλλας τέσσαρας Κυρίας ὑποψηφίους. Τὰ δὲ ὀκτὼ ὀνόματα ταῦτα ὑποβάλλει ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Α. Μ. τῆς Προστάτιδος. Ἡ δ' Α. Μ. λαμβάνουσα ὑπ' ὅψιν καὶ τὰ ἐνεργεία τέσσαρα μέλη τῶν Κυριῶν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς ἐκλέγει ἐκ τῶν δώδεκα τὰ τέσσαρα μέλη τῆς ἀνανεουμένης ἐπιτροπῆς. Τότε ἡ παύουσα Πρόεδρος κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν νέαν ἐπιτροπὴν, τὴν συγκαλεῖ καὶ παραδίδει εἰς αὐτὴν τὰ ἐγγραφα καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ καταστήματος.

34. Τὸ δὲ πέμπτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἔργος ἐπὶ τριετίαν, καὶ αὐτὸς συνυπηρετῶν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ὁ αὐτὸς διορίζεται κατὰ τὴν νέαν περίοδον, ἢ ἄλλος ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Α. Μ. προτεινομένων τριῶν ὑποψηφίων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν συντηρητῶν καὶ συνδρομητῶν τοῦ ὁφανοτροφεῖου.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

35. Ἐκάστη περίοδος τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς λογίζεται τριετία, καὶ κατὰ πᾶσαν τριετίαν λήγουσαν, γίνεται ἡ ἀνανέωσις αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω. Ἐάν δ' ἐν τῷ μεταξύ συμπέσῃ περίπτωσις ἀποβιώσεως, ἢ ἀποδημίας μέλους τινος αὐτῆς, γίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς πρότασις περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ τοῦ μέλους, ὑποβαλλομένων τριῶν ὑποψηφίων ἐκ τῶν ἀνωβηθέντων καταλόγων εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Α. Μ. τῆς Προστάτιδος.

36. Ὁ παρὼν διοργανισμὸς τῆς φιλανθρωπικῆς ἐταιρίας τῶν Κυριῶν, θέλει τηρηθῆ ἀμετακίνητος εἰς πάντα ἐπὶ δύο

περιόδους ολοκληρώσας, όπως ἐγκριθεῖς νῦν δημοσιεύεται. Ἐάν δὲ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ χρόνου ἡ πείρα ἀποδείξῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν (ὡς ἐκ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ φωτιζομένην, ἢ ἐκ παρατηρήσεων τῶν μελῶν) πῶς ἀνάγκην τροποποιήσεων ἢ συμπληρώσεων καὶ ἐλλείψεων τινῶν, τότε ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Προσ-ἀτινα, ἔκθεσιν τῶν περιστάσεων καὶ λόγων τῶν ἀποδεικνυόντων αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, προτείνουσα καὶ τὰς τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τὰς φαινομένης καταλλήλους. Ἡ δὲ Α. Μ. σταθμίζουσα πάντα ἐν τῇ αὐτῇ συνέσει θέλει αποφασίζει τὸ συμφερότερον εἰς τὴν ἐταιρίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουνίου 1855.

N. Περί στρατολογίας καὶ ναυτολογίας καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855.

ΟΘΩΝ κλπ.

1 Ἡ δύναμις τοῦ Ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1855 εἰς χιλίους τεσσαράκοντα ἑνα ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ Στρατοῦ τῆς ζῆρας προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1855 εἰς δέκα χιλιάδας πεντακοσίους τεσσαράκοντα ἑνὲς ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς στρατιώτας καὶ λοιπούς.

2 Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1855 εἰς χιλίους πεντακοσίους.

Οἱ χίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἑπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἑπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους.

3. Αἱ ἐν τοῖς ἔθροισι δύο ἕως δέκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας Νόμου τοῦ 1854, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1855 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1855.

98. *Δ. Περί ἀποβιβάσεως πραγμάτων κομιζομένων διὰ πλοίων ἐξ ἐπιχυλίων τόπων προερχομένων*

ΟΘΩΝ. κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον Ζ'. τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1854 Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ τὸ ἄρθρον 158 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α. Τὰ πλοία τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου καὶ ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἕνεκα χολέρας, δύνανται νὰ ἀποβιβάσωσι μὲ τὰς ἀπαιτούμενας ὑγειονομικὰς προφυλάξεις, εἰς πάντα λιμένα τοῦ Κράτους, ἐνθα ὑπάρχει ὑγειονομεῖον καὶ ἰατρός, πράγματα καὶ πραγματείας παντὸς εἶδους, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνδυμάτων, τῶν κλινωστρωμνῶν, καὶ ἄλλων ἐν καθήμερινῇ χρήσει τῶν ἀνθρώπων ὄντων πραγμάτων.

β. Τὰ πλοία ταῦτα ἅμα μετὰ τὴν ἀποβίβασιν ὀφείλουσι ν' ἀποπλέωσιν εἰς τοὺς ὠρισμένους διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν λιμένων, καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται νὰ μείνωσιν εἰς τὸν λιμένα ἐπέκεινα τῶν ἐξ ὧρων ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς των.

γ. Ἢ ἂν μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ πλοίου φανῇ νόσος, παρέχουσα ὑπόνοιαν χολέρας, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀποβίβασις οὐδενὸς πράγματος, καὶ ἂν ἤρχησεν αὕτη, διακόπτεται ἁμέσως καὶ τὸ πλοῖον παραπέμπεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ Η' τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος μνημονευομένους λιμένας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουλίου 1855.

99. ΕΚΘΕΣΙΣ.

Περί ἀλλαγῆς τῆς στρωμνῆς τοῦ στρατοῦ
Μεγαλειότατε !

Μετὰ τὴν διὰ τῆς ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους Ἱψηλῆς Βασιλικῆς ἀποφάσεως ἐγκριθεῖσαν κατάργησιν τῆς παρὰ τῷ στρατῷ τῆς γραμμῆς χρήσεως τῶν σινδονίων, ἀναγκαῖα καθίσταται καὶ ἡ κατάργησις τῆς χρήσεως τῶν στρωμάτων, διότι οἱ ἄνδρες κατακλινόμενοι, ἔρχονται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὰ στρώματα, τὰ

τὰ ὅποια δεχόμενα τὴν πρότερον εἰς τὰ σινδόνια ἐπιρρέουσιν ἀκαθαρσίαν, παριστώσι συνεχῶς τὴν ἀνάγκην τοῦ καθαρισμοῦ· ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου παρουσιάζει ὅχι σμικρὰν δυσκολίαν, καθότι τὰ στρώματα, διὰ νὰ πλυθῶσι, πρέπει νὰ κενωθῶσι τοῦ ἀχύρου. ἡ ἐργασία δὲ αὕτη γίνεται πρόξενος ἐνασχολήσεως οὐ τῆς τυχοῦσης, φθείρει κατατρίβουσα τὸ ἄχυρον, καὶ ἀποθήκας ἀπαιτεῖ πρὸς ἀποταμίευσιν καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ ἀχύρου.

Τὰς δυσχερείας ταύτας ὑπέβαλον ὑπὸ τὴν σκέψιν συμβουλίου, συγκροτουμένου ἀπὸ τὸν συνταγματάρχην Σμόλεντζ, ταγματάρχην Μολλὰν ὑπεπιμελητὴν Πιττὰκὸν καὶ λοχαγὸν Ι. Ζυμβρακάκην.

Τὸ συμβούλιον αὐτὸ, συμπαραλαβὸν καὶ τὸν ἀρχιατρὸν Τράκιβερ, σκεφθὲν ὀρίμως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐπρότεινεν ὁμοθυμαδὸν νὰ δοθῇ εἰς ἕκαστον στρατιώτην ὡς στρωμνὴ, δευτέρον μάλλινον σκεπασμα ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο δι' οὗ σκεπάζεται διατηρουμένου καὶ τοῦ προσκεφάλου. Τὸ ἀνωτέρω ὡς στρωμνὴ διδόμενον σκεπασμα στρωνόμενον διπλοῦν, παρέχει εἰς τὸν στρατιώτην ἀρκετὴν ἀνάπαυσιν.

Τὸ μέτρον αὐτὸ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου, θέλει φέρει ἀπλοποιήσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, οἰκονομίαν πολλήν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ εὐκολίαν εἰς τὸν στρατιώτην, διότι, ὅπου μεταβῇ, δύναται νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ εὐκόλως τὴν κλινοστρωμνὴν του, συγκειμένην ἐκ δύο σκεπασμάτων καὶ ἐνὸς προσκεφάλου, διευκολύνει δὲ οὐκ ὀλίγον καὶ τὴν τήρησιν τῆς καθαριότητος, διότι τὰ σκεπάσματα δύνανται νὰ τινάζωνται συνεχῶς καὶ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρον νὰ πλύνωνται.

Ὁ ὑποφαινόμενος, παραδεχόμενος ὅλοσχερῶς τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ εἰρημένου συμβουλίου, ὑποβάλλω αὐτὴν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ ὑπ' ὄψιν τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ παρακαλῶ ὑποκλινῶς νὰ κυρώσῃ αὐτὴν δια τῆς Ὑψηλῆς Βασιλικῆς ἐγκρίσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1855.

100. ΕΚΘΕΣΙΣ.

Περὶ τῆς κλινοστρωμνῆς τοῦ στρατοῦ.

Μεγαλειότηας!

Θεωρήσας ὡς ἐν τῶν οὐσιωδῶν ἀντικειμένων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τὴν ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον, καταλληλότερον καὶ ἀπλούστερον τροποποίησιν τῆς κλινοστρωμνῆς τοῦ στρατοῦ, διώρισα ἐπιτροπὴν, ἔργον ἔχουσαν νὰ σκεφθῇ ἐμβριθῶς ἐπὶ τοῦ προσκειμένου καὶ νὰ μοι ὑποβάλλῃ τὴν γνώμην τῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, συγκειμένη ἀπὸ τοῦς συνταγματάρχην Χάν, πρόεδρον, μοίραρχον τῆς μοίρας τῶν λογχοστῶν Δημήτριον Σουτζον, ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ Δημήτριον Βότζαρη, ἀρχιατρὸν Τράϊμπερ καὶ ὑπεπιμελητὴν Μιχαὴλ Γεωργαντάν, μετὰ διηκνον σκέψιν ὑποβαλοῦσα ἄρτιως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς γνωμοδοτεῖ. ἐκτὸς τροποποιήσεών τινων περὶ τὰς διαστάσεις τῶν κλινῶν καὶ σκεπασμάτων, τὴν ὁλοσχερῇ κατάργησιν τῆς χρήσεως τῶν σινδονίων.

Τὴν γνώμην τῆς ταύτης ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ στηρίζει εἰς τοὺς ἐξῆς κατὰ λέξιν λόγους:

« Ἐβεβαιώθη διὰ τῆς πείρας, ὅτι οἱ
« στρατιῶται καὶ τοι ἔχοντες ἤδη σινδόνια
« νικ εἰς τὰς κλινὰς των, ἀκαταλλήλως
« καὶ κάκιστα μεταχειρίζονται αὐτὰ, αἱ
« δὲ πρὸς περιστολὴν τοῦ ἀτόπου τούτου
« δραστήρια ἐπιτηρήσεις τῶν ἀνωτέρων
« των ἀπέδωκαν ἀτελεσφόρητοι· τοῦτο ἂν
« ποδίδεται ἰδίως εἰς τὰς ἔξεις τῆς τά-
« ξεως τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐκ τῆς
« ὁποίας συνήθως προέρχονται οἱ κληροῦ-
« χοι »

Ἡ κατάργησις τῆς χρήσεως τῶν σινδονίων παρέχει σπουδαίαν διττὴν οἰκονομίαν, τὴν ἀποφυγὴν τῆς δαπάνης τῆς τῆ ἀντικαταστάσεως καὶ τῆς συντηρήσεως.

Ὁ ὑποφαινόμενος συμμεριζόμενος τὴν γνώμην ταύτην τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς προσθέτει, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέτρον συντείνει καὶ εἰς τὴν ἀπλοποίησιν, ὡς ἀφαιροῦν ἀπὸ τὴν ἀποσκευὴν τοῦ στρατοῦ ἐν σκεῦος τοῦ ὁποίου ἡ προμήθεια, ἡ με-

τακόμησις καὶ δικιτήρησις ἀποβαίνει ἀρ-
κετὰ ἐργώδης.

Καθυποβάλλον ὅθεν ταῦτα μετὰ βα-
θυτάτου σεβασμοῦ ὑπ' ὅψιν τῆς ἡμετέρας
Μεγαλειότητος ἐπικαλοῦμαι ὑποκλινῶς
ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου μέτρου τὴν Ἱψηλὴν
Βασιλικὴν ἐγκρίσιν.

Παρακαλῶ δὲ εὐσεβάστως νὰ ἐκδοθῇ
αὕτη ὅσον αἶον τε τάχιον, ἵνα κατὰ συ-
νέπειαν ἀνασταλῶσιν καὶ δεδομένοι εἰς τὴν
ἀλλοδαπὴν περὶ προμηθείας ὑφάσματος
συνδονίων παραγγελλίαι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Φεβρουαρίου 1855.

101. Α. Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 59
καὶ 60 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ διευκολύνωμεν τὴν συγκοι-
νωσίαν ὅσον ἐνεστὶν ἀντὶ κινδύνου τῆς δη-
μοσίας υἱείας, ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὰ ἀρθρ-
59 καὶ 60 τοῦ ὑγειονομ. κανονισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν
ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

α) Τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν
τῆς ἐνεκα χολέρας ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου
πιστοποιήσεως ἀτιμὸπλοια καθὼς καὶ τὰ
τοιούτης ὑγειονομικῆς κατηγορίας ἱστιο-
φόρα πολεμικὰ πλοῖα, τὰ φέροντα ἱατροὺς
ἀνεγνωρισμένους δύνανται νὰ εἰσπλεύσιν
εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν καὶ Κορινθιακὸν κόλπον.

β) Τὰ ἐμπορικὰ ἱστιοφόρα πλοῖα τὰ
ὑπαγόμενα εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τῆς
πιστοποιήσεως ἐνεκα χολέρας δύνανται νὰ
εἰσπλεύσωσιν ὡσαύτως εἰς τοὺς εἰρημένους
κόλπους· ἀλλὰ διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν
κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως,
ἀπαιτεῖται πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς τοὺς κόλ-
πους, νὰ ἔχωσι τὰς πέντε τοῦλάχιστον
ἡμέρας τῆς καθάρσεως των πεπληρωμέ-
νας, λογιζομένων τῶν ἡμερῶν τοῦ πλοῦ,
ὡς καὶ τῆς ἐν λιμένι τινὶ διατριβῆς των.

γ) Τὰ προτιθέμενα νὰ εἰσπλεύσωσιν
κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα α. καὶ β. εἰς
τοὺς εἰρημένους δύο κόλπους ἀτμοκίνητα
καὶ ἱστιοφόρα πλοῖα εἴτε πολεμικὰ εἴτε
ἐμπορικὰ, θέλουσι λαμβάνει τὴν ἄδειαν

παρὰ τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ ἀρθρ. 60 τοῦ
ὑγειονομ. κανονισμοῦ ὑγειονομείων, εἰς 2
προστίθεται καὶ τὸ ὑγειονομεῖον Πειραιῶς,
διὰ τὸν εἰσπλουν εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέ-
ρος τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου.

Τὴν ἄδειαν ταύτην θέλουσι ἐκδίδει ἐγ-
γράφως τὰ εἰρημένα ὑγειονομεῖα, ἀφ' οὗ
πεισθῶσι δεόντως, ὅτι τὰ πλοῖα δὲν φέ-
ρουν ἀρρώστους ἐκ χολέρας ἢ δίδοντας
ὑπόνοιαν τοιαύτης νόσου, καὶ ὅτι δὲν ἀ-
πώλεσαν κατὰ τὸν πλουν τοιούτους. Ἡ
περὶ ἧς ὁ λόγος ἄδεια προστίθεται εἰς τὴν
ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιή-
σεως, καὶ ἀναφέρει ρητῶς, ὅτι τὸ πλοῖον
εὐρισκόμενον εἰς τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τῶν
ἀρθρῶν α. καὶ β. περιστάσεις, δύνανται
νὰ εἰσπλεύσῃ εἰς τὸν κόλπον, πρὸς τὴν διευ-
θύνεται.

δ. Τὰ εἰσπλεύσαντα εἰς τοὺς εἰρημέ-
νους κόλπους μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν,
ἀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς, ὡς
πρὸς τὴν παραδοχὴν των, εἰς τοὺς λιμένους
καὶ τὴν ἀποβίβασιν πραγμάτων, μετὰ τοὺς
ὅρους τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου ε. ε. ἡμετέρου
Διατάγματος, περὶ τῶν διὰ πλοίων ὑπό-
πτου καὶ ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἐνεκα
χολέρας κομιζομένων πραγμάτων καὶ πραγ-
ματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰουλίου 1855.

102. Περὶ κανονισμοῦ καὶ διαχειρίσεως τῶν
διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ ἔργου τῆς διορύξεως
τοῦ πορθμοῦ Χαλκίδος καὶ τῆς κατασκευῆς
ἐπ' αὐτοῦ γεφύρας ἐξόδων κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἀρθρον 11 τοῦ ἀ-
πὸ 23 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ διορύξεως
τοῦ πορθμοῦ Χαλκίδος Νόμου ΣΣ' ἐπὶ τῇ
προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἔσωτε-
ρικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀ-
πεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ ἔργου τῆς
διορύξεως τοῦ πορθμοῦ Χαλκίδος, καὶ τῆς
κατασκευῆς γεφύρας ἐπ' αὐτοῦ καθ' ὃ δη-
μοσίων ἔργων, καὶ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν
πρὸς ταῦτα ἐξόδων θέλουσι τηρεῖσθαι ἀ-
κριβῶς οἱ ὅρισμοί τοῦ ἀπὸ α. Ὀκτωβρίου

1852 ΣΙΒ'. Νόμου περί δημοσίου λογιστικού.

2. Ἡ πληρωμή τῶν εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἐξόδων θέλει γίνεσθαι διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδομένων ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆν ἐφορευτικὴν τοῦ ἔργου ἐπιτροπὴν, κατὰ τὰς γενικὰς περὶ πληρωμῆς δημοσίων ἐξόδων διατάξεις τοῦ μνησθέντος Νόμου.

Εἰς τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐντάλματα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται ἐν τῇ εἰς διὰ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ἀπυδεικνύεται εἰς βέρος τοῦ δημοσίου ἡ δαπάνη, ὅσας δὲ τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκ δίδονται ἀπὸ τῆν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, πρέπει νὰ φέρωσιν ὑποχρεωτικῶς τὴν ὑπογραφήν τοῦ προέδρου, καὶ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἐντέλῃται πληρωμὴν μὴ ἐγκριθέσαν προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς καταπειγούσας ὁμῶς περιστάσεις καὶ μόνον ὅσας τὸ πληρωτέον ἐξόδον δὲν εἴναι ἀνώτερον τῶν ἑκατὸν ἀριθμ. 100 δραμῶν, δύναται ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ ἰδίᾳ αὐτῆς εὐθύνῃ νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν χρηματικὸν ἐντάλμα διὰ τὴν πληρωμὴν. Ἀλλ' ὀφείλει συγχρόνως νὰ ἐξαιτήσῃται τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου ἥτις θέλει παραπέμπεσθαι πρωτοτύπως εἰς τὸν ταμειαν διὰ νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα.

4. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει εἰς τὸ δημόσιον λόγον κατὰ τὰς περὶ δευτερευόντων διατακτῶν διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἐξελέγχει προχειρῶς τὰς γενομένας εἰσπραξίας τῶν διὰ τὸ προκείμενον ἔργον ψηφισθέντων φόρων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων, καὶ ὑποβάλλει κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν λογαριασμὸν τῶν γενομένων εἰσπραξέων καὶ τῶν ἐξόδων.

5. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξίαν τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1853 Νόμου περὶ διορύξεως τοῦ πορθμοῦ Χαλ-

κίδος κανονισθέντων φόρων, πορθμείων καὶ διόδων ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, ἢ ὅταν ἡ διαχείρισις αὐτῶν ἤθελε λήξει ἐντὸς τοῦ ἔτους, εἰς τὸ τέλος ταύτης, τὰ βιβλία καὶ τὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως ταύτης.

6. Οἱ ἐνεργοῦντες πληρωμὰς ἐξόδων τοῦ προκειμένου ἔργου ταμίαι, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τακτικῶς τὰ ἐξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα, ἀκολουθοῦντες καὶ ὡς πρὸς αὐτὰ τοὺς γενικοὺς περὶ πληρωμῆς δημοσίων ἐξόδων, καὶ περὶ λογοδοσίας κανόνας.

7. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κρατεῖ εἰδικῶς λογαριασμὸν τῶν βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων ἐσόδων καὶ τῶν γιγνομένων ἐξόδων, ἐξετάζει αὐτὰ κατὰ τὰ διατεταγμένα καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους παραπέμπει τὰ γραμμάρια, τῶν εἰσπραξέων, καὶ τὰ ἐξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὡς ἀρμόδιον νὰ ἐλέγῃ αὐτά.

8. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν θέλουσι δώσει τὰς ἀναγκαῖας περὶ διαχειρίσεως καὶ λογοδοσίας διηγήσεις πρὸς τε τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ πρὸς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν εἰσπραξίαν τῶν ἐσόδων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ προκειμένου ἔργου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1855.

103. Δ. Περί αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ταμείων Νόμου ΣΞΔ'. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ εἰσπρακτόρων αὐξάνει κατὰ δύο ἐτι, ὁ δὲ τῶν παρὰ τοῖς ταμείοις Πατρῶν, Κορινθίας, Μαντινείας, Λακεδαιμόνους, Τρι-

πολλίας, καὶ Κέας αὐξάνεται καθ' ἓνα.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰουλίου 1855.

104. 1. Περὶ κανονισμοῦ τοῦ ταμείου τῶν
χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ
στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς χωροφυλακῆς
καὶ τῆς ὁροφυλακῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ 27 ἄρθρον τοῦ
ὑπὸ γράμ. ΣΚ. Νόμου, περὶ συστάσεως
ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀ-
ξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς,
τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ὁροφυλακῆς,
τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν
στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατά-
σασθαι·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ καθηκόντων τῆς διοικητικῆς τοῦ
ταμείου ἐπιτροπῆς.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ φροντίζει·
α. Περὶ τῆς τακτικῆς καὶ ἐγκαίρου
ἐξοφάσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ τα-
μεῖον.

β. Περὶ τῆς παρὰ τῶν εἰσπραττόντων
στρατιωτικῶν, ἢ ἄλλων ταμείων ταχεύει
διαβιβάσεως τῶν εἰσπραττουμένων εἰς τὸ
ταμεῖον τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

γ. Περὶ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ παρaxyγι-
στῆς τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων, τὰ
ποῖα λαμβάνει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
νόμου, καὶ τοὺς ἐν τῷ παρόντι διατάγμα-
τι διαγεγραμμένους τύπους.

δ. Περὶ ἐμπροθέσμου χορηγίας τῶν
στρατιωτικῶν εἰς τὰς χρησεύσας οἰκογενείας·

ε. Περὶ τῆς ἐνημέρου κατατάξεως τῶν
ὀφελίων καὶ τῆς λογιστικότητος, ὡς καὶ
περὶ τῆς ἐμπροθέσμου ἀποδόσεως τῶν λο-
γαριασμῶν.

ς. Ἐν γένει περὶ τῆς νομίμου καὶ τα-
κτικῆς διαχειρίσεως τῶν ἐμπεισιγυμένων
εἰς αὐτὴν κεφαλαίων.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει σφραγίδα φέρου-
σαν ἐν τῷ μέσῳ τὰ βασιλικά παρασημα,
καὶ κύκλῳ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν «Ταμεῖον
τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν».

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς
διοικητικῆς ἐπιτροπῆς.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει δις τῆς
ἐβδομάδος τακτικῶς, καὶ ἐκτάκτως, ὡς ἂν
κατεπέιγουσα ἀνάγκη τὸ καλέσῃ.

Ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. Τὸ
μειονοψηφούν μέλος συνοπογράφει τὰς ἀ-
ποφάσεις τῆς πλειονοψηφίας, δύναται δὲ
νὰ καταχωρίσῃ (ἂν θέλῃ) τὴν γνώμην του
εἰς τὰ πρακτικά.

4. Αἱ πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπογρά-
φονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν, προσυπο-
γράφονται παρὰ τοῦ γραμματέως, καὶ
φέρουσι τὴν θεώρησιν τοῦ βασιλικοῦ ἐπι-
τρόπου.

5. Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρευρίσκα-
ται εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπι-
τροπῆς.

6. Οὐδεμία ἀπόδειξις παραλαβῆς, καὶ
οὐδεμία ἐντολὴ πληρωμῆς τῆς ἐπιτρο-
πῆς ἰσχύει, ἐὰν δὲν φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς
καὶ τῶν τριῶν μελῶν.

7. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καὶ ἐργά-
ζεται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου
τῶν στρατιωτικῶν ἐν ἰδίῳ δωματίῳ, ὅπου
φυλάττονται καὶ τὰ ἀρχεῖα αὐτῆς.

8. Τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν γραφείου χο-
ρηγεῖται ἐκ τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ ὑ-
πουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν,
τοῦ γραμματέως τῆς διοικητικῆς ἐπι-
τροπῆς, καὶ τοῦ βασ. ἐπιτρόπου.

9. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς διοι-
κητικῆς ἐπιτροπῆς διορίζονται παρ' Ἡμῶν,
τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιω-
τικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21
τοῦ ὑπὸ γράμ. ΣΚ. Νόμου. Ὁ γραμμα-
τεὺς τῆς ἐπιτροπῆς διορίζεται παρὰ τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀντικαθί-
σεται δὲ κατὰ διετίαν. Τὰ καθήκοντα τοῦ
γραμματέως δύναται νὰ ἀνατεθῶσιν ἐ-
πέκεινα τῶν δύο ἐτῶν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσω-
πον, ἐὰν συγκατατίθῃται εἰς τοῦτο.

10. Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος διορίζεται
παρ' Ἡμῶν τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ
τῶν στρατιωτικῶν. Ἐκπληροὶ δὲ τὰ κα-
θήκοντα ταῦτα, ἐνὸς λόγου ὑπηρεσίας
δὲν προκαλέσωσι τὴν ἀντικατάστασίν του.

11. Ἐὰν ὁ πρόεδρος ἢ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς κωλύεται πλέον τῶν 15 ἡμερῶν, τὸ ὑπουργεῖον ἀνατίθῃσι προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ τρίτου μέλους εἰς τὸν γραμματέα, ὅστις ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ τὰ τοῦ γραμματέως.

12. Ἐὰν ἐπέλθῃ ἀπουσία τοῦ προέδρου ἢ μέλους τινὸς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπέκεινα τῶν δύο μηνῶν, δι' ἀδείας, μεταθέσεως, ἢ ἄλλως πως, οἱ ἀπόντες ἀντικαθίστανται ὀριστικῶς.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ καθηκόντων τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν, τοῦ γραμματέως, τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου.

13. Ὁ πρόεδρος προσδιορίζει τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῶν συνεδριάσεων. Συγκαλεῖ τὰ μέλη ἐκτάκτως ὅσαςκις ἀναγνώριση τὴν ἀνάγκην.

Διευθύνει τὰς συνεδριάσεις, λαμβάνει καὶ ἀποσφραγίζει τὰ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἔγγραφα.

Υπογράφει τὰ πρὸς τὰς διαφόρους ἀρχάς ἔγγραφα, καὶ ἐπιτηρεῖ ἐν γένει τὴν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων.

14. Τὰ μέλη ἐκπληροῦσιν ὅσας ἐργασίας ἀναθέσει ἰδίως εἰς αὐτὰ ὁ πρόεδρος.

15. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει

1. Νὰ συντάσῃ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

2. Νὰ συνθέτῃ τὰ πρὸς τὰς διαφόρους ἀρχάς ἔγγραφα.

3. Νὰ κρατῇ ἐνήμερα τὰ μητρώα καὶ λογιστικὰ βιβλία.

4. Νὰ συντάττῃ τὰς τριμηνιαίας διανεμητικὰς καταστάσεις τῶν βοηθειῶν καὶ τοὺς ἐτησίους λογαριασμούς.

5. Νὰ συντάττῃ καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐπιτροπῆς τὰ ἐντάλματα τῆς πληρωμῆς τῶν βοηθειῶν.

6. Νὰ διατηρῇ εἰς τάξιν τ' ἀρχεῖα τῆς ἐπιτροπῆς.

16. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ βεβαιῶνται.

1. Ἄν ἡ εἰσπραξις τῶν εἰς τὸ ταμεῖον ὀφειλομένων ἐνεργῇται τακτικῶς, καὶ ἂν διαβιβάζωνται τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ

εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, κατὰ τὴν παρὰ τοῦ 39 ἄρθρου ὠρισμένην προθεσμίαν.

2. Ἐὰν ἡ τοποθέτησις τῶν διαβιβάζομένων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κεφαλαίων ἐνεργῇται ταχέως.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ὀριστικὴν τοποθέτησιν τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου πληρῶνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ οἱ τύποι τοῦ παρόντος διατάγματος πρὸς τοῦτοις δὲ ἂν ἐνεργῶνται τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῶν ἀναγκαῖα μέτρα.

4. Ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν χρηουσῶν οἰκογενειῶν ᾖ συμφωνοῦσα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

5. Ἐὰν τὸ μέρισμα τῶν βοηθειῶν ᾖ ἀνάλογον μὲ τὰ δικαιώματα ἐκάστης χρηουσίης οἰκογενείας, καὶ μὲ τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

6. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ τοῦ μερίσματος ἐνεργῇται τακτικῶς.

7. Ἐὰν ἡ παραλαβὴ τοῦ μερίσματος ἀποδεικνύηται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ παρόντος διατάγματος.

8. Ἐὰν τὰ μητρώα κρατῶνται ἐν τάξει καὶ φέρωσι τὰς εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν συμβαινούσας μεταβολάς.

9. Ἐὰν τὰ λογιστικὰ τοῦ ταμείου βιβλία κρατῶνται κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαγεγραμμένους τύπους, καὶ αἱ ἔγγραφα αὐτῶν εἰσὶν ἐνήμεροι.

10. Ἐὰν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς συντάττωνται ἐν τάξει.

11. Ἐὰν τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπιτροπῆς διατηρῶνται ἐν τάξει.

17. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος μονογραφεῖ τὰ ἡμερολόγια τοῦ ταμείου, καὶ ἐπιτηρεῖ νὰ μνηεῖσχωρῶσιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμείου παρεῖσθαι καὶ διαγραφὰς τῶν ὑπολοίπων τὸ πρωτότυπον δὲν φαίνεται καθαρῶς.

18. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος διαβιβάζει κατὰ μῆνα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπισυνάπτων 1. κατάστασιν συνοπτικὴν τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου, διαλαμβάνουσαν τὴν διάθεσιν αὐτῶν, 2. ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν χρη-

ίων, αἵτινες ἤθελον συμβῆ κατὰ τὸ διά-
στημα τοῦ μηνός.

19. Ὅσακις ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐ-
πίσημη δτι πρᾶξις τις τῆς διοικητικῆς ἐ-
πιτροπῆς περὶ διαθέσεως κεφαλαίων, ἢ
περὶ ἀναγνωρίσεως δικαιωμάτων χρευ-
στῆς οἰκογενείας, ἀπᾶδει εἰς τὰς διατά-
ξεις τοῦ νόμου, ἢ ὅτι δὲν ἐξεπληρώθη
ὅπως τις τοῦ παρόντος διατάγματος,
ποιεῖται τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν
ἐπιτροπὴν, αἵτινες καταχωροῦνται εἰς τὰ
πρακτικά.

Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐνδώσῃ εἰς τὰς
παρατηρήσεις τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου,
ὁὗτος δὲ δὲν ἀρκεσθῇ εἰς τὰς ἐξηγήσεις
αὐτῆς, ὑποβάλλει ἰδίαν περὶ τούτου ἀναφο-
ρὰν εἰς τὸ ὑπουργεῖον μετ' ἀντιγράφου τῶν
πρακτικῶν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

20. Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν
ἐκτὴν τὴν ἀνήκουσαν ἐξέτασιν τῶν ὑποβλη-
θέντων παραδέχεται τὴν πρᾶξιν τῆς διοι-
κητικῆς ἐπιτροπῆς ἢ προσκαλεῖ αὐτὴν νὰ
συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου
καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, δικαιλο-
γῶν τὴν πρόσκλησιν.

ΚΕΦ. Ε'.

περὶ βεβαιώσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν
χρευστῶν Οἰκογενειῶν.

21. Ἄμα συστήθῃ ἡ διοικητικὴ ἐπιτρο-
πὴ, τὰ στρατιωτικὰ σώματα καὶ κατα-
στήματα ὀφείλουσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμε-
ρῶν νὰ διαβιβάσωσιν εἰς αὐτὴν ὀνομαστι-
κὴν κατάστασιν τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγγράμων
ἀξιωματικῶν, συντεταγμένην κατὰ τὸ συ-
νταχθέν ὑπ' ἀριθμ. 1, ὑπόδειγμα.

22. Ἐκ τῶν καταστάσεων τούτων ἡ
ἐπιτροπὴ σχηματίζει τὸ γενικὸν μητρῶν
τῶν ἐν τῷ στρατῷ ἐγγράμων ἀξιωματικῶν.
ὁ μητρῶν θέλει συνταχθῇ κατὰ τὸ ὑπ'
ἀριθμ. 2 ὑπόδειγμα.

23. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός τὰ
σώματα ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν
κατάστασιν τῶν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν
ἐγγράμων ἀξιωματικῶν ἐπελθουσῶν μετα-
βολῶν.

Ἡ κατάστασις αὕτη συντάσσεται, κατὰ
τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3 ὑπόδειγμα.

Ὅσακις δὲ συμπέσωσι μεταβολαί, αἱ
καταστάσεις ἀποστέλλονται μετὰ τὴν ση-
μείωσιν « οὐδεμία μεταβολή ».

24. Αἱ ἀφωρῶσαι τὰς οἰκογενείας τῶν
ἀξιωματικῶν μεταβολαί εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

α. Γάμος τοῦ ἀξιωματικοῦ, τῆς χήρας
ἢ τέκνου θήλειως.

β'. Γέννησις τέκνου.

γ'. Θάνατος τοῦ ἀξιωματικοῦ, τῆς συ-
ζύγου αὐτοῦ ἢ τοῦ τέκνου.

δ'. Προδικοσμός τοῦ ἀξιωματικοῦ.

ε. Πρώτος διορισμός.

ς'. Στέρησις τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀξιωμα-
τικῶν διὰ παραιτήσεως ἢ καταδικαστικῆς
ἀποφάσεως.

ζ'. Διάζευξις, ἢ χωρισμός ἀπὸ κοίτης
καὶ τραπέζης.

Ἡ ἡμερομηνία τῶν μεταβολῶν σημει-
οῦται πάντοτε ὁλογράφως.

25. Αἱ μεταβολαί τὰς ὁποίας διαλαμ-
βάνουσιν αἱ μηνιαίαι αὐταὶ καταστάσεις
ἐγγράφονται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ μητρώου, τὸ
ἑποῖον ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ γραμματεὺς ἐ-
νήμερον.

26. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἀναγραφὴν τῶν ἐν
ταῖς οἰκογενείαις μεταβολῶν, πᾶς ἔγγαμος
ἀξιωματικὸς ὀφείλει, ἅμα ἐπέλθῃ εἰς τὰ
τέκνα ἢ τὴν σύζυγον αὐτοῦ μεταβολή τις
τῶν ὑπὸ τὰ γράμματα α, β, γ καὶ ζ, ἐν
τῷ 24 ἄρθρῳ διαγραφεισῶν, νὰ ἀναφέρῃ
αὐτὴν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ σώματος εἰς
ὃ ἀνήκει, ἐπισυνάπτων τὰ ἀναγκαῖα δικαι-
ολογητικὰ ἔγγραφα.

Τὰς λοιπὰς μεταβολὰς ἐγγράφει αὐτε-
παγγέλτως τὸ σῶμα εἰς τὰς μηνιαίας κα-
ταστάσεις μεταβολῶν.

27. Τὰς ὀνομαστικὰς καταστάσεις καὶ
τὰς τῶν μεταβολῶν τῶν ἐγγράμων ἀξιο-
ματικῶν τῶν Γενικῶν ἐπιτελῶν, τῶν ἐπι-
τελῶν φρουρίων, τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτε-
λωρῶν, τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑγείας, τῶν
στρατοδικῶν, τῶν διαθεσίμων, τῶν ἐν ἀρ-
γίᾳ, ἐν ἀποτάξει καὶ συνταξιούγων ἀξιο-
ματικῶν, διαβιβάξουσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν
τὰ σχετικὰ φρουραρχεῖα.

28. Ἐὰν εἰς τὸν τύπον τῆς διαμονῆς
τῶν ἐν ἀργίᾳ, ἐν ἀποτάξει καὶ συνταξιού-

χωναξιωματικῶν, δὲν ὑπάρχει φρουραρχεῖον, τὰς ὀνομαστικὰς αὐτῶν κατατάσσει καὶ τὰς τῶν μεταβολῶν αὐτῶν συντάττει καὶ διαβιβάζει ἡ χωροφυλακὴ.

29. Τὰς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ὑπασπιστῶν τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν γραμμὴν καὶ ὁροφυλακὴν διαβιβάζει τὸ ὑπουργεῖον.

30. Ἀμα ἐγγαμος ἀξιωματικὸς ἀποβιώσῃ, ἡ χήρα αὐτοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς οἱ κηδεμόνες τῶν τέκνων τοῦ ὑποβάλλουσι δι' ἀναφορὰς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τὴν περὶ βοήθειας αἴτησιν, δηλοποιούντες συγχρόνως τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

31. Εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς χήρας ἐπισυνάπτεται πιστοποιητικὸν ταυτότητος, ἐκδιδόμενον ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου φρουραρχείου, ἐν ἐλλείψει δὲ φρουραρχείου, παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς.

32. Μετὰ τὴν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων πάσης χρεουούσης οἰκογενείας, τὰ ἀπαρτιζόντα αὐτὴν μέλη ἐγγράφονται εἰς τὸ μητρώον τῶν χρεουουσῶν οἰκογενειῶν, τὸ ὁποῖον συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ὑπόδειγμα.

Διαγράφεται δὲ ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἐγγάμων ἀξιωματικῶν ὁ ἀποθανὼν οἰκογενειάρχης.

ΚΕΦ. 5'.

Περὶ εἰσπράξεων.

33. Ἡ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν κράτησις ἐνὸς τοῖς 0|0 ἐνεργεῖται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

34. Ἡ κράτησις ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν, εἰς ἃς ὁ ἀξιωματικὸς ᾔθελεν ἔχει δικαίωμα κατὰ τὰς μεταβολὰς τοῦ αἰ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος· τούτου ἐνδεχόμεναι κράτησεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

35. Ἡ εἰσπράξις τῶν καταβολῶν τῶν ἐπὶ ἐγγάμων ἀξιωματικῶν γίνεται δι' ἀναλόγου ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν

κρατήσεως ἐπὶ δέκα ἔτη.

36. Ἡ διχορὰ τοῦ τριμήνου μισθοῦ τῶν προβιβαζομένων ἀξιωματικῶν καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου τὸ δὲ μέχρι τοῦδε ἀνήκον εἰς τὸ δημόσιον, μέρος αὐτῆς κρατεῖται εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

37. Αἱ εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν κράτησεις ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας θέλουν προστεθῇ τρεῖς στήλαι ἐπὶ τούτῳ.

38. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ σχετικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος συναλλαγματικὴν, φέρουσαν τὸ ἀθροῖσμα τῶν εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν γενομένων κρατήσεων.

39. Ἡ συναλλαγματικὴ αὕτη πέμπεται αὐθημερὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν με' ἀντίγραφον τῆς μηνιαίας μισθοδοτικῆς καταστάσεως, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ σώματος.

40. Αἱ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Βασιλέως, τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 30 ὁρισθέντων, τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων, τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, τῶν οικονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑγείας, καὶ τῶν στρατοδικῶν κράτησεις διαβιβάζονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους, παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου.

41. Τὰς ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ὥρισμένας κράτησεις ἐνεργεῖ τὸ ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς, καὶ διαβιβάζει τὸ μηνιαῖον ἀθροῖμα αὐτῶν εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 39.

42. Αἱ εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν κράτησεις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὁροφυλακῆς ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων, παρὰ τῶν σχετικῶν οικονομικῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς ὁροφυλακῆς.

Αντίγραφον τῶν μισθοδοτικῶν τούτων καταστάσεων διευθύνουσιν οἱ εἰρημένοι ἐπιθεωρηταὶ εἰς τὸ στρακιωτικὸν λογιστήριον. Τοῦτο δὲ, μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὁροφυλακῆς, διαβιβάζει εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν ταύτας, καὶ συναλλαγματικὴν φέρουσιν τὸ γενικὸν ποσὸν τῶν κρατηθέντων.

43. Διὰ τοὺς διαθέσιμους, ἐν ἀργίᾳ καὶ καὶ ἐν ἀπατάξει ἀξιωματικούς συντάσσεται παρὰ τῶν μισθοδοτουσῶν αὐτοὺς στρατιωτικῶν ἀρχῶν κατάστασις μισθοδοτικῆ διαλαμβάνουσα τὰ εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν κρατήσεις, αἵτινες διαβιβάζονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, κατὰ τοὺς διαγραφέντας τύπους ἐν τῷ 40 ἄρθρῳ.

44. Τὰς ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν Ἀξιωματικῶν, καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διατελούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄλλων ὑπουργείων κρατήσεις ἐνεργῶσιν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τὰ μισθοδοτοῦντα αὐτοὺς διοικητικὰ ταμεῖα.

Διαβιβάζουσι δὲ κατὰ μῆνα τὰ κρατηθέντα εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν διὰ γραμματίου παραλαβῆς, εἰς ὃ συνάπτουσιν ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν δικαιούχων εἰς οὓς ἀνήκουσι, καθὼς καὶ τὸ εἰς ἕκαστον εἶδος κρατήσεως ἀνήκον ποσόν. Ἡ κατάστασις αὕτη συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ὑπόδειγμα.

45. Ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς καταβολῆς ἐκάστου ἐγγράμου ἀξιωματικοῦ κράτησις, παύει ὅτε ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ κοινοποιῇ εἰς τὸ σχετὸν ταμεῖον ἢ σῶμα τὴν συμπλήρωσιν τῆς καταβολῆς.

46. Αἱ καταβολαὶ τῶν μελλόντων νὰ ἔλθουσιν ἀπὸ τοῦδε εἰς γάμιν ἀξιωματικῶν πληρώνονται διὰ μίξ. Διὰ τοῦτο αἱ προστάμεναι αὐτῶν ἀρχαὶ δὲν θέλουσιν ἐκδίδει τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐπιτρέποντος τὸν γάμον Βασιλ. Διατάγματος, πρὶν ἢ οἱ ἔχοντες συμφέρον ἀξιωματικοὶ παρουσιάσωσιν εἰς αὐτάς ἢν ἀπόδειξιν τῆς εἰς τὸ μισθοδοτοῦν αὐτοὺς ταμεῖον πληρωμῆς

τῆς καταβολῆς.

47. Αἱ συναλλαγματικαί, δι' ὧν διαβιβάζονται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τὰ ἐισπραττόμενα εἰς λογαριασμὸν αὐτῶν, ἐκδίδονται εἰς βάρος τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν.

48. Αἱ συναλλαγματικαὶ αὗται ἐξοφλοῦνται παρὰ τοῦ φρουραρχείου εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ἐμφάνισιν καὶ πρὸ πάσης ἄλλης δαπάνης.

49. Ἡ ἐξόφλησις τῶν συναλλαγματικῶν τούτων δὲν ὑπόκειται εἰς χαρτόσημον.

50. Τὰ ἐκ δωρημάτων ἢ κληροδοτημάτων προερχόμενα, καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν κεφάλαια, ἅμα ληφθῶσι παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ταμείων, παραδίδονται ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

51. Διάσεις κεφαλαίων τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, πρὸς ἀγορὰν κτημάτων ἐπιτρέπεται μόνον, ἐὰν ταῦτά εἴσι κτίρια, κείμενα ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας.

52. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει ταμεῖον.

53. Τὰ διὰ συναλλαγματικῶν τῶν σωμάτων διαβιβαζόμενα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην κεφάλαια ἐγγράφει εἰς ἔσοδα ἢ ἐκτὸς ἐπιτροπῆς, καὶ παραλαμβάνει μὲν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν, ἐξοφλοῦσα τὰς συναλλαγματικάς, ὀφείλει ὅμως νὰ παρακαταθέῃ αὐθωρεῖ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν (Βασ. διάταγμα τῆς 16 Ἀπριλίου 1855.)

54. Τὰς ἀποδείξεις τῆς Τραπεζῆς, ὡς καὶ πάντα τίτλον ἰδιοκτησίας ὅποιασδήποτε πρὸς τοὺς τοὺς δὲ καὶ τὰς συναλλαγματικάς, πρὶν παραδοθῶσιν, ἢ Ἐπιτροπῇ διατηρεῖ ἐντὸς κιβωτίου ἔχοντος τρεῖς κλεις ἐξ ὧν κρατεῖ μίαν ἕκαστον μέλος.

55. Πρὶν ἢ ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ τὴν ὀριστικὴν διαθέσιν ποσοῦ τινος κατὰ τὰς

διατάξεις τοῦ νόμου, ὀφείλει νὰ λαμβάνη ὅλας τὰς ἀναγκαῖας πληρηφορίας ἐστηριγμένας εἰς βεβαίαις ἀποδείξεις.

56. Ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῶν συζητήσεων περὶ ὀριστικῆς διαθέσεως ποσοῦ τινὸς ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν. Δὲν δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, πρὶν λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

57. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται ν' ἀρνήσῃ τὴν συγκατάθεσίν του, ἀλλ' ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ ἐγγράφως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως, στηριζομένους εἰς ὀρισμένα ἀντικείμενα, καὶ οὐχὶ εἰς γενικά· σκέψεις, ἥτοι, «ὅτι ὑπάρχει παράβασις διατάξεώς τινος τοῦ νόμου ἢ ἂν ἡ ἐκ τῆς προτεινομένης τοποθετήσεως κεφαλαίων πρόσδοδος δὲν ᾔῃαι ὠφέλιμος, ἂν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ᾔῃαι ὑπερμετρος κ. τ. λ.» Αἱ τελευταῖαι αὗται ἐνστάσεις πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς ἐπισήμους πράξεις, ἀντίγραφα τῶν ὁποίων διαβιβάζονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

58. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ὀριστικὴ διάθεσις ποσοῦ τινος, ἐνὸς μὲν τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου δὲν ὑπερβῶσι τὴν ποσότητα δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

59. Διὰ τὴν χορηγίαν τῶν ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ τοῦ ὑπὸ γράμματι ΣΚ. Νόμου ὠρισμένων βοηθημάτων ἀπαιτοῦνται τὰ ἑξῆς.

1. Πενία.
2. Χρηστὰ ἔθνη.
3. Εὐφορία.
4. Πρόσδοδος εἰς τὰ μαθήματα.

Τὰ βοηθήματα ταῦτα χορηγοῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀποθανόντων ἢ δυστυχοῦντων ἀξιοματικῶν, οἵτινες ἢ ἔπασον μαχόμενοι ἢ διαπρέπουσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἡ πενία συνίσταται εἰς τὴν στέρησιν πικνότητος ἄλλου πόρου ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως.

60. Τὰ βοηθήματα ταῦτα ἀπονέμονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν,

στηριζομένη εἰς πράξιν τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς συνοδευομένην μὲ ἐπίσημα πιστοποιητικά, μαρτυροῦντα τὰ ἀνωτέρω προσόντα.

ΚΕΦ. Η΄

Περὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου.

61. Τὰ ἐκ τῆς ὀριστικῆς διαθέσεως κεφαλαίων ἐνδεχόμενα ἐξόδα καταλογίζονται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἀντικατέστησαν τὰ κεφάλαια.

62. Ἐὰν ἐπέλθῃ ἀνάγκη ἐπισκευῆς εἰς κτίρια ἀνήκοντα εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐνεργεῖται ἡ ἐπισκευὴ κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Μηχανικοῦ, κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν οἰκοδομῶν κανόνας. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητεῖται ἡ συναίνεσις τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς. ἥτις, ἂν ᾔῃαι σύμφωνος, ἐγγράφει ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν παραδοχὴν του, καὶ ἀνταποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

63. Τὰ ἐξόδα τῶν ἐπισκευῶν πληρῶνται ἀπὸ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καὶ καταλογίζονται ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐξόδα κτημάτων.»

64. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὁ γραμματεὺς παρουσιάζει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν διανεμητικὴν κατάστασιν τοῦ μερίσματος τῶν βοηθειῶν, συντεταγμένην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χηρευσάντων οἰκογενειῶν, καὶ τοῦ κατὰ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς τριμηνίας ποσοῦ τῶν κεφαλαίων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 ὑπόδειγμα.

65. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάζεται αὐτὴν καὶ τὴν παραδίδει εἰς τὸν Βασιλικὸν ἐπιτροπον, ὅστις ἐξελέγχει τὰ ποσὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μητρώων καὶ τῶν λογιστικῶν βιβλίων.

66. Μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην ὑπογράφεται ἡ διανεμητικὴ κατάσταση παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ θεωρεῖται παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τὸ μὲν σχέδιον, τῆς καταστάσεως μένει εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ καθαρὸν διαβιβάζεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐ-

πιτροπῆς, ἐξαιτουμένου νὰ διαταχθῇ ἡ διὰ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων πληρωμὴ τοῦ ἀπαιτουμένου εἰς ἐκάστην οἰκογενεῖαν ποσοῦ, εἰς βάρος τοῦ ταμείου τῶν χερῶν καὶ ὀρφανῶν.

67. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐκδίδει τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς· τὰ δὲ στρατιωτικὰ ταμεία, ἅμα πληρώσωσι, διαβιβάζουσιν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις, συντεταγμένας κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 ὑπόδειγμα, καὶ λαμβάνουσιν ἀντ' αὐτῶν τὴν ἀπαιτουμένην συναλλαγματικὴν.

68. Ἄμα συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν ὅλαι αἱ ἀποδείξεις, διαβιβάζονται μετὰ τῆς πρωτοτύπου καταστάσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τῶν χερῶν καὶ ὀρφανῶν, ἥτις ἐντέλλεται τὴν ἀπόδοσιν τοῦ γενικοῦ ποσοῦ τῆς καταστάσεως ἐπὶ τοῦ ταμείου παρ' ᾧ ἔχει ἀποτεθειμένα κεφάλαια.

69. Τὸ ταμεῖον τῶν χερῶν καὶ ὀρφανῶν δὲν πληρώνει βοηθείας ἐκτός τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Αἱ χρεοῦσαι οἰκογενεῖαι, αἱ κεκτημένα δικαιώμα εἰς βοήθειαν, καὶ διαμένουσιν ἐκτός τοῦ Κράτους, ὀφείλουσι νὰ διορίζωσι διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου πληρεξούσιον αὐτῶν, πρὸς παραλαβὴν τῆς ἀνηκούσης αὐταῖς βοηθείας καὶ νὰ διαβιβάζωσιν εἰς αὐτὸν κατὰ τριμηνίαν πιστοποιητικὸν ὑπάρξεως, ἐκδεδωμένον παρὰ τῆς ἐπιτοπλοῦ ἀρχῆς, καὶ ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἑλληνικοῦ πράξενου.

Τὸ μέρημα τῶν τοιούτων βοηθειῶν πληρώνεται ἐπὶ ἰδίᾳ ἀναφορᾷ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ τῶν βιβλίων καὶ τῆς λογιστικότητος τοῦ ταμείου.

70. Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὰ ἐξῆς βιβλία.

Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

Βιβλίον διεκπεραιώσεως.

Βιβλίον πρακτικῶν.

Μητῶν τῶν ἐγγάμων ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς χωροφυλακῆς, τῆς ὀροφυλακῆς τῶν διαθεσίμων, ἐν ἀργίᾳ, ἐν ἀποτάξει, καὶ τῶν συνταξιούχων.

Μητῶν τῶν χρεουσῶν οἰκογενειῶν.

Ἡμερολόγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Γενικὸν βιβλίον.

Βιβλίον τῶν ἐξόδων.

Βιβλίον λογαριασμῶν τῶν ὀφειλετῶν τοῦ ταμείου.

Βιβλίον λογαριασμῶν τῶν καταβολῶν τῶν ἐγγάμων ἀξιοματικῶν.

Βιβλίον τῶν ὀφειλομένων βοηθειῶν εἰς χρεοῦσας οἰκογενεῖας διαμενοῦσας ἐκτός τοῦ Κράτους.

71. Τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, καὶ τὸ βιβλίον τῆς διεκπεραιώσεως εἰσὶν ὅμοια τοῖς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων.

72. Τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν διαλαμβάνει ὅλας τὰς πράξεις τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἐγένοντο.

73. Τὸ μητῶν τῶν ἐγγάμων ἀξιοματικῶν συντάσσεται, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ὑπόδειγμα, καὶ διαλαμβάνει ὅλας τὰς συμβαινούσας μεταβολὰς εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀξιοματικῶν.

74. Τὸ μητῶν τῶν χρεουσῶν οἰκογενειῶν συντάσσεται, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 ὑπόδειγμα, καὶ διαλαμβάνει τὰς εἰς αὐτὰς συμβαινούσας μεταβολὰς.

75. Τὸ ἡμερολόγιον διαλαμβάνει ὅλα τὰ ἐσοδα καὶ ἐξοδα τοῦ ταμείου, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἔλαβον χώραν.

Τὸ ἡμερολόγιον εἶναι ἡ βάσις εἰς ἣν στηρίζονται ὅλαι αἱ ὑπὸ τῶν λογιστικῶν βιβλίων ἐγγραφαι.

Συντάσσεται δὲ τοῦτο κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 ὑπόδειγμα.

76. Τὸ γενικὸν βιβλίον διαιρεῖται εἰς τόσας μερίδας, ὅσα εἶδη ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἔχει τὸ ταμεῖον, καὶ ὅσα κτήματα ἔθελεν ἀποκτήσει.

Συντάσσεται δὲ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 10

ὑπόδειγμα.

77. Τὸ βιβλίον τῶν ἐξόδων διαλαμβάνει ὅλα τὰ ἐξόδα τοῦ ταμείου, διηρημένα κατ' εἶδος.

Συντάσσεται δὲ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 ὑπόδειγμα.

78. Τὰ βιβλία τῶν λογαριασμῶν τῶν ὀφειλετῶν τοῦ ταμείου διαλαμβάνουσι τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ἀπέαντι αὐτῶν πληρωνόμενα, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν εἰς χρέος καὶ εἰς πίστωσιν πληρωμῶν.

Συντάσσονται δὲ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 ὑπόδειγμα.

79. Τὸ βιβλίον τῶν ἀπληρώτων βοηθειῶν κρατεῖται σύμφωνα μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 ὑπόδειγμα.

80. Αἱ ἐντολαὶ πληρωμῆς τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς κιδίδονται ἐπὶ ἐνταλμάτων διπλοτύπων συνεταγμένων κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 ὑπόδειγμα, καὶ τῶν ὁποίων τὰ στελέχη διατηροῦνται εἰς τ' ἀρχεὶα τῆς ἐπιτροπῆς.

81. Τὰ ἐξόδα τοῦ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν διατηροῦνται εἰς τρία κεφαλαία, φέροντα τοὺς ἐξῆς τίτλους.

ΚΕΦ. 1.

Βοήθειαι χρηρευουσῶν οἰκογενειῶν.

ΚΕΦ. 2.

Ἐξόδα κτημάτων.

ΚΕΦ. 3.

Ἱδία βοηθήματα.

82. Τὰ ἐξόδα τοῦ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν διατηροῦνται εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια.

ΚΕΦ. 1.

Κράτησις 1 τοῖς 0|0.

ΚΕΦ. 2.

Καταβολαὶ ἐγγάμων ἀξιοματικῶν.

ΚΕΦ. 3.

Διαφορὰ τριμήνου μισθοῦ προβιβαζομένων.

ΚΕΦ. 4.

Διορήματα καὶ κληροδοτήματα.

ΚΕΦ. 5.

Τόκοι καὶ λοιπαὶ πρόσοδοι.

ΚΕΦ. 1'.

Περὶ ἀποδόσεως καὶ ἐπεξεργασίας λογαριασμῶν.

83. Ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ δίδει τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν κατ' ἔτος.

84. Ὁ ἐτήσιος λογαριασμὸς διαλαμβάνει τὰ ἐξῆς λοριστικὰ ἐγγράφα,

1, Ὑπόμνημα τῶν πληρωθεισῶν βοηθειῶν, στηριζόμενον ἐπὶ τῶν τριμηνιαίων συνόψεων τῆς καταστάσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου, ἐπὶ τῶν τριμηνιαίων διανεμητικῶν καταστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τῆς πληρωμῆς τῶν βοηθειῶν.

2, Ὑπόμνημα τῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐξόδων, στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου προϋπολογισμοῦ, τοῦ φέροντος τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ τὴν συναίνεσιν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς γεννημένης μειοδοσίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προϋπολογισθέντων, ἐπὶ τοῦ συμβολαίου τῆς ἐργολαβίας, ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, καὶ ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ διαβεβαιούντος τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ὑπογεγραμμένου παρὰ τῶν δύο μελλῶν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ γραμματέως αὐτῆς, τοῦ Βασιλιτοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἐπιστατήσαντος εἰς τὰ ἔργα Ἀξιωματικοῦ τοῦ Μηχανικοῦ.

3, Ὑπόμνημα ἐμφαίνον κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ ἐξόδα, δικαιολογούμενα διὰ τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων, αἵτινες διαλαμβάνουσι τὰς κρατήσεις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιοματικῶν, δι' ἀντιγράφου τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Τραπεζῆς, εἰς ἣν ἤθελον εἶναι ἀποτεθειμένα κεφάλαια τοῦ Ταμείου, διὰ τῶν ἐνοικιαστηρίων τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀνηκόντων κτιρίων.

4, Γενικὸν ἰσοζύγιον τῶν πιστώσεων καὶ γρεώσεων τοῦ ταμείου, συνδεδεμένων μὲ ἀποσπάσματα τῶν βιβλίων τῶν λογαριασμῶν τῶν ὀφειλετῶν τοῦ ταμείου καὶ τῶν ἀπληρώτων βοηθειῶν, φέροντα τὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὑπόλοιπα αὐτῶν.

85. Αἱ ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς τῶν βοηθειῶν, φέρουσαι τὴν πιστοποίησιν τῶν ἀρμοδίων δημαρχῶν, συντάσσονται κατὰ

τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 ὑπόδειγμα.

86. Τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν ὑποβάλλει ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐπεξεργάζεται αὐτόν, ἐξετάζον

1. Ἄν τὰ ἐκ τῶν διαφόρων κρατήσεων τῶν ἀξιοματικῶν κεφάλαια ἦναι ἀνάλογα μετὰ τὰς εἰς ἕκαστον ἀξιοματικὸν ἀπονεμθείσας ἀποδοχὰς διὰ τῆς τριμηνιαίας καταστάσεως τῶν ἀποδοχῶν.

2. Ἄν οἱ τόκοι καὶ τὰ ἐνοίκια εἰσπράττονται ἀκριβῶς κατὰ τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς, καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια.

3. Ἄν τὸ ἀπονεμθὲν μέρημα βραχθείας εἰς ἑκάστην χηρεύουσαν οἰκογένειαν, ἦναι ἀνάλογον μετὰ τὰ δικιώματα αὐτῆς, μετὰ τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου, καὶ σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

4. Ἄν τὰ ἐξόδα δικαιολογῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 59, 84, καὶ 85 τοῦ παρόντος διατάγματος.

5. Ἄν ἡ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων ἐνληγθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 55 ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος.

87. Τὰ ἐνδεχόμενα πρὸς ζημίαν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν λάθη καταλογίζονται εἰς ὅρον τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις ὀφείλει ν' ἀποζημιώσει ἄνευ ἀναβολῆς τὸ ταμεῖον.

Δύναται δὲ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζημιῶν ἀπὸ τοὺς λαβόντας.

88. Ἀμα περαιοθῇ ἡ ὀριστικὴ ἐπεξεργασία τοῦ ἐτήσιου λογαριασμοῦ, τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον ἀποστέλλει αὐτόν εἰς τὸ ταμεῖον, διαβιβάζει δὲ δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὀριστικὸν πρωτόκολλον τῆς ἐπεξεργασίας.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

89. Ὅσκις ὀριστικὴ ἀντικατάστασις συμπέσῃ μέλους τινος, ἢ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, κλείονται τὰ λογιστικὰ βιβλία τοῦ ταμείου, συντάσσεται ἰσοζύγιον τῶν πιστώσεων καὶ χρεώσεων του, καὶ πρωτόκολλον ἀναγέρων περὶ τῆς παραδύ-

σεως τῶν διαφόρων τίτλων ἰδιοκτησίας τοῦ ταμείου, καὶ τῶν συναλλαγματικῶν, (εἶναι ὑπάρχουσι), καὶ τῆς καταστάσεως ὧν ἐν γένει τῶν λογιστικῶν καὶ λοιπῶν βιβλίων τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφεται παρ' ὧν τῶν μελῶν τῆς τε παραδιδούσης καὶ τῆς παραλαμβανούσης ἐπιτροπῆς, παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.

90. Πρωτότυπα τοῦ τε ἰσοζυγίου καὶ τοῦ πρωτοκόλλου, διβιβάζονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Ἀθήνησι, τῇ 4 Ἰουλίου 1854.

104. Ν. Περὶ κατασκευῆς λιμένος ἐν Κατακόλῳ. ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ Β' τοῦ ΡΟΕ' νόμου ἀναφερόμενα ἔργα θέλουσιν ἐκτελεσθῇ εἰς τὸν ὅρον Κατακόλου, ἀντὶ τοῦ ὅρου Ἀγίου Ἀνδρέου.

2. Οἱ διὰ τῶν § 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

3. Ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου ἐκ τῆς ὁδοῦ Σωτήρος, καὶ καθ' ὅλην τὴν πρὸς Μεσσηβρίαν αὐτῆς παραλίαν ὁ φόρος περιορίζεται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κανονιζομένου· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξ ἄλλων ὁδῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὁχθῶν τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ἐκδο-

λῶν αὐτοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου σταφιδοκαρποῦ πληρύνεται ὁλόκληρος ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρος.

4. Ἐκαστος τῶν κατὰ τὸν παρόντα καὶ τὸν ΡΟΕ' νόμον φορολογουμένων δήμων τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας δύνανται νὰ ἐπιβάλῃ ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ παραγομένου σταφιδοκαρποῦ, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν του καὶ δημοτικὸν ὄρον μέχρις ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν, ἐάν ἡ ὑπὸ τῶν λοιπῶν νόμων καὶ Β. διαταγμάτων ἐπιτετραμμένη δημοτικὴ φορολογία δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὰ τακτικὰ αὐτοῦ ἐξόδα.

5. Αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι καὶ ἡ ὑποβρύχιος ἀκτὴ, τῆς ὁποίας θέλει καταλάβει τὸ σχέδιον τοῦ πρὸς τὸν λιμένα Κατακόλου συνοικισμοῦ μετὰ τῆς ζώνης αὐτοῦ ἐχούσης βάθος χιλίων Β. πήξεων λογιζομένων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ὄριον τοῦ σχεδίου, παραχωροῦνται πρὸς τοὺς συνοικισθησομένους, προτιμωμένων τῶν διὰ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ΡΟΕ' νόμων φορολογουμένων.

6. Τὰ κατὰ τὸ σχέδιον οἰκόπεδα παραχωροῦνται εἰς τοὺς συνοικισθησομένους δωρεάν. Ὁ πρῶτος ἀναγγέλλων ἑαυτὸν ὡς σύνδικον ἐκλέγει τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὀφείλει ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ν' ἀποπερατώσῃ τελείαν οἰκοδομήν τινα μικρὰν ἢ μεγάλην.

Μεταξὺ δύο ἢ πλείοτέρων ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀναγγελλομένων, καὶ το αὐτὸ οἰκόπεδον ζητούντων, ὁ κληρὸς προσδιορίζει τὸν ἐγκαταστηθήσομενον εἰς αὐτό.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὡς ἀνωτέρω παραχωρήσεως. α. Τὰ κατὰ τὸ σχέδιον ἐπὶ τῆς αἰμασίας οἰκόπεδα τῆς παραλίας γραμμῆς, διατιθέμενα κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 7. β. Τὰ πρὸς χρῆσιν δημοσίαν οἰκόπεδα. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ὡς καὶ τὰ πρὸς δημοτικὴν ὡσαύτως χρῆσιν γήπεδα παραχωροῦνται δωρεάν.

7. Τὰ τῆς παραλίας γραμμῆς οἰκόπεδα καὶ τὰ τὴν ζώνην ἀπαρτίζοντα γήπεδα παραχωροῦνται διὰ μιᾶς καὶ ὀριστικῆς δημοπρασίας.

Τὸ ἐκ τῆς δημοπρασίας τίμημα πληρύν-

νεται εἰς δύο ἴσας ἐτησίας δόσεις· τούτων ἡ μὲν πρώτη ἅμα ἀναγνωρισθῇ τὸ ἔγκυρον τῆς δημοπρασίας, ἡ δὲ δευτέρα τὴν α. Νοεμβρίου τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους.

Τὸ τίμημα τοῦτο εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΡΟΕ'. Νόμου καὶ χρησιμεύει πρὸς ἐκτελέσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ Β'. τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀναφερομένων ἔργων.

8. Ὅστις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συνοικῶν δὲν οἰκοδομήσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἢ ὅστις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 ἀγοραστῶν δὲν πληρώσῃ ἐμπροθέσμως, πρὸς τὴ ἀπώλειαν τῆς πληρωθείσης δόσεως, μενούσης ἀνευ τινὸς διατυπώσεως πρὸς ὄφελος τοῦ λιμένος, ἀποβάλλεται καὶ τοῦ οἰκοπέδου ἢ γηπέδου, τὸ ὁποῖον μεταβιβάζει αὐτοδικαίως μετὰ τὰς τυχούσας ἐπ' αὐτοῦ μελιτώσεις, καὶ ἀνευ τινὸς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, διὰ νὰ διατεθῇ αὖθις κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἢ 7 ὑπὲρ ἄλλου συνοίκου ἢ ἀγοραστοῦ.

9. Διὰ τὴν ὁλοσχερῇ κατασκευὴν τοῦ λιμένος τοῦ φόρου τῶν δημοτικῶν καταστημάτων, τῶν ὑδραγωγείων καὶ φρεάτων καὶ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὁδῶν, ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ χρῆσις ἐλευθέρᾳ παντὸς δικαιοῦματος τῶν καθ' ὅλην τὴν παραλίαν λίθων.

10. Ἡ ἀπὸ Πύργου εἰς Κατακόλων ὁδὸς χαρακτηριζομένη ὡς ἐθνικὴ θέλει τελειοποιεῖται, καὶ συντηρεῖται ὡς τοιαύτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὁδοποιίας Σς' νόμου.

11. Τὸ παρὰ τῷ Κατακόλῳ ἔλος Κάστα καλούμενον ἀποξηρανθήσεται ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου νόμου· αἱ ἀποξηρανθήσομεναι ἐθνικαὶ γαῖαι ἐκποιοῦνται τοῖς μετρητοῖς δαπανηθησομένοις πρὸς ἐκτελέσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ Β'. τοῦ ΡΟΕ' νόμου ἀναφερομένων ἔργων.

12. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον Δ'. τοῦ ΡΟΕ' νόμου ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ πέντε μελῶν· τούτων δύο διορίζει ἡ Κυβέρνησις, δύο ἄλλα ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λετρίνων, πέμπτον δὲ μέλος

καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ὁ ἐπαρχος Πιλείας.

Ἐκ τῶν πρῶτον τεσσάρων μελῶν τὸ ἥμισυ ἀνανεύεται κατ' ἔτος, κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Τὸ αὐτὸ μέλος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ἐκλεχθῇ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη.

13. Επιτρέπεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμεων νόμου, ἡ πραγματοποίησις δανείου χρησίμου ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαίας, καὶ ἀποδοθησομένου ἐκ τῶν εἰσπραττομένων δικαιωμάτων τοῦ λιμένος.

Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τῶν διὰ τὸν λιμένα καὶ τὰ λοιπὰ ἔργα ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ δήμου Δεστρινῶν.

Ἡ κατὰ τὸν ΡΟΕ' νόμον φορολογία ἰσχύει μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔτους.

24. Ἡ μισθοδοσία καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τοῦ διευθύνοντος τὰ ἔργα μηχανικοῦ, καθὼς καὶ ἡ ἀντιμισθία δύο τὸ πολὺ ἐπιστατῶν πληρώνονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

15. Διὰ Β διατάγματός θέλουσι κεννοισθῇ α. Ἡ ἐκτασις τῶν οἰκοπέδων καὶ γηπέδων.

β. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου κλήρωσις καὶ δημοπρασία, καὶ

γ. Οἱ ὅροι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 δανείου.

16. Τὰ ἄρθρα Γ. Δ. Ε. καὶ ΣΤ τοῦ ΡΟΕ' νόμου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις αὐτοῦ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1855.

105. Ν. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς βρώμης ἐξαγωγικοῦ τέλους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῆς βρώμης

προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ε. ε. εἰς λεπτὰ δώδεκα ἐφ' ἑκάστου καιροῦ. Διὰ Β. διατάγματος δύναται νὰ παραπεταθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου καὶ πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1855.

106. Ν. Περὶ συνθήκης Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὑπογραφείσης ἐν Κανλιτζιᾷ τὴν 27 Μαΐου 1855 (24 τῆς Σελήνης τοῦ Ραμαζανίου 1271) καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐπίσης ἐν Κανλιτζιᾷ τὴν 9 Ἰουλίου 1855 (6 Ζιλκαδῆ 1271).

ΟΘΩΝ. κλπ.

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν. Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 27 Μαΐου 1855, ἥτοι, 24 τῆς Σελήνης τοῦ Ραμαζανίου 1271, κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Κανλιτζιᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως συνθήκη περὶ ἔμπορίας καὶ Ναυτιλίας, συνισταμένη εἰς εἴκοσι ὀκτὼ ἄρθρα, θίλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1855.

ΟΘΩΝ κλπ.

Δηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει, ὅτι, συναφθείσης τὴν 27 Μαΐου 1855 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῆς αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου Συνθήκης ἔμπορίας ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεγόμενον ἔπεται.

Ἐπειδὴ ἡ συνομολόγησις συνθήκης ἔμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐκρίθη ἐκατέρωθεν ἐπίσης ἀναγκασία, καθὼς μέλλουσα νὰ συντείνῃ εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῶν εὐτυχῶς ὑφισταμένων φιλικῶν σχέσεων ἡ αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος καὶ ἡ αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος Σουλτάνου, εὐπρεστέθησαν νὰ συ-

ναιένεωσιν ὅπως τοιαύτη συνθήκη διαπραγματευθῇ καὶ συναφθῇ, συμφώνως μὲ τὰς φιλικὰς καὶ γειτονικὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν καὶ πρὸς ἀμοιβαίαν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν.

Διὰ τὰ συζητήσωσι δὲ καὶ ὁρίσωσιν ἐκ συμφώνου τὰ ἄρθρα τῆς ῥηθείσης συνθήκης αἱ εἰρημέναι ΑΑ. ΜΜ. ἠδούκσαν νὰ διορίσωσιν ὡς Πληρεξούσιους, ἤτοι,

Ἡ μὲν Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὁθων Α'. τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Γ. Κουντουριώτην Πρόεδρον Αὐτοῦ Ὑπουργόν.

Ἡ δὲ Α. Α. Μεγαλειότης, ὁ Σουλτάνος Ἀπουλ-Μετζιτ-Χάν, τὴν Α. Ἐξοχότητα, τὸν Μεχμέτ Φουὰδ Πασάν, Ὑπουργόν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Πρόεδρον τοῦ ἀνωτέρου Συμβουλίου τοῦ Τάγματος, φέροντα τὸ παράσημον 1. τάξεως τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τοῦ Μετζιτιῆ, τὸ παράσημον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τῆς Προσωπικῆς Ἀξίας, τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Τάγματος τῆς Ἰσαβέλλης τῆς Καθολικῆς, τῆς Ἰσπανίας, τοῦ Τάγματος τοῦ Πύργου καὶ τοῦ Εἴφους τῆς Πορτογαλλίας, τοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου τῆς Σαρδηνίας, τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιδιχῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τοῦ Λεωῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας κλπ. κλπ.

Οἵτινες, ἀφοῦ ἐκοινοποίησαν ἄλληλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐχέμεντα ἐν τάξει, ὥρισαν καὶ διωμολόγησαν κοινῇ συμφωνίᾳ τὴν παρούσαν Συνθήκην, συγκειμένην ἐκ τῶν ἑφεξῆς ἁρθρῶν

1. Οἱ ὑπῆκοι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, τοῦ Σουλτάνου, δύνανται ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν νὰ μετέρχωνται ἀμοιβαίως, τὸ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐμπορίου μετὰ πληρεστάτης ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας,

Ὅθεν θέλουσιν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ

ὁδοιπορῶσι, διαμένωσι καὶ ἐνοικιάζωσιν οἰκίας καὶ ἀποθήκας χάριν ἐμπορίου καὶ ἅπαντα τὰ μέρη τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, ἐνθα ἡ ἀδεια αὕτη χορηγεῖται εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν λοιπῶν, (μᾶλλον εὐνοουμένων) Δυνάμεων, ἄνευ οὐδεμιᾶς παρενοχλήσεως ἢ διαταράξεως κατὰ τὰς ἐμπορικὰς τῶν πράξεις, καὶ θέλουσιν ἀπολαύει ἀμοιβαίως πληρεστάτης προστασίας καὶ φιλοξενίας.

2. Οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν εἰσὶν ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τοῦ ἑτέρου ἀπληλαγμένοι πάσης στρατολογίας καὶ πάσης στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ὅποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖ.

Δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς οὐδεμίαν προσωπικὴν συνεισφοράν (contribution), ὅποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖ.

3. Τόσον οἱ ἀναγκαῖοι τεσκερῆδες καθῶς καὶ αἱ ἀναγκαῖαι ἀδειαι ὁδοιπορίας καὶ φερμάνια θέλουσιν ἐκδίδεσθαι πρὸς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ὁδοιπορούντας Ἕλληνας ὑπηκόους, ἄνευ χρονοτριβῆς ἢ δυσκολίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τῆς ὕψλης Πύλης.

Ὡσαύτως οἱ ἐν Ἑλλάδι ὁδοιπορούντες Ὁθωμανοὶ ὑπῆκοι θέλουσιν ἐφοδιαζεσθαι ἄνευ χρονοτριβῆς ἢ δυσκολίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὰς ἀναγκαστικὰς ἀδειας ὁδοιπορίας.

4. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν δύο ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, εἴτε κενὰ, εἴτε ἔχοντα φορτίον ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων εἰδῶν οἷωνδήποτε, θέλουσι πλέει ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν σημαίαν εἰς τὰς θαλάσσας καὶ τὰ ὕδατα ἑκατέρου αὐτῶν. Δύνανται νὰ εἰσέρχωνται ἀκωλύτως εἰς τοὺς κόλπους, μυχούς, λιμένας καὶ ὅρμους τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας ἢ ἀποβιβάζωσι κατὰ τὸ δοκοῦν ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν, νὰ ἐξάγωσιν ἐκ νέου τὰ μὴ τυγὼν πωληθέντα ἐπιτοπίως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται ὡς πρὸς ταῦτα τὰ ἐμπορεύματα εἰς τέλη ἄλλα ἢ ἀνώτερα ἐκείνων,

ἄτινα πληρόνονται ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι παρὰ τῶν πλοίων τῶν μάλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν, καὶ νὰ λαμβάνωσιν οἰονδῆποτε φορτίον πρὸς ἐξαγωγήν.

Δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεοῦνται κατ' οὐδένᾳ τρόπῳ εἰς τὸ νὰ ἐκφορτώνωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν παρὰ τὴν θέλησίν των, οὐδὲ νὰ παραχωρῶσιν αὐτὰ χάριν ἐταιρίας σωματίου ἢ οἰονδῆποτε ἄλλου εἰς τιμὰς, αἵτινες δὲν ἡθελον συμφέρει αὐτοῖς, ἢ ν' ἀγοράζωσιν ἄλλα μὴ ὄντα τυχὸν τῆς ἐκλογῆς των. Ἐπίσης δὲν θέλουσι παρεμποδιζέσθαι ἢ ναυλοῦσθαι παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει καὶ δι' οὐδεμίαν πρόφασιν.

Καὶ ὅλας τὰς περιπτώσεις ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται μὲ τοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἰσχύοντας ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν ὡς πρὸς τὰ πλοία τῶν μάλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν.

5. Τὰ Ἑλληνικὰ πλοία εἰς ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ τὰ Ὀθωμανικὰ πλοία εἰς ἅπαντας τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κατὰ τε τὴν εἰσόδον, τὴν διαμονήν, καὶ τὴν ἐξόδον αὐτῶν, δὲν θέλουσιν υποβάλλεσθαι παρὰ τῶν τελωνιακῶν, τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων εἰς ἐπίσκεψιν, εἰμὴ καθ' ἃς περιπτώσεις καὶ καθ' οὓς τύπους αὕτη ἐνεργεῖται ὡς πρὸς τὰ πλοία τῶν μάλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν· τὰ ἀνωτέρω δὲ πλοία καὶ τὰ φορτία αὐτῶν δὲν θέλουσιν ὑποκείσθαι εἰς τελωνιακὰ, λιμενικὰ, ὑγειονομικὰ ἢ ἄλλα δικαιώματα διάφορα ἢ ἀνώτερα τῶν πληρονομένων εἰς τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο Κράτος ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐθνῶν.

6. Ὅ,τι διωμολογήθη ἐν τῇ προηγουμένῃ ἀρθρῷ ὡς πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πλοίων ἑκατέρας τῶν Δυνάμεων θέλει ἐφαρμόζεσθαι ἐπίσης εἰς τὰ Ἑλλ. ἐμπορικὰ πλοία, ὅσα, κενὰ ἢ μὲ φόρτιον, θέλουσι διαπλεῖν ἐκ τῆς Δευτικῆς Θαλάσσης εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ ἐναλλάξ, διὰ τῶν πορθμῶν τοῦ Ἑλληνισπότου καὶ τοῦ Βοσπόρου, καὶ τὰ ὁποῖα, ἄλλως τε, θέλουσιν ἀπολαβεῖν τῆς αὐτῆς

ἐλευθερίας καὶ θέλουσι μεταχειρίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων εὐνοουμένων Δυνάμεων.

7. Ἐὰν συμβῇ ναυάγιον πλοίου Ἑλληνικοῦ ἢ Ὀθωμανικοῦ εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰς ἀκτὰς ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, πᾶσα δυνατὴ βοήθεια θέλει δοθῇ αὐτῷ διὰ τε τὴν διάσωσιν τῶν προσώπων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν διασωθέντων πραγμάτων, ἅτινα, μετὰ τὴν προαφαίρεσιν ἢ ἀπόδοσιν τῶν τυχόν γενομένων πρὸς διάσωσιν δαπανῶν, θέλουσι παραηιδεσθαι εἰς τὴν πλησιεστέραν Προξενικὴν Ἀρχὴν ἑκατέρας τῶν Δυνάμεων, εἰς οὐδὲν τέλος ἀποβαλλόμενα ὅσῳκις δὲν ποληθῶσι δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

8. Ὁ ναυτικὸς χαιρετισμὸς (salut maritime) θέλει γίνεσθαι καὶ ἀποδιδεσθαι ἀμοιβαίως εἰς ἐνδειξιν φιλίας μεταξὺ τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν δύο ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν κατὰ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, τύπους καὶ κανόνας ὡς τοῦτο πράττεται γενικῶς ἐν καιρῷ εἰρήνης μεταξὺ τῶν πλοίων τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Τὰ πολεμικὰ πλοία ἑκατέρας τῶν Δυνάμεων, ὅσα ἀπαντήσωσι πλοία ἀνήκοντα εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς ἄλλης θέλουσιν ἀφίνειν αὐτὰ ἐλεύθερα νὰ ἐξακολουθῶσι τὸν πλοῦν αὐτῶν, καὶ, ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα, θέλουσι τὰ συντρέχει.

9. Οἱ ἔμποροι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῇ ἐπικρατεῖᾳ τῆς αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, καὶ οἱ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι, δὲν θέλουσι παντελῶς ἐνοχλεῖσθαι εἰς τὰς ἐμπορικὰς τῶν ὑποθέσεις, δι' ἃς δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται μεσίταις οἰονδῆποτε ἑθνους καὶ ἂν ᾖσιν.

10. Συμφωνεῖται μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὅτι, ἡ ἀκτεμπορία ἢ συνισταμένη εἰς προϊόντα ἐγγχώρια ἢ ξένα, ἀπογελλόμενα ἐξ ἐνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, δύναται νὰ γίνηται ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν

πλοίων καὶ τῶν ὑπηκόων ἑκατέρας τῶν Δυνάμεων, ὑπὸ τὸν ὕρον ὅμως τοῦ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς αὐτάς ὑποχρεώσεις καὶ νὰ πληρόνωσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς ᾧ ὑπόκεινται τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα πλοῖα, ἐγγχώρια ἢ ξένα.

41. Οἱ ἔμποροι τοῦ ἐνὸς τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ οἱ δικαιοῦχοι αὐτῶν δύνανται ν' ἀγοράζωσιν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἄλλου πᾶν εἶδος ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας, ἐπὶ σκοπῷ μεταπωλήσεως πρὸς κατανάλωσιν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ, χωρὶς νὰ καταβάλλωσιν, εἴτε κατὰ τὴν ἀγορὰν εἴτε κατὰ τὴν πώλησιν, δικαιώματα διάφορα ἢ ἀνώτερα ἐκείνων ἅτινα ἐν ὁμοίαις περιπτώσεσι πληρόνονται παρὰ τῶν ἐγγχωρίων ὑπηκόων, τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες μετέρχονται τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον.

42. Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν Δυνάμεων δύνανται ἐλευθέρως ν' ἀγοράζωσι καὶ ἐμπορεύωνται, καθ' ἅπαντα τὰ μέρη τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, πραγμάτων μετακομισθεὶς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, μηδὲν ἑπιβαλλόμενοι εἰς δικαιώματα διάφορα ἢ ἀνώτερα ἐκείνων ἅτινα πληρόνονται ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι παρὰ τῶν ὑπηκόων τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων Δυνάμεων.

43. Οἱ ἔμποροι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ οἱ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους θέλουσιν ἀπολαβεῖν ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀγοράζειν, μετακομίζειν καὶ ἐπιβιβάζειν ὀριστικῶς τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας, ἅτινα εἰσι προωρισμένα εἰς ἐξαγωγήν, τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν, καὶ θέλουσι μεταχειρίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, μὴ καταβάλλοντες διὰ τοῦτο εἰμὴ τὰ τέλη εἰς ᾧ ὑπόκεινται οἱ ὑπήκοοι τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν.

44. Θέλουσιν ἐπίσης μεταχειρίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀπολαβεῖν τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν καὶ δὲν θέλουσι πληρῶναι εἰμὴ τὰ τέλη εἰς ᾧ ὑπόκεινται οἱ ὑπήκοοι τῶν μᾶλλον εὐνοου-

μένων ἐθνῶν ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν καὶ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἑπικρασίαν τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας ἑκατέρας τῶν ἑπικρατειῶν, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἐμπορεύματος, ὁποιοδήποτε εἶδους ἢ προελεύσεως καὶ ᾧ ἢ, ἐπιβιβασθέντων εἰς πλοῖα ἑκατέρας τῶν ἑπικρατειῶν καὶ ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν δύο συνομολογούντων μερῶν, ἢ μετακομισθέντων διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐξ ἄλλων τύπων ὑπὸ τῶν ὑπηκόων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Δυνάμεως, εἴτε ὅπως πωληθῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἴτε ὅπως μετακομισθῶσιν εἰς ἄλλους τόπους.

45. Συμφωνεῖται προσέτι μεταξὺ τῶν δύο ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὅτι ἐπίτροποι εἰδικοὶ θέλουσι κανονίσει ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω βάσεων γενικὴν διατίμησιν δι' ὅλα τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐμπορεύματα ὅπως τοῦτο πράττεται μεταξὺ τῆς Ἰψ. Πύλης καὶ τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐμπορευμάτων θέλουσι πληρῶνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὴν ἀξίαν τοὺς προσδιωρισμένους ὡς πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐκ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, ἂν δ' ἐγερθῇ ἀμφισβήτησις τις ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας μεταξὺ τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐμπόρων, τὸ τελωνιακὸν τέλος θέλει καταβάλλεσθαι αὐτούσιον.

46. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν λαθρεμπορίας γενησομένης ἐν τῇ χώρᾳ τῆς μιᾶς τῶν δύο συμβαλλομένων Δυνάμεων ὑπὸ τῶν ὑπηκόων τῆς ἄλλης, θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τοὺς παραβάτας αἱ ποιναὶ αἱ ὀριζόμεναι ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν οἵτινες ἰσχύουσιν ἢ θέλουσιν ἰσχύεσθαι ἐν τῇ χώρᾳ ὅπου ἡ λαθρεμπορία ἐπράχθη.

47. Οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι ὡς οὐδ' ἐξῆνοι τῶν λοιπῶν φίλων τῆς Ἰψήλης Πύλης Δυνάμεων δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν

μέρος τῶν τακτικῶς συνεστημένων ἐν Τουρκίᾳ συντεχνιῶν, οὔτε νὰ μετέρχωνται τὰς εἰδικῶς εἰς τὰς συντεχνίας ταύτας ἐπιφυλαγθεῖσας βιομηχανίας. Ἀλλ' ἐὰν Ἕλληνας ὑπῆκοι εὐρεθῶσι, συνεπιτεχνάρχαιον ἐθίμου, ἀποτελοῦντες μέρος τῶν συντεχνιῶν τούτων, θέλουσι μὲν διατηρεῖν τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποχρεῖσθαι νὰ ἐκπληρῶνσι τοὺς ὅρους εἰς οὓς ὑπόκεινται οἱ ὑπῆκοι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τῶν συντεχνιῶν τούτων, νὰ πληρῶνσι τὰ ἀπαιτούμενα διὰ ταύτας δικαιώματα, καὶ νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰ τέλη ὅσα εἰδικῶς ἐπιβάλλονται εἰς αὐτάς· θέλουσι δικάζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν Πρακτόρων τοῦ ἔθνους των, ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰδικῶς ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς βιομηχανίας των ἐντὸς τῶν συντεχνιῶν τούτων. Ὑφίλουσι τέλος νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ὅλους τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμοὺς τῆς συντεχνίας, ἐν ἣ τυχὸν εὐρίσκονται, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀστυνομικὰς διατάξεις περὶ τῶν αὐτῶν συντεχνιῶν. Συμφωνεῖται ὅτι οὐδεὶς τῶν βηθέντων Ἑλλήνων ὑπηκόων δύναται νὰ ἐξασκῇ καθήκοντα ἀρχηγοῦ οὐδεμιᾶς τῶν συντεχνιῶν τούτων.

48. Ἐὰν συμβῇ ὥστε τὸ ἐν τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν νὰ εὐρεθῇ εἰς πόλεμον, οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἐτέρου δύνανται νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν αὐτῶν μετὰ τῶν πολέμιων τόπων, ἐκτὸς τῶν πόλεων ἢ λιμένων καθ' ὧν ὑπάρχει ἀποκλεισμός ἢ πολιορκία διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης· ἀλλ' οὐδεμιᾶ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἐμπορεύωνται πράγματα θεωρούμενα ὡς λαθρεμπόριον τοῦ πολέμου καὶ οἷα δὴ ποτε ἐργαλεῖα κατασκευασθέντα διὰ πολεμικὴν χρῆσιν.

49. Συμφωνεῖται, ὅτι οὐδὲν πολέμιον πλοῖον δύναται νὰ ἐφοδιάζεται καὶ ἐφοπλίζεται εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν δύο ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

20. Τὰ δύο ὑψηλὰ συμβαλλομένα μέρος ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διαπιστεύωσι παρὰ τῇ μιᾷ ἢ ἄλλῃ Αὐτῇ Πρέσβει καὶ ἄλλους διπλωματικούς ὑπαλλήλους, καὶ νὰ διορίζωσι Γενικοὺς Προξένους, Προξένους Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας εἰς τὰς πόλεις καὶ τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης· Ἐπικρατείας ὅπου ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν κυβερνήσεων.

Οἱ διορισθησόμενοι παρὰ τῶν Ἡγεμόνων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ἐπικρατείας Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι ἢ Ὑποπροξένοι δὲν δύναται νὰ κάμωσιν ἐναρξιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν εἰμὴ προγουμένης συγκαταθέσεως τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὁποίου διορίσθισαν. Πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἐφοδιάζεσθαι μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐκτελεστήρια ἢ φερμάνια,

Συμφωνεῖται, ὅτι οἱ Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι, Ὑποπροξένοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Δυνάμεως δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσι μετὰ τῶν ὑπηκόων τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύουσι.

21. Οἱ εἰρημένοι Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι, Ὑποπροξένοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγυρίων Ἀρχῶν διὰ τὴν ἀνέυρεσιν, τὴν σύλληψιν, τὴν κράτησιν καὶ τὴν φυλάκισιν τῶν λειποτακτῶν τῶν πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ τόπου των. Πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχάς καὶ θέλουσιν ἀπαιτεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους λειποτακτάς, ὧν ἡ ταυτότης δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ἢ ἀμφιβολίας, διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων, ἅτινα βεβαιῶσι ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν εἰρημένων πληρωμάτων. Τῆς δὲ ἀπαιτήσεως οὕτως ἀποδειχθείσης ἢ ἀπόδοσις δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι.

Οἱ τοιοῦτοι λειποτακταὶ μετὰ τὴν σύλληψιν των θέλουσι δίτεσθαι εἰς τὴν διάνοξιν τῶν εἰρημένων Γενικῶν Προξένων,

Προξένων, Ὑποπροξένων καὶ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, καὶ δύνανται νὰ φυλακίζονται ἐν ταῖς δημοσίαις φυλακαῖς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ καὶ δαπάνῃ τῶν ἐκζητούντων αὐτοὺς, ὅπως κρατηθῶσι μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀνήκον πλοῖα, ἢ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν πατρίδα των διὰ πλοίου τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἢ ἄλλου τινὸς οἰουδὴποτε. Ἄλλ' ἐὰν διὰ τινος λόγον, προερχομένων ἐκ τοῦ Προξένου ἢ τοῦ Πράκτορος τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὁποῦ οὗ λειποτάκτης συνελήφθη, οὗτος δὲν ἀποσταλῇ ἐντὸς τεσσαρῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συλλήψεώς του, θέλει ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλει πλέον συλλαμβάνεσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ἐὰν μολαταῦτα ὁ λειποτάκτης συνέπαιε νὰ πράξῃ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, δύνανται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις του μέχρις οὗ τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐκτελεσθῇ αὐτή.

22. Οἱ Πρέσβεις καὶ οἱ ἄλλοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, δὲν δύνανται, ἐν οὐδεμᾷ περιπτώσει, νὰ παραχωρήσωσι τὴν σημαίαν ἢ τὸ δίπλωμα τοῦ ἔθνους των, οὐδὲ νὰ παράσχωσι τὴν προστασίαν των εἰς οὐδὲν πλοῖον μὴ ἀνήκον πραγματικῶς εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔθνος.

Θεωροῦνται ὡς Ἑλληνικὰ ἢ Ὀθωμανικὰ πλοῖα ὅσα ἤθελον πλέει καὶ κατέχεσθαι συμφώνως μὲ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν.

23. Οἱ Πρέσβεις καὶ ἄλλοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες τῶν δύο συμβαλλομένων Δυνάμεων δὲν δύνανται ποτὲ νὰ ἀφαιρέσωσι δημοσίως ἢ κρυφίως τοὺς ὑπηκόους τῆς ἄλλης ἀπὸ τῆς νομίμου Ἀρχῆς των ἢ νὰ τοὺς προστατεύωσι διὰ διαβάτηριον ἢ διπλωμάτων.

24. Οἱ Πρέσβεις καὶ ἄλλοι διπλωμα-

τικοὶ Πράκτορες, ὡς καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες τῶν δύο συμβαλλομένων Δυνάμεων, θέλουσιν ἀπολαύει ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τῆς ἄλλης τῶν αὐτῶν τιμῶν, φιλοφρονήσεων, προνομίων, καὶ προστασίας, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἔθνων.

Θέλουσιν ἐξασκεῖ ἴσον δικαίωμα ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν ὁμοθῶν αὐτῶν, οἵτινες δύνανται νὰ προστρέχωσιν ἐλευθέρως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προξενικῶν αὐτῶν Ἀρχῶν κατὰ τὰς δίκας καὶ τὰς διαφοράς, αἵτινες ἤθελον ὑπάρχει ἀποκλειστικῶς μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

Αἱ διαφοραὶ καὶ δίκαι, αἵτινες ἤθελον ἐγερθῇ ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν δύο Δυνάμεων, ἢ μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῶν ξένων ὑπηκόων καὶ τ' ἀνάπαλιν, αἱ διαφοραὶ καὶ δίκαι, αἵτινες ἤθελον ἐγερθῇ ἐν Γουρκίᾳ ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν δύο Δυνάμεων, ἢ μεταξὺ Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὑπηκόων ξένων Δυνάμεων, θέλουσι δικάζεσθαι ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν κατὰ τὰς ἀρχάς, τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, αἵτινες εἰσὶν ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα ἔθνη.

Ἐννοεῖται ἐπίσης, ὅτι ἡ καταδίωξις, ἡ ἐκδίκησις καὶ ἡ τιμωρία τῶν κακούργημάτων, πλημμελημάτων καὶ ἄλλων ἀξιοποίνων πράξεων, πραχθησομένων τυχόν παρ' ὑπηκόων τοῦ ἐνὸς τῶν δύο συνομολογούντων μερῶν ἐπὶ τῆς χώρας τοῦ ἄλλου, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι συμφώνως μὲ τὰς ἀρχάς, τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, αἵτινες εἰσὶ καὶ ἔσονται ἐν ἰσχύϊ ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν ὡς πρὸς τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα ἔθνη.

25. Τὰ πλημμελήματα κακούργηματα ἢ ἄλλαι ἀξιοποίναι πράξεις, αἵτινες ἤθελον πραχθῇ ἐπὶ τινος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν, εὐρισκομένων εἰς ὄρμον ἢ λιμένα

τοῦ ἄλλου, παρ' ἐνός ἢ πλειόνων ἀνθρώπων τοῦ πληρώματος, καὶ ἐνός ἢ πλειόνων ἀνθρώπων τοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρώματος ἄλλου πλοίου, φέροντος τὴν αὐτὴν σημαίαν ἢ ἐπιβάτας τοῦ αὐτοῦ ἔθνους, δὲν δύνανται νὰ καταδιώκωνται ὑπὸ τῶν ἐγγυωρίων Ἀρχῶν. Ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ ἐκδίκασις ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Προξένους καὶ τὰς ἄλλας ἀρμυδίξας ἀρχὰς ἐκείνου ἐκ τῶν δύο μερῶν τοῦ ὁποίου ἡ σημαία ἤθελε καλύπτει τὸ πλοῖον, συμφώνως μὲ τούτους νόμους τῶν δύο ἐπικρατειῶν. Τὸ αὐτὸ θέλει πράττεσθαι καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης οἰασδῆποτε διαφορᾶς ἐγερθεῖσας μετὰ τῶν μνησθέντων προσώπων.

26. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ὑπηκόου Ἑλλήνος ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς Αὐτοῦ Αυτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, ἢ Ὀθωμανοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἡ προξενικὴ ἀρχή, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὁποίας ἤθελεν ὑπάγεσθαι ὁ ἀποβιώσας, θέλει λάβει κατοχὴν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ὡς τὴν διαδιδοῦσαν εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Ἐν ἑλλείψει προξενικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ τόπῳ, ὁ ἀρμόδιος δικαστὴς τοῦ μέρους ἐκείνου ὀρεῖται νὰ διαδιδοῦσιν τὴν ἀπογραφὴν καὶ τὸ προῖον τῆς κληρονομίας εἰς τὴν πλησιεστέραν προξενικὴν ἀρχὴν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀπαιτήσεως δικαιοῦματος.

27. Τὰ ἱψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη συνομολογοῦσιν ἀμοιβαίως, ὅτι πᾶν πλεονέκτημα, ὅπερ παραχωροῦσιν ἢ παραχωρήσουσιν εἰς τοὺς ἐμπόρους, τὰ προϊόντα καὶ τὴν ναυτιλίαν τρίτου τινὸς ἔθνους, προσκτάται ἢ προσκτιθήσεται καὶ εἰς τοὺς ἐμπόρους, τὰ προϊόντα καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπικρατειῶν.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι, ὥς πρὸς τὰ πλεονεκτήματα ὅσα τὸ ἐν τῶν συμβαλλόμενων μερῶν παραχωρεῖ εἰς τὰ προϊόντα ἐνός ἄλλου Κράτους μόνον ἐπὶ ἐξασφαλισεῖ ἰδιαιτέρων πλεονεκτημάτων δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἄλλου πλεονεκτήματα ἀνάλογα.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

28. Τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη συνομολογοῦσι νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς οὐδένα τῶν λιμένων, μυχῶν, ὁρμῶν τῶν ἐπικρατειῶν τῶν νὰ κάμνωσι χεῖσιν ὅλης τῶν νόμων τῆς αὐστηρότητος κατὰ τῶν ἐγνωσμένων ὡς πειρατῶν προσώπων καὶ κατὰ τῶν διαμενόντων ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ἀτόμων, ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῇ ἔνοχοι ἀλλήλογραφίᾳς ἢ συμμετοχῆς μετ' ἐκείνων.

Ἢ ἂν πλοῖον ἢ φορτίον, ἀνῆκον εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, ὅπερ οἱ πειραταὶ ἤθελον συλλάβει καὶ ὀδηγήσει εἰς τοὺς λιμένας τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου Κράτους, θέλει ἀποδιδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ τοὺς ἔχοντας τακτικὴν πληρεξουσιότητα ἐπιτρόπους αὐτῶν, οἵτινες ἤθελον ἀποδείξει τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας· ἡ δὲ ἀπόδοσις θέλει γίνεσθαι καὶ ἐὰν ἐπωλήθῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντὸς ἑξ ἑβδομάδων ἢ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινῇ, τὴν 27 εἰκοστὴν ἐβδόμην Μαΐου, χίλια ὀκτακόσια πεντήκοντα πέντε (εἰκοστὴν τετάρτην τῆς Σελήνης τοῦ Φαυλαζανίου, χίλια διακόσια ἐβδομήκοντα ἐν).

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἀρθρα, ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν, ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν, ὑπογράφαντες τὴν παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν Σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθῇναις, τὴν 14 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χίλιστον ὀκτακοσιοστὸν πεντηκοστὸν πέμ-

τω, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ εἰ-
χοστῷ τρίτῳ.

107. Δ. Περὶ τῆς εἰς τὰ δημοτικά λοιμοκα-
θαρτήρια καθάρσεως τῶν ὑπόπτου ἔνεκα
χολέρας πιστοποιήσεως ἔγχωριον πλοίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἔχοντες ὑπ'
ὄψιν τὸ ἄρθρον 69 § 2 τοῦ ὑγειονομικοῦ
κανονισμοῦ, καὶ τὸ ἀπὸ 3 Ἰουλίου ε. ε.
Ἡμετέρον Διάταγμα, ἀπεφασίσαμεν καὶ
διατάττομεν.

Εἰς τὰ δημοτικά λοιμοκαθαρτήρια δύ-
νανται νὰ κάμωσι τὴν κάθαρσιν αὐτῶν τὰ
ὑπαγόμενα ἔνεκα χολέρας εἰς τὴν κατηγο-
ρίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως πλοῖα,
καὶ ὅταν φέρωσι πραγματείας ὁποιοῦδήπο-
τε εἰδους, πρέπει ὅμως νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸν
τόπον, εἰς ὃν εὐρίσκεται τὸ λοιμοκαθαρ-
τήριον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου 1855.

108. Δ. Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ Σ. Ἐπισκόπου
Ἀνδρου καὶ Κέας.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον Γ', τοῦ Σ.
νόμου· Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑ-
πουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως· Τὸν κατὰ τὰς
Κανονικὰς καὶ Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις
προχειρισθέντα Ἐπίσκοπον τῆς ἀγιωτάτης
Ἐπισκοπῆς Ἀνδρου καὶ Κέας Σ. Κύριον
Μητροφάνην Οἰκονομίδην, ἐπικυροῦμεν διὰ
τοῦ παρόντος Διατάγματος Ἡμῶν· Καὶ
παραγγέλλομεν εἰς ἀπάσας τὰς ἐν τῷ Βα-
σιλείῳ Ἀρχάς, ὅπως ἀναγνωρίζωσιν αὐτὸν
ὡς τοιοῦτον, καὶ χορηγῶσιν αὐτῷ ἐντὸς τῆς
ἀρμοδιότητός της ἐκάστη, πᾶσαν δυνατὴν
εὐκολίαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθη-
κόντων του, συμφῶνως πρὸς τοὺς νόμους
τοῦ Βασιλείου, ἀπονέμουσαι αὐτῷ καὶ
τὰς εἰς τὸν ἱερὸν βαθμὸν του ἀνηκούσας
τιμὰς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλίου 1855.

109. Δ. Περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐρ-
πορικῆς πανηγύρεως Λαμίας.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ'
ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου
ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ τελουμένη μέχρι
τουδε ἐμπορικὴ ἐν Λαμίᾳ πανήγυρις, θέ-
λει συγκροτεῖσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὸν
μῆνα Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους, ἀργο-
μένη τὴν ἑκτὴν αὐτοῦ καὶ ὀκταήμερον δι-
αρκούσα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουλίου 1855.

110. Δ. Περὶ ἀνοίξεως διόδου ἐπὶ τῆς βορείου
πλευρᾶς τῶν φαλακῶν Μενδρεσέ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀνοιξὴν διόδου ἐπὶ τῆς
ἀρκτικῆς πλευρᾶς τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν
τοῦ Μενδρεσέ τὸ πλάτος τῆς διόδου ταύ-
της προσδιορίζομεν εἰς Β. πῆχεις δύο καὶ
ἡμισυν.

Ἡ εἰς τὸ ἐγκεικλιμένον σχέδιον τῆς Ἡ-
μετέρας πρωτεύουσας ἐπιφερομένη αὕτη
μεταβολὴ ἐνεργηθήσεται κατὰ τὸ διά-
γραμμα τὸ ἐπισυνημμένον, τὸ φέρον τὴν
Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1855.

111. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς ξαρινῆς καὶ χει-
μερινῆς ἑδρας τοῦ δήμου τῆς Ἀμφείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ'
ὄψιν τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου,
ὡς καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ τε δημο-
τικοῦ συμβουλίου Ἀμφείας, καὶ τοῦ ἐ-
παρχιακοῦ συμβουλίου Καλαμών, ἐγκρί-
νομεν νὰ μετατεθῇ, ἡ μὲν θερὴν ἑδρὰ τῆς
δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ εἰρημένου δήμου ἀ-
πὸ τὸ χωρίον Πολιανὴν εἰς τὸ χωρίον ἄνω
Ἀρφαρᾶ, τῆς δὲ χειμερινῆς ἀπὸ τὸ χω-
ρίον Ἀγρίλλου εἰς τὸ χωρίον Σκόμμορα
(κάτω Ἀρφαρᾶ).

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Αὐγούστου 1855.

112. Δ. Περὶ συστάσεως ὑγειονομικοῦ φυλακείου εἰς τὴν θέσιν Ἐμπορείου τῆς Θήρας.
ΟΘΝ κλπ.

Συσταίνεται ὑγειονομικὸν φυλακεῖον εἰς τὴν θέσιν Ἐμπορείου τῆς Θήρας· τὸ φυλακτικὸν θέλει φέρει τὴν ὀνομασίαν «Φυλακεῖον Ἐμπορείου».

Ἐν Ἀθήναις. τὴν 4 Αὐγούστου 1855.

118. Ν. Περὶ τῶν ἐκ προικοδοτησίων καθυστερούντων.

ΟΘΝ κλπ.

1. Οἱ λαβόντες προικοδότησιν, δυνάμει τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 13 Νοεμβρίου 1836 νόμων, ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τῶν συμπεφωνημένων τόκων ἐπὶ τῶν διαφόρων πιστώσεων τῶν χορηγηθεισῶν εἰς αὐτοὺς. καὶ τῶν τόκων τῆς υπερημερίας διὰ τὰς ληξάσας ἤδη δόσεις τῶν πιστώσεων τούτων.

2. Τὸ ποσόν, ἐφ' ᾧ κατεκυρώθησαν εἰς ἕκαστον προικοδοτηθέντα ἐθνικὰ κτήματα θέλει ἐξοφληθῇ χρεωλυτικῶς εἰς 35 ἐτησίαις ἴσας δόσεις· ἕκαστη δόσις, περιέχουσα 2 τοῖς 0|0 χρεώλυτρον καὶ 2 τοῖς 0|0 τόκον ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θέλει πληρόνεσθαι κατὰ πᾶσαν πρώτην Ὀκτωβρίου, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ 1853 ἔτους.

3. Τὰ μέχρι τοῦδε πληρωθέντα ὑπὸ τῶν προικοδοτηθέντων διὰ χρεωλύσεια δεκαετεῖς πιστώσεις καὶ τόκους συμπεφωνημένους καὶ υπερημερίας, θέλουσι συμψηφισθῇ μετὰς ἐτησίας δόσεις, ἐκπιπτομένου ἀναλόγου ποσοῦ ἐξ ἑκάστης αὐτῶν.

Ἐὰν ὅμως τὰ παρ' αὐτῶν πληρωθέντα ποσὰ ὑπερβῶσι τυχὸν τὸ ὅλον τῶν ἐτησίων δόσεων, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν ἀπόδοσιν τοῦ υπερβάλλοντος ποσοῦ.

4. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τῶν ἀπαιτουμένων χρόνου δύνανται οἱ προικοδοτηθέντες νὰ πληρώσωσι διὰ μιᾶς τὸ κεφάλαιον τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα 2 καὶ 3 ἄρθρα ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν.

5. Μεταξὺ τῶν υποβλήθέντων εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 3 τοῖς 0|0, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου

1835 νόμου, καὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ νόμου ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1836, οἱ βουλούμενοι νὰ ὠφεληθῶσι ἐκ τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι ὑπαχθῇ εἰς τὸν ἔγγειον φόρον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμων.

Τὰ ἐξ ἔγγειου φόρου 3 τοῖς 0|0 μέχρι τοῦδε καθυστερούμενα, συγκεφαλαιούμενα ἀτόκως, θέλουσι προστεθῇ εἰς τὸ ἀρχικὸν τίμημα τῶν κτημάτων καὶ πληρωθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου.

6. Οἱ μέχρι τοῦδε προικοδοτηθέντες δύνανται νὰ παραιτήσωσι τὰ λόγῳ προικοδοτήσεως παρ' αὐτῶν ληφθέντα ἐθνικὰ κτήματα, ἐὰν δηλώσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τὴν ἀπόφασιν τῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας τῶν.

Ἐκ τῶν παραιτουμένων κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον οἱ μὴ λαβόντες κατοχὴν τῶν κτημάτων ἀπαλλάττονται πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς τὸ δημόσιον, οἱ δὲ λαβόντες κατοχὴν ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι ἀτόκως λόγῳ δικαιώματος ἐπικαρπίας 2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ τιμήματος δι' ἕκαστον ἔτος, τῆς κατοχῆς τῶν, ἐπὶ δὲ δι' ἔγγειον φόρον ἑτέρα 3 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος τιμήματος, ἐὰν ἐσυμφωνήθῃ ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ εἰς χρήματα.

7. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ὀφειλομένου ποσοῦ θέλουσι ἀφαιρεθῇ ὅλα τὰ τυχὸν μέχρι τοῦδε πληρωθέντα εἴτε λόγῳ ἔγγειου φόρου, 3 τοῖς 0|0, εἴτε ἀπέναντι τῶν δόσεων τοῦ τιμήματος, εἴτε λόγῳ συμπεφωνημένων ἢ υπερημερίας τόκων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, ἐξασφαλιζόμενον δι' ὑποθήκης, θέλει πληρωθῇ ἀτόκως εἰς δώδεκα ἐτησίας ἴσας δόσεις, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ε. ε.

Ἐὰν ὅμως τὰ παρ' αὐτῶν πληρωθέντα ὑπερβαίνωσι τὸ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὀφειλόμενον ποσόν, οἱ παραιτηθέντες δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι οὐδεμίαν ἀπαιτήσιν ἐπιστροφῆς τοῦ πλεονάσματος τούτου.

Οἱ παραιτούμενοι δὲν ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσιν ἀποζημίωσιν διὰ βελτιώσεως, τὰς ὁποίας τυγὼν ἐπέσερον εἰς τὰ κτήματα ταῦτα, ἢ δι' ἄλλον οἰονδήποτε λόγον.

8. Ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῶσι τὰ δι' ἔλλειψιν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ἢ διὰ παράδοσιν τύπων περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας μὴπω ἐκδοθέντα προικοκτησίας ἐγγράφα, ἐὰν τὰ προικοδοτηθέντα κτήματα περιῆλθον εἰς τὴν κατοχὴν τῶν προικοδοτηθέντων, καὶ ἀποδεικνύηται ἡ ταυτότης, ἡ ἔκτασις καὶ τὸ τίμημα τῶν κτημάτων αὐτῶν.

9. Ἐὰν, γενομένης ἀναθεωρήσεως τῆς καταμετρήσεως προικοδοτηθέντων κτημάτων, προκύψῃ ἔλλειμμα, θέλει ἐκπίπτειν τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὸ ἔλλειμμα τοῦτο χρηματικὴν ποσὴν ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ κτήματος. Ἐὰν δὲ προκύψῃ πλεονάσμα, τὸ ἀντίτιμον τοῦ πλεονάσματος τούτου θέλει πληρωθῇ εἰς τὸ δημόσιον παρὰ τοῦ προικοδοτηθέντος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ τιμήματος, εἰς ὃ παρεχωρήθη τὸ κτήμα. Ἄλλως, ἐν περιπτώσει ἀνήσεως, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν κατοχὴν καὶ τὴν κυριότητα τοῦ πλεονάσματος ἀνευ τινὸς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν δι' οἰονδήποτε λόγον.

10. Ὅταν οἱ προικοδοτηθέντες θελήσωσι νὰ πληρώσωσι διὰ μιᾶς τὸ κεφάλαιον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἐκδοθησμένων ὁμολογιῶν, θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὴν πληρωμὴν τὰ φαλγγγτικὰ γραμμάτια μόνον κατὰ τὸ 1/3.

11. Οἱ μὴ θέλοντες νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουσι νὰ ἐπιδώσωσι διὰ δικαστικῶν κλητῆρος εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἐγγράφον περὶ τούτου δήλωσιν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου· εἰδὲ μὴ, θεωροῦνται ὡς ἀποδεχθέντες τὰς τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1855-

114. Δ. Περὶ παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου.

ΟΘΝΑ κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθώμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν παραιτήσιν τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Πρόεδρον τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Δημήτριον Γ. Βούλγαρην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμ. 1855.

115. Δ. Περὶ ἐκφράσεως Βασιλεῖς εὐαρεσκίας πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου.

ΟΘΝΝ κλπ.

Δεχθέντες τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου, ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν ἄκραν ἡμῶν εὐαρεσκίαν διὰ τὴν μετὰ προθυμίας καὶ καμμάτων ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὸν ἐμβριθῶν καθηκόντων καὶ διὰ τὰς διακεκριμένας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Πρωθυπουργίας του εἰς κρίσιμους περιστάσεις προσήνεγκεν εἰς τὸν Ὀρόνον καὶ τὴν Πατρίδα.

Ὁ ἡμετέρος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρ. 1855

116. Ν. Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δημοτικῶν καρπῶν κλπ.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκ τοῦ Κράτους ἐξαγωγή δημοτικῶν καρπῶν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βρώμης ἀλεύρων, παξιμαδίων, γαλετών, ἐρυζίων, ὑσπρίων, γιωμάλων, ἀγίου, καὶ παντὸς

είδους ζυμαρικῶν μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1856.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δύναται νὰ περαταθῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ πέραν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἥ καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς τούτης, εἰάν ᾗθελον ἐκλείψῃ οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἐσπύτως διαρκούσης τῆς ἀπαγορεύσεως δύναται εἰς ἐξαιρετικὰς τινὰς περιστάσεις, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγή διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἀπαγόρευσις ὅμως αὕτη δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας προσωρμισμένων πολεμικῶν πλοίων. Εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἐφοδιάζωνται μετὰ τὰς ἀναγκαίαις τροφὰς μέχρις ἐνὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου, ἔνθα πρόκειται νὰ πλεύσωσι, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.

Ὁ παραβάτης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατάξεως ὑποβάλλεται παρὰ τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς εἰς πρόστιμον λεπτῶν μὲν 50 ἐφ' ἐκάστης ὁκτῶς δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων. δραχμῆς δὲ μιᾶς ἐφ' ἐκάστης ὁκτῶς παξιμαθίων, γαλετῶν, ὀρυζίων, ὀσπρίων, γεωμήλων, ἄρτου καὶ παντός εἶδους ζυμαρικοῦ, ὃ δὲ πλοίαρχος ἰδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρ. 1855.

117. Ν. Περί χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 20,000 δι' ἔξοδα ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν προϊόντων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Χορηγεῖται ἑκτακτοῖς πίστωσις ἐκ δραχμῶν εἰκοσακισχιλίων ἀριθ. 20,000 ἥτις θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν διαφόρων ἐξόδων διὰ τὴν εἰς Παρισίους ἐκθεσιν τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων.

2. Ἡ ποσότης αὕτη θέλει καταλογισθῇ εἰς τὸν διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ ἰδιαιτέρον κεφάλαιον ΙΑ'. «Ἐξοδα ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν προϊόντων.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1855.

118. Ν. Περί κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1855.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, ἐπιτρέπεται ἡ εἰσπραξις κατὰ τὸ 1855 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων Νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1855 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια, ἑξακοσίας ἐξήκοντα τρεῖς χιλιάδας ὀκτακοσίας τέσσαρας, ἀριθμὸς 17, 663,804, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πινάκι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1855.

119. Ν. Περί κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1855.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1855 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς εἰκοσι ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας τριάκοντα πέντε χιλιάδας, ὀκτακοσίας ὀγδοήκοντα τέσσαρας καὶ λεπτὰ πενήκοντα ἑξ, ἀριθμὸς 20,735,884:56 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐφεξῆς:

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεωλύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύσιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου δρ. 3,835, 473:58. Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα αὐτοῦ 50,376:22. Εἰς χρέος ἐσωτερικὸν καὶ τόκους δρ. 251,500. Εἰς συντάξεις δρ. 502,800.

Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν δρ. 1,000 000.

Γ'. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλευτ. σωματείων δρ. 530,000.

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν σχέσεων δρ. 575,850:32.

Τῆς Δικαιοσύνης δρ. 4,385,462:40.

Τῶν Ἐσωτερικῶν 2,143,083:17.

Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως . . 1,011,523:55.

Τῶν Στρατιωτικῶν 5,467,694:93.

Τῶν Ναυτικῶν . . 1,452,855:46.

Τῶν Οἰκονομικῶν . 944,935:93.

Ε'. Εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξ. τῶν φόρων 1,394,329.

ς'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 220,000.

Τὸ ὅλον δρ. μ. 20,735,884:56.

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἀριθρ. 1. ἔξοδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1855 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

3. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἐὰν αὗται ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρξώσιν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1855, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ τὴν διατροφήν τῶν ὑποδικῶν. Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων. Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδικῶν. Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικά μέτρα ασφαλείας. Διὰ διατροφήν καταδικῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου. Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τοὺς δήμους. Δι' ἔξοδα καλῶν ἑργείων τῶν ἀλικῶν καὶ μετακομίσεως τῶν ἀλάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1855.

420. ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ εἰσαγωγῆς κελύφων προσκεφαλαίων
Μεγαλειότατε!

Μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς χρήσεως τῶν συνδονίων ἐν τῷ στρατῷ, τὰ προσκεφάλαια τῶν ἀνδρῶν, ἅτινα πρότερον ἐκαλύπτοντο διὰ τῶν συνδονίων, ἔπεται ὅτι θέλουσι ῥυπαίνεσθαι ταχέως, πρὸς καθάρσιν δὲ αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ κενουῖται τὸ ἐν αὐτοῖς ἄχυρον, νὰ πλύνωνται, νὰ γερμίζωνται ἐκ νέου καὶ νὰ ῥάπτωνται.

Ἡ ἐργασία αὕτη, συνεχῶς ἐπαναλαμβάνομένη, καὶ δυσκολίας ἐπιφέρει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ παρακαίρου φθορᾶς τῶν προσκεφαλαίων γίνεται πρόξενος.

Ἡ ἀνωμυλία αὕτη ἐκλείπει, ἐὰν ἐγκριθῇ νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ παντοῦ Ἀμερικῆς δύο κελύφη δι' ἕκαστον προσκεφάλαιον, ἅτινα, πλυνόμενα κατὰ μῆνα ἢ κατὰ δεκαπενθημερίαν, παρέχουσι τὸ μέσον τῆς διατηρήσεως τῆς καθαρότητος ἀνευ βλάβης τῆς διαρκείας τῶν προσκεφαλαίων ἢ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενη δαπάνη εἶναι ἀσήμαντος.

Τὴν γνώμην ταύτην παρεδέχθη καὶ τὸ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐκ τῶν τμηματαρχῶν αὐτοῦ συγκείμενον συμβούλιον.

Ὁ ὑποφαινόμενος συμμεριζόμενος αὐτὴν κατ' ὁλοκληρίαν, τὴν καθ' ὑποβάλλω μετὰ σεβάσμου ὑπ' ὅψιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ παρακαλῶ νὰ κυρώσῃ αὐτὴν διὰ τῆς Ὑψηλῆς Βασιλικῆς ἐγκρίσεώς της

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ὀκτωβρ. 1855.

121. Περὶ διαθέσεως τῶν ἀγοραζόμενων ἢ δωρουμένων βιβλίων

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διατάττομεν.

Α'. Τὰ ἐκ τῶν πρὸς ἐκδοσιν βιβλίων ἐν τοῖς ἐτησίοις προϋπολογισμοῖς κατακεχωρισμένων ποσῶν ἀγοραζόμενα, ἢ παρὰ δι' ἀφόρων ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας δωρούμενα εἰς τὴν κυβέρνησιν βιβλία, καὶ περὶ ὧν δὲν ὤρίσθη ἄλλως πῶς

ειδικώτερον, δύνανται νά διατεθῶσιν ὑπὸ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους·

1) Εἰς ἕκαστον τῶν Γυμνασίων, καί, ὅπου δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα, εἰς ἕκαστον ἐλλ. σχολεῖον, θέλουσι συστηθῇ βαθμυδὸν βιβλιοθήκη. Πρὸς πλουτισμὸν δὲ, ἡ πρώτην σύστασιν αὐτῶν, θέλουν παραχωρεῖσθαι ἐκάστοτε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐπαιδεύσεως Ὑπουργείου ἀριθμὸς ἀνάλογος βιβλίων, τῶν διὰ τὰ εἰρημένα σχολεῖα καταλλήλων θεωρουμένων, ἀφοῦ προηγουμένως ληφθῇ ἡ ἀπαιτούμενη πρόνοια περὶ τοῦ μέρους, ὅπου ταῦτα θέλουν ἐναποθεθῇ, καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλουσι μένει ἀναφαιρέτα καὶ ὅσον ἐνδέχεται ἀκέραια, χρησιμεύοντα πρὸς μόνας τὰς ἐν τοῖς καταστήμασι μελέτας τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν τῶν τε Γυμνασίων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων.

2) Εἰς ἀποδεδειγμένως ἐνδεεῖς καὶ συγχρόνως ἐπιμελεῖς μαθητάς, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ὑποτρόφους τῇ Κυβερνήσεως, δύνανται νά παραχωρῇ ἐκάστοτε τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ τῶν βιβλίων τούτων τὰ πρὸς τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἀναγκαϊότερα, ἀφοῦ βεβαιωθῇ δι' ἀποδεικτικῶν ἐνυπογράφου τῶν ὀρμοδίων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων περὶ τῶν ἀνωτέρω ἰδιοτήτων τοῦ μαθητοῦ.

3) Ἐπίσης δύνανται τὸ Ὑπουργεῖον νά βραβεύῃ διὰ τῶν βιβλίων τούτων καὶ ἐκ τῶν κατ' ἔτος διακρινομένων εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις μαθητῶν τῶν τε Γυμνασίων, τῶν Ἑλληνικῶν καὶ δημοτικῶν Σχολείων, καὶ τοῦ διδασκαλείου, τοὺς δι' ὅλου τοῦ ἔτους, παρεκτὸς τῆς ἐπιμελείας, καὶ ἐπὶ χρηστοτησίᾳ διακριθέντας, καὶ ὡς τοιοῦτους μαρτυρουμένους ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

4) Ὅλαί αὗται αἱ χορηγίαι πρέπει νά γίνωνται δι' ἐπιστήμων τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσεως, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν διατήρησιν τῶν βιβλίων νά καταχωρίζῃ ἐκάστοτε ὑπ' ἀριθμὸν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον ὑπ' αὐτοῦ βιβλίον, ὥστε εἰς πᾶσαν μὲν περίστασιν, ἰδίως δὲ καὶ ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου

ἔτους, νά παρουσιάζῃ τακτικὸν ἰσολογισμὸν τῶν ληφθέντων καὶ δοθέντων.

Ἐν Ἀθῆναι, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1855.

125. Ν. Περί συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει δύνανται νά παραχωρηθῇ εἰς ἰδιώτην ἢ ἐταιρίαν δικαίωμα ἀποκλειστικὸν πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ τη βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἡ διάρκεια τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος δύνανται νά προτδιορισθῇ μέχρι πενήτηκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

Τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου προηγείται ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν παρακατάθεσις τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰς μετρητὰ ἢ εἰς Τραπεζικὰς μετοχὰς, λόγῳ ἐγγυήσεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑποχρεώσεων.

3. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένου Β. Διατάγματος ὁ ἐργολάβας ὀφείλει νά κάμῃ ἐναρξιν τῶν πρὸς σύστασιν τοῦ σιδηροδρόμου ἐργασιῶν, καὶ ν' ἀποπερατώσῃ αὐτάς ἐντὸς δύο ἐτῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁ ἐργολάβας δὲν κάμῃ ἐνκρξιν τῶν ἐργασιῶν, ἢ δὲν ἀποπερατώσῃ αὐτάς, καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸν σιδηροδρόμον ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ταχθεισῶν προθεσμιῶν, θέλει κηρύττεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐκπτώτος τοῦ παραχωρηθέντος εἰς αὐτὸν δικαιώματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ λόγῳ ἐγγυήσεως παρακατατεθειμένον ποσὸν μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διατυπώσεώς τινος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ Δημοσίου· εἰς τὴν δευτέραν, τὸ μὲν παρακατατεθὲν ποσὸν γίνεταί τοῦ Δημοσίου, τὰ δὲ πρὸς σύ-

στασιν τοῦ σιδηροδρόμου ληφθέντα ἀκίνη-
τα κτήματα, ἢ ἐγερόντα κτίρια καὶ ἄλ-
λα ἔργα, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα
νὰ ἐκθέσῃ, ὅπως εὐρίσκονται, εἰς δημο-
πρασίαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργολάβου,
ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ν' ἀναδεχθῶσι καὶ φέ-
ρῳσιν εἰς πέρας τὸν σιδηρόδρομον οἱ ἀγο-
ρασταί. Πρὸ τούτου ὁμως θέλει δοθῇ εἰς
τὸν ἐργολάβον τεσσάρων μηνῶν τελευταία
προθεσμία.

Καθ' ὅλην τῶν ἐργασιῶν τὴν διάρκειαν
ὁ ἐργολάβος ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνη πα-
ρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης τοὺς κανονισμέ-
νους τόκους τῆς χρηματικῆς παρακατα-
θήκης.

4. Ὁ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηρό-
δρομος χαρακτηρίζεται ἔργον δημοσίας
ἀνάγκης. ἐπομένως ὁ ἐργολάβος ἔχει δι-
καίωμα εἰς καταναγκαστικὴν ἐκποίησην
ἐπ' ἐκείνων τῶν γηπέδων καὶ οἰκοπέδων,
τὰ ὅποια ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖα.

1) Εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ εἰς τὸ
περίφραγμα αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς οἰκίσκους
τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὁροφυλάκων.

2) Εἰς τὴν σύστασιν κτιρίων καὶ κατα-
στημάτων κατὰ τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ ἐ-
πιβατήρια καὶ ἀποβατήρια μέρη.

3) Εἰς τὴν ἐξόρυξιν καὶ μεταφορὰν χω-
μάτων καθ' ὅσον ἡ προσωρινὴ αὐτῶν χρῆ-
σις ἤθελεν ἀπαδειγθῇ μὴ ἀρκούσα.

4) Εἰς τὴν τυχόν κατασκευὴν ἑδῶν
ἐπὶ τῷ οὐκοπῷ τοῦ νὰ τεθῶσιν εἰς συ-
νάφειαν καὶ ἄλλα μέρη μετὰ τοῦ σιδηρο-
δρόμου.

Τὰ ἐθνικὰ γήπεδα καὶ οἰκοπέδα, τὰ
ὅποια ὁ σιδηρόδρομος καὶ τὰ παραρτή-
ματά του ἤθελον καταβάλλει, θέλουν πα-
ραχωρηθῇ δωρεὰν εἰς τὸν ἐργολάβον, ὑπό-
χρεων νὰ πληρώσῃ μόνον τὴν ἀξίαν τῶν
ἐπ' αὐτῶν τυχόν οἰκοδομημάτων καὶ φυ-
τειῶν.

5. Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαιώμα-
τος τῆς ἐκποιήσεως εἰς τὰς περιπτώσεις
τὰς ἐνδιαλαμβανόμενας εἰς τὸ προηγού-
μενον ἄρθρον, ἀποφασίζει ὁ Νομάρχης, ἀ-
κούων τὴν γνώμην πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς
διοριζομένης παρ' αὐτοῦ, καὶ συγκειμένης

ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ, ἐνὸς δικηγόρου, ἐνὸς
ιδιοκτῆτου, ἐνὸς ἐμπόρου καὶ τοῦ Δημάρ-
χου τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ
ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα. Δύνανται δὲ ἀμ-
φότερα τὰ μέρη νὰ ἐκκαλέσωσι τὴν ἀπό-
φασιν τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν
Ἐσωτερικῶν.

Ὁ κύριος τοῦ κτήματος, τοῦ ὁποίου ζη-
τεῖται ἡ ἐκποίησης, ἢ ὁ ἐπιτροπος αὐτοῦ
ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν
μόνον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, λογιζομένων
ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αὕτη ἤθελε τὸ
κοινοποιηθῇ.

6. Τῆς ἐκποιήσεως προηγείται πάντο-
τε ἀποζημίωσις ἐπὶ τῇ βάσει ἐκουσίου
συμβιβασμοῦ· ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ, ἡ ἀ-
ποζημίωσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτι-
μήσεως, γινομένης ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκει-
μένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς Προέδρου αὐ-
τῆς, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ
Δημάρχου, ἐνὸς πληρεξουσίου τοῦ ἐργολά-
βου, καὶ ἐνὸς τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος·
ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφασίζει διὰ πλειονοψηφίας,
ἔχουσα μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως ὅχι τῇ
ἀξίᾳ, τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ κτῆμα διὰ
τοῦ συστηθησομένου σιδηροδρόμου, ἢ πα-
ραρτήματος τινος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν
εἶχε πρὶν ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου
ἢ τοῦ παραρτήματος κοινοποιηθῇ. Ἐκδο-
θεὶς τῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐνεργουμένης
τῆς ἀποζημιώσεως, ὁ κύριος τοῦ κτήμα-
τος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς
τὸν ἐργολάβον, καὶ, χρεῖας οὐσίας, κατα-
ναγκάζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

7. Πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς κατα-
ναγκαστικῆς ἐκποιήσεως παραχωρεῖται εἰς
τὸν ἐργολάβον καὶ δικαίωμα παροδικῆς
χρήσεως ξένων γαιῶν πρὸς ἐξόρυξιν χω-
μάτων, λίθων, χαλίκων καὶ ἄμμου, καὶ
πρὸς σύστασιν διαμέσων ὁδῶν πρὸς μετα-
κόμισιν τοῦ ὕλικου.

Ἡ ἀποζημίωσις, διὰ τὴν παροδικὴν
χρῆσιν τῶν γαιῶν τούτων, γίνεσθαι ἀπα-
ραλλάκτως ὡς καὶ ἡ διὰ τὴν καταναγκασ-
τικὴν ἐκποίησιν ὡς μέτρον δὲ εἰς τὸν
προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως λαμ-
βάνεται ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἐλάττωσις τῆς

αἷζας τῶν γαιῶν.

8. Ἡ ξυλεια, ὁ σίδηρος καὶ ἅπαν ἐν γένει τὸ πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἀναγκαῖον ὑλικόν, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀχήματα, αἱ φορηταὶ ἄμαξαι, αἱ ἀκίνητοι καὶ κινηταὶ μηχαναί, τὰ παντὸς εἶδους ἐργαλεῖα, τὰ προσδιορισμένα εἰς τὴν σύστασιν καὶ τὴν κατὰ πρῶτον πλήρη ἐνέργειαν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγὴν τῶν.

9. Ἄνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν δύναται ὁ ἐργολάβος ν' ἀπολλοτριώσῃ καὶ ἐν τῶν εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἢ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ ἀνηκόντων γηπέδων, οἰκοπέδων ἢ κτηρίων.

10. Πρὸς μεταφορὰν ἀνθρώπων καὶ πραγματειῶν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου θέλει γίνεσθαι χρῆσις τῆς δυνάμεως τοῦ αἵματος. Χρήσις ἄλλης φυσικῆς δυνάμεως δὲν δύναται νὰ γίνη, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

11. Κατὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαίωματος, θέλουσιν προσδιορισθῇ δι' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, αἱ διὰ τὴν μεταφορὰν τιμαί, εἰς τῶν ὁποίων τὴν εἰσπραξίν ὁ ἐργολάβος ἔχει δικαίωμα. Ἡ τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνθρώπων δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἄνωτέρα τῶν 75 λεπτῶν δι' ἕκαστον ἄτομον εἰς τὰ ὀχήματα τῆς πρώτης τάξεως, καὶ 50 εἰς τὰ τῆς δευτέρας· ἡ τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πραγματειῶν θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατ' εἶδος διαιρέσεως αὐτῶν εἰς τρεῖς τάξεις· καὶ διὰ μὲν τὰς τῆς πρώτης τάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 50 λεπτά, διὰ δὲ τὰς τῆς δευτέρας τὰ 40 λεπτά, καὶ διὰ τὰς τῆς τρίτης τὰ 30 λεπτά τὰς ἑκατὸν ὀκάδας.

Αἱ τιμαὶ αὗται δὲν ἰσχύουσι διὰ τὰς ὀγκώδεις καὶ ἀδιαιρέτους πραγματείας, αἵτινες ζυγίζουσι πλέον τῶν διακοσίων ὀκάδων· οὗτε δι' ἐκείνας, αἵτινες, ἔχουσαι ὄγκον ἡμίσεως κυβικοῦ Β. πήχεως, ζυγίζουσιν ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν ὀκάδων· ἡ τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τοιούτων

πραγματειῶν θέλει προσδιορίζεσθαι δι' ἐνδιαμέτρως μετὰ τῶν φορτωτῶν καὶ τοῦ ἐργολάβου συμφωνίας.

12. Πλὴν τῶν διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἐξ ἄλλων ἀστυνομικῶν λόγων ἀπηγορευμένων πραγματειῶν, ὅλων τῶν λοιπῶν τὴν μεταφορὰν ὀφείλει νὰ διευκολύνῃ ὁ ἐργολάβος ἄνευ διακρίσεων προσώπων, ἐπιφυλλαττομένων ὅμως τῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραχωρηθέντων δικαιομάτων διὰ τὴν στρατιωτικὴν ναυτικὴν καὶ ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν (ἄρθρον 20, § 3Τ').

13. Τὰς μετὰ τῶν ἐργολάβου καὶ τῶν ἰδιωτῶν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ τιμολογίου διαφιλίας, λύει δι' ἀποφάσεώς του ὁ Νομάρχης, ἐπιφυλλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

14. Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὁδοῦ δι' ἰδίων ὑπαλλήλων, αἵτινες διαφροντίζουσιν αὐτὴν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδοθησόμενον κανονισμόν.

Οἱ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου διοριζόμενοι ἔχουσι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ τῇ ὁδοῦ ἀστυνομικὰ αὐτῶν καθήκοντα, τὰς ιδιότητες τῶν δημοσίων ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

15. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὰ διαμετακομιῇ στικὰ μέσα διηνεκῶς εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ μεταφορὰ νὰ γίνηται ἀσφαλῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιχειρήσεως· δύναται δὲ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τοῦτο δικαιοκρατικῶς.

16. Δι' ἄλλων ἐργολάβων σύστασις δευτέρου σιδηροδρόμου, ὅστις ἔχων τὴν αὐτὴν μὲ τὸν πρῶτον διεύθυνσιν νὰ ἐνώνῃ τὰς δύο πόλεις, δὲν συγχωρεῖται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαίωματος.

17. Ὁ ἐργολάβος δύναται κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει, νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθή-

νας σιδηροδρόμον καὶ νὰ συστήσῃ καὶ κλάδους αὐτοῦ, ἐφαρμοζομένων εἰς τοὺς νέους τούτους σιδηροδρόμους ὅλων τῶν ὄρων τοῦ παρόντος Νόμου, πλὴν τοῦ περὶ διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, τὸ ὅποιον συντελεστέον μετὰ τῆς κυρίας ὁδοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκταθῇ πέραν αὐτοῦ ἄνευ Νόμου.

18. Ἄν ὁ ἐργολάβος τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας σιδηροδρόμου δὲν θελήσῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ, ἔχων τὴν προτίμησιν ἐπὶ ἴσοις ὅροις, τὴν ἐξαιρουμένην αὐτοῦ ἢ τὴν σύστασιν κλάδων, δύναται ἢ τοιαύτη ἐπιχειρήσῃ νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἄλλους· ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται τότε, καθ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς κινήσεως τοῦ σιδηροδρόμου τὸ ἐπιτρέπουσι, καὶ καθ' ὅσον δὲν ἤθελε συμφωνήσῃ ἰδιαιτέρως μετὰ τοὺς ἐργολάβους τῶν προσθέτων ὁδῶν, νὰ συγχωρῇ εἰς τούτους νὰ ἐνεργῶσι τὴν μεταφορὰν οἱ ἴδιοι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου του, καὶ προσέτι ν' ἀνεγείρῳ ἐπ' αὐτοῦ δι' ἰδίων ἐξόδων τ' ἀναγκαῖα καταστήματα.

Διὰ τὴν ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐνδεχομένην ζημίαν καὶ βλάβην λαμβάνει παρὰ τῶν εἰρημένων ἐργολάβων πλήρη ἀποζημίωσιν. Τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται, ἐν ἐλλείψει ἐκουσίου συμβιβασμοῦ, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ τεσσάρων πραγματογνωμόνων, διοριζομένων τῶν μὲν δύο ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ Πειραιικοῦ σιδηροδρόμου, τῶν δὲ ἄλλων ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ νέου σιδηροδρόμου.

19. Ἀρχῆς τῆς διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, ὁ σιδηροδρόμος μετ' ὅλων τῶν ἀκινήτων παραρτημάτων αὐτοῦ, τιθέμενος ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς καλὴν κατάστασιν, μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, ἀναλαμβάνουσας τὴν ἐνέργειάν του ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ δι' ἐνοικιάσεως πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Τὰ λοιπὰ μετακομιστικὰ μέσα, ἥτοι τὰς μηχανάς, ἀμάξας, καὶ ἄλλα κινητὰ, δύναται νὰ παραποκτήσῃ ἡ Κυβέρνησις, δι' ἰδιαιτέρας μετὰ τοῦ ἐργολάβου συμφωνίας.

20. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διαπραγμα-

τευθῇ μετὰ τοῦ ἀναδειχθισομένου τὴν ἐπιχειρήσιν ἐργολάβου, καὶ ἀποφασίσαι ἀπὸ κοινοῦ·

α) Τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς δι' ὅλων τῶν διαμέσων σημειῶν.

β) Τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ τὰ ἀφορῶντα τὰ μετακομιστικὰ μέσα.

γ) Τὰ περὶ διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος.

δ) Τὸ τιμολόγιον·

ε) Τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν καθ' ἐκάστην ἀναχωρήσεων καὶ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως·

ς) Τὰς σχέσεις τῆς ἐργολαβίας πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, καὶ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν διοίκησιν.

ζ) Τὰς ὀφειλομένας ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἀποζημιώσεις διὰ τὴν τυχόν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τῶν μεταφερομένων πραγμάτων.

η) Τὰ ἀφορῶντα τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος ἤθελε παύσει ἐκπληρῶν τοὺς γενικοὺς ἢ μερικοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας·

θ) Τὰ περὶ μετοχῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μετόχων, ἐάν ἡ ἐργολαβία παραχωρηθῇ εἰς ἐταιρίαν, καὶ περὶ τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὸ κοινόν.

ι.) Τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐφορευτικόν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νομβρίου 1855.

123. Ν. Περὶ χορηγήσεως ἐπὶ πιστώσει 15, 000 κοιλῶν αἰτου χάριν σκοπῶς εἰς τοὺς γεωργοὺς.

ΟΘΝΝ κλπ.

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείον νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ πιστώσει σκοπῶς μέχρι 45,000 κοιλῶν αἰτου εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπόλυτον καὶ ὁμολογουμένην ἀνάγκην γεωργοὺς ἀπὸ τοὺς ἐξῆς ὁρους·

2. Ἡ ἀρμοδίᾳ διοικητικὴ ἀρχὴ συμβουλευομένη τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς σχη-

ματίζει τὸν κατάλογον τῶν γεωργῶν, εἰς οὓς πρέπει νὰ χορηγηθῇ ὁ πρὸς σποράν ζητούμενος σίτος· προσδιορίζουσα καὶ τὸ ποσὸν τὸν εἰς ἕκαστον αὐτῶν δοθησόμενον.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τοῦτου διανέμεται ἐπιμελεῖα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς ἕκαστον γεωργὸν τὸ εἰς αὐτὸν, ἀνάλογον ποσόν, ὅπερ θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἀποθηκάρχου ἐπὶ ἀποδείξει.

4. Ὁ χορηγηθησόμενος εἰς τοὺς γεωργοὺς σίτος θέλει ὑπολογισθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων δεκαπενθήμερων πρωτοκόλλων περὶ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς χορηγίας, θέλει δὲ ἀποδοθῇ συνάμα μετὰ τῶν ἐγκλητικῶν φόρων εἰς εἶδος, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας αὐτοῦ προσδιορισθησομένης ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδόσεώς του ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις τιμῆς.

Ὁ ὀριστικὸς ὅμως προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀποδοτέου σίτου ὑπολογίζεται κατὰ τὰς τιμὰς τῶν πρωτοκόλλων τῆς δευτέρας δεκαπενθήμερας τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἄν δὲ ἡ ἀξία τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς ἀλωνίοις ληφθέντος ποσοῦ σίτου ὑπερβαίῃ τὸ ὀφειλόμενον ἀντίτιμον, τὸ δημόσιον ἀποδίδει αὐτὸ εἰς εἶδος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1855.

121. Ν. Περὶ προσδιορισμοῦ εἰς δραχ. 2 ἀπὸ ἕκαστον στατήρα τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἀνθρώπων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων προσδιορίζεται εἰς δραχ. δύο, ἀριθ. 2 κατὰ καντάριον.

Διὰ Βασιλικῷ δὲ Διατάγματός, δύνανται νὰ ἐλλαττωθῇ ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ, τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενον τέλος καὶ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ εἰσπράττῃται τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιβαλλόμενον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1855.

125. Α. Περὶ ὑγειονομικῶν μέτρων κατὰ τῆς νόσου χολέρας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 4 καὶ 13 § ε. τοῦ Ὑγειονομικοῦ νόμου, καὶ τὰ ἀρθρα 363, 364 καὶ 365 τοῦ Ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ, καὶ θέλοντες νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν δημόσιον ὑγείαν ἀπὸ τῆς νόσου χολέρας μὲ ὅσον ἐνεστὶν ὀλιγωτέραν ζημίαν τῶν συμφερόντων τῆς συγκοινωνίας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τόπον ὑπαγόμενον εἰς κάθαρσιν ἕνεκα χολέρας, εἰσελθόντες ἐναντίον τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων εἰς τόπον τοῦ Ἡμετέρου Κράτους ἄνασον, περιορίζεται ἀμέσως ἔξω τοῦ χωρίου, τῆς κωμοπόλεως ἢ τῆς πόλεως, εἰς ἣν εἰσῆλθον, ἐντὸς οἰκήματος μεμονωμένου καὶ ὅσον τὸ δυνατόν μεμακρυσμένου ἀπὸ πᾶν ἄλλο οἶκημα, καὶ προσκαλεῖται ἀμέσως ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς ὁ πλησιέστερος δημοσιος ἰατρός, ἢ, εἰς ἐναντίαν περίστασιν, ὁ πλησιέστερος ἀνεγνωρισμένος ἰατρός, πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν. Διακόπτεται δὲ προσωρινῶς ἡ συγκοινωνία τῶν πόλεων, κωμοπόλεων ἢ χωρίων, μετ' ὧν ἐκοινώνησαν οἱ ὑπὸ κάθαρσιν οὗτοι ἄνθρωποι.

2. Ἐὰν οἱ ὑπὸ κάθαρσιν ἄνθρωποι εὐρέθησαν καταλύσαντες εἰς οἰκίαν μετ' ἄλλων μὴ ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπων, περιορίζονται καὶ οὗτοι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

3. Ἐκαστος ἰατρός, εἴτε δημόσιος, εἴτε ἰδιωτικὸς, προσκαλούμενος εἰς ἐπίσκεψιν τοιούτων ἀνθρώπων ὑπὸ κάθαρσιν, ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὴν πρόσκλησιν (ἄρα ἀρθρ. 634 Ποιν. νόμου). Οἱ προσκληθέντες ἰατροὶ θέλουν ἐξετάσει μετ' ἐπιμελείας τοὺς ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπους, ἐὰν ᾖαι ἐντελῶς ὑγεῖς, ἢ πάσχουσιν ὅποιονδήποτε σύμπτωμα διδόν ὑπόνοιαν χολέρας, καὶ θέλουν ἀναφέρει εἰς τὴν προσκαλέσαν αὐτοῦ Ἀρχὴν ἐγγράφως καὶ ἀκριβῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν

ἐξετάσεών των.

4. Ἐάν οἱ εἰσελθόντες ὑπὸ καθάρσιν ἄνθρωποι εὐρεθῶσι παρὰ τοῦ ἱατροῦ ἐντελῶς ὑγίεις καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς, ἢ ἦναι μὲν περισσότεροι τῶν τριῶν, ἔρχονται ὅμως ἀπὸ ἀπλῶς ὑποπτῶν τόπων, παύει ἀμέσως ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων, μεθ' ὧν ἐκοινωνήσαν. Ἐάν δὲ οἱ εἰσελθόντες ἄνθρωποι ὁμοῦ ἦναι περισσότεροι τῶν τριῶν καὶ ἔρχονται ἐξ ἐπιχολέρου τόπου, ἢ συγκοινωνία μένει διακεκομμένη, καὶ οἱ τόποι οὗτοι τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων ἕνεκα χολέρας.

Ἐάν τις τῶν ὑπὸ καθάρσιν ἀνθρώπων εὐρεθῇ πάσχων σύμπτωμά τι φέρον ὑπόνοιαν χολέρας, τότε τὰ χωρία, αἱ κωμοπόλεις καὶ πόλεις, μεθ' ὧν ἐκοινωνήσαν, τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων ἕνεκα χολέρας· ἔάν δὲ ἡ νόσος φανῇ χολέρα, τότε τίθενται ταῦτα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχολέρων.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, ἔάν δὲν ἦναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι οἱ ὑπὸ καθάρσιν ἄνθρωποι δὲν ἐκοινωνήσαν καὶ μετ' ἄλλων τόπων, κειμένων πλησίον ἐκείνου, εἰς ὃν εὐρέθησαν κοινωνήσαντες, καὶ ὅτι ἡ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ διαμονὴ των δὲν ὑπερέβη τὰς ἐξ ὥρας, τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχολέρων ὁμοῦ μετὰ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ὅλοι οἱ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν περιοχὴν αὐτῶν κείμενοι τόποι, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

5. Οἱ ἀποχωρισθέντες ἐκ τῶν χωρίων, κωμοπόλεων ἢ πόλεων ὑπὸ καθάρσιν ἄνθρωποι, ἔάν ἦναι πλησίον λοιμοκαθαρτηρίου, παραπέμπονται ἐκεῖ ἀσφαλῶς, ἔάν δὲ δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον κατάστημα, ἢ ἔάν οἱ ἄνθρωποι, πάσχοντες, δὲν δύνανται νὰ μετακομισθῶσιν ἀνιδύνως, τότε μένουσιν εἰς τὸ οἶκον, ἐν ᾧ ἀπεχωρίσθησαν, ἔάν τοῦτο ἀπέχῃ διακόσια τοὐλάχιστον μέτρα τῆς τελευταίας οἰκίας τοῦ χωρίου, τῆς κωμοπόλεως ἢ πόλεως καὶ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν

ἀσφάλειαν τῶν ἐν αὐτῷ, καὶ περαιώνου ἐκεῖ τὴν καθάρσιν των. Ἐάν δὲν ὑπάρχῃ οἶκον ἔχον τὰ εἰρημένα προσόντα, ἀνεγείρεται ἐπὶ τοῦτω παρὰ τοῦ δήμου εἰς τὴν εἰρημένην ἀπόστασιν παρὰ πηγάμα. Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν οἱ καθαρζόμενοι θέλουν ἐπισκέπτεσθαι καθ' ἑκάστην, καὶ χρεΐας οὖσης, θέλουν θεραπεύεσθαι παρὰ ἱατροῦ ἀνεγνωρισμένου.

6. Ὅταν ἄνθρωποι ἐρχόμενοι ἐκ τόπων διατελούντων ὑπὸ καθάρσιν ἕνεκα χολέρας, εἰσελθῶσιν εἰς τόπους τοῦ Κράτους ἀνόσους καὶ δὲν ἀνευρίσκωνται, ἢ ἀνεχώρησαν ἤδη, οἱ τόποι οὗτοι, καθὼς καὶ ἄλλοι, εἰς οὓς ὑποτίθεται μετὰ μεγάλης πιθανότητος ὅτι οἱ ὑπὸ καθάρσιν ἄνθρωποι ἦλθον, τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων, ἔάν δὲν ὑπάρχωσι πληροφορίες, ὅτι οἱ εἰσελθόντες ἔπασχον συμπτώματα ὑπόπτου χολέρας· ἔάν ὑπάρχωσι τοιαῦτα πληροφορίες, οἱ εἰρημένοι τόποι θεωροῦνται ὡς ἐπιχολέροι.

7. Ὅταν εἰς τινὰ τόπον τοῦ Κράτους φανῇ νόσος φέρουσα συμπτώματα χολέρας ἐν ᾧ μὲν αὕτη θεωρεῖται ἀμφίβολος, ὁ τόπος μεθ' ἑλπῆς τῆς ὑγειονομικῆς αὐτοῦ περιοχῆς τίθεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου καθάρσεως· αἶμα δὲ ἡ νόσος χαρακτηρισθῇ ὡς Ἀσιατικὴ χολέρα, ἔσται καὶ σποραδικὴ ἀκόμη, καθὼς καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ἣν προβλέπει τὸ ἄρθρον 4 § 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὁ τόπος τίθεται ἀμέσως εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχολέρων.

8. Ἡ ὑγειονομικὴ περιοχὴ τόπου τεθέντος ὑπὸ ὁποιανδήποτε κατηγορίαν καθάρσεως ἕνεκα χολέρας, ἐμπεριλαμβάνει ὅλους τοὺς τόπους τοὺς κειμένους περὶ αὐτοῦ εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων μέτρων ἐξ ὥρων ὁδοιπορικῶν. Ἡ δὲ περιφέρεια τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς συνίσταται τὴν ὑγειονομικὴν γραμμὴν.

9. Ὅταν πληροφορηθῇ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τινος τόπου, μὴ ἐδρεύοντος ἐκεῖ ἐπαρχοῦ, ὅτι συνέβη ἐν αὐτῷ περίστασις καὶ ἐκ τῶν μνημονευομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος

τος, ἢ ὅτι ὑπάρχει ὑπόνοια χολέρας, ἢ ὅτι ἐφάνη πραγματικῶς ἡ νόσος αὕτη, ὀφείλει νὰ προκηρύττῃ καὶ ἐνεργῇ ἀμέσως τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας, καὶ νὰ εἰδοποιῇ ἐνταυτῷ τὸν ἀρμόδιον ἐπαρχον καὶ τὰς πλησιοχώρους δημοτικὰς ἀρχάς, ἐπὶ δὲ καὶ τὰς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν του πλησιοχώρους ὑγειονομικὰς ἀρχάς, αἵτινες θέλουν σημειοῖ τὸ περιστατικὸν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις τῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἤθελον ἀναχωρήσει πρὶν φθάσῃ ἢ ἀπόφασις τοῦ ἐπαρχου.

40. Ὁ ἐπαρχος, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου συνέβη συγκοινωνία μὲ τὰ ὑπὸ καθάρσιν ἀνθρώπων, ἢ ἐφάνη ἡ νόσος χολέρα ἢ καὶ ὑπόνοιαι αὐτῆς, ἅμα εἰδοποιήσας περὶ τοῦ συμβάντος, ἐκτιμᾷ τὰς περιστάσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ κηρύττει ἀναλόγως αὐτῶν ὑποπτον ἢ ἐπιχολέρον τὸν τόπον μόνον, ἔνθα συνέβη τὸ περιστατικόν, ἢ καὶ ὅλην τὴν ὑγειονομικὴν περιοχὴν αὐτοῦ, εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὰς ὑμῶρους διοικητικὰς ἀρχάς περὶ τοῦ συμβάντος καὶ τῶν ληφθέντων μέτρων, καὶ γνωστοποιεῖ τὰ ὀνόματα τῶν συνοικιῶν, χωρίων, κωμοπόλεων ἢ καὶ πόλεων, μέχρι τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ ὑγειονομικὴ περιοχὴ τῆς δικαιοδοσίας του, τοποθετεῖ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν γραμμὴν, ἢ, ἐὰν ἀποκλεισθῇ ὁ τόπος μόνος, κατὰ τὰ ὅρια τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τοὺς ἀναγκαίους ἐκτάκτους ὑγειονομικοὺς καὶ δημοτικοὺς φύλακας ὑπαστῆρίζομένους ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν συγκοινωνίαν, εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὰς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν του ὑγειονομικὰς ἀρχάς πρὸς ὁδηγίαν των, καὶ κάμνει γνωστὴν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς δικαιοδοσίας του, συμφῶνως μὲ τὸ ἄρθρον 1^η τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου, τὴν κατηγορίαν τῆς καθάρσεως, εἰς ἣν ἐτέθη ὁ τόπος, καὶ τὰ διαταχθέντα ὑγειονομικὰ μέτρα, δημοσιεύων ἐνταυτῷ καὶ τὰς ἐπιβαλλομένας παρὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου ποινὰς εἰς τοὺς παρβαίνοντας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις πολίτας καὶ ὑπαλλήλους.

Ἐὰν καίνται ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς τοῦ τόπου ὅστις ὑποβάλλεται εἰς καθάρσιν, τόποι ὑπαγοόμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλων ἐπαρχῶν, οὗτοι ὀφείλουν, ἅμα εἰδοποιηθέντες περὶ τοῦ ληφθέντος μέτρου, νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας τῶν τῆς δικαιοδοσίας των τόπων τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ καθάρσιν τόπου, καὶ νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὅσα ὀρίζονται εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

Οἱ ἐπαρχοὶ ἅμα αὐτοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος, ὅταν ὁ ἐπαρχος τοῦ μολυνθέντος τόπου διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν μόνου αὐτοῦ, ἐὰν θεωρῶσι τὸ μέτρον ἀνεπαρκές, νὰ διακόπτωσι τὴν συγκοινωνίαν τῶν τόπων ὅλων τῆς δικαιοδοσίας των, τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς τοῦ μολυνθέντος τόπου, καὶ νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως διὰ τὸ ληφθὲν παρ' αὐτῶν μέτρον τὸν ἐπαρχον τοῦ μολυνθέντος τόπου, ὅστις ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ πάραυτα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοῦ ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας του κειμένου τόπου, ἕως οὗ ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς ὁ προϊστάμενος Νομάρχης, ἢ ὅταν ἦναι μεταξὺ δύο νομαρχῶν, ἢ διαφωνία, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

11. Ἡ διάρκεια τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὑπὸ καθάρσιν τιθεμένων τόπων τοῦ Κράτους λογίζεται κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις ὡς ἐφεξῆς:

Α'. Διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων

α. Ὅταν ἔγεινεν ἡ συγκοινωνία μετ' ἀνθρώπων πλέον τῶν τριῶν ἐρχομένων ἀπὸ τόπους ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἐνεκα χολέρας, ἀποδειχθέντων δὲ ἐντελῶς ὑγείων, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐχωρίσθησαν εἰς ἰδιαιτέρον οἶκον, ἔξω τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, καὶ λήγει τὴν ἑκτὴν ἡμέραν.

β'. Ὅταν οἱ ὑπὸ καθάρσιν ἄνθρωποι δὲν ἀνευρίσκονται ἢ ἀνεχώρησαν ἤδη, δὲν

ὕπαρχη δὲ πιθανότης, ὅτι ἔπασχον συμπτώματα χολέρας, τότε, εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ἄρχεται ὁ ἀποκλεισμός ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν δὲν ἐφάνησαν πλέον εἰς τὸν τόπον, καὶ παύει, ἐὰν ἤρχοντο ἀπὸ τόπον ὑπαγόμενον εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου καθάρσεως τὴν ἕκτην ἡμέραν, ἐὰν δὲ ἤρχοντο ἀπὸ τόπον ἐπιχόλερον, τὴν δεκάτην· εἰς τὴν δευτέραν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ὑπὸ καθάρσιν ἀνθρώπων, καὶ παύει, ἐὰν μὲν οὗτοι ἤρχοντο ἀπὸ τόπον ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, τὴν ἕκτην ἡμέραν, ἐὰν δὲ ἤρχοντο ἀπὸ ἐπιχόλερον, τὴν ὀγδόην.

γ'. Ὅταν φανῇ εἰς τινα τόπον νόσος φέρουσα ὑποψίαν χολέρας, τότε ἄρχεται ὁ ἀποκλεισμός τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν φανῇ ἡ νόσος, καὶ διαρκεῖ ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ἀναμφισβητήτως, ὅτι ἡ νόσος δὲν εἶναι ἡ Ἀσιατικὴ χολέρα.

Β'. Διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχολέρων.

α'. Ὅταν ἐγείνη συγκοινωνία μετ' ἀνθρώπων ἐξῶθεν ἐλθόντων καὶ πασχόντων χολέραν, ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τὸν τόπον καὶ παύει, ἐὰν μὲν ὁ ἄρρώστος εἶχεν ἀποχωρισθῇ ἡ τελευτήσῃ πρὶν ἢ διαμείνῃ περισσότερον τῶν τριῶν ὥρων εἰς τὸν τόπον, τὴν δεκάτην ἡμέραν, εἰς ἐναντίαν δὲ περίστασιν τὴν δωδεκάτην ἡμέραν.

β'. Ὅταν τις τόπος κηρυχθῇ ἐπιχόλερος ἕνεκα ἀνθρώπων ἐξῶθεν ἐλθόντων, δι' οὓς ὑπάρχουσι πληροφορίες, ὅτι ἔπασχον πιθανῶς συμπτώματα χολέρας, δὲν ἀνευρίσκονται δὲ οὗτοι, ἢ ἀνεχώρησαν ἤδη, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἄρχεται ἡ καθάρσις ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας, καθ' ἣν δὲν ἐφάνησαν πλέον εἰς τὸν τόπον, καὶ παύει τὴν δωδεκάτην ἡμέραν· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ παύει τὴν δεκάτην.

γ'. Ὅταν φανῇ χολέρα ἐντὸς τινὸς τόπου τοῦ Κράτους παύει ὁ ἀποκλεισμός τῶν κηρυχθέντων ὡς ἐπὶ χολέρων τόπων,

ὅταν καθ' ὅλην τὴν ὑγειονομικὴν περιοχὴν ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας δὲν συνέβῃ κρούσμα χολέρας.

12. Οἱ ἀρμόδιοι ἑπαρχοὶ προκηρύττουν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν παύει ὁ ἀποκλεισμός, καὶ κάμουν γνωστὴν αὐτὴν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὰς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, διὰ τὰ ὁδηγηθῶσιν ὡς πρὸς τὰς ἐκδιδομένας περ' αὐτῶν πιστοποιήσεις.

Ἐὰν κείνται κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν περιοχὴν τῶν ὑπὸ καθάρσιν μερῶν τόποι ὑπαγόμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν δύο ἢ καὶ περισσότερων ἐπαρχῶν, οὗτοι θέλουν συνεννοῖσθαι ἀδιαλείπτως περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τῶν ὑπὸ καθάρσιν τόπων, καὶ περὶ τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν θέλει κηρυχθῇ ἡ παύσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένων ἐάσεων.

13. Ὅταν τόπος τις τοῦ Κράτους τεθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἕνεκα χολέρας φανείσης ἐν αὐτῷ, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ λοιμοκαθαρτήριον ἐπιτηδεῖον, εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως εἴτε ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, διὰ τὰ καθαρίζονται ἀσφαλῶς οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ τόπου τούτου, συσταίνεται προσωρινὸν λοιμοκαθαρτήριον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, εἴτε κατὰ θάλασσαν, εἴτε κατὰ ξηράν· ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας ἕν μόνον, δύνανται νὰ συστηθῶσι καὶ δύο τοιαῦτα.

14. Τὰ προσωρινὰ λοιμοκαθαρτήρια θέλουν ἀναγεῖρασθαι πλησίον τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς τῶν ἐπιχολέρων τόπων εἰς μέρη ἀπέχοντα πεντακόσια μέτρα τοῦλάχιστον ἀπὸ τόπους κατοικημένους, ὅσοι ἔνεστέν ὑγιεινὰ καὶ πρόσφορα διὰ τὴν συγκοινωνίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐν αὐτοῖς.

15. Εἰς τὰ κατὰ ξηράν προσωρινὰ λοιμοκαθαρτήρια δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ πρὸς καθάρσιν ὁμοῦ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀπὸ ὅσους δύνανται νὰ χωρήσωσι ἀνευ βλάβης τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν περὶ καθάρσεως ἕνεκα χολέρας διατάξεων.

16. Ἡ μετ' ἀλλήλων συγκοινωνία τόπων κειμένων ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς μὴ προσβληθέντων δὲ ὑπὸ τῆς νόσου γολέρας δὲν διακόπτεται, ἀλλ' οἱ μεταβαίνοντες ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον τοιοῦτον τόπον ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς ὁρεῖσιν νὰ φέρωσιν ἀποδεικτικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ὅθεν προέρχονται, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸν γολέρα ἢ ὑπόνοια αὐτῆς, καὶ ὅτι ἀπὸ δέκα ἡμέρας καὶ ἐντεύθεν δὲν εὑρέθησαν εἰς τόπον ἐπιχόλερον. Οἱ μὴ φέροντες τοιοῦτον ἀποδεικτικὸν ἀποπέμπονται, ὅθεν ἦλθον, καὶ καταδιώκονται ὡς παραβάται τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων.

Οἱ ἐμποδιζόντες καθ' ὅποιονδὴ ποτε τρόπον τὴν συγκοινωνίαν μετ' ἀνθρώπων φερόντων τὰ εἰρημένα ἀποδεικτικά, τιμωροῦνται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

17. Οἱ κείμενοι ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς τόποι δύνανται νὰ δέχωνται τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῶν ἐπιχολέρων χωρίων, κωμοπόλεων, καὶ πόλεων, ὅταν ἐχωσιν ἐξωθεν αὐτῶν εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν (ἄρθρ. 3) οἰκήματα ἢ παραπήγματα, εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν νενομισμένην αὐτῶν καθαρσὶν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ θεραπείαν ἱατροῦ.

18. Οἱ οἱ ἐκτὸς τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς κείμενοι τόποι μένουσιν εἰς ἐλευθερίαν κοινωνίαν μετὰ τῆς λοιπῆς ἐπικρατείας, ἀλλ' οἱ παρακείμενοι εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην τόποι μέχρις ὁκτώ ὁδοιπορικῶν ὁρῶν ἀποστάσεως ὑπόκεινται εἰς ἀπλὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν.

19. Πᾶς ὁ ὁδοιπορῶν ἐντὸς τῆς ὑπὸ ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν εὐρισκομένης περιοχῆς ὀφείλει νὰ φέρῃ ἀποδεικτικὸν ἐπιστάτου λοιμοκαθαρτηρίου δηλοῦν ὅτι ἐπεραίωσεν ἐν αὐτῷ τὴν νενομισμένην καθαρσὶν, ἢ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀρμοδίας ἐπιτοπίου ἀρχῆς ἐμφαίνον ὅτι ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐξεδόθη τὸ ἀποδεικτικὸν εἶναι ἄνσος, καὶ ὅτι ὁ φέρων αὐτὸ δὲν εὑρέθη ἀπὸ 15 ἡμέρας καὶ ἐντεύθεν εἰς τόπον ὑγειονομικῶς

ἀποκεκλεισμένον.

Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς ἐδρευούσης εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως, τοῦ δημάρχου δηλαδή ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου, ὅπου ἐδρεύει τοιοῦτος.

20. Ὅταν τόπος τις ἐκ τῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τῆς ὑπὸ ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν περιοχῆς ἀποκλεισθῇ ὑγειονομικῶς ἀκολουθῶς, τὰ ἐκδοθέντα πρὸ τοῦ ἀποκλεισμοῦ αὐτοῦ ἀποδεικτικά δὲν ἰσχύουσιν πλέον, ἀλλ' οἱ ἔχοντες τοιαῦτα πρέπει νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἄλλο ἀποδεικτικὸν μεταγενέστερον τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

21. Ὁ μὴ φέρων τὸ ἀπαιτούμενον ἀποδεικτικὸν ἀποχωρίζεται ὑγειονομικῶς κατὰ τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 5 τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἐνεργοῦνται ὅσα ὀρίζονται ἐν αὐτοῖς.

Ἐάν ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τόπον ἄνσος, ἢ ὅτι ἀπὸ 15 ἡμέρας καὶ ἐντεύθεν, δὲν εὑρέθη εἰς τόπον ὑγειονομικῶς ἀποκεκλεισμένον, θέλει τελεῖωνεὶ ὁλόκληρον τὴν καθαρσὶν αὐτοῦ (ἄρθρ. 11). Πρὸς τούτοις, ἐάν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τόπον ἀποκεκλεισμένον, θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου.

22. Οἱ ἐπαρχοί, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων κεῖνται οἱ ἐμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὴν περιοχὴν τὴν διατελοῦσαν ὑπὸ ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν τόποι ὀφείλουν νὰ κάμνωσι γνωστὴν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς αὐτῆς, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 14 τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου, τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἐτέθησαν οἱ τόποι, δηλοῦντες ἀκριβῶς καὶ τὰ ὅρια μέχρι τῶν ὁποίων ἐκτείνονται τὰ ληφθέντα μέτρα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρ, 1855.

126. Ν. Περί συντάξεως τῆς οἰκογενείας τοῦ Γερουσιαστοῦ Γ. Γλαράκη.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὴν χήραν τοῦ Γ. Γλαράκη Γερουσιαστοῦ, καὶ τὰς τέσσαρας θυγατέρας

αὐτοῦ Πηνελόπην, Ἑλένην, Πολυξένην καὶ Καλλιόπην, χορηγεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους 1855 σύνταξις μηνιαία, ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα ἀριθ. 250.

2. Ἡ σύνταξις θέλει χορηγεῖσθαι ἐν ὅσῳ ἡ χήρα μένει εἰς τὴν χρεῖαν τῆς, καὶ μέχρις ὅτου αἱ εἰρημέναι θυγατέρες αὐτοῦ ἀποκατασταθῶσιν.

3. Ἐὰν ἡ χήρα ἀποβιώσῃ, ἡ συνάφῃ δεύτερον γάμον, ἡ σύνταξις μένει εἰς τὰς ὀρφανὰς θυγατέρας, εἰς πᾶσαν δ' ἀποβιώσιν. ἡ ἀποκατάστασιν τινος αὐτῶν, παύει τὸ πεμπτημόριον τῆς συντάξεως.

4. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν, ἡ ἀποκατάστασιν ὅλων τῶν εἰρημένων θυγατέρων ἡ χήρα μένουσα εἰς τὴν χρεῖαν τῆς λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαίαν σύνταξιν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Δεκεμβρίου 1855.

127. Α. Περὶ διαλύσεως τοῦ σχολείου τῆς μουσικῆς.

ΟΘΝ κλπ.

1. Τὸ σχολεῖον τῆς μουσικῆς, τὸ συστήθεν δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 15 Νοεμβρίου 1843, διαλύεται ὡς περιτίθον.

2. Ὁ προϊστάμενος τοῦ σχολείου τούτου, ἐπίτιμος ὑπολοχαγὸς Μιχαὴλ Μάγγελ, διορίζεται ἐπιθεωρητὴς τῶν στρατιωτικῶν μουσικῶν μετὰ τὴν ἀπολαύσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἀποδοχῶν, καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιθεωρῇ ἅπασι κατ' ἔτος ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς μουσικὰς, ἄνευ δικαιώματος ἀποζημιώσεως πορείας ἢ ἐπιμισθίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1855.

128. Α. Περὶ τοῦ ἀρχηγίου τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς.

ΟΘΝ κλπ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Συγχωνεύομεν προσωρινῶς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς

εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν (ἀ. τμήμα).

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Νοεμβρίου 1855.

129. Α. Περὶ ἐπιβολῆς δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΟΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΗ' περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς νὰ ἐπιβάλωσιν ὁμοίομορφον δασμὸν ἐφ' ὅλων τῶν εἰσχομιζομένων πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν σιτηρῶν.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ αὐτοῦ προσδιορίζεται εἰς ἔν τοις ἑκατὸν, θέλει δὲ διαρκέσει ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

3. Καταργοῦνται ἐπομένως ἀπὸ τῆς ἀ. τοῦ ἐπιόντος μηνὸς ἅπαντες οἱ ὀνόματι ἰδιαιτέρων διαταγμάτων ἐπιβεβλημένοι κατὰ τοὺς εἰρημένους δήμους δασμοί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1855.

130. Α. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ κατὰ τὸν δῆμον Ἄνδρου.

ΟΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΗ' περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν, καὶ εἰς τὰ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ εἰσαγόμενα, σίτον, κριθήν, σίκαλην, καλαμπόκιον, ταμβάκον, καπνὸν, σάπωνα καὶ ἄλλας.

2. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ αὐτοῦ προσδιορίζεται εἰς πάντε μὲν λεπτῶν ἐφ' ἑκάστου κοίλου σίτου, τριῶν δὲ ἐφ' ἑκάστο

κοιλού κριθῆς, σικάλειος καὶ καλαμθοκίου, καὶ δύο λεπτῶν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

3. Ἡ πρόσοδος τοῦ δασμοῦ τούτου θέλει διατεθῇ πρὸς ἔκτισιν τοῦ πρὸς τὰ ὄρφανά τοῦ Γ. Φραγκοπούλου χρέους τοῦ δήμου τούτου, συμποσομένου εἰς δραχμὰς 2732.

4. Ὁ δασμὸς οὗτος θέλει διαρκέσει ἐπὶ διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἀ. Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους μέχρι τέλους τοῦ 1857.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1855.

134. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δήμον Ναυπλίων.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΗ' περὶ δημοτικῶν φόρων νόμου, ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

ἀ. Ἐγκρίνομεν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μίαν εἰσέτι τριετίαν ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1853 Ἡμετέρου Διατάγματος ἐπιβεβλημένος δασμὸς κατὰ τὸν δήμον Ναυπλίων εἰς τοὺς πρὸς ἑσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ εἰσχομιζομένους δημητριακοὺς καρποὺς, τὸν σάπωνα καὶ τὸν καπνόν.

β. Ἡ πρόσοδος τοῦ ἐκτάκτου τούτου δασμοῦ θέλει διατεθῇ πρὸς ἀπόδοσιν τῶν πρὸς διαφόρους πιστωτὰς τοῦ δήμου τούτου ὀφειλομένων, καὶ πρὸ πάντων πρὸς διατήρησιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ καταστήματος τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Δεκεμβρίου 1855.

135. Ν. Περὶ κυκλοφορίας τουρκικῶν νομισμάτων ἐν Ἑλλάδι.

ΘΘΩΝ κλπ.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους κυκλοφορία καὶ ἡ παρά τῶν δημοσίων ταμείων παραδοχὴ τῶν ἐπομένων τουρκικῶν νομισμάτων, ὅσον ἤεν τῷ νομισματοκοπείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκτύπωνται χρ-

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. Γ'

υολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους Αἰγείρας 4255 καὶ ἐντεῦθεν ἦτοι.

1. Ταλλήρου ἀργυροῦ τῶν 20 γροσίων

2. Φλωρίου χρυσοῦ » 400 »

3. Τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ » 50 »

2. Ἡ τιμὴ, καθ' ἣν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κατονομαζόμενα νομίσματα θέλουσιν εἶσθαι παραδεκτὰ εἰς τὰ δημόσια ταμεία, προσδιορίζεται πάντοτε διὰ Β. Διατάγματος δημοσιευομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1856.

136. Δ. Περὶ συστάσεως κινδυνωφελιστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἡ Ἀνατολὴ »

ΘΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 26, 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

1) Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις τῆς ἐν Πάτραις ἀνωνύμου ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἡ Ἀνατολὴ » καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9,140 καταστατικοῦ αὐτῆς, συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Κ. Νικολάου Θεομοπούλου. Τὸ καταστατικὸν τοῦτο τῆς ἐταιρίας θέλει μένει προσηρημένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

2) Ἐπιρυλασόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβίασεως ἢ μὴ ἐνεργείας τινος ἐκ τῶν ἐγκριμένων ὅρων τοῦ καταστατικοῦ ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου.

3. Ἡ ἐταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, καὶ εἰς τὸν νομάρχην Ἀχαΐας καὶ Πιλίδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Δεκεμ. 1855.

137. Ν. Περὶ φορολογίας τῶν ζώων δια τὸ ἔτος 1856.

ΘΘΩΝ κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1856 προσδιορίζεται.

1. Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.

2. Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.

3. Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχμὴ 1.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

1. Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν ὄνων καὶ τῶν βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3. Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

4. Εἰς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἱ καγένειαν, ὅπου καὶ ἂν διακίτῃται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου τῶν ζώων.

α. Δήλωσις.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἐξῆς

Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι τέλους Φεβρουαρίου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ζῶά του, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ' εἶδος αἰῶνας, πρόβατα, ὄνους κλπ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὐρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ὅταν τύχωσι κτηνοτρόφοι σμῖκται, ἕκαστος τούτων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χωριστὰ τὰ ἰδιά του ζῶα πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων, μετὰ τὰ ζῶα τῶν ὁποίων εἰσὶν ἠνωμένα τὰ ἰδικά του.

Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ Δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονὴν των οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἄν δὲ κατὰ τὸν ὥρισμένον διὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν χρόνον, τὰ ζῶα εὐρεθῶσι μακρὰν τῆς πεν

ριφερείας τοῦ Δήμου, οἱ συνοδεύοντες ταῦτα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ἄλλως τὰ ζῶα των ὅπου ἂν εὐρεθῶσι θέλουσιν ἀπαριθμῆσθαι ὡς ἀδηλωτά. Ἐὰν ὅμως ὁ κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ εἶχε δηλώσει ἀνηκόντως δὲν ὑπόκειται εἰμὴ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, ἐπιφυλαττομένου αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατ' ἐκείνου, ἐξ ἑλλείψεως τοῦ ὁποίου τυχὸν τῆς δηλώσεως ἀπόσπασμα δὲν ἐπαρουσιάζοιτο.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κτηνοτρόφου καὶ παραδίδεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν. Ἐκ τῶν δύο πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως, τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου· παρὰ πόδας τοῦ στελέχους ὁ δήμαρχος ἐπικυρῶν τὸ γνήσιον τῆς υπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τούτου. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ἤξωρῃ νὰ γράψῃ, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς τοῦ βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου ὅπου ὁ κτηνοτρόφος εὐρίσκεται, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβὴ δήλωσιν τῶν ζώων τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μετὰ σημειώσιν τῶν τυχόν μηδὲως ἢ ἑλλιπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα κτηνοτρόφων ὡς μὴ δηλώσαντας τὰ ζῶα των ὀφείλουσι νὰ σημειώσωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν θέλει φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

4. Παρ' ἑκάστῳ Δημαρχεῖῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς

δηλώσει ζῶα, ὡς καὶ τὸ χωρίον καὶ ἡ θύρα, ἐνθα ταῦτα εὐρίσκονται. Τὰ ὀνόματα σμικτῶν κτηνοτρόφων, ὧν τὰ ζῶα εἶναι ἡνωμένα, μετὰ τοῦ ὡς προεῖρηται περικομένου τῶν δηλώσεων ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 6 Μαρτίου τὸ ἑσπέραιον εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ μηδὲν δηλώσαντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρτεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας ἐκάστου χωρίου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζῶων αὐτῶν ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ Παρθερεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνώσιν καὶ καταγγεῖλῃ τοὺς μηδὲν ἢ ἐλλιπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων, ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδιομένη εἰς τὸν καταμνηστὴν ἀμοιβῇ. Τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τοῦτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δεκαήμερου Κυριακὴν.

5. Ὁ δήμαρχος τιμωρεῖται ἀ) μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἢ τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν 5—50, ἐπιβιβασμένην ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θαπέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 20—200 ὑποκεί-

μενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλλῃ πέραν τῆς 6 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ οὐδόλως δηλώσαντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

β'. Ἀπαρίθμησις.

6. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσι βάσιμοι ὑπόνοιαι, ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὀλοτελῶς τὰ ζῶα τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλιπῶς, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαρίθμησις, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

7. Ἐκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τουλάχιστον ὀπλοφόρων καὶ ἐνὸς τῶν δημοτικῶν Παρέδρων ἢ τοῦ εἰδικοῦ Παρέδρου τοῦ σχετικοῦ χωρίου.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ οἱ ὀπλοφόροι διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ ὁ δὲ δημοτικὸς πάρεδρος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ᾔναι δημόσιος ὑπάλληλος, δίδει τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπνρέτης. Ἐισαύτως ὀρκίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπνρέται καὶ οἱ ὀπλοφόροι.

Ὡς ἀποζημιώσεις αὐτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν προσδιορίζεται

Διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον

αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν τριῶν.

Διὰ δὲ τοὺς ὀπλοφόρους μέχρι δραχμῶν δύο. Προκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Παρέδρου προτίζεται ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρω τῶν δραχμῶν δύο δι' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡσαύτως εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

8. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Μαΐου.

9. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησην συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρακολουθοῦντος παρέδρου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου. Ἐάν ὁ κτηνοτρόφος ᾔναι ἀγράμματος, ἢ ἀρνήται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

10. Τὸ ἐν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, τὸ δὲ στελέχος μένει παρὰ τῷ ἐνεργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησην ἀποποιχθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, τὸ πρωτόκολλον παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὥρων τὸ βραδύτερον εἰς τὸν δήμαρχον, οὗτος δὲ εἰς ποινὴν προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως, καὶ ἀνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀρεῖται νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου, ἔχει ἰσχὺν δημοσίῳ ἐγγράφῳ καὶ ἐκτελεῖται δικαιοδικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἀπλοῦν φόρον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως, ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων αὐτῆς συντάσσεται τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πῖνακα καὶ παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκης εἰσαγγελεῖ ἢ τὸν παρὰ πταισματοδίκης δημόσιον κατήγορον ὅσα ἐκ

τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησην ζῶων μηδόπως ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδίκου ἢ πλημμελειοδίκου.

Ἐάν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησης ὁ ἐνεργήσας τυχὼν αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδῶσῃ εἰς αὐτὸν τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5 ἐδάφ. Β'. § 2. τοῦ παρόντος νόμου.

11. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀπαρίθμησην τιμωρεῖται α.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν δρ. 20—100 ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐάν δὲν συντάξῃ τὰ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου β.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν 15—100 ἐάν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδῶσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησην εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὥρων εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἐάν ἀνακαλυφθῇ οἰαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ γ.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχμῶν ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐάν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἰδη ζῶων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων ἢ πλείονερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ πάρεδροι καὶ οἱ ὀπλοφόροι, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συναργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

12. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ άρθρου 3 ὀριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα τοῦ ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζῶων τὰ ὅποια ὑπέκρυψε. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ

φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν υπερβαίνει τὰς δραχ. 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὅσας τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἰ-
ναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποι-
νῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηστὴν δὲν ἔ-
χουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοι-
αύτην ἀμοιβήν, οὔτε τὸ προσωπικόν τῆς
ἀπαριθμήσεως, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ
ἄρχαι.

Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμε-
νοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες
μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶα των μετὰ τὴν λήξιν
τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης
ὅμως τῆς πρὸς ἀπαριθμῆσιν προθεσμίας
δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ περὶ τούτου
ἄρθρου ὀριζομένης ποινάς.

Ἡ ἀπαριθμῆσις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνε-
ργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρ-
χῆς, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ
ὅποιον διευθύνεται πρὸς τὸν ἀρμοδίον
οἰκονομικὸν ἑφορον, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ
διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν
κατάστασιν πρὸς εἰσπραξίν τοῦ νενομί-
σμενου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσελ-
θῶσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν
εἰσπράττουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἔαν εἰσελ-
θόντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἢ ἀπαριθμῆσις
τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται διαταγῇ τοῦ
ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὅταν καὶ ὁ-
που εὐρεθῶσιν.

Οἱ δήμαρχοι τῶν περὶ τὴν ὁροθετικὴν
γραμμὴν κεμένων νήμων ἄμ. πληροφο-
ρηθῶσι περὶ τῆς λαβραίας εἰς τὸ Κράτος
εἰσόδου κτηνοτρόφου τινὸς ὀφείλου ν' ἀ-
ναγγεῖλλωσι τοῦτο πάραντα εἰς τὴν ἀρ-
μοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

13. Τὰ ὑπὸ τὸ πταισματοδικεῖον ἐπι-
βαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον
πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον
Ταμεῖον τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδο-
ται μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ κατὰ δῆμον εἰσ-
πραξίν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐν-
τάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑ-
πουργοῦ.

14. "Οσας τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν

δημοσίων παρὰ πταισματοδικαῖς κατηγό-
ρων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐμπροθέσμως εἰς
δικὴν τοῦ κτηνοτρόφου, κατὰ τὰ πα-
ραπεμφθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀ-
παριθμήσεως τῶν ζώων ὑπόκειται εἰς τὰς
ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 τοῦ δικαστικοῦ ὀργα-
νισμοῦ ὀριζομένης πειθαρχικῆς ποινῆς κα-
τὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις, καὶ ὑ-
ποχρεοῦται συνάμ. εἰς πολιτικὴν ἀπο-
ζημίωσιν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Εἰσπραξίς τοῦ φόρου.

15. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράτ-
τεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ
τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτο-
κόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται
καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ἢ δι' ἀ-
παριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων κα-
τὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου
1853 περὶ φόρου ζώων τοῦ 1854, νόμου,
ισχύοντος καὶ διὰ τὸ 1855 ἔτος, δυνάμει
τοῦ νόμου ΣΟΔ'.

16. Ὁ φόρος πληρόνεται ἐπὶ μὲν τῶν
χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ
δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων,
εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίαις παρα-
πομπὴν τῶν φορολογικῶν πινακῶν, καὶ
ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν 15 Μαΐου.
Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπα-
ριθμήσεως φόρος πληρόνεται εὐθὺς, ἅμ.α
παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίαις οἱ χρη-
ματικοὶ πίνακες.

Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστη-
ρίου ἐκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφά-
σεως, ὁ ὑποκρὺψας ζῶα ὑποχρεοῦται εἰς
ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ ἔδωκε χῶ-
ραν ἢ τῶν ζώων τοῦ ἀπαριθμητις. Ἐὰν
διὰ πολλοὺς ὑποκρὺψαντας γενῶσιν ἐξόδα
κοινὰ, ταῦτα κατὰλογίζονται εἰς αὐτοὺς
κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμη-
θέντων ζώων ἐκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος
τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ
ἐπαρχιακοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν
τοῦ παρέδρου ἀνήκον ποσὸν ἐγγράφεται
ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἀποδίδεται εἰς
τὸν προκαταβάλοντα αὐτὴν δῆμον.

Ὁ φόρος τῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρου ῥηθίσσης προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρόνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαὶ καὶ υγειονομικαὶ ἀρχαί, δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν, πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν ἀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμῖαν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν ζώων καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

17. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχικῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρόνεται ἅπαξ ὁ διὰ τοῦ ἀρθρ. 1, τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαριθμῆσιν, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ ἀρμοδία τελωνιακὴ ἀρχή, ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος 10 τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰσπραττεται ἐπίσης εἰς χορήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφοράν.

Τὰ ἀρθρα 19—55 τοῦ περὶ βελαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγεωγῶν φώρων ΣΟΖ. νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

18. Ἡ δῆλωσις τῶν χείρων, ἐξαίρεσει ἐνὸς οἰκοσίου διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1857, γίνεται ἐνὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρ. 1856, ἢ δὲ ἀπαριθμῆσι αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου κανονισθῶσιν διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου τοῦ 1857.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν

οἶκον, ἔφορον τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν οὐδῶως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τοὺς χοίρους μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου τῆ βραδύτερον υποβάλλεται εἰς τὰς ὀριζομένας ἐν τῷ ἀρθρῳ 5 ἐδάφ. Β'. § 2 ποινάς.

Ἐθνικαὶ βοσκαί.

19. Ἄπαντι αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουσιν ἐνοικιασθῇ. Εἰδικὸς δὲ νόμος θέλει ὀρίσει αὐτάς καὶ κανονίσει τὰ περὶ διαθέσεως αὐτῶν μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τοῦτο αἱ ἔθνικαὶ βοσκαὶ διανεμονται ὡς ἐφεξῆς.

Τοποθέτησις τῶν ποιμνίων.

20. Ἡ ἀπομονὴ ἐθνικῶν βοσκῶν θεωρῶν τε καὶ χειμερινῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται κατὰ τὴν χορηγικότητα ἐκάστης αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, τὰ ὅποια ὑπάρχουσιν ἐκάστῳ ἰδιόκτητῃ καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἐδήλωσε καὶ τὸν φόρον αὐτῶν ἐπλήρωσεν.

Οἱ ἔχοντες ἰδιότητος αὐτῶν βοσκὰς κτηνοτρόφοι λαμβάνουσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν μόνον, καθ' ὅσον αἱ ἴδιαι αὐτῶν βοσκαὶ δὲν ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ζῶα, τῶν ὁποίων ἢ τε δῆλωσις καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἐγένοντο.

Κατὰ προτίμησιν λαμβάνουσιν οἱ κῆποι καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου αὐτῶν βοσκῶν ὅσου μέρους ἔχουσιν ἀναγκην, τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω βάσεων. Διὰ δὲ τὸ περίσσευμα προτιμῶνται οἱ συνεπαρχιωταὶ τῶν μὴ τοιούτων, καὶ, ἀν μετὰ ταῦτα περισσεύωσιν εἰσέτι ἐθνικαὶ βοσκαί, οἱ ἡμεδαποὶ, τῶν ἀλλοδαπῶν ὅταν δὲ αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ χωρίου ἢ ἐπαρχίας τινὸς ἐθνικαὶ βοσκαὶ δὲν ἐπαρκέσωσι διὰ τὰ ζῶα ὅλων τῶν κτηνοτρόφων τοῦ χωρίου ἢ τῆς ἐπαρχίας, αἱ ὑπάρχουσαι βοσκαὶ διαμοιράζονται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων ἐκάστου καὶ τῆς ἀναγκαίας εἰς ἕκαστον εἶδος τούτων βοσκῆς.

21. Ἡ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τοποθέτησις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τοῦ

τω εἰς τὴν πρωτεύουσαν, κατὰ μόνους τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Αὐγουστον εἰς ἑκτὴν ἡμέραν, προσδιοριζομένην ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ γνωστοποιουμένην πρὸ δέκα τοῦλάχιστον ἡμερῶν καθ' ὅλους τοὺς δῆμους. Τὸν σύλλογον τοῦτον προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος. Διὰ τὴν ἐξουσίαν κυρὸς αἱ πράξεις τοῦ συλλόγου ἀπαιτεῖται νὰ ὑπογραφῶσιν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῶν ἡμῶν πλέον ἑνὸς ὄλων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καλουμένων εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ. Τὰ περὶ τὴν τοποθέτησιν παράπονα δικάζει αἰτιολογημένως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἑπαρχον, τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ὁ σύλλογος ὀφείλει νὰ περαιώσῃ τὴν τοποθέτησιν καὶ νὰ υποβάλλῃ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς πρὸς συγκλήσειν αὐτοῦ προσδιορισθείσης ἡμέρας, ἄλλως ἢ τοποθέτησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς.

22. Ἐάν μέλος τι τοῦ συλλόγου ἄνεν ἀποχρώσεως δικαιολογίας δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὴν ὁρισμένην ἐποχὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἢ προσελθὼν ἐγκαίρως δὲν μετέλθῃ καθ' ὅλοκληρίαν τὰ ἔργα του, καταδικάζεται ποινικῶς ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας.

23. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἐκκλησιᾷ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, τὸ ὅποιον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἡ ἐκκλησιᾷ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἑπαρχον, ὅστις ὀφείλει μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς νὰ τὴν υποβάλλῃ διὰ τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ἐπομένου ταχυδρομείου εἰς τὸ ῥηθὲν ὑπουργεῖον.

24. Ἐάν τις ἐκ τῶν αἰτούντων τὴν τοποθέτησιν ἰσχυρίζεται, ὅτι ἕτερος ἐδῆ-

λωσε ξένα ζῶα, ὡς ἰδιὰ του, δύναται νὰ τῷ ἐπαγάγῃ ὄρκον περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῆς δηλώσεώς του. Παρομοίως δύνανται καὶ αἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν τοποθέτησιν τῶν ζώων ἢ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων ἀρχαί, νὰ ἐπιβάλλωσιν οἴκοθεν τὸν ἀνωτέρω ὄρκον, ἐὰν τὸν θεωρῶσιν ἀναγκαῖον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Ὁ ὄρκος οὗτος εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις διδεται ἐνώπιον εἰρηνοδίκου τινος, καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἡ ὑπόθεσις ὑφίσταται ἐνώπιον τοῦ συλλόγου ἢ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ὁρισμένων προθεσμιῶν, γενομένης δὲ ἐκκλησίως, ἐντὸς συντόμου προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὁριζομένης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Φεβρουαρίου 1856.

138. Α. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων Νόμον ΑΓ'. τῆς 3 Ἰουνίου 1846 καὶ θέλοντες νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ νόμου τούτου, δι' οὗ δημιουργεῖται ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ δικτάττομεν.

1. Ἐκτὸς τοῦ τμήματος τοῦ ὁποίου θέλει ἔχει τὴν ἀμεσὴν διεύθυνσιν ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου θέλει διευθύνει καὶ τὴν ὅλην ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ, θέλει ἔχει ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπιτήρησιν τὸ πρωτόκολλον, τὴν διεκπεραίωσιν, τὰ ἀρχεῖα καὶ τὸ ὕλικόν ἐν γένει τοῦ ὑπουργείου, καὶ θέλει διανέμει τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰ τμήματα.

2. Ὅλα τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου, καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἀρχῶν, τὰ ἀπορῶντα διορισμοὺς, προβιβασμοὺς μεταθέσεις, ἀπολύσεις, ἀμειβάς, βοηθείας, ἀδείας, ἀπουσίας καὶ πειθαρχικὰς ποινάς,

υπάγονται ἰδίως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὅστις προπαρασκευάζει ἅπαντα τὰ τῆς ῥηθείσης ὑπηρεσίας ἔγγραφα, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ὑποβάλλει ταῦτα εἰς τὴν ἐγκρίσιν καὶ ὑπογραφήν αὐτοῦ.

3. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἔχει τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πρωτοπικοῦ τοῦ ὑπουργείου καὶ φροντίζει ἵνα φοιτῶσι καὶ ἐργάζωνται οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας, κατὰ τὰ περὶ τούτων διατεταγμένα.

4. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς δύναται νὰ συγκαλῇ τοὺς τμηματάρχας, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς κοινὴν σύσκεψιν διαφόρους ὑποθέσεις καὶ νὰ παρακτευάζῃ μετ' αὐτῶν, ὅσας τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον, νομοσχέδια ὡς καὶ σχέδια συνθηκῶν καὶ γενικῶν διαταγμάτων καὶ ὁδηγίων.

5. Οἱ τμηματάρχαι, παραλαμβάνοντες τὰ ἔγγραφα παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἐτοιμάζουσι τὴν ἀνήκουσαν ἐργασίαν κατὰ τὴν φύσιν ἐκάστης ὑποθέσεως σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, διακοινώνουσι ἐπομένως τὰ σχέδιά των εἰς τὸν γενικὸν Γραμματέα, ὅστις τροποποιῶν αὐτὰ ἂν νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, τὰ προσυπογράφει πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων. Τὰ δὲ σχέδια ταῦτα, προσυπογεγραμμένα, ὡς ἀνωτέρω, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὑποβάλλονται ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου εἰς τὸν ὑπουργόν, εἰς δὲ ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ, ν' ἀπορρίψῃ ἢ νὰ μεταβάλῃ αὐτά.

6. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ὑπογράφει ἐπὶ τὸν τύπον « Κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ. »

α) Πᾶν ἔγγραφον δι' οὗ ζητοῦνται ἢ δίδονται πληροφορίαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

β) Ἐγγραφα δι' ὧν παραπέμπονται προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ εἰς ἐπεξεργασίαν.

γ) Ἐγγραφα διευθύνοντα εἰς ἀρχὰς ὑποθέσεις πρὸς σύσκεψιν καὶ γνωμοδότησιν.

δ) Ἀπλοποιήσεις πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ κοινοῦ.

ε) Ἐπιστροφὰς ἔγγραφων ἀποστελλομένων πρὸς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου, ἢ ἐσφαλμένως εἰς αὐτὸ διευθυνομένων, ἢ κατὰ παράβασιν τῆς πρὸς ἀλληλογραφίαν κανονισμένης τάξεως.

ς) Παραγγελίας πρὸς ἐπίδοσιν δικογράφων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ τὰ ἔγγραφα δι' ὧν διαβιβάζονται πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς τὰ ἐπιδότῃρια τούτων.

ζ) Τὰ ἐξωτερικὰ ἐν γένει διαβατήρια καὶ τὰ διάφορα τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν βιβλία, ἐκτὸς τῶν διπλοτύπων, ὧν ἡ μονογράφησις δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἕτερον τῶν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ὑπαλλήλων.

η) Πᾶν ἔγγραφον ἀφορῶν τὴν παρασκευὴν ὑποθέσεως μήπω ὀρίμου εἰς ὁριστικὴν τοῦ ὑπουργείου ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Φεβρουαρίου 1886.

139. Α. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ λόγου τῶν πυροσβεστῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἡ δύναμις τοῦ λόγου τῶν πυροσβεστῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὀρίζεται ὡς ἐξῆς. 1 Λοχαγὸς α. ἢ β. τάξεως, 1 Ὑπολοχαγός, 1 Ἀνθυπολοχαγός, 1 Ἀνθυπασπιστής, 1 Ἐπιλοχίας, 1 Σιτιγής, 4 Λοχίαι. 8 Δεκανεῖς, 1 Σαλπιγκτής α. τάξεως, 2 Σαλπιγκταὶ β. τάξεως, 37 πυροσβέσται α. τάξεως, καὶ 38 β. τάξεως, ἐξ ὧν 7 ἀγωγεῖς, 96 ἄνδρες ὀλικῶς, 8 ἵπποι ζυγοί.

Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ λόγου τούτου θέλουσιν εἶσθαι αἱ τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1846.

140. Ν. Περὶ παραχωρήσεως ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἐξαγωγῆς οἰνοπνεύματος κλπ. ὑπὸ τῶν ῥέξαν τῶν ἀσφοδέλων.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἰδιώτην ἢ εταιρίαν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν τὴ πολὺ, λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως Β. Διατάγματος, τοῦ νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τῶν

ῥιζῶν τῶν ἀσφοδέλων οἰνόπνευμα, σάκχαριν, ἄμυλον καὶ πᾶν ἄλλο χημικόν προϊόν.

2. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐκτείνεται ἐφ' ὅλου τοῦ Βασιλείου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὅρους.

α. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ, καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν δύο τοῦλάχιστον τεχνουργεῖα, τὸ μὲν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἢ εἰς τὰς νήσους, τὸ δὲ εἰς τὴν Στερεάν.

Ἐν τῶν εἰρημένων τεχνουργείων ὀφείλει νὰ συστήσῃ, καὶ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ἐντὸς δεκαοκτῶ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β. Διατάγματος, τὸ δὲ ἕτερον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὸ πολὺ.

3. Αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν πρώτην σύστασιν καὶ κίνησιν τῶν τεχνουργείων ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγὴν αὐτῶν.

4. Εἰς τὸν ἐργολάβον παραχωρεῖται τὸ δικαίωμα νὰ συλλέγῃ ἀσφοδέλους φεομένους εἰς γαίας τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, μὴ κατεχομένους ὑπὸ καλλιεργητῶν ἢ ἐνοικιαστῶν.

5. Τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως Β. Διατάγματος θέλει προηγηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράζαν, λόγῳ ἐγγυήσεως, εἰς μετρητὰ ἢ εἰς τραπεζικὰς μετοχὰς παρακατάθεσις δέκα χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες θέλουσι τῷ ἀποδοθῇ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς μετὰ τῶν κανονισμένων τόκων, ἅμα ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας τῶν δεκαοκτῶ μηνῶν συστηθῇ, καὶ τεθῇ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸ πρῶτον τεχνουργεῖον.

Ἄν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν συστηθῇ, ἢ δὲν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ πρῶτον τεχνουργεῖον, ὃ μὲν ἐργολάβος κηρύττεται ἔκπτωτος τοῦ ὅλου προνομίου, τὸ δὲ παρακατατεθὲν ποσὸν μεταβαίνει αὐτοδικαίως, καὶ ἄνευ τινὸς διατυπώσεως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ δεύτερον τεχνουργεῖον δὲν ἤθελε συστηθῇ ἐντὸς τῆς ὀρισθείσης προθεσμίας τῶν τριῶν ἐτῶν,

ὁ ἐργολάβος γίνεται ἔκπτωτος τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαίουματος εἰς σύστασιν τεχνουργεῖου καὶ εἰς ἐκρίζωσιν τῶν ἀσφοδέλων ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὅποιον ὄφειλε κατὰ τὸ ἄρθρον δευτέρου νὰ συστήσῃ τὸ τεχνουργεῖον, ἢ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα εἰς ἄλλον.

6. Ὁ ἐργολάβος θέλει πληρῶναι κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον 10 τοῖς ἐκκτὸν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ αὐτοῦ προϊόντος· θέλει δὲ προσέτι ὑπόκεισθαι καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν νομιμισμένων τελῶν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς βιοχημικανίας του, οὐδέποτε ὁμῶς θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τέλη ἐξαγωγῆς ἀνώτερα τῶν νῦν ὁρισμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου, 1856.

141. Α. Περί ὑγειονομικῶν μέτρων κατὰ τοῦ τύπου

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 ἡμέτερον διάταγμα, « περὶ ἐμποδισμοῦ τῆς μεταδόσεως τῶν κολλητικῶν ἀρρώστιων » καὶ θέλοντες νὰ προφυλάξωμεν τὸ ἡμέτερον Κράτος ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τοῦ τύπου, ἀπερριπώσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.) Ὅσα πλοῖα φθάνοντα εἰς τινα λιμένα τοῦ Βασιλείου, φέρου ἀρρώστους ὑπὸ τύπου, ἢ μὲ συμπτώματα ἐμφαινόμενα ὑπόνοιαν τῆς νόσου ταύτης, ἢ ἀπώλεσαν κατὰ τὸν πλοῦν αὐτῶν ἀρρώστους ὑπὸ τύπου, ἢ μὲ συμπτώματα φέροντα ὑπόνοιαν αὐτοῦ, ὑποβάλλονται εἰς ἐκκάθαρσιν ἐὰν θέλωσι νὰ λάβωσι κοινωνίαν μετὰ τοῦ τόπου.

2.) Ἡ ἐκκάθαρσις γίνεται εἰς ὅλους τοὺς λιμένας, εἰς οὓς ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ ἱγίαιναρχεῖα, καὶ εὐρίσκειται ἰατρὸς ἔχων ἄδειαν τοῦ Ἱατροσυνεδρίου. Τὰ πολεμικὰ πλοῖα τὰ φέροντα ἰατροὺς δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἐκκάθαρσιν αὐτῶν καὶ εἰς πάντα λιμένα ὅπου ὑπάρχει ὑγειονομικὴ ἀρχὴ οὐκ ὀρθῶς τεταγμένη.

3.) Ἡ ἐκκάθαρις διαρκεῖ ὁκτώ πλήρεις ἡμέρας, καὶ λογίζεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀποβιβασθῶσιν οἱ ἀσθενεῖς ἐκ τοῦ πλοίου, ἢ ἐὰν ἀπέθανον ἄνθρωποι ἐπ' αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ τελευταῖος νεκρὸς ἀπεμακρύνθη τοῦ πλοίου.

Εἰς τὴν τελευταίαν ὁμῶς ταύτην περιπίπτουσιν, ἐὰν δὲν παρήλθον 15 ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ νεκροῦ, ἀπαιτεῖται νὰ μείνῃ τὸ πλοῖον ἐκκαθαριζόμενον εἰς τὸν λιμένα τρεῖς τοὐλάχιστον ὁλοκλήρους ἡμέρας, καὶ ἂν παρήλθον κατὰ τὸν πλοῦν περισσότεραι τῶν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης τοῦ νεκροῦ ἀπομακρύνσεως ἐὰν δὲ δὲν παρήλθον πέντε ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ νεκροῦ καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκκαθάρσεως τοῦ πλοίου, ἢ ἐν τῷ λιμένι ἐκκάθαρις τοῦ πλοίου θέλει παρατείνεισθαι εἰς ὅσας ἡμέρας ἀπαιτεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὁκτὼ ἡμερῶν τῆς ἐπιζομένης ἐκκαθάρσεως.

4.) Ὅταν φθάσῃ εἰς τινα λιμένα πλοῖον φέρον ἀρρώστους ὑπὸ τύφου, ἀποβιβάζονται οὗτοι εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, εἰδμη εἰς οἶκημα μεμονωμένον καὶ μεμακρυσμένον ἀπὸ τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ τοῦ χωρίου, καὶ λαμβάνουσιν ὅλην τὴν ἱατρικὴν ἐοήθειαν, καὶ τὴν ἀνήκουσαν ἄλλην περίθαλψιν, ἐμποδιζομένης τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν ἀνθρώπων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ὄντων.

5.) Εἰς τὰ ἐκ τύφου μεμολυσμένα πλοῖα ἐφαρμόζονται τὰ ἀκόλουθα ὑγιεινὰ μέτρα πρὸς ἐκκάθαρσιν, ἐπιβιβάζομένων τῶν ἀναγκαίων φυλάκων.

α.) Ἀερίζονται ὅλα τὰ ὑπὸ τὸ κατὰστρωμα αὐτῶν μέρη, καὶ πλύνονται συγχρόνως τὰ μᾶλλον ὑποπτα ἐξ αὐτῶν.

β.) Εἰσάγεται τὸ μεμολυσμένον ὕδωρ τοῦ ἀντλιοῦ (σεντίνια) καὶ πλύνεται οὗτος.

γ.) Γίνονται χλωροῦχοι ὑποκαπνισμοὶ εἰς τὰ ὑπὸ τὸ κατὰστρωμα κενὰ μέρη, καὶ τὸν ἀντλῶν.

δ.) Μετατοπίζονται τὰ ἐμπορεύματα, ὅταν τοῦτο φανῇ ἀναγκαῖον, ὡς ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς νόσου, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας

τοῦ πλοίου ἢ τῆς φύσεως τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν.

ε.) Ἐπομακρύνονται αἱ σεσηπηταὶ ἢ ἄλλως διεφθαρμέναι καὶ μολύνουσαι τὸν ἀέρα ὕλαι.

ς.) Καταδύονται εἰς τὸ ὕδωρ τὰ πράγματα, ἅτινα ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς ἀρρώστους.

ζ.) Ἀραιώνονται οἱ ἐπὶ τῶν τοιούτων πλοίων ἄνθρωποι, ὅταν ὑπάρχῃ συσσώρευσις αὐτῶν, καὶ ἀποβιβάζονται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, ἢ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, ἢ δὲν ἐπαρκῇ τὸ ὑπάρχον, εἰς μεμονωμένα καὶ ἀπομακρυσμένα τῶν πόλεων, κωμοπόλεων ἢ χωρίων οἰκήματα τόσοι τῶν ἐπιβατῶν, ὅσων ἢ ἀποβίβασις θεωρεῖται ἀναγκαία.

Ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ θέλει προντίζει προσέτι ὥστε διαρκούσης ἐκκαθάρσεως καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἄνθρωποι νὰ ἔχωσι τροφήμα ὑγιεινὰ καὶ καθαρὸν καλὸν ὕδωρ, καὶ νὰ φυλάττωσι καθαρὸν τὸ σῶμα αὐτῶν.

Εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα τὰ φέροντα ἰατροὺς, δύναται ν' ἀνατεθῇ, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν ἀρρώπτων, ἡ ἐκκάθαρις τῶν πλοίων καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὑγιεινῶν μέτρων εἰς τοὺς Διευθυντάς αὐτῶν, ἀποβιβάζομένου ἐνὸς μόνου ὑγειονομικοῦ φυλάκως.

6.) Ὅταν ἔρχονται πλοῖα ἀπὸ τόπων ἐνθα ὑπάρχει ἐπιδημία τύφου, καὶ δὲν παρήλθον δεκαπέντε ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἀποπλου αὐτῶν, ὅσοι ἄνθρωποι ἐπ' αὐτῶν πάσχουσι πυρετῶδες νόσημα ἀποβιβάζονται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον, εἰς μεμονωμένον οἶκημα (ἄρθρ. 4) καὶ θεραπεύονται ἐκεῖ, ἕως οὐ σαφηνισθῇ ἡ νόσος αὐτῶν, οἱ δὲ ὑγιεῖς λαμβάνουσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν.

Ἀθήνησι, τὴν 6 Μαρτίου 1855.

142. Δ. Περί τῆς διδασκαλίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ φαρμακείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 14 Ἀπριλίου

1837 περί συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἡμετέρον ὀργανικὸν Διάταγμα, καὶ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου π. ε. περί διδασκαλίας τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ θεραπειᾶς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπευτικὴ θέλουσι παραδίδεσθαι ἐν τῷ φερωνύμῳ Ἡμῶν Πανεπιστημίῳ ὑπὸ δύο Καθηγητῶν, ὧν ὁ εἰς θέλει εἶσθαι ὁ τῆς ἱατρικῆς Κλινικῆς καθηγητῆς.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 1 Μαρτίου 1856.

143. Δ. Περί μετασχηματισμοῦ τῶν μοιρῶν τοῦ πεζικοῦ εἰς Συντάγματα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ τρεῖς μοῖραι τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς μετασχηματίζονται εἰς Συντάγματα.

2. Ἐκαστον σύνταγμα θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν καὶ δώδεκα λόγων συνιστώντων δύο τάγματα ἀπὸ 6 λόγους ἑκαστον.

3. Ἡ δύναμις τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν τοῦ συντάγματος θέλει εἶσθαι ὡς ἀκολούθως.

Ἐπιτελεῖς. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, Συνταγματάρχης διοικητῆς 1, Ἀντισυνταγματάρχης ὑποδιοικητῆς πρόεδρος τοῦ οἰκονομικοῦ 1, Ταγματάρχαι 2. Ὑποδεέστεροι Ἀξιωματικοί, Λοχαγὸς α. ἢ β'. τάξεως ὑπασιπιστῆς 1, ὑπόλοχ. ἢ ἀνθυπολοχαγὸς β'. ὑπασιπιστῆς 1, ὑπόλοχ. ἢ ἀνθυπολοχ. εἰσηγητῆς 1, Ἐπικατὸς β'. τάξ. 1, ἱατροὶ α. τάξ. 2, ἱατροὶ β'. τάξ. 2, Ἐπικαταλυματ. β'. τάξ. ἐπὶ τοῦ ὕλικου 1, ἐπικαταλυματ. β'. τάξ. ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ 1, καταλυματ. α. τάξ. βοηθὸς 1, ἱερεῖς 2 εἰς α. καὶ εἰς β'. τάξεως.

Ὑποτελεῖς. Ὑπαξιωματικοί, Ἀνθυπασισταὶ 2, ἀρχιμουσικὸς 1, λοχίας ἢ ἐπιλοχίας ἀρχιτυμπανιστῆς 1, λοχίας ἢ ἐπιλο-

χίας δεσμοφύλαξ 1, λοχίας ὀπλοποιὸς 1, σιτιστῆς λοχίας 1, δεκανεὺς ἢ λοχίας ἀχιφράπτῆς 1. Δεκανεῖς, τυμπανιστῆς 1, εἰς τὸ γραφ. τοῦ ὑπασιπιστοῦ 1, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ οἰκονομ. 1. Ὑποδεκανεῖς ἢ στρατιῶται, ὑποδεσμοφύλαξ 1, βοηθοὶ τοῦ ὀπλοποιοῦ 2, εἰς τὸ γραφ. τοῦ ὑπασιπ. 1, εἰς τὸ γραφ. τοῦ εἰσηγητοῦ 1, ὑπηρετῆς τῆς ἀποθήκης 1. Μουσικοὶ α. τάξ. 6, ὁμοίως β'. τ.ξ. 6, ὁμοίως γ'. τάξ. 8, δ'. τάξ. 10, μαθητέομενοι 8.

Ἴπποι. 2 Συνταγματάρχου διοικητοῦ. 1 Ἀντισυνταγματάρχου ὑποδιοικητοῦ, 2 Ἴπποι τῶν δύο Ταγματάρχων, 1 λοχαγὸς α. ἢ β'. τάξ. ὑπασιπιστοῦ, 1 ὑπόλοχ. ἢ ἀνθυπολοχαγὸς β'. ὑπασιπιστοῦ.

Ὀλικῶς, 4 ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, 13 ὑποδεέστεροι ἀξιωματ., 14 ὑπαξιωματικοί, 30 Μουσικοί, 14 ὑποδεκ. καὶ στρατιῶται. Τὸ ὅλον ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ 72.

4. Ἡ δύναμις ἑκάστου λόγου θέλει εἶσθαι.

Ἀξιωματικοί, Λοχαγὸς 1, Ὑπολοχαγὸς 1, ἀνθυπολοχαγὸς 1. Ὑπαξιωματικοί, ἐπιλοχίας 1, λοχίαί 2, σιτιστῆς 1, δεκανεῖς 8. Μουσικοί, τυμπανισταὶ ἢ σάλπιγγισταί 3. Ὑποδεκανεῖς 8, πελεκοφόροι 2, στρατιῶται 92. Τὸ ὅλον 120 ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν πολέμῳ 180.

5. Ἐπομένως ἡ ὀλικὴ δύναμις τοῦ συντάγματος θέλει εἶσθαι.

Ἐπιτελεῖς καὶ ὑποτελεῖς. Δώδεκα λόχοι. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοί 4, ὑποδεέστεροι ἀξιωματικοί 49, ὑπαξιωματικοί 155, Μουσικοί 66, ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται 1238. Ἴπποι 7. Ὀλικῶς ἄνδρες 1542 ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν πολέμῳ 2232.

6. Ἐκαστον τάγμα θέλει ἔχει ἓνα λόγον ἐπιλέκτων καὶ ἓνα εὐζώνων.

7. Τὰ δύο τὰγματα ἑκάστου συντάγματος θέλουσι φέρει τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2.

8. Εἰς ἑκαστον σύνταγμα τὸ ἥμισυ τῶν λοχαγῶν θέλει εἶσθαι πρώτης τάξεως καὶ τὸ ἥμισυ δευτέρας.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1856.

144. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπειδὴ ἐξέλιπον ἤδη οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγή τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Ὀικονομικῶν ὑπουργῶν.

Λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὸν παράγραφον δεύτερον τοῦ ἄρθρου 4. τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1855 Σ.Ε.Η. νόμου, ἀπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν.

Καταργεῖται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν, αλεύρων, παξιμαθίων, γαλετών, ὀρυζιῶν, ὀσπρίων, γεωμηλῶν, ἄρτου καὶ παντός εἶδους ζυμαρικῶν.

Ἐν Αὐθίαις, τῇ 28 Μαρτίου 1856.

145. Ἐγκύκλιος.

Περί τῆς ἀνευ ἀνάγκης διαμονῆς τῶν ὑπὸ φορτίον ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων εἰς λιμένες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Πρὸς τοὺς λιμενάρχας τοῦ Κράτους.

Πολλάκις τὸ ὑπουργεῖον κατέδειξε δι' ὑμῶν πρὸς τοὺς πλοίαρχους Ἕλληνας τὴν εὐθύνην, ἣν ἀναδέχονται ἀφ' ἧς ὥρας παραλλάττωσι φορτία μέχρι τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν προσδιορισμένον τῆς ἐκφορτώσεως λιμένα· δι' ἐγκυκλίου δὲ τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1849 ἀναπτύξαν τὰ τῆς εὐθύνης τάχους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τὸ ὑπουργεῖον ἀπήτησεν, ὥστε πᾶσα λιμενικὴ ἀρχὴ ν' ἀποπέμπῃ τὸ ἀνευ ἀνάγκης διακείμενον ἐν λιμένι πλοῖον ὑπὸ φορτίον, δίδουσα εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ ἐννοήσῃ τὸ μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων, αἱ οἱ νόμοι τῷ ἐπιβάλλουσι, καὶ τὰς ζημίας τῶν φορτωτῶν, ἂν δὲν ᾔθελε προσπαθῆσαι νὰ φέρῃ τὸ φορτίον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ὅταν ἐνεστὶ τάχυν καὶ ἀσφάλει.

Δυστυχῶς ὁμοῦ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς τῶν ἀρχῶν ἐπιτηδεύσεως εἰς οὐδὲν ἢ μικρὸν συντέλεσε· πολλοὶ δὲ τῶν πλοίαρχων παραγνωρίζοντες τὸ ἴδιον συμφέρον, παραβιάζοντες τὴν καλὴν πίστιν, εἰς ἣν καὶ μόνην στηρίζονται οἱ παραδίδοντες τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἰδιοκτῆται τῶν φορτίων, τινὲς δὲ καὶ κωφεύοντες εἰς τὰς

προτροπὰς τῶν ἀρχῶν, παρέτειναν εἰς λιμένες ὑπὲρ τὸ δέον καὶ ἀνευ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης τὴν διαμονὴν των, ἐκθέσαντες οὕτω εἰς κινδύνους τὰ συμφέροντα τῶν φορτίων καὶ τὴν ξένην περιουσίαν, δι' ἣν ὁ νόμος ὑπεύθυνον κηρύττει τὸν πλοίαρχον.

«Πῶς πλοίαρχος ἐπιφορτισμένος τὴν ἐδιοίκησιν πλοίου ὁποιασδήποτε τάξεως» εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας του παραδρομῶν, καὶ αὐτὸν «ἀκόμῃ τῶν πλέον ἐλαφρῶν» (ἄρθρον 221 τοῦ περ' ἡμῖν ἰσχύοντος Γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.)

Ἡ τοιαύτη τῶν ἐμποροπλοίαρχων διαγωγή πρέπει νὰ καταπαύσῃ ἐντελῶς ἀνάγκη νὰ αἰσθανθῶσι δι' αὐστηρῆς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς, ὅτι δὲν δύνανται ἀτιμωρητὶ νὰ παραβιάζωσι τὰ νενομισμένα· πρὸς τὸ συμφέρον λοιπὸν τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου καὶ ὑπὲρ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἐθνικῆς σημαίης ἐνεργούντες, παραγγέλλομεν διὰ τῆς παρούσης τὰ ἐξῆς.

Ἄμα καταπαύσῃ ὑπὸ φορτίον πλοῖον ἑλληνικόν, ἡ τοῦ λιμένος ἀρχὴ, σύμφωνα μὲ τὰ διαγεγραμμένα καθήκοντα αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1849, ὁφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὸν πλοίαρχον εἰς ἐξέτασιν, καὶ νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ περὶ ἀστυν· μίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμου ἐκθεσιν· καὶ ἂν μὲν ὁ κατὰπλους ἀποδειχθῇ ὅτι ἀπηγορεύθη ἐξ ἀκαταμαχῆ του ἀνάγκης, τὸ πλοῖον δύναται νὰ μένῃ ἐν τῷ λιμένι ἐπὶ τοσούτον χρόνον, ὅσοι ἄρκει διὰ νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀνάγκη αὐτῆ· ἂν δὲ ἀνευ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης κατῆρυν, ἢ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνάγκης δὲν ᾔθελαν ὑπακούσει ὁ πλοίαρχος εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ ν' ἀποπλευρῇ ἀμέσως εἰς τὸν πρὸν ἐν ὄρον του, καθῆκιν τότε τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς εἶναι νὰ κατατηνύσῃ ἐγγράφως εἰς τὸν παρὰ πταισματοδίκαι· δημόσιον κατήγορον τὸν πλοίαρχον, ὡς παραβίασεν τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 4 Νομβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος, ἔχοντος αὐτῶν

«Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησόμενας διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσαι·

«Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς ἀ. κλάσεως μὲ πρῶτον ἑκατὸν δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς δευτέρας τριακοσίων δραχμῶν. »

Κατὰ τὴν ἐν τῷ λιμένι διαμονὴν, ἔστω, καὶ τὴν βραχυτάτην, τοῦ ὑπὸ φορτίον πλοίου, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ἕτερον οὐσιωδὲς καθήκον, τὸ ἐξῆς· δὲν θέλει ἐπιτρέψει τὴν ἐκ τοῦ πλοίου ἐξαγωγὴν οἰουδήποτε εἶδους ἢ ποσοῦ ἐμπορεύματος ἢ σιτηρῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τοὺς ναύτας τοῦ πλοίου, ἂν οὗτοι δὲν ᾔθελον παρουσιάσει τὸ ἀπαιτούμενον δηλωτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς προξενικῆς, ἢ καὶ ἄλλης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ξένης ἀρχῆς, ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐμπορευμάτων ἢ σιτηρῶν, ἂν τινος ὁ πλοίαρχος, ἢ οἱ ναῦται ζητοῦν ν' ἀποβιβάσωσιν ἐκ τοῦ πλοίου.

Πᾶσα ἐξαγωγὴ, καὶ τῆς ἐλαχίστης ποσότητος, μὴ δικαιολογουμένη διὰ δηλωτικοῦ, ὡς ἀνωτέρω, λαθραίως δὲ ἢ φανερώς γινομένη, θεωρεῖται ὡς ὑπεξίχνεισι τοῦ φορτίου, καὶ ἐπομένως καταδιώκεται ὡς ναυταπάτη· διὸ καὶ ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ θέλει ἀμέσως καταμνησθεῖ εἰς τὴν ἀρμόδιαν δικαστικὴν τὴν τοιαύτης ἐξαγωγῆς, δυνάμει τοῦ ἀρθ. 6 τοῦ περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας νόμου.

«Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ὅστις ὑπεξίχνει ἢ νοθεύει τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον κυβερνᾷ, φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ. »

Μετὰ τὴν καταμνήσιν τοῦ παραβάτου πλοίαρχου, ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐπισπεύδῃ τὴν ὅσον τάχιστα ἐξαγωγὴν τῆς

ὑποθέσεως, καὶ νὰ ὑπεβάλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον ἀντίγραφον τῶν ἀποφάσεων, αἰτοῦσα καὶ λαμβάνουσα αὐτὰ ἀπὸ τοῦ πταισματοδικείου. Ἐν περιπτώσει δὲ παραβάσεως τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος ἀρθρου 6 τοῦ περὶ ναυταπάτης νόμου, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ νὰ καταγγέλλῃ ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν παραβάτην, διὰ τὰ περὶ τέρω.

Ταῦτα ἀρκοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἐφεκλύσῃ σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν εἰς ἀντικείμενον τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας· ἡ ἐλαχίστη δὲ ὀλιγορρία ἢ ἀμέλεια πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διαταγμένων, θέλει ἐπισύρει κατὰ τῆς ἀμελητάσης τὸ καθήκον τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς· αὐστηρὰ μέτρα· οἱ Κύριοι πλοίαρχοι ἀρ' ἑτέρου ἐκτιμῶντες τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα, ὀφείλουν καὶ οὗτοι νὰ βοηθήσωσιν ἐπακριβῶς τὴν διαγωγὴν τῶν συμμορφούμενων μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐφ' ὧν βασιίε-ται ἡ παρούσα ἐγκύκλιος.

Ἀπασαι αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Βασιλείου θέλουν ἀπαντήσαι ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης, ἥτις δημοσιεύεται καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 6 Μαρτίου 1856.

146. Ν. Περί ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ ἀραβοσίτου, τοῦ καλαμποκίου καὶ τῆς βρώμης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου, τοῦ καλαμποκίου καὶ τῆς βρώμης προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου ε. ε. ὡς ἀκολούθως·

1. Τοῦ μὲν ἀραβοσίτου κατὰ κοιλὸν λεπτὰ 28

2. Τοῦ δὲ καλαμποκίου λεπτ. 20

3. καὶ τῆς βρώμης λεπτ. 18

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ παρταθῇ καὶ πέραν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡ

ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ κατὰ ταρτηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ἐκλείψωσιν οἱ προκαλέσαντες τοῦτον λόγος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου 1856.

147. Α. Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν τῆς στρατ. οἰκονομίας καὶ τῶν λογιστῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς: 4 Ἐπιμελητῆς, 3 Ὑπεπιμεληταί, 8 Ἐπικαταλυματῖαι α. τάξεως, 4 Ἐπικαταλυματῖαι 2 τάξεως, 12 Καταλυματῖαι α. τάξεως, 12 Καταλυματῖαι β. τάξεως.

Αἱ θέσεις αὐτῶν προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως.

α. Ὁ ἐπιμελητῆς ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου.

β. Ἐκ τῶν τριῶν ὑπεπιμελητῶν, ὁ εἰς διευθυντὴς τοῦ β. τμήματος τοῦ ὑπουργείου, καὶ οἱ δύο οἰκονομικοὶ ἐπιθεωρηταί.

γ. Ἐκ τῶν ὀκτὼ ἐπικαταλυματιῶν 1 τάξεως, τρεῖς ὡς ἐπεξεργασταὶ παρὰ τῷ στρατιωτικῷ λογιστηρίῳ, εἰς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, εἰς παρὰ τῷ 2 τμήματι ὡς πρῶτος εἰσηγητῆς, εἰς ταμίας τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν, εἰς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, εἰς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς φάλαγγος.

δ. Ἐκ τῶν τεσσάρων ἐπικαταλυματιῶν 2 τάξεως, εἰς παρὰ τῷ ὀπλοστασίῳ ὡς οἰκονόμος, δύο εἰς τὴν ὀροφυλακὴν οἰκονομικοὶ ἐπιθεωρηταί, εἰς ταμίας τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίας.

ε. Ἐκ τῶν δώδεκα καταλυματιῶν 1 τάξεως, εἰς δεύτερος εἰσηγητῆς παρὰ τῷ 2 τμήματι τοῦ ὑπουργείου, εἰς ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν λογαριασμῶν τῆς ὀροφυλακῆς, εἰς οἰκονόμος τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν, εἰς ταμίας τοῦ ἐν Ἀαμβία στρατιωτικοῦ ταμείου καὶ οἰκονόμος τοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, εἰς παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῇ ὡς οἰκονόμος, ἐξ

ἐπὶ τοῦ ὕλικου τῶν τεσσάρων πεζικῶν ταγμάτων, τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς μοίρας τῶν λογχιστῶν, εἰς οἰκονόμος παρὰ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ.

ς. Ἐκ τῶν δώδεκα καταλυματιῶν 2 τάξεως, εἰς παρὰ τῷ στρατιωτικῷ ταμείῳ Ἀθηνῶν, εἰς παρὰ τῷ ἐν Ναυπλίῳ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ, ἐξ εἰς τὰ τέσσαρα τμήματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς μοίρας τῶν λογχιστῶν ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ, εἰς εἰς τὴν χωροφυλακὴν, εἰς εἰς τὸ στρατιωτικὸν ποινητήριον, εἰς ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ τοῦ ὀπλοστασίου, εἰς ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπὴν.

2. Τὸ προσωπικὸν τῶν λογιστῶν προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς.

20 λογισταὶ 4 τάξεως,

8 » 2 »

Αἱ θέσεις αὐτῶν προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως.

α. Ἐκ τῶν λογιστῶν 4 τάξεως, ἐννέα εἰς τὴν χωροφυλακὴν, ὀκτὼ εἰς τὰ ὀκτὼ τμήματα τῆς ὀροφυλακῆς, εἰς εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον, εἰς εἰς τὸ μηχανικόν, εἰς εἰς τὸν λόγον τῶν ἀπομάχων.

β. Ἐκ τῶν λογιστῶν 2 τάξεως, τρεῖς εἰς τὴν χωροφυλακὴν, εἰς βοηθὸς τοῦ ταμείου Ναυπλίας, εἰς βοηθὸς τοῦ οἰκονόμου τοῦ ἐν Ἀθήναις στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, εἰς εἰς τὸ ὀπλοστάσιον, εἰς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ, εἰς εἰς τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν.

3. Αἱ ἄχρι τοῦδε θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας, αἱ μὴ προσοριζόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος, καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1852.

148. Α. Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἀναγκαίων θέσεων διὰ τὴν ἡγεμονικὴν ὑπηρεσίαν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ λαβόντες ὑπὸ ὕψιν τὰς ἀνάγκας τῆς ἡγεμονικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ

Δημόσιον Κέντρον διηλεκτικῆς ἐκδόσεως

διατάττομεν ὅπως προσδιορισθῇ τὸ προσωπικόν τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἑξῆς·

Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, 1 ἐπιατρὸς α. ἢ β'. τάξεως. 2 ἰατροὶ β'. τάξ., 2 δόκιμοι α. καὶ 2 β'. τάξεως.

Φρουρὰ Ἀθηνῶν καὶ στρατολογικὴ ἐπιτροπὴ, 4 ἐπιατρὸς β'. τάξ. καὶ 2 ἰατροὶ α. τάξεως.

Νοσοκομεῖον Ναυπλίας, 1 ἐπιατρὸς α. ἢ β'. τάξ., 2 ἰατροὶ β'. τάξ., 2 δόκιμοι α. καὶ 2 β'. τάξεως.

Φρουρὰ Ναυπλίας καὶ στρατολογικὴ ἐπιτροπὴ, 4 ἐπιατρὸς α. ἢ β'. τάξ., καὶ 2 ἰατροὶ α. τάξεως.

Φρουρὰ Παλαμῆδιον, 1 δόκιμος α. τάξ. Νοσοκομεῖον Λαμίας, 1 ἐπιατρὸς α. ἢ β'. τάξεως, 2 ἰατροὶ β'. τάξ., 2 δόκιμοι α. καὶ 2 β'. τάξεως.

Φρουρὰ Αἰμῆς, 1 ἐπιατρὸς β'. τάξεως καὶ 2 ἰατροὶ α. τάξεως.

Στρατιωτικὴ Σχολή, 1 ἐπιατρ. β'. τάξ. α. τάξεως ἰατροί.

Θεραπευτήριον Χαλκίδος	»	1
» Ὑπάτης	»	1
» Καλλιδρόμης	»	1
» Μεσολογγίου	»	1
» Καρθυσσῶ	»	1
» Πατρῶν	»	1
» Ῥίου	»	1
» Τριπόλεως	»	1
» Νεοκάστρου	»	1

β'. τάξεως ἰατροί.		
» Ἀμαλιπόλεως	»	1
» Γαρδικίου	»	1
» Βονίτζης	»	1
» Σπάρτης	»	1
» Καλαμῶν	»	1
» Ἀγρινίου	»	1
» Ἀργους	»	1
» Ναυπάκτου	»	1
» Μονεμβασίας	»	1

Ἀθροισίς, 3 ἐπιατροὶ α. ἢ β'. τάξεως, καὶ 4 β'. τάξεως, 15 ἰατροὶ α. τάξ. καὶ 15 β'. τάξ., 7 δόκιμοι α. καὶ 6 β'. τάξ.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἰατρῶν α. καὶ β'. τάξεως συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἰατροὶ

τῶν ταγματῶν τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν καὶ τῶν μοιρῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἐπομένως τοῦ λοιποῦ θέλουν ὑπάρχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ.

Ἐπιατροὶ α. ἢ β'. τάξεως	3
» β'. » τέσσαρες	4
Ἰατροὶ α. » δεκαπέντε	15
» β'. » δεκαπέντε	15
Δόκιμοι ἰατροὶ α. » ἑπτὰ	7
» » β'. » ἑξ	6

Ὀλικῶς πεντήκοντα, ἀριθμὸς 50
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρ. 1855.

146. Α. Περί προσδιορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ φαρμακευτικοῦ κλάδου.

ΘΘΩΝ πλπ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῆς φαρμακευτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὅπως τὸ προσωπικόν τοῦ στρατιωτικοῦ φαρμακευτικοῦ κλάδου προσδιορισθῇ ὡς ἑξῆς.

Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν (στρατιωτ. Λογιστήριον) 1 ἐπιφαρμακοποιὸς β'. τάξ.

Φαρμακεῖον Ἀθηνῶν 1 ἐπιατρὸς β. τάξεως, 1 δόκιμ. φαρμακ. α. τάξεως καὶ 2 δόκιμοι φαρμακοποιοὶ β'. τάξεως.

Φαρμακεῖον Ναυπλίας 1 φαρμακοποιὸς α. τάξ., 1 δόκιμος φαρμακοποιὸς α. τάξεως καὶ 1 β'. τάξεως.

Φαρμακεῖον Αἰμῆς 1 φαρμακοποιὸς α. τάξ., 1 δόκιμος φαρμακ. α. τάξεως καὶ 1 β'. τάξεως.

Στρατιωτικὴ κεντρικὴ φαρμακαποθήκη 1 φαρμακοποιὸς β'. τάξεως καὶ 1 δόκιμος φαρμακ. β'. τάξεως.

Φαρμακεῖον Μεσολογγίου 1 δόκιμος φαρμακοποιὸς α. τάξεως.

Ὀλικῶς, 2 ἐπιφαρμακοποιοὶ β'. τάξ., 2 φαρμακοποιοὶ α. τάξ. καὶ 1 β'. τάξεως, 4 δόκιμοι φαρμακ. α. τάξεως καὶ 5 β'. τάξεως.

Ἐπομένως τοῦ λοιποῦ θέλουν ὑπάρχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ.

Ἐπιφαρμακοποιοὶ β' τάξεως 2 δύο,

Φαρμακοποιοὶ α. τάξεως 2 δύο,
 ὁμοίως β. » 1 εἰς
 Δίξιοι φαρμακ. α. » 4 τεσσαρ-
 ὁμοίως β. » 5 πέντε.
 Ὀλικῶς δέκα τεσσαρες 44
 Ἐν Ἀθήναις τὴν 45 Ἰανουαρίου 1855.

149. Α. Περὶ συστάσεως ασφαλιστικῆς ἐταιρίας
 ἐν Ἑρμουπόλει ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἀσφα-
 λιστικὸν καταστημα τὰ Παρῶα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 29, 37,
 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ
 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερι-
 κῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ-
 τομεν.

1. Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις τῆς ἐν Ἑρ-
 μουπόλει ἀνωνόμου ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπω-
 νυμίαν ἀσφαλιστικὸν καταστημα τὰ Παρ-
 ῶα, καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ.
 29, 086, καταστατικοῦ αὐτῆς, συνταχ-
 θέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ συμβολαιηγρά-
 φου Κυρίου Ἀνδρέου Δαυλῖδ, τὸ ὁποῖον θέ-
 λει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι δι-
 ατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν
 τὴν ἐγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει
 παραβιάσεως, ἢ μὴ ἐνεργείας τινος τῶν
 ὄρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ αὐ-
 τῆς, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρί-
 του τινος.

3. Ἡ ἐταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος
 νὰ υποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς
 καταστάσεώς της εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-
 ρικῶν ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὸν Νομάρχην
 Κυκλάδων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου 1856.

150. Α. Περὶ μονογραφῆσεως τῶν πρὸς χρῆ-
 σιν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν διπλοτύπων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 24, Φεβρουα-
 ρίου ἐνεστῶτος ἔτους Ἡμετέρον Διάταγμα
 τὸ κανονίζον τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ
 Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν
 Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Θεωροῦντες, ὅτι, κατὰ τὸ Διάταγμα
 τοῦτο, ἡ μονογράφησις τῶν πρὸς χρῆσιν

τῶν προξενικῶν ἀρχῶν διπλοτύπων δι-
 νάται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἕτερον τῶν ἐν τῷ
 ὑπουργεῖῳ τούτῳ ὑπαλλήλων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
 τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑ-
 πουργοῦ.

Ἐγκρίνομεν ν' ἀνατεθῇ τὸ ἔργον τοῦτο
 τῆς μονογραφῆσεως τῶν διπλοτύπων εἰς
 τὸν παρὰ τῷ ῥηθέντι ὑπουργεῖῳ τμημα-
 τάρχην πρῶτης τάξεως Κ. Ἰωάννην Σπη-
 λιωτάκην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1856.

151. ΕΚΘΕΣΙΣ.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν βραχιῶν τοῦ ἱππικοῦ
 Μεγαλειότατε 1

Ἡ διοίκησις τῆς μοίρας τοῦ ἱππικοῦ ἡ-
 τέαστο ἵνα τὰ βραχία τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς
 κατασκευάζωνται τοῦ λοιποῦ ὅμοια κατὰ
 τὸ σχῆμα μὲ τὰ ἐν χεῖρεσι τοῦ πεζικοῦ,
 ἥτοι ἀνοικτὰ ἐμπρὸς, μὲ θηλάκια καὶ πλα-
 τύτερα τῶν μέχρι τοῦδε, ἀτινα, ὡς κλει-
 στά καὶ στενὰ, οὐ μόνον δυσκολίαν πα-
 ρέχουσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἀναγκῶν τι-
 νῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς φθορὰν ταχυτέραν ὑπό-
 κεινται.

Ἡ πρότασις αὕτη ὑπεβλήθη εἰς τὴν σύ-
 σκεψιν τοῦ ἐκ τῶν τμηματάρχων τοῦ ὑ-
 πουργεῖου συγκροτουμένου συμβουλίου, τὸ
 ὁποῖον μετὰ ὥριμον σκεψιν ὑπέβαλε τὴν
 ἐξῆς κατὰ λέξιν γνώμην.

«Θεωροῦν ὅτι τὸ βραχί ὅταν ᾖται πλα-
 τὺ, ἀνοικτὸν ἐμπρὸς καὶ μὲ θηλάκια παρέ-
 ρχει εὐκολίαν οὐ σμικρὰν εἰς τὸν στρατιώ-
 την, γνώμοδοτεῖ νὰ κατασκευάζεται τὸ
 «δερμάτινον, καὶ τὸ θερινὸν βραχίον τοῦ ἱπ-
 πικοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ δὲ τῆς
 «μεγάλης στολῆς νὰ μένῃ ὡς μέχρι τοῦδε,
 «διότι δὲν συμβιβάζεται ἄλλως μὲ τὸ ἱ-
 «μάτιον, τὸ ὁποῖον ὡς βραχὺ δὲν καλύ-
 «πτει τὸ ἐμπροσθινὸν ἀνοιγμα τοῦ βρα-
 χίου, ὅπερ ταχέως ρυπύεται.

Τὴν γνώμην ταύτην συμμεριζόμενος καθ'
 ὁλοκληρίαν, ὑποβάλλω μετὰ βαθυτάτου
 σεβασμοῦ ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Βασ. ἐγκρίσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαρτίου 1856.

152. Ν. Περὶ ἀγορᾶς τῆς ἐν Τριπόλει οἰκίας τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου Χ. Χρήστου ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἀγορὰ τῆς ἐντὸς τῆς πόλεως Τριπόλεως καμένης οἰκίας τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου καὶ γερουσιστοῦ Χ. Χρήστου μεθ' ὧν τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, ἥτοι τοῦ κήπου, τῆς αὐλῆς, καὶ τῆς περιουχῆς, συνορευομένης πρὸς ἀνατολὰς μὲ ἰδιόκτητον γήπεδον, πρὸς τὸ ὅποιον ἡ κοινὴ πλευρὰ ἔχει μῆκος πῆχ. Β. 51, πρὸς δυσμὰς μὲ ἰδιόκτητον γήπεδον καὶ ὁδὸν, πρὸς τὸ ὅποιον ἡ κοινὴ ἐπίσης πλευρὰ ἔχει μῆκος πῆχ. Β. 132, πρὸς ἄρκτον μὲ ἰδιόκτητα γήπεδα καὶ ὁδοῦ, ἐπὶ μήκους πῆχ. Β. 50 καὶ πρὸς μεσημβρίαν μὲ ὁδὸν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ οἰκία, τὰ παραρτήματα καὶ ἡ περιουχὴ ἔχουν μῆκος πῆχ. Β. 94. Τὸ ὅλον δὲ ἐμβαδὸν τῆς εἰρημένης ἰδιοκτησίας ὡρίζεται ἐκ στρεμμάτων Β. 9, καὶ μέτρων ὀκτακοσίων τεσσαράκοντα πέντε περὶ πύου ἀριθ. 9, 845.

Τὸ τίμημα τοῦ διαληφθέντος κτήματος προσδιορίζεται κατὰ τὴν γενομένην ἐπιτοπῶς ἐκτίμησιν εἰς δραχ. 15,000, εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐντὸς τοῦ κήπου καὶ τῆς περιουχῆς ὑπαρχουσῶν φυτειῶν καὶ παντὸς ἄλλου, οἰουδήποτε εἶδους ἐπενεχθεῖσων βελτιώσεων.

2. Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωση ἐκ δραχ. 15,000 ἐκ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ὑπὸ τὸ κερ. 24 ἄρθρ. 1, αἵτινες θέλουν χρησιμεῖσαι εἰς τὴν ἀγοράν, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1856.

153. Ν. Περὶ προοικισμοῦ τῆς Μαριγῶς θυγατρὸς τοῦ ὑποστρατήγου Π. Γιατράκου ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὴν Μαριγῶ θυγατέρα τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου καὶ γερουσιστοῦ Παναγ. Γιατράκου ἐνὸς τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγώνος, καὶ ἐν ὁνόματι τῆς εὐγνώμονος πατρίδος διὰ τὰς

πολλὰς θυσίας καὶ πιστὰς ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ χορηγεῖται προίκις ἐκ τοῦ δημοσίου, συνισταμένη.

α') Ἐκ πεντακοσίων στρεμμάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ

β') Ἐκ μετρητῶν δραχμῶν ἑξ ἑκατὸν πληρωτέων ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου.

2. Ἡ προίκις αὕτη θέλει πραγματοποιηθῇ ἄμα τελεσθησομένῃ τοῦ γάμου τῆς προικιζομένης.

3. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ α'. ἐθνικαὶ γαῖαι θέλουσι παραχωρηθῇ κατ' ἐκλογὴν τῆς προικιζομένης, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ ἑκάστον στρέμμα αὐτῶν τὴν ἀξίαν τῶν πεντήκοντα δραχμῶν καὶ νὰ τηρηθῶσιν αἱ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν διατάξεις τῶν νόμων τῆς 19 (31) Μαρτίου 1843 καὶ τῆς 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1856.

154. Ν. Περὶ στρατολογίας τοῦ 1856 καὶ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1856 εἰς χιλίους ἑννεήκοντα ἑπτὰ ἄνδρας 1097, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, νιύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1856 εἰς δέκα χιλιάδας ὀκτακοσίας τεσσαράκοντα ἄνδρας 10,840, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

2. Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς στρατολογία, καὶ ἡ διὰ τὸ ναυτικὸν ναυτολογία, προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1856 εἰς δύο χιλιάδας ἄνδρας, 2000.

Αἱ δύο χιλιάδες αὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ παρὰ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους.

3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 ἕως 10 συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν

στρατολογίαν, καὶ ναυτολογίαν τοῦ 1856 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1856.

155. Ν. Περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ ἔτος 1856.

ΟΘΩΝ κλπ

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1856 εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (χορνίνον).

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Α'. Δήλωσις

2. Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐν τῷ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελισσιὰ του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτοῦ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὰ χωρία καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χαρτοῦ, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ μελισσοκόμου καὶ παραδίδεται εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύο πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δ' ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοκόμον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δημάρχου. Ἀπαιτεῖται δ' ἕκαστον στέλεχος νὰ φέρῃ τὴν παρὰ δημάρχου τινὸς γενομένην βεβαιώσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος. Ἐὰν ὁ μελισσοκόμος δὲν ἤξωρῃ νὰ γράψῃ, ἢ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς τοῦ βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ δημάρχου τινὸς, παρ' ᾧ ἤθελαν ἐμφανισθῇ ὁ μελισσοκόμος, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Ὁ δήμαρχος καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν κυψελῶν τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στέλεχη εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν

τυχὸν μηδόλως ἢ ἑλλιπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων. εἰς μὴ δηλώσαντας τὰς κυψέλας τῶν ὀφείλουσι νὰ σημειώσωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς μελισσοκόμους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

3. Παρ' ἑκάστῳ δημαρχεῖῳ κρατεῖται βιβλίον ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις· ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις, ἐνθα εὐρίσκονται.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου καὶ παραπέμπεται παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν μηδόλως ἢ ἑλλιπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν ταύτῃ κυψελῶν αὐτῶν ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πάντες δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγεῖλη τοὺς μηδόλως ἢ ἑλλιπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰς κυψέλας τῶν μελισσοκόμων ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδόμενη εἰς τὸν καταρτυτὴν ἀμοιβῇ, τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα, μὴ ἐξαίρουμένης τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου, δημοσιεύονται πρὸς τοὺς τοὺς καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τοῦ δεκαήμερου Κυριακὴν.

Β'. Ἀπαριθμησις

4. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν ταῦτα ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἀνισχυραὶ ὑπόνοιαι, ὅτι μελισσοκόμοι δὲ ἐδήλωσαν ὀλοτελῶς τὰς κυψέλας τῶν ἐδήλωσαν αὐτὰς ἑλλιπῶς, διατάσσεται

ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαριθμησις, προσδιο-
ζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας, καὶ
ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν
ἄρθρ. 7, 9 καὶ 10 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ
τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 νόμου. Εἰς τὴν
ἀπαριθμῆσιν ἡμῶς τῶν μελισσῶν δὲν γί-
νεται χρῆσις ὀπλοφόρων.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέ-
λους Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας
τῶν νήσων παρατείνονται καὶ μέχρι τέ-
λους Ὀκτωβρίου.

Γ'. Ποινάι.

5. Ὅστις τῶν μελισσοκόμων παραλεί-
ψῃ νὰ δηλώσῃ τὰ μελισσιὰ του ἐντὸς τῆς
παρὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὀριζομένης προθεσμίας,
ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλιπῶς, υποβάλλεται
ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων
τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ εἰς πρόστιμον ἢ
χρηματικὴν ποινὴν, ἴσῃν μὲ τὸ τρίπλουν
τοῦ φόρου τῶν μελισσῶν τὰ ὁποῖα ὑπέ-
κυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὡσάκις ὁ
φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων μελισσῶν δὲν
ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 20, ἢ δὲ χρημα-
τικὴ ποινὴ ὡσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἴ-
ναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου
ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηνυτήν.
Δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀ-
μοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμή-
σεως οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

6 Αἱ περὶ πειθαρχικῶν καὶ χρηματικῶν
ποινῶν καὶ προστίμων ὡς καὶ περὶ πολι-
τικῶν ἀποζημιώσεων διατάξεις τῶν ἄρ-
θρων 5, 11, 13 καὶ 14 τοῦ περὶ φόρου
ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ ἔτος 1856 νόμου,
ἐφαρμόζονται ἀπαρallάκτως καὶ ὡς πρὸς
τὸν φόρον τῶν μελισσῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρος εἰσπράτ-
τεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ
τῇ βάσει τῶν μὲν δηλώσεων τὴν ἀ. Ὀκτω-
βρίου, τῶν δὲ πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθ-
μήσεως, ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τὸν Τα-
μίαν οἱ χρηματικοὶ πίνακες. Τὰ ἔξοδα τῆς
ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται καὶ εἰς

πράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 2
τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν
ζώων διὰ τὸ 1856 νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τοῦ προϊόντος τῶν Λακωνικῶν
μελισσῶν.

8. Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερο-
μένου διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς κηροῦ
καὶ μέλιτος τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ
Γυθείου ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος 10 τοῖς
100 καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα διὰ
λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς
διατάξεις τῶν ἄρθρων 49—55 τοῦ περὶ
βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων
φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρ-
πίας νόμου ΣΟΖ'.

Ἐ' Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1856.

156. ΠΕΡΙΔΗΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Τῆς ἐν Ἑλλάδι Μεσηρῆ καὶ παίδευσως
ἀπὸ τοῦ 1829 μέχρι τέλους τοῦ 1855, μετὰ
στατιστικῶν σημειώσεων πρὸς τὴν Α.
Μεγαλειότητα.

Μεγαλειότατε.

Εἰσαγωγή. Τὴν σπουδαιότητα τῶν κα-
θηκόντων, ἅπερ πρόκειται τῇ θέσει, εἰς
ἣν ἡ εὐμένεια καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Υ.
Μ. μ' ἐκάλεσεν ἄρτι, καταμετρήσας, κύ-
ριον προειλόμην σκοπὸν, ἵνα διὰ τῆς ἐκ-
τελέσεως τῶν ἐθνωφελῶν τῆς Υ. Μ. βου-
λευμάτων φανῶ ἄξιος ταύτης καὶ χρήσι-
μος τῇ πατρίδι. Ἐπιστήσας κατὰ ταῦτα
τὸν νοῦν εἰς τὸν κλάδον τῆς δημοσίας ἐκ-
παιδεύσεως προῦθεμν σκοπὸν, ἵνα διὰ
τοῦ κύρους τῆς Υ. Μ. ἐπενέγκω εἰς αὐτὴν
τὰς βελτιώσεις ὧν δεῖται, καὶ θεραπεύσω
ὅσα τυχόν πλημμελῆ κατὰ τὸν τύπον
καὶ τὴν οὐσίαν εἰς αὐτὸν διάκεινται, κα-
ταστήσω δ' αὐτῶ τὴν δημοσίαν ἐκπαιδευ-
σιν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς
παρούσης ἐποχῆς, καθ' ὅσον τοῦλάχιστον
ἐπιτρέπουσι τοῦτο τὰ μέσα, ἅπερ κεκτή-
μεθα. ἵνα δὲ ἐκ τελείας ὅσον οἶόν τε δια-
γνώσεως τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν ἀποτελεσ-
μάτων περιέλθω πρὸς τὸ σκοπούμενον,
ὑπὸ τῆς πείρας τοῦ παρεληλυθότος δια-
φωτιζόμενος ὁ καλὸν (γάρ) τὸ δύνασθαι
ἐταῖς τῶν ἄλλων ἀγνοήμασι πρὸς τὸν

«ὅπως χρῆσθαι παραδείγμασι (Διόδ. Ιστορ. αὐτῶν).» ἐγένετο χρεια ἐπ' ἄλλοις ἐν ἀναδράμῳ εἰς αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἱστορίας τῆς ἀπὸ τοῦ 1829 δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ διέλω πάσας τὰς ἑκτοτε μέχρι τοῦ νῦν φάσεις αὐτῆς. Συλλέξας πρὸς ταῦτα ὅσας τὰ ἐνυπάρχοντα μέσα, ἡ εὐκαιρία καὶ ὁ βραχυὲς τῆς παρούσης λειτουργίας μου χρόνος μοι παρέσχον πληροφορίας, συνέταξα τὴν ὑποβαλλομένην τῇ Υ. Μ. ἱστορικὴν ταύτην ἐκθέσιν τῆς πορείας τῆς δημοσίας ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ τοῦ 1829, ὡς εἴρηται, μέχρι τέλους τοῦ 1855 ἔτους. Ἐκ ταύτης θέλει ἐπ' ἄλλοις καταρτιῇ ἡ μεγάλη ἀνάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς διανοίας διὰ τῆς προόδου τῶν γραμμάτων ὑπὸ τὰ σκῆπτρα τῆς Υ. Μ. θεμένης ἐν τοῖς κυριωτάτοις αὐτῆς μελήμασι καὶ τὴν διὰ πάσης θυσίας προαγωγὴν τῶν φώτων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ αὐτῶν ἐστία.

«Ἄνδρι σοφῷ, βασιλείαν παραλαβόντι πῶς οὐκ ἐστὶ συνισταμένου καὶ μηδὲν ἀντιτείνοντος, περὶ τί πρῶτον ἦν σπουδάζειν προσήκον ἢ παιδῶν ἐκτροφὴν, καὶ πῶς ἀσκήσιν, ὅπως μὴ διαφύροι, μηδὲ παραχῶδεις γένοιτο τοῖς ἡθεσιν, ἀλλ' οἷς ἐν τι κοινὸν ἀρετῆς ἔχουσιν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πλατύνεσθαι καὶ τυπούμενοι συμβαίνειν ἄλλήλοις, (Πλουτ. ἐν Συγκρ. Λυκ. καὶ Νουμ.).»

Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐκθέσει, Μεγαλειότατε, μένει τριετής διάλειμμα (ἀπὸ τοῦ 1831 — 1833) ἀνεξερεύνητον σχεδὸν, διότι δὲν ἡδυνήθη, τὸ νῦν εἶναι, ἕνεκα ἐλλείψεως ἀποχωρῶσιν πληροφοριῶν, νὰ συναπαρτίσω τοῦ διαστήματος τούτου τακτικὴν ἔποψιν. Οὐδεμίαν ἐγένετο ἄχρι τοῦδε ἐπίσημος ἱστορικὴ ἐκθέσις, καθ' ὅσον ἐγὼ γινώσκω, τὰ γράμματα ἀφορῶσα, ἵνα ἐκ ταύτης ὠδηγήθῃ πρὸς συλλογὴν καὶ ἐξακριβωσιν τῶν ἀναγκαίων εἰς ταύτην στοιχείων. Ἐλπίζω ὅμως, Μεγαλειότατε, ὅτι διὰ χρόνου θέλω δυνήθῃ καὶ τοῦτο νὰ κατορθώσω δι' ἐνδελεχοῦς ἐπιμελείας περὶ τὴν ἀνέρεσιν καὶ διάταξιν τῶν ἐρικυίων μοι βοθημάτων.

Γινώσκω δὲ νὰ διχάσω, χάριν εὐκρινείας,

κατὰ μέρος τὰ περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν τριῶν βαθμῶν τῆς παρ' ἡμῖν δημοσίας ἐκπαιδεύσεως (κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτάτης) ἀρχομαι ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐπόψεως τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἥτις διαπλάττουσα τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς νεολαίας, βραδυτέρον περιερχομένης εἰς ἄμασον συνάφειαν πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἦτοι διαπιστευομένης τὴν διοίκειν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, ἢ εἰς ἰδιωτικὰ ἐπαγγέλματα τρεπομένης, θεωρεῖται πολλῆς σπουδαιότητος μητρὶν ἔχουσα καὶ τελειὰν διὰ τοῦτο τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διευθυνόντων τὰ κατ' αὐτὴν ἀπαιτοῦσα. Θέλω δὲ διέλθει συνοπτικώτερον μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ 1829 ἄχρι τέλους τοῦ 1849 χρονικὸν διάστημα, ἅτε μὴ ὑπαρχουσὶν διὰ ταῦτα τὰ ἔτη ἀποχωρῶσιν ἐπισήμων γενικῶν ἐκθέσεων, οὐδὲ δημοσίων γραμμάτων τὰ καθ' ἕκαστα αὐτῶν ἐν λεπτομερεῖᾳ ἀφορῶντων, ἐκτενέστερον δὲ ὁπωσοῦν καὶ λεπτομερέστερον τὰ ἔξης ἔτη 1850 — 1855. Τὸ ἔργον τοῦτο διήρξα, Μεγαλειότατε, εἰς πέρας αὐτοῦ περιόδους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκείνου καταστάσεως τῆς παιδείας ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς διοργανώσεως τῶν παιδευτηρίων, ἐξ οὗ προέρχεται καὶ ἡ ἀνισότης τῆς διακριτικῆς τῶν εἰρημένων περιόδων.

I.

Μέση ἐκπαίδευσις.

Ἡ μέση ἐκπαίδευσις, Μεγαλειότατε, ὑποδικαίρεται εἰς δύο περιόδους, ὧν ἡ μὲν περιλαμβάνει τὴν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις γινομένην διδασκαλίαν, ἡ δὲ τὴν ἐν τοῖς Γυμνασίοις, ἀρχομένην ἐνθα ἡ πρώτη καταλήγει.

Ἡ περίοδος τῆς σχολικῆς διδασκαλίας ἐστὶ τριετής, διὰ τῆς διδασκαλίας ταύτης οἱ παῖδες κτῶνται τὰς μᾶλλον ἀναγκαίους εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ πρακτικὸν βίον γνώσεις, ὅς δύνανται νὰ ἐπεκτείνωσιν οἱ βουλόμενοι καὶ δυνάμενοι, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων εἰς τὰ Γυμνάσια, δι' ἃ μάλιστα παρασκευάζονται κυρίως οἱ μελλοῦντες ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις.

Ἡ περίοδος τῶν Γυμνασιακῶν μαθημάτων ἐστὶ τετραετής. Οἱ εἰς ταῦτα διδασκόμενοι ἐξέρχονται κακιστὲς ἐκπαιδευμένοι ἐκ γυμνασίου παιδεύσαντες, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἱκανοὺς εἰς ἀκρόασιν καὶ μάθησιν ἐπιστημῶν ἐν τῷ ἐπαγνώμῃ τῆς Υ. Μ. Πανεπιστημίου. ἢ ἐν ἄλλοις τῆς σοφῆς Εὐρώπης ἢ, ἐὰν ᾖτοι ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων, ἢ ἄλλων περιστάσεων δὲν προδῶσιν εἰς ἐκμάθησιν ἐπιστημῶν, τρεπόμενοι εἰς διάφορα χρήσιμα ἐπαγγέλματα εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ μετέρχωνται ταῦτα ἐπιτυχῶς, ἂν εἰς τὴν ἐπαγγελίαν αὐτῶν ἀρχῇ ἡ γνώσις τῶν ἐκγυμνασίων παιδευμάτων καὶ δὲν ἀπαιτῆται ἐπιστημονικὴ μάθησις.

II.

Μαθήματα.

Τὰ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις, ὅπως ὦν γεῖχουσι, διδασκόμενα μαθήματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

Στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης μετὰ τῆς γραμματικῆς, ἱερὰ ἱστορία κατὰ τῆς πίστεως, ἀρχαὶ τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς, πρακτικὴ ἀριθμητικὴ καὶ ἀρχαὶ τῆς γεωμετρίας, γεωγραφία ποίη, Ἑνική ἱστορία ἐν συνόψει καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐκτενέστερον, καὶ Καλλιγραφία.

Τὰ δὲ ἐν τοῖς Ἰουμανοῖς εἰσὶ τὰ ἑξῆς. Ἑλληνικὴ γλῶσσα δι' ἐρμηνείας γραμματικῆς τε καὶ πραγματικῆς. Ἑλλήνων περὶ ἱστορίας καὶ ποιητῶν, θεωρητικὴ ἀριθμητικὴ, γεωμετρία, ἀλγεβρα, στερεομετρία καὶ ἐπίπλευς τριγωνομετρία, πειραματικὴ φυσικὴ, στοιχεῖα φιλοσοφίας, γεωγραφία μαθηματικὴ καὶ φυσικὴ, ἱστορία μετὰ εἰσαγωγῆς γεωγραφικῆς τῶν καθ' ἑκάστην ἐθνῶν, Γαλλικὰ καὶ Λατινικὰ, καὶ ἐν τοῖς Ἀθήναις Γυμνασίοις Γερμανικὰ καὶ ἔτι Ἀγγλικά, ἅπερ εἰσῆχθησαν πρότερος καὶ εἰς τὰ Γυμνάσια τῆς Σύρου καὶ τῶν Πατρῶν.

III.

Προσωπικόν.

Ἐκαστον τέλειον Ἑλληνικὸν σχολεῖον (σχολαρχεῖον) ἔχει ἓνα σχολάρχην καὶ τρεῖς διδασκάλους τῆς Ἑλληνικῆς καὶ λοιπῶν μαθημάτων, Α. Β. καὶ Γ. τάξεως. Ἐξ

τινα τῶν σχολαρχείων ὑπάρχουσι καὶ διδασκαλοὶ τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ τῆς καλλιγραφίας.

Τὰ πλείστα τῶν σχολείων τοῦ Βασιλείου ἔχουσιν ἄλλα μὲν τρεῖς, ἄλλα δὲ δύο καὶ ἄλλα ἐν μόνον διδασκαλον κατὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως ἐν ᾗ ἴδρυνται.

Εἰς ἕκαστον τῶν ἐν Ἀθήναις σχολείων τοῦ πλήθους ἐνεκα τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἐκ τούτου εὐρυχωρίας τῶν καταστημάτων, εἰσὶ διωρισμένοι εἰς ἐπιστάτης καὶ εἰς ὑπέρτης.

Τὰ δύο σχολεῖα τῶν Ἀθηναίων ἔχουσι καὶ ἀνὰ ἓνα βοηθὸν διδάσκοντα ἐν τμήμα τῆς μικροτέρας τάξεως.

Ἐκαστον Γυμνάσιον συγκροτεῖται ἐξ ἑνὸς Γυμνασιάρχου, ἐξ Καθηγητῶν καὶ ἑνὸς διδασκάλου τῆς Ἰχνογραφίας. Εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις δύο Γυμνάσια ὑπάρχουσι κοινοὶ εἰς ἀμφοτέρω εἰς Καθηγητῆς τῆς Γερμανικῆς καὶ ἑτεροῦ τῆς Ἀγγλικῆς, δὲν ἔχουσι δὲ διδασκάλου Ἰχνογραφίας. Καὶ εἰς τὸ τῶν Πατρῶν καὶ τὸ τῆς Σύρου διωρίσθησαν πρότερος χρόνου καὶ καθηγηταὶ τῆς Ἀγγλικῆς εἰς ἀνὰ ἕκαστον.

Δι' ὅν λόγον τὰ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἔχουσιν καὶ ἐπιστάτην καὶ ὑπέρτην, διὰ τὸν αὐτὸν ἔχουσιν τοιοῦτους καὶ τὰ ἐνταῦθα δύο Γυμνάσια. Τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους Γυμνάσια ἔχουσιν, ἴσως ἀτόπως, μόνον ὑπέρτας.

IV.

Μισθοδοσία.

Οἱ Γυμνασιάρχαι λαμβάνουσι κατὰ μῆνα ἕκαστος δραχ. 300
Οἱ Καθηγηταὶ ἀνὰ » 250
Οἱ τῆς Γαλλικῆς Καθηγηταὶ . . » 200
Οἱ τῆς Ἀγγλικῆς, ὁ μὲν τῶν Ἀθηναίων καὶ εἰς τὰ δύο Γυμνάσια διδασκῶν » 250
Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Γερμανικῆς » 250
Οἱ δὲ τῆς Σύρου καὶ τῶν Πατρῶν » 200
Οἱ ἰχνογράφοι ἀνὰ » 160
Οἱ ἐπιστάται » 50
Οἱ ὑπέρται » 30
Οἱ Σχολάρχαι λαμβάνουσιν ἕκαστος κατὰ μῆνα ἀνὰ » 200

Οἱ διδάσκαλοι Γ. τάξεως	»	460
Οἱ » Β. » 	»	430
Οἱ » Α. » 	»	400
Οἱ βοηθοὶ τῶν σχολείων Ἀθηνῶν »		50
Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἀνά		400 ἢ 430
Οἱ τῆς Καλλιγραφίας διδάσκαλοι ἀνά		50 ἢ 400
Οἱ ἐπιστάται τῶν σχολείων	»	50
Οἱ ὑπηρέται	»	30

V

Προσόντα.

Πρὸ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 διωρίζοντο εἰς τὰς διδασκαλικὰς καὶ καθηγητικὰς ἑδρας οἱ τέως ἀνεγνωρισμένοι ὡς παλαιοὶ διδάσκαλοι καὶ οἱ παρέχοντες δείγματα ἱκανότητος περὶ τὴν διδασκαλίαν. Ἐκτοτε δὲ ἀπαιτήθη νὰ ὑποδεικνύωσιν οἱ μὲν ζητοῦντες νὰ διορισθῶσι διδάσκαλοι, ὅτι ἐδιδάχθησαν τελείως τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα καὶ κέκτηνται πείραν εἰς τὴν διδασκαλίαν, διδάξαντες εἰς δημοσιὰ σχολεῖα, ἢ καὶ ἰδιωτικὰ ὁμοίομορφα τοῖς δημοσίοις ἢ νὰ διδῶσιν ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς. Οἱ δὲ καθηγηταί, ὅτι ἐσπούδασαν εἰς Πανεπιστήμιον, καὶ νὰ ὑποβάλλωνται ἔτι εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν. Ἐπὶ τῶν προσόντων τούτων τῶν τε διδασκάλων τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων ἐπενέχθη τροποποίησις διὰ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1850, δι' ἧς ἀπαιτήθησαν πλείω καὶ βεβαιότερα ἐχέγγυα τῆς ἱκανότητος τῶν προκειμένων ν' ἀναλάβωσι τὴν διδασκαλίαν τῆς νεολαίας. Ὁ μὲν θέλων κατὰ τὸ διάταγμα τοῦτο, νὰ διορισθῇ διδάσκαλος Ἑλληνικοῦ σχολείου ἀπὸ τοῦ 1851 καὶ ἐξῆς, ἢ νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ ἰδιωτικῶς διδάσκειν, ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι διήλθε τὴν σειράν τῶν μαθημάτων τῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῷ ἐν αὐτῷ Φροντιστηρίῳ καὶ προσεκτίσας τοὺς διαιτέρας τελειοποίησιν. Ὁ δὲ καθηγητὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάξῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοὺς ἀπαιτούμενους τελειοδιδάκτου δίπλωμα.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ διάταγμα τοῦτο ἐξαιρεῖ

τῶν διαληφθεῖσων ὑποχρεώσεων τοῦς τέως ἀνεγνωρισμένους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Καθηγητὰς καὶ Ἑλληνοδιδασκάλους, τὸ ὑπουργεῖον, ὅσας ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ πληροφορεῖται ὅτι διδάσκαλός τις ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἐκτίσας διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς μελέτης τὴν ἀπαιτούμενην ἱκανότητα, προάγει αὐτὸν εἰς θέσιν Καθηγητοῦ διὰ Β. Διατάγματος προσφεύγον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 ὀργανικοῦ Διατάγματος, διότι ἄλλως ἤθελον μένει ἐλλείψει Καθηγητῶν, τὰ πλείστα τῶν Γυμνασίων ἀτελεῖ. Εἰς τὰ περὶ τούτου ἐπέστησα ἤδη σπουδαίως τὴν προσοχὴν μου, Μεγαλειότατε, ὅπως δυνήθωμεν, ἐμψυχούντες ἐκ παντὸς τρόπου τὴν μόρφωσιν Καθηγητῶν ἐν τῷ ἐνταυθα Πανεπιστημίῳ καὶ τοῖς τῆς σοφῆς Εὐρώπης νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρότερον τὰ περὶ τούτων ὥρισμα ἐν τῷ Διατάγματι τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1850, ἐκκαθαρίσωμεν δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα διδασκαλικά Καθηγητῶν τινων, ἐν δὲ δυνήθωσιν ἐν καιρῷ ν' ἀποδείξωσιν οὗτοι ἀρμοδίως ὅτι ἐκτίσαντο διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς μελέτης τὰ εἰρημένα προσόντα.

VI

Περίοδ. Α. (1829 μέχρι τέλους τοῦ 1830.)

Οἱ πλείστοι τῶν καταθεσάτων τὰ ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος νικηφόρα ὅπλα τῶν ἐκφυγόντων τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν σφαγὴν φιλομαθῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπεξεδύθησαν εἰς τὸν κατὰ τῆς ἀμαθείας ἀγῶνα προσέφυγον δὲ εἰς τὰ τότε ἐνισχυθῆναι ὑπὸ τῆς οὐδέποτε ἐκλείψασθαι Ἑλληνικῆς φιλομουσίας διατηρούμενα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, μάλιστα δὲ εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ διαπύλην τῆς κοινότητος αὐτῆς ὑφιστάμενον καὶ ὑπὸ τοῦ νῦν ἐν Ναυπλίου ἐπαξίως γυμνασιαρχοῦντος διευθυνόμενον. Συσταθέντος δὲ κατὰ πρῶτον τότ' (1829) ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου Ι. Καποδιστρια τοῦ Κεντρικοῦ λεγομένου σχολείου κατὰ τύπον Γυμνασίου διοργανωθέντος, συνέβη εἰς αὐτὸ πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοὺς 500 παιδείας διψῶντας νέους, ὧν αἱ πλείετοι μετέσχον πολλῶν προη-

γυμνάζων μαχῶν ἐν τοῖς τοῦ Ἄρεος παι-
δαίσι.

Ἔνιοι τῶν νῦν διδασκάλων, καθηγητῶν
καὶ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι διατελούντων
καὶ εἰς ἄλλα ἰδιωτικὰ ἔργα εὐδοκίμως ἐ-
πιδοθέντων εἰσι καρποὶ τοῦ Κεντρικοῦ
τούτου Σχολείου, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ
ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πρότερον, καιροῦ δὲ
ἀρμοδίου ἐπισταθέντος, ὑπὲρ τῶν γραμ-
μάτων ἀγωνισαμένου μακαρίτου Γεννα-
δίου. Συγχρόνως δὲ ἡ μικρὸν μετὰ ταῦ-
τα, συνεκροτήθησαν καὶ ἄλλα κατὰ τὰς
ἐλευθερίας τότε τῆς Ἑλλάδος πόλεις Ἑλ-
ληνικὰ Σχολεῖα, ἐν μὲν ταῖς ἐν Πελοπον-
νήτῳ 18, εἰς ἃ ἐφοίτων, κατὰ τὴν τοῦ
τότε Γραμματέως τῆς Παιδείας ἔκθεσιν,
μαθηταὶ 694, ἐν δὲ ταῖς Ἑλληνικαῖς νή-
σοις 34 περιλαμβανόμενα μαθητὰς 1712

Νέαν λαβούσης κατὰ τὸ ἐπὶ 1830
ἔτος ἔντασιν τῆς Ἑλληνικῆς φιλομαθείας
καὶ τῶν μέσων τῆς Κυβερνήσεως ὅπου οὖν
βελτιωθέντων ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων καὶ
τῶν μαθητῶν ἀναλόγως κῆξησε κατὰ τὴν
ἐξῆς ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τότε Γραμμα-
τέως τῆς παιδείας, ἐξαγομένην σημεί-
ωσιν.

Ἐν Πελοπον. Ἑλλ. Σχολ.	49	μαθ.	765
Ἐν ταῖς Νήσοις	»	»	18 » 1073
Ἐν τῇ Δυτ. Ἑλλ.	»	»	1 » 40
Ἐν τῇ Ἀνατ. Ἑλλ.	»	»	1 » 40
Ἐν ἄλλαις καταστ.	τῆς Κυβερ.		160

Τὸ ὅλον 2,528

Παρακτὸς δὲ τῶν δημοσίων διδασκο-
μένων ἐδιδάσκοντο καὶ εἰς ἰδιωτικὰ Σχη-
λεῖα ἀλληλοδιδασκτικά τε καὶ Ἑλληνικά
ἢ κατ' οἶκον περὶ τοὺς 2000 μαθητὰς
μόνον κατὰ τὴν Πελοπόννησον.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τούτου μέ-
χρι τῆς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐλευ-
σεως τῆς Υ. Μ. δὲν γνωρίζεται ἡ στατι-
στικὴ τῶν σχολείων κατ' ἀκρίβειαν, ἅτε,
ὡς εἴρηται, μὴ ὑπαρχουσῶν, ἐφ' ὅσον ἡδυ-
νίστην νὰ πληροπορηθῶ δημοσίων ἐκθέσεων
περὶ αὐτῶν.

VII

Παρίοδ. Β'. (1833 μέχρι τέλους τοῦ 1835)

Μετὰ τὴν εὐτυχῇ ἔλυσιν τῆς Υ. Μ.

τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς φιλομαθείας,
τυχὸν τῆς διαπύρου Βασιλικῆς ὕμῶν προ-
στασίας, ἀνεπτύχθη ζωηρότατον καὶ τὰ
κατὰ τὰ εκπαιδευτήρια, διὰ τῆς ὕμετέ-
ρας προνοίας καὶ ἐπινεύσεως, διετάχθησαν
ἐπὶ τὸ βασιμότερον, τυχόντα τακτικωτέ-
ρας διοργανώσεως, κατὰ τὰ ἐν τῇ σοφῇ
κῦρώπῃ περὶ τούτων κείμενα νομοθετή-
ματα. Καὶ δὴ ἡ Υ. Μεγαλειότης, γνωῦσα
κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο ἀπόφθεγμα ὅτι
«ἀρχὴ πολιτείας ἀπάσης νέων τροφὰ»
διὰ πατρικῆς ὄντως προνοίας διέταξε τῇ
23 τοῦ Νοεμβρίου 1833 τὴν ἐν Ναυπλίῳ
σύστασιν Γυμνασίου καὶ Ἑλληνικοῦ σχο-
λείου καὶ τὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κα-
ταβολὴν τῶν μηνυζίων μισθῶν τῶν ἐν αὐ-
τοῖς διδασκόντων μέχρι τῆς συστάσεως
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ἐξ οὗ ἐμελ-
λον ἐξῆς νὰ πληρόνωνται οὗτοι. Τὰ κατα-
στήματα ταῦτα ἀπέφερον ἐτησίως καρ-
ποὺς ἀξίους τῶν προσδοκιῶν τῆς Υ. Μ.
καὶ τοῦ ζήλου τῶν τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν
λαχόντων.

Ἀὐξήθέντων προϊόντος τοῦ χρόνου τῶν
μαθητῶν, πρὸόκησεν ἡ Υ. Μ. νὰ διατάξῃ
κατὰ τὴν 19 Αὐγούστου 1835 τὴν σύ-
στασιν καὶ ἐταίρου Γυμνασίου ἐν Μεσολογ-
γίῳ, ὑπὲρ ὅμως δὲν κατηρτίσθη καὶ τὴν
1. Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, Ἑλληνι-
κοῦ σχολείου στοιχειώδους ἐν Δημητζίῳ
ἐνθα ἀπεδείχθη ἀνάγκη τοιοῦτου. Ἐνεκα
δὲ τῶν ἐκ τῶν πανταχοῦ συσταθέντων
δημοτικῶν σχολείων ἀπολυομένων μαθη-
τῶν καὶ τελειοτράς παιδεύσεως ἐφιερμέ-
νων ἡ Υ. Μ. διέταξε κατὰ τὴν 25 Αὐγού-
στου 1835 τὴν καθίδρυσιν δύο ἐτι Γυ-
μνασίων μετὰ παρηρητημένων αὐτοῖς Ἑλ-
λην Σχολείων, ἐνὸς μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ
ἐτέρου ἐν Ἑρμουπόλει τῆς Σύρου, ἕνεκα
τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δύο τούτων πόλεων
καὶ τῆς ἐνταῦθα πληθύος τῶν μαθητιών-
των. Σημειωτέον, ὅτι τὸ ἐν Ἀθήναις Γυ-
μνάσιον κατηρτίσθη διὰ τοῦ προσωπικοῦ
τῶν τε διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ
ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου. Συγχρόνως
δὲ ἐν τῷ αὐτῷ διατάγματι εὐηρεστήθη ἡ
Υ. Μ. νὰ διατάξῃ τὴν σύστασιν καὶ δέκα

Ἑλληνικῶν σχολείων, ὧν ἔδρααι προσδιωρίσθησαν ἡ Τρίπολις, ἡ Σπάρτη, αἱ Καλάμαι, αἱ Πάτραι, τὸ Μεσολόγγιον, ἡ Ἀμφισσα ἡ Λαμία, ἡ Χαλκίς, ἡ Ἰδρυα καὶ ἡ Τήνος, μισθοδοτουμένων πρὸς ὥραν τῶν διδασκάλων τῶν μὲν ἐννέα πρῶτον ὑπὸ τοῦ τότε ὑφισταμένου Ἑκκλησιαστικοῦ Ταμείου, τοῦ δ' ἐν Τήνῳ ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τὰ διδασκῆτῆρια δὲ ὤρισθη νὰ χορηγήσωσιν αἱ κοινότητες ἐν αἷς ἰδρύθησαν τὰ εἰρημμένα Σχολεῖα. Διατάχθη ἔτι συγχρόνως καὶ ἡ σύστασις στοιχειώδους Ἑλλην. σχολείου ἐν Σίφνῳ ὑπὸ τῆς κοινότητος αὐτῆς διατηρουμένου. Παρεκτός δὲ τῶν ἀνωτέρω ὑπεδείχθη ἀνάγκη σχολείων Ἑλληνικῶν καὶ ἐν Ἀϊδρω, Νάξῳ, Θήρᾳ, Σκύρῳ, Ὑπάτῃ Πραστῶ, καὶ Πύργῳ. Ἡ Υ. Μ. πρόθυμος αἰεὶ εἰς τὸ νὰ τείνῃ χεῖρα ἀρωγὸν ὅπου πραγματικὴ ἀνάγκη ὑποφαίνεται, καὶ ἠδούκησε νὰ διατάξῃ κατὰ τὴν 13 Αὐγούστου 1835 τὴν σύστασιν τοιούτων ἐν τοῖς μνησθεῖσι τόποις· ὤρισθη δὲ νὰ ἔχῃ ἕκαστον τούτων ἀνὰ μίαν τάξιν, τὴν κατωτάτην· διότι δὲ ἦσαν ἔτι ἐν αὐτοῖς παρσκευασμένοι μαθηταὶ δι' ἀνωτέρας τάξεις. Τὰ καθιδρύματα ταῦτα, ἅπερ ἡ φιλομουσία τῆς Υ. Μ. ἐγκατέστησε, γεγόνασιν οἶοναι φυ-ῶρια, ἐξ ὧν ἐμελλον ὀφειζέσθαι νὰ καταρτισθῶσι τελειότερα ἐκπαιδευτήρια καὶ διαδοθῇ οὕτως ἀνωτέρα παιδεία εἰς τὸ ἔθνος, ὅπερ δι' αὐτῆς μόνης καὶ πάλαι ἀνεδείχθη ἐν τῷ κόσμῳ, αὐτὸν βαθμυδὸν ἐξημερῶσαν, καὶ εὐκλεῖς κατέλιπε μνημόσυνον, ὅπου τῆς γῆς μετινέχθη ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ ἡ ἀρδεύουσα πρὸς ἀγλαάν καρποφορίαν τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν σοφία.

VIII

Περιοδ. Γ'. (1836 μέχρι τέλους τοῦ 1849)

Εἰς παρασκευὴν τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω πορείας τῶν γραμμάτων, ταῖς γνώμαις τῆς συσταθείσης τότε πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς χρησαμένη ἡ Υ. Μ. ἐξέδωκε τὸ κανονίζον τὰ κατὰ τὸ Κράτος Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ Γυμνάσια ὀργανικὸν Β. Διάταγμα, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836, ὅπερ ἔκτοτε δια-

τελεῖ ἐν ἰσχύϊ, τροποποιηθὲν μὲν τοι ἐν μέρει διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1850 Β. Διατάγματος, ὀρίζοντος τὰ προσάντα ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν ἀπὸ τοῦ 1851 ἐκζητοῦντες νὰ διορισθῶσιν ἐλληνοδιδάσκαλοι καὶ Καθηγηταί, ὡς ἐποίησάμην ἡδὲ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ περὶ τούτου λόγον. Ἐτερον δὲ Β. Διάταγμα τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1850 ὥρισεν ὥστε αἱ μεταθέσεις τῶν ἐλληνοδιδασκάλων νὰ γίνωνται διὰ διατάγματος τῆς Υ. Μ. καὶ οὐχὶ διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ, ὡς ἦν ὀρισμένον πρότερον διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 25 Ἀπριλίου 1834.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὀργανικὸν διάταγμα, ὀρίζονται Α'. τὰ εἴδη τῶν διδασκῆτῶν κατὰστημάτων. Β'. τὰ περὶ Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Γ'. Περὶ τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς Ἑλλ. Σχολείοις καὶ περὶ τῶν ὥρων τῶν καθ' ἕκαστον μαθημάτων. Δ'. Ἡ διαιρέσις τοῦ σχολιακοῦ ἔτους καὶ τὰ περὶ παραδοχῆς, προόδου, ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν. Ε'. Τὰ περὶ διδασκῶν τῶν Ἑλλ. σχολείων. ΣΤ'. Περὶ ἐφοριῶν καὶ τοπικῆς πειθαρχίας τῶν Ἑλλ. Σχολείων. Ζ'. Τὰ περὶ ἐπισκέψεων τῶν σχολείων. Η'. Περὶ Γυμνασίων καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Θ'. Περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς διδασκαλίας, καὶ περὶ τῶν ὥρων τῶν καθ' ἕκαστον μαθημάτων. Ι'. Περὶ διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς, ἐξετάσεων, ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ βραβείων τῶν μαθητῶν. ΙΑ'. Τὰ περὶ καθηγητῶν. ΙΒ'. Περὶ εὐταξίας καὶ πειθαρχίας. ΙΓ'. Περὶ ἐπισκέψεων τῶν Γυμνασίων. ΙΔ'. Τὰ περὶ ἰδιωτικῶν διδασκῶν κατὰστημάτων καὶ ΙΕ'. Ἰδιαίτεροι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκόντων διατάξεις, καὶ τέλος τὰ περὶ διδασκῶν βιβλίων.

Κατὰ τὴν τρίτην ταύτην περίοδον συνεστήθησαν τὸ ἐν Πάτραις Γυμνάσιον, καὶ ἐν ἄλλοις Ἑλληνικὰ σχολεῖα πλήρη, δηλαδὴ ἔχοντα σχολάρχην καὶ τρεῖς διδασκάλους Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξιος, ἥτοι σχολαρχεῖα ἐν ἐκείναις ταῖς πρωτεύουσαις τῶν Νομῶν

ἐν αἷς δὲν ὑπῆρχον πρότερον, ἢ ὑπῆρχον ἀτελῆ ὁμοίως καὶ ἐν ἄλλαις τισὶ πόλεσιν ὅπου ἢ τε κεντρικὴ θέσις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἀπῆτει τοῦτο. Ἐνεκαθιδρύθησαν ἔτι καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας πόλεις Ἑλληνικὰ σχολεῖα τὰ μὲν ἔχοντα τρεῖς διαφορῶν τάξεων διδασκάλους, τὰ δὲ δύο, τὰ δὲ ἓνα μόνον. Πᾶσαι δὲ αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δαπάναι κατεβάλλοντο παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου, εἰς ὃ συνεχωρεύθη καὶ τὸ πρότερον χωρὶς ὀρισταμένον ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον. Πόλεις τινές, ὅσων ὁ Πειραιεὺς κλ. ἐπιθυμοῦσαι νὰ καταστήσωσιν, ἦτοι ἐξ εὐγενοῦς φιλοτιμίας, ἢ ἐξ ἀνάγκης τελειότερα τὰ ἐν αὐταῖς σχολεῖα, προσέθηκαν ἰδίαις δαπάναις καὶ ἑτέροις διδασκάλους διορίζοντες ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ καθ' ἕκαστα τῶν προειρημένων Γυμνασίων καὶ τῶν Ἑλλ. σχολείων δὲν ἡσυνήθησαν νὰ ἐξακριβώσω, διότι, παρεκτός τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γυμνασίων καὶ σχολείων τούτων, τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, (οἵτινες κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς παρούσης περιόδου 1849 συνεποσοῦντο εἰς 28 καθηγητάς, 5 διδασκάλους Ἱ-γιογραφίας καὶ 120 Ἑλληνοδιδασκάλους), τῶν ἐν τοῖς διὰ διαφορῶν ἐνιαυτῶν προϋπολογισμοῖς σεσημειωμένων προσῶν τῶν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν διδασκόντων καὶ τὴν δαπάνην τῶν καθημέραν ἀναγκῶν τῶν καταστημάτων, ὡς καὶ τινων σημειώσεων ἐν τινὶ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργείου ὑπ' ἀριθ. 8808 τῆς 18 Ἰουλίου 1844 περὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἀναδιβαζούσης, τὸν μὲν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλ. σχολείων διαφορῶν τάξεων εἰς 51 ἐκ τε τῶν δήμων καὶ τοῦ δημοσίου συντηρουμένων, τὸν δὲ ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν εἰς 4, 500, δὲν εὗρον μέχρι τοῦδε γενικὸν τι νὰ ἐπίσημον ἐλεγχον ἀφορῶντα τοὺς ἐγγραφομένους καὶ ἀπολυομένους καθόλου ἢ καθ' ἕκαστα αὐτῶν μαθητάς. Ἄν ὑπῆρχον ἐνικαύσαι γενικαὶ ἐκθέσεις, ἢ μερικαὶ ἀκριβεῖς, ἤθελεν ἐξακριβωθῇ ἡ γενομένη ἐτησίως αὐξήσις ἢ μείωσις τῶν διδασκομένων καὶ ἀνευρεθῶσιν τὰ αἷτια τούτων.

Διὰ ταῦτα διήλθον ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει ἐπιτροχάδην καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τέλους 1849 διάστημα. Ἐπιφυλάττομαι δὲ νὰ ἐκθέσω λεπτομερέστερον τὰ περὶ τῆς μέσης ἐκπαίδευσως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἂν ἀνευρεθῶσι που πληροφορίαι. ἵνα δὲ εἰς τὸ ἐξῆς ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις τελείαν γνῶσιν καὶ κατὰ λεπτομέρειαν τῆς πορείας τῆς ἐκπαίδευσως, θέλω αὐτὶκα παραγγίλει νὰ πέμπωνται ἐτησίως εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀκριβέστατοι ἐλεγχοὶ τῶν ἐγγραφομένων μαθητῶν, τῶν ἀπολυομένων καὶ τῶν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν προδιβαζομένων. Ἐκ τούτων συντασσόμενος κατ' ἔτος γενικὸς πίναξ θέλει καταδεικνύει λεπτομερῶς τὴν γενομένην ἐκασταχοῦ πρόοδον, καὶ λαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον ἐντεῦθεν ἀφορμὴν ν' ἀνευρεθῇ τοῦς λόγους δι' οὓς γίνεται ἐν ἄλλοις μὲν παιδευτηρίοις περισσοτέρα πρόοδος, ἐν ἄλλοις δὲ οὐ· διὰ τῆς δημοσιεύσεως δὲ τῶν πινάκων τούτων θέλει διεγείρεται ἀμύλλα εὐγενὴς εἰς τε διδάσκοντας καὶ διδασκομένους.

Ἡ γενομένη δατάται εἰς τὰ διαληφθέντα παιδευτήρια ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς,

Ἔτος	Γυμνάσια		Ἑλληνικὰ Σχολεῖα		Ὁ ὅλικός ἀριθμὸς	
	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
1834	6264				6264	
1835	38124	60	25754	60	63876	120
1836	41976	71	71569	97	113546	68
1837	47389	32	80296	66	127685	98
1838	50602	94	80381	95	130984	89
1839	51247		79425	66	130699	66
1840	55470	33	80890	24	136360	57
1841	62142	60	81979	22	144121	82
1842	65882		88449	22	154331	22
1843	52611		84285	38	136879	37
1844	45848	48	81562	27	127460	75
1845	52848	93	95047	26	147896	19
1846	68765	4	117103	61	185868	65
1847	70857	28	171918	90	242776	18
1848	75931	99	183442	34	259274	33
1849	82700		190318	65	273018	65

IX.

Περίοδ. Δ'. (1851 μέχρι τέλους τοῦ 1855).

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως εὐκρινέστερον μνημονεύονται ἐν ἐπισήμοις γράμμασιν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Γυμνασίων καὶ ὁ τῶν ἐν αὐτοῖς καθηγητῶν, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Σχολείων καὶ τῶν διδασκάλων αὐτῶν σὺν ταῖς κατ' ἐνιαυτὸν καθ' ἑκαστὰ ψηφισθεῖσαι δι' αὐτὰ ποσότησι καὶ ταῖς γενομέναις δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως δηλοῦνται ἐν τοῖς ἐξῆς ἐνιαυσίοις πίναξιν, εἰς οὓς προστέθη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑκαστον ἐνιαυτὸν φοιτησάντων εἰς τε τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ σχολεῖα μαθητῶν καὶ τῶν λαβόντων ἀπολυτήρια· δέον δὲ νὰ σημειωθῇ, ὅτι οἱ τυγχάνοντες ἀπολυτηρίων ἦτοι σχολιακῶν ἢ γυμνασιακῶν δὲν μετέβαινον πάντες εἰς τ' ἀμέσως ἀνώτερα διδασκῆρια πρὸς τελειοποίησιν, ἀλλ' ἐτρέποντο πολλοὶ εἰς διάφορα βιωτικὰ ἐπαγγέλματα, ἐστοιχειωμένοι ἤδη ὄντες εἰς τὰ ἐγκύκλια παιδεύματα καὶ κεκτημένοι τὰς ἀπαραιτήτους εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον γνώσεις.

1850.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Ἐν Ἀθήναις	4
Ἐν Ναυπλίῳ	1
Ἐν Πάτραις	1
Ἐν Σύρῳ	1
Κατὰ δὲ τὴν 30 Σεπτεμβρίου συνεστάθησαν καὶ δύο ἕτεροι ἦτοι:	
Ἐν Λαμίᾳ	1
Ἐν Τριπόλει	1
Ἐδίδασκον εἰς ταῦτα γυμνασιάρχαι καὶ καθηγηταὶ	34
Διδάσκαλοι Ἰχνογραφίας	5
Ἐφοίτησαν εἰς πάντα μαθηταὶ	740
ἔλαβον ἀπολυτήρια	75
Εἰς διατήρησιν αὐτῶν ἐψήφισθησαν	δρ. 104,460
Ἐδαπανήθησαν	86,156 60

Σημειωτέον δὲ ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διωρίσθησαν μόνον ἀνά δύο καθηγηταὶ εἰς ἑκάτερον τῶν Γυμνασίων Λαμίας καὶ Τρι-

πόλεως, οὐδεὶς δὲ μαθητὴς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἔλαβεν ἀπολυτήριον, καθότι μίαν μόνην τάξιν μαθημάτων συνεστάθη.

Ἐν ταῖς δαπάναις καὶ τούτου καὶ τῶν ἐπιόντων ἐτῶν περιέχονται οἱ μισθοὶ τῶν τε ἐπιστατῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν καὶ τὰ εἰς σκευὴ καὶ ἔκτακτα τῶν Γυμνασίων ἔξοδα, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πάντα χορηγούμενα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος	75
Διδάσκαλοι ἐν αὐτοῖς	125
Μαθηταὶ ἐγγραφέντες	2850
» λαβόντες ἀπολυτήρια	230
Δαπάνη ψηφισθεῖσα	203700
Δαπανηθεῖσα	194901:72

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἀναφορὰς τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἦσαν εὐάρεστα.

1851

ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Ἐν Ἀθήναις	4
Ἐν Ναυπλίῳ	1
Ἐν Πάτραις	1
Ἐν Σύρῳ	1
Ἐν Λαμίᾳ	1
Ἐν Τριπόλει	1
Ἐδίδασκον εἰς ταῦτα Γυμνασιάρχαι καὶ καθηγηταὶ	38
Διδάσκαλοι Ἰχνογραφίας	5
Ἐφοίτησαν εἰς πάντα μαθηταὶ	800
ἔλαβον ἀπολυτήρια ὡς ἐγγίστα	80
Εἰς διατήρησιν αὐτῶν ἐψήφ. δρ. 104460	
Ἐδαπανήθησαν	100,234,59

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος	75
Διδάσκαλοι αὐτῶν	125
Μαθηταὶ ἐγγραφέντες	3000
» λαβόντες ἀπολυτήρια	250
Δαπάνη ψηφισθεῖσα	203,700
Δαπανηθεῖσα δραχμ.	196,787:85

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἀναφορὰς τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἔτους τούτου ἦσαν εὐάρεστα.

1852.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Ἐν Ἀθήναις	2
Ἐν Ναυπλίῳ	4
Ἐν Σύρῳ	4
Ἐν Πάτραις	4
Ἐν Τριπόλει	4
Ἐν Λαμίας	4
Ἐδίδασκον εἰς ταῦτα Γυμνασιάρχαι καὶ καθηγηταὶ	43
Διδάσκαλοι ἱχνογραφίας	5
Ἐφοίτησαν εἰς πάντα μαθηταὶ	900
Ἐλαβον ἀπολυτήρια	404
Εἰς διατήρησιν αὐτῶν ἐψηρί- σθησαν δρ.	451,320
Ἐδαπανήθησαν	434,330:50

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος	76
Διδάσκαλοι αὐτῶν	426
Μαθηταὶ ἐγγραφέντες	3170
Λαβόντες ἀπολυτήρια	300
Δαπάνη ψηφισθεῖσα	216,200
Δαπανηθεῖσα	203,669:08

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἀναφορὰς τῶν
ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν διοικη-
τικῶν ἀρχῶν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετά-
σεων τῶν ἀνωτέρω παιδευτηρίων ἦν ἐν
γένει εὐάρεστον.

1853

ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ἐν τῷ ἔτει 1852.	
Καθηγηταὶ εἰς αὐτὰ σὺν τοῖς Γυ- μνασιάρχαις	45
Ἱχνογραφίας διδάσκαλοι	5
Φοιτήσαντες μαθηταὶ	4077
Λαβόντες ἀπολυτήρια	442
Δαπάνη δι' αὐτὰ ψηφισθεῖσα	156,868
Δαπανηθεῖσα	448,902:92

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος	79
Διδάσκαλοι	433
Μαθηταὶ	3872
Ἀπολυθέντες	330

Δαπάνη ψηφισθεῖσα	223,320
Δαπανηθεῖσα	203,853:35

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἱ ἐξετάσεις,
ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν τε ἐ-
πιτροπῶν καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ἦ-
σαν καθ' ὅλα εὐάρεστοι.

1854

ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ἐν τῷ προλαβόντι ἔτει.
Γυμνασιάρχαι καὶ καθηγηταὶ κλπ..

ἐν αὐτοῖς	54
Μαθηταὶ	956
Ἀπολυθέντες	440
Δαπάνη ψηφισθεῖσα	459,820
Δαπανηθεῖσα	448,731:55

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος	80
Διδάσκαλοι αὐτῶν	434
Μαθηταὶ	4012
Ἀπολυθέντες	360
Δαπάνη ψηφισθεῖσα	226,320
Δαπανηθεῖσα	202,883:35

Ἀποτέλεσμα ἐξετάσεων κατὰ τὰς ἐπι-
σήμες ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν εὐά-
ρεστον.

1855.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι.	
Καθηγηταὶ κλπ. ἐν αὐτοῖς	52
Μαθηταὶ	968
Ἀπολυθέντες	83
Δαπάνη ψηφισθεῖσα	183,420
Δαπανηθεῖσα	150.753

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος	81
Διδάσκαλοι αὐτῶν	435
Μαθηταὶ	4200
Ἀπολυθέντες	400
Δαπάνη ψηφισθεῖσα	229,420
Δαπανηθεῖσα	240,000
Ἀποτέλεσμα ἐξετάσεων, κατὰ τὰς ἐπισή- μους ἐκθέσεις εὐάρεστον.	

Πίναξ τῶν 6 τελευταίων ἐτῶν
Γυμνάσια

Ἔτος	Ἀριθ.	Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι	Μαθηταὶ ἐγγεγραφεῖς	Ἀπολυθέντες	Δαπάνη ψηφισθεῖσα		Ἐξοδευ- θεῖσα	
					Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
1850	4—6	39	470	75	104160		86156	60
1851	6	43	800	80	ὁμοίως		100234	59
1852	6—7	48	900	104	154320		131330	50
1853	7	50	1077	142	186868		148902	92
1854	»	51	956	110	159820		148731	55
1855	»	52	968	83	183420		150753	

Ἑλληνικὰ σχολεῖα

Ἔτος	Ἀριθ.	Διδάσκαλοι	Μαθηταὶ ἐγγεγραφεῖς	Ἀπολυ- θέντες	Δαπάνη ψηφισθεῖσα		Δαπανηθεῖσα	
					Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
1850	75	125	2850	230	203700		191904	72
1851	»	»	3000	250	»		196787	85
1852	76	126	3170	300	216200		203669	8
1853	79	133	3872	330	223320		203853	35
1854	80	134	4042	360	226320		202883	35
1855	81	135	4200	400	229420		210000	

Ἰδιωτικὰ διδασκλήρια.

Παρεκτὸς τῶν μνημονευθέντων δημο-
σίων καταστημάτων υπάρχουνε καὶ διά-
φορα ἰδιωτικὰ, συστηθέντα κατὰ καιροὺς
κατὰ τοὺς περὶ τούτων κειμένους νόμους.
Διδάσκονται δ' ἐν αὐτοῖς τὰ καὶ ἐν τοῖς
δημοσίοις τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ διδασκλήριοις
μαθήματα ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς
Κυβερνήσεως καθηγητῶν καὶ διδασκάλων
καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀρμοδίων ἀρ-
χῶν. Τὰ σπουδαιότερα τούτων εἰσὶν ἐν
Ἀθήναις καὶ ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρου.
Φοιτῶσι δὲ εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ
ὑποδεέστερα τούτων περὶ τοῦ 600 μα-
θητῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν εἰς
τὰ παρ' αὐτοῖς ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα
φοιτῶντων.

Περὶ δὲ τοῦ Β. Διδασκαλείου, εἰς τὰ
τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως διδασκλήρια ὑπα-
γομένου, ποιήσομαι λόγον ἐν τῇ περὶ δη-
μοτικῶν σχολείων γενικῇ ἐκθέσει, ἅτε
πρὸς τὴν δημοδιδασκαλίαν συνδεομένου.

Ἀναλογία μαθητῶν.

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν οἱ εἰς τὰ τῆς μέσης
ἐκπαιδεύσεως διδασκλήρια φοιτήσαντες μα-
θηταὶ, κατὰ τὸ 1855, συμπεριλαμβα-
νομένων καὶ τῶν ἐν εἰδικοῖς τῆς Κυβερ-
νήσεως παιδευτηρίοις διδασκομένων, οἶον
τῶν ἐν τῷ Β. διδασκαλείῳ, ἐν τῷ Β. Πο-
λυτεχνείῳ, ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων,
τῇ Ριζαρείῳ, τῷ ἐν Τίρυνθι γεωργικῷ σχο-
λείῳ κλπ. συμποσύνται εἰς 6018, ἀνα-
λογοῦντες εἰς εἰς 200 κατόικους· ὑπάρχει
δὲ ἐν μέσῃ ἐκπαιδεύσεως διδασκλήριον ἀνά

10,000 κατοίκους. Ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ 1842 τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως Κυρίου Βίλλμιν, ἣν ἔχω ὑπ' ὄψιν μου, ἀνελόγει εἰς μαθητὴς τῆς μέσης ἐκπαίδευσως εἰς 493 κατοίκους, καὶ ἐν ταύτης διδασκῆριον ἀνὰ 24,887 κατοίκων, ἐχοῦσης τότε τῆς Γαλλίας πληθυσμὸν 34,194,875 ψυχάς. Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι μαθητῶν δὲν συμπεριελήφθησαν καὶ τὰ ἀνάλογα μαθήματα διδασκόμενα κοράσια ἐν τοῖς κατὰ τὸ κράτος διαφόροις Παρθεναγωγείαις. Οὕτω δύναμαι νὰ εἶπω εὐπαρξυσίαις ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ μέση ἐκπαίδευσις ἐστὶ διπλασίως εὐρυτέρη τῆς ἐν Γαλλίᾳ.

Διελθὼν οὕτως ἐν κεφαλαίῳ, Μεγαλειότατε, τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἀπὸ τοῦ 1829 μέχρι τέλους τοῦ 1855 πορείας τῆς μέσης ἐκπαίδευσως, μεταβαίνω νῦν εἰς γενικὰς τινὰς παρατηρήσεις, ὅσας θεωρῶ, τὸ νῦν εἶναι, ἀναγκαιοτέρας, ἐπιφυλαττόμενος θραδύτερον ἢ ἀσχοληθῶ εἰς τελειότερας ἐξερευνήσεις καὶ ἐξελέγξεις.

X

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Ἐκ τῆς γενομένης ἐπόψεως, Μεγαλειότατε, τῆς πορείας τῆς μέσης ἐκπαίδευσως ἐν Ἑλλάδι, πολλάι μὲν ὑποφαίνονται εἰσέτι ἐλλείψεις καὶ ἱκανὰ θαίνουσιν οὐχὶ τόσον κατὰ σκοπὸν. Ἡ πλήρωσις ἐκείνων καὶ ἡ διόρθωσις τούτων χρήζουσι σπουδαίας μελέτης καὶ ὀρίμου σκέψεως. Ἐξ ὀλίγου χρόνου ἀναλαβὼν τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαίδευσως, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξερευνήσω ἔτι καθ' ὅλοκληρίαν τὰ πλημμελῶς ἔχοντα, σπουδᾶς τὰ μέσα τῆς τελείας διορθώσεως αὐτῶν, καὶ εἴπω, τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει καὶ καρδίᾳ, τὰ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων. Ὁ, δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ νῦν ἀπέσπασε τὴν προσοχὴν μου, ἅτε καταφανέστερον ἐνδεικνυμένης τῆς ἀνάγκης, ἐστὶν ἡ ἐλλείψις ἐιδικῶν διδασκῆριων ἐπὶ τὸ τελειότερον συντεταγμένων εἰς παρασκευὴν νέων προτιθεμένων νὰ τραπῶσιν εἰς τέσσαρα σπουδαῖα ἐπαγγέλματα, ἐφ'

ὧν πρέπει νὰ θαίνῃ κατὰ μέγα μέρος ἡ εὐημερία τῆς πατρίδος, ἐννοῶ τὴν Γεωργίαν, τὸ Ἐμπόριον, τὴν Ναυτιλίαν καὶ τὰς τέχνας. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευσις ἐιδικῶς καὶ καθόλου ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία, ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν μου.

Θρησκευτικὴ διδασκαλία.

Ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία, Μεγαλειότατε, δεῖν νὰ συμβαδίζῃ μετὰ τῆς λοιπῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς διδασκαλίας. Τὰ ἐπ' αὐτῆς θαίνοντα θεμέλια τῆς ἠθικῆς διαιτελοῦσιν ἀκράδαντα· ἡ γνῶσις καὶ ἡ τήρησις τῶν νόμων τοῦ Κυρίου, οὐ μόνον πέραν τοῦ τάφου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ εὐδαίμονα καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον. Αὕτη ποιεῖ αὐτὸν προσηνῆ καὶ εὐεργετικὸν πρὸς τοὺς ὁμοίους αὐτοῦ· ἀποτρέπει αὐτὸν πάσης κακίας καὶ ποδηγετεῖ αὐτὸν εἰς τὴν τήρησιν τῶν πρὸς ἑαυτὸν, πρὸς τὴν κοινωνίαν καθόλου, καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας· αὐτῆς καθηκόντων. Αὕτη μετριάξει τὴν ἀπὸ τῶν ἐγκοσμίων ἀγαθῶν δυναμένην ἢ ἀναφυῇ ἐπαρσιν, καὶ αὕτη κηθιστᾷ ἥττον ἀλγεινὴν πᾶσιν ἐκ τῶν περιπετειῶν τοῦ βίου ἐνσκήπτουσαν τοῖς θνητοῖς συμφορὰν. Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐστὶν ἡ βίσις πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας, καὶ ὁ τερὼν αὐτὸν « καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται ».

Ῥιζέριοι Σχολή.

Ῥιζέριοι μὲν ἐκ πολλοῦ ἡ Ῥιζέριοι Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ εἰς τὴν τῶν κατὰστημάτων τῆς μέσης ἐκπαίδευσως τάξιν ὑπαγομένη, καὶ σπουδαιότατον διὰ τὸν ἱερὸν σκοπὸν πρὸς ὃν ὑπὸ τῶν αὐτῶν διδμῶν ἰδρυτῶν αὐτῆς συνεστάθη κατὰστημα οὖσα, ἀλλὰ λυποῦμαι, ὅτι ἡ σχολὴ αὕτη δὲν ἀπέφερεν ἔτι, καὶ τοι ἐκ πολλοῦ ὑπάρχουσα, τοὺς προσδοκωμένους καρπούς. Φαίνεται δὲ ὅτι βελτιωθείσα ὁπωσοῦν ἐπ' ἐσχάτων, παρέχει καλλιτέρας ἤδη ἐλπίδας ἀγαθῆς καρποφορίας. Ἐχουσα ἡ σχολὴ αὕτη ἄφθονα τὰ μέσα καὶ τελείαν τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτὴν ἀνήκει, ὀφείλει νὰ δώσῃ δείγματα τῆς ἐπιτυχίας τῆς θεοφιλοῦς

προαιρέσεως τῶν ἐγκαταστησάμενων αὐτὴν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῆς πατρίδος ἀδελφῶν Ῥιζάριδων. Ἐπέστησα ἤδη καὶ θέλω συντονώτερον ἐπιστῆσαι τὴν προσοχὴν μου εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο, καὶ πράξει ὑπὲρ αὐτοῦ ὅ,τι ἀπόκειται εἰς ὃ διέπω ὑπουργεῖον, κατὰ τὴν διαθήκην τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ θέλω πράξει καὶ περὶ τῆς ὀρησκευτικῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς Γυμνασίοις διὰ τῶν προχειροτέρων βελτιώσεων ἐπὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἱερῶν μαθημάτων, μεχρὶς τοῦ κανονισθῶσι βασιμώτερον τὰ περὶ ὀρησκευτικῆς ἐκπαίδευσσεως.

Ἄλλα εἰδικὰ παιδευτήρια.

ὑπάρχουσιν ἔτι ἐκ πολλοῦ τὸ ἐν Τίρυνθι Πρότυπον Γεωργικὸν Σχολεῖον, οὗ σκοπὸς ἐστὶν ἡ κατὰ θεωρίαν καὶ πρᾶξιν διδασκαλία τῆς Γεωργικῆς, καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνεῖον, εἰς ὃ πρόκειται νὰ διδάσκωνται οἱ φοιτῶντες τὰς καλὰς ἢ ἐλευθέρας λεγομένας τέχνας, ἐξ ὧν δανείζονται ρυθμὸν τινα καὶ αἱ σχέσεις πρὸς ἐκάστην αὐτῶν ἔχουσαι βάνανσαι λεγόμεναι τέχναι· ἀλλ' ἵνα παρῆξωσι μίζονα τὴν ὠφέλειαν καὶ πρακτικώτερον τοῦ σκοποῦ ἐπιτύχουσι, φαίνεται ὅτι χρήζουσι ρυθμίσεως τινός. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχοντα εἰδικῶς εἰς δικαιοδοσίαν ἑτέρου κλάδου τῆς Κυβερνήσεως δὲν διέλαβον περὶ αὐτῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκθέσει. Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ τὰ τούτων ἀρμοδίως θέλουσιν ἐξετασθῆ, καὶ ὅτι θέλει ἐπανεχθῆ εἰς ἑκάτερον ἡ δέουσα βελτίωσις. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ τῆς ἀναρμοδιότητος λόγου, οὐδὲ περὶ τῆς τῶν Εὐελπίδων Σχολῆς διέλαβον, ἐν ἣ καλλίστα διωργανωμένη καὶ εὐσκόπως χωροῦσης, παρασκευάζονται ἐπιστημονικῶς εἰς τὰ χρεώδη οἱ μέλλοντες ἀξιωματικοὶ τῶν διαφορῶν τοῦ στρατοῦ ὅπλων ὅθεν καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ μαθητευσάντων κοσμοῦσιν ἤδη τὰ ἐπιτελεῖα αὐτοῦ.

Ναυτικὴ διδασκαλία

εἰς πρὸς τὴν ναυτιλίαν ὑπάρχει πᾶσα ἐλπίς· ὅτι χρησιμοποιοῦσα ἡ Κυβέρνησις τὸ μέγα τοῦ αἰνίου Βαρβάκη κληροδό-

τημα, θέλει συστήσει ἴδιον ἐκπαιδευτήριον, εἰς ὃ νὰ διδάσκωνται εἰδικῶς καὶ αἱ προτιθέμενοι νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ταύτην. Μέχρι δὲ τῆς ἰδρύσεως τοῦτου δυνατόν νὰ προστεθῶσιν εἰδικὰ τινα μαθήματα εἰς τινὰ τῶν εἰς παραλίους πόλεις ὑπαρχόντων διδασκητῶν, εἰς μικρὰν ἀναπλήρωσιν τῆς μεγάλης ταύτης καὶ σπουδαίας ἐλλείψεως.

Ἐκπαίδευσις ἐμπορικῆς.

Σπουδαία καὶ λίαν καταφανὴς ἔλλειψις ἦτις χρεῖα πᾶσα ν' ἀναπληρωθῇ, ἐστὶν ἡ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐκπαιδευτηρίων. Τὴν ἐμπόριον Μεγαλειότητα, ἐστὶν ἐκ τῶν οὐσιωδεστάτων στοιχείων, ἐξ οὗ πηγάζει μέγα μέρος τοῦ πλούτου τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τοῦτο κατενόησεν ἑκπαλαὶ ἡ εὐφυΐα τοῦ Ἑλλήνος καὶ ἀνέκαθεν μέγα τῶν Ἑλλήνων μέρος· ἐπέδωκεν εἰς αὐτό. Ἡ εὐφυΐα, ἡ τιμιότης, τὸ μεγαλεπήβολον τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν κατέστησαν αὐτοὺς πανταχοῦ τῆς γῆς περισπουδάστους καὶ σεβαστούς. Εἰς πάσας τῆς οἰκουμένης τὰς μεγαλοπόλεις ὑπάρχουσι καταστήματα ἐμπορικῆς Ἑλλήνων πολλῆς σημασίας. Ἐκ τῆς τάξεως ταύτης τοῦ γένους ἡμῶν πλείστη ὅση κοινὴ ὠφέλεια προέκυψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐκ τῶν συνδρομῶν αὐτῶν ἰδρύνονται ἑσπέραι ναοὶ τῶν Μουσῶν καὶ ἐκπαιδεύονται ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ σοφῇ Εὐρώπῃ πλείστοι ὅσοι ἑλληνόπαιδες. Διὰ τῶν ἀγωνοθετημάτων αὐτῶν ἰδεται ἡ φερμὴ εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν, καὶ καθόλου εἰπεῖν, οὐδὲν καθήδρμα μένει ἄμοιρον τῆς γενναίας αὐτῶν συνδρομῆς.

Πᾶν ἐπάγγελμα, Μεγαλειότητα, προβαίνει ἐπιτυχέστερον πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ὅταν ποδηγετῆται ὁ διέπων αὐτὸ οὐ μόνον ὑπὸ τῆς ἀπλῆς πείρας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς θεωρίας. Αὕτη διαφωτίζει τὴν ὁδὸν τοῦ ἀνθρώπου εἰς πᾶν ὃ μετέρχεται ἔργον, δι' αὐτῆς κανονίζει τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ καὶ οὕτως ἡ πείρα ἐπιλαμβανομένη διεξάγει αὐτάς. Ὑπὸ τοιούτων σχέψεων καὶ ἀρχῶν ὁρμώμενος, ἐπέστησα τὴν προσοχὴν μου πρὸς τὴν σπουδαίαν ταύτην

ὑπόθεσιν. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει: νὰ φροντίσῃ καὶ λόγῳ γενικῆς ὠφελείας, καὶ τὰ-
ξεως ἔτι πολιτῶν καθ' ἕκαστα, ἵνα οἱ προ-
τιθέμενοι νὰ διανύωσι τὸ στάδιον τοῦ ἐμ-
πόρου, προπαρασκευάζωνται θεωρητικῶς
εἰς τοῦτο, κτώμενοι τὰς πρὸς τὸ ὅλον καὶ
τὰ καθ' ἕκαστα αὐτοῦ σχέσιν ἐχούσας
γνώσεις. Παρεκτός δὲ τῆς περὶ τούτου προ-
νοίας ἦν ὀφείλει νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις, ὑ-
παγορεύει αὐτὸ καὶ ἀνάγκη ὑπὸ τῆς πεί-
ρας βεβαιουμένη. Τὴν ἀνάγκην ταύτην
συναίσθανθέντες (ιδιωτὰι συνέστησαν δι-
δακτῆρια πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν εἰς ἐμπό-
ριον ὠρισμένων νέων, καὶ τὰ διδακτῆρια
ταῦτα, εὐχαρίστως βλέπω, ὅτι τυνη-
ροῦνται καὶ ἀκμάζουσιν. Ἀλλ' εἰς ταῦτα
οἱ διδασκόμενοι καταβάλλουσιν ἀδρὰ δι-
δακτὰ· ὅθεν φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ οἱ τῶν εὐ-
πόρων παῖδες, οὐ μόνον ἐντὸς τῆς Ἑλλά-
δος οἰκόντων, ἀλλὰ καὶ πλείστοι τῶν εἰς
διαφορὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης μέ-
ρη ἐπὶ ἐμπορίᾳ ἐγκαθεσταμένων. Τὰ ιδιω-
τικά ταῦτα διδακτῆρια διὰ τὸν αὐτὸν λό-
γον δὲν δύνανται εἶναι προσιτὰ τοῖς ἀπο-
ροῦσι καὶ πενεστέροις· ὅσοι δ' ἐκ τούτων
τρέπονται εἰς ἐμπορίαν δὲν ἔχουσι πολ-
λὰς τῶν χρησίμων εἰς τὸ ἐπάγγελμα
τοῦτο γνώσεων, οὔτε θεωρίαν τινὰ τῶν
κατ' αὐτὸ ἀναγκάζονται δὲ οὕτως ἔχον-
τες· ὡς ἀναπληρῶσι διὰ τῆς πείρας τὰς ἐλ-
λείψεις ταύτας, ἀλλ' ἡ πείρα κατὰ διὰ
χρόνον μακροῦ, καὶ ἐνίοτε δὲν εἶναι αὕτη
ὁδηγὸς ἀσφαλὴς ὅταν δὲν διαφωτίζεται ἐκ
τῆς θεωρίας.

Τὰ ιδιωτικά ἐμπορικά ἐκπαιδευτήρια
δυνατὸν ἄλλως νὰ μὴν ἔχωσι, πολλῶν ἔ-
νεκα λόγων, τὴν τελειότητα ἐκείνην, ἣν
ἡ Κυβέρνησις δύναται καὶ ὀφείλει νὰ δι-
δῇ τοιαῦτα συστήνουσα. Τούτων ἕνεκα,
Μεγαλειότατε, θέλω παρασκευάσει τὰ δέ-
οντα ἵνα ἐγκαίρως ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑ-
μετέραν ἔγκρισιν ὅσα δυνατὸν νὰ κατορ-
θῶσιν εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς σπουδαίας
ταύτης παρ' ἡμῖν ἐλλείψεως. Μεχρισοῦ δὲ
δυνηθῶμεν νὰ συστήσωμεν καὶ διοργανώ-
σωμεν δύο τοῦλάχιστον ἐμπορικά ἐκπαι-
δευτήρια κατὰ τὸ Κράτος, ἐνόμισα καλὸν

νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν μου εἰς τὰ Γυ-
μνάσια τῶν δύο ἐμπορικωτέρων πόλεων
τῆς Ἑλλάδος, Σύρου καὶ Πατρῶν, ὅπως
διὰ προσθήκης μαθημάτων τινῶν εἰς αὐ-
τὰ, ἀνευ ἀλλοιώσεως τῶν κεκανονισμένων,
δυνηθῶσι νὰ ἐκπληρῶσιν ἐν μέρει καὶ τὴν
περὶ ἧς ὁ λόγος ἔλλειψιν, χωρὶς νὰ ἐκκλί-
νωσι τὸ παράπαν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν σχα-
ποῦ.

Κορασίων ἐκπαίδευσις.

Ἡ τοῦ Γυναικίου φύλου ἐκπαίδευσις ἐν
Ἑλλάδι, τυχοῦσα πληρεστάτης τῆς προ-
στασίας τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσσης, ὑπό-
σχεται πολλὰ καὶ μεγάλα. Τὴν ἀξίαν τῆς
τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως ἐκτιμῶν ἐπέ-
στησα ἤδη σύντονον τὴν προσοχὴν μου
εἰς τὰ κατ' αὐτήν, καὶ δὲν θέλω ὀκνήσει
νὰ ὑποβάλω τῇ Υ. Μ. ἐγκαίρως ἰδίαν γε-
νικὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς ἐν γένει καταστά-
σεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑλληνικῶν σχολείων
τῶν κορασίων, ἐν ᾗ θέλω ὑποδείξει πῶς
θέλομεν δυνηθῇ νὰ ἐμφυχώσωμεν τὴν ἐκ-
παίδευσιν τοῦ ἡμίσεος μέρος τῆς κοινω-
νίας ἡμῶν ἐξ οὗ κατὰ μέγα μέρος ἐξαρ-
τᾶται ἡ διάπλασις τῶν ἡθῶν. Ἡ ἀνατρο-
φὴ τοῦ ἀνθρώπου, Μεγαλειότατε, ἀρχεται
ἀπ' αὐτῆς τῆς στιγμῆς τῆς εἰς τὸν κόσμον
ἐλεύσεως αὐτοῦ· αἱ δὲ μητέρες εἰσὶν αἱ τὸν
πρῶτον θεμέλιον λίθον τῆς ἀνατροφῆς
ταύτης θέτουσαι. Ὁ θεμέλιος λοιπὸν οὗτος
λίθος δέον νὰ τίθεται ὅσον οἶόν τε ἐν ἀ-
ρετῇ στερεός, διότι οὐδεμίᾳ οἰκοδομῇ δια-
μένει ἀκράδαντος ἐπὶ σαθρῶν θεμελίων
βεβηκυῖα, εἰς δὲ τῆς βαθυρρίζου κακίας
τὸ δένδρον δυσκόλως, εἰ ὅλως, ἐμφλοίζον-
ται αἱ ἐμβολαδὲς τῆς ἀρετῆς.

Διδακτικά βιβλία.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν Πλούταρχον καὶ συμ-
φώνως πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὁ ὄργανον τῆς
παιδείας ἡ χρῆσις τῶν βιβλίων ἐστὶ » δὲν
ἐνόμισα ἀπὸ σκυποῦ νὰ σημειώσω ὀλίγα
τινα καὶ περὶ τούτων ἐν τῇ παρούσῃ ἐκ-
θέσει.

Ἐν τοῖς κατὰ τὸ Κράτος διδασκῆσιν
δημοσίαις τε καὶ ιδιωτικαῖς δὲν ἐπιτρέ-
πεται ἡ χρῆσις βιβλίων διδασκικῶν μὴ ἐγ-
κεκριμένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ἀνατιθέν-

τος τὴν εξέτασιν αὐτῶν εἰς ἐπὶ τούτῳ καθεσταμένην ἐπιτροπὴν ἐκ πολλῶν ἤδη ἐτῶν. Εἰς τὰ διδασκῆρια ταῦτα εἰσῆχθησαν κατὰ καιροὺς διάφορα διδασκῆτικά βιβλία, ἅπερ ἐνεκρίθησαν, οὐχὶ διότι εὐρέθησαν ὄντα τέλεια εἰς τὸ εἶδος αὐτῶν, ἀλλ' ἥτοι διότι ἐθεωρήθησαν τελειότερα ἄλλων, ἢ διότι δὲν ὑπῆρχον ὅλως ἄλλα ὁμοειδῆ· ἐξ ἀνάγκης λοιπὸν εἰσῆχθησαν καὶ πολλὰ ἀμέθοδα καὶ ἀτελῆ, ἵσως δὲ καὶ ἐν μέρει ἐσφαλμένα. Ἡ κρίσις αὕτη τῶν βιβλίων ἐθεωρήθη καὶ ἐστὶν ἀναγκαῖα καὶ διὰ τὸ ὁμοίωμα τῆς διδασκαλίας καὶ ἵνα μὴ παραδίδωνται εἰς χεῖρας τῶν νεῶν συμφέροντος χάριν ἀβασανίστως τὰ τυχόντα. Ἐπιστήσας τὸν νοῦν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἔκρινα ὅτι δυνάμεθα ἤδη νὰ ἐπενέγκωμεν καὶ εἰς τοῦτο τὴν δύναμιν βελτίωσιν· ὅθεν ὑπέβαλον ἄρτι τὰς παρατηρήσεις μου ἐγγράφως πρὸς τὴν ὑφισταμένην ἐπιτροπὴν καὶ ἐζήτησα τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῷ πρὸς αὐτὴν ἐγγράφῳ στοχασμῶν μου. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ διαληφθεῖσα ἐπιτροπὴ, ἐκ λογίων καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν συνισταμένη, θέλει μὲ καθοδηγήσει εἰς τὰς σκέψεις μου διὰ τῆς γνώμης αὐτῆς ἐπὶ τῶν προτάσεών μου. Ταῦτα μοι παρέχουσι χρηστάς ἐλπίδας, ὅτι θέλομεν δυνηθῆναι νὰ δώσωμεν εἰς χεῖρας τῶν διδασκαλῶν ὅσον οὕτω διδασκῆτικά βιβλία ἀσυγκρίτως λόγῳ τελειότερα καὶ εὐμεθοδέστερα τῶν νῦν ἐν χρῆσει.

Βιβλιοθήκαι,

Παρεκτός δὲ τῶν διδασκῆτικῶν βιβλίων, πολλὴ ἦν ἡ ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰ διδασκῆρια τὰ ἄφευκτα βιβλία εἰς τὰς μελέτας τῶν παιδευομένων, μάλιστα δὲ τῶν πνευστερῶν, μὴ δυναμένων νὰ πορίζωνται τοιαῦτα ἰδίοις ἀνκλώμασι. Τῆς ἄρσεως τῆς ἀνάγκης ταύτης εὐνρεστήθη ἡ Υ. Μ. διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου π. ε. Διατάγματος Αὐτῆς νὰ θέσῃ μονίμως τὰ θεμέλια. Εὐαρέστως δὲ βλέπω, Μεγαλειότατε, ὅτι ἡ σπουδαία αὕτη ἀπόφασις εὐρετὴν μεγαλτέραν ὑποδοχὴν παρὰ τοῖς φίλοις τῆς Ἑλλάδος, προθυμοποιοιμένοις

νὰ προσφέρωσι διάφορα χρήσιμα βιβλία εἰς πλουτισμὸν τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων.

XI.

Ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, Μεγαλειότατε, διὰ τῆς ἐκ παντὸς τρόπου περιποιήσεως τῶν Μουσῶν περιήλθεν εἰς δόξαν καὶ ἰσχύν, εἰς ἣν οὐδὲν πάλαι ἀφίκετο ἔθνος. Εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν κτῆσιν ἐφείλει τὸ σέβας, οὐ ἀπ' αἰῶνος καὶ μέχρι τ. ὧ νῦν παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς ἀπολαύει. Δι' αὐτῶν ὑπέστη ἐν συνέσει τὰς συμφοράς, ὅσαι ποτὲ ἐπέσκηψαν αὐτῇ. Αὐτὰ διέσωσαν ἐνδοξον αἰεὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς. Ἡ Ἑλλάς δὲν ἐθήρυσσε πλοῦτην ἐκ πλεονεξίας, οὐδὲ ἐπεζήτησεν ἐπισφαλεῖς ἐπὶ τὴν εὐρείαν οἰκουμένην κατακτήσεις, εἰμὴ ἐπὶ λόγῳ διαδόσεως πολιτισμοῦ. Ἀπλῆστος ἐγένετο μόνον περὶ τὴν σοφίαν, ἥτις διαφωτίζει τὸν νοῦν καὶ καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπου ἀξίον τοῦ κλήρου οὐ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἔτυχεν. Ἐπέδωξε μετὰ σπουδῆς πάσας τὰς ἐλευθέρους τέχνας, αἵτινες ρυθμίζουσι τὰ ἥθη, ἀπαλύνουσι τὴν καρδίαν καὶ παρέχουσι τὴν δέουσαν τέρψιν ἐν τῷ βίῳ. Τὰ δύο ταῦτα ὅπλα περιεζωσμένη διετήρησεν ἐπὶ μήκιστον τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν αὐτάρκη αὐτῆς εὐπορίαν, ὡς ὀρθῶς περὶ αὐτῆς ἐρρέθη. «Τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν ἀείκοτε συντροφός ἐστι, ἀρετὴ δ' ἐπακτός ἐστι ἀπὸ τε σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ.» (Ἡρόδ. Ζ. 402.)

Ἡ δὲ νέα Ἑλλάς, Μεγαλειότατε, διατηρήσασα ἀναλλοίωτον τὸ πνεῦμα τῆς μητρὸς αὐτῆς διὰ μυρίων περιπετειῶν, συνστάθη ἐπὶ τέλους εἰς αὐτόνομον ἔθνος διὰ τῶν μεγάλων καὶ πολυχρονίων αὐτῆς ἀγώνων καὶ τῆς προστασίας τῶν Εὐεργετῶν δυνάμεων· εὐλογηθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς αἰέποτε εὐνοούσης αὐτὴν Θεῆας Προνοίας διὰ Βασιλέως τὰ συμφέροντα αὐτῆς περὶ πλείστου ποιουμένου, ἤρξατο ὑπὸ τὰ σκῆπτρα Αὐτοῦ ἐπαναλαμβάνουσα σὺν τῇ εὐνομίᾳ καὶ τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς παιδείαν, ἀνακαλοῦσα αὐτὴν ἐκ τῆς σοφῆς Εὐρώπης μεθ' ἀπάντων οἷς περιεβλήθη ἐν τῇ ξενίᾳ αὐτῆς κοσμημάτων ὑπὸ τῆς περιποι-

ήσεως ἧς ἐκεῖ ἔτυχε κατὰ τὸν μακρὸν τῆς ἀποδημίας αὐτῆς αἰῶνα. Σύνεσιν δ' ἐν πάσι χρωμένη καὶ ὁσμέραι ἐπὶ τὸ τελειότερον παιδευομένη θέλει, διὰ τῆς χειραγωγίας Ὑμῶν, περιέλθει εἰς τὴν βαθμίδα τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν ἅτινα ἐν πάσῃ τῇ αὐτῆς ἀναμορφώσει ἔθετο εἰς παράδειγμα. Καίρω δέ, Βασιλεῦ, καθορῶν ἐν τῇ εἰκόνι τῆς διανοητικῆς ταύτης κινήσεως χιλιάδας εὐπαιδευτῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ τραπέντων εἰς διάφορα εἰσέθετα ἐπαγγέλματα καὶ ἀπολαύοντων τῶν ἀπὸ τῆς παιδείας ἀγαθῶν. Οὗτοι πάντες, Μεγαλειότατε, εἰσὶ ζῶντα μαρτύρια τῶν ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος ὑπὲρ τῆς ευημερίας τοῦ ἔθνους ἐνδελεχῶν ἀγώνων τῆς Υ. Μ.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 29 Φεβρουαρίου. 1856.

157. Ν. Περὶ ἀποζημιώσεως εἰς τὸν Ν. Β. Βουδούρη δρ. 25 χιλιάδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὸν Ν. Βουδούρη, βουλευτὴν Χαλκίδος, χορηγῆται ποσὸν δρχμῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων ἀριθ. 25,000 ἕνεκα τῶν μεγάλων ζημιῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐκ τῆς ληστεύσεως τῆς ἐν Χαλκίδι οἰκίας του.

2. Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ χρηματικὴν ποσὴν ὑποχρεοῦται ὁ Ν. Β. Βουδούρης ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν δυνήθῃ ν' ἀποζημιωθῇ παρὰ τῶν αὐτοῦργῶν καὶ συναιτίων τῆς κατ' αὐτοῦπραχθείσης ληστείας διὰ τὰς ὁποίας ἐκ ταύτης ὑπέστη ζημίαν. Ἐὰν ὅμως ἀνέφικτος καταστῇ ἡ τοιαύτη ἀποζημιώσις του, τότε τὸ ποσὸν τοῦτο λογισθῆσεται ἀπέναντι τῶν ὅσα αὐτὸς δικαιούται νὰ λάβῃ ἀπὸ τῶν δημόσιον ἐξ ἀποζημιώσεων τῶν ναυτικῶν νήσων.

3. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος Νόμου προστίθεται εἰς τὸν τοῦ 1856 προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τὸ κεφάλαιον 2 ἄρθρον 2 πίστωσις δραχμῶν εἴκοσι πέντε

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

χιλιάδων, ἀριθ. 25,000.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαΐου 1856.

158. Α. Περὶ ἀνακλήσεως Β. Διατάγματος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες, ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2284 τῆς 25 Ἀπριλίου 1844 Ἡμέτερον Διάταγμα, δι' οὗ ἐδίδομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείσεως τὴν ἄδειαν, τοῦ νὰ μεταθέτῃ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως Ἡμῶν τοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα διδασκάλων καὶ ὑποδιδασκάλων διδάσκοντας εἰς τὰ Γυμνάσια, τὸ Διδασκαλεῖον καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τοῦ Βασιλείου

Θεωροῦντες, ὅτι ἐξέλιπον ἤδη τὰ αἷτια, ὑφ' ὧν τότε περικεκλήθημεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς εἰρημένης ἀδείας, καὶ ὅτι μάλιστα ἰδιαίτεροι λόγοι ἀπαιτοῦσι τὴν ἀνακάλεισιν τῆς τοιαύτης ἀδείας, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείσεως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀνακαλοῦμεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2284 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ἀπριλίου 1844 Ἡμέτερον Διάταγμα, καὶ τὴν δι' αὐτοῦ δοθείσαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ἄδειαν τοῦ μετατιθέναι, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως ἡμῶν, τοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα διδασκάλων καὶ ὑποδιδασκάλων διδάσκοντας εἰς τὰ Γυμνάσια, τὸ Διδασκαλεῖον καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα τοῦ Βασιλείου ἐπιμένως, ὅλαι αἱ μεταθέσεις τῶν ἄνω εἰρημένων προσώπων θέλουν γίνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως καὶ διὰ Βασιλικοῦ ἡμετέρου Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

Ἀθῆναις, τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1850.

159. Α. Περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τῆς Ἀθῆναις.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ περὶ ὁδοποιίας ὑπὸ στοιχ. Σ. νόμου, τὴν ὑπ'

ἀριθ. 3 ἀπὸ 2 Νοεμβρίου π. ε. πρᾶξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἀνδρου περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν χαρακτηρισμὸν ὡς ἐπαρχιακῶν ὁδῶν Ἀνδρου 1) τῆς ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Κορθίου διὰ τῆς θέσεως φανοῦ εἰς Ἀγίαν Τριάδα διευθυνομένης εἰς βρύσιν Καψογάλη, καὶ ἐκεῖθεν διερχομένης διὰ τῆς ἐτέρας βρύσεως Λειβάδας, τοῦ βορείου φρουρίου, Ἀγίου Ζαχαρίου, καὶ ληγούσης εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Γαυρίου· 2) τῆς ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Ἀνδρου διὰ τοῦ χωρίου Μεσσαριᾶς διευθυνομένης εἰς θέσιν Πλάσαν, καθ' ἣν συμπίπτει μὲ τὴν ἤδη υπάρχουσαν ὁδόν.

Ἀθῆναι, τὴν 14 Μαΐου 1856.

160. Περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χ. Κώνστα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον ΙΕ'. τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1853 Β. Διατάγματος Καταστατικοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀρφανοτροφείου Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χ. Κώνστα, ἐγκρίνομεν τὸν παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου συνταχθέντα καὶ ὑποβληθέντα εἰς ἡμᾶς διοργανισμὸν τοῦ εἰρημένου Ὀρφανοτροφείου.

Ἀθῆναι, τὴν 5 Μαΐου 1856.

Ὁ Ὑπουργός Δ. Γ. ΒΟΛΓΑΡΗΣ.

164. ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀρφανοτροφείου Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χ. Κώνστα.

Α'. Περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

1) Συστάνεται ἐν Ἀθήναις φιланθρωπικὸν καθίδρυμα συμφώνως μὲ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ αἰοιδίμου Γεωργίου Χ. Κώνστα, σκοπὸν ἔχον τὴν περίθαλψιν, ἀνατροφὴν καὶ τὴν εἰς διαφόρους βιωφελεῖς τέχνας καὶ

ἐπιτηδεύματα ἐκπαίδευσιν ὀρφανῶν καὶ ὁμολογουμένως ἀπόρων παιδῶν, φέρον τὴν ἐπωνυμίαν Ὀρφανοτροφείου Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χ. Κώνστα, καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς Κυβερνήσεως.

2) Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον θέλει ἀνεγερθῇ ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ αἰοιδίμου Γεωργίου Χ. Κώνστα ὀρισθέντος κληροδοτήματος, κατὰ τὸ παρὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς διαθήκης του, τῇ συναινέσει καὶ τοῦ υἱοῦ του Κυρίου Ἰω. Γ. Χ. Κώνστα, παραδεχθησόμενον καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθησόμενον σχέδιον εἰς γήπεδον, τὸ ὁποῖον θέλει παραχωρήσει δωρεάν ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ προπυλαίου τοῦ καθιδρύματος θέλει χαραχθῇ ἐπὶ μαρμαροῦ ἡ ἀνωτέρω ἐπωνυμία.

3) Ἡ περιουσία τοῦ Ὀρφανοτροφείου σύγκειται α) ἐκ τοῦ ἀνωτέρω κληροδοτήματος, τηρουμένων περὶ αὐτοῦ τῶν διατάξεων τοῦ Α'. τῶν καταστατικῶν ὅρων τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παραρτήματι τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1853 Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος. β) Ἐκ τῶν συνδρομῶν ὅσας φιλαγαθοὶ συνδρομηταὶ προσφέρωσιν ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ιδρύματος. Ἐκ τῶν δύο τούτων ποσῶν, τὸ μὲν συνίσταται εἰς μετοχὰς τῆς ἐνταῦθα ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ δὲ δεύτερον (καθόσον ἡ χρῆσις δὲν ᾔθελεν ὀρισθῇ ἄλλως πῶς ὑπὸ τῶν συνεισφyrόντων) χρησιμεύει εἰς ἀγορὰς μετοχῶν τῆς ἐρηθείσης τραπεζῆς, ἡ κατατίθεται εἰς ταύτην ἐντόκις, ἢ ἄλλως πῶς τοποθετεῖται ἀσφαλῶς ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Τὰ κεφάλαια ταῦτα μένουσιν ἀδίκητα, καὶ μόνον τὸ ἐτήσιον αὐτῶν προϊόν χρησιμεύει εἰς τὴν δαπάνην τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Β'. Περὶ συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

4) Τὸ καθίδρυμα δέχεται τὰς διαρκεῖς ἢ ἐράπαξ προσφερομένας εἰς χρήματα ἢ ἄλλα εἶδη συνδρομῆς καὶ δωρημάτων, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις, καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὀργανι-

ού, θέλει γίνεσθαι συμφώνως με τὴν θέσιν τῶν δωρητῶν θέλῃσιν.

5) Οἱ συνεισφέροντες καθόλου διατίθενται εἰς εὐεργέτας, συνδρομητάς καὶ ὀφειλάς. Καὶ εὐεργέται μὲν λέγονται, οἱ εἰσφέροντες ἀπλῆς δραχμᾶς ἑξακοσίας ὑλάχιστον, ἢ συμπληρώσῃ διὰ συνδυασμῶν τὸ ποσὸν τοῦτο.

Συνδρομηταὶ δὲ λέγονται, ὅσοι προσῶσι κατ' ἑτος τοῦλάχιστον δραχμᾶς ἑπτά· οἱ μικρότερα ποσὰ ἀπλῆς ἢ πολλῆς συνεισφέροντες ἐνομάζονται δωρηταί.

6) Οἱ ὑπὲρ τὰς δισχιλίας δραχμᾶς συνεισφέροντες ἐκτὸς τοῦ τίτλου τοῦ εὐεργέτου ἐγγράφονται εἰς μαρμαρίνην πλάκα τεθεισομένην εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ καθιδρύματος.

Γ'. Περὶ ὑποτρόφων καὶ οἰκοτρόφων.

7) Τὸ ὄρφανοτροφεῖον διατηρεῖ ἀνάλογον τῶν εἰσοδημάτων του ἀριθμὸν ὑποτρόφων μαθητῶν, ὀρίζομενον ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

8) Ἐκτὸς τῶν ἰδίων ὑποτρόφων, τὸ ὄρφανοτροφεῖον δέχεται ἀναλόγως τῶν διδαγωγικῶν τουμέσων καὶ οἰκοτρόφους, ἀνηρτυμένους διὰ δαπάνης τῆς Κυβερνήσεως, δήμου τινὸς, ἢ ἰδιωτῶν ἢ δὲ διὰ τῆς διατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν, ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, προκαταβάλλεται κατὰ τριμηνίαν.

9) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων καὶ οἰκοτρόφων, (ὧν ἡ ἡλικία δὲν θέλει εἶσθαι ὑπὲρ τῶν δώδεκα ἐτῶν, οὔτε κατωρὰ τῶν ἐκτώ), τὰ ἀπαιτούμενα εἰς παροχὴν τῶν προσόντων καὶ ἡ διαμονὴ τῶν ἐν τῷ καθιδρύματι, ὀρίζονται παρὰ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

10) ἵνα τις ᾖ δεκτὸς ὡς ὑπότροφος οἰκοτρόφος, ἀπαιτεῖται (κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ) νὰ ᾖ, α)

α) Ὀρφανὸς, προτιμωμένων τῶν πατρὸς καὶ μητρὸς ἀμὰ τοιούτων, καὶ ὡς ἄποροι.

β) Ὅχι νεώτεροι τῶν ὀκτὼ καὶ οὐκ ὑπὲρ τῶν δώδεκα ἐτῶν.

γ) Ἱγιεῖς τὸ σῶμα.

11. Ἄπαντες οἱ ὑπότροφοι καὶ οἰκοτρόφοι ἐνοικοῦσι, διατρέφονται, καὶ συντηροῦνται, ἐντὸς τοῦ καθιδρύματος, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις.

Δ'. Περὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν.

12) Οἱ ὑπότροφοι καὶ οἰκοτρόφοι διδάσκονται κυρίως ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου, κανονισμῶν, χειρωνακτικὰς τέχνας, ὅσοι ἤθελον κριθῇ ἀρμοδιώτεροι πρὸς πορισμὸν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν, οἷον τὴν σιδηρουργικὴν, τὴν ξυλουργικὴν καὶ τὴν βαπτικὴν, τὴν σκυτοτομικὴν, τὴν ὑφαντικὴν. Ἐκτὸς δὲ τούτων διδάσκονται τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν γραφὴν, τὰς ἀναγκασιότερας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, τὴν ἱερογραφίαν καὶ τὴν ἱερὰν κατήχησιν.

13) Τὰς ῥηθείσας τέχνας διδάσκονται πρακτικῶς ὑπὸ τὴν ἐπιτασίαν καὶ ὁδηγίαν τεχνιτῶν εἰδημόνων, ἐργαζομένων ἐπὶ τούτῳ ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ τεχνουργείοις τοῦ καθιδρύματος.

14) Ἡ σύστασις ἑκάστου ἐργοστασίου τοῦ καθιδρύματος δύναται νὰ γένῃ ἢ δαπάνη καὶ διὰ λογαριασμῶν τοῦ ὄρφανοτροφείου, ἢ ὑπὸ ἐργοστασιαρχῶν συμφωνουμένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πρὸς τὸ συμφερότερον τοῦ καθιδρύματος καὶ τῶν ἐργαζομένων μαθητῶν.

15) Ἐὰν διὰ τινος τῶν ῥηθείσων τεχνῶν ᾖ ἀδύνατον ἢ ἀσύμφορον νὰ συστηθῶσιν ἐργοστάσια ἐντὸς τοῦ καθιδρύματος, ἢ δὲ εἰς αὐτὰς μαθηταὶ τῶν ὑποτρόφων καὶ οἰκοτρόφων δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ σκοπῶς εἰς ἰδιωτικὰ ἐν τῇ πόλει ἐργοστάσια, δύναται τὸ συμβούλιον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς αὐτὰ μαθηταῖν τῶν ὑποτρόφων καὶ οἰκοτρόφων.

16) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς τοῦ καθιδρύματος σύστασις ἐργοστασίων καὶ τεχνουργείων ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν υγίαν καὶ τὴν φυσικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὑποτρόφων καὶ οἰκοτρόφων καθὼς καὶ ἡ εἰς τοιαῦτα μαθήτευσιν αὐτῶν.

17) Τὸ συμβούλιον ὀρίζει τὰς ἐροτασίμους ἡμέρας, ἐν αἷς καὶ τὴν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου, καθὼς καὶ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

18) Οἱ εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον εἰσαγόμενοι ὑπὸ τροφῶν καὶ οἰκτρόφων ἐξετάζονται παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τῶν διδασκάλων καὶ τεχνιτῶν τοῦ καθιδρύματος ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, συμβουλευμένου ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐπιστήμονα ἱατρὸν, καὶ κατατάσσονται εἰς τὴν ἀρμοδίαν τάξιν καὶ τέχνην.

19) Τὰ εἰς ἐκάστην τάξιν καὶ τέχνην ὠρισμένα μαθήματα εἶναι υποχρεωτικά.

20) Ὁ χρόνος τῆς ἐντός τοῦ καθιδρύματος διατηρήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ὑποτρόφων καὶ οἰκτρόφων ὀρίζεται κατὰ τὴν τέχνην, εἰς ἣν ἕκαστος κατατάσσεται· δὲν δύναται ὅμως ὁ εἰσαγόμενος ὁκταετής νὰ διαμείνῃ πλέον τῶν ἐπὶ ἃ ἐτῶν, ὁ δὲ δωδεκαετής, πλέον τῶν τεσσάρων, οἱ δὲ μετὰ τὸν, πλέον τοῦ χρόνου τοῦ ἀναλογούντος πρὸς τοὺς ῥηθέντας ὅρους.

21) Οἱ μαθητευόμενοι ἐξετάζονται εἰς τὰ μαθήματα καὶ διαγωνίζονται εἰς τὸ ἔργον τῶν καλοῦνται δὲ ὡς τεχνολογία· οἱ δοκιμώτεροι τεχνῖται· καὶ ὁ μὲν τὸ ἀριστον ἐκπονήσας ἔργον, βραβεύεται, ὁ δὲ δευτερεύων ἢ τριτεύων ἀπαινοῦνται ἐν τῇ ἐκθεσί.

22) Τὰ βραβευθέντα ἢ ἐπικινεθέντα ἔργα ἐκποιῶνται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν αὐτῶν, εἴτε ἐπὶ πλειστηριασμῶ εἴτε διὰ λαχείου.

23) Ὁ διανύσας ἄξιως τὸν ὀρισθέντα χρόνον μαθητῆς καὶ διὰ τῶν ἔργων του ἀναδειχθεὶς ἢ ἡ ἱκανὸς περὶ τὴν τέχνην ἀπολύεται λαμβάνων ἀποδείξιν τῆς ἱκανότητός του.

24) Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, καθ' ὃ φυσικὸς κηδεμὼν τῶν ὑποτρόφων τοῦ Ὀρφανοτροφείου, φροντίζει περὶ τῆς ἐπιμελείας τοποθετήσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπολυομένων ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν ταῖς δόμοις τοῦ Κράτους.

25) Εἰς τοὺς ἀπολυομένους, ἢ, τῇ αἰ-

δείᾳ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐξεργασίμους, ἀποδίδονται αἱ ἐπὶ ὀνόματί των ἐν τῇ Τραπεζίᾳ γεινόμεναι καταθέσεις ἐκ τῶν ὀρισθησομένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ποσοστῶν τῆς ἡμερησίας ἐργασίας των, καὶ τὸ χρηματικὸν βραβεῖον των κλπ.

Ε'. Περὶ ἐσωτερικῆς διοικήσεως.

Α'. Περὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ.

26) Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις καὶ ἐπιμελεία τοῦ καταστήματος ἀνατίθεται εἰς ἐπιμελητὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐκτὸς τῶν μελῶν του ἐπὶ ὠρισμένῳ μισθῷ, ἐκλεγόμενον καὶ ἐντός τοῦ καθιδρύματος οἰκοῦντα.

27) Ὁ ἐπιμελητὴς ἔχει τὰ ἐξῆς καθήκοντα.

α) Προϊσταται ἀμέσως πάντων τῶν ἐν τῷ καθιδρύματι ὑπηρετούντων, οἵτινες ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των νὰ ὑπακούουν εἰς τὰς διαταγὰς του.

β) Φροντίζει ἵνα πάντες οἱ διδασκαλοὶ, ἐργαστασιάρχαι, ὑπάλληλοι καὶ λοιποὶ ὑπηρετοῦντες ἐκπληρώσιν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά των.

γ) Ὑποβάλλει εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅσα κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν πρόοδον καὶ τελειοποίησιν τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

δ) Εἰς τὰς μετὰ τῶν ἀρμοδίων διδασκάλων καὶ ἐργαστασιάρχων τοὺς κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἰσαγομένους ὑποτρόφους καὶ οἰκτρόφους κατατάσσει ἕκαστον αὐτῶν εἰς προσήκουσαν τάξιν καὶ τέχνην, ἐγκρίσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

ε) Ὑποβάλλει εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον κατὰ μῆνα μερικὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καθιδρύματος, καὶ γενικὴν κατ' ἔτος μετὰ τῶν ἀναγκαίων πινάκων καὶ σημειώσεων.

ς) Λαμβάνων τὴν γνώμην τῶν ἀρμοδίων διδασκάλων καὶ τεχνιτῶν συντάσσει τὰ προγράμματα τῶν μαθημάτων καὶ ἐργασιῶν, καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, συντάσσει τὴν συμπράξιν τοῦ Οἰκονόμου, τὴν ἐτήσιον

προϋπολογισμόν τῶν δαπανῶν τοῦ καθιδρύματος, καὶ υποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

ζ') Παρασκευάζει τὰ τῶν ἐξετάσεων καὶ διαγωνισμῶν.

η) Ἀνακαλεῖ εἰς τὰ καθήκοντά των τοὺς παρατρεπομένους, καὶ ἐπιβάλλει τὰς ὥρισμένας πινάξ.

θ') Συντρώγει μετὰ τῶν ὑποτρόφων δις τοὐλάχιστον τῆς ἐβδομάδος.

ι) Τὸν ἐπιμελητὴν κωλύμενον ἀναπληροῦ προσωρινῶς εἰς τῶν διδασκάλων ἢ ἐργοστασιαρχῶν, τὸν ὅποιον ὀρίζει τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

Β'. Περὶ τοῦ Οἰκονόμου.

28) Τὸ Ὁρφανοτροφεῖον ἔχει οἰκονόμον διοριζόμενον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τοῦ συμβουλίου ἐκτὸς τῶν μελῶν του, καὶ ἔχοντα τὴν ἐσωτερικὴν οἰκονομίαν τοῦ καθιδρύματος, δι' ἣν ὀφείλει νὰ διόσῃ προηγουμένως ἐγγυήσιν εἰς τὸ συμβούλιον.

29 Ο οἰκονόμος ἐκτελεῖ συμφώνως μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπιμελητοῦ, τὰ ἐξῆς.

α) Προμηθεύει τὰ ἀναγκαῖα εἰς τροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν, ἂν δὲν κριθῇ συμφερωτέρα ἢ προμηθεῖα τούτων δι' ἐργολαβῶν.

β') Προμηθεύει τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὰ ἐργοστάσια ὕλην, συνεννοούμενος περὶ αὐτῆς μετὰ τῶν ἀρμοδίων ἐργοστασιαρχῶν.

γ') Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς διδίδει τακτικὸν λογοριασμόν τῶν δαπανηθέντων εἰς τὸν ἐπιμελητὴν, ὅστις ὅφ' οὗ ἐπιθεωρήσῃ αὐτὸν τὸν υποβάλλει εἰς τὸ συμβούλιον.

δ') Διατηρεῖ ἐν καλῇ καταστάσει πάντα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα τοῦ καθιδρύματος, συλλογὰς προτύπων, ἐργαλεῖα κλπ.

ε) Κρατεῖ ἰδιαίτερον βιβλίον τῆς ἀποθήκης τοῦ ὕλικου κλπ. σημειῶν τὰ εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

ς') Ἐκτελεῖ ἐκάστοτε τὰς διαταγὰς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς πωλήσεως τῶν τεχνουργημάτων.

Γ'. Περὶ τοῦ παιδονόμου.

30) Ὁ παιδονόμος σύμφωνα μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπιμελητοῦ ἐκτελεῖ τὰ ἐξῆς.

α) Φροντίζει περὶ τῆς ὑγείας καὶ καθαριότητος τῶν παιδῶν καὶ περὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν κοιτῶνων.

β') Κοιμάται ἐν τῷ καταλληλοτέρῳ τόπῳ τοῦ κοιτῶνος, ὅθεν ἐπιβλέπει καὶ διὰ νυκτὸς τοὺς παῖδας. Ἐὰν πλείονες ὑπάρχωσι κοιτῶνες, ἐν ἀνάγκῃ διορίζονται πλείονες κοιτῶναρχοι πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν παιδῶν καθ' ὕπνον.

γ') Ὁδηγεῖ αὐτοὺς κατὰ τὰς διακοπὰς καὶ κατὰ τὰς ὥρισμένας ὥρας εἰς τὰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις.

δ') Ἄγει αὐτοὺς εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὸν περίπατον.

ε) Συντρώγει πάντοτε μετὰ τῶν ὑποτρόφων καὶ οἰκοτρόφων ἐν τῇ κοινῇ τραπέζῃ.

31. Τὰ τοῦ παιδονόμου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι καὶ εἰς τινα τῶν διδασκάλων κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου· κοιτῶναρχοι δὲ δύνανται νὰ ᾔναι καὶ ὁ οἰκονόμος ἢ καὶ τις τῶν ἐργοστασιαρχῶν δικεκριμένης διαγωγῆς καὶ εἰδῶς γράμματα.

Δ'. Περὶ τῶν νοσοῦντων.

32. Μέχρις οὗ τὰ μέσα τοῦ καθιδρύματος ἐπιτρέψωσι τὴν ἐντὸς αὐτοῦ νοσοκόμησιν τῶν ἀρρώστούντων, τὸ συμβούλιον θέλει φροντίσει νὰ γίνηται ἡ θεραπεία αὐτῶν ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ.

Ε'. Περὶ τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Α'. Περὶ διοικητικοῦ συμβουλίου.

33) Τὸ Ὁρφανοτροφεῖον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος διατελοῦν ὑπόκειται μὲν εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, δικεῖται δὲ ἀμέσως ὑπὸ διοικητικοῦ συμβουλίου συγκεκροτουμένου κατὰ τοὺς §§ 5'. Η'. Θ'. τῶν καταστατικῶν ὅρων τῶν προσηρτημένων εἰς τὸ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1853 Βασιλικὸν διάταγμα.

34) Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐκλέγει ἐτησίως ἐκ τῆς ὁλομελείας τῶν μελῶν του κατὰ πλειονοψηρίαν τὸν πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον, γραμματέα, ταμίαν, τὸν ἐπὶ τοῦ παιδαγωγικοῦ καὶ τῶν ἐπὶ τῶν

ἐργοστασίων.

35. Ὁ Πρόεδρος α) συγκαλεῖ εἰς τακτικάς συνεδριάσεις ἅπαρ τοῦλάχιστον τοῦ μνηδὸς καὶ ἐκτάκτως ὅσῃς: τὸ κρίνει ἀναγκαῖον, τὸ συμβούλιον. β') Διευθύνει τὰς συζητήσεις. γ') Ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου. δ') Ἐκδίδει πᾶν περὶ πληρωμῆς ἐντάλμα, συμφώνως μὲ τὴν ἀποφάσιν τοῦ συμβουλίου. ε) Διατηρεῖ μετὰ τοῦ γραμματέως τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ καθιδρύματος· ἡ δὲ πρὸς τὴν Κυβερνησιν γίνεται διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους ἀρχάς.

36) Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

37) Ὁ γραμματεὺς α) Συντάσσει πάντα τὰ ἔγγραφα κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου. β') Κρατεῖ τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων. γ') Διεκπεραιῖ καταλλήλως πᾶν ἔγγραφον. δ') Προτυπογράφει τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα. ε) Κρατεῖ τὸν γενικὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ καθιδρύματος. ς') Φυλάττει τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ καθιδρύματος.

38) Ὁ ταμίης ἔχει τὴν χρηματικὴν διαχείρησιν τοῦ καθιδρύματος καὶ ὡς τοιοῦτος α) τηρεῖ ἐν τάξει τὰ προσήκοντα βιβλία. β') Πᾶσα πληρωμὴ γίνεται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ χρηματικῷ ἐντάλματι τοῦ προέδρου, τὸ ὅποιον ἄλλοι τὸ εἶδος τῆς δαπάνης, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἐγκρινομένου προϋπολογισμοῦ, καὶ φέρει τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα.

39) Ὁ ἐπὶ τοῦ παιδαγωγικοῦ α) ἐπισκέπτεται συχνὰ τὸ σπουδαστήριον καὶ τὰς παραδόσεις τῶν διδασκάλων, συνεργῶν διὰ τῆς γνωμοδότησεώς του εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν καταλλήλων βιβλίων. β') Εἶναι ὁ ἐπὶ τοῦ Παιδαγωγικοῦ εἰσηγητῆς παρὰ τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ, προτείνει ὅ,τι κρίνη συντελεστικὸν εἰς τὸν παιδαγωγικὸν σκοπὸν τοῦ καθιδρύματος.

40) Ὁ ἐπὶ τῶν ἐργοστασίων. α) Ἐ-

πισκέπτεται τὰ ἐργοστάσια, τὰς ἀποθήκας, τὰς συλλογὰς κλπ. β') Συσκέπτεται περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων, μηχανῶν καὶ προτύπων. γ') Εἶναι ὁ ἐπὶ τῶν ἐργοστασίων εἰσηγητῆς παρὰ τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ, προτείνων ὅ,τι κρίνει συμφέρον πρὸς τὸν τεχνικὸν σκοπὸν τοῦ καθιδρύματος.

Περὶ συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

41) Αἱ συνεδριάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου κρίνονται πλήρεις, ὅταν παρευρίσκωνται τὰ δύο τριτημόρια τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον βουλευέται καὶ ἀποφασίζει περὶ πάντων τῶν ἀφορῶντων τὸ καθιδρυμα καὶ α) Συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων, τὸν ὅποιον θέλει δημοσιεύσει καὶ διὰ τινος τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδων. β') Ἀποφαίνεται περὶ πάσης ἐκτάκτου δαπάνης, ἥτις οὐδέποτε γίνεται ἄνευ ῥητῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως. γ) Ὀρίζει καὶ παύει πάντας τοὺς ἐν τῷ καθιδρύματι ὑπαλλήλους καὶ ὑπνέτας τοῦ καταστήματος, δ') Ἀποφαίνεται περὶ πάντων τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα ὑποτρόφων καὶ οἰκοτρόφων, καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν. ε) Ὀρίζει ἐτησίως διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποτρόφων καὶ τῶν οἰκοτρόφων. ς') Ὀρίζει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν διδασκάλων, τῶν ἐργοστασιαρχῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος. ζ') Ἀποφασίζει περὶ τῶν εἰσακτέων τεχνῶν κατὰ τὸν εἰδικὸν περὶ τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ περὶ τῶν ὧν ὅς γίνεται δίκη ἢ παρ' ἐργολάβων ἐργοστασιαρχῶν σύστασις τοιούτων. η) Ἀποφασίζει εἰδικῶς περὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ὑποτρόφων καὶ οἰκοτρόφων, εἰς οὓς ἐπιτρέπεται ἡ μαθήτευσις εἰς ἰδιωτικὰ ἐργοστάσια. θ') Θέτει τοὺς ὅρους τῶν ἐργολαβῶν καὶ προμηθειῶν τοῦ καθιδρύματος. ι) Συντάττει καὶ ἐκδίδει τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τοὺς ἀναγκαίους κανονισμοὺς καὶ διατάξεις, περὶ τῆς

εσωτερικῆς τοῦ καθιδρύματος τάξεως, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ποινῶν. 14) Σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ ὅ,τι πρόσφορον εἰς τὴν αὐξησιν τῶν πόρων τοῦ καθιδρύματος, προσκαλοῦν καὶ δεχόμενον συνδρομὰς, δωρεάς, ἢ οἰασδήποτε προσφορὰς, ἢ ἀμέσως ἢ δι' ἐπιτρόπων, οὓς αὐτὸ διορίζει εἰς διαφοροῦς τόπους. 15) Δημοσιεύει τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ καθιδρύματος μετὰ τοῦ πασοῦ τῶν προσφορῶν τῶν.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

42) Ἐωσοῦ αὐξηθῶσι μὲν οἱ πόροι τοῦ καθιδρύματος, πολλαπλασιασθῶσι δὲ οἱ ὑπότροφοι καὶ τὰ ἔργα τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ διοικήσεως, ἐπομένως καταστῇ ἀναγκαῖα ἡ διαίρεσις τῶν ἔργων τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ τοῦ οἰκονόμου, ἀντίθεται πάντα τὰ ἐν τοῖς §§ 26 καὶ 28 ὀριζόμενα καθήκοντα τούτων εἰς ἓνα μόνον ἐπιστάτην, ὅστις δύναται νὰ ᾔῃαι ἐνταυτῷ καὶ διδάσκαλος τοῦ καθιδρύματος.

43) Κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ καθιδρύματος ἑορτὴν, τελομένην τὴν 6 Αὐγούστου τῆς Ἀγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τελεῖται ὑπὲρ τῶν αἰδιμῶν ιδρυτῶν τοῦ ἱερουργία, ἐν ἣ μνημονεύονται καὶ οἱ εὐεργεταί, οἱ συνδρομηταὶ καὶ οἱ δωρεταὶ αὐτοῦ.

162. Α. Περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ὁδοποιίας ὑπὸ στοιχ. Σς. νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, καὶ συμφώνως μὲ τὰς ὑπὸ στοιχ. Β. καὶ Γ. πράξεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Κυρυστίας καὶ Ξηροχωρίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν νὰ χαρακτηρισθῶσιν ἐπαρχιακοὶ ὁδοί.

4) Ἡ ἀπὸ Κύμης διὰ τοῦ δήμου Κοτυλαίων, χωρίον Καλημεριάνην, διὰ τῶν χωρίων Κομιστρίων, Θυρρευματίων, Μονοδρίου, τῆς μονῆς ἁγ. Δημητρίου διευθυνομένη εἰς Λάλα, ἐνθα ἡ ὁδὸς θέλει λαβεῖ

μὴν διευθύνειν εἰς Ἀλιβέριον καὶ ἑτέραν εἰς Κάρυστον διὰ τῶν χωρίων Κριεζῆν, Κόσκιναν, Ἀλμυροποτάμου καὶ Στυρῶν.

2) Ἡ ἀπὸ Ξηροχωρίου διὰ τῶν Ὠρεῶν εἰς Αἰδηψὸν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Αἰδηψίων διευθυνομένη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαΐου 1856.

163. Α. Περὶ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Ἡμέτερον διατάγμα 24 Σεπτεμβρίου 1852. Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἄλλῳ κωλύματι τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, ἢ τινος τῶν διὰ τοῦ εἰρημένου Ἡμετέρου Διατάγματος διωρισμένων ἐκτὸς ἀπὸ τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων, διορίζονται πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐκ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς Ἐπισκοπικῆς ὁ Σκευοφύλαξ καὶ ὁ Σακελλίος ἐκάτερος δὲ τούτων λαμβάνει κατὰ τὰς συνεδριάσεις τὴν εἰς τὸ οἰκεῖον ἀξίωμα ἀνήκουσαν τάξιν. Τὸν δ' Ἐπίσκοπον ἀπόντα, ἢ ἄλλως κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν ἄλλων ἀξιοματικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου 1856.

164. Α. Περὶ ἐσωτερικῆς τάξεως τοῦ Διδασκαλείου.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 69 τοῦ περὶ δημοτικῶν σχολειῶν νόμου τῆς 6 (18) Φεβρουαρίου 1834, ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργόν νὰ ρυθμίσῃ διὰ προσωρινοῦ κοινισμοῦ τὰ περὶ ἐσωτερικῆς τάξεως τοῦ Διδασκαλείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1856.

465. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Β. ΔΙΔΑ-
ΣΚΑΛΕΙΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 69 τοῦ
περὶ Δημοτικῶν σχολείων Νόμου τῆς 6
(18) Φεβρουαρίου 1834.

Τὸ ἀπὸ 13 (23) Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ
ἔτους Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἐγκρίνονται αἱ
περὶ τῶν ἐν τῷ Δημοδιδασκαλείῳ ἐξετά-
σεων ὁδηγίαι τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Τὸ ἀπὸ 20 τρέχοντος μηνὸς καὶ ἔτους
Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ
ρυθμίσωμεν διὰ κανονισμοῦ τὰ περὶ ἐσω-
τερικῆς τάξεως τοῦ Δημοδιδασκαλείου.

Διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦ. Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

1.—Ἐν τῷ Δημοδιδασκαλείῳ παραδί-
δονται ὅσα μαθήματα ἀπαιτεῖ ὁ περὶ δη-
μοδιδασκαλίας νόμος (ἄρθρ. 1-9) νὰ γνω-
ρίζωσιν οἱ δημοδιδασκαλοὶ.

2.—Οἱ τοῦ Δημοδιδασκαλείου καθηγηταὶ
ὀφείλουσι νὰ ἔρχονται ἀκριβῶς τὴν ὁρι-
σμένην ὥραν τῆς παραδόσεως· νὰ προα-
ναγγέλλωσι δὲ ἐγκαιρῶς τὴν δι' ἀσθένηαν
ἢ ἄλλο εὖλογον κώλυμα ἀπουσίαν τῶν.

3.—Ὅφειλουσι νὰ σημειῶσι καθ' ἡμέ-
ραν ἐπὶ τῶν μαθητολογίων τῆς κλάσεώς
τῶν τὰς ἀπὸ τῶν ἀκροάσεων ἀπουσίας
τῶν μαθητῶν, νὰ παρατηρῶσι τὴν ἀπρο-
σεξίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀμέλειαν, ὡς καὶ τὰ
λοιπὰ σφάλματα, ἀφιλοπροσώπως πρὸς
ὅλους ἐπίσης προσφερόμενοι. Ἐκ τῶν με-
ρικῶν τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων
σημειώσεων, παραδιδόμενων εἰς τὸν Ἐπι-
τηρητὴν καὶ ἐδομαδα σχηματίζῃ οὗτος
τὰς μηνιαίας αὐτοῦ σημειώσεις, τὰς ὁ-
ποίας ἐγγράφει ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ
αὐτοῦ.

4.—Τὰ σημεία, δι' ὧν χαρακτηρίζε-
ται ἕκαστη τῶν ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν,
εἶναι αὐτὰ ταῦτα, δι' ὧν σημειοῦνται καὶ
οἱ βαθμοὶ τῆς ικανότητός των, δηλαδή 1,
2 καὶ 3, προστιθεμένων εἰς ἕκαστον τῶν
ἀριθμητικῶν τούτων χαρακτηρῶν καὶ κλα-

σματικῶν ἄλλων ἀριθμῶν πρὸς ἐνδειξὴν
τοῦ μείζονος ἢ ἐλάσσονος βάρους τῆς ἐλ-
λείψεως· θέλουσι δὲ λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν
κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἕκαστου καὶ ἐκπίπτει-
σθαι ἀπὸ τὰ τῶν βαθμῶν σημεῖα τῆς τά-
ξεως, ὥστε νὰ δίδηται τὸ δίπλωμα μικρο-
τέρου βαθμοῦ ἐξ ἐναντίας ἢ ἐπιμέλεια, ἢ
εὐταξία, καὶ ἢ λοιπὴ καλὴ διαγωγή, πα-
ρομοίως σημειούμενα, θέλουσι, προσλογι-
ζόμενα κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ἀυξάνει τὸν
βαθμὸν τῆς τάξεως τοῦ δημοδιδασκάλου.

5.—Οἱ εἰς τὸ Δημοδιδασκαλεῖον γενό-
μενοι δεκτοί, ὑπότροφοί τε καὶ μὴ, πρέ-
πει νὰ ἔχωσι τὰ πρὸς ἐνδυμασίαν καὶ ὑ-
πνον ἀναγκαῖα ἱμάτια, ἀκριβῶς σεσημε-
ωμένα ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ.

6.—Ὅλοι ἀνεξαίρετως οἱ μαθηταὶ
καὶ αὐτοὶ οἱ ἑξῶθεν φοιτῶντες, ἀκροῶνται
τῶν παραδιδόμενων μαθημάτων, ὅσα εἶναι
ὁρισμένα εἰς τὴν τάξιν τῆς κλάσεως, εἰ-
ὴν ἕκαστος αὐτῶν εἶναι κατατεταγμένος
καθὼς καὶ τῶν κατὰ Κυριακὴν καὶ τὰς ἐ-
ορτασίμους ἡμέρας γινομένων ἐν τῷ ἀερο-
ατηρίῳ ἀναγνώσεων ἕκ τε τῶν ἱερῶν Γρα-
φῶν καὶ τῶν περὶ ἡθικῆς ἀνατροφῆς κα-
τῶν καθηκόντων τῶν δημοδιδασκάλων πε-
ριεχομένων ἐν τῷ Ὁδηγῷ καὶ τῷ Παιδα-
γωγῷ. Εἰς οὐδένα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ
λείψῃ τῆς παραδόσεως, εἰμὴ δι' ἀσθένειαν
ἢν ὀφείλει ἀμέσως νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς
τὸν Ἐπιτηρητὴν.—Πρὸς τὸν διδασκάλον
ἐρχόμενον καὶ ἀναχωροῦντα τῆς παραδό-
σεως, ἀπονέμουσι πάντες τὸ ὀφειλόμενον
σέβας ὑπανιστάμενοι.

7.—Οἱ μαθηταὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ
καταστήματος τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν σπου-
δὴν αὐτῶν βιβλία, ἐπὶ ἀποδείξει καὶ ὑ-
ποχρεώσεϊ νὰ τὰ πληρῶνωσιν ἐξ ἰδίων τῶν
ἐάν δὲν δυνηθῶσιν ἐν καιρῷ νὰ ἀποδώσω-
σιν αὐτὰ, ὅποια τὰ ἔλαβον, ἢ ἐάν τὰ
πώλεσαν.

8.—Τὰ γραφεῖα, ὅσα τοῖς δοθῶσιν ἐν
χρήσιν, ἐάν (παρεκτὸς τῆς ἀπὸ τοῦ χρό-
νου καὶ τῆς κακτικῆς χρήσεως βλάβης)
φθαρῶσιν ὑπ' αὐτῶν, διορθοῦνται ἢ ἀνα-
πληροῦνται, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη ζημία
γενομένη εἰς τὸ ὑλικὸν τοῦ Δημοδιδασκα-

λείου, διὰ δαπάνης τοῦ ποιήσαντος τὴν ζημίαν.

ΚΕΦ. Β'.

Καθίσκοντα τῶν μαθητῶν.

9.— Ἀπαγορεύεται τοῖς ἐν τῷ Δημοδιδασκαλείῳ διατεωμένοις μαθηταῖς νὰ γράψιν ἐπάνω των ἢ καὶ εἰς τὰ κιβώτιά των χρήματα, εἰμὴ μόνον τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὰ ἐδομηδιαία αὐτῶν ἐξοδα· τὸ δὲ περιπλέον ὀφείλουσιν, ἅμα εἰσέλθωσιν εἰς τὸ κατάστημα ἢ καὶ μετὰ ταῦτα εἰ τι ληθῶσι, νὰ τὸ παρακαταθέτωσιν εἰς συγγενὴ ἢ φίλον, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος καὶ τὸ παραδίδωσιν εἰς τὸν Ἐπιτηρητὴν, καὶ παρ' αὐτοῦ νὰ λαμβάνωσι κατὰ Κυβερνήτην μόνον τὰ διὰ τὴν ἐδομῆδα ἀπαιτούμενα. Ἐπὶ τούτῳ κρατεῖ ὁ Ἐπιτηρητὴς βιβλίον, ὅπου εἰς ἰδιαιτέρον φύλλον σημειοῖ ἕκαστος τῶν μαθητῶν ἰδιοχείρως, ὅσα ἔδωκε καὶ ὅποια ἕκαστος λαμβάνει. Ἀπαγορεύεται δὲ πᾶν συνάλλαγμα καὶ πᾶσα χρηματικὴ ληψοδοσία μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἄνευ τῆς τοῦ Ἐπιτηρητοῦ ἀδείας.

40.— Ὅφείλουσιν εἶναι κόσμιοι καὶ ἀκάριοι τὸ σῶμα καὶ τὰ περὶ τοῦ σώματος, ὡς καὶ τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν στρωμνὴν καὶ, χρηστοθήεις, εὐτακτοὶ, εὐπειθεῖς, εὐλόγιοι καὶ ἐπιμελεῖς εἰς τὰ αὐτῶν μαθήματα· πρὸ πάντων, ἐκκλησιαζέσθαι ἀεὶ ἐκτελειῶν, κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ὥρισμένα, προσφέρειν πρὸς ἀλλήλους μετὰ κοσμιότητος καὶ αἰδοῦς, καὶ συμβολεῖν ἀλλήλοις καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τὰς μελέτας των, μετὰ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ εὐκρινείας, ἀποφεύγοντες τοὺς θορύβους καὶ τὰς ἐριδας καὶ προσέχοντες μὴ παρεμποδίζωσι τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὰς μελέτας των.

Ἵποχρεοῦνται ἐπίσης ν' ἀποδίδωσι πανταχοῦ εἰς τὰς καθεστῶσας ἀρχάς· τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

41.— Λοιδορεῖται, ὕβρεις, χλευασμοί, εἰς χάριν καὶ βάρβαροι λέξεις, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἀπρεπὴς ἔκφρασις, καὶ πολὺ μᾶλλον βιαιοπραγία πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀπειθεία πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ἀπαγορευόμεναι αὐστηρῶς, γινόμεναι δὲ τιμωροῦνται

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. Γ'.

κατὰ τὰς περὶ παραβάσεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διατάξεις.— Αἱ δὲ συνδιαλέξεις, αἱ συζητήσεις, αἱ σπουδαιολογίαι, αἱ ἀσπεῖσμοι ἐνίοτε, πρέπει νὰ γίνωνται διὰ τὸ πρὸς πρὸς πρὸς πεπαιδευμένοις καὶ ἐξευγενισμένοις, οὐχὶ χλευαστικῶς ἢ ἀποτόμως, καὶ πρὸ πάντων ἄνευ κραυγῶν καὶ θορύβου.

42.— Οἱ ὑπότροφοι κατοικοῦσιν ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τοῦ Δημοδιδασκαλείου. Κατατάσσονται δὲ, ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν μὲν αὐτῶν, εἰς κλάσεις, ὡς πρὸς τὴν αἰλικιὰν δὲ οἰκονομίαν, εἰς κοιτῶνας, χωριζόμενοι ἐν αὐτοῖς ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος καὶ κατὰ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τοῦ μαθητολογίου, λαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ἐπιτηρητοῦ ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἑκάστου αὐτῶν περιστάσεων, τῶν πατρίδων, φερ' εἰπεῖν, τῆς ἡλικίας, ἢ τοῦ ἠθικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἐκαστος κοιτῶν σημειοῦται ὑπεράνωθεν τῆς θύρας διὰ τοιχολλήτου χαρτίου, φέροντος στο·χεῖόν τι τοῦ ἀλφαβήτου. Ἐκαστὴ δὲ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι κλινῶν δι' ἀριθμοῦ σεσημειωμένου· ἐπομένως ἕκαστος τῶν ἐνοικούντων εἶναι γνωστὸς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ κοιτῶνος καὶ τῆς κλινῆς του.

43.— Οἱ ἀσθενοῦντες μεταφέρονται εἰς κοιτῶνα χωριστὸν, χρησιμεύοντα εἰς νοσοκομεῖον, τιθέμενον ὑπὸ τὴν θεραπείαν τοῦ ἱατροῦ· ἕκαστη δὲ κλινὴ τοῦ νοσοκομείου εἶναι ὡσαύτως ἡριθμημένη. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μαθητάς νὰ ἐνδιατρίβωσιν ἐν τοῖς κοιτῶσιν, εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς ὥρισμένας τῆς ἀναπαύσεως καὶ τοῦ ὕπνου ὥρας.

44.— Αἱ μελέται γίνονται κοινῶς, καθὼς καὶ αἱ παρὰδόσεις τῶν μαθημάτων, εἰς τὰ δωματία τὰ χρησιμεύοντα πρὸς τοῦτο καὶ κατὰ τὰς ὥρισμένας ἐν τῷ προγράμματι ὥρας.

45.— Μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Δημοδιδασκαλείῳ μαθητῶν ὑπάρχει ἐντελής ἰσότης, οὐδεὶς δὲν ἐξαιρεῖται τῶν κοινῶν ὑποχρεώσεων, καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ αὐτῷ κοιτῶνι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι τῆς ἐν αὐτῷ κα-

θαριότητος, καὶ θφείλουσιν ἀπροφασίστως νὰ καθαρίζωσιν αὐτὸν κατὰ σειράν καὶ καθ' ἑκάστην. Ἐκαστος δὲ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι θφείλει νὰ φυλάττῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κλίνην, ὅσον ἐνεστί καθαριωτέραν, ἀνακινῶν καὶ ἐκχορίζων αὐτήν, εἰ δυνατόν, τρίς, ἀπροφασίστως δὲ ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἰδίως κατὰ Σάββατον.

16.— Ἡ θύρα τοῦ Δημοδιδασκαλείου ἀνοίγεται τὸ μὲν πρῶτ' ἀπὸ τῆς 7ης ἄχρι τῆς 8ης τὴν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος· τὴν δὲ μεσημβρίαν ἀπὸ τῆς 12ης ἄχρι τῆς 1ης μ. μ., καὶ τὴν ἐσπέραν ἀπὸ τῆς 5ης ἄχρι τῆς 7ης μ. μ. τὸν χειμῶνα, καὶ καὶ ἀπὸ τῆς 6ης ἄχρι τῆς 8ης μ. μ. τὸ θέρος· καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς ὥρας μένει κεκλεισμένη ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ θυρωροῦ.

17.— Οὐδεὶς τῶν ὑποτρόφων, ὥς καὶ τῶν ἐνοικούτων μὲν, μὴ ὄντων δὲ ὑποτρόφων, ἐξέρχεται τοῦ καταστήματος, εἰμὴ κατὰ τὰς ὁρισμένας ὥρας, οὔτε δύναται νὰ μένῃ τὴν ἡμέραν, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον τὴν νύκτα, ἐκτὸς τοῦ καταστήματος ἀνεῦ γραπτῆς ἀδείας τοῦ Ἐπιτηρητοῦ, ἥτις σημειοῦται ἐν τῷ ἡμερολογίῳ. Μόνον εἰς τὰς δημοσίους ἐορτάς ἐξέρχονται μὲν ὅλοι, ἢ οἱ βουλόμενοι, δι' ἀδείας τοῦ Ἐπιτηρητοῦ πρὸς θεωρίαν τῶν δημοσίων πομπῶν καὶ τελετῶν, ἐπιστρέφουσι δὲ πάλιν εἰς τὴν ὁρισμένην ὥραν, ἵνα καταγίνωνται εἰς τὰς μελέτας τῶν, χωρὶς νὰ διανοηθῇ τις, ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι δημόσιος ἐορτὴ, ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παραμελῇ τῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ θορυβῇ. Ἐπομένως εἰς οὐδὲνα συγχωρεῖται ν' ἀποκοιτῇ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρὸς τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ γένῃ ἐξαίρεσις μόνον, ἐὰν ὁ πατήρ ἢ ὁ ἐπίτροπος τοῦ ὑποτρόφου παρουσιασθῇς ζητήσῃ ἀδειαν, ἥτις δίδεται παρὰ τοῦ Ἐπιτηρητοῦ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους καὶ τύπους.

α) Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἐπιτηρητοῦ δελτία ὁμοιόριθμα τῶν κοιτῶνων καὶ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι κλινῶν· ἐπομένως ἕκαστος, ἐξερχόμενος μὲν, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐπιτηρητοῦ τὸ δελτίον τῆς θέσεώς του, ἐπιστρέφων δὲ τὸ ἀποδί-

δει εἰς αὐτόν.

β) Ὅστις, δι' ἀσθένειαν ἢ ἄλλην κατεπεύγουσαν ἀνάγκην οἰκιακὴν ἀποδεδειγμένην, ἔχει χορίαν ν' ἀποδημήσῃ, ἡμπορεῖ, ζητῶν δι' ἀναφορὰς του νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ γραπτὴν ἀδειαν ἀπουσίας ἐπὶ ὁρισμένη προθεσμίᾳ, ἐντὸς τῆς ὁποίας θφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ ἢ, ἂν ἀδυνατῇ νὰ ἐπιστρέψῃ δι' εὐλογηφανὲς ἐμπόδιον, ν' ἀναφέρῃ ἐγκρίτως τὰς αἰτίας δι' ἀναφορὰς του, ἐπικυρωμένης παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, ζητῶν παρὰ τασιν ἀδείας ἄλλως ὑπόκειται εἰς ἀποστέρησιν τοῦ ὑποτροφικοῦ μισθοῦ του, ἀναλόγως τῆς ὑπερμερείας τῆς ἀπουσίας του· ἐὰν δὲ παρέλθωσι τριάκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καὶ δὲν ἐπανεέλθῃ, ὑπόκειται περιπλέον καὶ εἰς καταδίωξιν πρὸς ἀπόδοσιν τῶν διδάκτρων καὶ τοῦ μισθοῦ, κατὰ τὸν περὶ ἐξετάσεων καὶ παραδοχῆς τῶν ὑποτρόφων κκονισμὸν.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἐσωτερικῆς εὐταξίας.

Τμήμα 1ον.

Περὶ τῶν ἐπιτηρούντων αὐτήν.

18.— Τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν τῶν μαθητῶν ἐπιτηροῦσι.

α.) Ὁ Ἐπιτηρητής, διοριζόμενος παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, μεταξὺ τῶν ἐνοικούντων ἐν τῷ καταστήματι διδασκάλων.

β.) Οἱ ἐπιστάται, τέσσαρες· ἐκ τῶν φρονιμωτέρων, εὐτακτοτέρων ἢ καὶ εὐμαθεστέρων μαθητῶν, ἀριστίνδην παρὰ τοῦ Ἐπιτηρητοῦ διοριζόμενοι.

γ.) Οἱ βοηθοὶ αὐτῶν, ἄλλοι τέσσαρες οἵτινες ἀναπληροῦσιν ἀπάντας τοὺς πρώτους.

Τμήμα 2ον.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐπιτηρητοῦ.

19.— Ὁ Ἐπιτηρητής ἐπιβλέπει τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν, διατάττων καὶ διευθύνων τοὺς ἐπιστάτας, ἐπιβάλων πειθαρχικὰς ποινὰς, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναφέρει εἰς τὸν διευθυντὴν περὶ τούτου, πρὸς τὸν ὁποῖον θφείλει ν' ἀναγγέλλῃ ἀμέσως καὶ πᾶν ὅ,τι δῆποτε ἑκτακτὸν συμβαῖνον φρον-

τίζει ὥστε τὰς κυριακάς καὶ τὰς ἑορτάς οἱ μαθηταὶ νὰ ἐκκλησιάζωνται ἀνελλιπῶς, ὡδηγῶν αὐτοὺς ὁ ἴδιος ἢ διὰ τινος τῶν ἐπιστατῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἐφορᾷ τὴν διατήρησιν τοῦ ἐν τῷ Ἀθροδιασκαλείῳ ὕλικου, τῆς βιβλιοθήκης, τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν βιβλίων κλπ.

Ἐπὶ τούτῳ

α.) Κρατεῖ ὀνοματολόγιον τῶν μαθητῶν, ὅπου καθ' ἑβδομάδα σημειοῖ τὰς περὶ ἐκάστου αὐτῶν παρατηρήσεις τῶν διδασκάλων, κατὰ τὰ προεκτεθέντα·

β.) Παρατηρεῖ ἐὰν ἕκαστος τῶν μαθητῶν μελετᾷ ἐν τάξει τὰ διδασκόμενα μαθήματα κατὰ τὸν ἀσσημειωμένον κατελλογον.

γ.) Σημειοῖ τοὺς ἐκπληροῦντας καλῶς ἢ μὴ τὰ χρεῖα τῶν ἐπιστάτας.

δ.) Δίδει ἀδείας ἐξόδου εἰς τοὺς μαθηταὺς περὶ τὰς ὁρισμένας ὥρας.

ε.) Ἐρευνᾷ τὰς γινόμενας ζημίας καὶ φθοράς τοῦ ὕλικου καὶ κρατεῖ τὴν ἀνγκραίαν δαπάνην πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας ἀπὸ τῶν μισθῶν τῶν αἰτίων αὐτῆς.

ς.) Φροντίζει, ἵνα ἕκαστος τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν ὑπογράφῃ ἰδιοχειρῶς τὸν κατάλογον τῆς μισθοδοσίας του, τὸν ὁποῖον ἐπικυρῶν παραδίδει εἰς τὸν Διευθυντήν.

Τμῆμα 3ον

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐπιστατῶν.

20.—Οἱ ἐπιστάται ἐπιμελοῦνται κυρίως τῆς διατηρήσεως τοῦ ὕλικου, τῆς καθαριότητος τῶν κοιτῶνων καὶ τῶν ἀκροατηρίων καὶ τῆς ἐν τάξει τοποθετήσεως τῶν πραγμάτων, σημειοῦντες ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνῃ τοὺς φθείροντάς τι τοῦ ὕλικου, ἵνα καταμηνύσασιν αὐτοὺς πρὸς τὸν Ἐπιτηρητήν. Ἐτι δὲ σημειοῦσι τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ παραβαίνοντας τὰ χρεῖα τῶν μαθητῶν, διαστέλλοντας τοὺς πρωταίτιους τῶν συνενόχων· σημειοῦσι τὴν παρουσίαν ἢ τὴν ἀπουσίαν τῶν μαθητῶν εἰς τὰς μελέτας καὶ παραδόσεις καὶ εἰς τοὺς κοιτῶνας, καθὼς καὶ τὰς παρὰ τὴν ὁρισμένην ὥραν ἐξόδους, πληροφοροῦμενοι περὶ αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ θυρωροῦ· φροντίζουσι

περὶ διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας ἐν καιρῷ τῶν τε παραδόσεων καὶ τῆς ἀναπαύσεως, κατὰ τὰς περὶ τούτων ἰδιαιτέρας διατάξεις· ἐπαγρυπνοῦσι τοὺς ἐν τῇ νοσοκομείῳ θεραπευομένους καὶ τὸν πρὸς θεραπείαν αὐτῶν διωρισμένον ὑπηρετὴν· βεβαιοῦνται, ἂν τὰ καθ' ἑκάστην ὥραν διατεταγμένα ἐκτελῶνται ἐντὸς τοῦ καταστήματος, ἐὰν μετὰ τὸ ἀπόδειπνον ἦναι παρόντες ὅλοι οἱ μαθηταί, ὅτε καὶ ἀπερχονται εἰς τοὺς κοιτῶνάς των, καὶ ἐὰν οἱ βοηθοὶ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰ ἴδια αὐτῶν χρεῖα. Ἐπὶ τούτῳ, παρεκτός τοῦ ἑβδομαδιαίου μαθητολογίου, κρατοῦσι καὶ ἰδιότερον ἡμερολόγιον, ὅπου σημειοῦσιν ἅπαντα τὰ διατρέχοντα. Ἀμφοτέρω τὰ βιβλία ταῦτα παρουσιάζουσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑβδομάδος εἰς τὸν Ἐπιτηρητήν.

21. Οἱ ἐπιστάται ὀφείλουσι πρὸς τοῦτοις νὰ ἐγείρωνται τὴν ὁρισμένην πρωΐνῃν ὥραν, ὡς καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν, ἵνα ἐν ἡσυχίᾳ ἐξυπνίσωσι τοὺς κοιμωμένους, πρῶτον διὰ κωδωνοκρουσίας, ἔπειτα δὲ καὶ ὀνομαστί.

Περὶ πάντων τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθρ. (20—21) διαλαμβανόμενων ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἐπιτηρητήν καὶ ἀκούουσι τὰς διαταγὰς του.

22.—Ἀπαγορεύεται αὐτοῖς καὶ τοῖς βοηθοῖς αὐτῶν, ἐπὶ ποινῇ διπλασίᾳ τῶν ἄλλων, πᾶσα αἰσχρὰ καὶ ὑβριστικὴ λέξις· ἐπ' οὐδεμιᾷ δὲ περιστάσει ἐπιτρέπεται αὐτοῖς ἵνα ἐπιβάλλωσι χεῖρα κατὰ τινος τῶν μαθητῶν, ἀρκοῦμενοι μόνον ν' ἀνακαλῶσιν εὐπρεπῶς εἰς τὰ καθήκοντά των τοὺς ἀναρτάνοντας, ἢ νὰ σημειῶσι καὶ καταγγέλλωσιν εἰς τὸν ἐπιτηρητήν τοὺς ἀπειθοῦντας καὶ ἀδιορθοῦτους.

Τμῆμα 4ον.

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ θυρωροῦ ἢ ἐπιστάτου.

23.—Ὁ θυρωρὸς, α) εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς παρὰ τὰς ὁρισμένας ὥρας ἢ ἀνευ ῥητῆς ἢ γραπτῆς ἀδείας ἐξόδους τῶν μαθητῶν.

β) Κρατεῖ ἐπομένως τὴν κλεῖδα τῆς αὐλείου θύρας, καὶ δὲν ἀνοίγει παρὰ τὴν

ὀρισμένην ὥραν, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἴδῃ τις ὁ κρούων, καὶ, ἐν ἀμφιβολίᾳ, λάθῃ τὰς περὶ τούτου διαταγὰς τοῦ ἐπιτηρητοῦ.

γ') Εἰς αὐτὸν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ καθαρὸτης τῆς αὐλῆς, τῶν προδόμων καὶ τῶν ἀκροατηρίων, καθὼς καὶ τῶν ἀποπάτων.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ συστάσεως Συμβουλίου καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

24.— Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καθὼς καὶ πρὸς συζήτησιν τῶν ἀπορρόντων τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ καταστήματος διακόσμησιν, ἢ τὴν τάξιν καὶ τὰ εἶδη τῶν μαθημάτων, τὰ πρὸς διδασκαλίαν παραδεκτὰ βιβλία καὶ τὴν βαθμοθέτησιν τῶν ἐξεταζομένων μαθητῶν ἢ δημοδιδασκάλων, ὑπάρχει Συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ὡς προέδρου, καὶ τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων τοῦ καταστήματος, καὶ λογιζόμενον πλῆρες, ὁπόταν ὦσι παρόντες, ἐκτὸς τοῦ Διευθυντοῦ, εἰς Καθηγητὴς καὶ δύο Διδάσκαλοι. Τοῦ Συμβουλίου γραμματεῦς ὁ νεώτερος τῶν διδασκάλων.

Κατὰ συναίεσιν καὶ ῥητὴν ἄδειαν τοῦ Διευθυντοῦ ἀναπληροῖ αὐτὸν ἀπόντα ὁ ἀρχαιότερος τῶν Καθηγητῶν. Ἄνευ δὲ τούτου αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου εἰσὶν ἄκυροι.

25.— Εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἡ πλειονοψηφία ἐν περιπτώσει δὲ διχοψφίας, ὁ πρόεδρος ἔχει τὴν νικῶσαν. Αἱ ἀποφάσεις δὲ τοῦ συμβουλίου εἰσὶν ἀνέκκλητοι.

26.— Τὸ Συμβούλιον συέρχεται τακτικῶς μὲν τὸ Σάββατον ἐκάστη: ἐξδομάδος, κατὰ τὴν 4 ὥραν μ. μ. ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις συγκαλεσθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ πειθαρχικῶν μέτρων ἐν γένει.

Τμῆμα 1.

27.— Τὰ κατὰ τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ λαμβανόμενα μέτρα εἰσὶ πειθαρχικὰ καὶ σωφρονιστικά.

Καὶ πειθαρχικὰ μὲν εἰσὶ, α.) Ἡ δι' ἀριθμοῦ σημειώσεις ἀναλόγως τοῦ ἁμαρτή-

ματος· β.) Ἡ κώλυσις τῆς ἐκ τοῦ Δημοδιδασκαλείου ἐξόδου, καθ' ἃς ὥρας καὶ περιστάσεις ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐπιτρέπει τοῦτο.

Σωφρονιστικαὶ δὲ, α.) Ξηροφάγια ἐπὶ μίαν ἡμέραν καὶ ἐκφώνησις τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁμαρτήσαντος ἐν ἐπικλή τῶν μαθητῶν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ συλλόγου τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων· β.) Ἡ ἐξάπαξ ἀποστέρησις τοῦ δεῖπνου ἢ τοῦ γεύματος· γ.) Ἡ καταναγκαστικὴ ἐργασία, συνισταμένη εἰς τὴν ἐξάπαξ κάθαρσιν τῆς αὐλῆς τοῦ Δημοδιδασκαλείου· δ.) Ἡ προσωρινὴ κράτησις, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δώδεκα ὥρας.

28.— Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω οἱ μαθηταὶ κολάζονται καὶ διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ καταστήματος ἀποβολῆς, καθ' ἃς περιστάσεις καὶ καθ' οὓς ὅρους διαλαμβάνει ὁ παρὼν κανονισμὸς.

Ἡ περὶ ἀποβολῆς ὁριστικὴ ἀπόφασις δημοποιεῖται τῷ κολαζομένῳ καὶ στηλογραφεῖται ἐν τῇ αἰθούρᾳ τῶν παραδόσεων ἐπὶ μελανῆς σανίδος.

29.— Τα μὲν πειθαρχικὰ μέτρα ἐφαρμόζονται ὑπὸ τοῦ ἐπιτηρητοῦ κατὰ τὰ διατεταγμένα· τὰ δὲ σωφρονιστικὰ κατ' ἀπόρασιν τοῦ Συμβουλίου· διὰ δὲ τὴν ἐκ τοῦ Δημοδιδασκαλείου ἀπέλασιν ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ἰπουργείου· ἐκτελοῦνται δὲ ὅλα ταῦτα ἐπιμελεῖται τοῦ ἐπιτηρητοῦ κατὰ τὰς ἐφεξῆς διατάξεις.

α) Ὅστις δὲν ἔλθῃ εἰς τὴν πρωτὴν προσευχὴν, ἢ ἔλθῃ ἀνένδουτος ἢ ἀνιπτός, σημειοῦται ὡς ἀμελής.

β) Ὅστις ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου σημειωθῇ δύο ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ὡς βυπαρὸς λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 1 μετὰ ἢ ἀνευ κλάσματος, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἐπιβαρυντικὰς περιστάσεις. Ὅστις δὲ σημειωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπιτηρητοῦ, τοιοῦτος, εἰ μὲν ἀπαξ, λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 2 μετὰ ἢ ἀνευ κλάσματος· εἰ δὲ δις, κρατεῖται ἐπὶ δώδεκα ὥρας.

γ) Ὅστις ὑβρίσῃ τὸν ἄλλον, ἢ τὸν εἴπῃ ψεύστην ἔμπροσθεν τοῦ Διδασκάλου ἢ καὶ παρόντων ἄλλων, σημειοῦται ὡς

ύβριστής.

δ) Ὅστις συκοφαντήσῃ τὸν ἄλλον, δι' εὐχολογούμενος νὰ τὸν ἀποδείξῃ μὴ παρόντα εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν ὀνομάτων, ἢ ὡς εἰπόμενα λόγους κατὰ τινος πειρακτοῦς, σημειοῦται ὡς φλύαρος καὶ συκοφάντης.

ε) Ὅστις ἤθελεν ἐπιπλήξῃ τὸν ἄλλον, ὡς ἀμελήσαντα ἢ μὴ γνωρίζοντα τὰ χρῆμα του, σημειοῦται ὡς λοιδόρος· ἐκτὸς μόνον, ὅταν ὁ μὲν συμβουλευὴ ἀδελφικῶς, ὁ δὲ ἀντιμεταχειρῇ τοὺς λόγους ὡς συμβουλὰς, καὶ τότε πρέπει ὅμως νὰ γίνηται τοῦτο διὰ τρόπου κοσμίου καὶ χωρὶς ταραχῆς καὶ θορύβου.

ζ) Ὅστις ἀποδειχθῇ ἀστεϊευόμενος πρὸς ἄλλους διὰ τρόπου εἰρωνικοῦ καὶ εὐπαχοῦς, ὁ τοιοῦτος, μετὰ πρῶτον καὶ δευτέραν νουθεσίαν, σημειοῦται ὡς ἀπειθῆς καὶ υποβάλλεται εἰς σωφρονιστικὴν ποινὴν.

η) Ὅστις γένῃ αἴτιος σκανδαλοῦ ἢ συγχύσεως, εἰς οἰκονομικὰς περιστάσεις, μάλιστα δὲ ἐν καιρῷ μελέτης, τιμωρεῖται σωφρονιστικῶς.

θ) Οἱ ἀπ' ἐαυτῶν ἐκδικούμενοι τιμωροῦνται, οἱ μὲν διὰ λόγων, πειθαρχικῶς, οἱ δὲ δι' ἔργων, σωφρονιστικῶς.

ι) Ὁ ἐγκυλίσας τινὰ τῶν συμμαθητῶν του, ὡς ἀδικηθεὶς ὅπως δὴ ποτε ὑπ' αὐτοῦ, ἢ καταγγείλας αὐτὸν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, εἰάν δὲν ἀποδείξῃ τὴν κατηγορίαν, τιμωρεῖται σωφρονιστικῶς ὡς συκοφάντης.

κ) Ὅστις προφέρῃ πρὸς ἕνα ἢ καὶ πλείονας λέξεις ἢ λόγους ὑβριστικοῦς καὶ βαρβάρους, ἀναφερομένους εἰς τὸ γένος ἢ τὴν πατρίδα των, καθὼς καὶ ὅστις χλευάζῃ, ἢ διὰ χειρονομιῶν περιύβριζῃ τὸν ἄλλον, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· ἐν δὲ ὑποτροπῇ, καθὼς καὶ εἰάν τις ἐκ τῶν τοιούτων λόγων προκύψῃ καὶ ἄλλαι ἀτάξαι, σωφρονιστικῶς.

λ) Ὅστις ἐρεθίσῃ τινὰ ἐναντίον ἄλλου δι' ὅποιονδήποτε αἰτίαν, ὁ τοιοῦτος ὡς σκανδαλοποιὸς τιμωρεῖται σωφρονιστικῶς.

μ) Ὅστις παρασύρῃ ἕνα ἢ καὶ πλείονας πρὸς σύστασιν συνωμοσίας ἐναντίον

ἑνὸς ἢ καὶ πλείονων, ἐπὶ σκοπῷ ἵνα καταφρονῶσιν αὐτοὺς καὶ φέρονται πρὸς αὐτοὺς ἐχθροπαθῶς καὶ ζητῶσιν ἐκ προμελέτης νὰ τοὺς βλάπτωσι, τιμωρεῖται σωφρονιστικῶς· εἰάν δὲ καταστῇ ἐνοχος τῆς πράξεως ταύτης κατ' ὑποτροπὴν καὶ μετ' ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, ἀποβάλλεται.

ν) Τὸ καπνίζειν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ διδασκαλείου· ὅστις δὲ εὗρεθῇ καπνίζων τιμωρεῖται πειθαρχικῶς καὶ σημειοῦται ὡς ἄτακτος.

ξ) Ὅστις δὲν ἐκτελέσῃ ἀμέσως τὰς παραγγελλίας τοῦ ἐπιτηρητοῦ ἢ τοῦ ἐπιστάτου, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· εἰάν δὲ ἀνταχθῇ κατ' αὐτοῦ, τιμωρεῖται σωφρονιστικῶς.

ο) Τοὺς ταραξίας, τοὺς διαπληκτιζομένους, τοὺς στασιάζοντας ἢ ἀνταχθόντας πρὸς τοὺς ἀνωτέρους δύναται μὲν νὰ βάλῃ πρὸς ὦραν ὑπὸ κράτησιν ὁ ἐπιτηρητής καὶ πρὸ τῆς δίκης, ἀναφέρει ὅμως ἀμέσως τὸ συμβῆναι εἰς τὸν διευθυντήν.

π) Ἡ κράτησις γίνεται ἐντὸς ὥρισμένου κοιτῶνος, ὁ δὲ ὑπὸ κράτησιν παρούσας εἶναι μὲν εἰς τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων, ἀλλὰ κἀκεῖ εἰς τὴν ἐσχάτην θέσιν, καὶ ὁ διδάσκαλος οὐδεμίαν πρὸς αὐτὸν ἀπευθύνει ἐρώτησιν· τὰς δὲ λοιπὰς τῆς ποινῆς αὐτοῦ ὥρας διαβαίνει μελετῶν τὸ ἐπιβληθὲν εἰς αὐτὸν ἔργον ἐν τῷ ὥρισμένῳ διὰ τὴν ποινὴν ταύτην κοιτῶνι.

ρ) Ἡ κράτησις συνεπιφέρει καὶ τὴν ξηροφαγίαν ἢ μονοφαγίαν.

σ) Ἀποβάλλεται ἀδυσωπῆτως τοῦ διδασκαλείου,

1) Ὁ γενόμενος ἀρχηγὸς στάσεως, ἢ παροξύνων τοὺς ἄλλους μαθητὰς εἰς στάσιν κατὰ τῶν διατεταγμένων ἐν τῷ διδασκαλείῳ·

2) Ὁ φωραθεὶς ἐνοχος ὑπερχειρέσεως·

3) Ὁ ὑποπεσὼν εἰς τὰ πλημμελήματα τὰ κωλύοντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ διδάσκειν, ὡς ὀρίζει τὸ 12 ἄρθρον τοῦ περὶ δημοτ. σχολείων Νόμου. Οὗτος ἐπομένως δὲν δύναται νὰ λάβῃ διπλωμα.

4) Ὁ φωραθεὶς ὅτι χαρτοπαικτεὶ ἢ κυβέει ὅπου δὴ ποτε, μετὰ πρῶτον καὶ

δευτέραν παραίνεσιν.

τ) Πᾶς μαθητῆς, θεωρῶν ἐαυτὸν ἀδικούμενον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαλῇ τὸν ἀδικούντα εἰς τὸν ἐπιτηρητὴν, ἢ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅφειλε ὅμως ν' ἀποδείξῃ τὴν κατηγορίαν καθότι ἄλλως τιμωρεῖται σωφρονιστικῶς ὡς συκοφάντης.

30.—Οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν τιμωροῦνται, πρὸς τοῖς ἀνωτέρω,

α) διὰ καθαιρέσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των, ἐὰν δὲν δικαιώσωσι τὴν ἐκλογὴν των, ὅπερ σημειοῦται καὶ εἰς τὰς γενικὰς τοῦ μαθητογείου παρατηρήσεις.

β) διὰ τῆς διπλοσιάσεως τῆς ποινῆς, ἐὰν παραβῶσι τὰ τοῦ μαθητοῦ κατήκοντα.

Τμήμα 2.

31.—Αἱ ἀμοιβαὶ, παρεκτὸς τῶν προειρημένων (ἄρθρ. 3) σημειώσεων, τὰς ὁποίας περὶ τῆς διαγωγῆς ἐνὸς ἐκάστου τῶν μαθητῶν κρατεῖ ὁ ἐπιτηρητὴς τοῦ καταστήματος, συνίστανται καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς γινομένην ὡσαύτως ἐν πλήρει τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων συλλογῇ καὶ ἐν ἐπηκόῳ ὅλων τῶν μαθητῶν ἔντιμον μνηστὴν τοῦ εὖ διαγοντος.

32.—Ὁ ἐπιστάτης, καθὼς καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτοῦ, οἱ ἐκπληροῦντες ἀκριβῶς τὰ κατήκοντά των, λαμβάνουσι παρὰ τοῦ ἐπιτηρητοῦ ἀποδείξιν μετὰ τοῦ ἐπιθέτου Κ α λ ὡ ς ἢ Ἀ ρ ι σ τ α' τὸ πρῶτον ἰσοδυναμεῖ τῷ ἀριθ. 1, τὸ δὲ δευτέρον τῷ 2, καὶ, προσλογιζόμενον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς διαγωγῆς των, ὅταν μέλλωσι νὰ λάβωσι τὸ δίπλωμά των, θέλει αὐξάνει ἀνελόγως τὸν βαθμὸν τῆς ἠθικότητος καὶ ἱκανότητος αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

33.—Δι' ἰδιαίτερου κανονισμοῦ, ἐκδοθησομένου τῇ γνωμοδοτήσῃ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διαδικαλείου, θέλουσι κανονισθῇ τὰ περὶ συσσιτήσεως καὶ ὁμοιομόρφου ἐνδύματος τῶν μαθητῶν.

Ἀθήνησι, τὴν 25 Μαρτίου 1856.

166. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῶν χρεῶν τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὑπηρετῶν τῶν Γυμνασίων καὶ Σχολείων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἰπουργεῖον.

Θεωροῦντες, ὅτι ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως κανονισμοῦ διαγράφοντος τὰ χρεῖα τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις καὶ Σχολείοις τοῦ Κράτους ἐπιστατῶν καὶ ὑπηρετῶν, συνέδησαν πολλὰ ἀταξία ἐν αὐτοῖς.

Θεωροῦντες, ὅτι μέχρι τοῦ κανονισθῶσι τὰ περὶ τούτων ὁριστικῶς ἀναγκαιότατον εἶναι ν' ἀναπληρώσωμεν τὴν ἑλλειψιν ταύτην διὰ προσωρινοῦ τινος κανονισμοῦ, διατάσσομεν, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν ἐνταῦθα Γυμνασιαρχῶν καὶ Σχολαρχῶν, ὡς ἔπεται.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

1. Οἱ παρὰ τοῖς Γυμνασίοις καὶ τοῖς Σχολείοις τοῦ Κράτους ἐπιστάται καὶ ὑπηρετῶν ὑπάγονται εἰς τὸν ἀρμόδιον Γυμνασιάρχην ἢ Σχολάρχην καὶ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐτοῦ διατελοῦσιν. ἔχουσι δὲ τὸ χρέος νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἐν τοῖς διδασκῆτοῖς εὐταξίας καὶ περὶ τῆς καθαριότητος αὐτῶν, ὡς ἐν τοῖς ἐφεξῆς λεπτομερέστερον ὁ παρὼν κανονισμὸς διαγράφει.

Περὶ τῶν χρεῶν τῶν ἐπιστατῶν.

2. Οἱ ἐπιστάται ὀφείλουσι α) νὰ ἐκτελῶσι προθύμως καὶ ἀγογγύστως πᾶσαν διαταγὴν, ἰδίως μὲν τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ Σχολάρχου, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν, ἢ διδασκάλων, ἀφορῶσαν τὴν ὑπηρεσίαν.

β) Νὰ ἐπιβλέπωσιν εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν, καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Γυμνασίου ἢ τοῦ Σχολίου, καὶ ὡς αἰετὶ ἐνδεδειγμένον νὰ ἐπιτηδεύωσι αὐτὴν ἀληθῶς ἐπιτήρητον, νὰ καταγγέλλωσιν αὐτὴν εἰς τὸν Γυμνασιάρχην ἢ Σχολάρχην.

γ) Νὰ ἀνακαλῶσιν ἄνευ θορύβου καὶ βίας εἰς εὐταξίαν τοὺς μαθητὰς ἐντὸς τοῦ καταστήματος πρὸ τῆς ἐνάργεως τῶν μαθημάτων, κατὰ τὰ μεσολαβούντα διαλείμματα καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν αὐτῶν τοὺς

δὲ μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν πρόσκλησιν ἐπιμένοντας εἰς τὴν ἀταξίαν νὰ καταγγέλλωσιν εἰς τὸν Γυμνασιάρχον ἢ τὸν Σχολάρχον, καὶ, ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, εἰς τὸν πρῶτον Καθηγητὴν ἢ διδάσκαλον.

δ) Νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀπροσωπολήπτου ἐκτελέσεως τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς μαθητὰς ποινῶν, κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῶν.

ε) Νὰ προμηθεύωσι, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ Σχολάρχου, τὸ διὰ τὸ Γυμνάσιον ἢ τὸ Σχολεῖον ἀπαιτούμενον ὕλικόν.

Περὶ τῶν χρῶν τῶν ὑπηρετῶν.

3. Οἱ ὑπηρετῶν ὀφείλουσι α) νὰ σαρῶνται καὶ καθυρίζωσι καθ' ἑκάστην, μετὰ τὸ τέλος τῶν μαθημάτων, ὅλον τὸ κατὰστημα, τούτεστι τὰ δωμάτια τῶν παραδόσεων, τοὺς προδόμους, τοὺς ἀποπάτους, τὴν αὐλὴν, καὶ νὰ πλύνωσιν αὐτὸ δις, ἢ, τοῦλάχιστον, ἅπαξ τοῦ μηνός, ὡς περὶ τούτου διατάσσονται παρὰ τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ Σχολάρχου.

β) Νὰ ἀερίζωσιν ὅλα τὰ δωμάτια τοῦ καταστήματος μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων, ἀνοίγοντες καὶ κλείνοντας τὰ θύρας καὶ τὰ παράθυρα ἀσφαλῶς καὶ μετὰ προσοχῆς, καὶ νὰ καθαρίζωσι πᾶσαν πρωτὴν ὅλας τὰς ἑδρας, θρανεῖα κλπ.

Περὶ τῶν εἰς τοὺς ἐπιστάτας καὶ τοὺς ὑπηρετὰς κοινῶν χρῶν.

4. Οἱ ἐπιστάται καὶ ὑπηρετῶν ὀφείλουσι, α. Νὰ προσφέρωνται εἰς ὅλους τοὺς μαθητὰς μετὰ ἡπιότητος καὶ εὐσχημοσύνης, προσέχοντες νὰ μὴν ἐκφεύγῃ τοῦ στόματός των οἰοσδήποτε λόγος ὄνει διςτικός ἢ χλευαστικός, καὶ νὰ μὴ διδώσιν ἀφορμὰς εἰς ἀστείότητας καὶ ἀπρεπείας γέλωτας.

β) Νὰ παρευρίσκωνται κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἢ τῷ Σχολείῳ μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ διαμένωσιν ἐν αὐτῷ ἀνελλιπῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν παραδόσεων, καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῶν, ἐάν ποτε ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ κα-

λέσῃ μόνον δὲ ἀδεία τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ τοῦ Σχολάρχου ἐξέρχονται τοῦ κατεστῆματος.

γ) Νὰ συμβοηθῶσιν ἀλλήλους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρῶν ἑκατέρων.

δ) Νὰ προσέχωσιν, ὥστε νὰ μὴ προκύπτῃ εἰς τὸ κατὰστημα μηδεμία ζημία, οἷον θραῦσις ὀέλων, ἀπώλεια κλειδῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἐξ ἀπροσεξίας ἢ ἀμελείας αὐτῶν, ἢ καὶ ἀταξίας μαθητοῦ, τὸν ὅποιον δὲν ἐφρόντισαν ν' ἀνακαλύψωσιν. Ἄλλως εἶναι συνυπεύθυναι διὰ πᾶσαν τοιαύτην ζημίαν.

ε) Νὰ ὑποδέχωνται, ὅσον τὸ δυνατόν περιποιητικώτερον, τοὺς ἐρχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ καταστήματος ξένους, ἢ τοὺς ζητοῦντας πληροφορίας γονεῖς ἢ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐν κατεπευγούσῃ μὲν ἀνάγκῃ νὰ γνωστοποιῶσιν ἀμέσως τοῦτο πρὸς τὸν ἀρμόδιον καθηγητὴν ἢ διδάσκαλον εὐσχήμως· ἄλλως δὲ νὰ ἀναγγέλλωσιν εἰς αὐτοὺς εὐσχήμως τὴν ὥραν, καθ' ἣν λήγῃ τὸ μάθημα καὶ δύνανται νὰ λάβωσι τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες. Νὰ τοὺς εἰσάγωσι δὲ, ἐάν οὗτοι ζητήσωσιν, εἰς τὴν κατὰλληλον παράδωσιν προσφέροντες καὶ ἔδραν εἰς αὐτοὺς.

ζ) Νὰ ἐνοικῇ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὅστις κριθῇ ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ Σχολάρχου καταλληλότερος, ἐν τῷ καταστήματι, πρὸς πλειοτέραν ἐπίδωξιν καὶ ἀσφάλειαν αὐτοῦ, μὴ δυνάμενος νὰ παραλάβῃ καὶ σύνοικον ἀνευ ἀδείας τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ Σχολάρχου.

5. Ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς εἰς ἀμφοτέρους τὸ λαμβάνειν παρ' ὁποιοσδήποτε τῶν μαθητῶν οἰονδήποτε δῶρον εἰς οἰονδήποτε ἐποχὴν τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους.

6. Ὁ ἀρμόδιος Γυμνασιάρχης ἢ Σχολάρχης ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἀρθρου τινὸς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐν ᾧ δὲν διατάσσεται ρητῇ περὶ τῆς παραβάσεως αὐτοῦ ποινὴ, τὸ μὲν πρῶτον παραινεί, τὸ δὲ δεύτερον ἐπιπλήττει, καὶ τέλος καταγγέλλει τὸν ἐνοχον ἐπιστάτην ἢ ὑπηρετὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, εἰς ᾧ ἀνήκει νὰ λαμβά-

νη κατ' αὐτοῦ ἀνάλογον πρὸς τὴν παρά-
βασιν μέτρον.

Ἀθήνησι, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1856.

167. Ν. Περὶ ἔγγειου καὶ ἐπικαρπίας φόρου
διὰ τὸ 1856.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Διὰ τὸ ἔτος 1856 ὅ,τε ἔγγειος φό-
ρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὀρί-
ζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τε
ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπι-
καρπίας προσδιορίζονται·

α) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγ-
γειος φόρος 10 τοῖς 100· δικαίωμα ἐπι-
καρπίας 15 τοῖς 100.

β) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

Ἐγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 40
τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρη-
σιμεύουσι πρὸς βρώσιν ἢ παράγονται εἰς
δήμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα,
λεπτὰ δύο τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ δύο ἐφ' ἐ-
κάστης ὀκάς ἐλαιῶν·

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος
εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημο-
σίου ὀρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ ὀκτώ τὴν
ὀκάν.

γ) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων, ἔγγειος φόρος
10 τοῖς 100· δ) Ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων
Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, ἔγγειος φόρος
10 τοῖς 100· δακαίωμα ἐπικαρπίας 10
τοῖς 100. ε) Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας,
Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, ἔγγειος φόρος 10
τοῖς 100. ς) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης κατράμης
καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων πλὴν τοῦ
πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100
δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν
δασῶν παραγαμένης ῥητίνης 15 τοῖς 100.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ
μὲν τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων
σταφιδαμπέλων προσδιορίζεται 40 τοῖς
100· ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων μυρεο-
δένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ πέμ-
πτον ἔτος τῆς ἡλικίας πέντε λεπτὰ ἐφ' ἐ-
κάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογου-
μένων κτημάτων.

5. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα
τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φο-
ρολογοιμένων κτημάτων κανονίζονται ἀ-
ναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτήσιας
προσόδου ὡς ἐξῆς.

Κατὰ μέσον ὅρον ἐτήσια πρόσδοδος
τοῦ στρέμματος.

Ἀμπελοὶ. Ἐλαττον τῶν δρ. 10 ἔγγειος
φόρος λ. 70 δικαίωμα ἐπικαρπίας λ. 70.
Ἀπὸ δρ. 10 ἕως 19 ἔγγειος φόρος 1,50,
δικαίωμα ἐπικαρ. 1,50. Ἀπὸ δρ. 20 ἕως
29 ἔγγειος φόρος 2,50, δικαίωμα ἐπικαρ.
2,50. Ἀπὸ 30 ἕως 39 ἔγγειος φόρος 3,50,
δικαίωμα ἐπικαρπίας 3,50. Ἀπὸ δρ. 40
καὶ ἐπέκεινα ἔγγειος φόρος 4,50, δικαίω-
μα ἐπικαρπίας δρ. 4 λ. 50.

Περιβόλια. Ἐλαττον τῶν δρ. 45 ἔγγειος
φόρος δρ. 3, δικαίωμα ἐπικαρπίας δρ. 3,
Ἀπὸ δρ. 45—74 ἔγγ. φόρος δρ. 6, δι-
καίωμα ἐπικαρ. δρ. 6. Ἀπὸ δρ. 75—104
ἔγγ. φόρος δρ. 9, δικαίωμα ἐπικαρ. δρ. 9,
Ἀπὸ δρ. 105 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ.
12, δικαίωμα ἐπικαρπίας δρ. 12.

Ἀμυγδαλέα ἀνευ διακρίσεως ποιότητος
ἔγγ. φόρος δρ. 2, δικαίωμα ἐπικαρ. δρ. 2.

Λαχανόκηποι, σικανῶνες (μυροστάνια)
γεωμήλια, κράμμυα, καὶ σκόροδα. Ἐλατ-
τον τῶν δρ. 45 ἔγγ. φόρος δρ. 3, δικαίω-
μα ἐπικαρ. 4,50. Ἀπὸ δρ. 45—64 ἔγ-
γειος φόρος 5,50, δικαίωμα ἐπικαρπίας
8,25. Ἀπὸ δρ. 65 καὶ ἐπέκεινα ἔγγειος
δρ. 8, δικαίωμα ἐπικαρ. δρ. 12.

Γρασιῖδια καὶ τριφύλλια. Ἐλαττον τῶν
δρ. 30 ἔγγ. φόρος δρ. 2, δικαίωμα ἐπι-
καρπίας δρ. 3. Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα
ἔγγ. φόρος 3,50, δικαίωμα ἐπικαρ. 5,25.

Κυπρὰ καὶ κοκκάρια. Ἐλαττον τῶν
δρ. 50 ἔγγ. φόρος 2,50, δικαίωμα ἐπι-
καρ. 3,75. Ἀπὸ δρ. 50—69 ἔγγ. φόρος
δρ. 6, δικαίωμα ἐπικαρ. δρ. 9. Ἀπὸ δρ.
70 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος 8,50, δικαίω-
μα ἐπικαρ. δρ. 12 λ. 75.

Βαμβάκια. Ἐλαττον τῶν δρ. 20 ἔγ-
γειος φόρος δρ. 1, δικαίωμα ἐπικαρ. 4,50.
Ἀπὸ δρ. 20—29 ἔγγ. φόρος δρ. 2, δι-

καίωμα ἐπικαρ. δρ. 3. Ἀπό δρ. 30—39 ἔγγ. φόρος δρ. 3, δικαίωμα ἐπικαρ. 4,50. Ἀπό δρ. 40 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 4, δικαίωμα ἐπικαρπίας δρ. 6.

Τὰ αὐτὰ δὲν πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβύλια.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσδληθεῖσαι ἄμπελοι, ὅσων τὸ προϊόν ἡλαττώθη ποσούτων, ὥστε ἡ πρόσδοδος των τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσδοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην. Αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως ἄμπελοι, αἱ προσδληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, ἐὰν ἡ ἐφετεινὴ πρόσδοδος των δὲν φθάσῃ τὰς δραχμὰς 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ παραστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου εἰς ἐν συνερχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος, ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἡ Ὅταν κτημὰ τι παράγῃ ἀναμειβόμενα προϊόντα ἐκ τῶν ἀναγερομένων ἐν τῇ προηγουμένῳ πίνακι, ἢ κατὰ μέσιν ὅσον ἐτήσια πρόσδοδος αὐτῶν συγκεφαλαιούται, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσού τούτου ἐπιβάλλονται ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, χαρακτηριζομένου τοῦ κτήματος κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον προϊόν αὐτοῦ.

6. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων καὶ ἐπικαρπιῶν.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὡς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος δασμολογίου καθορίζονται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ.

Σταφίς δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν ἔγγειος φόρος δρ. 15, ἐξαγωγικὸν τέλος δραχ. 9.

Βαλάνδια ἐφ' ἐκάστου κανταρίου 1) διὰ τὸν νομὸν Μεσσήνης ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. δρ. 3, ἐξαγωγ. τέλος λ. 60. 2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ηλείας ἔγγ. φόρος καὶ δικαίωμα ἐπικαρ. 2,50, ἐξαγωγ. τέλος λ. 60. 3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν. Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν ἔγγ. φόρος καὶ δικαίωμα ἐπικαρ. δρ. 2, ἐξαγωγ. τέλος λ. 60. 4) Διὰ τὴν Κεαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαιμόνα ἔγγ. φόρος 1,40, ἐξαγωγικὸν τέλος λ. 65. 5) Διὰ τὴν Ἀττικὴν, ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον ἔγγ. φόρος 1,05, ἐξαγωγ. τέλος λ. 60.

Κικίδια ἐφ' ἐκάστης ὀκάς 4) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ηλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν ἔγγ. φόρος καὶ δικαίωμα ἐπικαρ. λ. 25, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 6. 2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγ. φόρος λ. 40, ἐξαγωγικὸν τέλος λεπ. 6.

Πρινοκόκκινον ἐφ' ἐκάστης ὀκάς ἔγγειος φόρος 1,50, ἐξαγωγ. τέλος λ. 90.

Ριζάριον ἐφ' ἐκάστου κανταρίου ἔγγειος φόρος δρ. 2, ἐξαγωγικὸν τέλος 1,20.

Ἑρὰ σῦκα ἔγγ. φόρος δρ. 4, ἐξαγωγικὸν τέλος λεπ. 60.

Λερμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος ἔγγειος φόρος δρ. 1, ἐξαγωγικὸν τέλος λ. 60.

Πορτοκάλια ἔγγειος φόρος δρ. 2, ἐξαγωγικὸν τέλος 4,20.

Κίττρα ἐφ' ἐκάστης ὀκάς ἔγγειος φόρος λεπ. 2, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 4.

Ἐὰν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ηλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος καὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης δὲν ἐνοικισθῇ, εἰσπράττεται ὁ μὲν ἐπὶ τῆς σταφίδος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν σύκων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, ἀμφοτέρω μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα.

Ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται

καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλάνων, τῶν κι-
κιδίων, τῆς σταφίδος, τοῦ πρινοκοκκίου,
τοῦ ριζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν
ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου.

Ἐάν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων
ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα
3 τοῖς 0|0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ
διατάξεις τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ περὶ βε-
βαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἔγγειων
φόρων κλπ. Νόμου.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

8. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων
τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου
προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

2) Ἐπὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκα-
τεργάστου μετὰξης πρὸς δραχ. 2 καὶ 50
τὴν ὀκάν.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλιῶν δραχ. 1 τὴν
ὀκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων συμπε-
ριλαμβανομένου καὶ τοῦ μούστου ἢ οἴνου
10 τοῖς 0|0, εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγο-
ραίαν τιμὴν.

Γενικαὶ διατάξεις.

9. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐ-
πικαρπίας κατὰ τὰ ἀρθρα 2 καὶ 4 ὑπό-
κεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶνπραγόμενοι
καρποὶ καὶ τὸ προϊόν τῶν φυτειῶν, ὅσαι
ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν
πρώην ιδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, κα-
θὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνή-
σεως.

10. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παρα-
χωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρε-
χωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστες ἢ
ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

11. Τὰ ὑφ' οἰονδήποτε τίτλον παρα-
χωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον
φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ
παραχωρητήριο ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς
δικαιούχοις μετὰ τὴν 4 Ἀπριλίου 1856.

12. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἔγγειου φόρου
καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

1) Αἱ ἀμπελοὶ μέχρι πέντε ἐτῶν συμ-
πεπληρωμένων.

2) Αἱ ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ ἀμπελοὶ
καὶ αἱ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν διαλελυ-
μένων μοναστηρίων.

13. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἔγγειου
φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας.

1) Τὰ ἀγυρα. 2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅ-
που καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν
βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιο-
κτῆτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποράδην ὁπωροφόρα δένδρα,
τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, τὰς
αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτῆτους ἀγρούς καὶ τοὺς
ἰδιοκτῆτους ἢ ἐθνικοἰδιοκτῆτους ἀμπελω-
νας ἢ σταφιδαμπελῶνας εὐρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχυολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοι-
λὰ δι' ἕκαστον ἀσταχυολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου,
ριζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν ὡς
πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ βώβη, ὁ βίκος καὶ τ' ἀγριολάθου-
ρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς
βρώσι χρήσιμων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν
ἐκάστου ἰδιοκτῆτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον
φόρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1856.

168. Ν. Περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν
Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ ἀκολουθῶν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

1. Παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ δύνανται νὰ
διορισθῶσι τέσσαρες ἀκόλουθοι, ἀντὶ τριῶν,
τοὺς ὁποίους προσδιορίζει ὁ ἀπὸ 3 Ἰουνίου
1846, περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων
νόμος, οὗτοι δὲ δύνανται νὰ ᾤσι ἀ. καὶ β'.
τάξεις.

2. Οἱ τῆς ἀ. τάξεως ἀκόλουθοι λαμ-
βάνουσι μισθὸν κατὰ μῆνα ἐκ δραχμῶν
ἐκατὸν εἴκοσι (120), οἱ δὲ τῆς β'. τάξεως
ἐκ δραχμῶν ἐκατὸν (100).

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1856.

169. ΕΚΓΥΚΛΙΟΣ.

Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλουσι υποβάλλειν εἰς τὸ ὑπουργεῖον οἱ διδασκόντες ἐν Γυμνασίοις καὶ Ἑλληνικοῖς σχολείοις τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις τῶν κλπ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ,

Πρὸς τοὺς Κυρίου Γυμνασιάρχας, Σχολάρχας καὶ Διευθυντάς Ἑλληνικῶν Σχολείων Διδασκάλους.

Παρατηρήσαντες μετ' ἀπορίας ὅτι τινὲς τῶν κυρίων Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων ἀλιτοῦσιν ἀπουσίας ἀδειαν, ὑπὲρ ἰδίων ὑποθέσεων, ἀδιακρίτως καθ' οἵανδήποτε περιπτώσιν τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους, μὴ ἀναλογιζόμενοι εἰς πόσον ἡ πρόοδος τῶν παρ' αὐτοῖς μαθητευόντων βλάπτεται ἐκ τούτου.

Ὅτι ἕτεροι, ἀποπώτερον ἔτι πράττοντες, ἐγκαταλείπουσι τὴν ἑδρὰν αὐτῶν πρὶν λαθῶσιν ἀπάντησιν παρὰ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν περὶ ἀδείας ἀπουσίας ὑποβληθεῖσαν ἀναφοράν.

Καὶ ἄλλοι, λαμβάνοντες ἀπουσίας ἀδειαν, ἵνα εἰς τὴν πρωτεύουσαν μεταβάντες ὑποβληθῶσιν εἰς ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν πάσχοντες, ὅτι ὑποκεκαλυμμένον σκοπόν εἶχον νὰ πλησιάσωσιν, ὑπὸ εὐσχημον φθορᾶν, τὸ Ἱπουργεῖον, πρὸς ἐπιτυχίαν διὸς συμφέροντος, ἐκρίναμεν ὅτι ἐπρεπε ἀπευθύνειν νὰ ἐξαλείψωμεν τὰ ταχύ-πρό-ποιν τοιαύτας ἐξείας, τὰ μέγιστα ἀντι-ειμένους εἰς τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν πρόοδον τῶν διδασκόμενων ἐφ' ὅσον ἀποτείνομεν πρὸς ὑμᾶς, δι' ὑμῶν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ὑφισταμένους Σας τὰ ἐξῆς.

Εἰς οὐδέναν τῶν διδασκόντων ἐν Γυμνασίοις καὶ Ἑλληνικοῖς σχολείοις παραχωρεῖται τοῦ λοιποῦ ἀδείας ἀπουσίας ὑπὲρ ἰδίων ὑποθέσεων, διαρκούντος τοῦ σχολαστικοῦ ἔτους, εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς ὀλιγομέρους ἀναπαύλας τῶν μαθημάτων, αἵτινες γίνονται συνήθως κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἁγίου Γεννήσεως ἢ τοῦ ἁγίου Πάσχα, καὶ τοῦτο, ἂν ἡ αἴτησις ἀποκρῶντως δικαιολογημένη φησὶ ἐγκαίρως ὑπ' ὧν

τοῦ ὑπουργείου, ἅμα δὲ περιορίζεται καὶ εἰς βραχυτάτην προθεσμίαν. Κρίνεται εὐλόγως λίαν μεμπτέον νὰ ἐπιτρέπῃται ἡ ἀπομάκρυνσις Σας ἀπὸ τῆς διδασκαλικῆς καθέδρας καὶ ἐν κεινῷ μαθημάτων ἔτι, ἀφοῦ δύο ὅλους μῆνας ἔχετε κατ' ἔτος εἰς τὴν διάθεσίν Σας νὰ ἀπέλθῃτε ὅπου βούλεσθε καὶ νὰ ἐπιμεληθῇτε τῶν ἰδίων. Εἰς τοὺς ἀναχωροῦντας δὲ ἀπὸ τῆς ἑδρας αὐτῶν, πρὶν λαθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὴν ἐγκρίσιν τῆς αἰτηθείσης ἀδείας, γνωστοποιεῖται ὅτι θέλει ἐφαρμοσθῇ κατ' αὐτῶν μετὰ πάσης αὐστηρότητος ἡ διάταξις τοῦ 33 ἄρθρου τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου. Εἶναι ἐν τοσούτῳ πολὺ λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις ἐκτρεπομένους εἰς τοσούτον αὐτοὺς ἐκείνους, οἵτινες ἐκ τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν προωρισμένοι εἶναι νὰ διδῶσι πρῶτοι τῆς εὐπειθείας καὶ τῆς τάξεως τὸ πειράδειγμα.

Τοῖς ὑπαγομένοις δὲ εἰς τὴν τελευταίαν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν τριῶν κατηγοριῶν, ὡσαύτως γίνεται γνωστὸν, ὅτι οὐχὶ μόνον δὲν θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπ' αὐτῶν ἡ εὐεργετικὴ διάταξις, ἡ περιεχομένη εἰς τὴν ἀ. ἐξάφρσιν τοῦ 31 ἄρθρου τοῦ ἄρτι ῥηθέντος λογιστικοῦ νόμου, καὶ ἂν ἤδη ἐνεκρίθη ἡ ἀπονομὴ αὐτοῖς τοῦ μισθοῦ, ἀλλὰ καὶ τοιαύτη ἐπιλήψιμος διαγωγή προφανῶς δὲν θέλει ἐπενεργῇται εὐχαρίστως εἰς τὴν τύχην τῶν ὑποβληθεσμένων εἰς τὸ Ἱπουργεῖον ὑπ' αὐτῶν αἰτήσεων. Τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου ὀδηγοῦσι τοῦτο πρὸς τίνα ὑμῶν ὀφείλεται ἀμοιβῇ, τὴν ὁποῖαν καὶ ἀπονέμει ὅπου ἂν διαμένοιτε ἐπομένως προσελούσεις ἐπὶ τοιοῦτω σκοπῷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καθίστανται ὅλως περιτταί.

Πᾶσα δὲ ἀναφορὰ περὶ ἀδείας ἀπουσίας κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἀνωτέρω ἐν τῷ δευτέρῳ παραγράφῳ ἐκτεθέντων, θέλει ὑποβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὅστις πέμπων αὐτὴν διὰ τῆς ἀρμοδίου διοικητικῆς ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ τὴν συνοδεύῃ μετ' ἡτιολογημένην γνωμοδότησιν ἂν ᾖ ἡ αἴτησις ἐγκρίτη ἢ μὴ ἐξητουμένη ἀδελ-

Ὅπου δὲ εἰς μόνας διδάσκαλος ὑπάρχει, θέλει υποβάλλεσθαι ἢ αἰτήσει διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις, διευθύνουσα αὐτὴν ὡς αὐτὴς διὰ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, θέλει ἐπίσης γνωμοδοτεῖ κατ' ὅμοιον τρόπον, ὡς ἀρτὶ περὶ τοῦ προισταμένου τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἐρρήθη. Ἡ παρὰ ταῦτα δὲ υποβαλλομένη ἀναφορά περὶ ἀδείας δὲν θίγει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὅψιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰανουαρ. 1856.

170. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τοὺς ἐν Γυμνασίοις καὶ Ἑλληνικοῖς σχολείοις διδάσκοντας ἄδεια ἀπουσίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙ- ΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐπισυναπτομένη ἐγκύκλιος κανονίζει, ὡς παρατηρεῖτε, Κύριε Νομάρχα, τὸν τρόπον, καθ' ὃν τοῦ λοιποῦ οἱ διδάσκοντες ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ ἑλληνικοῖς σχολείοις θέλουσιν υποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἰτήσεις των. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰύτην τὴν ἐγκύκλιον αἱ ἀναφοραὶ αὐτῶν θέλουσι διαβιβάζεσθαι εἰς ἡμᾶς διὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, παραγγέλλεσθε οὐχὶ μόνον ἡ Νομαρχία νὰ μὴ καθυποβάλλῃ πλέον διδάσκοντος αἰτήσιν περὶ ἀπουσίας, μὴ πεμψείσιν αὐτῇ διὰ τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ διαγράφεται, ἀλλὰ παραγγέλλω νὰ δώσητε τὰς ἀναγκαίαις πρὸς τοῦτο ὁδηγίας καὶ πρὸς τὰς κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀποφάσεως διοικητικῆς ἀρχῆς. Προσέτι δὲ ἐπειδὴ κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐγκύκλιον, ὅπου ὑπάρχει εἰς μόνον διδάσκαλος θέλει γνωμοδοτεῖ ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀδείας αἰτήσιν τούτου ἡ δημοτικὴ Ἀρχή, προσκαλεῖθε νὰ δώσητε καὶ περὶ τούτου τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας πρὸς ὅλους τοὺς δήμους τῆς δικαιοδοσίας σας, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν Ἑλληνικὰ σχολεῖα. Πρὸς ἐνέκωλότεραν δὲ ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελ-

μάτων ἡμῶν τούτων, αἷς ἐπισυναπτομεν ὡδὲ τριάντα ἀντίτυπα τῆς ἀπευθυνθείσης ἤδη πρὸς τοὺς Κυρίους Γυμνασιάρχας, Σχολάρχας καὶ Διευθυντὰς ἑλληνικῶν σχολείων διδάσκαλους ἐγκυκλίου καὶ ἐσαφίμα τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀποτεινομένης, ἵνα διανεμήτε αὐτὰ πρὸς τὰς ἐλθούσας ἀρχάς, μετὰ τῆς παραγγελίας νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριδέστατα πρὸς τὴν ἐννοίαν τῶν ἐγκυκλίων, καθ' ὅσον εἰς αὐτὰς ἀνήκει. Αἱ διοικητικαὶ δὲ ἀρχαί, υποβάλλουσιν ἀναφοράς περὶ ἀπουσίας, χρεωστούσιν ἐκαστοτε νὰ προσθέτωσι καὶ αὐταὶ ὅτι ὡς πρὸς αὐτὰς κρίνουσιν εὐλογον νὰ φέρωσιν εἰς γνώσιν τοῦ ὑπουργείου αὐτὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὸ εἶδος αὐταῖς νὰ χορηγῶσιν ἄδειαν ἀπουσίας, ἔστω καὶ ὀλιγίστων ἡμερῶν. Καταστήσατε λοιπὸν προσεκτικούς καὶ κατὰ τοῦτο τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ σας Κυρίους Ἐπαρχοὺς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰανουαρ. 1856.

171. Α. Περὶ ἀναθέσεως τῶν ἔργων τῆς Αντιβασιλείας εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλισσάν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀποφασίσαντες ν' ἀπέλθωμεν ἐκτός τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου ἐπὶ τινα χρόνον πρὸς χρῆσιν ἱαματικῶν ὕδατων, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸν ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1850 περὶ Αντιβασιλείας Νόμον, ἀναθέτομεν τὰ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν ἔργα τῆς Αντιβασιλείας εἰς τὴν Βασιλισσάν ΑΜΑΛΙΑΝ, τὴν πολυπόθητον ἡμῶν σύζυγον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικῆς συμβουλίου, καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ, καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα, συγχρόνως δὲ θέλει φέρει αὐτὸ εἰς γνώσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἀθήνησιν, τῇ 6 Ἰουλίου 1856.

172. Α. Περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ νόμου περὶ ναυτικῶν συντάξεων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ κατὰ τὴν 1 Ἰουλίου π. ε. ἐλθοθέντος καὶ κανονίζοντος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ

ναυτικῶν συντάξεων νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε.

Α) Μόνος ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ναυτικῶν, ὁ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸ μητρώον, τὸ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Βασιλείας συντασσόμενον ἐξελέγχεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μητρώου τούτου.

Β'. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1828 μέχρι τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ εἰρημένον μητρώον ἰσχύουσιν τὰ ἐπίσημα ἐγγράφα τῶν ναυτικῶν ἀρχῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ὑπερβατικού συνεδρίου, ἢ τοῦ διευθυντηρίου τοῦ ναυστάθμου ὑπάρχοντα. Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1821 μέχρι τέλους τοῦ 1827, ἔχουσι κύρος: α) τὸ μητρώον τῆς ἐν Ναυπλίῳ συνελευθούσης ναυτικῆς ἐπιτροπῆς· β') οἱ κατάλογοι τῆς ναυτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ἐν Πόρῳ συνελευθούσης· γ') πιστοποιητικὰ τῶν καθευτῶ πλοιάρχων ἢ τῶν ἀρμοδίων ἀρχηγῶν, προγενέστερα τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου.

Ἐν ἐλλείψει δὲ ἢ ἀσφαρεῖς οἷα δὴποτε τῶν ἐγγράφων τῶν μαρτυρούντων τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας, τὸν προγενέστερον τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Βασιλείας συντασσόμενον μητρώον, ἐνεργοῦνται ἐνορκοὶ ἀνακρίσεις, καὶ διὰ διατάσει τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος, τοῦ ἐκδοθέντος τὴν 4 Ἰουνίου π. ε., ἀλλ' οἱ δικαιοῦχοι δὲν ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι κωλύματος ἔνεχεν, ἀνεξαρτήτου τῆς βουλήσεώς των, ἢ προσαγωγῇ τῶν ἀποδείξεων ἀδύνατος κατέστη, εἰμὴ ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως ὅτι ἐξεδόθησαν τοιαῦτα μαρτυρικὰ ἐγγράφα.

Γ') Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι, καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουνίου 1856.

173. Δ. Περί μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας Συμβάσεως διὰ τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1856, ἥτοι 15 τῆς σελήνης Σαμπάν 1272, κλειθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Κανιτζῆ τῆς Κωνσταντινουπόλεως σύμβασις περὶ καταδίωξεως τῆς ληστείας, συνισταμένη εἰς 8 ἄρθρα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κερωθείς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1856.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος· ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος ἀφ' ἑτέρου, ὁρμώμενοι ὑπὸ τῆς εὐκρινούς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐκπεδώσωσι τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ὁμάρους ἐπαρχίας τῶν Ἐπικρατειῶν Αὐτῶν, καὶ θεωροῦντες ὅτι οὐδὲν ἡδύνατο πλεότερον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικείμενου τούτου ἀμοιβαίων εὐχῶν των, ἢ ἡ συναμολόγησις συμβάσεως ἀντικείμενον ἐχούσης τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας, διὰ μέτρων ἀποτελεσματικῶν, ἀπὸ κοινοῦ συμφωνηθησιμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, ἐφωδίασαν, ἐπὶ τούτῳ, διὰ πληρεξουσίων των, πρὸς συναμολόγησιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὁθων Α'. τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Γ. Κουντουριώτην, τὸν παρὰ τῇ Ἱψηλῇ Ὁθωμανικῇ Πύλῃ Πρόεδρον Αὐτοῦ ὑπουργόν, ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος, φέροντα τὸ πρᾶσιμον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Μετζιτιέ β'. κλάσεως, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλλίας.

Καὶ ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος Ἀβδούλ Μετζίτ Χάν, τὴν αὐτοῦ ἐξουχίτητα τὸν Φουάτ Πασά, τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Αὐτοῦ ὑπουργόν, φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Μετζίτις ἁ. κλάσεως, τὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τῆς προσωπικῆς ἀξίας, τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος τῆς Ἑλλάδος, τὸν τοῦ τάγματος τοῦ σιδηροῦ στέμματος τῆς Αὐστρίας, τὸν τοῦ τάγματος Ἰσαβέλλης τῆς Καθολικῆς τῆς Ἰσπανίας, τὸν τοῦ τάγματος τοῦ Πύργου καὶ Ξίφους τῆς Πορτογαλλίας, τὸν τοῦ τάγματος τῶν Ἀγίων Μιχαήλου καὶ Δηζάρου τῆς Σαρδηνίας, Ταξιάρχην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας· κλπ.

Οἵτινες, κοινοποιήσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσιά των, εὐρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συνέθεντο περὶ τῶν ἀκολουθῶν ἄρθρων.

1. Τὰ δύο ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἀφίνωσι νὰ σχηματίζονται, μήτε νὰ διχμῶσιν ἐντὸς τῶν σχετικῶν Ἐπικρατειῶν των, συμμορίαι ἐνοπλοὶ, αἵτινες σκοπὸν ἤθελον ἔχει τὴν ἐξάσκησιν τῆς ληστείας, εἴτε ἐν τῇ μιᾷ εἴτε ἐν τῇ ἄλλῃ Ἐπικρατεῖᾳ καὶ νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ἕκαστον ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας αὐτοῦ, πρὸς καταδίωξιν καὶ σύλληψιν τῶν ληστῶν, οἵτινες ἤθελον διαβῇ τὰ μεθόρια, ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ ἄλλου Κράτους.

2. Τὰ άτομα, αἵτινα ἤθελον κρατηθῇ ἢ συλληθῇ ἐπὶ τῆς χώρας τῆς μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, καὶ αἵτινα, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἤθελον ἀποτελῇ μέρος συμμορίας τινός, σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἐξάσκησιν τῆς ληστείας ἐν τῇ ἄλλῃ Ἐπικρατεῖᾳ, ἢ αἵτινα ἤθελον ἀποπειραθῇ ἢ διαπραξέι ληστείας ἐν τῇ Ἐπικρατεῖᾳ ταύτῃ, θέλουσι καταδιώκεσθαι κατὰ τὸν αὐτοῦ τρόπον, καὶ θέλουσι υποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς ποινικὰς διατάξεις, ὡς ἐὰν αἱ πράξεις, ὧν κατέστησαν ἄνομα, ἀπευθύνοντο κατὰ τῆς Ἐπικρατείας, ἐν ἣ ἡ σύλληψις λαμβάνει

χώραν.

Κατὰ τὰς εἰρημένας περιπτώσεις, ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ᾖσιν ὑπὴκοοι τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, ἡ διεξαγωγή καὶ ἡ περαιώσις τῆς δίκης των γενήσεται συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου XXIV τῆς ἐν Καννίτζῃ συναφθείσης συνθήκης τῇ 27 Μαΐου 1855 (24 τῆς Σελήνης τοῦ Ραμαζάν 1271) μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ εἰς πολιτικὴν δίκην, συνεπεῖς ληστρικῶν πράξεων γενομένων ἐν θατέρᾳ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους, ὅπου ἡ σύλληψις ἔλαβε χώραν.

3. Τὰ δύο ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη συνομολογοῦσιν ἀμοιβαίως νὰ μεταχειρισθῶσιν, ἐκάτερον τὸ ἐφ' ἐκὺτῷ, στρατεύματα τακτικὰ πρὸς φύλαξιν τῶν μεθωρίων των καὶ καταδίωξιν τῆς ληστείας ἐν ταῖς ὁμόροις ἐπαρχίαις αὐτῶν. Τὰ στρατεύματα ἐκατέρας Ἐπικρατείας πρέπει νὰ ᾧσι δυνάμεις ἀποχωρώσης, καὶ θέλουσι τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐνὸς ἀνωτέρου ἀρχηγοῦ, ὅστις θέλει ἔχει χρέος νὰ καταδιώκῃ δραστηρίως τὴν ληστείαν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς δικαιοδοσίας του.

4. Οἱ δύο ἀρχηγοὶ θέλουσι συνέργεσθαι, πάντοτε ὡς αἱς κριθῇ ἀναγκαῖον, ἐφ' ἐνὸς ὠρισμένου σημείου τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ὅπως κοινοποιῶσιν ἀλλήλοις τὰς ἐγγράφους διαταγὰς καὶ τὰς ὁδηγίας, μεθ' ὧν ἤθελον εἶσθαι ἐφωδιασμένοι ὑπὸ τῶν σχετικῶν αὐτῶν Κυβερνήσεων, καὶ συνεννοῶνται περὶ ὅλων τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἀπορωσῶν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀντεθροισμένου αὐτοῖς οὐσιώδους ἔργου· ἤτοι, περὶ τῆς συστάσεως τῶν διαφόρων βαθμῶν κατὰ μῆκος τῶν μεθωρίων, περὶ τῆς ἀναγκαιότητος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκάστου τῶν σταθμῶν τούτων δυνάμεως, περὶ τῆς καταλληλοτέρας τοποθετήσεως τῶν ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς κινήσεως τῶν περιπόλων, ἐνὶ λόγῳ, περὶ παντός ἄλλου ἀντικειμένου

ἀναφερομένου εἰς τὴν ἀνατεθεισομένην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν.

Ἐπίσης, οἱ ἀξιωματικοὶ θατέρως τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, οἱ διοικοῦντες σταθμὸν, φυλακεῖον ἢ ἀπόσπασμα καταδιώξεως, θέλουσιν ἀνταποκρίνεσθαι, ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, ὅπως διακοινώσωσιν ἀλλήλοις τὰς εἰδήσεις ἢ πληροφορίας, ὅσας ᾗθελον ἔχει περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ληστῶν, περὶ τοῦ μέρους ἐνθα εὐρίσκονται, περὶ τῆς διεθνήσεως ἢ ἔλαβον ἐν ἐνὶ λόγῳ, θέλουσι συνεννοεῖσθαι περὶ ὧν τῶν συντεινουσῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν λεπτομερειῶν.

Πρὸς τοῦτο, σύστημα ἀνταποκρίσεως θέλει συμφωνηθῇ εἴτε διὰ σημείων, εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου.

5. Ἐὰν ἀπόσπασμά τι καταδιώξεως ρθῇ εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν, ἀκολουθοῦν τὰ ἴχνη τῶν ληστῶν, δύναται νὰ ἐξακολούθῃ τὴν καταδιώξιν αὐτῶν, μέχρι οὗ ἀπαντήσῃ ἀπόσπασμα τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας. Τοῦτο γενομένου, θέλει πύσει τὴν καταδιώξιν, ἀφοῦ καταδεξῇ εἰς τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο τὴν διεθνήσιν τῶν ληστῶν, ἐκτὸς ἐὰν ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ διοικοῦντος τὸ ἕτερον τοῦτο ἀπόσπασμα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ παράσχῃ πᾶσαν τὴν συνδρομὴν του.

Ὁ μὴ ζητήσας τὴν βοήθειαν ταύτην ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ πληροφωρήσῃ τὸν διοικοῦντα τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἄλλου Κράτους ἀξιωματικόν, περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἀκολούθως καταδιώξεως.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει, ἐν τούτοις, καὶ ὅπ' οὐδεμίαν πρόφασιν, τὰ στρατεύματα ἢ ἀποσπάσματα τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν δύναται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς πόλεις, κώμας ἢ χωρία τῆς ἄλλης.

6. Οἱ λειποτάκται τοῦ στρατοῦ θατέρως τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, παρουσιαζόμενοι ἢ καταφεύγοντες εἰς τὴν ἄλλην, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θέλουσι γίνεσθαι δεκτοί.

Ἐξ ἐναντίας, θέλουσιν ὑποχρεωθῇ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν χώραν καὶ θέλουσιν εἰδοποιηθῇ, ὅτι, ἐάν ποτε ἀνακαλυφθῇ κατοικοῦντες κρυφίως ἐν ἐκείνῃ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, ἐξ ἧς ᾗθελον ἀποπεμφθῇ, θέλουσι συλληφθῇ καὶ ἀποδοθῇ.

7. Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἰσχύει ἐπὶ ἑξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων. Καὶ ἐὰν, ἔτος ἢ ἑξ μηνῶν τοῦλάχιστον πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐκάτερον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δὲν γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ ἄλλο, δι' ἐπισήμου κοινοποιήσεως, τὴν περὶ πάύσεως αὐτῆς πρόθεσιν του, ἡ Σύμβασις αὕτη θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ ἑν ἔτος ἔτι, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῆς παρελεύσεως τῶν δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως, εἰς οἵανδήποτε ἐποχὴν ἂν αὕτη λάβῃ χώραν.

8. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δ' ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐντός ἑξ ἐβδομάδων ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστῳσιν τούτων οἱ σχετικοὶ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐτίθηκον τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινῇ τὴν 8/20 Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἔκτου ἔτους (15 Σεπτέμβριον 1272).

174. Ν. Περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ ἑν ἔτος τοῦ περὶ γραμματοσύμου ΣΠΑ' Νόμου.

ΟΘΝ κλπ.

Ἀρχὸν μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ ἑν ἔτος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1886 ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ΣΠΑ' Νόμου περὶ γραμματοσύμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουνίου 1886.

175. Α. Περὶ τῆς ἐν Λαμῇ ἐμπορικῆς πανηγύρεως.

ΟΘΝ κλπ.

Λαβόντες ὅπ' ὅψιν τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου ἡμέτερον Διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπερσίσσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἡ ἐν Ἀσμίᾳ ἐμπορικὴ πανήγυρις θέλει συγκατείσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους ἀρχομένην τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην αὐτοῦ καὶ λήγουσαν τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1856

176. Α. Περὶ εὐθυγραμμήσεως τῆς ὁδοῦ Κηρυκείου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν τῆς ὁδοῦ Κηρυκείου ἀπὸ τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ μέχρι τοῦ ἰχθυοπωλείου κατὰ τὰς ἐρυθρὰς γραμμὰς τοῦ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἐπισημειωμένου διαγράμματος καὶ φέροντος τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1856.

177. Α. Περὶ συστάσεως πακτωρίου εἰς Σύρον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν πακτωρίου ἐν τῷ ὑπὸ τὸ παλαιὸν λοιμοκαθαρτήριον Σύρῃ ὁμίσκῳ.

Τὸ πρὸς κατάρτισιν τοῦ πακτωρίου ποσόν, ὑπολογιζόμενον εἰς τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες δραχμῶν, ἐπιτρέπομεν νὰ λησθῇ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ παρακατατεθειμένων διαθεσίμων κεφαλαίων τῇ προκυμαίας Σύρου ἐπὶ ἀποδόσει αὐτοῦ σὺν τόκῳ 6 οἱ 0 γενησομένη ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν δικαιομάτων πακτώσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1856.

178. Α. Περὶ ἀνοίξεως τῆς ὁδοῦ ἀγίας Εἰρήνης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν κατ' εὐθυγραμμίαν ἀνοίξιν τὰς ὁδοῦ ἀγίας Εἰρήνης κατὰ τὸ συνημμένον διάγραμμα

τὸ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουνίου 1856.

179. Α. Περὶ προσθήκης δύο ὁδῶν εἰς τὸ σχέδιον Πειραιῶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τὸ σχέδιον Πειραιῶς προσθήκην δύο ὁδῶν πρὸς βορρᾶν καὶ μεσημβρίαν τοῦ περιδόλου τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ναοῦ τοῦ δυτικεῦ δόγματος.

Αἱ ὁδοὶ αὗται πλάτους ἔξ Β. πήχεων θέλουσιν ἀπολήγει πρὸς τὰς ὁδοὺς Περικλέους καὶ Ἡριδίου, συμφώνως πρὸς τὰς γραμμὰς τοῦ ἐπισυνημένου καὶ φέροντος τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν διαγράμματος.

Τὰς πρὸς διαχάραξιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται ὁδῶν τῶν πρὸς χρῆσιν δημοσίαν καθισταμένων ἀπαιτηθευσμένας τυχόν ἀποζημιώσεις, θέλει ἐνεργῆσαι ὁ δῆμος Πειραιῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 25 τοῦ ἀπὸ 42 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος.

Ἀθήνησι τῇ 11 Ἰουνίου 1856.

180. Α. Περὶ διαιρέσεως τῶν ἐνοριῶν κατὰ πόλεις κομποπόλεις καὶ χωρία.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ΙΑ'. ἄρθρον τοῦ Σ'. νόμου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐσρᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἑλλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐπαιδεύσεως ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' ἐκάστην κοινότητα καὶ ἐνορίαν ἀναγκαίων πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, καὶ ἡ διαιρέσις τῶν ἐνοριῶν κανονίζεται κατὰ τὰ ἑξῆς.

§ α) Κατὰ χωρία.

1) χωρίον, ἔξ οἰκογενειῶν μέχρις ἐβδόμης οἰκογενειῶν συνιστάμενον, ἀποτελεῖ ἐνορίαν καὶ ἔχει ἐφημέριον ἓνα.

2) Χωρίον, ἔξ 71 μέχρις ἑκατὸν πενήκοντα οἰκογενειῶν συνιστάμενον, ἀποτελεῖ ἐνορίαν μίαν ἢ δύο καὶ ἔχει, κατ'

ἀναλογίαν, ἓνα ἕως δύο ἡμεμέριους κατ' ἐνορίαν.

3) Χωρία, δύο ἢ καὶ τρία, κατὰ ἓν ἢ κατὰ δύο τεταρτημόρια τῆς ὥρας ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα, καὶ ἀριθμὸν οἰκογενειῶν εἰκοσιπέντε μέχρις ἐβδομήκοντα ὁμοῦ συναποτελοῦντα, δύνανται ὁ ἀπαρτῆσθαι ἐνορίαν καὶ νὰ ἔχωσι κοινὸν ἓνα ἡμεμέριον, ἐάν δὲν ὑπάρχωσι τογὸν φυσικὰ καὶ ἀνωτέρωθι ἐμπόδια, διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον χωρίον διάβασιν τῶν κατοίκων.

4. Χωρίον δὲ, ἐξ ἄλλων χωρίων ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν ἀπέχον, καὶ ἐκ δεκαπέντε μέχρις εἰκοσιτεσσάρων οἰκογενειῶν συνιστάμενον, δύναται ὁ ἀποτελέσει ἐνορίαν ἰδίαν καὶ γὰρ ἔχει ἴδιον ἡμεμέριον, ὅποτεν οἱ κάτοικοι χορηγῶσι τὰ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἱερέως τῶν ἀπαιτούμενα.

§ 6') Κατὰ κωμοπόλεις.

1) Κωμόπολις, ἐξ 151 μέχρι διακοσίων οἰκογενειῶν συνιστάμενη, ἀποτελεῖ ἐνορίαν 4 ἕως 2, καὶ ἔχει ἓνα ἢ δύο ἡμεμέριους καὶ ἓνα διάκονον, κατ' ἐνορίαν.

2) Κωμόπολις, ἐκ 201 μέχρι τριακοσίων οἰκογενειῶν κατοικουμένη, ἀποτελεῖ ἐνορίαν 2 ἕως 3, καὶ ἔχει ἓνα ἢ δύο ἡμεμέριους καὶ ἓνα διάκονον, κατ' ἐνορίαν.

3) Εἰς ὅποιανδήποτε κωμόπολιν ὑπάρχουσι πλείους τῶν τριῶν ἐνοριακοὶ ναοί, εἰς ταύτην προσδιορίζονται αἱ μὲν ἐνορίαι κατὰ τοὺς ναοὺς, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν διακόνων κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀμέσῳ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ 2 τοῦ § 6', προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν τῶν οἰκογενειῶν

§ 7'. Κατὰ πόλεις.

1) Πόλις ἐκ 301 μέχρι χιλίων οἰκογενειῶν συνιστάμενη, ἀποτελεῖ ἐνορίαν 2 — 3, καὶ ἔχει δύο ἕως τρεῖς ἡμεμέριους καὶ ἓνα διάκονον, κατ' ἐνορίαν.

2) Πόλις, ἐκ 1001 μέχρι διςχιλίων οἰκογενειῶν συνιστάμενη ἀποτελεῖ ἐνορίαν 3 ἕως 6, καὶ ἔχει δύο μὲν ἕως τρεῖς ἡμεμέριους, ἓνα δὲ διάκονον, κατ' ἐνορίαν.

3) Εἰς πόλιν κατοικουμένην μὲν ἀπὸ

περισσοτέρας τῶν 2,000 οἰκογενειῶν, περιέχουσιν δὲ πλείους τῶν 25 ἱερῶν ναῶν, προσδιορίζονται αἱ μὲν ἐνορίαι κατὰ τοὺς ναοὺς ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν διακόνων, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀμέσῳ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ 2 § 7'. προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν τῶν οἰκογενειῶν.

Β'. Ἐάν ποὺ κριθῇ ἀναγκαῖον ἓνα, δύο ἢ τρεῖς ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐδαφίοις 3 τοῦ § 6'. καὶ 3 τοῦ § 7'. μνημονευομένων ἐνοριῶν κωμοπόλεως ἢ πόλεως, συναποτελέσωσιν ἐνορίαν μίαν, τῆς ὁποίας οἱ ἡμεμέριοι, πρεσβύτεροι τε καὶ διάκονοι, νὰ ἱεροτελεῶσιν ἀμοιβαῶν εἰς τοὺς ἰδιαίτεραν ἐνορίαν ἀποτελοῦντας πρότερον ναοὺς, ἐπιτρέπεται τοῦτο μετὰ τὴν συναίνεσιν τῆς τε ἐπιτοπίου Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀρμοδίου Σ. Ἐπισκόπου, καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εἰς ὃ ὑποβάλλει ὁ ἐπίσκοπος διὰ τοῦ Νομάρχου τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα.

Γ'. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωθι διαταχθέντων, ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θέλει συντάξει καθ' ὁμοίομορφον τύπον, τὸν ᾧδε προσκείμενον, καὶ ἀποστέλλει εἰς ἐκάστην τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐπισκοπῶν ἀνά ἓν, ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπιφορτισθεμένου πρὸς τοῦτο ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, μονογραφημένον καὶ ἡριθμημένον κατὰ σελίδα, βιβλίον ἢ δώδεκα, ἐν ᾧ ἐγγράφεται διακεκριμένως κατὰ στίχον, τ' ὄνομα τῆς ἐνορίας ἢ τῶν ἐνοριῶν, καὶ τὸ τοῦ ναοῦ ἢ τῶν ναῶν ἐκάστης αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὴν προεκτεθεῖσαν ἀναλογίαν καὶ διαίρεσιν, πρὸς δὲ, καὶ τὸ τῶν λειτουργούντων καὶ τῶν διακονούντων ἐν τῷ ναῷ τῆς ἐνορίας ἡμεμερίων, καὶ τῆς πατρίδος αὐτῶν, προτατομένων τῶν ὀνομάτων τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν δήμων καὶ τῶν χωρίων, ἢ κωμοπόλεων ἢ πόλεων, τῶν περιεχομένων εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστης Ἐπισκοπῆς. Ἐν ἰδιαιτέρᾳ δὲ στήλῃ, καὶ κατὰ συνέχειαν καὶ στίχον, σημειοῦται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπαρτιζουσῶν ἐκάστην ἐνορίαν, ἐξακριβούμενος κατὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ δοθησομένης ὑπουργικῆς ὁδηγίας. Αἱ

ἐγγραφαί γίνονται εἰς τὸ βιβλίον παρ' ἐκάστου Ἐπισκόπου, μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εἰς ὃ ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ Νομάρχου ἅπαντα τὰ περὶ τούτων ἐγγραφαί.

Τὰ βιβλία, παρασκευασθέντα δι' ἀναλωμάτων τοῦ δημοσίου εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν τοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν, θέλουσι διανεμηθῆ εἰς ἐκάστην μὲν ἐπισκοπὴν ἀνά ἓν ἀντίτυπον· τὰ δὲ λοιπὰ, 24 τὸν ἀριθμὸν διακριθέντα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν ἐκάστης Ἐπισκοπῆς, θέλουσι παραδοθῆ εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τηρεῖσθαι ἐν τοῖς χαρτοφυλακίοις αὐτῆς.

Ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἕκαστος Ἐπίσκοπος ὀφείλει νὰ κάμῃ μὲν τακτικῶς ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν κατὰ πρῶτον νῦν ἀποσταλθεμένῳ βιβλίῳ τὰς ἀνηκούσας ἐγγραφάς, ν' ἀποστείλῃ δὲ πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον ἀντίγραφον πιστὸν ἐπὶ ἰδίᾳ προσωπικῇ εὐθύνῃ ὅπως μεταγραφῇ τοῦτο ἀπαρλλακτικῶς καὶ ὑπὸ τὴν προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ εἰς ὃν ἐκ τῶν Συνοδικῶν γραμματέων ἢ γραφέων ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀναθέσει ἰδίως τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν τῶν βιβλίων κράτησιν. Περὶ πάσης δὲ μετὰ ταῦτα γενησομένης ἐγγραφῆς, ὁ αὐτὸς Ἐπίσκοπος ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον ἐκάστοτε καὶ μάλιστα ὡσάκις συμβῇ τυχὸν ἀποβίωσις πρεσβυτέρου ἢ διακόνου, τ' ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἡλικίαν τούτου τε καὶ τοῦ τοῦτον κανονικῶς ἀντικαταστήσαντος, ἵνα οὕτως ὑπάρχῃ αἰετοτε μετὰ τοῦ παρ' ἐκάστη Ἐπισκοπῆ καὶ τοῦ παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ κώδικος ἐντελὲς συμφωνία.

Ὅταν αἱ σελίδες τοῦ πρώτου τούτου βιβλίου Ἐπισκοπῆς τινος πληρωθῶσι, τότε ἡ προμήθεια νέου βιβλίου ὁμοιομόρφου, γενήσεται δαπάνη τῆς ἐπισκοπῆς ἐκείνης εἰς διπλοῦν ἔκτυπον· ἀμφοτέρω δὲ τό τε διὰ τὴν χρῆσιν τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ τό διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, πρὸ πάσης ἐγγραφῆς, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς μνηογράφησιν.

Περὶ τῆς τακτικῆς κρατήσεως τῶν βιβλίων, ἀνευ σβέσματος, ξέσματος ἢ παρεγγραφῆς, ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος θέλουσι πληροφορεῖσθαι ἐκάστοτε δι' ἐπιτελῆδες ἀπεσταλμένοι, ὅπουδῆποτε ἡ ὁποτεδῆποτε ἤθελον κρίνει ἐκ συμφώνου ἀναγκαίαν τοιαύτην ἀποστολήν· ἐν δ' ὀλιγοῖς ἢ παραβάσει τινὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τοιούτων πράξεων τὰ παρὰ τῶν κοινῶν τοῦ Κράτους νόμων ὀριζόμενα.

Δ'. Ἐν οἷωδῆποτε ἐνοριακῶ ναῷ εἰσι κανονικῶς καθεσταμένοι δύο ἢ πλείους τῶν δύο ἐφημέριοι, οὗτοι ἔχουσιν ὡς ἰδίον ἑκαστος κληρὸν, ἴσον (ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν) ἀριθμὸν οἰκογενειῶν ἐκ τῶν σταθερῶς ἐκκλησιαζομένων ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ.

Ε'. Ἐὰν τύχῃσι που ὑπάρχοντες ἐν χωρίῳ, ἢ ἐν κώμῃ, ἢ ἐν πόλει, πρεσβύτεροι ὑπεράριθμοι, οὗτοι ἢ διορίζονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου εἰς ἐίερας ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Ἐπισκοπῇ ἐνορίας ἐχούσας ἀνάγκην ἐφημερίου, ἢ διατηροῦνται ἐνεργοῦντες τὰ τοῦ ἱερατικοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἐντὸς τῆς, ὅπου ἂν κατοικῶσι, πόλεως ἢ κωμοπόλεως, ἢ χωρίου, ὡς τακτικοὶ ἐφημέριοι. Ὅπόταν δὲ τις τούτων ἀποβιώσῃ, δὲν ἀντικαθίσταται δι' ἑτέρου, μέχρι οὗ ὁ τῶν πρεσβυτέρων ἀριθμὸς καταντήσῃ εἰς τὸν ἀνωτὶ, ἄρθρον Α'. § α', β' καὶ γ', προσδιορισθέντα.

Σ'. Ἐὰν ἐφημέριος, ἐκ τινος φυσικῆς αἰτίας καταστῇ ὀνίκανος πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἱερατικῶν καθήκοντων αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται μὲν δι' ἑτέρου, ἀπολαύει δὲ ἐφ' ὅσον ζῇ, ὡς περίθλαψιν, τὸ τρίτον μῦρον ἐξ ὧν τῶν ἐνοριακῶν δικαιωμάτων τῆς ἐφημερίας τοῦ.

Περὶ τῆς ἱκανότητος ταύτης ἀποφασίζει ὁ ἀρμοδῖος Σ. Ἐπίσκοπος ἐπὶ πιστοποιήσει ἀποδεικτικοῦ ὑπογεγραμμένου ὑπο δύο ἐπιστημόνων ἱατρῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου.

Ζ'. Παρεκκλησία, ἢ ἐξωκλήσια οὐδαμῶς δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἢ νὰ κατασταθῶσιν ὡς ἐνοριακαὶ ἐκκλησίαι.

Ἀθήνησι, τῇ 8 Ἰουνίου 1856.

181. Α. Περί ὀφειλομένων εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν διδάκτρων.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Θεωρήσαντες ἀναγκαῖον νὰ παύσῃ εἰς τὸ μέλλον πᾶσα καθυστέρησις πληρωμῆς διδάκτρων, ὀφειλομένων παρὰ τῶν γονέων ἢ τῶν ἐπιτροποκηδεμόνων τῶν παρὰ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ εκπαιδευομένων μαθητῶν, καθὼς καὶ πᾶσα ζημία τοῦ δημοσίου, προερχομένη ἀπὸ τὰ εἶδη ἱματισμοῦ, ἀποσκευῆς καὶ ὀπλισμοῦ, τὰ ὁποῖα συνεπιφέρουσιν οἱ ἐκ τῆς σχολῆς ὅπωςδήποτε ἐξερχόμενοι μαθηταί, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Οἱ γονεῖς, οἱ ἐπιτροποκηδεμόνες τῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν κατατεταγμένων ἢ καταταχθησομένων μαθητῶν, οἱ μὴ ὄντες στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ θέλουσι συμπληρῶναι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς σχολῆς, εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας τὸ δι' αὐτὴν ἀνάλογον ποσὸν τῶν διδάκτρων.

2. Οἱ στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ γονεῖς ἢ ἐπιτροποκηδεμόνες μαθητῶν παρὰ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ θέλουσι πληρῶναι τὰ διὰ τοὺς υἱοὺς ἢ ἐπιτροποκηδεμενουμένους αὐτῶν προσδιωρισμένα διδάκτρα δι' ἀνάλογον μηνιαίαν· ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν κρατήσεως παρὰ τῶν σχετικῶν ταμείων, τὰ ὁποῖα θέλουσι ἐμβάζει τὰς κρατήσεις ταύτας διὰ συναλλαγματικῆς εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς.

3. Οἱ γονεῖς ἢ ἐπιτροποκηδεμόνες τῶν ἤδη κατατεταγμένων ἢ καταταχθησομένων μαθητῶν μὴ ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ θέλουσι προκαταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς σχολῆς ἀνὰ δραχμὰς ἑκατὸν, 100, αἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου διὰ τὰ εἶδη ἱματισμοῦ, ἀποσκευῆς, ὀπλισμοῦ ἢ σπουδῆς, τὰ ὁποῖα ἤθελε συνεπιφέρει ὁ μαθητὴς τῆς σχολῆς ὅπωςδήποτε ἐξερχόμενος καὶ μὴ ἐπιστρέφων.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ἐπιστρέφεσθαι εἰς τοὺς δικαιούχους μετὰ τὴν ἐκ τῆς σχολῆς ὀριστικὴν ἐξοδὸν τοῦ μαθητοῦ, ἐὰν οὗτος δὲν συνεπέφερε δημόσια εἶδη καὶ ἐπαμένως δὲν ὀρεῖται ἀποζημίωσιν. Εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν θέλει ἐπιστρέφεσθαι τὸ ὑπόλοιπον, ἀποῦ ἀφαιρεθῇ ἡ ἀξία τῶν εἰδῶν τοῦ δημοσίου, ὅσα τυχὸν ὁ μαθητὴς συνεπέφερεν ἐξελθὼν τῆς σχολῆς.

4. Οἱ στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ γονεῖς ἢ ἐπιτροποκηδεμόνες τῶν κατατεταγμένων ἢ καταταχθησομένων παρὰ τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ μαθητῶν ἀπαιλλάζονται μὲν τῆς προκαταβολῆς τῶν ἑκατὸν 100 δραχμῶν, θέλουσι ὅμως πληρῶναι διὰ κρατήσεως ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν παρὰ τῶν σχετικῶν ταμείων τὸ ἀντίτιμον εἰδῶν ἱματισμοῦ, ἀποσκευῆς, ὀπλισμοῦ ἢ σπουδῆς, τὰ ὁποῖα ἤθελον συνεπφέρει τυχὸν οἱ υἱοὶ ἢ οἱ ἐπιτροποκηδεμενουόμενοι αὐτῶν μαθηταί ὅτε ἐξέλθωσιν ὅπωςδήποτε ὀριστικῶς ἐκ τῆς σχολῆς.

5. Οἱ μαθηταί, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἢ ἐπιτροποκηδεμόνες δὲν συμμορφωθῶσι μὲ τὰς ἀνωτέρω ὁρὰς τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀποστέλλονται ἀμέσως παρὰ τῆς σχολῆς εἰς ἀδελφὰν πηλείον τῶν γονέων ἢ ἐπιτροποκηδεμόνων αὐτῶν ἀποβάλλονται δὲ τῆς σχολῆς ἐντὸς ἐνὸς μηνός ἀπὸ τῆς εἰς ἀδελφὰν ἀποστολῆς τῶν, δι' ἡμετέρου Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

6. Οἱ γονεῖς ἢ ἐπιτροποκηδεμόνες τῶν ἤδη κατατεταγμένων ἢ εἰς τὴν σχολὴν μαθητῶν ὀφείλουσι νὰ ἐξοφλήσων τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων διδάκτρων διὰ τοὺς υἱοὺς ἢ ἐπιτροποκηδεμενουόμενους αὐτῶν μέχρι μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1857· ἐπὶ τῇ ὁρᾷ τῆς ἀποβολῆς τῶν υἱῶν ἢ ἐπιτροποκηδεμενουόμενων αὐτῶν ἐκ τῆς σχολῆς καὶ τῆς νομίμου δικαστικῆς καταδιώξεως μέχρις ἐξοφλήσεως.

Ἀθήνησι, τὴν 14 Ἰουνίου 1856.

182. Δ. Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ἔργων τοῦ Ἡμετέρου Κράτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

4. Ἡ δύναμις τοῦ μηχανικοῦ σώματος τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται ὡς ἑπεται.

Εἰς συνταγματάρχης ἀρχηγὸς τοῦ σώματος, εἰς ἀντισυνταγματάρχης, δύο ταγματάρχαι, εἰς ὑπασπιστὴς ὑπολοχαγός, εἰς καταλυματίας α'. τάξεως, εἰς λογιστὴς α'. τάξεως, ἕξ λοχαγοὶ α'. τάξεως, ἕξ λοχαγοὶ β'. τάξεως, δώδεκα ὑπολοχαγοὶ, δεκατέσσερες ἀνθυπολοχαγοὶ, ἐννέα ἀνθυπασπισταί.

Ἐξ ἐπιλοχαίαι	} Ὀχυροματοφύλακες,	
Ἐξ λοχαίαι		ἐπιστάται οἰκ.δομῶν,
Δέκα δεκανεῖς		ἀποθηκῶν, καὶ δημοσίων ἔργων.

2. Οἱ διατελοῦντες εἰς ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τοῦ σώματος ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τοῦ μηχανικοῦ σώματος, φέρονται μὲν εἰς τοὺς ἐλέγχους τοῦ ὅπλου των ὡς ἀπεσπασμένοι, μισθοδοτοῦνται δὲ ἐκ τοῦ κλάδου παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

3. Ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ συνίσταται ἐν ἀρχηγεῖον τοῦ μηχανικοῦ, τοῦ ὁποῖον προΐσταται ὁ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανόμενος συνταγματάρχης· παρὰ τῷ αὐτῷ δὲ ἀρχηγεῖῳ διατελοῦσιν εἰς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς, εἰς ὑπασπιστής, εἰς καταλυματίας, εἰς λογιστὴς καὶ δύο ὑπαξιωματικοί.

4. Εἰς τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανόμενων ἀ-

νωτέρων ἀξιωματικῶν προΐσταται τοῦ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Στρατιωτικῶν τμήματος τοῦ μηχανικοῦ, ἔχων ἓνα ὑποδεέστερον ἀξιωματικὸν τοῦ σώματος ὡς εἰσηγητὴν.

5. Ἔτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς διατελεῖ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, διευθύνων τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων ἔργων καὶ ἔχων ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν, προσδιοριζόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν· λοχαγὸς δὲ α' τάξεως, ἡ ταγματάρχης, διευθύνει παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν γεωμετρικὴν ὑπηρεσίαν ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τούτου, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1833 Ἡμετέρου διατάγματος· ἀμφότεροι οἱ διευθύνοντες τὰς ἄνω ρηθείσας ὑπηρεσίας ἐν τοῖς ὑπουργείοις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀξιωματικοὶ οὗτοι ὑπάγουν εἰς τὴν διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος προβλεπομένην κατηγορίαν καὶ δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τῆς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ αὐτοῦ ὀρισμένης δυνάμεως.

6. Δι' ἕκαστον νομὸν συνίσταται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτοῦ μία διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, τῆς ὁποίας προΐσταται λοχαγὸς α'. ἢ β'. τάξεως, ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τοὺς ἀναγκαζομένους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς καὶ ὑπαξιωματικὸς.

7. Οἱ ὅρισμοι καὶ αἱ μεταθέσεις τῶν διευθυντῶν γίνονται διὰ Βασ. Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, αἱ δὲ τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ ἐνεργοῦνται διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος.

8. Τὰ δημόσια τοῦ Βασιλείου ἔργα στρατιωτικὰ τε καὶ πολιτικὰ, ἐνεργοῦντα ἐν γένει παρὰ τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων· ὡς πρὸς δὲ τὰ τελευταῖα δύναται νὰ διορισθῶσιν, ὅσας ἢ ἐκ τέλεσις ἐιδικῶν τινῶν ἔργων ἀπαιτήσῃ καὶ πολιτικοὶ ἀρχιτέκτονες, ἔχοντες τὴν ἐπὶ τούτῳ ἰδιόζουσαν ἱκανότητα καὶ ἐμ-

πειρίαν.

9. Ἡ παρὰ τῷ ἀρχηγίῳ λογιστικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ σώματος θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1838 Ἡμετέρου διατάγματος.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἐπιθεωρήσεων.

10. Ὁ ἀρχηγὸς καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ σώματος θέλουσιν ἐπιθεωρεῖ ἅπασι τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἢ ὅσας ἢ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτῇται τὰς καθ' ὅλον τὸ Κράτος διευθύνσεις καὶ τὰς ἐκτελουμένας ὑπ' αὐτῶν καὶ τοῦ παρ' αὐταῖς πρᾶσσωπικοῦ ἐργασίας· ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταβάσεις τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν διατάσσεται ἢ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν σχετικῶν ὑπουργείων, ἢ κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος.

Ἀκροτελεῦσι οἱ ὅρισμοί.

Τὰ Ἡμέτερα διατάγματα καὶ ἅπαντα αἱ διατάξεις περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ μηχανικοῦ σώματος καταργοῦνται, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα ὀργανισμόν.

Ἀθῆναι, τῇ 13 Ἰουνίου 1856.

183. Δ. Περὶ τοῦ διακριτικοῦ σημείου τῶν Ἀρχιερέων.

ΟΘΝΝ κλπ.

Κατὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Οἱ κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασιλεῖον ἐνεργεῖ, Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι, φέρουσιν ἐπὶ τοῦ στήθους ἐγκόλπιον ἱερὸν, ὡς διακριτικὸν σημεῖον τοῦ θεοῦ καὶ ὑψηλοῦ ἀξιώματος τῆς Ἀρχιερωσύνης αὐτῶν.

Β'. Τοῦ ἐγκόλπιου, ἡ μὲν ὕλη ἐξ ἀργύρου καθαρῷ, τὸ δὲ σχῆμα ὡσεὶ δέξ. Καὶ ἐν μὲν τῷ μέσῳ εἰκονίζεται ἐπὶ σμάλτου κυανοῦ, ἔχοντος διάμετρον τεσσάρων ἑκατοστομέτρων τὸ πλάτος καὶ ἐξ ἑκατοστομέτρων τὸ μήκος, καὶ ὁ Κύριος Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τῇ μὲν δεξιᾷ

εὐλογῶν, τῇ δὲ ἐτέρᾳ κρατῶν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον. Περικοσμεῖται κύκλῳ διὰ λίθων πολυτίμων· καὶ εἰν' ἐστεμμένον ἄνωθεν μὲ τὸ Βασιλικὸν διάδημα χρυσοῦν, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὡς σχεδιογράφημα· ἐξαρτᾶται δὲ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ εἰς τὸ στήθος δι' ἀλύσου χρυσοῦς.

Γ'. Τὸ ἐγκόλπιον τοῦτο οἱ ἐν τῷ Βασιλείῳ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι φοροῦσιν ἀείποτε ὡς διάστημα διακριτικὸν τοῦ Δημοσίου ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν.

Ἀθῆναι, τῇ 15 Ἰουνίου 1856.

184. Ν. Περὶ διορισμοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ εἰς τὰ ἐν Κύθῳ λουτρά.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Εἰς τὸ δημόσιον κατὰστημα τῶν ἐν Κύθῳ λουτρῶν διορίζεται διαρκῶς εἰς ἐπισιτήμων ἱατρὸς μὲ ἐτήσιον μισθὸν δραχμῶν χιλίων ὀκτακοσίων ἀριθ. 4800. Εἰς τὸν ἱατρὸν ἀνατίθεται καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ καστήματος.

2. Εἰς τὸ κατὰστημα τοῦτο θέλουσι διορίζεσθαι δι' ἐξ μῆνας ἐκάστου ἔτους, δύο ὑπηρέται, μὲ μνησίον μισθὸν δραχμῶν τριάκοντα 30.

3. Ὁ μισθὸς τοῦ διαρκῶς διατελοῦντος φύλακος τοῦ καστήματος ἀναδιβάζεται ἀπὸ τριάκοντα εἰς τεσσαράκοντα ἀριθ. 40 δραχμ. μνησίως.

4. Διὰ Βασιλικῷ διατάγματι θέλουσι κανονισθῇ τὰ χρῆτα τοῦ ἱατροῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1856.

185. Ν. Περὶ μνημείας συντάξεως τοῦ Χ. Ἀλ. Μαυροκορδάτου.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Χορηγεῖται σύνταξις χρηματικὴ ἐκ δραχμῶν χιλίων διακοσίων, ἀριθ. 1200 κατὰ μῆνα εἰς τὸν Κύριον Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, τῆς ὁποίας ἡ πληρωμὴ θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ α'. Ὀκτωβρίου 1855.

2. Ἡ σύνταξις αὕτη θέλει συμφηφίζεσθαι πρὸς τὰς ἀποδοχάς, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος θέλει ἔχει ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως δημοσίων καθηκόντων ὅσας τοιαῦτα ἤθελον ἀνατεθῇ

εἰς αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουλίου 1856.

186. Α. Περὶ συστάσεως τῶ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ, Συμβουλίου τοῦ ἀμφισβητουμένου Διεθνoῦς.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ, συμβούλιον τοῦ ἀμφισβητουμένου Διεθνoῦς.

2. Τὸ συμβούλιον εἶναι πενταμελές καὶ σύγκριται:

1) Ἐξ ἐνὸς Βουλευτοῦ καὶ ἐνὸς Γερουσιαστοῦ, καλουμένων ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ, διὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν περίοδον.

2) Ἐκ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

3) Ἐκ τοῦ Κισμητοροῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου φερωνύμου Πανεπιστημίου.

4) Ἐξ ἐνὸς τῶν παρὰ τοῖς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ δικαστηρίοις δικηγόρων, καλουμένου ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ.

Εἰς τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τμηματάρχων ἐκπληροῦ ἐκάστοτε χρὴ γραμματέως καὶ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ.

3. Τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀπλῶς συμβουλευτικά, καὶ συνίστανται εἰς τὸ νὰ γνωμοδοτῇ ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τοῦ ἀμφισβητουμένου Διεθνoῦς καὶ τῶν Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων, ἐφ' ὧν ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἐρωτήσῃ τὴν γνώμην του.

Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τοιούτων καθήκοντων, τὰ μέλη δὲν λαμβάνουσι μισθὸν οὐδ' ἀντιμισθίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουλίου 1856.

187. Α. Περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως συμβουλίου παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων τμήματι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι, μετὰ τὴν παρὰ τῷ ἡμετέρῳ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ σύστασιν γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ

ἀμφισβητουμένου διεθνoῦς, ἡ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1854 Διτάγματος συστηθεῖσα μόνιμος θέσις συμβουλίου παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων τμήματι τοῦ ῥηθέντος ὑπουργείου καθίσταται περιττή.

Τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Ἡ ἀνωτέρω θέσις συμβουλίου παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων τμήματι τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου καταργεῖται.

2. Πρὸς τὸν ἐν τῷ ὀθωνεῖῳ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴν τοῦ Συνταγματικοῦ καὶ τοῦ μεταξὺ ἐθνῶν Δικαίου, ἀπαλλασσόμενον ἤδη τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, θέλει ἐκφρασθῇ ἡ ἡμετέρα εὐαρέσκεια, διὰ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς προσήνεγκε μέχρι τοῦδε τὴν συνδρομὴν του εἰς τὴν Β. ὑπηρεσίαν.

Ἀθῆναι, τὴν 20 Ἰουλίου 1856.

188. Α. Περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐξετάσεων τῶν Δημοδιδασκάλων

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 13, 14, 19, 69, καὶ 79 τοῦ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦ. Α'.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

Τμήμα Α'.

Περὶ τῶν ἐξετάσεων καὶ ἐξεταζομένων.

1. Ἐν τῷ Βασιλικῷ Διδασκαλείῳ ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων προεδρευομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, ἐξετάζονται.

1) Οἱ προσερχόμενοι ἵνα καταταχθῶσιν εἰς αὐτὸ ὡς μαθηταί, εἴτε ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἰδιοσυντήρητοι.

2) Οἱ οὕτω καταταχθέντες καὶ ἐπὶ τὸν ὠρισμένον χρόνον τὰ ἐν αὐτῷ κατὰ νόμον παραδιδόμενα μαθήματα διδασκόμενοι, ὅταν πρόκηται γὰ λᾶβωσι δημοδιδασκαλί-

κόν πτυχίον (δίπλωμα).

3) Όσοι, κατά τόν περί δημοτικῶν σχολείων νόμον, ὑποβάλλονται, μετὰ διετίας ἀπό τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων, εἰς δευτέραν δοκιμασίαν.

4) Όσοι, μὴ μαθητεύσαντες ἐν τῷ διδασκαλείῳ, κτησάμενοι δ' ἄλλαχού τὰς ἀπαιτούμενας εἰς δημοδιδασκάλους γνώσεις, θέλουσι ν' ἀναγνωρισθῶσι τοιοῦτοι ἢ νὰ διορισθῶσι, καί

5) Όσοι τῶν ἀνεγνωρισμένων ἤδη δημοδιδασκάλων ζητοῦσι προσίδασμόν ἀπό κατωτέρας εἰς ἀνωτέραν διδασκαλικήν τάξιν.

Τμήμα Β'.

Περὶ τῶν προσόντων τῶν προσερχομένων ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τὸ

Διδασκαλεῖον.

2. Ο προσερχόμενος ἵνα διδαχθῇ ἐν τῷ διδασκαλείῳ πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐξῆς προσόντα:

α) Συμπεπληρωμένον τοῦλάχιστον τοῦ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

β). Ἰγείαν, καὶ νὰ ᾖ ἄνευ σωματικῶν ἐλλείψεων.

γ) Ἠθικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρχὰς καὶ διαγωγὴν ἀνεπίληπτον.

δ). Εὐμάθειαν καὶ δεξιότητα νοός, καὶ εἰ δυνατόν, καλλιφωνίαν καὶ μουσικὴν ἀκοήν.

ε) Ὡς προπαρασκευαστικὰς δὲ γνώσεις τὸ ἐλευθέρως ἀναγινώσκειν, τὸ εὐκρινῶς καὶ εὐαναγνώστως γράφειν, γινώσκειν καὶ ἔξιν τῶν τεσσάρων ἀπλῶν πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς, στοιχειώδεις γνώσεις τῆς κατηχέως, τῆς ἱερᾶς καὶ κοσμικῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας, ἰδίως μάλιστα τῆς γεωγραφίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κυριωτέρων ἄλλων τοῦ κόσμου μερῶν.

3. Ὡς ἐμπόδια πρὸς τὴν παραδοχὴν μαθημάτων ἐν τῷ Διδασκαλείῳ θεωροῦνται καὶ

α) Ἡ ὑπὲρ τὸ δέον βραχύτης τοῦ ἀναστήματος.

β) Ἡ ἰσχυρὰ μυωπία.

γ) Ἡ τοῦ στήθους ἀσθένεια καὶ ἡ περὶ τὴν ἐπαγγελίαν δυσκολία, προσερχομένη ἐκ

τραυλότητος ἢ ἄλλης αἰτίας.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τῶν προσερχομένων εἰς ἐξέτασιν ἐν γένει.

Τμήμα Α'.

Περὶ τῶν ἀπαιτούμενων ἐγγράφων πρὸ ἀπόδειξιν τῶν προσόντων.

4. Ἐκαστος ἐπιθυμῶν νὰ ἐξετασθῇ ἵνα, ἐκπαίδευθῇ ἐν τῷ διδασκαλείῳ, προέλθῃ εἰς δημοδιδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, ὀφείλει, κατὰ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ περὶ δημοδιδασκαλίας νόμου, νὰ ἐμφανίσῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Διδασκαλείου, ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐνιαυσίων ἢ φθινοπωρινῶν ἐξετάσεων τοῦ καταστήματος τούτου, τὰ ἐξῆς ἀποδεικτικά:

Α'. Ἀποδεικτικὸν γενήσεως καὶ βαπτίσεως.

Β'. Ἀποδεικτικὸν ἱατροῦ περὶ τῆς σωματικῆς του καταστάσεως, καὶ ἔτι ἀποδειξιν, ὅτι ἐνεβολιάσθη διὰ δαμαλίδας.

Γ'. Ἀποδεικτικὸν τῆς τε δημοτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀμώμου διαγωγῆς του, καὶ ὅτι θρησκευτικῶς τε καὶ ἠθικῶς ἐστὶν ἀρμόδιος διὰ τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Δ'. Ἀποδεικτικά τῶν σπουδῶν, τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν διδασκαλικῶν αὐτοῦ ἐκδουλεύσεων, ἐὰν τυχὸν ἐδίδάξῃ που δημοσίᾳ ἢ ἰδίᾳ.

Ε'. Δηλοποιήσιν τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς ἢ πιστοποιητικὸν ἐπικυρωμένον τοῦ πατρὸς, ἢ τοῦ κηδεμόνος, ἢ ἄλλου τινος ἀξιόπιστου καὶ φερεγγύου ἀνδρός, ὅτι ὁ μέλλων νὰ μαθητεύσῃ εἰς τὸ διδασκαλεῖον κέκτηται τὰ πρὸς συντήρησιν καὶ διατροφὴν αὐτοῦ μέσα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν αὐτῷ μαθητείας αὐτοῦ.

ς'. Τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ ἐν συνόψει, γεγραμμένην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐν εἰδῇ ἀναφοράς, ἐπισυννημένα φερούσης τὰ ἄνω ἀποδεικτικά.

Τμήμα Β'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων καὶ περὶ παραδοχῆς τῶν προσερχομένων.

5. Ἡ παραδοχὴ εἰς τὸ διδασκαλεῖον γίνεται μόνον ἀπᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ τὰς νενομισμένας περὶ τὸ φθινόπωρον διακοπὰς· αἱ ἐξετάσεις δ' ἄρχονται συνήθως ἀπὸ τῆς α'. Σεπτεμβρίου.

6. Προσαχθεὶς τὰς ἀνωτέρω ἀποδείξεις μετὰ τὰς ἀνοφορὰς ἐξετάζει ἀκριβῶς ὁ Διευθυντής· ἐὰν δὲ θεωρήσῃ αὐτὰς ἀποχρώσας, παραπέμπει αὐτὰς πρὸς τὸν Ἐπιτηρητὴν τοῦ διδασκαλείου ἐγκριμένους, οὗτος δὲ κατατάττει αὐτὰς χρονολογικῶς, σημειῶν ἐν ἰδίῳ συνοπτικῷ καταλόγῳ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀναφορᾶς ἐκάστου καὶ κατ' αὐτὸν εἰσάγει ἐν καιρῷ τὸν ἀναφερόμενον πρὸς ἐξέτασιν.

7. Ἡ ἐξέτασις γίνεται δημοσίᾳ ἐν ὀρισμένη ἡμέρᾳ, ἥτοι κατὰ κληρὸν ἢ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐμφανίσεως τῶν προσερχομένων. Πρὸς ἔλεγχον τῶν γνώσεων καὶ τοῦ μνημονικοῦ τῶν ἐξεταζομένων, ἔτι δὲ τοῦ ὅρους καὶ τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν, ἀναγιώσκεται ἡ ἐπαγγέλλεται αὐτοῖς σύντομος ὑπόθεσις· ἱστορικὴ ἢ μῦθος, τοῦτον δὲ οἱ ἐξεταζόμενοι ἐκθέτουσιν ἰδίᾳ ἕκαστος ἐγγράφως προστιθέντες ὅ,τι κρίνωνσιν ἀρμόδιον πρὸς τε ἀνάπτυξιν καὶ ἐπεξηγήσιν αὐτοῦ καὶ ἀήλωσιν τῆς ἀπὸ τούτου πρακτικῆς ὠφελείας.

Μετὰ τοῦτο ἐξετάζονται, ἥτοι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, εἰς τὴν ἱερὰν ἱστορίαν καὶ κατήχησιν τῆς πίστεως, τὴν γλῶσσαν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐρμηνείαν τοῦ ἀναγνωσθέντος τεμαχίου μετὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν γραμματικῶν κανόνων, εἰς τὴν ἀριθμητικὴν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν καλλιγραφίαν.

8. Ἐκαστος τῶν ἐξεταζόντων σημειοῖ ἰδίως τὰς κρίσεις αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων ἱκανότητος τοῦ ἐξεταζομένου.

Αἱ κρίσεις αὗται ἀντιπαραβάλλονται μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐν συνεδριάσει τῶν ἐξετασάντων καὶ ἐξ αὐτῶν ὀρίζεται κατὰ πλειονοψηφίαν ἢ ἱκανότης ἐκάστου τῶν

ἐξετασθέντων. Ἐν περιπτώσει διχοψυχίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Διευθυντοῦ.

Αἱ κρίσεις δ' αὗται καὶ τὸ ἐξαχθὲν ἀποτέλεσμα σημειοῦται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν συνεδριάσεων.

9. Μετὰ ταῦτα κοινοποιεῖται, ὅσον ἐνεσθὶ τάχιον, ἡ ἀπόφασις τῶν ἐξετασάντων, δηλ. ἂν γίνεταί δεκτὸς ὡς μαθητὴς ὁ ἐξετασθεὶς, ἢ ἀποβάλλεται, διδομένη ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ συμβουλῆς, ἢ νὰ παραιτήσῃ ὅλως τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ, ἐὰν κριθῇ ἐντελῶς ἀνεπιτήδεις πρὸς τὰ διδασκαλικὰ ἐπάγγελμα, ἢ νὰ προπαρασκευασθῇ ἐντελείσειρον καὶ ἐμφανισθῇ κατὰ τὰς τοῦ ἐπιόντος ἔτους ἐξετάσεις. Δηλοῦται δὲ αὐτῷ εἰς τίνα τῶν μαθημάτων ἀνάγκη νὰ βελτιωθῇ.

10. Ὁ ἐγκριθὲς ἵνα καταταχθῇ μαθητὴς εἰς τὸ διδασκαλεῖον ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Διευθυντὴν, πρὶν ἢ καταγραφῇ εἰς τὸ μαθητολόγιον, τὴν ἐξῆς ἐγγραφὸν ὁμολογίαν ἐπὶ ἀρμοδίου χαρτοσήμου, προσυπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τινος ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ:

(Τύπος ἐγγράφου)

Ὁ ὑπογεγραμμένος
ἐκ τοῦ χωρίου ἢ πόλεως (δεῖνα) τοῦ δήμου τῆς ἐπαρχίας
· · · · · συμφώνως πρὸς τὸν ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1856 κανονισμὸν περὶ ἐξετάσεως τῶν προσερχομένων ἐν τῷ Βασιλικῷ διδασκαλεῖῳ πρὸς μαθητεύσιν, καὶ συναινέσει τοῦ προσυπογεγραμμένου ἐγγυητοῦ μου (δεῖνα), ὑποχρεοῦμαι ἵνα ἐπὶ τρία ἔτη συνεχῇ ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ διδασκαλείου ἐξόδου μου, δεχθῶ ἀπροσίστως, ἐὰν ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ με διορίσῃ ὅποιανδήποτε θέσιν αὕτη ἐγκρίνει, καθὼν τύχω ἐξετασθεὶς βαθμὸν, χωρὶς νὰ ζητήσω περαιτέρω συμφωνίας, ἀντιβαίνουσας εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην. Ἄν δ' ἀποποιηθῶ ταύτην, νὰ πληρώω τὰ διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν μου γεγόμενα ἐξόδα,

Α'. δι' ἐκάστην ἐξάμνηνον διαμονὴν καὶ μαθητεύσιν ἐν τῷ διδασκαλεῖῳ δραχμὰς ἐξήκοντα, καὶ

Β'. τὴν ποσότητα τοῦ τυχόν δοθέντος

οι σιτηρεσίου, ἢ ἄλλου τινὸς βοηθήματος.
ὑπόσχομαι προσέτι, ἐάν, πρὶν τελειώ-
ω τὰ μαθήματά μου καὶ ἐξετασθῶ, ἀνα-
ωρήσω τοῦ Διδασκαλείου ἀνευ ἀδείας
οὐ Διευθυντοῦ, ἢ ἀποβληθῶ ἕνεκα παρα-
βάσεων ἢ ἄλλων λόγων προβλεπομένων
πρὸ τοῦ κανονισμοῦ, τῶν νόμων καὶ τῶν
κατατάξεων τοῦ καταστήματος τούτου, ν'
ποδίδω εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπροφασίστως
τὰ διδασκόμενα καὶ ὅ,τι ἄλλο μοι ἐχορηγή-
η παρ' αὐτῆς, ὡς ἀνωτέρω ὀρίζεται.

Ἀθήνησι, τῇ
Ὁ ἐγγυητὴς τοῦ μαθητοῦ
(δεῖνα)
Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκαλείου
(δεῖνα.)

Τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν
πρέπει νὰ ᾖ ἐπικυρωμένον ὑπὸ τῆς ἀρμο-
δίας ἀρχῆς.

Τμήμα Γ'.
Περὶ τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων τῶν ὑ-
ποψηφίων δημοδιδασκάλων.

11. Ἡ ἐξέτασις τῶν διερχομένων τὰ
μαθήματα τοῦ Διδασκαλείου κατὰ τὸν
ὁρισμένον χρόνον ἵνα καταστῶσιν οὕτως
ποψήφιοι δημοδιδασκαλοὶ, γίνεται, καθ'
ὅς τύπους ὀρίζει τὸ ἄρθρον 7 καὶ τὰ ἐ-
κτάμενα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐξετά-
ζονται δὲ εἰς πάντα τὰ μαθήματα μετὰ
τάξης ἀκριβοῦς καὶ δοκιμάζονται οὐ μό-
νον ἐάν γνωρίζωσι καλῶς τὰ διδασκόμενα,
ἀλλὰ καὶ ἐάν ὧσιν ἱκανοὶ ἵνα μεταδώσωσιν
αὐτά.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου ὀφεί-
λει νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἐκπαι-
δεύσεως ὑπουργόν, παρευρεθέντα ἢ μὴ εἰς
τάς ἐξετάσεις, τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἐν
περιληπτικῇ ἐκθέσει.

12. Οἱ ἐπιτυχάνοντες ἐν ταῖς ἐξε-
τάσεσιν αὐτῶν καὶ διδασκαλικοῦ βαθμοῦ
ἐκτιμώμενοι καταγράφονται κατὰ τὰ ἄρθρα
8, 9, 10, 11 καὶ 14 τοῦ νόμου, ἐν τοῖς
καταλόγοις Α'. Β'. ἢ Γ'. τάξεως, καὶ λαμ-
βάνουσι τὸ περὶ τούτου πτυχίον, ὑπογε-
γραμμένον παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐπι-
σημειωμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκπαι-
δεύσεως κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

(Τύπος πτυχίου)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων Γε-
νικὸν Διευθυντήριον

Πιστοποιεῖ ὅτι Κυρ
γεννηθεῖ τῷ 48 . . καὶ ἐκπα-
δευθεῖ
ἐν ἐξητάσθη
ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Δι-
δασκαλείου, κατὰ τὰ ἄρθρα 13, 14 καὶ
66 τοῦ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμου,
εἰς τὰς παρὰ τῶν δημοδιδασκάλων ἀπαι-
τούμενας γνώσεις, καὶ ἐνεκρίθη παρ' αὐτῆς
δημοδιδάσκαλος . . τάξεως μετὰ τοῦ
χαρακτηριστικοῦ Διὸ δι-
δοται αὐτῷ τὸ παρὸν πρὸς πληροφορίαν
τῶν Βασιλικῶν ἀρχῶν, ὅτι ἐπιτρέπεται
αὐτῷ διδάσκειν ἀκωλύτως ἐν δημοτικαῖς
σχολαῖς τάξεως ἐντὸς
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐν ὅσῳ ἐκτε-
λεῖ ἀκριβῶς πάντας τοὺς περὶ δημοτικῶν
σχολείων νόμους καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ὁδη-
γίας.

Ἀθήνησι τῇ τοῦ 48..

Ὁ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων
Γενικὸς Διευθυντὴς

Ἐθεωρήθη

Ἀθήνησι τῇ 48..

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως
Ἱπουργὸς

Ἐν τῷ πτυχίῳ τούτῳ σημειοῦται ἐπὶ
μὲν τῆς πρώτης σελίδος ὁ βαθμὸς τῶν
γνώσεων καὶ τῆς πρὸς τὸ διδάσκειν ἱκα-
νότητος τοῦ ἀπολυομένου μετὰ ἐπισημει-
ώσεως $\Sigma \chi \epsilon \delta \theta \nu \kappa \alpha \lambda \omega \varsigma$, Καλῶς , Ἀρ-
 $\sigma \tau \alpha$, προσεπισημειουμένης καὶ τῆς τά-
ξεως, ἥς ἐκρίθη ἄξιος. Ἐπὶ δὲ τῆς δευ-
τέρας σελίδος γράφονται τὰ πρακτικὰ τῆς
ἐξετάσεως, περιλαμβάνοντα πάντας τοὺς
κλάδους τῆς διδασκαλίας, μετὰ τῶν περὶ
τοῦ ἠθικοῦ χαρακτηῆρος τοῦ μαθητοῦ καὶ
τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ παρατηρήσεων.

Οἱ λαμβάνοντες βαθμὸν μετρίως
εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις, ἐάν δὲν
θέλωσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς σπουδὰς
τῶν ἀπολούντων μὲν, ἀλλὰ δὲν ἐγγράφον-

ται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν δημοδιδασκάλων, οὐδὲ λαμβάνουσι πτυχίον δύνανται ὅμως, εἰ βούλονται, νὰ λάβωσιν ἄδειαν γραμματοδιδασκάλου καὶ νὰ διδάσκωσιν ἐπὶ χρόνον ὠρισμένον εἰς τόπον ἐνθα δὲν ὑπάρχει δημοτικὸν σχολεῖον.

Ἐννοεῖται δὲ οὗτοι δύνανται, ἐπαυξάνοντες τὰς γνώσεις των, νὰ καθυποβάλωσιν ἑαυτοὺς εἰς δευτέρας ἐξετάσεις.

13. Τὸ πτυχίον τοῦτο ἐμφαίνει τὴν διὰ τὴν δαίνα ἢ δαίνα τάξιν τῆς διδασκαλίας ἱκανότητα τοῦ ἐξετασθέντος καὶ ἰσχύει διὰ δύο μόνον ἔτη, ὧν διελθόντων, ὀφείλει ὁ ἐξετασθεὶς κατὰ τὸ ἄρθρον 72 τοῦ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμου, νὰ προσέλθῃ εἰς δευτέρας ἐξετάσεις, μεθ' ἧς καταγράφεται ὀριστικῶς εἰς τοὺς δημοδιδασκαλικούς καταλόγους, ἐὰν κριθῇ ἄξιος καὶ ἡξησης τὰς ἀποκτηθείσας ἐν τῷ διδασκαλείῳ γνώσεις, ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἀπέμαθεν ἂ ἐδιδάχθη.

Τμήμα Δ'.

Περὶ τῶν κατὰ διετίας ἐξετάσεων τῶν δημοδιδασκάλων.

14. Αἱ τῆς διετίας ἐξετάσεις γίνονται μετὰ τὰς ἀπολυτηρίους· ὀρίζεται δὲ ἡ ἡμέρα αὐτῶν συνήθως μετὰ τὴν 14 Σεπτεμβρίου.

15. Ἐν ταῖς ἐξετάσεσι ταύταις πρέπει κυρίως νὰ ἐξακριβῶται ἡ πρακτικὴ ἐξίς καὶ ἱκανότης, ἣν ἐκτήσατο ὁ δευτέρων ἐξεταζόμενος κατὰ τὸ διετές μετὰ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ διάστημα.

16. Περὶ τῆς δευτέρας ταύτης ἐξετάσεως δίδεται ἐπίσης ἀποδεικτικόν, συνενούμενον μετὰ τοῦ πρώτου, προσδιορίζεται δὲ ἐν αὐτῷ ἐπ' ἀκριβὲς ἡ ἐκ τῶν δευτέρων ἐξετάσεων ἀποδειχθεῖσα διδασκαλικὴ ἱκανότης τοῦ ἐξετασθέντος.

17. Ὁ μὴ ἐξετασθεὶς ἐκ δευτέρου ἐν τῷ διδασκαλείῳ, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις, δὲν δύναται εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας οὔτε ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ νὰ διδάσκῃ, ἕως οὗ, καθυποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς δευτέραν ἐξέτασιν, καὶ ἐμφανίσας τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ καὶ τῆς κα-

τὰ τὴν διετίαν ἐκτελέσεως τῶν διδασκαλικῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ τῆς περὶ τὸ πρακτικὸν τῆς μ. θόδου μέρους ἐξέως αὐτοῦ καὶ ἐγκριθεὶς οὕτω, καταταχθῇ εἰς τὸν ὀριστικὸν κατάλογον τοῦ δημοδιδασκάλου.

Ἐὰν εἰς τὰς δευτέρας ἐξετάσεις ἀποδειχθῇ ὁ δημοδιδάσκαλος, οὐ μόνον κατὰ προσδοκίαν βελτιωθείς κατὰ τε τὰς γνώσεις καὶ τὴν πείραν, ἀς ἐκτήσατο περὶ τὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι προσεκτήσατο ἔτι ἐξ ἰδίας μελέτης ἡ διδασκαλία τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις διὰ τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν τάξιν τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ, δύναται συγχρόνως καὶ νὰ προβιβασθῇ.

Τμήμα Ε'.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ μαθητευσάντων καὶ ζητούντων δημοδιδασκαλικὸν πτυχίον.

18. Οἱ μὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ μαθητεύσαντες, κηπσάμενοι δ' ἀλλαχοῦ τὰς εἰς δημοδιδάσκαλον παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενας γνώσεις, θέλοντες δὲ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς Δημοδιδάσκαλοι καὶ νὰ διορισθῶσι παρ' αὐτῆς, χρειὰς ὑπαρχούσης, ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις ἐν τῷ διδασκαλείῳ ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ κατὰ πρῶτον ἀπολυόμενοι αὐτοῦ μαθηταί. Αἱ τούτων ὅμως ἐξετάσεις γίνονται ἀκριβέστεραι καὶ αὐστηρότεραι διότι ἡ κρίσις τῶν ἐξεταζόντων δὲν εὐκολύνεται ὑπὸ προηγουμένης πείρας τῶν καθ' ἕκαστα γνώσεων τῶν διδασκόντων παρ' αὐτῶν τούτων.

Οἱ προσερχόμενοι εἰς τοιαύτην ἐξέτασιν πέμπουσι, δύο μῆνας τοῦλάχιστον πρότερον, πρὸς τὸ διευθυντήριον τὰ εἰς τὸ 15 ἄρθρον τοῦ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμου ἀνκυρομένα καὶ ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὀριζόμενα ἀποδεικτικὰ τῶν σπουδῶν, τῆς θρησκείας καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν.

19. Οἱ οὕτως ἐξετασθέντες καὶ διδασκαλικοὺ τυχόντες πτυχίου δύνανται νὰ διορισθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως προσωρινῶς διὰ δύο μόνον ἔτη. Διδάξαντες δὲ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα εὐδοκίμως, ὑποβάλλονται εἰς τὰς

ὑπὸ τοῦ 75 ἄρθρου τοῦ νόμου ὀριζομένης δευτέρας ἐξετάσεις εἰς ἃς ἐμφανίζουσι καὶ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν διδασκαλικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐπιθεωρητικῶν ἐπιτροπῶν περὶ τοῦ ὀρησσευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ αὐτῶν χαρακτῆρος καὶ τῆς εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἀφοσιώσεως εὐδοκίμου· τες δὲ εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας κατατάσσονται εἰς τὸν ὀριστικὸν τῶν δημοδιδασκάλων κκτάλογον καὶ διορίζονται ὀριστικῶς, ὅπου ἂν ἡ Κηβέρνησις ἐγκρίνη καὶ ὑπάρχῃ ἀνάγκη.

Τμήμα ε'.

Περὶ ἐξετάσεων τῶν ἐξαιτουμένων προδιδασκῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην διδασκαλικὴν τάξιν.

20. Αἱ ἀφορῶσαι τὸν προδιδασκῶν τῶν δημοδιδασκάλων ἐξετάσεις, ὡς καὶ αἱ μνημονεύμεναι ἐν τῷ 71 ἄρθρῳ τοῦ περὶ δημοτικῶν σχολείων νόμου, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἱκανότητος δημοδιδασκάλου τινός, δὲν διαφέρουσι παντελῶς τῶν ἐπὶ τῇ ἀπολύσει τῶν ροιτητῶν τοῦ διδασκαλείου καὶ τῶν μετὰ διετίαν ἔκτοτε ἀπαιτουμένων. Ἐφιστάται δὲ πλείων προσοχῇ, ἐπὶ τῶν δι' ἀμφιβολίαν ἐξεταζομένων, εἰς τὰς παρεσχηκυίας τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην αἰτίας.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

21. Ἐκαστος ἐξετασθεὶς καὶ ἀναγνωσθεὶς δημοδιδάσκαλος, μένων ἀργός, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τὸν τόπον τῆς ἱαμονῆς του, ἵνα κληθῇ, χρειᾶς ἐπιστάτης, εἰς ὑπηρεσίαν. Ἐὰν δὲ θελήσῃ νὰ ἐξετασθῇ ἐκ νέου, ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ ἀποδεικτικὰ τῶν μὲν ἐπιτοπιῶν διδασκαλικῶν ἀρχῶν περὶ τῶν προόδων αὐτοῦ, τῆς δὲ δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς διαγωγῆς του.

22. Οἱ ἐκ τοῦ διδασκαλείου ἐξεληθέντες καὶ ἱκανοὶ διὰ τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἀναγνωρισθέντες προτιμώνται, ἐν περιπτώσει ἰσότητος ὡς πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητα, παντὸς ἄλλως πως ἀπαιδευθέντος διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο.

23. Ὁ ἀποβληθεὶς τοῦ διδασκαλείου

ἢ ἀλθικρέτως ἄνευ ἀπολυτηρίου ἀπελθὼν αὐτοῦ δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς ἐξετάσιν.

24. Ὁ μετὰ νόμιμον ἐξετάσιν λαθὼν μὲν πτυχίον δημοδιδασκάλου, μὴ ἀσχοληθεὶς δὲ εἰς διδασκαλίαν ἐξ οὐσδήποτε αἰτίας ἐπὶ δέκα συνεχῶς ἔτη, ἐὰν θελήσῃ νὰ διορισθῇ διδάσκαλος ἢ καὶ ἰδιωτικῶς νὰ διδάξῃ, ὑποβάλλεται εἰς νέαν περιληπτικὴν ἐξέτασιν ἐν τῷ διδασκαλείῳ κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἀνωτέρω τύπους.

25. Τὰ περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν δημοδιδασκάλων, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς τῶν δημοδιδασκαλισσῶν καθόσον ἰδιαίτεροι περιπτώσεις δὲν ὑπαγορεύουσι τροποποιήσιν ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθ. 58 τοῦ περὶ δημοδιδασκαλίας νόμου.

26. Αἱ καθ' ἐξακμηνίαν καὶ ἐνιαύσιοι γενικαὶ ἐξετάσεις τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ διδασκαλείου, αἱ ἀποδλέπουσαι τὸν ἔλεγχον τῆς προόδου τῶν μαθητῶν καὶ τὸν ἀπὸ τάξεως εἰς τᾶς ἐξ αὐτῶν προδιδασκῶν αὐτῶν γίνονται, ὅπως αἱ ἐσωτερικαὶ τοῦ διδασκαλείου διατάξεις ὀρίζουσι, μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν. Ἀθῆναι, τῇ 8 Ἰουνίου 1856.

189. Δ. Περὶ προσθήκης δύο ὁδῶν εἰς τὸ σχέδιον Τριπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τὸ σχέδιον Τριπόλεως, ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς ἀγορᾶς (χάνι τοῦ Μπεκίρ Πασσᾶ) προσθήκην δύο ὁδῶν πλάτους Β. πήχεων τριῶν.

Ἡ διαγραφὴ τῶν ὁδῶν τούτων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς γραμμὰς τοῦ συνυποβαλλομένου διαγράμματος τοῦ φέροντος τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἀθῆναι, τὴν 40 Ἰουνίου 1856.

190. Δ. Περὶ καταργήσεως τῶν ἐπαρχείων Ἀργους, Μεσσηνίας καὶ Μεγαλοπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1854 νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξ ὁδῶν τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσανμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἀπ' εὐθείας διοίκησις τῶν ἐπαρχιῶν Ἄργους καὶ Μεσσήνης ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀρμοδίους νομάρχας, ὡσαύτως ἡ διοίκησις τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπαρχὸν Γόρτυνος. Καταργοῦνται ἐπομένως τὰ ἐπαρχεῖα Ἄργους, Μεσσήνης καὶ Μεγαλοπόλεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1856.

191. Δ. Περὶ τῆς ἱατρικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν Μεσολογίῳ καὶ Λαμῖα θεραπευτηρίων τοῦ σπυροκόλου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἡ ἱατρικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἐν Μεσολογίῳ θεραπευτηρίου τοῦ σπυροκόλου, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἐν Λαμῖα ἀνατίθεται εἰς τοὺς σχετικούς νομοῖατρούς. Ἐπομένως ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οἱ ἱατροὶ Μ. Μαγκανᾶς καὶ Στ. Δούκας, πρὸς τοὺς ὁποίους παραγγέλλομεν νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ἡμετέρα εὐαρέσκεια διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1856.

192. Δ. Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὸ γινόμενον σχέδιον τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους, καὶ διατάττομεν ὥστε τοῦ λοιποῦ ἡ ἀνέγερσις τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἰκοδομῶν νὰ ἐνεργῇται κατὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἐρυθρὰς γραμμὰς τοῦ σχεδίου τούτου τοῦ φέροντος τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1856.

193. Δ. Περὶ εὐθυγραμμήσεως τῶν ὁδῶν ἀγίου Μάρκου καὶ Πραξιτέλους.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν τῶν ὁδῶν Καλαμιώτου, ἀγίου Μάρκου καὶ Πραξιτέλους κατὰ τὰ συνυποβεβλημένα διαγράμματα φέροντα

τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἀθήναι, τὴν 29 Ἰουνίου 1856.

194. Δ. Περὶ ἐμπορικῶν μαθημάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες μέχρι τῆς συστάσεως εἰδικῶν ἐμπορικῶν εκπαιδευτηρίων, ἵνα οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὸ ἐμπόριον ἀποκτῶσι συστηματικώτερον τὰς ἀναγκαῖους τούλάχιστον εἰς τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο γνώσεις.

Προτείναντος τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας ὑπουργοῦ ἀποφασίσαντες διατάττομεν.

1. Προστίθενται παρὰ τῶν ἐν Σύρῳ γυμνασίῳ· α) Μαθήματα στοιχειώδους ἐμπορικοῦ δικαίου, ὧν ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον καὶ περιλαμβάνει τὰς ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖας γνώσεις εἰς τοὺς ἀσπάζομένους τὸ ἐμπόριον· β) Μαθήματα διπλογραφίας καὶ ἐμπορικῆς γεωγραφίας.

2. Τὸν κατάλληλον σύνδεσμον τῶν ῥηθέντων μαθημάτων πρὸς τὰ γυμνασιακὰ ἐπιτρέπομεν νὰ κανονίσῃ ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας ὑπουργός.

Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1856.

195. Δ. Περὶ καθέδρας τῆς Φαρμακολογίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Α'. Ἡ φαρμακολογία, ἥτις κατὰ τὸ ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1848, εἶναι προσηρητημένη εἰς τὴν καθέδραν τῆς Μαιευτικῆς, χωρίζεται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀποτελεῖ τοῦ λοιποῦ ἰδίαν καθέδραν.

Β') Τῆς φαρμακολογίας ἑκτακτος καθηγητῆς διορίζεται ὁ Κύριος Θ. Ἀρεντούλης, διδάσκων ἐνταυτῷ καὶ τὸ μάθημα τῆς παθολογικῆς καὶ γενικῆς ἀνατομίας, οὗ ἑκτακτος καθηγητῆς εἶχε διορισθῇ ὁ αὐτός διὰ τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1856.

196. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Περὶ ἀμοιβαίας πληρωμῆς λιμενικῶν δικαιοματίων μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Μεκλεμβουργικῶν πλοίων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τὰς Τελωνιακὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 4 ἐνεστῶτος Ἰουλίου Β. Διατάγματος καὶ τῆς δηλώσεως, τὴν ὅπου ἀν' ὃ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶς ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τοῦ μεγάλου Δουκάτου τοῦ Μεκλεμβούρ — βέρν, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ τὰ Μεκλεμβουργικὰ πλοία θέλουσι θεωρεῖσθαι ἀμοιβαίως εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο ἐπικρατειῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων μερῶν ὡς ἐγγῶρια, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδοκίμην καὶ ἀπότισιν τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν τῆς χωρητικότητος δικαιωμάτων.

Εἰδοποιούντες δὲ ὑμᾶς περὶ τούτου πᾶς προσκαλοῦμεν νὰ μὴ ἀπαιτῆτε εἰς τὸ ζῆς ἀπὸ τὰ Μεκλεμβουργικὰ πλοία ἄλλα δικαιώματα, εἰμὴ μόνον ἐκεῖνα τὰ ὅποια πληροῦν καὶ τὰ ἑλληνικά.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουλίου 1856.

97. Ν. Περὶ προκαταβολῶν μισθοδοσιῶν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκαλιστῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ταμείων πληροῦνόμενοι μισθοὶ τῶν δημοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκαλιστῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς δημοτικαῖς προϋπολογισμοῖς ἐνιαυσίως καθοριζόμενα, προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ ὅποτον αὐτοδικαίως πολλαμβάνει αὐτοὺς ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τῶν δημοτικῶν ἐσόδων.

2. Ἐὰν τὰ διὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων εἰσπραττόμενα δημοτικά ἐσοδα δὲν παρῆλθον πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προκαταβολῶν, τὸ ὑπολοίπον ἀποδίδεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον ἀπὸ τοῦ ἀρμόδιου δημοτικοῦ ταμείου. Ἐὰν δὲ ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ἀμελήσῃ, ἢ ὅπωςδήποτε δὲν ἐπεργάσῃ ἀμέσως τὴν ἀπόδοσιν ταύτην, καταδικάζεται πρόσωπικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων πρὸς τὸ

δημόσιον ὀφειλετῶν νόμου, καὶ ἐκτὸς τοῦτου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου διοικητικῶς κατὰσχέσις ἀναλόγου μέρους τῶν λοιπῶν δημοτικῶν ἐσόδων τοῦ οἰκείου δήμου, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὁρισμῶν τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1852 περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων νόμου ΡΠΘ'.

3. Τὰ περὶ ἀσφαλείας τοῦ δημοσίου καὶ τῆς λαγοδοσίας τῶν ποιούτων προκαταβολῶν κανονισθήσονται διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουλίου 1856.

198. Δ. Περὶ προσωρινῆς συστάσεως ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας.

ΘΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1855 ΣΠΑ'. Νόμον περὶ συστάσεως ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν περαλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡγοράσθησαν ἤδη δύο ἀτμόπλοια, ὀνομασθέντα προσωρινῶς, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἰδρα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς δι' προσωρίσθησαν σκοπὸν, καὶ ὅτι ταῦτα κατέπλευσαν ἤδη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Θεωροῦντες, ὅτι, καὶ τοὶ ἐγγραφειῶν ἱκανῶν μετοχῶν, δὲν συνεκροτήθη μέχρι τοῦδε ἐταιρία διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ μέχρι τῆς συστάσεως αὐτῆς ἀναγκαῖον καθίσταται, χάριν εὐκολίας τῆς συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, νὰ ληφθῇ πρόνοιαι περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων συγκοινωνίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα ἀτμόπλοια τίθενται εἰς ἐνεργεσίαν ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς Ἰουλίου, καὶ θέλουσι χρησιμεύει πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν, χρηματοδεμάτων, πραγμάτων ἀξίας, καὶ ἐμπορευμάτων. Ἡ δὲ διεύθυνσις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀνατίθεται ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ

μέχρι τῆς συστάσεως τῆς εταιρίας εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων.

2. Οἱ λιμένες καὶ ὅρμοι, πρὸς οὓς ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλουν προσεγγίζει, προσδιορίζονται δι' ὑπουργικοῦ κανονισμοῦ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἤδη πλειότεραν ἀνάγκην τακτικῆς συγκοινωνίας ἔχόντων τόπων.

3. Αἱ διὰ τοὺς ἐπιβάτας θέσεις εἰσὶ τρεῖς α'. β'. καὶ γ'. Ἐκαστος ἐπιβάτης ὀφείλει νὰ προσπληρώσῃ τὸν διὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε λάβει θέσιν προσδιορισμένον ναῦλον, ἀναλόγως τῆς κατ' εὐθείαν γραμμὴν διανυομένης ἀποστάσεως.

4. Ὁ ναῦλος διὰ τοὺς ἐπιβάτας, τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα προσδιορίζεται ὡς ἑξέσῃ·

Α'. Εἰσβάται

		Τ Η Σ					
		α.		β.		γ.	
		θέσεως		θέσεως		θέσεως	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Μέχρι μιλίων	15	4	50	3		4	50
Πλέον τῶν	15—30	9		6		3	
"	30—45	13	50	9		4	50
"	45—60	18		12		6	
"	60—90	27		18		9	
"	90—120	36		24		12	
"	120—150	45		30		15	
"	150—180	54		36		18	
"	180—240	63		42		21	

Καὶ οὕτω καθέξῃς διὰ πᾶσαν τριάκοντα μιλίων ἢ ἑλαττον αὐτῶν ἀπόστασιν προστίθενται δραχμαὶ ἑννέα, ἀριθ. 9· διὰ τὴν πρώτην, δραχμαὶ ἕξ, ἀρ. 6 διὰ τὴν δευτέραν, καὶ δραχμαὶ τρεῖς, ἀρ. 3 διὰ τὴν τρίτην θέσιν.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου οἱ μεταβιβαζόμενοι ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Σύρον ἐπιβάται καὶ τάνάπαλιν, δι' οὓς ὁ ναῦλος προσδιορίζεται εἰς δραχ. δεκαοκτὼ ἀρ. 18, διὰ τὴν Α'. δραχμαὶ 12 διὰ τὴν Β'. καὶ δραχμαὶ ἕξ ἀριθ. 6 διὰ τὴν τρίτην θέσιν.

Οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν παίδες πληροῦσι τὸ

ἡμισυ τῆς ἀνηκούσης θέσεως, τὰ δὲ θηλάζοντα νήπια μεταβιβαζόμενα δωρεάν.

Συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιβάτας νὰ φέρωσι μεθ' ἐκυτῶν ἀπληρωτὰ τὰ ἀναγκαῖα αὐτῶν ἐνδύματα κλπ. ὅταν δὲν ὑπερβαίνωσι τὸ βάρος,

Ὁκάδων 80 διὰ τοὺς τῆς Α'. θέσεως

" 50 " Β'. "

" 30 " Γ'. "

διὰ δὲ τὸ περιπλέον βάρος πληροῦνται λεπτὰ δέκα ἐπὶ ἑκάστης ὁκάδος δι' ὅποιανδήποτε ἀπόστασιν.

Β'. Χρηματοδέματα καὶ πράγματα ἀξίας (objets de valeur).

Ὁ ναῦλος διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν εἰς χρυσόν, ἢ εἰς ἄργυρον νομισμάτων, καθῶς ἐπίσης καὶ τῶν πραγμάτων ἀξίας, προσδιορίζεται ἄνευ διακρίσεως τῆς ἀποστάσεως ἀνὰ λεπτὰ εἴκοσι διὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα ἢ ἑλαττον τῆς ἑκατοντάδος δραχμῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἢ τῆς τῶν πραγμάτων ἀξίας.

Α'. Ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα.

Τὰ προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μετακομιζόμενα εἶδη διαιροῦνται εἰς ἑπτὰ κλάσεις ὡς ἀκολούθως·

Α'. Κλάσις.

Ἀγγεῖα, σκεῦη, κοσμήματα καὶ ἀποσκευαὶ ἐξ ἀλαβάστρου, χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ ἐξ ἄλλων γαιωδῶν ὑλῶν κεχρυσωμένα, ἀρώματα καὶ ἀρωματικά ὑδρατὰ ἐν γένει, βδέλλαι, γουναρικά ἐξεργασμένα, γάρυφαλα, δέρματα χρωματισμένα ἢ στιλβωμένα (vitell marochini) καὶ τὰ ὅμοια, εἰκόνες, ἤλεκτρον, κουκούλια, κηρόπανα, κηρὸς ἐξεργασμένος εἰς κηρία, κρεμνίσιον, κανέλλα, καθρέπται, κτένια ἢ ἄλλα ἐξ ἐλεφαντόδοντος, λουλάκια, μέταξα, ἄργαυα καὶ ἐργαλεῖα μουσικὰ καὶ ναυτικὰ, φυσικομαθηματικά, ἱατρικὰ καὶ ἄλλα ὁμοιωτάτοις, μοσχοκάρυα, ματτίχι καὶ τὰ ὅμοια οἶνοι ἐκλεκτοὶ εἰς βαρέλια καὶ βοττῖλαις ποτὰ πνευματώδη ἐπίσης εἰς βαρέλια καὶ βοττῖλαις, παιγνιόχαρτα, πρινοκόκοι, πῖλοι ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν, πολύτιμα παντοῖα εἶδη, σπόγγοι, σιρόπια, σιγάρα, σακχαρικά, τσαῖ, φάρμα-

α ἐν γένει, φανοί, φορέματα ἔτοιμα Εὐρώπης, χειροτεχνήματα μάλλινα, λινά, αμβρακικά καὶ μεταξωτά, τελειοποιημένα ἔργα πολυτελοῦς καὶ τοῦ συρμοῦ ἀντι-
 μένουν.
 Β'. Κλάσις.

Ἀμύγδαλα καθαρισμένα, ἀμπάδες, ἄ-
 λυρα Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, βιζιλία, ἐλέντσαι, γλυκορίζοχύλη, γλυκίσματα
 γένει. δέρματα λαγῶν καὶ ἄλλων ἀ-
 ρίων ζῶων ἀκατέργαστα, δέρματα βοῶν
 εἰργασμένα, ἐφιππία, καὶ ἵππασίας ἀν-
 κείμενα, ἐρ αλεῖα διάφορα ἐκ χαλκοῦ
 ἰορείχαλκου ἐξεργασμένα, ζυμαρικά ἐν
 ἑνί, καφές, κακάον, κηρός ἀκατέργαστος,
 ἀπνός κομμένος ἢ μὴ, κτένια καὶ ἄλλα
 ἑστέων κατεσκευασμένα, κυνηγεσίας
 ἀντικείμενα, λιθάνι, κηρία ἐκ στέατος,
 ρυστάλινα διάφορα ἀγγεῖα, κιλίμια, κα-
 τ' οὐτόσκουτον, νήματα, ορείχαλκος, πιπέρι,
 ἀφίλος κίτρινος, σάκχαρι, σκιάδια, σίδη-
 ρος εἰς πλάκας κασσιτερωμένος, σύρματα
 ἰλῆ ἢ μὴ ἐκ σιδήρου, ορείχαλκου καὶ
 αἰκίου, σαγιάκια, ταμβάκος, χάρτης,
 ρώματα, χαβιάρια, χαλκός, χονδρούφασ-
 ματα μάλλινα ἐγγώρια τε καὶ ξένα.

Γ'. Κλάσις.

Βούτυρον-βαμβάκι-γλυκάνισον-δέρματα
 ὧν προβάτων καὶ αἰγῶν ἀκατέργαστα-
 τιπλα διάφορα, οἶον τραπέζια καὶ καθί-
 ματα, θεῖον-ἰχθύες ἄλμυροὶ καὶ ξηροί-

καρποὶ ξηροί, οἶον ἀμύγδαλα, κάρυα, καὶ
 τὰ ὅμοια-κιχίδιον-κούλιανδρον-καναδοῦρι-
 κρέατα ἄλμυρά καὶ ξηρά κανάδι, καρα-
 θόπανα-καναθάτσαι-κασσίτερος-καρφικη-
 κιννάβαρι-κιγκάλια καὶ ἄλλα παντοῖα εἰ-
 δη μικρᾶς ἀξίας-καθίσματα- λινάρι-λιθάρ-
 γυρος-μάννα μαλλία-μόλυβδος καὶ πάντα
 τὰ ἐκ μολύβδου, χάλυθος καὶ κασσιτέρου ἐ-
 ξεργασμένα διάφορα ἀντικείμενα-ξύλα βα-
 ρῆς-πιατικά-ὀρύζι-ρίζαρι-σῦκα καὶ σαρίδες
 εἰς κουτιά-σισάμι-σαποῦνι-σχονία-συπη-
 ρία-στῆαρ-στοιχεῖα τυπογραφίας-ταίγκος-
 ὕδατα μεταλλικά-βαλικά χαλβάδες καὶ τὰ
 ὅμοια-χάρτης χονδρός καὶ πρόστυχος.

Δ'. Κλάσις.

Ἀλύσεις-ἄγκυραι-γεώμηλα- ἔλαιον, ἐ-
 λαταί-ἐργαλεῖα γεωργικά-ἰχθύες νωποὶ
 -κρέατα νωπὰ-κατράμι λινόσπορος-μέλι
 -ὀπῶραι νωπαὶ-οἶνοι κοινοί, οἶνοπνεύματα
 πρώτης ἀποσταλλάξεως-πίσσα-πότσα-
 ριτίνη-σπόροι διάφοροι-σιδήρος-τυρὸς χαλ-
 κὸς πεπαλαιωμένος-ὀσπρία.

Ὁ ναῦλος τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων κλά-
 σεων προσδιορίζεται κατὰ λόγον τῆς δια-
 νυομένης κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀποστά-
 σεως, ἀπὸ ἑνα εἰς ἕτερον τοῦ διάπλου λι-
 μένα, καὶ ἐπὶ ὀκτάδων πεντήκοντα βάρους
 ἢ ἑλαττον τοῦ βάρους τούτου ὡς ἀκολού-
 θως·

Κ λ ά σ ε ι ς

		Α'.		Β'.		Γ'.		Δ'.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Μέχρι ἀποσ. μιλίων	30	3		2		1	50	1	
Πλέον τῶν	30—60	4	50	3		2	25	1	50
»	60—90	6		4		3		2	
»	90—120	7	50	5		3	75	2	50
»	120—150	9		6		4	50	3	
»	150—200	10	50	7		5	25	3	50

Ε'. Κλάσις.

Σιτηρὰ ἐν γένει καὶ ἐγγώρια ἄλφυρα ἐντὸς
 σάκκων.

Ὁ ναῦλος τῆς ε' κλάσεως προσδιορίζεται
 ἐπίσης κατὰ λόγον τῆς διανυομένης κατ'
 εὐθείαν γραμμὴν ἀποστάσεως ἀπὸ ἑνα εἰς

Καὶ οὕτω καθεξῆς ἀνὰ πᾶσαν ἀπόστα-
 σιν 50 μιλίων, καὶ διὰ βάρους πεντήκοντα
 ὀκτάδων ἢ ἑλαττον αὐτῶν προστίθεται
 ναῦλος διὰ μὲν τὴν α'. κλάσιν δραχ. 4·50,
 διὰ δὲ τὴν β'. δραχ. 4, διὰ δὲ τὴν γ'. λε-
 πτὰ 75 καὶ διὰ τὴν δ'. λεπτὰ 50.

ἕτερον λιμένα τοῦ διαπλου καὶ ἐπὶ ὁκάδων 50 θάρους ἢ ἑλαττον τῶν 50 ὁκάδων ὡς ἀκόλουθος,

Μέχρις ἀποστάσεως μιλίων 50 λεπτά 50.

Πλέον τῶν 50 μέχρις 100 " 75.

Καὶ οὕτω καθεξῆς προστίθενται λεπτά 25 διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν 50 μιλίων καὶ διὰ 50 ὁκάδων βάρος ἢ ἑλαττον τῶν 50 ὁκάδων.

5'. Κλάσεις.

Σταφίς καὶ σῦκα.

Ὁ ναύλος προσδιορίζεται ἐπίσης κατὰ λόγον τῆς διανυομένης ἀποστάσεως κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπὸ ἑνα εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ διαπλου καὶ ἐπὶ ὁκάδων 50 θάρους ἢ ἑλαττον τῶν 50 ὁκάδων ὡς ἀκόλουθος.

Μέχρις ἀποστάσεως μιλίων 50 δρ. 4.

Πλέον καὶ μέχρι " 100 " 1:25.

" " 150 " 1:35.

Καὶ οὕτω καθεξῆς προστίθενται λεπτά 40 διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν 50 μιλίων καὶ διὰ 50 ὁκάδων θάρους ἢ ἑλαττον τῶν 50 ὁκάδων.

5". Κλάσεις.

Ὁ ναύλος προσδιορίζεται ἄνευ διακρίσεως τῆς διανυομένης ἀποστάσεως διὰ τὰ ἀκόλουθα εἶδη.

α. Δι' ἕκαστον εὐρωπαϊκὸν ἄροτρον, πιεστήριον τυπογραφίας ἢ λιθογραφίας καὶ φορητὸν ἀμαζαν δραχ. 4, β'. δι' ἕκαστον ὄχημα συρόμενον ἐξ ἑνὸς ἵππου δραχ. 15, γ'. δι' ἕκαστον ὄχημα συρόμενον ἐκ δύο ἵππων δραχ. 25, δ'. δι' ἕκαστον κύναν δραχ. 3.

Διὰ πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος ἢ πράγματος, μὴ συμπεριληφθέντος εἰς τὰς ἀνωτέρω κλάσεις, ὁ ναύλος προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.

5. Ἐξοδα ἐγγραφῆς προσδιορίζονται τὰ ἀκόλουθα.

α) Διὰ πᾶν εἰσιτήριον ἐκδιδόμενον εἰς ἐπιβάτην λ. 10.

γ'. Διὰ πᾶσαν φορτωτικὴν ἐκδοδόμενὴν διὰ χρηματοδέματα, πράγματα ἀξίας καὶ ἐμπορεύματα λεπ. 20.

6. Τὰ ἐξοδα τοῦ ἐπιβιβασμοῦ καὶ ἀ-

ποβιβασμοῦ τῶν ἐπιβατῶν, τῶν πραγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐπιβατῶν, τῶν φορτωτῶν ἢ τῶν ἐκφορτωτῶν.

Ἐπίσης τὰ ὑγειονομικὰ ἐξόδα διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν ἰδίων ἐπιβατῶν, τὰ δὲ ἀφορῶντα τὰ χρηματοδέματα, φακέλους καὶ ἐμπορεύματα εἶναι εἰς βάρος τῶν παραληπτῶν.

7. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας δέματος τινὸς ἐμπορευμάτων ἢ χρηματοδεμάτων, οἱ ἀρμοδίιοι ὑπάλληλοι θεωροῦνται ἀτομικῶς ὑπόχρεοι πρὸς ἀποζημίωσιν.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ λαθραία μετακόμισις γραμμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐτέρων πραγμάτων ἀδηλώτων.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν διπλασίου ναύλου ἢ τέλους. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς δηλώνοντας ὀλιγώτερα τῶν ἐν τοῖς χρηματοδέμασι περιεχομένων χρημάτων.

9. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων μεταφορὰ ἐμπρηστικῶν, μiasματικῶν καὶ δυσωδῶν ὑλῶν.

10. Ἡ ἐκδοσις τῶν μὲν εἰσιτηρίων διὰ τοὺς ἐπιβάτας ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀρμοδίους ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους, ἡ δὲ τῶν φορτωτικῶν διὰ τὰ χρηματοδέματα, ἐμπορεύματα κλπ. ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀρμοδίους τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους πρὸς οὗς ἀνατίθεται καὶ ἡ εἰσπραξὶς τοῦ ναύλου. Οὗτοι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπάρχοντες εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Γεν. Διοθ. τῶν ταχυδρομείων, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν κατὰ μῆνα καὶ νὰ πέμπωσι τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα.

11. Εἰς τοὺς ἐκτελέσαντας τὴν ἀνωτέρω πρόσθετον ὑπηρεσίαν ταχυδρομικοὺς καὶ τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους θέλει χορηγηθῇ ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν εἰσπραξέων αὐτῶν ποσοστὸν τι πρὸς ἀντιμισθίαν κανονισθεῖσιν δι' ἰδιαίτερου διατάγματος.

Ἀθῆναι, 10 Ιουλίου 1856.

198. Δ. Περὶ προσωρινῆς διευθύνσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Ἡμέτερον διάταγμα, περὶ τῆς διὰ τῶν ἀτμοπλοίων συστηθησομένης τακτικῆς συγκοινωνίας μεταξύ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀποφασίσασμεν καὶ διατάττομεν

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων ἐπιφορτιζομένη ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν διεύθυνσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων ἔχει καθήκον.

Α'. Νὰ συντάξῃ καὶ δημοσιεύσῃ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ κανονισμόν ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.

Β'. Νὰ παρασκευάσῃ ἐπίσης τὰ ἀναγκαῖα διπλότυπα βιβλία καὶ ἐντυπα τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν εἰσιτηρίων διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τῶν φορτωτικῶν διὰ τὰ χρηματοδέματα καὶ ἐμπορεύματα καὶ νὰ θέσῃ ταῦτα εἰς ἐνέργειαν τῇ προηγουμένῃ ἐπίσης ἐγκρίσει τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ.

Γ'. Νὰ συντάττῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ τροπολογῇ τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ τὰ δρομολόγια τῶν ἀτμοπλοίων.

Δ'. Νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀναγκαῖας παραγγελίας καὶ ὁδηγίας πρὸς τοὺς διοικητὰς τῶν ἀτμοπλοίων καὶ ταὺς ἀρμοδίους ταχυδρομικοὺς καὶ τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους.

Ε'. Νὰ διεξάγῃ τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων κατὰ τοὺς περὶ λογιστικοῦ ἐν γένει τύπους καὶ κανόνας, τοὺς ἰσχύοντες εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Συγκεντρούουσα δὲ τοὺς λογαριασμοὺς κατ' ἀτμόπλοιον καὶ κατὰ μῆνα, θέλει ὑποβάλλει γενικὴν κατάστασιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων. Γενικὸν δὲ λογαριασμόν ἐσόδων καὶ ἐξόδων μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Ζ'. Νὰ ἐκθέτῃ εἰς συναγωνισμόν τὴν ἐρ-

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

γολαβίαν τῆς τροφοδοσίας τῶν ἐπιβατῶν παραχωροῦσα πρὸς τοῦτο τὰ μαγειρικὰ καὶ τραπεζικὰ ἐπιπλα καὶ σκευὴ ὡς καὶ τὸ μαγειρεῖον τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸν ἀναδειχθησόμενον ἐργολάβον καὶ νὰ κατακυρῇ τὴν ἐργολαβίαν ταύτην τῇ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Ἀθήνησι, τὴν 40 Ἰουλίου 1856.

200. Δ. Περὶ διορισμοῦ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ καὶ διεθνoῦς Δικαίου ὡς τακτικοῦ μέλους τοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείῳ συστηθέντος Συμβουλίου τοῦ ἀμφισβητουμένου Διεθνoῦς

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἱμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ, εὐαρεστούμεθα νὰ ἐγκρίνομεν ἢν' ἀποτελῇ μέρος τοῦ διαληφθέντος Συμβουλίου ὡς τακτικὸν μέλος αὐτοῦ, καὶ ὁ Καθηγητῆς τοῦ συνταγματικοῦ καὶ διεθνoῦς Δικαίου ἐν τῷ Ἡμετέρῳ φερωνύμῳ Πανεπιστημίῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1856.

201. Δ. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς θέσεως ἐνθα οἰκοδομηθῇσεται τὸ Βαρβάκειον Λύκειον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωρήσαντες εὐθετώτερον τὸ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευράν τῆς ἐμπορικῆς ἀγορᾶς κείμενον τετράγωνον καὶ εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὸ πλείστον ἀνήκον πρὸς οἶκον τοῦ Βαρβακείου Λυκείου, προτεινάντων τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας ὑπουργῶν, διατάττομεν ἵνα ἐπὶ αὐτοῦ τὸ ῥηθὲν Λύκειον ἀνεγερθῇ.

Ὅσον δὲ μέρος τοῦ προειρημένου τετραγώνου ἀνήκει εἰς ἰδιώτας θέλει ἀποκτηθῇ πάραυτα καὶ εἰς τὴν συμφερωτέραν τιμὴν, ἐπιμελείᾳ τῆς ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Βαρβακείου Λυκείου ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας ὑπουργοῦ, λαμβανομένου τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ποσοῦ ἐκ τῶν ἐν τῇ

Ἑθνική Τραπεζή κατατεθειμένων κεφαλαίων ἐν ὀνόματι τοῦ Βαρβακείου Λυκείου.

Τὸ δὲ Ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 13 Ἰουνίου 1844 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2832, δι' οὗ προσδιωρίζετο ὡς τόπος τῆς ἐκθέσεως οἰκοδομῆς τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου τετράγωνον ἀνακαλιῦμεν.

Ἀθήνησι τῇ 9 Ἰουνίου 1856.

202. Α. Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐδρῶν τῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ Ἐπισκόπων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Β. ἄρθρον τοῦ Σ. νόμου περὶ Ἐπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων κλπ. Μετὰ γνώμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ἱπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ ἐδραὶ τῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σεβασμιωτάτων Ἐπισκόπων, προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς,

Α'. α) Τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, αἱ Ἀθῆναι, β') τοῦ Ἐπισκόπου Θηβῶν καὶ Λεβαδίας, αἱ Θῆβαι.

Β'. α) Τοῦ Ἀρχιεπισ. Χαλκίδος, ἡ Χαλκίς, β') τοῦ Ἐπισκόπου Καρυστίας, ἡ Κύμη.

Γ'. α) Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φθιώτιδος, ἡ Λαμία, β') τοῦ Ἐπισκόπου Φωκίδος, ἡ Ἄμφισσα.

Δ'. α) Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τὸ Μεσολόγγιον, β') τοῦ Ἐπισκόπου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, τὸ Καρπενήσιον.

Ε'. α) Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀργολίδος, τὸ Ναύπλιον, β') τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κορινθίας, ἡ Κόρινθος, γ') τοῦ Ἐπισκόπου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ἡ Ὑδρα.

ς'. α) Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἠλείας, αἱ Πάτραι, β') τοῦ Ἐπισκόπου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, τὰ Καλάβρυτα.

Ζ'. α) Τοῦ Ἀρχιεπισκ. Μαντινείας καὶ

Κυνουρίας, ἡ Τρίπολις, β') τοῦ Ἐπισκόπου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ἡ Δημητσάνα.

Π'. α) Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μεσσηνίας, αἱ Καλάμει, β') τοῦ Ἐπισκόπου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ἡ Κυπαρισσία.

Θ. α) Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, ἡ Σπάρτη, β') τοῦ Ἐπισκόπου Γυθείου, τὸ Γύθειον, γ') τοῦ Ἐπισκόπου Οἰτύλου, ἡ Ἀρσόπολις.

Ι'. α) τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σύρου καὶ Τήνου, ἡ Γρμούπολις, β') τοῦ Ἐπισκόπου Ἀνδρου καὶ Κέας, ἡ Ἀνδρος, γ') τοῦ Ἐπισκόπου Νάξου, ἡ Νάξος, δ') τοῦ Ἐπισκόπου Θήρας, ἡ Θήρα.

2. Ἄπνυντες οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς θέλουσιν ἐπιμελεῖσθαι ἵνα ἐπισκέπτονται προσωπικῶς ἐκ διαλειμμάτων, ἅπαντα τὸν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ποιμαντορίαν λαὸν διαμένοντες παρ' αὐτῷ ἀναλόγως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν. Ὅσοι δὲ τούτων εἰσὶ καθεσταμένοι ἐν ἐπισκοπαίς, ἐχούσαις τὴν προσωνομίαν ἐκ δύο ἐπαρχιῶν, οὗτοι ὀφείλουσι νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐτέρας ἐπαρχίας ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἀθήνησιν, τῇ 14 Ἰουλίου 1856.

203. Α. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπ. 4 Ἰανουαρίου 1856 νόμου ΤΙΒ. περὶ Τουρκικῶν νομισμάτων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ τιμὴ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀπ. 4 Ἰανουαρίου 1856 νόμου ΤΙΒ. Τουρκικῶν νομισμάτων, κατὰ λόγον τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν ἀξίας, βεβαιωθείσης δι' ἐπιστημονικῆς δοκιμασίας, προσδιορίζετο κατὰ τὴν ἐφεξῆς διατίμησιν, σχετικῶς πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ νομισματικὸν σύστημα τοῦ Ἡμετέρου Κράτους, καὶ ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς διατιμήσεως ταύτης θέλουσι εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα ἀπὸ τῆς 1 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ε. ε.

Είδος Του: κικλὼν νομισμάτων	Ανταλογία μεταλλικου κρέματος εἰς χίλις: πμόρια Χρυσου ἢ ἀργύρου	Καθαροῦ χρυσου ἢ ἀργύρου	Τὸ ὅλον	Μετρίκων βάρος	Λεξία τοῦ νομίσματος	Δρ. Λ.
Τάλληρον ἀργυρῶν τῶν χρυσῶν 20	Φλωρίον χρυσ. τῶν 100	830,	470,	19,961	Χαλκοῦ	4 95
Τὸ ἥμισυ αὐτοῦ τῶν 50	916,5	83,5	83,5	0,608	Χαλκοῦ	25 42
		"	"	3,304	Χαλκοῦ	12 71
					Γραμμ.	
					Γραμμ.	

2. Μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου ε. ε. ἐπιτρέπεται ἡ παραδοχὴ τῶν προσημειωμένων νομισμάτων εἰς τὰ δημόσια ταμεία τοῦ Κράτους διὰ μόνον πληρωμὴν φόρων ἢ δικαιωμάτων ὀφειλομένων τῇ ἑταιρείᾳ ἐπὶ ταῖς κατ' ἐπαρχίαν τρεχούσαις ἤδη τιμαῖς αὐτῶν, βεβαιουμέναις ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ ταμίου, καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης ἐκάστης ἐπαρχίας, διὰ πρωτοκόλλου.

Ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τὰ δημόσια ταμεία ἡ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παραδοχὴ τῶν τοιούτων νομισμάτων εἰς τιμὰς ἠνωτέρας τῶν δραχμῶν 5: 20 τὸ τάλληρον, καὶ τῶν δραχμῶν 26 τὸ χρυσῶν φλωρίον.

Ἀθῆναι τὴν 27 Ἰουλίου 1856.

204. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας Ὑπουργείου, ἀφορῶσαι τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου ἐνεστώτος ἔτους περὶ διδασκαλίας ἐν τῇ Γυμνασίῳ Σύρου ἐμπορικῶν μαθημάτων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδείσεως.

Ἐχοντες ὅπ' ὅψιν τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ κατὰ τὴν 18 Ἰουνίου ἐνεστώτος ἔτους ἐκδοθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος, περὶ διδασκαλίας ἐμπορικῶν μαθημάτων παρὰ τῇ ἐν Σύρῳ Γυμνασίῳ.

Καὶ θεωροῦντες πρὸ τῆς εἰς αὐτὰ φοιτήσεως, ἀπαραίτητον προπαιδεῖν τινὰ τῶν μαθητῶν, ἐκτετατομένην τοῦλάχιστον ἄχρι τῆς πρώτης γυμνασιακῆς τάξεως, ἐμπεριλαμβανομένης.

Μετὰ γνωμοδότησιν καὶ τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Σύρῳ Γυμνασίου. Ὀρίζομεν τὰ ἑξῆς:

1. Διδάσκονται,

Ἡ μὲν Ἐμπορικῇ Γεωγραφίᾳ ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ Γυμνασίου τάξει.

Ἡ δὲ Λογιστική ἐν τῇ τρίτῃ,

Τὰ δὲ Στοιχεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ δικαίου ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον ἐρμηνευόμενα ἐν τῇ τετάρτῃ, ἥτοι τῇ ἠνωτέρᾳ.

2. Καὶ τὰ Γυμνασιακὰ δὲ μαθήματα, τὰ εἰς τὰς ῥηθείσας τάξεις διδασκόμενα, υποχρεωτικὰ εἰσὶν εἰς τοὺς ὅσοι, σκοποῦντες νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἐμπόριον ἀναλαμβάνουσι τὴν σπουδὴν τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, ὡς γνώσεις λίαν ἀναγκαῖαι ἵνα μορφωθῶσι δεξιώτεροι εἰς τὸ ἐπάγγελμα πλὴν τῶν Λατινικῶν, ὧν ἡ ἐξακολούθησις ἢ μὴ ἀφίεται εἰς τὴν θέλησιν αὐτῶν.

3. Ἡ περίοδος ἐκάστου ἐμπορικοῦ μαθήματος, τρεῖς ἢ τετράκις τῆς ἐβδομάδος διδασκομένου, ἐπὶ μόνον σχολαστικὸν ἔτος διαρκεῖ.

4. Αἱ πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν ὥραι λαμβάνονται ἐκ τῶν ὅπως διαθεσίων, ἵνα μὴ κωλύωνται τῆς ἀφορᾶσεως τῶν Λατινικῶν οἱ βουλόμενοι καὶ ταῦτα τακτικῶς γὰ διδασκῶσιν.

5. Ὁ ἀπᾶς ἐγγραφεὶς μαθητὴς τῶν

ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον θελήσῃ μετὰ ταῦτα νὰ διακόψῃ τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν, διαγράφεται τοῦ καταλόγου τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, ἐκτὸς μόνον ἂν οὗτος τύχῃ ἀνήκων εἰς τοὺς καὶ τὰ Λατινικὰ διδασκόμενους.

6. Τὸ διδόμενον ἀπολυτήριον εἰς τοὺς γυμνασιακοὺς μαθητὰς τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος συντάσσεται κατὰ τὸν τύπον τοῦ συνήθους γυμνασιακοῦ ἀπολυτηρίου, μετὰ μόνης τῆς προσθήκης ἐν αὐτῷ τῶν τριῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων κατ' ὄνομα καὶ πρὸς διάκρισιν ὀνομάζεται *ἐμπορικὸν πτυχίον*.

7. Τὸ ἐμπορικὸν δὲ πτυχίον δὲν παρέχει δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, παρ' ὅταν ὁ φέρων αὐτὸ ἀνήκεν εἰς τοὺς καὶ τὰ Λατινικὰ διδασκόμενους, περὶ οὗ ὑπάρχοντος, πρέπει διὰ τοῦτο ζητῶς νὰ γίνηται μνεῖα ἐν τῷ πτυχίῳ.

8. Ἡ φοίτησις ἀκροατῶν εἰς τὰ ἐμπορικὰ μαθήματα ἀπαγορεύεται.

Ἀθήνησιν τῇ 10 Ἰουλίου 1856.

205. Α. Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ χορηγήματος τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὅτι ὅψιν τὴν ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1855 πρᾶξιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀπορραισθέντος διὰ τὸ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1853 νόμου, χορηγήματος τῶν τριῶν Ναυτικῶν νήσων, ἐκ δραχ. 200,000 θέλει τροποποιηθῇ, προσδιωριζόμενον ὡς ἑξῆς.

Εἰς τοὺς δικαίουχους τῆς νήσου Ὑδρας δραχ. 100,000. Εἰς τοὺς δικαίουχους τῆς νήσου Σπεστών δραχ. 55,700. Εἰς τοὺς δικαίουχους τῆς νήσου Παρῶν δραχμὰς 44,300. Τὸ ὅλον δραχ. 200,000.

2. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀνωτέρω χορηγήματος, στηριζομένου εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ναυτικῶν δικαίουχων κατὰ τοὺς ἐπισυνημμένους τρεῖς πίνακας, θέλει ἐνεργηθῇ ἀπὸ τοῦ 1856. Διὰ δὲ τὰς γενομένας

πληρωμὰς τοῦ χορηγήματος τῶν ἐτῶν 1853, 1854 καὶ 1855 θέλει ἰσχύει τὸ Ἡμέτερον Β. Διάταγμα τῆς 21 Δεκεμβρίου 1853.

Ἀθῆναι τῇ 42 Ἰουλίου 1856.

206. Α. Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων τῶν δημοδιδασκαλιστῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὅσῳκις ἡ εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐξέτασιν μετὰδρασι ὑποψηφίου δημοδιδασκαλίσσης εἶναι δύσκολος, διὰ περιστάσεις, τῶν ὑποίων τὸ εὖλογον ἐκτιμᾷ τὸ ἀρμόδιον Ἰπουργεῖον, διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τούτου Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἐξετάσεων τῶν δημοδιδασκάλων διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ σύγκαιτα ἐξ ἐνὸς Καθηγητοῦ, ἐνὸς Διδασκάλου, τοῦ Δημοδιδασκάλου καὶ, διὰ τὰ χειροτεχνήματα μόνον τῆς Δημοδιδασκαλίσσης τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ, ὅπου διαμένει ἡ ὑποψήφιος, Γυμνασίου καὶ σχολείου.

Ἐὰν μεταξὺ τῶν Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ὑπάρχῃ καὶ τις ἱερωμένος, προσλαμβάνεται οὗτος ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν ἐξέτασιν ἰδίως τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ τῆς Κατεχρήσεως, ἄλλως, προσκαλεῖται διὰ τὸ μάθημα τοῦτο ὁ ἀρμόδιότερος τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ κληρικῶν.

3. Ἐὰν συμπέσῃ νὰ παρευρεθῇ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐξετάσεως, ὁ διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου, προσδραβεῖ οὗτος τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐξετάσεων, ὑπογεγραμμένα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διευθύνονται μετὰ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ἰπουργεῖον, ὅπερ, τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου, ἀποφασιζέται περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξετασθείσης καὶ ἐνεργοῦνται περὶ αὐτῆς ὅσα τὸ ἄρθρον 12 τοῦ κανονισμοῦ περὶ ἐξετάσεως τῶν δημοδιδασκάλων διαλαμβάνει.

Ἀθήνησιν τῇ 41 Ἰουλίου 1856.

207. Δ. Περί απαγορεύσεως τοῦ καπνίζειν ἐν-
τός τῶν δημοσίων γραφείων καὶ
καταστημάτων

ΟΘΩΝ κλπ.

Α'. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοῦ κα-
πνίζειν εἴτε διὰ καπνοσυγχαίων (τσιμπο-
κίων), εἴτε διὰ σιγάρων, εἰς πάντας ἐν
γένει τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς τοῦ
Κράτους ἐντὸς τῶν δημοσίων γραφείων
καὶ καταστημάτων.

Β') Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐπεκτείνε-
ται καὶ εἰς πάντα ἄλλον προσερχόμενον
εἰς τὰ εἰρημένα καταστήματα καὶ γραφεῖα
χάριν ὑποθέσεως ἢ ἄλλης τιμῆς χιτίας,
Ἀθήνησιν, τῇ 31 Ἰουλίου 1856.

208. Δ. Περί διορισμῶν δικηγόρων διὰ τὰς
dieξαγομένας ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων
δικας τοῦ δημοσίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1) Διὰ τὰς διεξαγομένας ἐνώπιον τῶν
τακτικῶν δικαστηρίων δίκας τοῦ δημοσίου
δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ
διορίσῃ δικηγόρους, διὰ μὲν τὰ ἐν τῇ
πρωτευούσῃ δικαστήρια τέσσαρα· τὸ πολὺ
καὶ ἐπὶ μνητεία κατ' ἀποκοπὴν ἀντιμι-
σθία μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰς 300 δραχμὰς,
διὰ δὲ τὰ ἐν Ναυπλίῳ δικαστήρια τρεῖς·
τὸ πολὺ καὶ ἐπὶ ἀντιμισθία μὴ ὑπερβαί-
νουσιν τὰς 250 δραχμὰς, διὰ δὲ τὰ δικα-
στήρια τῶν λοιπῶν νομῶν ἓνα καὶ ἐπὶ ἀν-
τιμισθία 150 τὸ πολὺ δραχμῶν.

2) Οἱ δικηγόροι οὗτοι θέλουσι παρέ-
χει ἄνευ ἄλλης ἀντιμισθίας καὶ προφα-
ρμάς ἢ ἐγγράφους γνωμοδοτήσεις, ἐπὶ
νομικῶν ζητημάτων κατ' αἴτησιν τοῦ Ὑ-
πουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν οἰκono-
μικῶν ἐφόρων, ἢ ταμιῶν.

3) Οἱ δικηγόροι τοῦ δημοσίου ὑποχρε-
οῦνται νὰ μὴ ἀναδεχόμεναι τὴν ὑπεράσ-
πισιν δικῶν κατ' αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ δίδωσι
γνώμην εἰς ιδιώτας ἐπὶ διενέξεων μεταξὺ
αὐτῶν καὶ τοῦ δημοσίου ὑφισταμένων,
αἵτινες δύνανται νὰ κατασταθῶσιν ἐπί-
δικοι.

Ἀθήνησι· τῇ 10 Ἰουλίου 1856.

209. ΟΔΗΓΙΑΙ.

Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τῶν ἐν προκοκκη-
σίων καθυστερούντων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς, Ταμίους,
καὶ Οἰκονομικοὺς ἐφόρους τοῦ

Κράτους.

Ἡ Κυβέρνησις πατρικῶς προνοοῦσα
ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, ἐθεώρησε δίκαιον νὰ
λάβῃ ἐπιεικῇ μέτρα ὑπὲρ τῶν προκοκο-
τηθέντων πολιτῶν. Ὁ δημοσιεύμενος διὰ
τε τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ
σὺν ταῖς παρούσαις ὁδηγίαις νόμος τῆς 12
Αὐγούστου ε. ε. πλεῖστα παρέχει εὐεργε-
τήματα εἰς τοὺς προκοκοτηθέντας ἀχρι
τοῦδε πολίτας, καὶ δὲν ἀμφισβόλλομεν, ὅτι
ἀσμένως οὗτοι θέλουν ἀσπασθῇ νόμον το-
σοῦτον ἐπιεικῇ, σπεύδοντες νὰ συμμορ-
φωθῶσι πληρέστατα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς
αὐτοῦ.

Εἰς τὴν νόμον τοῦτον πρέπει νὰ δοθῇ
ἡ ὅτιον οἶδν τε πληρεστάτη καὶ καθ' ὅλους
τοὺς τρόπους δημοσίευσιν καθ' ἀπαξάπαν-
τας τοὺς δήμους καὶ τὰ χωρία ἐκάστης
ἐπαρχίας ἐπὶ τακτικαῖς τῆς δημοσιεύσεως
ἀποδείξεσι συγκεντρωθησομέναις εἰς τὸ
ἀρχεῖον τῆς Διοικητικῆς ἐκάστης ἐπαρ-
χίας ἀρχῇ, ἥτις ὀρεῖται νὰ ὑποβάλλῃ
εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἄνευ βραδύτητος πίνακα
ἐμφαινόντα τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς εἰς
ἐκαστον χωρίον δημοσίευσιν. Ἐννοεῖται
δ' ὅτι ἡ δημοσίευσιν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ
διὰ τῆς ἐπ' ἐκκλησιῶν ἀναγνώσεως τοῦ
νόμου κατὰ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακάς.

Πρὸς τὴν σκοπὸν τῆς ἀκριβοῦς καὶ τα-
κτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου δίδo-
μεν τὰς ἐφεξῆς ὁδηγίας, τῶν ὁποίων τὴν
μετὰ προσοχῆς μελέτην συνιστῶμεν τοῖς
ἐπιτετραμμένοις τὴν ἐκτέλεσιν του, ἵνα
μὴ τυχὸν ἡ ἐργασία γίνηται ἀτελὴς καὶ
παραινῇται πέραν τοῦ δέοντος προκα-
λοῦσα περιττὴν ἐπάσχολησιν.

1. Τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου μηδεμιᾶς
χρηζέι ἀναπτύξεως, διότι εἶναι σαφέστα-
τον κατ' αὐτὸ ἀπαλλάσσεται ὁ προ-
κοκκότητος παντὸς τόκου τόσῳ συμπερω-
νημένου, ὅσῳ καὶ ὑπερμερία διὰ τὰς κα-

θυστερούσας μέχρι τοῦδε δόσεις, εἴτε ἐκ χρεωλυσιῶν, εἴτε ἐκ δεκαετῶν ἐν γένει πιστώσεων προικοκτησιῶν.

2. Κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νόμου εἰς τὰ ἀνανεωθησάμενα χρέη προικοκτησιῶν δὲν θέλει ὑπάρχει διάκρισις μεταξύ προικοδοτικῆς πιστώσεως, καὶ δεκαετῶν πιστώσεων προικοκτησιῶν ἀλλ' ὅσον τὸ τίμημα καθ' ὃ ἡγοράσθη τὸ κτῆμα, θέλει ἐξοφληθῇ χρεωλυτικῶς εἰς 35 ἔτη ἐτησίως δόσεις ἀποδιδόμενου 2 τοῖς 100 διὰ χρεωλύσιον, καὶ 2 τοῖς 100 διὰ τόκον.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ νόμος ἐταξεν ὀριστικῶς ἐποχὴν ἐνάρξεως τῆς πληρωμῆς τὴν α' Ὀκτωβρίου ε. ε., ἔθετο δὲ διὰ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 14 προθεσμίας, αἵτινες ὡς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς τοῦ νόμου δημοσιεύσεως λήγουσι πολὺ βραδύτερον τῆς α' Ὀκτωβρίου ε. ε. Ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ ὁ νόμιμος χρόνος τῆς διασκέψεως τοῦ πολιτοῦ, ἐὰν τῷ συμφέρι νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὸν προκειμένον νόμον μεταβάλλων τι τὸν συντελειόμενον τρόπον τῆς φορολογίας ἀπὸ 3 0|0 ἐπὶ τοῦ τιμήματος, εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀποδεχάμεν, ἢ ἐὰν τῷ ἦναι προτιμότερον νὰ ἐμμένῃ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἀρχαίων περὶ προικοδοτήσεως νόμων, ἢ ἐὰν κρίνῃ λυσιτελέστερον εἰς αὐτὰν νὰ παραιτηθῇ τῆς προικοκτησίας τοῦ κατὰ τὸ 6 ἄρθρ. τοῦ νόμου, καὶ ἐπειδὴ ἵνα παρὰ σκευασθῶσι πάντα ὅσα λογιστικῶς ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν προκειμένων χρεῶν, ἐπόμενον εἶναι νὰ παρέλθῃ ὅχι μόνον ἡ α' Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀλλὰ καὶ τι πρὸς τούτων ἕνεκεν αἱ νέαι ὁμολογίαι, εἰ καὶ ἱκανῶς βραδύτερον τῆς α' Ὀκτωβρίου ε. ε. ὑπογραφόμεναι, θέλουσι φέρει ὀριστικῶς ὡς ἐποχὴν πληρωμῆς τῆς α' δόσεως τὴν α' Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀλλ' οἱ προικοκτῆται δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τόκου ὑπερῆμερίας διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ α' Ὀκτωβρίου ε. ε. μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν προσκληθῶσι νὰ ὑπογράψωσι τὰς ὁμολογίας των. Ἐπὶ τούτῳ ὀφείλουσιν οἱ Οἰκονομ. ἑφοροί, ἅμα ἐτοιμάσασθαι τὰς νέας ὁμολογίας νὰ προσκαλῶσιν ἐπὶ ἀποδείξει τὸν ὀφειλέτην

πρὸς ὑπογραφὴν αὐτῶν.

3. Ὁ προικοκτῆτης θέλει μὲν χρεωθῆναι μετὰ τὸ ἀρχικὸν τίμημα τοῦ κτήματος, κατὰ τὸ 2 ἄρθρον, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου θέλει πιστωθῇ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ νόμου ὅσα κατὰ κεράου καὶ μέχρι τοῦδ' ἐπληρώσεν εἴτε εἰς χρεωλύσια, εἴτε εἰς δεκαετεῖς πιστώσεις προικοκτησιῶν, εἴτε εἰς συμπεφωνημένους τόκους αὐτῶν, εἴτε καὶ εἰς τόκους ὑπερῆμερίας. Ὁ συμψηφισμὸς ὅμως τῶν πληρωθέντων εἰς τὰ πληρωτέα δὲν θέλει γίνῃ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους ἀλλ' εἰς τὰς δόσεις ἐξ ἀναλογίας ὡς ἐν παραδείγματι.

Προικοκτῆτης κατὰ τὸ 1838 προσέκτησατο πεντάκιον ἐθνικῆς γῆς ἢ ἄλλο κτῆμα διὰ δραχ. 9500, ἐξ ὧν δρ. 2000 ἔθεωροῦντο ὡς προικοδοτικὴ πίστις, δραχ. 4000 ὡς δεκαετῆς πίστις ἐπὶ συμπεφωνημένῳ τόκῳ 6 0|0 καὶ δρ. 3500 ὡς δεκαετῆς πίστις ἐπὶ συμπεφωνημένῳ τόκῳ 8 τοῖς 100. Ἡ ποσότης αὕτη τῶν δραχμῶν 9500, θέλει θεωρηθῇ ἤδη ὡς ἀρχικὸν αὐτοῦ χρέος, καὶ δι' αὐτὸ θέλει πληρῶναι ἐτησίως δραχμὰς 380, ἥτοι $\frac{1}{2}$ τοῖς 100.

Ὁ προικοκτῆτης οὗτος μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προκειμένου νόμου ἐπληρώσας τὰ ἐφεξῆς:

α) 8 δόσεις τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως τοῦ ἀνὰ δραχ. 120 δρ. . 960

β) 3 δόσεις τῆς δεκαετοῦς πιστ.

ἐπὶ τόκῳ 6 0|0 ἀνὰ δρ. 400 δρ. 1200

γ) 2 δόσεις τῆς δεκαετοῦς ἐπὶ τόκῳ 8 0|0 ἀνὰ δρ. 350 δρ. 700

δ) διὰ τόκον συμπεφωνημένον τῶν 3 δόσεων πρὸς 6 0|0 . . δρ. 144

ε) δι' ὅμοιον " " τῶν 2 δόσεων πρὸς 8 0|0 δρ. 156

ς) διὰ τόκον ὑπερῆμερίας

ἐν γένει . . . δρ. 673:20

Τὸ ὅλον τῶν πληρωθέντων δρ. 3833:20

Θέλει λοιπὸν πιστωθῇ οὗτος μετὰ δραχ. 3833:20 αἵτινες συμψηφισθῶσονται ἐξ ἀναλογίας εἰς τὰς 35 νέας ἐτησίως δόσεις. Οὕτω δὲ τὰ πληρωθέντα θέλουσι σχηματίσαι κεφάλαιον πιστώσεως, τὸ ὁποῖον δι-

μικρούμενον διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 35, ἔσαι εἰσὶν αἱ νέαι δόσεις, φέρεται δρ. 109,52 αἰτίνες θὰ ἐκπιπτῶνται ἀφ' ἐκάστης δόσεως τόσον τοῦ χρεώλου, ὅσον καὶ τοῦ τόκου κατὰ λόγον τοῦ εἰς ἐκάστην δόσιν περιεχομένου κεφαλαίου καὶ τόκου. Ἐπομένως ὁ προικοκτῆτης οὗτος θέλει πληρῶναι κατ' ἔτος ἀντὶ δραχ. 380 διὰ τόκον καὶ χρεώλυτον, μόνον δραχ. 270,48. Εἰς τὰ πληρωθέντα ὡς ἀνωτέρω δὲν πρέπει νὰ συγκαταλέγωνται καὶ τὰ δι' ἐγγειον φόρον 3 0|0 πληρωθέντα μέχρι τοῦδε.

Ἐὰν ὁ προικοκτῆτης οὗτος εἶχε παραδεχθῇ ν' ἀποδίδῃ τὸν ἐγγειον φόρον εἰς χεῖματα 3 0|0, καὶ ἐξ αὐτοῦ καθυστερῇ 17 ἔτων φόρους, ἐπεὶ δὲ ὁ φόρος οὗτος κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ νόμου συγκεφαλαιούται μὲ τὸ τίμημα, θέλομεν χρεώσῃ τὸν προικοκτῆτην τοῦτον ὡς ἐφεξῆς.

Διὰ τὸ τίμημα δρ. 9500

Διὰ τὸν ἐγγειον φόρον 17 ἔτων

ἐπὶ δρ. 9500 πρὸς 30|0 ἦτοι δρ.

285 κατ' ἔτος δρ. 4850

Τὸ ὅλον τῆς χρεώσεως δρ. 14345

Ἐπὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἡ ἐτησία δόσις κατὰ τὸν νόμον πρὸς 4 0|0 εἶναι δραχ. 573,80 ἀπέναντι αὐτῶν θὰ λογισθῶσιν ἐξ ἀναλογίας εἰς ἐκάστην δόσιν τὰ πληρωθέντα ἦτοι δραχ. 109,52, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ προικοκτῆτης οὗτος θέλει πληρῶναι καθ' ἕκαστον ἔτος δραχ. 464,28.

Εὐδέχεται προικοκτῆτης τις νὰ ἐξηκολούθησιν τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῶν δόσεων, εἰς τρόπον ὥστε αἱ πληρωθεῖσαι ἐπ' αὐτοῦ δόσεις καὶ τόκοι νὰ ὑπερτερώσῃ τὸ ὅλον τῶν κατὰ τὸν ἐνεστῶτα νόμον δόσεων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ προικοκτῆτης δὲν δύναται ν' ἀξιώσῃ, ἵνα τῷ ἀποδοθῶσι τὰ περιπλέον πληρωθέντα.

ὑποθέσατε προικοκτῆτην, ὅστις λαβὼν εἰς προικοδότησιν κτῆμα ὡς ἀνωτέρω διὰ δρ. 9500 ἐπλήρωσε τὰ ἐφεξῆς.

α) 17 δόσεις τῆς προικοδοτικῆς πιστώσεως πρὸς δρ. 120 δρ. 2040

β) τὰς 10 δόσεις ὅλων τῶν

δεκαετῶν πιστώσεων δρ. 7500

γ') δεκαετῇ συμπεφωνημένον

τόκον πρὸς 6 0|0 δρ. 4320

δ') ὁμοιον πρὸς 8 0|0 δρ. 4536

ε) Τόκον ὑπερμερίας ἐν γένει δρ. 2250

Τὸ ὅλον τῶν πληρωμῶν δρ. 14646

Ἐπεὶ δὲ αἱ 35 δόσεις τοῦ κεφαλαίου δρ. 9500 ἀνά δρ. 380 ἐκάστη φέρουσι δρ. 13,300, αὗται δὲ εἰσὶν ὀλιγώτεραι τῶν πληρωθεισῶν, ὁ προικοκτῆτης δὲν δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὰ περιπλέον πληρωθέντα, ἀλλ' οὕτω σβέννυται ὁλοτελῶς τὸ χρέος.

4. Εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἐξετέθη, ὅτι εἰς τὸν συμπηρισμὸν τῶν μέχρι τοῦδε πληρωθέντων εἰς τὰς νέας ἐτησίας δόσεις θέλει φυλαχθῇ ἀναλογία, εἰς τρόπον ὥστε τὰ πληρωθέντα θέλουσι λογιζεσθαι ἐν μέρει μὲν εἰς τὸ χρεώλυτον, ἐν μέρει δὲ εἰς τὸν τόκον κατὰ λόγον τοῦ εἰς ἐκάστην δόσιν περιεχομένου κεφαλαίου καὶ τόκου. Ἐν ὅσῳ ὁ προικοκτῆτης θέλει ἐξακολουθεῖ τὴν κατὰ δόσιν πληρωμὴν εἰς τὸ μέλλον, δὲν θέλει ὑπάρχει δυσκολία τις, διότι καὶ ὁ Ταμίης θέλει ἐξακολουθεῖ εἰσπράττων τὴν ἐν τῇ ὁμολογίᾳ καθαρὰν φαινομένην δόσιν. π. χ. Προικοκτῆτης ἐκτήσατο κτῆμα δρ. 2000 ἐπλήρωσε μέχρι τοῦδε 7 δόσεις ἦτοι δρ. 840 ὥστε ἡ ἀρχικὴ δόσις κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἶναι δρ. 80. Τὸ τριακοστὸν πέμπτον τῶν δραχ. 840 εἶναι δραχ. 24, αἰτίνες ἀφαιρούμεναι ἀπὸ τὰς δρ. 80, ἀτίνουσιν ὑπόλοιπον δρ. 56, καὶ τόσας θέλει πληρῶναι τοῦ λοιποῦ κατ' ἔτος ὁ προικοκτῆτης αὗτος, χωρὶς νὰ ἔχη συμφέρον ὅποιανδήποτε νὰ γνωρίζῃ οὔτε πόσαι εἰς τὰς 80 δρ. ἐκάστης δόσεως περιέχονται διὰ κεφάλαιον καὶ πόσαι διὰ τόκον, οὔτε πόσαι ἐκ τῶν ἐκπιπτομένων 24 δρ. ἀναλογούσιν εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς πιστώσεως, καὶ πόσαι εἰς τόκον. Ἡ δυσκολία ὑφίσταται καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ προικοκτῆτης ἐντὸς τῆς διαρκείας τῶν 35 ἔτων κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Νόμου θελήσῃ νὰ ἐξοφλήσῃ διὰ μιᾶς τὸ χρέος του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀρχικοῦ χρέους,

ἤτοι τοῦ τιμήματος, ὅπερ μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν λόγῳ χρεολύτρου πληρωθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ εἰς τὰ χρεώλυτρα τῶν μελλουσῶν δόσεων ἀνταλογοῦν ποσὸν ἐκ τοῦ ἐτήσιως ἐκπιπτομένου τριακοστοῦ πέμπτου μεριδίου τῆς πιστώσεως καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τελευταίου ποσοῦ ἀπὸ τοῦ ὑπόλοιπον τοῦ ἀρχικοῦ τιμήματος μένει καθαρὸν ὑπόλοιπον, ὅπερ θέλει πληρώσει ὁ προκοκτῆτης πρὸς ὅλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του.

Ἰνα εὐρίσκωνται ταῦτα εὐμεθέδως καὶ εὐκολώτερον διὰ πάντα δοθέντα ἀριθμὸν, συντετάχθη ὁ ἐπισυναπτόμενος πίναξ τοῦ συνθέτου χρεολυτικοῦ συστήματος ὑπὸ Σ. Α.

Ὁ πίναξ οὗτος παριστᾷ τὴν κατὰ τὸ σύνθετον χρεολυτικὸν σύστημα ἐξόφλησιν τῆς μονάδος. Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ στήλην σημειοῦνται τὰ ἔτη τῶν δόσεων· εἰς τὴν δευτέραν τὸ ποσὸν ἐκάστης δόσεως χρεολυσίου συνάμα καὶ τόκου, ἥτοι $4 \frac{0}{10}$ ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ τιμήματος· εἰς τὴν τρίτην ὁ εἰς ἐκάστην δόσιν περιεχόμενος τόκος· εἰς τὴν τετάρτην τὸ εἰς ἐκάστην δόσιν περιεχόμενον χρεόλυτρον, ἥτοι τὸ ἀποσβεννύμενον κεφάλαιον καὶ τέλος εἰς τὴν πέμπτην τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου, ὅπερ μετὰ ἀφαιρέσιν τοῦ ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ χρεολύτρου μένει πληρωτέον. Τὸν πίνακα τοῦτον μελετῶν τις καταμανθάνει τὴν μέθοδον τοῦ συνθέτου χρεολυτικοῦ συστήματος, τὸ ὅποιον ἔχει τὰς ἰδιότητάς· ὅτι ἂ. ὅλαι αἱ δόσεις ἴσαι εἰσὶ, β'. ἐκάστη αὐτῶν περιέχει ἀνάλογον τόκον καὶ χρεόλυτρον· γ'. ὅσα προβαίνουναι τὰ ἔτη τῶν δόσεων, τόσῳ ἐλαττοῦται μὲν ὁ κατὰ δόσιν τόκος, μεγαλύνεται δὲ τὸ ποσὸν τοῦ χρεολύτρου· τοῦτο δὲ διότι ὁ τόκος λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ὑπολοιπομένου κεφαλαίου. Οὕτω δὲ κατὰ τὸν πίνακα τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον ὑποτίθεται μονάς· κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος θὰ λάβωμεν ἐπ' αὐτῆς τόκον $2 \frac{0}{10}$, ἥτοι λεπτὰ 2, καὶ χρεόλυσιον $2 \frac{0}{10}$ ἥτοι λεπ. 2· ὥστε ἡ πρώτη δόσις εἶναι λεπτὰ 4, ἀφαιρουμένου δὲ τοῦ χρεολύτρου αὐτῆς 2 λεπ. ἀπὸ τὴν μονάδα, μένει ὑπόλοιπον αὐτῆς λεπ.

98 δεκαδικῶς ἐκφραζόμενα οὕτω 0,98000000. Τὸ δεύτερον ἔτος ἔχομεν ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 0,98000000 πρὸς $2 \frac{0}{10}$ τὸν $0,049600000$, ἐπομένως χρεόλυτρον $0,020400000$, καὶ τὰ δύο ταῦτα ποσὰ φέρουσι λεπτὰ 4, ὅση εἶναι ἡ β'. δόσις χρεολύτρου καὶ τόκου, ἀφαιρούμεν τὸ τῆς δόσεως ταύτης χρεόλυτρον $0,020400000$ ἀπὸ τοῦ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου, ὅπερ εἶγεν ἀφήσει ἡ α'. δόσις, ἥτοι ἀπὸ τοῦ 0,98000000, καὶ ἔχομεν ὑπόλοιπον κεφαλαίου μετὰ τὴν β'. δόσιν $0,959600000$. Διὰ τὴν γ'. δόσιν ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ κεφαλαίου ἥτοι ἐπὶ τοῦ $0,959600000$ τόκον πρὸς $2 \frac{0}{10}$ ὅστις φέρει $0,049492000$. Ἐπομένως τὸ χρεόλυτρον τῆς δόσεως ταύτης εἶναι $0,020808000$. Ἡτοι πλήρης ἡ δόσις γ'. $0,04,000000$ καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐν γένει δ' ἐκάστη δόσις σχηματίζεται ὡς ἐφεξῆς. Ἐπὶ τῷ ὑποληφθέντος κεφαλαίου κατὰ τὴν πρὸ αὐτῆς δόσιν λαμβάνεται τόκος $2 \frac{0}{10}$, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποῦ ἀφαιρούμενον ἀπὸ τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῆς δόσεως δεικνύει τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὴν χρεόλυτρον.

Διὰ τοῦ πίνακος αὐτοῦ εὐρίσκομεν εὐκολώτατα τὸ ὑπόλοιπον παντὸς ἀρχικοῦ κεφαλαίου, ὅπερ ἀφήσιν ἐκάστη δόσις. Ἡ μέθοδος εἶναι αὕτη· Παρατηροῦμεν εἰς τὸν πίνακα τί ἀφήσιν ὑπόλοιπον τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου ἥτοι τῆς μονάδος δοθεῖσά τις δόσις· τοῦτο λαμβάνοντες ὡς πολλαπλασιαστὴν πολλαπλασιάζομεν μὲ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον, ἐκκόπτομεν ἀπὸ τοῦ γινόμενον τοὺς πρὸς τὰ δεξιά ἐννέα ἀριθμητικοὺς χαρακτῆρας, οἵτινες εἰσὶ τὰ δεκαδικὰ κλάσματα, καὶ ἔχομεν τοῦ κεφαλαίου τὸ ὑπόλοιπον. Ἰνα καταστήσωμεν καταληπτὴν τὴν μέθοδον φέρομεν εἰς παράδειγμα τὸ ἐν τῷ 3 παραγράφῳ τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν χρέος ὡς ἐφεξῆς·

Ὁ προκοκτῆτης ἐκεῖνος ἀφού πληρώσῃ ἑνδεκα ἐκ τῶν νέων δόσεων, ζητεῖ νὰ ἐξοφλήσῃ διὰ μιᾶς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρέους του. Θέλει λοιπὸν νὰ γνωρίσῃ ποῖον εἶναι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου τῆς προκοκτῆσας του. Παρατηροῦντες

τὸν πίνακα ὁδηγοῦμεθα ὅτι ἡ 11 δόσις ἔκρινεν ὑπόλοιπον τῆς μονάδος τὸν ἀριθμὸν 0,756625687. Τοῦτον πολλαπλασιάζοντες μὲ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον ἔσται μὲ τὰς δραχ. 9500, ἔχομεν γινόμενον 7187944026500· ἐκκοπομένων δὲ τῶν πρὸς τὰ δεξιά ἐννέα δεκαδικῶν ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων οἱ πρὸς τὰ ἀριστερά δύο πρῶτοι δεικνύουσι τὰ κλάσματα τῆς δραχμῆς, ἔσται τὰ λεπτά, ἔχομεν ὑπόλοιπον κεφαλαίου δραχ. 7187,94, τὰς ὁποίας θέλει πληρῶσαι διὰ μιᾶς ὁ προικοκτῆτης οὗτος μετὰ τὴν ἐνδεκάτην δόσιν.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ αὐτὸς εἶχε πληρῶσει κατὰ τοὺς προτέρους περὶ προικοκτησιῶν νόμους δραχ. 3833,20[00· καὶ αὐταὶ εἰς ἀναλογίας ἐκπίπτουσι ἀπὸ τὰς 35 δόσεις ἀνά δραχ. 109,52 εἰς ἑκάστης, ἀνάγκη γὰρ γνωσθῇ πόσαι μένουσιν ὑπόλοιπον κεφαλαίου τῆς πιστώσεώς του καὶ πόσαι εἰς αὐτῶν ἀναλογούσιν εἰς τὸ χρεωλύσιον τῶν υπολειπομένων 24 δόσεων. Πρὸς εὐρεσιν τούτου θὰ λάβωμεν ἅ τὰ ἄθροισμα τῶν υπολειπομένων 24 δόσεων, αἵτινες πρὸς δραχ. 380 ἑκάστη φέρουσι δραχ. 9420· τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς τὰς δόσεις ταύτας ἀναλογισθαισὼν πιστώσεων, αἵτινες ἀνά δραχ. 109,52 οἱ φέρουσι δραχ. 2628,48[00· καὶ γ'. τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου τοῦ χρέους, ὅπερ παρήτησεν ἡ 11 δόσις, καὶ τὸ ὅποion κατὰ τὰ προεκτεθέντα εἶναι δραχ. 7187,94. Αἱ αὐτῶν τῶν τριῶν ἀναλογικῶν ὥρων ἀνόμενον τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν. Ἐάν εἰς τὰς δρ. 9120 ἤθελε συμψηφισθῇ πίστωσις ἐκ δρ. 2628,48[00, εἰς τὰς δραχ. 7187,94 πόσαι θέλουσι συμψηφισθῇ; Πολλαπλασιάζομεν τοὺς δύο μέσους ὅρους τῆς ἀναλογίας, ἔσται τὸν ἀριθ. 7187,94, μὲ τὸν 2628,48, καὶ ἔχομεν γινόμενον 188933565342, τὸ ὅποion διαιροῦμεν μὲ τὸν πρῶτον γνωστὸν ὅρον, ἔσται μὲ τὸν ἀριθ. 9420, καὶ ἔχομεν πηλίκον 2074,54, τὸ ὅποion εἶναι ὁ ζητούμενος τέταρτος ὅρος τῆς ἀναλογίας, καὶ τὸ ὅποion θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κεφαλαίου τοῦ χρέους, ἔσται τὰς δραχμὰς

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

7187,94, ὥστε οὗτος θέλει πληρῶσαι δραχ. 5416,30[00, καὶ οὕτως ἐξοφληθῆσεται τὸ χρέος του.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀκριβείας τῆς μεθόδου ταύτης συνετάχθη ὁ συναπτόμενος ὑπὸ ΣΤ. Β. πίναξ διὰ τὸ ἐκ δραχ. 2000 ἀρχικὸν χρέος προικοκτῆτου ὅστις ἀπέναντι αὐτοῦ εἶχε πληρῶσει κατὰ τοὺς προγενεστέρους περὶ προικοδοτήσεως νόμους δρ. 1450, αἵτινες συμψηφισθῆσονται ἐξ ἀναλογίας εἰς τὰς νέας δόσεις. Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον καταραίνονται ἐπὶ τὸ ἀναλυτικώτερον, α. πόσα εἰς ἑκάστης δόσεως κατὰ τὸν νέον νόμον ἀναλογούσιν εἰς χρεώλυτρον καὶ πόσα εἰς τόκον· β'. πόσα ἐκ τῶν κατὰ τοὺς προγενεστέρους νόμους πληρωθέντων καὶ εἰς ἑκάστην δόσιν συμψηφίζομένων υπολογίζονται εἰς κεφάλαιον πιστώσεως καὶ πόσα εἰς τόκον· καὶ γ'. πόσον τοῦ κεφαλαίου τοῦ χρέους ἀφίησιν ὑπόλοιπον ἑκάστη νέας δόσις.

Τόσον δ' ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν προκειμένων πινάκων ὑπάρχουσιν ἐκτετυπωμένοι εὐληπτοὶ ὁδηγίαι τῆς ἐχρηστίας των, καὶ ἡ μετὰ σκέψεως μελέτη ἀπαλλάσσει ἕκαστον πάσης περὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἀπορίας.

5. Κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ νόμου οἱ προικοκτῆται, οἵτινες εἶχον παραδεχθῇ ὃ ἀποδίδωσι τὸν ἑγγειον φόρον τῆς προικοκτησίας των εἰς χρήματα 3 0[0, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδεχθῶσι τὸ μέτρον ἵν' ἀποδίδωσι τοῦ λοιποῦ τὸν ἑγγειον φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν ἐκ τῆς γῆς προϊόντων, ἐάν θελήσωσι νὰ ὠφειληθῶσιν ἀπὸ τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου νόμου.

Τῶν ταιαύτης κατηγορίας προικοκτητῶν τὰ εἰς ἑγγείου φόρου 3 0[0 καθυστεροῦντα μέχρι τοῦδε θέλουσι συγκεφαλαιωθῇ ἄνευ τοῦ τῆς ὑπερημερίας τόκου μὲ τὸ ἀρχικὸν τίμημα τῆς προικοκτησίας, καὶ πληρωθῇ κατὰ τὸ σύνθετον χρεωλυτικὸν σύστημα εἰς 35 ἐτησίας δόσεις. Τὸ εἰς τὸν 3 παράγραφον τῶν παρουσῶν ὁδηγίων ἐκτεθὲν παράδειγμα φωτίζει ἕκαστον εἰς τὴν κατανόησιν τῆς διατάξεως

ταύτης, καὶ τὸν μηχανισμόν τῆς ἐπαρ-
μογῆς τῆς.

6. Κατὰ τὸ 6 ἄρ. τοῦ νόμου χαίρουσι τὸ
δικαίωμα τῆς παραιτήσεως οἱ προικοκτῆται,
οἱ δὲν θελήσωσι νὰ διατηρήσωσι τὰ ὁ-
ποῖα προσεκτήσαντο ἐθνικὰ κτήματα. Τὴν
παραίτησιν τῶν οφείλωσι νὰ κάμωσιν ἐγ-
γράφως, καὶ ἐπιδώσωσι πρὸς τὸν οἶκον.
ἐφορον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Τοῦτο
δὲ ὑποχρεοῦνται νὰ πράξωσιν ἐντὸς τεσ-
σάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
νόμου. Τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπὶ μα-
ταίῳ παρελθούσης παραγράφεται τὸ τῆς
παραίτησεως δικαίωμα, καὶ οἱ προικοκτῆ-
ται καθίστανται ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἐκπλή-
ρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν κατὰ τοὺς
λοιποὺς ὁρίσμοις τοῦ νόμου. Οἱ παραι-
τούμενοι τῶν κτημάτων προικοκτῆται
τάσσονται εἰς δύο κατηγορίας ὡς ἐκ τοῦ
νόμου, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ὑπάγονται
ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἔλαβον ποσῶς εἰς τὴν
κατοχὴν τῶν τῶ κτήμα. καὶ οἱ τοιοῦτοι
ἀπαλλάσσονται πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς
τὸ δημόσιον, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ὑπά-
γονται ἐκεῖνοι οἱ προικοκτῆται, οἵτινες ἔ-
λαβον εἰς τὴν κατοχὴν τῶν τῶ κτήμα,
καὶ οἱ ὅποιοι παραιτούμενοι ἤδη ὑποχρε-
οῦνται νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον
διὰ δικαίωμα ἐπικαρπίας 2 0/0 ἐπὶ τοῦ
τιμήματος κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ ἔτους, καθ'
ὃ ἔλαβον εἰς τὴν κατοχὴν τῶν τῶ κτήμα
μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παραιτηθῶσι
συμφώνως μετὰ τὸ 6 ἄρθρ. τοῦ νόμου.

7. Ἡ κατὰ τὸν προηγούμενον παρὰ-
γραφον δῆλωσις τῆς παραιτήσεως πρέπει
νὰ παριστᾷ τὸ εἶδος, θέσιν καὶ ἔκτασιν
τοῦ προικοδοτηθέντος κτήματος, τὸ τί-
μημα, ἐφ' ᾧ παρεχωρήθη εἰς προικοδότη-
σιν τὸ κτήμα, τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἔλαβον εἰς
τὴν κατοχὴν τοῦ τῶ κτήμα ὁ προικο-
κτῆτης, καὶ ποῖον τρόπον φορολογίας εἶχε
παραδεχθῆ ὁ αὗτος, τὸν εἰς χρήματα 3 0/0,
ἢ τὸν εἰς εἶδη.

8. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς λαβὼν τὴν
αἴτησιν παραιτήσεως ἐγγράφει αὐτὴν εἰς
βιβλίον ἐπίτηδες κατὰ τὰ συναπτόμενον
δείγμα ὑπὸ ΣΤ. Γ. καὶ ἀμέσως κοινοποιεῖ

τὸ περιεχόμενον αὐτῆς πρὸς τε τὴν Διοι-
κητικὴν τῆς Ἐπαρχίας Ἀρχὴν καὶ πρὸς
τὸν Ταμιὰν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐξετάσῃ
ἐκαστὴ τῶν τριῶν ἀρχῶν ἰδίᾳ, καὶ ὅλαι
ἀμοῦ κοινῇ πρὸς ἐξακριβώσιν τοῦ χρόνου
καθ' ὃν ὁ προικοκτῆτης ἔλαβεν εἰς τὴν
κατοχὴν τοῦ τῶ κτήμα.

Ἀνάγκη ἀπόλυτος ἵνα τοῦτο βεβαιου-
ται διὰ πρωτοκόλλου τῶν τριῶν ἀρχῶν,
διότι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ θέλει χρεωθῆ
ὁ προικοκτῆτης διὰ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν
ἐτῶν τῆς κατοχῆς τοῦ κτήματος ἐννοου-
μένης μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραιτή-
σεως. Ἐάν δὲ ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων βε-
βαιουταὶ τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἔλαβεν εἰς τὴν
κατοχὴν τοῦ τῶ κτήμα ὁ προικοκτῆτης,
περιττὴ καθίσταται ἡ ἐρευνα τῶν ἀρχῶν.
Ὅσακις ὅμως ὁ παραιτούμενος προικοκτῆ-
της προτείνει ὅτι δὲν ἔλαβε ποσῶς εἰς
τὴν κατοχὴν τοῦ τῶ κτήμα, ἀνάγκη ἀ-
πόλυτος νὰ ἐρευνηθῶσι μεθ' ὅλης τῆς αὐ-
στηράτητος αἱ ἀρχαὶ αὗται περὶ τῆς
πραγματικότητος ἢ μὴ τοῦ ἰσχυρισμοῦ
τοῦ καὶ βεβαιώσωσι διὰ πρωτοκόλλου ἐάν
τῷ ὄντι δὲν παρελήφθη εἰς τὴν κατοχὴν
τοῦ προικοκτῆτου τὸ κτήμα, ἢ παρελή-
φθη, πότε καὶ ποῖαι αἱ πρὸς τοῦτο ἀπο-
δείξεις.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δεόν νὰ ἔχω-
σιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀρχαὶ αὗται, ὅτι ἐνδέχεται
ὁ προικοκτῆτης νὰ μὴ κατεῖχε μὲν σωμα-
τικῶς τὸ κτήμα, ἦτοι νὰ ἐφαίνετο κατ'
ἐπιφάνειαν ὅτι δὲν κατεῖχεν αὐτὸ, πράγ-
ματι ὅμως νὰ ᾔτο κάτοχος αὐτοῦ· διότι
ἄλλος τις καλλιεργῶν αὐτὸ ἀπέδιδε τῷ
προικοκτῆτῃ τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα
ὥστε πρέπει νὰ ἐξετάζωνται ὅχι μόνον οἱ
καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος, καὶ ἄλλοι
καλλιεργούντες τὰ γειτνιαζόντα αὐτῷ κτή-
ματα, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἐνοικια-
σταὶ προσόδων δημοσίων τε καὶ δημο-
τικῶν, καὶ τὰ στελέχη τῶν ἀποδεικτι-
κῶν φορολογίας, ὥπως ἐκ παντὸς τρόπου
ἐξακριβοῦνται ἡ ἀλήθεια.

9. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τετραμήνου
ταύτης προθεσμίας οἱ Οἰκονομ. Ἐφοροὶ
οφείλουσι νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸ ὑπουργ.

γείον αντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν παραι-
τήσεων. Τὸ πρωτόκολλον βεβαιώσεως τοῦ
έτους τῆς κατοχῆς, πρέπει προκρινόμενος
νὰ κοινοποιῇται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐ-
φόρου ἐπὶ ἀποδείξει· πρὸς τὸν παραιτηθέν-
τα δυνάμενον νὰ φέρῃ τοὺς δι᾿ ἄσχυρισμούς
του κατ' αὐτοῦ. Ἡ δὴλώσις παραιτήσεως,
τὸ πρωτόκολλον βεβαιώσεως τοῦ έτους τῆς
κατοχῆς τοῦ κτήματος ἢ ἀποδείξεις τῆς
ἐπιδόσεώς του, καὶ αἱ κατ' αὐτοῦ ἀντιρ-
ρήσεις τοῦ παραιτηθέντος προικοκτητῆ
ὑποβάλλονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ κοι-
νῆς ἐκθέσεως τῶν τριῶν ἀρχῶν, ἐχουσῶν
τὸ καθήκον νὰ φέρωσι τὰς παρατηρήσεις
τῶν ἐπὶ τῆς ἀντιρρήσεως τοῦ παραιτηθέν-
τος πρὸς φωτισμὸν τοῦ Ὑπουργείου.

40. Οἱ παραιτούμενοι προικοκτητῆται
ὀφρεῖσθαι ἀπὸ τὸν νόμον (ἄρθρ. 6 καὶ
7) νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον, δι'
ὅσα ἔτη κατεῖχον ὡς ἀνωτέρω τὸ κτῆμα
διὰ δικαίωμα ἐπικαρπίας 2 τοῖς 100, ἐπὶ
τοῦ τιμήματος τῆς προικοκτησίας, πρὸς δὲ
καὶ τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 0|0,
ἐὰν ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ εἴχῃ συμφωνηθῇ
κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἀπαλλάσσονται
δὲ πάσης προλαβοῦσης πρὸς τὸ δημόσιον
ὀφχευώσεως τῶν ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς
προικοκτησίας τῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ
δικαιώματος ἐπικαρπίας καὶ τοῦ ἔγγειου
φόρου 3 0|0 συγκεφαλαιούμενον δι' ὅλα
τὰ ἔτη τῆς νομῆς θέλει πληρωθῇ εἰς 12
ἔτας ἐτησίας δόσεις, ἀφ' οὗ προκρινόμενος
ἐκπεσθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ μέχρι τοῦδε
πληρωθέντα εἴτε ἀπέναντι τῶν δόσεων
χρεολύτρου καὶ δεκαετῶν πιστώσεων, εἴτε
ἀπέναντι συμπεφωνημένων καὶ ὑπερμε-
ρίκων τόκων, εἴτε καὶ ἀπέναντι ἔγγειου
φόρου 3 0|0. Πρὸς πλείω κατάληψιν τῶν
ὁρισμῶν τοῦ μέρους τούτου τοῦ νόμου φέ-
ρομεν καὶ πάλιν τὸ ἐν τῷ 3 παραγράφῳ
τῶν παρουσῶν ὁδηγίων παράδειγμα

Ὁ προικοκτητῆς ἐκεῖνος κατεῖχε τὸ
κτῆμα 18 ἔτη, καὶ ἐν καιρῷ τῆς προικο-
δοτήσεως τοῦ παρεδέχθη ν' ἀπαδίδῃ ἔγ-
γειον φόρον εἰς χρήματα 3 0|0· ἐπλήρωσε
δὲ μέχρι τοῦδε διὰ τὴν προικοκτησίαν του
ταύτην.

α. Εἰς λογαριασμῶν τῶν δό-
σεων δρ. 2860

β'. Εἰς τόκους· συμπεφωνη-
μένους καὶ ὑπερμερίας . . . 973:20

γ'. Εἰς ἔγγειον φόρον 3 0|0
δι' ἐν μόνον έτος . . . 285

Τὸ ὅλον τῶν πληρωθέντων 4118:20

Οὗτος παραιτούμενος τοῦ κτήματος θὰ
χρεωθῇ ἤδη.

α. Διὰ τὴν ἐπικαρπίαν 18 ἐτῶν ἐπὶ δρ.
9300 πρὸς 2 0|0 κατ' έτος δρ. 3420

β'. Δι' ἔγγειον φόρον 3 0|0 διὰ
18 ἔτη ἐπὶ δρ. 9500 ἀνὰ δρ. 285

ἐτησίως 5130

Τὸ ὅλον τῆς χρεώσεώς του . . 8550

Ἀφαιροῦνται ἐξ αὐτῶν τὰ πλη-
ρωθέντα ὡς ἀνωτέρω . . . 4118:20

Ὡστε ὁ προικοκτητῆς οὗτος
θὰ χρεωθῇ ὁριστικῶς ἤδη με δρ. 4431:80

Οἱ Οἰκονομ. Ἐφόροι καὶ οἱ Ταμίαι ὁ-
φείλουσιν ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα χρεῖα νὰ
ἔχωσιν αὐστηρὰν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς
τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, φροντί-
ζοντες νὰ προσφέρωνται διὰ συμβολαίου
κτῆματα πρὸς ἔγγραφὴν ὑποθήκης, καὶ
συμμορφούμενοι ὡς πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ
πληρέστατα μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 62994 τοῦ
1853 ἐγκύκλιον καὶ τὸν παράγραφον 41
τῶν ἀπὸ 18 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ 13061
ὁδηγίων.

41. Διὰ τοῦ 8 ἁρθρου τοῦ νόμου συνε-
χωρήθη ἡ ἔλθεσις τῶν ἐγγράφων προι-
κοκτησίας, ἅτινα δὲν εἶχον ἐκδοθῇ ἄχρι
τοῦδε εἴτε δι' ἑλλείψιν δικαιολογητικῶν
ἐγγράφων, εἴτε διὰ παράτυπον ἐνέργειαν
τῶν δημοπρασιῶν ἐὰν οἱ προικοδοτηθέν-
τες εἰλαβον εἰς τὴν κατοχὴν τῶν τὰ κτή-
ματα, καὶ ἐὰν δι' ὑποκινδύνου ἐπιστή-
μων ἐγγράφων ἀποδεικνύται ἡ ταυτότης,
ἡ ἔκτασις, καὶ τὸ τίμημα τῶν κτημάτων.

Τὸ Ὑπουργεῖον προτιθέμενον τὴν ἐκ-
δοσιν τῶν τοιούτων ἐγγράφων προικοκτη-
σίας ἀπαιτεῖ ὁριστικῶς παρὰ τῶν Οἰκονο-
μικῶν Ἐφόρων ἵνα τῷ ὑποβάλλωσιν ἐντὸς
ένος μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν παρουσῶν

ὁδηγίων ὀνομαστικὸν κατάλογον ὄλων τῶν προικοκτησιῶν, δι' ἧς δὲν ἐξεδόθησαν ἄχρι τοῦδε προικοκτησίας ἐγγράφα. Ὁ κατάλογος οὗτος πρέπει νὰ παριστᾷ τὰ εἶδος, θέσιν, ἔκτασιν καὶ ὄρια τοῦ κτήματος, τὸ ὄνομα τοῦ πρώην ιδιοκτήτου τοῦ ὀθωμανοῦ τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς διακηρύξεως, τὸν προικοκτητὴν καὶ τὸν διὰ τὴν δεκαετῇ πιστώσιν ἐγγυητὴν αὐτοῦ, τὸ τίμημα τοῦ κτήματος, τὸν ἀριθμ. καὶ χρονολογίαν τῆς ἀναφορᾶς, δι' ἧς ὑπεβλήθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς πρώην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἢ τοῦ ὑπουργείου, τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς ἐγκρίσεως, ἐὰν ἐξεδόθη τοιαύτη, καὶ τὴν χρονολογίαν, τόμον, καὶ ἀριθμὸν τῆς ἐγγραφείσης ὑποθήκης. Ἐὰν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐφορίας σῶζονται τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας καὶ τὰ σχετικὰ αὐτῆς ἐγγράφα, οἷον διακηρύξεις καὶ ἀποδείξεις δημοσιεύσεως αὐτῶν, ἀνάγκη νὰ ἐπιστραφῶσι ταῦτα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον γενομένης τούτων μνείας εἰς τὴν τῶν παρατηρήσεων στήλην τοῦ καταλόγου. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ ὀφείλουσι νὰ ἐρευνήσωσιν αὐστηρῶς τ' ἀρχεῖα τῶν πρὸς εὐρεσιν τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας ἢ πρωτοκόλλων ἐκτιμήσεως, (δι' ὅσα τῶν κτημάτων παρεχωρήθησαν εἰς προικοδοτῆσιν κατ' ἐκτίμησιν) ἅτινα μεταβιβασθέντα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εἰς τοὺς γεωμέτρους πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν προικοκτητῶν, ἢ πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν προικοκτησιῶν εἶχον ἐπιστροφῇ πρὸς αὐτοὺς, ἢ τὰ ὅποια τοῖς ἐπέμφθησαν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ταῦτα πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἐξευρεθῶσιν ἀφεύκτως καὶ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Επειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 8 τοῦ προκειμένου νόμου διεσαφηνίσθη, ὅτι ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων καὶ οἱ νομίμως τίτλῳ ἀγοράσαντες ἀπὸ προικοκτητῆς τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν εἰς προικοδοτῆσιν παραχωρηθέντων κτημάτων, καὶ ὅτι διὰ τὰ

οὕτω μεταβιβασθέντα κτήματα θέλουσιν ἐκδοθῇ ἐγγράφα προικοκτησίας ἐπ' ὀνόματι τῶν πρὸς οὓς ἐγένετο ἡ μεταβίβασις, διὰ ταῦτα ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν οἱ μὲν προικοκτητῆται εἰς τίνα, πότε, διὰ τίνος συμβολαίου, καὶ πόσον μέρος τοῦ προικοκτητοῦ κτήματός των μετεβίβασαν, καὶ ἐπὶ τίνι τιμήματι, οἱ δὲ ἀγοράσαντες κτήμα ἀπὸ προικοκτητῆς, ἀπὸ τίνος προικοκτητῆς ἠγόρασαν, πότε, ἐκ τίνος κτήματος, πόσον μέρος αὐτοῦ καὶ διὰ πόσον τίμημα. συνδεύοντες ἀφεύκτως τὴν δήλωσιν των μετὰ ἀντίγραφον συμβολαίου τῆς μεταβίβασεως. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοιούτων δηλώσεων θέλουσιν ἐκδοθῇ τὰ τῆς προικοκτησίας ἐγγράφα ἐπ' ὀνόματι τῶν δευτέρων δι' ὅσον τοῦ κτήματος μέρος ἠγόρασαν καὶ δικιεσθῆσεται τὸ ἀρχικὸν χρέος μετὰ τὸν τοῦ προικοκτητοῦ καὶ τῶν ἐκ μεταβίβασεως ἐκδοχέων. Σημειωτέον δ' ὅτι κατὰ τὰ ἀρθρα 26 καὶ 29 τοῦ περί υποθηκῶν νόμου τὸ εἰς προικοδοτῆσιν παραχωρημένον κτήμα καὶ μετὰ τὴν διὰ τῶν εἰρησιν τοῦ χρέους, καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσὶν ἐγγράφων προικοκτησίας ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐκδοχέων ἐξακολουθεῖ νὰ ᾖ κατὰ τὸ ὅλον ὑπέγγυσον μέχρι τῆς ἐντελεθῆς ἐξαφλήσεως ἀκεραίου τοῦ τιμήματος, ἐφ' ᾧ εἶχε παραχωρηθῇ.

Τὰς δηλώσεις τῶν ἀπὸ προικοκτητῆς ἀγοραστῶν ἢ αἰ ἐκδοχέων ὀφείλει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς νὰ ἐγγράψῃ εἰς πίναν δεικνύοντα κατ' αὐξήσαντα ἀριθμὸν τὸν ἐκδοχέα, τὸ εἶδος, θέσιν, ἔκτασιν, καὶ ὄρια τοῦ μεταβιβασθέντος μέρους τοῦ κτήματος, τὸν ἀριθμὸν, χρονολογίαν καὶ συντάκτην τοῦ μεταβιβαστηρίου συμβολαίου, τὸν προικοκτητὴν, ὅστις εἶχε τὴν μεταβίβασιν τὴν ὀλικὴν ἔκτασιν καὶ τίμημα τοῦ παραχωρηθέντος κτήματος, καὶ τὸ ἀναλογικὸν τίμημα τοῦ μεταβιβασθέντος μέρους. Τὸν πίναν τοῦτον μετὰ τῶν δηλώσεων καὶ τῶν συμβολαίων ὀφείλει νὰ ὑποβᾷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς συγχρόνως μὲ τὸν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος παραγράφου κατὰ

λογον τῶν ἐκδοτέων ἐγγράφων προικοκτῆσις. Εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων τοῦ τε πίνακος καὶ τοῦ καταλόγου πρέπει νὰ γίνωσιν αἱ ἀναγκαῖαι παραπομπαὶ ὡς πρὸς τὰς μεταβιβάσεις.

12. Τὸ ἀρθρ. 9 τοῦ νόμου εἶναι λίαν σαφέστατον, δι' ὃ καὶ θεωροῦμεν περιττὴν πᾶσαν ἐπ' αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Ἐν μόνον θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἐὰν ὁ προικοκτῆτης συνάμα τῇ δηλώσει του, περὶ ἧς κατωτέρω θέλωμεν κάμει λόγον, προτείνῃ, ὅτι τὸ παραχωρηθὲν αὐτῷ κτῆμα εἶναι μικρότερος ἐκτάσεως, παρ' ὅσην ἠγόρασεν, ὁ Οἰκονομ. Ἐφορος προσκαλεῖ ἀμέσως τὸν ἀρμόδιον Γεωμέτηρ νὰ ἐνεργήσῃ ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, ἢ τὴν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐμφαινομένην ὁριοθεσίαν τοῦ κτήματος. Ἐὰν δὲ βεβαιωθῇ ἐκ τῆς ἀναθεώρησης, ὅτι πραγματικῶς ἡ ἔκτασις τοῦ κτήματος εἶναι ἑλλειπής, τότε εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν (περὶ ἧς κατωτέρω βεβαιώσεται) γίνεται ἡ ἀνήκουσα ἐξ ἀναλογίας ἑκπτώσις τῆς ἀξίας τοῦ ἐλλείποντος μέρους τῆς ἐκτάσεως, ὡς ἐν παραδείγματι. Ἀγρὸς ἐκτάσεως, 100 στρεμμάτων προσεκτῆθη διὰ δραχ. 5000: ὥστε εἰς ἕκαστον στρέμμα ἀναλογοῦσι 50 δραχμαί. Ἐκ τῆς ἀναθεώρησης προέκυψεν, ὅτι ὁ ἀγρὸς οὗτος ἔχει πραγματικὴν ἔκτασιν στρέμ. 96 ἄρα ἐλλείπουσι 4 στρέματα, ἅτινα, πρὸς δραχ. 50 φέρουσι δραχ. 200, τὸ ποσὸν τοῦτο θ' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὰς 5000 δραχ. καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ νέαι ὁμολογίαι θὰ δοθῶσι διὰ δραχ. 4800. Ἀλλ' ἐν τούτοις εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν πρέπει νὰ ἐμφαίνηται ἡ ἑκπτώσις αὕτη.

Ὑποδιήποτε δὲ καὶ ὁ Οἰκονομ. Ἐφορος ἔχει ὑπόνοιαν, ὅτι ἡ ἔκτασις τοῦ προικοδοτηθέντος κτήματος εἶναι μεγαλύτερα, χρεωστῇ νὰ προσκαλῇ τὴν διὰ τοῦ γεωμέτρου ἀναθεώρησιν πρὸ τῆς συντάξεως τῆς ἐκκαθάρισεως καὶ τῶν ὁμολογιῶν ὡς πρὸς τὸ προκύπτον δὲ πλεόνασμα θέλει γίνεσθαι ὅ,τι καὶ διὰ τὸ ἑλλειμμα, θέλει

δηλονότι ἀναλόγως αὐξάνεσθαι τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους. Τὰ πρωτόκολλα ἀναθεώρησης πρέπει ἀφεύκτως νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐκκαθάρισιν. Κρίνομεν ἐν τούτοις ἀναγκάσιον νὰ προσθίσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἀναθεώρησις δύναται νὰ γίνῃ εἰς πᾶσιν περίστασιν, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει οἱ Οἰκονομ. Ἐφοροὶ ν' ἀποβάλλωσι τὴν τηλεσιουργίαν τῆς ἀνανεώσεως τῶν προκειμένων χρεῶν, λόγῳ ὅτι ἔχουσιν ὑπονοίαν, ὅτι ὁ προικοκτῆτης κατέχει μείζονος ἐκτάσεως κτῆμα διότι ὀφέποτε ἤθελε γίνεαι ἡ ἀναθεώρησις, ὁ προικοκτῆτης εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ συμπληρωτικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ πλεονάζον τῆς ἐκτάσεως τὸ ὁποῖον ἄλλως λαμβάνεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν διακατοχὴν τοῦ δημοσίου.

Τὰ ἔξοδα ἀναθεώρησης ἐπιβαρύνουσι τὸν προικοκτῆτην, καθ' ἣν περίπτωσιν ἐκ ταύτης προκύβει ὅτι ἡ ἔκτασις τοῦ κτήματος δὲν εἶναι ἑλλειπής.

13. Διὰ τοῦ 10 ἀρθρου τοῦ νόμου συνεχωρήθη νὰ ᾧσι παραδεκτὰ φαλαγγτικὰ γραμμάτια μόνον καθ' ἣν περίπτωσιν θελήσῃ ὁ προικοκτῆτης νὰ ἐξοφλήσῃ διὰ μιᾶς τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους του κατὰ τὰ ἐκτεθέντα εἰς τοὺς § 4 καὶ 5 τῶν παρουσῶν ὁδηγιῶν. Εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν μόνον τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ πληρωτέου ποσῷ δύναται νὰ πληρωθῇ διὰ φαλαγγτικῶν γραμματίων. Οὕτω λοιπόν, ἐὰν τὸ ἐξοφληθησόμενον χρέος ᾔῃ ναι δραχ. 5000, εἰσὶ δεκτὰ φαλαγγτικὰ γραμμάτια μόνον δραχ. 1000, ἄνευ διακρίσεως τοῦ χρόνου τῆς μεταβιβάσεως.

14. Τὸ 11 ἀρθρον τοῦ νόμου καθιεροῖ τὴν ἀρχήν, ὅτι οἱ μὴ δηλώσαντες ἐντὸς τῆς ἐξαμηνιαίας προθεσμίας τὴν ἔφεσιν των τοῦ νὰ μένωσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν προγενεστέρων περὶ προικοδοτήσεως νόμων, θεωροῦνται ὡς ἀποδεξάμενοι νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐνεστώτος νόμου ἄλλως τε ἐὰν θέλωσι νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν προλαβόντων νόμων, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδώσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὴν περὶ τούτου δήλωσιν των.

Οἱ προικοκτῆται καὶ οἱ ἐκ μεταβιβάσεως ἐκδογεῖς, ὅσοι δεχθῶσι νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τοὺς ὅρισμους τοῦ προκειμένου νόμου, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι δῆλωσιν περὶ τούτου, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀναφερῇται τὸ εἶδος, θέσις, ἔκτασις καὶ τίμημα τοῦ προικοδοτηθέντος κτήματος, τὸ ἔτος τῆς παραχωρήσεως. ἤτοι ἐκεῖνο, ὅτε κατέστη πληρωτέα ἡ ἀ. δόσις, ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως ἐγγείου φόρου, ἐὰν δηλονότι εἶχε παραδεχθῇ ν' ἀποδίδηται εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα 3 0|0, τὰ μέχρι τοῦδε πληρωθέντα κατὰ γραμματίων καὶ χρονολογίαν, διακρινομένης τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐπληρώθησαν, δηλαδή, διὰ χρεόλυτρον, διὰ δεκαετῆς πιστώσεις, διὰ συμπερυνημένους τόκους, καὶ διὰ τόκον ὑπερῆμερίας. Οἱ τοιοῦτοι δύνανται ἐκ τῶν ἀνὰ χεῖρας τῶν γραμματίων νὰ συντάξωσι τὴν δῆλωσιν τῶν κατὰ τὰ προεκτεθέντα. Ἐὰν ὅμως ἀπώλεσαν τὰ γραμμάτια, ἢ ὅπως δῆποτε ἔχωσιν ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῶσι τὰ βιβλία τοῦ ταμείου, ἵνα γνωρίζωσι τὰ πληρωθέντα, ὀφείλει ὁ ταμίας ὑποχρεωτικῶς καὶ προθύμως νὰ τοῖς παρέχῃ τὰ μέσα πρὸς ἐρευναν, ἢ καὶ σημειώσιν ἀκριβῆ τῶν πληρωθέντων. Ἐὰν δὲ ὁ Ταμίας ἀρνήται ἢ παρεντίθῃ προσκόμματα πρὸς τοῦτο, ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἅμα εἰδοποιήσας περὶ τούτου, μεταδίδει πάραυτα εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ ταμείου, καὶ ὑποχρεοῖ τὸν ταμίαν νὰ ἐκπληρώσῃ ἀμέσως τὰ διατασσόμενα ἐνταῦθα.

45. Αἱ δηλώσεις αὗται παραδίδονται εἰς τὸν Οἰκονομ. Ἐφορον, ὅστις καταχωρεῖ αὐτάς εἰς βιβλίον κατὰ τὸ συννημμένον δείγμα ὑπὸ ΣΤ'. Δ. καὶ παραπέμπει ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν Ταμίαν, ἵνα συνταχθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἐκκαθάρισις.

46. Ὁ Ταμίας λαβὼν ἀπὸ τὸν Οἶκον. Ἐφορον τὴν δῆλωσιν ἐγγράφει εἰς βιβλίον κατὰ τὸ συννημμένον δείγμα ὑπὸ ΣΤ'. Ε. καὶ ἀμέσως ἐπασχλεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐκκαθαρίσεως, τὴν ὁποίαν πέμπει πάραυτα πρὸς τὸν Οἰκονομ. Ἐφορον μετὰ τῆς δηλώσεως· οὗτος δὲ φροντίζει περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀπὸ τὸν

ὀφειλέτην, καὶ ἀμέσως μετὰ τοῦτο ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν δῆλωσιν μετὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ τῆς ἀναθεωρήσεως πρωτοκόλλου, ὅσακις γίνεται τοιαύτη, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ προικοκτῆτου, εἴτε ἐξ οικείας ἀρμοδιότητος τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου κατὰ τὰ εἰς τὴν § 43 τῶν παρουσῶν ὁδηγίων ἐκτεθέντα. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ᾖ ἀγράμματος, πρέπει ἀπολύτως νὰ καταστήσῃ διὰ συμβολαίου πληρεξουσίον του, ὅστις θέλει αὐτ' αὐτοῦ ὑπογράψῃ τὴν ἐκκαθάρισιν, καὶ κατόπιν τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας· ἀντίγραφον τοῦ τοιούτου συμβολαίου πρέπει νὰ συνοδεύῃ τὴν ἐκκαθάρισιν.

47. Τρεῖς τύποι ἐκκαθαρίσεων ὑπάρχουσιν· ὁ μὲν ὑπὸ ΣΤ. Σ'. ἀφορᾷ προικοκτῆτην ὅστις δὲν μετεβιβάσῃ τινι μέρος τῆς προικοκτησίας του, ὡσαύτως δὲ καὶ ὀφειλέτην, ὅστις ἡγόρασεν ἀπὸ προικοκτῆτην τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ κτήματος· ὁ δὲ ὑπὸ ΣΤ. Ζ. ἀφορᾷ προικοκτῆτην, ὅστις μετεβιβάσας εἰς ἄλλους μέρος τοῦ κτήματος ἐτήρησε καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ μέρος· καὶ ὁ ὑπὸ ΣΤ. Η. ἀφορᾷ προικοκτῆτην, ὅστις παραιτούμενος τοῦ κτήματος ἀναδέχεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 6 καὶ 7 τοῦ νόμου τὴν πληρωμὴν τοῦ τῆς ἐπικαρπίας δικαιώματος καὶ τοῦ ἐγγείου φόρου 3 0|0 (ἐν τοιούτῳ εἶχε παραδεχθῇ ν' ἀποδίδῃ) διὰ τὰ ἔτη, καθ' ἃ κατεῖχε τὸ κτῆμα. Οἱ ταμίαι πρέπει νὰ προσέχωσιν αὐστηρῶς εἰς τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν ἐκκαθαρίσεων, διότι ἐὰν ἀκαταλλήλως μεταχειρισθῶσιν ἐκκαθάρισιν ἐνὸς ἀνθ' ἑτέρου τύπου, θέλουσι τιμωρηθῇ με πρόστιμον.

48. Τὸ ὑπουργεῖον μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐκκαθαρίσεως θέλει ἐπιστρέφει αὐτὴν πρὸς τὸν Οἰκονομ. Ἐφορον, τοῦ ὁποίου καθήκον εἶναι νὰ ἐνασχοληθῇ ἀμέσως εἰς τὴν σύνταξιν τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν καὶ νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀνεῦ ἀναβολῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην, προσκλητέον πρὸς τοῦτο ἐπὶ ἀποδείξει. Δύο τύποι ὁμολογιῶν ὑπάρχουσιν· ὁ μὲν ὑπὸ ΣΤ. Θ. διὰ τὰ ἀνατερόμενα χρέη προικοκτησιῶν, ὁ δὲ ὑπὸ ΣΤ. Ι. διὰ τὰ δικαίω

μα ἐπικαρτίας καὶ ἔγγειον φόρον 3 0|0 τῶν παραιτουμένων κτημάτων. Περὶ χρήσεως τῶν ὁμολογιῶν θέλομεν ἐκδόσει ἐν δέοντι εἰδικὰς ὁδηγίας.

19. Οἱ ἐκ μεταβιβάσεως μέρους προικοκτῆτου κτήματος ἀγοραστὰι (ἐκδοχεῖς) ὀφείλουσιν ἀναποφεύκτως νὰ παρουσιάσωσι συμβολαῖον μεταξὺ ἐαυτῶν καὶ τοῦ προικοκτῆτου, εἰς τὸ ὅποιον ἐκ συμφώνου νὰ βεβαιουῖται, ὅτι ὁ ἐκδοχὴς ἐπιβαρύνεται μὲ τόσον ὠρισμένον μέρος τοῦ κτήματος τοῦ κτήματος, καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀπέναντι τοῦ χρέους τούτου πληρωθέντων θέλει πιστωθῇ μὲ τόσον ὠρισμένον μέρος. Ἄνευ τοιούτου συμβολαίου καθίσταται ἀπαράδεκτος ἡ δήλωσις τοῦ ἐκ μεταβιβάσεως ἐκδοχέως, τὸ ὅλον δὲ τοῦ χρέους θέλει ἐπιβαρύνει τὸν προικοκτῆτην.

Οἱ Ταμίαι διατάσσονται διὰ τοῦ ἀνωτέρω τρόπου νὰ συμψηφίσωσιν εἰς τὰ χρέη τῶν προικοκτῆτῶν τὰ παρ' ἐαυτοῖς γραμμάτια συμψηφισμοῦ ἢ παρακαταληκτῶν πλῆλ᾽ αὐτὰ καὶ νεώτερα, ὅσα εἶχον ἐκδοθῇ δι' ἀντίτιμον κατασχεμένων προϊόντων προικοκτῆτων κτημάτων, ἢ δι' ὀντιναδῆποτε ἄλλον λόγον, ἀναγόμενον εἰς τὰ ἐκ προικοκτῆσιων χρέη. Τὸν συμψηφισμὸν τούτον ὀφείλουσι νὰ κάμωσιν ἀνυπερθέτως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀφ' ἧς λάβωσι τὰς παρούσας ὁδηγίας, καὶ εἰδοποιήσωσι τὸ Ἱ.πουργεῖον, ἄλλως θέλουσιν υποβληθῇ εἰς ἀμετάκλητον πρόστιμον δραχμῶν 50. Οἱ ταμίαι πρέπει νὰ συναισθάνωσι τὴν ἀπολυτὸν ἀνάγκην τοῦ διατασσομένου συμψηφισμοῦ καθ' ὅσον ἄνευ αὐτοῦ ἀδύνατον εἶναι νὰ βεβαιωθῶσιν ἀκριβῶς τὰ ὑφ' ἐκάστου προικοκτῆτου πληρωθέντα, καὶ νὰ συνταχθῇ οὕτως ἐκκαθάρισις, καὶ ὁμολογία. Ὅστις τῶν Ταμιῶν δὲν ἔχει παρ' ἐαυτοῦ τὰ τοιαῦτα ἐκδεδωμένα ἀπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ ἢ ἐπὶ τοῦ Ταμείου τὰ γραμμάτια, ὀφείλει ν' ἀπειθυνθῇ πάραυτα πρὸς τὸ Γεν. Λογιστήριον, ἐξαιτούμενος ἀντίγραφα αὐτῶν καὶ υποβάλλων πρὸς ταῦτο τακτικὴν σημείωσιν δεικνύουσαν τὸν ἀριθμὸν ἐκδόσεως καὶ ποσὸν ἐκάστου γραμματίου

21. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου σύνταξιν καὶ ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν υπογραφὴν τῶν νέων ὁμολογιῶν, ὁ Ταμίαι ὀφείλει νὰ υποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον σημείωσιν τῶν διαγραφπτέων ἀπὸ τὰ δημόσια βιβλία παλαιῶν χρεῶν ἐκ προικοκτῆσιων ἐν γένει. Ἡ σημείωσις αὕτη θέλει συντάσσεται κατὰ τὸ συναπτόμενον δείγμα ὑπὸ Στ. ΙΑ. καὶ θελεῖ συνοδεύεσθαι μὲ τὴν παλαιὰν ἀκυρωθεῖσαν προικοδοτικὴν ὁμολογίαν, καὶ μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, βεβαιούντος, ὅτι ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἡ ἀνανέωσις τοῦ χρέους κτήματος ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ὑποθήκη διὰ τὸ ἐκ προικοκτῆσιος χρέος, Ἐπὶ τῇ δάσει τῆς σημειώσεως ταύτης θέλει ἐκδίδεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου ἄδεια διαγραφῆς τῶν παλαιῶν χρεῶν ἐκ προικοκτῆσιων, ἥτις θέλει συνοδεύει τοὺς υποβληθησομένους εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον λογαριασμοὺς τοῦ ταμείου.

22. Ἐκάστη σημείωσις διαγραφπτέων χρεῶν ἐκ προικοκτῆσιων, ὡς καὶ ἐκάστη δήλωσις καὶ ἐκκαθάρσις προικοκτῆτου πρέπει νὰ υποβάλληται διὰ χωριστῆς ἀναφορᾶς ὁ παραβάτης ταμίαις ἢ ὁ ἔφορος θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 25 δραχμ. εἰς μίαν προικοκτῆσιαν ἀναγόμεναι δηλώσεις πρέπει νὰ υποβάλλωνται ὅλαι ὁμοῦ καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀναφορᾶς ἐπὶ ποιῇ τοῦ αὐτοῦ προστίμου.

23. Τὰ ἀνανεωθησόμενα χρέη ἐκ προικοκτῆσιων θέλουσιν ἐγγράφεσθαι ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον Ε'. ἀρθρ. 1|6 τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οὕτω λοιπὸν τὰ χρέη προικοκτῆσιων, ὅσα μείνωσι κατὰ τὰς παλαιὰς ὑποχρεώσεις, θέλουσιν ἐξακολουθεῖν νὰ ἔχωσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὴν ἐγνωσμένην θέσιν των. Τὰ δὲ κατὰ τὰ ἀρθρα 6 καὶ 7 τοῦ νόμου χρέη τῶν παραιτουμένων ἀπὸ τὰ κτήματα προικοκτῆτῶν θέλουσι ταχθῇ ὑπὸ νέον ἀρθρ. 14 τοῦ κεφ. ΣΤ. ὑπὸ τὸν τίτλον α' ἐσοδα παραιτουμένων προικοκτῆσιων.

24. Οἱ οἰκονομ. ἔφοροι καὶ οἱ ταμίαι πρέπει νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀπὸ τὴν Διοκνη-

τικὴν Ἀρχὴν μὲ πίνακα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ οὗ πρὶοκεῖται νόμου δεικνύοντα κατὰ χωρίον τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐν αὐτῷ δημοσιεύσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἄρχονται αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 6 καὶ 14 τοῦ νόμου προθεσμίαι, εἰς τρόπον ὥστε ἅμα λήξῃ ἡ ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ προθεσμία, ὁ Οἰκονομ. ἔφορος καὶ ὁ Ταμίης θέλουν ἐνεργῆσαι τὰ εἰκότα, ἵνα τὰ χρῆματῶν μὴ παραιτηθέντων προικοκτητῶν μετασχηματισθῶσιν οἰκοθεν κατὰ τὰς ἐσόδους τοῦ νόμου. Τὰ αὐτὰ θέλουν πράξει καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀποδίδοντας τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 0[0 καὶ μὴ δηλώσαντας ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 προθεσμίας, ὅτι προτιμῶσι νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὰς προτέρας ὑποχρεώσεις των.

25. Οἱ οἰκονομ. ἔφοροι καὶ οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν ἀναποδράστως νὰ ἐρευνήσωσιν ἐὰν ἐφ' ὧν τῶν εἰς προικοδοτίσιν παραχωρηθέντων κτημάτων ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι ὑποθήκαι ὑπὲρ τοῦ δημοσίου διὰ τὸ τίμημα τῶν κτημάτων, καὶ ἐὰν αἱ ἐγγράφαι εἰσὶ τακτικαί. Καθ' ἣν περίπτωσην δὲν ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι, ἀναγκαῖον ἀπολύτως νὰ ἐγγράψωσιν ἀμέσως τοιαύτας τακτικὰς οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι, δυνάμει τῶν τε πρὸ γενεστέρων περὶ προικοκτησιῶν νόμων καὶ τοῦ ἐνεστώτος, ἐὰν τὸ χρέος ἀνανεοῦται. Ἐὰν ὁ μὲν τὸ χρέος μὲν εἰς τὰς ἀρχαίας ὑποχρεώσεις, ἡ ἐγγράφῃ θέλει γίνεαι δυνάμει μόνον τῶν πρὸ γενεστέρων νόμων. Ὡστόσος ἡ προϋπάρχουσα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐγγράφῃ εἶναι μὲν παράτυπος, ἀλλ' αὐτῆς ἐπιτελεῖται δευτέρα ἐγγράφῃ ὑποθήκης δι' ἰδιωτικὸν δάνειον, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος δὲν πρέπει ν' ἀνανεώσῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ὑποθήκην ἀλλὰ νὰ υποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀντίγραφα τῶν περιλήψεων, τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων, καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν τῆς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ὑπαρχούσης ἐγγράφης, ὅσον καὶ τῆς διὰ τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον. Ἐὰν δὲ προϋπάρχῃ ἄτακτος ἐγγράφῃ ὑποθήκης ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καὶ κατόπιν αὐτῆς δὲν ἐνεγράφῃ ἄλλη τις δι' ἰδιωτικὸν δάνειον,

ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ νέαν τακτικὴν ὑποθήκην. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι περιττόν ὡς πρὸς τοὺς παραιτούμενους· ἀλλ' οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι πρέπει νὰ φροντίζωσιν ἀμελητέι καὶ ἐπὶ ποιῇ ἀποζημιώσεως τοῦ δημοσίου νὰ παραλαμβάνωσι εἰς τὴν κυριότητα καὶ διακατοχὴν τοῦ δημοσίου τὰ παραιτούμενα κτήματα, καὶ νὰ προκλῶσι τὰς περὶ διαθέσεως αὐτῶν διαταγὰς τοῦ Ἱπουργείου. Ἐὰν οἱ καλλιεργηταὶ τῶν κτημάτων τούτων ᾧσιν ἄλλοι παρὰ τούτους παραιτούμενους προικοκτητὰς, πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται ἵνα μὴ ἀποδώσῃσι τῷ παραιτιθέντι δικαίωμά τι.

Συνιστῶμεν ταῖς Κ. Κ. ἔφοροις καὶ ταμίαις τὴν μετὰ σκέψεως μελέτην τοῦ νόμου καὶ τῶν παρουσῶν ὁδηγίων, ἵνα μὴ προσκόπτωσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ μὴ φέρωσιν ἐνεργείας ἀτελεῖς καὶ παραπτωματικὰς, προκαλοῦσας περιττὴν ἐπάσχαλιν, διότι θέλουσιν ἐπισύρει καθ' ἑαυτῶν βαρεῖας εὐθύνας καὶ ποινὰς.

Ἀθῆναι τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1855.

210. Δ. Περί τινῶν τροποποιήσεων ἐπὶ τοῦ Ὁδηγοῦ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου.

ΘΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1830 Διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, δυνάμει τοῦ ὁποίου, τὸ μεταφρασθὲν τότε ἐγχειρίδιον τοῦ Γάλλου Σαραζίνου εἰσῆχθη, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὁδηγὸς τῆς ἀλ.η.λοιδασκτικῆς Μεθόδου, εἰς ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα, οἱ δὲ δημοδιδάσκαλοι ὀφείλουσιν ἀκολουθεῖν αὐτὸ ἀπαρεγκλίτως, ὡς τύπον καὶ κανόνα ἀπαράβατον τοῦ περὶ τὴν διδασκαλίαν τρόπου.

Ἐπειδὴ ὁ ὁδηγὸς οὗτος, καὶ τοι μετασκευασθεὶς ἐκτοτε ἐπὶ τὸ βέλτιον, καθόσον ἢ τε πείρα καὶ αἱ νεώτεροι περὶ τὴν ἀλληλοδιδασκαλίαν μεταρρυθμίσεις ἐν Εὐρώπῃ ὑπηγόρευσαν τὴν βαθμηδὸν τροποποίησιν αὐτοῦ εἰς τὰς γενομένας ἐφεξῆς δύο αὐτοῦ ἐκδόσεις, ἐκρίθη οὐχ ἥττον, κατὰ τὴν γνημοδότησιν τῆς ἐπὶ τούτῳ συστηθείσης

ἐπιτροπῆς, ἐπιδεκτικὸς τινῶν ἐστὶ βελτιώσεων, ὑπαγορευθεῖσων ἰδίῳ; ὑπὲρ τῆς περὶ τὴν γλῶσσαν ἐπιγινομένης ὁσμῆς, προόδου καὶ τῆς περὶ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας πείρας.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ ἐπόμεναι τροποποιήσεις τοῦ ἐν χρήσει Ὁδηγοῦ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου, ἐγκριθεῖσαι παρ' Ἡμῶν, τυπωθήσονται εἰς ἰδιώτερον παρᾶρτημα, ὅπερ, θεωρούμενον ὡς μέρος τοῦ Ὁδηγοῦ τούτου ἀναπόσπαστον, ἔσται ὑποχρεωτικὸν ὡσαύτως δι' ἅπαντας τοὺς δημοδιδασκάλους.

2. Τοῦ παρᾶρτηματος τούτου προσαρτηθεμένου εἰς τὸν ἐν χρήσει Ὁδηγόν, ἕκαστος τῶν δημοδιδασκάλων προμηθεύσεται ἐν ἀντίτυπον.

Ἀθήνησι, τῇ 23 Ἰουλίου 1856.

211. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

τοῦ ἐν χρήσει Ὁδηγοῦ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς Μεθόδου.

Σελ. 12. Αἱ πλάκες (τὰ ἀβάκια), ὅσας προμηθεύει εἰς τὸ σχολεῖον ὁ δῆμος προσκλῶνται (καρφώνονται) ἐπὶ τῶν ἀναλογίων ὅσας δὲ παρεκτὸς αὐτῶν φέρουσι (καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι, μετ' ἐκείνων οἱ παῖδες) δὲν καρφώνονται, ἵνα χρησιμεύσωσιν αὐτοῖς εἰς τὰς ἐν ταῖς ἡμικυκλίαις ἀσκήσεις.

Σελ. 20, 77 κλπ. Ἀντὶ τῆς λέξεως ἀτίμωτος ὅ ἂν αντικατασταθῇ ἡ λέξις μ-μ-θη ἢ μ-μφο.

Σελ. 49. Ἡ πρόσκλησις γίνεται, εἰς μὲν τὰ ἔχοντα ἑκάστην καὶ ὀλιγωτέρους μαθητάς, ὑπ' αὐτοῦ ἀμέσως τοῦ διδασκάλου, ἢ τοῦ γενικοῦ πρωτοσχόλου· εἰς δὲ τὰ πολυπληθέστερα, ὑπὸ μὲν τῶν μερικῶν πρωτοσχόλων ἢ πρόσκλησις, ὑπὸ δὲ τοῦ διδασκάλου ἢ τοῦ γενικοῦ πρωτοσχόλου, περιοδεύοντος αὐτοῦ τὰ θρανία καὶ σημειοῦτος ὀνομασί τούς ἀπόντας, ἢ ἐξέλεξις, ἥτις ἐφαρμόζεται καθ' ἑβδομάδα ἀφεύκτως καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμέραν σημειώσεων.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

Σελ. 95—98. Διὰ τὰ καλλιγραφικὰ δείγματα εἰσακτέον βαθμηδὸν ὡς ἑλληνικώτερον, τὸ στρογγύλον εἶδος τῆς γραφῆς, τὸ πλησιάζον μᾶλλον πρὸς τὰ καλὰ χειρόγραφα τοῦ II'—IV' αἰῶνος, ἄνευ τῶν βραχυγραφιῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ὁρισθῆσεται, ὅσον τάχιον, παρὰ τοῦ ἄρμυδιου ὑπουργείου τύπος καθ' ὃν τὰ νῦν ἐν χρήσει κεφαλαία γράμματα μεταβληθήσονται ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ αὐτῶν ἐπιμήκους σχήματος ἐπὶ τὸ περιφερέστερον, διδομένης παραγγελίας πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀναλόγων μεταλλίνων γραφίδων (καρδουλίων).

Σελ. 105. Αἱ ὀνομασίαι τῶν φωνηέντων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς· τὸ μὲν ι καὶ ο μένουσιν ἀπλῶς καὶ κατ' ἐξοχὴν ι ο· τὸ δὲ η προσονομάζεται μέγα, καθὼς τὸ ω μέγα· τὸ δὲ υ μένει υ φυλόν.

Σελ. 117. Τῶν λέξεων φωνή καὶ θουθήν ἀντικατασταθήτωσαν αἱ λέξεις φωνήη καὶ σὺμφωνον, ἐρμηνεύοντος ἀπαξ τοῦ διδασκάλου τὴν δύναμιν τῆς σφκ.

Σελ. 177. Γραμματικὴ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ὁρίζεται ἡ τῆς ἀρχαίας καὶ μόνῃ, συντεταγμένη ὅμως ἐπὶ τὸ ἀπλούστατον, καὶ περιέχουσα μόνους τοὺς εἰς τὸ καθαρῶς γραφόμενον καὶ λελούμενον ὕψος συνῆεις τύπους, ἐκτὸς τῶν διυκῶν, τῶν Ἀττικῶν, τῶν εἰς Mi. καὶ τῶν μήπω ἐν χρήσει ἀνωμάλων ὀνομάτων καὶ βημάτων· περιέχουσα δὲ, ἐν ὑποσημειώσεσι μὲν, ὑπὸ τὴν σελίδα ἑκάστην, νύξεις τινὰς πρὸς τὸν διδασκάλον περὶ τῆς μεταξὺ ἀρχαίου καὶ νεωτέρου ἰδιώματος ἀντιπαρθέσεως καθ' ἑκάστην δὲ κλίσιν καὶ συζυγίαν, σειρὰν φράσεων καταλλήλων πρὸς ἀσκήσιν, κατὰ τοὺς νεωτέρους ἐν Εὐρώπῃ γραμματικούς, καθὼς καὶ περὶ ἐτυμολογίας καὶ συντάξεως ὅ,τι χρησιμώτατον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, μετὰ παραθέσεως ὡσαύτως παραδειγμάτων. Ἡ Γραμματικὴ δὲ αὕτη διδάσκεται μὲν ὑποχρεωτικῶς εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν δημοτικῶν σχολείων· ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς Α'· μέχρι τῆς Η'· προαιρετικῶς, καὶ

ἐπομένως ἄνευ τύπων πρὸς ἐκμάθησιν τακτικὴν καὶ γραπτὴν, δι' ἀναπτύξεως δὲ μόνον μερικῆς τοῦ διδασκάλου (πρὸς ὁδηγίαν τοῦ ὁποίου συνταχθήσεται φυλλάδιον), καὶ κατὰ τὸν περὶ ἀναπτύξεως ἰδεῶν τρόπον ἐν γένει, καὶ τοὺς ἐπὶ τούτῳ συνταχθσομένους γραμματικοὺς πίνακας ἀπὸ δὲ τοῦ Β' ἢ τοῦ Α' (κατ' ἐκλογὴν τοῦ διδασκάλου) τμήματος τῆς Η'. ἄρχειται καὶ διαρκεῖ προβαίνουσα ἐπὶ τὸ συνθετικώτερον εἰς ἀπάσας τοῦ συνδιδακτικοῦ τὰς τάξεις ἡ γραπτὴ διδασκαλία τῆς γραμματικῆς, ἡ τῶν τύπων δηλονότι.

Σελ. 241. Ὡραι πρὸς διδασκαλίαν ὀρίζονται διὰ τὸ συνδιδακτικὸν τμήμα. εἰς σχολεῖα μὲν μὴ ἔχοντα ὑποδιδάσκαλον, τὸν χειμῶνα μία ὥρα (4—2 μ. μ.), τὸ δὲ θέρος δύο ὥραι συνεχεῖς, ὥστε νὰ μένῃ δι' ὅλον ἐν γένει τὸ σχολεῖον ἐν μέσῳ τῆς ἡμέρας· καίρὸς ἀναπαύσεως μιᾶς τοῦλάχιστον ὥρας· εἰς δὲ τὰ ἔχοντα καὶ ὑποδιδάσκαλον, δύο μὲν ὥραι τοῦλάχιστον πρὸ μεσημβρίας, δύο δὲ μετὰ μεσημβρίαν.

212. Δ. Περὶ ἐορτασίων ἡμερῶν ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 48 ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων.

Καὶ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 14 Ἀπριλίου 1834 περὶ κανονισμοῦ τοῦ φερωνόμου Ἡμῶν Πανεπιστημίου,

Καὶ τὸ κατὰ τὴν 17 Μαΐου 1851 ἐκδοθὲν ἡμέτερον διάταγμα περὶ τῶν κατὰ τὸ θέρος πανεπιστημιακῶν διακοπῶν,

Προτείναντος τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας παιδείας ὑπουργοῦ ἀποφασίσαντες διατάττομεν.

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τοῖς Γυμνασίοις καὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις, ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων διακοπῶν τῶν μαθημάτων ἐν αὐτοῖς, διὰ τῶν προειρημένων εἰδικῶν αὐτῶν κανονισμῶν καὶ Διαταγ-

μάτων, θέλουσι διακόπτεσθαι ἐτι αἱ παραδύσεις μόνον κατὰ τὰς ἐξῆς ἐορτασίμους ἡμέρας.

- 1) Τὴν πρώτην τοῦ ἔτους,
- 2) Τῶν Θεοφανείων,
- 3) Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, (7 Ἰανουαρίου)
- 4) Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν,
- 5) Τῆς Ἰπαπαντῆς,
- 6) Τοῦ ἁγίου Γεωργίου,
- 7) Τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης,
- 8) Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων,
- 9) Τοῦ ἁγίου Δημητρίου,
- 10) Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου,
- 11) Τοῦ ἁγίου Νικολάου,
- 12) Τὰς δύο ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

13) Ἀπὸ τῆς Μεγάλης Τετάρτης, ἄχρι τῆς τρίτης τῆς Διακαινησίμου περιλαμβανομένης, ἐξαιρέσει τοῦ Πανεπιστημίου ἐν ᾧ θέλουσι διακόπτεσθαι αἱ παραδύσεις δι' ὅλης τῆς Μεγάλης ἐβδομάδος καὶ τῆς Διακαινησίμου, συμφώνως πρὸς τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα ἐν τῷ Κανονισμῷ αὐτοῦ.

- 14) Τῆς Ἀναλήψεως,
- 15) Τὴν Δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ
- 16) Τὴν 25 Ἰανουαρίου, 25 Μαρτίου, 20 Μαΐου, 3 Σεπτεμβρίου καὶ 9 Δεκεμβρίου.

Ἀθῆναι τῇ 26 ἰουλίου 1856.

213. Δ. Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κληρονόμων
Δ. Νίκα κλπ. διὰ τὸ ἵπὸ τῆς προκυμαίας Πειραιῶς καταληφθὲν οἰκόμεδον αὐτῶν

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ Α. Νίκα. Σ. Βουδούρη καὶ Π. Σκουζέ.

Βασιλικὴν Δοκοῦ, Ἀθηνᾶν Βουδούρη Μαρίαν Πάλλην, Ἑλένην Κ. Γενοθέλη, Ἰωάννην Βουδούρη, Δημήτριον Βουδούρη, Γεώργ. Σκουζέν. Ἀθηνᾶν Βενιζέλου, Ξενοφάν Βρυζάκη, Πηγὴν Πομερέτου, Σπυρίδωνα Σκουζέν, καὶ Δρακούλαν Καστόρχην ἰδιοκτήτας τοῦ κατὰ τὴν πόλιν Πειραιῶς περὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ

μένου παραθαλασσίου γηπέδου, περιέχον-
τος ἐπιφάνειαν 2282 τεκτονικῶν τετρά-
γων πήξεων, καταληφθέντος ὑπὸ τῆς
προχυμαίας τῆς πόλεως ταύτης, παρχω-
ρεῖται λόγῳ ἀποξημιώσεως, κατὰ τοὺς
ἡρώς τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1835 Ἡμε-
τέρου Διατάγματος. τὰ ἐπόμενα οἰκόπεδα
ἀποτελοῦντα ὁμοῦ τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν
τῶν 2282 πήξεων.

α) Τὸ κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ ἁγίου
Νικολάου κείμενον παραθαλάσσιον ἐθνικὸν
οἰκόπεδον, τὸ ἀποτελοῦν τὸ τετράγωνον
ἐπ' ἀριθ. 1. τοῦ σχεδίου Πειραιῶς περιέ-
χον ἐπιφάνειαν 2006 τετρ. τεκτονικ. πῆ-
ξεων.

β) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 468 ἐθνικὸν οἰκόπε-
δον, τὸ πρὸς τὴν πλατεῖαν Βαρβάκη κεί-
μενον καὶ ἀποτελοῦν τὴν Αὐτικομεσημερι-
νὴν γωνίαν τοῦ τετραγώνου 79 τοῦ σχε-
δίου Πειραιῶς, περιοριζόμενον εἰς ἐπιφά-
νειαν 276 τεκτονικῶν τετραγωνικῶν πῆ-
ξεων.

Ἀθῆναι, τῇ 4 Αὐγούστου 1856.

214. Ν. Περί συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν
τοῦ ὑπὸ τῶν ληστῶν φονευθέντος ὑπολο-
χαγοῦ τῆς φάλαγγος 1. Μέγα

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὴν Θεοφάνην χήραν τοῦ κατὰ
τὴν 42 Ἰουλίου τ. ε. πεσόντος μαχομένου
κατὰ τῶν ληστῶν ὑπολοχαγοῦ τῆς 1ης
τετραρχίας τῆς φάλαγγος Ἰωάννου Μέγα
καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ, Παναγιώτην
ἑτῶν 16, Νικόλαον ἑτῶν 14 καὶ Γεώρ-
γιον ἑτῶν 12, χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημο-
σίου ταμείου σύνταξις μηνιαία ἐκ δραχ.
διακοσίων, ἀριθ. 200.

2. Ἡ σύνταξις θέλει χορηγεῖσθαι ἐν
ὅσῳ ἡ χήρα μένει εἰς τὴν χρεῖαν τῆς,
καὶ μέχρις οὗ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐνηλικιωθῶσι
συμπληρώσαντες τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας
τῶν.

3. Ἐάν ἡ χήρα ἀποβιώσῃ, ἡ συνάφη
δεύτερον γάμον, ἡ χορηγουμένη μηνιαία
σύνταξις ἐλαττοῦται κατὰ δραχμὰς ἐξή-
κοντα πέντε. Ἐνηλικιωθέντος δὲ, ἡ πρὸ
τῆς ἐνηλικιότητος, ἀποβιώσαντος ἐκάστου

τῶν υἱῶν, ἐλαττοῦται ἡ σύνταξις ὡσαύ-
τως κατὰ δραχμὰς τεσσαράκοντα πέντε.

4. Ἐάν διαταχθῇ ἵνα γένηται ἡ ἐκ-
παίδευσίς τινος τῶν υἱῶν τούτων δαπάνη
τοῦ δημοσίου, τότε τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου
ὑπὲρ αὐτοῦ δαπανώμενα θέλουσι συμψη-
φίσεσθαι πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς συν-
τάξεως προσδιορισθεῖσαν διὰ τοῦ ἀνωτέ-
ρου 3 ἄρθρου μερίδα αὐτοῦ. Ἄν ταῦτα δὲ
ᾗναι ὀλιγώτερα τῆς μερίδος ταύτης, τότε
θέλει ἀποδίδεσθαι κῦτῳ τὸ διαφέρον.

Ἀθῆναι, τὴν 18 Αὐγούστου 1856.

215. Α. Περί εὐθυγραμμίσεως διαφόρων ὁδῶν
τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν τῶν ὁ-
δῶν Περικλέους ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ρόμβης μέχρι
τῆς ὁδοῦ τῶν Μουσῶν, Καλαμίδος, ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ ἁγίου Δημητρίου μέχρι τῆς ὁδοῦ
Ἀθηνᾶς, Μνῃσικλέους, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἀν-
δριανοῦ μέχρι τῆς τοῦ Πρωταγείου, Πρω-
τογένους ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Μισοῦλη μέχρι τῆς
ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, Ἐλεούσης ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
Πρωτογένους μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, Κα-
κουργιοδικείου, ὡσαύτως καὶ τῶν δύο ἀ-
νωτέρω ὁδῶν, ἐξ ὧν ἡ μὲν φέρει ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ Πρωτογένους εἰς τὴν ὁδὸν Παλλάδος,
ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Κακουργιοδικείου εἰς
τὴν ὁδὸν Μισοῦλη.

Ἡ εὐθυγράμμησις αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ
κατὰ τὰ εἰδικὰ διαγράμματα τῶν ὁδῶν
τούτων τὰ φέροντα τὴν Ἡμετέραν ἐπικύ-
ρωσιν.

Ἀθῆναι, τὴν 28 Ἰουλίου 1856.

216. Α. Περί τοῦ πληρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου
ἡ Βασιλισσῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ λαβόντες ὑπ'
ὄψιν τὸ ἀπὸ 10 Ἰουλίου τ. ε. Ἡμέτερον
Διάταμα περὶ προσωρινῆς συστάσεως ἀτ-
μοπλοικῆς συγκοινωνίας, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάττομεν.

Α'. Τὸ πλήρωμα τοῦ ταχυδρομικοῦ ἀτ-
μοπλοίου, ἡ Βασιλισσὰ τῆς Ἑλλάδος θέλει
σύγκεισθαι ἐπὶ τοῦ παρόντος.

1) Ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ μὲ μνησιαῖον μισθὸν κανονισθεσόμενον δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος.

2) Ἐξ ἑνὸς φροντιστοῦ μὲ μνησιαῖον μισθὸν μέχρι δραχ. 100.

3) Ἐξ ἑνὸς ναυκλήρου μὲ μνησιαῖον μισθὸν μέχρι δραχ. 400 καὶ ἑνὸς ὑποναυκλήρου μέχρι δρ. 80.

4) Ἐκ δύο μηχανικῶν, τοῦ μὲν πρώτου μὲ μνησιαῖον μισθὸν δραχ. 450, τοῦ δὲ δευτέρου δραχ. 310.

5) Ἐξ ἑνὸς ναύτου ἁ. τάξεως, βοηθοῦντος τὸν φροντιστὴν καὶ εἰς γραφικὴν ἐργασίαν, μὲ μνησιαῖον μισθὸν δραχ. 65 καὶ ἑνδεκα ἑτέρων μὲ μνησιαῖον μισθὸν 45—50 δραχμῶν.

6) Ἐξ ἑνὸς ξυλουργοῦ μὲ μνησιαῖον μισθὸν μέχρι δραχ. 70.

7) Ἐξ ἑνὸς τροπιστοῦ ὡσαύτως.

8) Ἐκ τεσσάρων θερμαστῶν μὲ μνησιαῖον μισθὸν μέχρι δραχ. 75.

9) Ἐκ δύο ἐπὶ τῶν γαιανθράκων, μὲ μνησιαῖον μισθὸν μέχρι δραχ. 45 καὶ

10) Ἐκ δύο ὑπηρέτων μὲ μνησιαῖον μισθὸν δραχ. 50.

Β'. Χορηγοῦνται λόγῳ τροφῆς, εἰς μὲν τὸν Διευθυντὴν δραχ. δύο, εἰς τὸν φροντιστὴν δραχ. 175, εἰς τὰ λοιπὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος δραχ. 124 ἡμερησίως καὶ εἰς τοὺς μηχανικοὺς ἀνά δραχ. 65 μνησιαῖως. ὁ δὲ τρόπος τῆς προμηθείας καὶ τὸ ποσὸν τῆς τροφῆς κανονίζεται δι' ὑπουργικοῦ κανονισμοῦ.

Γ') Εἰς μὲν τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνατίθεται τὸ καθήκον τοῦ παραλαμβάνειν ἀπὸ τοὺς φορτωτάς καὶ παραδίδειν εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα τὰ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου μετακομιζόμενα ἐμπορεύματα καὶ ἰδιωτικὰ χρηματαδόματα, καθὼς καὶ τὰ δι' αὐτοῦ στελλόμενα δημόσια χρήματα εἰς ὅντινα ἤθελε διαταχθῇ παρὰ τῆς παραδιδούσης αὐτὰ ἀρχῆς.

Εἰς δὲ τὸν φροντιστὴν α) τοῦ παραλαμβάνειν καὶ ἐξελέγχειν τὰ εἰσιτήρια β) τοῦ εἰσπράττειν τὸν ναῦλον διὰ τὰ περιπλέον τοῦ κανονισθέντος θάλας εὐρεθόμενα πράγματα τῶν ἐπιβατῶν γ) τοῦ

παραλαμβάνειν καὶ παραδίδειν τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλους καὶ δ) τοῦ φροντίζειν περὶ τῆς καθαριότητος τῶν κλινῶν διὰ τοὺς ἐπιβάτας τῆς ἁ. καὶ β. θέσεως, περὶ τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοῦ ἐπιβάτας καὶ τοῦ φωτισμοῦ τῶν δωματίων, ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν.

Ἀθῆναι τὴν 27 Ἰουλίου 1856.

217. Δ. Περὶ εὐθυγραμμήσεως τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους.
ΘΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγραμμῆσιν τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους κατὰ τὰ συνυποβληθέν διάγραμμα τῆς ὁδοῦ ταύτης τὸ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἀθῆναι τὴν 4 Αὐγούστου 1856.

218. Δ. Περὶ εὐθυγραμμήσεως διαφόρων ὁδῶν.
ΘΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν πρῶτον τὴν κατὰ ἐξ Β. πῆχους διαπλάτυνσιν τῆς Ἑρμαῖκῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς τῆς οἰκίας τοῦ Τράϊμπερ πλατείας τῶν ἁγίων Ταξιαρχῶν μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ Γεωργίου Νήμα, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ εἰρημένη ὁδὸς ἐξακολουθεῖ κατὰ τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς πλάτος, δεύτερον, τὸν σχηματισμὸν μικρᾶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης πλατείας καθ' ἃ μέρος ἀπολήγουσιν αἱ ὁδοὶ Καραϊσκάκη, Ἡένης καὶ ἁγίου Φιλίππου.

Αἱ εἰς τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον τῆς πρωτευούσης εἰρημέναι μεταδολαί θέλουσιν ἐκτελεσθῇ κατὰ τὸ συνυποβληθέν, καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν διάγραμμα.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Αὐγούστου 1856.

219. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ πλατείας κατὰ τὴν ἁγίαν Εὐφροσύνην.
ΘΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν σχηματισμὸν τῆς περὶ

ἡν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Εἰρήνης πλα-
τείας κατὰ τὰς γραμμάς τοῦ συνυποβλη-
θέντος καὶ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπι-
βύρσιν διαγράμματος.

Ἀθῆναι τὴν 12 Αὐγούστου 1856.

20. Δ. Περὶ εὐθυγραμμήσεως τῆς πλατείας
Ψυχρῆς.

ΘΘΟΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν τῆς
πλατείας Ψυχρῆς κατὰ τὴ συνυποβληθε-
ναι φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπιβύρσιν δι-
αγράμματος.

Ἀθῆναι τὴν 16 Αὐγούστου 1856.

21. Ν. Περὶ παραχωρήσεως κτημάτων ἀξίας
12,000 δραχ. ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς τὸν Ὀ-
θωμανὸν Γιούπην Ντριτζάκον καὶ τὴν σύ-
ζυγόν του Φατμέ Μπαλάνα.

ΘΘΟΝ κλπ.

1. Ἐκ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι ἀκινήτων
κτημάτων τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀ-
ρκετικῶς ἀνηκόντων τῷ Ὀθωμανῷ Γιούπη
τριτζάκω καὶ τῇ συζύγῳ αὐτοῦ Φατμέ
Μπαλάνα, περιελθόντων δὲ συνεπείᾳ τῆς
ἐκ τοῦ πολέμου κατακτήσεως εἰς τὴν
υἰοσύνην τοῦ δημοσίου, καὶ μήπω διατε-
θέντων, παραχωρηθήσεται δωρεάν αὐτοῖς
ἕως ἀξίας δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν.

2. Ἡ ἐξέλεγχξις τοῦ πρὸ τῆς ἐπανα-
στάσεως ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων κτημά-
των ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δικαιώ-
ματος τῶν Ὀθωμανῶν, περὶ ὧν εἴρηται,
καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ παραχωρητέου
ὅσοις μέρους τῶν τοιούτων κτημάτων
μεργηθήσεται κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ νε-
κρῶν νενομισμένας διατάξεις.

Ἀθῆναι τὴν 8 Αὐγούστου 1856.

22. Ν. Περὶ κατασκευῆς αἰμασιᾶς εἰς τὸν
δῆμον Γαυρίου τῆς νήσου Ἄνδρου.

ΘΘΟΝ κλπ.

1. Παραχωροῦνται δωρεάν τῷ δήμῳ
Γαυρίου τῆς νήσου Ἄνδρου τὰ πρὸς ἀρι-
στεράν τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος ὑποθαλάτ-
τια τεμμάχια ἐθνικῆς γῆς, περιεχόμενα
ἐκτὸς τοῦ νῦν ὁρίου τῆς θαλάσσης καὶ
τῆς νέας οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἐν ταῖς τε-
τραγώνοις Δ καὶ Ε τοῦ σχεδίου, συνιστά-

μενα ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 2,180 πε-
ρίπου, ἐπὶ τῷ ὄρῳ τῆς ὑπὸ τοῦ δήμου
χερσώσεως αὐτῶν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν
ἔτων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος
νόμου.

2. Τὰ εἰς τὴν αὐτὴν κατῆγορίαν μετὰ
τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπαγόμε-
να τεμμάχια τῶν τετραγώνων Α Β καὶ Γ
συνιστάμενα ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 412
περίπου παραχωροῦνται δωρεάν τοῖς ἰδιο-
κτηταῖς τῶν παρακειμένων οἰκοπέδων,
διανεμηθησόμενα αὐτοῖς ἀναλόγως τοῦ
μετώπου ἐκάστου οἰκοπέδου ἐπὶ τῷ ὄρῳ
τῆς χερσώσεως αὐτῶν, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους
ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νό-
μου.

3. Ἐὰν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2
προθεσμίαι παρέλθωσι, μὴ τελεσθεῖσιν
τῶν χερσώσεων, ὅτε δῆμος Γαυρίου καὶ
οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἰδιοκτῆται ὑποχρεοῦν-
ται εἰς τὴν κατ' ἐκτίμησιν πληρωμὴν
τῶν γαιῶν τούτων ὅσποτε λάβωσι χρεῖαν
τῆς ἀνακτήσεως αὐτῶν.

4. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ
τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ
δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος
νόμου.

Ἀθῆναι τὴν 9 Αὐγούστου 1856.

224. Δ. Περὶ τῆς ἀπὸ τὰ δημόσια ταμεῖα
προκαταβολῆς μισθῶν τῶν δημοδιδασκάλων.

ΘΘΟΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 12 Ἰουλίου
1856 περὶ πληρωμῆς τῶν δημοδιδασκά-
λων Νόμον ΤΑΗ' ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν
Ἡμετέρων Ἰπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσα-
μεν καὶ διατάττομεν.

1. Οἱ εἰς βάρος τῶν δῆμων μισθοὶ
τῶν δημοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκα-
λιστῶν, οἱ περιεχόμενοι ἐν τοῖς ψηφίζο-
μένοις ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δῆμων νόμου προϋ-
πολογισμοῖς, προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ
δημοσίου ταμεῖου τῆς ἀρμοδίας ἐπαρχίας,
δυνάμει χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδι-

δομένων υπό τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς υπό τὸν τίτλον α δημοτικαὶ προκαταβολαὶ ἢ καὶ ἐχόντων τὸν τύπον δημοτικῶν ἐνταλμάτων.

Τὰ ἐνταλματα ταῦτα ἐγγράφονται ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμίων εἰς ἰδιαιτέρην ἐν τῷ καθολικῷ βιβλίῳ μερίδα ὑπὸ τὸν μνησθέντα τίτλον.

2. Τὴν 27 ἐκάστου μηνὸς οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι υποβάλλουσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχὴν διπλὴν καταστάσιν τῶν παρ' αὐτῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ μηνὸς πληρωθέντων ἐνταλμάτων, πρὸς ἃ καὶ τὰ ἐξοφληθέντα ἐντάλματα μετὰ τῶν ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων τῶν δημοδιδασκάλων. Ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐξελέγξῃ ἀμέσως τὰς πληρωμὰς, καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ταμίαν ἐντὸς τῆς 30 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ βραδύτερον τὴν μίαν τῶν καταστάσεων τεθεωρημένην, βεβαιοῦσα ἐπ' αὐτῆς ὁλογράφως τὴν πληρωθεῖσαν ποσότητα.

Τὰς καταστάσεις ταύτας υποβάλλουσιν οἱ ταμίαι εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον μετὰ τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν των ὡς ἀντίτιμα, ἀλλὰ δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορὰς.

3. Ἐκαστος ἐπαρχιακὸς ταμίης ὀφείλει ὑπ' εὐθύνην του νὰ εἰσπράξῃ ἐκ τῶν πρώτων εἰσπραχθέντων εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διέθυνσιν του ταμείου δημοτικῶν παρακαταθηκῶν τὰ πληρωθέντα, ἐκδίδων τακτικὸν γραμμάτιον παραλαβῆς ὑπὸ τὸν τίτλον α Απόληψις δημοτικῶν προκαταβολῶν ἢ τὰ τοιαῦτα γραμμάτια παραδίδονται τῷ ἀνηκόντι δημοτικῷ εἰσπράκτορι, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸ προσῆκον διπλότυπον ἀποδεικτικὸν εἰσπράξεως διὰ τὰ ἐξαργυρούμενα γραμμάτια δημοτικῶν παρακαταθηκῶν. Τὰ διπλότυπα ταῦτα ἀποδεικτικὰ τῶν δημοτικῶν εἰσπρακτῶρων προσαρτῶνται εἰς τὰ ἐξαργυρούμενα γραμμάτια δημοτικῶν παρακαταθηκῶν.

4. Απαγορεύεται εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίαις ἢ πρὸς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας ἀπόδοσις δημοτικῶν παρακαταθηκῶν, πρὶν τῆς συμπληρώσεως ἀκεραίου τοῦ ἐτησίως ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ μι-

σθοῦς τῶν δημοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκαλιστῶν, κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1850 περὶ τακτικῆς πληρωμῆς μισθῶν τῶν δημοδιδασκάλων ἰσχύοντος Ἡμετέρου Διατάγματος. Πρὶν τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν ἐγκαίρως νὰ γνωστοποιῶσιν ἐγγράφως τοῖς ἐπαρχιακοῖς ταμίαις τὰ εἰς ἕκαστον ἐγκειμένην δημοτικὸν προϋπολογισμὸν σημειούμενα· πιστώσεις διὰ μισθοῦ δημοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκαλιστῶν.

Τὰς εἰδοποιήσεις ταύτας τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἐγγράφουσιν οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἐν ἰδιαιτέρῳ διὰ τὰς δημοτικὰς προκαταβολὰς βιβλίῳ, καὶ μετὰ ταῦτα παραπέμπουσιν αὐτὰς εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πρὸς ἐγγραφήν.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀπορρίπτει εἰς βάρος τοῦ ταμίου πᾶσαν ἀπόδοσιν δημοτικῆς παρακαταθήκης γενομένην πρὶν τῆς συμπληρώσεως τῆς διὰ τὴν δημοδιδασκαλίαν ἀπαιτουμένης ἐτησίως ποσότητος.

5. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον βιβλίον τῶν δημοτικῶν προκαταβολῶν πρέπει νὰ ᾔηται μονογεγραμμένον καὶ ἡριθμημένον ἀπὸ τὴν διοικητικὴν ἀρχήν. Χρησιμεύει ὡς μέσον ἐλέγχου τοῦ τε ταμίου καὶ τῆς ὥς πρὸς τὸν προτεκείμενον σκοπὸν δημοτικῆς διαχειρήσεως καὶ κατὰ περιόδους ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουσιν ἐγγράφεσθαι κατὰ μερίδας αἱ διὰ τὴν δημοδιδασκαλίαν ἐγκειμένην πιστώσεις ἑκάστου δήμου, αἱ ἀπέναντι τούτων γενόμεναι ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμίου προκαταβολαί, τὰ ἐκ τῶν προκαταβολῶν τούτων εἰσπραχθέντα, αἱ εἰσπραχθεῖσαι εἰς τὸ ταμεῖον δημοτικαὶ παρακαταθηκαί, καὶ αἱ ἀποδόσεις αὐτῶν εἰς τοὺς οἰκείους δημοτικούς εἰσπράκτορας.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργείων θέλει κανονίσαι τὸν τύπον καὶ τὸν μῆγανισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ βιβλίου τούτου.

6. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου λογιστικοῦ ἔτους ἡ ἐντεταλμένη τὰς περὶ τῶν ὁ λόγος δημοτικῶν προκαταβολῶν διοικητικὴ ἀρχή

πέμπει πρὸς τοὺς δημάρχους ἀκριβῆ κα-
τάστασιν τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐνταλ-
θεισῶν ὑπ' αὐτῆς προκαταβολῶν, ἢ κατὰ-
στασις δ' αὕτη συνοδεύεται μὲ τὰ κατὰ
τὸ 2 ἄρθρον ἐξωφλημένα ἐντάλματα ἐπὶ
τῇ βράσει τῆς καταστάσεως ταύτης ὀφεί-
λει ὁ δήμαρχος νὰ ἐκδώσῃ ἐπ' ὀνόματι
τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος τὸ προσήκον
χρηματικὸν ἐντάλμα, πρὸς δικαιολόγησιν
τῶν λογαριασμῶν του· εἰς τὸ ἐντάλμα
τοῦτο ἐπισυνάπτονται ὡς δικαιολογητικά
ἢ τε κατάστασις καὶ τὰ τῶν προκατα-
βολῶν ἐξωφλημένα ἐντάλματα τῆς διοι-
κητικῆς ἀρχῆς.

7. Ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ ὀφείλει
νὰ πληρώσῃ ἀμέσως τὸ ἔλλειπον εἰς τὸ
ἐπαρχιακὸν ταμεῖον λαμβάνων τακτικὸν
γραμμάτιον ὑπὸ τὸν ἐκτεθέντα τίτλον
ἐκπλήψεως δημοτικῶν προκαταβολῶν.

Ἐὰν ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ δὲν πλη-
ρώσῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο, ὁ ἐπαρχιακὸς
ταμίας προβαίνει οἰκοθεν κατὰ τὸ 2 ἄρ-
θρον τοῦ νόμου εἰς κατάσχεσιν τῶν λοι-
πῶν δημοτικῶν ἐσόδων τοῦ δήμου· τὸ μέ-
τρον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τοῦ δη-
μοτικοῦ εἰσπράκτορος πρέπει νὰ ᾖ τὸ
ἔσχατον πάντων, καὶ τότε μόνον νὰ ἐ-
φαρμόζεται, ὅταν ἀποδεδειγμένως τὰ
λοιπὰ καταδιωκτικὰ μέσα, κατὰ προτί-
μησιν ἐφαρμοστέα, ἀποβῶσιν ἄνευ ἀπο-
τελέσματος. Ἄνευ δὲ συνεννοήσεως μετὰ
τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ συναινέσεως
δὲν θέλει ἀπευθύνεσθαι ὑπὸ ταμίου αἰτη-
σις προσωπικῆς κρατήσεως δημοτικοῦ εἰσ-
πράκτορος διὰ τὰ τοιαῦτα χρέη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουλίου 1856.

224. Ν. Τ. Α'Ε'. Περὶ ἐκτελέσεως τῆς Μεταξὺ
Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τῆς
Τοσκάνης συνθήκης περὶ ἐμπορίου καὶ
ναυτιλίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.
Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 10 (22) Ἀπριλίου 1856
κλειθεῖσα μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ
Μεγάλου Δουκάτου τῆς Τοσκάνης ἐν

Φλωρεντίας Συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ
ναυτιλίας, συγκειμένη ἐξ ἄρθρων εἴκοσι ὀ-
κτώ θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βου-
λῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σή-
μερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκ-
δοθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι τὴν 3 Ἰουλίου 1856.

ΟΘΩΝ κλπ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει,
ὅτι συναφθείσης τὴν (22) Ἀπριλίου 1856
μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατο-
ρικῆς καὶ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Με-
γάλου Δουκὸς τῆς Τοσκάνης συνθήκης ἐμ-
πορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον
ἔπεται.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς
Ἑλλάδος καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ καὶ
Βασιλικὴ Ὑψηλότης ὁ Ἀρχιδουξ Μέγας
Δουξ τῆς Τοσκάνης, ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου
νὰ συσφίξωσι τὸν σύνδεσμον τῆς μετὰξὺ
Ἑλλάδος καὶ Τοσκάνης εὐτυχῶς ὑφιστα-
μένης φιλίας καὶ νὰ ἐπαυξήσωσι τὰς με-
ταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἐμπορικὰς σχέ-
σεις, ἀπεφασίσαν νὰ συνομολογήσωσι Συν-
θήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώ-
ρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίου Αὐτῶν.

Ἡ μὲν Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς
τῆς Ἑλλάδος τὸ Κύριον Κωνσταντῖνον
Τοσίτσαν, Γενικὸν Αὐτοῦ Πρόξενον ἐν Το-
σκάνῃ, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ
Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος,
φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Νισσᾶν Ἰφτι-
χάρ τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ δὲ Αὐτοκρατορικὴ καὶ Βασιλικὴ
Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ Ἀρχιδουξ Μέγας Δουξ
τῆς Τοσκάνης τὴν Αὐτοῦ ἐξοχότητα τὸν
Κ. Ἰωάννην Βαλδασερῶνην, ἱππότην τοῦ
ἐπισήμου καὶ στρατιωτικοῦ τάγματος τοῦ
Ἁγίου Στεφάνου Πάππα καὶ μάρτυρος, Με-
γαλόσταυρον καὶ μέγαν σφραγιδοφόρακα τοῦ
τάγματος τῆς Ἀξίας ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ
Ἁγίου Ἰωσήφ, Μεγαλόσταυρον τοῦ Αὐ-
τοκρατορικοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου
τῆς Αὐστρίας, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασι-
λικοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Ἰαννουαρίου τῆς

Νεαπόλεως, Μεγαλόσταυρον φέροντα τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ ἱεροῦ στρατιωτικοῦ τμήματος τῶν ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου τῆς Σαρδηνίας, Μεγαλόσταυρον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Γαλλικοῦ τμήματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, Μεγαλόσταυρον τοῦ Παππικοῦ τοῦ Πίου τμήματος καὶ ἐκείνου ἐπίσης τοῦ Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου, Γερουσιαστὴν Μεγαλόσταυρον τοῦ ἱεροῦ Ἀγγλικῆς Αὐτοκρατορικοῦ Κωνσταντινιανῶν τμήματος τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆς Πάρμας καὶ Μεγαλόσταυρον ἐκείνου τοῦ ἁγίου Λουδοβίκου ἐπίσης τῆς Πάρμας, Μυστικὸν Σύμβουλον τοῦ Κράτους, τῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Θαλαμηπόλον τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τῆς Τοσκάνης, Πρόεδρον τοῦ ὑπουργείου, Ὑπουργὸν Γραμματείας τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ προσωρινὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸν, οἵτινες πληρεξούσιοι, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

1. Ὑπάρχει πλήρης ἐλευθερία ἐμπορίας τε καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων ἢ πολιτῶν τῶν ὅω ἐπικρατειῶν. Ἐπομένως οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς Τοσκάνης καὶ οἱ Τοσκάνοι ἐν Ἑλλάδι δύνανται νὰ ὁδοιπορῶσι, διαμένωσι καὶ διακατέχωσι, ἐν εἴδει ἰδιοκτησίας, ἢ ὑφ' οἰονδήποτε ἄλλον τίτλον, οἰκίας καὶ ἑτέρα ἀκίνητα κτήματα οἰουδήποτε εἶδους, καὶ νὰ ἐξασκῶσι ἐλευθέρως εἰς τοὺς λιμένας εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς πᾶν ἕτερον μέρος ἐκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν πᾶν εἶδος βιομηχανίας ἢ ἐμπορίου, οὗ ἡ ἐξάσκησις ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ἰθαγενεῖς.

Εἴτε δὲ ἀποκασταθῶσι ἐν ταῖς ἐπικρατείαις ταύταις, εἴτε προσωρινῶς παρεπιδημῶσι ἐν αὐταῖς ἢ τέλος διαβατικῶς διέρχονται δι' αὐτῶν ὡς Πράκτορες ἐμπορικοὶ ἢ ὁδοιποροῦντες ὑπάλληλοι ἐμπορικῶν καταστημάτων (commissi vo-

yagers), δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι, λόγω τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν, εἰς συνεισφοράς, τέλη, φόρους ἐπιτηδευμάτων ἢ δασμοὺς, οἷαςδήποτε ὀνομασίας, ἄλλους ἢ ἀνωτέρους τῶν εἰσπραττομένων παρὰ τῶν Ἰθαγενῶν.

Κατὰ ταῦτα, πᾶν προνόμιον, πᾶσα ἐπίτρεξις, πᾶν πλεονέκτημα οἰουδήποτε εἶδους, τοῦ ὁποίου ἀπολαύουσιν ἢ θέλουσιν ἀπολαύσει ὡς πρὸς τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν καὶ περὶ τὴν χονδρικὴν ἢ λιανικὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἐκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν θέλουσιν εἶσθαι κοινὰ καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους ἢ πολίτας τῆς ἑτέρας.

2. Οἱ ὑπήκοοι ἢ πολῖται ἐκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν συμμορφούμενοι μὲ τοὺς ἐγγωρίους γενικοὺς νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις θέλουσι καθ' ἅπαντα ἀπολαύει τῆς αὐτῆς προστασίας, ἥς καὶ οἱ Ἰθαγενεῖς. Αἱ κατοικίαι, αἱ ἀποθήκαι αὐτῶν καὶ πᾶν τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνήκον θέλουσιν εἶσθαι ἀπαρενόχλητα κατὰ τοὺς ἐγγωρίους νόμους· δὲν θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι εἰς ἐπισκέψεις καὶ ἐρεῦνας κακωτικὰς καὶ παρανόμους, οὐδὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐξέτασις ἢ ἐπιθεώρησις αὐθαίρετος τῶν διωγμῶν, ἐγγράφων καὶ ἐμπορικῶν αὐτῶν λογαριασμῶν, εἰμὴ συνεισέξω νομίμων πράξεων τῶν ἀρμοσίων δικαστηρίων.

Οἱ κάτοικοι ἢ ὑπήκοοι ἐκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν θέλουσιν ἔχει ἐλευθερίαν πρόσδοτον εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ἐξάσκησιν ἢ ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, δυνάμενοι ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μεταχειρίζονται δικηγόρους, δικογράφους καὶ πράκτορας οἷαςδήποτε τάξεως, οὓς ἠθελον θεωρήσει καταλλήλους, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται καθὼς ἀλλοδαποὶ, εἰς δικτυώσεις, δικαιώματα καὶ ἀποζημιώσεις ἄλλα ἢ μεγαλύτερα τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ὁμοίας περιστάσεις εἰς τοὺς Ἰθαγενεῖς, ἐξαιρουμένης τῆς ἐγγυήσεως τῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *judicatum soni* γνωστῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς

οὗ νόμοι ἐκατέρως τῶν ἐπικρατειῶν ἀπαί-
τουσιν αὐτὴν ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

3. Οἱ πολῖται ἢ ὑπῆκοοι ἐκατέρως τῶν
ἐπικρατειῶν ἀπαλλάττονται πάσης προ-
σωπικῆς ὑπηρεσίας εἴτε ἐν τῷ στρατῷ τῇ
ζῆτραι ἢ τῆς θαλάσσης, εἴτε εἰς φρουράς
ἢ ἐθνοφυλακὰς τῆς ἐτέρας. Δὲν θέλουσιν
ὑπόκεισθαι εἰς καταναγκαστικά δάνεια,
οὐδ' εἰς ἄλλην τινὰ ἐκτακτον συνεισφοράν,
ἐκτὸς ἂν ᾧσιν αὐταὶ γενικαὶ καὶ διὰ νό-
μου ἐπιβεβλημένοι. Τέλος δὲν δύνανται
νὰ υποχρεωθῶσιν ἐπ' αὐτοῖς προφάτει,
εἰς ἀπότισιν ἄλλων τελῶν ἢ φόρων βα-
ρυτέρων ἢ διαφόρων τῶν ἐπιβαλλομένων
ἢ ἐπιβληθησομένων εἰς τοὺς ἴθα εὐεῖς.

4. Τὰ πλοῖα τῶν πολιτῶν ἢ ὑπηκόων
τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν δὲν δύ-
νυνται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς διακώλυσιν
τινὰ (embargo), οὐδὲ νὰ διακρατηθῶσιν
οἱ ὑπῆκοοι οὗτοι ἢ τὰ φορτία ἢ τὰ ἐμπι-
ρεύματα αὐτῶν ἢ τι ἄλλο ἀνήκον εἰς αὐ-
τοὺς, πρὸς ἀποσταλὴν τινὰ πολεμικὴν
οἰκονομικὴν ἢ δι' οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν
τῆς ἐτέρας. Ἐνὶ λόγῳ, ἀμφοτέραι αἱ Δυ-
νάμεις συμφωνοῦσι καὶ ὑπόσχονται ἀμοι-
βαίως νὰ ἐξαφαιρίζωσιν, εἰς ἀπάσαις τὰς
περιπτώσεσιν, εἰς τοὺς πολῖτας ἢ ὑπηκόους
τῆς ἐτέρας αὐτῶν, τοὺς κατοικοῦντας ἐν
τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἐπικρατείᾳ, τὴν ἰδιοκτη-
σίαν καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐλευθε-
ρίαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ
εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν ὑπηκόους ἢ πολῖτας
ἢ τοὺς ὑπηκόους τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων
ἐθνῶν.

5. Οἱ πολῖται ἢ ὑπῆκοοι ἀμφοτέρων
τῶν ἐπικρατειῶν δύνανται, κατὰ τὸ δο-
κοῦν αὐτοῖς καὶ ἐν πάτῃ ἐλευθερία, νὰ
μεταβιβάσωσι τὴν ἰδίαν περιουσίαν καὶ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν
ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἐτέραν χωρὶς νὰ ὑπό-
κεινται, λόγῳ τῆς μεταφορᾶς ταύτης,
εἰς ἐκτακτον τέλος ἢ δα μὲν οἰονδήποτε.

Τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δι-
καίωμα (droit de détraction) τὸ εἰς
στραττόμενον πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ
συντακτικοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἢ τῆς ἐκτὸς
τοῦ Βασιλείου μεταβιβάσεως κληρονομιῶν

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

ἢ ἄλλων πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς ἐλ-
λοδαπούς, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν
Ἑλλάδι ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλων
ὑπαρχόντων, ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους ἢ
πολίτας Τοσκάνους.

Ἀμοιβαίως δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς
τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα, ὡς ὀρίζεται
ἂνωτέρῳ, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν τῇ
ἐπικρατείᾳ τῆς Τοσκάνης ἐπὶ τῶν κληρο-
νομιῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων, ἀνηκόν-
των εἰς πολῖτας ἢ ὑπηκόους Ἑλλήνας.

6. Οἱ πολῖται ἢ ὑπῆκοοι ἀμφοτέρων
τῶν ἐπικρατειῶν δύνανται ἐλευθέρως νὰ
διαθέτωσι κατὰ τὸ συμφέρον αὐτοῖς, διὰ
πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρεᾶς, διαθήκης
ἢ δι' οἰονομήποτε ἄλλου τρόπου ἅπαντα
τὰ ἐν ἐκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν κτήματα
αὐτῶν.

Ἐπίσης δύνανται ν' ἀποκτήσωσι δι' οἰ-
ονομήποτε τῶν προμνησθέντων τρόπων
κτήματα, κείμενα ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν ἐπι-
κρατειῶν ἢ καὶ νὰ κληρονομήσωσι τὰ ἀνευ
διαθήκης περιελθόντα αὐτοῖς· αἱ οὕτω κα-
ταστάσεις ἰδιοκτηταί, κληρονόμοι ἢ κλη-
ροδόχοι δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς ἀπό-
τισιν κληρονομικῶν τελῶν ἢ δικαιωμάτων
ἢ ἄλλων βαρυτέρων τῶν εἰς αὐτάς τὰς πε-
ριστάσεις πληρωτέων παρὰ τῶν ἰθαγενῶν.

7. Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα προσορμιζό-
μενα κενὰ ἢ μὲ φορτίον εἰς τοὺς λιμένας
τῆς Τοσκάνης καὶ ἀμοιβαίως τὰ Τοσκανι-
κὰ πλοῖα κενὰ ἢ μὲ φορτίον προσορμιζό-
μενα εἰς τινὰ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος,
θέλουσιν ἀπολαύει, κατὰ τε τὴν ἀφίξιν,
κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς καὶ κατὰ
τὸν ἀπόπλουν αὐτῶν, ἴσων καὶ ἀπαραλ-
λάκτων πλεονεκτημάτων μετὰ τῶν ἐγ-
χωρίων πλοίων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπό-
τισιν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος,
ἀγχυραβολήσεως, φάρου, ναυηγείας, ἐξε-
λέξεως λογαριασμῶν (biffaggio), δια-
πορίου καθάρσεως, τῶν λιμενικῶν δικαι-
ωμάτων, τῶν δικαιωμάτων μεσιτείας,
δικαιωμάτων ἐγγράφων καὶ τῶν εἰς τι-
νας δημοσίους ὑπαλλήλους χορηγουμένων
ἀντιμισθιών, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἕτερον ὅσ-
τος, οἰασδήποτε ὀνομασίας, ἀναγόμενον

εἰς τὸ σκάφος τοῦ πλοίου, εἴτε εἰς ὄφελος τῶν Κυβερνήσεων εἴτε εἰς ὄφελος τῶν δῆμων, ἐγγυρίων σωματείων, ιδιωτῶν ἢ οἰωνδήποτε καταστημάτων εἰσπράττονται ἤδη, ἢ ἀκολούθως ἤθελον ἐπιβλῆ' ἢ τὰ τοιαῦτα δικαιώματα, οὐσης τῆς ἐπιθυμίας τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων νὰ χορηγῶσιν ὡς πρὸς ταῦτα πάντα πλήρη καὶ ἀμοιβαίαν ἰσότητά πλεονεκτημάτων εἰς τὰ φέροντα τὰς σημαίας αὐτῶν πλοία. Τὰ δικαιώματα χωρητικότητος θέλουσιν εἰσπράττεσθαι ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων, ἐπιβεβαίουμένης διὰ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τῶν πλοίων ἐκάστης Δυνάμεως.

8. Πᾶν ἐμπόρευμα, προϊόν καὶ ἀντικείμενον οἰουδήποτε εἶδους δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς Τοσκανικὸν λιμένα, ἢ νὰ ἐξαχθῇ, ἐκ τῶν λιμένων τούτων διὰ Τοσκανικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἢ ἐξαχθῇ ἐννόμως δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑπόκειται εἰς ἄλλα ἢ βαρύτερα δικαιώματα, ἢ τέλη οἰουδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἢ τὰ πληρωτέα ὑπὸ τῶν Τοσκανικῶν πλοίων, οἰουδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ ταμίον, τὸ κατὰστημα ἢ ἡ ἀρχή, εἰς ὄφελος τῶν ὁποίων τὰ τέλη ἢ δικαιώματα ταῦτα εἰσπράττονται.

Ἐπίσης δὲ τὰ Τοσκανικὰ πλοία δύνανται νὰ εἰσάγωσιν ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ ἐξάγωσιν ἐκ αὐτῆς πᾶν ἐμπόρευμα προϊόν, ἢ πᾶν ἀντικείμενον, τοῦ ὁποίου ἢ εἰσαγωγή ἢ ἡ ἐξαγωγή ἐπιτρέπεται εἰς τὰ φέροντα Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοία, χωρὶς νὰ ὑποκινῶνται εἰς ἄλλο τέλος ἢ δικαίωμα τι μεγαλύτερον τῶν εἰς αὐτὰ ὑπόκεινται ἢ ἀκολούθως ὑποβληθῶσιν, εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, τὰ Ἑλληνικὰ πλοία.

9. Τὰ διὰ τῶν προηγουμένων δύο ἄρθρων ἀμοιβαίως χορηγούμενα πλεονεκτήματα πα αχωροῦνται εἰς τὰ πλοία ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ φορτία αὐτῶν εἴτε προέρχονται ἐκ τῶν λιμένων τῆς μιᾶς τῶν ἐπικρατειῶν καὶ διεσθίνονται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς τῆς ἐτέρας, εἴτε προέρχονται ἐξ οἰουδήποτε λιμένος τῆς ἄλλο. δαπῆς, εἴτε ἀποπλέοντα ἀπὸ τινος λι-

μένος τῶν συμβαλλομένων δύο ἐπικρατειῶν, διεσθίνονται πρὸς λιμένας οἰουδήποτε ἄλλου Κράτους.

10. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἢ διὰ τοῦ προηγουμένου 9 ἄρθρου καθιερουμένη ἀφομοίωσις τῆς σημαίας ἰσχύει ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τε καὶ ἐξαγωγὴν, τόσον τῶν προϊόντων, τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας ἐκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, ὅσον τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων οἰουδόποτε ἄλλου ξένου Κράτους. Συνομολογεῖται πρὸς τοὺς ἄλλους μεταξύ τῶν δύο δυνάμεων, ὅτι οὐδεμία ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς θέλει καθιερωθῇ ἐν Ἑλλάδι ὡς πρὸς τὴν Τοσκάνην, οὐδ' ἐν Τοσκάνῃ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις δυνάμει γενικοῦ νόμου ἔδεν ἤθελον ἐφαρμοζέσθαι εἰς τὰ ὁμοειδῆ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας οἰουδήποτε ἄλλου ἔθνους.

11. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀμοιβαίως ἡ Α. Α. καὶ Β. Ἰψηλότης ὁ Μέγας Δούξ τῆς Τοσκάνης συνομολογοῦσι προσέτι ὅτι, ἐφ' ὅσον διατελεῖ ἡ παρούσα συνθήκη ἐν ἰσχύϊ, οὐδὲν διαφορικὸν δικαίωμα θέλει εἰσπράττεσθαι, οὐδὲ θέλει ποτὲ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προσφάσει ἐπιβληθῇ εἰς τὰ φέροντα τὴν σημαίαν τῶν συμβαλλομένων ἐσθῶν πλοία, καθόσον ἡ θέλησις αὐτῶν εἶναι, τὰ πλοία ταῦτα καὶ τὰ δι' αὐτῶν μεταφερόμενα φορτία ν' ἀπολαύωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν ἴσων καὶ ἀπαράλλακτων δικαιωμάτων τε καὶ πλεονεκτημάτων.

12. Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης ὡς καὶ πᾶσα ἀμοιβή ἢ ἐπιτροπὴ δικαιωμάτων ὑφιστάμενη ἢ παραχωρηθησομένη ἀκολούθως εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν οἰουδήποτε προϊόντος ἢ ἀντικείμενου, θέλουσιν ἐπ' αὐτῆς παραχωρεῖσθαι εἰς τοὺς πολίτας ἢ ὑπηκόους τῆς ἐτέρας τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν, ὥστε τὴν ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἐκάστης αὐτῶν ν' ἀπολαύωσι πάντοτε πληρεστάτης ἰσότητος δικαιωμάτων.

13. Πᾶν εἶδος ἐμπορευμάτων εἰσαγόμε-

μενον, ἐκφορτονόμενον ἢ παρακατατιθέμενον εἰς τοὺς λιμένας τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν, θέλει ὑποβάλλεσθαι διαρκούσης τῆς παρακαταθέσεως καὶ ἐν αὐταῖς διατηρήσεω: αὐτοῦ εἰς τὰς αὐτὰ διατάξεις, ὅρους, τελεὴ καὶ εὐκολίας τὰς παρὰ τῶν ἐγγυρίων νόμων ὀριζομένας εἴτε δι' Ἑλληνικῶν, εἴτε διὰ Τοσκανικῶν πλοίων εἰσῆχθησαν ταῦτα. Ἡ αὐτὴ δὲ ἀπορροήσις θέλει ἐφαρμοζέσθαι καὶ κατὰ τὴν ἐξήγησιν, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν πλοίων εἴτε διὰ Τοσκανικῶν ἐξήχθῃσι τὰ εἰρημεινα εἶδη.

14. Οἱ ὑπήκοοι ἢ πολῖται ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν δύνανται νὰ μετέρχωνται τὸ ἐμπόριον τὸ καλούμενον di scalo ἢτοι νὰ φορτώνωσι καὶ ἐκφορτώνωσι μέρος τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν εἰς τινὰ λιμένα καὶ μέρος εἰς ἕτερον τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ἐξ οἰουδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται μέρος, ἢ εἰς οἰουδήποτε μέρος καὶ ἂν διευθύνωνται τὰ πλοῖα, διὰ τῶν ὁποίων τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς τινὰ τελωνιακὸν δασμὸν ἢ ναυτιλιακὸν δικαίωμα, διάφορον ἢ ἀνώτερον τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰ ἐγγύρια πλοῖα διὰ τὰς αὐτὰς πράξεις.

Οἱ συμφωνητικοὶ ἐν τούτοις ὅροι τῆς προούσης Συνθήκης δὲν θέλουσιν ἐφαρμοζέσθαι εἰς τὴν ἀκτεμπορίαν (cabotage), ἥτις διατηρεῖται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐθνικὰ πλοῖα.

15. Ἡ ἐθνικότης τῶν πλοίων θέλει χαρακτηρίζεσθαι καὶ ἀναγνωρίζεσθαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς ἐκάστης τῶν δύο ἐπικρατειῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διπλωμάτων, τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ τῶν τίτλων, δι' ὧν οἱ πλοῖα ἀρχοὶ ἢ κυβερνῆται ἐκατέρων τῶν ἐθνῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐφωδιασμένοι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

16. Τὰ εἰς μίαν τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων ἀνήκοντα ἐμπορικὰ πλοῖα, ὅσα ἐκ θαλασσίας ἀνάγκης καταφύγωσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἑτέρας, δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς οὐδὲν τῶν λιμενικῶν ἢ ναυ-

τιλιακῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν ἐκατέρῃ τῶν ἐπικρατειῶν εἰσπραττομένων ἐν περιπτώσει τακτικῆς καὶ συνήθους προσορμίσως. Τῆς δ' ἀελείας ταύτης θέλουσιν ὑπολαβεῖ μόνον ὅσκις ἢ προκαλέσασα τὴν ἀναπόφευκτον προσόρμυσιν αἰτία εἶναι πραγματικὴ καὶ πρόδηλος καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ παρατείνωσι τὴν διαρκείαν τῆς προσορμίσσεως αὐτῶν πλέον τοῦ ἀπολύτως χρειώδους καιροῦ, καὶ τοῦ νὰ μὴ ἐνεργήσωσι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πράξιν τινὰ ἐμπορικὴν.

Ἄλλως τε δὲν θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς τοιαῦται πράξεις αἱ ἐκφορτώσεις καὶ ἀναφορτώσεις αἱ ὑπαγορευόμεναι ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν κανονισμῶν καὶ διατάξεων ἐκάστης ἐπικρατείας ἢ ὑποχρέωσις αὕτη, καὶ ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς προσορμίσσεως, διαφυλάσσεται πλήρως καὶ ἀναλλοίωτος.

17. Ἐν πλοῖον πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν ναυαγῆσιν κατὰ τὰ παράλια τῆς ἐπικρατείας ἐκατέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ θέλουσι παρέχει αὐτῷ ὅλην τὴν δυνατὴν συνδρομὴν. Γὰρ πλοῖα δὲ ταῦτα, ὡς καὶ πᾶν μέρος αὐτῶν, ἢ τῶν ἐξαρτημάτων, εἴτι δὲ πᾶν τὸ ἀνήκον εἰς αὐτὰ ὡς καὶ πᾶν ἀντικείμενον ἢ ἐμπόρευμα αὐτῶν διασωθὲν, ἢ τὸ προϊόν τούτων, ἂν τυχὸν ἔλαβεν χώραν πώλησις, θέλουσιν ὁλοσχερῶς καὶ πιστῶς ἀποδίδεσθαι, ὅ,τι τάχιον, εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν ἢ τῶν τακτικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀμειβαίων γενικῶν προξένων, προξένων ἢ ὑποπροξένων, ἀπηλλαγμένα παντὸς βάρους ἢ δασμοῦ, πλὴν των ἐξόδων τῆς χορηγηθείσης συνδρομῆς καὶ τῆς διασώσεως ἢ τῶν τελῶν τῆς καθάρσεως, ἀπαραιλάκτως ὡς ἤθελεπραχθῇ ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἐγγυρίου πλοίου.

Τὰ ἐκ τοῦ ναυαγίου διασωθέντα ἐμπορεύματα δὲν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς οὐδὲνα τελωνιακὸν δασμὸν, ἐκτὸς ἂν εἰ-

ααχθῶσιν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ πρὸς κατὰ-
νάλωσιν, ἀπαλλαττομένου ὅμως πάντοτε
οἰοῦντότε δικαιώματος τοῦ σκάφους καὶ
τῶν ἐξαρτημάτων τοῦ πλοίου.

18. Εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν τοποθέ-
τησιν, τὴν φόρτωσιν, τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν
πλοίων ἐντὸς τῶν λιμένων, ὁρμῶν, μυχῶν
ἐπίνειων καὶ ὡς πρὸς πᾶν τὸ ἀναγόμενον
εἰς τὴν ναντιλιακὴν ἀστυνομίαν καὶ εὐτα-
ξίαν καὶ ἐν γένει ὡς πρὸς ἀπάσας τὰς δι-
ατυπώσεις ἢ πειθαρχικὰς υποχρεώσεις οἰ-
ουδέποτε εἰδούς, εἰς ᾧ δύνανται νὰ ὑπο-
βληθῶσι τὰ ἐμπορικὰ πλοία τὰ πληρώμα-
τα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν, δὲν θέλει χορη-
γεῖσθαι εἰς τὰ ἐγγώρια πλοῖα ἑκατέρας
τῶν ἐπικρατειῶν προνόμιόν τι ἢ πλεονέ-
κτημα οἰοῦντότε χωρὶς νὰ χορηγηθῇ ἐ-
πίση· εἰς τὰ πλοία τῆς ἐτέρας δυνάμεως
ἐπιθυμούντων τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομέ-
νων μερῶν ἵνα καὶ κατὰ τοῦτο τὰ Ἑλλη-
νικά τε καὶ Τούρκικα πλοία ἀπολαύσιν
ἀμοιβαίως ἐντελοῦς ἰσότητος.

19. Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη
συμφωνοῦσι νὰ μὴ δέχονται πειρατὰς εἰς
κανένα λιμένα, ὁρμὸν ἢ ἐπίνειον τῶν ἐ-
πικρατειῶν αὐτῶν, νὰ ὑπιδάλλωσι μεθ'
ὅλης τῆς αὐστηρότητος τὰς ὑπὸ τῶν νό-
μων ὀριζόμενας ποινὰς εἰς πάντας τοὺς
ἐνόχους ἢ συνενόχους πειρατείας. Ὅσα
πλοία καὶ φορτία, ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους
ἢ πολίτας τῶν δύο ἐπικρατειῶν, συλλη-
φθέντα ὑπὸ πειρατῶν, μετενεχθῶσιν εἰς
λιμένας μιᾶς τῶν συμβαλλομένων δυνά-
μεων θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιο-
κτήτας ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν, πρὸς
τοὺς ὑποίους θέλει χορηγεῖσθαι ἡ αὐτὴ
συνδρομὴ ὡς καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς κατὰ
τοὺς ἐν ἑκάστη τῶν ἐπικρατειῶν ἰσχύον-
τας νόμους.

20. Ἐν περιπτώσει (ἢ μὴ γένοιτο) πο-
λέμου μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν συνομολογούν-
των μερῶν, οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἑκατέ-
ρων τῶν ἐθνῶν θέλουσιν ἔχει προθεσμίαν
ἑξ μηνῶν πρὸς ταχτοποιήσιν τῶν συμφε-
ρόντων αὐτῶν, πρὸς ἐκποίησιν καὶ ἐξαγω-
γὴν τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν ἀνεὺ τινος
κωλύματος ἢ βάρους οἰοῦντότε.

21. Ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ
τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων
καὶ τινος ἄλλου ἐθνους, ἄλλης ἐπικρατείας
ἢ δυνάμεως, οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι τῆς ἐ-
τέρας δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἐξακίλου-
θῇσιν τὸ ἐμπόριον αὐτῶν μετὰ τὰς ἐπικρα-
τείας πύτας ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θά-
λασσαν ἀποκεκλεισμένων ἢ πολιορκημένων
πόλεων ἢ λιμένων, ἀλλ' ἐν οὐδεμίᾳ περι-
πτώσει δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι αὐτοῖς τὸ
ἐμπόριον πραγμάτων συγκαταριθμουμένων
εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμεφῶδια λαθρεμπο-
ρίαν.

22. Ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολο-
γουσῶν δυνάμεων δύνανται νὰ διατρέψῃ εἰς
τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις
τῆς ἐτέρας γενικοὺς προξένους, προξένους
ὑποπροξένους καὶ ἐμπορικοὺς πράκτορας,
οἵτινες θέλουσιν ἀπολαύει ἀμοιβαίως ἐν ἑ-
κατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς προστασίας
καὶ συνδρομῆς καὶ τῶν πλεονεκτημάτων
οἰοῦντότε εἰδούς, ὡς ἡδὴ ἀπολαύουσιν ἢ
ἐκολουθῶσι ἢ θέλιν ἀπολαύσει οἱ τῶν μάλ-
λον εὐνοουμένων ἐθνῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον βε-
βαίως ἀμοιβαιότητος καὶ πληρεστάτης ἐ-
κατέρωθεν ἰσότητος δικαιωμάτων.

Ἐπίσης συμφωνεῖται ὅτι ὁσάκις οἱ γε-
νικοὶ προξένοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ
ἐμπορικοὶ πράκτορες ἑκατέρας τῶν ἐπι-
κρατειῶν, προστηκόντως ἀναγνωρισθέντες,
θελήσῃσι νὰ ἐξασκήσωσιν ἐμπόριον ἢ βιο-
μηχανίαν τινὰ ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῶν, θέλου-
σιν ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους,
εἰς τὰ αὐτὰ τέλη καὶ ἔθιμα, εἰς ᾧ ὑπό-
κεινται οἱ ὁμοεθνεῖς ἰδιῶται εἰς τὰ μέρη
τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

23. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑ-
ποπρόξενοι καὶ λοιποὶ ἐμπορικοὶ πράκτο-
ρες ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν δύνανται
καθὸ τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρώσωσι χρέη διαι-
τητῶν εἰς τὰς διενέξεις καὶ τὰς πολιτικὰς
διαφοράς, τὰς ἀναφουρέας μεταξὺ τῶν
πλοιαρχῶν καὶ τῶν πληρωμάτων ἢ μετα-
ξὺ τῶν ἀτόμων τῶν ἀποτελούντων τὰ
πληρώματα τῶν πλοίων τοῦ ἐθνους αὐ-
τῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐνέχωνται εἰς τὰς διαφο-
ρὰς ταύτας πολῖται ἢ ὑπήκοοι τῆς δυνά-

μως παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἐδρεύουσιν· αἱ δὲ ἐγγυῶνιοι ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπέμβωσιν ἢ νὰ ἐπιληφθῶσι τοιούτων ὑποθέσεων, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ διαγωγή τοῦ πλοιοῦ καὶ τῶν πληρωμάτων ἔθελε διαταράττει τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ὑσυχίαν τοῦ τόπου ἢ ἐὰν αὐτοὶ οἱ πρόξενοι ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ δικιτητικῶν αποφάσεων τῶν γενικῶν προξένων, προξένων, ὑποπροξένων καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν πρακτόρων δὲν θέλει ἀποστρεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ προστρέχωσι μετὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπ' ἀνὸς αὐτῶν εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος τῶν.

24. Εἰς τοὺς γενικοὺς προξένους, προξένους, ὑποπροξένους καὶ λοιποὺς προξενικοὺς πράκτορας τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν θέλει χορηγεῖσθαι παρὰ τῶν ἐγγυῶνιων ἀρχῶν πᾶσα σύμπραξις καὶ συνδρομὴ πρὸς ἀναζήτησιν σύλληψιν καὶ κράτησιν τῶν ναυτῶν καὶ ἄλλων προσώπων ἀποτελούντων μέρος τοῦ πληρώματος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων ἐκατέρας τῶν Δυνάμεων τῶν καταστάντων ἐνόχων λειποταξίας. Πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀπευθίνεσθαι ἐγγράφως εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια, τοὺς ἀρμοδίους δικαστὰς ἢ ὑπαλλήλους, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς ἐμφανήσεως τῶν βιβλίων τοῦ πλοίου, τῶν ναυτολογίων καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων ἢ ἂν τυχὸν ἀπέπλευσεν ἤδη τὸ πλοῖον, δι' ἀντιγράφων τῶν ἐγγράφων τούτων προσκόντως ἐπικυρωμένων, ὅτι τὰ καταζητούμενα ἄτομα ἀπέτελουν πραγματικῶς μέρος τοῦ ἐν λόγῳ πληρώματος. Οὕτω δὲ δικαιολογηθείσης τῆς αἰτήσεως, αἱ ἐγγυῶνιοι ἀρχαὶ δὲν θέλουσιν ἀρνεῖσθαι τὴν ἀπόδοσιν.

Οἱ συλληφθέντες λειποτάκται μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν καταζητούντων αὐτούς γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων. Δύνανται μάλιστα νὰ κρατῶσιν καὶ κλεισθῶσιν εἰς τὰς ἐγγυῶνιους φυλάκας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ καὶ δαπάνῃ τῶν αἰτούντων αὐτοὺς ἕως οὗ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ

ὁποῖον ἀνήκουσι πλοῖον ἢ ἄχρις οὗτο παρυσιασθῇ εὐκαιρία πρὸς ἀποπομπὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῶν εἰρημένων προξενικῶν ὑπαλλήλων διὰ πλοίου τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἢ καὶ ἐτέρου. Ἀλλ' ἐὰν τοιαύτη εὐκαιρία δὲν παρυσιασθῇ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεως, ἢ ἐὰν δὲν πληρόνωνται τακτικῶς τὰ ἐξόδα τῆς συντηρήσεως τῶν οὕτω φιλακισθέντων δραπέτῶν παρ' ἐκείνων, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ὁποίων ἡ φυλάκις ἐλάβε χώραν, θέλουσιν οὗτοι ἀπολύεσθαι καὶ δὲν δύνανται νὰ συλληφθῶσι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Μολαταῦτα, ἐὰν ὁ λειποτάκτης ἔτυχε πρὸς τοῖς ἄλλοις πράξας καὶ ἐγκλημά τι ἐκτὸς τοῦ πλοίου δύνανται ν' ἀναζητηθῇ ἢ ἀπόδοσις αὐτοῦ παρὰ τῶν ἐγγυῶνιων ἀρχῶν, μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἀποφασίσῃ προσηκόντως περὶ τοῦ τελευταίου ἐγκλήματος καὶ ἢ ἐκδοθεῖσιν παρ' αὐτοῦ ἀπόφασις ἐκτελεσθῇ καθ' ὁλοκληρίαν. Συνομολογεῖται ἐπίσης, ὅτι οἱ αὐταὶ καὶ ἄλλα ἄτομα, ἀποτελοῦνται μέρος τῶν πληρωμάτων. ἢ ἤθελον εἶσθαι ὑπήκοοι τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ λειποταξία ἐλάβε χώραν, ἐξαιροῦνται τῶν συμφωνητικῶν ὅρων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

25. Πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ναυαγισαίρειαν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων τῶν ναυαγούντων ἢ ἐξοκελλόντων κατὰ τὰ παρὰ τῆς Τοσκάνης θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι καὶ διευθύνεσθαι παρὰ τῶν γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιστρόφως οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι τῆς Τοσκάνης θέλουσιν διευθύνει τὴν ναυαγισαίρειαν τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, αὐτῶν τῶν ναυαγούντων ἢ ἐξοκελλόντων κατὰ τὰ παρὰ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἀμφοτέρως δὲ τὰς ἐπικρατείας ἡ μεσολάβησις τῶν ἐγγυῶνιων ἀρχῶν θέλει ἀποκλειστικῶς περιορίζεσθαι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως, ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ναυαγισαίρετων, ὡς ἂν δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τῶν πληρωμάτων τοῦ ναυαγισαίναντος πλοίου, καὶ πρὸς ἀκριβὴ ἐκ-

πλήρωσιν τῶν διατάξεων τῶν ἐφαρμοστέων ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν διασωθέντων ἐμπορευμάτων ἐν ἀπουσίᾳ, καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως τῶν ἐνικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων αἱ ἐγγώριοι ἀρχαὶ ὀφείλουσιν ἀφ' ἑτέρου νὰ λάβωσι τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν προσώπων καὶ πρὸς διαφύλαξιν τῶν πραγμάτων τοῦ ναυκήσαντος πλοίου.

Ἔννοεῖται ἐν τούτοις ὅτι ἐν περιπτώσει νομίμου τινος ἀπαιτήσεως, ἀφορώσης τὸ ναυάγιον ἢ τὰς πράξεις τῆς ναυαγίας, ῥεσίας, ἢ τέλος τὰς συνεπειὰς αὐτῶν, θέλουσιν ἐπιλαμβένεσθαι τῆς διαφορᾶς τὰ ἀρμόδια ἐγγώρια δικαστήρια.

26. Οἱ πλοίαρχοι καὶ κυβερνήται τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τοσκανικῶν πλοίων ἀπαλλάττονται ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν πάσης ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ προτρέχωσι διατελοῦντες εἰς λιμένας τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν, εἰς ἐπισήμους διεκπεραιωτάς (Spedizionieri ufficiali.)

Δύνανται ἐπομένως νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς διεκπαιραίωσιν τῶν ἐγγράφων τῶν, εἴτε τοὺς προξένους αὐτῶν, εἴτε τοὺς διεκπεραιωτάς, οὓς οὗτοι ἤθελον διορίσει.

27. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ μέλλον, ἢ διχρούσης τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συνθήκης, ἢ μία τῶν συνομολογουσῶν δυνάμεων παρὰ χωρήσῃ εἰς ἄλλο τι ἔθνος εἰδικόν τι πλεονέκτημα ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν ναυτιλίαν αὐτοῦ, τὸ πλεονέκτημα τοῦτο θέλει ἀμέσως παραχωρεῖσθαι καὶ εἰς τὴν ἑτέραν δυνάμιν, ἂνευ οὐδενὸς βάρους ἢ ὑποχρεώσεως, ἐὰν δωρεὰν παρεχωρήθῃ εἰς τὸ μνησθὲν ἔθνος ἢ ὑπὸ ἰσοδυνάμους ὅρους ἐὰν παρεχωρήθῃ δι' ἀντιπαραχωρήσεως ἀντιστοιχοῦντος τινὸς πλεονεκτήματος.

28 Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δ' ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Φλωρεντίᾳ ἐντὸς δύο μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν. Ἰσχύει δὲ ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀρχομένην μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐὰν ἐξ μηνῶς πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς

δεκαπενταετοῦς ταύτης προθεσμίας δὲν γνωστοποιηθῇ τις περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσις τῶν δυνάμεων, θέλει ἡ ἰσχύς αὐτῆς παρατείνεσθαι ἀπὸ ἑτοὺς εἰς ἑτοὺς, ἄχρις οὗ ἡ μία τῶν δυνάμεων γνωστοποιήσῃ, πρὸ ἑνὸς ἑτοὺς, εἰς τὴν ἑτέραν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἰσχύς αὐτῆς.

Πρὸς πίστῳσιν τούτων ἀμφοτέρωι οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν συνθήκην ἐν διπλῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐπέθετο τὰς σφραγίδας αὐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Φλωρεντίᾳ τὴν εἰκοστὴν δευτέρην Ἀπριλίου, τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑκτοῦ ἑτοὺς.

Ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάν-α τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς καὶ τοῦ: Ἡμετέρας κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ συγχωρήσωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστῳσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν εἰκοστὴν τρίτην Μαΐου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἑκτῷ τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας εἰκοστῷ τετάρτῳ.

226. Ν. Περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως νόμου. ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1855 νόμου περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, παρατείνεται καὶ ἐπὶ ὅλον τὸ ἔτος 1856.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Αὐγούστου 1856.

227. Ν. Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΣΛΘ'. Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

4. Ὁ ὑπ' ἀριθ. ΣΛΘ'. νόμος ἀκυροῦται.

2. Αἱ ἀποδοχαὶ τῆς διαθεσιμότητος τῆς προβλεπομένης ἀπὸ τὸν περὶ κατα-

στάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ὑπ' ἀριθ. Ρ' Β'. νόμον τῆς 7 Μαρτίου 1851, συνίστανται εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ τοῦ βαλμου καὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ εἰς τὴν ἀποζημιώσιν τοῦ ἐνοικίου ἀραιομένου παντὸς ἐπιμισθίου καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως.

3. Δι' ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΣΛΘ' τῆς 22 Ἰουλίου 1853 νόμου ὑπάρχουσαι διατιμήσεις καὶ διατάξεις περὶ ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἰσχύουσι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἀθῆναι, τὴν 18 Ἰουλίου 1856.

228. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ Ὑδρα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 10 Ἰουλίου ε. ε. Ἡμέτερον διάταγμα περὶ προσωρινῆς συστάσεως ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Α') Τὸ πλήρωμα τοῦ ταχυδρομικοῦ ἀτμοπλοίου ἢ Ὑδρα θέλει σύγκεισθαι ἐπὶ τοῦ παρόντος.

1) Εἰς ἐνός διευθυντοῦ μὲ μνηνιαῖον μισθὸν κανονισθόμενον δι' ἰδιαίτερου διατάγματος.

2) Ἐξ ἐνός τροφοδότου μὲ μνηνιαῖον μισθὸν μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν ἀριθ. 100.

3) Ἐξ ἐνός ναυκλήρου μὲ μνηνιαῖον μισθὸν μέχρι δραχμῶν 100 καὶ ἐνός ὑποναυκλήρου μέχρι δραχμῶν ὀγδοήκοντα ἀριθ. 80.

4) Ἐκ δύο μηχανικῶν τοῦ μὲν πρώτου μὲ μνηνιαῖον μισθὸν μέχρι δραχμῶν τεσσακσίων ἐπτὰ καὶ λεπτῶν ἐβδομήκοντα τεσσάρων ἀριθ. 407.74 τοῦ δὲ δευτέρου δραχμῶν διακοσίων ὀγδοήκοντα μὲ καὶ λεπτῶν εἰκοσι ἀριθ. 281.20.

5) Ἐξ ἐνός βυλουργοῦ μὲ μνηνιαῖον μισθὸν μέχρις ἐβδομήκοντα ἀριθ. 70 δραχ.

6) Ἐξ ἐνός τροπιστοῦ μὲ μνηνιαῖον μισθὸν μέχρι δραχμῶν ἐξήκοντα ἀριθ. 60.

7) Ἐκ τεσσάρων θερμαστῶν μὲ μνηνιαῖον μισθὸν ἐβδομήκοντα πέντε ἕως ὀγδοήκοντα δραχμῶν ἀριθ. 75—80.

8) Ἐκ δύο ἐπὶ τῶν γαιανθράκων μὲ μνηνιαῖον μισθὸν μέχρι δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε.

9) Ἐκ δύο ὑπηρετῶν τοῦ μὲν μέχρι δραχμῶν πενήκοντα ἀριθ. 50, τοῦ δὲ μέχρι τεσσαράκοντα πέντε ἀριθ. 45.

10) Ἐκ δέκα ναυτῶν ἀπὸ τεσσαράκοντα πέντε μέχρι πενήκοντα πέντε δραχμῶν ἀριθ. 45—55 δι' ἕνα ἕκαστον.

Β') Χορηγοῦνται λόγῳ τροφῆς εἰς μὲν τὸν διευθυντὴν δραχμαὶ δύο, εἰς τὸν φροντιστὴν μίαν καὶ λεπτὰ ἐβδομήκοντα πέντε εἰς τὰ λοιπὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος μέχρι δραχμῆς μίας καὶ εἰκοσιτεσσάρων λεπτῶν ἡμερησίως, καὶ εἰς τοὺς μηχανικοὺς ἀνὰ δραχμὰς ἐξήκοντα ἐπτὰ καὶ ἡμίσειαν μνηνιαῖως ὁ δὲ τρόπος τῆς προμηθείας καὶ τὸ ποσὸν τῆς τροφῆς κανονίζεται δι' ὑπουργικοῦ κανονισμοῦ

Γ') Εἰς μὲν τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνατίθεται τὸ καθήκον τοῦ παραλαμβάνειν ἀπὸ τοὺς φορτωτὰς καὶ παραδίδει εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα τὰ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου μετακομιζόμενα ἐμπορεύματα ἰδιωτικὰ χρηματοδέματα καθὼς καὶ τὰ δι' αὐτοῦ στελλόμενα δημόσις χρήματα εἰς ὃν τινα ἤθελε διαταχθῇ παρὰ τῆς παραδιδούσης αὐτὰ ἀρχῆς· εἰς δὲ τὸν φροντιστὴν α) τοῦ παραλαμβάνειν καὶ ἐξελέγχειν τὰ εἰσιτήρια· β) τοῦ εἰσπράττειν τὸν ναῦλον διὰ τὰ περιπλέον τοῦ κανονισθέντος βάρους εὐρεθησόμενα πράγματα τῶν ἐπιβατῶν, γ) τοῦ παραλαμβάνειν καὶ παραδίδειν τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλους καὶ δ) τοῦ φροντίζειν περὶ τῆς καθαριότητος τῶν κλινῶν τῆς α καὶ β θέσεως, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς διὰ τοὺς ἐπιβάτας ὑπηρεσίας καὶ τοῦ φωτισμοῦ τῶν δωματίων ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 11 Αὐγούστ. 1861.

229. Ν. Περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν τῆς προκουμαίας Ἀνδρου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1847 νόμου, περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν τῆς προκουμαίας Ἀν-

δρου, παρατείνεται ἐπὶ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ ταῖς ἐξῆς τροποποιήσεσιν.

α. Ἀντὶ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 § α. τοῦ εἰρημένου νόμου ἐπιβάλλομένων δέκα ἑκατοστῶν τοῦ ἐγγείου φόρου ἐφ' ὧν τῶν προσόδων τοῦ δήμου Ἄνδρου, ἐπιβάλλεται φόρος ἐφ' ὧν τῶν ἐπιβιβαζομένων ἐπὶ τῶν πλοίων προϊόντων κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὑποτελωνείου Ἄνδρου ἐν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν.

β'. Εἰπιβάλλεται ὡσαύτως φόρος ἐφ' ὧν τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ αὐτοῦ ὑποτελωνείου εἰσκομιζομένων προϊόντων πρὸς κατανάλωσιν ἐν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς αὐτῶν.

γ'. Εἰς τῶν προσορμιζομένων εἰς τὸν λιμένα καὶ τοὺς ὅρμους τοῦ δήμου Ἄνδρου πλοίων ἀνὰ ἕξ μὲν λεπτά δι' ἑκάστον τόνον ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἑνὸς μέχρι δέκα πέντε τόνων χωρητικότητας, ἀνὰ δέκα δὲ λεπτά τὴν τόνον ἐπὶ τῶν ἐχόντων δέκα πέντε τόνων καὶ ἐπέκεινα χωρητικότητας δι' ἑκάστην προσόρμιν.

Τὰ ἐγγώρια τοῦ δήμου πλοῖα, τὰ ἔχοντα τριάκοντα καὶ ἐπέκεινα τόνων χωρητικότητας, ὑποβάλλονται εἰς ἐτήσιον φόρον, ἀπαξ πληρυνόμενον κατὰ τὰς ἀρχὰς ἑκάστου ἔτους ἀνὰ λεπτά τριάκοντα δι' ἑκάστον τόνον.

δ'. Δύο ἡμεροκάματα ἐτησίως ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀρρένων κατοίκων τοῦ δήμου τῶν ἐχόντων ἀπὸ δεκαοκτὼ ἕως ἐξήκοντα ἑτῶν ἡλικίαν, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἀριστειούχων ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, προσδιορισθησομένων διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου νομίμως ἐγκριμένου.

ε. Τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων διαθέσιμα χρήματα θέλουν κατατίθεσθαι ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἔθνικὴν Τράπεζαν μέχρι τῆς χρήσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Αὐγούστου 1856.

230. Ν. Περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ.

ΘΘΩΝ κλπ.

ΜΕΡΟΣ Α'. Περὶ βα' μοῦ.

1. Ὁ βαθμὸς ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ συνιστᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ὁ ἀξιωματικὸς στερεῖται τοῦ βαθμοῦ του μόνον ἐνεκά τινος τῶν ἐξῆς αἰτιῶν·

α) Παραιτήσεως, παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐγκριθέσης.

β'. Ἀπωλείας τῆς ιδιότητος τοῦ πολίτου Ἕλληνος, ἀπαγγελθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως,

γ'. Καταδίκης εἰς ποινὴν ἐγκληματικὴν, ἢ ἐνεκα πλημμελήματος προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου. ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836.

δ) Καθαιρήσεως ἢ ἐκπτώσεως, καταγνωσθείσης δι' ἀποφάσεως πολεμικοῦ συμβουλίου.

Ἐκτὸς τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν νόμων περιπτώσεων, ἡ ἐκπτώσις καταγιγνώσκειται δι' ἀποφάσεως πολεμικοῦ συμβουλίου καὶ ἐν περιπτώσει.

1. Παρνόμου ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἀπουσίας τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ, διαρκείας ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

2. Απουσίας τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, ἐν διαθεσιμότητι ἢ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοῦ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, διαρκείας ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως.

ΜΕΡΟΣ Β'. Περὶ θέσεων.

2. Αἱ θέσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι ἢ ἐνέργεια.

ἢ διαθεσιμότης.

ἢ ἀργία.

ἢ ἀπόταξις.

ἢ ἀποστρατεία.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ ἐνεργείας καὶ περὶ διαθεσιμότητος.

3. Ἐνέργεια εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ καθηρομένου εἰς τοὺς ἀριθμούς τῆς ἐτησίου ναυτικῆς δυνάμεως καὶ ἐπιφορτισμένου τακτικῆν τινὰ ἢ ἑκτα-

τον ὑπηρεσίαν, ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Διαθεσιμότης δὲ ἡ τοῦ κατηριθμημένου εἶναι τοὺς ἀριθμούς, διαμένοντας δὲ προσκαίρως ἄνευ ὑπηρεσίας.

4. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἐνέργειαν διαθεσιμότητα διὰ βασιλικῆς ἀποφάσεως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

5. Ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς διαμένει διαθέσιμος, λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ καὶ τῆς συντάξεως.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ ἀργίας.

6. Ἀργία εἶναι ἡ θέσις τοῦ προσκαίρως ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν διαγεγραμμένου καὶ ἄνευ ὑπηρεσίας διατελοῦντος ἀξιωματικοῦ.

7. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν ὡς πρὸς τοὺς ἐξῆς μόνον λόγους.

α) Διὰ χρόνιον νόσημα,

β.) Ὅταν κατασταθῇ ὑπερπληθὺς, κατεπείχοντος τοῦ ἀριθμοῦ, εἰς ὃν κατηριθμῆται.

γ.) Ὅταν αἰχμαλωτισθῇ ἢ ἐπιφορτισθῇ ὑπηρεσίαν μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἢ δ' ἐν τοῖς ἀριθμοῖς θέσις τοῦ πληρωθῇ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ ἄλλου.

δ.) Διὰ λόγους πειθαρχικούς.

8. Ἡ εἰς ἀργίαν μετάθεσις ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

9. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ διατελοῦντες εἰς ἀργίαν ὡς ὑπεράριθμοι, καὶ οἱ ἀργοὶ ἀξιωματικοὶ, οἱ ἐξ αἰχμαλωσίας ἐπανελθόντες ἢ ἀπαλλαγθέντες: ἐξ ὑπηρεσίας, μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἀνακαλοῦνται εἰς τοὺς ἀριθμούς, διοριζόμενοι εἰς τὸ ἡμῶν πληρωτέων κενῶν θέσεων ὁ δὲ χρόνος ὃν ὁποῖον ἐν ἀργίᾳ ἐδαπάνησαν, λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ καὶ τῆς συντάξεως: ἀλλ' ὁ χρόνος, καθ' ὃν οἱ ἀργοὶ ἀξιωματικοὶ διατελοῦσιν εἰς ὑπηρεσίαν ξένην τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἐν λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

ρεσίας, καθόσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ, εἰμὴ ὅταν αὕτη ᾖ διπλωματικὴ ἢ στρατιωτικὴ.

ε) διὰ χρόνιον νόσημα ἢ λόγους πειθαρχικούς εἰς ἀργίαν διατελοῦντες ἀξιωματικοὶ δύνανται μὲν ν' ἀνακληθῶσιν εἰς τοὺς ἀριθμούς, ὁ χρόνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ἐν ἀργίᾳ ἐδαπάνησαν, δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ ἀποτάξεως.

40. Ἀπόταξις εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἀμετακλήτως ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν διαγεγραμμένου, καὶ ἐπανελθόντος εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαιώματος.

41. Εἰς ἀπόταξιν τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς.

α) δι' ἀνίατον νόσημα.

β) διὰ τοὺς ἐξῆς πειθαρχικούς λόγους: συχνὴν ἀπρεπῆ διαγωγὴν· βαρὲα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν· παραπτώματα ἀφορώντα τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν.

γ) δι' ὑπερτριετὴ διαμονὴν εἰς θέσιν ἀργίας ἐπιβεβλημένης ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως: τὸν ἐν τῷ δευτέρῳ παραγράφῳ τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ.

42. Ἡ εἰς θέσιν ἀποτάξεως μετάθεσις ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς τὴν γνωμοδότησιν ἀρμοδίων συμβουλίων, τῶν ὁποίων ἡ σύνθεσις καὶ τὰ καθήκοντα κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἡ εἰς ἀπόταξιν μετάθεσις δι' ὑπερτριετὴ διαμονὴν εἰς θέσιν ἀργίας, ἐπιβεβλημένης ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων, τότε μόνον ἀποφασίζεται, ὅταν τὸ ἀρμοδίον συμβούλιον κηρύξῃ τὸν ἀξιωματικὸν ἀνεπίδεκτον ἀνακλήσεως εἰς τοὺς ἀριθμούς.

Μόνον ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν δύναται ν' ἀποφασισθῇ τι, εἰς τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν συμβουλίων ἀντιβαίνειν.

ΚΕΦ. Δ'. Περὶ ἀποστρατείας.

43. Ἀποστρατεία εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ εἰς

σύνταξιν ἀποστρατείας δικαιώματος ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν ἀπετακλήτως διαγγραμμένου, καὶ εἰς τὸν ιδιωτικὸν εἶον ἐπανελθόντος.

ΜΕΡΟΣ Γ'. Περὶ μισθοδοσίας.

14. Ὁ μισθὸς καὶ τὰ ἐπιμίσθια τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν ἐν διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν ὀρίζονται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Οἱ διὰ χρόνιον νόσημα καὶ οἱ ὡς ὑπεράριθμοι ἢ αἰχμάλωτοι ἢ ἐπιφορτισμένοι ὑπηρεσίαν μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, εἰς ἀργίαν διατελοῦντες ἀξιωματικοί, ἀπολαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ καθαροῦ τῆς ἐνεργείας μισθοῦ· οἱ δὲ διατε οὖντες εἰς αὐτὴν διὰ λόγους πειθαρχικοὺς, τὰ δύο πεμπτημόρια τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ.

Οἱ ἀποστράτευτοι καὶ οἱ ἀπότακτοι ἀξιωματικοὶ ἀπολαμβάνουσι τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ὀριζομένην δι' αὐτοὺς σύνταξιν.

ΜΕΡΟΣ Δ'. Καταληκτικαὶ διατάξεις

15. Ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ εἰς φυλάκισιν ὑπερεξάμηνον καταδικασθεὶς, τίθεται εἰς ἀργίαν, ἢ ἀποτάσσεται, τηρουμένων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 8 καὶ 12 διατάξεων.

Ἡ δὲ διάρκεια τῆς φυλάκισως, οὐδέποτε λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας.

16. Οὐδεὶς ἀποτεταγμένος ἢ ἀποστρατευμένος ἀξιωματικὸς προβιβάζεται.

17. Ὁ χρόνος τῆς μέχρι τοῦδε διαθεσιμότητος λογίζεται, ὅσον ἔφορᾷ τὸ ἐκπλήρωμα τῆς συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ὡς χρόνος ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας.

18. Οἱ ἐπίτακτοι ἀξιωματικοί, οἱ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Βασιλικὸν ναυτικὸν κατατάξεως τῶν μὴπω ὑπηρετήσαντες, θεωροῦνται ὡς διατελέσαντες εἰς θέσιν ἀποστρατείας· ὁ δὲ διαθέσιμος μισθὸς, τὸν ὅποιον μέχρι τοῦδε ἀπελάμβανον, ὡς σύνταξις· θέλουσι δὲ διχμεῖν καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ ἀπολαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθὸν ὡς σύνταξιν ἀποστρατείας.

Ἐκ τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ

ἀνωτέρω παραγράφου, ἀφ' οὗ ἀπαξ μεταθεθῶσι καὶ καταταχθῶσι κατὰ ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ ναυτικοῦ ὅσοι τυγχόν· ριθῶσι χρήσιμοι εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκλεθῶσιν οἱ ἀναγκαῖοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνηκούσης εἰς τοὺς ἐπιτάκτους ὑπηρεσίας, οἱ λοιποὶ τάσσονται εἰς θέσιν ἀποστρατείας· ὅσοι δὲ ἐκ αὐτῶν ἔν ἐχουσιν ἐτι κεκτιμένον τὸ ἐκπλήρωμα τῆς ἀποστρατευτικῆς συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου, συνδυαζομένης μὲ τὴν προηγούμενον ἄρθρον, θέλουσιν ἀπολαμβάνει ὡς σύνταξιν τὸν μισθὸν τῆς μέχρι τοῦδε διαθεσιμότητος, προστιθεμένης αὐτῷ τοῖς διὰ πᾶν ἔτος πραγματικῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἤθελον εἶχει ἐκπλήρωμένην ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Β ναυτικὸν κατατάξεως τῶν, ἣς ὑπὸ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων ὀριζομένης προσθήκης ἐπὶ τοῦ ἐλάχιστου ὅρου τῆς συντάξεως· ἀλλ' ὁ διαθέσιμος ὁὗτος μισθὸς μετὰ τῆς προσθήκης δὲν δύναται πώποτε νὰ ὑπερβῇ τὸν εἰρημνικὸν ἐλάχιστον ὅρον. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποστρατευτῶν καὶ ἀποστρατευθησομένων ἀξιωματικῶν ὑπάγουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, περὶ ὧν προβλέπει τὸ 24 ἄρθρ. ἐδαφ. δ' τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου, ὡς χῆραι καὶ ὀρφανὰ ἀποστρατευτῶν.

19. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ Βασιλ. ναυτικοῦ, ἐφαρμοζομένων τῶν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς διατάξεων αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἰσοβάθμους αὐτῶν ὑπαλλήλους ἐκάστου κλάδου.

20. Τὰ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος.

21. Πᾶσα καθεστῶτα διάταξις, ἀνταρθεύουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι καταρτίζεται.

Ἀθήνησι, τὴν 23 Αὐγούστου 1856.

31. Ν. Περί αποδοχῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατηγού καὶ τοῦ ὑπασιπιστοῦ αὐτοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Αἱ ἀποδοχαὶ ἐνεργείας τοῦ στρατηγού προσδιορίζονται εἰς χιλιάς δραχμῶν κατὰ μῆνα καὶ εἰς τρεῖς μερίδας ἱππονομῆς καθ' ἡμέραν.

2. Ὁ στρατηγὸς ἔχει ἓνα ὑπασιπιστὴν νώτερον ἀξιωματικὸν ἢ λοχαγόν, αἱ δὲ ἀποδοχαὶ τοῦ ὑπασιπιστοῦ ὀρίζονται εἰς τὸν ἐνεργεῖα μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὅπλου, ὃς ἀνήκει ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος, εἰς πενήντα δραχμῶν προστέτι κατὰ μῆνα, ὑπογυομένης αὐτῷ ὡς ἐπιμισθίου, καὶ εἰς μίαν μερίδα ἱππονομῆς καθ' ἡμέραν ἢ ἔξω πρὸς διατήρησιν ἑνὸς ἵππου ἱππασίας.

3. Ὅταν ὁ ὑπασιπιστὴς τοῦ στρατηγού ᾖ ἀξιωματικὸς τῆς Βασιλικῆς φάλαγγος, θέλει λαμβάνειν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν κανονισμένην ἀποζημίωσιν ἐνοικίου, τὴν ἀπονεμομένην εἰς τοὺς ἰσοβάθμους αὐτοῦ ἀξιωματικούς τῆς γραμμῆς. Ἀθῆναι, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1856.

32. Ν. ΤΝ. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ΡΚς νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Παρὰ τῷ διευθυντῇ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὀρίζεται πρὸς τοῖς ἐν τῷ § α. τοῦ ἄρθρ. τοῦ ΡΚς, ἀπὸ 13 Μαρτίου 1849 νόμιμοι ἀποσπασθέντες καὶ εἰς βοηθὸς ἐπὶ τῶν ἐκτελεστικῶν καὶ εἰς ἑτεροὺς γραφεῖς.

2. Παρ' ἐκαστῷ τῶν ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἀστυνομικῶν τμημάτων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἀστυνόμων καὶ τῷ ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας, διορίζεται εἰς βοηθὸς, ὅστις εἴη ἀναπληροῦ καὶ τὸν ἀστυνόμον ἀντικαθίστα ἢ κωλύμενον.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀποσπασθέντων ΡΚς νόμου ὑπαρχόντων Ἀθῆναις τε καὶ Πειραιεὶ κλητῶν ἀναβάλλεται μέχρις ἑκατὸν.

Διαιροῦνται δὲ εἰς δύο τάξεις, ὧν ἡ πρώτη θέλει ἀποτελεῖσθαι ἐξ ἀριθμοῦ χιλίων εἴκοσιν, ἡ δὲ δευτέρα ἐκ τῶν ὁλοπῶν.

4. Πάντες οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ κατὰ § Γ' τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ΡΚς νόμου, ὃ δὲ μνηστὴς μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται.

Τοῦ ἐπὶ τῶν διαβεβητικῶν βοηθοῦ εἰς δραχμῶν 100 τοῦ παρὰ τῇ διευθύνσει γραφείῳ δραχ. 60. Τοῦ βοηθοῦ ἐκαστοῦ τῶν πέντε ἀστυνομήμων δραχ. 70. Τῶν κλητῶν α. τάξεως δραχ. 60. Τῶν κλητῶν β. τάξεως δραχ. 50.

5. Τὰ γραφικὰ ἐξόδα τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας προσδιορίζονται εἰς δραχ. τεσσαράκοντα ἀριθ. 40 κατὰ μῆνα, χορηγοῦνται δὲ καὶ εἰς ἑκαστον τῶν πέντε ἀστυνομήμων τῆς πόλεως καὶ τὸν ἀγροτικὸν δραχμῶν 25 ἀριθ. 5 κατὰ μῆνα διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην.

Πρὸς φωτισμὸν ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν καταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς χορηγοῦνται δραχμῶν ἐξήκοντα ἀριθ. 60 κατὰ μῆνα.

6. Ἡ πληρωμὴ τοῦ μισθοῦ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον προστιθεμένων ὑπαλλήλων, τῆς ἀνέξεως τοῦ μισθοῦ τῶν κλητῶν καὶ τῶν ἄλλων νομοθετουμένων ἐξόδων, θέλει γίνεσθαι διὰ τὸ ἐνστάως ἔτος κατ' ἐξίρεσιν ἐκ τοῦ κεφαλ. Γ' ἄρθρ. 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

7. Διὰ τὰ διορισθῆναι εἰς τὴν θέσιν κλητῆρος ἀπαιτεῖται α) Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 25 ἔως 50 ἐτῶν, β) Νὰ γνωρίζῃ τὴν γράφην καὶ ἀναγνώσκειν, γ) Νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς κλητὴρ τῆς Διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ΡΚς νόμου μέχρι τοῦδε, ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ ἀνεπιλήπτως ὡς δικαστικὸς κλητὴρ, ἢ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης.

Διὰ τὰ διορισθῆναι εἰς κλητὴρ α. τάξεως ἀπαιτεῖται ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ τετραετίαν ὡς κλητὴρ, ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ ἀνεπιλήπτως ὡς ὑπαξιωματικὸς ἢ ἐνωμοτάρχης εἰς τὸν στρατὸν ἢ τὴν χωροφυλακίαν.

8. Τὰ περὶ τῆς πρώτης κατατάξεως τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν, τοῦ ὁμοιο-

μόρφου τῆς στολῆς των καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταβληθησομένων πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς, θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ θέλει κανονισθῇ καὶ τὸ ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν κρατηθησόμενον ποσὸν κατὰ μῆνα, πρὸς σχηματισμὸν τοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν τετραετὴ ὑπηρεσίαν των ἀφιέμενοι τῆς ὑπηρεσίας θέλουσι λαμβάνειν.

Οὐδέποτε ὅμως τὸ μηνιαίως πληρωθησόμενον αὐτοῖς ποσὸν μετὰ τὴν κράτησιν τοῦ ἀντιτίμου τῆς στολῆς καὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, δύναται νὰ ᾖναι ἐλάσσον τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα ἀριθ. 40 κατὰ μῆνα διὰ τοὺς κλητῆρας β'. τάξεως καὶ πενήκοντα ἀριθ. 50 διὰ τοὺς τῆς α'. τάξεως.

9. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων προσδιορίζεται τετραετής ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀρκοδοσίας αὐτῶν· ἡ δὲ πρὸ τοῦ τέλους τῆς τετραετοῦς διαρκείας καταλιμπάνοντες αὐτογνωμόνως τὴν θέσιν των, καὶ μὴ ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ καλῶς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ κηρύσσονται συγχρόνως ἐκπτώται τοῦ δικαίωματος ν' ἀπαιτήσωσι τὸ ὑπάρχον κεφάλαιον ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ τῶν μηνιαίων κρατήσεων ἀπὸ τοῦ μισθοῦ των.

Ἐὰν ὁ καταλιπὼν αὐτογνωμόνως τὴν θέσιν τοῦ κλητῆρ παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ὄπλισμόν του ἢ τὴν στολὴν του, ἢ ἐὰν κατέλιπε τὴν θέσιν τοῦ καθ' ὃν χρόνον εἶχε διαταχθῇ νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν, τιμωρεῖται μὲ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ἀθήνησι, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1856.

233. 4. Περί Ἀστυκλινικῆς ἐν Ἀθήναις.

ΘΩΟΝ κλπ.

Ἰδόντες τὰ Ἡμέτερα διατάγματα περὶ εὐστάσεως τοῦ φερωνύμου Ἡρώδ. Πανπιπτημίου καὶ περὶ κανονισμοῦ αὐτοῦ, καὶ παρόντες τὴν κατὰ τὴν πόλιν παρὰ τῶν βουλευτῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς ἐπίσκεψιν

τῶν νοσοῦντων ὡς τὰ μάλιστα συμβάλλουσιν πρὸς ἐξάσκησιν αὐτῶν εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ἐπιστήμης, κτωμένων προσέτι δι' αὐτῆς κατὰ μικρὸν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ θεραπεύειν ἐν μέσῳ τῶν παικίλων κοινωνικῶν δυσχερειῶν καὶ ἐναντιοτήτων τοὺς πάσχοντας.

Πρὸς δὲ θεωροῦντες, ὅτι διὰ τοῦτου οἱ νοσοῦντες ἐνδεῖς τῆς πρωτευσούσης δύνανται θεραπεύονται προσηκόντως καὶ δωρεάν.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἱκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας Ἱπουργοῦ· ἀποφασίσαντες διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις Ἀστυκλινικὴ, ἣτις θεωρεῖται ὡς τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς προσάρτημα καὶ τῆς ὁποίας ἡ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς τακτικὸν καθηγητὴν αὐτῆς ταύτης τῆς Σχολῆς, ὅστις ὑποχρεοῦται συνάμα νὰ διδάσκη καὶ μάθημά τι τῆς ἱατρικῆς ἐπ. τὸ πρακτικώτερον καὶ χρησιμώτερον, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Ἀστυκλινικῆς.

2. Παρὰ τῷ Διευθυντῇ διορίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος καὶ βοηθοὶ ἱατροὶ, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τέσσαρας. Λαμβάνονται δὲ οὗτοι ἢ ἐκ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, ἢ ἐκ τῶν ἱατρῶν, ὅσοι ὑπὸ τοῦ ἱατροσυνηδρίου ἐξετασθέντες ἡξιώθουσιν τοῦ βαθμοῦ Ἀριστα· ἔχουσι δὲ ἐν ταύτῳ καὶ ἀρκούσαν γύμνασιν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν συνήθων χειρουργικῶν καὶ μαιευτικῶν ἐγχειρήσεων.

3. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυκλινικῆς ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

α) Λαμβάνει γνῶσιν πάντων τῶν αἰτούντων ἱατρικὴν βοήθειαν ἀσθενῶν τῶν εἰς τὸ κατάστημα προσερχομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς νόσου αὐτῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐξέλθωσι τῆς οἰκίας των.

β) Διανέμει τοὺς προσερχομένους ἀσθενεῖς κατὰ σειρὰν εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐγγεγραμμένων τακτικῶν τῆς Ἀστυκλινικῆς φοιτητῶν, ἐκλέγων ἐκάστοτε ἐκ τῶν νοσούντων τοὺς ἀρμοδιωτέους πρὸς τακτικὴν διδασκαλίαν.

γ') Διανέμει ὁσάκις κατὰ σειρὰν εἰς τοὺς ἀνήκοντας ἐκ τῶν φοιτητῶν τοὺς κατ' οἶκον ἀσθενεῖς, ἐν δ' ἀνάγκῃ συνεπισκέπτεται τούτους μετὰ τινος τῶν βοηθῶν, ἢ τοῦ ἀνέχοντος φοιτητοῦ, ἢ καὶ μετὰ πλειοτέρων φοιτητῶν, ὡσάκις τοῦτο κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ἀσπιμον πρὸς διδασκαλίαν.

δ') Ὑπογράφει τὰς παρὰ τῶν φοιτητῶν ἐν τῷ καταστάματι καὶ κατὰ τὴν πόλιν συνταττομένας συνταγὰς.

ε. Ἐπιτηρεῖ τοὺς βοηθοὺς ἱατροὺς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀναθεωρεῖ τὴν γραμματικὴν τῆς Ἀστυκλινικῆς κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, καὶ πέμπει αὐτὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, εἰς γνῶσιν αὐτοῦ καὶ καταχώρησιν ἐν τινι ἐπιστημονικῷ περιοδικῷ συγγράματι.

ς') Φροντίζει περὶ τοῦ καταστάματος τῆς Ἀστυκλινικῆς, ἀναφέρων ἐγκαιρῶς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας Ὑπουργεῖον περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν πρὸς βελτίωσιν αὐτοῦ ἐνεργητέων.

ζ. Τὸν διευθυντὴν ἀπόντα τῆς Πρωτεύουσας ἢ νομίμως κωλυόμενον ἀναπληροῖ, ὃν ἂν ἐπὶ τούτῳ διορίσῃ ὁ διευθυντής. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀπουσία ἢ τὸ κῶλυμα διαρκέσῃ τυχὸν πλεον τῶν 15 ἡμερῶν, τὸ Ὑπουργεῖον διορίζει τὸν προσωρινῶς ἀναπληρῶσαντα.

8. Ἐκαστος τῶν βοηθῶν ἱατρῶν α') ἐπισκέπτεται μετὰ τῶν ἀνέχοντων φοιτητῶν τοὺς ἀσθενεῖς τοὺς ἀνα,ομένους εἰς τὸ ἀνατεθειμένον αὐτῷ τμήμα τῆς πόλεως.

β') Δέχεται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ὀριζομένην, ἐναλλάξ τοὺς προσερχομένους ἀσθενεῖς, καὶ ἐγγράφει τούτους τε καὶ τοὺς κατ' οἶκον αἰτούντας ἱατρικὴν βοήθειαν ἀσθενεῖς εἰς ἴδιον βιβλίον.

γ') Ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ ὀφείλει νὰ σημειῶνῃ τὸ εἶδος τοῦ νοσήματος τῶν πρὸς κλινικὴν διδασκαλίαν ἐκλεχθέντων ἀσθενῶν, τὴν θεραπείαν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς.

δ') Καλούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέχοντος φοιτητοῦ, συνεπισκέπτεται μετ' αὐτοῦ τοὺς κατ' οἶκον θεραπευομένους ἀσθενεῖς, τοὺς ὑπα,ομένους εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ τμήμα τῆς πόλεως. Ἐν καταπείγουσῃ δὲ περιπτώσει ζητεῖ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυκλινικῆς.

ε) Ἀπόντος ἢ ἄλλως κωλυόμενου τοῦ Διευθυντοῦ, ὑπογράφει τὰς τε ἐν τῷ καταστάματι καὶ τὰς παρὰ τῶν μαθητῶν κατὰ τὴν πόλιν συνταττομένας συνταγὰς· ἀλλὰ πρέπει ν' ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸν Διευθυντὴν ἄμα ἐπανελθόντα.

ς') Συντάσσει περιληπτικὴν στατιστικὴν τῶν ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ τυχόντων ἐπισκέψεως καὶ ἱστορίαν περιληπτικὴν τῶν περιεργωτέρων νοσημάτων, τὴν ὁποίαν στέλλει πρὸς τὸν Διευθυντὴν.

ζ') Ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ὡσάκις εἶναι δυνατόν, τὴν νεκροτομίαν τῶν ἐν τῷ τμήματι αὐτοῦ ἀποθνησκόντων μετὰ τοῦ ἐπισκεπτομένου τὸν ἀποθανόντα φοιτητοῦ ἢ καὶ μετὰ πλειοτέρων φοιτητῶν, καὶ ἐν περιπτώσει σπουδαιοτέρᾳ ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ.

6. Οἱ φοιτηταὶ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, οἱ διανύσαντες τὸ τρίτον ἔτος τῆς σπουδῆς των, δύνανται νὰ προσέρχωνται ὡς ἀκροαταί, εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἀστυκλινικῆς κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἀσθενῶν. Μετὰ μίαν δ' ἐπὶ εξαμηνίαν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ θεραπεία τῶν προσερχομένων εἰς τὸ κατάστημα.

Ἡ τῶν κατ' οἶκον νοσούντων θεραπεία ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς διελθόντας ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἱατρικῶν μαθημάτων ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ καὶ προσάγοντας ἀπόδειξιν τοῦ ἀρμοδίου καθηγητοῦ ὅτι ἐξησκήθησαν εξαμηνίαν ὅλην εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς τυχόντας διπλώματος ἱατρικοῦ ἐν τινι Πανεπιστημίῳ, μὴ λαβόντας δὲ διὰ τῆς προσηκούσης ἐξετάσεως τὴν ἀδελφάν του ἱατροσυνεδρίου.

7. Ἐκαστος τῶν φοιτητῶν α') προσέρχεται πρὸς τὸν Διευθυντὴν καὶ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφεται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν τακτικῶν τῆς Ἀστυκλινικῆς φοιτητῶν ἢ ἀφο-

αὐτῶν.

β') Οἱ ἀνήκοντες φοιτηταί, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Διευθυντοῦ, ἐξετάζουσι τοὺς προσερχομένους ἀσθενεῖς.

γ') Ἐκαστος αὐτῶν προσάγει ἔγγραφον ἔκθεσιν τῆς νόσου καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς θεραπείας τῶν παρὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῷ ἐμπιστευθέντων ἀσθενῶν. Τὰς δὲ σπουδαιότερας τῶν ἐκθέσεων τούτων θέλει καταθέτει ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἀστυκλινικῆς ἐὰν ἀπαιτήσῃ τοῦτο ὁ Διευθυντής.

δ') Χρεωστεῖ νὰ ἐπισκέπτεται τακτικῶς τοὺς παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἐμπιστευθέντας αὐτῷ ἐν τῇ πόλει ἀσθενεῖς. Ἐν περιπτώσει δὲ σπουδαίου ἢ ἀμφιβόλου νοσήματος, νὰ αἰτῇ τοῦ ἀνήκοντος βοηθοῦ ἱατροῦ, ἢ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τὴν συνδρομήν.

ε') Οὐδέποτε δύναται νὰ ἐκδώσῃ συνταγὴν, πρὶν ἢ προσυπογράψῃ ταύτην ὁ Διευθυντής ἢ ὁ ἀρμόδιος βοηθὸς ἱατρός τῆς Ἀστυκλινικῆς.

8. Ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ θεραπεύονται πάντες, ὅσοι ἀποδεδειγμένως ἐνδεεῖς ὄντες καὶ νοσοῦντες δὲν δύνανται νὰ νοσηλευθῶσιν ἐν τῷ πολιτικῷ νοσοκομείῳ, εἴτε δι' ἑλλειψιν ἐν αὐτῷ θέσεως, εἴτε δι' ἰδιαίτερας αὐτῶν τῶν νοσοῦντων περιστάσεις, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀνατίθεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυκλινικῆς.

9. Μεχριστότου οἰκοδομηθῇ ἐπὶ τούτῳ δημόσιον κατάστημα, θέλει ἐνοικισθῇ, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κατάστημα τῆς Ἀστυκλινικῆς, οἰκία κατάλληλος, κειμένη εἰς τὸ κεντρικώτερον, ὅσον ἐνεστί, μέρος τῆς πόλεως.

10. Ὁ βουλόμενος νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀστυκλινικῆς ἀσθενής, εἰ μὲν αὐτοπρόσωπος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ αὐτὴν, χρεωστεῖ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἀστυκλινικῆς κατὰ τὰς ὁριζομένης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ὥρας. Οἱ δὲ κλινῆρεις χρεωστοῦσι νὰ δηλώσωσι διὰ τίνος εἰς ὑπέρτασιν τῆς Ἀστυκλινικῆς, ἢ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ τμήματος, εἰς δ' ἀνήκουσιν, ἱατρὸν αὐτῆς τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν

αὐτῶν. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν κατηγοριῶν οἱ ἀσθενεῖς χρεωτοῦσι κατὰ γράμμα ν' ἰκολοῦνται τὰς ἱατρικὰς διατάξεις τοῦ ἐπισκεπτομένου αὐτοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ φοιτητοῦ τῆς Ἀστυκλινικῆς. Οἱ ἀσθενεῖς οὐτοι λαμβάνουσι δωρεὰν τὰ ἀναγραφόμενα αὐτοῖς φάρμακα ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὁριζομένου φαρμακείου καὶ ἀδαπάνως ὡσαύτως, ὅσα θεωροῦνται ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἀναγκαζότερα πρὸς θεραπείαν αὐτῶν.

11. Οἱ ὑπηρεταὶ τῆς Ἀστυκλινικῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διοριζόμενοι κατὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, χρεωτοῦσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς ὁδηγίας τὰς ὁπίας ὁ μὲν Διευθυντής τῆς Ἀστυκλινικῆς θέλει συτάξῃ, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως θέλει ἐγκρίνει.

12. Τὰ φάρμακα χορηγοῦνται παρ' ἐνὸς ἢ πλείοτέρων ἰδιωτικῶν φαρμακείων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διὰ μειοδοσίας, γνωμοδοτήσας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυκλινικῆς. Ὡσαύτως ὁρίζεται καὶ ἡ προμήθεια βδελῶν λουτρῶν καὶ ἐτέρων πρὸς θεραπείαν ἀνγκαίων μέσων. Ὁ δὲ Διευθυντής ὀφείλει νὰ ἐξελέγχῃ καὶ προσυπογράψῃ τοὺς καταλόγους τῶν φαρμακοποιῶν, κουρέων καὶ ἄλλων προμηθευτῶν γινομένου τούτου κατὰ τριμηνίαν, καὶ ὑποβάλλῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

13. Αἱ ἀναγκαῖαι τῇ Ἀστυκλινικῇ, δαπάναι καταβάλλονται καὶ διατίθενται συμφώνως πρὸς τὰ κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ περὶ τούτων κινουζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἀυγούστου 1856

234. Ν. ΤΝΑ. Περὶ προσδιορισμοῦ ἐτησίου ἀντιμισθίας εἰς τὰ μέλη τοῦ ἱατροσυνεδρίου

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Προσδιορίζεται ἐτησία ἀντιμισθία εἰς τὰ μέλη τοῦ ἱατροσυνεδρίου εἰς ἕκαστον μὲν ἱατρὸν δραχμῶν ἐξακοσίων ἀριθ. 600 εἰς ἕκαστον δὲ φαρμακοποιὸν δραχ. τριακοσίων ἀριθ. 300.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρ. 1856

ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΟΙ ΕΞΕΤΑΣΤΕΣ

235. Ν. ΤΝΒ'. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθ. 27 τοῦ ἀπο 26 Μαΐου 1835 Νόμου περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

ΟΘΝ κλπ.

Ἄθρον μοναδικόν.

Ὡς πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 27 τοῦ ἀπο 26 Μαΐου 1835 Νόμου περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν παραχωρουμένας εἰς τοὺς δήμους προικοδοτήσεις, ἀντὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, θέλει ἀποφαίνεσθαι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θέλει γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρ. 1856.

236. Δ. Περὶ χαιρετισμοῦ κατὰ τὰς Βασιλικὰς ἑορτὰς.

ΟΘΝ κλπ.

α) Ὅσακις ἐν τινι πολεμικῷ λιμένι τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου εὐρεθῇ πολεμικὸν πλοῖον τῆς ὑποῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν δύο Συνελιῶν σκοπὸν ἔχον νὰ τελέσῃ Βασιλικὴν ἑορτὴν τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην εἰδοποίησιν τοῦ φρουράρχου παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πλοίου περὶ τοῦ ἑορτασίου τῆς ἡμέρας, ἀνυψοῦται ἄνευ κκνονοβολημοῦ ἡ βασιλικὴ σημαία καὶ ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

β) Ὑπάρχοντος ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι πλοίου τοῦ ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ, τὸ πλοῖον μόνον, καὶ οὐχὶ τὸ φρούριον, θέλει συνεορτάζει μετὰ τοῦ ἑτέρου τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας, τηρουμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς ἐπιμοταξίας τῆς ἀπορώσεως τοὺς ναυτικούς χαιρετισμούς, τοὺς ὁποίους συνήθως τὰ ξέα πολεμικὰ πλοῖα ἀποδίδουσι καὶ λαμβάνουσι κατὰ τὴν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου προσόρμισίν των.

Ἀθῆναι, τὴν 10 Ἰουλίου 1856.

237. Δ. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ πληρονομένου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμοπλοῖον ναύλου διὰ τὰ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Χαλκίδα καὶ ἀπὸ Σύρον εἰς Τήνον ταξείδια.

ΟΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπὸ

ὄψιν τὸ ἀπὸ 10 Ἰουλίου ε. ε. ἡμέτερον διάταγμα ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ ναῦλος τῶν μὲν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Χαλκίδα μεταβαινόντων ἐπιβατῶν καὶ τ' ἀνάπαλιν προσδιορίζεται κατ' ἐξαιρέσιν διὰ μὲν τοὺς τῆς ἀ. θέσεως εἰς δραχ. εἴκοσιν ἐπτά, ἀριθ. 27· διὰ δὲ τοὺς τῆς β' εἰς δραχ. δεκαοκτὼ, ἀριθ. 18, καὶ διὰ τοὺς τῆς γ' εἰς δραχ. ἑννέα, ἀριθ. 9. Τῶν δὲ ἀπὸ Σύρον εἰς Τήνον καὶ τ' ἀνάπαλιν ἀναβιβάζεται διὰ μὲν τοὺς τῆς ἀ. θέσεως εἰς δραχμὰς ἑξ ἀριθ. 6 διὰ δὲ τοὺς τῆς β' εἰς δραχ. τέσσαρας, ἀριθ. 4, καὶ διὰ τοὺς τῆς γ' εἰς δραχ. δύο, ἀριθ. 2.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρ. 1856.

238. Δ. Περὶ τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων μεταφερομένων σπόγγου, καφρὲ, ζαχαρώσεως, ξουμαρικῶν, ὀρυζίου καὶ χειροτεχνημάτων.

ΟΘΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 10 Ἰουλίου ε. ε. ἡμέτερον διάταγμα περὶ συστάσεως ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

α) Ὁ ἀμμοδοῦμενος σπόγγος μεταβιβάζεται ἀπὸ τὴν πρώτην εἰς τὴν τετάρτην κλάσιν τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων μετακομιζομένων ἐμπορευμάτων.

β) Τὰ χειροτεχνήματα μάλλινα, λινὰ καὶ βαμβακερά ἀπὸ τὴν πρώτην εἰς τὴν δευτέραν.

γ) Ὁ καφρὲς, ἡ σάκχαρις καὶ τὰ ζυμαρικὰ μεταβιβάζονται ἀπὸ τὴν δευτέραν εἰς τὴν τρίτην.

δ) Τὸ ὀρύζιον ἀπὸ τὴν τρίτην εἰς τὴν τετάρτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Σεπτεμβρ. 1856.

239. Ν. ΤΝΓ'. Περὶ ἐπιτίμων Προξενικῶν βαθμῶν καὶ τῆς ἑδρας τοῦ κατὰ τὴν Ἀγυπτον Γεν. Προξενείου τῆς Ἑλλάδος.

ΟΘΝ κλπ.

1. Ὁ βαθμὸς γενικοῦ Προξένου δύναται ν' ἀπονεμηθῇ ἐπὶ τιμῇ εἰς προϊστάμενον Προξενείου, ὅστις κατεῖχεν ἤδη θέσιν Γενικοῦ προξένου.

Ὡσαύτως δύναται, καὶ ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ 42 ἀρ·

ὅρων τοῦ ΣΕΒ'. Νόμου τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853, ὃν ἀπονεμηθῇ ἐπὶ τιμῇ ὁ βαθμὸς Προξένου εἰς προϋπάμενον ὑποπροξένου ὡς καὶ ὑποπροξένου, εἰς Γραμματέα Γενικοῦ Προξένου ἢ ὑποπροξένου καὶ εἰς Προξενικὸν Πράκτορα, ὅστις εἰς Προξενικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἄλλην εἶχε βαθμὸν ἀνώτερον, τῆς ὁποίας κατέχει Προξενικῆς θέσεως.

2. Ἡ ἔδρα τοῦ κατὰ τὴν Λίγυπτον Γενικοῦ Προξένου μετατίθεται ἐκ Καΐρου εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐπομένως τὸ μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Προξενεῖον μεταβάλλεται εἰς Γενικὸν Προξενεῖον, καταταττόμενον εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν, κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ ἀρθροῦ 36 τοῦ ΣΕΒ' Νόμου τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853 τὸ δὲ μέχρι τοῦδε Γενικὸν Προξενεῖον ἐν Καΐρῳ μεταβάλλεται εἰς Προξενεῖον, καταταττόμενον εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ Γενικοῦ Προξένου κανονίζεται, ὡς ὠρίσθη ἐν τῷ ἀρθρῷ 38 τοῦ διαληφθέντος Νόμου, διὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Προξενεῖον ἀρχεται δὲ ἀφ' ἧς παύση ἡ ἀνασολὴ ἐκείνου τοῦ νόμου.

Ἀθῆναι, τὴν 6 Σεπτεμβρ. 1856.

240. Δ. Περὶ τῆς γενομένης διδασκαλίας ἐν ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις παρὰ γυναικῶν καὶ καθηγητῶν καὶ παρ' ἑλληνικοῖς σχολείοις διδασκάλων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πληροφορούμενοι, ὅτι παρὰ τισι γυμνασείοις καὶ ἑλληνικοῖς Σχολείοις συνειθίζουσιν οἱ ἐν αὐτῇ διδάσκοντες νὰ προπαιδεύωσιν ἐπὶ διδάκτορες ἐν τοῖς δωματίοις τοῦ διδασκτρίου ἢ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν μαθητὰς ἀνήκοντας εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν διδασκόμενας τάξεις, ὅπερ μὴ προσήκον κρίνεται.

Πρὸς δὲ ὡς λίαν ἐνδιαφέρον τὴν πρόδον τῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐκπαιδευτηρίων, καὶ αὐτῶν ὅτι τῶν ἰδιωτικῶν ἀφ' ἑτέρου, θεωροῦντες τὸ νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν οἱ ἐν τοῖς πρώτοις διδάσκοντες δύνανται τοῦ λοιποῦ ν' ἀναδέ-

χῶνται διδασκαλίαν καὶ ἐν τοῖς δευτέροις.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαντες διατάσσομεν τὰ ἐπόμενα.

1. Ἀπαγορεύεται πάντως εἰς τοὺς γυμνασιακοὺς καθηγητὰς καὶ παρ' ἑλληνικοῖς σχολείοις διδασκάλους νὰ προπαιδεύωσιν ἢ νὰ διδάσκωσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἢ ἐν τοῖς δωματίοις τοῦ δημοσίου διδασκτρίου ἢ ἄλλοις που μαθητὰς ἀνήκοντας εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἰδίων διδασκομένας τάξεις.

2. Οὐδεὶς τῶν γυμνασιακῶν καθηγητῶν καὶ τῶν παρ' ἑλληνικοῖς σχολείοις διδασκάλων δύναται εἰς τὸ ἐξῆς ν' ἀναλαμβάνῃ διδασκαλίαν ἐν ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, ἢ νὰ συνάγῃ μαθητὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἢ ἀλλαχοῦ πρὸς διδασκαλίαν, ἂνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας παιδείας Ὑπουργοῦ, παραχωρουμένης ἀφοῦ πρῶτον ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀνήκοντος γυμνασιάρχου ἢ σχολάρχου, κατὰ τὴν περίστασιν.

3. Ἡ πρὸς ἰδιωτικὴν διδασκαλίαν ἐκδιδόμενη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀδεια, κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον, δὲν δύναται νὰ συγχωρῇ ἑνασχόλησιν, ἀπαιτοῦσαν ὑπὲρ τὰς ὀκτὼ ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

4. Συμπίπτοντος νὰ προηγῶνται αἱ ὥραι τῆς ἐν ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις διδασκαλίας, θέλει λαμβάνεσθαι φροντίς ὥστε νὰ μὲν μεταξὺ τῆς διδασκαλίας ἐκείνης καὶ τῆς γινομένης ἐν ταῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῆς Κυβερνήσεως μιᾶς ὥρας τοῦλάχιστον διάλειμμα.

5. Οἱ παρατάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων μνηύονται πάραυτα ὑπὸ τῶν γυμνασιάρχων ἢ σχολάρχων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ὑπὸ τοῦτου ὑποβάλλεται εἰς ἡμᾶς ἀναλόγως κατ' αὐτῶν πρότασις.

Ἀθῆναι τὴν 18 Αὐγούστου 1856.

241. Δ. Περὶ διαγωνίσματος πρὸς συγγραφὴν προσφορωτέρων βιβλίων διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν δη-

μοτικῶν σχολείων βιβλία, παντὸς ἐν αὐτοῖς διδασκομένου μαθήματος, νὰ συντάσσονται ὅσον ἐνέστι τελειότερα καὶ εἰς τὸν σκοπὸν προσφορώτερα.

Καὶ θεωροῦντες ὅτι ἐκ τῆς συστάσεως ἐπὶ τούτῳ διαγωνίσματος, θέλει προκύψει τὸ αἰσιώτερον ἀποτέλεσμα.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαντες διατάσσομεν τὰ ἐπόμενα.

1. Διὰ τὴν συγγραφὴν παντὸς βιβλίου ἀνγκαίου εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα προκαλεῖται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας Ὑπουργείου διὰ προγράμματος διαγωνισμὸς, ἐπὶ χρηματικῷ βραβείῳ, τὸ ὅποιον λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτοῦ ἐτησίως ψηφιζομένου ποσοῦ πρὸς ἑκάστην βιβλίῳ διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ ὀρίζεται ἑκάστης ἀνάλογον πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ βιβλίου, καὶ τὰς πλείονα, ἢ ὀλιγωτέρας δυσκολίας, τὰς ὁποίας παρέχει ἡ συγγραφή ὡς ἐκ τοῦ εἶδους τῆς ὕλης, μὴ δαπανωμένου ὅμως κατ' ἔτος εἰς τὸ ἀθλοθέτημα τοῦτο ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

2. Τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς τὸν διαγωνισμὸν πονημάτια ἐξετάζονται παρὰ τῆς τεταγμένης νὰ κρίνῃ τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐκδιδόμενα βιβλία ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ βραβεῖον ὑπονέμεται εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς κηρυχθὲν πάντων βέλτιον.

3. Τὰς συγγραφὰς αὐτῶν εὐαναγνώστως γεγραμμένας καὶ ἀνωνύμους πέμπουσιν οἱ διαγωνιζόμενοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ μόνον διαρκούσης τῆς προθεσμίας, ἥτις ἐν τῷ προγράμματι τοῦ διαγωνίσματος πρὸς τοῦτο ἐτάχθη, γίνονται δεκταὶ παρ' αὐτῷ. Μετὰ τοῦ χειρογράφου συναποστέλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁ συγγραφεὺς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ γεγραμμένον εἰς ἰδιαιτέρον καρτίον, ἐν σχηματι ἐπιστολῆς ἐπιτυγμένον καὶ καλῶς ἐσφραγισμένον, τὴν ἰδίαν δὲ συγγραφὴν διακρίνει, θέτων ἐπὶ τῆς κεφαλίδος αὐτῆς ῥητόν τι ἢ στίχον, ὃν σημειοῖ καὶ ἐν τῷ ῥηθέντι καρτίῳ, ὃ-

περ ἀποσφραγίζεται, πρὸς γνῶσιν τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ κατὰ τὸ ῥητόν συγγραφῆς, εἰς τὴν κατωτέρω ὀριζομένην ἐπὶ τούτῳ ὥραν.

Πάντα δὲ τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον χειρόγραφα φυλασσόμενα παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμηματάρχῃ ὑπὸ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ, πέμπονται δι' ὑπουργικοῦ ἐγγράφου, ληξάσης τῆς, πρὸς παρελθόντῃν χειρογράφων προθεσμίας, εἰς τὴν προμνησθεῖσαν ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν βιβλίων ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα τὰ παραπεμφθέντα αὐτῇ πονημάτια καὶ ἐτοιμάσασα τὴν περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν, ἀναγινώσκει αὐτὴν ἐν τῷ Διδασκαλείῳ, καθ' ἡμέραν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καὶ ἐκλεγομένην πάντοτε ὑπὸ τούτου μετὰ τῶν κυριακῶν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Διὰ τὸν ἔγκαιρον δὲ προσδιορισμὸν τῆς κυριακῆς φείλει ἡ ἐπιτροπὴ ἐτοιμασθεῖσα νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο αὐτίκῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

5. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κρίσεως αὐτῆς, παραδίδονται πρὸς ἀποσφράγισιν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τὰ ὑπ' εὐθύνῃ ἰδίᾳ, ἄχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, παρ' αὐτῷ φυλασσόμενα ἐσφραγισμένα χαρτία, περὶ ὧν ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ ἐρρήθη καὶ γνωσθέντος ἐκ τῆς ἀποσφραγίσεως αὐτῶν τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως τοῦ κηρυχθέντος βελτίονος συγγραμμάτιου, ἀπονέμεται πάραυτα πρὸς αὐτὸν τὸ βραβεῖον παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας Ὑπουργοῦ.

6. Ἡ δημοσίευσις τοῦ προκαλοῦντος τὸν διαγωνισμὸν προγράμματος γίνεται παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐν ἔτος τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ ἀνωτέρω ὀρισμένου πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς κρίσεως τῆς ἐπιτροπῆς μηνός, ἵνα παρέχῃται τοῖς βουλομένοις νὰ διαγωνισθῶσιν ὁ ἱκανὸς πρὸς συγγραφὴν χρόνος. Κατὰ δὲ τὸν προσδιορισμὸν ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ ἀναφερομένης προθεσμίας, λαμβάνεται πρόνοια,

ὅπως μένη καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὃ ἀπαιτούμενος πρὸς ἐξέτασιν τῶν πονηματίων καιρός.

7. Τὸ βραβευθὲν βιβλίον εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἐπὶ ὅλην περίοδον μαθημάτων ἐν αὐτοῖς, προσδιορίζοντος καὶ τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκδιδομένῃ πρὸς τοὺς δημοδιδασκάλους περὶ τοῦ βιβλίου ἐγκυκλίῳ, μετὰ γνωμοδότησιν περὶ τούτου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀθῆναι τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1856.

242. Δ. Περὶ τῆς βαθμολογίας τῶν ἀξιωματικών τοῦ Β. ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Α'. Τὴν βαθμολογίαν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ συνιστῶσι τοῦ λοιποῦ οἱ ἐξῆς βαθμοί.

Βαθμοὶ μάχιμοι. Ἀντιναύαρχος, Ὑποναύαρχος. Πλοίαρχος, Ἀντιπλοίαρχος, Πλωτάρχης Ὑποπλοίαρχος, Ἀνθυποπλοίαρχος, Δόκιμος.

Βαθμοὶ ἱατρικοί. Ἀρχιατρός, Ἰατρός. Ὑπιατρός, Ἀνθυπιατρός.

Βαθμοὶ λογιστικοί. Ἀρχιφροντιστής, Φροντιστής. Ὑποφροντιστής, Ἀνθυποφροντιστής, Λογιστής.

Βαθμοὶ Ναυπηγικοί. Ἀρχιναυπηγός, Ναυπηγός. Ὑποναυπηγός, Ἀνθυποναυπηγός.

Β'. Ὁ ἀντιναύαρχος εἶναι ἰσόβαθμος τοῦ ἀντιστρατήγου. Ὁ ὑποναύαρχος εἶναι ἰσόβαθμος τοῦ ὑποστρατήγου. Ὁ πλοίαρχος εἶναι ἰσόβαθμος τοῦ συνταγματάρχου, ὁ ἀντιπλοίαρχος, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. ὁ πλωτάρχης εἶναι ἰσόβαθμος τοῦ ταγματάρχου. ὁ ὑποπλοίαρχος εἶναι ἰσόβαθμος τοῦ λοχαγοῦ. ὁ ἀνθυποπλοίαρχος εἶναι ἰσόβαθμος τοῦ ὑπολοχαγοῦ. ὁ δόκιμος τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

Ὁ ἀρχιατρός, ὁ ἀρχιφροντιστής, καὶ ὁ ἀρχιναυπηγός εἶναι ἰσόβαθμοι τοῦ ἀντιπλοίαρχου.

Ὁ ἱατρός, ὁ φροντιστής καὶ ὁ ναυπηγός τοῦ πλωτάρχου.

Ὁ ὑπιατρός, ὁ ὑποφροντιστής καὶ ὁ ὑποναυπηγός, τοῦ ὑποπλοίαρχου.

Ὁ ἀνθυπιατρός, ὁ ἀνθυποφροντιστής καὶ

ὁ ἀνθυποναυπηγός, τοῦ ἀνθυποπλοίαρχου.

Ὁ λογιστής, τοῦ δοκίμου.

Γ'. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ καλούμενοι μέχρι τοῦδε,

Πλοίαρχοι	α.	τάξεως	καλοῦνται	τοῦ
λοιποῦ				πλοίαρχοι
πλοίαρχοι	β.	»	»	ἀντιπλοίαρχοι
»	γ.	»	»	πλωτάρχαι
Ὑποπλοίαρχοι	α.	»	»	ὑποπλοίαρχοι
»	β.	»	»	ἀνθυποπλοίαρχοι
ἱατροὶ	α.	»	»	ἱατροὶ
»	β.	»	»	ὑπιατροὶ
Ὑπεπιμεληταὶ	»	»	»	ἀρχιφροντισταὶ
Φροντισταὶ	α.	»	»	φροντισταὶ
»	β.	»	»	ὑποφροντισταὶ

Δ'. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Αὐγούστου 1856.

243. Ν. ΤΝΕ' Περὶ ἀνακαινίσσεως τῆς προκυμαίας Νάξου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς γύρωθεν τοῦ λιμένος Νάξου ἀρχαίας προκυμαίας, τὴν καθάρσιν τοῦ λιμένος, τὴν κατασκευὴν αἵμασις, καὶ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς παραλίας ὁδοῦ ἐπιβάλλονται οἱ ἐξῆς φόροι καὶ προσωπικαὶ ἐργασίαι.

α) Πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὧν τῶν προϊόντων τῶν κτημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν τοῦ δημοσίου τῆς νήσου Νάξου.

β) Τὸ ἥμισυ τοῦ δημοσίου ἀμέσου φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, τῶν μελισσῶν, τῶν οἰκοδομῶν, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων.

γ) Τέσσαρα ἡμεροκάματα ἐτησίως ἐφ' ἐκάστης οἰκογενείας τῶν κατοίκων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὁδοποιίας νόμου.

δ) Εἴκοσι δραχ. τὸν Β. πῆχυν τοῦ κατὰ μῆκος προσώπου τῶν ἐφ' ἐκάστου τῶν παραλίων οἰκοπέδων, ὠκοδομημένων καὶ μὴ. Τὸν φόρον τοῦτον θέλουν πληρῶσαι ἅς παξ οἱ ἰδιοκτῆται εἰς πέντε ἐτησίαις ἰσάδουσαι.

ε) Δέκα λεπτά τὸν τόνον κατ' ἔτος ἐφ' ὧν τῶν προσορμιζομένων εἰς τὸν λιμέ-

να τῆς Νάξου πλοίων.

2. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρων γίνεται συνάμα μετὰ τὴν δημοσίων παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπ' ἀμοιβῇ 1 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ. Ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

3. Χορηγείται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομὴ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐξ ἑξαχμίων δραχμῶν, ἀριθ. 6.000 ἐτησίως καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη, αἵτινες θέλουν καταχωρεῖσθαι εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων.

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δήμον Νάξου ἢ παρ' ἄλλου δανειστικῷ καταστήματι, ἢ παρ' ἄλλου δανειστικοῦ καταστήματος, τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἔναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρων.

5. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα· θέλει δὲ ἐφορεῖται ἐπ' αὐτῆς ἐπιτροπὴ, συγκεκλιμένη ἐκ τοῦ ἐπαρχοῦ ὡς προέδρου, ἐνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐνὸς ἐτέρου ἐκλεγομένου παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Νάξου.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος.

6. Ἡ εἰσπραξις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 φόρων θέλει διαρκέσει ἐπὶ πένταετιόν. Ἀθῆναι, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1856.

244. Ν. ΤΝΣ. Περὶ ἐμπειρικῶν μαίων.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ἐν ὅσῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκπαιδευθειῶν μαίων δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς κοινὰς ἀνάγκας, θέλει δίδεσθαι καὶ εἰς ἐμπειρικὰς αἰκίας ἢ ἀδεια τοῦ μετέρχεσθαι τὴν μαγειρικὴν ἐντὸς τοῦ δήμου τῆς διαμονῆς τῶν ἀριθμὸς δ' αὐτῶν θέλει περιορισθῇ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν.

2. Αἱ ἐμπειρικαὶ μαῖαι θέλουσιν ἐξε-

τάζεσθαι παρ' ἐπιτροπῆς ἱατρῶν, ἐὰν ἔχωσι τὴν ἀπαιτούμενην ἱκανότητα πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν· τὴν δὲ γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐξετάζει τὸ ἱατροσυνέδιον καὶ ἂν εὕρῃ αὐτὴν ὀρθῶς ἔχουσαν, δίδει τὴν ἀδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν μαγειρικὴν εἰς μεγαλειτέραν ἢ μικροτέραν περιφέρειαν.

3. Αἱ ἐξεταζόμεναι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μαῖαι θέλουν πληρῶναι δικαιοφύματα, εἰς μὲν τὸν προεδρεύοντα τὴν ἐπιτροπὴν δρ. πέντε, εἰς ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν ἀνά δρ. τρεῖς.

4. Διὰ Βασιλικῷ Διατάγματος θέλουν ὁρισθῇ τὰ προσόντα τῶν ἐμπειρικῶν μαίων, ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς αὐτῶν, τὰ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτῶν, καὶ οἱ ὅροι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θέλουν ἐξασκεῖ τὸ ἔργον τῆς μαγειρικῆς.

5. Αἱ παραβαίνουσαι τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐμπειρικῶν μαίων, ἐκτὸς τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, θέλουν παύεσθαι διοικητικῶς προσωρινῶς ἢ καὶ διὰ παντός, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ἱατροσυνεδρίου, ἅμα τοῦτο πεισθῇ περὶ τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1856.

245. Ν. ΤΝΖ'. Περὶ τοῦ μαγειρικοῦ σχολείου. ΟΘΝΝ κλπ.

1. Αἱ μαθητευόμεναι εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις μαγειρικὸν σχολεῖον θέλουν διδάσκεισθαι ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἑν ἔτει, τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς μαγειρικῆς.

2. Εἰς τὸ μαγειρικὸν κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν διορίζεται προηγουμένως, γνωμοδοτήσει τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, εἰς τῶν νομίμως ἀνεγνωρισμένων ἱατρῶν ὡς βοηθὸς τούτου λαμβάνων ὀδοπόκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα ὡς ἀμοιβὴν καὶ κατοικῶν δωρεὰν ἐν τῷ καταστήματι.

3. Αἱ διακριθεῖσαι μαθήτριά τοῦ μαγειρικοῦ σχολείου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐκπαίδευσιν καὶ κατὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἐξετάσεις τῶν, λαμβάνουν ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος αὐτῶν βραβεῖα δι' ἀφόρου βαθμοῦ, ἐκάστου τῶν ὁποίων ἢ

ἀξία δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰς τεσσαράκοντα δραχμάς, ἡ δὲ περὶ τούτων ἕλική πλίστωση δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 160 δραχ. κατ' ἔτος.

4. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατηρῇ κατ' ἔτος δύο ὑποτρόφους μαθητρίας τῆς μαιευτικῆς προτεινομένης παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ἐκ τῶν εὐφυστέρων καὶ ἐπιμελεστέων, χορηγῶσα εἰς ἐκάστην αὐτῶν τριάκοντα δραχ. κατὰ μῆνα.

5. Εἰς μίαν τῶν ἐπὶ ἱκανότητι καὶ καλῇ διαγωγῇ διακρινομένων τελειοδιδάκτων μαθητρίων τῆς σχολῆς δύναται νὰ χορηγῇ ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ ἑν ἔτος ἀνὰ τριάκοντα δραχ. κατὰ μῆνα, διὰ νὰ τελειοποιηται ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ ἐπάγγελμά της καὶ νὰ χρησιμεύῃ συγχρόνως καὶ ὡς βοηθὸς τῆς μαίας τοῦ καταστήματος.

6. Διὰ Βασιλικῷ διατάγματος θέλουν ὁρισθῇ:

α) Τὰ καθήκοντα τοῦ καθηγητοῦ τῆς μαιευτικῆς καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τὸ κατάστημα, ἔτι δὲ τὰ καθήκοντα τῆς μαίας.

β) Ὁ τύπος τῶν ἐκδιδόμενων παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς μαιευτικῆς ἀπολυτηρίων εἰς τὰς μαθητρίας τοῦ σχολείου.

γ) Τὰ προσόντα τῶν μαθητρίων τῆς μαιευτικῆς σχολῆς καὶ τὰ περὶ παραδοχῆς καὶ διδασκαλίας αὐτῶν ἐν τῷ μαιευτικῷ καταστήματι.

δ) Τὰ προσόντα τῶν βραβευταίων μαθητρίων, ὁ βαθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν διδόμενων βραβείων καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς αὐτῶν.

7. Τὸ μαιευτικὸν σχολεῖον ὑπάγεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

8. Αἱ μὴ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις διατηροῦνται ἐν πλήρει ἰσχύϊ.

Ἀθήναι: τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1856.

246. Δ. περὶ ἱματισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 8 τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου τ. ε. ΤΝ. νόμου, τοῦ συμ-

πληρώσαντος τὸν ΡΚΣ. περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας τῆς 13 Μαρτίου 1849 νόμον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν:

1. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας θέλει φέρεῖ ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου ἀνηοτημένην καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ζώνης ἀπολήγουσαν ταινίαν, ἔχουσαν πλάτος 0,08 τοῦ μέτρου ἐκ λευκῆς καὶ κυανῆς μετὰ τῆς πεπλεγμένην φέρουσαν δὲ κατὰ τὸ σημεῖον μὲν τῆς ἐνώσεως τῶν δύο ἄκρων τὸ ἀρκτικὸν στοιχείον τοῦ ἡμετέρου ὀνόματος καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ Β. στέμμα ἀπὸ τοῦ σημείου δὲ τούτου ἐξηρητημένου: δύο κροσσούς ἀργυροπλέκτους χρώματος ἀναμίκτου λευκοῦ καὶ κυανοῦ.

2. Ὁ γραμματεὺς τῆς Διευθύνσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας, ἀναπληρῶν τὸν Διευθύν. ἡν, θέλει φέρεῖ ὡς διακριτικὸν σημεῖον ταινίαν ὁμοίομορφον μὲν, ἀλλ' ἔχουσαν πλάτος 0,06 τοῦ μέτρου καὶ φέρουσαν δύο ὁμοίους κροσσούς ἐξ ἀπλῆς μετὰ τῆς κυανῆς καὶ λευκῆς.

3. Οἱ ὑπαστυνόμοι θέλουσι φέρεῖ ὡς διακριτικὸν σημεῖον ζώνην ἐκ λευκῆς καὶ κυανῆς μετὰ τῆς πεπλεγμένην πλάτος 0,05 τοῦ μέτρου, ἑνὰ μόνον κροσσὸν κυανόλευκον ἔχουσαν.

Οἱ βοηθοὶ τῶν ὑπαστυνόμων θέλουσι φέρεῖ ζώνην ὁμοίαν πρὸς τὴν τῶν ὑπαστυνόμων ἄνευ ὁμῶς κροσσοῦ.

4. Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες θέλουσι φέρεῖ πάντοτε ὁμοίαν στολήν, τὴν ἐξῆς:

α) Ἰμάτιον ἐξ ἐριούχου χρώματος βαθέως σιδηροῦ, ὅμοιον κατὰ τὰς διαστάσεις πρὸς τὸ διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς ὡρισμένον διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1851 ἡμετέρου διατάγματος, ἔχον περιλαίμιον καὶ ἐπιχειρίδα τοῦ αὐτοῦ χρώματος μετ' ἐπιρράφης κυανῆς, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους δύο σειρὰς κομβίων ἐκ λευκοῦ μετάλλου.

β) Περισκελίδα ἐξ ἐριούχου χρώματος βαθέως σιδηροῦ ὡσαύτως, ὁμοίαν κατὰ τὰς διαστάσεις πρὸς τὴν διὰ τὸ πεζικὸν τῆς γραμμῆς, ὡς εἴρηται, ὡρί-

σμένην, μετ' ἐπιρρόφης κυανῆς.

γ') Λαιμοδιτήν ἐξ ὑφάσματος μελανο-
χρόου. δ') Σκιαδίον ἐξ ἐριούχου τοῦ αὐτοῦ
χρώματος, κλινόν πρὸς τὰ ἐμπρός, ἔχον
προμετωπίον ὡς τὸ τοῦ σκιαδίου τοῦ
στρατοῦ τῆς ζητιάς, καὶ περιγραφόμενον
ὡς ἐξῆς.

Κατὰ μὲν τὸ πρόσθιον μέρος, ὕψος ἀπὸ
τοῦ προμετωπίου μέχρι τῆς κορυφῆς ἑν-
δεκα ὑφεκτομμέτρων, κορυμνόν, διαιρού-
μενον εἰς δύο τεμείχια, ὧν τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ
προμετωπίου μέχρι τῆς συρρόφης ἔχον ὕ-
ψος 4 ὑφεκτομμέτρων, τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης
μέχρι τῆς κορυφῆς 7 ὑφεκτομμέτ. Κατὰ
δὲ τὸ ὀπισθεν μέρος ἀπὸ τοῦ κάτωθι μέρους,
ἦθεν ἀρχίζει ἡ κλίσις μέχρι τῆς κορυφῆς
ὕψος 12 ὑφεκτομμ. Κορυφήν διαμέτρου
14-15 ὑφεκτομμέτρων ῥαφὰς κεκαλυμ-
μένης δι' ἐπιρρόφης κυανῆς. Ἄνωθεν τοῦ
προμετωπίου δερματίνην μέλαιναν ται-
νίαν ἡρτημένην ἐκ δύο κομβίων μελαίνων
ἄνωθεν τῆς ταινίας τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν
τοῦ Μητρώου, ὅφ' ὃν εἶναι ἐγγεγραμμένος
ὁ φέρων αὐτὸν κλητὴρ, κεχαραγμένος διὰ
μίτου λευκοῦ ἐκ μετάξης, ἄνωθεν τοῦ ἀ-
ριθμοῦ τὸ Βασίλ. στέμμα κεντημένον διὰ
τοῦ αὐτοῦ μίτου.

ε') Ὑπόδησιν ὡς τὴν ἐν χρήσει παρὰ
τῷ στρατῷ.

ς') Μανδύαν ἐξ ἐριούχου χρώματος ὡς-
αύτως βαθέως σιδηροῦ, ὅμοιον πρὸς τὸν
τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

5 Κατὰ τὸ θέρος ἡ περισκελὶς τῶν
ἀστυνομικῶν κλητῆρων θέλει εἶσθαι ἐξ
ἄλλου ὑφάσματος σιδηροχρόου φέρουσα
ἐπιρρόφην κυανήν.

6 Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες α. τάξεως
θέλουσι φέρει ἐπὶ τοῦ περιλαϊμοῦ τοῦ ἱ-
ματίου τῶν σειρίδα κεντημένην διὰ μίτου
ἐκ λευκῆς μετάξης μήκους 0,06 τοῦ μέ-
τρου, παράλληλον πρὸς τὸ περιλαϊμιον
καὶ ἔχουσαν πρὸς τὸ πρόσθιον ἄκρον κομ-
βίον ἐρράμμενον.

7. Ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 38 τοῦ
ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1836 περὶ διοικητικῆς
ἀστυνομίας ἡμετέρου διατάγματος ῥάβ-
δου, οἱ κλητῆρες θέλουν φέρει ῥάβδον ἐκ

μελανοῦ ξύλου, ἔχουσαν μῆκος 0,30 μέ-
τρου καὶ πάχος 0,02 μέτρου, ἐπενδεδυμέ-
νην κατὰ τὰ δύο ἄκρα ἐπὶ 0,40 μέτρου
ἐκ λευκοῦ μετάλλου· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐ-
τέρου τῶν ἄκρων θέλει φέρει συρίγγιον,
κάτωθεν δ' αὐτῇ· ἐπὶ τῆς ἐπενδύσεως τῆς
ῥάβδου ἐκτετυπωμένες τὰς λέξεις ἐξ ἐνὸς
μὲν ἰσχύος τοῦ νόμου» ἐξ ἄλλου δὲ αὖν ὁ-
νόματι τοῦ νόμου ἀκολουθεῖ μοι» ἐπὶ τῆς
ἐπενδύσεως ταύτης θέλει εἶσθαι κρίκος, ἐξ
οὗ θέλει εἶσθαι ἀνηρτημένη ἡ ῥάβδος διὰ
κυανολεύκου ταινίας· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου
τῶν ἄκρων αὐτῆς θέλει φέρει κεχαραγμέ-
νον τὸν ἀριθμὸν τοῦ Μητρώου, ὅφ' ὃν εἶναι
ἐγγεγραμμένος ὁ κρατῶν αὐτήν.

Ἀθήνησι, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1856.

247. Α' Περὶ τροποποιήσεών τινων εἰς τὸ ἀπὸ
30 7βρίου 1852 Β. διάταγμα περὶ τῆς ὑπη-
ρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 9, 42 καὶ
14 τοῦ ἀπὸ 30 7βρίου 1852 ἡμετέρου
διατάγματος, καὶ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ΤΝ.
νόμου τοῦ συμπληρώσαντος τὸν ἀπὸ 43
Μαρτίου 1849 ΡΚς' περὶ Διοικητικῆς
ἀστυνομίας νόμον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ
ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ
ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 9 καὶ 42 τοῦ
ἀπὸ 30 7βρίου 1852 ἡμετέρου διατάγ-
ματος καθήκοντα, τὰ ὅποια κατ' αὐτὸ
ἐνῆργει μέχρι τοῦδε ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς
Διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀνατίθενται εἰς τὸν
κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ ΤΝ νόμου κατα-
σταθέντα βοηθὸν ἐπὶ τῶν διαβατηρίων.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἀνατίθεται καὶ ἡ τήρη-
σις τῶν κατὰ τοὺς § § α' καὶ β' τοῦ
ἀρθρ. 14 τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1852
ἡμετέρου διατάγματος τηρουμένων βι-
βλίων τῶν ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὑπὸ
ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τελούντων καὶ
τῶν παρὰ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρ-
χῶν καταζητουμένων φυγοδίκων, κπτα-
δίκων καὶ κληρούχων.

2. Τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ
διατάγματος ἔργον τῆς ἀντιγραφῆς τῶν
ἐξερχομένων ἐγγράφων ὑπερὶ μέχρι τοῦδε

ἐξετέλει ὁ ἐκπληρῶν ἔργα πρωτοκολλιστοῦ γραφεύς τῆς Διευθύνσεως ἀνατίθεται εἰς τὸν διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ΤΝ' νόμου κατασταθέντα παρὰ τῇ Διευθύνσει τρίτον γραφεύς.

Ἀθήναι, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1856.

248. Ν. ΤΝΔ'. Περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συμβάσεως ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν ἐπὶ τῶν ἀποβιόντων ὑπηκόων τῶν εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 31 Μαΐου (12 Ἰουνίου) 1856 κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας σύμβασις, περὶ δικαιοδοσίας τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ἐκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, ἐπὶ τῶν κινητῶν περιουσιῶν τῶν ἐν Αὐστρίᾳ ἀποβιόντων Ἑλλήνων ὑπηκόων, καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀποβιόντων Αὐστριακῶν ὑπηκόων, συγκατεμένη ἐξ ἐνός μόνου ἄρθρου, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἀθῆναι τὴν 31 Αὐγούστου 1856.

249. Ν. ΤΝΗ' Περὶ κατασκευῆς πεζοδρομίων, ὑπονόμων κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν κατασκευὴ πεζοδρομίων ἐπιβαρύνει τοὺς παροδίους ιδιοκτῆτας.

Ὁ νομάρχης, καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ἐν τῇ περὶ ταύτης διατάξει αὐτοῦ, ἀκούων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, θέλει προσδιορίζει τὸ πλάτος, τὴν ποιότητα τοῦ ὕλικου καὶ τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τῶν πεζοδρομίων ἐκάστης ὁδοῦ.

Ἡ αὕτη ὑποχρέωσις δύναται νὰ ἐπιβληθῇ δυνάμει τοῦ Β. Διατάγματος καὶ εἰς τοὺς ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν ἐπαρχιῶν παροδίους ιδιοκτῆτας.

2. Ἡ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐν γένει κατασκευὴ ὑπονόμων ἐνεργεῖται δαπάνῃ τῶν παροδίων ιδιοκτῆτῶν καὶ τῶν δήμων, ἀναδεχομένων τούτων τὸ τεταρτημόριον τῆς δαπάνης. Ἡ κατασκευὴ τῶν εἰς τὰ πλάτη ἐγκαρσίων ὁδῶν ἀντιστοιχοῦντων

τεμαχίων τῆς ὑπονόμου, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὁρίου τῆς πόλεως μέχρι τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ ἐπιβαρύνει ὁλοσχερῶς τὸν δήμον.

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς κατασκευῆς ὑπονόμου ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἀρμοδίους ιδιοκτῆτας, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου, καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου, δι' ἀποφάσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας.

3. Ἡ κατασκευὴ τῶν τε πεζοδρομίων καὶ ὑπονόμων ἐνεργεῖται κατὰ τὰ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων κανονισμένα.

Ἡ δαπάνη προκαταβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει ἀναλογισμοῦ γενησομένου ἐν ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλῳ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχου, δημάρχου, καὶ μηχανικοῦ, ὑπ' ὃψιν ἐχόντων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μειοψηφικῆς δημοπρασίας, καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἢ πλατείας μῆκος τοῦ προσώπου ἐκάστης οἰκίας ἢ οἰκοπέδου. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει μένει ἐκτεθειμένον ἐν τῷ δημαρχεῖῳ, προσκαλουμένων ὀνομαστὶ διὰ προγράμματος τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου ἢ ἐπαρχου, πάντων τῶν ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένων ιδιοκτητῶν, ἵνα λάθωσιν αὐτοῦ γνῶσιν, καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἐνστάσεις τῶν, ἐὰν ἔχωσι τοιαύτας.

4. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκκαθαρίζονται δικαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 6, 7, 8, 9, 10, καὶ 11 τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου ΕΗ' νόμου.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ νόμου τούτου ἀναφερομένη δεκαπενθήμερος προθεσμία, ἄρχεται δι' ἕνα ἕκαστον ιδιοκτῆτην ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὀνομαστικῆς προσκλήσεως, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ προηγουμένον ἄρθρον, ἡ δὲ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 7 γίνεται εἰς τὸν ἀρμοδίον νομάρχην ἢ ἐπαρχον.

5. Οἱ ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν παρόδιοι ιδιοκτῆται ὀφείλου προσκλήσει τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς νὰ περιτοιχίσωσι τὰ οἰκόπεδά των κατὰ τὰς οἰκοδομικὰς γραμμὰς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου. Τὰ εἰς τὰ περιτοιχίσματα ταῦτα ἀριέμενα ἀνοίγματα, ἥτοι θυραὶ,

παράθυρα, κλπ. πρέπει νὰ ὤσι διαρκῶς κεκλεισμένα.

Ἐξήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀποδείξεως διοικητικῆς ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως, ἐν περιπτώσει ἀμελείας τοῦ ιδιοκτῆτου νὰ περιτοιχίσῃ τὸ οἰκόπεδόν του, ἡ ἀνωτέρω ἀρχὴ θέλει φροντίσει περὶ τῆς περιτοιχίσεως, προκαταβάλλουσα τὴν δαπάνην, καὶ καταδιώκουσα πρὸς ἀπότισιν αὐτῆς τὸν ιδιοκτῆτην κατὰ τὰ διατεταγμένα περὶ καταδιώξεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καθυστερούντων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως.

6. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ ΣΤ'. περὶ ὁδοποιίας νόμου ἰσχύει καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν.

Ὁ νομάρχης, καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ἀκούων καὶ τὴν γνώμην τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, προσδιορίζει τὰς δενδροφυτευθησομένας ἀγυιάς, τὸ ποσὸν τῶν εἰς ἑκάστην ἀγυιὰν δενδροστοιχιῶν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν γραμμῶν τῶν οἰκιῶν καὶ τὴν ὑπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν αὐτῶν.

7. Ἐὰν ὁ ιδιοκτῆτης οἰκοπέδου ἢ οἰκοδομημάτων τινος, ὑποκειμένου εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς κατασκευῆς πεζοδρομίου, ὑπονόμου, περιτοιχίσματος ἢ δενδροφυτείας ἢναι ἀπὸν, ἢ πρὸς αὐτὸν προσκληθεῖς, περὶ τῆς διαλαμβάνει ὁ § 6'. τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος νόμου, τοιχολλᾶται ἐπὶ καταφανοῦς μέρους τῆς ιδιοκτησίας του, καὶ δημοσιεύεται ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῆς ἀρχῆς ἐν μιᾷ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Κράτους ἐκδιδομένων ἐφημερίδων. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας, καὶ τριῶν μηνῶν διὰ τοὺς ἐκτὸς, ἐὰν ὁ ιδιοκτῆτης δὲν καταβάλλῃ τὴν ἐπιβαρύνουσαν αὐτὸν ἀναλογίαν τῆς πρὸς κατασκευὴν τοῦ πεζοδρομίου ἢ τῆς ὑπονόμου δαπάνης, ἢ ἐὰν δὲν περιτοιχίσῃ τὸ οἰκόπεδόν του, ἢ δὲν ἐνεργήσῃ τὴν διαταχθεῖσαν δενδροφυτείαν τὸ δημόσιον ἐκπληροῖ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ, ἐγγράφον ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκην

πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ παρ' αὐτοῦ καταβληθέντος ποσού.

8. Τὰ ἐξωτερικὰ ἀσβεστώματα καὶ ὁ χρωματισμὸς τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν οἰκιῶν πρέπει νὰ εὐρίσκωνται διαρκῶς εἰς καλὴν κατάστασιν. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ θέλει προσκαλεῖ τοὺς ιδιοκτῆτας νὰ φροντίζωσι περὶ τούτου, καταδιώκουσα ποινικῶς τοὺς ὀλιγωροῦντας.

9. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ἐξώρου ἐπὶ πατώματος, οὗ τὸ ὕψος ἀνω τῆς ὁδοῦ δὲν εἶναι τοῦλάχιστον ἐκ τεσσάρων β. πήχεων. Οἱ ἐξώσται κατασκευάζονται ἐπὶ στερεῶν βάσεων. Ἡ ζώνη ἑκάστης πόλεως ἀφ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν, προσδιορίζεται διὰ β. Διατάγματος. Τὸ βάθος τῆς ἐκτάσεως ταύτης ἀπὸ τῆς ἐσχάτης οἰκοδομικῆς γραμμῆς κατὰ τὸ ἐγκειμένον σχέδιον τῆς πόλεως δὲν θέλει εἶσθαι ἀνώτερον τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως σταδίου.

Ἐκατέρωθεν τῶν λεωφόρων τῶν διὰ τῆς ζώνης ἑκάστης πόλεως διερχομένων ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις μιᾶς συστοιχίας ἀγροτικῶν οἰκοδομῶν.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ιδιοκτητῶν τῶν ἀπὸ τὰς λεωφόρους ταύτας καταλαμβανομένων γαιῶν γίνεται κατὰ τὰ ἀρ. 22 καὶ ἐπόμενα τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν νόμου ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836.

Ἀθῆναι, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1856.

250. Δ. Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ μηχανικοῦ σώματος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἱπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ σχετικῶς μὲ τὸ ἀρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Αἱ διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ στρατιωτικὰ ἔργα, θέλουσιν ἀναφέρεσθαι διὰ τοῦ ἀρχηγείου τοῦ μηχανικοῦ, παρὰ τοῦ ὁποῦ θέλουσι λαμβάνει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἱπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πα-

ρόντος Διατάγματος.

Αθήναι, τὴν 13 Ἰουλίου 1856.

251. Ν. ΤΞ. Περὶ ἀγροφυλάκης.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀγροφυλάκων ἐνεργεῖται κατὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίων ιδιοκτητῶν ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων παρὰ τῶν δημάρχων ἢ τῶν εἰδικῶν παρέδρων κατὰ τὰς ὁρισμέναις ἢ ὁρισθησομέναις κτηματικαῖς περιφερείαις ἢ θέσεις.

Ὡς πρὸς τὰ ἐθνικὰ κτήματα τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως ταύτης ἔχουσιν οἱ καλλιεργοῦντες καὶ κατέχοντες αὐτά.

2. Οἱ ιδιοκτῆται καὶ οἱ καλλιεργηταὶ ἐθνικῶν κτημάτων ἐκάστης κτηματικῆς περιφερείας συνερχόμενοι κατὰ τὰς ἐκδοθησόμενας διατάξεις καὶ ἐντὸς τῆς ταχυθεσμένης προθεσμίας παρὰ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐκλέγουσιν κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ᾔῃ ἐλάττωσιν τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου τῶν ιδιοκτητῶν ἐκάστης περιφερείας, τὰ κατὰλληλα πρόσωπα διὰ τὴν θέσιν ἀγροφύλακος, ἀποφασίζουσιν περὶ τῆς ἀτιμισθίας τῶν ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν καὶ τῆς συνήθους μεισθοδοσίας τῶν ἀγροφυλάκων, ὡς καὶ περὶ τῶν ληφθησομένων ἐγγυήσεων, καὶ συντάττοντες τὸ ἀνήκον πρωτόκολλον ὑπογράφουσιν αὐτὸ καὶ τὸ παραδίδουσιν εἰς τὸν δήμαρχον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ὁ διορισμὸς τῶν προταθέντων.

Ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιῇ τὰ ἀποφασισθέντα, ὡς αἰεὶ πρὸς τοῦτο ὑπάρχουσιν λόγοι ἰσχυροί.

3. Ἐὰν οἱ ιδιοκτῆται δὲν ᾔθελον συνέλθει ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἢ δὲν ᾔθελον συμφωνήσῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀγροφυλάκων, διορίζονται οὗτοι παρὰ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 νόμου περὶ τῆς προφυλάξεως τῶν δεινδροφυτειῶν κλπ.

4. Οἱ ἀγροφύλακες δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβωσι τὰ χρεῖα τῶν ἐὰν προηγουμένως δὲν δώσωσι τὴν παρὰ τῶν ιδιοκτητῶν ἢ

τοῦ δημάρχου προσδιορισθεῖσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ιδιοκτητῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ᾔθελε συμβῇ ζῆμις εἰς τὰ κτήματα τῆς ἀνατεθείσης ἐκφυλάξιν τῶν περιφερειᾶς, ἢ δὲν ᾔθελε δυνήσῃ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν αὐτοῦργον.

5. Ὅπου ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου δὲν ἐπιτρέπει τὴν παρὰ τοῦ δήμου πληρωμὴν ὀλοκλήρου ἢ μέρους τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἀγροφυλάκων, πληρόνεται αὐτὴ παρὰ τῶν ιδιοκτητῶν κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα.

6. Ὅστις τῶν ιδιοκτητῶν ἀρνήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους ἐκδοσῆς, καταδικάζεται εἰς φυλάξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοτικῶν φόρων νόμου.

7. Ὁ ἀγροφύλαξ καταθέτει τὰ περιστατικά τῆς ζῆμιας προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ ἢ τοῦ δημάρχου ἢ παρédρου καὶ δύο μαρτύρων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν συντάττεται ἡ ἀπαιτούμενη ἐκθεσις, ἥτις διευθύνεται μετὰ τὴν ἀποδείξεωσιν εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ πταισματοδικεῖν δημόσιον κατήγορον ἐὰν ἡ ἐκθεσις συνετάχῃ παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρédρου.

8. Αἱ δίκαι περὶ τῶν κατὰ τοὺς ἀγροπραττομένων πταισμάτων προτιμῶν τῶν ἄλλων ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν οἱ δὲ δημόσιοι κατήγοροι ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσάγουν εἰς τὰ πταισματοδικεῖα κατὰ προτίμησιν τὰς τοιαύτας δίκας.

Οἱ παραβαίνοντες τὴν διάταξιν ταύτην τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 487 τοῦ ποιν. νόμου.

9. Ἐὰν οἱ διοριζόμενοι πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ζῆμιας πραγματογνώμονες ἀμελήσωσι τὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους αὐτῶν ἐντὸς ταχθείσης προθεσμίας, υποβάλλονται εἰς πρόστιμον 10—50 δραχμῶν.

10. Τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 § 2 τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1833 νόμου προσδιοριζόμενον δικαίωμα συλλήψεως τῶν ζώων μεταρρυθμίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Διὰ μὲν τὴν σύλληψιν τῶν μεγάλων ζώων, βοῶν, ἵππων, χοίρων, ὄνων κλπ. προσδιορίζεται δραχμὴ μία, διὰ δὲ τῶν

σύλληψιν ἐκάστης αἰγὸς ἢ τράγου λεπτά τεσσαράκοντα, δι' ἕκαστον δὲ πρόβατον λεπτά 10.

41. Ὅσας τὰ συλληφθέντα ζῶα ἦναι, πολλά, ὁ ἀγροφύλαξ ἢ ὁ συλλαμβάνων αὐτὰ κρατεῖ μέχρι τῶν πέντε ἐκ τούτων, διὰ τὰ ὅποια μόνον θέλει λαμβάνει σύλληπτρα, καὶ ἀπελύνει τὰ λοιπὰ μακρὰν τῶν ιδιοκτησιῶν.

42. Ἐάν ὁ κύριος τοῦ συλληφθέντος ζώου δὲν φροντίσῃ νὰ παραλάβῃ αὐτὸ ἄμέσως παρὰ τοῦ ἀγροφύλακος, ὁ τελευταῖος θέλει διατρέφει αὐτὸ πληρονόμος παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου, διὰ μὲν τὰ μεγάλα ζῶα ἀνὰ λεπτά τριάκοντα δι' ἕκαστον, διὰ δὲ τὰ μικρὰ ἀνὰ λεπτά δέκα καὶ ἕκαστην ἡμέραν, ἀλλ' ἢ διατροφή τῶν δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, μετὰ τὰς ὁποίας ἐκποιῶνται ἐπὶ δημοπρασίας παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου.

43. Τὰ δικαιώματα συλλήψεως καὶ τὰ ἐξόδα τῆς διατροφῆς τῶν ζώων εἰσπράττονται, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῶν ιδιοκτητῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως δημοτικῶν φόρων νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 Σεπτεμβ. 1856.

252. Ν. ΤΣΑ'. Περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου καὶ ἐπισκευῆς τῆς παλαιᾶς προκυμαίας κτλ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Πρὸς κάθαρσιν τοῦ λιμένος Ναυπλίου, ἐπισκευὴν τῆς παλαιᾶς προκυμαίας, κατασκευὴν αἰμασιᾶς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων κοινωφελῶν τοῦ δήμου ἔργων, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ναυπλίων, ἐπιβάλλονται τὰ ἑξῆς τέλη καὶ φόροι.

α) Ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὧν ἐν γένει τῶν ἐξαγομένων ἐκ τοῦ λιμένος Ναυπλίου, διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους μέρη προιόντων, ὑπαγομένων ἢ μὴ εἰς τέλος.

β) Ἐν τοῖς ἑκατὸν ὡσαύτως ἐφ' ὧν ἐν γένει πῶν εἰσagoμένων εἰς Ναύπλιον ἐμπορευμάτων καὶ προιόντων ἐκ τῶν ἐντὸς, ἢ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας μερῶν.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

γ) Ἀρχαίκα εἴκοσι τὸν Β. πῆχυν ἐφ' ἑκάστου τῶν παραλίων οἰκοπέδων, ὠκοδομημένων ἢ μὴ, καὶ ἀναλόγως τοῦ μήκους τοῦ ἐπὶ τῆς παραλίας προσώπου τῶν, τὰς ὁποίας θέλουν πληρώσει οἱ ιδιοκτῆται ἅπαξ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων φόρων καὶ τελῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν τῷ Τελωνεῖῳ εἰσπραττομένους παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ Τελωνείου Ναυπλίας, ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς τελωνιακῆς διατιμῆσεως, καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις τὰς ἰσχυοῦσας καὶ διὰ τὴν εἰσπραξὶν τοῦ δημοσίου τέλους· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν θέλει εἰσπράττεσθαι τὸ τέλος ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, προσδιοριζομένης παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ τελωνείων νόμου καὶ τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων.

3. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἔργων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα. θέλει δὲ ἐφορεύει αὐτὴν ἐπιτροπὴ, συγκεκμημένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ὡς προέδρου, ὑφ' ἐνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐνὸς ἐτέρου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου Ναυπλίων ἐκλεγομένου.

4. Τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας γραμμῆς ἀπέναντι τῆς εἰς Ναύπλιον κατασκευασθῆσας αἰμασιᾶς, ὑπάρχοντα τυχὸν ἐθνικὰ οἰκόπεδα θέλουν ἐκποινηθῇ ἐπὶ πλειοδοσίᾳ τοῖς μετρητοῖς, καὶ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν θέλει διατεθῇ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἔργων.

5. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1. φόρων θέλει διαρκέσει ἐπὶ πενταετίαν. Ἀθῆναις, τὴν 19 Σεπτεμβρ. 1856.

253. Ν. ΤΣΒ'. Περὶ τοῦ ἐν Τιμενιάτῃς Ἀργολίδος ἱπποφορβίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ δυνάμει τοῦ ΑΖ'. νόμου τῆς 28 Μαΐου 1846 εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι γεωργικὸν σχολεῖον συγχωνευθὲν ἱπποφόρβιον, ἀπο-

σπᾶται τοῦ σχολείου τούτου, καὶ ἀπαρτίζει χωριστὸν κατὰστημα, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Ἱπποφορβίον κατὰ τὴν Ἀργολίδα καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

2. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος προσδιορίζονται αἱ γαῖαι τοῦ αὐτοῦ Ἱπποφορβίου, κατὰ τὰ ὅποια διαλαμβάνει ὅρια ὁ παρὰ τῆς 4 διεύθυνσεως τοῦ μηχανικοῦ ἐπεξεργασθεῖς τοπογραφικὸς χάρτης, αἱ ἐπ' αὐτῆς οἰκοδομαί, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐν τῷ Ἱπποφορβίῳ κτήνη καὶ σκεύη, καὶ λοιπὰ χρήσιμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἶδη.

3. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἱπποφορβίου θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἑνα ἱλαρχον διευθυντὴν, ἀπὸ ἑνα καταλυματίαν τάγματος β' τάξεως διὰ τὴν οικονομικὴν καὶ λογιστικὴν ὑπηρεσίαν, ἀπὸ ἑνα ἱππιατρὸν τάγματος α' ἢ β'. τάξεως, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς θεραπείας τῶν κτηνῶν, ἀπὸ ἑνα λοχίαν, ἢ ἐπιλοχίαν ὡς ἀρχιαγροφύλακα, καὶ ἀπὸ ἑνα πεταλωτὴν.

4. Οἱ ἀναγκαῖοι ὑπηρεταὶ τῶν ἱπποστασιῶν καὶ οἱ Ἱπποφορβοὶ θέλουν λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὴν μοῖραν τοῦ ἱππικοῦ, εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὁποίας θέλουν λογίζεσθαι ὡς ὑπεράριθμοι.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἱπποστασιῶν, ὡς καὶ ὁ τῶν Ἱπποφορβῶν, θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ὑπηρετῶν τῶν ἱππῶν τοῦ Ἱπποφορβίου κανονίζονται, κατὰ τοὺς ὅρισμους τῶν ἐν ἰσχύϊ οικονομικῶν κανονισμῶν τοῦ στρατοῦ.

6. Διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἱπποφορβίου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν θέλει συντάξει τὸν ἀπαιτούμενον κανονισμόν.

7. Διὰ Βασιλικῷ διατάγματι ἐκδοθησομένου ἐπὶ κοινῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν οικονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπουργείων, θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως, καθ' ἣν θέλουν παραχωρεῖσθαι διὰ τε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἱπποφορβίου

καὶ τοῦ στρατοῦ, ὅσα ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ καταστήματος εἶναι χρήσιμα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ δὲ προϊόντα τοῦ αὐτοῦ καταστήματος ἰσχύουσιν αἱ περὶ δημοσίων προσόδων κείμεναι διατάξεις τοῦ Κράτους.

8. Τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανόμεναι γαῖαι, κτήνη καὶ σκεύη θέλουν παραδοθῇ εἰς τὸ Ἱπποφορβίον ἅμα ἐκδοθῇ ὁ παρὼν Νόμος.

Τῇ διατάξεως ταύτης ἐξαιρῶνται διαχόσια στρέμματα γαιῶν, τρία ζεύγη φορᾶδων καὶ ἐν ζεύγος ἡμιόνων, τὰ ὅποια θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τὸ γεωργικὸν σχολεῖον, ὡς ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Σεπτεμβ. 1856.

254. Α. Περί τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκλεκτέων ἐνόρκων διὰ τὰ ἔτη 1857—1859.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1848 νόμου, καθ' ὃ ἡ ἀναλογία τῶν παρ' ἐκάστου τῶν ἐπαρχιακῶν τοῦ Κράτους συμβουλίων ἐκλεκτέων ἐνόρκων προσδιορίζεται παρ' Ἡμῶν κατὰ πᾶσαν τριετίαν, καὶ τὸ ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1853 ἡμέτερον διάταγμα, δι' οὗ ὠρίσθη ἡ τοιαύτη ἀναλογία διὰ τὰ ἔτη 1854, 1855 καὶ 1856, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, προσδιορίζομεν τὴν ἀναλογίαν ταύτην διὰ τὰ ἔτη 1857, 1858 καὶ 1859, κατὰ τὸν κάτωθι κατάλογον, καθ' ὃν ὀφείλουσι νὰ ἐκλέξωσι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τὸν δι' ἕκαστον αὐτῶν ὀριζόμενον ἀριθμ. ἐνόρκων.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Σεπτεμβ. 1856.

Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἀριθμὸς ἐνόρκων ἐκλεκτέων ὑφ' ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου
Ἀττικῆς 44. Αἰγίνης 2. Θηβῶν 5. Λεβαδείας 5. Μεγαρίδος 4.

Νομὸς Εὐβοίας. Χαλκίδος 10. Καρυστίας 10. Εὐρυχωρίου 4. Σκοπέλου 6.

Νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος. Παρνασσίδος 8. Φθιώτιδος 11. Δωρίδος 6. Λοκρίδος 5.

Νομός Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας. Με-
σολογγίου 4. Τριγωνίας 3. Νυκπακτίας 6.
Εἰρυτανίας 8. Βάλτου 4. Βονίτσης καὶ
Ερηομέρου 5.

Νομός Κυκλάδων. Σύρου 7. Κέας 2.
Ἀνδρου 4. Τήνου 4. Νάξου 5. Θήρας 5.
Μήλου 3. Τὸ ὅλον 150.

Νομός Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. Ναυ-
πλίου 3. Ἄργους 6. Κορινθίας 9. Σπα-
ταῶν 3. Ἐρμιονίδος 3. Ὑδρας 4. Τροιζη-
νίας 2.

Νομός Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος. Πατρῶν
8. Ἠλείας 9. Καλαβρύτων 10. Αἰγια-
λείας 3.

Νομός Ἀρκαδίας. Μαντινείας 10. Γόρ-
τυνος 11. Μεγαλοπόλεως 3. Κυνουρίας 6.

Νομός Μεσσηνίας. Καλαμών 6. Μεσ-
σήνης 7. Πυλίας 4. Τριφυλίας 6. Ὀλυμ-
πίας 7.

Νομός Λακωνίας. Λακεδαιμόνος 12.
Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 5. Γυθείου 4. Οἰτύ-
λου 9. Τὸ ὅλον 150.

255. Ν. ΤΞΓ. Περὶ τροπολογίας τοῦ β'. ἄρ-
θρου τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1837 νό-
μου περὶ παρατάσεως τῶν συνεδριάσεων
τῶν κακουργιοδικείων ὡς πρὸς τὴν ἐνδίκαι-
ον τῆς ληστείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ ἄρθρον δευτέρον τοῦ ἀπὸ 21 Σε-
πτεμβρίου 1837 περὶ παρατάσεως τῶν
συνεδριάσεων τῶν κακουργιοδικείων νόμου
τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς.

Τὰ δικαστήρια τῶν κακουργιοδικῶν δι-
κάζουσι προσέτι, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν ἐ-
ποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐτοιμῶν δικῶν,
καὶ τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν ὀρίμους
γενομένας ἐπὶ ληστείας, ἢ συνεργείᾳ λη-
στείας, ἢ καὶ ἄλλαις μετ' αὐτῶν συναφέσι
πράξεσι δίκαις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῆς πα-
ραπομπῆς βουλευμάτι ἐνδιαλαμβανομένας
δὲν ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο οὔτε αἰ-
τήσεις τοῦ παρὰ κακουργιοδικαίας εἰσαγγε-
λέως, οὔτε συναίνεσις τοῦ προέδρου τῶν
συνέδρων καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ δια-
τάξεις τοῦ εἰρημένου δευτέρου ἄρθρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμ. 1856.

256. Ν. ΤΞΔ. Περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐν ἐ-
νεργείᾳ καὶ τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν
τοῦ Βασ. ναυτικοῦ ἐν καιρῷ εἰρήνης.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν
διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτι-
κοῦ εἰσὶν ἐν καιρῷ εἰρήνης, κατ' ἀνώτα-
τον ὅρον, οἱ ἐξῆς.

Ἀριθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν
τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ.

Ἀντιναύαρχος 1, Ὑποναύαρχοι τα-
κτικοὶ 2, ἔκτακτος 1, Πλοίαρχοι τακτικοὶ
5, ἔκτακτοι 3, ἀντιπλοίαρχοι τακτικοὶ
6, ἔκτακτοι 3, πλωτάρχαι 10, ὑποπλοί-
αρχοι 20, ἀνθυποπλοίαρχοι 30, δόκιμοι
38, ἀρχιατρὸς 1, ἱατροὶ 2, ὑπιατροὶ 4,
ἀνθυπιατροὶ 5, Ἀνώτεροι ἐπιμεληταὶ ἔκ-
τακτοι 1, ἀρχιφροντισταὶ τακτικοὶ 1,
ἔκτακτοι 1, φροντισταὶ 6, ὑποφροντισταὶ
6, ἀνθυποφροντισταὶ 4, λογισταὶ 25,
ἀρχιναυπηγοὶ 4, ναυπηγοὶ 2, ὑποναυπη-
γοὶ 2 καὶ ἀνθυποναυπηγοὶ 3.

Ἀριθμοὶ τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν.

Πλωτάρχαι 4, ὑποπλοίαρχοι 10 καὶ
ἀνθυποπλοίαρχοι 8.

2. Αἱ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἔκτακτοι τῶν
ἀξιωματικῶν θέσεις θέλουσι πληρωθῇ ἐν-
τὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πα-
ρόντος νόμου, μετὰ δὲ τὴν ὡς εἴρηται
πλήρωσιν αὐτῶν, πᾶσα τοιαύτη θέσις, κε-
νωθεῖσα καταργεῖται.

3. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντι-
βαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, κα-
ταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβ. 1856.

257. Ν. ΤΞΕ. Περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ
ἐξαγομένου οἴνου τῆς νήσου Θήρας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Θήρας
να ἐπιβάλλῃ φόρον λεπτῶν εἰκοσιν ἐφ' ἐκά-
στης βαρέλας οἴνου, ἐξαγομένου ἐκ τῆς
ὁμωνύμου νήσου.

2. Ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου τούτου θέλει
ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελω-
νείου Θήρας, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑ-
πολόγων διατάξεις, καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ ἐνὸς
τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραχθησομένου

ποσού, συνεπιτηρούσης τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Θήρας.

3. Τὰ εἰσπραχθσόμενα χρήματα θέλουσι διατεθῆ ἐπιμελείᾳ, καὶ ὑπὸ εὐθύνῃ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Θήρας, εἰς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ ἔμπορον Κύριον Νικόλαον Ῥέγγιον χρέους τοῦ δήμου δι' ἀντίτιμον σίτου, ληφθέντος ἐν τῷ καιρῷ τῆς σιτοδείας, κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1854 καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν ἔμπορον τοῦτον.

4. Ἡ διάρκεια τοῦ φόρου προσδιορίζεται ἐπὶ ἐν ἔτος. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1856.

258. Ν. ΤΞ'. Περὶ μετρικῶν καὶ σταθμικῶν δικαιωμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

* Ἀρθρον μοναδικόν.

Ἐκ τοῦ ποσού τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων τοῦ δήμου Πειραιῶς, τὸ ὅποιον εἰσπράττει τὸ δημόσιον δύναμει τοῦ ἀρθρου 41 τοῦ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1849 ΡΚΣ, νόμου περὶ συστάσεως Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἐτήσια ἔξοδα τῆς ὑπαστυνομίας Πειραιῶς, τὸ ὑπόλοιπον θέλει διδῶσθαι εἰς τὸ ἐξῆς κατ' ἔτος εἰς τὸν ἔθνον Πειραιῶς.

Ἀθήνησι τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1856.

259. Α. Περὶ ἐπενδυτῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Καταργοῦμεν τὸ ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 3. Ὀκτωβρίου 1852 περὶ τοῦ σχήματος τοῦ ἐπενδύτου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμετέρου ἱππικοῦ, καὶ διατάττομεν νὰ ἰσχύῃ τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 4/16 Ὀκτωβρίου 1840. μετὰ τὴν διαφορὰν τοῦ μήκους τοῦ ἐπενδύτου, τὸ ὅποιον νὰ μείνῃ ὡς τὸ νῦν ἐν χρήσει, ἥτοι τ' ἄκρα τῆς ποδίας ν' ἀπέ-

χῶσι τοῦ ἐδάφους κατὰ τὰ 7/16. τοῦ ἀναστήματος τοῦ ἀνδρός.

Ἀθῆναι τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1856.

260. Ν. ΤΞΖ'. Περὶ Ἱερατικῶν Σχολείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Συνιστῶνται σχολεῖα ἱερατικὰ, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐκπαιδεύονται οἱ προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὴν διακονίαν τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν αὐτοῖς γίνονται δεκτοὶ καὶ ὅσοι τῶν ἤδη τεταγμένων εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν Κλήρον εἰσὶ δεκτικοὶ μαθήσεως.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ αἱ ἔδραι τῶν σχολείων τούτων προσδιορισθῆσονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὰ σχολεῖα ταῦτα τίθενται ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

3. Ἐκαστον τῶν σχολείων τούτων ἔχει μαθητὰς, οὔτε τῶν δέκα ἐλάττους, οὔτε τῶν τεσσαράκοντα πλείους, ἐντὸς αὐτοῦ κατοικοῦντας καὶ κοινοβιακῶς ζῶντας.

Καθὼς δὲ ὑπάρχουσιν εἰς αὐτὰ τὰ σχολεῖα θέσεις κεναί, προτιμῶνται οἱ ἱερόπαιδες ἐν ἰσότητι τῶν λοιπῶν περιστάσεων.

4. Ἵνα γένη τις δεκτὸς ἐν αὐτοῖς τοῖς σχολείοις ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ καὶ

α) Ἑλλήν, τέκνον γονέων τοῦ ὀρθοδόξου Ἀνατολικοῦ δόγματος.

β) Ἐχὼν ἡλικίαν οὔτε κατωτέραν τῶν δεκαπέντε οὔτε ἀνωτέραν τῶν δεκαοκτὼ ἐτῶν.

Κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη γίνονται δεκτοὶ κατ' ἐξάρεσιν καὶ μαθηταὶ ὑπερβάντες τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

γ) Ὑγιῆς καὶ ἀρτιμελῆς τὸ σῶμα, εὐφυῆς δὲ τὸν νοῦν καὶ χρηστοῦς.

δ) Νὰ φέρῃ ἀπολυτήριον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς πατρίδος του, ἢ ἐὰν ἐκεῖ δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον σχολεῖον, νὰ γνω-

ρίζη τοῦλάχιστον ν' ἀναγινώσκη ἐλευθέ-
ρως καὶ νὰ γράφῃ, καὶ

ε) Νὰ παράσχη διὰ τῶν γονέων ἢ τῶν
κηδεμόνων αὐτοῦ ἐγγύησιν ἀξιοχρεων, ὅτι
ἐὰν μετὰ τὴν ἐκπαίδευσίν του, καὶ ὅταν
φθάσῃ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων ὀρι-
ζομένην ἡλικίαν, μεταμεληθεῖς, δὲν θελή-
σῃ νὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς ἑγγαμῶς ἢ ἁγα-
μῶς, ἢ ἐὰν ἀποβληθῇ τοῦ σχολείου θέ-
λει ἀποδίδει πᾶσαν τὴν διὰ τὰ διδασκτρα
αὐτοῦ γενομένην δαπάνην, πρὸς ἀπότισιν
τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται κατ' αὐτοῦ αἱ
διατάξεις τοῦ νόμου περὶ καθυστερούντων
ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς προμνησθείσας πε-
ριπτώσεις, ἥτοι τὴν τῆς μεταμελείας ἢ
τὴν τῆς ἀποβολῆς, ὑπόκειται καὶ εἰς τὰς
ὑποχρεώσεις τοῦ στρατευσίμου κατὰ τὸν
νόμον.

Ἐξαιροῦνται δὲ οἱ ἐξ ἀσθενείας ἐπαγοῦ-
σης ἀνικανότητα, ἢ ἐξ ἄλλης τινος, αἰφ-
νης ἐπελθούσης, φυσικῆς ἐλλείψεως, κω-
λύμενοι.

5. Εἰς ἕκαστον τῶν ἱερατικῶν σχο-
λείων διορίζονται διὰ Βασιλικοῦ διατάγ-
ματος δύο ἢ καὶ πλείονες διδάσκαλοι ἐκ
τῆς τάξεως τῶν ἱερωμένων, ἐν δὲ ἀνάγκῃ,
δύνανται νὰ ᾤσιν οἱ διδάσκαλοι καὶ μο-
ναχοὶ ἢ λαϊκοὶ, μεμαρτυρημένοι ἐπὶ ἀρετῇ
καὶ ἰκανότητι.

Διορίζονται προσέτι ὑπὸ τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰς ἕκαστον σχο-
λεῖον εἰς ἐπιστάτης καὶ εἰς ἢ πλείονες, κα-
τὰ τὴν ἀνάγκην, ὑπηρεταί.

Καὶ οἱ διδάσκαλοι, καὶ οἱ ἐπιστάται
καὶ οἱ ὑπηρεταί λαμβάνουσι τὸν διὰ τοῦς
ὁμοιοβαθμίους αὐτῶν νανομισμένον μισ-
θὸν κατὰ μῆνα, ἐκ τῶν πόρων τῶν ἐν τῷ
7 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων.

6. Εἰς ἕκαστον τῶν σχολείων τούτων
διορίζεται ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, συγκρο-
τούμενη ἐκ 5 πέντε μελῶν, καὶ ἔχουσα
καθῆκον νὰ φροντίζῃ περὶ πάντων ὅσα τεί-
νουσιν εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου
καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐν αὐτῷ μαθη-
τευομένων.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προεδρεύει διαρ-

κῶς ὁ ἀρμόδιος ἐπίσκοπος· τὰ λοιπὰ τέσ-
σαρα μέλη λαμβάνονται κατὰ τὸ ἥμισυ
ἐκ τῶν μᾶλλον εὐμαθῶν κληρικῶν καὶ ἐξ
ἐναρέτων λαϊκῶν, προτεινόμενα μὲν ὑπὸ
τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου συνεννοουμένου
μετὰ τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου, ἐγκρινόμε-
να δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν.

7. Ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων
διὰ τὴν ἐνδυμασίαν καὶ διὰ τὴν διατρο-
φὴν τῶν μαθητῶν, ἅτινα ἐν τῇ ἀρχῇ παν-
τὸς ἔτους ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν οἱ
γονεῖς, ἢ κηδεμόνες ἐκάστου αὐτῶν, ἅ-
παντα τὰ λοιπὰ, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν
ἱερατικῶν σχολείων ἀναλώματα, γίνονται
ἐκ τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν εἰδικῶς ταμειωθητο-
μένου πόρου κατὰ τὰ ἑξῆς.

α) Ἐξ ἐτησίαις τακτικῆς συνεισφορᾶς,
ὅλων τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ διατηρουμένων
μοναστηρίων κατὰ λόγων τῶν ἐσόδων ἐ-
κάστου, ἥτις ἐγκρίνεται διὰ Βασ. διατάγ-
ματος μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου
μοναστηριακοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ἱερᾶς
Συνόδου.

β) Ἐκ προαιρετικῶν συνεισφορῶν τῶν
Σ. Ἐπισκόπων, τοῦ κλήρου καὶ τῶν χρι-
στιανῶν.

γ) Ἐκ τοῦ τόκου τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκ-
παιδεύσεως τοῦ κλήρου γενομένων καὶ γε-
νησομένων ἀπὸ εὐσεβεῖς δωρεῶν ἢ κλη-
ροδοτημάτων, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον
μενεῖ εἰς τὸ διηνεκὲς ἄθικτον.

8. Τὰ οὕτω συναγόμενα χρήματα κα-
τατίθενται ἐπὶ τόκῳ εἰς μίαν τῶν ἐν τῷ
Βασιλείῳ Τραπεζῶν, ἐπιμελεῖα τριμελοῦς
ἐπιτροπῆς διοριζομένης διὰ Βασ. διατάγ-
ματος καὶ ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη λαμβάνει παρὰ τῆς
Τραπεζῆς κατὰ μῆνα τὴν ποσότητα ὅση
ἀρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σχολείων καὶ
δαπανᾷ αὐτὴν ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου,
εἰς ὃ δίδει κατ' ἔτος λόγον τῆς διαχει-
ρίσεως αὐτῆς κατὰ τοὺς συνήθεις λογι-
στικούς τύπους.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς
εἶναι ἄμισθος. Μόνον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν
τοῦ γραφείου, αὐτῆς καὶ τοῦτο κατὰ λό-

γον τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν τῆς, δύ-
νεται τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ ὅσην
ποσότητα κρίνῃ ἀρκοῦσαν διὰ τοιαύτην
ἀνάγκην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβ. 1856.

261. Ν. ΤΞΗ'. Περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν
ἐνεργείᾳ καὶ τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν
τοῦ Β. ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιω-
ματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, διαιρούμεναι εἰς
μισθοὺς καὶ ἐπιμίσθια, κανονίζονται διὰ
τοῦ προσηρημένου εἰς τὸν παρόντα νόμον
πίνακος.

2. Τὰ δύο τριτημόρια τοῦ καθαροῦ
τῆς ἐνεργείας μισθοῦ καὶ τὸ ἐνοίκιον ἀπο-
τελοῦσι τὰς ἀποδοχὰς τῶν διαθεσίμων
ἀξιωματικῶν.

3. Τὸ ἐν τῷ πίνακι σημειούμενον ἐνοί-
κιον παριστάνει τὸν ἀνώτατον τοῦ ἐπι-
μισθίου τούτου ὅρον. Χορηγεῖται δὲ ἐνοί-
κιον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὅταν ὑπηρετῶ-
σιν εἰς ὀρισμένους τινὰς τόπους, ἢ διαμέ-
νωσιν εἰς αὐτοὺς ὡς διαθέσιμοι.

Οἱ τόποι οὗτοι, καὶ τὸ κατὰ τόπους
ποσὸν τοῦ ἐνοικίου ὀρίζονται διὰ Β. Δια-
τάγματος.

4. Διὰ Β. Διατάγματος ὀρίζονται προ-
σέτι αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

α) Τῶν ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας, μὴ ὑπερ-
βαινούσῃ τοὺς 25 μῆνας.

β) Τῶν ἐν ὁδοιπορίᾳ, τῶν νοσηλευο-
μένων καὶ τῶν ὑποδίκων.

5. Οἱ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς εἰς
τὸ ναυτικὸν μετατεθέντες ἀξιωματικοί,
οἱ τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμοὺς διατη-
ροῦντες, μισθοδοτοῦνται κατὰ τὰς στρα-
τιωτικὰς περὶ μισθοδοσίας διατάξεις.

6. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 4.
Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1857.

7. Ἰδιαιτέρος νόμος, θέλει κανονίσει τὰς
ἀποδοχὰς τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν.

8. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντι-
βαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κα-
ταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Σεπτεμβ. 1856.

262. Δ. Περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ περὶ καταστά-
σεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτι-
κοῦ νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ καταστάσεως
τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ νόμου
ὑπὸ στιχ. ΤΜΗ, ἀπεφασίσαμεν προτάσει
τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουρ-
γοῦ καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὡς χρόνιον νόσημα, ἀπαιτοῦν τὴν
εἰς ἀργίαν μετάρθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ,
θεωρεῖται πᾶσα ἰατὴ νοσηματικὴ αὐτοῦ
κατάστασις, κολήσασα αὐτὸν τῆς ἐκπλη-
ρώσεως τῶν καθηκόντων του ἐφ' ὁλόκλη-
ρον ἔτος, ἢ τὸ πλεῖστον μέρος ὁλοκληρου
έτους, καὶ ἔτι κωλύουσα.

Ἐν περιπτώσει τοιούτου νοσήματος, ἡ
προϊσταμένη τοῦ ἀξιωματικοῦ ναυτικῆς
ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν περὶ
μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν εἰς τὸν ἐπὶ
τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν, συνάπτουσα καὶ
ἐνδείξιν τοῦ ἀναλαβόντος τὴν θεραπείαν
ἱατροῦ, ἐμφαίνουσα τὸ εἶδος τοῦ νοσήμα-
τος καὶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀνεφάνη, καὶ
δηλοῦσαν, ὅτι παρίσταται μὲν ὡς ἰατὸν,
ἀλλ' ὅτι ἡ θεραπεία του θέλει εἰσέτι πα-
ραταθῇ.

Ἀπόντος τοῦ πάσχοντος ἐν ἀδείᾳ, ἡ
ναυτικὴ ἀρχὴ ὑποβάλλει τὴν περὶ μετα-
θέσεως εἰς ἀργίαν αἴτησιν καὶ ἄνευ τῆς
ἱατρικῆς ἐνδείξεως, τῇ ὁποίᾳ εἰς τοιαύ-
την περίπτωσιν ὀφείλει αὐτὸς ὁ πάσχων
νὰ διευθύνῃ δι' ἀναφορᾶς του εἰς τὸν ἐπὶ
τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν.

Τὰ ρηθέντα ἐγγραφα καὶ αὐτὸς, εἰ δυ-
νατὸν, ὁ νοσῶν παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ
ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν ὑγειο-
νομικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ναυτικοῦ, ἥτις με-
τὰ ἐπιστημονικὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐγ-
γράφων, καὶ τοῦ νοσοῦντος ἐξέτασιν, ὑπο-
βάλλει εἰς τὸν ὑπουργόν ἐκθεσιν αἰτιολο-
γημένην, δηλοῦσαν τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς
ἀργίαν μεταθέσεως τοῦ νοσοῦντος, ὡς μὴ
δυναμένου ν' ἀναλάβῃ εἰσέτι τὰ καθήκον-
τά του.

Ἐκπληρωθέντων τῶν ἐν τῷ παρόντι
ἀρθρῷ προλεχθέντων ὅρων, ὁ ὑπουργὸς τῶν

ναυτικῶν ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγ-
χρισιν πρότασιν περὶ μεταθέσεως τοῦ να-
σοῦντος εἰς θέσιν ἀργίας, στηρίζων αὐτὴν
εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.
Ἄχρις οὗ ἡ ὑγειονομικὴ τοῦ ναυτικοῦ
ἐπιτροπὴ συστηθῇ, τὰ κατὰ τὸ παρὸν

ἄρθρον καθήκοντα αὐτῆς ἀνατίθενται εἰς
τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ στρατοῦ.
2. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 12 καὶ 18
τοῦ νόμου θέλουσιν ἐκδοθῇ εἰδικὰ Β. δια-
τάγματα.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβ. 1856.

Π Ι Ν Α Ε

Τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Β α θ μ ο ι	Ἀποδοχαὶ ἐνεργείας (κατὰ μῆνα).							Παρατηρήσεις
	Μισθοὶ		Ἑπιμισθία					
	Καθαρὸς μισθὸς ἢ μισθὸς κατὰ ξηρὰν	Μισθὸς κατὰ θάλασσαν	Κατὰ ξηρὰν	Κατὰ θάλασσαν				
				Τράπεζα				
				ἐνοίκια	Ἀρχηγῶν *	Μοιράρχων **	Κυβερνητῶν	
Ἀντιναύαρχος . . .	600	720	130	720	600			Οἱ ἐπιστολεῖς (chefs d'équipe major) λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τῶν Κυβερνητῶν.
Υποναύαρχος . . .	500	600	110	600	500			Οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι τὴν τροφοδοτικὴν τοῦ αὐτοῦ μερίδα.
Πλοίαρχος . . .	400	480	90	.	400	300		
Ἀντιπλοίαρχος . .	320	384	80	.		200		
Ἀρχιατρός . . .	320	352	80	.			40	
Ἀρχιφροντιστής . .	320	352	80	.			40	
Ἀρχιναυπηγός . . .	320		80	.				
Πλωτάρχης . . .	260	312	60	.			400	40
Ἱατρός . . .	260	286	60	.				40
Φροντιστής . . .	260	286	60	.				40
Ναυπηγός . . .	260		60	.				
Υποπλοίαρχος . . .	160	192	40	.			80	40
Υπιατρός . . .	160	176	40	.				40
Υποφροντιστής . .	160	176	40	.				40
Υπονauπηγός . . .	160		40	.				
Ἀνθυποπλοίαρχος .	100	120	20	.			60	40
Ἀνθυπιατρός . . .	100	110	20	.				40
Ἀνθυποφροντιστής .	100	110	20	.				40
Ἀνθυπονauπηγός . .	100		20	.				
Δόκιμος . . .	80	96	20	.				40
Δογιστής . . .	80	88	20	.				40

* Commandant en chef.

** Commandant de division.

263. Δ. Περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Διευθυντήριον τοῦ Ναυστάθμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν, Α'. Τὸ ἄρθρ. 3 παρ. γ'. τοῦ ὀργανικοῦ νόμου ΝΑ' τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1847 τοῦ διευθυντηρίου τοῦ Ναυστάθμου.

Β'. Τὸ ὀργανικὸν διάταγμα τοῦ διευθυντηρίου τῆς 17 Νοεμβρίου 1845 ἄρθρα 124, 125, 126 καὶ 142.

Γ'. Τὸ περὶ διαλύσεως τοῦ λόχου τῶν τεχνητῶν τοῦ Ναυτικοῦ ἡμετέρου διάταγμα τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1852.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ πυροβολικοῦ Π. Ὄρεινὸν ἀναθέτομεν τὴν διαχείρισιν τῆς πολεμικῆς ὕλης παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Ναυστάθμῳ, μὲ τὸν κανονισμένον μισθὸν τοῦ βαθμοῦ του· τὸν δὲ Ἰωάννην Βάπτην, διορίζομεν λογιστὴν, εἰδικῶς ἐργαζόμενον εἰς τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς διαχείσεως τῆς πολεμικῆς ὕλης μὲ τὸν νενομισμένον μισθὸν τοῦ λογιστοῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνητῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1856.

264. Δ. Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ δήμου Στρατοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ ἀπὸ 1830 Δεκεμβρίου 1836 νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ὡς καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων Ἀμβρακίας καὶ Ἰδομένης καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Βάλτου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

α) Ὁ πρῶτος δήμος Στρατοῦ, συγχωνευθεὶς, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1840 ἡμετέρου Διατάγματος εἰς τοὺς δήμους Ἀμβρακίας καὶ Ἰδομένης σχηματίζεται ἐκ νέου καὶ θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν χωρίων Λεπενούς, Κρεκουκίου, Πρεβέντης, Βαρυτάδας, Μαλα-

τείκων καὶ Ἀμοργιανοῦ· πρωτεύουσα δὲ τοῦ δήμου τούτου προσδιορίζεται τὸ χωρίον Λεπενού.

β) Ὁ δῆμος οὗτος, τοῦ ὁποίου ὁ πληθυσμὸς συμποσοῦται εἰς ψυχὰς 1329 κατατάσσεται εἰς τὴν Γ' τάξιν τῶν δήμων. Ἀθῆναι, τὴν 22 Σεπτεμβρ. 1856.

265. Ν. ΤΞΘ'. Περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν Σπάρτῃ οἰκοπέδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἐγκριμένον διάγραμμα τῆς ἐν Σπάρτῃ πλατείας τῆς ἀγορᾶς οἰκοπέδα θέλουν ἐκποιηθῆ ἀναλόγως τῆς ζητήσεως τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ πλειοδοσίᾳ.

Τὸ ἐκ τῆς δημοπρασίας προκύπτον τίμημα ἐκάστου οἰκοπέδου πληρύνεται ὡς ἀκολουθῶς. Τὸ μὲν ἡμισυ αἶμα κοινοποιεῖται εἰς τὸν πλειοδότῃν ἢ ἐγκρίσει τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ, διαιρούμενον εἰς δύο ἴσας δόσεις, θέλει πληρωθῇ τὴν 1. Νοεμβρίου τῶν ἀμέσως ἐπομένων δύο ἐτῶν.

Οἱ λαβόντες καὶ οἰκοδομήσαντες οἰκοπέδα, γύρωθεν τῆς ἀνωτέρω πλατείας κείμενα, μὴ ἐξαίρουμένων τῶν τεσσάρων γωνιαίων, ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδώσωσι τὸ τίμημα αὐτῶν ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐμβαδοῦ ἐκάστου οἰκοπέδου καὶ τοῦ μέσου ὁροῦ τῆς τιμῆς, εἰς ἣν θέλουσιν ἐκποιηθῆ τὰ ἀμέσως ἐκατέρωθεν κείμενα. Οἱ δὲ κατέχοντες ἀπλῶς τοιαῦτα οἰκοπέδα, δυνάμει πράξεως τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, θέλουσιν ὑποχρεωθῆ ἢ ν' ἀποδώσωσιν αὐτὰ, ἢ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸ ἀνωτέρω μέτρον.

2. Ὅστις τῶν ἀγοραστῶν ἤθελε καθυστερήσει δόσιν τινὰ ἀποβάλλεται τοῦ οἰκοπέδου, ὅπερ ἐκτίθεται ὅπως ἔχει ἀμέσως εἰς νέαν δημοπρασίαν διὰ νὰ λάβῃ τὸ δημόσιον τὸ ὑπόλοιπον τοῦ καθυστεροῦντος τιμήματος μετὰ τῶν νομίμων τόκων λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤρχισεν ἡ καθυστέρησις. Τὰ περὶ ὧν πρόκειται οἰκοπέδα διατελοῦσιν αὐτοδικαίως εἰς πρώτην ὑποθήκην τοῦ δημοσίου μέχρι τῆς τελείας ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος,

εἰς ὃ ἕκαστον ἡγοράσθη.

3. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς ἀγορᾶς καφάλαιον προορίζεται εἰς κατασκευὴν κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, οἷον ἐκκλησίας, ὑδραγωγείου πρὸς μεταχέτους ἐν Σπάρτῃ ποτίμου ὕδατος καὶ κατασκευὴν δημοσίων βρύσεων, φυλακῆς πρὸς ἐκράτησιν τῶν ὑποδίκων, τῶν ἐλαττοποίων καὶ τῶν προσωπικῶς κρατουμένων, σχολείου ἀλληλοδιδακτικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ, στρατῶνος τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς φρουρᾶς δημοτικοῦ καὶ εἰρηνοδικιακοῦ καταστήματος καὶ μιᾶς ἐπὶ τοῦ Εὐρώτα γεφύρας. Ἐκ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει προκύψει ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται οἰκοπέδων δέκα χιλιάδες δραχμῶν προσδιορίζονται διὰ τὰ χρησιμεύσασιν εἰς ἀναγκαφὰς πρὸς ἀνέυρεσιν ἀρχαιοτήτων.

Μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀνωτέρω καταστημάτων ἐπὶ τῶν προσδιορισμένων ἢ προσδιορισθησομένων τόπων τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς ἀγορᾶς τυχὸν περισσεύμα θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸν περὶ ὁδοποιίας νομον εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἔργων τῆς ἀπὸ Γυθείου εἰς Σπάρτην ἀμαζωτῆς ὁδοῦ.

Οἱ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν δημοτικῶν καταστημάτων προσδιορισμένοι ἢ προσδιορισθησόμενοι τόποι παραχωροῦνται δωρεάν τῷ δήμῳ Σπάρτης.

4. Επιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Σπάρτης νὰ συστήσῃ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐδωδίκων ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ διάγραμμα αὐτῆς προσδιοριζομένης θέσεως, ἥτις πρὸς τοῦτο θεωρεῖται εἰς αὐτόν.

5. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν προσδιορισθῇ.

α) Αἱ διαστάσεις τῶν περὶ τὴν πλατείαν ἐκποινηθησομένων οἰκοπέδων.

β) Τὸ σχέδιον τῶν ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τούτων ἀνεγερθησομένων ἐργαστηρίων καὶ ἀποθηκῶν, καὶ

γ) Οἱ ὅροι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1. τοῦ παρόντος νόμου δημοπρασίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1856.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

266 Ν. ΤΟ'. Περὶ ἀπαγορεύσεως πώσεως ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῆς δημητριακῶν καρπῶν, οἷον, σίτου, κριθῆς, καλαμ-βοῦν καλπ.

ΟΘΩΝ καλπ.

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴ δημητριακῶν καρπῶν, οἷον σίτου, κριθῆς, ἀραβοσίτου, καλαμβοκίου, σικάλεως καὶ σμιγοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀλεύρων, παξιμαδίων καὶ γαλετών μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1857.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη καὶ πέραν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, καθὼς καὶ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, ὠρισιμένης ποσότητος ἡ ἐξαγωγὴ, διαρκούσης τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἡ ἀπαγόρευσις ὁμῶς αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας προσορμιζομένων πολεμικῶν πλοίων, εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἐφοδιαζῶνται μὲ τὰς ἀναγκαίας τροφὰς μέχρι ἐνὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου, ἐνθα πρόκειται νὰ πλεύσωσι, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.

2. Ὁ παραβάτης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατάξεως υποβάλλεται πρὸς τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς εἰς πρόστιμον μὲν λεπτῶν 50 ἐφ' ἑκάστης ἐκάς τῶν ἀπαγορευομένων δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων, δραχμῆς δὲ μιᾶς ἐφ' ἑκάστης ἐκάς παξιμαδίων καὶ γαλετών. Ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 15 Ἰοβρίου 1836. περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰεβρίου 1856.

269. Ν. ΤΟΑ'. Περὶ παρατάσεως τῆς ἐσχύς τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1837 Βασιλ. Διατάγματος περὶ τοῦ ἐν Σινάνῳ συναισμοῦ.

ΟΘΩΝ καλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἐσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1837 Β. Διατάγματος περὶ τοῦ ἐν Σινάνῳ συναισμοῦ, παρατείνεται ὑπὸ

τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1856.

270. Ν. ΤΟΒ'. Περὶ χορηγήσεως δανείου εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

4. Χορηγείται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δάνειον πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν, τὸ ὅποιον θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν καθάρσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ὑδραγωγείων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποσὸν δανείου θέλει ἀποδοθῇ ἄνεν τόκου εἰς τὸ δημόσιον διὰ δέκα ἐτησίων ἴσων δόσεων πληρονομένης ἐκάστης εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον τὸ δημόσιον θέλει κρατεῖ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν ποσὸν ἐκ τῶν εἰσπραττομένων φόρων ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων. Ἐφ' ὅσον δὲ τοῦτο δὲν ἤθελεν ἐξαρκεῖ τὸ ὑπόλοιπον θέλει λαμβάνεσθαι ἐκ τοῦ ἐνοικίου τῶν ὑδάτων.

3. Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀνωτέρω δανείου χορηγείται πίστωσης πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον ὑπὸ τὸν τίτλον «Δάνεια.»

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1856.

271. Δ. Περὶ συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, ἀντικειμένον ἰκνύσης τὴν κινήτην περιουσίαν τῶν εἰς τ' ἀμοιβαία Κράτη ἀποβιούντων ὑπηκόων τῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι, συναφθείσης τὴν 31 Μαΐου (42 Ἰουνίου) 1856 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Συμβάσεως περὶ δικαιοδοσίας τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ἐκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν ἐπὶ τῶν κινήτων περιουσιῶν τῶν ἐν Αὐστρίᾳ ἀποβιούντων Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀποβιούντων Αὐστριακῶν ὑπηκόων, ἧς τὸ περιεχόμενον ἔπεται:

Ὁ Κύριος Ἀλέξανδρος Ῥίζος Παγκαβῆς, ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ Βαρῶνος Κύριον δὲ Βάλτερ, Πρόεδρος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας καὶ Βοημίας κτλ. ἀφ' ἑτέρου.

Εἰδικῶς ἐπιτετραμμένοι παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἵνα συνεννοηθῶσι περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἀμοιβαίων δικαστικῶν ἀρχῶν ἀμοιβαίων τῶν ἐπικρατειῶν ἐπὶ τῶν κινήτων περιουσιῶν τῶν ἐν Αὐστρίᾳ ἀποβιούντων Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἡ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀποβιούντων Αὐστριακῶν, συνέθεντο τ' ἀκόλουθα:

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις τῆς Αὐστρίας συμφωνοῦσιν, ἵνα ἡ διαδικασία ἐπὶ κινήτων περιουσιῶν καὶ ἡ ἐκδίκασις ὕλων τῶν διαφορῶν περὶ ἀπαιτήσεων κληρονομικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν κινήτων πραγμάτων τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἐν τῇ μιᾷ τῶν ἐπικρατειῶν ὑπὸ ὑπηκόων τῆς ἐτέρας εἴτε ἀποκατεστημένοι ὧν ἐκεῖ εἴτε διατίθεται, ἐνήκουσιν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ τόπου, οὗ τινος ὁ ἀποβιώσας ἦτον ὑπῆκοος.

Ἐπομένως αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἐκείνης ἐκ τῶν δύο Δυνάμεων εὐθὺς εὐρίσκειται ἡ κληρονομία θέλουσιν ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα:

α) Νὰ λαμβάνωσι τὰ παρὰ τῶν ἐγγυρίων νόμων παραγγελλόμενα μέτρα πρὸς διατήρησιν καὶ διοίκησιν τῆς κληρονομίας. Ἀλλ' ἐὰν ὑπάρχῃ προξενεῖον τοῦ Κράτους, οὗ τινος ὁ ἀποβιώσας ἦν ὑπῆκοος ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀποβιώσεως, ἡ ἀρκετὴ πλησίον ὥστε νὰ δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐνκαρτίωσιν καὶ ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς, ὀφείλουσι νὰ καλῶσιν ἕνα ἐπίτροπον τοῦ προξενείου ἐκείνου ὅπως λάβῃ μέρος ὡς μάρτυς εἰς τὰς τοιαύτας πράξεις.

β) Νὰ λαμβάνωσιν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων νόμων ἐπιτρεπόμενα συντηρητικὰ μέτρα πρὸς τὸ συμφέρον ἐκείνων ἐ

τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων, οἵτινες εἶναι ὑπῆκοοι ἢ κάτοικοι τοῦ τόπου, μέ-
χρη τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν
ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων τοῦ Κρά-
τους, οὗ τινος ἦν ὑπῆκοος ὁ ἀποβιώσας.
Δὲν δύνανται ἐπομένως ν' ἀποφασίσωσι
περὶ τοῦ κύρους τῶν τοιούτων ἀπαιτή-
σεων, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ τὰς παραπέμψω-
σιν εἰς τὰ διακληθέντα δικαστήρια, ἅτι-
να μόνον εἶναι ἀρμοδίαι ν' ἀποφασίσωσι.

γ') Ν' ἀποφαίνωνται, κατὰ τοὺς ἐγγω-
ρίους νόμους ἐπὶ ὅλων τῶν ἀγωγῶν αἰτι-
νες ἤθελον κινητῇ κατὰ τὰς κληρονομί-
ας ὑπ' ἄλλους τίτλους, ἢ ἐκείνους τοῦ κληρο-
νόμου ἢ κληροδόχου, ὑπ' ἐγγωρίων ὑπη-
κόων ἢ ὑπὸ ξένων, οἵτινες ἤθελον κατοικεῖ
ἐκεῖ, καὶ ἱκανοποιῶσι τοὺς δανειστάς, εἰ-
ν ὑπάρχει ἀφορμὴ, συμφώνως μὲ τοὺς ἐγ-
χωρίους νόμους.

Ἀφοῦ ἱκανοποιθῶσιν αἱ τοιαῦται αἰ-
τήσεις καὶ ληφθῇ πρόνοια περὶ διατηρή-
σεως τῶν δικαιωμάτων τῶν κληρονόμων,
κληροδόχων ἢ δανειστῶν, ἢ κινητῇ κλη-
ρονομία, τοῦτέστι τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς
μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διὰ τὰς ἀνωτέρω
ἀπαιτήσεις προσδιοριστέου μέρους, θέλει
ἀποσταλῇ, εἴτε διὰ τοῦ πλησιεστέρου
προξενείου, εἴτε διὰ τῆς πρεσβείας τοῦ
Κράτους οὗ τινος ὁ ἀποβιώσας ἦν ὑπῆ-
κοος, εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ Κράτους
ἐκείνου.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἔχει ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεώς της τὴν αὐτὴν ἰσχὺν,
ὡς ἂν ἦν τὸ κείμενον αὐτῆς κατακεχωρι-
σμένον ἐν τῇ περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας
συνθήκῃ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας τῆς
20 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου) 1835· θέλει
δὲ ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν
ἀνταλλαγῇ ἐν Ἀθήναις μετὰ ἓνα μῆνα ἢ
καὶ πρότερον εἰν ἦναι δυνατόν.

Συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη εἰς διπλοῦν,
ἐν Ἀθήναις τὴν τριακοστὴν πρώτην Μα-
τίου, (δωδεκάτην Ἰουνίου), τοῦ χιλιοστοῦ
ἑκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑκτοῦ ἔτους.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβε-
βαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Σύμβασιν, κατὰ
πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη, ὑ-

ποσχομένοι δι' Ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἡμετέρους
κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάτ-
τωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐ-
τὴν ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ'
ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν
παροῦσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπεθέ-
σαμεν τὴν τοῦ Βασιλεῖου Ἡμῶν σφραγίδα·

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην ἑκτὴν
τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ
χιλιοστῷ ἑκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἑκτῷ,
τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας εἰκοστῷ τε-
τάρτῳ.

272. Ν. ΤΟΓ'. Περὶ τῆς συνομολογηθείσης
μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς
ἐταιρίας τοῦ Παππαγιάννη συμβάσεως
ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀθρον μοναδικόν.

Ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως με-
ταξὺ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὑγειονομειῶν,
εἰσηγητοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἐν
τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Κυρίου Ἡ.
Γιὰ Δωίλα καὶ τοῦ Κυρίου Λουκᾶ Ράλλη
πληρεξουσίου ἐπιτρόπου τῆς ἐν Λιβερπού-
λῃ ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, τῆς διευθυνο-
μένης ἀπὸ τοὺς Κυρίους Παππαγιάννην
καὶ Μουσαμπίνην, συνομολογηθεῖσα τὴν
21 Ἰουνίου ἐνεστώτος ἔτους σύμβασις,
συνισταμένη εἰς ἑνδεκα ἄρθρα, ἐγκρίνεται.
Κατὰ συνέπειαν ἅπασαι αἱ διατάξεις, αἱ
ἐμπριεχόμεναι εἰς τὴν ῥηθείσαν σύμβα-
σιν, εἴτε πρὸς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπι-
κρατείας εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς ἐν Λι-
βερπούλῃ ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, ἐκτελε-
σθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς, ἡ δὲ
σύμβασις αὕτη προσαρτᾶται εἰς τὸν πα-
ρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ὀκτωβρ. 1856.

273. Δ. Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς
Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερ-
πούλῃ ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας συμβάσεως

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βου-
λῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ ἰδόντες τὴν
ὑπὸ τῶν Κ.Κ. Παππαγιάννη καὶ Μουσαμ-

πίνη διευθυντῶν τῆς ἐν Λιθερπούλῃ ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας ἐπικυρωτικὴν πράξιν, εὐδοκοῦμεν νὰ ἐπικυρώσωμεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν κατὰ τὴν 21 Ἰουνίου 1856 κλεισθεῖσαν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης ἑταιρίας σύμβασιν, καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν Κύριον Δ. Γ. Βούλγαρην, νὰ υπογράψῃ ἐπικυρωτικὴν πράξιν καὶ ἀνταλλάξῃ μετὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἑταιρίας τὰς ἐπικυρώσεις αὐτῆς καὶ νὰ τὴν δημοσιεύσῃ ὅπως ἔχει.

Ἀθῆναι, τὴν 26 Σεπτεμβρ. 1856.

Ἀηλοποιοῦμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει ὅτι συναφθείσης τὴν 21 Ἰουνίου 1856 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιθερπούλῃ ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας τῆς διευθυνομένης ἀπὸ τοὺς ΚΚ. Παππαγιάννην καὶ Μουσαμπίνην συμβάσεως ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται.

274. ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιθερπούλῃ ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας, τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τῶν ΚΚ.

Παππαγιάννη καὶ Μουσαμπίνην.

«Ὁ Κύριος Ἡλίας Δωδεῖας, ἐπιθεωρητὴς τῶν ὑγειονομιῶν, εἰσηγητὴς τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ ὁ Κύριος Λουκάς Ῥάλλης, ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Λιθερπούλῃ ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας, τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τῶν ΚΚ. Παππαγιάννη καὶ Μουσαμπίνην, ἐπιφορτισμένους νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης ἑταιρίας, τὰ ὅποια ἤθελον προσορμίζεσθαι εἰς τινὰς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πρὸς τοῦτο πληρεξουσία των, συνεφώνησαν τ' ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Ἡ ἐν Λιθερπούλῃ δι' ἐλκευφόρων ἀτμοπλοίων ἀτμοπλοικὴ ἑταιρία, διευθυνομένη ὑπὸ τῶν κυρίων Παππαγιάννη καὶ Μουσαμπίνην ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ

συγκοινωνίαν μεταξὺ Λιθερπούλης, Μελλίτης, Σύρου, Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διορίζουσα τὸν πλοίαρχον ἐκάστου ἀτμοπλοίου τῆς, τὸ ὅποιον ἤθελε φορτῶναι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν διὰ Μελλίτην, διὰ Κωνσταντινουπόλιν καὶ Σμύρνην, νὰ προσορμίζηται τακτικῶς καὶ εἰς Σύρον· ἔχει δὲ τὸ ἐλεύθερον νὰ διορίζῃ τ' ἀτμόπλοιά τῆς νὰ προσορμίζωνται καὶ εἰς ἄλλον ἢ εἰς ἄλλους λιμένας ἐξωτερικούς.

Εὰν δὲ γίνῃ ποτὲ ἀνάγκη νὰ παύσῃ τὴν συγκοινωνίαν πρὸς τινὰ ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ σημειωθέντων λιμένων, ἐκτὸς τῆς Λιθερπούλης, Σύρου καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἕνα μῆνα πρὸ τῆς διακοπῆς ταύτης.

2. Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι ὡς ἔγγιστα τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας, τῷ προσδιοριζόμενῳ διὰ τὴν μεταξὺ Λιθερπούλης καὶ Κωνσταντινουπόλεως συγκοινωνίαν, θέλουσι γνωστοποιεῖσθαι εἰς τὴν ὑποδιεύουσιν τοῦ ταχυδρομείου Σύρου παρὰ τῶν ἐν Σύρῳ πρακτόρων τῆς ἑταιρίας, ἀλλὰ οὗτοι λαμβάνουσι τὰς ἀναγκασίας πληροφορίας ἀπὸ Λιθερπούλης ἢ ἄλλων λιμένων, ἀπὸ τῶν ὁποίων περιμένουν ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας.

3. Τὰ ἔξοδα τοῦ καταρτισμοῦ, τοῦ ἐφοπλισμοῦ καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν πρὸς τὴν εἰρημένην ἑταιρίαν χρησιμευσάντων ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας ταύτης, καὶ ἐν γένει πᾶν ἄλλο ἔξοδον γεννησόμενον δι' αὐτά, θέλουσι εἶσθαι εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας.

4. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας θέλουσι θεωρεῖσθαι καὶ θέλουσι γίνεσθαι δεκτὰ εἰς τὴν Σύρον ἐν ὅσῳ χρησιμεύουσι πρὸς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπηρεσίαν, ὡς πλοία πηλεμικά, καὶ ἀπολαμβάνει πλήρη ἀτέλειαν παντὸς ναυτιλιακοῦ δικαιώματος οἱ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν γαιάνθρακες δὲν θέλουσι υποβάλλεσθαι εἰς οὐδὲν διαμετακομιστικόν, τελωνιακὸν ἢ ἄλλο τι τέλος.

Οὐδεμίαν ἀρχὴν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὰ ἀπὸ τῶν εἰδικῶν προσδιορισμῶν των.

Αἱ ἀνωτέρω ἀτέλειαι θέλουν παραχωρηθῇ καὶ εἰς τὰ πρὸ τῆς ἀποτελέσεως τῆς συνθήκης ταύτης παρὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας γινόμενα ταξειδία.

5. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας δύνανται νὰ ἐπιβιβάξωσι διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀποβιβάξωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλευθέρως εἰς Σύρον νομίσματα καὶ ὕλας ἀργυρᾶς καὶ χρυσᾶς, πραγματείας καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἐθνους μὲ τὰ πρὸς ἰδίαν τῶν χρησιν φορέματα καὶ πράγματα, καθόσον ἡ εἰσέλευσις ἢ ἐξέλευσις, ἡ εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους, συμμορφουμένων τῶν πλοιάρχων ἐν πάσῃ περιπτώσει μὲ τὰς ὑγειονομικὰς, τελωνιακὰς καὶ ἀστυνομικὰς διατάξεις, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα, αἱ ἀτέλειαι καὶ αἱ περὶ τὴν ἐνέργειαν εὐκολίαι θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας ταύτης, ἐν μετὰ ταῦτα τῇ συγκαταθέσει τῆς ἑλλ. Κυβερνήσεως, νομίσμα συμφέρον τῆς Κυβερσείας ἢ ἐταιρίας νὰ προσορμίζωνται ἐκ ἀτμόπλοιά τῆς καὶ εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ ἐλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας νὰ προσορμίζωνται καὶ ἐνεργῶσιν ἐπιβιβάσεις καὶ ἀποβιβάσεις εἰς ἀκτὴν τοῦ Βασιλείου, ὅπου δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον.

6. Ἐάν μετὰ ταῦτα συναφθῇ σύμβασις μετὰ τῆς ἐταιρίας ταύτης καὶ τῆς τοῦ αὐστριακοῦ Λοῦδ καὶ τῶν Γαλλικῶν ἀυτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ τρεῖς αὗται ἐταιρίαι ἢ αἱ δύο ἐξ αὐτῶν ἤθελον δύνασθαι νὰ ανταποδίδωσι καὶ παραλαμβάνωσιν ἀμοιβαίως ἐπιβάτας καὶ πραγματείας, συνολογεῖται ὅτι πᾶσα δικαμετακομιστικὴ ἐνέργεια τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας ταύτης μῖνει ἐν Ἑλλάδι ἐλευθέρᾳ παντὸς τέλους. Ἐάν δὲ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας ταύτης καὶ ἐκεῖνα τῆς μιᾶς ἢ τῶν δύο ἄλλων ἐταιριῶν συναντηθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς Σύρον, δύνανται νὰ συμπλησιάξωσι διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὰς ἀνταλλαγὰς τῶν.

Ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει αἱ πρὸς ἀνταλλαγὴν πραγματείας καὶ χρηματοδέματα θέλουν φυλάττεσθαι, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν οὐδενὸς τέλους, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ δι' ἐξόδων τῆς ἐταιρίας· ἐπίσης θέλουν φυλάττεσθαι, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν οὐδενὸς τέλους, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, αἱ εἰς Σύρον ἢ εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, ὅπου τῇ τυχόν συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως, ἤθελον ἐπιτρέπεσθαι τοῦτο, ἀποβιβασθεῖσαι πραγματείας καὶ χρηματοδέματα ἀπὸ ἀτμόπλοια τῆς συμβαλλομένης ἐταιρίας, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς ἄλλαν τῆς ἰδίας ἐταιρίας ἀτμόπλοια. Αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διατάξεις τῶν ὑγειονομικῶν νόμων.

7. Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ δωρεὰν ὕλας τὰς ἐπιστολάς, ἐφημερίδας, περιοδικὰ σιγγοράμματα, δημόσια χρήματα καὶ φακέλλους, οἵτινες ἤθελον δοθῇ ἀπὸ τὸ γραφεῖον τῆς ἐλληνικῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, δι' ὅλου τοῦς λιμένας, ὅπου προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας. Ἰποχρεοῦται ἐπίσης νὰ λαμβάνῃ ἀμισθὶ ὕλας τὰς ἐπιστολάς, ἐφημερίδας, περιοδικὰ σιγγοράμματα, δημόσια χρήματα καὶ φακέλλους, οἵτινες ἤθελον δοθῇ διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἑλλαν. γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, ἢ παρὰ τῶν προξένων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐδρευνόντων εἰς τοὺς λιμένας, εἰς αὗς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἔντυπα, τὰ ὁποῖα ἤθελον φέρει τ' ἀτμόπλοια ἐξ οἰουδήποτε μέρους, θέλουν παραδίδεσθαι ἐλευθέρᾳ παντὸς τέλους εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐν Συρῷ ὑποδιευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων.

8. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ἀτμοπλοίων, ὅσῳκις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πρᾶκτορας τῆς ἐταιρίας, νὰ λαμβάνωσιν ἐπιστολάς, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν ἐλληνικῶν ταχυδρομείων παραδιδόμενων

φακέλλων. Ἐξαιροῦνται τοῦ ὅρου τούτου τὰ διπλωματικά καὶ προξενικά ἔγγραφα τ' ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, καθὼς καὶ τὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἐταιρίας.

9. Ἡ ἐταιρία, διὰ νὰ φανῇ εὐάρεστος εἰς τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν, ὑποχρεοῦται νὰ δέχεται ἀπληρωτὶ ἐπὶ τῶν ἀμεινίων της, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐλληνικῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, δι' ὅποιονδήποτε λιμένα προτορμίζονται τ' ἀμεινία της, τὰ πρότωπα, τὰ ὅποια ἤθελεν ἀποστείλει, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δέκα πρὸς μεταβάσιν καὶ ἐπιστροφὴν κατ' ἔτος.

10. Ἡ παρούσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ πέντε ἔτη μετὰ τὴν λήξιν ταύτην θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε καὶ οὕτω καθεξῆς, ἂν πρὸ ἑξ μηνῶν δὲν ἤθελε συμβῇ ἕνα τις κοινοποιήσῃς ἐκ μέρους ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

11. Ἡ παρούσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκ μέρους τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἐπιψηφίσεως, θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸν ἐν Λιβερπούλῃ διευθυντὴν ἢ διευθυντὰς τῆς ἐταιρίας ταύτης, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις, ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν, καὶ θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο Ἀθήνησιν εἰς διπλοῦν τὴν 24 Ἰουνίου 1856.

Ἐπικυρωθείσης δὲ τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως διὰ τοῦ ἀπὸ 26 λήξαντος μηνὸς Βασ. Διατάγματος ὑπογράφουσαν τὴν παρούσαν ἐπικυρωτικὴν πράξιν, δυνάμει τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος δοθείσης ὑμῖν πρὸς τοῦτο Βασιλικῆς ἐντολῆς, καὶ δηλοποιούμεν ὅτι ἡ ῥηθεῖσα σύμβασις θέλει ἔχει κῦρος καὶ ἰσχύϊν ἐφ' ὅλον τὸν διὰ τοῦ

ἄρθρου 10. συνομολογηθέντα χρόνον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν ἕκτην Ὀκτωβρίου 1856.

275 Ν. ΤΟ Σ'. Περὶ χορηγήσεως 15 χιλιάδων δραχμῶν εἰς τοὺς κληρονόμους Κατζί Χρήστου δι' ἀγορὰν τῆς ἐν Τριπόλει οἰκίας του.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Συγχωρεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ πληρῶσῃ πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰπποστρατήγου καὶ Γερουσιαστοῦ Κατζί Χρήστου τὸ ἐκ δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων τίμημα τῆς ἐν Τριπόλει οἰκίας αὐτοῦ, ἧς ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἀγορὰ ἀπεφασίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1856 ΤΚ'. νόμου μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πρὸς τὸ δημοσίον χρεῶν τοῦ Κατζί Χρήστου, διὰ τὰ ὅποια ἡ οἰκία αὕτη ὑπάρχει βεβαρμένη μὲ ὑποθήκας πρὸς τὸ δημοσίον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1856.

276 Ν. ΤΟ Σ'. Περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χρεῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Συνίσταται ταμεῖον πρὸς περιθάλψιν τῶν χρεῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

2. Τὸ ταμεῖον αὐτὸ εἶναι ἴδιον καὶ ἀναφαίρετον τῶν χρεῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν αὐτῶν κτήμα' οὐδεμίαν δὲ ἄλλην ἐπιτρέπεται τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ χρῆσις, εἰμὴ ἡ κατωτέρω ὀριζομένη.

3. Πόροι τοῦ ταμείου αὐτοῦ ὀρίζονται οἱ ἑξῆς.

α. Τὰ τρία ἑκατοστὰ τῆς ὅλης μισθοδοσίας ἢ τῆς συντάξεως παντὸς ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ.

β. Δραχμαὶ διακόσιαι ἀπὸ παντὸς κατωτέρου ναυτισσοῦ ἀξιωματικοῦ, ἢ ἐγγράμου τριακόσιαι δὲ ἀπὸ παντὸς ἀνωτέρου.

γ'. Δραχμαὶ τετρακόσαι ἀπὸ παντός γάμον συνάπτοντος κατωτέρου ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ πνετακόσαι δὲ ἀπὸ παντός ἀνωτέρου.

δ'. Τετρακόσαι δραχμαὶ ἀπὸ παντός ἐγγάμου, βαθμὸν ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ κατὰ πρῶτον λαμβάνοντος.

ε'. Ἐκατὸν δραχμαὶ ἀπὸ παντός ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ ἐγγάμου, προδιδαζομένου ἀπὸ τῆς τάξεως τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς τὴν τῶν ἀνωτέρων.

ς'. Τὸ πλεονάζον τῆς μισθοδοσίας τῶν προδιδαζομένων ναυτικῶν ἀξιωματικῶν, ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

ζ'. Τὰ τυχόντ' αὐτὰ δωρήματα ἢ κληροδοτήματα.

η. Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

θ. Οἱ ἥδη ἐν χρεΐᾳ ὄντες μετὰ τέκνων ἀρρένων ἀνηλίκων ἢ θυλέων ἀνυπάνδρων, λογιζόνται ὡς ἐγγαμοὶ καὶ ὑπάγονται εἰς τὰ διατάξεις τοῦ β'. παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

ἰ. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ κατατίθενται εἰς τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ, διαχειρίζονται δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, κοινοποιοῦντο κατ' ἔτος διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως ταύτης.

κ. Ἀπὸ τοῦ ταμείου αὐτοῦ λαμβάνουσι χορηγήματα αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ὅσοι καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἀποθάνωσι μετὰ τὴν πρώτην τοῦ ταμείου σύστασιν.

λ. Καθ' ὅλον τὸ πρῶτον ἔτος τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου οὐδὲν εἰς οὐδὲνα δίδεται χορηγήματα.

μ. Τὰ μνηιαῖα χορηγήματα τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν, κατὰ μὲν τὰ πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ταμείου συστάσεως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῶσι τὰ δύο τρίτα τῶν συντάξεων, τῶν χορηγουμένων εἰς τὰς ἀνὲς τέκνων χήρας, κατὰ τὸν περὶ Ναυτικῶν συντάξεων νόμον. Κατὰ τὰ ἀκόλουθα δὲ τέσσαρα ἔτη, χρημάτων

ὑπαρχόντων, τὰ χορηγήματα αὐτὰ δύνανται νὰ φθάσωσι καὶ μέχρις ὀλοκληροῦ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰρημένων συντάξεων. Τῆς πρώτης δὲ δεκαετίας παρελθούσης, ἀνωτατος τῶν χορηγημάτων ὅρος ὁρίζεται τὸ διπλάσιον τῶν συντάξεων αὐτῶν.

ν. Τὸ ἥμισυ τοῦ χορηγήματος ἀνήκει εἰς τὴν χήραν, τὸ δὲ λοιπὸν ἥμισυ εἰς τὰ ὀρφανὰ.

ξ. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας, ἢ ἀποθανούσης, τὸ δικαίωμα τῆς μεταβαίνει εἰς τὰ ὀρφανὰ ἐν ἐλλείψει ὀρφανῶν, λαμβάνει ὀλοκληρον τὸ χορηγήμα ἢ χήρα.

ο. Ἀπέβαλον ἢ ἀποβάλλουσι πᾶν πρὸς ἀπαίτησιν χορηγήματος δικαίωμα. α. Αἱ χῆραι αἱ διεξυγμέναι, καὶ αἱ ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης κεχωρισμέναι.

β. Αἱ χῆραι αἱ συνάπτουσαι νέον γάμον.

γ. Τὰ ὀρφανὰ τὰ μὲν θήλεια, ὅταν ὑπανδρὰ γένωσι, τὰ δὲ ἀρρένα, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου τῆς ἡλικίας τῶν ἔτους, ἢ καὶ πρότερον, ἀποκατασταθέντα λαμβάνωσι μισθὸν τινα παρὰ τοῦ δημοσίου.

τ. Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποβαλλόμενον δικαίωμα μεταβαίνει ἀπὸ τῶν ἀποβαλόντων αὐτὸ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ὀρφανῆς οἰκογενείας μέλη.

θ. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν, ὅσοι ἢ βουλῇ οἰκείᾳ παρητήθησαν τοῦ βαθμοῦ τῶν, ἢ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐστερηθήσαν αὐτοῦ, οὐδὲν ἔχουσι χορηγήματος δικαίωμα.

ι. Τὰ χορηγήματα διανέμονται κατὰ τριμηνίαν.

κ. Πρὸς ἀπότισιν τῶν χορηγημάτων, κατὰ μὲν τὰ πρῶτα δέκα ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου ἔτη, διορίζεται τὸ εἰκοστὸν τοῦ ἐν αὐτῷ κεφαλαίου μετὰ δὲ ταῦτα ὀλοκληροῖ τοῦ κεφαλαίου οἱ τόκοι, τὰ δύο δὲ τρίτα τῶν λοιπῶν εἰσπράξεων.

λ. Τῶν δωρημάτων ὅμως καὶ τῶν κληροδοτημάτων διανέμονται μόνον οἱ τόκοι.

μ. Τὰ εἰρημένα ποσά, τὰ πρὸς ἀπότισιν τῶν χορηγημάτων ὠρισμένα, ἐὰν δὲν ἀρκέσωσι πρὸς ὅλοσχερῇ πληρωμὴν αὐτῶν, διανέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας δι-

καίωμα ἀναλόγως τῶν συντάξεων τῶν χηρῶν ἄνευ τέκνων.

16. Τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ναυτικῶν ἀξιωματικῶν ἐπιτροπῆς· ἔχει δὲ προσέτι τὸ ταμεῖον αὐτὸ ἓνα ἀξιωματικὸν ταμίαν, ἓνα ἀξιωματικὸν γραμματέα, καὶ ἓνα ἀξιωματικὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον.

17. Οἱ διοικηταὶ τοῦ ταμεῖου, ὁ ταμίας, ὁ γραμματεὺς, καὶ ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

18. Πᾶσα τοῦ ταμεῖου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ὑπηρεσία εἶναι ἄμισθος.

19. Τὰ περὶ εἰσπράξεως καὶ λογιστικῆς, τὰ περὶ διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμεῖου αὐτοῦ, καὶ τὰ περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων θέλουσι κανονισθῆ διὰ Βασ. Διατάγματος.

20. Τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ χορηγούμενα παντὶς εἵδους χορηγήματα εἶναι ἀκατάσχετα· μηνιαία μόνον ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ τοῦ τετάρτου αὐτῶν κράτησις, πρὸς ἀπότισιν τῆς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτὸ ἐνδεχομένης ὀφειλῆς τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ συζύγου, ἕνεκα τῆς καταβολῆς, ἣν ὤφειλε νὰ καταθέσῃ κατὰ τοὺς περὶ ἐγγάμων ὁρισμοὺς τοῦ νόμου ταύτου.

21. Οἱ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχοντες συνταξιούχοι, αἱ χήραι τῶν καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν, δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

22. Πᾶσα καθιεστώσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, καταργεῖται.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 10^{ην} Ὀκτωβρ. 1856.

277. Δ. Περὶ διανομῆς τῶν ὑποτροφῶν εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ'

ὄψιν τὸ ἄρθρ. ΣΤ. τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1843 διοργανισμοῦ τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους μαθητὰς τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν θέλουσιν ἀπονεμηθῆ αἱ ἐξῆς ὑποτροφεῖαι ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς βραβεῖον τῆς ἐπιμελείας τῶν.

Α'. Ἐλαιογραφία βραβεῖον α. δραχμαὶ κατὰ μῆνα τριάκοντα ἀριθ. 30. βραβεῖον β'. δραχμαὶ κατὰ μῆνα εἰκοσιτέσ ἀρ. 24. Β'. Πλαστική. βραβεῖον α. δραχ. κατὰ μῆνα τεσσαράκ. ὁκτώ ἀριθ. 48· βραβεῖον β'. ἰμοῖως δραχ. 48.

Γ'. Ἀγαλματογραφία τάξ. Β. ἀνωτ. βραβ. α. δραχμαὶ κατὰ μῆνα δεκαεπτὰ ἀριθ. 17· βραβ. β'. δραχ. δεκατέσ. 14.

Δ'. Στοιχ. Γραφικὴ τάξις Β. ἀνωτ. βραβ. α. δραχ. κατὰ μῆνα δώδεκα ἀριθ. 12· βραβ. β'. δραχ. δέκα ἀριθ. 10.

Ε'. Κοσμηματογραφία τάξ. Β. ἀνωτ. βραβ. α. δραχ. κατὰ μῆνα εἴκοσιν ἀριθ. 20· βραβ. β'. δραχ. δεκαπέντε ἀριθ. 15. τάξ. Α. ἀνωτ. βραβ. α. δραχ. δώδεκα ἀρ. 12· βραβ. β'. δραχ. 10.

ΣΤ'. Προοπτικὴ βραβεῖον α. δραχμαὶ κατὰ μῆνα εἰκοσιπέντε ἀριθ. 25· βραβ. β'. δρα. δεκαεξὶ ἀριθ. 16.

Ζ'. Ξυλογραφία Β. τάξ. ἀνωτ. βραβ. α. δρα. κατὰ μῆνα 22· βραβ. β'. δρα. 18. Α. τάξ. βραβ. α. δραχ. δεκατέσ. ἀρ. 14· βραβ. β'. δραχ. δώδεκα ἀριθ. 12.

Η'. Χαλκογραφία βραβ. α. δραχ. κατὰ μῆνα δεκαεξὶ ἀριθ. 16· βραβ. β'. δραχ. δεκατέσσαρες ἀριθ. 14.

Θ'. Καλλιγραφία τάξ. Β. βραβ. α. δρα. δώδεκα ἀριθ. 12. Α. τάξ. βραβεῖον β'. δραχ. ὁκτώ ἀριθ. 8.

Ἀθῆναι, τὴν 27 Σεπτεμβρ. 1856.

278. Ν. ΤΟΣ'. Περὶ προσθήκης ἐνὸς Ὑπουργικοῦ Γραμματέως α. τάξεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἑκ-

παιδεύσεως τὸ διὰ τῶν νόμων ΔΓ'. καὶ
ΣΙΒ' προσδιορισμένον, προστίθεται εἰς ὑ-
πουργικὸς Γραμματεὺς α'. τάξεως.

Ἀθήνησι, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1856.

279. Ν. ΤΟΖ'. Περὶ τῶν ἀπερχομένων εἰς
ἄδειαν ἢ προικοδοτημένων ἀξιωματικῶν
τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τοὺς ἀπερχομένους μὲ ἄδειαν
ἀπουσίας εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἀξιωματι-
κούς τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος καὶ εἰς
τοὺς πρεσβύτας αὐτῆς χορηγείται πλή-
ρης ὁ μισθὸς αὐτῶν ὡς σύνταξις, διαρ-
κούσης τῆς ἀδείας τῶν.

2. Ὅσοι τῶν εἰς τὸ προλαβὼν ἄρθρον
διαλαμβανομένων ἀξιωματικῶν τῆς φά-
λαγγος προτιμῶσιν ἀντὶ τοῦ μισθοῦ τῶν
προικοδοτήσιν εἰς ἐθνικὴν γῆν ἢ ἐθνικὸν
φθαρτὸν κτῆμα, λαμβάνουσι τοιαύτην διὰ
πιστωτικῶν γραμματίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ
ἀπ' 1 (13) Ἰανουαρίου 1838 νόμου, ἐφ'
ὅλου τοῦ μισθοῦ τῶν, συμπεριλαμβανο-
μένου καὶ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ αὐτοῦ
νόμου ἐτήσιου μισθοῦ.

3. Οἱ διατηροῦντες ὑπόλοιπον κανονι-
κῶ μισθοῦ προικοδοτημένοι ἀξιωματικοὶ
τῆς φάλαγγος ἀπολαμβάνουσι τὸ ὑπόλοι-
πον τοῦτο ὡς σύνταξιν, ἢ ἀνάλογον προι-
κοδότησιν διὰ πιστωτικῶν γραμματίου εἰς
ἐθνικὴν γῆν ἢ ἐθνικὸν φθαρτὸν κτῆμα ἐπὶ
τῇ βάσει τοῦ ὁριζοῦ τοῦ ἀπὸ 1 (13) Ἰα-
νουαρίου 1838 νόμου, συμπεριλαμβανο-
μένου καὶ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ αὐτοῦ
νόμου ἐτήσιου μισθοῦ.

4. Οἱ ἀπολαβόντες χρηματικὴν πε-
ρίθαλψιν προικοδοτημένοι ἀξιωματικοὶ τῆς
φάλαγγος καὶ ἀρχαῖοι ὑπαξιωματικοὶ τοῦ
ἀγῶνος, διατηροῦσι τὴν περίθαλψιν αὐ-
τῶν ὡς σύνταξιν.

Ἀθήναι, τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1856.

280. Ν. ΤΟΗ'. Περὶ συστάσεως τοῦ σώμα-
τος τῶν Τελωνοφυλάκων.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Συνιστᾶται σῶμα τελωνοφυλακῆς
τοῦ ὁποῦ ἡ δύναμις προσδιορίζεται ὡς
ἀκολούθως:

1) Ἀρχιφύλακες α'. τάξεως . . . 3
Ἀρχιφύλακες β'. τάξεως . . . 5
" γ'. " . . . 40

2) Φύλακες α. καὶ β'. " . . . 342

Πᾶσα μεταβολὴ ἐπὶ τῆς βαθμολογίας
καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Τελωνείων θέλει ἐ-
φαρμόζεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς βαθμολογίας καὶ
τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρχιφυλάκων.

2. Οἱ τελωνιακοὶ ἀρχιφύλακες καὶ φύ-
λακες κατατάττονται διὰ πενταστῆ ὑπερ-
ρεσίαν (θητείαν), μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁ-
ποίας δύνανται ν' ἀνακαταταχθῶσι καὶ
δι' ἄλλην πενταστείαν, ἐὰν ὑπηρετήσαν κα-
λῶς καὶ ἀμέμπτως.

3. Ἡ μισθοδοσία τῶν τελωνιακῶν ἀρ-
χιφυλάκων καὶ φυλάκων κανονίζεται.

1) Διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας α'. τάξ. ὁρ. 80

" " " β' " " 70

" " " γ' " " 60

2) " " φύλακες α. " " 50

" " " β' " " 40

4. Διὰ νὰ καταταχθῇ τις ὡς τελωνι-
ακὸς ἀρχιφύλαξ καὶ φύλαξ ἀπαιτεῖται νὰ
ᾔναι πολίτης Ἑλλήν, νὰ συνεπλήρωσε τὸ
εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του
καὶ νὰ μὴ καθυστερήσῃ εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ
προλαβοῦσαν δημοσίαν διαχείρισιν αὐτοῦ.

5. Εἰς τὴν θέσιν ἀρχιφυλάκων εἰσὶ δε-
κτοί. Οἱ ἔχοντες τὴν ἀπαιτουμένην γρα-
φικὴν ἱκανότητα καὶ ὑπηρετήσαντες ὡς
ὑπαξιωματικοὶ εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν,
τὴν χωροφυλακὴν, τὴν ὁροφυλακὴν καὶ τὸ
ναυτικόν, καὶ λαβόντες ἄφεσιν ἀμέμπτου ἢ
καλῆς διαγωγῆς, ἢ οἱ μέχρι τοῦδε ὡς ἀρ-
χιφύλακες ἢ φύλακες α'. τάξεως ὑπηρετή-
σαντες καὶ διακριθέντες κατὰ τὴν ἐκτέ-
λεσιν τῶν χρεῶν τῶν ἐπὶ τιμῇ καὶ
ἱκανότητι.

6. Εἰς τὴν θέσιν φυλάκων α. καὶ β'.
τάξεως εἰσὶ δεκτοὶ οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς
τὸν τακτικὸν στρατὸν, τὴν χωροφυλακὴν,
τὴν ὁροφυλακὴν καὶ τὸ ναυτικόν, καὶ λαβόν-
τες ἄφεσιν ἀμέμπτου ἢ καλῆς διαγωγῆς,
ὡς καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες πιστῶς καὶ τι-
μίως εἰς τὴν δασοφυλακὴν καὶ τὰ Τελω-
νεῖα. Ὁ μὴ γιγνώσκων νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀ-
ναγινώσκῃ δὲν δύναται νὰ διορισθῇ φύλαξ

4. τάξεις.

7. Ὁ εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς διορισμὸς γίνεται, τῶν μὲν ἀρχιφυλάκων παρὰ τοῦ Βασιλέως, πρτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, τῶν δὲ φυλάκων παρ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ ἀμέσως· δίδουσι δὲ πάντες τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς.

8. Ἐν ἀλλεΐψει προσώπων ἐχόντων τὰ προσόντα πᾶ ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 6 διαλαμβανόμενα, προσλαμβάνονται εἰς τὸ σῶμα τελωνοφυλακῆς καὶ ἐκ τῶν πολιτῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 4, φρόντων πιστοποιητικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ δήμου τῆς διαμονῆς των περὶ τῆς ἀμέμπτου ἢ καλῆς αὐτῶν διαγωγῆς, καὶ ἐχόντων τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις γραμμάτων.

9. Αἱ ἀφέσεις τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ φυλάκων δίδονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς πενταετοῦς ὑπηρεσίας ἐκάστου. Οἱ δὲ πρὸ τοῦ τέλους τῆς πενταετοῦς ὑπηρεσίας καταλιμπάνοντες αὐτογνωμόνως τὴν θέσιν των καὶ μὴ ἐπανερχόμενοι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸ κατ'ἑκὸν τῶν τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως ἐξ μηνῶν, καὶ κηρύττονται συγχρόνως ἐκπτώτοι τοῦ δικαίωματος τοῦ νὰ διορισθῶσι πλέον εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς. Ἐὰν δὲ ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν θέσιν τοῦ ἀρχιφυλάκῃ ἢ φύλαξ ἐπραξέ τοῦτο καθ' ὃν χρόνον διατάχῃ νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν, τιμωρεῖται μὲ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ποινῆς.

10. Ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας οἱ τελωνιακοὶ ἀρχιφύλακες καὶ φύλακες.

1. Ὅταν καταδικασθῶσι διὰ παραβάσεις περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των τιμωρουμένης εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ διὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, περὶ ὧν προβλέπουσι τὸ ἄρθρ. 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου, τροποποιηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 νόμου καὶ 2. Ὅταν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, καὶ ἰδίως τῆς τελευταίας· δὲν κατορθωθῇ ὁ σωφρονισμὸς των καὶ ἡ ἀποπομπὴ αὐτῶν καθίσταται ἀναπόφευκτος.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰσὶ.

1. Ἡ ἐπίπληξις. 2. Τὸ πρόστιμον ἀπὸ 40 μέχρι 40 δρχμῶν, καὶ 3. Ἡ προσωρινὴ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παύσις ἀπὸ μιᾶς μέχρι τεσσάρων ἐβδομάδων συνεπιέρουσα καὶ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μισθοῦ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ο

Αἱ μὲν κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 ποινὰ ἐπιβάλλονται παρὰ τῆς ἀμέσου προϊσταμένης τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.

Αἱ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἐφεσιβάλλονται ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις ἀποφασίζει ὁριστικῶς πρὸς ἀδεχόμενος, τροποποιῶν ἢ ἀκυρῶν τὴν ἀπόφασιν.

41. Οἱ τελωνιακοὶ ἀρχιφύλακες θεωρούμενοι ὡς διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ὑπάγονται διὰ τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των πρὸς τὸν πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 322 καὶ ἐπομένων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

12. Διὰ Βασ. Διατάγματος κανονισθῶσιν ὁ τρόπος τῆς διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν κατατάξεως· τῆς τελωνοφυλακῆς, τὰ καθήκοντα τῶν τελωνιακῶν ἀρχιφυλάκων καὶ φύλακων, καὶ αἱ πειθαρχικαὶ περιπτώσεις, ὡς καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα καὶ ὁ ὅπλισμός αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ὀκτωβρ. 1856

281 Α. Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ πεζοδρομίων κτλ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἰπ' ὧν ἔχοντες τὰ ἄρθρα 1, 7 καὶ 9 τοῦ ΤΝΠ· νόμου περὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν κατασκευῆς πεζοδρομίων ὑπονόμων κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπιτῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττωμεν.

α) Τὰ πεζοδρόμια κατασκευάζονται διὰ πλακῶν σκληρῶν ἔχουσιν μέγεθος ἰκανὸν καὶ ἀνάλογον πλάτος. Τὸ πλάτος τῶν πεζοδρομίων θ' εἴσθαι ἀνάλογον πρὸς τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ οἷον.

Ἐπὶ ὁδῶν, ὧν τὸ πλάτος εἶναι 6 ἢ

πήχεις, τὸ πλάτος τοῦ πεζοδρομίου θέλει εἶσθαι, 0 70 τοῦ πήχεως.

Ἐπὶ ὁδῶν ἐπὶ πήχεων τὸ πεζοδρόμιον θέλει εἶσθαι 0,80.

Ἐπὶ ὁδῶν ὁκτὼ πήχεων τὸ πλάτος τοῦ πεζοδρομίου προσδιορίζεται εἰς 1 B. πήχυν.

Ἐπὶ ὁδῶν ἔχουσιν πλάτος ἀπὸ 9 μέχρι 15 B. πήχεων τὸ πλάτος τοῦ πεζοδρομίου αὐξάνεται βαθμῆδὸν ἀπὸ 1,20 μέχρι 2,00 B. πήχεως.

Ἀπὸ 16 B. πήχεων καὶ ἐπέκεινα τὸ πλάτος τοῦ πεζοδρομίου θέλει εἶσθαι τὸ 1/8 τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ.

6) Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 7 τοῦ προ-
κηρυχθέντος νόμου γενησομένη τυχὼν
ὑπὸ τοῦ δημοσίου διακινῆ προκαταβάλλεται
ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ
τῶν ἐσωτερικῶν ὑποῦρχει προβλεπο-
μένης ἐν αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ τῆς ἀπαιτου-
μένης πιστώσεως. Ἡ δαπάνη αὕτη θέλει
γίνεσθαι καθ' ὃν τρόπον γίνονται αἱ πρὸς
ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ἔργων. Ἐν δὲ τῷ
πρὸς πληρωμὴν αὐτῆς ἐντάλματι θέλουν
ἐπισυναπτεσθαι τ' ἀνήκοντα δικαιολογη-
τικά.

γ) Τὸ ὑπόστρωμα τῶν ἐξωστῶν θέλει
κατασκευάζεσθαι ἐκ πλακῶν λιθίνων ἐπι-
τιθεμένων ἐπὶ στιριγμάτων ὡσαύτως λι-
θίνων ἢ σιδηρῶν.

Οἱ ἐξώσται θέλουσιν εἶσθαι ἀσκεπεῖς ἢ
κεκαλυμμένοι δι' ὑφάσματος μόνον. Τὸ ὑ-
ψὸς τοῦ ἐξώστου ἄνω τοῦ ἐδάφους τῆς
ὁδοῦ μετρεῖται ἀπὸ τοῦ ἰσοπέδου τοῦ πε-
ζοδρομίου, τὸ δὲ πλάτος αὐτοῦ μετροῦμε-
τον ἀπὸ τοῦ παροδίου τοίχου δὲν θέλει εἶ-
σθαι ἀνώτερον τῶν 0,91 τοῦ B πήχεως.

δ) Αἱ ἐν ταῖς ζώναις τῶν πόλεων ἐπὶ
τῶν λεωφόρων κατασκευαζόμεναι ἀγρο-
τικαὶ οἰκίαι θέλουν εἶσθαι κεχωρισμέναι δι'
ἐκτάσεων πεφυτευμένων, τῶν ὁποίων τὸ
ἐπὶ τῆς λεωφόρου πλάτος ἐκατέρωθεν τῆς
οἰκίας δὲν θέλει εἶσθαι ἑαττον τῶν 6 B.
πήχεων ἐφ' ἐκάστης πλευρᾶς τῆς οἰκίας.
πομένως ἢ ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ἀπόστα-
σις προσδιορίζεται κατ' ἐλάχιστον ὅρον
εἰς δώδεκα B. πήχεις. Ἐκάστης ἀγροτικῆς

οἰκίας ἡ περιοχὴ (οἰκόπεδον, αὐλὴ καὶ δει-
δρῶν) προσδιορίζεται κατ' ἐλάχιστον ὅρον
εἰς 3 1/4 τοῦ B. στρέμματος.

ε) Τὰ διαγράμματα τῶν ἀγροτικῶν οἰ-
κῶν θέλουν καθιτοποιᾶσθαι εἰς τὴν θεώ-
ρησιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῇ ἐκτέλεσει
τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως μηχανικοῦ κατὰ
τὴν διάταξιν τοῦ § 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ
ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1836 ἡμετέρου διατάγ-
ματος.

Ἀθῆναι, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1856.

282 Δ. Περὶ συστάσεως Προξενείου ἐν
Κολωνίᾳ τῆς Πρωσίας.

ΟΘΙΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ἱ-
πουργοῦ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ
περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν
ΣΒ'. Νόμου. καὶ

θεωροῦντες, ὅτι ἡ σύστασις Προξενίου
ἐν Κολωνίᾳ τῆς Πρωσίας καθίσταται χρή-
σιμος εἰς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Εἰς Κολωνίαν τῆς Πρωσίας συνι-
στᾶται Προξενεῖον, κατατακτόμενον εἰς
τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν Προξενικῶν
Ἀρχῶν.

2. Ὁ Κύριος Ferdinand Hesse ἔμπο-
ρος, διορίζεται ἡμέτερος Πρόξενος ἐν τῇ
ῤηθείᾳ πόλει.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Σεπτεμβ. 1856.

283 Ν. ΤΟΘ'. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ
περὶ ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας κτλ.

ΣΠΔ'. νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ περὶ ἀτ-
μοπλοικῆς συγκοινωνίας νόμου ΣΠΔ'. συ-
σταθισομένη ἐταιρία δύναται νὰ ἐνεργῇ
τοιαύτην καὶ μεταξὺ τῶν παραλίων τῆς
Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄνευ βλάβης
τῆς ἐσωτερικῆς.

2. Ἡ διάρκεια τῆς ἐταιρίας καὶ ἡ ἀ-
φομοίωσις τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς μετὰ
πολεμικὰ, καὶ ἡ ἀπολαυτὴ τῶν αὐτῶν με-
τὰ πλοία ταῦτα δικαιωμάτων, δύνανται

νά ἐπεκταθῶσι μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, ὡσαύτως καὶ ἡ ἀτέλεια εἰσαγωγῆς δύναται νά παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν της, τόσον διὰ τὰ πρὸς κατασκευὴν, ἀπαρτισμὸν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τοῦ ἐργοστασίου καὶ τοῦ ναυπηγείου αὐτῆς, ὅσον καὶ διὰ τὸ καταναλισκόμενον ἐν αὐτοῖς ὑλικὸν πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῆς ἐταιρίας εἰς τὴν ἀτμοπλοϊκὴν αὐτῆς ὑπηρεσίαν. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1856.

284 Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ ἐμπειρικῶν μαιῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἔθρονον 4 τοῦ νόμου περὶ ἐμπειρικῶν μαιῶν, καὶ τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836. Ἡμετέρον διάταγμα περὶ συστάσεως τοῦ ἱατροσυνοδρίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

4. Εἰς ἕκαστον χωρίον τοῦ Κράτους, ὅσον μικρὸς καὶ ἂν ᾖ ὁ πληθυσμὸς αὐτοῦ δύναται νά ὑπάρχῃ μία μαῖα. Εἰς δὲ τὰς πόλεις κωμοπόλεις καὶ χωρία ἔχοντα πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 500 κατοίκων, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαιῶν αὐξάνει κατὰ μίαν διὰ πᾶσαν ἐπέκεινα τῶν 500 πεντακοσιοστὴν μέχρι τῶν 2000. Ὅσακις δὲ ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς δύο χιλιάδας αὐξάνει κατὰ μίαν δι' ἑκάστην χιλιάδα μέχρι τῶν 4000 κατοίκων. Ὅσακις δὲ ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 4000, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαιῶν αὐξάνει κατὰ μίαν ἐπὶ δισχιλίον μέχρι τῶν 40,000 κατοίκων, ἐπέκεινα δὲ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαιῶν αὐξάνει κατὰ μίαν ἐπὶ τρισχιλίον κατοίκων. Ἐὰν δὲ εἰς τινὰ τόπον ὑπάρχωσιν ἤδη ἐμπειρικαὶ μαῖαι τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν, δύνανται καὶ αὗται νά λάξωσι τὴν ἄδειαν νά ἐξασκῶσι τὴν μαιευτικὴν ἄλλ' αἱ θέσεις τῶν παρὰ τὴν ἀναλογίαν λαβουσῶν τὴν ἄδειαν μαιῶν κενούμεναι ὅπως δὴποτε δὲν ἀναπληροῦνται.

2. Αἱ ἐπιστήμονες μαῖαι προτιμῶνται

τῶν ἐμπειρικῶν ὅσακις ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τόπου τινός, δύνανται νά ἐξασκῶσιν τὴν μαιευτικὴν καὶ ἐμπειρικὰ ἔχουσαι τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ ἱατροσυνοδρίου.

3. Διὰ νά λάβῃ ἐμπειρικὴ τις μαῖα τὴν ἄδειαν ταύτην ἀπαιτεῖται. 1. Νά ἔχῃ τὰς ἀναγκαίας πρακτικὰς γνώσεις. 2. Νά ᾔῃαι ὑγιὲς σωματικῶς καὶ διανοητικῶς καὶ ἀρτιμελὲς. 3. Νά μὴ ᾔῃαι νεωτέρα τῶν 40, οὐδὲ πρεσβυτέρα τῶν 60 ἐτῶν. 4. Νά ᾔῃαι χρηστοθήης καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς.

4. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν γνώσεων τῆς ἐμπειρικῆς μαῖας καὶ ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν αὐτῆς προσόντων συνιστᾶται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ νομοῦνατροῦ καὶ δύο ἐπιστημόνων ἱατρῶν, ἡγοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἡγεμονίου νομάρχου ἢ ἐπιτροπῇ συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ νομάρχου καὶ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ νομοῦνατροῦ.

5. Ἡ εξέτασις γίνεται προφορικῶς καὶ περιστρέφεται εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς μαιευτικῆς μέρος τῆς εξέτάσεως κρατεῖται πρωτόκολλον, ἐν ᾧ σημειοῦνται ἀκριβῶς αἱ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις, καθὼς καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπογεγραμμένον δὲ ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον παραπ-μπει αὐτὸ εἰς τὸ ἱατροσυνοδριον διὰ νά ἐνεργήσῃ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον. Τὰ ὑπ' ἀ.θ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 προσόντα ἀποδεικνύονται διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ σχετικοῦ δημάρχου.

6. Αἱ ἐπιστήμονες μαῖαι ὡς καὶ αἱ λαβούσαι ἄδειαν τοῦ ἱατροσυνοδρίου ἐμπειρικὰ ἀρεῖλουν.

1) Νά παρέχῃσι προθύμως τὴν ἀπαιτούμενην βοήθειαν εἰς τὰς ἐγκύους.

2) Νά ἐπικαλῶνται ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν ἐπιστημόνων ἱατρῶν εἰς τοὺς δυσχερεῖς καὶ παρὰ φύσιν τοκετούς.

3) Νά πέμπωσι κατὰ μῆνα εἰς τὸν σχετικὸν δήμαρχον ἢ εἰδικὸν πάρεδρον κατάλογον τῶν γυναικῶν, τὰς ὁποίας ἐμαίευσαν μὲ τὴν σημείωσιν α. τοῦ χρό-

νου τοῦ τοκετοῦ, 6'. τοῦ γένους τοῦ νεο-
γνοῦ, γ'. τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου καὶ τοῦ
ἐπαγγέλματος τῶν γονέων αὐτοῦ, καὶ δ'.
τῶν ἐφ' ἑκάστου τοκετοῦ παρατηρήσεων
αὐτῶν. Οἱ κατάλογοι οὗτοι θέλουν συγ-
κεντρουῖσθαι εἰς τὸ νομαρχεῖον, ἢ τὸ ἐπαρ-
χειον, καὶ θέλουν συνοποβάλλεσθαι εἰς τὸ
ὕπουργεῖον ὁμοῦ μετὰ τὴν ἐτήσιαν ἐκθεσιν
τοῦ νομαρχικοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ ἱατροῦ μετὰ
τῶν ἀπαιτουμένων ἐπ' αὐτῶν παρατηρή-
σεων τῶν.

7. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τε τὰς
ἐπισμημονας καὶ ἐμπειρικὰς μαῖας τὸ νὰ
παραγγέλωσι τὴν χρῆσιν φαρμάκων εἰς
τὰς λεχαῖδας ἢ νὰ ἐπιχειρῶσι θεραπείας
νοσημάτων τῶν γυναικῶν ἢ παιδίων.

Ἡ παράβασις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου τι-
μωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 234 τοῦ ποινι-
κοῦ νόμου.

8. Ἡ θέλουσα νὰ λάβῃ εἰς τὸ μέλλον
ἄδειαν τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἐμπειρικὴ μαῖα
ὀφείλει νὰ ἐξασκῇ, προηγουμένως εἰς τὸ
ἔργον τῆς μαιευτικῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἀ-
νεγνωρισμένης μαῖας τοῦλάχιστον ἐπὶ τριε-
τιαν.

9. Ἀδειαν ἐμπειρικῆς μαῖας δύνανται
νὰ λαμβάνωσι καὶ αἱ σπουδάσασαι μὲν
εἰς τὸ μαιευτήριον, μὴ κριθεῖσαι ὅμως ἱ-
καναὶ νὰ λάβωσιν ἄδειαν ἐπιστήμονος
μαῖας, καὶ ἂν δὲν ᾔθελον ἔχει τὴν διὰ
τοῦ ἁρθροῦ 1 ὥρισμένην ἡλικίαν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1856.

285 Δ. Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περί ἀνα-
καινίσεως τῆς προκυμῆας Νάξου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀπὸ
8 Σεπτεμβρίου τ. σ. ΤΝΕ. νόμου περί ἀ-
νακαινίσεως τῆς προκυμῆας Νάξου ἀπε-
φασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περί τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ
δικαιωμάτων τῆς προκυμῆας.

1. Ἡ εἰσπράξις τῶν διὰ τὴν ἀνακαί-
νισιν τῆς προκυμῆας Νάξου ἐπιβεβλημέ-
νων φόρων ἐνεργεῖται ὑπὸ προσωπικὴν εὐ-
θύνην τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου ἐκάστοτε

κατὰ τὰς ὥρισμένας ἐποχὰς καὶ συγχρό-
νως μετὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων φό-
ρων, καὶ καθ' ὃν οὗτοι ᾔθελον εἰσπράτ-
τεσθαι τρόπον, εἴτε δι' ἐνοικιάσεως, εἴτε
δι' ἀμέσου εἰσπράξεως.

2. Ὁ ταμίης Νάξου θέλει εἰσπράττει
ἀπ' εὐθείας τὸν ἐν τῷ ἐδ. δ' τοῦ ἀριθ. 1
τοῦ νόμου σημειούμενον φόρον ἐπὶ τῇ βά-
σει καταλόγου δοθησομένου αὐτῷ διὰ
τοῦ ἐπάρχου παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς
Νάξου.

Ὁ ὑποτελώνης εἰσπράττει τὸν ἐν τῷ
ἐδ. ε. φόρον, οἱ δὲ δημόσιοι εἰσπράκτορες
τοὺς ἐν τοῖς ἐδ. α. 6' τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ
νόμου, ὡς καὶ τὰ ἡμεροκάματα τῶν μὴ
ἐργασθέντων προσωπικῶς, ἐπὶ τῇ βάσει
καταλόγου, συνταττομένου κατὰ τὰ περὶ
τούτου διατεταγμένα παρὰ τῶν ἀρμο-
δίων δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ παραδεδομέ-
νου αὐτοῖς διὰ τοῦ ἐπάρχου Νάξου.

Ἀπαγτες οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι θέ-
λουν κρατεῖ ἰδιαίτερον διπλότυπον βι-
βλίον διὰ τὴν εἰσραξίν τῶν φόρων τούτων,
κατὰ τὸν προσδιορισθέντα τύπον.

3. Διὰ πᾶσαν γενομένην πληρωμὴν
φόρου θέλει ἐκδίδεσθαι παρὰ τοῦ εἰσπράτ-
τοντος ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις ἐκ τοῦ κατὰ
τὸ προηγούμενον ἄρθρον διπλοτύπου βι-
βλίου.

4. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παρα-
δίδονται εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις ἐκδίδει
γραμμάτια παραλαβῆς, ὑπὸ τὸν τίτλαν
«εἰσπράξεις διὰ τὴν ἀνακαίνισιν ἡς προ-
κυμῆας Νάξου» κατατίθενται δὲ ἐν τῷ
ταμείῳ χωριστὰ καὶ δὲν δύνανται νὰ συγ-
χισθῶσι παντάπασιν μετὰ τὰς δημοσίους εἰ-
σπράξεις.

5. Κατὰ μῆνα ὁ ταμίης ὀφείλει νὰ δι-
ευθύνῃ εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ση-
μείωσιν τῶν εἰσπραχθέντων φόρων καθ'
ὑπόλογον καὶ κατὰ γραμμάτιον, μ' ὀνο-
μαστικὰς σημειώσεις τῶν πληρωσάντων
τοὺς φόρους τῶν.

6. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων τού-
των ἡ ἐπιτροπὴ ἐγγράφει εἰς τοὺς πρω-
τοτύπους φορολογικοὺς καταλόγους ἀπέ-
ναντι ἐκάστου φορολογουμένου, τὸ πλη-

ρωθέν ποσόν, καὶ χρεώνει εἰς τὰ βιβλία τῆς τὸν ταμίαν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων.

7. Τὰ χορηγητέα ποσοστά εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων τῆς προκυμαίας ὑπαλλήλους, ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Μηχανικοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ λιμένους πληρόνεται παρὰ τοῦ ταμίου Νάξου δι' ἐπιταγῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

13. Αἱ παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ πρέπει νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦλάχιστον τῶν δύο μελῶν, ἐξ ὧν ἡ τοῦ ἐπαρχοῦ Νάξου εἶναι ἀναπόφευκτος.

9. Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται διαλαμβάνουν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου Κυκλάδων.

Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν ἐξόδων καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν δικαιούχων, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἐπιταγαὶ τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς μέλουν παρ' αὐτῇ διὰ νὰ ὑποβληθῶσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον Νάξου.

10. Αἱ πληρωθεῖσαι ἐπιταγαὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμίου εἰς εἰδικὴν μερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐπιταγαὶ δι' ἐξόδα τῆς προκυμαίας Νάξου.»

11. Αἱ παρὰ τῶν δικαιούχων ἐξοφλήσεις τῶν ἐπιταγῶν δὲν ὑπάγονται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

12. Ὁ τομίας εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς πέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὰς αἰτήσεις τῶν πληρωθεῖσων ἐπιταγῶν αὐτῆς ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ. Συγχρόνως δὲ διευθύνει μετὰ τῶν λογιστικῶν ἐγγράφων του εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὰ γραμμάτια παραλαβῆς καὶ τὰς ἐξοφληθείσας ἐπιταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

13. Οὐδεμία δαπάνη γίνεται ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου τῶν Κυκλάδων.

14. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ δῆμος Νάξου ἤθελε δανεισθῇ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ παρ' ἄλλου δανειστικοῦ καταστήματος, τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια

διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ νόμου, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἐκδίδει ἐπιταγὰς ἐπὶ τοῦ ταμείου Νάξου διὰ τὴν περιοδικὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν δανειστικὴν τῶν συμπληρωθεῖσων δόσεων πρὸς ἀποδόσεις τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ τόκου ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς προκυμαίας.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῶν χρεῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

15. Τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὑποχρετοῦσιν ἀμειψί προσφέροντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐκτιμηθῶμεν δεόντως.

16. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐφαρθεῖ ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἐμπροθέσμου εἰσπράξεως τῶν διὰ τὴν προκυμαίαν ἐπιβεβλημένων φόρων καὶ ἐπιτηρεῖ ἐκ τοῦ σύνεργος τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἰδίως δὲ φροντίζει περὶ τῶν ἐξῆς.

α) Κρατεῖ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων καὶ πρακτικῶν τῆς, ἐνῷ καταχωροῦνται ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῆς.

β) Κρατεῖ βιβλίον καθημερινὸν καὶ καθολικόν, εἰς ᾧ ἐγγράφει λεπτομερῶς ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς καὶ κρατεῖ ἐν αὐτοῖς μερίδα τοῦ ταμείου, τὸ ὅποιον χρεώνει ἂν ἑνὸς μὲν τὰ κατατιθέμενα ἐν αὐτῷ χρήματα τῆς προκυμαίας, πιττὸναι δὲ ἂν ἑτέρου μὲ τὰς πληρωθείσας ἐπιταγὰς τῆς.

γ) Βεβηλέγει κατὰ μῆνα τὰς ἐκ τῶν φόρων εἰσπράξεις γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ταμίαν καὶ τὸν ὑποτελώνην τὰς παρατηρηθείσας διαφορὰς ἢ ἑλλείψεις, προκαλοῦσα τὴν διόρθωσίν των· ἀναφέρει δὲ περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων διὰ τοῦ νομάρχου ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκαιρὸν εἰσπραξίν τῶν φόρων καὶ ἀνιφέρεται διὰ τοῦ νομάρχου εἰς τὰ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων ἐν περιπτώσει ἀμελείας τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξίν ἀρχῶν.

δ) Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων χρηματικῶν μέσων προτείνει τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκ

τελεσθησομένης ἐργασίας κατὰ τὸ ἐγκριθησόμενον σχέδιον καὶ προκαλεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

εἰ) Ἐνεργεῖ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐπιμειοληψίαν παραχώρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διὰ τὸ ἔτος ἐγκριμένων ἔργων, ὑποβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

ς) Οὐδεμίαν δαπάνην ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ ἢ ἐπιτροπὴ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἐπικειμένης καὶ προφανοῦς ζημίας, ἔνεκα ἀναβολῆς μικρᾶς τινος ἐπισκευῆς ἢ ἐργίας, ἢ ἐπιτροπὴ διατάσσει μὲν αὐτὴν, ἀναφέρει δὲ ἀμέσως ἐξαιτουμένη παρὰ τοῦ νομάρχου καὶ τῆς ἐκτάτου ταύτης δαπάνης τὴν ἐγκρίσιν.

ζ) Ἐπιτρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας καὶ φροντίζει ἵνα μὴ γίνηται παράλειψις τις τῶν συμφωνηθέντων μετὰ τοῦ ἐργολάβου· ἀνάγκης δὲ ὑπαρχούσης προκαλεῖ ὅλα τὰ πρὸς περισολὴν τῶν καταχρήσεων μέτρα.

η) Ὑποβάλλει ἐκάστοτε τὰς καταστάσεις καὶ τὰ δικαιολογητικά ἐγγράφα πάσης τετελεσμένης ἐργασίας, ἀγορᾶ, ὕλικου ἢ ἄλλης ἐγκριμένης δαπάνης, καὶ προκαλεῖ τὰς ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐργολάβων ἢ ἄλλων δικαιούχων ἀπαιτουμένας ἐγκρίσεις τοῦ νομάρχου Κυκλάδων.

θ). Κρατεῖ διπλότυπον βιβλίων τῶν περὶ πληρωμῆς ἐκδιδομένων ἐπιταγῶν τῆς.

ι) Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς προκυμαίας Νάξου ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς ἐπαρχίας Νάξου, ἐπομένως ἢ ἐπιτροπὴ διευθίνει εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον κατὰ πᾶσαν σύνοδον αὐτοῦ, τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῆς γενομένης διαχειρίσεως τῆς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου ἔτους, συνωδευμένον μὲ τὰ στελέχη τῶν ἐπιταγῶν ἐχουσῶν πρόσθηρημένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἀρθρ. 8 δικαιολογητικά ἐγγράφα, καὶ μὲ τὰς καταστάσεις τοῦ ταμείου. Συγχρόνως δὲ διευθίνει ἀντίγραφον τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸν νομάρχην.

ιά) Ἐπιμελεῖται ἐκ παντὸς τρόπου τὴν ἀκεραίαν εἰσπραξίν καὶ διαχειρίσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς προκυμαίας καὶ διεκδικεῖ διὰ παντὸς νομίμου μέσου τὰ συμφέροντα αὐτῆς παρὰ τρίτου προσβαλλόμενα.

ιβ) Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τὰ πάντα φροντίζει, δίδει λόγον καὶ ἀνταποκρίνεται περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν εἰς αὐτὴν ἀνατιθειμένην ὑπηρεσίαν μετὰ τοῦ νομάρχου Κυκλάδων, καὶ μὲ τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαρχίας Νάξου.

ιγ) Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας υποβάλλει διὰ τοῦ νομάρχου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων κατὰστασιν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

Ἀθῆναι τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1856.

286. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ πλατειῶν καὶ περὶ εὐθυγραμμήσεως διαφόρων ὁδῶν Ἀθηνῶν.

ΘΘΝΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὸν σχηματισμὸν πλατείας περὶ τὴν ἐν Ἀθῆναις ἐκκλησίαν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων, τὴν εὐθυγράμμησιν τῆς παρ' αὐτῇ ὁδοῦ Ἀγαθάρχου, καὶ τῆς ἀνωμήμου ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἀριστοφάνους. Ἐγκρίνομεν ὡσαύτως τὸν σχηματισμὸν μικρᾶς πλατείας περὶ τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου Ῥαγκαβᾶ, τὴν εὐθυγράμμησιν τῆς ὁμωνύμου ὁδοῦ, καὶ τὸν σχηματισμὸν παρὰ τῷ ναῷ πλατείας.

Ἡ ἀνωτέρω μεταβολαὶ τοῦ ἐγκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως θέλουσι γενῆ κατὰ τὰ συνυποβληθέντα καὶ φέροντα τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν διαγράμματα.

Ἀθῆναι, τὴν 1 Αὐγούστου 1856.

287. Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ ἀγοφυλακῆς.

ΘΘΝΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου τ. ε. ΤΞ. νόμον περὶ διορισμοῦ ἀγοφυλάκων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἐκ συνθηλας

προσδιορισμέναι κτηματικά περιφέρειαι ἢ θέσεις, ὑπὸ ἀγροφυλάκων φυλατόμεναι, ἢ κατάλληλος αὐτῶν προσδιορισμὸς ἐνεργεῖται, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν πρωτεύουσιν τοῦ δήμου παρὰ τοῦ δημάρχου, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ χωρία παρὰ τῶν εἰδικῶν παρέδρων, λαμβανόντων προηγουμένως τὴν γνώμην τῶν ἀρμοδίων ἐδιοκτετῶν καὶ τῶν καλλιεργητῶν ἢ κατόχων ἐθνικῶν κτημάτων.

2. Οἱ δήμαρχοι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου καὶ οἱ εἰδικοί παρὰ δρόμοι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν χωρίων, προσκαλοῦσι καθ' ὥρισμένα; καταλλήλους ἐποχάς τοῦ ἔτους διὰ προκηρύξεων τοὺς κυρίους ἰδιοκτετῶν κτημάτων, ὡς καὶ τοὺς καλλιεργητὰς ἢ κατόχους κτημάτων τοῦ δημοσίου ἐκάστης περιφερείας ἢ θέσεως διὰ νὰ συνέλθωσιν εἰς ῥητὸν τόπον, ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων προσώπων διὰ τὴν ἔσιν ἀγροφύλακος καὶ διὰ νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς ἀντιμισθίας των, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐγγυήσεων αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων οἱ ἰδιοκτετῆται καὶ οἱ καλλιεργηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 νόμου ὁριζόμενα διὰ τοὺς ἀγροφύλακας προσόντα.

Αἱ ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ δίδωσι διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των οἱ ἀγροφύλακες συνίστανται κυρίως εἰς κτήματα ἢ εἰς πρόσωπα, δυνάμενα νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀποχρόντως τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐχόντων πρὸς τοῦτο δικαίωμα, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον συμβῆ ἡμίσει εἰς τὰ ὑπὸ φύλαξιν των κτήματα καὶ δὲν ἤθελον δυνήθῃ νὰ ἀνακαλύψωσι τὸν αὐτουργὸν αὐτῆς.

3. Τὸ πρωτόκολλον, συνταττόμενον καὶ ὑπογραφόμενον παρὰ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συνέλευσιν, ὑποβάλλεται διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἑπάρχον, ὅστις ἀποστέλλει αὐτὸ ἀμελητέῳ πρὸν τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ οὗτος τὸν ὁρισμὸν τῶν προταθέντων, ἀγροφύλακας ἐκθίδων καὶ τὸ ἀνῆκον

δίπλωμα πρὸς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.

4. Ἐν περιπτώσει τροποποιήσεως τινος ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὰς ἐγγυήσεις καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν ἀγροφυλάκων, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ τὴν περὶ τοῦτου ἀπόφασιν τῆς διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς ἰδιοκτετὰς ἢ καλλιεργητὰς, οἵτινες ἔχουν τὸ δικαίωμα, ἐὰν μὲν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ παρὰ τοῦ ἐπάρχου, νὰ ἐρεσιβάλουν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ νομάρχου, ἐὰν δὲ παρὰ τοῦ νομάρχου ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

5. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀγροφυλάκων πληρόνεται ἐν γένει ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου· τότε δὲ μόνον ὑποχρεοῦνται νὰ συντρέχωσι καὶ οἱ ἰδιοκτετῆται καὶ οἱ καλλιεργηταὶ ὅταν ἤθελον ἐξαντληθῇ ὅλα τὰ κατὰ νόμον εἰσοδήματα τοῦ δήμου.

6. Ὡς ὅτι οἱ ἰδιοκτετῆται λάθῳσι διακαίολογημένας ἀφορμὰς πρὸς ἀντικατάστασιν ἀγροφύλακός τινος ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὸν δήμαρχον ἢ εἰδικὸν παρέδρον διὰ νὰ συγκαλῇ τοὺς ἰδιοκτετὰς ἕνευ ἀναβολῆς εἰς συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν ἄλλου καταλλήλου προσώπου.

7. Ἐὰν θέσις τις ἀγροφύλακος κενωθῇ ἕνεκεν ἀποθνήσκουσας ἢ νομίμων τινῶν λόγων, ὁ ἀρμόδιος δήμαρχος ἢ εἰδικὸς παρὲδρος ἀναγγέλλει ἀμέσως τὸ περιστατικὸν εἰς τοὺς ἰδιοκτετὰς καὶ καλλιεργητὰς καὶ συγκαλεῖ αὐτοὺς εἰς συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν ἀντικαταστάτου. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ χρείας καλούσης διορίζεται προσωρινὸς ἀγροφύλαξ ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ διορισμοῦ τοῦ παρὰ τῶν ἰδιοκτετῶν ἐκλεχθέντος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1856.

288 Α Περὶ τροποποιήσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου Τριπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Βγχνήσμεν νὰ ἐπινεχθῇ μικρά τις μεταβολὴ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁδοῦ, ἐφ' ἣς κεῖνται τὰ ἐν Τριπόλει οἰκόπεδα τῶν Κυρίων Α. Ζαφειροπούλου καὶ Φ. Χρυσαν-

υποπόλου κατά τὴν ἐκβολὴν τῆς πρὸς τὴν λεωφόρων Καλαβρύτων.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰς δι' ἐρυθροῦ χρίματος σημειωμένας οἰκοδομικὰς γραμμάς ἐπὶ τοῦ συνημμένου φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς ἀνωτέρω πόλεως.

Ἀθῆναι, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1856.

289. Δ. Περὶ εὐθυγραμμήσεως διαφόρων ὁδῶν Ἀθηνῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν τῶν ἐξῆς ὁδῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

α) Τῆς ὁδοῦ Ἡῆς τῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη καὶ ληγοῦσης εἰς τὴν ὁδὸν Ἀσωμάτων. Τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ταύτης προσδιορίζεται εἰς πῆχεις Βασ. πέντε.

β) Τῆς ὁδοῦ Δανάδος τῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἡῆς καὶ ληγοῦσης εἰς τὴν ὁδὸν Ἀσωμάτων ἐπὶ πλάτους Β. πῆχεων πέντε.

γ) Τῆς ὁδοῦ Νικίας τῆς συγκοινωνούσης τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη μὲ τὴν ὁδὸν Αἰόλου ἐπὶ πλάτους Β. πῆχεων πέντε.

δ) Τῆς ὁδοῦ Ἀστερίου τῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας καὶ ληγοῦσης εἰς τὴν ὁδὸν Κεϊδαιθνηαίων ἐπὶ πλάτους Β. πῆχεων πέντε.

Ἐγκρίνομεν ὡσαύτως τὴν ἀνοιξὶν ὁδοῦ παραλλήλως τῆς τοῦ Μαινάνδρου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Περαιῶς εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἄπασι αἱ ἀνωτέρω μεταβολαὶ εἰς τὸ ἐγκριμένον σχέδιον Ἀθηνῶν θέλουσιν ἐνεργηθῆναι κατὰ τὰ συνυποβληθέντα εἰδικὰ διαγράμματα τὰ φέροντα τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἀθῆναι, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1856.

290. Δ. Περὶ εὐθυγραμμήσεως τῶν ὁδῶν Ποσειδῶνος καὶ Ἀγίων Ἀναργύρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν τῆς ὁδοῦ Ποσειδῶνος, τῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ληγοῦσης εἰς τὴν ὁδὸν Ἀστεροσκοπείου ἔγκρίνομεν ὡσαύτως

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

τὴν εὐθυγράμμησιν τῆς ὁδοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων τῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πλατείας Ψυχῆ καὶ ληγοῦσης εἰς τὸν ὁδὸν Σαρῆ.

Αἱ εὐθυγραμμήσεις αὗται θέλουσιν ἐνεργηθῆναι κατὰ τὰ εἰδικὰ διαγράμματα τῶν εἰρημένων ὁδῶν, τὰ φέροντα τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἀθῆναι, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1856.

291. Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου, ἐπισκευῆς τῆς παλαιᾶς προκυμίας κτλ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου Τ.Ε.Α. νόμου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου καὶ ἐπισκευῆς τῆς παλαιᾶς προκυμίας κτλ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΠΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων τοῦ λιμένος κτλ.

1. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν διὰ τὴν καθάρσιν τοῦ λιμένος Ναυπλίου κτλ. ἐπιβεβλημένων φόρων ἐνεργεῖται ὑπὸ προσωπικῆν εὐθύνην τοῦ ἐπαρχ. ταμίου.

2. Ὁ ταμίας Ναυπλίας θέλει εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας τὸν ἐν τῷ ἐδ. γ'. τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου σημειούμενον φόρον ἐπὶ τῇ βάζει καταλόγου δοθησομένου αὐτῷ πρὸς τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ναυπλίου διὰ τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. Ὁ τελώνης εἰσπράττει τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις α καὶ β' τοῦ ἀριθ. 1 τοῦ ἰδίου νόμου ἀναφερόμενα τέλη, ἐκτὸς τῶν διὰ Ξηρᾶς εἰσαγομένων εἰς Ναύπλιον, τῶν ὁποίων ἡ εἰσπραξὶς θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος Ναυπλίου.

Ἄπαντες οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι θέλουσι κρατεῖ διὰ τὴν εἰσπραξὶν τῶν φόρων τούτων ἰδιαιτέρα διπλότυπα βιβλία κατὰ τὸν προσδιορισθόμενον τύπον.

3. Διὰ πάσας γενομένην πληρωμὴν φόρου θέλει ἐκδίδεσθαι παρὰ τοῦ εἰσπράττοντος ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις ἐκ τοῦ κατὰ

τὸ προηγούμενον ἄρθρον διπλοτύπου βιβλίου.

4. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸν ταμίαν Ναυπλίας ὅστις ἐκδίδει γραμμᾶτια παραλαβῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «εἰσπράξει· διὰ τὴν καθάρισιν τοῦ λιμένος κτλ. Ναυπλίου,» καὶ δὲν δύναται νὰ συγχισθῶσι παντάπασι μὲ τὰς δημοσίας ἢ δημοτικὰς εἰσπράξεις.

5. Κατὰ μῆνα ὁ ταμίας ὀφείλει νὰ διευθύνῃ εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ λιμένος σημειώσιν τῶν εἰσπραχθέντων φόρων καθ' ὑπόλογον καὶ κατὰ γραμμᾶτιον μ' ὀνομαστικὰς σημειώσεις τῶν πληρωσάντων τοὺς φόρους τῶν.

6. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων τούτων, ἡ ἐπιτροπὴ ἐγγράφει εἰς τοὺς πρωτότυπους φορολογικοὺς καταλόγους, ἀπέναντι ἐκάστου φορολογουμένου τὸ πληρωθέν ποσὸν καὶ χρεώνει εἰς τὰ βιβλία τῆς τὸν ταμίαν.

7. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ πέμπει κατὰ μῆνα κατὰστασιν τῶν εἰσπραχθέντων εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ ἐμβάζει εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπραχτοῦσα δι' ἐπιταγῶν τῆς πρὸς τὸν ταμίαν τ' ἀνήκοντα πρὸς συντήρησιν τοῦ Νοσοκομείου Ναυπλίου καὶ ἄλλας ἀνάγκας τοῦ δήμου μερίδια, ὡς προσδιωρίσθησαν ταῦτα διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτ. συμβουλίου Ναυπλίου, ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν καθάρισιν τοῦ λιμένος καὶ διὰ τὴν προκυμαίαν, ἅτινα θέλουν μένει ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ ταμείῳ ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ ταμίου, διὰ νὰ γίνηται ἡ ἀνήκουσα χρῆσις αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων.

8. Τὰ χορηγητέα ποσὸςτὰ εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων τοῦ λιμένος κτλ. ὑπαλλήλους, ἢ ἀποζημιώσεις τοῦ μηχανικοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐξόδα τῆς προκυμαίας κτλ. πληρόνονται παρὰ τοῦ ταμίου Ναυπλίας δι' ἐπιταγῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

9. Αἱ παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ πρέπει νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦλάχιστον τῶν δύο με-

λῶν, ἐξ ὧν ἡ τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδας καὶ Κορινθίας εἶναι ἀναπόφευκτος.

10. Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται διαλαμβάνουν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδας καὶ Κορινθίας.

Τὰ δικαιολογητικά ἐγγράφα τῶν ἐξόδων καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν δικαιούχων, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἐπιταγαὶ τῆς εἰρημνικῆς ἐπιτροπῆς μένουσιν παρ' αὐτῇ διὰ νὰ υποβληθῶσιν ἐν καιρῷ μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ναυπλίου.

11. Αἱ πληρωθεῖσαι ἐπιταγαὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμείου εἰς εἰδικὴν μερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον, «ἐπιταγαὶ δι' ἐξόδα τῆς προκυμαίας κτλ. Ναυπλίου.»

12. Αἱ παρὰ τῶν δικαιούχων ἐξοφλήσεις τῶν ἐπιταγῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

13. Ὁ ταμίας εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς πέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατὰστασιν τῶν πληρωθεισῶν ἐπιταγῶν αὐτῆς ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ. Συγχρόνως δὲ διευθύνει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον τὰ γραμμᾶτια παραλαβῆς καὶ τὰς ἐξοφληθείσας ἐπιταγὰς αὐτῆς.

14. Οὐδεμίαν δαπάνην γίνεται ἄνευ προηγούμενης ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδας.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ τῶν χρεῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

15. Τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπηρετοῦσιν ἀμισθί προσφέροντά εἰς τὸν δῆμόν των ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποῖαν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐκτιμῇσωμεν δεόντως.

16. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐφορεύει ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἐμπροθέσμου εἰσπράξεως τῶν διὰ τὴν καθάρισιν τοῦ λιμένος καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῆς προκυμαίας ἐπιβ. βλημένων φόρων καὶ ἐπιτηρεῖ ἐκ τοῦ συναγγυς τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἰδίως δὲ φροντίζει περὶ τῶν ἐξῆς.

Α') Κρατεῖ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων καὶ πρακτικῶν τῆς, ἐν ᾧ καταχωροῦνται

ὅλαι αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς.

Β') Κρατεῖ βιβλίον καθημερινὸν καὶ καθολικόν, εἰς ᾧ ἐγγράφει λεπτομερῶς ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς, καὶ κρατεῖ ἐν αὐτοῖς μερίδα τοῦ ταμείου, τὸ ὅποῖον χρεώνει ἀφ' ἐνὸς μὲ τὰ κατατιθέμενα ἐν αὐτῷ χρήματα τοῦ λιμένος, πιστώνει δ' ἀφ' ἑτέρου μὲ τὰς πληρωθεῖσας ἐπιταγὰς τῆς.

Γ') Ἐξελέγχει κατὰ μῆνα τὰς ἐκ τῶν φόρων εἰσπράξεις· γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ταμίαν καὶ τὸν τελώνην τὰς παρατηρηθείσας διαφορὰς ἢ ἑλλείψεις, προκαλοῦσα τὴν διόρθωσιν τῶν ἀναφέρει δὲ περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων διὰ τοῦ Νομάρχου.

Δ') Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων χρηματικῶν μέσων προτείνει τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκτελεστέας ἐργασίας κατὰ τὸ ἐγκριθέναι σχεδίον καὶ προκαλεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου.

Ε') Ἐνεργεῖ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐπιμειοληψίας παραχώρησιν τῆς ἐκτέλεσεως τῶν διὰ τὸ ἔτος ἐγκεκριμένων ἔργων, ὑποβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου.

ς') Οὐδεμίαν δαπάνην ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου· ἐν περιπτώσει ὅμως ἐπικειμένης καὶ προφανοῦς ζημίας, ἕνεκα ἀναβολῆς μικρᾶς τιμῆς ἐπισκευῆς ἢ ἐργασίας ἡ ἐπιτροπὴ διατάσσει μὲν αὐτὴν, ἀναφέρει δὲ ἀμέσως ἐξαιτουμένην παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς ἐκτάκτου ταύτης δαπάνης, τὴν ἐγκρίσιν.

Ζ') Ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας καὶ φροντίζει νὰ μὴ γίνεται παράλειψις τῶν συμφωνηθέντων μετὰ τοῦ ἐργολάβου. Ἀνάγκης δὲ ὑπαρχούσης προκαλεῖ ὅλα τὰ πρὸς περιστολὴν τῶν καταχρήσεων ἀπαιτούμενα μέτρα.

Η') Ὑποβάλλει ἐκάστατε τὰς καταστάσεις καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα πίσεως τετελεσμένης ἐργασίας, ἀγορᾶς ὑλικού, ἢ ἄλλης ἐγκεκριμένης δαπάνης καὶ

προκαλεῖ τὰς ἐπ' ὀνόμασι τῶν ἐργολάβων ἢ ἄλλων δικαιούχων ἐγκρίσεις τοῦ Νομάρχου.

Θ') Κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον τῶν πρὸς πληρωμὴν ἐκδιδόμενων ἐπιταγῶν τῆς.

Ι') Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λιμένος κτλ. Ναυπλίου ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ δήμου Ναυπλίου, ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ διευθύνει εἰς τὸ συμβούλιον τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῆς γενομένης διαχειρίσεως συνωδευμένον μὲ τὰ στελέχη τῶν ἐπιταγῶν ἐχουσῶν προσηρημένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 9 δικαιολογητικὰ ἔγγραφα καὶ μὲ τὰς καταστάσεις τοῦ ταμίου· συγχρόνως δὲ διευθύνει ἀντίγραφα τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸν νομάρχην.

ΙΑ') ἐπιμελεῖται ἐκ παντὸς τρόπου τὴν ἀκερίαν εἰσπραξίν καὶ διαχειρίσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λιμένος καὶ διεκδικεῖ διὰ παντὸς νομίμου μέσου τὰ συμφέροντα αὐτοῦ παρὰ τρίτου προσβαλλόμενα.

ΙΒ') Ἡ φορευτικὴ ἐπιτροπὴ τὰ πάντα φροντίζει· δίδει λόγον καὶ ἀνταποκρίνεται περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν εἰς αὐτὴν ἀνατεθειμένην ὑπηρεσίαν μετὰ τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδας καὶ μὲ τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας.

ΙΓ') Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὑποβάλλει διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων κατὰστασιν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν,

Ἀν' Ἀθῆναι, 18 Ὀκτωβρίου 1856.

262. Α. Περί εὐθυγράμμισης τῶν ὁδῶν Ταξιάρχων καὶ Φιλοθέης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν τῶν ὁδῶν Ταξιάρχων, Φιλοθέης, καὶ τῆς ἀνωρύμου, ἥτις ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης, καὶ ἀπολήγῃ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ.

Ἡ εὐθυγράμμησις τῶν εἰρημένων τριῶν ὁδῶν θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ συνυποβληθέντα καὶ φέροντα τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν διαγράμματα.

Ἀθῆναι, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1856.

293. Α. Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ Μαιευτικοῦ σχολείου.

ΟΘΗΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ Μαιευτικοῦ Σχολείου ΤΝΖ' νόμον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Μαιευτηρίου διδάσκει τακτικῶς τὰς προτερηομένας μαθητρίας τὸ τῆς μαιευτικῆς μᾶθημα ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ὠρισμένης φοιτήσεως αὐτῶν εἰς τὸ Μαιευτήριον, δίδει ἐκάστῃ τούτων τὸ ἀπαιτούμενον ἀπολυτήριον ἔχει προσέτι τὴν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν τοῦ καταστήματος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν εὐταξίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν περιποίησιν τῶν προσερχομένων πρὸς τοκετὸν γυναικῶν, καὶ δίδει τοῖς φοιτήταις τῆς ἱατρικῆς σχολῆς ἔγγραφον ἁδειαὶν νὰ εἰσέρχωνται κατὰ σειράν εἰς τὸ Μαιευτήριον διὰ νὰ παρευρίσκωνται εἰς τοὺς τοκετοὺς.

Ὁ βοηθὸς τοῦ Μαιευτηρίου ὑπάγεται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Διευθυντοῦ, ὀφείλει δὲ,

α) Νὰ κατοική ἐντὸς τοῦ Μαιευτικοῦ καταστήματος. β') Νὰ συντάττῃ ἀκριβῶς καὶ μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων τὴν ἱστορίαν ἐκάστου τοκετοῦ γ') Νὰ καταγράψῃ τοὺς τοκετοὺς τακτικῶς ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Μαιευτηρίου. δ') Νὰ γυμνάζῃ τὰς μαθητρίδας τῆς μαιευτικῆς ἐπαναλαμβάνων αὐταῖς τὰ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ διδασκόμενα. ε) Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν περιποίησιν τῶν λεχωίδων καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ παραγγελλομένων καὶ πάσης ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος. ς') Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν σκευῶν καὶ ἐπιπλῶν τοῦ καταστήματος, καὶ ζ') Νὰ ἐπιθεωρῇ μετὰ τῆς μίας κατὰ πᾶσαν ἐξαμηνίαν τὰ ὑπάρχοντα ἐπιπλα τοῦ Μαιευτηρίου, νὰ καταχωρίζῃ ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπιθεωρήσεως νὰ πέμπῃ δὲ πρὸς Διευθυντὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν ὑπογεγραμμένην καὶ παρὰ τῆς μίας, περιέχου-

σαν τὴν ἀποτέλεσμα τῆς τεταγμένης ταύτης ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐπιπλῶν καὶ τὰς ἀναγκαίους παρατηρήσεις περὶ τῶν φθαρέντων.

Ἡ μίξις τοῦ Διευθυντηρίου ὑπάγεται ὡπαύτως ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Διευθυντοῦ, ὀφείλει δὲ αὐτῇ,

α) Νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς καὶ δραστηρίως πάντα τὰ ἀντιθιθέμενα αὐτῇ χρῆσθαι νὰ ὁδηγῇ εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς μαιευτικῆς τοὺς παρευρισκομένους εἰς τοὺς τοκετοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας νὰ παρέχῃ καὶ εἰς πᾶσαν τιτούσῃν λεχωίδῃ ἀναξερῆτος τὴν ἀπαιτούμενην βοήθειαν καὶ περίθελψιν νὰ χορηγῇ εἰς αὐτάς τὴν ἀνάλογον τροφὴν κατὰ τὰς πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ μετ' αὐτὸν προσδιορισμένας ἡμέρας καὶ νὰ φροντίξῃ διὰ τὸν καθερισμὸν τῶν ἱματίων ἐν γένει τοῦ καταστήματος καὶ τῶν τιχουσῶν.

β') Νὰ φυλάττῃ πάντα τὰ τοῦ Μαιευτηρίου ἐπιπλα καὶ σκεύη, δι' ὅπερ λογίζεται ὑπεύθυνος καὶ,

γ') Νὰ συνπογράφῃ μετὰ τοῦ βοηθοῦ τὴν πρᾶξιν τῆς κατ' ἐξαμηνίαν ἐπιθεωρήσεως τῶν σκευῶν καὶ ἐπιπλῶν, τὴν ἔχουσιν τὴν περὶληπτομένην πρὸς τὸν διευθυντὴν μετὰ τὴν ἐπιθεωρήσιν, πρὸς δὲ τὴν κατάστασιν τῶν ἐν τῷ Μαιευτηρίῳ τοκετῶν, ἧτις πέμπεται κατὰ καιροὺς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

2 Ὁ τύπος τοῦ ἀπολυτηρίου τῶν μαθητρίων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μαιευτηρίου
δηλοῖ.

Ὅτι ἡ Κυρία . . . Ἕλληνίς τὸ γένος, ὁρμωμένη ἐκ . . . κατελέχθη εἰς τις μαθητρίδας τοῦ Μαιευτηρίου, κατὰ τὰ νόμιμα, μηνὸς . . . ἔτους . . . Ἐν δὲ ὅλῳ ἔτος τὴν μαιευτικὴν διδασκαλίαν οὐ μόνον σπουδὴν τὴν προσήκουσαν πρὸς τὰ μαθήματα καὶ τοὺς τοκετοὺς, οἷς παρέστη, συνεισνήεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον αὐτὴν κοσμίαν καὶ τὰ ἄλλα χρηστὴν ἀνέδειξεν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις μηνὶ . . . ἔτει . . .

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μαιευτηρίου

3. Αἱ μαθήτριά: πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν ἀπὸ 18—40 ἐτῶν νὰ ὦσιν ὑγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς, χρηστοθήεις καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς· ὁφείλουσι δὲ αὐταί,

α) Νὰ προσαγάγῳσι πιστοποιητικὴν τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, μαρτυροῦν τὸ χρηστό-
της καὶ ἀνεπίληπτον τῆς διαγωγῆς· αὐ-
τῶν. β) Νὰ γνωρίζωσι γραφὴν καὶ ἀνά-
γνωσιν.

γ) Νὰ φοιτῶσι τακτικῶς εἰς τὸ Μαιευ-
τήριον καθ' ὅλον τὸν ὠρισμένον χρόνον
τῆς διδασκαλίας τῆς Μαιευτικῆς, καὶ προσ-
έτι νὰ περυσίζωνται κατὰ τὴν ὁρισθη-
σομένην παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τάξιν εἰς
τοὺς τοκετοὺς· πρὸς ἐξάσκησιν εἰς τὸ πρα-
κτικὸν τῆς μαιευτικῆς.

δ) Νὰ διάγῳσιν εὐτάκτως ἐν τῷ Μαι-
ευτηρίῳ ὑπακούουσαι οὐ μόνον εἰς τὸν Δι-
ευθυντὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν βοηθὸν αὐτοῦ
καὶ εἰς τὴν μαίαν καὶ ν' ἀποφεύγῳσι τὰς
πρὸς ἀλλήλας ἐριδας καὶ συγκρούσεις· ἡ
μαθήτριά, ἥτις μετὰ προηγουμένην νο-
θεσίαν δὲν ἤθελε σωφρονισθῇ, ἀπὸβάλλε-
ται τοῦ καταστήματος· αἱ δὲ ὑπίτροποι
ἀποβάλλονται ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
ἑσωτερικῶν.

ε) Εἰς τὸ τέλος τῆς μαθήτειας, ἐκάστη
μαθήτριά λαμβάνει τὸ ἐν ἄρθρῳ 3 ἀνφε-
ρόμενον ἀπολυτήριον, ἂνευ τοῦ ὁποίου εἰναι
ἀπαράδεκτος εἰς ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ
ιατροσυμβουλίου.

4. Ἡ ἐνάρξις τῆς διδασκαλίας τῶν μα-
θημάτων τῆς μαιευτικῆς γίνεται τὴν 4.
Νοεμβρίου, ὅταν δὲ τῶν μαθητριάων βρα-
δύνῃσιν προτέρχονται μετὰ 20 ἡμέρας
ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

5. Αἱ μαθήτριά, αἵτινες μᾶλλον εὐδο-
κίμησαν εἰς τὰς ἐξετάσεις καθ' ὅλον τὸν
χρόνον τῆς μαθητείας, ἐδείξαν τὴν προσ-
ήκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν ἀμεμ-
πτον, βραβεύονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῇ
γνωμοδοτήσει τῶν ἀρμοδίων μελῶν τοῦ
ιατροσυμβουλίου, τὸ δὲ βραβεῖον συνίστα-
ται εἰς ἓν μαιευτικὸν κιῶτιον, περιέχον
τὰ κυριώτερα τῶν ἀναγκασιούτων τῇ μαίᾳ,
εἶναι δὲ δύο εἰδῶν τὸ μὲν ἀξία· τρίακοντα
ἀρθρ. 30, τὸ δὲ τετρακάκοντα ἀρθρ. 40

δραχμῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1856.

294 Δ. Περὶ τῶν εἰδικῶν πόρων διὰ τὴν συν-
τήρησιν τῶν ἱερατικῶν Σχολείων.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ΤΕΖ'.
Νόμου Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑ-
πουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δη-
μοσίας Ἐκπαιδεύσεως· εὐδοκοῦμεν νὰ προσ-
διορίσωμεν ὑπὲρ τῶν συστατινομένων ἱε-
ρατικῶν Σχολείων, κεφάλαιον δραχμῶν
ἑκατὸν χιλιάδων ἐκ τῶν κληροδοτημάτων
τῶν ἐπὶ τόκῳ ἐν τῇ ἐθνικῇ Τραπεζῇ κα-
τατεθειμένων, τὰ ὅποια διάφοροι ὁμογενεῖς
κατελίπον ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς
θρησκευτικῆς διαμορφώσεως τῶν Ἑλλη-
νοπαίδων.

Τὸ εἰρημένον κεφάλαιον συναποτελοῦσι
τὰ ἐξῆς ποσά.

α) Ἐξήκοντα μὲν χιλιάδες (60 000)
δραχμῶν, ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τῶν ἀ-
οιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμαῶ.

β) Δεκαεξὶ δὲ χιλιάδες (16,000)
δραχμῶν, ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀ-
οιδίμου Ἰωάννου Ἰλόζου.

γ) Εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες (24,000)
δραχμῶν, ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀ-
οιδίμου Χριστοφόρου Παλλόντικων οἱ τό-
κοι μόνον θέλουσιν ἀνατίκεσθαι, ἐτησίως
εἰς ἀνάγκας αὐτῶν τῶν ἱερατικῶν Σχολεί-
ων κατὰ τὸν § γ'. τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ προ-
κηρυθέντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1856.

295 Δ. Περὶ τῶν προσόντων καὶ τῶν γνώ-
σεων αἱ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσιν οἱ μὲλ-
λοντες ἱερωθῆναι.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Ἡμέτερον Διάταγ-
μα 8 Ἰουνίου τ. ε. περὶ τῆς διαιρέσεως
τῶν ἐνοριῶν κατὰ πόλεις, κομποπόλεις καὶ
χωρία· καὶ ἐπιθυμοῦντες ἵνα, μέχρις οὗτου
ἀπολυθῶσι τακτικῶς ἐκ τῶν ἤδη κατὰ
τὸν ΤΕΖ'. νόμον συστατινομένων ἱερατικῶν
Σχολείων μαθηταὶ διὰ τὴν ὑπερσίαν τῶν
ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐνορικῶν Ἐκκλησιῶν,
ἐκταθῶσι διὰ προσωρινῶν ὁρισμῶν τὰ

προσόντα τῶν μελλόντων ἱερωθῆναι· Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἔγκρισιν τὴν κατὰ τὸ Γ'. ἄρθρον τοῦ προμνησθέντος Διατάγματος γενησομένην περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνοριῶν τοῦ Κράτους, οὐδεὶς θέλει χειροτονεῖσθαι Διάκονος ἢ Πρεσβύτερος ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐνορικῇ πόλεως, χωμοπόλεως ἢ χωρίου, ἐν δὲν ἔχη τὰ ἐξῆς προσόντα.

1) Νὰ ᾖ πολίτης Ἕλλην καὶ νὰ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὄρκον τοῦ πολίτου Ἕλληνο.

2) Νὰ ἔχη συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν μὲν πέμπτου ἔτος· τῆς ἡλικίας, ὁ μέλλων προχειρισθῆναι Διάκονος, τὸ τριακοστὸν δὲ ὁ Πρεσβύτερος.

3) Νὰ ᾖ πιστεὶ καὶ πολιτεία δοκιμώτατος· καὶ τίμιος καὶ ἀμεμπτος τὴν διαγωγὴν.

4) Νὰ ᾖ συγκροτημένος κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν κοσμικὴν παιδείαν οὕτως, ὥστε ὁ μὲν δι' ἐνοριακὴν Ἐκκλησίαν πόλεως ἢ χωμοπόλεως χειροτονησόμενος Διάκονος ἢ Πρεσβύτερος, νὰ φέρῃ τακτικὸν ἀπολυτήριον τῆς Ριζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς, ἢ τοῦλάχιστον Ἑλληνικοῦ σχολείου· ὁ δὲ δι' ἐνοριακὴν Ἐκκλησίαν χωρίου, νὰ φέρῃ ὡσαύτως τακτικὸν ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον Ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου.

5) Νὰ ᾖ ἀπηλλαγμένος τῆς υποχρέωσης τοῦ κληροῦχου εἰς τὸν στρατὸν καὶ

6) Νὰ μὴ ᾖ οφειλέτης, ἢ ἐγγυητὴς ὑπὲρ οφειλέτου εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἐπομένως ὑποκείμενος εἰς τὰς συνεπείας τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου.

Β'. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις θέλουσι χρησιμεύει ἀπὸ τοῦδε εἰς τοὺς Σ. ἐπισκόπους ὡς ὁδηγὸς κατὰ τὰς χειροτονίας.

Ἀθήναι τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1856.

296 Ν. ΤΠ'. Περὶ ἀπογραφῆς τῶν ἐμπορευμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Οἱ πρὸς καταρτισμὸν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πληρωμάτων ναυτολογούμενοι πολῖται Ἕλληνες ἀπογράφονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐλλομενίων ἀρχῶν εἰς βιβλίον ἐπὶ τοῦτω ὠρισμένον.

2. Ἡ ἐλλομενίος ἀρχή, ἡ ἀπογράφουσα τὸν ναύτην, συντάττει πᾶσα ἐπὶ χάρτισίμου τάξεως εἰκοσι πέντε λεπτῶν τὴ ναυτικὴν δίπλωμα τοῦ ἀπογεγραμμένου, καὶ παραδίδει αὐτὸ εἰς αὐτόν.

3. Διὰ νὰ λάβῃ τις ἀπογεγραμμένου ναύτου δίπλωμα πρέπει νὰ ἀποδείξῃ.

α) Ὅτι ἀνήκει εἰς τινὰ τῶν δὴμῶν τοῦ Βασιλείου. β) Ὅτι συνεπλήρωσε τὸ δέκατον ἔκτον τῆς ἡλικίας τοῦ ἔτος. γ) Ὅτι ἐναυτίλλετο τοῦλάχιστον ἔτη δύο.

4. Ναυτολογούμενός τις ἐκ τῶν ἀπογεγραμμένων ναυτῶν παραδίδει τὸ δίπλωμά του εἰς τὸν πλοίαρχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου, ἐφ' οὗ ὡς ναύτης ἐπιβαίνει. Περαιτωθέντος δὲ τοῦ πλοῦ, δι' ἐν ναυτολογίᾳ, ἀποβάνων, ἀναλαμβάνει αὐτό.

Καθ' ἃς ὁμοῦ περιπτώσει· ἡ τῆς μισθώσεως τοῦ ναύτου σύμβασις λύεται καὶ πρὸ τῆς περαιώσεως τοῦ πλοῦ (ἄρθρ. 252 — 270 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καὶ ἄρθρ. 45 καὶ 61 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας) ὁ ναύτης ἀναλαμβάνει τὸ δίπλωμα αὐτοῦ, ἅμα λυθείσης τῆς συμβάσεως.

5. α) Ἐάν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀπώλῃ τὸ παραδοθὲν αὐτῷ δίπλωμα, ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αὐτοῦ αἰτήσις, ἐν μὲν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν δὲ τῇ ἡμεδαπῇ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος, ἐνθα εὑρίσκεται τὸ πλοῖον, δίπλωμα προσωρινόν.

Ἐάν δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ λιμένος, ἐνθα εὑρίσκεται τὸ πλοῖον, ᾗ αὐτὴ ἡ ἀπογράφουσα τὸν ναύτην, ἐκδίδεται παρ' αὐτῆς νέον ὁριστικὸν δίπλωμα.

β) ἀπολέσαντος τοῦ ναύτου τὸ δίπλωμα, ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αὐτοῦ

αίτησει ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἢ τῆς ἑλλη-
μενίου ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἐνθα εὐρίσκεται,
προσωρινὸν δίπλωμα, ἢ, ἐὰν ἡ αὐτὴ ἀρ-
χὴ εἶχε ἀπογράψῃ τὸν ναύτην, νέον ὀρι-
στικόν· ἀλλ' ἀπαιτεῖται προηγουμένως.

1') Νὰ μὴ συνάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ὄ-
ψιν τῆς ἐκδιδούσης τὸ δίπλωμα ἀρχῆς
ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὅτι ὁ ἀναφερόμε-
νος ἀνήκει εἰς πλήρωμα ὠρισμένου πλοίου.

2') νὰ βεβαιώσῃ οὗτος ἐνόρκως ἐνώ-
πιον τῆς εἰρημένης ἀρχῆς, ὅτι ἀπώλεσε
τὸ δίπλωμά του.

γ') Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου
ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας
διπλώματος προσωρινοῦ.

6. Ὡς ἂν ἐκδίδεται μετὰ τὸ προη-
γουμένον ἄρθρον προσωρινὸν δίπλωμα,
εἰδοποιεῖται περὶ τούτου ὑπὸ μὲν τῆς
προξενικῆς ἀρχῆς, τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν
ὑπουργείων, ὑπὸ δὲ τῆς ἑλληνικῆς, ἢ ἀ-
πογράφασα τὸν ναύτην ἀρχῇ.

7. Τὸ προσωρινὸν δίπλωμα ἰσχύει ἐπὶ
ἐν μόνον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ.
Ἐντός δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ὀφείλει
ὁ ἔχων τοιοῦτον δίπλωμα ναύτης ν' ἀνα-
φερθῇ, εἴτε διὰ τῆς προξενικῆς, εἴτε διὰ
τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἐνθα εὐ-
ρίσκεται, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ἥτις
ἀπέγραψεν αὐτὸν, ἵνα λάβῃ παρ' αὐτῆς
νέον ὀριστικὸν δίπλωμα.

8. α) Μετὰ μῆνα· ἐξ ἀπὸ τῆς ἐκδό-
σεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τοὺς ἐν τῇ
ἡμεδαπῇ Ἑλλήνας ναύτας, μετὰ ἐνιαυτὸν
δὲ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, οὐδεὶς μὴ
φέρειν ὀριστικὸν ἢ προσωρινὸν δίπλωμα
ἐπιτρέπεται νὰ καταταχθῇ εἰς πλήρωμα
Ἑλληνικόν.

β) Ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης,
ὁ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ εἰρημένου χρό-
νου ναυτολογήσας ναύτην, μὴ φέροντα τοι-
οῦτον δίπλωμα, καταδικάζεται εἰς χρη-
ματικὴν ποινὴν πενήτηντα ἕως πεντα-
κοσίαν δραχμῶν, εἰσπραττομένων πρὸς
ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, καὶ εἰς
ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ὁποίας ὁ ναύτης
εἶχε τυχόν ὑποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοί-
αρχον ἢ κυβερνήτην. Ἐὰν δὲ μεταχειρι-

σθῇ μέσα διαθορᾷ, διὰ ν' ἀποσπάσῃ τὸν
ναύτην ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἄλλου πλοίου,
καταδικάζεται πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ
εἰς τὴν στέρησιν τοῦ διπλώματος τῆς
πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἐπὶ ἔν ἑως
τρία ἔτη.

9. Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ὁ
μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ συμπεφωνη-
μένου πλοῦ, ἢ μετὰ τὴν νόμιμον λύσιν
τῆς μετὰ τὸ ναύτου συμβάσεως (ἄρθρ. 4)
μὴ ἀποδίδων εἰς τὸν ναύτην τὸ δίπλωμά
του, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴκοσιν ἑ-
ως διακοσίων δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ
ἀπομαχικοῦ ταμείου. Μὲ τὴν αὐτὴν τι-
μωρίαν καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ αὐτοῦ ταμείου
τιμωρεῖται καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνή-
της ὅστις, ἀπώλεσας τὸ εἰς αὐτὸν παρα-
δοθὲν δίπλωμα τοῦ ναύτου, δὲν προκα-
λεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ὠρισμένα τὴν
ἐκδοσιν προσωρινοῦ ἢ νέου ὀριστικοῦ δι-
πλώματος.

10. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὁ τὸ
δίπλωμα τοῦ ναύτου, ἢ ὁ ναύτης ὁ τὸ ἑ-
δίον αὐτοῦ δίπλωμα εἰς ἄλλο πρόσωπον
παραχωρῶν, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν
ἐξ τῶ πολὺ μηνῶν, ἐπεκτεινομένην, μέ-
χρις ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν τὸ δίπλωμα αὐτὸ ἐ-
χρησίμευσεν πρὸς φυγάδευσιν καταδίκου ἢ
ὑποδίκου ἢ λειποταξίαν στρατευομένου
κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν.

Περὶ δὲ τῆς ἐν γνώσει συνεργείας εἰς
τὴν εἰρημένην φυγάδευσιν ἢ λειποταξίαν
ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ποινικῶν νό-
μων, ὅταν ἐπιβάλλωσι ποινὴν μακροτέραν
τοῦ ἔτους.

11. Οἱ ὡς παῖδες ναυτολογούμενοί δὲν
ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὀρισμούς τοῦ παρόντος
νόμου.

12. Πᾶσα καθερτώσα διάταξις, ἀν-
τιβιβάζουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ,
καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1856.

297. Ν. ΤΠΔ'. Περὶ μισθοδοσίας τοῦ ἐφόρου
τῆς τοῦ Πανεπιστημίου βιβλιοθήκης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὁ μισθὸς τοῦ ἐφόρου τῆς Π. Δ. Δημοσίας

καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου βιβλιοθήκης προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἰανουαρίου τοῦ ἐνεπύθους ἔτους εἰς δραχμὰς τετρακοσίας κατὰ μῆνα.

Ἀθῆναι, τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1856.

298. Ν. ΤΠΔ'. Περὶ διαρκείας τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ἡ διάρκεια ἐκείτης Βουλευτικῆς Συνόδου, ἥτις κατὰ τὸ 47 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ᾔνῃ βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν, δὲν θέλει ἐπεκτείνεσθαι πέραν τῶν 2½ μηνῶν.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω διάστημα τῶν 2½ μηνῶν δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ τυχὸν συμβητομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ συντάγματος διακοπὴ.

2. Ἐκαστος Γερουσιαστὴς λαμβάνει σύνταξιν δραχμῶν πεντακοσίων ἀριθ. 500 κατὰ μῆνα καθ' ὃν χρόνον δὲν εἶναι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων της συγκαλημένη ἡ Γερουσία.

Ἰδιαιτέρως νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν προσόντων τοῦ Γερουσιαστοῦ νόμου διορισθησομένων Γερουσιαστῶν.

Ἐὰν Γερουσιαστὴς τις διατελῇ ἐν ἐμμέσῳ ὑπηρεσίᾳ, ἢ λαμβάνῃ ἥδη ἄλλην σύνταξιν, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρ. 126 τοῦ νόμου περὶ δημ. σ. οὐ λογιστικοῦ.

3. Εἰς ἐκάστην τῶν προέδρων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκτὸς τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 67 καὶ 79 τοῦ Συντάγματος ἀποζημιώσεως αὐτῶν, ὡς μελῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, γορηγείται καὶ ποσὸν δραχ. δύο χιλιάδων πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτῶν διὰ τὰ ἔκτακτα ἔξοδα, εἰς 2 ἐνεκεν τῆς θέσεώς των κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου ὑποβάλλονται ἢ ἀποζημιώσις δ' αὕτη πληρόνεται κατὰ μῆνα μ. ριζομένη εἰς 2½ ἔσα: δόσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1856.

299. Ν. ΤΠΓ'. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1856.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων,

τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομμάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὸν ἀνελυτικά φύλλα. θέλει ἐνεργεῖν ἡ εἰσπραξις κατὰ τὸ 1856 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1856 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δέκα ὀκτὼ ἑκατομύρια, ἑξακοσίας πενήντην τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας ἑβδομήκοντα ἑπτὰ λεπτά ἐξήκοντα ὀκτὼ ἀριθμὸς 18,6577 68, προτιθέντι δ' εἰς ταῦτα αἱ τρεῖς καὶ ἑκατομύρια τριῶν Δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τετρακόντα ὀκτὼ χιλιάδων ὀκτακοσίων ὀκτὼ ἑκατοντάδων τεσσάρων καὶ λεπτῶν ὀκτὼ ἑκατοντάδων ἐνὸς ἀριθ. 3,848,871:84 κατὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα,

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1856.

300 Ν. ΤΠΔ'. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1856.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1856 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς πέντε ἑκατομμύρια, διακοσίας εἰκοσι δύο χιλιάδας, διακοσίας δέκα καὶ λεπτὰ τετρακόντα, ἀριθμ. 24 223,210,40. διὰ τὸ ποσὸν τοῦ οὗ χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογίζονται κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ὅρα τῶν προσηρητημένων εἰς αὐτὸν ἐσόδων προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ἐρεξῆς.

Α' Εἰς γρόσις δημόσιον. ἤτοι εἰς τὸν ἀποφύγιον τοῦ ὀπὸ τὴν ἐγγύτην τριῶν Δυνάμεων δανείου. Δρ. 3,835,500. Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα τοῦ. 50,736,22 Εἰς γρόσις ἐσωτερικῶν καὶ τόκους. 254,500 Εἰς συντάξεις. 1400.

Β'. Εἰς τὴν βασιλικὴν χορήγησιν δρ. 1.000.000.

Γ'. Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτ. Σωμάτων 595,000.

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικ. σχεσίων 522,359:85· τῆς Δι. αἰουμένης 1,444,943:80· τῶν Ἐσωτερικῶν 2,381,361:42· τῶν Ἐκκλησιαστικ. καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως 1,047,616:52· τῶν Στρατιωτικῶν 5,510,442, 28 τῶν Νηπιωτικῶν 1,595,073, 10· τῶν Οἰκονομικῶν 935,789 63.

Ε'. Εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων 1,225,674, 00.

Ζ'. Εἰς διαφοροὺς πληρωμὰς 268,000
Τὸ ὅλον δραμαὶ - 21,223,210:40

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἔξοδα θέλουσιν πληρωθῆναι ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1856 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτσίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεσέμων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲ διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐσόδων τῶν ἐτῶν ἐκεῖνων.

3. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἂν αὗται ἔνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρτῶσιν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1856, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἁρθρῶν τῶν ἐιδικῶν προϋπολογισμῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ὑπὸ δίκων. Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων. Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων. Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικά μέτρα ἀσφαλείας. Διὰ διατροφῶν καὶ διατήρησιν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου.

Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευσμάτων καὶ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ',

οικοδομῶν εἰς τοὺς δήμους.

Δι' ἔξοδα καλλιέργειας τῶν ἀλικῶν καὶ μετακομίσεως τῶν ἀλάτων.

Ἀθῆναι, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1856.

301. Δ. Περὶ ἐνθιμίσεως ὁδῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν εἰς δώδεκα Β. πηγὰς περιορισμὸν τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ Νοσοκομείου, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρὸς δυσμὰς στροφῆς τῆς ὁδοῦ ταύτης κάτωθεν τῆς συνοικίας τῆς Νεαπόλεως ἀπέναντι τοῦ οἰκοπέδου τῆς Κ. Χρυσάφους Α. Λοιδορίκη.

Ἐγκρίνομεν ὡς ὑπὸ τὴν ἀνοιξὶν νέας ὁδοῦ ἐπὶ πλάτους ἐξ Β. πηγῶν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου.

Αἱ ἀνωτέρω μεταβαλαὶ εἰς τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν θέλουσιν ἐνεργηθῆναι κατὰ τὸ συνυποβληθὲν καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν ἐιδικὸν διάγραμμα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν τε δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθῆναι, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1856.

302 Δ. Περὶ τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ ἔτους 1856.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΜΗ' καὶ τὸν ὑπὸ στοιχ. ΤΕΔ' νόμον τὸν πραγματευόμενον περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰσὶν οἱ ἐξῆς.

Ἀριθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τα-

κτικού στρατοῦ.

Ἀντιναύαρχοι 1, Ὑποναύαρχοι τακτικοί

2, ἑκταχοὶ 1, Πλοίαρχοι τακτικοὶ 5, ἑκταχοὶ 3, Ἀντιπλοίαρχοι τακτικοὶ 6, ἑκταχοὶ 3, Πλωτάρχαι 10, Ὑποπλοίαρχοι 20, Ἀνθυποπλοίαρχοι 25, Δόκιμοι 40, Ἀρχίατροι 0, Ἱατροὶ 2, Ὑπίατροι 0, Ἀνθυπίατροι 0, Ἀνώτεροι ἐπιμεληταὶ 0, ἑκταχοὶ 1, Ἀρχιφροντισταὶ τακτικοὶ 1, ἑκταχοὶ 1, Φρονμισταὶ 6, Ὑποφροντισταὶ 4, Λογισταὶ 20, Ἀρχιναυπηγοὶ 0, Ναυπηγοὶ 0, Ὑποναυπηγοὶ 1, Ἀνθυποναυπηγοὶ 0.

Ἀριθμοὶ τῶν ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν.

Πλωτάρχαι 3, Ὑποπλοίαρχοι 10, Ἀνθυποπλοίαρχοι 8.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1856.

303 Δ. Περί ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ρυθμίσωμεν καὶ τὰ περὶ τῶν ἀδείων ἀπουσίας τῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον ναυτικὸν ὑπηρετούντων παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης τάξεως ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸν ὑπὸ στοιχ. ΤΕΗ'. Νόμον περὶ ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τὰςδε·

1. Εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τοὺς ἐν διαθεσιμότητι ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσιν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τριακονθήμερον τὸ πολὺ ἀπουσίας ἀδείαν· εἰ δέον ὅμως χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς χρονιωτέρα ἀπουσίας ἀδεία, ἢ τῆς πρώτης ἀδείας παράτασις.

2. Οἱ δυνάμει τῆς τριακονθήμερου κανονικῆς ἀδείας ἀπὸ τῶν θέσεων τῶν ἀπόντες ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐν διαθεσιμότητι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι, καθ' ὅλον τῆς ἀπουσίας τῶν τὸν χρόνον, τὸ ἡμισυ τοῦ καθαροῦ τῆς ἐνεργείας μισθοῦ, τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἀνῆκοντος.

3. Οἱ δι' ἀδείας ἀπόντες, οἱ μὴ ἐγκαίρως εἰς τὰς θέσεις τῶν ἐπιστρέφοντες, ἂν μὲν δικαιολογήσωσι τῆς ἐπιστροφῆς τῶν τὴν βραδύτητα, λαμβάνουσι τὰ δύο πέμπτα τοῦ καθαροῦ τῆς ἐνεργείας μισ-

θοῦ, δι' ὅλον τῆς υπερβάσεως τὸν χρόνον. Ἄν δὲ ἀρκοῦντως καὶ ἀναμφιλέκτως δὲν δικαιολογήσωσι τὴν παράκαιρον ἐπιστροφήν των, λαμβάνουσι τὰ δύο πέμπτα τοῦ καθαροῦ τῆς ἐνεργείας μισθοῦ δι' ὅλον τῆς ἀπουσίας τῶν τὸν χρόνον.

4. Εἰς τοὺς λαμβάνοντας ἀδείας ἀπουσίας παράτασιν χορηγοῦνται δι' ὅλον τῆς τοιαύτης ἀπουσίας τῶν τὸν χρόνον τὰ δύο πέμπτα τοῦ καθαροῦ τῆς ἐνεργείας μισθοῦ των.

5. Ἀδείας ἀπουσίας ἐμμισθοῦ πλέον τῶν ἑξ μηνῶν δὲν χορηγεῖται.

6. Οὐδένα λαμβάνουσι μισθὸν δι' ὅλον τῆς ἀπουσίας τῶν τὸν χρόνον καὶ ὅλοι, ὅσοι ἕνεκα τῆς παρανόμου ἀπουσίας τῶν (ἀρ. 1 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ Νόμου) ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν.

7. Οἱ λαμβάνοντες ἄδειαν ἀπουσίας ἕνεκα ἀσθενείας ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ, οἱ οἵκτι νοσηλεύμενοι, μισθοδοτοῦνται, ὡς ἂν ἦσαν διαθέσιμοι, ἐπισταθμεύοντες· ἐν τῷ τόπῳ, εἰς ὃν ὑπηρετοῦσιν.

Ἐὰν ὅμως ἀναγκασθῶσι νὰ ἐξέλθωσι τοῦ τόπου αὐτοῦ, ὑπάρχοντες εἰς τὰς περὶ ἀσθενῶν διαθεσίμων διατάξεις τοῦ ἀνω λούθου παραγράφου.

Οἱ ἕνεκα ἀσθενείας ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ των δι' ἀδείας ἐξερχόμενοι διαθέσιμοι ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι τὸν καθαρὸν μόνον τῆς διαθεσιμότητος μισθόν, καθ' ὅλην τῆς τοιαύτης ἀπουσίας τῶν τὴν διάρκειαν.

8. Πᾶσα ἀπουσίας ἀδεία, ἕνεκα ἀσθενείας χορηγομένη, δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ ἔτους. Μετὰ τοῦ ἔτους δὲ τὴν παρέλευσιν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ μεταθέσεως τῶν ἀσθενούντων ἀξιωματικῶν εἰς θέσιν ἀργίας καθεστῶσαι διατάξεις.

9. Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ τοὺς ναύτας τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ χορηγεῖται ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τριακονθήμερον τὸ πολὺ ἀπουσίας ἀδείαν.

Καθ' ὅλον τῆς τοιαύτης ἀπουσίας τῶν τὸν χρόνον, ἂν ἐγκαίρως εἰς τὰς τάξεις των ἐπιστρέψωσι, λαμβάνουσι τὸ ἡμισυ

τοῦ μισθοῦ τῶν. Ἄν δὲ παραχαίρως ἐπιστρέψωσιν, οὐδένα λαμβάνουσι μισθόν.

Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ τοὺς ναύτας τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ οὐδεμίαν ἐμμίσθος χρονιώτερη τῆς τριακονθήμερου χορηγεῖται ἀπουσίας ἄδεια.

40. Εἰς τοὺς ἕνεκα ἀσθενείας ἄδειαν ἀπουσίας λαμβάνοντας ὑπαξιωματικούς ἢ ναύτας, τοὺς μὴ νοσηλευομένους ἐν νοσοκομείῳ ἢ θεραπευτηρίῳ δημοσίῳ ἢ πολιτικῷ οὐδεὶς χορηγεῖται μισθός.

41. Ἡ μὲν τριακονθήμερος κανονικὴ ἄδεια ἀπουσίας χορηγεῖται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ. Αἱ χρονιώτεροι ἀπουσίαι ἄδειαι, τῶν ἁδαιῶν αἱ παρατάσεις καὶ αἱ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν χορηγούμεναι ἄδειαι δίδονται παρ' Ἡμῶν.

Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ τοὺς ναύτας τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ αἱ ἀπουσίας ἄδειαι δίδονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου.

42. Οὐδεμίαν ἀπουσίας ἄδεια ἕνεκα ἀσθενείας χορηγεῖται, ἐὰν ὁ πάσχων δὲν παρουσιάσῃ πρὸς βεβίωσιν τοῦ πάθους του μαρτυρικὸν δύο τοῦλάχιστον ἀναγνωρισμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἰατρῶν, ἢ καὶ ἐνός, ἐὰν εἰς τὸν τόπον, εἰς ὃν ὁ πάσχων διατρίβει, εἰς μόνος τοιοῦτος ἰατρός ὑπάρχῃ.

43. Μέχρις οὗ κανονισθῶσι καὶ τὰ περὶ τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις νοσηλευομένων καὶ τὰ περὶ ὑποθίκων ναυτικῶν, ἰσχύουσιν εἰς τὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν αἱ ἤδη εἰς τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς ξηρᾶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων καθεστῶσαι διατάξεις.

44. Τὰ περὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων θέλουσιν ἐρισθῇ διὰ Διατάγματος ἰδιαιτέρου.

45. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἐλευσόμενου ἔτους 1857.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ὀκτωβρ. 1856.

304. Δ. Περί τοῦ ἐνοικίου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΞΗ', ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε.

1. Οἱ τόποι, εἰς οὓς οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β ναυτικοῦ, κατὰ ξηρὰν ὑπηρετοῦντες θέλουσι λαμβάνειν τὸν ἀνώτατον ὅρον τοῦ κατὰ τὸν νόμον ἐνοικίου, εἶναι οἱ ἐξῆς: Αἱ Ἀθήναι, ὁ Πειραιεὺς, ἡ Σύρος.

2. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β ναυτικοῦ, οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν Πάτραις, ἐν Καλλιδί, ἐν Ὑδρᾷ, ἐν Σπέτζαις, ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν Πόρῳ, θέλουσι λαμβάνειν, ὡς ἐνοίκιον, τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸν νόμον ἀνωτάτου ὁρου.

3. Οἱ εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλον τοῦ βασιλείου τόπον ὑπηρετοῦντες ναυτικοὶ ἀξιωματικοὶ οὐδὲν λαμβάνουσιν ἐνοίκιον.

4. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Πόρῳ Β ναυστάθμου καὶ ὁ ἐφορὸς αὐτοῦ, κατ' ἐξαιρέσιν, θέλουσι λαμβάνειν τὸν ἀνώτατον τοῦ ἐνοικίου ὅρον· τὸ αὐτὸ δὲ ἐνοίκιον χορηγεῖται καὶ εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς τοῦ Β ναυτικοῦ, ὅταν ἀπὸ τοῦ τόπου εἰς ὃν ὑπηρετοῦσιν, εἰς ἄλλον ἐκτάκτως ἀποστέλλωνται, καθ' ὅλην τῆς ἐκτάκτου ταῦτης ὑπηρεσίας τὴν διάρκειαν.

5. Τόποι τῆς τακτικῆς διαμονῆς τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Β ναυτικοῦ ὀρίζονται οἱ ἐξῆς: Αἱ Ἀθήναι καὶ ὁ Πειραιεὺς, ὁ Πόρος, ἡ Σύρος, ἡ Ὑδρα, Αἱ Σπέτζαι, αἱ Πάτραι, ἡ Καλκίς καὶ τὸ Ναύπλιον.

Εἰς ἡμᾶς ὁμῶς ἀπόκειται νὰ διορίζωμεν ἐκτάκτως εἰς τοὺς ἐν διαθεσιμότητι ἀξιωματικούς τοῦ Β ναυτικοῦ καὶ ἄλλον διαμονῆς τόπον, ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, ὁσάκις τοῦτο κριθῇ παρ' Ἡμῶν ἀναγκαῖον.

6. Οἱ καθ' Ἡμετέραν ἐγκρίσιν εἰς τοὺς εἰρημένους τόπους τὴν τακτικὴν διαμονὴν τῶν ἔχοντες διαθεσίμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Β ναυτικοῦ θέλουσιν ἀπολαμβάνειν τὸ ἐνοίκιον τὸ ὅποιον κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ὀρισμένα δίδεται εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους τῶν ἀξιωματικῶν, τοὺς ὑπηρε-

τούντας εἰς τοὺς τόπους αὐτούς.

7. Εἰς τοὺς διαθεσίμους ἀξιωματικούς τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἐκλέξωσι μεταξύ τῶν ἀνωτέρω ὀρισμένων, τῆς τακτικῆς διαμονῆς τῶν τὸν τόπον. Τοῦτο ὅμως γίνεται ὑποχρεωτικῇ ἀδείᾳ δις τοῦ ἐπικυτοῦ, τὴν πρώτην Ἰανουαρίου καὶ τὴν πρώτην Ἰουλίου.

Καθ' ὅλον δὲ τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ σχύουσι τὰ περὶ ἀδείων ἀπουσίας κείμενα.

8. Δι' ἰδιαιτέρου Β. διατάγματος ὁρίζουσιν ὁρισθῇ τὰ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἐν ἀδείᾳ, τῶν ἐν ὁδοπορίᾳ, τῶν νοσηλευομένων, καὶ τῶν ὑποδίκων.

9. Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου τοῦ ἐλευσομένου ἔτους 1857.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρ. 1856.

305. Δ. Περί ἐνθιμίσσεως τῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας καὶ τῶν ἀπὸ ταύτης μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου οἰκοδομουμένων οἰκίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν, ὥστε αἱ πρὸς βορρᾶν τῶν ἡμετέρων ἀνακτόρων ἀνεγειρόμεναι οἰκοδομαὶ ἀπὸ τῆς λεωφόρου Κηφισίας μέχρι Πανεπιστημίου νὰ ῥυθμισθῶσι κατὰ τὰς οἰκοδομικὰς γραμμὰς τοῦ συνυποβληθέντος καὶ φέροντος τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν διαγράμματος.

Ἡ γραμμὴ Α. Β. Γ Δ. Ε. Ζ Η. Θ. Ι. Κ. εἶναι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ΤΝΗ. νόμου ἐσχάτη πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως οἰκοδομικὴ γραμμὴ.

Οἱ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἀπὸ τοῦ σημείου, ἐνθα εἰς αὐτὴν ἀπολήγει ἡ λεωφόρος Σταδίου ἡ χρησιμεύουσα ὡς ὁριον πρὸς ἀνατολὰς τῶν ἡμετέρων κήπων, οἰκοδομήσαντες ὑποχρεοῦνται νὰ ῥυθμίσωσι τὰς οἰκοδομὰς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν Δ'. καὶ Ε'. τοῦ ἀπὸ 9 μεσοῦντος Ὀκτωβρ. ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἀθῆναι, τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1856.

306 Ν. ΤΖ'. Περί μεταγραφῆς τῆς κυριότητος τῶν ἀκινήτων καὶ τῶν ἄλλων ἐπ' αὐτῶν πραγματικῶν δικαιωμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Μεταγράφονται εἰν τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ κίνητα.

α) Αἱ μεταξὺ ζώντων πράξεις, μὴ ἐξαιρεσιμῶν καὶ τῶν προικοσυμφώνων, αἱ ἀντικείμενον ἔχουσαι,

1. μεταβιβάσιν κυριότητος ἀκινήτων, ἐμφυτεύσεως ἢ ἐπιφανείας, 2. σύστασιν οἰκισθῆναι δούλειαις, 3. παραίτησιν τοιούτων δικαιωμάτων.

β) Αἱ παντὸς εἶδους κατακυρώσεις τῶν προειρημένων δικαιωμάτων, καὶ αἱ δικαστικαὶ περὶ διανομῆς αὐτῶν ἐκθέσεις.

2. Οἱ συντάττοντες τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ ἀναφερομένας πράξεις δημόσιοι ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ ἐνθυμίζωσιν εἰς τοὺς συμβαλλομένους τῇ πρὶ μεταγραφῆς, κατὰ τὸν παρὸντα νόμον ὑποχρέωσιν αὐτῶν, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς παραλείψεως αὐτῆς, καὶ νὰ μνημονεύωσιν ἐν τῇ πράξει τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς εἰρημένης διατάξεως ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ πεντήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, ἐπιμελεῖται τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

3. Πᾶσα ἀπόφασις δι' ἧς πρόξιν μεταγεγραμμένη κηρύσσεται ἄκυρος, διαλυμένη ἢ δι' ἑτέραν διατάττει νὰ γίνῃται αὐτῆς μνηστὴ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς μεταγεγραμμένης πράξεως ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς κατασταθῇ τελεσίδικος.

Ὁ δικηγόρος τοῦ δικδίκου, ὑπὲρ οὗ ἀπόφασις αὕτη ἐξ ἴδου, καὶ μὴ ὑπάρχοντος δικηγόρου, ὁ διάδικος αὐτὸς ὀφείλει ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ πεντήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, νὰ φροντίζῃ περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἐγγχερίζων σημείωσιν περὶ τούτου, ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ, εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα, ὅστις οἶδει αὐτῷ ἀπόδειξιν παραλαβῆναι.

Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν προηγούμενον ἄρθρον.

4. Μόνη ἡ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου γενομένη μεταγραφὴ ἐπάγεται κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ πρώτου ἄρθρου τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τῶν ἀκινήτων, καὶ τὴν μεταβίβασιν ἢ ἀστάσιν τῶν λοιπῶν ἐπ' αὐτῶν πραγματικῶν δικαιωμάτων, μὴ προσαπατιομένης ἐπὶ τούτῳ παραδόσεως.

5. Τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν εἰσι δημόσια, ὁ δὲ φύλαξ αὐτῶν ὀφείλει νὰ διδῇ πρὸς τὸν αἰτοῦντα ἀντίγραφα ἢ περιλήψεις ἀκριβεῖς τῶν περιεχομένων, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ.

6. Ἐὰν συμπέσῃ συρροὴ πολλῶν μεταγραφῶν, ὁ δὲ φύλαξ τοῦ βιβλίου τῶν μεταγραφῶν δὲν δυνήθῃ ἐντὶς τῆς αὐτῆς ἡμέρας νὰ τὰς μεταγράψῃ ὅλας, συντάσσει ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ ἐκθεσιν διὰ τὰς μὴ καταχωρισθείσας, σημειῶνων αὐτάς κατὰ τὴν τάξιν τῆς προσαγωγῆς των.

Ἡ καταχώρισις αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν γίνεται, καθ' ἣν τάξιν ἐνεγράφησαν εἰς τὴν ἐκθεσιν, ὁ δὲ φύλαξ πρὶν μεταγράψῃ αὐτάς δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς ἄλλας μεταγραφάς. Αἱ τοιαῦται μεταγραφαὶ λογίζονται ὡς γεγόμεναι ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως.

7. Μεταξὺ πολλῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενομένων μεταγραφῶν περὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου προτιμάται ἡ στηριζομένη εἰς τίτλον ἀρχαιότερον.

8. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰαννουαρίου 1857.

9. Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 δὲν ἐφαρμάζονται εἰς τὰς πράξεις τὰς προγενεστέρας τῆς πρώτης Ἰαννουαρίου 1857, ἡ δὲ ἰσχὺς καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν κρίνονται κατὰ τοὺς νόμους, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων ἐγένοντο. Αἱ μετὰ τὴν πρώτην ὁμῶς Ἰαννουαρίου 1857 ἀποφάσεις, δι' ὧν ἀποβαίνουσαι διαλελυμέναι, ἀκυροὶ ἢ διεφθιγμέναι αἱ ἀνωτέρω πράξεις, ἐγγράφονται ἐν περιλήψει, φυλαττομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

10. Αἱ περὶ προτιμήσεως δικτάξεις,

αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸ βιβλίον Γ'. τίτλον 3 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ τὰ περὶ ταύτης ἐθίμα καταργοῦνται. Τὰ δὲ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποκτηθέντα δικαιώματα προτιμήσεως παραγράφονται, ἂν ἡ ἀγωγή δὲν κινήθῃ ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ ἀγωγή ὅμως αὕτη δὲν παραβλάπτει τὰ μετὰ τοὺς ἐξ μηνῶν ἀποκτώμενα ἐπὶ τοῦ κτήματος πραγματικά δικαιώματα, ἂν αὕτη δὲν προσημειωθῇ ἐν τοῖς βιβλίοις μὲν ἡμέραν πρὸ τῆς μεταγραφῆς αὐτῶν.

11. Διὰ πᾶσαν μεταγραφὴν πληρώνονται εἰς τὸν φύλακα τοῦ βιβλίου τῶν μεταγραφῶν δύο δραχμαί, ἔὰν τὸ πρὸς μεταγραφὴν προσαγόμενον ἔγγραπτον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν φύλλον, διὰ πᾶν δὲ ἐπόμενον φύλλον, καὶ διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ἀποφάσεως ἢ προσημειώσεως εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 3, 9 καὶ 11 πληρώνεται δραχμὴ μία, διὰ δὲ τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰς περιλήψεις ὁ φύλαξ τοῦ βιβλίου τῶν μεταγραφῶν λαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου, ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν ταῦτα.

12. Καταργοῦνται προτέτι, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

1. Τὸ δικαίωμα τῶν γυναικῶν, τῶν ἀνηλίκων καὶ τῶν στρατιωτῶν πρὸς διεκδίκησιν τῶν διὰ προικῶν χρημάτων, τῶν ἀνηλίκων, ἢ τῶν στρατιωτικῶν, τοῦ συζύγου, τῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν κηδεμόνων, τῶν διαχειριστῶν ἐν ἰδίᾳ αὐτῶν ὀνόματι ἀποκτηθέντων πραγμάτων.

2. Τὸ δικαίωμα τῆς γυναικὸς πρὸς διεκδίκησιν τῶν διατετιμένων πραγμάτων τῇ προικὸς.

3. Τὸ δικαίωμα τῶν συζύγων πρὸς διεκδίκησιν τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ὁ εἰς ἀπέκτισιν ἐκ χρημάτων δωρηθέντων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου.

4. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 940 ἀριθ. 7, τῆς πολιτ. δικονομίας προνόμιον τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων διὰ τὰς ἀπαιτήσεις ἐμμέσων φόρων μεταγενεστέρας τῆς ἐπὶ τῶν μεταγεγραμμένων

κτημάτων έγγραφως υποθήκης,

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ὀβρίου 1856.

307 Ν. ΤΓ Γ'. Περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας εἰς Σκοπέλου.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Διὰ τὴν κατασκευὴν προκυμαίας πρὸς κατάρτισιν λιμένος ἐν Σκοπέλῳ ἐπιβάλλονται οἱ ἐξῆς φόροι καὶ προσωπικαὶ ἐργασίαι.

α) Τρία τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὧλων τῶν προϊόντων τῶν κτημάτων τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Σκοπέλου τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν τοῦ δημοσίου.

β) Ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὧλων τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν δῆμον, ἐξαίρεσει μόνον τῶν δημοπρατικῶν καρπῶν καὶ τῆς ναυπηγησίμου ξυλείας.

γ) Δέκα λεπτὰ κατ' ἔτος κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν αἰγιδιοπροβάτων τοῦ δήμου, καὶ δέκα λεπτὰ διὰ πᾶσαν κυψέλην μελισσίων.

δ) Εἴκοσι πέντε λεπτὰ τὸν τόνον ἐπὶ τῶν ναυπηγουμένων εἰς τὸν δῆμον πλοίων.

ε) Ἐπὶ τῶν προσορμιζομένων εἰς τὴν λιμένα καὶ τοὺς ὅρους τοῦ δήμου πλοίων ἐγγωρίων τε καὶ μὴ. ἀνὰ δέκα λεπτὰ τὸν τόνον ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἑνὸς μέχρι δέκα πέντε τόνων χωρητικότητα. δέκα πέντε λεπτὰ τὸν τόνον ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἀπὸ δέκα πέντε ἕως τριάκοντα τόνων χωρητικότητα δι' ἑκάστην προσόρμιν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων τριάκοντα τόνων καὶ ἐπέκεινα χωρητικότητα ἐγγωρίων πλοίων πρὸς λεπτὰ τεσσαράκοντα τὸν τόνον, πληρωνόμενα ἅπαρ εἰς τὰς ἀρχὰς ἑκάστου ἑτὸς εἴτε προσορμιζόμενα εἴτε μὴ ταῦτα.

ς) Τρία ἡμεροκάματα ἑτησίως ἐφ' ὧλων τῶν ἀρρένων κατοίκων τοῦ δήμου τῶν ἐχόντων ἀπὸ 18 ἕως 60 ἑτῶν ἡλικίαν, μὴ ἐξαίρουμένων μηδὲ τῶν ἀριστειούχων, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν προσδιορισθόσμενον διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου νομίμως ἐγκεικρισμένον.

2. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῷ φόρων ἐνεργεῖται συνάμα μετὰ τῶν δημοσίων, παρὰ τῶν ἀρμοδίων

δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ ἀμοιβῇ ἑνὸς τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ. Ἐφαρμόζονται δ' ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξὶν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστεροῦ των εἰς τὸ δὴμόσιον, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Σκοπέλου νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ παρ' ἄλλου δανειστικοῦ καταστήματος τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἐναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρων.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα, ἐπιστατούσης ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐπαρχου, ὡς προέδρου, ἑνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς ἐκλεγμένου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Σκοπέλου.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. Διατάματος.

5. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν κατὰ τὸ ἀρθρ. 1 φόρων καὶ ἡ προσωπικὴ ἐργασία θέλει διαρκέσει ἐπὶ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀθήναι, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1856.

308. Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τῶν τελωνοφυλάκων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 12 τοῦ περὶ συστάσεως σώματος τελωνοφυλάκων νόμου, ἀπεφάσισαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΙΦΑΛΑ. Α'.

Κατάταξις, διαίρεσις καὶ τοποθέτησις τοῦ σώματος τῶν τελωνοφυλάκων.

1. Ἡ κατάταξις γίνεται κατ' εὐθείαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν, κατ' ἐντολὴν δὲ αὐτοῦ αἱ προϊστάμεναι τελωνιακαὶ ἀρχαὶ καταγράφουσι τοὺς αἰτούντας νὰ καταταχθῶσι, καὶ δέχονται τὰς παρουσιαζομένας παρ' αὐτῶν ἀποδείξεις τῶν προσόντων. Ὁ θέλων νὰ καταταγῇ ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις τῶν προσόντων κατὰ τὰ ἀρ-

θρα 4, 5 και 6 τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1856 περὶ τελωνοφυλάκων νόμου, οἱ δὲ εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ διασπομεῖα ὑπηρετήσαντες πιστοποιήσεις τῶν ἀμέσως προϊσταμένων αὐτῶν. Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἐργεῖται παρὰ μὲν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οἰκονομικῶν ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος, παρὰ δὲ τοῖς τελωνείοις ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιστάτης τῶν τελωνείων, οἵτινες ἀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁμοῦ μὲ τὰς αἰτήσεις, καὶ ἔκθεσιν ἀκριβοῦς τῶν προσόντων ἐκάστου.

2. Ἡ προσδιορισθεῖσα δύναμις τοῦ σώματος τῶν τελωνοφυλάκων διακρίνεται εἰς δεκαοκτὼ τελωνιακὰς ἐνωμοτίας, ἐκάστη δὲ ἐνωμοτία σύγκειται ἀπὸ ἑνὸς ἀρχιφύλακα καὶ δεκαεννέα φύλακας. Αἱ ἐνωμοτίαι θέλουσι λάβει αὐξοῖνα ἀριθμὸν καὶ θέλουσι τοποθετηθῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν δύναται ὅμως κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ μίαν ἐνωμοτίαν ἀριθμὸς τις φυλάκων καὶ νὰ προσκαληθῇ εἰς ἄλλην. Ἐκ τῶν φυλάκων τῆς ἀτάξεως δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ μεταχειρισθῇ ὡς γραφεῖς εἰς τὰ διάφορα τελωνεῖα, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτήσει. Εἰς τὰ τελωνεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἀρχιφύλαξ δὲν δύναται νὰ ἐπικρέσῃ εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας δύναται νὰ διορισθῇ εἰς φύλαξ ἀτάξεως ἐπικεφαλῆς ἀριθμοῦ τινος φυλάκων μὲ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀρχιφύλακος. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουν ἀρχιφύλακες, εἰς φύλαξ ἀτάξεως ἐκτελεῖ τὰ χρεῖα τοῦ ἀρχιφύλακος.

3. Τὰ τελωνιακὰ παραπήματα καταργοῦνται, ἀντὶ τούτων δύναται νὰ τεθῶσιν σκοποὶ. Οἱ φύλακες τῆς ὑπηρεσίας θέλουσι συγκεντρουσθαι καθ' ἑαυτοὺς τὰς ὥρας τῆς ὑπηρεσίας εἰς μίαν ἢ δύο ἐπὶ τούτῳ ἀποθήκας ἢ οἰκίας ὡς εἰς κέντρον, καὶ ἐκεῖθεν θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Καθήκοντα τῶν ἀρχιφυλάκων.

4. Ὁ ἀρχιφύλαξ ὡς προϊστάμενος τῆς

ὑπ' αὐτὸν τελωνιακῆς ἐνωμοτίας εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβοῦς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του φυλάκων, τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ νὰ ὁδηγῇ καὶ ἐπιτηρῇ χρησιμεύον ὡς παράδειγμα. Κύριον ἀντικείμενον τῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἡ ἐξασφάλις τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων καὶ ἡ πρόληψις τῶν λαθρεμποριῶν ἐπομένως θέλει ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε τὰ εἰσβιβαζόμενα καὶ ἀποβιβαζόμενα νὰ μὴν ὑπεκφεύωσι τὴν τεταγμένην ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ θέλει ἐνασχυλεῖσθαι τόσον ἀμέσως, ὅσον καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν φυλάκων νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν λαθραίαν ἀποβίβασιν καὶ ἐπιβίβασιν, ν' ἀνακλιπτῇ αὐτὰς, καὶ νὰ συλλαμβάνῃ τὰ λαθρεμπορία θέλει δὲ ἀναφέρει ἀμέσως εἰς τὴν προϊσταμένην τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὑποβάλλων συγχρόνως καὶ ἔκθεσιν περὶ τούτου. Ὁ ἀρχιφύλαξ ἀφείλει νὰ διδῇ λόγον εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς ἀμέσους αὐτῆς διαταγὰς, τὰς ὁποίας θέλει ἐκτελεῖ ἀκριβῶς. Ὁ ἀρχιφύλαξ χρεωστεῖ νὰ ὁδηγῇ τοὺς ὑπ' αὐτὸν φύλακας εἰς τὴν ἀκριβοῦς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν, νὰ ἐπαγρυπνῇ ὥστε αἱ παρὰ τῆς προϊσταμένης τελων. ἀρχῆς διαταγόμενα νυκτοφυλακαὶ, σκοποὶ καὶ περιπολίαι νὰ ἐκτελῶνται μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἀκριβοῖαν Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἀφείλει νὰ ἐπισκέπτεται τὰς θέσεις, ὅπου αὐταὶ διατάχθησαν καὶ νὰ ἀναφέρει ἐκάστοτε εἰς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν καταδεικνύων τοὺς ἀμελοῦντας καὶ ἐξαίτουμένους τὴν τιμωρίαν αὐτῶν.

ΚΕΦ. Γ'. Καθήκοντα τῶν φυλάκων.

5. Κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν διαταγὰς ἀπὸ τὰς προϊσταμένων τῶν ἀρχῶν καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρχιφύλ. ὑφείλουν οἱ φύλακες νὰ προσέχουν νὰ μὴ εἰσάγωνται ἢ ἐξάγωνται ἐμπρεύματα ὑπεκφεύγοντα τὴν πληρωμὴν τῶν κανονισμένων δικαιωμάτων. Ἐπομένως δὲν θέλουσι συγχωρεῖ τὴν ἀποβίβασιν εἰς τὴν ξηρὰν ἢ ἐπιβίβασιν εἰς τὸ πλοῖον κανόνος ἐμπορεύματος ἀνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, οὔτε εἰς ἄλλας πα-

ρὰ τὰς προσδιωρισμένας θέσεις· καὶ ὡ-
ρας. Ὅσας δὲ παρατηρήσονται ἐμπορεύου-
τα ἀποβιβάζόμενα ἢ ἐπιβιβάζόμενα παρὰ
τὰ κανονισμένα ὀφείλουν νὰ συλλαμβάνουν
αὐτὰ καὶ φέρουν εἰς τὸ Τελωνεῖον διὰ νὰ
ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον, συντάττοντες
καὶ τὴν περὶ τοῦτου κατὰ νόμον ἐκθεσιν
ἢ πρωτόκολλον. Οἱ φύλακες ἔκτε οὖν τὰ
χρέη των ταῦτα ἢ περιπολοῦντες εἰς δι-
άφορα μέρη, καθ' ἃς λαμβάνουν διατα-
γὰς, ἢ φυλάττοντες εἰς σκοπὸν καὶ ἄλ-
τας ὠρισμένας θέσεις, ἀπὸ τὰς ὧν οἱ δὲν
δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἄνευ ἀδείας
τῶν ἀνωτέρων των· οἱ φύλακες χρεωστοῦν
ν' ἀποδίδουν τὸ ἀνῆκον σέβας· πρὸς τὴν
προϊσταμένην τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς
ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν, ἐκτελοῦντες μὲ τὴν
ἀνήκουσαν ὑποταγὴν, καὶ μὲ τὴν ἀπαι-
τουμένην ἀκριβείαν τὰς λαμβανομένας
παρ' αὐτῶν διαταγὰς καὶ ἀναφέροντες εἰς
αὐτάς, πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τελωνιακὴν
ὑπηρεσίαν.

6. Οἱ τελωνιακοὶ φύλακες ὀφείλουν
κατὰ πρόκλησιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν
νὰ συμπράττουν ἐντὸς τῆς περιφερείας
των εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῶν δια-
τάξεων, ἢ παντὸς ἄλλου μέτρου ἀφορῶν-
τος τὸ δημόσιον ἀσφάλειαν.

ΚΕΦ. Δ'. Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις.

7. Θεωροῦνται ὡς πταίσματα πειθαρχικά καὶ τιμωροῦνται ὡς τοιαῦτα κατὰ
τὴν βαρύτητα των.

1. Πᾶς ἐξυβριστικὸς λόγος καὶ πᾶσα
βιαιοπραγία· ἐκ μέρους δὲ τῶν κατωτέρων
ἰδίως πᾶσα ἀπειθεία.

2. Παράβασις χρεῶν, ἀμέλεια περὶ τὴν
ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων, μέ-
θη διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐ-
ταξίας, καὶ ἐριδίας μεταξὺ συναδέλφων,
στρατιωτικῶν ἢ ἰδιωτῶν, καθόσον δὲν
προβλέπονται ἀπὸ τὸν ποινικὸν νόμον.

Κ ΦΑΛΛΙΟΝ Ε'.

Διακριτικὰ σημεῖα καὶ ὅπλιςμός.

8. Τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν ἀρχιφυ-
λάκων εἰσὶ λευκὰ σειρήνια ἐκ μεταξῆς,
τὰ ἵποια θέλουν φέρει ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ
βραχίονος, οἱ μὲν α'. τάξεως τρία τὸν α-

ριθμὸν, οἱ δὲ β'. δύο, καὶ οἱ γ'. ἓν. Τὰ δὲ
διακριτικὰ σημεῖα τῶν φυλάκων εἰσὶ κυ-
νὰ σειρήνια ἐκ νήματος βαμβακίου, τὰ ὅ-
ποια θέλουν φέρει ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βρα-
χίονος, οἱ μὲν α'. τάξεως δύο τὸν ἀριθ-
μὸν οἱ δὲ β'. ἓν.

9. Ὁ ὀπλιςμὸς τὸσον τῶν ἀρχιφυλά-
κων, ὅσον καὶ τῶν φυλάκων σύγκειται ἀπὸ
ὅπλων ἄνευ λόγχης καὶ μικρὰν σπάθην ὁ-
μοίαν τῇ τοῦ ἱεζικου σώματος. Τὸν ὀ-
πλιςμὸν τοῦτον θέλουν φέρει ἐν καιρῷ
νυκτὸς κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐν ἡμέ-
ρᾳ δὲ ἐν ἀνάγκῃ, καὶ ἀδεία τῆς προϊστα-
μένης αὐτῶν ἀρχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρ. 1856

309 Ν. Τ' Δ' Β'. Περὶ Ναυαγίων καὶ ναυα-
γιαϊρέσεων.

ΘΘΩΝ κλπ.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαϊρέσεων
ἐν παραλίοις.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ διασώσεως καὶ προφυλάξε-
ως τῶν ναυαγίων.

1. Εἰς περιπτώσειν ὁποῖου δήποτε να-
υαγίου πλοίου ἐπὶ ἑλληνικῶν παραλίων,
διάσωσις τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων,
ναυαγιαῖρες καὶ ἡ διαφύλαξις αὐτῶν
νατὶθεται ἀποκλειστικῶς ἐν ἐλλείψει τῆς
πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ἀ-
φελιστῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου
ἄλλου ἀντιπροσώπου των εἰς τὴν ἐπὶ τού-
τοις ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τῆς διοικη-
τικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς λιμενικῆς, καὶ ἐκ τῆς
εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου, ἢ
ἐνεργεῖ ἰδίως κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ π-
ρόντος νόμου. Τῆς δὲ ἐπιτροπῆς ταύτης
προεδρεύει ἡ διοικητικὴ ἀρχή.

2. Ὁ αὐτόπτης ἢ ὁ ὅπως δήποτε πλο-
ροφορηθεὶς περὶ ναυαγίου ὀφείλει ἀμέσως
νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν πλεισιεστέραν λιμενι-
κὴν ἢ ἄλλην ἀρχὴν, ἐπὶ ποινῇ κρητέσε-
ως μέχρι 5 ἡμερῶν, ἢ προστίμου τρι-
κοντα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν ἐν π-
ερπτώσει ἀμελείας ἢ ἀποποιήσεως ταύτης
καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ πρὸς τὸν πρῶτον ἀγγε-
λιοφόρον δραχμῶν τριῶν ἕως δέκα δ

πάντα σχοῖνον ὁδοιπορίας, προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου, μέχρι τοῦ καταστήματος τῆς εἰδοποιθείσης ἀρχῆς, ἡ δὲ ἀμοιβὴ ἐκκαθαρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 7.

3. Πᾶσα ἀρχὴ λαβοῦσα ὅπωςδὴποτε γνῶσιν τοῦ ναυαγίου ὀφείλει ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, συντάττουσα, ἂν ἔλαβε παρ' ἄλλου τὴν περὶ ναυαγίου ἀγγελίαν, ἐκθεσιν ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτῆς καὶ τοῦ ἀγγελιοδότου, καὶ περιλαμβάνουσας τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀγγελιοδότου, τὴν ἡμέραν καὶ ὕψους ἀγγελίας, καὶ πᾶσαν ἄλλην οὐσιώδη πληροφορίαν, τὴν δὲ ἐκθεσιν ταύτην διευθύνει εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν.

4. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀγγελίᾳ τοῦ ναυαγίου ὀφείλουν νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη καὶ νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς διασώσεως, τῆς προφυλάξεως τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων καὶ περὶ τῆς ναυαγιαίρεσως, ἐνεργούντα ἕκαστον ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός των, κατὰ τοὺς καθεστώτας νόμους, συνδυασμένους μὲ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· οὐχ ἦτον δὲ, ὅποιοιδήποτε τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς μεταβῇ πρῶτον ἐπιτοπίῳ, δύναται καὶ μόνον νὰ ἐνεργήσῃ πᾶν ὅ,τι κατεπίγει, πληροφοροῦν τὰ λοιπὰ μέλη περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ μετὰ τὴν προσέλευσίν των.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται πρὸ πάντων εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων χορηγοῦσα πᾶσαν περίθαλψιν καὶ συνδρομὴν καὶ προκαταβάλλουσα τὴν κατεπίγουσαν δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπάνην ἐκ τοῦ πλησιεστέρου δημοσίου ταμείου, ἐν ἐλλείψει ἄλλων χρημάτων καὶ μέχρις οὗ λάβῃ τοιαῦτα ἐκ τῶν ὀρισμένων ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 18 πλησιεστηριασμῶν διὰ προκαταβολὴν δὲ ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν 5,000 ποσοῦ πρέπει νὰ ζητῇται ἄδεια τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου. Πᾶσα δὲ δαπάνη ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ β'. ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πρέπει νὰ γίνηται συναινέσει τοῦλάχιστον τῶν δύο μελῶν,

συντασσομένης ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, καὶ νὰ βεβαιούται διὰ τῆς προσηκούσης ἀποδείξεως.

6. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ παραλαμβάνει ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου καὶ συλλέγει πᾶσαν δυνατὴν πληροφορίαν περὶ αὐτοῦ, περὶ τοῦ ναυαγίου, περὶ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, περὶ τοῦ φορτίου, περὶ τῶν ιδιοκτητῶν καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν, ἐξετάζει τοὺς παρόντας ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ἄλλους εἰδήμονας, ἡ βεβαιούσιν τὴν ἀπουσίαν των ἐν τῇ ἐκθέσει· συντάττει δὲ περὶ πάντων καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου ἐκθεσιν, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς διαβιβάζει ἀμέσως εἰς τὸ κεντρικὸν λιμεναρχεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πλοῖον, καὶ εἰς τὸ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου.

Ταῦτα πάντα δὲν ἀποκλείουν τὴν ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαταττομένην ἄλλην ἐξέτασιν τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

7. Πᾶς ναυτικὸς, ἀμαξηλάτης, ἡνίοχος ἢ ἄλλοι δυνάμενοι νὰ χορηγήσωσιν εἰς περιστάσιν ναυαγίου συνδρομὴν πρὸς διάσωσιν ἢ ναυαγιαίρεσιν ἢ διαφύλαξιν τῶν ναυαγίων, ὀφείλουσι νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ νὰ συνεργήσωσιν τὸ καλὸν ἐαυτοῦς, ἅμα καὶ ὅπως προσκληθῶσι εἴτε παρὰ τινος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς εἴτε παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τῶν ιδιοκτητῶν, ἢ τῶν ἀσφαλιστῶν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των, εἴτε καὶ ἀπρόσκλητοι, ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ὅλων, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 634 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀρισμένην ποινῇ εἰς περίπτωσιν ἀμελείας ἢ ἀρνήσεως. Τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποζημίωσις των συνίστανται εἰς δραχμὰς δύο ἕως δέκα δι' ἑκάστης ἡμέρας ἐργασίαν, καὶ εἰς ἴσον ποσὸν δι' ἑκάστον σχοῖνον ὁδοιπορίας προσελεύσεως, καὶ ἐπανόδου ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς ἑκάστου μέχρι τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου. Ἐκκαθαρίζονται δὲ αὐτὰ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπὶ τῇ βράσει ἡμεροσίου καταλόγου τῶν ἐργαζομένων ναυαγιαίρετῶν, καὶ τῶν ζώων, ἀχημάτων, λημῶν

καὶ ἐργαλείων τῶν, συντασσομένου ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ὃ δὲ μὴ ἀποδεχόμενος τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην, δύναται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ αὐτῆς γνῶσιν, λογιζομένης καὶ τῆς νομίμου προθεσμίας τοῦ ἀποστήματος, νὰ τὴν ἀνακύψῃ παρὰ τῶ ἐμποροδικεῖο, τὸ ὁποῖον ἐκκαθαρίζει αὐτὴν ἀνεκκλήτως, ἀφοῦ κλητευθῇ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ πρόεδρος.

8. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐνδιαλαμβανομένων προσώπων, τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ασφαλιστῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν καὶ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 33 καὶ 34 ἀρμοδίου προξένου, οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἀναμειχθῇ εἰς τὴν ναυαγιάρεσιν, μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ λοιποὶ ὀφείλουσι νὰ ἀπομακρυνθῶσι κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς, ἐπὶ ποινῇ κρατήσεως μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν, ἢ προστίμου δέκα μέχρι τριάκοντα δραχμῶν ἐπιβαλλομένη παραυτίκα παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατ' αἰτησιν τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

9. Ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ χρεωστοῦν οἱ ναυαγιαίρεται νὰ μεταφέρωσι τὰ ναυάγια εἰς τὸν ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς προσδιωρισμένον τόπον, καὶ ν' ἀποφύγῃσι πᾶσαν ῥῆξιν, ἀνοιγμα τῶν κυβωτίων καὶ δεσμίδων καὶ πᾶσαν ἐκκοπὴν τῶν ἱστίων καὶ σχοινίων τοῦ πλοίου.

10. Ὅποτεν νομίση ἀναγκαῖον ἡ διοικητικὴ ἀρχή, δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἐκ τῶν πλησιεστέρων μερῶν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν.

11. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διαρπαγῆς, ὑπεξαίρεσεως ναυαγίων, ἢ ἄλλης καταχρήσεως ἢ ἀταξίας, ὃ εἰρηνοδίκης συντάττει ἀμέσως ἐκθεσιν, ἡ ἐνεργεῖ πᾶσαν ἀναγκαίαν προανακριτικὴν πράξιν, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ διευθύνει τὰς ἀνακριτικὰς ἐργασίας του εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεὰ πρὸς περαιτέρω καταδίωξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διατηρήσεως τῶν ναυαγίων.

12. Περὶ τῆς ναυαγιαίρεσεως συντάσσεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκθεσις ὑπογρα-

φείσεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκθεσις ὑπογραφείσεται παρ' αὐτῆς, καὶ διαλαμβάνουσα ἅπαντα τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ προσέτι λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν διασωθέντων ναυαγίων κατ' εἶδος, ποιότητα, καὶ ποσότητα, σημεία, ἀριθμούς. Ἀντίγραφα τῆς ἐκθέσεως ταύτης στέλλονται ἀμέσως ἐπὶ μελετῇ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ὁποῦργετον τῶν οἰκονομικῶν, καὶ εἰς τὸ τελεωνεῖον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ συνέβη τὸ ναυάγιον.

13. Ὅλα τὰ διασωθέντα κατατίθενται εἰς ἀποθήκην καὶ φυλάττονται διὰ δύο κλειδῶν, ἐξ ὧν τὴν μὲν κρατεῖ ἡ λιμενικὴ, τὴν δὲ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ τῆς ἐναποθέσεως δὲ ταύτης, τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς ἀποθήκης γίνεται μνηστὴρ ἐν τῇ ἐκθεσὶ.

14. Αἱ ἀποθήκαι, ἐν αἷς θέλουν φυλάττεσθαι τὰ ναυάγια, δὲν δύναται νὰ ᾔναι κτήμα μῆτε παράρτημα τῆς κατοικίας οὐδενὸς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἢ υπαλλήλου τῆς.

Ἄλλ' ἐὰν τὸ ναυάγιον συνέβη εἰς ἀπόκεντρον μέρος καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀποθήκαι ἐπιτρέπεται τότε νὰ ἐναποθέτωνται εἰς τὸ κατάστημα τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην αὐτῆς τῆς ἀρχῆς.

15. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ διορίζει ὑπὸ ἰδίαν ἐαυτῆς εὐθύνην καὶ φύλακα τῶν διασωθέντων πιστὸν καὶ ἀξιόγρεον, εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδονται ὅλα ταῦτα ἐπὶ ἀποδείξει καταχωρουμένη εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 διαλαμβανομένην ἐκθεσιν ἢ ἐκθεσις δὲ αὕτη ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ φύλακος. ἢ ἂν οὗτος ἀγνοῇ ἢ ἀδυνατῇ νὰ ὑπογράψῃ, ἀναφέρεται τοῦτο εἰς αὐτὴν.

16. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν φύλαξιν τῶν ναυαγίων φροντίζουσιν ὥστε νὰ μὴ ἀναμειγνύωνται αἱ πραγματεῖαι καὶ νὰ μὴ βλάπτωνται τὰ ἐπὶ τῶν κυβωτίων, δεσμίδων καὶ λοιπῶν δεμάτων σημεία.

17. Τὰ ὑποκείμενα εἰς ἄμεσον φθορὰν πλειστηριάζονται κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, συντασσομένης ἐκθέσεως ἀνεπαρκείας ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 898 τῆς πολιτ. δ.

κονομίας. Ὁ πλειστηριασμός δὲ γίνεται εἰς τὴν πλησιέστερην πόλιν, ἢ ἢναι ἐφικτὴ ἡ μεταφορὰ τῶν, ἢ ἄλλως εἰς τὸ πλησιέστερον κατάστημα τοῦ ἐνὸς τῶν ἀποτελεσάντων τὴν ἐπιτροπὴν μελῶν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. Τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα κατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 46 86ρίου 1833 Β. διάταγμα περὶ δικαστικῶν παρκαταθῆκων.

18. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρίσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερομένου προγράμματος δὲν ἐμφανισθῶσιν ἀπαιτηταὶ τῶν ναυαγίων ἢ ἐμφανισθῶσι διεκδικηταὶ μέρους μόνον αὐτῶν, τότε κατὰ τὴν διαφωρὰν τῶν περιπτώσεων πλειστηριάζονται εἴτε ὅλα, εἴτε τὰ μὴ διεκδικηθέντα, καὶ ὁ πλειστηριασμός καὶ ἡ παρκαταθέσις τοῦ ἐκ πλειστηριασμοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαγεγραμμένα μετὰ τὴν προσθήκην μόνον, ὅτι εἰς τοὺς πλειστηριασμοὺς τούτους φυλάσσονται αἱ περὶ κινήτων πραγμάτων διατυπώσεις τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Τὰ αὐτὰ πράττονται καὶ ἐὰν παρουσιασθῶσι μὲν τοιοῦτοι ἀπαιτηταὶ ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπορρίψῃσι δὲ αἱ ἀπαιτήσεις των παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τελειοδικῶς παρὰ τῶν δικαστηρίων κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24.

19. Εἰς πάντα πλειστηριασμόν ναυαγίων οὔτε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, οὔτε δημόσιος ὑπὸνους ἢ ὑπάλληλος αὐτῶν ἢ ὑννται νὰ παρουσιασθῶσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπερθεματισταὶ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατακυρώσεως, καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τῶν κατακυρωθέντων καὶ ὅλων τῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν, προσέτι δὲ καὶ ἐπὶ παύσει τοῦ παραβάτου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν καταδιώξεως.

20. Ἀμα ἡ ἐπιτροπὴ μεταδῶσα εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου, λαβὴν περὶ αὐτοῦ θετικὰς πληροφορίες, ὅπως ὀρίζει τὸ ἄρθρ. Β, ἀφείλει νὰ συντάξῃ πρόγραμμα χρονο-

λογημένον, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτῆς, καὶ διαλαμβάνον, 1) περιγραφὴν ὁσονένεστιν ἀκριβῆ περὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ μέρους τοῦ ναυαγίου, τοῦ εἶδους, τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου, τοῦ εἶδους τοῦ φορτίου, τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου καὶ κατοικίας τοῦ πλοιάρχου, τῶν ιδιοκτητῶν καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν τοῦ τε πλοίου καὶ φορτίου 2) πρόσκλησιν πρὸς τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις, ἐντὸς τῆς τριτοῦς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 21, τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν δικαιολογημένας, καὶ 3) εἰδοποιήσιν ὅτι, ἐν περιπτώσει ὑπερθεματίας, ἐκπίπτουν παντὸς δικαιοῦματος περιερχομένων τῶν ναυαγίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο δημοσιεύεται 1) διὰ καταχωρίσεως εἰς τρία φύλλα ἐφημερίδος τινὸς τῆς πρωτεύουσας, καὶ ἐτέρας τῆς περιφερείας, εἰς τὴν συνέβη τὸ ναυάγιον, ἢν τοιαύτη ὑπάρχῃ, ἐπιμελεία τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς 2) διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, ἢ πρωτοδικεῖα ἐν ἑλλείψει τοιούτων, καὶ εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου καὶ τοῦ λιμένος εἰς ἃν ὑπάγεται τὸ πλοῖον, ἐπιμελεία τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ δι' ἐτέρας τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ λιμεναρχεῖα αὐτῶν τῶν δύο περιφερειῶν, ἐπιμελεία τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, καὶ 3) διὰ προφορικῆς κηρύξεως εἰς τὰ συνήθη μέρη τῶν τόπων τοῦ ναυαγίου καὶ τοῦ λιμένος, εἰς ἃν ὑπάγεται τὸ πλοῖον ἐπιμελεία τοῦ εἰρηνοδίκου. Αἱ καταχωρίσεις, τοιχοκολλήσεις καὶ κηρύξεις ἐπαναλαμβάνονται ἐκάστη τρίς, ἀνὰ πᾶσαν δεκαπενθημερίαν, ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον ἦναι ξένον, κοινοποιεῖται τὸ πρόγραμμα ἐπισήμως καὶ πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόξενον.

21. Ἦς ἔχων συμφέρον ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, χρεωστέϊ νὰ καθυποβάλῃ τὰς ἀπαιτήσεις του, μετὰ τῶν νομίμων ἀποδείξεων, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον καταχωρίσεως τοῦ προγράμματος εἰς τινὰ

ἐφημερίδα, καὶ ἂν μὲν παρουσιασθῇ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, πρέπει νὰ ἀποταθῇ πρὸς αὐτὴν, ἥτις, ἀφοῦ βασανίσῃ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ καὶ τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς ἐμφανίσεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ τὰς προφαρμικὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀπαιτητοῦ, δέχεται ἢ ἀπορρίπτει αὐτὰς δι' ἀποφάσεως· τὴν ἀπόφασιν δὲ ταύτην δύνανται οὗτοι ν' ἀνακόψωσιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, λογιζομένης καὶ τῆς νομίμου προθεσμίας τοῦ ἀποστήματος, ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας εἰς ἣν συνέβη τὸ ναυάγιον, δικάζοντος ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, ἀφοῦ κλητευθῇ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ προέδρου της, κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις, ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ δὲν εἶναι ἀνασταλτικὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς ναυαγαιρείας. ἔάν δὲ ἡ ἐμφάνισις γίνῃ μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ἐμφανισθεὶς ἀναφέρεται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποῖον ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐντὸς 28 ἡμερῶν, καὶ ἐν περιπτώσει μὴ παραδοχῆς, δύναται νὰ τὸ ἐναγάγῃ εἰς τὸ ἀρρέδιον δικαστήριον ἀνευ αἰτήσεως ἄλλης θεραπείας.

22. Ἄν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀγωγῆς ἐμφανισθῶσι καὶ ἄλλοι διεκδικούντες τὰ αὐτὰ μὲ τὸν πρῶτον, παραπέμπονται εἰς τὸ δικαστήριον, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς ναυαγαιρείας.

23. Ἐάν ἀναγνωρισθῶσι κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαγεγραμμένα τὸ ἐμπρόθεσμον καὶ αἱ ἀξιώσεις, ἡ ὁ τίτλος τῶν ἐμφανισθέντων, ἀπέχει ἢ ἐπιτροπῇ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, πάσης περαιτέρω ἐνεργείας, χορηγούσα μόνον τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς διασώσεως καὶ ὑπὲρ τῆς προφυλάξεως τῶν ναυαγίων, καὶ ἐπιτηροῦσα ἀκριβῶς πρὸς ἀποτροπὴν πάσης ἐνδεχομένης καταχρήσεως. Ἄλλ' ἔάν τὸ ἀναγνωρισθὲν δικαίωμα τῶν ἐμφανισθέντων περιορίζηται εἰς μέρος μόνον τῶν ναυαγίων, ἡ ἐπιτροπὴ οὐχ ἥττον ἀναλαμβάνει

ἢ ἐξακολουθεῖ τὴν ναυαγαιρείαν ἐπὶ τοῦ ὅλου, συνεργεῖ μόνον καὶ αὐτῶν καὶ ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαίωμάτος των εἰς τὸ νὰ παραλάβωσιν ἐν καιρῷ τὸ μέρος των.

24. Κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 περιπτώσεων παραδίδονται εἰς τοὺς ἀπαιτητὰς διαταγῇ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, εἴτε ὅλα τὰ ναυάγια, εἴτε ἐκεῖνα μόνον εἰς ὅσα περιορίζεται τὸ δικαίωμά των, ἢ τὸ καθαρὸν ἐκπλειστήρισμα αὐτῶν ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18, μετὰ προηγουμένην παρ' αὐτῶν πληρωμὴν ὅλων ἢ τοῦ ἀναλογούντος αὐτοῖς μέρους ἕως τότε γινομένων ἐξόδων, καὶ προσέτι τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διαλαμβανομένης ἀμοιβῆς, ἀτινα, ἂν δὲν ἐξεκαθαρίσθωσιν ἤδη, ἐκκαθαρίζονται συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 7.

Ἰδίως δὲ οἱ παραλήπται τῶν διασωθέντων πραγμάτων ἐνέχονται νὰ πληρώσωσι κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους τὸ τελώνιον καὶ τοὺς ἄλλους δασμοὺς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ναυαγίων ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστήριματος· πληρώνουσι δὲ ὡσαύτως καὶ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ὀφειλόμενον παρ' αὐτῶν ναῦλον τοῦ διασωθέντος φορτίου· ἐπιτροπῇ ἢ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ὀφείλουσι νὰ τὸν παραδώσωσι εἰς τοὺς δικαιοῦχος αὐτῶν, ἢ ἄλλως, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 25, γίνονται καὶ αὐταὶ περιουσίαι τοῦ δημοσίου.

Μόνον δὲ ἐπὶ τῇ ἀποδείξει ὅλων αὐτῶν πληρωμῶν δύναται νὰ γίνῃ ἡ παράδοσις τῶν διασωθέντων εἰς τοὺς δικαιοῦχος.

25. Ἐάν δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 21 ἀπαιτητὰ τὰ τῶν ναυαγίων ἢ ἀπορρίθωσιν αἱ ἀξιώσεις τῶν ἐμφανισθέντων, καθίστανται τε αὐτὰ περιουσία τοῦ δημοσίου.

26. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀμοιβῶν, ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων γίνεται ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ναυαγίων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξοφλ

τά μὲν ἀληθῶς κατεπείγοντα, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 δημοπρασίαν, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα, μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 διαλαμβανομένην, ἥτοι ὅσα ἤθελον εἶσθαι ληξιπρόθεσμα ἕως τότε, καὶ οὕτω καθεξῆς περὶ τῶν ἄλλων. Εἰς τὸ ἐκπλειστηρίασμα καταλογίζονται καὶ αἱ γενόμεναι ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προκαταβολαί. Ἄπαντα δὲ ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ναύλου τοῦ διασωθέντος φορτίου, καὶ κατατάσσονται·

1) Τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ·

2) Τὰ ἔξοδα τῆς διασώσεως, τῆς ναυαγιαίσεως καὶ τῆς διαφυλάξεως τῶν ναυαγίων καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀμοιβῆς· ἅπαντα δὲ ταῦτα πληρόνονται συμμέτρως.

Ἀκολουθῶς ἔπονται τὰ λοιπὰ προνομίον κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον.

27. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα καὶ ὁ ναῦλος δὲν ἐξαρκέσωσιν εἰς ὅλην ἀπότισιν τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων καὶ ἀμοιβῶν, τὸ ὑπόλοιπον πληρόνεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου· ἂν δὲ παρουσιασθῶσι τοῦ ναυαγίου ἰδιοκτητῆται, καὶ ἀναλάβωσι τὴν ναυαγιαίρεσιν, ἐνέχονται οὗτοι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς ὅλῃκληρον αὐτὴν τὴν πληρωμὴν, καὶ ἀπαλλάττεται τὸ δημοσίον πάσης πρὸς τοῦτο ὑποχρέωσος.

28. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ναυαγιαίσεως καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 17 καὶ 18 πλειστηριασμῶν, καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 26 καὶ 30 πληρωμῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἄνευ ἀναβολῆς ἐκθεσιν περιέχουσαν τὰς ἐργασίας τῆς, καὶ κατάλογον τῶν εἰσπραχθέντων καὶ πληρωθέντων, καὶ νὰ διευθύνῃ ἀμέσως αὐτὴν μεθ' ὅλων τῶν ἀποδείξεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, παρ' οὗ ἐξελέγχονται καὶ κατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖά του· εἰς πᾶσαν δὲ μετέπειτα ἐμφάνισιν ἀπαιτητῶν τῶν ναυαγίων, ἐνεργαῖνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ ἐπομέοις ὥρισμένα.

29. Ὀφείλουν προσέτι εἰς τὸ τέλος παντὸς ἔτους οἱ κεντρικοὶ λιμενάρχαι καὶ

οἱ νομάρχαι νὰ στέλλωσιν ἕκαστος ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν περίληψιν χρονολογικὴν τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος συμβάντων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ναυαγίων, τοῦ εἶδους, τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἐθνικότητος τῶν ναυαγησάντων πλοίων, τοῦ εἶδους τοῦ φορτίου, τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοίαρχου τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου, τῆς ἐμφανίσεως ἢ μὴ αὐτῶν, τῆς λήξεως τῆς πρὸς τοῦτο προθεσμίας ἢ τοῦ ὑπολειπομένου δι' αὐτὴν χρόνου, τῆς στάσεως τῶν ἐργασιῶν ἐκάστης ναυαγιαίσεως.

30. Λόγῳ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως, λαμβάνει ἕκαστον τῆς ἐπιτροπῆς μέλος εἰς τὸ τέλος τῆς ναυαγιαίσεως δραχ. 20 μέχρι 500 ἀναλόγως πρὸς τε τὴν ἀξίαν τῶν ναυαγίων καὶ τὸν χρόνον τῶν ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν τῶν· λαμβάνει δὲ συνάμα δικαίωμα πορείας δραχμὰς τρεῖς δι' ἕκαστον σχοῖνον προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου. Τὰ δικαιώματα δὲ αὐτὰ ἐκκαθαρίζονται δι' ἐκθέσεως ἡτιολογημένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἕκαστον αὐτῆς μέλος ἰδιαιτέρως, καὶ πληρόνονται ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ ναυαγίου· ὑπάγονται δὲ εἰς τὴν 2 προνομιακὴν σειρὰν τοῦ ἄρθρ. 26 μετὰ τῶν λοιπῶν ναυαγιαίρεσιακῶν ἐξόδων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξελεγχθῇ καὶ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ ἡ ἐκκαθάρισις αὐτῇ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

31. Περὶ πάσης ἐξ ἀμελείας ἢ ἐκ προθέσεως παραγιάσεως τῶν καθηκόντων τῶν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνα πρὸς τοὺς δικαιοῦχους, ἐπιφυλαττομένης καὶ πάσης πειθαρχικῆς ἢ ἄλλης ποινικῆς καταδιώξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἐπὶ ξένων πλοίων
ἢ φορτίων.

32. Εἰς περίστασιν ναυαγίου ξένου πλοίου ἐπὶ ἑλληνικῶν παραλίων ἢ ἐπιτροπῇ, ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ, τηρουμένων καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τῶν ἄρθρων 20, καὶ 21, ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν προξενικὴν

ἀρχὴν τῆς ἐπικρατείας, εἰς ἣν ὑπάγονται τό τε πλοῖον καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου.

33. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποχωρεῖ τῆς ναυαγίσεως ὥς πρὸς τὸ ξένον πλοῖον ἢ ὡς πρὸς τὸ ξένον φορτίον, εἴτε καὶ ὡς πρὸς τὰ δύο, ὁπόταν ἀνήκωσιν ἀμφοτέρω εἰς ἀλλοδαπὸν, ἐὰν ἦναι παρὼν εἴτε ὁ ξένος πλοίαρχος, εἴτε ὁ ἰδιοκτῆτης, εἴτε ὁ ἀσφαλιστὴς τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, εἴτε ἄλλος ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, καὶ ζητήσῃ τοῦτο, ἢ ἐὰν ἦναι ἀπόντες, καὶ ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ἀντιποιομένη τὰ ναυάγια καὶ τὴν ναυαγίαν διευθύνῃ τοιαύτην αἵτησιν, ὑπάρχουσι δὲ συνθῆκαι τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἀμοιβαιότης ἐν ἐνεργείᾳ μετὰ τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον, χορηγεῖσθαι τοιοῦτον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τότε ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ πᾶσα ἄλλη ἑλληνικὴ ἀρχὴ νὰ διδῇ ἐκάστη τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν, ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός της, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ρηθέντων.

Χρεωστοῦν ὁμῶς οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐμφανισθέντες καὶ ἀναλαβόντες ἢ ἐξακολουθήσαντες τὴν ναυαγίαν δι' ἴδιον λογαριασμὸν, νὰ καταβάλωσι προκρουμένως ὅλα τὰ ἔως τότε γενόμενα ἐξοδα καὶ τὰς ὀφειλομένας ἀμοιβὰς ἢ ἀποζημιώσεις, κατὰ τὰ ἄρθρα 2, 7, 24, καὶ 30 ὑπόκεινται δὲ ἰδίως οἱ ἀπαιτῆται τοῦ φορτίου καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνείου ἢ ἄλλων δασμῶν κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ναύλου κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ὁπόταν τὸ πλοῖον ᾔθελεν ἀνῆκει εἰς ἄλλον μὴ παρόντα.

34. Ὅταν δὲν ὑπάρχουσι συνθῆκαι τοῦ Κράτους, ἢ ἀμοιβαιότης ἐν ἐνεργείᾳ, χορηγοῦσα τοιαύτη δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ ξένου πλοίου, ἢ φορτίου, ἐνεργεῖται ἡ ναυαγία ἐν εἰρήσει τοῦ πλοίαρχου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ἀσφαλιστῶν αὐτοῦ, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἐπιφυλαττομένου πάντοτε εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίωματος, ὡς αἰσὶν τὸ ζητήσῃ, τοῦ νὰ

συνεργῇ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τε τὴν ναυαγίαν καὶ διαφύλαξιν τῶν ναυαγίων, κρατοῦσα, ἂν θέλῃ, καὶ αὕτη μίαν κλεῖδα τῆς ἀποθήκης, ἐν ᾗ τὰ ναυάγια ὑπάρχουσι.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἄλλων εἰδῶν ναυαγίων καὶ ναυαγισμάτων.

35. Ὅστις ἀνακαλύψει εἰς τὸ πέλαγος ἢ ἐν τῷ μυχῷ τῆς θαλάσσης, καὶ διασωσῇ πλοῖον ναυαγῆμενον, ἢ ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τοῦ πληρώματος, εἴτε λείψανα αὐτοῦ, ἢ τοῦ φορτίου του, ὀφείλει νὰ τὰ διατηρήσῃ, καὶ ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς εὐδρώσεως του νὰ κάμῃ τὴν περὶ τοῦτου δῆλωσιν εἰς τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ τόπου τῆς προσορμίσσεως του καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸ ἀσφαλῶς ἐπὶ τακτικῇ ἐκθέσει· ἄλλως θεωρεῖται ὡς ἐναχὸς ὑπεξαίρεσεως.

36. Τὰ αὐτὰ πράττονται καὶ ὅταν τις εὔρῃ εἰς ὄχθην ναυάγια μεμονωμένα καὶ ἐξορμίσματα ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ ἐνδύματα ἢ ἄλλα πράγματα ἐπὶ ἀνθρωπίνων πτωμάτων. Ἡ δῆλωσις καὶ ἡ παράδοσις γίνονται τότε εἰς τὸ πλησιέστερον λιμεναρχεῖον καὶ ἡ προθεσμία τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς εὑρέσεως, λογιζομένης καὶ τῆς τοῦ ἀποιτήματος προθεσμίας.

37. Τὰ παραδοθέντα πράγματα ἐναποτίθενται καὶ φυλάσσονται ὑπὸ εὐθύνην τοῦ λιμεναρχοῦ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ λιμεναρχείου, ἢ ἂν ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχῃ τόπος εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως τοῦ τελωνείου.

38. Ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβὴν ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφον τῆς βηθείσης δηλώσεως καὶ ἐκθέσεως εἰς τὴν τῆς περιφερείας αὐτῆς ἐπιστασίαν, ὅστις συντάττει ἄνευ ἀναβολῆς πρόγραμμα, ἐνδιαχυδόνον ἀκριβῶς τὰ εὑρεθέντα καὶ παραδοθέντα πράγματα, τὴν ἐποχὴν, τὸ μέρος τῆς εὑρέσεως καὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν. τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ εὑρέοντος καὶ παραδόντος αὐτὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἀναφε-

ρόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 20, ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ εἰσαγγελέως δημοσιεύεται τὸ πρόγραμμα, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ὠρισμένα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ τοιχοκολλήσεις αὐτοῦ γίνονται εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ τοῦ πρωτοδικείου, ἐν ἑλλείψει τοιούτου, καὶ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ λιμεναρχείου, αἱ δὲ κηρύξεις εἰς τὰ συνήθη μέρη τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 ἀναφερομένου τόπου.

39. Ὅσα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων εἰσὶ φθαρτὰ πλειστηριάζονται ἀμέσως κατὰ τὰς περὶ φθαρτῶν διατάξεις τῆς πολιτικονομίας, τὰ δὲ λοιπὰ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας καταχωρίσεως τοῦ προγράμματος εἰς τινὰ τῶν ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, κατὰ τὰς περὶ κινητῶν διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας. Ὁ πλειστηριασμός δὲ γίνεται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὸ ἐκπλειστηρίασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων κατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

40. Τὸ ἥμισυ τοῦ καθαροῦ αὐτοῦ ἐκπλειστηρίασματος ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 35 καὶ τὰ ὅσα δέκατα ἐν τῇ τοῦ ἄρθρου 36 δίδονται ἀμέσως κατὰ διαταγὴν τοῦ εἰσαγγελέως, ὡς δικαίωμα σώστρον καὶ εὐρέτρον, εἰς τὸν κατ' αὐτὰ τὰ ἄρθρα ναυαγαιρέτην, ἀνευ μηδεμιᾶς ἄλλης πληρωμῆς εἰς αὐτὸν ἐφ' ὅποιονδήποτε λόγῳ. Ἄν δὲ πολλοὶ συνέτρεξαν εἰς τὴν εὐρεσιν, ἢ διάσωσιν, διανεμόνται μετὰ αὐτῶν, ἀναλόγως, ἐκτός, ἂν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα περὶ τούτου συμφωνία.

Τὸ δὲ λοιπὸν μέρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους του, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρίσεως τοῦ προγράμματος παρουσιάσῃ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν νομίμων ἀποδείξεων εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, καὶ οὕτως ἀναγνωρισθῇ τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς παρουσιάσεως καὶ τὸ βέβαιον αὐτῶν διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεώς του, ἐκδιδομένης κατ' ἀντιμωλίαν, τοῦ εἰσαγγελέως κλητευσμένου εἰς τὴν δίκην, κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώ-

σεις ἄλλως περιέρχεται ὀριστικῶς αὐτὸ τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

41. Ἐπὶ πλοίων καταποντισθέντων καὶ κρατούμενων ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς παραλίαις, εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, ἀνευ μονίμου ἱχνυς αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, ὀφείλει ἡ ἐπιτόπιος λιμενικὴ ἀρχὴ εἴτε ὁποιαδήποτε ἄλλη, ἥτις λαμβάνει γνῶσιν, νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 ὠρισμένα, περὶ τούτου πρόγραμμα διαλαμβάνον περιγραφὴν τῶν ναυαγίων αὐτῶν, καὶ τοῦ τόπου, ἐνθα εὐρίσκονται, μνεῖαν τῆς ἐποχῆς τοῦ ναυαγίου καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ περὶ τοῦ εἶδους, τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ναυαγίσαντος πλοίου, περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοῦ· ἐντὸς δὲ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχωρίσεως, χρεωστοῦν οἱ ἀντιπιοῦμενοι τὰ ναυάγια, ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι των, νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοὺς τίτλους αὐτῶν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, καὶ ἂν δικαιωθῇ διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατὰ τὰ περὶ τούτου ὠρισμένα ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 νὰ ἐπιχειρήσῃ πραγματικῶς τὴν ναυαγιαίρεσιν, ἐντὸς τριῶν ἄλλων μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας ταύτης.

Ἐὰν δὲ δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς τριμήνου προθεσμίας, ἢ οἱ ἐμφανισθέντες δὲν ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἀληθεῖς ἰδιοκτῆται, εἴτε δὲν ἐπιχειρήσῃ τὴν ναυαγιαίρεσιν ἐν τῇ μνησθείσει ἐτέρᾳ προθεσμίᾳ, τότε καθίστανται αὐτὰ τὰ ναυάγια περιουσία δημοσίας, καὶ ὀφείλει ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν, τὸ ὁποῖον ἐκθέτει εἰς μειοδοσίαν, κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, τὴν ἐργολαβίαν τῆς ναυαγαιρέσεως αὐτῶν, ἥτις παραχωρεῖται ἐπὶ ἀμοιβῇ σώστρον εἰς τὸν προσφέροντα ἐπωφελεστέρως διὰ τὸ δημόσιον συμφωνίας.

42. Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρ., 1856.

310. Δ. Περὶ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ καὶ ἀορίστω ἀδείᾳ ἀξιωματικῶν.

ΟΘΗΝ κλπ.

Τίθενται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως.

α) Οἱ εἰς τὴν ἐφεδρείαν καὶ ἐν ἀορίστω ἀδείᾳ ἄνευ ἀποδοχῶν διατελοῦντες.

Ἰπολοχαγὸς τοῦ πιζικοῦ Ἐμμανουὴλ Τολμίδης,

Ἀνθυπίαρχος Γεώργιος Σούτσος.

Λοχαγὸς α. τάξεως τοῦ μηχανικοῦ Στέφανος Ησαΐας.

Καταλυματίας α. τάξεως Σταμάτιος Παλάτης.

β') Οἱ ἐν ἀορίστω ἀδείᾳ ἄνευ ἀποδοχῶν διατελοῦντες,

Ἀνθυπολοχαγὸς Νικόλαος Ρώμας τοῦ πυροβολικοῦ,

Ἰατρός α. τάξεως Παναγιώτης Λίτσινας.

Ἄπαντες δὲ ἐξακολουθοῦντες νὰ μένωσιν ἐν ἀδείᾳ ἀορίστω ἄνευ ἀποδοχῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1856.

317. Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΟΕ'.

ΟΘΗΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικῆς ναυτικοῦ νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΟΕ'. ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τὰδε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Καθῆκοντα τῆς διοικούσης τὸ ταμεῖον ἐπιτροπῆς.

1. Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ φροντίζει.

α. Περὶ τῆς τακτικῆς καὶ ἐγκρίρου εἰσπράξεως τῶν εἰς τὸ ταμεῖον ὀφειλομένων.

β'. Περὶ τῆς παρὰ τῶν εἰσπραττόντων ναυτικῶν, ἢ ἄλλων ταμείων ταχέως ἀποστολῆς τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν.

γ'. Περὶ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ παραγωγικῆς καταθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου εἰς Τράπεζαν.

δ'. Περὶ τῆς ἐμπροθέσμου εἰς τὰς χηρὰς οἰκογενεῖας πληρωμῆς τῶν χορηγημάτων.

ε. Περὶ τῆς ἐνημέρου καταστάσεως τῶν βιβλίων, περὶ τῆς τάξεως τοῦ λογιστικοῦ, προσέτι δὲ τῆς ἐμπροθέσμου ἀποδόσεως τῶν λογαριασμῶν.

ς'. Ἐν γένει περὶ τῆς νομίμου καὶ τακτικῆς διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων, τῶν ἐμπειπιστευμένων εἰς αὐτήν.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει σφραγίδα, φέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ τὰ Βασιλικά παρασημαστικὰ καὶ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν «Χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ναυτικῶν ταμεῖον».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς διοικουμένης ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ τακτικῶς μὲν συνεδριάζει δις τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὅταν ἡ χρεια τὸ καλέσῃ.

Ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. Τὸ μέλος τὸ μειοψηφούν συνυπογράφει τὰς ἀποφάσεις τῆς πλειονοψηφίας· δύναται δὲ νὰ κατὰχωρήσῃ (ἂν θέλῃ) τὴν γνώμην τοῦ εἰς τὰ πρακτικά.

4. Τὰ ἐγγράφα τῆς ἐπιτροπῆς ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν, προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Βασιλικῆς ἐπιτρόπου.

5. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος παρευρίσκει εἰς ὅλας τῆς ἐπιτροπῆς τὰς συνεδριάσεις.

6. Οὐδεμία ἀπόδειξις παραλαβῆς καὶ οὐδεμία πληρωμῆς ἐντολὴ ἰσχύει, ἔαν δὲ φέρῃ τὰς ὑπογράφας καὶ τριῶν μελῶν.

7. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καὶ ἐργάζεται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἐν ἰδιαιτέρῳ διωματίῳ καὶ φυλάττονται καὶ τὰ ἀρχεῖα αὐτῆς.

8. Ἡ ἀναγκαία γραφικὴ ὕλη χορηγεῖται ἐκ τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διορισμοῦ τῶν διοικούντων τὸ ταμεῖον.

9. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ταμίας, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος

καὶ ὁ γραμματεὺς διορίζονται παρ' Ἡμῶν, κατὰ πρό-αριν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τοῦ περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χερῶν καὶ τῶν ὀφρῶν τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν

10. Κωλυομένου τοῦ προέδρου, ἢ μέλους τινὸς πλεόν τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς ἀνατίθῃ προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ τρίτου μέλους εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις ἐκπληρῇ καὶ τὰ ἔργα τοῦ τὰ συνήθη.

11. Ἐὰν ἡ ἀπουσία τοῦ προέδρου ἢ μέλους τινὸς τῆς ἐπιτροπῆς παραταθῇ ἐπέκεινα τῶν δύο μηνῶν, λαμβάνεται παρά-φροντις περὶ τῆς τακτικῆς ἀντικαταστάσεώς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν διοικούντων τὴν ταμεῖον.

12. Ὁ πρόεδρος διορίζει τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῶν συνεδριάσεων. Συγκαλεῖ δὲ τὰ μέλη καὶ ἐκ ἀκτῶς ὁσάκις ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην

Διευθύνει τὰς συνεδριάσεις· παραλαμβάνει καὶ ἀποσπράγίζει τὰ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἔγγραφα καὶ ἐπιτηρεῖ ἐν γένει τὴν ταχίσιν τῶν ὑπὸ ἐσέων διεξαγωγῆν

13. Τὰ μέλη ἐκτελοῦσιν ὅσας ἐργασίας ἀναθέσῃ ἰδίως εἰς αὐτὰ ὁ Πρόεδρος.

14. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει·

α. Νὰ συντάττῃ τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων. β'. Νὰ συνθέτῃ τὰ πρὸς τὰς διαφόρους ἀρχὰς ἔγγραφα. γ'. Νὰ κρατῇ ἐνήμερα τὰ μητρώα, καὶ τὰ πρωτόκολλα. δ'. Νὰ διατηρῇ εἰς τάξιν τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπιτροπῆς.

15. Ὁ ταμίης ὀφείλει·

α. Νὰ συντάττῃ τὰς τριμηνίαις καταστάσεις τῶν χρηρημάτων καὶ τοὺς ἐτησίους ὑπολογισμούς.

β'. Νὰ συντάττῃ τὰ ἐντάλματα τῆς πληρωμῆς τῶν χορηγημάτων.

γ'. Νὰ ἐξοφλῇ ὑπὸ ὄψιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου τὰ ἐντάλματα τῶν ἐν Ἀθῆναις τὰ χορηγήματα λαμβανόντων.

16. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ ἐξετάζῃ

α. Ἄν ἡ εἰσπραξις τῶν εἰς τὸ ταμεῖον ὀφειλομένων ἐνεργῇται τακτικῶς, καὶ ἂν τὰ κεφάλαια κατατίθενται ἐγκαίρως εἰς τράπεζαν.

β'. Ἄν περὶ τῆς συλλογῆς καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν κεφαλαίων καταβάλλεται ἡ δέουσα πρόνοια.

γ'. Ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν χρηρευτῶν οἰκογενειῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

δ'. Ἐὰν τὸ χορηγῆμα ᾖ ἀνάλογον πρὸς τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου καὶ τὰ δικαιώματα τῆς χρηρευούσης οἰκογενείας καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

ε. Ἐὰν τοῦ χορηγήματος ἡ πληρωμὴ ἐνεργῇται τακτικῶς, καὶ βεβαιούται δεόντως.

ς'. Ἐὰν τὰ μητρώα, τὰ λογιστικά βιβλία, τὰ πρωτόκολλα καὶ τὰ πρακτικά τῆς ἐπιτροπῆς συντάσσονται τακτικῶς.

ζ'. Ἐὰν τῆς ἐπιτροπῆς τὰ ἀρχεῖα διατηρῶνται ἐν τάξει.

17. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος μονογραφεῖ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ταμείου, καὶ ἐπιτηρεῖ μήπως εἰς αὐτὸ ταμείου τὰ βιβλία γίνωσκιν ἔγγραφα βεβιασμένα, ἢ διαγραφὰ δις ἀκρίτοι

18. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος κατὰ μῆνα πληροφορεῖ ἐγγράφως τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν περὶ τῶν ἔργων τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου καὶ περὶ τῶν χρηρευτῶν, ὅσαι τυχὸν τὸν ἀπελθόντα μῆνα συνέβησαν.

19. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος νομίζει, ὅτι πρᾶξις τις τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαθέσεως κεφαλαίων, ἢ περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων χρηρευούσης οἰκογενείας ἀντίκειται εἰς τοῦ νόμου τὰς διατάξεις, ἀποτίνει παρατηρήσεις εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. περὶ τῶν κακῶς ἐχόντων αἰ παρακινῇ τοὺς δὲ αὐταὶ σημειοῦνται εἰς τὰ πρακτικά.

Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐνδέσῃ εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, αὐ-

τος δὲ δὲν ἀρκεσθῇ εἰς τὰς ἐξηγήσεις αὐτῆς, ὑποβάλλει ἰδίαν περὶ τοῦ συμβάντος ἐκθεσιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν μετ' ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

20. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν, μετὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων ἐγγράφων, ἢ παραδέχεται τὰ ἔργα τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ διατάσσει αὐτὴν περὶ τοῦ πρακτέου, αἰτιολογῶν τὴν ἀπόφασίν του ταύτην καὶ στηρίζων αὐτὴν εἰς τὸν νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ θεδαιώσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν χρηρευουσῶν οἰκογενειῶν.

21. Εντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ναυτικὸν διευκυντήριον ἀποστέλλει πρὸς αὐτὴν πῖνακα ἐμφαίνοντα τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

22. Ἐκ τοῦ πίνακος αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ σχηματίζει τὸ μ. τρώων τῶν ἐγγάμων ἀξιωματικῶν καὶ τὸ τῶν ἀγάμων.

23. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον ἀποστέλλει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν σημείωσιν, δηλοῦσαν τὰς κατὰ τὸν μῆνα γενομένας μεταβολὰς εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

24. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ὀφείλουσι ν' ἀναγγέλωσι πρὸς τιν ἀρχὴν χωρὶς ἰναβολῆς τὰς συμβαινούσας εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν μεταβολὰς ὑποστηρίζοντες αὐτὰς διὰ τῶν ἀναγκαιῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Πρὸς ἀπαίτησιν χορηγήματος οὐδὲν ἄλλο ἰσχύει ἔγγραφον, εἰμὴ αἱ ἐν τῷ μητρώῳ τῆς ἐπιτροπῆς ἀναγραφαί, αἱ γενομένηαι ἐν κειρῷ τῷ δέοντι κατὰ πληροφορίαν στηριζομένης εἰς μαρτυρικὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

25. Αἱ ἀπορώσαι τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀξιωματικῶν μεταβολαὶ εἶναι αἱ ἑξῆς.

α'. Γάμος τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς χήρας ἢ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ. β'. Τέκνου γέννησις. γ'. Θάνατος τοῦ ἀξιωματικοῦ, τῆς συζύγου, ἢ τοῦ τέκνου του. δ'. Προδικασμός τοῦ ἀξιωματικοῦ. ε'. Πρώτος διορισμός.

ς'. Στέρησις τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ παραιτήσεως ἢ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

ζ'. Διάζευξις, ἢ χωρισμὸς ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης.

Ἡ ἡμερομηνία τῶν μεταβολῶν σημειοῦται ὀλογράφως.

26. Πᾶσα μεταβολὴ ἐγγράφεται ἀκριβῶς ἐν τῷ μητρώῳ, τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ γραμματεὺς ἐνήμερον.

27. Ἄμα ἔ γαμος ἀξιωματικὸς ἀποβιώσῃ, ἢ χήρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει, τῶν τέκνων του οἱ κηδεμόνες ὑποβάλλουσιν ἐγγράφως πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τὴν περὶ χορηγήματος αἴτησιν, ὁ λοποιοῦντες συγχρόνως καὶ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν.

28. Ἡ χήρα ἢ τῶν τέκνων οἱ κηδεμόνες παρουσιάζουσι πιστοποιητικὸν ταυτοτήτος ἐκδεδομένον ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

29. Ἀπὸ ἀναγνωρισθῶσι τῆς χρηρευούσης οἰκογενεῖας τὰ δικαιώματα, καταγράφεται ἅπαντα ἡ οἰκογένεια εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, διγράφεται δὲ ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἐγγάμων ὁ ἀποθνήσκων οἰκογενειαρχὴς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Τ΄.

Περὶ εἰσπράξεων.

30. Ἡ τακτικὴ ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν κράτησις τῶν τριῶν τοῖς ἐκατὸν ἐνεργεῖται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

31. Ἡ εἰρημένη κράτησις ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τῶν μηνιαίων ποσοχῶν, εἰς ἃς ὁ ἀξιωματικὸς ἔχει δικαίωμα. Πᾶσα δὲ ἄλλη τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ κράτησις δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

32. Ἡ εἰσπραξις τῶν καταβολῶν τῶν ἢ τῶν ἐγγάμων ἀξιωματικῶν γίνεται δι' ἀναλόγου ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν κράτησεως ἐπὶ πέντε ἔτη.

33. Τὸ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ὑπερβάλλον τοῦ μισθοῦ τῶν προδικαζομένων ἀξιωματικῶν χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ταμείον κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός· ἐν γένει δὲ ὅλοι αἱ πρὸς ὄφελος τοῦ

ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν ἐνερ οὐνται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν.

34. Τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν διατελούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄλλων ὑπουργείων, κρατούμενα εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν ἀμοδίων ὑπουργείων καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ.

35. Ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς καταβολῆς τῶν ἤδη ἐγγάμων ἀξιωματικῶν ἐνερ γουμένη κρατήσις παύει, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου τὰ ὑπουργείων τῶν ναυτικῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου, ὅτι συνελῶθη ἡ καταβολή.

36. Πᾶς γάμον συνάπτων ἀξιωματικὸς καταβάλλει διὰ μιᾶς τὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν ἀνήκουσαν κατχρῆσιν, τὴν ἕνεκα τοῦ γάμου τοῦ ὀφειλομένην ἐπὶ τούτῳ δὲ ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ δὲν ἐκδίδει τοῦ γάμου τὴν ἀδειαν, πρὶν ἢ μάθῃ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου, ὅτι ἡ κατάθεσις ἐνετο.

37. Τὰ ἐκ δωρημάτων ἢ κληροδοτημάτων προσερχόμενα κεφάλαια, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, ἅμα ληφθῶσι παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ταμείων, παραδίδονται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

38. Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει ταμεῖον, παρ' οὗ λαμβάνουσιν ἀμέσως τὰ χορηγήματά των αἱ χηρεύουσαι ἢ ὀρφανὲς οἰκογένειαι τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ. αἱ κατοικοῦσαι τὰς Αθήνας, ἢ τὸν Πειραιᾶ.

39. Αἱ χηρεύουσαι, ἢ ὀρφανὲς οἰκογένειαι, αἱ κατοικοῦσαι τὸν Πόρον, λαμβάνουσι τὰ χορηγήματά των παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ διευθυντηρίου, εἰς λογαριασμὸν καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

40. Αἱ τὰς λοιπὰς τοῦ Βασιλείου πόλεις κατοικοῦσαι χηρεύουσαι ἢ ὀρφανὲς οἰκογένειαι λαμβάνουσι τὰ χορηγήματά των παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων κατὰ παραγγελίαν καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ ἀξιωματικῶν.

41. Τὸ ταμεῖον ἔχει τρεῖς κλεῖδας καὶ τὴν μὲν αὐτῶν κρατεῖ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ πρόεδρος, τὴν δὲ ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος, τὴν δὲ ὁ ταμίης.

42. Τὰ χρήματα τοῦ ταμείου ἅμα εἰσπραχθῶσι κατατίθενται εἰς τράπεζαν, ἐπὶ τόκῳ, κατὰ τριμηνίαν δὲ λαμβάνονται τὰ κεφάλαια τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χορηγημάτων.

43. Τῆς τραπεζῆς τὰς ἀποδείξεις καὶ πάντα τίτλον ιδιοκτησίας, ὅποιασδήποτε φυλάσσει ἡ ἐπιτροπὴ ἐντὸς τοῦ ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἐξόδα τοῦ ταμείου.

44. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὁ γραμματεὺς παρουσιάζει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸν πίνακα τῶν διανεμητέων χορηγημάτων, συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χηρευστῶν οἰκογενειῶν καὶ τοῦ κατὰ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς τριμηνίας ποσοῦ τῶν κεφαλαίων.

45. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάζεται τὸν πίνακα καὶ παραδίδει αὐτὸν εἰς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον, ὅστις ἐξελέγχει τὰ ποσὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μετρώων καὶ τῶν λογιστικῶν βιβλίων.

46. Μετὰ τὴν τοιαύτην ἐπεξεργασίαν ὁ πίναξ τῶν διανεμητέων χορηγημάτων θεωρεῖται παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τὸ μὲν σχέδιον τοῦ πίνακος μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ καθαρὸν διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείον, τὸ ὁποῖον συνεννοεῖται μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου καὶ παραγγέλλει τὸ διευθυντήριον τοῦ ναυστάθμου περὶ τῆς κατὰ τόπους πληρωμῆς τῶν χορηγημάτων.

47. Πρὸς πληρωμὴν χορηγήματος εἰς τὰς ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου κατοικοῦσας χηρεύσας ἢ ὀρφανὰς οἰκογενεῖα ἀπαιτεῖται νὰ ὁρισθῇ παρὰ τῶν δικαιοῦχων διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐπίτροπος πληρεξούσιος, εἰς ὃν δίδεται τὸ χορηγήμα, ἀφοῦ καὶ ἑκάστην τριμηνίαν παρουσιάσῃ μαρτυρικὸν τῆς ξένης τοπικῆς ἀρχῆς, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἑλληνικοῦ προξένου ὅτι ἡ χηρεύουσα ἢ ὀρφανὴ οἰκογενεῖα ζῇ.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἐπεξεργασίας καὶ ἀποδόσεως λογαριασμῶν.

48. Εἰς τὰ περὶ λογιστικοῦ καὶ διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ τηροῦνται αἱ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καθεστῶσι διατάξεις καὶ οἱ περὶ διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων τῶν δημοσίων ταμείων ὁρίσμοι.

49. Κατὰ τὴν λήξιν παντὶς ἐξ ἡς ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν τοὺς ἰσολογισμοὺς τῆς διαχειρίσεώς της, οἵτινες ἐπεξεργάζονται καὶ δημοσιεύονται διὰ τῆς Β. ἐφημερίδος.

50. Τὰ ἐνδεχόμενα πρὸς ζημίαν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν ἰσθῇ καταλογίζοντι εἰς βάρος τοῦ Βασιλείου ἐπιτρόπου, ὅστις ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸ ταμεῖον. Δύναται δὲ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζημιῶν παρὰ τῶν λαβόντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1856.

312. Α. Περὶ ἐγκρίσεως τῆς συστάσεως Ἑλλ. ἀτμοπολικῆς ἐταιρίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου καὶ 5 Ὀκτωβρίου 1856 ὑποβληθείσας ἡμῖν δύο ἀναφορὰς τῆς ἐν Ἀθήναις συγκροτηθείσης γεν. συνελεύσεως τῶν καταγραφέντων μετόχων πρὸς σιγηματισμὸν ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς ἀτμοπολικῆς ἐταιρίας, δι' ὧν ἐξαιτεῖται τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐταιρίας ταύτης καὶ τοῦ ψηφισθέντος καὶ ἐπισυνημμένου ἐν τῇ πρώτῃ ἀναφορᾷ κα-

ταστατικοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 1 Σεπτεμβρίου 1856, προσέτι δὲ τὴν ἐγκρίσιν ἡ μετὰ ταῦτα ἐπανεχθείσης παρ' αὐτῆς τροπολογίας εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ καταστατικοῦ τούτου.

Θεωροῦντες τι διὰ τοῦ νόμου ΣΠΑΙ καὶ τοῦ τροποποιήσαντος αὐτὸν ἐν μέλει τελευταίου νόμου ΤΟΘ', ἐπετραπὴ ὡς χρηματισμὸς τοιαύτης ἐταιρίας ἐπὶ τῇ βλαπτικῇ ἐν αὐτοῖς τοῖς νόμοις διαλαμβανόμενων ὥρων.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ συμβιβάζωμεν τὸ γενικὸν συμφέρον μὲ τὸ σ.μ.φ.ερὸν τῆς ἐταιρίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις τῆς ἀνωτέρου Ἑλληνικῆς ἀτμοπολικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλλ. ἀτμοπολ. ἐταιρ. ὡς μετὰ τὴν ἐξέτασιν εἰς αὐτὴν τῆς ἀρξαμένης ἡ ἐπιχειρήσεως ταύτης μετὰ τῶν ἀγορευθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐργαλείων καὶ μηχανῶν τοῦ ἐργοστασίου, τοῦ νεωκείου καὶ τῶν τριῶν ἀτμοπλοίων, παρὰ χωρουμένων ἀπάντων εἰς τὴν ἐταιρίαν ἐπὶ τῇ γενομένῃ δαπάνῃ τῆς προμηθείας αὐτῶν, τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῆς μελιτισεως τῶν.

2. Τὸ ὑποβληθὲν καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας ταύτης ὑπὸ χρονολογίαν 6 Σεπτεμβρίου 1856 καὶ ἡ ὑπενεχθείσα τροπολογία τοῦ ἁρθροῦ 11 ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ἐξῆς τροποποιήσεως.

Α'. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἐδαφίον τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Καταστατικοῦ καταργεῖται διὰ τῶν ἐφεξῆς·

«Σκοπὸς τῆς ἐταιρίας εἶναι ἡ σύστασις καὶ ἡ διατήρησις τακτικῆς συγκοινωνίας, διὰ πάντες τοὺςλάχιστον ἰδιοκτητὰς αὐτῆς ἀτμοπλοίων, μετὰξὺ τῶν παρ' ἡμῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄνευ βλάβης τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσι εἶναι δύναμιν οὐχὶ κατωτέρην τῶν ἐβδομήκοντα ἵππων ἑκάστη θέλουσι φέρει ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ σημαία»

«καὶ οἱ πλοῦργοι καὶ τὰ τρία τέταρτα πτυλάριστον τοῦ πληώματος αὐτῶν θέλουν εἶσθαι ἐξ ὑπηκόων Ἑλλήνων, παρὲς αὐτῶν μηχανικῶν. οἷτινες δύνανται νὰ ἦναι καὶ μὴ ὑπήκοοι Ἕλληνας.»

Β'. Τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται οὕτως «καὶ ἐὰν δὲν εὖρηται αὐτὰς δύνανται νὰ καταφύγῃ εἰς δάνειον πρὸς αὐξήσιν τῶν κεφαλαιῶναυτῇ»

Γ'. Τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς. «Ἡ ἐκδουσίς ἀνωνύμων μετοχῶν διακόπτεται. ἅμα ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν φθάσῃ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκδεδωμένων.»

Δ'. Εἰς τὸ ἐδάφιον πρῶτον τοῦ ἄρθρου 11 ὅπως ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς ἑταιρίας ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἑταιρίας» διὰ τῶν λέξεων «ἐπὶ δώδεκα ἔτη». Τὸ δὲ ἐδάφιον τρίτον τοῦ αὐτοῦ τροποποιηθέντος ἄρθρου ἀντικαθίσταται τροποποιούμενον ὡς ἐφεξῆς «γ'. Ἀτέλειον εἰσαγωγῆς τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς καὶ τῶν πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀπαρτισμὸν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν αὐτῶν καὶ τοῦ ἐργοστασίου καὶ τοῦ ναυπηγείου αὐτῆς προσετι δὲ καὶ τοῦ καταναλισκομένου εἰς ταῦτα ὑλικοῦ πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῆς ἑταιρίας εἰς τὴν ἀτμοπλοικὴν ὑπηρεσίαν.» Καὶ εἰς τὸ ἐδάφιον πέμπτον αἱ λέξεις «τῶν ἐργοστασίων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ ἐργοστασίου» ἀπαλειφομένων τῶν λέξεων «ἡ καὶ τῶν ιδιωτῶν.»

Ε'. Εἰς τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 24 αἱ λέξεις «τῶν ἐργοστασίων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ ἐργοστασίου, τοῦ ναυπηγείου.»

Σ'. Εἰς τὸ ἐδάφιον δεῦτερον τοῦ ἄρθρου 37 αἱ λέξεις «τῶν ἐργοστασίων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τοῦ ἐργοστασίου, τοῦ ναυπηγείου.»

Ζ'. Εἰς τὸ ἄρθρον 39 ἐξαλείφονται αἱ λέξεις «καὶ Ε'» μένει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως «Ἐὰν μετὰ τὰς ἐκπτώσεις α', β', γ', καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 37 καὶ τοῦ ἐλαχίστου εἴδους κτλ.»

Η'. Τὸ ἄρθρον 43 διαγράφεται ὁλοτελῶς ἐκ τοῦ καταστατικοῦ.

3) Περί τῶν λοιπῶν τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΣΠΑ'. θέλουσι γίναι ἀκολουθῶν αἱ προσήκουσαι συμφωνίαι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρ. 1856.

313. 1. Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περί κατασκευῆς προκυμαίας εἰς Σκοπέλου.

ΟΜΟΝ κλπ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον περί κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Σκοπέλου πρὸς κατάρτισιν λιμένος, ἀπερχόμενοι καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περί τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιοματίων τῆς προκυμαίας.

1. Ἡ εἰσπράξις τῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαίας Σκοπέλου ἐπιβέβλημένων φόρων ἐνεργεῖται ὑπὸ πρωτοπικὴν εὐθύνην τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἐκαστοτε κατὰ τὰς ὁρισμένας ἐτοχὰς, καὶ συγχρόνως μὲ τὴν εἰσπραξὶν τῶν δημοσίων φόρων, καὶ καθ' ὅν αὐτοὶ ἤθελον εἰσπράττεσθαι τρόπον, εἴτε δι' ἐνοικίσεως, εἴτε δι' ἀμέσου εἰσπράξεως.

2. Ὁ ὑποτελώνης Σκοπέλου θέλει εἰσπράττει τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις β' δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἰδίου νόμου ἀναφερόμενα τέλη. Οἱ δὲ δημόσιοι εἰσπράκτορες οὗς ἐν τοῖς ἐδαφίοις καὶ γ' ὡς καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἡμροκαμάτων τῶν μὴ ἐργασθέντων προσωπικῶς, διὰ 2 θέλει διδασθαι κατάλογος συντεταγμένος παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰ περὶ τοῦ διατεταγμένα.

Ἄπαντες οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι θέλουσι κρατεῖ διὰ τὴν εἰσπραξὶν τῶν φόρων τούτων ἰδιαιτέρα διπλότυπα βιβλία κατὰ τὸν προσδιορισθόμενον τύπον.

3. Διὰ πᾶσαν γινομένην πληρωμὴν φόρου θέλει ἐκδίδεσθαι παρὰ τοῦ εἰσπράττοντος ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις ἐκ τοῦ κατὰ τὸ προηρούμενον ἄρθρον διπλοτύπου βιβλίου.

4. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸν ἐπαρχικὸν ταμίαν Σκοπέλου, ὅστις ἐκδίδει γραμματικά παραλαβῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «εἰσπράξεις διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαίας κλ. Σκοπέλου» καὶ δὲν δύνανται νὰ συγχυσθῶσι παντάπασι μὲ τὰς δημοσίας εἰσπράξεις.

5. Ὁ ταμίαις ὀφείλει νὰ διευθύνῃ κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ λιμένος σημειώσιν τῶν εἰσπραχθέντων φόρων καθ' ὑπόλογον καὶ κατὰ γραμματίον μ' ὀνομαστικὰς σημειώσεις τῶν πληρωσάντων τοὺς φόρους τῶν.

6. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐγγράφει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων τούτων εἰς τοὺς πρωτοτύπους φορολογικοὺς καταλόγους ἀπέναντι ἐκάστου φορολογουμένου τὸ πληρωθὲν ποσόν, καὶ χρεώνει εἰς τὰ βιβλία τῆς τὸν ταμίαν

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων.

7. Τὰ χρηρητέα ποσοστά εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους ἦν εἰσπραξὶν τῶν φόρων τοῦ λιμένος κλπ. ὑπαλλήλους, ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Μηχανικοῦ ὡς καὶ τὰ ἐξόδα τῆς προκυμαίας κλπ. πληρώνονται παρὰ τοῦ ταμίου Σκοπέλου δι' ἐπιταγῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

8. Αἱ παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ πρέπει νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦλάχιστον τῶν δύο μελῶν, ἐξ ὧν ἡ τοῦ ἐπάρχου Σκοπέλου εἶναι ἀναπόφευκτος.

9. Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται διαλαμβάνουσι τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου Εὐβοίας.

Τὰ δικαιολογητικά ἐγγράφα τῶν ἐξόδων καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν δικαίουχων, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἐπιταγαὶ τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς μένουσιν παρ' αὐτῇ, διὰ νὰ υποβληθῶσιν ἐν καιρῷ μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Σκοπέλου.

10. Αἱ πληρωθεῖσαι ἐπιταγαὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμίου εἰς εἰδικὴν μερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐπιταγαὶ δι' ἐξόδα τῆς προκυμαίας κλπ. Σκοπέλου».

11. Αἱ παρὰ τῶν δικαίουχων ἐξοφλήσεις τῶν ἐπιταγῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

12. Ὁ ταμίαις εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς πέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καταστάσιν τῶν πληρωθεισῶν ἐπιταγῶν αὐτῆς ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ. Συγχρόνως δὲ διευθύνει εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον τὰ γεγραμμένα παραλαβῆς καὶ τὰς ἐξοφληθείσας ἐπιταγὰς αὐτῇ.

13. Ὑδραμία δαπάνη γίνεται ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου Εὐβοίας.

14. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ δῆμος Σκοπέλου ἤθελε δανειθῇ παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ παρ' ἄλλου δανειστικοῦ καταστήματος κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἐκδίδει ἐπιταγὰς ἐπὶ τοῦ ταμείου διὰ τὴν περιοδικὴν πληρωμὴν εἰς τὸν δανειστήν τῶν συμφωνηθεισῶν δόσεων ἐκ τῶν εἰσπραξέων τῆς προκυμαίας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περί τῶν χρεῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

15. Τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπηρετοῦσιν ἀμισθί, προσφέροντα εἰς τὸν δῆμόν των ὑπηρεσίαν, τὴν ὅπῃ ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν δεόντως.

16. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐφορεύει ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἐπιπροθέμου εἰσπράξεως τῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαίας ἐπιβεβλημένων φόρων, καὶ ἐπιτηρεῖ ἐκ τοῦ σύνεργου τὰ τῇ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἰδίως δὲ φροντίζει περὶ τῶν ἐξῆς.

α. Κρατεῖ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων καὶ πρακτικῶν τῆς ἐν ᾧ καταχωροῦνται ὅλαι αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς.

β. Κρατεῖ βιβλίον καθημερινὸν καὶ καθολικόν, εἰς ᾧ ἐγγράφει λεπτομερῶς ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωὰς, καὶ κρατεῖ ἐν αὐτοῖς μερίδα τοῦ ταμείου, τὸ ὅποιον χρεώνει ἀφ' ἐνὸς μὲ τὰ κατατιθέμενα ἐν αὐτῷ χρήματα τοῦ λιμένος, πιστώνει δ' ἀφ' ἑτέρου μὲ τὰς πληρωθείσας ἐπιταγὰς τῆς.

γ. Εἰς ἐλέγχει κατὰ μῆνα τὰς ἐκ τῶν

φόρων εισπράξεις. Γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ταμίαν καὶ τὸν ὑποτελώνην τὰς παρατηρηθείσας διαφορὰς ἢ ἐλ. εἴψει., προκλιούσα τὴν διόρθωσιν των, αναφέρει δὲ περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων διὰ τοῦ νομάρχου Εὐδοίας.

δ'. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων χρηματικῶν μέσων προτείνει τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκτελεσθησόμενας ἐργασίας κατὰ τὸ ἐγκριθέναι σχέδιον, καὶ προκαλεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

ε'. Ἐνεργεῖ τὴν διὰ δημ. πράξις ἐπὶ μειοληψία παραχώρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διὰ τὸ ἔτος ἐγκεκριμένων ἔργων, ὑποβάλλουσα τὸ ἀπ. τέλοςμα εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

ς'. Οὐδεμία δαπάνη ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ ἢ ἐπιτροπὴ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου. ἐν περιπτώσει ὅμως ἐπικειμένης καὶ προφανοῦς ζημίας ἔνεκα ἀναβολῆς μικρὰς τινος ἐπισκευῆς ἢ ἐργασίας, ἢ ἐπιτροπὴ διατάσσει μὲν αὐτὴν, ἀναφέρει δ' ἀμέσως ἐξαίτουμένην πρὸς τοῦ νομάρχου καὶ τῆς ἐκτάκτου ταύτης δαπάνης τὴν ἐγκρίσιν.

ζ'. Ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας, καὶ φροντίζει ἵνα μὴ ἴνηται παράλειψις τι τῶν συμφωνηθέντων παρὰ τοῦ ἐργολάου. Ἀνάγκης δὲ ὑπαρχούσης προκαλεῖ ὅλα τὰ πρὸς περιστολὴν τῶν καταχρήσεων ἀπαιτούμενα μέτρα.

η'. Ὑποβάλλει ἐκάστοτε τὰς καταστάσεις καὶ τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα πάσης τετελεσμένης ἐργασίας, ἀγορᾶς ὑλικοῦ ἢ ἄλλης ἐγκεκριμένης δαπάνης, καὶ προκαλεῖ τὰς ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐργολάβων ἢ ἄλλων δικαιούχων ἐγκρίσεις τοῦ νομάρχου.

θ'. Κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον τῶν πρὸς πληρωμὴν ἐκδιδ. μινών ἐπιταγῶν τῆς.

ι. Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς προκυμαίας Σκοπέλου ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ δήμου Σκοπέλου. Ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ διευθύνει εἰς τὸ συμβούλιον τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῆς γενομένης διαχειρίσεως συνυδευμένον μετὰ

στελέχη τῶν ἐπιταγῶν, ἔχουσιν πρόσηρημένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἀρθρ. 9 δικαιολογητικά ἔγγραφα καὶ μετὰ τὰς καταστάσεις τοῦ ταμίου. Συγγρόνως δὲ διευθύνει ἀντίγραφον τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸν νομάρχην.

ια'. Ἐπιμελεῖται ἐκ παντὸς τρόπου τὴν ἀκεραίαν εἰσπραξίν καὶ διαχειρίσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς προκυμαίας, καὶ διεκδικεῖ διὰ παντὸς νομίμου μέσου τὰ συμφέροντα αὐτοῦ παρὰ τρίτου προσβαλλόμενα.

ιβ'. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ φροντίζει περὶ πάντων, δίδει λόγον, καὶ ἀνταποκρίνεται περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν εἰς αὐτὴν ἀνατεθειμένην ὑπηρεσίαν μετὰ τοῦ νομάρχου Εὐδοίας καὶ μετὰ τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου.

ιγ'. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὑποβάλλει διὰ τοῦ νομάρχου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων κατὰστασιν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

Ἀθῆναι τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1856

314. Α. Περὶ εὐθυγράμμησεως τῆς ὁδοῦ Πλούτωνος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομε.

Ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν τῆς ὁδοῦ Πλούτωνος, καὶ τῆς ἀπὸ ταύτης πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἀγοῆσης παρόδου κατὰ τὸ συνυποβληθὲν καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν διάγραμμα.

Ἀθῆναι τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1856.

315. Α. Περὶ κανονισμοῦ τῶν τοῦ φαρμακευικοῦ σχολείου μαθητῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 44 (26) Ἀπριλίου 1847 βασιλικὸν διάταγμα, περὶ συστάσεως τοῦ ἐπωνύμου ἡμῶν Πανεπιστημίου. Τὸ περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου διάταγμα 4 (16) Μαΐου 1843 τὸν ὑποβληθέντα ἡμῖν κανονισμὸν τῆς τοῦ Πανεπιστημίου

μίου Σχολῆς, περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ τῶν σπουδῶν τῶν τοῦ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου μαθητῶν, καὶ τὴν τοῦ ἱατροσυνηδρείου γνωμοδότησιν ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Εκπαιδεύσεως, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

1. ἵνα γαίη τις δεκτός ὡς μαθητὴς τοῦ ἐν τῷ Ὁθωνεῖῳ Πανεπιστημίῳ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου, ἀπαιτεῖται ν' ἀποδείξῃ διὰ μαρτυρικῶν, ὅτι ἔχει συμπληρωμένην 18 τοῦλάχιστον ἐτῶν ἡλικίαν, καὶ ὅτι διήλθε σπουδαζῶν τρεῖς Βασιλικοῦ Γυμνασίου τάξεις, ὥστε ἀπέκτησεν ἱκανὰς γνώσεις τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς Λατινικῆς, τῶν μαθηματικῶν, τῆς γεωγραφίας καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῶν παραδιδόμενων ἐν αὐταῖς.

2. Ἐφοδιασθεὶς μετὰ ἐνδεικτικοῦ ὑπογεγραμμένου παρὰ τε τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τῶν λοιπῶν Καθηγητῶν τοῦ ἐν ᾧ ἐσπούδασε Γυμνασίου, ὅτι διήλθε τὰς σπουδὰς τῶν τριῶν αὐτοῦ τάξεων καὶ ὅτι ἐξετασθεὶς, ἐκρίθη ἄξιος προβιδιασμοῦ καὶ εἰς τὴν τετάρτην, ἀπαιτεῖται νὰ προσέλθῃ πρὸς φαρμακευτικὴν ἀσκήσιν εἰς φαρμακεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ δι' ὑθύνῃται ὑπὸ φαρμακοποιοῦ σπουδᾶσαντος εἰς Πανεπιστήμιον, καὶ λαβόντος Πτυχίον παρ' αὐτοῦ καὶ ἄδειαν παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἱατροσυνηδρείου.

3. Ἀπαιτεῖται δὲ ἐπὶ δύο ὅλα ἔτη καὶ ἀδιαλείπτως νὰ μείνῃ ἀσκούμενος ἐν τοιούτῳ, ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντι φαρμακείῳ, ὅπως ἀρκούντως ἡσκηθῇ ἐν τῇ πρακτικῇ φαρμακευτικῇ. Ὅσάκις δὲ μεταβαίνει ἀπὸ φαρμακείου εἰς φαρμακεῖον, χρεώσται νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ, παρ' ᾧ ἐμαθήτευεν, ἀποδεικτικὸν περὶ τοῦ χρόνου τῆς παρ' αὐτῷ μαθητείας του, καὶ νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως περὶ τῆς μεταβάσεώς του ταύτης τὴν τε διοικητικὴν ἀρχὴν καὶ τὸν ἱατρὸν τοῦ νόμου ἢ τὸν τῆς ἐπαρχίας, καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν ἐνδεικτικὸν περὶ τοῦ πότε μετέβη πρὸς ἀσκήσιν εἰς τὸ ἄλλο φαρμακεῖον, ζήτων παρ' αὐτῶν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ ἐν-

δεικτικοῦ, ὅπερ ἔλαβε παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ, παρ' ᾧ τέως ἐμαθήτευεν.

4. Ὁ δὲ φαρμακοποιός, ὁ δεχόμενος νέον ἔχοντα τὸ τε ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὁρισθέν ἐνδεικτικὸν Βασιλικοῦ Γυμνασίου καὶ τὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ, παρ' ᾧ τυχὸν διετέλεσεν ἄχρι τοῦδε ἀσκούμενος, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν καὶ τὸν ἱατρὸν τοῦ νόμου ἢ τὸν τῆς ἐπαρχίας, οἵτινες ὀφείλουσι πάλιν νὰ σημειώσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ τὸν χρόνον τῆς εἰς τὸ φαρμακεῖον παραδοχῆς αὐτοῦ ἀποπερατώσαντος δὲ τοῦ μαθητοῦ τὴν ὅλην ἐν φαρμακείῳ διευπαιδύσασιν, ἐπικυρώσει τὸ παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ ἐκδιδόμενον περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἀσκήσεως ἐνδεικτικόν. Ὁμοίως δὲ ἐπικυρωμένον παρ' αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ ᾔνχι καὶ τὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ ἐνδεικτικόν, ὅπερ λαμβάνει ὁ ἀσκούμενος, ὅταν μεταβαίνει ἀπὸ τοῦ φαρμακείου αὐτοῦ εἰς ἕτερον.

5. Οἱ φαρμακοποιοὶ δὲ, οἱ δεχόμενοι εἰς τὰ φαρμακεία αὐτῶν, μαθητὰς, εἰναι ὑπόχρεοι κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖς μαθητείαν νὰ ἐξασκῶσιν αὐτοὺς ἐν πάσαις ταῖς χημικοφαρμακευτικαῖς σκευαίαις, ἵνα ὄντως ἡσκημένοι ἐν αὐταῖς εἰσέρχωνται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον πρὸς ἀκρόασιν τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένων μαθημάτων.

6. Ὁ βυυλόμενος νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μαθητῶν τοῦ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου σφραγίσσεται περὶ τούτου πρὸς τὸν Πρύτανην τοῦ Ὁθωνεῖου Πανεπιστημίου, ἐγκλησάμενος ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτοῦ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο ἐνδεικτικά, τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὁρισθέντα. Ὁ δὲ πρὸς τὸν Πρύτανην τοῦ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου Κοσμητὴρ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, πρὸς τὸν παραπέμπει ὁ Πρύτανης τὴν ἀναφορὰν τοῦ μαθητιῶνος μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐνδεικτικῶν, ἀφοῦ ἐστάσῃ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τὴν ἐγγραφὴν, καὶ εὖρῃ αὐτὰ νομίμως ἔχοντα, συγκαλεῖ τότε τοὺς συνιστῶντας τὸ Σχολεῖον Καθηγητὰς, οἵτινες, καθυποβάλλοντες τὸν θέλοντα νὰ ἐγγραφῇ εἰς ἐξέτασιν ἐν ταῖς φαρμακευτικαῖς ἐργασίαις, ἐ-

δε, ἐὰν κρίνωσιν ἀναγκαῖον, καὶ ἐν τοῖς μαθηματικῶν τῶν τριῶν τῶν Βασιλικῶν Γυμνασίων τάξεσιν, ἀποφασίζουσι κατὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας περὶ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ, ἢ μὴ, εἰς τὸ τοῦ Σχολείου μητρώον.

7. Ἡ ἐγγραφή γίνεται μόνον κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ χειμερινοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἐξαμήνου, ὅτε συνήθως γίνεται καὶ ἐναρξίς τῶν ἀποτελούντων τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς μαθημάτων· ἂν δὲ τυχὸν ἐγγραφῇ ὁ μαθητὴς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θερινοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἐξαμήνου, τοῦτο δὲν λογίζεται εἰς τὴν τριετίαν, ἀλλὰ θεωρεῖται ἀπλῶς ὡς συντελοῦν πρὸς τελειοτέραν αὐτοῦ ἐκπαίδευσιν.

8. Ἡ δὲ σπουδὴ τῶν μαθημάτων τῆς φαρμακευτικῆς διαρκεῖ τριετίαν ὅλην· ἐκτὸς δὲ τῶν κυρίων αὐτῆς μαθημάτων ὑποχρεοῦνται οἱ σπουδάζοντες αὐτὴν νὰ ἀκροῶνται καὶ γενικῆς ἱστορίας καὶ κατωτέρων μαθηματικῶν, ἐκ δὲ τῶν φιλοσοφικῶν, τῆς ἀνθρωπολογίας, τῆς ψυχολογίας, τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς.

9. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τριετῶν αὐτοῦ σπουδῶν, ἀφοῦ ζητήσῃ δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν Κοσμητορὰ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, ἐξετάζεται ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς ὁ μαθητεύσας ὑπὸ τῶν συνιστάντων το Φαρμακευτικὸν Σχολεῖον καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὰ μαθήματα τὰ ἀποτελοῦντα τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς, καὶ ἐπιζόμενα ὑπὸ τοῦ τῆς 4 (16) Μαΐου 1843 ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ διατάγματος, ὑπερκαθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ μαθήματα ταῦτα, μένει ἐν ἰσχύϊ.

10. Εὐδοκιμήσας δὲ ἐν ταῖς ἐξετάσεσι ταύταις καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου πτυχίον, εἴτε μὲ τὸν βαθμὸν Καλῶς, εἴτε μὲ τὸν Ἀριστα, ὑποχρεοῦται μετὰ τοῦτο νὰ προσέλθῃ εἰς ἓν τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ (ἀδεία ὅμως τοῦ Βασιλικοῦ Ἱατροσυνεδρίου) εἰς ἓν τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ φαρμακείων, ὅπως ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον ἀσκηθῇ ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἓτι ἔτος, μάθῃ δὲ καὶ τὰ τῆς διευ-
θύνσεως τοῦ φαρμακείου· παρελθόντος δὲ

καὶ τούτου τοῦ ἔτους τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως, ἐξετάζεται τελευταῖον καὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ὅπως λάβῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀδείαν πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ.

11. Οἱ ἐξῶθεν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐρχόμενοι ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐγγραφῶσι μαθηταὶ τοῦ Φαρμακευτικοῦ Σχολείου, α) νὰ προσέλθωσιν εἰς ἓν τῶν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ Βασιλικῶν Γυμνασίων καὶ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 1 καὶ 2 ὀριζόμενα· β') νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ περὶ τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως ἐν τῷ 3 ἀρθρῷ ὀριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρ. 1856.

316. Δ. Περί διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπιμελουμένης τὰς περὶ τῶν πόρων διὰ τὰ ἱερατικά σχολεῖα Ἐπιτροπῆς, καὶ περὶ τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ 8 ἀρθρον τοῦ ΤΕΣ' νόμου· Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσαν ἐπιτροπὴν συνιστῶσι τὰ ἐξῆς μέλη.

α) Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὃς καὶ προεδρεῖ τῆς Ἐπιτροπῆς.

β') Ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Βασιλικὸς ἐπίτροπος· καὶ

γ') Ὁ ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ἰπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Τμηματάρχης τοῦ Α'. Τμήματος.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα, ἢ ἄλλως κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναπληρῶν αὐτὸν κατὰ τὸ Γ'. ἀρθρον τοῦ ΣΑ' νόμου συνοδικὸς σύνοδρος.

2. Καθήμενον τῆς ἐπιτροπῆς εἰσὶ τὰ ἐξῆς·

α) Φροντίζει περὶ πάντων ὅσα τεί-

νουσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν αὐξή-
σιν τῶν διὰ τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα προ-
διωρισμένων εἰδικῶν πόρων, καὶ ἀλληλο-
γραφῇ περὶ τούτου τε καὶ περὶ πάσης
ἐν γένει ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὴν ὑ-
πηρεσίαν τῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν.

6') Παραλαμβάνει τὰ ὑπὸ τῶν ἐφο-
ρευτικῶν Ἐπιτροπῶν συναγόμενα, καὶ διὰ
τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπο-
στελλόμενα πρὸς αὐτὴν χρήματα· καὶ ἐ-
πιμελεῖται τῆς ἐντόκου καταθέσεώς των.

γ') Κρατεῖ τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία λη-
ψοδοσίας, ἐν αἷς ἐγγράφει διακεκριμένως
τὰς συνεισφοράς, δωρεὰς ἢ κληροδοτήμα-
τα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀναλώματα διὰ
τὴν συντήρησιν τῶν ἱερατικῶν Σχολείων.

δ') Συντάσσει κατ' ἔτος ἐκ τῶν εἰδι-
κῶν προϋπολογισμῶν τῶν κατὰ μέρος ἐ-
φορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τὸν γενικὸν προϋ-
πολογισμόν τῶν ἐνιαυσίων δαπανῶν διὰ
τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα, καὶ ὑποβάλλει αὐ-
τὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου· καὶ
ε) Ζητεῖ καὶ λαμβάνει κατὰ μῆνα, ἐγκρί-
σει τοῦ Ὑπουργείου, τὰ χρήματα, ὅσα ἀ-
παιτοῦνται διὰ τὰς μηνιαίας δαπάνας αὐ-
τῶν τῶν Σχολείων.

3. Αἱ εἰσπράξεις τῶν κατὰ τὸ 7 ἄρθρ.
τοῦ νόμου ταμειουμένων εἰδικῶν πόρων,
ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων, ἐκδιδομένων
παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπαφιεμένων εἰς
ἐκαστὸν τῶν συνεισφερόντων.

Τὸ στέλεχος τῶν διπλοτύπων τηρεῖται
παρ' αὐτῇ τῇ Ἐπιτροπῇ.

4. Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ-
πληροῖ ἔργα ταμίου αὐτῆς· οὗτος κρατεῖ
ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τὰ κατὰ τὸν § 4 τοῦ 2
ἄρθρου λαμβανόμενα ἐκ τῆς Τραπεζῆς
χρήματα καὶ δι' αὐτῶν κάμνει τακτικῶς
τὰς πληρωμὰς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

5. Πᾶσα πληρωμὴ τῶν διὰ τὰ ἱερα-
τικὰ Σχολεῖα δαπανῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ χρη-
ματικῷ ἐντάλλματι, ἐκδεδομένῳ κατὰ τοὺς
νομίμους λογιστικούς τύπους, ἐξηγοῦνται
τὸ εἶδος τῆς δαπάνης κατὰ τὰς διαιρέσεις
τοῦ ἐγκριθέντος ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ,
καὶ φέροντι προσσηρημένα τὰ ἀπαιτού-

μενα δικαιολογητικὰ ἐγγραφα.

Τὰ ἐντάλλματα ταῦτα ὑπογράφονται
παρὰ τοῦ Προέδρου, καὶ παρὰ τοῦ ἐτέρου
μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἐλεγκτοῦ, καὶ
ἐξοφλοῦνται ἀπὸ τῶν πληρωνόμενων. Χρὴ-
σιμεύουσι δὲ ἐν τῇ ἐξελέξει τῆς ἐνιαυ-
τίας διαχειρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς
δικαιολόγησιν τῶν δαπανῶν κατὰ τὸ
ἄρθρον τοῦ νόμου.

6. Τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῶν συ-
νεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει κανονί-
σει ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησι-
στικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.
Ἀθήνησι τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1856.

317. Δ. Περί τῆς στολῆς τῶν ναυτικῶν ὑπαλλή-
λων, τῶν ἐχόντων ἀξίωματικὸν χαρακτῆρα.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ στολὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀξιωμα-
τικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ θέλει εἶσθαι ὁμο-
μετὴν τὴν στολὴν τῶν μαχίμων· θέλει
διαφέρει μόνον κατὰ τὸ περιλαίμιον τοῦ
ἱματίου των, τὸ ὅποιον θέλει εἶσθαι ἐξ ὑ-
γίνου βούχου· πρὸς τοῦτοις δὲ ἀντὶ τῶν
χρυσῶν σειριτίων καὶ τῶν κυτρίνων κορ-
βίων οἱ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ θέλου-
σιν εἶσθαι ἀργυρᾶ καὶ κομβία λευκά.

2. Τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν βαθμῶν
τῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν θέλουσι
εἶσθαι ὅμοια πρὸς τὰ τῶν ἀντιστοίχων
μαχίμων ἀξιωματικῶν· ὅθεν

α) Οἱ ἀρχιφροντισταὶ θέλουσι φέρε-
τε διακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἀντιπλοιάρχου.
Οἱ φροντισταὶ τὰ τοῦ πλωτάρχου. γ' ὁ
ὑποφροντισταὶ τὰ τοῦ ὑποπλοιάρχου.

Οἱ ἀνθυποφροντισταὶ τὰ τοῦ ἀνθυποπλο-
ιάρχου. ε) Οἱ λογισταὶ τὰ τοῦ δοκίμου.

3. Οἱ ἐν τοῖς § 4 α' β' γ' δ' τοῦ ἀνα-
τέρω ἄρθρου 2 ἀναφερόμενοι ἀξιωματικοὶ
ἀντὶ τῶν ἀργυρῶν ἐξ ἐλάσματος πεντε-
κτίνων ἀστέρων, θέλουσι φέρε-
τε ἐπὶ τοῦ περιλαίμιου ἀστέρας ἰσαριθμούς μὲν καὶ ὁ-
μοίους, ἀλλὰ χρυσοὺς κεντητούς.

4. Οἱ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ θέλου-
σιν εἶσθαι ἐπωμίδας ἀργυρᾶς ἀνευ χρυσοῦ
ἐχούσας τὰς αὐτὰς διαστάσεις τῶν ἐπωμίδων
τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν· ἐπὶ τῇ

πλακάς δὲ ἐκτέρας τῶν ἐπωμίδων τῶν ἀρχιφροντιστῶν καὶ φροντιστῶν τίθεται ἀγκυρα χρυσοκέντητος τὰς αὐτὰς διαστάσεις ἔχουσα τῆς ἐπὶ τῶν ἐπωμίδων τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν.

5. Ὁ πῖλος καὶ ὁ ζωστήρ τῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν εἰσὶ καθ' ὅλα ὅμοια μετὰ τῶν μαχίμων, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἀντὶ τῶν χρυτῶν κοσμημάτων, ὁ πῖλος αὐτῶν θέλει ἔχει κοσμήματα ἀργυρᾶ, ὁ δὲ ζωστήρ σκευὴν ἀργυροειδῆ.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ φέρουσι ξίφος καθ' ὅλα ὅμοιον μετὰ τῶν μαχίμων.

6. Οἱ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ δὲν φέρουσι ζώνην.

7. Διὰ τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν οἱ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ φέρουσι πιλίσκον, ὅμοιον τῷ τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν, κοσμημένον ὅμως μετὰ σερίτιον ἀργυροῦν ἀντὶ χρυσοῦν.

8. Ἡ στολὴ τῶν ἱατρῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ εἶναι ὅμοια τῶν ὁμοιοβάθμων αὐτοῖς οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν, ἀντὶ δὲ τοῦ ὑγίνου περιλαχίμιον φέρουσι περιλαχίμιον, ὅμοιον κατὰ χρῶμα μετὰ τῶν ἱατρῶν τοῦ Β. στρατοῦ.

9. Ἡ στολὴ τῶν νυπηγῶν εἶναι ἐπίσης ὅμοια τῇ τῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἀντὶ ὑγίνου περιλαχίμιον φέρουσιν οὗτοι περιλαχίμιον ὁμοιόχρουν μετὰ τὸ ἱμάτιόν των.

10. Ἄπαται αἱ περὶ ἱλατισμοῦ τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ προγενέστεραι διατάξεις καταργοῦνται.

Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρ. 1856.

318. Α. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ζώνης τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἰπ' ὅσων ἔχοντες τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΤΝΗ' νόμου, περὶ τῆς ἐν ταῖς πόλεσι κατασκευῆς πεζοδρομίων, ὑπονόμων κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

4) Ἡ ζώνη τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐκτε-

νεται πρὸς βορρᾶν μέχρι Πατησίων, τοῦτέστι μέχρι τοῦ πρὸ αὐτῶν ὑπάρχοντος βρύματος τοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως Κυψελίου κατερχομένου. Πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ ἡμισείως περίπου τῆς ἀποστάσεως ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἀμπελοκήπους. Πρὸς μεσημβρίαν μέχρι τοῦ Ἰλισσοῦ. Πρὸς δυσμὰς μέχρι τοῦ ναϊδίου τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σεπολίων.

2) Τὸ οὕτω προσδιοριζόμενον ἐξωτερικὸν ὄριον τῆς ζώνης διατέμνεται τὰς γύρωθεν τῆς πόλεως λεωφόρους ὡς ἐφεξῆς,

Τὴν μὲν Καλλιδικὴν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν Πατησίων ὑπαρχούσης γεφύρας παρὰ τῇ ἀγροτικῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Κ. Λεβίδου εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ὁρίου τῆς πόλεως κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ αὐτῆς σχέδιον Β. πήχεων 1400.

Τὴν δὲ λεωφόρον Κηφισοῦς ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῇ κειμένου ναϊδίου τοῦ Σωτήρος ἐπὶ ἀποστάσεως 1200 Β. πήχεων.

Τὴν δὲ λεωφόρον Φαλήρου ἐπὶ τῆς συναντήσεώς της μετὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμὸν εἰς ἀπόστασιν 4012 Β. πήχεων.

Τὴν δὲ Πειραικὴν ἐπὶ τοῦ πλατέως φρέατος εἰς ἀπόστασιν 1500 Β. πήχεων.

Τὴν δὲ λεωφόρον Σεπολίων ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῇ ναϊδίου τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐπὶ ἀποστάσεως 1000 Β. πήχεων, καὶ

Τὴν λεωφόρον Ἐλευσίνος ἐπὶ τῆς γεφύρας τῆς μετὰ τὸν Βοτχνικὸν κήπον ὑπαρχούσης ἐπὶ ἀποστάσεως 1500 Β. πήχ.

Αἱ ἀνωτέρω ἀποστάσεις ἄρχονται ἀπὸ τῶν ἀντιστοιχοῦσων τελευταίων οἰκοδομικῶν γραμμῶν κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ τῶν ἀνωτέρω σημείων, ἐν οἷς τὸ ἐξωτερικὸν ὄριον τῆς ζώνης διατέμνεται τὰς λεωφόρους, τὸ ὄριον τοῦτο διέρχεται κατὰ γραμμὴν καμπύλην, ἥτις δὲν θέλει ἀπέχει τῆς πρὸς αὐτὴν τελευταίας οἰκοδομικῆς γραμμῆς οὔτε περισσύτερον τοῦ ἀπωτέρου οὔτ' ὀλιγώτερον τοῦ ἐγγυτέρου.

Ἀθήνησι τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1856.

319. Ν. Τ. Α. Ἀστυκός Ἑλληνικός Νόμος-
ΟΘΩΝ κλπ.

Περὶ τῆς δημοσιεύσεως, τῶν ἀποτελεσμάτων,
καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων
ἐν γένει.

1. Οἱ νόμοι ἔχουσιν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν, ἅμα δημοσιευθῶσι· θεωροῦνται δὲ δημοσιευμένοι ἐν μὲν τοῖς δήμοις τῶν πρωτευουσῶν τῶν νομῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ νομαρχεῖῳ ἢ ἐν τῷ ἐπαρχεῖῳ τοιχοκολλήσεως τοῦ περιέχοντος αὐτοὺς φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς δήμοις τοῦ βασιλείου, μετὰ μίαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ δημαρχεῖῳ τοιχοκολλήσεως αὐτοῦ.

Περὶ τῶν εἰρημένων τοιχοκολλήσεων συντάσσονται ἐκθέσεις, ὑπογραφόμεναι παρὰ τοῦ νομάρχου, ἢ τοῦ ἐπαρχου, ἢ τοῦ δημάρχου· τεσσαράκοντα δὲ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐν τῷ νομαρχεῖῳ τῆς πρωτευούσης τοιχοκολλήσεως τοῦ δημοσιεύοντος τὸν νόμον φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ἐν τινι δήμῳ τοῦ Κράτους δὲν ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος· ἡ δὲ ἐκθεσις τῆς ἐν τῷ νομαρχεῖῳ τῆς πρωτευούσης τοιχοκολλήσεως καταχωρεῖται ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ νόμος ὀρίζει περὶ τοῦ μέλλοντος μόνον, καὶ δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν· διατηρεῖ δὲ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, ἐν ὅσῳ ἕτερος νόμος δὲν καταργήσῃ αὐτὸν ῥητῶς ἢ σιωπηρῶς.

3. Οἱ τὴν δημοσίαν τάξιν ἀφορῶντες νόμοι ὑποχρεοῦσι πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι.

4. Οἱ νόμοι, οἱ περὶ ἱκανότητος πρὸς κτῆσιν δικαιωμάτων ἢ πρὸς ἐπιχειρήσιν νομικῶν πράξεων, διέπουσι τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οἱ ἀλλοδαποὶ διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τῆς ἱκανότητος ταύτης νόμων τῆς πολιτείας, εἰς ἣν ἀνήκουσιν· ἀλλ' ἐπὶ τῶν μεταξὺ ἀλλοδαπῶν καὶ Ἑλλήνων ἐν Ἑλλάδι συνισταμένων ἐνοχῶν, οἱ ἀλλοδαποὶ, οἱ ἔχοντες τὴν κατὰ τὸν ἑλληνικὸν νόμον, πρὸς σύστασιν αὐτῶν. ἀπαιτουμένην ἱκα-

νότητα, λογίζονται ἱκανοί, ἂν καὶ κατὰ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος τῶν ἤθελον θεωρεῖσθαι ἀνίκανοι.

Ὁ γάμος, αἱ μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων σχέσεις, ἡ ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία ρυθμίζονται, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντα Ἕλληνα, ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων· αἱ αὐταὶ δὲ σχέσεις τοῦ ἀλλοδαποῦ, ὑπὸ τῶν νόμων τῆς πολιτείας, εἰς ἣν ἀνήκει.

5. Ἡ νομὴ, ἡ κυριότης, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς ἀποσπώμενα ἀπόλυτα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων κινήτων ἢ ἀκινήτων, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν νόμων.

Ἡ ἐκ διαθήκης ἢ ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ διέπεται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς πολιτείας, εἰς ἣν ἀνήκει· ὁ κληρονομούμενος, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι, τὰ ὅποια ὡς πρὸς τοῦτο διέπονται ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου.

6. Αἱ ἐνοχαὶ ρυθμίζονται ὡς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, κατὰ τὴν ῥητὴν ἢ σιωπηρὰ θέλῃσιν τῶν ἐνεχομένων, πρόκειται νὰ ἐκτεσθῶσι, ἐκτὸς ἂν ὥρισαν οὗτοι τὸν νόμον, εἰς ᾧ θέλουσι νὰ υποβληθῶσιν.

Αἱ ἐξ ἀδικημάτων ὥπως ἐνοχαὶ διέπονται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου.

7. Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐπιχειρούμεναι νομικαὶ πράξεις ἔχουσι κατὰ τὸν τύπον αὐτῶν κύρος ἐν Ἑλλάδι, καταρτιζόμεναι εἴτε κατὰ τὴν ἑλληνικὴν νομὴν, εἴτε κατὰ τὰς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν ἰσχυούσας διατυπώσεις.

8. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὑπὸ ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἀλλοδαποὶ νόμοι. ἀντιβαίνοντες εἰς ἡμεδαποὺς νόμους τῆς δημοσίας τάξεως, ἢ ἀφορῶντες θεσμοθεσίας μὴ ἀναγνωριζομένας ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ προσώπων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀπολαύσεως, ἀποβολῆς, καὶ ἀνακτα-
σεως τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀπολαύσεως τῶν ἀστυκῶν
δικαιωμάτων.

9. Ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς τῶν πολιτικῶν, ἅτινα ἀποκτῶνται καὶ διατηροῦνται μόνον κατὰ τὸ δημόσιον δίκαιον.

10. Πᾶς Ἕλλην ἀπολαύει ἀπάντων τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων.

11. Τὸ κυφορούμενον λογιζέται γεννηθὲν, ὡς πρὸς τὰ εἰς αὐτὸ ἐπαγόμενα ἀστυκὰ δικαιώματα, ἂν τεχθῇ ζῶν ἐν ἀμφιβολίᾳ δὲ, ἂν ἐγεννήθῃ ζῶν ἢ νεκρὸν, ὑποτίθεται τὸ πρῶτον.

12. Τὰ κατὰ τὸν νόμον συνεστηκότα νομικὰ πρόσωπα, ἀπολαύουσι τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, καθόσον δὲν τροποποιούσι τὴν ἀπόλαυσιν αὐτῶν ἰδιαιτέροι νόμοι.

13. Ὁ ἀλλοδαπὸς ἀπολαύει ἐπίσης ἐν Ἑλλάδι τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, ἐκτὸς ἂν νόμοι τοῦ κράτους, μὴ τροποποιούμενοι διὰ συνθηκῶν, ἀπαδίδωσιν ἀστυκὸν τι δικαίωμα εἰς μόνους τοὺς ἡμεδαποὺς.

14. Ἕλλην εἶναι·

α.) Ὁ ἐξ Ἑλληνος πατρὸς γεννηθεὶς·
β.) Ὁ ἐξ Ἑλληνίδος καὶ ἐκ πατρὸς μὴ νομίμου· γ.) Ὁ ἐξ ἀδελφῶν πατρὸς καὶ μητρὸς ἐν Ἑλλάδι γεννηθεὶς· δ.) Ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς μητρὸς καὶ ἐκ μὴ νομίμου πατρὸς Ἕλληνας γεννηθεὶς, ἂν νομίμως ἀναγνωρισθῇ ὑπ' αὐτοῦ.

15. Ὁ ἀλλοδαπὸς, ὃ κατὰ τὸν νόμον τῆς πολιτείας, εἰς ἣν ἀνήκει, ἐνήλικος, γίνεσθαι Ἕλλην διὰ πολιτογραφήσεως.

Πᾶς δὲ ὃ θέλων νὰ πολιτογραφηθῇ, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου θέλησίν του εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του, καὶ μετὰ τὴν δέλωσιν νὰ κατοικήσῃ ἐν Ἑλλάδι, ἂν μὲν ᾦναι ὁμογενὴς ἐπὶ δύο, ἂν δὲ ᾦναι ἀλλογενὴς ἐπὶ τρία ἔτη· μετὰ παρέλευσιν δὲ τῶν προθεσμιῶν τούτων, καὶ πιστοποιήσαντος τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, ὅτι δὲν ὑπέπεσεν εἰς κηκύρημα ἢ πλημμέλημα, ἐκ τῶν διαλαβιζανόμενων εἰς τὸ 22

ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου τὸν ὄρκον τοῦ Ἑλλήνος.

16. Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν πρὸς πολιτογραφίαν ἐγκατασταθέντα ἄλλοδαπὸν πλήρη τὴν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πρὸς πολιτογραφίαν ἀπαιτουμένου χρόνου ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἄπασαι αἱ νομικαὶ σχέσεις αὐτοῦ ρυθμίζονται κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους.

17. Τὰ γεννηθέντα τέκνα πρὸ τῆς παρὶ πολιτογραφήσεως δηλώσεως καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἤδη πολιτογραφηθέντος μένουσιν ἀλλοδαποί· ἂν δὲ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πολιτογραφήσεως ἡ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ᾦσαν ἀνήλικοι, δύνανται ν' ἀποκτήσωσι τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα, εἰάν, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνταξιοποίησός των, δηλώσωσι τὴν περὶ τούτου θέλησίν των εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ θέλωσι νὰ καταστήσωσι τὴν κατοικίαν των, κατοικήσωσιν ἐν Ἑλλάδι, καὶ δώσωσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου τὸν ὄρκον τοῦ Ἑλλήνος.

18. Τὰ ἐν τῇ διετίᾳ ἢ τριετίᾳ γεννώμενα τέκνα τῶν ἐν τῷ 15 ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθίστανται Ἕλληνες διὰ τῆς πολιτογραφήσεως τοῦ πατρὸς.

19. Ὁ ἐξ Ἑλληνίδος καὶ μὴ νομίμου πατρὸς ἀλλοδαποῦ γεννηθεὶς, ἀναγνωρισθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὃ ἐν Ἑλλάδι ἐξ ἀλλοδαποῦ γεννηθεὶς, δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 17 ἄρθρου.

20. Ὁ ἐκ γονέων ἀποβαλόντων τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα γεννηθεὶς δύναται πάντοτε ν' ἀποκτήσῃ τὴν ιδιότητα τοῦ Ἑλλήνος, ἐκπληρῶν τὰς διατάξεις τοῦ 17 ἄρθρου.

21. Ἀλλοδαπὴ μεθ' Ἑλλήνος συζευχθεῖσα γίνεσθαι Ἑλληνίς.

22. Ἀλλοδαπὸς προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν, ἢ βιομηχανίαν, καθιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἢ ἐπ' ἐξόχῳ διανοητικῇ ἱκανότητι διακρινόμε-

νος, δύναται, ἅμα κατοικήσας ἐν Ἑλλάδι, νὰ πολιτογραφηθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας (α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀποβολῆς καὶ ἀνακτήσεως τῶν ἀσυκῶν δικαιοματίων.

23. Ἀποβάλλει τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα.

α.) Ὁ ἐν ἀλλοδαπῇ πολιτογραφηθεὶς β.) Ὁ ἄνευ βασιλικῆς ἀδείας ἀναδεχθεὶς δημοσίαν ὑπηρεσίαν παρὰ ξένῃ Κυβερνήσει.

24. Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀποβαλόντος τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα διαμένουσιν Ἑλληνες.

25. Ἡ μετ' ἀλλοδαποῦ συζευχθεῖσα Ἑλληνὶς ἀποβάλλει τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα ἂν δὲ ὁ σύζυγος τῆς πολιτογραφηθῇ Ἑλλαν, ἢ αὐτὴ χρηρῆσθῃ ἢ διαζευχθῇ, δύναται νὰ ἀνακτήσῃ τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα, ἀφ' οὗ, εἴτε διαμένουσα ἐν Ἑλλάδι, εἴτε ἐπανελθούσα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, δηλώσῃ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ θέλει νὰ κατοικήσῃ, τὴν περιἀνακτήσεως τῆς ιδιότητος ταύτης θέλησίν της.

26. Ὁ διὰ Β. ἀδείας εἰς ξένον κράτος πολιτογραφηθεὶς ἀνακτάται τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα, ἅμα ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δηλώσῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν τὴν περὶ ἀνακτήσεως τῆς ιδιότητος ταύτης θέλησίν του, καὶ κατοικήσῃ ἐν Ἑλλάδι.

27. Ὁ ἀποβαλὼν τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα δύναται πάντοτε νὰ τὴν ἀνακτήσῃ, ἂν, ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δηλώσῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν τὴν περὶ τούτου θέλησίν του, κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ ἐπὶ 3 ἔξ μηνας, καὶ δώσῃ ἐνώπιον τοῦ νομάρχου τὸν ὄρκον τοῦ Ἑλλήνος.

28. Ὁ ἄνευ βασιλικῆς ἀδείας ἀναδεχθεὶς ξένην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ἀνακτήσῃ τὴν τοῦ Ἑλλήνος ιδιότητα, ἂν ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκπληρώσῃ, κατὰ προηγουμένην βασιλικὴν ἀδειαν, τὰς εἰς τὸν θέλοντα νὰ πολιτογραφηθῇ ἀλλοδαπὸν ἐπιβαλλομένας ὑπο-

(α) Ἑτροπ. Νόμ. 16' 1858.

χρεώσεις.

29. Ἡ στέρησις τῶν ἀσυκῶν δικαιωμάτων, ὡς ἀποτέλεσμα ποινικ. καταδίκης, ὀρίζεται ὑπὸ τῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

30. Ληξίαρχοι εἰσὶν 1) ὁ δήμαρχος καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου, ἐξαιρουμένων τῶν ἐχόντων εἰδικὸν πάρεδρον χωρίων 2) ὁ εἰδικὸς πάρεδρος εἰς τὰ χωρία ἐνθ' ὑπάρχει τοιοῦτος.

Ἄν τις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ δὲν γινώσκῃ γράμματα, διορίζεται ἄλλος ληξίαρχος διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

Εἰς δήμους, ἃ χωρὶα μεγάλῃς ἐκτάσεως, δύναται νὰ διορισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἕτερος ληξίαρχος, προσδιοριζομένης τῆς περιφέρειας αὐτοῦ.

31. Ἐλλείποντος, ἐξαιρουμένου, ἢ κωλυομένου τοῦ δημάρχου, ἐκπληροῖ τὰ ληξιαρχικὰ χρέη ὁ νόμιμος αὐτοῦ, καθ' ὃν δημάρχου, ἀναπληρωτής.

Διὰ τὴν περίπτωσιν ἐλλείψεως, ἐξαιρέσεως, ἢ κωλύματος τῶν λοιπῶν ληξιαρχῶν, ἢ Κυβερνήσις διορίζει ἀναπληρωματικούς ληξιαρχαυς.

Ἐὰν ἐντὸς ληξιαρχικῆς τινος περιφέρειας δὲν ὑπάρχῃ ληξίαρχος, οὔτε ὁ ἀναπληρώσων αὐτὸν, τὰ μέρη προτέρων ληξιαρχῶν, ὅστις θέλει ἐνεργεῖ τὴν ληξιαρχικὴν πρᾶξιν, ποιούμενος ἐν αὐτῇ μνείαν τῆς αἰτίας, δι' ἣν κατ' ἐξαιρέσιν τὴν ἐκτελεῖ αὐτός.

32. Ἡ ἀρμοδιότης ἐκάστου ληξιαρχοῦ περιορίζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφέρειας του, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ 31 ἀρθροῦ περιπτώσεως.

33. Ὁ ληξίαρχος δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ληξιαρχικὴν πρᾶξιν, ἀφορῶσαν ἑαυτὸν, τὴν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας, καὶ τοὺς ἐκ πλαγίου συγγενεῖς ἢ ἀγχιστεῖς αὐτοῦ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

34. Οἱ ληξιαρχοὶ ὑπάγονται ὡς τοιοῦτοι, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ὑποκείμενοι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ληξιαρχικῶν αὐτῶν καθηκόντων, εἰς τὰς περὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πειθαρχικὰς διατάξεις.

35. Ὁ ληξίαρχος κρατεῖ βιβλία, ἐν οἷς καταγράφει τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ του γεννήσεις, γάμους, ἀποθιώσεις, μεταβολὰς ἢ προσθήκας ὀνομάτων, ἀναγνωρίσεις νόθων τέκνων, υἱοθεσίας, καὶ διαζύγια.

36. Αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις ἐγγράφονται, ἀναλόγως τῆς πληθύσεως τῶν κατοίκων, ἢ εἰς ἓν βιβλίον διηρημένον εἰς τρία μέρη, ἢ εἰς τρία βιβλία· καὶ εἰς μὲν τὸ ἐν μέρος ἢ βιβλίον καταχωρίζονται αἱ γεννήσεις, μεταβολαὶ ἢ προσθήκαι ὀνομάτων, ἀναγνωρίσεις νόθων τέκνων, καὶ υἱοθεσίαι, εἰς τὸ ἄλλο οἱ γάμοι καὶ τὰ διαζύγια, καὶ εἰς ἄλλο, τὸ τρίτον, αἱ ἀποθιώσεις. Τὰ βιβλία ταῦτα θέλουσι κρατεῖσθαι διπλᾶ.

37. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία ἀπαιτεῖται, πρὶν ἐτι γίνῃ χρῆσις αὐτῶν, νὰ ᾖναι δεδεμένα, κατὰ σελίδα ἡριθμημένα, καὶ καθ' ἑκάστον φύλλον μονογραφημένα παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ παρὰ τούτου ἐπιτετραμμένου δικαστικοῦ, καὶ νὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναφερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, καὶ παρατιθεμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνός, τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν δικαστοῦ.

38. Κατ' ἔτος οἱ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς ληξιάρχους τῆς περιφερείας τῶν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς καταχώρησιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων βιβλία, ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα ὡς ἀνωτέρω.

Ἄν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τὰ βιβλία γραφῶσιν ὀλόκληρα, ὁ ληξίαρχος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν ἄλλα συμπληρωτικά, συμμορφούμενος μετὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 48 τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα.

39. Ὡσάκις ἐνεκᾷ προσβολῆς ἐπὶ πλα-

στογραφίᾳ ἢ νοθεύσει διατάσσεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἡ προσαγωγή ληξιαρχικοῦ βιβλίου, ὅντος ἐν χρῆσει, ὁ ληξίαρχος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἄλλο συμπληρωτικόν, καὶ ἀφοῦ τὸ λάβῃ, νὰ περατώσῃ τὸ ζητούμενον, ποιούμενος μνείαν τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐγένεεν ἡ περάτωσις πρὶν τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, καὶ νὰ πέμψῃ αὐτό.

40. Πᾶσα ληξιαρχικὴ πράξις πρέπει νὰ φέρῃ αὐξόντα ἀριθμὸν· εἰς δὲ τὸ περιθώριον πρέπει νὰ γράφηται τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ἐκείνου, ἢ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ.

41. Αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις πρέπει νὰ γράφωσιν εἰς τὰ βιβλία κατὰ συνέχειαν καὶ χωρὶς νὰ ἀφίηται κενὸς τόπος· περὶ τῶν διαγραφῶν γίνεται μνεία εἰς τὸ περιθώριον, ἢ κάτωθι τῆς πράξεως, ἢ δὲ μνεία αὐτῇ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ εἰς τὸ περιθώριον ἢ κάτωθι τῆς πράξεως παραπομπαὶ ὑπογράφονται, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ πράξις αὐτῇ· αἱ συγκοπταὶ ἀπαγορεύονται, οἱ δὲ ἀριθμοὶ καὶ αἱ χρονολογίαι τίθενται ὀλόγραφοι.

42. Εἰς τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις σημειοῦνται τὸ ἔτος, ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ ὥρα τῆς συντάξεώς των, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων.

43. Οἱ ληξιαρχοὶ δὲν δύνανται νὰ καταχωρίσωσιν εἰς τὰ παρ' αὐτῶν συντασσόμενα ληξιαρχικὰ πράξεις, οὔτε λόγῳ σημειώσεως, οὔτε καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, ἄλλο τι ἐκτὸς τῶν δηλώσεων, ὅσαι συγχωρεῖται κατὰ νόμον νὰ γίνωνται ὑπὸ τῶν ἐμπριζομένων.

44. Τὰ μέρη δύνανται ν' ἀντιπροσωπευθῶσι διὰ πληρεξουσίου, φέροντος εἰδικὸν καὶ ἐπίσημον πληρεξουσιότητος αὐτῶν ἐγγράφον, τὸ ὅποιον, προσυπογραφόμενον παρὰ τοῦ ληξιάρχου καὶ τοῦ πληρεξουσίου, θέλει μένει παρὰ τῇ ληξίᾳ.

Ἐάν ὁ φέρων τὸ πληρεξούσιον δὲν ἡξεύρῃ, ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, θέλει γίνεσθαι μνεία τούτου.

45. Οἱ πρὸς βεβαίωσιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων προσλαμβανόμενοι μάρτυρες, πρέπει νὰ ᾖναι ἄρρενες, ἐνῆλικοι, πολῖται Ἕλληνες, συγγενεῖς ἢ μὴ τῶν μερῶν, ἐκλέγονται δὲ παρὰ τούτων, ἡ, ἐν ἐλλείψει, παρὰ τοῦ ἰδίου ληξιάρχου.

46. Ὁ ληξίαρχος ἀναγινώσκει τὴν συνταχθεῖσαν πράξιν εἰς τὰ μέρη, παρόντων τῶν μαρτύρων, μνεῖαν ποιοῦμενος τῆς ἀναγνώσεως ταύτης εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως.

Ἐάν οἱ ἐμφανιζόμενοι ἢ οἱ μάρτυρες ἀγνοῶσι τὴν ἑλληνικὴν, προσλαμβάνεται ἑρμηνεὺς, ὑποβαλλόμενος εἰς ὄρκον· καὶ τοῦτου γίνεται ὡσαύτως μνεῖα.

47. Αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις ὑπογράφονται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ληξιάρχου, τῶν μερῶν, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ τυχόν προσληφθέντος ἑρμηνέως, ἢ γίνεται μνεῖα τῆς αἰτίας, δι' ἣν δὲν ὑπέγραψαν τὰ μέρη, οἱ μάρτυρες, ἢ ὁ ἑρμηνεὺς.

48. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία περατοῦνται παρὰ τοῦ ληξιάρχου, καὶ, ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός, τὸ μὲν τῶν διπλῶν παρκατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ δήμου, τὸ δὲ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ὁ ληξίαρχος. Μετὰ τοῦ δευτέρου ἐναποτίθενται τὰ πληρεξούσια καὶ ὅσα ἄλλα ἐγγραφα παρέπονται ἐκάστῳ ληξιαρχικῷ βιβλίῳ.

49. Ὅσακις εἰς τὸ περιθώριον ληξιαρχικῆς πράξεως ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν νόμον νὰ γίνῃ σημείωσις, αὕτη ἐγγράφεται, κατ' αἴτησιν τῶν μερῶν, παρὰ μὲν τοῦ ληξιάρχου εἰς τὰ ἐν χρήσει βιβλία, παρὰ δὲ τοῦ δημάρχου εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ δημαρχείου, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως τῶν πρωτοδικῶν εἰς τὰ ἐν τῷ δικαστικῷ γραφεῖῳ κατατεθειμένα. Ὁ δημάρχος καὶ ὁ γραμματεὺς τῶν πρωτοδικῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσι τὴν γενομένην παρ' αὐτῶν σημείωσιν εἰς τὸν παρὰ πρωτοδικαῖς ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις θέλει φροντίζει νὰ γίνηται ἡ σημείωσις αὕτη ἀπαράλλακτως ἐπὶ ἀφοπέρων τῶν βιβλίων.

50. Ἐκαστος δύναται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν ληξίαρχον, καὶ τοὺς λοιποὺς φύλακας τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, ἀντίγραφον τῶν παρ' αὐτοῖς φυλαττομένων ληξιαρχικῶν πράξεων.

Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα, βεβαιούμενα παρὰ τοῦ ἐκδόντος ἴσα ἀπαράλλακτα τῷ πρωτοτύπῳ, καὶ φέροντα τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ἐπικυρωμένην παρὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἔχουσι πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχύον ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ πρωτότυπον ἐντελοῦς ὁμοιότητός των, μέχρις ὅτου ἀποδειχθῶσι πλάστὰ ἢ νοθευμένα.

51. Αἱ παραβάσεις τῶν περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων διατεταγμένων συνεπάγονται τὴν ἐν τῷ 362 ἄρθρῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁρισμένην ποινὴν.

52. Πᾶς ληξίαρχος καὶ πᾶς ἄλλος φύλαξ ληξιαρχικῶν βιβλίων εἶναι ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν, διὰ τὰς ἐπιγενομένας τυχόν ἀλλοιώσεις, ἐπιφυλαττομένου αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ τῶν αὐτουργῶν τῆς ἀλλοιώσεως ἀναγωγῆς.

53. Οἱ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ βιβλία, ὅτε ἐναποτίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, νὰ συντάττωσι περὶ τούτου ἐκθεσιν, καὶ, ἂν ἀνκαλύψωσιν εἰς αὐτὰ παραβάσεις ἢ ἀξιόποινον πράξιν τῶν ληξιάρχων, νὰ προκαλῶσι τὴν κατὰ τοὺς νόμους τιμωρίαν των.

54. Πᾶσα διόρθωσις ληξιαρχικῆς πράξεως γίνεται δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐχόντων ἔννομον συμφέρον ἰδιωτῶν, καὶ ὅσακις ἡ δικαστικὴ τάξις τὸ ἀπαιτεῖ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι, ἐπὶ κυρτῇ αἰτήσει, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ὁ συντάξας τὴν διορθωτέαν πράξιν ληξίαρχος, ἐπὶ παρεμπιπτούσῃ, τὸ δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ κυρία δίκη.

55. Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἡ διόρθωσις τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως ζητεῖται παρεμπιπτότως, ὅτε ἐφα

μύζονται αἱ περὶ παρεμπιπτουσῶν δικῶν διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας, ἡ περὶ διορθώσεως διαδικασία γίνεται ἐπὶ ἀναφορᾷ, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ διατεταγμένα.

Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 673 καὶ 674 τῆς πολιτ. δικονομίας ὠρισμένα.

Ἡ περὶ διορθώσεως ἀποφάσεις δὲν δύναται ποτὲ ν' ἀντιταχθῇ πρὸς τοὺς μὴ ζητήσαντας τὴν διόρθωσιν, ἢ μὴ προσκληθέντας εἰς τὴν περὶ αὐτῆς δίκην.

56. Ὡς αἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἀποφασίσῃ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων, ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ προσβληθῇ διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως.

57. Ἡ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 54—56 διαγεγραμμένη διαδικασία ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν ζητῆται ἡ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ποιντοποίησης γεννήσεως, γάμου, ἢ ἀποδιώσεως μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία.

58. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δύναται νὰ ἐνεργῶσι τὰς ληξιαρχικὰς πράξεις, τὰς ἀφορώσας Ἕλληνας, οἱ Ἕλληνικοὶ διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενοι.

59. Ἐκ τῶν δύο διπλῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ κρατῶσιν οἱ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῷ ἀναφερόμενοι ληξιαρχοὶ, τὸ μὲν μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ληξιαρχοῦ, τὸ δὲ ἀποστέλλεται ἵνα παρακατατεθῇ εἰς τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Ἐὰν κατ' αἰτησὶν τινος γενῇ εἰς τὰ παρὰ τῷ ληξιαρχῷ τούτῳ μένοντα βιβλία σημειώσεις κατὰ τὸ ἀρθρον 49, ὁ ληξιαρχος ὀφείλει, ὡς τάχιστα, νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν τῆς πρωτεύουσας, ὅπως οὗτος φροντίσῃ νὰ γενῇ ἡ σημείωσις αὕτη ἀπαρallάκτως καὶ εἰς τὰ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ κατατεθειμένα βιβλία.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἅπαναι αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατάξεις.

60. Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν καὶ κατὰ τοὺς αὐτόθι εἰ-

θισμένους τύπους συντεταγμένοι ληξιαρχικαὶ πράξεις ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι.

61. Ἐὰν γέννησις, γάμος, ἢ ἀποδιώσις δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ διὰ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, τὸ παραδεκτὸν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, καὶ ἰδίως τῶν μνητύρων, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν εἰς τὰς γεννήσεις ἀναγομένων ληξιαρχικῶν πράξεων.

62. Πᾶσα γέννησις δηλοῦται εἰς τὸν ληξιαρχον τοῦ τόπου, ἐνθα ἐγεννήθη τὸ παιδίον, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ.

63. Ἡ ἀνωτέρω δήλωσις γίνεται, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 644 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένῃ ποινῇ, ὑπὸ τῶν ἐξῆς προσώπων· α) ὑπὸ τοῦ πατρὸς· β) εἴν ἡ μήτηρ ἔτεκεν ἐκτὸς τῆς οἰκίας τῆς, ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου τῆς οἰκίας, ἐν ἣ συνέβη ὁ τοκετός· γ') ὑπὸ τῆς μαίας, τοῦ ἱατροῦ, ἢ τοῦ χειρουργοῦ· καὶ δ' ὑπὸ παν ὅς ἄλλου παρευρεθέντος εἰς τὴν γέννησιν. Ἄλλα τὰ ἐν ἑκάστῳ τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν δήλωσιν, μόνον ἐν περιπτώσει κωλύματος, ἢ ἐλλείψεως τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων.

64. Ἡ περὶ γεννήσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις συντάσσεται ἀμέσως ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δηλούντων καὶ δύο μαρτύρων σημειοῦνται δ' ἐν αὐτῇ τὸ ἔτος, ὁ μῆν, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, καὶ ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, τὸ γένος τοῦ παιδίου, καὶ τὸ ὄνομά του, εἴν τῷ ἐδόθη ἤδη, τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός.

Ὁ ληξιαρχος δύναται ν' ἀπαιτήσῃ καὶ τῷ ἐπιδειχθῇ τὸ παιδίον. Περὶ τούτου γίνεσται μνηεῖα ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει.

Ἄν εἰς τὸ παιδίον δὲν ἦτο δεδομένον ὄνομα, καθ' ὃν χρόνον συνετάχθη ἡ περὶ γεννήσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις, προστίθεται τοῦτο μετὰ τὴν βάπτισίν του παρὰ τοῦ ληξιαρχοῦ, ἢ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 49

ἀναφερομένων λοιπῶν φυλάκων τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, διὰ μεταγενεστέρως πράξεως, γραφομένης εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ γεννήσεως πράξεως, παρόντων δὺο μαρτύρων, ἐπὶ τῇ δηλοποιήσει τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς, καὶ τοῦ ἀναδόχου, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 644 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένην ποινὴν, εἰ δὲν ποιήσωσι τὴν δὴλωσιν ταύτην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀπ' ἧς ἐδόθη τὸ ὄνομα.

65. Ἐὰν τὸ παιδίον δὲν ἐγεννήθῃ ἐν γάμῳ, τὸ ὄνομα τῶν γονέων σημειοῦται μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, καὶ τοῦτο εἰδὼς ἡ ἀναγνώρισις ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν νόμον.

66. Ἐν περιπτώσει γεννήσεως διδύμων, σημειοῦται ἐν ἑκάστη τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ἡ τάξις καθ' ἣν ταῦτα ἐγεννήθησαν.

67. Ἐὰν τὸ τεχθὲν ᾖ παρὰ φύσιν γέννημα, ὁ ληξίαρχος ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐμπειροτέχναν, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ὁποίων συντάττει τὴν περὶ γεννήσεως ληξιαρχικὴν πρᾶξιν ἢ ἀναφέρει ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐκθέσει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡρνήθη τὴν συντάξιν τῆς πράξεως.

68. Ὅστις εὖρῃ νεογέννητον παιδίον ὀφείλει, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 638 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένῃ ποινῇ, νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου ἐνθα τὸ παιδίον εὐρέθη, νὰ ἐπιδείξῃ εἰς αὐτὸν τὸ παιδίον καὶ τὰ σὺν αὐτῷ τυχόν εὐρεθέντα ἐνδύματα καὶ ἄλλα πράγματα, καὶ νὰ φανερῶσιν ὅλα τὰ περιστατικά, τὰ περὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως· περὶ τῶν ἀνωτέρω γίνεται λεπτομερὲς μνεία, ἐν τῇ συνταττομένη ληξιαρχικῇ πράξει, σημειουμένων προσέτι ἐν αὐτῇ καὶ τῆς κατ' εἰκόσιν ἡλικίας τοῦ παιδίου, τοῦ γένους του, τοῦ δοθητομένου αὐτῷ ὀνόματος, τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ ιδιώτου, εἰς οὓς παρεδόθη ἢ θέλει παραδοθῇ.

69. Ὅταν ἐν θαλασσοπλοία γεννηθῇ παιδίον, ἡ περὶ γεννήσεως αὐτοῦ ληξιαρχικὴ πρᾶξις συντάσσεται ἐντὸς 24 ὥρων,

ἐν μὲν τοῖς πολεμικοῖς πλοίοις παρὰ τοῦ φροντιστοῦ, ἐν δὲ τοῖς ἐμπορικοῖς παρὰ τοῦ πλοίαρχου, ἐπὶ παρουσίᾳ δὺο μαρτύρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἐκ τοῦ πληρώματος.

Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐγγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον.

70. Ἐν ἐλλείψει φροντιστοῦ ἐν τοῖς πολεμικοῖς πλοίοις καὶ πλοίαρχου ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς, ἢ κωλυομένων αὐτῶν, ἡ ληξιαρχικὴ περὶ γεννήσεως πρᾶξις συντάσσεται παρὰ τῶν νομίμως αὐτοὺς ἀναπληροῦντων.

71. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον καταπλεύσῃ δι' ὅποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν, παρὰ τὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ φροντιστής, ὁ πλοίαρχος, ἢ οἱ ἀναπληροῦντες αὐτοὺς ὀφείλουσι νὰ ἀποθέσωσι δὺο παρ' αὐτῶν ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῆς συνταχθείσης ληξιαρχικῆς περὶ γεννήσεως πράξεως εἰς τὸ λιμεναρχεῖον, ἂν ὁ λιμὴν ᾖ ἐλληνικὸς, ἢ εἰς τὸ προξενεῖον, ἂν ὁ λιμὴν ᾖ ξένος.

Ἐκ τῶν ἀντιγράφων τούτων τὸ ἓν μένει εἰς τὸ λιμεναρχεῖον ἢ εἰς τὸ προξενεῖον τὸ δὲ ἄλλο πέμπεται παρὰ τοῦ λιμεναρχοῦ ἢ τοῦ προξένου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένον εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς εἰδὼς ὁ πατήρ ᾖ ἄγνωστος, τὰ δὲ ἀντίγραφα τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία.

72. Ὅταν τὸ πλοῖον καταπλεύσῃ δι' ἀφοπλισμόν, τὸ ναυτολόγιον ἀποτίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιμεναρχοῦ, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένον τῆς ληξιαρχικῆς περὶ γεννήσεως πράξεως εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς, ἂν ὁ πατήρ ᾖ ἄγνωστος· τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, εἰδὼς δὲν ᾖ ἤδη καταχωρισμένον, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα.

73. Διὰ τὰς ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις

γεννήσεις συντάσσεται ληξιαρχική πράξις ἐν τοῖς ὑγειονομικοῖς βιβλίοις παρὰ τοῦ ὑγειονόμου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν ὑπαλλήλου, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων ἀντίγραφον δὲ ἐπικυρωμένον τῆς πράξεως ταύτης πέμπεται ἐντός 24 ὥρων πρὸς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς, ἢ, ἂν ὁ πατήρ ᾖ ἀγνώστος, πρὸς τὸν ληξίαρχον τῆς κοιτίδος, ἢ τῆς διαμονῆς τῆς μητρός, διὰ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς τοὺς γάμους ἀναγομένων ληξιαρχικῶν πράξεων.

74. Ὅσακις τελεσθῇ γάμος, οἱ σύζυγοι καὶ ὁ ἱερεὺς, ὁ τελέσας τὸν γάμον, ὀφείλουσι νὰ τὸν φανερῶσιν ἐντός 10 ἡμερῶν εἰς τὸν ληξίαρχον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἑτελέσθη ὁ γάμος· οὗτος δὲ συντάττει ἀμέσως τὴν περὶ γάμου ληξιαρχικὴν πράξιν, παρόντων τῶν δύο συζύγων, τοῦ τελέσαντος τὸν γάμον ἱερέως, καὶ δύο μαρτύρων, εἰ δυνατόν, ἐκ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου.

75. Ἡ περὶ γάμου ληξιαρχικὴ πράξις (θελεῖ περιέχει α') τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων, β') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων, γ') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων, καὶ ἂν ᾖναι συγγενεῖς τῶν συζύγων, κατὰ τίνος βαθμοῦ καὶ τίνος, δ') τὴν γενομένην παρὰ τοῦ ἱερέως τέλεσιν τοῦ γάμου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἱερέως τούτου, καὶ τὴν ἡμέραν, ὥραν, καὶ τόπον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

76. Ὅσακις διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως βεβαιωθῇ γάμος, τοῦ ὁποῦ ἢ εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία ἐγγραφῇ παρελείφθη δι' ἑλλειψιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 74 δηλώσεως τῆς τελέσεως αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον δύναται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως νὰ ἐπιβάλλῃ χρηματικὴν ποινὴν ὀρχμῶν 20—100 εἰς ἕκαστον τῶν παρκαμλησάντων τὴν δήλωσιν συζύγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰς ἀποδιώσεις ἀναγομένων ληξιαρχικῶν πράξεων.

77. Οὐδεμίᾳ πρὸς ἐνταφιασμὸν ἄδεια δίδεται παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, πρὶν ἢ συνταχθῇ ἡ περὶ ἀποδιώσεως ληξιαρχικὴ πράξις.

78. Ἡ περὶ ἀποδιώσεως ληξιαρχικὴ πράξις συντάσσεται παρὰ τοῦ ληξίαρχου ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων.

Τὴν ἀποδίωσιν ὀφείλουσιν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ 644 ἄρθρῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀρισμένη ποινῇ, νὰ δηλώσωσιν ἄνευ ἀναβολῆς, α') οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ διαμένοντες πλησιέστεροι τοῦ ἀποδιώσαντος συγγενεῖς, καὶ β') οἱ κατὰ τὴν ἀποδίωσιν παρευρεθέντες.

Ὁ ληξίαρχος ἐπισκέπτεται αὐτοπροσώπως τὸν νεκρὸν, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον. Τῇ ἐπισκέψει δὲ ταύτης γίνεται μνεία ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει.

79. Ἡ περὶ ἀποδιώσεως ληξιαρχικὴ πράξις θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποδιώσαντος, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πρὸς τούτοις δὲ, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν δηλωσάντων τὴν ἀποδίωσιν, καὶ, ἐὰν οὗτοι ᾖναι συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας.

Ἡ αὕτη ληξιαρχικὴ πράξις θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων, ἐὰν ὁ ἀποδιώσας ᾖ ἄγαμος, ἢ ἐν χρείᾳ, καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ ἀποδιώσαντος καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, καθόσον ταῦτα εἰσὶ γνωστά.

80. Ὁ ληξίαρχος, εἰς ὃν ἐπιδεικνύεται νεκρὸν νεογέννητον παιδίον, τοῦ ὁποῦ ἢ γέννησις δὲν ἐπιστοποιήθη ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις, ὀφείλει νὰ μὴ ἀναφέρῃ ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλὰ μόνον, ὅτι τῷ ἐπεδείχθη νεκρὸν. Θέλει δὲ σημειώσῃ εἰς τὴν περὶ τούτου συνταττομένην ληξιαρχικὴν πράξιν ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων κατὰ

τάς δηλώσεις τῶν ἐμφανιζομένων τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ παιδίου, καὶ τὸ ἔτος, τὴν ἡμερομηνίαν, καὶ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐξήλθεν ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός του.

Ἡ ληξιαρχικὴ αὐτηπράξις ἐγγράφεται ἐν τοῖς τῶν ἀποδιώσεως, βιβλίοις, χωρὶς νὰ προδικάζεται δι' αὐτῆς τὸ ζήτημα, ἀν ἐγεννήθη ζῶν ἢ νεκρὸν τὸ παιδίον.

81. Ὅταν ὑπάρχουν σημεῖα ἢ ἐνδείξεις βιαίου θανάτου, ἢ ἄλλαι περιστάσεις διδούσαι ὑπόνοιαν περὶ αὐτοῦ, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλλῃλος, ἐνεργήσας αὐτοψία, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 157 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ συντάσσει: ἐκθεσιν περὶ αὐτῆς, ὅφειλε νὰ πέμψῃ ἀμέσως πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ἔνθα συνέβη ἡ ἀποδίωξις, ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ ὅλας τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 79 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγκαίας πληροφορίας, τὰς ὅποιας ἡδυνήθη νὰ συλλέξῃ διὰ τῆς ἀνακρίσεως. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ὁ ληξίαρχος συντάσσει τὴν περὶ ἀποδίωσεως ληξιαρχικὴν πρᾶξιν.

82. Οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ὀφείλουσιν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν καταψηφίζεται θανατικὴ ποινὴ, νὰ πέμπωσι πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου, ἔνθα ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις, ὅλας τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 76 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενας πληροφορίας, κατὰ τὰς ὁποίας συντάσσεται ἡ περὶ ἀποδίωσεως ληξιαρχικὴ πρᾶξις.

83. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν βιαίου θανάτου, ἀποδίωσεως ἐν φυλακῇ, ἢ θανατικῆς ἐκτελέσεως, οὐδεμία γίνεται μνεία τῶν περιστάσεων τούτων ἐν ταῖς ληξιαρχικαῖς πράξεσιν.

84. Ἐν περιπτώσει ἀποδίωσεως κατὰ τὴν θαλάσσιον πλοίαν, ἢ ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 69—73 τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα. Ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 74, καὶ ὁ λιμενάρχης, κατὰ τὴν τοῦ ἀρθροῦ 72 τοῦ παρόντος νόμου, πέμπουσιν ἀντί-

γραφον τῆς περὶ ἀποδίωσεως πράξεως, παρ' αὐτῶν ἐπικυρωμένον, πρὸς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποδιώσαντος.

85. Ἐὰν συμβῇ θάνατος διὰ πυρκαϊᾶς, πλημύρας ἐν ὑπονότοις, ἢ δι' ἄλλων παρομοίων ἐκτάκτων δυστυχημάτων, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἀποδιώσαντος δὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ, ἢ εὑρέθῃ δυσγνώριστον, ὁ δήμαρχος τοῦ τόπου, ἔνθα συνέβη τὸ δυστύχημα, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν βεβαιούσαν τὸ γεγονός καὶ διαλαμβάνουσαν ἀπάσας τὰς πρὸς σύνταξιν τῆς περὶ ἀποδίωσεως ληξιαρχικῆς πράξεως ἀναγκαίας πληροφορίας, καὶ νὰ πέμψῃ τὴν ἐκθεσιν ταύτην πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἀρχαιόφροντα: εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει, ἀδείξας τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου, νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία καταχωρίσεώς της. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐκθέσεως θέλει μείνῃ συνημμένον τοῖς βιβλίοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Περὶ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν προσθήκην ἢ μεταβολὴν ὀνόματος, εἰς τὰς ἀναγνωρίσεις νόθων τέκνων, τὰς υἱοθεσίας, καὶ τὰς ἰσαζύγιας.

86. Ἢ κατ' ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως γενομένη προσθήκη ἢ μεταβολὴ ὀνόματος ἡ ἐπώνυμου ἐγγράφεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ζητούντος τὴν προσθήκην ἢ μεταβολὴν, εἰς τὰ ληξιαρχικὰ τῶν γεννήσεων βιβλία, καὶ σημειοῦται εἰς τὸ περιώριον τῆς περιγεννήσεως πράξεως, ἀν ὑπάρχῃ τοιαύτη.

87. Ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις νόθου τέκνου γίνηται ἐνώπιον ληξιάρχου, ἢ περὶ ταύτης ληξιαρχικὴ πρᾶξις συντάσσεται ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων.

Ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις γίνη ἐνώπιον ἄλλου ληξιάρχου παρὰ τὸν τοῦ τόπου, ἔνθα ἐγεννήθη τὸ παιδίον, ἢ ἐνώπιον ἄλλης ἀρμόδιας ἀρχῆς, ἢ περὶ αὐτῆς συναχθεῖσα πρᾶξις καταχωρίζεται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας της εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου.

Ἐν πᾶσι περιπτώσει γίνεται μνεία τῆς

ἐγγραφῆς εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ γεννήσεως ληξιαρχικῆς πράξεως, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη.

88. Ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ υἰοθεσίας τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐγγράφεται αὕτη ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ υἰοθετοῦντος· ἢ τοῦ υἰοθετουμένου, εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία τοῦ τόπου, ἐνθα κατοικεῖ ὁ υἰόθετων. Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπιδειχθέντος εἰς τὸν ληξίαρχον ἀντιγράφου προσηκόντως ἐπικυρωμένου τῆς ἀποφάσεως.

89. Ἡ περὶ διαζεύξεως τελεσιδικία· ἀποφάσεις ἐγγράφεται, ἐπιμελεῖα τῶν διαζευθέντων, ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς, εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία τοῦ τόπου, ἐνθα ἐνεγράφη ἡ περὶ τελέσεως τοῦ γάμου ληξιαρχικὴ πράξις.

90. Οἱ παραμελοῦντες τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 86—89 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς δῆλωσιν τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 ἡ τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ κατοικίας.

91. Κατοικίαν ἔχει τις ἐν ᾧ τόπῳ κυρίως καὶ μονίμως ἐγκατέστη.

92. Ἡ κατοικία μεταβάλλεται διὰ τῆς εἰς ἄλλον τόπον μετοικίσεως ἐπὶ προθέσει κυρίας καὶ μονίμου αὐτοῦ ἐγκαταστάσεως.

Ἡ πρόθεσις αὕτη ἀποδεικνύεται διὰ ῥητῆς δηλώσεως· γινομένης πρὸς τὰ δημαρχεῖα τοῦ τε καταλειπομένου τόπου καὶ τοῦ εἰς ᾧ ἡ μετοικίσις γίνεται. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων δηλώσεων, ἡ ἀπόδειξις αὕτη συνάγεται ἐκ τῶν περιστάσεων.

93. Οἱ ἀναδεχθέντες ὑπηρεσίαν ἰσόβιον καὶ συνεχῇ ἔχουσι τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν ᾧ τόπῳ ἐνεργοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

94. Οἱ ἀχειράφεται ἀνήλικοι ἔχουσι κατοικίαν τὴν τῶν γονέων, ἐὰν δὲ διατελῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπίαν, ἢ τῶν ἐπιτρόπων· αἱ ἀπηγορευμένοι, τὴν τῶν ἐπιτρόπων, αἱ δὲ σύζυγοι τὴν τῶν συζύγων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρ. 1856.

320. Ν. Τ. Ζ'. Περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθήκοντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

ΚΕΦΑΛΑ. Α'. Γενικαὶ διατάξεις.

1. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι, καὶ οἱ λοιποὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους, καὶ ἀνὼσιν ἀλλοδαποὶ, ὡς αἱ οἱ νόμοι ἢ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐδρεύουσιν, ἢ αἱ διπλωματικαὶ συμβάσεις, δὲν φέρουσι πρόσκομμα εἰς τοῦτο.

2. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι ἐκπληροῦσι καθήκοντα ληξίαρχου καὶ συμβολαιογράφου, συμμορφούμενοι μὲ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τῶν νόμων.

Συντάσσουσιν καὶ δέχονται τὰ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ὀριζόμενα ναυτικά συμβόλαια ἐνώπιον δύο μαρτύρων, οἵτινες συνυπογράφουσι μετ' αὐτῶν.

Ἐνεργοῦσι, καθ' ὅσον ἐπιτρέπεται τοῦτο παρὰ τῶν ἐθίμων ἢ τῶν διπλωματικῶν συμβάσεων, ὅλα τὰ νόμιμα συντηρητικὰ μέτρα, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀποδιώσεως Ἑλλήνων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ναυαγίου ἑλληνικοῦ πλοίου.

Ἐπικυοῦσι τὰ ἐγγραφα, ἅτινα ἐκδιδόμενα ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῶν, μέλλουσι νὰ προσαχθῶσιν ἀλλαχοῦ.

Συντάσσουσι καὶ δέχονται πάντα τὰ λοιπὰ ἐγγραφα. τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῶν νόμων, τῶν ἐθίμων καὶ τῶν διπλωματικῶν συμβάσεων.

3. Τὰ παρὰ τῶν ἀνωτέρω προξενικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν γραμματέων αὐτῶν συντασσόμενα ἐγγραφα ἔχουσι κῆρος, ὡς αἱ καθίσταται ἀδύνατον νὰ περιβληθῶσι τοὺς ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν νόμων διαγραφόμενους τύπους, ἐὰν γίνηται ἐν αὐτοῖς ῥητὴ περὶ τούτου μνηεῖα.

4. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δικάζουσιν ὡς διαιτηταὶ, ὡς αἱ οἱ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διαφερόμενοι Ἕλληνες συμφωνήσωσι ν' ἀναθέσωσιν εἰς αὐτοὺς τῶν διενέξεων τῶν τὴν διάλυσιν. Τὸ περὶ τούτου συνυποσχετικὸν πρέπει νὰ γίνηται ἐγγράφως.

ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν ἀνεκκλήτως τὰς ἐξῆς διαφοράς:

α.) Περὶ μισθῶν τῶν εἰς τὰ πληρώματα τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἀνηκόντων ναυτῶν. β.) Περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἀμοιβῶν ὑποχρεώσεων μεταξὺ τῶν ναυτῶν τοῦ πλοίαρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν τοῦ πληρώματος, ὡς καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιόρων, ὅσας αἱ ὑποχρεώσεις ἀνάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητας, ἢ τρίτος τις δὲν ἐνέχεται.

Ἀποφασίζουσι περὶ τῶν παραβάσεων τῆς ναυτικῆς πειθαρχίας ἀπαγγέλλουσι τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς, καὶ ἀνακρίνουσιν, ἄνευ παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν, τὰς ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν πλοίων γινομένας ἀξιοποίνους πράξεις, ἐνεργοῦσι πᾶσαν αἴτησιν ἢ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελέων, καθόσον ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπὸ τῶν συμβάσεων, τῶν ἐθίμων καὶ τῆς ἐγχωρίου νομοθεσίας.

5. Τὰ παρὰ τῶν γενικῶν προξένων, προξένων ἢ υποπροξένων ἢ τῶν γραμματέων τῶν συντασσόμενα ἔγγραφα καὶ αἱ περ' αὐτῶν ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς προξενικῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας, εἰσὶν ἐκτελεστὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα ἐξεδόθησαν, ἢ συνετάχθησαν, ἐὰν συνθῇ καὶ ἢ οἱ νόμοι τοῦ τόπου ἐπιτρέπωσι τοῦτο ἄνευ δικαστικοῦ τύπου ἐκτελέσεως, δυνάμει ἀπογράφων τακτικῶν ἐκδεδομένων καὶ ἐπικυρωμένων. Ἐν Ἑλλάδι ὅμως πρέπει νὰ περιβάλληται ὁ δικαστικὸς τύπος τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν προξένου.

6. Οἱ γενικοὶ προξένοι, προξένοι ἢ υποπροξένοι, ἐξαιρούμενοι οἱ κωλυόμενοι, ἀναπληροῦνται, ὡς πρὸς τὰ δικαστικὰ αὐτῶν καθήκοντα, ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος διωρισμένος: ἢ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐν ἑλλείψει δ' αὐτοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν προσδιορίζει τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ κωλυομένου ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα καθήκοντα.

Τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα, ἐν μὲν τῇ

Κωνσταντινουπόλει, δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν ὑπὸ τοῦ προξένου, διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, εἰς ἕνα τῶν παρ' αὐτῷ γραμματέων, ἀλλὰ καὶ δὲ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, εἰς τινὰ διορισθῆσόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, κατ' αἵτησιν τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

7. Ὅσας δὲ ὑπάρχῃ γραμματεὺς διωρισμένος παρὰ τῆς κυβερνήσεως, ὁ προῖσόμενος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δύνανται ν' ἀναθέτῃ, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως καὶ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς ὃν τινὰ ἐγκρίνῃ.

8. Οἱ εἰς προξενικὰς θέσεις ἢ ὑπηρεσίαις διοριζόμενοι, ἐὰν μὲν ὧσιν Ἕλληνας, ὁμνίουσι τὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὄρον, ἐὰν δὲ ἄλλοδαποὶ τὸν ἐξῆς.

«Ὅρκίζομαι νὰ ἐκπληρῶ πιστῶς καὶ κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους τὰ καθήκοντά μου, συντελῶν πάσαις δυνάμεσιν ἐν εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προάγῃ καὶ ὠφελῇ τὸ ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν τῆς Ἑλλάδος.»

9. Ὁ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διοριζόμενος ὄρκος δύνανται νὰ ληθῇ δι' ἐκθέσεως ἰδιογράφου, χρονολογημένης καὶ υπογεγραμμένης. ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν.

10. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν προξενικῶν ἀρχῶν εἶναι ἀκατάσχετοι.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰδικὰ διτάξεις.

Περὶ τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας κατὰ τὸ ὁθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

11. Αἱ κατὰ τὸ ὁθωμανικὸν κράτος ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς μεταξὺ ἐλλήνων καὶ ἐγχωρίων, ἀναφυόμεναι διαφοραὶ δικάζονται κατὰ τοὺς ἐν αὐταῖς κειμένους νόμους, τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθιμα καὶ τὰ διπλωματικὰ συμβάσεις.

12. Αἱ μεταξὺ ἐλλήνων καὶ ὑπηκόων ἄλλων δυνάμεων, ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις ἀναφυόμεναι διαφοραὶ, ἐν αἷς οἱ πρῶτοι εἰσὶν ἐνχόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους καὶ τὸν κατωτέρω ὁριζόμενον τρόπον, διὰ τὰς μεταξὺ ἐλλήνων διαφοράς, καθ' ὅσον τὰ ἔθιμα ἢ αἱ διπλω-

πραγματικαὶ συμβάσεις δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο.

13. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι ἢ υποπρόξενοι ἀποφασίζουσιν ἀνεκκλητῶς περὶ ὅλων τῶν διαφορῶν, αἵτινες ἀναφύονται μεταξὺ ἐλλήνων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν, μέχρι τῆς ἀξίας τῶν 100 δραχμῶν.

Δικάζουσιν ἀνεκκλητῶς ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν ἐλλήνων πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν πταίσματα, συμμορφούμενοι μὲ τὸ ἄρθρον 330 καὶ ἐπόμενα τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐξαίρεσει τῶν περὶ δημοσίου κατηγόρου ὀριζομένων.

Αποφασίζουσι μετὰ δύο παρέδρων δικαστῶν περὶ ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ἀναφουμένων μεταξὺ ἐλλήνων διαφορῶν, οἰκισθέντε φύσεως καὶ ἀνῶσιν, ἐξαίρεσει τῶν περὶ διαζεύξεως ἀνεκκλητῶς μὲν μέχρις ὀκτακοσίων δραχμῶν, ἐκκλητῶς δὲ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ποσοῦ τούτου.

14. Οἱ πάρεδροι ἐκλέγονται ἐπὶ ἐκάστης διαφορᾶς, ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ πρέσβεως, ἀλλαχοῦ δὲ ὑπὸ τῶν γενικῶν προξένων, προξένων ἢ υποπρόξένων, ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων ἐλλήνων, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων ἀλλοδαπῶν, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ προξενείου. Δύναται ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ διορίσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει δύο τακτικoὺς παρέδρους καὶ νὰ μισθοδοτῇ αὐτούς. Κωλυμένων τῶν τοιούτων παρέδρων πρὸς λαμβάνονται οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐλλήνων.

15. Ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους συντάσσεται κατάλογος τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκαστῆς προξενικῆς ἀρχῆς διαμενόντων ἐπισημοτέρων ἐλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν, οἷς ἐκτίθεται δημοσίως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ προξενείου. Ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν.

16. Οἱ πάρεδροι διδούσιν ἐφ' ἑαυτῶν ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ υποπρόξένου αὐτοπροσώπως τὸν ἐξῆς ὅρκον:

«Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ καθήκοντά μου κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς

νόμους ὡς τίμιος καὶ εὐσυνείδητος δικαστής.»

Συντάσσεται περὶ τῆς ὀρκοδοσίας ἐκθεσίς, ἣτις κατατίθεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ γραφείου.

17. Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι πολιτικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ἀποφάσεις ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἐρετείου Ἀθηνῶν.

18. Τὰ παρ' ἐλλήνων κατὰ τὸ ὅθωμα-νικὸν κράτος ἢ ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς πραττόμενα πλημελήματα ἢ κακουργήματα, ὑπάγονται εἰς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαλαμβανομένων ἀνακριτικῶν ὑπάλληλων καὶ δικαστηρίων. Ἐάν δὲ ᾖ ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας ἢ ἐφημέριον διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου ἢ δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη παντάσιν, ἀρμόδιοι εἶναι οἱ ἐν Σύρῳ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταί. Καθ' ὅσον δ' ἀρῶν τὰς ναυταπάτας καὶ πειρατείας, ἀρμόδιοι εἶναι οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1845 νόμου ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν.

19. Τὰ παρ' ἐλλήνων πραττόμενα πταίσματα, πλημελήματα καὶ κακουργήματα κατὰ τὸ ὅθωμανικὸν κράτος, ἢ ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς, τιμωροῦνται μὲ τὰς παρὰ τῶν ἐλληνικῶν νόμων ἐπιβαλλομένας ποινάς.

20. Ὅσακις ὁ νόμος ἐπιβάλλῃ ποινὴν κρατήσεως τὰ προξενικὰ δικαστήρια δύ-
νυνται ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὴν διὰ πρ-
στίμου μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

21. Αἱ παραβάσεις τῶν ὑπὸ τῶν γε-
νικῶν προξένων, προξένων ἢ υποπρόξένων
ἐκδιδόμενων ἀστυνομικῶν διατάξεων, κατὰ
τὸ ὅθωμανικὸν κράτος ἢ ἐν χώραις μὴ χρι-
στιανικαῖς, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν οὐχὶ
ἀνωτέραν τῶν δεκατεσσάρων ἡμερῶν, καὶ
μὲ πρόστιμον οὐχὶ ἀνώτερον τῶν πεντή-
κοντα δραχμῶν.

Αἱ ποιναὶ αὗται δύνανται νὰ ἐπιβλη-
θῶσι συνάμα.

22. Αἱ παρὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἢ
τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι

ἀποφάσεις δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὰς παρὰ τῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις, ἐπὶ τῇ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

ΚΕΦΑΛΑ. ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διαδικασίας.

23. Ἡ ἀναφορά εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου δι' ἀναφορᾶς παρουσιαζομένης εἰς διπλὸν ὑπὸ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του.

Ἡ ἀναφορά περιέχει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν ἢ τὴν διαμονὴν τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, τὸ ἀντικείμενον τῆς κινήσεως καὶ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῶν λόγων ἐφ' ὧν στηρίζεται.

Ἡ αἴτησις δύνανται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ προξενείου, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως. Ἐν ταύτῃ δὲ περιπτῶται, δύο ἀντίγραφα τῆς ἐκθέσεως παρουσιάζονται ὑπὸ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, εἰς τὸν γενικὸν πρόξενον, πρόξενον ἢ ὑποπρόξενον.

Πληρεξούσιος δύνανται νὰ διορισθῇ πᾶς ἐνῆλιξ ἑλλὰν ἢ ἀλλοδαπός.

24. Ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος διατάττει τὴν ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων, προσδιορίζων συνάμα τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐμφανίσεως κατὰ τὴν ἀπόστασιν, τὸν τόπον καὶ τὰς περιστάσεις δύνανται μάλιστα, ἐν περιπτώσει καταπειγούσης ἀνάγκης, νὰ προσδιορίσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τὴν ὥραν τῆς ἐμφανίσεως.

Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν διαταγὴ τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου γράφεται ἐφ' ἑκατέρου τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως· δὲν ὑπόκειται δὲ εἰς ἀνακοπὴν ἢ εἰς ἐφεσιν.

25. Τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως, μετὰ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν διαταγῆς, ἐπιδίδονται ὁμοῦ μὲ ἀντίγραφον τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφων, ὑπὸ τοῦ ἐκπληρουμένου

τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως ὑπαλλήλου. Ἐὰν τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφα ὥσι λίαν ἐκτεταμένα, δύνανται νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ, ὅπου λαμβάνει γνῶσιν ὁ ἐναγόμενος, ἄνευ μετατοπίσεως αὐτῶν.

26. Τὰ δικόγραφα ἐπιδίδονται συνηθως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του· ἂν δὲ οὗτοι δὲν ᾔναι παρόντες, εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ, κατοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρετάς αὐτοῦ· ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐλλείψει καὶ τούτων, εἰς τοὺς λοιποὺς συνοίκους.

Ἐὰν δὲν εὐρεθῇ οὐδεὶς εἰς τὸν οἶκον, τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ γραφείου τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖται καὶ ὡς πρὸς ἐκαίνοους, οἵτινες διανέμονται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς· δὲν ἔχουσι γνωστὴν κατοικίαν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

27. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν ὑπαλλήλου, ἀποδεικτικὸν περιγράφον ἀκριβῶς.

α) Τὸ ἐπιδιδόν ἐγγράφον·

β) Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπιδόσεως, τὸν ἄνθρωπον, εἰς ὃν παρεδόθη, καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ τοιχοκολλήσεως τοῦ ἐγγράφου.

Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος ἢ παραλαμβάνοντος. Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν δύνῃται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, ἢ ἐπίδοσις ἢ ἡ τοιχοκολλησις ἐνεργεῖται ἐνώπιον δύο μαρτύρων ἢ τοῦλάχιστον ἑνός, οἵτινες προσυπογράφουσι μετ' αὐτοῦ τὸ ἐπιδιδόν.

28. Οἱ ναυτιλλόμενοι καὶ οἱ ἐπιβάται, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἄλλην κατοικίαν, εἰμὴ τὸ πλοῖον, κλητεύονται ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ὁριζόμενον τύπον.

29. Οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου τῶν ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου ἢ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν ὁριζομένην ἐν τῇ διαταγῇ ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον.

Δύναται ὅμως χωρὶς νὰ ἐμφανισθῶσι, νὰ ὑποβάλλωσιν ἀπλῶς ὑπομνήματα, παρ' αὐτῶν ὑπογεγραμμένα καὶ περιέχοντα τὰς αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος ἢ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐναγομένου, μετὰ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφων. Τὰ πληρεξούσια ἢ τὰ ὑπομνήματα παρακατατίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

Ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος, ἢ τὸ προξενικὸν δικαστήριον ἐχει πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων.

30. Οἱ διαδίκαι: ἐὰν διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, ὀφείλουσιν ὁ μὲν ἐνάγων ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἢ ἐκθέσει του, ὁ δὲ ἐναγόμενος δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, τῇ βραδύτερον, κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου παράστασιν, νὰ διορίσωσιν ἀντικλήτον ἢ πληρεξούσιον, κατοικοῦντα εἰς τὴν καθέδραν τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, εἰς τὸν ὅποιον πρέπει νὰ γίνωνται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας κοινοποιήσεις καὶ ἄλλαι ἐπιδόσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐρέσεως. Περὶ τοῦ διορισμοῦ ἀντικλήτου ἢ πληρεξουσίου, ὁ πρόξενος ὑπομνησκει τοῦλάχιστον κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου παράστασιν.

Ἐὰν παρελείθῃ ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου, αἱ ἐπιδόσεις γίνονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

31. Κατὰ τὴν δικάσιμον, ἐμφανισθέντων τῶν διαδίκων ἢ ὑποβληθέντων τῶν ὑπομνημάτων ἐκδίδεται πρᾶγμα ἢ ἀπόφασις παρὰ τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπρόξενου ἢ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐὰν νομίξῃ τὴν ὑπόθεσιν ἀρκούντως ἀναπτυχθεῖσαν ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν.

32. Ὅταν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγηθῇ τις τῶν διαδίκων προφορικῶς, μὴ δυνάμενος, ἕνεκα νομίμου κωλύματος, νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος μεταβαίνει παρ' αὐτῷ ἢ διορίζει πρὸς ἐξέτασίν του ἓνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδίας προ-

ξενικῆς ἀρχῆς, ἢ ἕτερόν τι εὐϋπόληπτον πρόσωπον, ὑπερ ὑποβάλλεται προηγουμένως εἰς τὸν ἐξῆς ὄρκον.

«Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ ἀνατεθέντα μοι καθήκοντα.»

Τὸν γενικὸν πρόξενον, πρόξενον ἢ ὑποπρόξενον ἢ τὸν εἰσηγητὴν συνοδεύει ὁ ἐκπληρὼν τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως ὑπάλληλος, ὅστις συντάττει ἐκθεσιν τῆς ἐξετάσεως καὶ τὴν υπογράφει μετὰ τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπρόξενου, ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ διαδίκου· ἐν οὗτος δὲν δύνηται ἢ δὲν θέλῃ νὰ υπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μυσία.

33. Ἐὰν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ αὐτοψία ἐπὶ τόπου ἢ ἐπὶ πλοίου, ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος, ἢ τὸ προξενικὸν δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκείσε μεταβάσεώς του, ἢ νὰ διορίσῃ εἰσηγητὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος, ἢ τὸ προξενικὸν δικαστήριον προσδιορίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς αὐτοψίας, ἥτις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων ἢ ἀφοῦ οὗτοι προσκληθῶσι νὰ πρρευρεθῶσι διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 26, 27 καὶ 28 ὁριζόμενον τύπον.

Περὶ ὧν τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται ἐκθεσις.

34. Ἐὰν πρόχεται μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἡ κατὰστασις ἢ ἡ ἀξία πλοίου, ἐξαρτίων, ἀποσκευῆς, πραγμάτων ἢ ἐμπορευμάτων, ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος δύναται νὰ διορίσῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος πραγματαγνόμενας, οἵτινες ἐνενοῦσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἢ ἀφοῦ οὗτοι προσκληθῶσι προσηκόντως, τὰς τυχόν διαταχθεῖσας ἐπισκέψεις καὶ ἐκτιμήσεις, συντάσσοντες περὶ αὐτῶν ἐκθεσιν παρακατατιθεμένην εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

Πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς τὴν δοκιμασίαν οἱ πραγματαγνόμενοι δίδουσι τὸν ἐξῆς ὄρκον.

«Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὴν

ἀνατεθείσάν μοι ἐντολήν.»

Ἐάν τὸ θρησκευτικὸν δόγμα πραγματογνώμονός τινος ἀντίκῃται εἰς τὴν ὁρκωμοσίαν αὐτοῦ ἢ εἰς οἰανδήποτε διαβεβαίωσιν, ἢ ἐκθεσίς ποιεῖ περὶ τούτου μνείαν, καὶ μετὰ τούτου ἐνεργεῖται ἡ δοκιμασία.

35. Ἐάν ὁ γενικός πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος ἢ τὸ προξενικὸν δικαστήριον δὲν εὕρῃ ἀποχρώσας τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει πῶν πραγματογνωμόνων διαλαμβανόμενας πληροφορίας, ἔχει καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ νέαν δοκιμασίαν δι' ἐνὸς ἢ πλείονων πραγματογνωμόνων, οἵτινες δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τῶν προγενεστέρους πραγματογνώμονας ὅσας νομίσωσιν ἀναγκαίας πληροφορίας.

36. Αἱ ἐκθέσεις δὲν ἐπιδίδονται εἰς τοὺς διαδίκους, δύνανται δὲ οὗτοι νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν.

37. Ὅσαῖς ἐπιτραπῇ παρὰ τοῦ γενικοῦ προξένου, ἢ ὑποπροξένου ἢ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ἢ διὰ μαρτύρων ἀποδείξεις, ὁ γενικός πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος κατ' αἵτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, διατάσσει τὴν κλήτευσιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐν ὧρισμένῳ τόπῳ, ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ.

38. Οἱ διάδικοι καὶ οἱ Ἕλληνες μάρτυρες κλητεύονται, δυνάμει τῆς διαταγῆς τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου, ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἢ τοῦ ἀναπληρουῦντος αὐτόν.

39. Οἱ ὡς μάρτυρες κλητευόμενοι Ἕλληνες καὶ μὴ ἐμφανιζόμενοι ἄνευ νομίμου κωλύματος, ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου, ἢ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν τριάκοντα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν. Πρὸς τούτοις δὲ ὁ γενικός πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν τῶν, ἀλλ' ἢ τῇ διάταξιν αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἐνθα οἱ πρόξενοι διὰ τῶν συνθηκῶν ἢ εἰθίμων, εἰσι περιεβλημένοι τὴν ἀναγκασίαν πρὸς τοῦτο ἐξουσίαν.

40. Πρὸ τῆς ὁρκίσεως ὁ γενικός πρὸ ξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος ἐρωτᾷ τὸν μάρτυρα περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ τῆς κατοικίας του, τῆς θρησκείας, τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματός του, τῆς συγγενείας ἢ τῶν ἄλλων πρὸς τοὺς διαδίκους σχέσεων του. Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μάρτυς ὁρκίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὅρκον.

«Ὁμνῶ, συνειδὼς τὰς ἐπικειμένους εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν ποινὰς, ὅτι θέλω εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν» οὕτως εἶπεν μοι ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.»

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ὁ πρόεδρος προβαίνει εἰς τὰς περὶ τοῦ πράγματος ἐρωτήσεις.

Κατὰ τὸν ὁρκωμοσίαν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ θρησκεία τῶν ἐμνυόντων, καὶ ἐπομένως νὰ τίθηται ὡς βάραις, δι' ἕκαστον αὐτῶν, ὁ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτοῦ εἰθισμένος τύπος τοῦ ὅρκου ἢ τῆς διαβεβαιώσεως.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ θρησκεία τοῦ μάρτυρος ἤθελε τῷ ἀπαγορεύει νὰ ὁρκισθῇ ἢ νὰ κάμῃ οἰανδήποτε διαβεβαίωσιν, ἢ ἐκθεσίς ἀναφέρει τοῦτο, καὶ ὁ μάρτυς ἐξετάζεται.

41. Ἐάν οἱ μάρτυρες δὲν ᾔναι Ἕλληνες, ὁ γενικός πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος κάμνει χρῆσιν τῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐδρας τοῦ εἰθισμένων μέσων, ὅπως κατορθωθῇ, εἰ δυνατόν, ἡ ἐμφάνισίς των.

42. Ὅταν ὑπάρξῃ ἀνάγκη διερμηνέως, οὗτος, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθήκοντων του δίδει ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 39 ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου τὸν ἐξῆς ὅρκον:

«Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ ἔργα τοῦ διερμηνέως.»

43. Περὶ τῆς ὁρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἐκθεσίς, ἣτις περιέχει τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἑκάστου μὲν μάρτυρος, ἐν τῷ τέλει τῆς ἐξετάσεώς του, παρὰ δὲ τῶν διαδίκων, τοῦ γενικοῦ προξέ-

νου, προξένου ἢ ὑποπροξένου καὶ τοῦ γραμματέως ἐν τῷ τέλει τῆς ὕλης συζητήσεως. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξετάσιν χρησιμεύουσι πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

44. Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐνός τῶν διαδίκων, ἢ ὑποθέσεις δικάζεται ἐρήμην.

Αἱ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις ἐπιδίδονται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 26, 27 καὶ 28 ὀριζόμενον τύπον, διὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ διορισθέντος προσώπου, ὑπὸ τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου, ὅστις ὀρίζει ἐνταυτῷ, λαμβάνων ὑπ' ὅψιν τὰς ἀποστάσεις τῶν μερῶν καὶ τὰς περιστάσεις, τὴν προθεσμίαν τῆς ἀνακοπῆς, ἥτις ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν ἐκτὼ ἡμερῶν.

Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν γενικὸν πρόξενον, πρόξενον ἢ ὑποπρόξενον.

45. Αἱ κατ' ἀνακοπὴν δίκαι διεξάγονται κατὰ τὰς ἀνωτέρω μνηمانευθείσας διατυπώσεις.

46. Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ὀριστικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ἀφορῶσαι συναλλαγματικὰ γραμμάτια, λογαριασμοὺς παραδεδεγμένους, ἐπίσημα ἢ ἀνεγνωρισμένα ἔγγραφα, εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσταί, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς τυχόν γενησομένης ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως.

47. Ἐπὶ ὑποθέσεων ἐπὶ προφορικῶν συμφωνιῶν, περὶ ἐγγράφων ὑπαχρεώσεων, ἢ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν, μὴ παραδεδεγμένων, τὰ προξενικὰ δικαστήρια δύνανται νὰ διατάξωσι τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς τυχόν γενησομένης ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως, ἐπὶ προσφορᾷ ἐγγυητοῦ.

48. Ὁ διάδικος ὁ αἰτῶν, δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, υποβάλλει εἰς τὸν γενικὸν πρόξενον, πρόξενον ἢ ὑποπρόξενον ἀναφορὰν ὀρίζουσαν τὸν ἐγγυητὴν.

Ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος διατάσσει τοὺς διαδίκους νὰ ἐμ-

φανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ καὶ τόπῳ, ὅπως συζητηθῇ τὸ παραδεκτὸν τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ἡ ἀναφορὰ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς διαταγὴ ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἐναγόμενον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 26, 27 καὶ 28 ὀριζόμενον τύπον.

49. Ἀντὶ ἐγγυητοῦ, δύναται νὰ παρκατατεθῇ τὸ ποτὶ τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται, ὅμως κοινοποιηθέντος τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου περὶ παρκαταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως.

50. Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων τε καὶ δικαιολογῶν, μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἢ ἐκτέλεσιν, καὶ παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας, αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ δικαιόγραφα ἐκτελοῦνται διὰ τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὀριζομένων καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέσων τούτων, καθόσον δὲν προνοεῖται ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ, ἐνθα πρόκειται νὰ γίνη ἢ ἐκτέλεσις, εἰθισμένον τρόπον.

51. Τὰ προξενικὰ δικαστήρια ἀπαγγέλλουσι τὴν προσωπικὴν κράτησιν καθ' ὅλας τὰς παρὰ τῶν ἐλληνικῶν νόμων προβλεπομένας καὶ ὀριζομένας περιπτώσεις· ἐνεργεῖται δὲ αὕτη κατὰ τὸν ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς εἰθισμένον τρόπον.

52. Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις παρὰ τῷ ὀρειλῆτῃ ἐκτελεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου, ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου, ὃν ἤθελεν ὀρίσει ἐπὶ τούτῳ.

Αἱ κοινοποιήσεις τῶν πλειστηριασμῶν τοιχοκολλῶνται κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὀρισμένας προθεσμίας, μόνον ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

Ὅσάκις ἀπαιτεῖται καταχώρησις τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς δημοσίον φύλλον, δημοσιεύεται περιληπτικῇ μόνον ἀγγελίᾳ αὐτῆς, καὶ τοῦτο ἐάν ἐκ-

δίδεται δημόσιον φύλλον ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα φυλάττονται ἐν τῷ προξενίῳ ἢ παρὰ τρίτῳ, ὑπὲρ εὐθύνην τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ υποπροξένου.

53. Ὅσα ὀρίζονται ἐν τῇ πολιτικῇ δικαιονομίᾳ περὶ προέδρων τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἐμπεροδικῶν καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν δικασίας, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς γενικοὺς προξένους, προξένους καὶ υποπροξένους, ἢ ἄλλους προεδρεύοντας τὰ προξενικά δικαστήρια, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

54. Κατὰ τὰ ἄλλα, ὅσα δὲν προνοοῦνται ἰδίως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι ἢ υποπρόξενοι καὶ τὰ προξενικά δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται μὲ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικαιονομίας, ὅσας οἱ νόμοι ἢ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, ἐνθα ἐδρεύουσιν, αἱ διπλωματικαὶ συμβάσεις, ἡ ὁργανισμὸς τῶν προξενικῶν δικαστηρίων δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο.

55. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι ἢ υποπρόξενοι δύνανται νὰ ἐξαίρεσωσιν ἑαυτοὺς ἢ νὰ ἐξαίρεθῶσιν ὑπὸ τῶν διαδίκων εἰς τὰς ἐφεξῆς περιπτώσεις:

α) Ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον ἰδιωτικὸν συμφέρον.

β) Ἐὰν μετὰ τινος τῶν διαδίκων ᾧσι συγγενεὶς κατ' εὐθείαν γραμμὴν, κηδεσὶ ἢ συνδεδεμένοι δι' υἱοθεσίας, ἐὰν ἦναι συγγενεὶς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ἢ ἐκ κηδεστίας μέχρι δευτέρου ἐὰν ἦναι σύζυγοι, ἂν καὶ διεζευγμένοι, ἢ μνηστῆρες.

Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ υποπρόξενοι, ἐξαίρουντες ἑαυτοὺς ἢ ἐξαιρούμενοι ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωτῶν των. Οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀμμίαν ἐξαίρεσιν.

Ὅσας, προταθείσης ἐξαίρεσεως κατὰ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ υποπρόξένου, οἱ λόγοι εὐρεθῶσι ψευδεῖς ἢ παράλογοι, ὁ προτείνας τὴν ἐξαίρεσιν διάδικος καταδικάζεται εἰς πρόστιμον ἑκα-

τὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἐπιουλαττομένων ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 45 τῆς πολιτικῆς δικαιονομίας.

56. Δι' ἐπεὶ κακοδικεῖται ἀγωγή κατὰ γενικῶν προξένων, προξένων ἢ υποπρόξένων, ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, γραμματέων ἢ παρόδρων τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ὑπάγονται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν.

57. Ἡ πρὸς τὸ ἐν Ἀθῆναις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἐφεσις παραδίδεται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐκκαλουντος αὐτοπροσώπως, εἴτε παρὰ τοῦ πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου του εἰς τὸν πρόξενον τοῦ τόπου, ἐνθα ἐξεδόθη ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις. ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων.

Διζηκούσης τῆς πρὸς ἐφεσιν προθεσμίας ἡ γενομένη ἐφέσεως, ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐξαίρουμένων τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρ. 46, 47, 48 καὶ 49.

58. Τὸ ἐφετῆριον συντάσσεται εἰς διπλὸν, καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ διαρισμὸν πληρεξουσίου ἀντικλήτου ἐν Ἀθῆναις. Μὴ γενομένου τούτου, αἱ πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα κοινωποιήσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτ. δικαιονομίας.

59. Τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἐφέσεως ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ υποπρόξένου, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 30 ἀντικλήτον τοῦ ἐφεσιδελήτου, συμφώνως μὲ τὸν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 26, 27 καὶ 28 ὁριζόμενον τύπον. Τὸ δὲ ἕτερον μετὰ τοῦ ἐπιδιοτηρίου ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα ἐπὶ ἀπλῇ ἀποδείξει.

Ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ υποπρόξενος, ὁ παρὰ κλῆψιν τὴν κοινωποιῆσιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν εἰς χρηματικὴν ποινὴν πενήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἀνεαρτήτως πάσης ἄλλης ὀφειλουμένης τυχόν ἀποζημιώσεως.

60. Μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ

τῆς ἐφέσεως δύναται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐφαρμοζομένης τῆς διαδικασίας περὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρ. 1856.

321. *Δ. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπὶ τῆς νομισματικῆς συλλογῆς Νομισματογνώμονος.*

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον Α' τοῦ ἀπὸ 10 (22) Μαΐου 1834 νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἐν τῇ Δημοσίᾳ καὶ τῇ τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκῃ ἐπὶ τῆς νομισματικῆς συλλογῆς νομισματογνώμων, διατελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐφόρου αὐτῆς, ἐκτελῶν τὰς παρ' αὐτοῦ διδομένας περὶ τῆς ὑπηρεσίας του ὁδηγίας.

2. Καθίσκοντα τοῦ νομισματογνώμονος· εἰσὶ' α) Νὰ ἐκτιμᾷ καὶ ὀρίζῃ τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἑκάστου νομίσματος καὶ πάσης συλλογῆς. β) Νὰ ἐξετάζῃ τὰ νομίσματα, νὰ κατατάττῃ αὐτὰ ἐπιστημονικῶς καὶ συντάττῃ τὸν κατάλογον αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὅρους καὶ κανόνας, δηλονότι γεωγραφικῶς τε καὶ χρονολογικῶς.

3. Ὁ κατάλογος συντάσσεται εἰς τε τὴν Λατινικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τυπῶνται εἰς τὸ Βασιλ. Τυπογραφεῖον.

4. Τὰ πρωτότυπα τῶν νομισμάτων διατηροῦνται εἰς νομισματοθήκην ἀνάλογον, ἔχουσαν δύο κλεῖδας, ὧν τὴν μὲν μίαν φυλάσσει ὁ ἐφορος τῆς τε Δημοσίας καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκης, τὴν δὲ ἑτέραν ὁ Νομισματογνώμων.

5. Εἰδικὴ τις συλλογὴ ἐκτύπων, ἐπιστημονικῶς κατατεταγμένων, θέλει διατεθῇ εἰς τρόπον πρόχειρον καὶ τόπον ἀρμόδιον, ἵνα ᾖ χρήσιμος εἰς τὰς μελέτας τῶν τε φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν πρὸς τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένων παιδευμένων.

6. Πρὸς τοῖς ἀνωτέρω εἰδικῶς ὀρισθεῖσιν, ὁ νομισματογνώμων ἔχει καθή-

κον νὰ βοηθῇ τὸν ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῆς Βιβλιοθήκης ὑπάλληλον, ἄνευ βλάβης τῆς εἰδικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Περὶ τῆς προσθέτου ταύτης ὑπηρεσίας ἀποφασίζει ἑκάστοτε ὁ ἐφορος τῆς Βιβλιοθήκης.

7. Ὅσακις ὁ Πρῶτος τοῦ Πανεπιστημίου κρίνει ἀναγκαῖον νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν ἐκτίμάν αὐτοῦ ἔκθεσιν εἰδήσεις τινὰς περὶ τῆς νομισματικῆς συλλογῆς, ὁ ἐφορος δύναται, ἂν τὸ κρίνῃ εὐλογον, νὰ χορηγήσῃ αὐτῇ πᾶσαν πληροφορίαν.

Ἀθήνησι, τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1856.

322. *Δ. Περὶ διαδίων τῆς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μύλους τῆς Ναυπλίας ἀγορᾶς ἡμαξίτης ἑθνικῆς ὁδοῦ.*

ΟΘΩΝ κλπ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1852 περὶ ὁδοποιίας νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιβάλλονται διόδια ἐπὶ τῶν διαβαινόντων ζώων διὰ τῆς ἡμαξίτης ἑθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μύλους Ναυπλίας καὶ τ' ἀνάπαλιν ἐκ σταδίων 55.

2. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διόδια ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου τοῦ 1857 ἔτους προσδιοριζόμενα ἐπὶ τριετίαν, ὡς ἐφεξῆς·

α) Διὰ πᾶσαν ἐκ Τριπόλεως εἰς Μύλους, ἢ τ' ἀνάπαλιν, διὰβάσιν ἵππου ἢ ἡμιόνου ἱππευτικοῦ ἢ φορτηγοῦ λεπτὰ εἴκοσι.

β) Ἴππου ἢ ἡμιόνου ἐξευγμένου εἰς ὄχημα ἢ ἡμαξάν φορτηγοῦ λεπτὰ τριάκοντα.

γ) ὄνου λεπτὰ δέκα.

Τὰ αὐτὰ διόδια θέλουν πληρώνεσθαι καὶ διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων ἐκ τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας εἰς Μύλους ἢ τ' ἀνάπαλιν· διὰ δὲ τὰ ζῶα τοῦ δήμου Κορυθίου τὰ διαβαίνοντα ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία τοῦ δήμου τούτου εἰς Τρίπολιν, ἢ τ' ἀνάπαλιν, θέλουν πληρώνεσθαι διὰ μὲν τοὺς ἵππους καὶ ἡμιόνους λεπτὰ πέντε,

διὰ δὲ τοὺς ὄνους δύο· ὅταν τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι ἐξευγμένα θέλουν πληρῶνεσθαι τὰ διπλάσια.

3. Τὸ ἡμισυ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διοδίων εἰσπράττεται διὰ τὰ ζῶα.

α) Τὰ ἀναχωροῦντα ἐκ Τριπόλεως καὶ τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ διὰ τῆς θέσεως τοῦ Ταβουλίου, λαμβάνοντα ἄλλην παρὰ τὴν εἰς Μύλους ἄγουσαν ἀμαξιτὴν ὁδόν.

β) Τὰ ἐξ ἄλλης ὁδοῦ ἐρχόμενα καὶ διὰ τῆς αὐτῆς θέσεως τοῦ Ταβουλίου, ἢ τοῦ χωρίου Ἀχλαδοκάμπου, διευθυνόμενα εἰς Τρίπολιν ἢ εἰς τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.

γ) Τὰ ἐκ τοῦ χωρίου Ἀχλαδοκάμπου, διαβαίνοντα εἰς Τρίπολιν ἢ εἰς Μύλους Ναυπλίου καὶ τ' ἀνάπαλιν.

4. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 πληρωμὴ τῶν διοδίων εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἅμα τὰ ζῶα διέτρεξαν εἴτε καθ' ὅλοκληρίαν, εἴτε ἐν μέρει τὰς διὰ τῶν αὐτῶν ἄρθρων προσδιωρισμένας ἀποστάσεις.

5. Ἡ πληρωμὴ τῶν διοδίων θέλει γίνεσθαι εἰς τοὺς σταθμούς, τοὺς ὁποίους ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν ὀφείλει νὰ συστήσῃ τὰ δὲ περὶ ἐλέγχου τῆς πληρωμῆς αὐτῶν θέλουσι κανονισθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Τὰ διόδια θέλουν ἐνοικιασθῇ δι' ὅλην τὴν τριετίαν, ἢ θέλουν εἰσπραχθῇ δι' ἐπιστάσις, ἐὰν ἡ γενομένη εἰς τὴν δημοπρασίαν προσφορά δὲν ᾔθελε θεωρηθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφέρουσα διὰ τὸ δημόσιον.

7. Ἡ δημοπρασίς ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ Β. διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου. Τὰ δὲ ἐνοίκια πληρῶνεται εἰς τὰ δημόσια Ταμεία εἰς τρία μῆνη ἀπὸ τῆς 1 Ἰαννουαρίου τοῦ 1857 ἔτους.

Ἀθῆναι τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1856.

323. 4. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων νόμου, καὶ ἰδόντες τὰ ἄρθρα 17 καὶ 40 τοῦ περὶ δήμων, τὰ ἄρθρα 208 210, καὶ 215 ἐδ. 5 καὶ 464 τῆς πολιτ. δικονομίας, καὶ τὸ ἄρθρον 24 § 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

4. Ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς τῶν ἐν ἐκάστῃ δημοτικῇ περιφερείᾳ, κατὰ τὸ 30 ἄρθρον τοῦ νόμου, κρατούμενων ληξιαρχικῶν βιβλίων προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, ἀποδίδεται δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου δήμου εἰς τὸ δημόσιον. Ἡ δὲ δαπάνη τῶν ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων καὶ προξένων κρατούμενων βιβλίων γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων ἐκάστης ληξιαρχικῆς περιφερείας (ἄρθ. 36 τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων νόμου) προσδιορίζεται, διὰ μὲν τοὺς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ληξιαρχοῦς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων. Ἐκαστος δὲ αὐτῶν παρασκευάζει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν βιβλίων, καὶ ἀποστέλλει εἰς τοὺς παρὰ πρωτοδικαίς· εἰσαγγελεῖς, ἵνα, ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν, καταρτισθῶσι, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ νόμου ὥρισμένα, καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς ἕκαστον ληξιαρχον. Τὰ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ληξιαρχοῦς βιβλία ἀποστέλλονται διὰ τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως. Τὰ βιβλία ταῦτα διευθύνονται εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς, κατὰ τὸ αὐτὸ σχῆμα δεδωμένα, καὶ φέροντα ἕκαστον ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, ἢ τοῦ χωρίου, ἢ τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ληξιαρχικῆς περιφερείας, καὶ τὸ ἔτος ὡς ἐξῆς.

«Ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ δήμου (τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ἔτους (δεῖνος), ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν δοθῶσιν ἐξ βιβλίου εἰς τὸν ληξιαρχον, προστίθενται ἐξωθεν αὐτῶν αἱ πράξεις, δι' ἃς ἕκαστον εἶναι ὥρισμένον.

αίον, Αλξιαρχικὸν βιβλίον τῶν γεννήσεων κτλ. ἡ Αλξιαρχικὸν βιβλίον τῶν γάμων κτλ.

3. Ὡσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ περιληξιαρχικῶν πράξεων νόμου ἕνεκα προσβολῆς ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, ἡ νοθεύσει ληξιαρχικοῦ βιβλίου ὄντος ἐν χρήσει, γενῇ χρειαῖ ἐτέρου συμπληρωτικῶν βιβλίου, ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς καὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ προκαταβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ τοῦ προκαλέσαντος τὴν περὶ προσαγωγῆς τοῦ προσβαλλομένου ἐκείνου βιβλίου ἀπόφασιν δικδίκου, καὶ καταλογίζεται εἰς τὸν ἡττώμενον.

4. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρ. 48 τοῦ νόμου ἀναφερομένη περάτωσις τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον, γραφομένη ἀμέσως μετὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγραφήν, ἡ τὴν τελευταίαν ἐγγραφήν ἐν ἑκάστῳ τῶν τριῶν μερῶν τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, ἐὰν ἐν ᾗ τὸ εἰς διπλοῦν κρατούμενον βιβλίον «Ἐπερατώθη σήμερον τὴν (ὁ μὴν, τὸ ἔτος, ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, ὁλογράφως) ὁ ληξιαρχος τοῦ δήμου (τὸ ὄνομα) ἡ τοῦ χωρίου (τὸ ὄνομα) ἡ τῆς προξενικῆς περιφερείας (τὸ ὄνομα) Δ. Δ.»

Μετὰ τὴν περάτωσιν καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ νόμου ἀποστολῆς τῶν βιβλίων, ὁ ληξιαρχος συντάσσει καὶ καταχωρίζει ἐν τέλει τοῦ βιβλίου, δι' ἑκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ νόμου ἀναφερομένων τριῶν εἰδῶν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, ἰδίον ἀλφαριθμητικὸν πῖνακα τῶν ὀνομάτων τῶν προσώπων, περὶ ὧν συνετάχθησαν αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ περιεχόμεναι ληξιαρχικαὶ πράξεις. Ἐκ τῶν πινάκων τούτων συντάσσεται κατὰ πᾶσαν δεκαετίαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων γραμματέων τῶν πρωτοδικῶν ἰδίος, δι' ἑκαστον δῆμον, πῖναξ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος.

5. Αἱ σελίδες τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων διαίρουνται εἰς τρεῖς στήλας κατὰ τὸ συνημμένον ὑπόδειγμα, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ γράφεται ὁ ἀριθμὸς τῆς πράξεως καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ προσώπου, περὶ οὗ ἡ πράξις, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἡ ληξιαρχικὴ πράξις, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ, αἱ

κατὰ τὰ ἄρθρα 49, 68, § γ'. 86, καὶ 87 τοῦ αὐτοῦ νόμου γενόμεναι σημειώσεις.

6. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 50 ἀναφερόμενα ἀντίγραφα γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως τρίτης κλάσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 24 § γ'. τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

7. Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ληξιαρχῶν συνάπτονται εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὑποδείγματα ὑπὸ στοιχεῖα α', β', γ', δ', εὖς ι. περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.

8. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς θέλει κοιντοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ ληξιαρχοὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, ἵνα κατ' αὐτὴν ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας τῶν,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 34 Ὀκτωβρ. 1856.

324. Ν. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1857. ΟΘΩΝ κλπ.

1. Κατὰ τὸ ἔτος 1857 ἡ εἰσπραξις τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, ἅτινα εἰδικώτερον ἀπαριθμοῦνται εἰς τὸν συνημμένον πῖνακα τῶν δημοσίων ἐσόδων, καὶ τὰ εἰς αὐτὸν προσσηρτημένα ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσει δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν περὶ τῶν ἐσόδων ἐκδοθησομένων Νόμων.

2. Τὰ ἐσοδα τῆς χρήσεως 1857 υπολογίζονται εἰς δραχ. δέκα ἐννέα ἑκατομύρια, ἑβδομήκοντα μίαν χιλιάδα τετρακοσίας τρεῖς ἀριθ. 19 974, 403, προστίθενται δ' εἰς ταῦτα αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τεσσαράκοντα ὀκτὼ χιλιάδων, ὀκτακοσίων ἑξήκοντα τεσσάρων καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα ἐνὸς ἀριθ. 3,848,874:81 κατὰ τὰ ἐν τῷ πινάκι τῶν ἐσόδων εἰδικώτερον ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρ. 1856.

325. Ν. Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ 1857.
ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ διὰ τὸ 1856 ἔτος προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1857 προστιθεμένων εἰς αὐτὸν καὶ τῶν αὐξομειώσεων, αἵτινες κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα φέρονται εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ 1857. Οὕτω δὲ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1857 ἔτος προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς εἰκοσι δύο ἑκατομμύρια, πεντακοσίας τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδας διακοσίας ὀγδοήκοντα τρεῖς καὶ λεπτὰ ἐξήκοντα δύο ἀριθμ. 22,547,283:62 καὶ διὰ τὴν ποσότητα ταύτην χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν ἑκάστου ὑπουργείου ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς χρεώλυτρον καὶ τόκους τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου. Δρ. 3,835,473:58. Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ 50,376:22. Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους καὶ χορηγήματα τῶν ναυτικ. νήσων 254,500: Εἰς συντάξεις 1,349,544:72.

Β'. Εἰς τὴν Β. χορήγ. Δρ. 1,000,000:

Γ'. Εἰς ἀποζ. τῶν βουλευτ. Σωμάτων. 595,000:

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερ. σχέσεων Δρ. 637,476:66. Τῆς Δικαιοσύνης 1,470,246:97. Τῶν Ἐσωτερικῶν 2,640,307:99. Τῶν Ἐκκλησιαστικ. καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδ. 1,049,520:33. Τῶν Στρατιωτικῶν 5,337,428:90. Τῶν Ναυτικῶν. 1,571,976:64. Τῶν Οἰκονομικῶν 902,545,61.

Ε'. Εἰς τὰ ἐξόδα διοικήσεως ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων 1,700,917:

ς'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 245,000.

Τὸ ὅλον δραχμαὶ 22,547,283,62.

2. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐξόδα πληρωθήσονται ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1857, ἀναπληρούμενα κατὰ τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑ-

πολοίπων ἐσόδων τῶν προλαβουσῶν χρήσεων, ἅτινα δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν αὐτῶν χρήσεων.

3. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγομένων πιστώσεων, ἐὰν αὐταὶ ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἐξόδα τῆς χρήσεως 1857, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσιν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τὴν διατροφήν τῶν ὑποδίκων. Διάποζημιώσεις μαρτύρων. Δι' ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδίκων. Δι' ἐξόδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικά μέτρα ἀσφαλείας. Διὰ διατροφήν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων, Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου.

Διὰ παραχωρήσεις εἰς τοὺς δήμους ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν.

Δι' ἐξόδα καλλιεργείας τῶν ὀρυκτῶν καὶ ἀλικίων καὶ μεταφορᾶς ἀλάτων.

Δι' ἐξόδα ἐκπτώσεως νομισμάτων. Δι' ἐξόδα ἐκποιήσεως κτημάτων. Δι' ἐξόδα διοικήσεως δασῶν.

Ἀθήνησι, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1856.

326 Ν. Τ. Ε'. Περὶ ἐγκυρτώσεως ἔθνικῶν ἀγριελαιῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐθνικαὶ ἀγριελαῖαι ἐμπεριεχόμενα εἰς ἀκαλλιεργήτους τόπους κατὰ δέκα τοῦλάχιστον εἰς ἕκαστον Β. στρέμμα παραχωροῦνται πρὸς ἐξημέρωσιν εἰς τὸν πρῶτον αἰτήσοντα.

Ἐπὶ συγχρόνων αἰτήσεων ἡ προτίμησις δίδεται διὰ κλήρου.

Ἐπιτρέπεται δὲ νὰ παραχωρηθῶσι πρὸς ἐξημέρωσιν διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἐκτάσεις γαιῶν περιέχουσai κατ' ἐλάχιστον

δρον πέντε ελαιόδενδρα κατὰ στρέμμα ὅπου ὁ τόπος εἶναι ἀνεπίδεκτος πάσης ἄλλης καλλιεργείας. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ παραχώρησις τοιοῦτων κειμένων σποράδην ἢ συστάδην ἐντὸς δασῶν.

Ἡ παραχώρησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρὸς ἐξημέρωσιν παραχωρητέων ἀγριελαιῶν προσδιορίζεται κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰς 50 καὶ κατὰ μέγιστον εἰς 1000 δένδρα.

3. Ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ἐξημέρωσιν ἀγριελαιῶν καλλιεργητὴς ὑποχρεοῦται

α) Νὰ ἐγκεντρίσῃ τὰ ελαιόδενδρα καὶ τὰ τυχόν μεταξὺ κείμενα μὴ προσοδοφόρα δένδρα.

β') Νὰ πληρώσῃ τὰ κενὰ διαστήματα δι' ἐμφυτεύσεως ἐλαιῶν ἢ ἄλλων προσοδofόρων δένδρων κατὰ τοὺς περὶ καλλιεργείας τῶν τοιοῦτου εἶδους φυτειῶν παραδεδεγμένους κανόνες.

γ') Νὰ ἐκχερσώσῃ ἐντελῶς ἐντὸς πέντε ἐτῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τὰς γαίας, ἐκρίζωνας τοὺς θάμνους, βάλτους καὶ ἄλλα περιττὰ φυτὰ.

Ὁφείλει δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἐγκεντρίσεως, ἐμφυτεύσεως καὶ ἐκχερσώσεως μέχρις ἐντελοῦς ἐξημερώσεως καὶ καλλιεργείας τοῦ κτήματος.

4. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως βεβαιωθῇ ὅτι ὁ καλλιεργητὴς δὲν ἐνήργησε τὴν ἐγκέντρινσιν τῶν ἐπιδεκτικῶν ἐγκεντρίσεως ἀγριελαιῶν, ἢ τὴν ἐμφύτευσιν τῶν κενῶν διαστημάτων, ἢ ἐντὸς πέντε ἐτῶν τὴν ἐκχέρσασιν τῆς περιεχούσης αὐτὰς γῆς, τὸ κτῆμα ἐπανέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν καλλιεργητὴν διὰ τὰς τυχόν παρ' αὐτοῦ γενομένας ἐργασίας καὶ ἄλλα ἔξοδα, πλὴν τῶν οἰκοδομῶν, ὑποχρεωμένου πρὸς τοῦτοις ν' ἀποζημιώσῃ τὸ δῆμόσιον διὰ πᾶσαν ἐπιζήμιον ἐκκοπὴν ἢ ἐκρίζωσιν ἀγριελαιῶν καὶ ἄλλων δένδρων ἡμέρων ἢ καὶ ἀγρίων ἐπιδεκτικῶν ἐξημερώσεως.

5. Ὁ ἐκπληρώσων τὰς ὑποχρεώσεις του

ΣΥΛΛΟΓῃ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

καλλιεργητὴς καθίσταται μετὰ παρέλευσιν δώδεκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως αὐτοδικαίως κύριος τοῦ ἡμίσεος τοῦ κτήματος, ἀφοῦ βεβαιωθῇ διὰ πρωτοκόλλου ἢ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων του· ἡ δὲ διανομὴ πραγματοποιεῖται διὰ κλήρου.

Τὸ ἕτερον ἡμισυ μέρος διατίθεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου διὰ δημοπρασίας καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν φαρτῶν κτημάτων νόμου.

Ὁ καλλιεργητὴς ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ προλάβῃ εἰς τὴν κυριότητά του καὶ τὸ ἕτερον ἡμισυ δι' ἐκτιμῆσεως, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· ὁφείλει δὲ οὗτος νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του πρὸ τῆς διανομῆς τοῦ κτήματος, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ τίμημα ὑπὸ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν φαρτῶν κτημάτων νόμου.

6. Ὁ τρόπος τῆς παραχωρήσεως τῶν ἀγριελαιῶν, τῶν κληρώσεων καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ δῆμόσιον ἡμίσεος μέρους, ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως τοῦτου εἰς τὸν καλλιεργητὴν, θέλει κανονισθῇ διὰ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἐκδοθησομένου Β. Διατάγματος.

7. Διὰ τὰς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐξημερωθεῖσας ἐθνικὰς ἀγριελαιὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν 5, 6, α) εἰάν παρῇλθον δώδεκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγκεντρίσεως, καὶ β') εἰάν αἱ περιέχουσαι αὐτὰς γαίαι ἐξεχερσώθησαν ἐντελῶς καὶ συνεπληρώθησαν τὰ κενὰ διαστήματα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3, ἄλλως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καλλιεργητὴν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν δώδεκα ἐτῶν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐπὶ ἐξ πλήρη ἔτη, ἰσχυουσῶν καὶ ἐνταῦθα τῶν διατάξεων τοῦ 4 ἀρθροῦ.

8. Τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα παραχωρούμενα δένδρα καὶ γαίαι ὑποβάλλονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐξημερώσεως καὶ καλλιεργείας αὐτῶν εἰς μόνον τὸν ἑγγεῖον φόρον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 16 Ὀκτωβρ. 1886.

327. Δ. *Περὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.*

ΘΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΤΕΖ' Νόμου. Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν μαθητῶν.

1. Ὁ θέλων νὰ εἰσαγάγῃ εἰς Ἱερατικὸν Σχολεῖον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἢ τὸν κηδεμονευόμενον ἀπ' αὐτόν, ἵνα τύχῃ καταλλήλου καὶ πρεπούσης εἰς μέλλοντα λειτουργὸν τοῦ Θεοῦ ἀγωγῆς καὶ παιδείσεως ὀφείλει, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολειακοῦ ἔτους, νὰ ἐπιδώσῃ τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν, εἰς τὸν προεδρεύοντα τῆς κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ Νόμου Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπίσκοπον, ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τοῦ ὁποῦ ὑφίσταται τὸ Σχολεῖον.

2. Ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξετάζει περὶ τῶν προσόντων τοῦ νέου κατὰ τὸ 4 ἄρθρον αὐτοῦ τοῦ Νόμου, καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς διὰ πράξεως ἡτιολογημένης, τὴν ὁποῖαν ὑποβάλλει πρὸς ἑγχείρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολειακοῦ ἔτους.

3. Ἡ ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργείου κοινοποιεῖται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος ἐκδίδει καὶ χορηγεῖ εἰς τὸν νέον τὸ εἰσιτήριον, ἄφου εἰς ἐπίτηδες ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ κρατούμενον βιβλίον σημειώσῃ ὑπὸ αὔξοντα ἀριθμὸν τ' ὄνομα, τὸ ἐπωνύμιον, τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ νέου, πρὸς δὲ καὶ τ' ὄνομα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν γονέων ἢ τοῦ κηδεμόνου. Ἐν ἰδιαιτέρᾳ δὲ στήλῃ καὶ τ' ὄνομα τοῦ ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ, καὶ τὸ εἶδος τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως. Τὸ εἰσιτήριον φέρει τὴν αὐτὴν χρονολογίαν καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς εἰς τὸ βιβλίον ἐγγράφου, ἐπιθεωρεῖται δὲ καὶ προσυπογράφει

ται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἄνευ τινὸς ἄλλης διατυπώσεως.

4. Ἐν ἑκάστῳ Ἱερατικῷ Σχολεῖῳ κρατεῖται ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου βιβλίον, ὅμοιον κατὰ πάντα πρὸς τὸ παρὰ τῇ Ἐπισκοπῇ τηρούμενον. Καὶ ὁ μὲν νέος, ἅμα εἰσερχόμενος εἰς τὸ Σχολεῖον, ἐπιδίδει τὸ εἰσιτήριόν του εἰς τὸν Σχολάρχον· οὗτος δὲ τὸ ἐγγράφει ἀπαρallάκτως, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον εἰσελεύσεως τοῦ μαθητοῦ.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν μαθητῶν.

5. Ἡ διδασκαλία τῶν ἐν τοῖς Ἱερατικοῖς Σχολείοις παιδευομένων νέων διακρίνεται εἰς δύο· Εἰς Ἐκκλησιαστικὴν καὶ Εἰς Κοσμικὴν. Καὶ τὴν μὲν Ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ἀποτελοῦσι·

α) Ἡ Ἱερὰ Κατήχησις, διαριζομένη εἰς δύο μέρη, εἰς σύντομον καὶ εἰς διεξοδικήν. Τούτων ἡ πρώτη διδάσκεται κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον ἔτος, καὶ ἡ δευτέρα κατὰ τὸ ἐπόμενον·

β) Ἡ Ἱερὰ Ἱστορία ὡσαύτως.

γ) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, πλήρης μὲν, ἀλλὰ κατ' ἐπιτομήν. δ) Ἡ ἐρμηνεία τῶν Θείων Γραφῶν. ε) Ἡ γεωγραφία τῶν Ἁγίων Τόπων. ς) Ἡ χριστιανικὴ ἠθική· καὶ ζ) Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Τὴν δὲ Κοσμικὴν διδασκαλίαν ἀποτελοῦσι·

α) Ἡ σπουδὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκ τῶν θείων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξ Ἑλλήνων συγγραφέων.

β) Ἡ πολιτικὴ Ἱστορία καθολικὴ καὶ ἰδιαιτέρα, ἡ τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἡ γεωγραφία ὡσαύτως.

δ) Ἡ ἀριθμητική.

ε) Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς Φυσικῆς καὶ

ς) Στοιχειώδης Γεωπονία.

Παρακτὸς τῶν ἀνωτέρω, οἱ μαθηταὶ ἀσχοῦνται καὶ εἰς τὴν Καλλιγραφίαν.

Ὅλη ἡ σειρά τῶν μαθημάτων εἰς τὰ Ἱερατικὰ Σχολεῖα διανύεται ἐν τῷ διαστήματι τεσσάρων ἐτῶν. Ἐὰν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσι, δύναται νὰ προστεθῇ

εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν ἢ Δογματικὴν ἐν ἐπιτομῇ, καὶ ἡ Ποιμαντικὴ, ἐν ἣ καὶ κανόνες, τινὲς τῆς θυμλητικῆς μετὰ παραδειγμάτων ἐξ θυμλητῶν τῶν θεῶν Πατέρων, ἀλλὰ τότε θέλει προστεθῇ καὶ πέμπτον ἔτος διδασκαλίας.

6. Τὴν τάξιν, ἔκτασιν καὶ μέθοδον, καὶ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας ἐκάστου μαθήματος θέλει διαγράψαι ἰδιαιτέρος κανονισμός, ἐκδοθησήμενος ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

7. Οἱ ὅρισμοι τῶν ἀρθρῶν 17 καὶ 18 τοῦ περὶ Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων ἡμετέρου διατάγματος, εἰσὶ κοινοὶ καὶ διὰ τὰ Ἰερατικὰ σχολεῖα.

ΚΕΦΑΛ. Γ.

Περὶ τοῦ Σχολάρχου καὶ τῶν Διδασκάλων.

8. Ἐκ τῶν εἰς τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα διοριζομένων Διδασκάλων, ὁ ἔχων ἀνώτερον τῶν ἄλλων βαθμὸν προτίσταται αὐτῶν, καὶ προσωνομεῖται Σχολάρχης. Ἀν δὲ τύχωσιν ὄντες ἰσοβάθμιοι οἱ διδάσκαλοι, ὁ Σχολάρχης ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ Διατάγματι τοῦ διορισμοῦ.

9. Εἰς τὸν Σχολάρχην ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις καὶ ἡ ἀστυνομία τοῦ Σχολείου· εἰς αὐτὸν ὑπόκεινται πάντες οἱ ἐν τῷ Σχολεῖῳ ἐπιστάτης τε καὶ ὑπηρεταί.

10. Ὁ Σχολάρχης, συγκαταθέσει τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὀρίζει τὰς ὥρας τῆς καθ' ἡμέραν προσευχῆς καὶ τῆς ἀνέσεως, καὶ πάντα ὅσα ἀφορῶσι τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν. Ὑποφρά τὰ τῆς τροφῆς, τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀνγκαιῶν τῶν ὑποτρόφων καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς προτείνων πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν τελειοποίησιν τοῦ Σχολείου.

11. Ὁ Σχολάρχης διαμένει πάντοτε ἐν τῷ Σχολεῖῳ καὶ ἔχει ἐν αὐτῷ τὴν κατοικίαν ἁμισθον· συντρώγει δὲ μετὰ τῶν μαθητῶν ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ, τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς ὀριζόμενα καθήκοντα ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου

αὐτῷ διδασκάλου.

12. Οἱ διδάσκαλοι ὑπείκουσιν εἰς τὸν Σχολάρχην, καὶ ἐνοικοῦσιν ἀμισθῶ· ἐπίση· ἐν τῷ Σχολεῖῳ, διατρεφόμενοι ἐξ ἰδίων. Τὸν δ' ἀπόντα ἢ ἀσθενούντα ἀναπληροῖ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν διδασκάλων, εἰς αὐτὸς ὁ σχολάρχης ἤθελεν ἀναθέσει προσωρινῶς αὐτὸ τὸ ἔργον.

13. Ὁ τι ἐν τῷ ἡμετέρῳ διατάγματι 34 Δεκεμβρίου 1836 ὥρισται περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ σχολάρχου καὶ τῶν διδασκάλων τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τὸν σχολάρχην καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν Ἰερατικῶν Σχολείων.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τῶν ὑπηρετῶν.

14. Ὁ ἐπιστάτης καὶ οἱ ὑπηρεταί διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Σχολάρχου.

15. Ὁ ἐπιστάτης λαμβάνεται ἐκ τῆς τάξεως τῶν Κληρικῶν ἐν δὲ ἀνάγκῃ δύναται νὰ ληφθῇ καὶ ἐκ τῶν λαϊκῶν, μεμαρτυρημένος ἐπὶ χρηστοθεσίᾳ καὶ ἰκανότητι.

Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰσὶ τὰ ἑξῆς·

α) Ἐπιτηρεῖ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητῶν· φροντίζει μὴ τις ἐλλείπει τῶν θρησκευτικῶν, σχολαστικῶν καὶ πειθαρχικῶν καθηκόντων αὐτοῦ· ἀναγγέλλει εἰς τὸν Σχολάρχην ἐγγράφως, καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, πᾶν τὸ ἀντιβαῖνον εἰς τὴν πειθαρχίαν, εἰς τὴν περὶ τὰ ἔθνη χρηστότητα καὶ τὴν ἱεροπρέπειαν τῶν μαθητῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀμελείας, μεροληψίας ἢ ἄλλης οἰασθή· ποτε καταχρήσεως δυναμένης νὰ ἐπενέγκῃ βλάβην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος, ἀποβάλλεται παραχρῆμα μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ δὲ περὶ τούτου ὀριστικὴ ἐγκρίσις ἐναπόκειται εἰς τὸ Ἰπουργεῖον. β) Παρακολουθεῖ τοὺς μαθητὰς εἰς τοὺς περιπάτους καὶ ἐπιμελεῖται αὐτῶν ἐν καιρῷ ἀσθενείας· γ) Προνοεῖ περὶ τῆς ἐν καιρῷ εἰσοδίας τῶν ἐδωδίων καὶ τῶν λοιπῶν ἀνγκαιῶν καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν ἐξοικονομήσεως, ἀναφέρων εἰς τὸν Σχολάρχην· δ) Κρατεῖ

κατάστιχον λεπτομερές τῆς καθ' ἡμέραν δαπάνης· καὶ υποβάλλει αὐτὸ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Σχολάρχην πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξόφλησιν.

16. Ὁ ἐπιστάτης καὶ οἱ ὑπηρεταὶ διατρέφονται ἐκ τοῦ σχολείου διαμένοντες ἐντὸς αὐτοῦ.

17. Αἱ ἐν γένει κείμεναι διατάξεις περὶ τῶν χρεῶν τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ Γυμνάσια διωρισμένων ἐπιστατῶν καὶ ὀηρητῶν, ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἐπιστάτας καὶ τοὺς ὑπηρετάς τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

ΚΕΦΑΛ. Ε'.

Περὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

18. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος 34 Δεκεμβρίου 1836 περὶ τῶν καθηκόντων τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια διωρισμένων ἐφορευτῶν, εἰσι κοιναὶ καὶ διὰ τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τῶν Ἱερατικῶν σχολείων.

19. Ἡ εἰς ἕκαστον Ἱερατικὸν σχολεῖον διωρισμένη κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νόμου ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει προσέτι τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

α) Ἐπιμελεῖται τῆς εἰσπράξεως τῶν διὰ τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ νόμου ὠρισμένων εἰδικῶν πόρων, καὶ ἀποστέλλει τὰ συναγόμενα χρήματα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, ἵνα, ἐπιμελεῖται τῆς ἐν Ἀθήναις τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, κατατίθενται ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν.

β) Συντάττει κατ' ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἐτησίως δαπάνης τοῦ σχολείου καὶ υποβάλλει αὐτὸν διὰ τοῦ νομάρχου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, τὸ ὁποῖον τὸν παραπέμπει πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις τριμελῆ ἐπιτροπὴν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ καὶ γ) Ζητεῖ κατὰ μῆνα τὴν ἀναγκαίουσαν διὰ τὰς μηνιαίας δαπάνας τοῦ σχολείου πίστωσιν.

20. Αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἔχουσι πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις τριμελῆ ἐπιτροπὴν τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν ἔχει αὕτη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, καθόσον ἀφορᾷ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛ. Σ'.

Περὶ τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν διακοπῶν.

21. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 24 μέχρι 32 τοῦ περὶ ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων Ἡμετέρου διατάγματος ὠρισμένα, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ Ἱερατικὰ σχολεῖα.

22. Μετὰ τὰς δημοσίας ἐξετάσεις, ὅσοι μαθηταὶ δὲν ἀναγκάζονται ἕνεκα τῆς ὑγείας τῶν ἢ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας των, μένουσιν ἐν τῷ σχολεῖῳ ἐπαναλαμβάνοντες τὰ μαθήματά των καὶ μελετῶντες κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ σχολάρχου. Ὁ δὲ ἀπερχόμενος ἐκ τοῦ σχολείου κατὰ τὰς διακοπὰς, ζητεῖ τὴν ἀδειαν διὰ τοῦ σχολάρχου παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπιτρέπει μὲν τοῦτο ἐγγράφως γνωστοποιεῖ δ' αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Νομάρχην.

23. Οἱ ἀποπερατώσαντες τὰ ἐν τῷ σχολεῖῳ παραδιδόμενα μαθήματα, ἐξετάζονται τὴν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν, εἴη παρευρίσκειται καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ. Λαμβάνει δὲ ὁ ἐξετασθεὶς καὶ ἐν δοκιμῇσας ἀπολυτήριον δίπλωμα, δηλοῦν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιδόσεως καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ, καὶ υπογεγραμμένον παρὰ τοῦ σχολάρχου, τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νομάρχου ἢ ἐπαρχου. Τῷ διπλώματι τοῦ γίνεται ἐν περιλήψει σημείωσις εἰς τὸ βιβλίον τὸ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τηρούμενον κατὰ τὸ 3 ἄρθρον, εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων, ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ ἑαυτοῦ. Ἡ ἐσημειώθη κατὰ πρῶτον τὸ ὄνομα τοῦ ὑποτρόφου ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰς τὸ σχολεῖον εἰσελεύσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.

Περὶ τῆς στολῆς τῶν μαθητῶν.

24. Ἡ στολὴ ὅλων ἐν γένει τῶν μαθητῶν εἶναι ὁμοιόμορφος, σεμνοπρεπὴς καὶ λιτὴ φοροῦσι δὲ χιτῶνα ποδήρη μαῦρον ζώνην κυανὴν βαθεῖαν, περικτόδια μαῦρα καὶ ἐπειδύτην τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

ΚΕΦΑΛ. Π'.

Περὶ ποινῶν.

25. Πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν τῷ σχολεῖῳ πειθαρχίας θέλουσι ἐφαρμοσθῆαι ἀκούλουτοι ποιναὶ α) Πατρικὴ παραίνεσις

ε') Μυστική επίπληξις. γ') Δημοσία επίπληξις. δ') Κράτης εντός θαλάμου από μίαν ώραν μέχρι τριών ημερών· εν βαρυτέρῃ δὲ περιπτώσει, ἡ κράτης θέλει παρατείνεσθαι μέχρι δύο εβδομάδων, καθ' ἃς δὲν θέλει προηγεῖσθαι τῷ τιμωρομένῳ εἰμὴ ἄρτος καὶ ὕδωρ· καὶ ε) Ἀποβολή.

26. Αἱ ποιναὶ αὗται θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι παρὰ τοῦ σχολάρχου πλὴν τῆς ἀποβολῆς, ἡ περὶ τῆς ὁποίας ἀπόφασις θέλει ἐπιβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις, μετὰ τῆς ἰδίας γνωμοδοτήσεως, τὴν ἀποστέλλει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὀριστικῶς· ἡ δὲ ὑπουργικὴ ἀπόφασις στηλιτεύεται ἐπὶ μελανῆς σανίδος, δηλοποιεῖται, καὶ ἐκτελεῖται ἐπιμελεῖα τοῦ Σχολάρχου.

Ἄρθρα καταληκτικά.

27. Τὰ περὶ τῆς διαίτης τῶν ὑποτρόφων ἐν τῷ σχολείῳ, τὰ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαγωγῆς καὶ παιθαρχίας καὶ τὰ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων αὐτῶν, θέλουσιν ὁρισθῇ δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ, ἐκδοθησομένου μετὰ γνωμοδοτήσιν τῆς ἐκτῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

28. Τὴν κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νόμου ἐπιτήρησιν τῶν ἱερατικῶν σχολείων, καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκόντων τε καὶ διδασκομένων, ἐνεργεῖ ἡ ἐκτῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀρμοδίων Σ. Ἐπισκόπων. Ἐπομένως, ἕκαστος αὐτῶν, οὐ μόνον ὡς πνευματικῶς προϊστάμενος τῶν τῆς Ἐπαρχίας, ἐνθα τὰ σχολεῖον ὑφίσταται, ἀλλὰ καὶ ὡς πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νόμου, ὀφείλει νὰ πληροφωρῇται ἐκάστοτε καὶ, διὰ προσωπικῆς ἐπισκέψεως ἐκ διαλειμμάτων γινομένης, βεβαιούται περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ σχολείου καὶ ἰδίως περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν. Ἀναφέρων δὲ περὶ πάντων εἰς τὴν ἐκτῆς Συνόδον, δέχεται

τὰς διδομένας αὐτῷ συνοδικὰς παραγγελίας καὶ παραινέσεις περὶ τῆς καταλλήλου καὶ εἰς μέλλοντας λειτουργίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀρμοζούσης διανοητικῆς μορφώσεως καὶ ἡθικοποιήσεως.

29. Δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλει μὲν διορίσει τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Ἀθῇ ναὶς ἐδρευούσης τριμελοῦς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ νόμου, καὶ προσδιρίζει τὰ καθήκοντα αὐτῆς.

Ἀθήνησι, τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1856.

328. Δ. Περί ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἐξημερώσεως τῶν ἀγριελαιῶν Νόμου.

ΘΕΩΝ κλπ.

1. Οἱ ἐθνικοὶ ἀκαλλιέργητοι τόποι, ἐν τῷ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἀγριελαῖαι, διαιροῦνται εἰς μερίδας· ἕκαστη μερίς δύναται νὰ ἐμπεριέχῃ μέχρι τριακοσίων ἐλαιοδένδρων ἐπὶ τῇ βάσει 10 ἕως 15 τοιούτων κατὰ στρέμμα, ὅπου ὅμως ἡ διαίρεσις τῶν κτημάτων αὐτῶν εἶναι ἀποδεδειγμένως ἀδύνατος, δύναται νὰ ᾖ καὶ ἡ μερίς καὶ μεγαλητέρα· ἐκτάσεως, εἰς τὸν ὅστε νὰ ἐμπεριέχῃ αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνωτέρω ὅρου μέχρι χιλίων ἐλαιοδένδρων κατὰ μέγιστον ὅρον.

2. Ἡ αἴτησις περὶ ἐξημερώσεως τῶν ἀγριελαιῶν παραδίδεται καὶ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ πρὸς μίαν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπαρχουσῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, ἥτοι τὸν νομάρχην, τὸν ἐπαρχον καὶ τὸν οικονομικὸν ἐφορον, ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν.

Ἡ αἴτησις πρέπει ν' ἀναφέρῃ τὸν δῆμον, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, εἰς ἣν κεῖνται αἱ ἀγριελαῖαι, καὶ τὴν ὁροθεσίαν τῆς ἐμπεριεχομένης αὐτὰς γῆς.

Ἐν περιπτώσει συγχρόνου παρουσίας δύο ἢ πλειοτέρων αἰτήσεων περὶ τῶν ἰδίων ἐλαιοδένδρων πραγματευομένων, ἡ προτίμησις δίδεται διὰ κλήρου.

Ἡ κλήρωσις ἐκτελεῖται ἐντὸς τοῦ νομαρχιακοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ καταστήματος ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ νομάρχου ἢ ἐπαρχου,

τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν αἰτησαμένων καλλιεργητῶν, τιθεμένων ἐντὸς κάλλης ἰσριθμῶν μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν καλλιεργητῶν ὀνοματοδελτίων ἢ κληρώσεις γίνεται καὶ ἔχει κύρος καὶ ἀπόντων τῶν καλλιεργητῶν, ἐάν, προσκληθέντες οὗτοι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς δὲν παρουσιασθῶσι.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς κληρώσεως συντάσσεται ἡτιολογημένη πρᾶξις.

Περαιωνίσεις τῆς κληρώσεως, ἐνεργεῖται καταμέτρησης, ὁροθεσίας καὶ περιγραφῆς τῆς μερίδος, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ γεωμέτρου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ τοῦ παρ' αὐτῷ γραμματέως, πρῶτόκολλον, ἐν ᾧ ἀναφέρονται, α.) ἡ ἔκτασις τοῦ κτήματος, β.) ἡ ὁροθεσία αὐτοῦ, γ.) ἡ ποιότης καὶ ἡ ιδιότης τῆς περιεχομένης τὰ δένδρα γῆς δ.) ὁ ἀριθμὸς τῶν δὲν ῥεων ἅτινα δύνανται νὰ ἐμψυθῶσιν ἐντὸς τῆς καταμετρηθείσης καὶ ὁροθετηθείσης ἐκτάσεως.

Τὸ εἰρημένον πρῶτόκολλον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ γεωμέτρου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ τοῦ παρ' αὐτῷ γραμματέως, καὶ τοῦ κληροῦχου, καὶ ὑποβάλλεται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, μετὰ τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξημερώσεως τῶν ἀγριελαιῶν καὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς πράξεως τῆς κληρώσεως.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραλαβὴν τ' ἀνωτέρω ἔγγραφα, ὀφείλει, ἢ ν' ἀκυρώσῃ τὴν πρᾶξιν καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἔργου, ἢ νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀνυπερβλήτου προθεσμίας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐγγράφων αὐτῶν τὴν ἀνήκουσαν προσωρινὴν ἐγκρίσιν, καὶ ἀποστείλῃ αὐτὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον, ἵνα παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὸν δικαούχον ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῆς, ἀφοῦ ὁ καλλιεργητὴς οὗτος χορηγήσῃ δι' ἐπισήμου συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἐγγυητὴν ἀξιοχρεῶν, ὀφείλαντα ν' ἀποζημιώσῃ τὸ Δημόσιον ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 4

τοῦ Νόμου.

Ἐάν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δὲν ἀποφανθῇ τὸ ὑπουργεῖον, ἡ εἰρημένη πρᾶξις καθίσταται ὁριστική.

Μία μόνον χορηγεῖται μερὶς εἰς ἕκαστον καλλιεργητὴν, δύνανται μολταυτά νὰ παρχωρηθῶσιν εἰς αὐτὸν τοῦτον καὶ περισσότεραι μερίδες ἐν ἑλλείψει ἄλλων αἰτήσεων, ἀλλ' ἐπ' οὐδενὲν λόγῳ δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς ἓν ἄτομον μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν χιλίων ἐλαιοδένδρων ἐπὶ τῇ ἀναφερομένῃ βῆται εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

3. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς παρχωρήσεως τοῦ κτήματος εἰς τὸν καλλιεργητὴν, ἐπιτροπὴ συγκατεστημένη ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ τοῦ παρ' αὐτῷ γραμματέως, δύο ὠκεισμένων πραγματογνομόνων καὶ τοῦ γεωμέτρου, φέρουσα τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον πρῶτόκολλον, ἢ ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθείσης ἐγκρίσεως καὶ συνωδευμένη ὑπὸ τοῦ καλλιεργητοῦ ἐνεργεῖ αὐτοψίαν ἐπὶ τοῦ κτήματος καὶ συντάττει πρᾶξιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως ἢ μὴ τῶν νενομισμένων υποχρεώσεων καὶ τῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἢ τῇ ἐγκρίσει ἀναφερομένων ὄρων.

Τὴν εἰρημένην πρᾶξιν, ὑπογεγραμμένην παρ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω προσώπων ὑποβάλλει παραχρῆμα ὁ οἰκονομικὸς ἐφορος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ὀφείλον νὰ ἐνεργήσῃ συμφέρονος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ νόμου, ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν υποχρεώσεων τοῦ καλλιεργητοῦ.

Ἡ ἀνωτέρω αὐτοψία ἐκτελεῖται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ καλλιεργητοῦ, ἐάν προσκληθῇ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου δὲν ἐμφανισθῇ ἐπὶ τοῦ τόπου.

4. Μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς παρχωρήσεως τοῦ κτήματος εἰς τὸν καλλιεργητὴν ἐνεργεῖται ἐπίσης αὐτοψία ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου, καθ' ἃν κανονίζει τρόπον τὸ προηγουμένον ἄρθρον 3, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ, ἐάν ὁ καλλιεργητὴς οὗτος ἐκαλλιέργησε πρεπόντως τὴν παρα-

χωρηθῆσαν αὐτῷ γῆν· ὑποβάλλεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς αὐτοψίας ταύτης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ὑπόχρεων νὰ συμμορφωθῇ μετὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Νόμου, ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς δὲν ἐξεπλήρωσεν τὰς ὑποχρεώσεις του.

5. Συμπληρωθέντων δώδεκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ κτήματος εἰς τὸν καλλιεργητὴν, ἐνεργεῖται τελευταῖον αὐτοψία ἐπὶ τοῦ κτήματος, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος διατάγματος, ὑποβάλλεται τὸ ἀποτέλεσμα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκδόσεως, ἢ μὴ τοῦ ὀριστικοῦ παραχωρητηρίου, καὶ ἐν μὲν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἐνεργεῖ τὴν δικαστικὴν διεκδίκησιν τοῦ κτήματος, ἐν δὲ τῇ πρώτῃ διατάσσει τὴν διαίρεσιν αὐτοῦ εἰς δύο ἰσα μέρη.

6. Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον διαίρεσις τοῦ κτήματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ γεωμέτρου καὶ δύο πραγματογνωμόνων, παρόντος καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, συντάσσεται πρωτόκολλον, ἐμφαίνον τὰ στατιστικά μέρη τοῦ κτήματος, ἡ δὲ διανομὴ αὐτοῦ ἐκτελεῖται διὰ κλήρου.

Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ἐν τῷ καταστάματι τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπὶ παρούσης τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ δη. ἀρχοῦ τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ τιθεμένων ἐν τῇ κληρωτίδι δέκα θελτίων, φερόντων ἐκάστου αὐξήοντα ὀριθμὸν ἀπὸ 1 ἕως 10 ἐξ ὧν ὁ ἀριθμὸς 5 προσδιορίζεται διὰ τὸ ἐν ἡμῖς ὠρισμένως, καὶ ὁ 6 διὰ τὸ ἕτερον ἡμῖς τοῦ κτήματος.

Ὁ πρῶτος τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν ἔαχθεῖς ἐκ τῆς κληρωτίδος ἀνήκει εἰς τὸν καλλιεργητὴν, καὶ καθιστᾷ αὐτὸν κύριον τοῦ προσδιορισθέντος εἰς τὸν ἐξεληθέντα ἀριθμὸν τεμαχίου.

Περὶ τῆς κληρώσεως συντάσσεται πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ ὑποβάλλεται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς διαίρεσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου ἐκδίδει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομι-

κῶν τὸ ἀνήκον παραχωρητήριον καὶ ἀποστέλλει αὐτὸ πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πρὸς θεώρησιν μεθ' ὅλων τῶν ἀπαιτούμενων ἐγγράφων.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω ἐγγράφα ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ ὀριστικὴν γνώμην ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀνυπερβλήτου προθεσμίας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, παραλαβὼν θεωρημένον ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸ παραχωρητήριον, ἀποστέλλει αὐτὸ πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον, ὀφείλοντα νὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν καλλιεργητὴν.

7. Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ν' ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα καὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ δημόσιον ἡμίσεος μέρους τοῦ κτήματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 5, § 3 τοῦ Νόμου, τὸ κτῆμα δὲν διαιρεῖται, ἐκτιμᾶται ὁλόκληρον καὶ πληρώνεται εἰς τὸ δημόσιον τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ· ἐν τῇ περιπτώσει ὁμῶς ταύτῃ τὸ παραχωρητήριον παραδίδεται εἰς τὸν δικαιοῦχον μετὰ τὴν ἐγγράφην πρώτης τακτικῆς ὑποθήκης ὑπὸ τοῦ ἡμίσεος κτήματος πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ δημοσίου τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν φαρτῶν κτημάτων, καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνηκούσης ὁμολογίας ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ᾔνῃ ἀγράμματος, ὑπογράφεται εἰς τὴν ὁμολογίαν ἀπὸ πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του, προσυπογραφομένων δύο μακρτύρων.

8. Αἱ δι' ἐκτιμήσεως γινόμεναι παραχωρήσεις ἐκτελοῦνται ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων, ἐκλεγομένων τοῦ μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, τοῦ δὲ ὑπὸ τοῦ καλλιεργητοῦ.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας τῶν πραγματογνωμόνων, τρίτος τοιοῦτος, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἀποφασίζει ὀριστικῶς.

9. Ἐπὶ τῶν μέχρι ταῦδε γενομένων ἐξημερώσεων ἀγραιολαίων τῇ ἀδείᾳ ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργεῖται αὐτοψία, ἐν-

τὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, καθ' ὃν καθιερώνει τρόπον τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Περὶ τῆς ἀνωτέρω αὐτοψίας συντάσσεται ἡτιολογημένη πράξις, ἥτις ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων προσώπων, ὑποβάλλεται παραχρῆμα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

10. Ἐπὶ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 9 ἐνδιαλαμβανόμενων κτημάτων ἐφαρμόζονται ἐξ ἀναλογίας αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 5, 6, 7, καὶ 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐ Αθήναις τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1856.

329. Α. Περὶ αὔξησεως τοῦ μισθοῦ τοῦ Γραμματέως τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ Καταστήματος.

ΟΘΝΝ κλπ.

Λεβόντες ὑπ' ὅψιν τὰ ἡμέτερα Διατάγματα τῆς 12 Ἀπριλίου 1836 καὶ 24 Ἰουνίου 1854, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 18 τοῦ Διοργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ Καταστήματος τῆς Εὐαγγελιστρίας. Κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, εὐδοκοῦμεν νὰ διατάξωμεν ἵνα, ὁ μισθὸς τοῦ Γραμματέως τοῦ εἰρημένου ἱεροῦ Καταστήματος, ἡ τοῦ λοιποῦ ὠρισμένος εἰς δραχμὰς 100 (ἑκατὸν) τὸν μῆνα.

Τῆς ἰσαρ. ἴθιμου δὲ πιστώσεως τῆς αεσημειωμένης ἤδη ἐν τῷ οἰκίῳ Κεφαλαίῳ καὶ ἁρθρῷ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ τοῦ Καταστήματος νὰ γίνῃ χρῆσις πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους.

Ἐ Αθήναις τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1856.

330. Α. Περὶ συστάσεως τριῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

ΟΘΝΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ 4 ἄρθρον τοῦ ΤΕΖ' νόμου. Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας

Ἐκπαιδεύσεως, διατάττομεν.

Συσταίνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος τρία Ἱερατικά Σχολεῖα.

Ἐν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, Ἐν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Ἐν κατὰ τὸ Αἰγαῖον ὧν αἱ ἑδραὶ προσδιορισθῶσιν δι' ἐτέρων Διαταγμάτων.

Εἰς τὸν προμνησθέντα ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Αθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1856.

331. Α. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἑδρας τοῦ κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα Ἱερατικοῦ Σχολείου.

ΟΘΝΝ κλπ.

Κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ ΤΕΖ' νόμου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερὴν μηνίαν ἡμετέρου Διατάγματος. Ἐπὶ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως προσδιορίζομεν ἑδραν τοῦ κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα Ἱερατικοῦ Σχολείου, τὴν Χαλκίδα.

Ἐν Αθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1856.

332. Α. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως τριῶν καὶ ἀνακριτικῶν συμβουλίων πρὸς ἀπόταξιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ δι' ἀνίατον νόσημα καὶ διὰ λόγους πειθαρχικοῦς.

ΟΘΝΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου καὶ τοῦ στοιχ. ΤΜΗ' καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἐκτέλεσιν τοῦ εἰρημένου νόμου ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1856. Κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀπόταξιν δι' ἀνίατον νόσημα.

1. Περὶ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεως τῶν ἀξιωματικῶν δι' ἀνίατον νόσημα γνωμοδοτεῖ συμβούλιον ἱατρικόν.

2. Ἡ συστηθεὶς ἀξιωματικὴ ναυτικὴ ὕψις

μικὴ ἐπιτροπὴ, μέχρις οὗ δὲ αὕτη συζη-
θῇ, ἡ ὑγειονομικὴ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ
ἀποτελεῖ τὸ ἱατρικὸν συμβούλιον.

3. Οὐδεὶς παραπέμπεται εἰς τὸ εἰρημέ-
νον ἱατρικὸν συμβούλιον πρὸς ἐπίσκεψιν,
εἰμὴ κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
ὑπουργοῦ.

4. Πρὶν ἢ ἀξιωματικὸς τις παραπεμ-
θῇ εἰς τὸ ἱατρικὸν συμβούλιον, ἐξετάζε-
ται ἐνώπιον ἀνωτέρου τινὸς ναυτικοῦ ἀξιω-
ματικοῦ ὑπὸ δύο ναυτικῶν ἱατρῶν, καὶ ἐν
ἐλλείψει, ὑπὸ δύο ἱατρῶν στρατιωτικῶν.

Ὅτε ἀνώτερος ἀξιωματικὸς καὶ οἱ ἱα-
τροὶ ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

Οἱ ἱατροὶ ὁρίζουσι λεπτομερῶς τὸ νό-
σημα, ἀναφέροντες καὶ τὰ παρατηρηθέν-
τα συμπτώματα αὐτοῦ καὶ ἀποφαίνονται
εἴαν, κατὰ τὴν γνώμην των, ἦναι ἱατὸν ἢ
ἀνίατον. Περὶ δὲ τούτων συντάσσουσι καὶ
ὑπογράφουσιν ἑκθεσιν αἰτιολογημένην, τὴν
ἑποῖαν ὁ παριστάμενος ἀνώτερος ἀξιω-
ματικὸς θεωρεῖ καὶ παραπέμπει εἰς τὸ ὑ-
πουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐντὸς δύο τοῦ πο-
λὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς
ἐξετάσεως.

Τούτων δὲ γενομένων, ὁ ἐξετασθεὶς ἀ-
ξιωματικὸς παραπέμπεται εἰς τὸ ἱατρικὸν
συμβούλιον, τὸ ὅποιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν
ἀνωτέρω ἑκθεσιν καὶ ἐξετάσαν ἐκ νέου δι'
αὐτοψίας τὴν κατάστασιν τοῦ πάσχοντος,
γνωμοδοτεῖ εἴαν πρέπη ὁ ἐξετασθεὶς νὰ
τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὡς πάσχων νόσημα ἀ-
νίατον, καθιστῶν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς πε-
ραιτέραν κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίαν.

5. Εἴαν τὸ νόσημα τοῦ ἀξιωματικοῦ
εἶναι τοιοῦτον, ὥστε ἄνευ βλάβης τῆς ὑ-
γείας του δὲν δύναται αὐτὸς νὰ προσέλθῃ
αὐτοπροσώπως, διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς
ἀνωτέρω ὁριζομένους ἱατρικὰς ἐπισκέψεις,
ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς παραγγέλ-
λει καὶ προεξετάζεται ὁ πάσχων ἐπιτο-
πίως ὑπὸ ἱατρῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ, ἢ ἀ-
ποστελλομένων ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐνώπιον
ἀνωτέρου τινὸς ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ. Τὸ
δὲ ἱατρικὸν συμβούλιον παραδέχεται εἰς
τοιαύτην περίπτωσιν ὡς σωματικὴν κα-

τάστασιν τοῦ νοσοῦντος τὴν περιγραφομέ-
νην ἐν τῇ ἑκθεσὶ τῆς τοιοιουτρόπως ἐνεργη-
θελῆσης ἱατρικῆς ἐπισκέψεως, καὶ γνωμο-
δοτεῖ εἴαν ὁ ἐξετασθεὶς πρέπη νὰ τεθῇ εἰς
ἀπόταξιν ὡς πάσχων ἀνίατον νόσημα, κα-
θιστῶν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς περαιτέραν
κατὰ θάλασσαν ὑπηρεσίαν.

6. Εἴαν ὁ ἀξιωματικὸς, πρὶν ἢ ἀπο-
φανθῇ τὸ συμβούλιον τὸ ἱατρικὸν περὶ τῆς
εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεως του, δισχυρισθῇ
ὅτι τὸ νόσημά του χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ
δικαίωμα τῆς εἰς ἀποστρατείαν μεταθέ-
σεως, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀντὶ τῶν
εἰρημένων διατάξεων, ἐφαρμόζονται οἱ πε-
ρὶ τραυμάτων καὶ νοσημάτων ὅρισμοί τοῦ
B. Διατάγματος τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐκ-
τέλεσιν τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου.

Εἴαν δὲ ὁ ἀξιωματικὸς δισχυρισθῇ τὰ
αὐτὰ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἱατρικοῦ
συμβουλίου, τότε ἐφαρμόζονται μὲν οἱ ὅ-
ρισμοί τοῦ εἰρημένου διατάγματος, οἱ κα-
νονίζοντες τὰ περὶ τραυμάτων καὶ νοσημα-
μάτων, ἀλλὰ τὰ παρὰ τοῦ συμβουλίου ἀ-
ποφασισθέντα περὶ τοῦ ἀνιάτου τοῦ νοσή-
ματος εἶναι ἀμετάκλητα καὶ ὁριστικά.

7. Ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ δι' ἀνίατον νόση-
μα εἰς ἀπόταξιν κατ' ἀρχὰς μετατεθείς, εἴαν
ἀποδειχθῇ, κατὰ τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ πα-
ραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ὁριζό-
μενα, ἔχων τῆς ἀποστρατείας τὸ δικαίω-
μα μετατίθεται ἐκ τῆς ἀποτάξεως εἰς τὴν
ἀποστρατείαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀπόταξιν διὰ λόγους
πειθαρχικούς.

8. Περὶ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεως
τῶν ἀξιωματικῶν διὰ λόγους πειθαρχικούς
γνωμοδοτεῖ συμβούλιον ἀνακριτικόν.

9. Τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον συντί-
θεται κατὰ τὸν προσηρτημένον εἰς τὸ πα-
ρὸν διάταγμα πίνακα.

Ἡ κάτω τοῦ πίνακος σημείωσις ὁρίζει
τὴν ἀναγκαίαν τῆς συνθέσεως τοῦ συμβου-
λίου τροποποίησιν ἐν περιπτώσει ἀνακρί-
σεως ναυτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀξιωματικοῦ
χαρακτῆρα φέροντος.

Οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ συμβουλίου

ισόβαθοι με τὸν ὑπ' ἀνάκρισιν ἀξιωματικοὶ ἢ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ᾔναι κατώτεροι αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

Πάντα τοῦ συμβουλίου τὰ μέλα διορίζονται παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

10. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ὁ κατὰ τὴν βαθμὸν ἀνώτερος, ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ, ὁ ἀρχαιότερος ἐκπληροῖ αὐτοδικαίως τὰ τοῦ προέδρου καθήκοντα· τὰ δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὁ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐκλεγόμενος.

11. Ἀπόντος μέλους τινός, ἢ ἀποδεδειγμένως κωλυομένου τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του καὶ μὴ δυναμένου ν' ἀναπληρωθῇ δι' ἄλλου τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καὶ κλάδου ἀξιωματικοῦ, ἡ θέσις του πληροῦται κατὰ τὰς βαθμῶν καὶ κατὰ τὰς ἀρχαιότητας ὑπὸ τινος τῶν εἰς τὸν κλάδον του ἀνηκόντων κατωτέρων αὐτοῦ ἀξιωματικῶν· δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ν' ἀναπληρώσῃ τὸν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀξιωματικὸς κατώτερος τοῦ ὑπ' ἀνάκρισιν κατὰ τὸν βαθμὸν ἢ κατώτερος αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐν περιπτώσει ἰσοβαθμίας.

12. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναπλήρωσις τοῦ ἀπόντος ἢ κωλυομένου μέλους ἀδύνατος καθίσταται, ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς λαμβάνει ἐκτακτον περὶ συμπληρώσεως τοῦ συμβουλίου πρόνοιαν, μετὰ προηγούμενην Ἡμῶν ἐγκρισιν.

Τὸ αὐτὸ πράττει ὁ ῥηθεὶς ὑπουργὸς καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀδύνατον καθίσταται νὰ συντεθῇ τὸ συμβούλιον κατὰ τὸν πίνακα.

13. Δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι μέλη τοῦ συμβουλίου.

α. Οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ ὑπ' ἀνάκρισιν ἀξιωματικοῦ, οἱ κατ' ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν, καὶ οἱ μέχρι τοῦ τέταρτου βαθμοῦ (συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ) ἐκ πλαγίου.

β. Οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐξ ἀγχιτείας, ἢ κατ' ἀνιόντα ἢ ἀνιόντα βαθμὸν, καὶ οἱ τοῦ

πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, γ'. Οἱ ἐγκαλέσαντες, καὶ οἱ τὴν εἰδικὴν ἐλθεσιν συντάξαντες.

δ'. Οἱ ὁμολογουμένην ἰδιαιτέραν μετ' αὐτοῦ φιλίαν ἢ ἐχθρὰν ἔχοντες.

ε. Οἱ παρουσιαζόμενοι ὡς μάρτυρες.

14. Ἡ ἐξαίρεσις τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου προτείνεται πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἀνάκρισις.

Προταθείσης ἐξαίρεσεως, ὁ πρόεδρος ἀναφέρεται πρὸς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν, αἰτούμενος τοῦ ἐξαίρουμένου τὴν ἀναπλήρωσιν πρὸς συζήτησιν τῆς περὶ ἐξαίρεσεως ἐνατάσεως.

Ἐὰν ἡ ἐντασις ἀπορρίβῃ, ὁ ἐξαίρουμενος ἀναλαμβάνει τιν ἐδραν του, ἄλλως μένει ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἅπαξ διορισθεὶς ἀναπληρωτὴς του.

15. Οὐδεὶς εἰσάγεται εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἀνευ εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

16. Πρὸς εἰσαγωγὴν ἀξιωματικοῦ εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον διὰ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 παρὰγράφῃς β' καὶ γ' τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου ὠρισμένων αἰτιῶν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ αὐτοῦ νόμου προβλεπομένην ἀπαίτεται εἰδικὴ περὶ τῶν γεγονότων ἐκθεσις· ἣτις διαβιβάζεται ὁμοῦ μετ' αὐτὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν ἐγκλησιν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν, ὅπως περὶ τούτου ὁ τέταρτος παράγραφος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀρίζει.

Ἡ ἐγκλησις γίνεται ὑφ' οὗτινος δήποτε προσώπου θεωροῦντος ἐαυτὸν προσβεβλημένον, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τινος τῶν κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρων τοῦ ἀξιωματικοῦ καθ' οὗ αὕτη γίνεται.

Ὁ τὴν ἐγκλησιν κατὰ πρῶτον λαβὼν ἀξιωματικὸς, οἷοιδήποτε βαθμοῦ καὶ ἀν' ἣν ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ αὐτὴν εἰς ὃν ἀμέσως ὑπαγεται προϊστάμενον.

Ἡ ἐγκλησις καὶ ἡ εἰδικὴ ἐκθεσις διαβιβάζονται παρὰ τῶν προϊσταμένων εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ· ὅταν ὅμως κατὰ τὰς ἐποχὰς τῶν ἐπιθεωρήσεων ὁ γενικὸς

ἐπιθεωρητῆς τυγχάνῃ ἐπιθεωρῶν ἐπιτοπίῳ· τὰ ῥηθέντα ἐγγράφα ἐπιδίδονται παρὰ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐπιθεωρουμένων ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν, καὶ παραδίδονται ὑπ' αὐτοῦ ἀμέσως εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν.

Ἡ εἰδικὴ ἐκθεσις γίνεται, ἐάν μὲν ὁ ἐγκαλούμενος ᾖ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου, εἰς ὃν ἀμέσως ὑπάγεται, ἢ τοῦ ἀξιωματικοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ προϊστάμενος ἤθελεν ἐπὶ τούτῳ ὀρίσει· ἐάν δὲ ἐν διαθεσιμότητι ᾖ ἐν ἀργίᾳ, ὑπὸ ἀξιωματικοῦ διοριζομένου ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

Οἱ παρὰ τῶν προϊσταμένων ἢ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τὴν σύνταξιν τῆς εἰδικῆς ἐκθέσεως ἐπιφορτιζόμενοι δὲν δύνανται νὰ ᾖαι κατώτεροι τοῦ ἐγκαλουμένου κατὰ τὸν βαθμὸν, ἢ, ἐν ἰσοδαμείᾳ, μὴ ἀρχαιότεροι.

Ἡ ἐγκλησις καὶ ἡ εἰδικὴ ἐκθεσις, θεωρούμεναι παρὰ τῶν προϊσταμένων, διαβιβάζονται ἀνευ παρατηρήσεως.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς δύνανται, καὶ ἀνεῖ τῶν προειρημένων διατυπώσεων, νὰ εἰσαγάγῃ ἀξιωματικὸν εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τινὰ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 41 (παρὰ γράφῳ 6') καὶ 45 τοῦ νόμου ἀναφερομένων αἰτιῶν, ἐάν τοῦτο κριθῇ παρ' αὐτοῦ ἀναγκαῖον· ὁφείλει ὅμως νὰ εἰσαγάγῃ εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον πάντα ἀξιωματικὸν, διατελέσαντα ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς θέσιν ἀργίας, ἐπιβεβλημένης ἐνεκα παιδαγωγικῶν λόγων.

47. Ὅσκις εἰσάγεται ἀξιωματικὸς εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον, ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς διευθύνει πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ ὁμοῦ μὲ τὴν περὶ συγκαλέσεως τοῦ συμβουλίου διαταγὴν καὶ ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν προκειμένην τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπόθεσιν ἐγγράφα.

Τὰ ἐγγράφα ταῦτα, ἐάν ἀφορῶσιν ἀξιωματικὸν διατελέσαντα ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς ἀργίαν, ἐπιβεβλημένην ἐνεκα παιδαγωγικῶν λόγων, θέλουσιν ἐνδιαλαμβάνει καὶ τὰς παρὰ τῶν ναυτικῶν ἢ ἄλλων ἀρ-

χῶν δοθείσας περὶ τῆς διαγωγῆς του πληροφορίας.

Προκειμένης ἀνακρίσεως ἀξιωματικοῦ καταδικασθέντος· εἰς φυλάκισιν ὑπερξάμηνον διευθύνεται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ συμβουλίου πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐγγράφοις καὶ ἀντίγραφον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

18. Ὁ πρόεδρος παραλαβὼν τὰ ἐγγράφα συγκαλεῖ ἐγγράφως τὸ συμβούλιον, γνωστοποιῶν εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως· προσκαλεῖ δὲ καὶ τὸν ὑπ' ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν.

Πάντα τὰ προκαλέσαντα τὴν συγκαλέσιν τοῦ συμβουλίου ἐγγράφα παραδίδονται παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ὑπ' ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸν τὴν αἰτίαν τῆς ἀνακρίσεως.

19. Συνελθόντων πάντων τῶν μελῶν, ὁ πρόεδρος, ἀφοῦ κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐμφανισθῇ πρῶτον ὁ ἐγκαλούμενος ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, ἀναγινώσκει τὰ ἀρθρα 10, 41, 43 καὶ 15 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου.

20. Ἐάν ὁ ὑπ' ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸς δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, οὔτε προσκλήθῃ νόμιμος δικαιολόγησις τῆς ἀπουσίας του, τὸ συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως· περὶ δὲ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀξιωματικοῦ γίνεται μνηεὶς εἰς τὴν περιέχουσαν τὴν γνώμιν τοῦ συμβουλίου ἐκθεσιν.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀναγινώσκει ἐπομένως τὴν περὶ συγκαλέσεως τοῦ συμβουλίου διαταγὴν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ διευθυνθέντα εἰς τὸν πρόεδρον ἐγγράφα.

21. Οἱ προσκαλούμενοι ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου νὰ δώσωσι πληροφορίας ἐξετάζονται ἰδίᾳ καὶ ἀλληλοδιαδόχως, δύνανται δὲ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου καὶ ὁ ὑπ' ἀνάκρισιν ν' ἀποτείνωσιν ἀπ' εὐθείας

πρὸς αὐτοὺς ὅσας ἐρωτήσεις θεωροῦσιν ἀναγκαίαις.

22. Μετὰ τὴν εξέτασιν τῶν μαρτύρων ὁ ὑπ' ἀνάκρισιν ἀξιωματικὸς ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις του.

Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ ἀκολούθως τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἂν ἱκανὰς συνελθάν πρὸς σχηματισμὸν τῆς γνώμης των πληροφορίας, καὶ διατάσσει, ἂν καταφατικὴν λάβῃ ἀπάντησιν, ν' ἀποσυρθῇ ὁ ἐγκαλούμενος, ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀνάκρισις, ἂν ἡ ἀπάντησις ἀρνητικὴ ἀποβῇ.

23. Περαιτωθείσης τῆς ἀνακρίσεως, ὁ πρόεδρος θέτει κατὰ τὴν παρουσιαζομένην περίπτωσιν, κεχωρισμένα καὶ ὅπως ἔχουσιν τὰ εἰς αὐτὴν ἀναγόμενα καὶ ὡς ἔπεται ὀριζόμενα ζητήματα.

Α'. Ἐν περιπτώσει πειθαρχικῶν λόγων.

α) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (ἔπεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνακριθέντος, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον) δι' ἀπρεπῆ διαγωγὴν;

β) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (βαθ. ὄν. καὶ ἐπών.) διὰ βαρὺ πρὶ τὴν ὑπηρεσίαν πταίσμα;

γ) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (βαθ. ὄν. καὶ ἐπών.) διὰ πταίσμα βαρὺ περὶ τὴν πειθαρχίαν;

δ) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ (βαθ. ὄν. καὶ ἐπών.) διὰ παράπτωμα, ἀφορῶν τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν;

Β'. Ἐν περιπτώσει ὑπερτριτοῦς διαμονῆς εἰς θέσιν ἀργίας, ἐπιβεβλημένης ἔνεκα πειθαρχικῶν λόγων

Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὡς ἀνεπίδεκτος ἀνακλήσεως εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ὁ διὰ λόγους πειθαρχικοὺς εἰς ἀργίαν τεθείς καὶ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη εἰς τὴν θέσιν ταύτην διαμένων (βαθ. ὄν. καὶ ἐπώνυμον);

Γ'. Ἐν περιπτώσει καταδίκης εἰς ὑπερεξάμνηνον φυλάκισιν.

Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὡς ἀνεπίδεκτος ἀνακλήσεως εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ὁ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς φυλάκισιν ὑπερεξάμνηνον καταδικασθείς (βαθ. ὄν. καὶ ἐπών.);

24. Ἐκτὸς τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ζητημάτων, οὐδὲν εἰς τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἄλλο νὰ τεθῇ συγχωρεῖται.

25. Ἐκαστον ἐκ τῶν πρὸς σχηματισμὸν τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου τιθεμένων ζητημάτων ἀποφασίζεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐκαστοῦ μέλους θέτοντος ἐντὸς κάλπης ψηφοδέλτιον, φέρον τὴν λέξιν Ναι εἰς κατάφασιν, ἢ τὴν λέξιν Οὐ εἰς ἀρνησιν.

Ἡ πλειονοψηφία ἀποτελεῖ τοῦ συμβουλίου τὴν γνώμην.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τε ὑπὲρ τοῦ ἀνακριθέντος ψήφων καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ δηλοῦται εἰς τὴν γνωμοδοτικὴν ἐκθεσιν τοῦ συμβουλίου.

26. Ἡ γνωμοδοτικὴ τοῦ συμβουλίου ἐκθεσις ὑπογράφεται παρὰ πάντων τῶν μελῶν καὶ διαβιβάζεται διὰ τοῦ προέδρου εἰς τὸν ἱμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν μετὰ τῶν ὑποστηρίζοντων αὐτὴν ἐγγράφων.

27. Τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον συνεδριάζει τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, διαλύεται δὲ αὐτοδικαίως, ἅμα περὶ ἧς συνεκλήθη ὑποθέσει· γνωμοδότηση.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρ. 1856.

333. Α. Περί τῆς ζωῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ τοῦ ὑπασισταῦ αὐτοῦ.

ΟΘΝ κλπ.

1. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν φέρει ζώνην Ναυάρχου, οἷονδ' ὅποτε βαθμὸν ἀξιωματικοῦ καὶ ἂν ἔχῃ.

2. Ὁ ὑπασισταὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν φέρει τὴν κεκανονισμένην ζώνην διαγωνίως ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευράν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρ. 1856.

334. Α. Περί προσφορᾶς 8,000 δραχ. ἐκ μέρους τῆς Μονῆς Πετράκη ὑπὲρ τῶν Ἱεραικῶν Σχολείων.

ΟΘΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρ. τρ. ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 25 πράξιν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνταῦθα διατηρουμένης

λονῆς τῶν Ἀσωμάτων τῆς ἐπιλεγομένης
 ἱεράκης, δι' ἧς αὐτὸ ἐξήγησεν ὅτι προ-
 ἔρει ἐφάπαξ ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν ΤΕΖ'.
 ὁμοῦ συστατομένων ἱερατικῶν Σχολείων
 8,000 (ὀκτακισχιλίας), τῶν ὁποίων
 ὅσοι οἱ ἐτήσιοι τόκοι θέλουσιν ἀναλίσκε-
 θαι εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν τῶν Σχολεί-
 ων. Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουρ-
 γοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημο-
 κρίας Ἐκπαιδευσεως ἐπιτρέπομεν εἰς τὸ εἰ-
 ῆμένον μοναστηριακὸν Συμβούλιον, ἵνα
 κατὰ τὴν δηλωθεῖσαν διὰ τῆς προμνησ-
 τήσεως πράξεώς του, πρόθεσιν, καὶ κατὰ
 τοὺς ἄρους τοῦ § γ'. τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ ἁ-
 ν σημειωθέντος νόμου, πραγματοποιήσῃ
 τὴν δωρεάν ταύτην ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν
 σχολείων.

Εἰς τὸν προμνησθέντα Ἡμέτερον Ὑ-
 πουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πα-
 ρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 34 Ὀκτωβρίου 1856.

35. Δ. Περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ περὶ Μεταγρα-
 φῆς νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς
 κυκλικῆς ὑπουργοῦ, καὶ λαβόντες ὑπ'
 ψιν τὸν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου ε. ε. νόμον
 περὶ Μεταγραφῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ δια-
 τάττομεν.

4. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ Μεταγρα-
 φῆς νόμου οἱ ὑποθηκοφύλακες κρατοῦσι δι'
 ἑκάστον δῆμον δύο βιβλία κατὰ τὰ ἐπι-
 συνημμένα ὑποδείγματα ἢτοι α' ἐν βιβλίον
 τῶν Μεταγραφῶν καὶ β' ἐν εὐρετήριον
 τῶν Μεταγραφῶν.

2. Ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Μεταγραφῶν με-
 ταγράφονται κατὰ σειρὰν, κατ' αὖξοντα
 ἀριθμὸν, καὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς προσα-
 γωγῆς τῶν ἁπασα· αἱ εἰς μεταγραφὴν ὑ-
 ποκειμέναι πράξεις.

Τὰ περιέχοντα τῆς μεταγραφῆς πρά-
 ξεις συμβόλαια ἀντιγράφονται ὁλοσχερῶς·
 ἂν ὅμως ἐν καὶ τὸ αὐτὸ συμβόλαιον πε-
 ριλαμβάνῃ διχοφύρους συκομολογίας, παρα-
 τίθεται τὸ μὴ ἀφορῶν τὴν μεταγραφὴν
 ἄξιον μέρος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς μεταγραφῆς τῆς πρά-
 ξεως ὁ ὑποθηκοφύλαξ σημειοῖ «Μεταγρά-
 φη ἐν ἔτει . . . μηνὶ . . . καὶ ἡμέρᾳ . .
 . . (ὀλογράφως),» καὶ υπογράφει αὐτήν·
 ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ
 νόμου σημειοῖ «ἡ ἀνωτέρω πράξις λογι-
 ζεται μεταγεγραμμένη τὴν . . . (ὀλο-
 γράφως) κατὰ τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερο-
 μηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθμὸν . . . ἔκθεσιν.»

Ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ τοῦ βιβλίου τῶν Με-
 ταγραφῶν γίνεται παραπομπὴ εἰς τὸν
 σχετικὸν τόμον καὶ τὴν σχετικὴν μερίδα
 τοῦ εὐρετηρίου τῶν μεταγραφῶν. Ἀφίεται
 προσέτι ἀνάλογον περιθώριον πρὸς μνημό-
 νειον τῶν ἀποφάσεων κατὰ τὸ 3 ἄρθρον
 τοῦ νόμου.

3. Ἄμα μεταγραφείσης ἐν τῷ βιβλίῳ
 τῶν μεταγραφῶν πράξεώς τινος, παραχω-
 ρεῖται εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν πράξιν
 ταύτην ἐνεχομένων ἰδιαιτέρᾳ μερίς ἐν τῷ
 εὐρετηρίῳ τῶν Μεταγραφῶν.

Αἱ μερίδες αὗται, αἵτινες ἐγγράφονται
 κατ' αὖξοντα ἀριθμὸν, φέρουσιν ἐπιγρα-
 φὴν «Μερίς τοῦ δεῖντος» καὶ εἰς διηρημέ-
 ναι εἰς τέσσαρας στήλας, ὧν ἡ μὲν πρώτη
 περιέχει τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν οἰκείον
 τόμον καὶ ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῶν Με-
 ταγραφῶν, ἡ δὲ δευτέρα τὴν ἡμερομηνίαν
 τῆς Μεταγραφῆς, ἡ τῆς ἐν τῷ περιθώριῳ
 αὐτῆς σημειώσεως, ἡ τρίτη, τὸ εἶδος τῆς
 μεταγεγραμμένης πράξεως, ἡ σημειώσεως,
 καὶ ἡ τετάρτη, τὴν ἐν τῇ πράξει ἐνδια-
 λαμβανομένην χρηματικὴν ἀξίαν, ἡ τὸ
 τίμημα.

Πᾶσα μεταγενεστέρα πράξις, ἀφορώσα
 πρόσωπον ἔχον ἤδη ἰδίαν Μερίδα ἐν τῷ
 εὐρετηρίῳ, μνημονεύεται ἐν τῇ αὐτῇ με-
 ρίδι.

Εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα τοῦ εὐρετη-
 ρίου ὑπάρχει ἀλφαριθμητικὸς πίναξ τῶν ὀ-
 νομάτων ὧν τῶν ἐχόντων Μερίδα προ-
 σώπων μετὰ παραπομπῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν
 τῆς Μερίδος ἑκάστου. Τὰ ὀνόματα γρά-
 φονται εἰς τὸν πίνακα τοῦτον, ἅμα παρα-
 χωρηθῇ εἰς αὐτὰ Μερίς ἐν τῷ εὐρετηρίῳ.

4. Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων
 βιβλίων ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἔχει καὶ ἕτερον

βιβλίον διὰ τὰς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ὁ ἀρθρου τοῦ νόμου συντασσομένης ἐκθέσεις· τοῦτο δὲ θέλει χρησιμεύσει δι' ἅπαντας τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ αὐτοῦ ὑποθηκοφύλακος ὑπαγομένους δήμους. Αἱ δὲ ἐκθέσεις γράφονται ἐν τῷ εἰρημένῳ βιβλίῳ κατὰ σειρὰν καὶ κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν χρονολογούμεναι καὶ ὑπογραφόμεναι παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος.

5. Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω βιβλία χορηγούνται εἰς τοὺς ὑποθηκοφύλακας παρὰ τοῦ Ἱπουργείου τῆς Δικαιοσύνης· εἰσὶ δὲ δεδωμένα καὶ μονογραφημένα, ὡς τὰ τῶν ὑποθηκῶν. Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον ἐκάστου τόμου, σημειοῦται τὸ εἶδος τοῦ βιβλίου, ὁ ἀριθμὸς τοῦ τόμου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δήμου.

6. Ὁ αἰτῶν τὴν Μεταγραφὴν πράξεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἀποδείξιν βεβαιούσαν τὴν ἡμέραν τῆς ἐγχειρίσεώς της.

7. Ἐνεργηθείσης τῆς Μεταγραφῆς· ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἐπιστρέφει τὸ μεταγραφὴν ἔγγραφον, σημειῶν ἐπ' αὐτοῦ καὶ βεβαιῶν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ὅτι μετεγράφη τὴν δεῖνα ἡμέραν, ὑπὸ τὸν δεῖνα αὐξοῦντα ἀριθμὸν, ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν δεῖνα βιβλίου τῶν Μεταγραφῶν τοῦ δεῖνος δήμου.

8. Περὶ τῆς δημοσιότητος καὶ τῆς φυλάξεως τῶν εἰρημένων βιβλίων, περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν τε ἀντιγράφων καὶ τῶν περὶ λήψεων, καὶ περὶ τῆς εὐθύνης, τῆς πειθαρχίας, καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν κρατούντων τὰ βιβλία ταῦτα ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1856.

336. Ν. Τ' 5. Περὶ ἰσχύος τῶν ὄρων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12778 συμβολαίου.

ΘΘΩΝ κλπ

Ἀρθρον μοναδικόν.

Οἱ περιεχόμενοι εἰς τὸ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 12778 συμβολαίου ὅροι ἰσχύουσιν, κατεπεσθέντως ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς· Τὸ συμβολαίου δὲ τοῦτο προσαρτᾶται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀθῆναι τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1856.

Ἀριθ. 12778.

337. ΠΑΡΑΧΩΡΗΤΗΡΙΟΝ.

Ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου Καλαμῶν Πανάρχου Λινάρδου Σταχδοσκιᾶδου, κατοίκου Καλαμῶν, ἐνεφανήθησαν αὐτοπροσώπως οἱ Κύριοι Χρ. Οἰκονομίδης, οἰκονομικὸς ἔφορος, Καλαμῶν, κάτοικος Καλαμῶν, ἐνεργῶν ὡς πληρεξούσιος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμὸν τριάκοντα ἑννέα χιλιάδας πεντακοσία ἑνῆκοντα τέσσαρα ἀπὸ δέκα ὀκτῶ Αὐγούστου τρέχοντος ἔτους καὶ σαράντα δύο χιλιάδας τριακόσια ἑβδομήκοντα τέσσαρα ἀπὸ τριάντα μία τοῦ αὐτοῦ μηνός· καὶ ἔτους διαταγῶν του, ὧν ἀντίγραφα προσαρτῶνται ἐν τῇ παρόντι, καὶ Πέτρος Γ. Δημάκης, κτηματίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, ἀμφοτέρω γνωστοί μοι καὶ μὴ ἔχοντες συγγένειαν μετ' ἐμοῦ, οἵτινες ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν μαρτύρων Κυρίων Γεωργίου Μονάρχου καὶ Παναγιώτου Μούζαλου, κτηματιῶν κατοίκων τοῦ μὲν εἰς Γιαννιτσάνικα, τοῦ δὲ εἰς Γιάννιτσα, ἐνηλίκων πολιτῶν ἐλλήνων, γνωστῶν μοι καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς ἐξαιρέσιν, ὡμολόγησαν ὅτι προαριούμενος ὁ Κύριος Πέτρος Γ. Δημάκης νὰ ἐξασφαλίσῃ ὥς ἐτι καὶ ἀπὸ τοῦδε τὴν συντήρησιν τοῦ παρ' αὐτοῦ συστηθέντος εἰς Ἀλαγωνίαν σχολείου, περὶ οὗ ἐγένετο ὁ ἀπὸ ἑννέα Μαΐου χίλια ὀκτακόσια πεντήκοντα πέντε ὑπ' ἀριθ. ΣΠΕ'. νόμος καὶ τὸ δι' αὐτοῦ ἐγερθέν συμβόλαιον, συνεφώνησε μετὰ τοῦ δημοσίου τὰ ἐξῆς· πρῶτον ὁ Πέτρος Γ. Δημάκης ἔχων εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά του μίαν οἰκίαν μετὰ τὴν περιοχὴν της, κατεμένην εἰς Ἀθήνας πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐπὶ τῆς Ἑρμαῖκης ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἠγόρασεν ἀπὸ τὸν πρῶτον ἰδιοκτήτην αὐτῆς Ἰωάννην Μπαύκουραν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ἑννέα χιλιάδας πεντακοσίας ἑξήντα ἑνὲς συμβολαίου, συνταχθέντος εἰς Ἀθήνας τὴν δεκάτην ἐβδόμην Αὐγούστου 1851 καὶ ἐν ᾗ ὑπάρχουσι τὰ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖα, ὅρια τῆς ὁποίας εἶναι ἀνατολικῶς ἡ οἰκία τοῦ Νι-

χαλ Πατρικίου, δυσμᾶς οικόπεδον Ἀντωνίου Κωνσταντίνου Ζώτου, μεσημβρίαν οίκον Βασιλείου Ἀποστόλου καὶ Ἀντωνίου Μπουρίτσου καὶ ἀρκτικῶς ὁδὸς Ἑρμοῦ, πρεχωρῶσεν αὐτὴν οἰκιοθελῶς εἰς τελείαν καὶ πλήρη ιδιοκτησίαν ἐγγυούμενος αὐτὴν ἐλευθεράν πάσης ὑποθήκης καὶ πάσης ὑποχρέωσης δουλείας ἢ ἄλλου βάρους ἢ λόγου τινος ἀπαιτήσεως ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πληρώνη τὸ δημόσιον πέντε χιλιάδας δραχμᾶς κατ' ἔτος πρὸς συντήρησιν ἐνὸς ἀλληλοδιδασκτικοῦ καὶ ἐνὸς ἑλληνοδιδασκάλου ὑπηρετούντων εἰς τὰ εἰρημένα σχολεῖα ἐν Ἀλαγωνίᾳ καὶ ἐνὸς προσέτι κληρικοῦ διδασκάλου ἱερῶν μαθημάτων, ἐὰν τὸ εἰρημένον ποσὸν ἐξαρκῇ πρὸς συντήρησιν καὶ αὐτοῦ. Δεύτερον τὸ δημόσιον παραδέχεται τὴν παραχώρησιν τῆς εἰρημένης οἰκίας, ὑποχρεούμενον νὰ ἐκπληροῖ τὸν εἰρημένον ὅρον ὡς ἀφιέρωμα ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῶν ἐρηθέντων ἐν Ἀλαγωνίᾳ σχολείων, καὶ θέλει πληρῶνει τὰς πέντε χιλιάδας δραχμᾶς κατ' ἔτος ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας ἐκάστου ἔτους πρὸς τὸν Πέτρον Γ. Δημάκην ἐνόσω ζῇ, διὰ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰς πρὸς συντήρησιν διδασκάλων τῶν ἐν Ἀλαγωνίᾳ σχολείων, ὡς εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον ἐρρέθη, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἢ πληρωθῇ τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν θέλει γίνεσθαι κατ' ἐνθεσίαν πρὸς τοὺς διδασκάλους τοῦ διὰ τῶν ἐκτελεσθῶν τῆς διαθήκης αὐτοῦ, ἢ δὲ ἐποπτεία ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρου τούτου ἀνήκει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, εἰς δ' ὑπάγονται τὰ περὶ διδασκάλων, οὓς ὑποχρεοῦται ὁ Π. Δημάκης νὰ διατηρῇ. Τρίτον, ἐφ' ὅσον ζῇ ὁ Πέτρος Γ. Δημάκης τὸ δημόσιον δύναται νὰ ἀφήσῃ αὐτὸν (χωρὶς ὅμως πρὸς τοῦτο νὰ θεωρῆται ὑπόρρων) νὰ ἐγκατοικῇ εἰς δύο δωμάτια τῆς εἰρημένης οἰκίας, τὰ ὅποια τὸ δημόσιον ἐκλέγει, καὶ ἐφ' ὧν εἰς οὐδένα ἄλλον μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ εἰρημένου Πέτρον Γ. Δημάκη θέλει ἐπιτραπῇ τοιοῦτον δικαίωμα οἰκίσσεως. Τέταρτον, ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμφωνίας τῆς πλη-

ρωμῆς τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοσῶ ὀκτασιστοῦ πεντηκστοῦ ἐβδόμου· μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης θέλει εἰσπράττει ὁ Πέτρος Γ. Δημάκης τὰ ἐνοίκια τῶν τε ἀποθηκῶν καὶ τῆς παραχωρημένης οἰκίας καὶ τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ τὸ δημόσιον ἐνοίκια αὐτῆς διὰ τὴν ἐν αὐτῇ διαμονὴν τῶν ὑπουργείων τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ναυτικῶν. Πέμπτον, τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ἑκατόσια δέκα ἑκτῶ συμβόλαιον, συνταχθὲν τὴν εἰκοστὴν πρώτην Αὐγούστου τρέχοντος ἔτους ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κωνσταντίνου Πιτάρη, ἀκυροῦται. Ἑκτον, εἰς τὸ δημόσιον ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τοῦ παρόντος συμβολαίου, καὶ εἰς πίστωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν, τὸ ὅποion ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκον πάντων, ὑπογράφεται παρ' ὅλων καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Ἐγένετο ἐν Καλάμαις τὴν ὀγδόην Σεπτεμβρίου ἡμέραν πάσχατον, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς μονῆς Βουλκάνου, κειμένη εἰς τὴν πλατείαν, ὅπου ὑπάρχει τὸ συμβολαιογραφεῖόν μου, ἐν ἔτει 1856.

Χ. Οἰκονομίδης, Π. Γ. Δημάκης,

Γ. Κάρχης, Π. Μούτζαλος.

Ὁ Συμβολαιογράφος Καλαμῶν
(Γ. Σ) Π. Α. Σ τ ρ α β ο σ κ ι ᾶ δ η ς.

338. Δ. Περί ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Ἑλλήνων ἐμποροναυτῶν Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν περὶ ἀπογραφῆς Ἑλλήνων ἐμποροναυτῶν νόμον ΤΗ' ἀπεφασίσαμεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ διατάττομεν.

Α'. Αἱ ἀρμόδιοι ἐλλιμένιοι ἀρχαί, αἱ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νόμου ἀπογράφουσαι τὸν πολίτην Ἑλληνα, εἰσὶν οἱ κεντρικοὶ λιμενάρχαι τῶν τεσσάρων περαλίων τμημάτων τοῦ Βασιλείου· τὸ δὲ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενον διπλωμα, ὡς καὶ τὸ ὠρισμένον διὰ τὴν ἀπογραφὴν βιβλίον θέλουσι σχηματισθῇ κα-

τὰ τοὺς ἐν τῇ παρόντι διατάγματι συνημμένους τύπους.

Β'. Ὁ ἀπογραφόμενος δύναται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν κεντρικὸν λιμενάρχην τὴν περὶ τοῦτου αἰτησίν του, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ τῆς ἐλλιμενίου ἀρχῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἔχει τὴν διαμονήν του· διὰ νὰ λάβῃ δὲ ἀπογεγραμμένον ναύτου δίπλωμα, ὀφείλει ὁ αἰτῶν συμμορφούμενος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου νὰ ἐσωκλείσῃ εἰς τὴν αἰτησίν του.

4. Πιστοποιητικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ δήμου εἰς ᾧ ὑπάγεται, ἐμφαίνον τὴν ἐθνικότητα, κατὰ τὰ περὶ Ἑλλήνων ἰθαγενείας νενομισμένα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ αἰτούντος τὸ δίπλωμα.

2. Νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐμφανίσεως πιστοποιητικῶν τῶν πλοιαρχῶν ἢ κυβερνητῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ὑπῆρέτησεν, ἢ διὰ τῆς προσαγωγῆς δύο ἀξιοπιστῶν μαρτύρων, ἢ καὶ δι' ἐγγράφου, τὸ ὅποιον δύναται πᾶσα ἐλλιμενίου ἀρχὴ νὰ ἐκδώσῃ, ὡσάκς τοῦτο ἐξαγεται ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ναυτολογίων τῆς, ὅτι ἐναυτίλλετο πούλάχιστον δύο ἔτη.

Γ'. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ διπλώματος, ὁ κεντρικὸς λιμενάρχης παραδίδει αὐτὸ εἰς τὸν ναύτην διὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ τὸ ἀποστέλλει πρὸς τὴν ἐλλιμενίου ἀρχήν, δι' ἧς ἡ αἰτησις ἐγένετο, ἵνα παραδοθῇ διὰ τῆς τελωνιακῆς.

Αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ εἰσπράττουν τὸ νενομισμένον τέλος τοῦ χαρτοσήμου τῶν διπλωμάτων.

Δ'. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας διπλώματος ἢ ἀρχῆς ἢ ὀφείλουσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 νὰ ἐκδώσῃ προσωρινὸν δίπλωμα, συντάττει πρὶν τῆς ἐκδόσεως πρωτόκολλον τοῦ ὅρκου, καὶ καταθέτει αὐτὸ εἰς τὰ ἀρχεῖά της.

Ε'. Πᾶσα ἐλλιμενίου ἀρχὴ, τοῦ πλοίου τὸ ναυτολόγιον ἐκδίδουσα ὀφείλει προηγουμένως νὰ ἐξετάζῃ ἂν οἱ ἐν αὐτῷ καταταττόμενοι Ἕλληνες ναῦται φέρωσι δίπλωμα· δὲν θέλει δὲ ἐγγράφει εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μὴ φέροντα δίπλωμα κατὰ

τὸν νόμον.

Ὁ παρουσιάζων τοὺς ναύτας πρὸς ναυτολόγησιν πλοίαρχος, ἢ κυβερνήτης, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ, ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἐλλιμενίου ἢ προξενικὴν ἀρχήν καὶ τῶν ναυτολογηθησομένων τὰ διπλώματα· ταῦτα δὲ θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς μετὰ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ ὡσάκς τὸ πλοῖον προσρμίζεται εἰς Ἑλληνικὸν ἢ ξένον λιμένα.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1856.

339. Ν. Περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ θεάτρου.
ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Τὸ κατ' ἐντολήν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν μετὰ τὸν κυρίον Θεοδώρου Κυριακοῦ καὶ Γρηγ. Καμπούρογλου συνταχθέν συμβόλαιον τὴν 18 Ἰουλίου 1856 καὶ συνιστάμενον ἐξ ἀρθρῶν 25 ἐγκρίνεται καὶ θέλει ἔχει πλήρη ἰσχύν (α).

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1856.

340 Δ. Περὶ τῶν ἀπερχομένων εἰς ἄδειαν ἢ προικοδοτουμένων ἀξιωματικῶν τῆς ἐν Ἑνεργείᾳ φάλαγγος καὶ λοιπῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρ. ἐνεστῶτος ἔτους νόμου, ὑπὸ στοιχείον ΤΟΖ' περὶ τῶν ἀπερχομένων εἰς ἄδειαν ἢ προικοδοτουμένων ἀξιωματικῶν τῆς ἐν Ἑνεργείᾳ φάλαγγος καὶ λοιπῶν, προτάσει τῶν ἡμετέρων ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ μέχρι τοῦδε τέσσαρες τετραρχίαι τῆς φάλαγγος διαλύονται· οἱ δὲ συγκαταῶντες αὐτάς ἀξιωματικοὶ πέμπονται εἰς ἀπροσδιόριστον ἄδειαν μὲ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ πλήρους μισθοῦ τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Κράτει.

2. Ὅσας θεωρηθῇ ἀναγκαῖα ἡ παρουσία τῶν ἀξιωματικῶν τούτων εἰς τὴν ἡμετέραν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνακαλεῖται μέρος ἐξ αὐτῶν ἢ ἅπαντες ὁμοῦ ἐκ τῆς ἀδείας τῶν.

3. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι διορίζονται

(α) Παραλείπεται.

ἀναλόγως τῆς ἱκανότητός των εἰς πολιτικὰς ἢ στρατιωτικὰς θέσεις, διατηροῦντες ἅπαντα τὰ στρατιωτικὰ δικαιώματά των ἢ δὲ τὰς αὐτῶν μένει ὡς μέχρι τοῦδε ἀναλλοίωτος εἰς τε τὰς τελετάς καὶ παρτάξεις.

4. Ὁ μισθὸς τῶν ἀξιωματικῶν τούτων καὶ τῶν προικοδοτημένων τῶν ἀπολαμβανόντων μέχρι τοῦδε ὑπόλοιπον μισθοῦ, ὡς καὶ ὁ τῶν ὑπὸ χρηματικὴν περίθλψιν διατελούντων προικοδοτημένων ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχαίων ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος, πληρόνεται παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ Κράτους. Ὅθεν ἕκαστος τῶν ἀνωτέρω, πεμπόμενος εἰς ἄδειαν ἐντὸς τοῦ ἡμετέρου Κράτους, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν· τοῦτο δὲ θέλει εἰδοποιεῖ τὸ τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα διατάσσονται τὰ τῆς μισθοδοσίας του· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἰδιαιτέραι αὐτῶν ὑποθέσεις ἀπαιτήσῃ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ κάμωσι· ἐκάστοτε τὴν περὶ τούτου αἰτήσιν των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

5. Ἐκαστος τῶν ἐν ἀδείᾳ ἀξιωματικῶν τούτων διατελεῖ ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἀρχὴν τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, διὰ τῆς ὁποίας ἀρχῆς θέλει ἀναφέρεσθαι ἐκάστοτε περὶ παντός ἀντικειμένου.

6. Τὸ μὲν ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ κρατῇ ἐν τάξει τὰ μητρώα καὶ τοὺς ἐλέγχους τῶν συγκροτούντων μέχρι τοῦδε τὰς διαλυομένας τέσσαρας τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἀξιωματικῶν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκτὸς τῶν ἐλέγχων τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν, ὀφείλει νὰ κρατῇ ἐν τάξει καὶ τοὺς τῶν προικοδοτημένων τῶν λαμβανόντων μέχρι τοῦδε ὑπόλοιπον μισθοῦ, ὡς καὶ τοὺς τῶν ὑπὸ χρηματικὴν περίθλψιν διατελούντων προικοδοτημένων ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχαίων ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος.

7. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰ-

κονομικῶν ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ὥστε ἀπὸ 1 τοῦ προσιχοῦς ἔτους 1857 ἡ μισθοδοσία τῶν ἀνωτέρω μνημονευμένων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν νὰ ἐνεργῇται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

8. Οἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 3 τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμου διαλαμβανόμενοι ἀξιωματικοὶ τῆς φάλαγγος, οἵτινες προτιμῶσι προικοδοτῆσιν εἰς ἐθνικὴν γῆν ἢ ἐθνικὸν φθαρτὸν κτήμας ἀντὶ μισθοῦ, δύνανται νὰ κάμωσι τὰς αἰτήσεις των, σύμφωνα μὲ τὸς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 1/13 Ἰανουαρίου 1838 νόμου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ ὁποῖον θέλει ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1856.

341. Α. Περὶ ἀνεγέρσεως ἱεροῦ ναοῦ ἐν Πειραιᾷ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν κατὰ τὸ συνυποβληλόμενον διὰρχημα ἀνεγερσιν ἱεροῦ ναοῦ εἰς Πειραιᾷ.

Ὁ ναὸς οὗτος ἀνεγερθήσεται ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης πλατείας τῶν τεσσάρων καταστημάτων. ἥτις θέλει φέρει τὸ ὄνομα τοῦ ναοῦ τούτου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἀθῆναι τὴν 1 Ἰουλίου 1856.

342. Α. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου ε. ε. νόμου ΤΕΘ'. περὶ ἐκποιήσεως τῶν περὶ τὴν πλατεῖαν Σπάρτης οἰκοπέδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 1, καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. ε. ε. νόμου ΤΕΘ'. περὶ ἐκποιήσεως τῶν περὶ τὴν πλατεῖαν Σπάρτης οἰκοπέδων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Αἱ δημοπρασίαι ἐκποιήσεως τῶν περὶ τὴν ἐμπορικὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως

Σπάρτης ἐθνικῶν οἰκοπέδων, διηρημένων καὶ ἡριθμημένων κατὰ τὸ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν διάγραμμα, θέλουν ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι διατάξεις, τηρουμένων καὶ τῶν διατυπώσεων τοῦ ἀπὸ 13/25 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμου, περὶ διακηρύξεως, δημοσιεύσεως καὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν.

Τῶν διακηρύξεων ἀντίτυπα θέλουσι δημοσιεύεσθαι πᾶσαυτα ἐπιμελεῖς τοῦ Νομάρχου Λακωνίας, πρὸς ἅπαντας τοὺς δήμους τοῦ νομοῦ Λακωνίας, καὶ πρὸς τοὺς τῶν γειτνιαζουσῶν τῇ Λακεδαίμονι Ἐπαρχιῶν ἄλλων Νομῶν, πρὸς δὲ καὶ ἐν δυσὶν ἑφημερίσιν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ Νομάρχου Λακωνίας.

Τῶν οἰκοπέδων τούτων ὁ πλειστηριασμός θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ περιόδους, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων δὲν θέλουσι πλειστηριάζεσθαι πλείω τῶν δέκα τοιούτων

2) Πρὶν ἐκτεθῶσιν εἰς πλειστηριασμόν τὰ οἰκοπέδα ταῦτα ἐκτιμῶνται ὑπ' ἐνὸς τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Μηχανικῶν καὶ ὑπὸ δύο ἐκ τῶν δημοσίων πραγματογνωμόνων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τετραγωνικούς Β. πήγεις ἐκτάσεως, καὶ τῆς σχετικῆς θέσεως ἑκάστου οἰκοπέδου. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐκτιμήσεως γράφεται ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἣ δὲ ἐκτίμησις ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Λακωνίας, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Λακεδαίμονος καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν νομὸν Μηχανικοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ ἐπικυρωθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ λαμβάνεται ὡς ἐλάχιστος ὅρος κατωτέρα τοῦ ὁποῖου προσφορὰ εἶναι ἀπαράδεκτος.

3) Ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένου διαγράμματος θέλουσι μένει διαρκῶς ἐκτεθειμένα ἐν τοῖς καταστήμασι τῆς Νομαρχίας Λακωνίας, τῆς οἰκονομικῆς ἐφορείας Λακεδαίμονος, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Νομοῦ Λακωνίας καὶ ἐν τῷ Δημάρχ. καταστήματι Σπάρτης. Ἐν δὲ

ἐξ αὐτῶν θέλει προσάγεσθαι ἐν τῷ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐφ' ὅσον χρόνον θέλουσι πλειστηριάζεσθαι τὰ οἰκοπέδα.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τῆς προκειμένης πλατείας, σημαία θέλει κυματίζει ἐπὶ τοῦ δημοπρατουμένου οἰκοπέδου πρὸς διάκρισιν αὐτοῦ.

4) Ὁ πλειστηριασμός τῶν οἰκοπέδων τούτων θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Λακωνίας καὶ ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Οἰκονομικοῦ ἑφόρου Λακεδαίμονος. Συμπαρίσταται δὲ κατ' αὐτὸν ὁ Νομομηχανικός τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ, ἵνα δίδωσι τὰ ἀναγκαίους διασαφήσεις περὶ ἐνὸς ἑκάστου οἰκοπέδου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων πρέπει ν' ἀναφέρεται ἐν ταῖς διακηρύξεσι καὶ τοῖς πρωτοκόλλοις τοῦ πλειστηριασμοῦ.

5) Πρατθέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ οἰκοπέδου τινός, δὲν συγχωρεῖται ἐναντιῶν αὐτοῦ, συνετεῖα ἀνωτέρας προσφορᾶς, ἀλλ' αἱ ἐνεργήσασιν αὐτὸν ἀρχαὶ ὑποβάλλουσιν ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τὸ πρωτόκολλον μετ' ὧν τῶν ἀποδεικνούντων τὴν νόμιμον καὶ τακτικὴν δημοσίευσιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐγγράφων.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ἐν τῷ τριάντῳ ἡμερῶν ἐξετάζει τὰ ἐγγράφα ταῦτα καὶ βεβαιωθὲν ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἐτηρήθησαν οἱ διατεταγμένοι τύποι ἐκδίδει τὸ πωλητήριο καὶ διαβιβάζει αὐτὸ μετὰ τὰ σχετικὰ ἐγγράφα καὶ τὸ πρωτόκολλον τοῦ πλειστηριασμοῦ πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ μόνον, ἂν ἐτηρήθησαν οἱ γενικοὶ ὅρισμοι τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν καὶ οἱ περὶ πλειστηριασμοῦ τύποι, ἐντὸς δ' ἐνὸς μηνὸς τὸ πολὺ νὰ ἐκδόσῃ καὶ πέμψῃ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων τὴν περὶ τούτου γνωμοδότησίν του.

6. Ἄμα ἐπιστραφῇ ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον τεθεωρημένον τὸ πωλητήριο, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων διευθύνει αὐτὸ πρὸς τὸν Νομάρχην Λακωνίας καὶ τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν Λακεδαίμονος.

οἵτινες ὀφείλουσιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων νὰ προσκαλέσῃσι τὸν ἀγοραστὴν νὰ πληρώσῃ εὐθὺς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος καὶ παρουσιασθῇ μετὰ τοῦ εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ πλειστηριασμοῦ προτυπογεγραμμένου ἐγγυητοπληρωτοῦ, ἵνα υπογράψῃσι τὰς ὁμολογίας διὰ τὸ λοιπὸν ἥμισυ τοῦ τιμήματος.

Ἡ παραγγελία αὕτη τῶν ἀρχῶν ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἀγοραστὴν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Σπάρτης ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἐάν δὲ οὗτος ἔχῃ ἀλλαγὴν τὴν διαμονὴν του, ὀφείλει ἐν καιρῷ τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ καταστήσῃ ἀντίκλητόν του διαμένοντα μονίμως ἐν τῇ πόλει Σπάρτης, πρὸς ὃν θέλει ἐπιδοθῇ ἡ παραγγελία αὕτη καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν διαρισμὸν αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐνεργούσας τὸν πλειστηριασμὸν ἀρχάς, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης ἐνστάσεως τοῦ ἀγοραστοῦ.

7) Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν του ἐπὶ τρεῖς μῆνας λογιζομένους ἀπὸ τῆς ἐπιτυχίας, καθ' ἣν ἐπικρατήσῃ ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ οἰκοπέδου του καὶ ὑπεγράψῃ τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοπληρωτοῦ.

8) Ὅσακις κατὰ τὸ 3 ἄρθρον διὰ παρὰδρασι τύπων ἀκυροῦνται τὸ πρωτόκολλον πλειστηριασμοῦ, ὁ νέος πλειστηριασμὸς ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ ἐλαχίστου ὅρου.

6) Τὰ ἀπὸ ἐκποιήσεως τῶν προκειμένων οἰκοπέδων εἰσπραττόμενα κατατάσσονται εἰς τὰ δημόσια ἔσοδα. Ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῷ 3 ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου ε. ε. νόμου ΤΕΘ' δημοσίων ἔργων καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν πρὸς ταῦτα ἐξόδων θέλουσι γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 4. Ὀκτωβρίου 1852 νόμου ΣΙΒ' Περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, περιλαμβανομένων εἰς τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμοὺς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῶν ἀναγκαιουσῶν πρὸς τὰ ἔργα ταῦτα πιστώσεων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουσι διατίθεσθαι καὶ τὰ ποσά, ἅτινα θέλουσι χρη-

σιμεύσει εἰς ἐκτέλεσιν τῶν δημοτικῶν ἔργων ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρ. ε. ε. ΤΕΘ' νόμου. Τὰ ποσὰ ταῦτα θέλουσι περιλαμβάνεσθαι ὑπὸ τὸ κεφάλαιον Γενικαὶ βοήθειαι, τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

40) Αἱ ἐπὶ τῶν πλευρῶν ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ, ΗΘ, ΙΚ καὶ ΑΜ τῆς πλατείας ἀνεγερθῆσόμεναι οἰκοδομαὶ θέλουσι σχηματίζειν σαιρὰν ἰσοῦψῃ, συνεχῇ, καὶ ἀδιάκοπον, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐπικυρωθέντος διαγράμματος σχεδιαγραφημένην πρόοψιν.

Πρὸς βεββαίαν τήρησιν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης τῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πλευρῶν τῆς πλατείας οἰκοδομησόντων ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ υποβάλλωσι τὰ σχέδια τῶν οἰκοδομῶν τῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Σπάρτης Μηχανικοῦ.

Ἐγκρίνομεν δ' ἀδείχ' τοῦ Νομάρχου νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τῶν οἰκοπέδων, τῶν ἐχόντων ἔποψιν ἐπὶ τῆς πλατείας, νὰ κατασκευάζωσι προσωρινῶς διὰ ξυλίνων δοκῶν τὴν περὶ τὴν πλατείαν στοάν, ὑποχρεούμενοι διὰ τακτικοῦ ὑποσχετικοῦ συμβολαίου, ἵνα ἐντὸς ὁρισμένης ἐν αὐτῷ προθεσμίας ἀντικαθίστῳσι ταῦτα διὰ λίθινων στηλῶν.

Ἐπὶ τῶν δύο ἐπιμήκων τετραγώνων ὑπὸ στοιχ. Χ. Ψ. θέλουσιν ἀνεγερθῇ μονόροφοι οἰκοδομαὶ κατὰ τὸ εἰδικὸν ἱχνογράφημα, τὰ ἐπὶ τοῦ γενικοῦ διαγράμματος τῆς πλατείας ὑπάρχον. Αἱ οἰκοδομαὶ αὗται θέλουσι χρησιμεύει πρὸς ἐξάσκησιν διαφόρων τεχνῶν ἢ ἐπιτηδευμάτων, καὶ πρὸς πώλησιν ἐδωδύμων, ἐξαιρουμένων τῶν κραάτων, ἱχθύων, λαχάνων, καὶ ὁπωρῶν, τὰ ὅποια θέλουσι πωλεῖσθαι ἐν ἰδιαιτέροις πωλητηρίοις παρὰ τοῦ δήμου Σπάρτης κατασκευασθησάμενοι καὶ εἰς ὄφελος αὐτοῦ ἐνοικιαζόμενοι.

Λθάνησι τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1856.

343. Α. Περὶ εὐθυγραμμίσεως διαφόρων ὁδῶν.
ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν εὐθυγράμμησιν μὲν τῶν

ὁδῶν Ἀπτεροσκοπείου καὶ Ἀπόλλωνος, τὴν ἐπέκτασιν δὲ τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου μέχρι τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, σχηματιζομένης μικρᾶς κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν τοῦτων πλατείας. Ἐγκρίνομεν ὡσάκτως τὴν ἀνοίξιν νέας ὁδοῦ ἐν τῷ τετραγώνῳ, τὸ ὅποιον σχηματίζεται ἀπὸ τὰς ὁδῶν Ἀγέσμου, Νοτοκομείου καὶ τὰς λεωφόρους Κηρυσσιᾶς καὶ Πανεπιστημίου.

Αἱ μεταβολαὶ αὗται εἰς τὸ ἐγκεινόμενον σχέδιον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου θέλουσιν ἐνεργῆσθαι κατὰ τὰ συνυποβληθέντα εἰδικὰ διαγράμματα, τὰ φέροντα τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἀθῆναι τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1856.

344. Δ. Περὶ συστάσεως ταχυδρομικοῦ κατεστήματος εἰς Γαίριον τῆς Ἀνδρου.

ΘΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1831 ἡμετέρου διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταχυδρομείων, ἐγκρίνομεν νὰ συστήνῃ ταχυδρομικὸν κατὰστημα εἰς τὸ Γαίριον τῆς Ἀνδρου, φέρον τὴν ἐπωνυμίαν «Ταχυδρομεῖον Γαυρίου» ἀνατίθενται δὲ τὰ χρέη τοῦ ἐπιστάτου εἰς τὸν αὐτόθι ὑπονομικὸν σταθμαρχὴν μετὰ τὴν ἀπολαύσιν τῶν 20 τοις ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπραξέων.

Ἀθῆναι τὴν 6 Δεκεμβρίου 1856.

345. Δ. Περὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Ἱπποφορβίου.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους, περὶ συστάσεως τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Ἱπποφορβίου νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐκτίμησις τῶν προϊόντων, ὅσα θέλουσιν παραχωρεῖσθαι εἰς τὸ αὐτὸ Ἱπποφόριον καὶ εἰς τὸν στρατὸν ἐν γένει καὶ χρήσιμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, θέλει γίνεσθαι ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Ναυπλίας καὶ ἐνὸς ἀξιωματικοῦ

παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διοριζομένου ἐν περιπτώσει διχογνωμίας, καλεῖται ὡς τρίτος ὁ νομάρχης Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

2. Ὅσας παρῳσιάζεται ἀνάγκη παραχωρήσεως τοιαύτης, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱπποφορβίου εἰλοποιεῖ τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν καὶ τὸν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διορισμένον ἀξιωματικόν· οὗτοι δὲ συνερχόμενοι μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μέρος, ἐνθα τὰ παραχωρηθσόμενα πράγματα κεῖνται, ἐκτιμῶσιν αὐτὰ, συντάσσοντες περὶ τῆς πράξεως ταύτης πρωτόκολλον.

3. Τούτου γενομένου, τὰ ἐκτιμηθέντα εἰδὴ παραχωροῦνται εἰς τοὺς πρὸς παραλαβὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διορισμένους ὑπαλλήλους, τὸ δὲ τίμημα αὐτῶν πληρόνεται κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμεῖον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 17 Ὀκτωβρ. 1856.

346. Δ. Περὶ τροπολογίας τοῦ 6 ἁρθρου τοῦ διοργανισμοῦ τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς.

ΘΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ 6 ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου ὀργανικοῦ διατάγματος 25 Ἰανουαρίου 1843, περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῆς Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἔχον ἐπὶ λέξεως οὕτω

«Προσλαμβάνονται ὡς ὑπότροφοι καὶ ἡμετέραν ἔγκρισιν, καὶ ὅσοι ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐφίενται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κατήστικμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, προπληρόντες κατὰ πάσαν τριμηνίαν 150 δραχμᾶς· ὑπόκεινται δὲ καὶ οὗτοι εἰς τὰς τῶν ἀνωτέρων ἁρθρῶν 4 καὶ 5 ἐν δαφ. 6—7 διατάξεις.»

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τοῦ λοιποῦ, πᾶς ὁ ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐφιέμενος νὰ ἐκπαιδευθῇ ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ κατὰ τὸ προμνησθέν ἄρθρον τοῦ διοργανισμοῦ αὐτῆς, θέλει γ

σταθαι δεκτός ἐν αὐτῇ κατ' ἐγκρισιν τοῦ
ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, εἰς ὃν ἀ-
ντιθέμεθα τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεῖσιν
τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Δεκεμβρίου 1856

47. Α. Περὶ συστάσεως Ὑποπροξενείου ἐν
Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ
Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ
ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ
περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν
ἘΒ νόμου, καὶ

θεωροῦντες, ὅτι ἡ σύστασις ὑποπροξε-
νίου ἐν Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας καθίστα-
ται χρήσιμος εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἐμπόριον
καὶ τὴν ἐλληνικὴν ναυτιλίαν, ἀπερῳασί-
α καὶ διατάττομεν.

1. Ἐν Πύργῳ συνιστᾶται ὑποπροξενεῖον
καταταττόμενον εἰς τὴν γ'. κατηγορίαν
τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῶν ἐν τῷ § 3
τοῦ 33 ἁρθρου τοῦ ἐξηθέντος νόμου προσ-
διοριζομένων.

2. Ὁ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τιμῇ ὑποπρόξε-
νος, ὃ διευθύνων τὴν ἐν Πύργῳ προξενικὴν
πρακτορίαν Κ. Γεράσιμος Πάγκκαλος, διο-
ρίζεται πραγματικὸς ἡμέτερος ὑποπρόξε-
νος ἐν τῇ ἐξηθείσῃ πόλει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Δεκεμβρ. 1856.

348. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περὶ βραβείου πρὸς σύνταξιν δειγμάτων
Καλλιγραφίας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

δυνάμει τοῦ ἀπὸ ἀ. Σεπτεμβρίου ε. ε.
Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος
εἰς τὸν ἀριθμὸν 48 τῆς ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως τοῦ 1856, καὶ κατὰ τοῦ
ἐν αὐτῷ ὅρους, προτίθεται βραβεῖον (ἀγώ-
μισμα) δραχμῶν 300 πρὸς σύνταξιν δειγ-
μάτων καλλιγραφίας διὰ τὰ δημοτικὰ
σχολεῖα, ἐπὶ ταῖς βάσεσιν, αἵτινες περὶ
αὐτῶν ἐκανονίσθησαν ἐν τῷ ἀπὸ 23 Ἰου-
λίου ε. ε. Βασιλικῷ Διατάγματι, δημοσι-
ευθέντι ἐν τῷ ἀριθ. 38 τῆς αὐτῆς ἐφη-

μερίδος τοῦ 1856, ἐχούσαις ὡς ἐφεξῆς
«Διὰ τὰ καλλιγραφικὰ δειγμάτων εἰσακ-
»τέον βαθμὴν ὡς ἐλληνικώτερον, τὸ
»στρογγύλον εἶδος τῆς γραφῆς τὸ πλησι-
»άζον μᾶλλον πρὸς τὰ καλὰ χειρόγραφα
»τοῦ ΙΓ'—ΙΕ' αἰῶνος, ἄνευ τῶν βραχυ-
»γραφικῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ὁ-
»ρισθῆσεται. . . παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουρ-
»γείου τύπος, καθ' ὃν τὰ νῦν ἐν χρήσει
»κεφαλαῖα γράμματα μεταβληθήσονται
»ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ αὐτῶν ἐπιμήκους σχή-
»ματος ἐπὶ τὸ περιφερέστερον».

Ὁ τύπος τῶν γραμμάτων τούτων, πλη-
σιάζων μᾶλλον πρὸς τὰ λεγόμενα τοῦ
τύπου γράμματα, χωρὶς νὰ στερεῇται διὰ
τοῦτο χάριτος καὶ εὐρυθμίας, πρέπει νὰ
ῆται πρὸ πάντων εὐκρινὴς, καὶ διὰ τοῦτο
ἀπὸ ἀλλαγμένου ὅσον ἐνδέχεται τῶν ἐλικ-
τῶν ποικιλιῶν καὶ τῶν σγκυλῶν, ὅσαι
περατοῦνται ἢ συνδέονται πρὸς ἄλληλα τὰ
ἀπὸ τινος γρόνου εἰσαχθέντα γριφώδη σοι-
χεῖα καθιστῶσι δυσανάγνωστον τὴν γραφὴν,
ὥς συγχρόνως νὰ μετέχῃ καὶ κομψότητος
καὶ εὐκρινείας, χωρὶς νὰ παραβλάπτηται ἐκ
τούτου ἡ μετὰ τῆς καλλιγραφίας συνα-
παιτουμένη ταχυγραφία.

Πρὸς ὁδὴν τῶν διαγωνισθησομένων
ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ἀποσπάσμα-
τα τῶν ὠραιωτέρων χειρογράφων τοῦ ΙΓ'
—ΙΕ' αἰῶνος, ἅτινα δύνανται νὰ παρατη-
ρῶσιν οἱ βουλόμενοι.

Προθεσμία δὲ, μέρι τῆς ὁποίας γίνιν-
ται δεκταὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ κατὰ τὸ
3 ἄρθρον τοῦ πρώτου τῶν ἀνωτέρω σημει-
ωθέντων Βασιλικῶν Διαταγμάτων τὰ πρὸς
τὸν διαγωνισμὸν καθυποβληθῇ ὅμεια καλ-
λιγραφικὰ δειγμάτων, ὀρίζεται ἡ πρώτη
τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ 1857 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1856.

349. Α. Περὶ μορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ
σώματος τῆς Χωροφυλακίης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν
Στρατιωτικῶν, καὶ θέλοντες νὰ κανονίσω-
μεν τὸν τρόπον τῶν προβιβασμῶν εἰς τὸ
σῶμα τῆς χωροφυλακίης, σύμφωνα μὲ τὸν

προρρισμόν αὐτοῦ καὶ τὸ συμφέρον τῆς Ἡμετέρας ὑπηρεσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Οὐδεὶς προδιδάσκεται ἐνωματάρχης β'. τάξεως, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ δύο τοῦλάχιστον συνεχῆ ἔτη ὡς χωροφύλαξ καὶ δὲν ὑπέστη προηγουμένως τὰς ἐξῆς ἐξετάσεις.

α) Εἰς τὸ γινώσκειν τὰς τέσσαρας τοῦλάχιστον πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς καὶ εἰς τὸ γράφειν καὶ ὀρθογράφειν καλῶς.

β) Εἰς τὸ συντάττειν ἐκθέσεις καὶ ἀνακρίσεις καλῶς.

γ'. Εἰς τὸ γινώσκειν καλῶς τὰ γυμνάσια τοῦ πεζικοῦ ἢ τοῦ ἵππικοῦ μέχρι τοῦ σχολείου τοῦ οὐλαμοῦ, τὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοὺς συνδυαζομένους μετὰ καθήκοντα τῆς χωροφυλακῆς νόμους καὶ κανονισμούς.

δ) Εἰς τὸ ἔχειν διαγωγὴν ἐξαιρετοὴν ἢ τοῦλάχιστον ἀμεμπτον. ὑγίαν καλὴν, ὥστε ν' ἀντέχῃ εἰς τὰ βάρη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἡλικίαν ὀχι κατωτέραν τῶν 25 καὶ ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν, συμπεριφορὰν καλὴν, καὶ τρόπον τοῦ διοικεῖν.

ε) Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς αὐτὰς ιδιότητες νὰ προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος.

2. Οὐδεὶς προδιδάσκεται ἐνωμοτάρχης α'. τάξεως, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν τοῦλάχιστον συνεχῆς ἔτος ὡς ἐνωμοτάρχης β'. τάξεως, καὶ δὲν ἔδειξε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐξαιρετοὴν διαγωγὴν καὶ ζῆλον περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Τὰ πρὸς προδιδασκῆναι τῶν τοιούτων προσόντα πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς πιστοποιητικὰ τῶν σχετικῶν ὑπομοιράρχων καὶ μοιράρχων, περὶ τῆς ἐξαίρετου διαγωγῆς καὶ τῆς εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σώματος ἱκανότητος αὐτῶν.

3. Οὐδεὶς προδιδάσκεται ὑπομοιράρχος γ'. τάξεως ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ τρία τοῦλάχιστον συνεχῆ ἔτη ὡς ἐνωμοτάρχης α'. τάξεως καὶ δὲν ὑπέστη προηγουμένως τὰς ἐξῆς ἐξετάσεις.

α) Εἰς τὸ ἔχειν πλήρη γνῶσιν τῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

β) Εἰς τὸ συντάττειν λεπτομερεῖς ἐκ-

θέσεις καὶ ἀνακρίσεις.

γ) Εἰς τὸ γινώσκειν ἀκριβῶς τοὺς συνδυαζομένους μετὰ καθήκοντα τῆς χωροφυλακῆς νόμους καὶ κανονισμούς· ἰδίως δὲ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς, καὶ τὰ γυμνάσια τοῦ πεζικοῦ ἢ τοῦ ἵππικοῦ μέχρι τοῦ σχολείου τοῦ λόχου ἢ τῆς ὕλης.

δ) Εἰς τὸ ἔχειν ἐξαιρετοὴν διαγωγὴν, ὑγίαν καλὴν ὥστε ν' ἀντέχῃ εἰς τὰ βάρη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἡλικίαν ὀχι ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν, ἢ ἢ πεπολιτισμένα καὶ νοημοσύνην.

ε) Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς αὐτὰς ιδιότητας νὰ προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος.

ζ) Οἱ ὑποψήφιοι ἐνωμοτάρχαι διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπομοιράρχου νὰ ὦσιν ἐφωδισμένοι ἀπὸ τοὺς κατὰ καιροὺς ὑπομοιράρχους καὶ μοιράρχους τῶν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος μετ' ὁμοφώνους πιστοποιήσεις, περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀξίας διαγωγῆς τῶν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

4. Εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τῶν ὑπομοιράρχων νὰ προτείνωνται εἰς ἡμᾶς πρὸς προδιδασκῆναι οἱ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ὑπομοιράρχοι, ἐκτὸς ἐν ὑπάρχουσιν ἐκθέσεις κατὰ τινῶν τῶν ἀρχαιότερων ἐκ μέρους τῶν σχετικῶν μοιράρχων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος, στηριζόμεναι εἰς γεγονότα περὶ ἀμελείας ἢ ἀνικανότητος αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ τοιοῦτοι θέλουσι παρελείπεσθαι ἢ διὰ παντὸς ἢ ἕως οὗ κατασταθῶσι πάλιν ἱκανοί.

5. Διὰ χρευσούσας θέσεις μοιράρχων θέλουσι προτείνεσθαι εἰς ἡμᾶς πρὸς προδιδασκῆναι μόνον οἱ διακεκριμένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπομοιράρχοι α'. τάξεως, διὰ τῶν γνώσεων, τῆς πείρας, τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς τῶν καὶ ἔχοντες ὁμοφώνους πιστοποιήσεις τῶν σχετικῶν μοιράρχων καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος, περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας.

τοῦ σώματος. Χρηνοῦσαν δὲ δύο θέσεων μοιράρχων θέλομεν δίδει ἐκ τῶν υποψηφίων τὴν μὲν μίαν εἰς τὸν ἀρχαιότερον υπομοίραρχον α'. τάξεως, τὴν δ' ἄλλην κατ' ἐκλογὴν.

6. Ἡ μὲν ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν υποψηφίων χωροφυλάκων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου β'. τάξεως νὰ σχηματίζεται ἐξ ἐνὸς ταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς ἢ τοῦ πεζικοῦ, ἢ μοιράρχου τοῦ ἱππικοῦ ὡς προέδρου, ἐξ ἐνὸς μοιράρχου καὶ ἐνὸς υπομοιράρχου τῆς χωροφυλακῆς ὡς μελῶν. Ἡ δὲ ἐξαταστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν υποψηφίων ἐνωμοταρχῶν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ υπομοιράρχου γ'. τάξεως νὰ συγκληται ἐκ τοῦ ἀρχιγοῦ τοῦ σώματος, ἢ ἐξ ἐνὸς συνταγματάρχου, ἢ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ ἢ τοῦ ἱππικοῦ ὡς προέδρου καὶ ἐκ δύο μοιράρχων τῆς χωροφυλακῆς ὡς μελῶν.

7. Ἐξαιροῦνται τῶν κανόνων τούτων οἱ διακρινόμενοι διὰ λαμπρῶν πράξεων ἢ πέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἢ διὰ κατορθωμάτων συντελεσάντων μεγάλως ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Ἡμετέρου ὄρους.

8. Οἱ ἐξ ἄλλων σωμάτων μετατιθέμενος εἰς τὴν χωροφυλακὴν λογίαι ἢ ἐπιλόχαι ὡς ἐνωμοτάρχαι καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ ἢ ὑπολοχαγοὶ ὡς υπομοιράρχοι γ'. ἢ β' τάξεως νὰ υποβάλλωνται εἰς τὰς ὁρίζουσας ἀνωτέρως ἐξετάσεις.

Ἐν Ἀθήνας τὴν 31 Ὀκτωβρ. 1856.

560. Δ. Περὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Δημοσίας καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐπιτρέπομεν αὐτῷ νὰ προσδιορίσῃ διὰ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ καὶ τῇ τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκῃ ὑπαλλήλων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Νοεμβρίου 1856.

351. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

Τῆς δημοσίας καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκης

ἔχοντες ὑπόψιν τὸν ἀπὸ 10|22 Μαΐου 1834 Νόμον καὶ τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίας 19 Μαρτίου 1842, 1 Μαρτίου 1845 καὶ 31 Ὀκτωβρίου 1856 Βασιλικά Διατάγματα, καὶ θεωροῦντες, ὅτι τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπιστορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐν γένει τὴν δημοσίαν τῆς Βιβλιοθήκης χρῆσιν δὲν ἐκανονίσθησαν μέχρι τοῦδε ἀκριδῶς· ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῇ χορηγείᾳ ἡμῖν διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 1 Νοεμβρίου τ. ε. διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς Βιβλιοθήκης καθόλου καὶ περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

1. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Πανεπιστημίου κεκμένη καὶ φέρουσα τὸ ὄνομα Δημοσία καὶ τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκη, συνίσταται μὲν α) ἐκ τῶν εἰς τὴν Δημοσίαν Βιβλιοθήκην ἀνηκόντων βιβλίων καὶ χειρογράφων β) ἐκ τῶν βιβλίων καὶ χειρογράφων τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκης, τῆς προσωρινῶς μετὰ τῆς Δημοσίας κατὰ τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1842 Β. Διατάγμα ἠνωμένη· καὶ γ) ἐκ τῆς ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ νομισματικῆς συλλογῆς· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι χρόνῳ δ) ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν ἢ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, τῶν διαταγμάτων προσαρτηησομένων.

2. Τὸ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ προσωπικὸν σύγκειται κατὰ τὰ κείμενα α) ἐκ τοῦ Ἑφόρου β) ἐκ τοῦ Βιβλιοφύλακος· γ) ἐκ τοῦ Ἑποβιβλιοφύλακος δ) ἐξ ἐνὸς βοηθοῦ ε) ἐξ ἐνὸς Νομισματογνώμονος· ς) ἐκ δύο Κλητῆρων ἢ ὑπηρετῶν.

3. Ὁ τῆς Βιβλιοθήκης ἑφορος ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοιότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως μεθ' ἅπαντος τοῦ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἐργαζομένου προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

1. Ὁ ἑφορος ἔχει τὴν ὑπερτέτην ἐπι-

τήρησιν ἐπ' ἀπάσης τῆς Βιβλιοθήκης· καὶ ἐπὶ τοῦ πρωτοπικίου τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως περὶ ὧν τῶν ἀφορῶντων τιν Βιβλιοθήκην· γράφει ἐπιστολάς πρὸς ἰδιώτας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκομένου· καὶ λαμβάνη τοιαύτας ὑπογράφει ἅπαντα τὰ ἐρχόμενα ἔγγρα· κρατεῖ τὴν ἰδιαιτέραν τῆς Βιβλιοθήκης σφραγίδα· προσδιορίζει εἰς ἕκαστον τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ τὴν ἐργασίαν καὶ ἐπιτηρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς· φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτέλες εἰς τῶν ὑπουργικῶν διαταγῶν καὶ ἐν γένει λαμβάνει, ἐντὸς τῶν ὁρῶν τοῦ πρὸντος κανονισμοῦ καὶ ἐπὶ πρωτοπικίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη, ὅλα τὰ μέτρα, τὰ δυνάμενα νὰ φέρωσιν ἐσωτερικὴν βελτίωσιν τῆς Βιβλιοθήκης.

5 Ἡ ἐν γράσει ἤδη δημοσία σφραγὶς τῆς Βιβλιοθήκης φέρει ἐν μέσῳ μὲν κεφαλὴν Ἀθηῶν, κύκλῳ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Βιβλιοθήκη Δημοσία καὶ τοῦ Πανεπιστημίου»· ὑπάρχει δὲ καὶ σημαντήριον διὰ τὴν ἐπισφράγισιν τῶν ἰδιαιτέρων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου βιβλίων, ἣτις περιέχει Γλαυκὰ καὶ γύρωθεν ἐπιγραφὴν «Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου».

6 Αἱ περὶ δημοσίων γραφείων ὡς πρὸς τὴν κράτησιν τῶν βιβλίων, τὴν καταχώρισιν καὶ διεκπεραίωσιν τῶν ἐγγράφων καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν διατάξεις, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης.

7 Ο βιβλιοφύλαξ διατελεῖ μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἐφόρου ἐργαζόμενος μὲν ἐν γένει εἰς ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν Βιβλιοθήκην, ἰδίως δὲ ἐπιφορτισμένος τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, τὴν ἐν δεστίοις καὶ ββλοῖς καταγραφὴν τῶν ἀγοραζομένων, ἀνταλασσομένων ἢ δωρουμένων βιβλίων, χειρογράφων ἢ ἄλλων εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ἀνγκόντων πραγμάτων καὶ τὴν εἰς οἷόν τε ἐπιστημονικωτέραν τῶν βι-

βλίων κατάρταξιν. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἀσθενείᾳ τοῦ ἐφόρου ἀναπληροῖ αὐτόν· ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρει εἰς τὴν κεκκονισμένην ἐν τῷ καταστήματι τάξιν οὐσιώδεις μεταβολάς, ἢ νὰ προτείνῃ τοιαύτας· ἀλλ' ὀφείλει νὰ περιορίζηται εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν νεομισμένων ἐντέλειαν.

8. Τὰ καθήκοντα τοῦ ὑποβιβλιοφύλακος καὶ τοῦ βοηθοῦ συνίστανται εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς ἕκαστον παρὰ τοῦ ἐφόρου προσδιοριζομένων ἐργασιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰσὶν ἰδίως ἡ ὑλικὴ πραγματοποίησις τῆς ὀρθοῦς κατατάξεως τῶν βιβλίων καὶ συλλογῶν, ἡ καταγραφὴ ἀπάντων τῶν εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων βιβλίων καὶ ἐγγράφων, ἡ εἰς τοὺς ἀνγκνώστας ἢ τοὺς δανειζομένους χορήγησις τῶν ζητούμενων βιβλίων, ἡ ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ ἐναπόθεσις τῶν ἐπιστρεπομένων καὶ ἡ ἐπιτήρησις τῶν τε ἐργαζομένων ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ καὶ πρὸς ἐπίσκεψιν εἰσερχομένων ξένων.

9. Τὰ καθήκοντα τοῦ Νομισματογνώμονος· ὁρισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1856 Β. Διατάγματος, εἰσὶν ἰδίως ἡ ἐκτίμησις καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας ἐνὸς ἑκάστου νομίσματος καὶ πάσης ἰδιαιτέρας συλλογῆς, ἡ ἐξέτασις καὶ ἐπιστημονικὴ κατάρταξις τῶν νομισμάτων καὶ ἡ κατὰ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὁροὺς καὶ κανόνας εἰς λατινικὴν καὶ ἑλληνικὴν γλῶσσαν σύνταξις καταλόγου.

10 Οἱ κλητῆρες ἢ ὑπηρεταὶ εἰσὶν ἐπιφορτισμένοι, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐφόρου καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βιβλιοθήκης μετακόμισιν τῶν βιβλίων, τὴν διηνεχὴ ἐπιτήρησιν τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ξένων, τὴν καθαριότητα τοῦ καταστήματος καὶ πᾶσαν ἐσωτερικὴν ἢ ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τὴν Βιβλιοθήκην ἀφορῶσαν.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Κλητῆρας ἢ ὑπηρετάς ἐπὶ ποινῇ ἀποβολῆς, νὰ δίδονται δῶρα παρὰ τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ

κη περιεργείας ἢ σπουδῆς χάριν εἰσερχομένων.

12. Εἰς τῶν κλητῆρων ἢ ὑπηρετῶν, ἐπὶ τούτῳ εἰδικῶς παρὰ τοῦ ἐφόρου ἐπιφορτισμένος, ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτηται τὴν Βιβλιοθήκην τρεῖς ὥρας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι οὐδεὶς ἐκ πυρὸς ὑπάρχει κίνδυνος.

13. Ὁ τε ἔφορος καὶ Βιβλιοφύλαξ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι μετὰ πλείστης ὁσπείας ἐπιμελείας περὶ τῆς ἐντὸς τῆς Βιβλιοθήκης καὶ περὶ αὐτὴν αὐστηροτάτης τηρήσεως τῶν περὶ καπνίσματος ἀπαγορευτικῶν τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1856 Β. Διατάγματος· διατάξουν, τῶν ὁποίων ἀπόσπασμα θέλει διαμένει ἐκτεθειμένον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀναγνώσεως καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς Βιβλιοθήκης. Οἱ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ λαμβάνωσι τακτικῶς πρόνοιαν περὶ τῆς καθάρσεως τῶν κκπνοδόχων.

14. Τὰ περὶ ἐργασίμων ὥρων καὶ ἑορτασίμων ἡμερῶν ἐν τοῖς δημοσίοις γραφείοις διατεταγμένα ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοσίας καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκης.

15. Διακοπαὶ δὲν γίνονται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἀντὶ δὲ τούτων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ καὶ κατὰ τὸ λοιπὸν ἔτος, ἐπιτρέπεται εἰς ἕκαστον τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἄδειαν ἀναπαύσεως ἐπὶ πέντε ἑβδομάδας κατ' ἔτος, ἐφ' ἧς ἢ διακεκομμένης, ἀλλὰ λαμβανομένης προνοίας ὅπως μὴ λείψωσι ταῦτο χρόνως οἱ διὰ τὴν ἀφενκτον ἐργασίαν τῆς Βιβλιοθήκης ἀναγκαῖοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται.

16. Ἡ διαχείρισις τῆς ἰδιαιτέρας τῆς δημοσίας Βιβλιοθήκης περιουσίας, τῆς ἐκ τῶν προσερχθέντων καὶ προσερχησομένων χρηματικῶν κεφαλαίων συγκειμένης καὶ πρὸς ἰδιαιτέραν χρῆσιν τῆς Βιβλιοθήκης προσδιωρισμένης, ἐκανονίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 4. Μαρτίου 1845 Β. Διατάγματος. Καὶ τὰ μὲν κεφάλαια κατατίθενται ἐν τῇ ἑθνικῇ Τραπεζῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς

Ἐκπαιδεύσεως, οἱ δὲ τόκοι καὶ τὰ μερίσματα εἰσπράττονται, τῇ διαταγῇ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, παρὰ τοῦ ἐφόρου καὶ χρησιμεύουσι εἰς ἀγορὰν ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν ἢ ἄλλων ὠφελίμων βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων καὶ εἰς δέσμιον τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ βιβλίων· ἀλλὰ διὰ πᾶσαν πρὸς τοῦτο δαπάνην, ὀφείλει ὁ ἔφορος νὰ ζητῇ προηγουμένως τὴν ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους πέμπει ὁ ἔφορος ἀνυπερθέτως πρὸς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον τακτικὸν καὶ λεπτομερῆ ἀπολογισμὸν τῆς γενομένης χρήσεως, ἐλεγχόμενον παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς κατὰ τὰ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατεταγμένα. Αἱ λοιπαὶ τῆς Βιβλιοθήκης δαπάναι αἱ ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταβαλλόμεναι γίνονται ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως παρὰ τοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ κατατάξεως καὶ διατηρήσεως τῶν βιβλίων, χειρογράφων καὶ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν.

17. Ἡ ὡς οἷόν τε ἐπιστημονικωτέρα κατάταξις τῆς Βιβλιοθήκης εἶνε ἔργον τοῦ Ἐφόρου, εἰς ὃ θέλει ἀκαταπαύστως καταβάλλει πᾶσαν φροντίδα· ἐξαρτᾶται δὲ πολλάκις ἐκ τῆς μᾶλλον ἢ ἥττον χωρητικότητος καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ Καταστήματος.

18. Ἡ μετὰ προηγουμένην σκέψιν διαταχθεῖσα καὶ πραγματοποιηθεῖσα κατάταξις δὲν μεταβάλλεται ἄνευ ἱκανοῦ λόγου ἢ ἀνάγκης.

19. Αἱ διάφοροι μεγάλαι ἐπιστημονικαὶ διαιρέσεις τῆς Βιβλιοθήκης διανεμονται μεταξὺ τῶν Βιβλιοφυλάκων καὶ Βοηθῶν, κατὰ τὰς εἰδικωτέρας ἐκάστου γνώσεις.

20. Ἐκαστος τῶν Βιβλιοφυλάκων καὶ Βοηθῶν ὀφείλει ἐν τῷ εἰς αὐτὸν ἀνατεθέντι τμήματι νὰ φροντίζῃ ἀκαταπαύστως περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀπ' αὐτοῦ ὀρισθείσης τάξεως, καθὼς καὶ περὶ τῆς καθαρότητος τῶν βιβλίων, πρὸς δὲ νὰ ἀναφέρῃ

πρὸς τὸν Ἐφορον περὶ τῶν ἐλλειπῶν, διπλῶν ἢ ἀνάγκην δεσείματος ἔχόντων βιβλίων.

24. Κατ' ἔτος, μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν διακινῶν τοῦ Πανεπιστημίου, γίνεται, τῇ συμπράξει ὅλων τῶν Βιβλιοφυλάκων καὶ Βοηθῶν, γενικὴ ἐπὶ τοῦ καταλόγου ἀναθεώρησις ἐνὸς ἢ δύο τμημάτων, ὥστε ἅπασα ἡ Βιβλιοθήκη νὰ ἐπιθεωρητῇ οὕτως κατὰ πενταετίαν. Μερικὴν δὲ ἐπιθεώρησιν ἐνὸς ἢ καὶ πλείω τμημάτων δύναται νὰ διατάξῃ ἐκτάκτως ὁ Ἐφορος, ὁσάκις νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

25. Τὰ πρὸς δέσιμον προσδιοριζόμενα βιβλία ἐγγράφονται κατὰ τὴν εἰς τὸν βιβλιοδέτην παρὰδοσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, ἐν ᾧ σημειῖται ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν.

26. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἐν τῇ νομισματικῇ συλλογῇ νομισμάτων διατηροῦνται ἐντὸς νομισματοθηκῶν κεκλεισμένων διὰ κλειδίου διπλᾶς ἔχοντος κλειδας, ὧν τὴν μὲν φυλάσσει ὁ Ἐφορος τὴν δὲ Νομισματογνώμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ αὐξήσεως τῆς Βιβλιοθήκης διὰ τῆς κατὰ νόμον παρακαταθέσεως ἀντιτύπων, δι' ἀγορᾶς νέων βιβλίων, δι' ἀνταλλαγῆς καὶ διὰ δωρεῶν.

27. Περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 10/22 Μαΐου 1834 Νόμου ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ παρακαταθέσεως δύο ἀντιτύπων ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένων συγγραμμάτων, φροντίζει ὁ Ἐφορος κατὰ τὰ εἰδικῶς ὁρισθόμενα.

28. Ἀγορὰ νέων βιβλίων γίνεται, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὑπαρχόντων πόρων, γνωμοδοτῆσαι μὲν εἰδικῶς πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀγοραστέων ἐπιτροπῇ, ἐγκρίσει δὲ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

29. Ἡ πρὸς γνωμοδότησιν περὶ ἀγορᾶς βιβλίων ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης προεδρεύοντος καὶ ἐν διχοψήφῳ ἀποφασιστικῇ ἔχοντος ψῆφον, ἐκ τῶν Κοσμητόρων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πέντε ἄλλων μελῶν ἐκλεγμένων κατ' ἔτος παρὰ τῶν εἰρημένων μετὰ τὸ καθηγητῶν ἢ ἄλλων εἰδικῶν ἐν τῇ

πρωτεύουσῃ λογίων, ἤτοι ἐνὸς θεολόγου, ἐνὸς νομικοῦ, ἐνὸς ἱατροῦ, ἐνὸς φιλολόγου καὶ ἐνὸς μαθηματικοφυσικοῦ.

30. Κατὰ τὴν παρὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς γενομένην ἐκλογὴν τῶν ἀγοραστέων βιβλίων δὲν πρέπει νὰ προτιμᾶται τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἐπιστήμης, ἀλλ' ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ μάλλον ἐπαισθητῶν ἐλλείψεων, ἐκείνα τὰ βιβλία, εἰς τὴν πρόσκτησιν τῶν ὁποίων δὲν ἐπαρκοῦσι τὰ συνήθη ἰδιωτικά μέσα.

31. Κρατεῖται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ βιβλίον, ἐν ᾧ ἐγγράφεται παρὰ τῶν ὑπαλλήλων ἡ καὶ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν αἰτούντων ὁ τίτλος παντὸς βιβλίου ζητηθέντος καὶ μὴ εὑρεθέντος ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ. Τὸ βιβλίον τοῦτο τίθεται ἐκάστοτε ὑπ' ὄψιν τῆς γνωμοδοτούσης ἐπιτροπῆς.

32. Περὶ ἀνταλλαγῆς βιβλίων γνωμοδοτοῦσι μόνον ὁ Ἐφορος καὶ οἱ Κοσμητορες. ἀποφασίζει δὲ τὸ ὑπουργεῖον.

33. Διπλὰ ἢ τριπλὰ ἀντίτυπα τῶν ἐν καθημερινῇ χρήσει βιβλίων δὲν ἀνταλλάσσονται.

34. Περὶ τῶν προσφερομένων εἰς τὴν Βιβλιοθήκην δωρεῶν ἀναφέρει ἐκάστοτε ὁ Ἐφορος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἵνα τοῦτο ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παραδοχῆς.

35. Ἀπαντα τὰ ἐκ τῆς κατὰ νόμον παρακαταθέσεως, ἐξ ἀγορᾶς, ἐξ ἀνταλλαγῆς, ἢ ἐκ δωρεᾶς προσκτηθέντα βιβλία καταγράφονται ἀμέσως διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως καὶ ἐν ἐλλείψει διὰ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τῆς ἐπιγραφῆς, σημειομένου καὶ τοῦ τρόπου τῆς προσκτήσεως, συνοπτικῶς μὲν ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐπὶ τούτῳ κρατούμένῳ βιβλίῳ, κατὰ τὴν προσήκουσαν δὲ λεπτομέρειαν ἐπὶ τετραγώνων χαρτίνων δελτίων, κατατασσομένων ἀλφαβητικῶς ἐν τοῖς ἐπὶ τούτῳ οἰκείοις θυρίδοις. Επιτίθεται δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ τῆς Βιβλιοθήκης σφραγίς, καὶ ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δωρηέντων ὑπερβαίνει τοὺς πεντακοσίους ἀξίων λόγου συγγραμμάτων τόμους, πρὸς τῇ σφραγίδι τῆς Βιβλιοθήκης, καὶ ἕτερον ἐπὶ

τούτω κατασκευαζόμενον σημαντήριον, εμφανίζον τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ.

33. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν ἐγγράφονται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἐν ἰδικί-
τερᾳ βιβλίῳ. ἐν ᾗ σημειοῦται συγχρόνως ὁ ἀριθμὸς, τὸ εἶδος ἐν γενεῇ, καὶ ἡ ὥς ἐγγι-
γνιστὰ ἀξία τῶν δωρηθέντων τόμων· ἐκ-
τός δὲ τούτου, τὰ ὀνόματα τῶν δωρητα-
μένων πλείονα· τῶν πεντακισίων ἀξίων
λόγου τόμων, γράφεται κεφαλαίοις γράμ-
μασιν ἐπὶ πίνακος διηγετικῶς ἐκτεθειμένου
ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀναγνώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ συντάξεως καὶ δημοσιεύσεως
καταλόγων

34. Ἡ ὑπαρχὴς τακτικῶς κρατούμενων
καὶ εὐμεθίδως συντεταγμένων καταλόγων
εἶνε ὁ πρῶτιστος ὅρος καλῆς τακτοποίη-
σεως τῆς Βιβλιοθήκης· διό πάντα ὀφείλεται
πρὸς τοῦτο προσπαθεῖν καὶ ἐπιτήρησις ἐκ
μέρους τοῦ τε Ἐφόρου καὶ τοῦ εἰδικῶς ἐ-
πιφορτισμένου Βιβλιοφύλακος.

35. Οἱ ἀπαραιτήτως συντασσόμενοι
κατάλογοι εἰσὶ δύο· εἰς ἀλφabetικὸν· τῶν
ὀνομάτων τῶν συγγραφέων, ἢ ἐν ἑλλείψει,
τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τῆς ἐπιγραφῆς
καὶ εἰς καθολικόν καθ' ὕλην· ἐκτός δὲ τού-
των καὶ ἐτέρου τρίτου τῶν κατ' ἔτος εἰ-
σερχομένων, συντάσσονται κατὰ τὴν ὑπάρ-
χουσαν ἀνάγκην, καὶ ἄλλοι βοηθητικοὶ
κατάλογοι τὰς αἰτίας τινος βιβλίων, τῶν φυλ-
λαθίων ἢ τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων.

36. Ἀμφότεροι οἱ γενικοὶ κατάλογοι
εἶτε ἀλφabetικὸς καὶ ὁ καθολικὸς καθ'
ὕλην, συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δελ-
τιῶν.

37. Ἐν ἰδίοις καταλόγοις καταγρά-
φονται τὰ χειρόγραφα, ἢ νομισματικὴ καὶ
πάντα ἄλλη ἐπιστημονικὴ συλλογὴ.

38. Οἱ χειρόγραφοι κατάλογοι κοινο-
ποιούνται εἰς τὸν αἰτούντα μετὰ προηγου-
μένην ἀδειαν τοῦ Ἐφόρου.

39. Ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς
ἀποπερατώσεως τῆς ἡδὴ πραγματοποιου-
μένης ἐκτυπώσεως, δημοσιεύεται διὰ τοῦ
τύπου νέος ἀλφabetικὸς κατάλογος τῶν
κατὰ τὴν παρελθούσαν πενταετίαν εἰσελ-

θόντων βιβλίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς δημοσίας χρήσεως τῆς Βι-
βλιοθήκης.

40. Ἐκτός τῶν κυριακῶν καὶ τῶν διὰ
τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1856 Β. Διατάγμα-
τος ὁρισθεῖσων ἑρῶν, ἡ Βιβλιοθήκη ἀ-
νοίγει διὰ τὸ Δημοσίον καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν, τὸ μὲν ὅρος ἀπὸ τῆς 8 καὶ ἡμισείας
π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. τὴν δὲ χειμῶνα
ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. Τὸ
δὲ Σάββατον ἡ Βιβλιοθήκη μῖνε κλειστή
μετὰ μεσημβρίας, ὅπως ἐνασχολήσων οἱ
ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ εἰς τὸν καθαρι-
σμόν καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐκτοπισ-
θέντων ἢ νεοσσι εἰσελθόντων βιβλίων. Ση-
μείωσις τῶν ὥρῶν, καθ' ἃς ἀνοίγει ἡ Βι-
βλιοθήκη, τοιχοκλλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας
τῆς εἰσόδου.

41. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν βιβλιοθή-
κην ὀφείλει νὰ ἔχῃ κενὰς τὰς χεῖρας καὶ
ιδίως νὰ μὴ φέρῃ μετ' ἐκτουτοῦ ἰδίᾳ βιβλία,
ἄλλως νὰ παραδίδῃ ταῦτα ἅμᾳ εἰσελθόν
εἰς τινὰ τῶν ὑπαλλήλων, παρ' οὗ νὰ λαμ-
βάνῃ τὰ παρασθέντα ἐξερχόμενος.

42. Ὁ βουλούμενος νὰ ἀναγνώσῃ ἢ νὰ
σπουδάσῃ σύγγραμμά τι ἐντὸς τῆς βιβλιο-
θήκης σημειοῖ ἐπὶ τεμαχίου χάριτος τὴν
ἐπιγραφὴν τοῦ ζητουμένου βιβλίου καὶ
προσυπογράφας παραδίδει τὸ τεμαχίον
πρὸς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν διανομὴν
τῶν βιβλίων ὑπάλληλον, ὅστις ἀναζητή-
σας καὶ ἀνευρὼν τὸ ζητούμενον ἐγχειρί-
ζει τῷ αἰτούντι κρατῶν τὴν ἐπὶ τοῦ τε-
μαχίου σημείωσιν, ἣν ἀποδίδει μετὰ τὴν
ἐπιστροφὴν τοῦ βιβλίου. Ἐνῶς ἡ μνη-
θεῖσα σημείωσις εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ
ὑπαλλήλου, ὑπάρχει τεκμήριον περὶ τῆς
μὴ ἐπιστροφῆς τοῦ ἐγχειρισθέντος βιβλίου.

43. Ἡ ἀνάγνωσις καὶ σπουδὴ γίνεται
ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένης αἰθούσης.
Ἡ δὲ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Βιβλιοθήκης μέρη
εἰσόδος μόνον ἀδείᾳ τοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Βι-
βλιοφύλακος ἐπιτρέπεται.

44. Ἰδιαιτέρον μέρος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ
ἀναγνωστηρίου ἢ ἀλλαχοῦ τῆς Βιβλιοθή-
κης προσδιορίζεται διὰ τὴν ἐν τῇ Βιβλιο-

θήκη μελέτην τῶν καθηγητῶν.

45. Εἰς οὐδένα συγχωρεῖται ἄνευ πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Βιβλιοφύλακος νὰ λαμβάνῃ μόνος ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν ἢ ἐκ τῶν τραπεζῶν βιβλία, ἔγγραφα ἢ ἄλλο τι ἀνήκον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην.

46. Τὰ περιέχοντα εἰκόνας, ἢ πίνακας, καὶ τὰ σπάνια, πολύτιμα, ἢ πολυτελῆ βιβλία κοινοποιῶνται ἐπὶ ἰδιαίτερον τραπεζῶν, ἐφ' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις μελανοδοχείου.

47. Οὐδεὶς τῶν ἀναγνωστῶν δύναται νὰ λάβῃ πρὸς ἀνάγνωσιν ἐντὸς τῆς Βιβλιοθήκης ταῦτοχρόνως πλείονα τῶν τεσσάρων συγγράμματα, ἐκτὸς μόνον ἂν εἰδικῇ ἁδεια τοῦ Ἐφόρου, ἐν ἀποδεδειγμένῃ ἐπιστημονικῇ ἀνάγκῃ, ἐπιτρέψῃ τοῦτο.

48. Προσδιορίζεται ἰδιαίτερον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ μέρος ἐνθα ἐκτίθεται διὰ τὰς μελέτας τῶν φοιτητῶν καὶ λοιπῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων ἐκλεκτῇ, ὡς οἷόν τε περιεκτικῇ καὶ ἐπιστημονικῇ κατατεταγμένῃ συλλογῇ ἐκτύπων τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ὑπαρχόντων, ἢ καὶ ἐν ἄλλαις συλλογαῖς εὐρισκομένων ἀρχαίων νομισμάτων. Ἡ εἰς τὸ μέρος τοῦτο πρὸς μελέτην εἰσοδος ἐπιτρέπεται δι' εἰδικῆς τοῦ Ἐφόρου ἀδείας· ἡ δὲ μελέτη γίνεται ἐπισκοποῦντος καὶ ὁδηγοῦντος τοῦ Νομισματογνώμονος.

49. Οἱ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἐργαζόμενοι ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσι βαθυτάτην σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν· ὃ δὲ ταραχσποῖς ἐπιπλήττεται καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀποπέμπεται.

50. Βιβλία τῆς Βιβλιοθήκης δανείζονται μόνον εἰς τὸν ἀνώτερον τῆς πρωτεύουσας Κλῆρον, εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ γυμνασίων, εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ κεντρικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις παραπεδιημοῦντας ξένους σοφοὺς τοὺς φέροντας ἐπίσημον τοῦ πρέσβους αὐτῶν ἐγγύησιν καὶ τέλος εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διατρίβοντας καὶ ἐγνωσμένους

ἡμεδαποὺς λογίους, ὧν τὰ ὀνόματα σημειωθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

51. Εἰς οὐδένα δανείζονται ταῦτοχρόνως πλείονα τῶν πέντε συγγράμματα.

52. Οὐδεὶς δύναται νὰ κρατήσῃ παρ' ἐαυτοῦ τὰ δανεισθέντα πλεόν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν. Μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς μνησθείσης προθεσμίας ὁ ἐπὶ τοῦ δανεισμοῦ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τοῦτου τὸν κατέχοντα· ἂν δὲ οὗτος δὲν ἐπιστρέψῃ τὸ βιβλίον ἐντὸς ἐκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως ἀπόλλυσιν αὐτοδικαίως τὸ δικαίωμα τοῦ δανείζεσθαι εἰς τὰ μέλλον βιβλία ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης, καὶ καταμηνύεται ἀνυπερθέτως ἐπὶ σφετερισμῷ ἁλλοτρίας περιουσίας.

53. Καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριακονθημέρου προθεσμίας δύναται ὁ Ἐφορος, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς ἐπιστήμης ἢ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρετίας, ν' ἀπατήσῃ τὴν ἄμειον ἐπιστροφὴν τοῦ δανεισθέντος· ὀφείλει δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ δανείσῃ ἐκ νέου τὸ ἐπιστραφέν. Ἢ ἄρνησις τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ παρὰ τοῦ Ἐφόρου ζητηθέντος βιβλίου ἐπιφέρει αὐτοδικαίως τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τοῦ δανείζεσθαι.

54. Τὰ δανειζόμενα βιβλία καταγράφονται εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, ἐν ᾧ υπογράφει ὁ παραλαμβάνων, ὅστις, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ βιβλίου, φροντίζει περὶ τῆς ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἐξαλείψεως τῆς ἐγγραφῆς. Ἀπέναντι δὲ τοῦ τίτλου τοῦ δανεισθέντος βιβλίου σημειοῦται ἐν ἰδιαιτέρᾳ καταφανεῖ στήλῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐδανείσθη καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἀπεδόθη.

55. Τὰ χειρόγραφα, αἱ ἀρχέτυποι, μοναδικαί, σπάνιαι ἢ πολυτελεῖς ἐκδόσεις βιβλίων, αἱ εἰκονογραφαὶ καὶ οἱ γεωγραφικοὶ πίνακες ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ δανείζονται.

56. Τὰ μυθιστορήματα, τὰ τῆς κατωτέρας λεγομένης φιλολογίας πονημάτων, τὰ πολιτικὰ ἢ ἐφημέρια φυλλάδια καὶ αἱ πολιτικαὶ τῆς ἡμέρας ἐφημερίδες οὐτε δίδονται εἰς ἀνάγνωσιν ἐντὸς τῆς Βιβλιοθήκης, οὔτε δανείζονται, ἄνευ ἰδιαίτερας ἀ-

δείας τοῦ Ἐφόρου, χορηγουμένης μόνον εἰς τὸν σπουδαίως ἐπ' αὐτῶν ἐργαζόμενον.

57. Τὰ βιβλία δίδονται εἰς τοὺς ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ σπουδάζοντας καὶ δανειζονται κατὰ τάξιν τῶν αἰτήσεων, ἄνευ διακρίσεως τῶν αἰτούντων.

58. Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς περὶ δανεισμοῦ βιβλίων ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπελλήλων τῆς Βιβλιοθήκης.

59. Διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν βιβλίου, γενομένην ἕνεκεν μὴ τηρήσεως τῶν περὶ δανεισμοῦ ἀνωτέρω κεκανονισμένων, θεωροῦνται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι ὁ τε Ἐφορος καὶ ὁ Βιβλιοφύλαξ.

60. Ὅ,τε ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ ἀναγνώσκων καὶ ὁ δανειζόμενος βιβλίον τι ἐξ αὐτῆς, ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ καθαριότητος τοῦ εἰς αὐτοὺς παραδιδέντος βιβλίου· ὁ δὲ ὅπωςδὴποτε ἀπολέσας ἢ βλάβας τοῦτο, ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν τοῦ διπλασίου τῆς ἀξίας ὁλοκλήρου τοῦ συγγράμματος εἰς τὴν ἀντικειμένην ἀπωλεσθεὶς ἢ λυμανθεὶς τόμος, καὶ στερεῖται προσέτι αὐτοδικαίως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναγνώσκειν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ δανεῖζεσθαι ἐκ ταύτης βιβλία.

61. Ἐκαστος δύναται νὰ ἐπισκεπτήται τὴν Βιβλιοθήκην κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς αὕτη εἶνε ἀνοικτή· ὀφείλει δὲ εἰσερχόμενος ν' ἀπευθύνηται πρὸς τινὰ τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως συνοδεύσῃ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν. Ἀπγορευέται δὲ ἡ πρὸς ἐπίσκεψιν σύγχρονος εἰσοδος πλειωτέρων τῶν δέκα προσώπων, καθὼς καὶ ἡ παρά τὰς θήκας τῶν βιβλίων συσσωρεύσεις τῶν ἐπισκεπτομένων.

Εἰς τοὺς ἐπιτεκτομένους τὴν Βιβλιοθήκην ἄλλοδαποὺς περιηγητὰς ὀφείλουσιν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βιβλιοθήκης νὰ παρέχωσι τὰς δυνατάς εὐκολίας.

62. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χάριν περιεργείας ἐπισκεπτομένους τὴν Βιβλιοθήκην, νὰ εἰσερχονται ἐν τῇ ἀναγνωστηρίῳ κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς γίνεται ἐν αὐτῷ ἐργασία.

Βιβλικαὶ διατάξεις.

63. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ οἱ δι' οἷονδὴποτε λόγον κατέχοντες βιβλία ἀνήκοντα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσι ταῦτα εἰς τὸν Ἐφορον αὐτῆς καὶ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ ἀνωτέρω περὶ δανεισμοῦ διατασσόμενα, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 52 καὶ 53 ὀριζόμενας ποινάς.

64. Τὰ ἐκ συνδρομῶν τῆς Κυβερνήσεως προερχόμενα πολλαπλὰ ἀντίτυπα συγγραμμάτων, μέχρις οὗ περὶ αὐτῶν ἄλλως διαταχθῇ, ἐναποτίθενται ἐκάστοτε, τῇ φροντίδι καὶ ἐπιτηρήσει τοῦ Ἐφόρου, ἐν ἰδιαιτέρᾳ τῆς Βιβλιοθήκης ἀποθήκῃ καὶ διανεμόνται, τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἰς τὰς διαφόρους τοῦ Κράτους βιβλιοθήκας ἢ εἰς ἐνδεεῖς μαθητὰς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1855 Β. Διατάγματος.

65. Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὅστις θέλει δημοσιευθῇ προσηκόντως, ἀνατίθεται ἰδίᾳ εἰς τὸν Ἐφορον. Ἀντίτυπον δ' αὐτοῦ ἐπὶ πίνακος θέλει ἀναρτηθῇ ἐν καταφανεῖ τόπῳ ἐντὸς τοῦ ἀναγνωστηρίου καὶ κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1856.

352. Α. Περί θέματος τοῦ ἱατρικοῦ διαγωνίσματος.

ΘΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ἀναφορὰν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς Ἑταιρίας, ἀφορῶσαν τὸ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 5 (17) Μαρτίου 1840 προσδιορισμένον χρυσοῦν μετᾶλλιον ἵνα ὡς βραβεῖον ἀπονέμηται κατ' ἔτος ἐπὶ ἱατρικοῦ διαγωνίσματος ὑπὸ τῆς ἑταιρίας προκαλουμένου, ὑποβληθεῖσιν εἰς Ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου, προτάσει τοῦ διέποντος τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο Ἡμετέρου ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τὰ ἑξῆς

1. Δύναται ἡ Ἱατρικὴ Ἑταιρία, ἐν τῇ κατ' ἔτος ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδομένη διακηρύ-

ζει τοῦ ἱατρικοῦ διαγωνίσματος, ἢ νὰ προσδιορίζῃ τὸ θέμα, ἢ νὰ ἀφίγη ἐλευθέραν τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ εἰς ἕκαστον. Κατ' ἀμφοτέρους δὲ τὰς περιπτώσεις, τὴ χρυσὸν μετὰλλιον ἀπονέμεται εἰς τὴν κριθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ὡς ἀρίστην μεταξὺ τῶν ὑποβληθεῖσων διατριβῶν.

2. Ἡ ἀπόφασις Ἡμῶν αὕτη θ' ἔλπει γινῶστοποιηθῇ πᾶντα εἰς τὴν Ἱατρικὴν Ἑταιρίαν, ἵνα ρυθμίση κατὰ ταῦτα τὸν κανονισμόν αὐτῆς, καὶ οὕτω τοῦτον τροποποιηθῇ εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ ὑπουργείου.

Ἀθῆναι τῇ 28 Ἰουλίου 1856.

353. Δ. Περὶ τῆς στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἄπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ θέλουσι φέρεи κατὰ μέτρον ἐπὶ τοῦ πλίσκου τῶν στέμματος, οἱ μὲν μάχιμοι χρυσοκέντητον, οἱ δὲ λοιποὶ ἀργυροκέντητον.

Τὸ στέμμα αὐτὸ θέλει ἔχει, ὕψος μὲν, τρία τοῦ μέτρον ἑκατοστὰ, πλάτος δὲ τρία καὶ ἥμισυ.

2. Οἱ δοκίμοι τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ θέλουσι φέρεи ἐπ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων τοῦ περιλαμίου τὸ σήμημα παραλληλογράμμου χρυσοῦν σπειρίτιον, τὸ ὅποιον καὶ οἱ ἄλλοι μάχιμοι ἀξιωματικοὶ φέρουσι, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἓνα ἐξ ἀργύρου πεντάκτινον ἀστέρα.

3. Οἱ λογισταὶ θέλουσι φέρεи ἐπὶ τοῦ περιλαμίου τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν δοκίμων, ἀλλ' ἀργυρᾷ ἀντὶ δὲ τοῦ ἀργυροῦ πεντακτίνου ἀστέρος, ἀστέρα ὁμοίον, ἀλλὰ χρυσοκέντητον.

4. Τὸ περιλαίμιον τῆς στολῆς τῶν ναυπηγῶν θέλει εἶσθαι τοῦ αὐτοῦ χρώματος, ὡς τὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ τῆς ξηρᾶς.

5. Πᾶσα διάταξις ἐναντία τῶν εἰρημῶν καταργεῖται.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 24 Δεκεμβρ. 1856.

354. Δ. Συμπληρωτικὸν τοῦ Διατάγματος περὶ τῶν ἐνοικίων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ τῆς 19 Νομβρίου 1856.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τὰ ἄρθρα 5, 6 καὶ 7 τοῦ περὶ ἐνοικίων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἡμετέρου διατάγματος, τοῦ κατὰ τὴν 49 τοῦ παρελθόντος Νομβρίου ἐκδεδυμένου, καταργοῦνται ἀντ' αὐτῶν δὲ θέλουσιν ἰσχύει αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις.

α. Τόποι τῆς τακτικῆς διαμονῆς τῶν διαθέσιμων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἐρίζονται οἱ ἑξῆς Αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεύς, ὁ Πόρος, ἡ Σύρος, ἡ Ὑδρα, αἱ Σπέτσαι, αἱ Πάτραι ἡ Χαλκίς, καὶ τὸ Ναύπλιον.

β. Τὸν τόπον τῆς τακτικῆς διαμονῆς παντὸς διαθέσιμου ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ, τῶν μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ὀρισμένων, προσδιορίζει ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός, ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

γ. Ὁ ἀπαξ προσδιορισθεὶς τακτικῆς διαμονῆς τόπος δὲν ἐπιτοῦρεται ν' ἀλλάξῃ εἰμὴ διὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1 Ἰουλίου. Καθ' ὅλον δὲ τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ ἰσχύουσι τὰ περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας κείμενα.

δ. Εἰς Ἡμᾶς ἀπόκειται ὁτάνεις κριθῇ παρ' Ἡμῶν ἀναγκαῖον νὰ διορίζωμεν ἐκτάκτως εἰς τοὺς ἐν διαθέσιμότητι ἀξιωματικούς τοῦ Β. ναυτικοῦ καὶ ἄλλον διαμονῆς τόπον, ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, καὶ ν' ἀλλάσωμεν ἐκτάκτως τὸν τόπον τῆς τακτικῆς τῶν διαμονῆς.

ε. Οἱ διαθέσιμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. ναυτικοῦ, οἱ διαμένοντες εἰς τόπους, ὡς ὀρισμένους συμφώνως μετὰ τὰ προειρημένα θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὸ ἐνοίκιον, τὸ ὅποιον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1, 2 καὶ 3 τοῦ μεθεσθέντος περὶ ἐνοικίων Διατάγματος, δίδεται εἰς τοὺς ὁμοιοβάτους τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν, τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους.

ς. Τὸ ἐνοίκιον ἄρχεται ἀφ' ἧς ὁ ἀξιωματικὸς φθάσῃ εἰς τὸν ὀρισμένον τῆς διαμονῆς τοῦ τόπον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 30 Δεκεμβρ. 1856.

355 Ν. Τ. Θ'. Περὶ φόρου τῶν ζώων διὰ
τὸ 1857.

ΟΘΩΝ κλπ.

Κεφάλαιον Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων
φόρου.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος
1857 προσδιορίζεται.

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ
κεφαλὴν λεπ. 25.

2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπ. 50.

3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων
δραχμὴ 1.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβά-
των καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ κα-
μήλων, οἱ μῶσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βο-
υδίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμ-
πληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ
βουβάλια.

4) Εἰς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἐκάστην οἰ-
κογένειαν ὅπου καὶ ἂν διατεταται.

Κεφάλαιον Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου τῶν ζώων.

α) Δήλωσις.

3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιούται
ὡς ἑξῆς. Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται
νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι 15 Μαρτίου
εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ
τῆς ὁποίας παραχειμαίνει τὰ ζῶα του κα-
τὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθ-
μὸν αὐτῶν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς
κατ' εἶδος, οἶον αἰγας, πρόβατα, ὄνους
κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρί-
σκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ὅταν τύχῃσι κτηνοτρόφοι σμίκται, ἑ-
καστος τοῦτων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ κατὰ
τὰ ἀνωτέρω χωριστὰ τὰ ἴδια του ζῶα·
πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτη-
νοτρόφων, μὲ τὰ ζῶα τῶν ὁποίων εἰσὶν
ἠνωμένα τὰ ἴδικά του.

Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην
παρὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀρμοδίαν Δημοτι-
κὴν ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα δηλοῦνται κατ'

ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ
δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχου-
σι τὴν διαμονὴν τῶν οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἄν
δὲ κατὰ τὸν ὠρισμένον διὰ τὴν ἀπαριθ-
μῆσιν χρόνον, τὰ ζῶα εὐρεθῶσι μακρὰν
τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, οἱ συνοδεύον-
τες ταῦτα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυ-
τῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπιθε-
ωρημένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ
ἀρμοδίου δημάρχου, ἄλλως τὰ ζῶα τῶν
ὅπου ἂν εὐρεθῶσι θέλουσιν ἀπαριθμῆσθαι
καὶ θεωρεῖσθαι ὡς ἀδήλωτα μεχοῦσιν ὁ
κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ ὅτι τὰ εἶχε δηλώ-
σει ἀνηκόντως.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐ-
πὶ ἀπλοῦ χάρτου ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ
κτηνοτρόφου καὶ παραδίδεται εἰς τὴν δη-
μοτικὴν ἀρχὴν. Ἐκ τῶν δύο πρωτοτύπων
τῆς δηλώσεως, τὸ ἐν κρατεῖται, τὸ δὲ ἑ-
τερον ἐπιστρέφεται παρχρημα εἰς τὸν
κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογε-
γραμμένον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου παρὰ πό-
δας τοῦ στελέχους ὁ Δήμαρχος ἐπικυροῖ
τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαν-
τος ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τοῦτου. Ἐάν ὁ
κτηνοτρόφος δὲν ἤξεύρῃ νὰ γράψῃ, ἡ δή-
λωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλο-
γῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς
ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ὁ κτη-
νοτρόφος εὐρίσκεται ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐ-
τοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρίᾳ Πάρε-
δρο, ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀ-
κριβῇ δήλωσιν τῶν ζώων τῆς ἰδίας περι-
φερείας. Ὁ Δήμαρχος παραπέμπων τὰ
στελέχη εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ὀφεί-
λει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημειώσιν τῶν
τυχόν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων
τὰ ζῶα κτηνοτρόφων ὡς μὴ δηλώσαντας
τὰ ζῶα τῶν ὀφείλουσι νὰ σημειώσωσιν οἱ
Δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους τῶν ὁποί-
ων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον
αὐτῶν ὄνομα.

4. Παρ' ἐκάστῳ Δημαρχεῖῳ κρατεῖται
βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνῃ τοῦ Δημάρχου
ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν
κτηνοτρόφων, καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς

δηλώσει ζῶα, ὡς καὶ τὰ χωρίον καὶ ἡ θέσις ἐνθα ταῦτα εὑρίσκονται. Τὰ ὀνόματα τῶν σμικτῶν κτηνοτρόφων ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου τὸ ἐσπέρας τῆς 15 Μαρτίου καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ μηδὲλως δηλωσάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 29 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας ἐκάστου χωρίου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζῶων αὐτῶν ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγεῖλῃ τοὺς μηδὲλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντας τυχὸν τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένη εἰς τὸν καταμνηστὴν ἀμοιβῇ. Τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τοῦτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δεκαήμερου Κυριακὴν.

5. Ὁ δήμαρχος τιμωρεῖται α) Με χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἢ τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β) Με πειθαρχικὴν ποινὴν δραχ. 5—50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων, ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, τιμωρεῖται με χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 20 ἕως 200 ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 24 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ μηδὲλως δηλωσάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδῶσῃ ἐκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

β') Ἀπαρίθμησις.

6. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γενηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὅλοτελῶς τὰ ζῶα τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλιπῶς ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαρίθμησις.

7. Ἐκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τοῦλάχιστον ὀπλοφόρων καὶ ἐνὸς τῶν δημοτικῶν παρέδρων ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου τοῦ σχετικοῦ χωρίου, τούτων δὲ ἀγγραμμάτων ὄντων ὑφ' ἐνὸς τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ οἱ ὀπλοφόροι διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ ὁ δὲ δημοτικὸς πάρεδρος ἢ σύμβουλος ὑπὸ τοῦ δημάρχου.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ᾔναι δημόσιος ὑπάλληλος, δίδει τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπηρέτης. Ὡσαύτως ὀρκίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρεταὶ καὶ οἱ ὀπλοφόροι.

Ἦς ἀποζημιώσεις αὐτῶν προσδιορίζεται δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν τριῶν.

Διὰ δὲ τοὺς ὀπλοφόρους μέχρι δραχμῶν

δύω. Προκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρων ὄντων. δύνει δὲ ἐκαστὴν ἡμέραν, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡς αὐτῶς εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

8. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Μαΐου.

9. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησην συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρακολουθοῦντος παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ᾖ ἀγράμματος, ἢ ἀρνήται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεῖα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

10. Τὸ ἐν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἐνεργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησην ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, τὸ πρωτόκολλον παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 τῶν βραδυτέρων ὥρων εἰς τὸν Δήμαρχον, οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου ἢ συμβούλου, ἔχει ἰσχύον δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἀπλοῦν φόρον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαρίθμησης, ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων αὐτῆς συντάττει τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πῖνακα καὶ παραπέμπει αὐτὸν πρὸς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν, εἰς δὲ τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδικαίς δημόσιον κατήγορον ὅσα ἐκ τῶν πρωτο-

κόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησην ζώων μηδὲν ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησης, ὁ ἐνεργήσας αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδώσῃ εἰς τὸν ἔφορον τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5 ἐδάφ. Β'. § 2, τοῦ παρόντος νόμου.

11. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀπαρίθμησην τιμωρεῖται α) μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—100 ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαρίθμησης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· β) μὲ χρηματικὴν ποινὴν 15—400 ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαρίθμησης, εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησην εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὥρων εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἰαδήποτε διαφορὰ μετὰ τὸν στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαρίθμησης προσερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ γ) μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δρ. ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἶδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων, ἢ πλείονερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὀπλοφόροι, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὅπωςδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερωμένας πράξεις.

12. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ άρθρου 3 ὀριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς ἢ ὑπὸ ἄλλου ὀνόματος ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαρίθμησης, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων τὰ ὅποια ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὅσαςκις ὁ

φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 20, ἡ δὲ χρηματικὴ πλὴν, ἡσάκις τὸ πλεόν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προτίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν καταμνηστὴν δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβήν, οὔτε τὸ προσωπικόν τῆς ἀπαριθμήσεως. οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Μόνον οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μετ' ἐκείνων τὰ ζῶα τῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης ὅμως τῆς πρὸς ἀπαριθμῆσιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενας ποινάς.

Ἡ ἀπαριθμῆσις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διελθύνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἐφορον, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς εἰσπραξίν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐάν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου σταθμεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί ἢ ἐάν εἰσέλθοντες ἔλαβον τὰς ἀρχάς, ἢ ἀπαριθμῆσαι τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται διαταγὴ τοῦ ἀρμόδιου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὅταν καὶ ὅπου εὐρεθῶσιν.

Οἱ δῆμαρχοι τῶν περὶ τὴν ὀροθετικὴν γομφὴν κειμένων δήμων ἅμα πληροφρηθῶσι περὶ τῆς λαθραίας εἰς τὸ κρατὸς εἰσόδου κτηνοτρόφου τινὸς ὀφείλουσι νὰ ἀναγγεῖλλωσι τοῦ οὐ πέρυσι εἰς τὴν ἀρμόδια οἰκονομικὴν ἀρχήν.

13. Τὰ ὑπὸ τὴν πταισματοδικεῖαν ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον παράστιμα εἰς ἔρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμίον τὸ τρίτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδεται μετὰ τὴν κατὰ δῆμον εἰσπραξίν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐν ἄλματος τοῦ ἐπὶ οἴκον τῶν ὑποφ. οὐ.

14. Ὅστις τῶν εἰσπραγέων ἢ δημοσίων πρὸς πταισματοδικεῖας κατὰ ὅρων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐγκαιρῶς εἰς δίκην

τοὺς κτηνοτρόφους, κατὰ τὰ παραπεμπθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 293 § 1—2 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὀριζόμενας πεθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις καὶ ὑποχρεοῦται συννῆμα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Κεφάλαιον Γ.

Εἰσπραξίς τοῦ φόρου.

15. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλοθέντων ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἀρθρ. 48 τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1857 νόμου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1856.

16. Ὁ φόρος πληρόνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίους παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλοθέντων μικρῶν, τὴν 15 Μαΐου. Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρόνεται εὐθὺς ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίους οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου ἐκδούσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὁ ὑποκρύντας ζῶα ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ ἔδωκε χώραν ἢ τῶν ζώων τοὶ ἀπαριθμῆσαι. Ἐάν διὰ πολλοὺς ὑποκρύψαντας γενώσιν ἐξόδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοῦς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμῆθέντων ζώων ἐκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρεὶν τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ παρὰ δέου ἀνῆκον πλεόν ἐγγράφεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβάλοντα αὐτὸ δῆμον.

Ὁ φόρος τῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρας βηθείας προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρόνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐπομένως α

τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαί, δημοτικαὶ καὶ ὑποθηκωτικαὶ ἀρχαί, δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶν πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ἐν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετὰβασίς τῶν ζώων, ἂν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν προσπληρώσωσι τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀνίσχυρον ἐγγύησιν εἰς τὸν ἀρμοδίον ταμίαν.

ΚΕΦ' Δ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν ζώων καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

17. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχίων Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρύνεται ἀπ' αὐτῶν διὰ τοῦ άρθρου 4, τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προσγεωμένην ἀπαριθμῆσιν, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ ἀρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οἰκονομικός ἐφορὸς.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου, καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος 10 τοίς ἑκατὸν καὶ εἰσπράττεται ἐπίσης εἰς χρῆμα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφορᾶν.

Τὰ άρθρα 49—55 τοῦ περὶ βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων νόμου 2021. νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημνὰ ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

18. Ἡ δῆλωσις τῶν χοίρων, ἐμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἰκιστοῦ χαρκατηριζομένου ἐν τῇ δηλώσει ὡς τοιοῦτου διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1858 γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1857 ἢ δὲ ἀπαριθμῆσιν αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. τὰ δὲ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τοῦτου καθορίζονται διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων τοῦ νόμου τοῦ 1858.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν μετὰ σημει-

ώσεως τῶν οὐδύων ἢ ἑλλιπῶς δηλωθέντων τούτους χοίρους νέχει τῇ 5 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον ὑποβιβλασθῆναι εἰς τὰς ὀριζούμενας ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 εἰσφ. Β'. § 2 ποινῆς.

Ἐθνικὰ βοσκή.

19. Ἀπαιτῶνται αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουσιν ἐνοικιαστῆ εἰδικὸς δὲ νόμος θέλει ὀρίσῃ αὐτάς καὶ καθορίσῃ τὰ περὶ διαθήσεως αὐτῶν μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τοῦτου αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ διενέμονται ὡς ἐφεξῆς.

Γενικαὶ διατάξεις τῶν ζώων.

20. Ἡ ἀπονομή ἐθνικῶν βοσκῶν, θεωρούνται καὶ χειμερινῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται κατὰ τὴν χωροικότητα ἐκαστῆς αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, τὰ ὅποια ὑπάρχουσιν ἐκαστῶν ιδιοκτητῶν καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἐδήλωσεν καὶ τὸν φόρον αὐτῶν ἐπλήρωσεν.

Οἱ ἔχοντες ιδιοκτητήτους βοσκὰς κτηνοτρόφοι λαμβάνουσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν μόνον, καθύστερον αἱ ἰδικαὶ αὐτῶν βοσκαὶ, δὲν ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ζῶα, τῶν ὁποίων ἢ τε δῆλωσις καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου γένωνται κατὰ προτίμησιν λαμβάνουσιν οἱ κάτοικοι ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου αὐτῶν βοσκῶν ὅσον μέρος, ἔχουσι ἀνάγκην τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω βάσεων, διὰ δὲ τὸ περίττυμα προτιμῶνται οἱ συνδημίται, μετὰ τούτους οἱ συνεπαρχιωταί, τῶν ἐτεροεπαρχιωτῶν ὅταν δὲ αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ χωρίου, δημοῦ ἢ ἐπαρχίας τινος ἐθνικαὶ βοσκαὶ δὲν ἐπαρκῶσιν διὰ τὰ ζῶα ὅλων τῶν κτηνοτρόφων τοῦ χωρίου, δῆλου καὶ τῆς ἐπαρχίας, αἱ ὑπάρχουσιν διενέμονται μετὰ τῶν αὐτῶν κατ' ἀνάλογον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων ἐκαστοῦ καὶ τῆς ἀνάγκης εἰς ἕκαστον εἶδος τοῦτω βοσκῆς.

21. Εἰς τοῦ σκηνίστας κτηνοτρόφους τότε μόνον ἀπονέμονται ἐθνικαὶ βοσκαὶ, ὅταν μονίμως κατοικήωσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐν τινὶ πόλει, κομποπόλει ἢ χωρίῳ τοῦ Κράτους.

Ἐν ἐπιτρέπεται ἀνεῦ ἀπαιτήτου ἀνάγκης οἱ ἄλλοτε σκηνῆται νὰ συντοποθετῶνται ὅτε νὰ συσκαπνύνωσι μόνον

22. Ἡ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τοποθέτησις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δημόρων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου καὶ Αὐγούστου εἰς ῥητὴν ἡμέραν, προσδιοριζομένην ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ γνωστοποιουμένην πρὸ δέκα τοῦλάχιστον ἡμερῶν καθ' ὅλους τοὺς δήμους. Τὸν σύλλογον τοῦτον προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος. Διὰ τὰ ἔχουσι κύρος αἱ πράξεις τοῦ συλλόγου ἀπαιτεῖται νὰ ὑπογραφῶσι τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ ἡμισυ πλέον ἑνὸς ὧν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καλουμένων εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ. Ἐὰν περὶ τὴν τοποθέτησιν παράπονα δικάζει αἰτιολογημένως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἐπαρχον, τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον, καὶ τὸν εἰρινολογικὴν τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βόσκαί ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὰ πρακτικά τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ὁ σύλλογος ὀφείλει νὰ περαιώσῃ τὴν τοποθέτησιν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὰ πρακτικά αὐτῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς πρὸς συγκαλέσειν αὐτοῦ προσδιορισθείσης ἡμέρας, ἄλλως ἢ τοποθέτησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς, εἰς μὲν τὰς ἑσρινὰς νομὰς μέχρι τῆς α'. Μαΐου, εἰς δὲ τὰς χειμερινὰς ἀπὸ α'. Σεπτεμβρίου ἀνυπερβέτως.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων ἢ τὴν ἐνέργειαν τῆς τοποθέτησεως ἰσοψηφίσωσι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, συμπαραλαμβάνεται, ἐν μὲν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν νομῶν εἰς πρωτοδικῆς, τὸν ἐποῖον προσδιορίζει ὁ πρόεδρος, ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις, ὁ πρῶτος πάρεδρος τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, καὶ τούτου κωλυμένου ὁ δευτέρος.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω προσλαμβανόμενοι ὀφείλουν νὰ συμφωνήσωσι μὲ μίαν τῶν γνωμῶν, τὰς ὁποίας ἀπήγγειλαν τὰ ἰσοψηφίσαντα μέλη ὑπερσχύει δὲ ἡ γνώμη, εἰς ἣν προστεθῇ ὁ προσλαμβανόμενος.

23. Ἐὰν μέλος τι τοῦ συλλόγου ἄνευ

ἀποχώρης δικαιολογίας δὲν παρευθῇ κατὰ τὴν ὀρισμένην ἐποχὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἢ προσελθὼν ἐγκαίρως δὲν μετέλθῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰ ἔργα του, καταδιώκεται ποινικῶς ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας.

24. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἐκκλησις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν πρὸς τοὺς κτηνοτρόφους.

Ἡ ἐκκλησις ἐπιθίδεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὴν εἰς τὸ ῥηθὲν ὑπουργεῖον διὰ τοὺς ἀμέσους μετὰ τὴν παραλαβὴν ἐπομένου ταχυδρόμου, συνοδεύων αὐτὴν μὲ ἀντίγραφον τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐφέσεις δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς ὅκτω ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπ' ὅψιν λαμβάνον τὰς ἐφέσεις ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ἐπικυροῦν ἢ τροποποιεῖν τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου ἐκτελοῦνται ἄνευ βραδύτητος ὑπ' εὐθύνην τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

25. Ἐὰν τις ἐκ τῶν αἰτουμένων τοποθέτησιν ἰσχυρίζεται, ὅτι ἕτερος ἐδήλωσε ξένα ζῶα, ὡς ἰδιά του, δύναται νὰ τῷ ἐπαγάγῃ ὅρκον περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῆς δηλώσεώς του. Παρομοίως δύνανται καὶ αἱ ἐπιτετραμέναι τὴν τοποθέτησιν τῶν ζώων ἢ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων ἀρχαί, νὰ ἐπιβάλλωσιν οἴκῳ τὸν ἀνωτέρω ὅρκον, ἐὰν τὸν θεωρῶσι ἀναγκαῖον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Ὁ ὅρκος οὗτος εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις δίδεται ἐνώπιον εἰρηνοδίκου τινος, καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἡ ὑπόθεσις ὑφίσταται ἐνώπιον τοῦ συλλόγου, ἢ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ὀρισμένων προθεσμιῶν, γενομένης δὲ ἐκκλήσεως ἐντὸς συντόμου προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὀριζομένης.

Κατὰ τῶν ψευδορκούντων ἐπιβάλλεται ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 270 τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπομένη ποινή.

26. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν περαιώσῃ ἐν τῷ τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν τὴν ἐκδικασιν τῶν παραπόνων ἢ τὴν τοποθέτησιν τῶν ζώων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον δραχ. 150—300 εἰς τοὺς ἐνόχους τῆς παραλείψεως ταύτης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιφυλαττουμένης τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου. 1857.

356. Δ. Περὶ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν ταῖς διατηρουμέναις Μοναῖς καθεσταμένων Συμβουλίων.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν τὴν τάξιν τῶν διασκέψεων καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν τοῖς διατηρουμένοις μοναστηρίοις τοῦ Κράτους καθεσταμένων συμβουλίων. Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· Καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἡ διοίκησις τῆς ἐν γένει περιουσίας ἐκάστου διατηρουμένου μοναστηρίου, ἥτις κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, ὑπάρχει διαπεπιστευμένη εἰς τριμελὲς συμβούλιον — τὸν κατὰ καιρὸν Ἡγούμενον, προϊστάμενον, καὶ δύο συμβούλους — ἐνεργεῖται μετὰ συνδιάσκεψιν αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου πλήρους, ἀποφασίζοντος περὶ πάσης ὑποθέσεως κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων τοῦ Κράτους.

Β'. Ὁ Ἡγούμενος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Σύμβουλοι, συνέρχονται εἰς συνεδριάσεις, κατὰ τακτικὰς μὲν ἡμέρας τῆς εβδομάδος, τὰς ὁποίας τὸ συμβούλιον προσδιορίζει κατὰ πλειονοψηφίαν ἐφάπαξ ἐκτάκτως δὲ, ὡσάκις ὁ Ἡγούμενος ἢ ἐν τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ᾗθελε τὸ ζητήσῃ.

Γ'. Πρωτόκολλον πάσης συνεδριάσεως κρατεῖται τακτικόν, καὶ ὑπογράφεται παρ

ῶν τῶν μελῶν. Συμφώνως δὲ πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα συντάττεται, κατόπιν καὶ ἀμέσως, καὶ ἐκδίδεται τὸ ἔγγραφο ἢ τὰ ἔγγραφα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀποφασισθέντων.

Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας, ὁ μονοψηφὼν δύναται μὲν, ἐὰν θέλῃ, ν' ἀπαιτήσῃ ἵνα ἡ ἐναντία γνώμη αὐτοῦ καταχωρισθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὁρεῖται δὲ νὰ συνοψογράφῃ μετὰ τῶν πλειονοψηφούντων.

Δ'. Ἐν τῷ μοναστηρίῳ προσδιορίζεται ἰδιαιτέρον δωμάτιον διὰ γραφεῖον, καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ ἀποτίθενται τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας, τὸ κτηματολόγιον (ἢ ἄλλως λεγόμενος Μοναστηριακὸς Κώδων) καὶ τὸ ἀρχεῖον ἐν γένει, ὑπὸ τὴν τήρησιν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ γραμματέως, τὸν ὁποῖον τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν μοναχῶν τῶν περὶ τὰ γραφικὰ ἔργα ἱκανῶν, καὶ ὑποβάλλει τὸν οὕτως ἐκλεγθέντα εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου.

Ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων ὀρίζεται ἐφάπαξ ἢ ἐν τῷ Γραφείῳ, ἢ ἐν ἐτέρῳ δωματίῳ ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου.

Ε'. Ἐὰν τυχὸν ἐν τινι μοναστηρίῳ δὲν ὑπάρχῃ ὁ διὰ τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως κατάλληλος μοναχὸς, τὰ ἔργα ταῦτα ἐκτελεῖ, κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου, ἐν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Φεβρουαρίου. 1857.

357. Δ. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ ὁρισθεὶς τοῦ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισοῦ οἰκοπέδου τῆς Κυρίας Ἐνριέτης τοῦ μακαρία τῇ λήξει Ν. Στουρνάρη σχεδιασθεῖσα ὁδὸς ν' ἀποσυρθῇ παραλλήλως πρὸς βορρᾶν κατὰ Β. πῆχεις 6 1/2, τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς νὰ ὁρισθῇ εἰς δεκαερεῖς πῆχεις.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη εἰς τὸ ἐθκεκριμένον σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς ἐρυθρὰς γραμμάς τοῦ συνοποβαλλομένου καὶ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1857.

358. Δ. Περὶ προβιβασμοῦ τοῦ δήμου Ἐλευσίνος ἀπὸ τῆς γ' τάξεως εἰς τὴν β'.

ΘΘΝΝ κλπ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς πράξεις τοῦ τε δημοτικοῦ συμβουλίου Ἐλευσίνος καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Μεγαρίδος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ δῆμος Ἐλευσίνος προβιβάζεται ἀπὸ τῆς γ' εἰς τὴν β' τάξιν τῶν δήμων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1857.

359. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου τῆς πολεως Ἀθηνῶν.

ΘΘΝΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως γαιῶν τῆς περιριζομένης ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους κήπους, τὴν λεωφόρον Κηφισιάς, τὴν Ριζάρειον Σχολὴν καὶ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν.

Ἡ ἐπέκτασις αὕτη, ἐφ' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις ἀγροτικῶν μόνον οἰκοδομῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῇ 9 Ὀκτωβρίου π. ε. θέλει ἐνεργεσθῆναι κατὰ τὰς οἰκοδομικὰς γρχμὰς τοῦ συνυποβαλλομένου διαγράμματος τοῦ φέροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1857.

360. Δ. Περὶ καθάρσεως τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων.

ΘΘΝΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ διευκολύωμεν τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καθ' ὅσον συμβιβάζεται μετὰ τὴν δημοσίαν ὑγιάν.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ καὶ τὸ ἀπὸ α. Αὐγούστου 1853 Ἡμέτερον διάταγμα, περὶ καθάρσεως τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων.

Επὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α) Τὰ ἀπὸ ξένους λιμένας ἐρχόμενα Ἑλληνικὰ ἢ ξένα πλοῖα ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιαζῶνται μετὰ πιστοποιήσιν ἢ ἐπιθεώ-

ρσιν τῶν ἀρμοδίων ἐγγωρίων ὑγειονομικῶν ἀρχῶν.

β) Καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ καὶ τὸ ἀνω-ἔρω ἀπὸ α. Αὐγούστου 1853 Ἡμέτερον διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Φεβρουαρίου 1857.

361. Δ. Περὶ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τῶν χερῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

ΘΘΝΝ κλπ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χερῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀξιωματικῶν, διορίζομεν πρόεδρον τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τούτου, τὸν συνταγματάρχην Δημήτριον Σταυρίδην, ἀρχηγὸν τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ νῦν προέδρου, ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Ελευθερίου Σχινᾶ, καὶ μέλος τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, τὸν λοχαγὸν Διονύσιον Κοσκινᾶν τοῦ 2 συντάγματος τῆς γραμμῆς, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ λοχαγοῦ τοῦ αὐτοῦ συντάγματος Κωνσταντίνου Δαμαλά.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1857.

362. Ν. Τ. Η'. Περὶ ἐκτελέσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου πρόσθετου Συμβάσεως, κλεισθείσης τὴν 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) 1856.

ΘΘΝΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) 1856 κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου πρόσθετος σύμβασις, συνιστημένη ἐκ δίκαιων ἄρθρων, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1857.

ΘΘΝΝ κλπ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὐ τινὰς ἀνήκει ὅτι συναρθίσθη, τὴν 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) 1856, μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειο-

τάτου Βασιλέως τῶν Βέλγων, προσθέτου Συμβάσεως εἰς τὴν περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας Συνθήκην τῆς 13 (25) Σεπτεμβρίου 1840, ἥ: τὸ περιεχόμενον ἐπεται·

Ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, ἀφ' ἑτέρου, ἐπ' ὁμοῦντες ν' ἀσφαλίσωσι νέας ἐγγυήσεις καὶ νέας εὐκολίας εἰς τὸ μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν αὐτῶν ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, καὶ νὰ ἐνίσχυσωσιν ἐπ' ἄλλων καὶ ἄλλων τοὺς δεσμοὺς τῆς φιλίας καὶ καλῆς ἀρμονίας, οἵτινες εὐτυχῶς ὑφίστανται μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι σύμβασιν πρόθετον εἰς τὴν περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας Συνθήκην, τῆς 13 (25) Σεπτεμβρίου 1840, καὶ διώρισαν πρὸς τοῦτο πληρεξουσίους τῶν ἡτοί·

Ἡ μὲν αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Ἀλέξανδρον Ῥίζον Ῥαγκαβῆν, ὑπουργὸν τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σχέσεων, Ἰππότην τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος·

Ἡ δὲ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, τὸν Κύριον Bloudeel Van Cuelebrueck Πρὸςεδρὸν αὐτοῦ ὑπουργὸν παρὰ τῇ αὐτοῦ Ἑλληνικῇ Μεγαλειότητι καὶ τῇ αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῇ Μεγαλειότητι τῷ Σουλτάνῳ, Ἰππότην τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος τῆς Ἑλλάδος, φέροντα τὸ Αὐτοκρατορικὸν Τάγμα τοῦ Μιτζίδιγιε, δευτέρας τάξεως, τῆς Τουρκίας, Ἰππότην τοῦ Τάγματος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου κ' π., κλπ.

Οἵτινες, διακοινώσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, καὶ εὐρόντες αὐτὰ ἐν τάξει, συνερώνησαν περὶ τῶν ἀκολουθῶν ἁθρῶν·

1. Κατὰ τὴν ἐν Βελγίῳ εἰσοδὸν τῶν, τὰ ἑλληνικὰ πλοία καὶ τὰ φορτία αὐτῶν θέουσι ἀπολαύει ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων τῶν χορηγῶν ἐντῶν εἰς τὴν σημαίαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας διὰ τῆς μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Βα-

σιλείου τούτου συναφθείσης συνθήκης τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1844 ἡ κατάρρησις παντὸς ἐξαιρετικοῦ δικαιώματος προσελύσεως ὁμοληγηθεὶς ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Βρετανίας διὰ τῆς εἰρημένης Συνθήκης. θέλει ἐπίσης ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν τῶν προερχομένων ἐξ ἑλληνικῶν λιμένων.

2. Ἄπαντα τὰ ἐμπορεύματα, ἄνευ διακρίσεως ἀρχικῆς παραγωγῆς, τὰ εἰσαγόμενα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ βελγικὴν σημαίαν, εἴτε ἀμέσως ἐκ τῆς Βελγικῆς, εἴτε ἀλλοχόθεν, θέλουσι ἀπολαύει τῶν αὐτῶν ἀτελειῶν, βραδείων καὶ ἄλλων εὐνοικῶν πλεονεκτημάτων, δὲν θέλουσι ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλας διατυπώσεις καὶ δὲν θέλουσι πληρῶναι ἄλλα δικαιώματα ἢ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγή ἐγένετο ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν.

3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προσδιωρισμένου ὑπὸ τῶν νόμων ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν χρόνου διὰ τὴν ἀποθήκευσιν τῶν ἐμπορευμάτων, οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα θέλει εἰσπράττεσθαι, εἰμὴ τὰ τῆς φυλάξεως καὶ ἀποθηκεύσεως ἐπὶ τῶν ὑπὸ σημαίαν ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν ἑτέραν ἀντικειμένων, μέχρι τῆς διαμετακομίσεως, τῆς ἐκ νέου ἐξαγωγῆς ἢ τῆς καταναλώσεως αὐτῶν. Τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θέλουσι πληρῶναι ἀνώτερα δικαιώματα ἀποθηκεύσεως, καὶ δὲν θέλουσι ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλας διατυπώσεις ἢ ὡς ἂν εἰσῆγοντο ὑπὸ ἐθνικὴν σημαίαν.

4. Ὅποιασδήποτε φύσεως ἀντικείμενα ἐρχόμενα ἐξ Ἑλλάδος ἢ ἀποστελλόμενα πρὸς τὴν χώραν ταύτην, καὶ διερχόμενα τὴν Βελγικὴν διὰ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους, ἔσονται ἐλεύθερα παντὸς δασμοῦ διαμετακομίσεως· πᾶσα δὲ ἀπαγόρευσις, ἥτις ἤθελεν ἐπιβάλλεσθαι, εἰς τινὰ τῶν εἰδῶν τούτων, αἴρεται.

Δὲν γίνεται ἐξαιρέσις εἰς τὸν γενικὸν τοῦτον κανόνα εἰμὴ διὰ τὴν πυρρίτιν, τὰ σιδηρικά καὶ τὰ εἰς Γαλλίαν ἀποστολὴν τῶν λινῶν νημάτων καὶ ὑφασμάτων καὶ τῶν γαιανθράκων.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἀποστολαὶ ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται γενικῶς καὶ ἄνευ δια-

χρίσεως ἐθνικότητος εἰς τὰ ὀριζόμενα ἢ ὀριθευσόμενα παρὰ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δόλον (fraude be l' acisse).

Τὸ βελγικὸν ἐμπόριον θέλει ἀπολύσει ὡς πρὸς τὴν δικμετακόμισιν καὶ τὴν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταβίβασιν πραγμάτων ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος, τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν ἐγγυρίων δικαιώματα.

5. Οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ Βελγικῇ, καὶ οἱ Βέλγοι ἐν Ἑλλάδι ἔσονται ἐλεύθεροι πάσης προσωπικῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐν τῷ στρατῷ τῆς Ἑλλάδος ἢ θαλάσσης, εἴτε ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ. Δὲν θέλουσι δεῦ ὑποβληθῇ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κινήτην ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των, εἰς ἄλλα βάρη περιορισμῶν, τέλη ἢ φόρους, ἢ εἰς ὅσα ἤθελον υποβάλλεσθαι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐγγυρίοι

6. Ως πρὸς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν ἀστυνομίαν τῶν λιμένων, τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευομένων εἰδῶν, πραγμάτων καὶ ἀντικειμένων οἰωνδῆποτε, οἱ ὑπῆκοοι τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δὲν θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰμὴ εἰς τοὺς νόμους καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἰσχύοντας ὡς πρὸς τοὺς ἐγγυρίους.

7. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν διομολογοῦσιν ἀμοιβαίως, ὅτι ὅσας ἐκατέρα τούτων ἤθελε παραχωρήσει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἢ τὰ προϊόντα τρίτου τινος ἔθνους οἰωνδῆποτε πλεονέκτημα σχετικῶς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, τὸ πλεονέκτημα τοῦτο θέλει ἀμείσως ἀποκτᾶσθαι καὶ παρὰ τῶν ὑπηκόων καὶ προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὧρεάν μὲν, ἐὰν ἡ ὑπὲρ τοῦ τρίτου ἔθνους παραχώρησις ἐγένετο ὧρεάν, παραχωρουμένης δὲ τῆς αὐτῆς ἢ ἀνταξίας διαμοιβῆς, ἐὰν ἡ παραχώρησις ἐγένετο ὑπὸ ὅρου.

8. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπηρεσία τις τακτικὴ δι' ἀτμοπλοίων ἤθελε συστήθῃ ὑπὸ σημαίαν ἑλληνικὴν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βελγίου, συνομολογεῖται με-

τὰ εἰδικὴ σύμβασις θέλει κανονίσει μέρος τοῦτο, καὶ ὅτι αὕτη θέλει συνομολογηθῇ ἐπὶ τῇ ἐξῆς βάσει· ὅτι πᾶσα ἀτέλεια καὶ πᾶν πλεονέκτημα παραχωρηθῇ ἢ παραχωρηθησόμενον ὑπὸ τοῦ Βελγίου ἄλλας Κυβερνήσεις ἢ εἰς ἰδιαιτέρας ξένας ἐταιρίας, θέλουσιν ἐπίσης παραχωρηθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ ἀνταξίας ὑποχρεώσεις. Καὶ ἀμοιβαίως, περιπτώσει καθ' ἣν ὑπηρεσία τις τακτικὴ δι' ἀτμοπλοίων ἤθελε συστήθῃ ὑπὸ σημαίαν βελγικὴν μετὰ τὸ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἑλλάδος, συνομολογεῖται μετὰ τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ὅτι εἰδικὴ σύμβασις θέλει κανονίσει τὸ μέρος τοῦτο, ὅτι αὕτη θέλει συνομολογηθῇ ἐπὶ τῇ ἐξῆς βάσει· ὅτι πᾶσα ἀτέλεια καὶ πᾶν πλεονέκτημα παραχωρηθῇ ἢ παραχωρηθησόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄλλας Κυβερνήσεις ἢ εἰς ἰδιαιτέρας ξένας ἐταιρίας, θέλουσιν ἐπίσης παραχωρηθῇ καὶ εἰς τὸ Βέλγιον ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ ἀνταξίας ὑποχρεώσεις.

9. Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἰσχύει καὶ πᾶν ὅ,τι ἐν τῇ Συνθήκῃ τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1840 δὲν ἐτροποποιήθη ἢ ἠρθῇ εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ πέραν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφ' ἧς τὸ ἐν τῶν δύο Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελε κοινοποιηθῇ τὸ ἄλλο τὴν περὶ παύσεως αὐτῆς πρόθεσιν τοῦ. Ἐκάτερον ὁμῶς τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ καίωμα ἰὰ κάμῃ τοιαύτην τινα δήλωσιν εἴτε εἰς τὸ τέλος τῶν ἐξ μηνῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὑστέραν χρονολογίαν.

10. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις, αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Ἀθήναις, ἐντὸς ἐνός μηνός ἢ τὸ ταχύτερον, εἰ δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, οἱ πληρεξούσιοι ἐπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθετο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν εἰκοστὴν

τάρτην Μαΐου (πέμπτην Ἰουνίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐκ-
του ἔτους.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων καὶ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανθίας, ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ διευκολύνωσι καὶ ἐκτείνωσι τὰς ἐμπορικὰς καὶ ναυτιλιακὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀμοιβαίων ἐπικρατειῶν τῶν, καὶ θέλοντες, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ τόσου ὠφελίμου τούτου σκοποῦ, νὰ ἄρωσιν ἐκ τοῦ μέσου, ἐφ' ὅσον ἤθελον εἶσθαι πάραυτα κατορθωτὸν, τὰ προσκόμματα ὅσα παρεμποδίζουσι τὰς μεταξὺ τῶν δυνάμει ἐπικρατειῶν ἐμπορικὰς σχέσεις, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι, πρὸς τοῦτο, συνθήκην, καὶ δώρισαν πληρεξούσιους τῶν,

Ἦτοι·

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, τὸν Κύριον Σουλβαίν Βάν δὲ Βέγκερ, ἑκτακτὸν Ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Αὐτοῦ Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Αὐτῆς Βρετανικῇ Μεγαλειότητι, ἱππότην τοῦ σιδηροῦ Σταυροῦ, Ταξίαρχον τοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου, Μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος Καρόλου τοῦ Γ'. τῆς Ἰσπανίας, τοῦ τάγματος τοῦ Ἑρνεστικοῦ Κλάδου τῆς Σαξωνίας, τοῦ Πύργου καὶ τοῦ Εἴφους, τοῦ ἁγίου Μαυρικίου καὶ ἁγίου Λαζάρου, Ταξίαρχον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, κτλ.

Καὶ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανθίας, τὸν ἐντιμώτατον Ἑρρίκον Ἰωάννην Ὑποκόμην Πάλλμαστρων, Βαρῶνον Τέμπλε, Πατρίκιον τῆς Ἰρλανθίας, μέλος τοῦ ἐντιμωτάτου ἰδιαίτερου Συμβουλίου τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, μέλος τῆς Βουλῆς, ἱππότην τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ ἐντιμωτάτου τάγματος τοῦ Λουτροῦ, καὶ πρῶτον Ὑπουργὸν τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐπὶ τῶν Ἑωτερικῶν πρὸς δὲ, τὸν ἐντιμώτατον Ἑρρίκον Λαμπουσερ, μέλος τοῦ ἐντιμωτάτου ἰδιαίτερου Συμβουλίου τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, βουλευτὴν καὶ πρόεδρον τοῦ

ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἀποικιῶν τμήματος τοῦ ἰδιαίτερου Συμβουλίου.

Οἵτινες, ἀφ' οὗ ἐκοινοποίησαν πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια τῶν, καὶ εὗρον αὐτὰ ἐν τάξει, συνεδύσαντο περὶ τῶν ἐξῆς ἄρθρων·

1. Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίου μεταξὺ ὅλων τῶν χωρῶν τῶν δυνάμει ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου Αὐτῶν θέλουσιν ἀπολαύει, ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον, ἐν ἀπείροις ταῖς χώραις τοῦ ἐτέρου, τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προνομίων, ἐλευθεριῶν, ἐξαιρέσεων καὶ ἀτελειῶν (*immunités et exemptions*) τῶν ὁποίων ἀπολαύουσιν ἡ θέλουσιν ἀπολαύει οἱ ἐγχώριοι.

2. Ὡς πρὸς τὰ τῆς σημαίας δικαίωματα, συνομολογεῖται ὅτι τὰ παντὸς εἶδους ἐμπορεύματα, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως, τὰ εἰσαγόμενα κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Βέλγιον ἀπὸ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανθίας, ἐκ τῶν ἀποικιῶν καὶ ἐκ τῶν κατὰκτησέων αὐτοῦ ὑπὸ βρετανικὴν σημαίαν, θέλουσιν ἀπολαύει τῶν αὐτῶν ἀτελειῶν, ἐπιστροφῶν τελῶν, ἀμειβῶν ἢ ἄλλων εὐκολιῶν, δὲν θέλουσι πληρῶναι ἀμοιβαίως· ἄλλα δικαίωματα, καὶ δὲν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλας διακτυπώσεις, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγή ἐνηργεῖτο ὑπὸ βελγικὴν σημαίαν, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἐφεξῆς 5 ἄρθρῳ ὀριζομένων περιπτώσεων.

3. Ὡς πρὸς δὲ τὰ τῆς προελεύσεως δικαίωματα, συμφωνεῖται, ὅτι τὰ παντὸς εἶδους ἐμπορεύματα, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως, τὰ εἰσαγόμενα κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Βέλγιον ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανθίας, ἐκ τῶν ἀποικιῶν καὶ κατὰκτησέων αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπὸ βρετανικὴν σημαίαν, θέλουσιν ἀπολαύει τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων τῆς ὑπὸ βελγικὴν σημαίαν εἰσαγωγῆς· ἀπὸ τὸν τόπον ἢ κατὰ τὸν τρόπον τὸν μᾶλλον εὐνοούμενον, κατὰ τὸ γενικὸν δασμολόγιον τοῦ Βελγίου, ἐξαιρέσει τῶν ἐμπορευμάτων καὶ περιπτώσεων τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ ἐφεξῆς 5

ἄρθρῳ.

Ἔννοεῖται δὲ, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα εἰς ἃ ἐφαρμόζονται τὸ παρὸν καὶ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀπαιτεῖται νὰ ἐπεδιδάσθῃσαν τῷ ὄντι εἰς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ τῶν ἀποικιῶν καὶ κατακτησέων του.

4. Ἄπαντα τὰ ἐμπορεύματα, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως, τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὸ Βέλγιον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ἐκ τῶν ἀποικιῶν καὶ κατακτησέων του, ὑπὸ βρετανικὴν σημαίαν, θέλουσιν ἀπολαύει τῶν αὐτῶν ἀτελειῶν, ἀμοιβῶν ἢ ἄλλων πλεονεκτημάτων, δὲν θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰς ἄλλας διατυπώσεις, καὶ δὲν θέλουσι πληρῶναι ἄλλα τέλη, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγή ἐγένετο ὑπὸ βελγικὴν σημαίαν, ἐξαιρέσει τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ ἐφεξῆς 5 ἄρθρῳ.

5. Δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν τριῶν προηγούμενων ἄρθρων ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἐφεξῆς ὀριζόμενα.

Ἦτοι, α. Αἱ μὲν διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4, ὡς πρὸς τὰ πρὸς ἐβενουργίαν καὶ βαφὴν ξύλα, τὸ ὀρύζιον, τὴν ζάχαριν, τὸν καφὲν, τὸν καπνὸν, τὸ βυμβάκι, ὅσακις μόνον ἡ εἰσαγωγή γίνεται κατ' εὐθείαν ἀπὸ ὑπερωκεάνειον χώραν, ὑπὸ βελγικὴν σημαίαν καὶ ὡς πρὸς τοὺς καρπούς, τὸ ἔλαιον τῶν ἐλαίων, τὸ ἀκχτέργαστον θῆιον, ὅσακις μόνον ἡ εἰσαγωγή γίνεται κατ' εὐθείαν ἐκ τινος παραγωγικῆς χώρας, ὑπὸ βελγικὴν σημαίαν.

β. Αἱ δὲ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 ὡς πρὸς τὸ ἄλας ἄλλ' ὡς πρὸς τὸ ἄλας ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων ὑποχρεοῦται.

γ. Νὰ ἐλαττώσῃ πάραυτα κατὰ τὰ δύο τρίτα τὸ ἐπιβαρύνον τέλος εἰσέτι τὸ κοινὸν ἄλας, τὸ εἰσγόμενον ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ὑπὸ βρετανικὴν σημαίαν,

δ. Ν' ἀφομοίωσῃ τὸ ὀρυκτὸν ἄλας (sel

de source), τὸ ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας εἰσγόμενον εἰς τὸ Βέλγιον, μὲ τὸ κοινὸν ἄλας ὡς πρὸς τὰ τελωνιακά δικαιώματα καὶ τὰ τοῦ φόρου τῶν ὠνίων (d' accise) καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀτέλειαν ἀπὸ τοῦ φόρου τούτου, ἐν περιπτώσει καὶ ἢ ἢ ἤθελεν εἶσθαι προσδιωρισμένον διὰ τὰ ἐργαστάσια, ἢ ἐν περιπτώσει διαμετακομίσεώς του. Διὰ τὴν ἀπολαύην τοῦ πλεονεκτήματος τούτου τὸ ὀρυκτὸν ἄλας, ἀπαιτεῖται νὰ συνοδεύηται μὲ πιστοποιητικὸν ἐκδομένον ὑπὸ προξενικοῦ Πράκτορος τοῦ Βελγίου, καὶ βεβαίουν τὴν ἐξ ὀρυχείου τῆς Ἀγγλίας καταγωγὴν του.

γ. Νὰ καταργήσῃ τὴν ἀπαγόρευσιν τὴν ἐπιβαρύνουσαν τὴν διαμετακομίσειν διὰ τὰς βελγικὰς χώρας τοῦ ὑπὸ βελγικὴν ἢ βρετανικὴν σημαίαν εἰσαγομένου ἄλατος.

6. Τὰ ἐμπορεύματα τὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ χώραν ὑπερωκεάνειον, ὑπὸ βρετανικὴν σημαίαν, θέλουσι πληρῶναι τὰ αὐτὰ δικαιώματα, εἴτε ἐπεδιδάσθησαν ἐξ ὑπερωκεανείου διαμετακομιστικοῦ καταστήματος, ἢ ἐκ παραγωγικῆς ὑπερωκεανείας χώρας.

7. Ἐγγυᾶται εἰς βρετανικὰ πλοία ἡ ἐπιστροφή ὑπὸ τοῦ Βελγίου τοῦ εἰσπραττομένου τέλους ὑπὸ τὰς Κυβερνήσεως τῶν Κάτω Χωρῶν, δυνάμει τοῦ § 3, τοῦ ἀρθροῦ 4 τῆς Συνθήκης τῆς 19 Ἀπριλίου 1839.

8. Τὰ παντὸς εἶδους ἐμπορεύματα, ὧν ἡ εἰσαγωγή εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, τῶν ἀποικιῶν καὶ κατακτησέων του, εἶναι ἢ θέλει εἶσθαι νομίμως ἐπιτετραμμένη ἐπὶ βρετανικῶν πλοίων θέλουσιν ὡσαύτως εἰσάγεσθαι διὰ βελγικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ υποβάλλωνται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα τέλη, οἰονδήποτε ἐνομολογία καὶ ἂν φέρωσιν, εἰμὴ ὡς ἂν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα εἰσήγοντο δι' ἐγγυρίων πλοίων.

9. Περὶ παντὸς ἀναγομένου εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως ἢ προορισμοῦ, καὶ περὶ παντὸς ἀναγομένου

εἰς τὰς ἀμοιβὰς (primes) εὐκολίας καὶ ἐπιστροφὰς τελῶν (drawbacks), ἃς ἡ νομοθεσία τῶν δύο Κρατῶν ὥρισε καὶ θέλει ὀρίσει ἀκολουθῶς, τὰ ὕψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη διομολογοῦσιν ἀμοιβαίως ἴσχυ μετὰ τῶν ἐγγχωρίων δικαιοῦματα.

10. Πράγματα πάσης φύσεως ἐρχόμενα ἐκ τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἢ ἀποστελλόμενα εἰς αὐτὴν τὴν χώραν, καὶ διαβαίνοντα ἐκ τοῦ Βελγίου διὰ τῶν δημοσίων σιδηροδρόμων, θέλουσιν ἐξαίρεσθαι παντὸς διαμετακομιστικοῦ τέλους, καὶ αἵρεται ἡ ἀπαγόρευσις ἡ κωλύουσα εἰσέτι τὴν διαμετακομίσιν τινῶν ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἐξαίρεται μόνον τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος ἡ πυρίτις καὶ τὰ σιδηρικά, καὶ ἡ ἀποστολὴ πρὸς τὴν Γαλλίαν νημάτων καὶ ὑφασμάτων λινῶν καὶ γαιανθράκων.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ ἀποστέλλοντες θέλουσι συμμορφοῦσθαι ἐν γένει καὶ ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος, μὲ τὰ διατεταγμένα ἢ διαταχθισόμενα μέτρα ὑπὸ τῆς Βελγικῆς διοικήσεως πρὸς περιστολὴν τῆς περὶ τὰ ὄνεια λαθρεμπορίας.

Τὸ βελγικὸν ἐλπίδιον θέλει, ἐν τῷ ἡνωμένῳ Βασιλείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας, ἀπολαύει, ὡς πρὸς τὴν διαμετακομίσιν, τὰ δικαιοῦματα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

11. Πρῶτος συμφωνεῖται ὅτι τὰ προηγούμενα ἄρθρα δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὸ δι' ἀτμοπλοίας ἐμπόριον, ὅπερ ἐκάτερον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιφυλάττει εἰς αὐτό, καὶ θέλει κανονίσει κατὰ τοῦς ἰδίους νόμους, οὐδ' εἰς τὰς ἀτελείας ἢ τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα ἠδύναντο ἐν ταῖς χώραις τῶν ὕψηλων συμβαλλομένων Μερῶν νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν ἐγγχωρίον ἀλιεῖαν τὴν ἐξασκούμενην κατὰ τοῦ κανονισμοῦς ἐκατέρων τῶν Μερῶν. Ἀλλ' ἐξαίρεσις αὐτῆς τῆς περιπτώσεως, αἱ δύο σημαῖαι θέλουσιν ἀφομοιωθῆναι ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς εἶδους ἰχθύων.

12. Οὐδὲν τέλος χωρητικότητος, ἐλ-
λιμενισμοῦ, φόρου, ναυηγεσίας, ὑγειονο-
μείου, ἢ ἄλλα παρόμοια ἢ ἀντιστοιχοῦντα

τέλη, οἰοῦντῆποτε εἶδους καὶ ὀνόματος καὶ ἂν ᾖσιν, εἰσπραττόμενα ἢ μὴ πρὸς ὠφέλειαν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δήμεων, σωματείων, οἰωνδῆ-
ποτε καταστημάτων, δὲν θέλει ἐπιβάλλε-
σθαι, εἰς τοὺς λιμένας, ἐκατέρας τῶν ἐπι-
κρατειῶν ἐπὶ τῶν πλοίων τῆς ἐτέρας τῶν
προερχομένων ἐκ λιμένος ἢ χώρας οἵας-
δήποτε, ἐὰν δὲν ᾔθελον ὡσαύτως ἐπιβάλ-
λεσθαι, ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει, ἐπὶ τῶν
ἐγγχωρίων πλοίων.

13. Ἄπαντα τὰ πλοῖα, ἅτινα, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Βελγίου, θεωροῦνται ὡς βελγικὰ πλοῖα, καὶ ἅπαντα τὰ πλοῖα, ἅ-
τινα, κατὰ τοὺς νόμους τῆς Μεγάλης Βρε-
τανίας, θεωροῦνται ὡς βρετανικὰ πλοῖα, θέλουσιν ἀμοιβαίως ἀναγνωρίζεσθαι, ὡς πρὸς τὴν ἐναρμογὴν τῆς παρούσης συνθή-
κης, ὡς πλοῖα βελγικὰ καὶ βρετανικὰ.

14. Ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησιν τῶν πλοίων, τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν εἰς τοὺς λιμένας, δεξαμενὰς, ναυστάθμους, ὅρμους, νεώρια ἢ ποταμούς ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν, δὲν θέλει παραχωρεῖ-
σθαι οὐδὲν προνόμιον εἰς τὰ ἐγγχώρια πλοῖα μὴ παραχωρούμενον ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ τοῦ ἐτέρου. Ἡ Θέλησις τῶν συμβαλλομένων Μερῶν εἶναι ὅπως, ὑπ' αὐτὴν ἐπίσης τὴν ὁποῖον, τὰ πλοῖα τῶν ἀπολαύ-
ωσιν ἀμοιβαίως πλήρους ἀφομοιώσεως.

15. Τὰ πλοῖα ἐκατέρας τῶν ἐπικρα-
τειῶν δύνανται νὰ ἐκφορτώσωσιν ὅλον τὸ φορτίον τῶν εἰς τινὰ ἐκ τῶν λιμένων τῆς ἐτέρας, ἢ νὰ ἐκφορτώσωσι μέρος τοῦ φορτίου τῶν εἰς τινὰ λιμένα, καὶ νὰ ἀπέρχωνται μὲ τὸ ὑπόλοιπον εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ αὐτοῦ Κράτους, ὅπως ἂν ὁ πλοίαρχος, ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἄλλος τις, προσηκόντως ἐπιτετραμμένος ἐν τῷ λιμέ-
νι ἵνα ἐνεργήσῃ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, θεωρητῆ καλόν.

16. Ἐὰν συμπέσῃ νὰ ναυαγήσῃ πλοῖον πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν ἐκατέρας τῶν ἐ-
πικρατειῶν ἐπὶ τῶν ἁκτῶν τῆς ἐτέρας, τὰ πλοῖα αὐτά, τὰ λείψανα ἢ ναυαγιά-
των, τὰ ἐξαρτήματα καὶ πᾶσα ἡ συσκευ-
ασία τῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ ὅλα τὰ πρᾶγ-

ματα ἢ ἐμπορεύματα, ἅτινα ἤθελον διασωθῇ ἢ τὸ προϊόν τῆς πωλήσεώς των, θέλουσιν ἀποδιδεσθαι ἀκριβῶς εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ δικαιούχους των, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ των. Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει καθ' ἣν οὗτοι εἶναι ἀπόντες, τὰ μνησθέντα πράγματα ἐμπορεύματα ἢ τὸ προϊόν αὐτῶν, θέλουσι παραδίδεσθαι, μεθ' ὅλων τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὐρεθέντων ἐγγράφων, εἰς τὸν Βελγικὸν ἢ Βρετανικὸν Πρόξενον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου τὸ ναυάγιον ἐλαθε χώραν, καὶ δὲν θέλει ζητεῖσθαι, εἴτε παρὰ τοῦ Προξένου, εἴτε παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ δικαιούχων εἰμὴ τῇ πληρωμῇ τῶν καταβληθέντων ἐξόδων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ τέλος τῆς διατώσεως ὅπερ ὡταυτως ἤθελε πληρῶνεσθαι ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει ὑπὸ ἐγχωρίου πλοίου. Τὰ ἐμπορεύματα καὶ τὰ διασωθέντα ἐκ τοῦ ναυαγίου πράγματα δὲν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ νενομισμένα τέλη, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελον δηλωθῇ πρὸς κατανάλωσιν.

17. Ἐκάτερον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ Προξένους, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐμπορίου του, εἰς τὰ μέρη ἢ τὰς χώρας τοῦ ἑτέρου, καὶ οἱ Πρόξενοι, οἱ οὕτω διοριζόμενοι, θέλουσιν ἀπολαβεῖν, ἐν ταῖς χώραις, ἐκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν ὅλων τῶν ἀτελειῶν, πλεονεκτημάτων, καὶ προνομίων, ἅτινα εἶναι παρακεχωρημένα ἢ θέλουσιν παραχωρηθῇ ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις, εἰς τοὺς Πράκτορας τοῦ αὐτοῦ βασιμοῦ καὶ τάξεις τοὺς διορισμένους ἢ συνισταμένους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ μάλλον εὐνοουμένου ἔθνους.

Πρὶν ἢ Πρόξενός τις δύναται νὰ ἐνεργῇ ὡς τοιοῦτος, ἀπαιτεῖται νὰ ἐπικυρωθῇ καὶ νὰ γίνῃ δεκτός, κατὰ τοὺς ἐν χρήσει τύπους, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως παρ' ἣ ἀποστέλλεται, καὶ ἑκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θέλει ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐξαίρῃ ἐκ τῆς ἑδρας τῶν Προξένων ὅσα μέρη ἤθελε θεωρήσῃ καλὸν νὰ ἐξαίρῃ.

18. Οἱ ὑπήκοοι ἐκατέρας τῶν συμβαλ-

λομένων ἐπικρατειῶν, οἱ διαμένοντες ἐν ταῖς χώραις τῆς ἑτέρας, θέλουσιν εἰσθαι ἀμοιβαίως ἐλεύθεροι νὰ διεκδύκωσιν, ὡς οἱ ἐγχώριοι, αὐτοπροσώπως, τὰς ὑποθέσεις των, ἢ νὰ τὰς ἐμπιστεύωνται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν ἄλλων, οἷον μεσητῶν, ἐντολοδόχων, πρακτόρων ἢ διερμηνέων· δὲν δύνανται νὰ παραβιάζωνται μετὰ τὴν ἐκλογὴν των, οὐδὲ θέλουσιν υποχρεοῦσθαι νὰ πληρῶνωσι μίσθωμα ἢ ἀμοιβὴν εἰς ἐκείνους, οὓς δὲν ἤθελον ἐγκρίνει νὰ μεταχειρισθῶσιν. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς πωλητὰς καὶ ἀγοραστὰς νὰ συναλλάττωνται ἀπ' εὐθείας, καὶ νὰ ὀρίζωσι τὸ τίμημα ὅλων τῶν καρπῶν ἢ ἐμπορευμάτων τῶν εἰσαγομένων ἢ τῶν προωρισμένων εἰς ἐξαγωγὴν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συμμορφῶνται μετὰ τοὺς ἐγχωρίους κανονισμοὺς καὶ τοὺς νόμους τῶν τελωνείων.

19. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἰσχύει ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1852, καὶ, πέραν αὐτῆς τῆς προθεσμίας, μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφ' ἧς ἑκάτερον τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸ ἕτερον τὴν πρόθεσιν του νὰ τὴν καταργήσῃ. Ἐκάτερον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ πρὸς τὸ ἕτερον τοιαύτην ἀνακοίνωσιν, μετὰ παρέλευσιν τῶν δικληθῆντων ἐπτὰ ἐτῶν ἢ εἰς ἄλλην οἰκονδήποτε ἐποχὴν.

20. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Λονδίνῳ πρὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου 1852.

Πρὸς πίστωσιν τούτων, οἱ ἀμοιβαίως πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν, καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἰδιαιτέρας των σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ τὴν 27 Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκστοῦ πρώτου ἔτους.

Ἐθεωρήθη ὡς παράρτημα τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου προσθέτου Συμβάσεως, ὑπογραφείσης τὴν 24 Μαΐου (5 Ἰουνίου) 1856, ἐν Ἀθήναις.

Ἐγχαίρομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιροῦμεν τὴν εἰρημένην Σύμβασιν κατὰ

πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἄρθρα, ὑποσχομένοι δι' Ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτῇ, ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν, ὑπογράφαντες τὴν παροῦσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν Σφραγίδα.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηριῶν χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἑβδόμῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας εἰκοστῷ πέμπτῳ.

363. Ν. ΥΑ'. Περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ 1857.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰς χιλίους ἑβδόμηκοντα πέντε 1075 ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰς δέκα χιλιάδας πεντακοσίους ἑνενήκοντα τέσσαρας 1059½ ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

2. Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1857 εἰς χιλίους πεντακοσίους 1500 ἄνδρας.

Οἱ χίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, παρὰ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους.

3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἕως ἑνδεκά, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ 1851 νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ ἔτους 1857.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἀπριλ. 1857.

364. Ν. ΥΓ'. Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1857.

ΟΘΩΝ κλπ.

ΚΕΦ. Α'. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1857 εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (καφ' ἑνὶν).

ΚΕΦ. Β'. Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Α'. Δήλωσις.

2. Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελίσσια του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτοῦ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὑρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ μελισσοκόμου καὶ παραδίδεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύο πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως τὸ ἐν κρατεῖται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοκόμον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δημάρχου. Ἀπαιταῖται δ' ἕκαστον στέλεχος νὰ φέρῃ τὴν παρὰ δημάρχου τινὸς γενομένην βεβαίωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσκοντος. Ἐὰν ὁ μελισσοκόμος δὲν ἤξωρῃ νὰ γράψῃ, ἢ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ δημάρχου τινὸς, παρ' ᾧ ἤθελεν ἐμφανισθῇ ὁ μελισσοκόμος, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Ὁ δήμαρχος καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν κυψελῶν τῆς ἰδίας περιφερείας.

Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορὸν ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημειώσιν τῶν τυχόν μηδύλων ἢ ἑλλιπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων, ὡς μὴ δηλώσαντες τὰς κυψέλας τῶν ὀφείλουσι νὰ σημειώσωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς μελισσοκόμους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον

αὐτῶν ὄνομα.

3. Παρ' ἐκάστῳ δημαρχεῖω κρατεῖται βιβλίον ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψέλων, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις ἐνθα εὐρίσκονται.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν οἰκουμικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν μηδὲλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφέρειας ἐκάστου χωρίου, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν ταύτῃ κυψέλων ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγεῖλῃ τοὺς μηδὲλως ἢ ἐλλιπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰς κυψέλας τῶν μελισσοκόμων ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδόμενη εἰς τὸν καταμνηντὴν ἀμοιβῇ, τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα μὴ ἐξαιρουμένου τῆς πρωτεύουσας τῶν δήμων, δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τοῦ δεκαημέρου κυριακὴν.

Β'. Ἀπαριθμῆσις.

4. Ἐὰν μετ' ἀκριβοῦς ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι, ὅτι μελισσοκόμοι δὲν ἐδήλωσαν ὀλοτελῶς τὰς κυψέλας τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰς ἐλλιπῶς, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαριθμῆσις καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 7, 9 καὶ 10 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 νόμου. Εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν

ὅμως τῶν μελισσίων δὲν γίνεται χρῆσις ὀπλοφόρων. Αἱ ἀπαριθμῆσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας τῶν νήσων παρατείνονται καὶ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Γ'. Ποιναί.

5. Ὅστις τῶν μελισσοκόμων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ τὰ μελίσσια τοῦ ἐντός τῆς παρὰ τοῦ ἁρθροῦ 2 ὀριζομένης προθεσμίας ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλιπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτός τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμῆσεως καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν μελισσίων του, τὰ ὅποια ὑπέκρουεν.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὡσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων μελισσίων δὲν υπερβαίνει τὰς δραχ. 20, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὡσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ ποστίμου, ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηντὴν. Δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀμοιβὴν, οὔτε τὸ πρωτοπικὸν τῇ: ἀπαριθμῆσεως, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

6. Αἱ περὶ πειθαρχικῶν καὶ χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων ὡς καὶ περὶ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 5, 11, 13 καὶ 14 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 νόμου, ἐφαρμόζονται ἀπαράλλακτως καὶ ὡς πρὸς τὸν φόρον τῶν μελισσίων.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

7. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μὲν δηλώσεων τὴν α'. Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμῆσεως, ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τὸν ταμίαν οἱ χρηματικοὶ πίνακες. Τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμῆσεως καταλογίζονται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἁρθροῦ 16 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 νόμου.

ΚΕΦ. Δ'. Περὶ τοῦ προϊόντος τῶν λαωνικῶν μελισσίων.

8. Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς κηροῦ καὶ μέλιτος τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ

υθίου επιβάλλεται ἄμεσος φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα ἢ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 49—55 τοῦ περιεσφαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρτίας νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἀπριλίου 1857.

365. Α. Περὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 4. Σεπτεμβρίου ΤΝ'. νόμου καὶ τὸ ἀπὸ 6 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς περὶ ἱματισμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων Ἡμέτερον Διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἱπουργείων θέλει προκαταβάλλει τὸ ἀντίτιμον τῶν χορηγηθισομένων εἰς ἕκαστον τῶν κατατασσομένων ἀστυνομικῶν κλητῆρων εἰδὼν ἱματισμοῦ, συνισταμένων εἰς δύο στολὰς, δύο θερινὰς περισκελίδας, ἓνα μανδύκιν, καὶ ἓν σκιαδίον ἐκ τῆς χορηγηθείσης διὰ τοῦ ἁρθρου 2 κεφ. Γ'. τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1857 πιστώσεως.

2. Ἀπὸ τοῦ μισθοῦ ἑκάστου τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων θέλουσι κρατεῖσθαι κατὰ μῆνα δραχμαὶ ἑπτὰ καὶ ἡμίσεια, ἀριθ. 7, 50. Τὸ δὲ ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης ἀποτελεσθισόμενον ποσὸν θέλει εἰσάγεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, ὡς δημόσιον ἔσοδον πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ προκαταβληθέντος τιμήματος τῶν χορηγηθέντων εἰδὼν τοῦ ἱματισμοῦ, προϋπολογισθέντος κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς δραχμὰς τριακοσίας ἑξήκοντα, ἀριθ. 360. Ἐὰν δ' ἐκ τοῦ πρὸς χορηγίαν καὶ κατασκευὴν τῶν εἰδὼν πούτων τοῦ ἱματισμοῦ γενομένου συναγωνισμοῦ προκύψῃ ἐλάττωσις τοῦ προϋπολογισθέντος ὡς ἀνωτέρου τιμήματος αὐτῶν, ἡ γενησομένη κατὰ μῆνα κράτησις ἀπὸ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων πρὸς ἐξόφλησιν

αὐτοῦ θέλει ἐλαττωθῆναι συγχρόνως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

3. Ἐκ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἑκάστου τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων θέλουσι κρατεῖσθαι προσέτι δραχμαὶ δύο καὶ ἡμίσεια, ἀριθ. 2, 50, τὸ δὲ ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης ἀποτελεσθισόμενον ποσὸν θέλει ἀποδίδεσθαι παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ἐλαττωθῇ ἡ κρατηθισομένη κατὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ μισθοῦ ἑκάστου τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων μερὶς πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἱματισμοῦ, κατὰ τὸν § 6'. τοῦ προηγηθέντος ἁρθρου, θέλει αὐξάνεσθαι ἀναλόγως ἡ κρατούμενη μερὶς ὡς παρακαταθήκη.

4. Ἐν τῷ Ἱπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον ἴδιον, ἐν ᾧ θέλουσι σημειοῦσθαι κατὰ μερίδας ἡ τε χρέωσις ἑκάστου τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων καὶ αἱ πρὸς ἐξόφλησιν αὐτῆς καὶ πρὸς παρακαταθήκην πιστώσεις αὐτοῦ.

5. Ἐὰν ἀστυνομικὸς κλητὴρ ἀποβιώσῃ, ἡ ἀποβληθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τετραετοῦς ὑπηρεσίας του, καὶ ἐπομένως πρὸ τῆς ἐξόφλησεως τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προκαταβληθέντων πρὸς ἱματισμὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐὰν ἀστυνομικὸς κλητὴρ παραλαβὼν τὸν ἱματισμὸν καὶ ὅπλισμόν του καταλίπῃ αὐτογενωμένως τὴν θέσιν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἡ ἀπολέσῃ εἶδη τινα τοῦ ὅπλισμοῦ αὐτοῦ, τότε τὸ ἡ τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀντίτιμον τῆς ἀξίας τῶν πολειφθέντων εἰδὼν, τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ὅπλισμοῦ αὐτοῦ διατίθεται πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἐκ τῆς προκαταβολῆς πρὸς τὸ δημόσιον χρέους του, καὶ ἀπότισιν τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ὅπλισμοῦ ἡ τῆς ράβδου αὐτοῦ. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ καὶ μέχρις ἐξόφλησεως τοῦ ποσοῦ τοῦτου δύναται νὰ διατεθῇ καὶ τὸ ἐν τῷ ταμείῳ κρατούμενον ὡς παρακαταθήκη ποσὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ του. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τοῦτο μείνῃ ὑπόλοιπον, τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείων θέλει πέμπει σημειώσιν τοῦ ὑπολοίπου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα φροντίξῃ περὶ τῆς ἐκ τῆς πε-

περιουσίας τοῦ κλητῆρος ἀποζημιώσεως τοῦ δημοσίου.

6. Εἰς ἕκαστον τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων δίδοται ὡσαύτως ἐν τουφέκιον, ἐν ἐπιστόλιον καὶ ἐν ξίφος, τὰ ὅποια θέλουσιν εἶσθαι κατατεθειμένα ἐν τοῖς ἀστυνομικοῖς καταστήμασιν ἵνα γίνηται χρῆσις αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1852 Β. Διατάγματος.

Τὰ εἶδη ταῦτα τοῦ ὅπλισμοῦ οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἀφυπηρετοῦντες ὀφείλουσι νὰ ἀποδίδωσιν αὐθις εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

Ἀθῆναι, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1856.

366 Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Πτελεατῶν ἀπὸ Πτελεοῦ εἰς Σούρπην.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων Νόμου καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Πτελεατῶν καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Φθιώτιδος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Πτελεατῶν μετατίθεται ἀπὸ τοῦ Πτελεοῦ εἰς Σούρπην.

Ἀθῆναι, τῇ 22 Ἀπριλίου 1857.

367. Ἑσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ κατὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1856 ἐκδοθὲν Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ κανονισμοῦ τῶν ἱερατικῶν σχολείων, καὶ ἰδίως τὰ ἄρθρ. 5, 6 καὶ 27 αὐτοῦ, πρὸς ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ Διατάγματι διατασσόμενων μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὀρίζομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΒΦ. Α'. Περὶ διατάξεως τῆς ἐν τοῖς ἱερατικοῖς σχολείοις διδασκαλίας.

1. Ἐκαστον ἱερατικὸν σχολεῖον ἐκ τεσσάρων πρὸς τὸ παρὸν σύγκαιται τάξεων, καὶ ἐνιαύσιος ἐν ἑκάστη αὐτῶν ἡ τῶν μαθημάτων περίοδος ὀρίζεται.

2. Αἱ τάξεις αὗται διδάσκονται τὰ ἐν τῷ μνησθέντι Διατάγματι ὀρισμένα μαθήματα κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν.

Ἡ πρώτη τάξις, ἥτοι κατωτάτη, διδάσκεται.

Α'. Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 13, ἥτοι γραμματικὴν, τὸ τυπικὸν αὐτῆς μέρος μετὰ τῶν κυριωτέρων κανόνων καὶ μετὰ γραπτῶν εἰς αὐτὸ ἀσκήσεων, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4. — Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ μάλιστα τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς Αἰλιανοῦ ποικίλης ἱστορίας, ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἐκ τῶν γνωμικῶν κατ' ἐκλογὴν ἐξ αὐτῶν ἠθικῶν γνωμῶν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9. Ἡ ἐξήγησις δὲ ἀρχομένη τὸ πρῶτον ἐξ ἀπλῶν προτάσεων καὶ περιόδων προβαίνει εἰς συνθετώτερον βαθμὴν λόγον, καθ' ὅσον οἱ μαθηταὶ προχωροῦσι, καὶ ἐπὶ τέλος γίνεται εἰς ἀκέραια κεφάλαια, βιβλία ἢ λόγους, ἀλλ' εὐλήπτους καὶ κατάλληλους διὰ παιδας ὕλην περιέχοντας.

Β'. Σύντομον ἱερὰν ἱστορίαν διαρκοῦσαν καθ' ὅλην τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν, δεικνυομένων συγχρόνως ἐν πίνακι τῶν ἐν αὐτῇ μνημονευομένων τόπων τὴν δὲ θερινὴν ἐξαμηνίαν, σύντομον ἱερὰν κατήχησιν, ἑκατέραν ὥρας καθ' ἑβδομάδα 6.

Γ'. Πολιτικὴν γεωγραφίαν, τὴν τῆς Ἑλλάδος, δὲ λεπτομερέστερον, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Δ'. Ἐκ τῆς ἀριθμητικῆς τὰς τέσσαρας πράξεις τῶν ἀπλῶν καὶ μικτῶν ἀριθμῶν καὶ τὰ κοινὰ κλάσματα ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ε'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ἡ δὲ δευτέρα τάξις διδάσκεται.

Α'. Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 13, οὕτω τοὺς λοιποὺς τῆς γραμμῆς κανόνας μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀνωμαλιῶν, καὶ τὸ περὶ παραγωγῆς καὶ συνθέσεως λέξεων, μετὰ γραπτῶν ὡσαύτως ἀσκήσεων εἰς τὰ μέρη ταῦτα τῆς γραμματικῆς, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.

Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλη-

αίας, Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου, ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως τοῦ Ξενοφώντος, ἐκ τῶν γεωγραφικῶν τοῦ Στράβωνος καὶ ἐκ τοῦ Διοδώρου, κατὰ πρόσηρον ἐξ αὐτῶν ἐκλογὴν κεφαλαίων, βιβλίων ἢ λόγων, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9.

Β'. Ἰε. ἀν. ἤτοι τῶν ἁγίων τόπων, γεωγραφίαν ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Γ. Καθολικὴν ἱστορίαν, πραγματευμένην περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐθνῶν συνοπτικώτερον, περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐκτενέστερον, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.

Δ'. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀριθμητικῆς ἕως τέλους καὶ κατόπιν προβλήματα πρὸς ἐπανάληψιν καὶ ἐφαρμογῶν ἀριθμητικῶν καὶ νωνάπ' ἀρχῆς, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ε'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ἡ δὲ τρίτη τάξις διδάσκεται:

Α'. Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 13. οὕτω στοιχειώδεις συντακτικὸν μετὰ συντόμου θεματογραφίας, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν συντακτικῶν κανόνων, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.

Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, ἐκ τοῦ Ξενοφώντος, ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους καὶ τοῦ Ἐπικτήτου, ἐκλεγμένων ἐξ αὐτῶν λόγων, βιβλίων καὶ κεφαλαίων ἀρμολογῶν εἰς τὰς δυνάμεις καὶ τὴν κλῆσιν τῶν μαθητῶν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9.

Β'. Διεξοδικὴν ἱεράν ἱστορίαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Γ'. Διεξοδικὴν ἱεράν κατήχησιν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Δ'. Τὰς ἀναγκαιοτέρας γνώσεις ἐκ τῆς μαθηματικῆς καὶ φυσικῆς γεωγραφίας, ὥραν καθ' ἑβδομάδα 1.

Ε'. Στοιχειώδεις τὰς ἀναγκαιοτέρας ὡσαύτως τῆς φυσικῆς γνώσεις, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ζ'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ἡ δὲ τετάρτη τάξις, οὐσα καὶ ἡ ἀνωτέρα πρὸς τὸ παρὸν, διδάσκεται.

Α'. Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ

Γρηγορίου, ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους, ἐκ τῶν παραλλήλων τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἐκ τοῦ Ἡροδότου, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9.

Β'. Πλήρη ἀλλ' εὐσύντονον ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ἐν ᾗ, λαμβάνων ὁ διάσκαλος ἀφορμὴν ἐκ τῶν διαφορῶν αἱρέσεων, θέλει ἐκθέτει συντόμως, ἀλλὰ σαφῶς, τὰ ἱερά ἐκεῖνα τῆς ἐκκλησίας δόγματα, πρὸς ἃ αἱ ἱστορούμεναι αἱρέσεις ἀντιβαίνουσιν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 6.

Γ'. Ἑρμηνείαν τῶν θείων Γραφῶν μετὰ σύντομοι εἰς αὐτὰς εἰσαγωγῶν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Δ'. Κατὰ Χριστὸν ἠθικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ε'. Τελετουργικὴν ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ζ'. Στοιχειώδη γεωπονίαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ζ'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

3. Ὅταν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁριστικῶς κριθῇ ἀνγκαία ἡ εἰσαγωγή καὶ ἀνωτέρων ἐπὶ μαθημάτων ἐν τοῖς ἱερατικοῖς σχολείοις, καὶ ἡ προσηύκτη ἐπομένως ἐν αὐτοῖς πέμπτῃς τάξεως, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ 5 ἄρθρ. τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος Βασιλικοῦ διατάγματος, τότε διαταχθήσονται τῆς τάξεως ταύτης τὰ μαθήματα καὶ αἱ πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν ὥραι.

4. Καθ' ὅλας τὰς τάξεις ἢ τῶν ἱερῶν μαθημάτων διδασκαλία δὲν πρέπει νὰ προτιθῇται ἀπλῶς τὴν ἀνάπτυξιν πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν θείων ἀληθειῶν, ἀλλὰ συνάμα τὸ βαθέως ἐγκολάπτειν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν τὴν εὐσεβίαν καὶ τὰς ἄλλας χριστιανικὰς ἀρετὰς· διότι ἐκ θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοιαύτης προσδοκᾶται ἡ μόρφωσις αἰῶν τῆς ἐκκλησίας λειτουργῶν καὶ ἠθικῶν τοῦ λαοῦ διδασκάλων.

Ἡ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης διδασκαλία γίνεται μετὰ παραλληλισμοῦ πάντοτε πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς, τὸ μὲν ἵνα εὐκολώτερον τὰ ἐκείνης κατανοῶντας, τὸ δὲ ἵνα πλουτίζηται καὶ ἐπὶ τὸ τελειότερον βαθμὴν διαπλάσσηται ἡ ἡμετέρα· οἱ δὲ ἐν

ἐκάστη τάξει ὀρίζονται πρὸς ἐρμηνεῖν συγγραφεῖς, οἷτε θύραθεν καὶ ἐκκλησιαστικοί, ἐναλλάσσονται κατ' ἔτος.

Ἐκ δὲ τῶν μαθημάτων τὰ τε διηγηματικά, καὶ ὅσα ἄλλα ἀπὸ μνήμης λέγονται, δὲν πρέπει ν' ἀποθηζίζονται παρὰ τῶν μαθητῶν κατὰ λέξιν, εἰς τὰς ἀνωτέρας μάλιστα τάξεις, ἀλλ' οἱ διδάσκοντες, ἐξετάζοντες εἰς αὐτὰ τοὺς μαθητὰς, ὀφείλουσι νὰ συνεθίζωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ἀποκρίνεσθαι κατ' ἔννοιαν διὰ φράσεων ἰδίων· διότι οὕτω πραγματικῶς βεβαιούται ἂν τὸ διδασχθὲν μάθημα ἐνενοήθη ὑπ' αὐτῶν, ἢ οὐ· γυμνάζεται δὲ ὁ νοῦς καὶ ἀποκτᾶται κατὰ μικρὸν ἢ τόσον ἀναγκασία ἕξις τῆς ἐλευθέρως τῶν ἰδεῶν ἐκθεσεως.

Προσέτι, ἐπειδὴ ἡ ὀρθή, καθαρὰ καὶ ἐλευθέρως ἀνάγνωσις καὶ ἀπαγγελία εἶναι εἰς ἱερεῖς ἀπαραίτητος, οἱ διδάσκοντες ὀφείλουσι πολλὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως οἱ μαθηταὶ ἀποκτήσωσι βαθμυδὸν τοιαύτης ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας ἕξιν. Ὅθεν ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τοῦτο κατὰ τε τὰ καθημερινὰ μαθήματα, καὶ ὅποτε ἄλλοτε οἱ μαθηταὶ ἀναγινώσκωσιν ἢ ἀπαγγέλλωσιν.

5. Καθ' ὥρας ὑπὸ τοῦ σχολάρχου ὀριζομένης αἱ μὲν τρεῖς κατώτεραι τάξεις γυμνάζονται δις τῆς ἐβδομάδος εἰς τὴν καλλιγραφίαν, ἡ δὲ ἀνωτέρα εἰς τὸ συνθέτειν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ συντάττουσα διηγήματα, ἐπιστολάς ἢ λογιδρία, ὧν τὸ θέμα, ἐκκλησιαστικὴν ἢ ἡθικὴν πάντοτε ὑπόθεσιν ἔχον, δίδεται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου. Ταῦτα δὲ τὰ γυμνάσματα, καλῶς ἐξετασθέντα καὶ διορθωθέντα, ἀναγινώσκονται ἢ ἀπαγγέλλονται ἐνώπιον τῶν διδασκάλων ἐν τῇ τοῦ σχολείου αἰθούσῃ ἐν κατὰ Κυριακὴν ἢ ἄλλην τινα ἑορτήν, μετὰ τὴν λειτουργίαν, ὑπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτὸ ὀριζομένου διὰ κλήρου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἢ ἀπαγγελίαν τοῦ γυμνάσματος, οἱ συνταζιῶται τοῦ κάμνουσιν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις πρὸς ἃς ὁ μαθητὴς ἀποκρίνεται, σπουδάζων νὰ λύσῃ τὰς ἐνοστάσεις. Ἡ περὶ τοῦτου συζήτησις γίνεται μετὰ πάσης τῆς εὐαχρη-

μοσύνης, οἱ δὲ διδάσκαλοι ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τέλους τίς ὁ τὸ δίκαιον ἔχων.

6. Πάντων ἐν γένει τῶν μαθημάτων ἡ διδασκαλία γίνεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρινόμενα εἰδικῶς διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα διδακτικὰ βιβλία.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ τῆς ἐν τοῖς ἱερατικοῖς σχολείοις τάξεως, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν μαθητῶν.

7. Οἱ μαθηταὶ ἐγείρονται τῆς κλίνης εὐτάκτως διὰ κωδωνοκρουσίας, ἀπὸ μὲν τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου τὴν πέμπτην πρωϊνὴν ὥραν, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν· ὀφείλουσι δὲ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας νὰ πλυθῶσι, χτενισθῶσι καὶ ἐνδυθῶσιν ἑτοιμοὶ δὲ γενόμενοι ἀπέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ σχολείου, ἅμα σημανῆ, ἵνα παρασταθῶσιν εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ὁρθρου, δίδεται αὐτοῖς τὸ ἀκράτισμα, καὶ μετὰ τοῦτο εἰσερχόμενοι εἰς τὰ σπουδαστήρια ἄρχονται τῆς μελέτης τῶν μαθημάτων, καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος.

8. Αἱ παραδόσεις γίνονται ἀπὸ τῆς ὀγδόης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης, καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης. Ὀφείλει δὲ ἕκαστος τῶν διδασκάλων νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἑδραν τοῦ ἀκριβοῦς τὴν ὥρισμένην πρὸς παραδόσιν ὥραν, ἢ κωλυόμενος ὑπὸ νόσου ἢ ἄλλης τινὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης νὰ γνωστοποιῇ τοῦτο ἐγκρίως τῷ σχολάρχῃ.

9. Μικρὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραδόσεως ἕκαστος μαθητὴς εἰσερχεται εἰς τὸ ἀκροατήριον τῆς οἰκείας τάξεως, εὐτρεπισμένος, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία καὶ τὴν γραφικὴν ὕλην, καὶ καταλαμβάνων τὴν θέσιν τοῦ περιμένει ἡσυχος καὶ εὐτακτος τὸν διδάσκαλον, πρὸς ὃν εἰσερχόμενος καὶ ἀναχωροῦντα ἀπονέμονται τὸ ὀφειλόμενον πῆμα, ὑπανιστάμενοι. Εἰς οὐδένα συγχωρεῖται νὰ λείψῃ ἐκ τῆς παραδόσεως, εἰ μὴ τυχὸν δι' ἀσθέν-

νειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν προϊστάμενον, οὔτε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀκροατηρίου πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μαθήματος, εἰ μὴ τυχὸν διὰ φυσικὴν ἀνάγκην.

10. Κατὰ τὴν γινομένην διακοπὴν τῶν παραδόσεων, περὶ ἧς τὸ 8 ἄρθρ. ὁρίζει, οἱ μαθηταὶ ἀριστῶσιν ἡσύχως καὶ εὐτάκτως εἰς τὸν ὠρισμένον δι' ἑκάστην τὸπον καθήμενοι, καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν κατὰ σειρὰν, ὑπὸ τοῦ σχολάρχου διατάσσόμενος, ἀναγινώσκει ἐν καιρῷ τοῦ ἀρίστου εἰς ἐμπήκοον πάντων μέρος ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἢ βίον ἀγίου, ἢ ἄλλο τι ὠφέλιμον. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ καταστήματος, ἢ ἐξέρχονται εἰς περίπατον κατὰ τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν, ἐδηγούμενοι πάντοτε ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων.

11. Τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ψάλλεται ὁ ἑσπερινός, καὶ μετὰ τοῦτον οἱ μαθηταὶ ἀπέρχονται κατὰ τὴν θερινὴν ἐξαμηνίαν εἰς περίπατον ἐκτὸς τῆς πόλεως, συνοδευόμενοι πάντοτε ὡσαύτως ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων.

12. Ὁ δεῖπνος γίνεται κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν περὶ τὴν ἕκτην ἑσπερινὴν ὥραν, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν περὶ τὴν ὀγδόην καὶ μετ' αὐτὸν ἡ τοῦ ἀποδείπνου προσευχή. Κατακλίνονται δὲ οἱ μαθηταὶ τὴν μὲν πρῶτην ἐξαμηνίαν περὶ τὴν δεκάτην νυκτερινὴν ὥραν, τὴν δὲ δευτέραν περὶ τὴν ἑννάτην. Πρὸ τῆς τραπεζῆς καὶ μετὰ τὴν τράπεζαν γίνονται ἐκάστοτε ἐπ' αὐτῇ ἡ συνήθης εὐχή καὶ εὐχαριστία.

13. Καθ' ἑκάστην πρωίαν ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ σχολείου ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ ἡ πρώτη ὥρα, παρόντων πάντων τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων. τὴν δὲ μεγάλην τεσσαρακοστήν ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι μετὰ τοῦ ἑσπερινοῦ περὶ τὴν δωδεκάτην ὥραν, μετὰ τὴν παῦσιν τῶν παραδόσεων καὶ πρὸ τοῦ ἀρίστου. Κατὰ πᾶσαν δὲ κυριακὴν καὶ ἑορτὴν τελεῖται μετὰ τὸν ὁρθρον ἡ

θεία λειτουργία, τὸν μὲν χειμῶνα περὶ τὴν ὀγδόην, τὸ δὲ θέρος περὶ τὴν ἐβδόμην ὥραν, καὶ παρίστανται εἰς αὐτὴν πάντες.

14. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἀναγινώσκειται ἐκ τῶν κυριακοδρομίων ἡ ἐρμηνεία τῆς τοῦ εὐαγγελίου, ἢ τῆς τοῦ ἀποστόλου τῆς ἡμέρας περικαπῆς, ὅταν δὲν γίνεται ἄλλη τις διδαχὴ παρὰ τοῦ σχολάρχου ἢ παρὰ τινος ἄλλου τῶν ἱερωμένων διδασκάλων, ὑπόθεσιν συνθηθέστερον ἔχουσα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματος, εἰς ὃ οἱ μαθηταὶ προπαρασκευάζονται, καὶ τὰς χριστιανικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρετάς, οἷον τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, τὴν δικαιοσύνην, τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, τὴν σωφροσύνην, τὴν φιλανθρωπίαν κτλ.

15. Οἱ τῶν ἀνωτέρω τάξεων μαθηταὶ παραγγέλλονται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου κατὰ σειρὰν εἰς ἑκάστος, νὰ διακονῶσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ ἀναγινώσκωσι τὰς προσευχάς· ὃ δὲ πρὸς τοῦτο ὀρισθεὶς, ἀναδεχόμενος τὴν διακονίαν, ὀφείλει μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως νὰ ἀπαγγέλλῃ τὰ ἀναγινωσκόμενα· τὸ δὲ ἐπὶ τροχάδην καὶ ἀλεινοῦτως ἀναγινώσκειν ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις ἀπαγορεύεται, ὡς ἀνάρμοστον εἰς τὴν ὀφειλομένην τῷ Ὑψίστῳ εὐλάβειαν.

16. Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωΐνης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας, οἱ μαθηταὶ τῆς μὲν ἀνωτέρας τάξεως μελετῶσιν ἐκ τῶν ἀγίων Γραφῶν μέρη, ὀριζόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τῶν δὲ κατωτέρων τάξεων εἰς ἄλλα ἱερὰ, ἢ ἀπλῶς ἠθικὰ ἀναγνώσματα ἐνασχολοῦνται, ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διδασκάλων αὐτοῖς ὀριζόμενα ὡσαύτως. Τὰ ἀπαντῶμενα ἐν τῇ μελέτῃ σημειοῦσιν, ὡς καὶ τὰς ἀπορίας αὐτῶν, ὧν τὴν λύσιν ζητοῦσιν ἔπειτα ἐν εὐκαιρίᾳ παρὰ τοῦ ἀνέκοντος διδασκάλου.

17. Τετράκις τοῦ ἑνιαυτοῦ, δηλονότι ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, τοῦ Πάσχα, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

καὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐξομολογούνται πάντες καὶ μεταλαμβάνουσι τῶν ἀρχάντων μυστηρίων μετὰ εὐδου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης.

48. Εὖν ἐν τῷ σχολείῳ δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκκλησία, οἱ μαθηταὶ ἐκκλησιάζονται κατὰ τὰς κυριακάς καὶ τὰς ἄλλας ἑορτάς, καθ' ἃς δὲν γίνεται διδασκαλία, εἰς ἐκκλησίαν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ σχολάρχου, συνοδευόμενοι εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἐνὸς τῶν διδασκόντων· τὴν δὲ καθημερινὴν προσευχὴν ἐπιτελοῦσιν εἰς δωμάτιον τοῦ καταστήματος, ἀποκλειστικῶς εἰς εὐκτήριον οἶκον ἀφιερούμενον.

49. Δεπτομερεστέρᾳ διαγραφῇ τῶν περὶ τῶν τῶ παρὸν κεφάλαιον ὀρίεσθαι ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, συγκαταθέσει καὶ τῆς ἐφορευτικῆς τοῦ σχολείου ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ πίνακος εἰς γνῶσιν τῶν μαθητῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Περὶ δικίτης καὶ ἑραπείας τῶν μαθητῶν, καὶ περὶ ἱματίων καὶ ἄλλων αὐτοῖς χρησίμων ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν.

20. Ἡ τροφὴ τῶν μαθητῶν λιτὴ καθάρᾳ καὶ ὑγιεινῇ οὕσα παρέχεται ἀρθρονος, ἀλλ' ἄνευ γρήψεως καὶ οἴνου. Ἡ ἐξωθεν δὲ εἰσκομιδὴ γλυκύσματων ἢ ἄλλων τοιούτων τρυφῆς ἐδασμάτων ἀπαγορεύεται.

21. Ὁ σιτισμὸς γίνεται ὥς ἐξῆς·

α) καθ' ἑκάστην μὲν μετὰ τὴν ἐωθινὴν προσευχὴν, τὰς δὲ ἑορτάς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, δίδεται εἰς ἕκαστον μαθητὴν τεμάχιον ἄρτου μετὰ θερμοῦ τινος ποτοῦ, οἷον καφὲ καὶ κλπ. ἢ μετὰ ἀπιδυστάτου προσφαγίου κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.

β) Κατὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, δίδεται τὸ ἄριστον.

γ) Καὶ τὸ ἑσπέρας δίδεται ὁ δειπνος, κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ἐσθμηνίαν τὴν ἑκτὴν ὥραν, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν τὴν ὀγδόην.

Μετὰ τῶν μαθητῶν συνεσθίει καὶ ὁ σχολάρχης προκαθήμενος τῆς τραπέζης.

22. Πᾶσι αἱ κατὰ τὸ τυπικὸν νηστεία τηροῦνται παρὰ πάντων τῶν ἐν τοῖς σχολείοις διαιωμένων ἀπαράδρατος.

23. Ὁ ἀσθενήτης μαθητὴς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήτῃ τοῦτο ἄνευ ἀναβολῆς διὰ τοῦ ἐπιστάτου εἰς τὸν σχολάρχην, ὅστις ἐπιτρέπει τὴν μεταφορὰν τοῦ πάσχοντος εἰς τὸ ὀρισμένον διὰ θεραπευτήριον δωμάτιον τοῦ καταστήματος, καὶ μετὰ τοῦτο καλεῖται ἀμέσως εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ὁ τοῦ σχολείου ἱατρός. Ὁ δ' ἐπιστάτης φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ διατασσομένων, καὶ εἰς τῶν ὑπηρετῶν, διηλεκτῶς παρ' αὐτῷ παριστάμενος, ὑπηρετεῖ εἰς τὰς χρεῖας αὐτοῦ.

24. Εὖν ἡ νόσος χρονικὴ οὕσα ἢ ἄλλως δυσίατος ἀπαιτῇ μακροχρόνιον θεραπείαν, ὁ νοσῶν στέλλεται εἰς τοὺς οἰκείους αὐτοῦ.

25. Τὸν ἐν τῷ μνησθέντι ἀνωτέρῳ Βασιλικῷ Διατάγματι ὀριζόμενον λιτὸν ἱματισμὸν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἕκαστος μαθητὴς διπλοῦν, ἢ ὑφασμάτων εἰ δυνατόν ἐγγωρίων, κατώτερον μὲν διὰ τὰς ἐρασίμους ἡμέρας, τιμιώτερον δὲ ὅπως οὖν διὰ τὰς ἑορτάς ἤτοι γιῶνα ποδὴρην μαῦρον ἐκ βαμβάκος ἢ ἐξ ἐρίου ζώνην κυανὴν βαθεῖαν· περιπόδια μαῦρα καὶ ἐπενδύτην τοῦ αὐτοῦ χρώματος ἐξ ἐρίου καὶ ἔτι, διπλοῦν μέλανα σκούφον. Πάντα δὲ ταῦτα εὐπρεπῶς ἐσχηματισμένα, κατὰ τὸν τύπον τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἐν τοῖς εὐαγγέσι μοναστηρίοις κοινοδικῶν ζώντων.

26. Εἰσερχόμενος δὲ ὁ μαθητὴς εἰς τὸ σχολεῖον ὀφείλει προσέτι νὰ φέρῃ μετ' ἑαυτοῦ τὰ ἐξῆς· α. Ἡλινὴν μετὰ τῶν πρὸς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους ἀναγκαίων ἤτοι σιδηρὰ ὑπόβαθρα καὶ σανίδια, στρώμα, ἐφάπλωμα διὰ τὸν χειμῶνα, τέσσαρα σινδόνα, προσκεφάλαιον μετὰ δύο ὀφιδίων, τέσσαρα προσόψια καὶ λαφρὸν σιέπασμα διὰ τὸ καλοκαίριον κλπ.

β) Διὰ τὴν τράπεζαν, τέσσαρα χειρὸμακτρα, ἐν ζευγὸς μαχαιροπειρούων καὶ κοχλιῶν.

γ) Πρὸς ἐνδυμασίαν, τέσσαρα ὑποκά-

μισα, τέσσαρα ἐσώθρακα, ἕξ ζεύγη περι-
ποδίων, τέσσαρα ἐσωκάρδια (καμίζοιλας),
δύο νυκτικούς σκούφους, τέσσαρα βινόμικ-
τρα, δύο κτένια ἀραιὸν καὶ πυκνόν, καὶ
δύο ζεύγη ἐμβάδιων.

Ἐκάστου μαθητοῦ τὰ ἐνδύματα καὶ
λοιπὰ αὐτοῦ ἐπιπλά καὶ σκευὴ πρέπει νὰ
φέρωσι τὰ ἀρκτικά τοῦ ὀνόματος καὶ ἐ-
πωνύμου αὐτοῦ στοιχεῖα, πρὸς διάκρισιν.
Ἀναχωρῶν δὲ τοῦ σχολείου ὁ μαθητὴς,
εἴτε ὡς τελειώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, εἴ-
τε ὡς στελλόμενος εἰς τοὺς οἰκείους διὰ
χρονίαν ἢ δυσίατον ἀσθένειαν, εἴτε ὡς ἀ-
ποπεμπόμενος, παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ
πᾶν ὅ,τι αὐτῷ ἀνήκει.

27. Καθ' ἑκάστην δευτέραν τῆς ἐβδο-
μάδος, ἐν τῇ μεσημβρινῇ τῇ ἀνάσεως ὥ-
ρᾳ, ἐτοιμάζοντες οἱ μαθηταὶ τὰ πρὸς
πλῆσιν ἱμάτια αὐτῶν παραδίδουσιν αὐτά,
ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάτου, εἰς τὴν πλυντήριαν,
ἡρημιγμένα κατ' εἶδος καὶ ἐν καταστάτῳ
καταγεγραμμένα. Ταῦτα δὲ καλῶς πλυ-
μένα καὶ διωρθωμένα ἐπιστρέφει αὐτῇ εἰς
τὸν ἐπιστάτην τὸ σάββατον τῆς αὐτῆς
ἐβδομάδος.

28. Ἡ φροντίς περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκ-
τελέσεως τῶν περιεχομένων ἀπὸ τοῦ 24
ἄρθρου μέχρι τοῦ 26 ἀνατίθεται εἰς τὸν
ἐπιστάτην ὑπ' ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν καθόλου
καὶ πρὸς ἀλλήλους.

29. Ἐπειδὴ σκοπὸς τῶν ἱερατικῶν
σχολείων εἶναι ἡ παιδείσις καὶ κατάρτι-
σμός αὐτῶν τῇ ἐκκλησίᾳ λειτουργῶν καὶ
ἡθικῶν τοῦ λαοῦ διδασκάλων, οἵτινες μέλ-
λουσιν ἐπὶ πάσης τῆς ζωῆς αὐτῶν περι-
στάσεως νὰ διδάσκωσιν ἐκεῖνον διὰ τοῦ
λόγου καὶ τοῦ ἰδίου παραδείγματος τὴν
εὐσέβειαν, τὴν εἰς τοὺς ἡγουμένους εὐπεί-
θειαν καὶ πᾶσαι τὰς χριστιανικὰς καὶ
κοινωνικὰς ἀρετάς, ἐπεὶ ἐκ τούτου ὅτι
ὡς πρῶτιστον καὶ γενν ὥτατον καθῆκον
ἀναγκαιῶς ἀνήκει εἰς πάντα μαθητὴν ἱε-
ρατικοῦ σχολείου τὸ σπουδάζειν ὁλοψύ-
χως ν' ἀποκτήσῃ καὶ ἀσκή τὰς ἀρετάς
ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας κεκλημένος εἶναι νὰ

ἐνσπείρῃ καὶ καλλιεργῇ ἐν ταῖς καρδίαις
τῶν ἄλλων. Ὅθεν παρὰ παντός ἐν ἱερατι-
κῷ σχολείῳ μαθητοῦ ἀπαιτεῖται, καὶ πρὸ
παντός ἄλλου, ἀληθὴς πρὸς τὰ θεῖα καὶ
ἀνυπόκριτος εὐσέβεια, ῥυθμιζουσα ἐσωτε-
ρικῶς τὴν διάνοιαν καὶ ἐξωτερικῶς κανο-
νίζουσα πᾶσαν αὐτοῦ τὴν διαγωγὴν, τα-
πεινοπροσόνην, εὐπειθειαν εἰς τοὺς ἀνωτέ-
ρους, ἐπιμέλειαν περὶ τὰ μαθήματα καὶ
τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αὐτοῖς ἐπιβαλλομένων,
εἰλικρίνεια, ὀλιγάρκεια καὶ εἰρήνη καὶ ἀ-
γάπη πρὸς πάντας. Οὕτως ἐκ νεότητος ἐ-
θιζόμενοι θέλουσι καταστήσῃ εἰς αὐτοὺς
εὐκολον, ἄμα δὲ καὶ εὐάρεστον, τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς ζωῆς αὐ-
τῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματος, εἰς ὃ
παρσκευάζονται.

30. Ἄμα δοθῇ τὸ σημεῖον τῆς ἐξεγρέ-
σεως, ὁφείλει ἕκαστος νὰ ἐγερθῇ τῆς κλί-
νης καὶ διευθετήσας αὐτὴν μόνος, πλυθεὶς,
κτενισθεὶς ἐνδυσθεὶς, καὶ ἐν γένει προση-
κόντως εὐτρεπισθεὶς ν' ἀναλάβῃ οὕτω πα-
ρσκευασμένος τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα.

31. Εἰς τὴν προσευχὴν, εἰς τὴν κατ'
ἰδίαν ἐν τοῖς σπουδαστηρίοις μελέτην καὶ
εἰς τὰς παραδόσεις ὁφείλει ἕκαστος τῶν
μαθητῶν, τακτικῶς καὶ ἐγκρίτως φοιτῶν,
νὰ μένῃ ἄχοι τέλους. Ὁδεμίᾳ ἀπουσίᾳ
συγχωρεῖται εἰμὴ διὰ νόσον, ὅτε πρέπει
νὰ γίνεταί τοῦτο ἐγκαίρως γνωστὸν εἰς
τὸν προϊστάμενον· οὐδ' ἡ ἀποχώρησις,
εἰμὴ διὰ φυσικὴν ἀνάγκην.

32. Γινομένης τῆς προσευχῆς, ὁφείλει
ἕκαστος ἀτενῶς νὰ προσηλῶνῃ τὴν νοῦν
αὐτοῦ πρὸς τὸν θεόν, ἱστάμενος εὐλαβῶς
καὶ κοσμίως, ἀσκεπὴς τὴν κεφαλὴν καὶ
ἀποφεύγων πᾶσαν συ διάλεξιν, ἢ ἀπὸ τό-
που εἰς τόπον μετάδασιν.

33. Ἐπὶ παραδόσεως ὁφείλει ἕκαστος
νὰ ἀκροάζεται τῶν μαθημάτων μετὰ
προσοχῆς ἀτενούς, ἐν καιρῷ δὲ τῆς κατ'
ἰδίαν ἐν τοῖς σπουδαστηρίοις μελέτης καὶ
ἐργασίας νὰ ἐνασχολῆται ἐπιμελῶς καὶ
εὐτάκτως, ἀποφεύγων πᾶσαν ταραχὴν ἢ
ἐνόχλησιν τῶν ἄλλων διὰ θερμότητος, γέλω-
τος, λόγων ἢ κινήματων ἀτάκτων.

34. Πᾶς μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐ-

παναλαμβάνη τὰ μαθήματα, νὰ προπαρασκευάζεται προσηκόντως πρὸς τὰ ἀκλύουθα μαθήματα, τοῦ δευτέρου τούτου περιοριζομένου μόνον ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει, καὶ μετ' ἐπιμελείας· νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ ἔργα.

35. Ὀφείλει νὰ τηρῇ καθαριότητα εἰς πάντα, εἰς τὰ ἐπιπλά, τὰ ἐνδύματα, τὸ σῶμά του, τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδια. Ὡσαύτως νὰ προσέχη μὴ ῥυπαίνῃ ἢ φθείρῃ τὰ γραφεῖς, τὰς τραπέζας, τὰ καθίσματα, τὰ παράθυρα καὶ θύρας καὶ τοὺς τοίχους τοῦ σχολείου. Πᾶσα τούτων φθορὰ λογίζεται εἰς ζημίαν τοῦ φθείροντος ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ πληρὸνῃ τὴν ἄξιαν αὐτῶν, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐγγυητής.

Εἰς οὐδέναν τῶν μαθητῶν συγχωρεῖται νὰ κείρῃ τὴν κόμην, οὔτε τὸν πώγωνα, οὐδὲ νὰ καπνίζῃ ὥσαύτως δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἢ εἰς τοὺς κοιτῶνας, εἰς τὰ δωμάτια τῶν ὑπηρετῶν καὶ εἰς τὸ μαγειρεῖον εἰσόδος.

37. Ἐκτὸς τῆς ὥρας τῆς ἀνέσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν τὸ περιδιαβάειν ἐν τῇ αὐλῇ ἢ τῷ κήπῳ τοῦ σχολείου· κατὰ δὲ τὴν ὥραν τῆς ἀνέσεως, ὅτε τοῦτο συγχωρεῖται, ἀπαγορεύεται ὁ θόρυβος, αἱ φωναί, οἱ καγχασμοί, τὰ πηδημάτα, ἢ τὸ ἄτακτον τρέξιμον καὶ ἡ βλάβη φυτοῦ τινος ἐν τῇ αὐλῇ ἢ τῷ κήπῳ.

38. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα μαθητὴν τὸ εἰσάγειν εἰς τὴν σχολὴν πρὸς ἀνάγνωσιν βιβλία, ὧν ἡ ἀνάγνωσις δὲν ἐπετράπη, ἐπὶ προηγουμένη αἰτήσεϊ, ὑπὸ τοῦ σχολάρχου.

39. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσιν, ὅπου καὶ ἂν εὕρισκωνται, νὰ προσφέρωσι τὸ προσήκον σέβας εἰς τὸν σχολάρχην καὶ τοὺς διδασκάλους, εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, εἰς τοὺς κληρικοὺς καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς Ἀρχάς, ὑπανιστάμενοι εἰς αὐτοὺς προσερχομένους.

40. Ἐκαστος μαθητὴς ὀφείλει νὰ εἶναι εὐλαβικοῦς καὶ φιλαλήθους πρὸς πάντας μά-
ματα δὲ πρὸς τοὺς προϊσταμένους τοῦ σχολείου καὶ τοὺς διδασκάλους· τὸ ψεῦδος τιμωρεῖται.

41. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσι νὰ διάγωσι πρὸς ἀλλήλους χρηστούτως, αἰδημόνως· καὶ εἰρηνικῶς, ἀποφεύγοντες· πᾶσαν ὕβριν, πᾶσαν χλεύην ἢ περιφρόνησιν καὶ πᾶσαν διὰ χειρῶν προσβολὴν· ἐτι δὲ νὰ ἀγαπῶσι ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὺς καὶ νὰ προτρέπωνται ὑπ' ἀλλήλων λόγῳ τε καὶ παραδείγματι, εἰς τὴν ὁμόνοιαν, τὴν σπουδὴν, τὴν ἠθικὴν τελειότητα καὶ εὐσεβειαν καὶ πάντοτε προσέχοντες μὴ σκανδαλίζωσιν ἢ κωλύωσιν ἀλλήλους ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν. Ἐριδες καὶ λοιδορίαι, φατρίαι καὶ διαίρέσεις ἢ μυστικαὶ συνελύσεις ἀπαγορεύονται ὅλως, γινόμεναι δὲ τιμωροῦνται.

42. Ἡ ἐπὶ ματαίῳ ἐπὶ κλησίς τοῦ θείου ὀνόματος, ἢ τῶν θείων καὶ ἱερῶν, ἢ ἁρὰ, καὶ βλασφημίαι ἢ ἀίσχρολογαί ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς καὶ τιμωροῦνται.

43. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν ἢ ἐκ τοῦ σχολείου ἐξόδος ἄνευ ἀδείας τοῦ σχολάρχου, ὅστις δίδων ὡσάκις εἶναι ἀνάγκη τὴν ἄδειαν, ὀρίζει καὶ τὴν ὥραν, μέχρι τῆς ὁποίας δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ἀπουσία τοῦ ἐξερχομένου μαθητοῦ. Οὗτος δὲ ἐπανερχόμενος ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν δόντα τὴν ἄδειαν προϊστάμενον, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν ἔγκαιρον αὐτοῦ ἐπιστροφήν.

44. Ὅσάκις οἱ μαθηταὶ ἐξερχονται τοῦ σχολείου ὀφείλουσι νὰ ἦναι σεμνῶς καὶ καθαρίως νηυτρεπισμένοι· εἰς δὲ τὸν περιπατον νὰ συμβαδίζωσιν ἀνὰ δύο ἐν τάξει, διαλεγόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἡσύχως, καὶ δεικνύμενοι εὐπροσήγοροι πρὸς τοὺς ἀπαντῶντας.

45. Εἰς οὐδέναν τῶν ἐκτὸς τοῦ σχολείου, οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς οἰκείους τῶν μαθητῶν, συγχωρεῖται ἢ εἰς αὐτὸ εἰσόδος καὶ ἢ μετὰ τῶν μαθητῶν συνδιάλεξις, ἄνευ ἀδείας τοῦ σχολάρχου, ὅστις ὀρίζει καὶ τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως.

46. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐπὶ παραδόσεως ἐπιπληττόμενον μαθητὴν δὲν συγχωρεῖται ἀπολογία, εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τῆς παραδόσεως, καὶ τότε μεθ' ἡσυχίας καὶ ταπεινότητος.

47. Ὅσάκις οἱ μαθηταὶ προτίθενται νὰ ζητήσωσι τι παρὰ τοῦ σχολάρχου, ὀφείλουσιν ἐκλέγοντες κατὰλληλον πρὸς τοῦτο ὄραν, νὰ ὑποβάλλωσιν εὐσχημῶς τὴν αἴτησιν, ἵνα μὴ φαίνωνται ὀχληροὶ ἢ αὐθάδεις.

48. Ὅπου καὶ ἂν ἦναι οἱ μαθηταὶ, ὀφείλουσι νὰ πολιτεύωνται κοσμίως καὶ εὐτάκτως πάντοτε, προσέχοντες μὴ δώσωσιν τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν φύγου καὶ κακῆς ὑπονοίας κατὰ τοῦ χαρκτηῆρος αὐτῶν· ὅθεν πρέπει ν' ἀποφύγῃσι πᾶσαν ὑποπτον συναναστροφὴν, τὴν εἰσοδὸν εἰς καφενεῖα, καπηλεῖα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῆς ὀκνηρίας καὶ ἀργίας κατὰ γῶγια.

49. Ἀξιοπρεπὴς πολιτεία μάλιστα εἰς ἱερέα προσήκει· διὰ τοῦτο πᾶς μαθητὴς ὀφείλει νὰ σπουδάζῃ ἐγκαίρως ἵνα περποιηθῇ εἰς ἑαυτὸν εὐγενεῖαν ἥθους, εὐφράδειαν γλώσσης, στάσιν τοῦ σώματος καὶ χειρονομίαν εὐπρεπὴ καὶ εὐσχημοσύνην προσώπου.

50. Πᾶς μαθητὴς ἐν τέλει ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἀκριβῶς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ σχολείου, καὶ ἀγογγύστως καὶ ἄνευ ἀντιστάσεως νὰ ὑποκύπῃ εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ποινάς.

ΚΕΦ. Ε'. Περὶ πειθαρχίας τῶν μαθητῶν.

51. Ἡ ἀμέλεια, ἡ ἀπειθεία ἢ ἀταξία καὶ πᾶσα τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν τοῦ σχολείου παράβασις τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου διὰ τῶν τεσσάρων πρώτων ποινῶν ἐκ τῶν ὀρισμένων ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνηθέντι περὶ κανονισμοῦ τῶν ἱσρατικῶν σχολείων διατάγματι, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ βαρυτέρων παραβάσεων, ἢ ἐπὶ ἐπαναλήψεων τῶν ἐλαφροτέρων, ποινῶν ἀναλόγως βαρυτέρων· ὃ μὴ δεχόμενος ἀγογγύστως καὶ ἄνευ ἀντιστάσεως τὴν ποινὴν ὑποβάλλεται εἰς διπλάσιαν.

52. Ἡ πέμπτη δὲ καὶ βαρυτέρα ποινὴ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ διατάγματι σημειομένων, ἢ ἀποβολή, προτείνεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ὅπως τὸ διάταγμα περὶ τούτου ὀρίζει, κατὰ τοῦ μαθητοῦ ὅστις

δειχθῇ κακοήθης, ἢ διαρκῶς ἀμελής, ἢ ἀνεπανορθώτως, ἀπειθὴς καὶ αὐθάδης, καὶ ἠθικῆς βελτιώσεως ἀνεπίδεκτος.

53. Τὰ ὧδε περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ πειθαρχίας τῶν μαθητῶν, ὀριζόμενα λεπτομερέστερον ἐπὶ διαγραφόμενα, ὅπου κριθῇ ἀναγκασίον, ὑπὸ τοῦ σχολάρχου συγκαταθέσει καὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτιθενται ἐπὶ πίνακος πρὸς γνῶσιν τῶν μαθητῶν.

54. Ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τε τὰς ἀρμοδίας ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τοὺς σχολάρχας τῶν ἱσρατικῶν Σχολείων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1857.

368. Ν. ΥΔ'. Περὶ τοῦ δι' ἀερίου (gas) φωτισμοῦ πόλεως τινος.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει δύνανται νὰ γίνωνται αἱ ἐξῆς παραχωρήσεις ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου, ὅστις ἤθελεν ἀναδεχθῇ τὴν σύστασιν ἐν Ἑλλάδι καταστήματος πρὸς φωτισμὸν πόλεως τινος διὰ τοῦ ἀερίου gas, δυνάμει συμφωνίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου δήμου.

α) Ἀποκλειστικὸν προνόμιον μέχρι 50 ἐτῶν, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ἄλλον νὰ συστήσῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει καταστήμα πρὸς κατασκευὴν ἢ διοχέτευσιν φωτιστικοῦ ἀερίου.

β) Ἀτέλειαν παντὸς δημοσίου καὶ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξωθεν εἰσαχθησομένων μηχανῶν καὶ ἐργαλείων καὶ τοῦ ὕλικου τῶν ἀναγκασιούτων διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀερίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Μαΐου 1857.

369. Ν. ΥΕ'. Περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1857.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Διὰ τὸ ἔτος 1857 ὅ,τε ἐγγεὶος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολουθῶς.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων

2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τε

ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται.

α) Ἐπὶ τῶν ἀγροτεμακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100, δικαίωματα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

Ἐγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουν πρὸς βρώσιν, ἢ παράγονται εἰς δῆμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα λεπτὰ 2 τὴν οἰκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 2 ἐφ' ἐκάστης οἰκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δήμου ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 8 τὴν οἰκάν.

γ) Ἐπὶ τῶν κορυμνῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

δ) Ἐπὶ τῆς σταφίδος Πλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν σταφιδοκαρποῦ δραχ. 24.

ε) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προῖτος τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδωπέλων 10 τοῖς 100.

ς) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 100.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπρατομένης ἐπικαρπίας.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν συκοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλικίας ὁρίζεται εἰς λεπτ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν μωρεοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος, λεπτ. 5 ἐφ' ἐκάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας.

προσόδου ὡς ἐξῆς.

Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσδοδος τοῦ στρέμματος.

Ἀμπέλοι. Μέχρι τῶν δρ. 10 ἔγγειος φόρος λεπτ. 70, δικαίωμα ἐπικαρπίας λ. 70. Ἀπὸ 11—20 ἔγγειος φόρος 1,50, δικ. ἐπικαρπίας 4,50. Ἀπὸ 20—30 ἔγγειος φόρος 2,50, δικ. ἐπικαρπίας 2,50. Ἀπὸ 31—40 ἔγγ. φόρος 3,50, δικ. ἐπικαρπίας 3,50. Ἀπὸ 41 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος 4,50, δικ. ἐπικαρπίας 4,50.

Περὶ βόλια. Ἐλαττον τῶν δραχ. 45 ἔγγειος φόρος δρ. 3, δικαίωμα ἐπικαρπίας δρ. 3. Ἀπὸ δρ. 45—74 ἔγγ. φόρος δρ. 6, δικαίωμα ἐπικαρπίας δρ. 6. Ἀπὸ δρ. 75—104 ἔγγ. φόρος δρ. 9, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 9. Ἀπὸ δρ. 105 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 12, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 12.

Ἀμυγδαλέαι. Ἀνευ διακρίσεως ποιότητος ἔγγ. φόρος δρ. 2, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 2.

Λαχανόκηποι, σικυῶνες (ὑποστάνια), γεώμηλα κρόμμυα καὶ σκόροδα. Ἐλαττον τῶν δρ. 45 ἔγγ. φόρος δρ. 3, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 4,50. Ἀπὸ 45—64 ἔγγειος φόρος 5,50, δικ. ἐπικαρπίας 8,25. Ἀπὸ δρ. 65 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 8, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 12.

Γρασιδία καὶ τριτύλλια. Ἐλαττον τῶν δρ. 30 ἔγγ. φόρος δρ. 2, δικαίωμα ἐπικαρπίας δρ. 3. Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος 3,50, δικ. ἐπικαρπίας 5,25.

Καπνὰ καὶ κοκκάρια. Ἐλαττον τῶν δρ. 30 ἔγγειος φόρος 2,50, δικ. ἐπικαρπίας 3,75. Ἀπὸ δρ. 30—49 ἔγγ. φόρος δρ. 4, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 6. Ἀπὸ δρ. 50—69 ἔγγ. φόρος δρ. 6, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 9. Ἀπὸ δρ. 70 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 8, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 12.

Βαμβάκια. Ἐλαττον τῶν δρ. 20 ἔγγ. φόρος δρ. 1, δικ. ἐπικαρπίας 1,50. Ἀπὸ δρ. 20—29 ἔγγ. φόρος δρ. 2, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 3. Ἀπὸ δρ. 30—39 ἔγγ. φόρος δρ. 3, δικ. ἐπικαρπίας 4,50. Ἀπὸ δρ. 40 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 4, δικ. ἐπικαρπίας δρ. 6.

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα

δένδρα εξομοιούνται με περιβόλια.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μόχθοι, προσβληθεῖσαι ἀμπελοὶ, ὥσων τὸ προϊόν ἡλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσδοξ των τοῦ τρέχοντος ἔτους εξομοιούται με πρόσδοξ ὑπογενομένην εἰς κατωτέρην τάξιν θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην· αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως ἀμπελοὶ, αἱ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, ἐὰν ἡ ἐφετινὴ πρόσδοξ των δεν φθάσῃ τὰς δραχ. 5 ἀπαλλάσσονται ἐν ἐλῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου, καὶ τοῦ δικαιοματός τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιούται δι' ἐκθέσεως τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημερχοῦ εἰς ἐν συνερχομένον, προηγουμένης αἰτίσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος ἐπ' αὐτοῦ χάστος, ἰδιδυμένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον οἶκον. Ἐφορον.

5 Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἐγγεῖον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν, δὲ περιλαμβανόμενα εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων δικαιοματῶν.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἐγγεῖος φόρος, καὶ τὸ δικαιοματὶς ἐπικαρπίας, ὡς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος καθορίζονται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Σταφί, δι' ὅλον τὸ Κράτος. ἔξαίρομενων τῶν ἐπαρχιῶν Ἡλείας, Γόρτυρος καὶ Ὀλυμπίας, ὡς πρὸς τὸν ἐγγεῖον φόρον ἐπ' ἐκάστης χιλιάδος ἐστικῶν λιτρῶν ἔγγεος φόρος δρ. 24, ἐξαγωγικὸν τέλος δρ. 12.

Βαλανιδία ἐφ' ἐκάστο κανταρίν.

α' διὰ τὸν νομὴν Μεσσηνίας γγ. φόρος καὶ δικαιοματὶς ἐπικαρπίας δρ. 3, ἐξγ. τέλος λεπ. 60.

β' διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἡλείας ἔγγεος φόρος δικ. ἐπικαρπίας 2,50, ἐξγ. τέλος λεπ. 50.

γ' διὰ τὴν Ἀχαρνανίαν, Αἰτωλὴν καὶ Τριχωνίαν ἔγγ. φόρος δικαιομ. ἐπικαρπίας δρ. 2, ἐξγ. τέλος λεπ. 40.

δ' διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Ἀκαδαίμονα ἔγγ. φόρος 1,40, ἐξγ. τέλος λεπ. 55.

ε' διὰ τὴν Ἀττικὴν, Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον ἔγγ. φόρος 1,05, ἐξγ. τέλος λεπ. 53.

Κικλὶα ἐφ' ἐκάστης ὁκάς· α) διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἡλείαν, Ἀχαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἔγγ. φόρος δικ. ἐπικαρπίας λεπ. 28, ἐξγ. τέλος λ. 5.

β) διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγ. φόρος λεπ. 10, ἐξγ. τέλος λ. 5.

Πιρηνόκκιον ἐφ' ἐκάστης ὁκάς ἔγγεος φόρος 1,50, ἐξγ. τέλος λεπ. 75.

Ἰνζαριον ἐφ' ἐκάστου κανταρίου ἔγγ. φόρος δρ. 2, ἐξγ. τέλος δρ. 1.

Ἐκτὸ σικα ἔγγ. φόρος 4,60, ἐξγ. τέλος λεπ. 80. Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος συνήθων ὀρμαθῶν ἔγγ. φόρος δρ. 23, ἐξγ. τέλος 11,50.

Λεμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος ἔγγ. φόρος δρ. 1, ἐξγ. τέλος λεπ. 50.

Πορτοκάλια ἔγγ. φόρος δρ. 2, ἐξγ. τέλος δρ. 4.

Κίρα ἐφ' ἐκάστης ὁκάς λεπ. 2, ἐξγ. τέλος λεπ. 1.

Ἄν ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῇ σταφίδος Ἡλείας, Ὀλυμπίας, καὶ Γόρτυρος δὲν ἐνοικισθῇ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν μετὰ τοῦ δασμοῦ εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα.

Ὡς πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται καὶ ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν βαλανιδίων, τῶν κικλιδίων τοῦ Ἰνζαρίου, τοῦ πιρηνόκκιου, καὶ τῶν ἑρῶν σίκων τοῦ Κράτους.

Ἐὰν δὲ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἐγγεῖον φόρον εἰς χρήματα ἢ τοῖς 100, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρ. 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. νόμου.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

7. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Ἰτύλου καὶ Γουθίου προδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὁκάν.

2) 'Επὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετὰ τῆς πρὸς δραχμὰς 2,50 τὴν ὀκάν.

3) 'Επὶ τῶν κουκουλίων δραχμὴν 1 τὴν ὀκάν.

4) 'Επὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκος μούστου) ἢ οἴνου 10 τοῖς 100 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

Γενικαὶ διατάξεις.

8. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4, ὑποκρίνεται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποὶ, καὶ τὰ προϊόντων φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδειᾷ τῶν πρῶτῶν ιδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καὶ ὅαι καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας, ἢ ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἐκ τῶν

10. Τὰ ὑφ' ὁποῖο δῆποτε τίτλων παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἐγγεῖον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας. ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιοῦχοι· μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1857.

11. Ἐξαίρουνται τοῦ ἐγγεῖου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) Αἱ ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ ἄμπελοι, καὶ αἱ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων.

12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἐγγεῖου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας.

1) Τὰ ἄχυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν καίται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ιδιοκτήτου ἢ καλλιεργήτου.

3) Τὰ σποράδην ὁπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, τὰς αὐλάς, τοὺς ιδιοκτήτους ἀγρούς, καὶ τοὺς ιδιοκτήτους ἢ ἐθνικοῖς ιδιοκτήτους ἀμειλῶνας, ἢ στασιδαμπελῶνας, εὐρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχυολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκάστον ἀσταχυλόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου, καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν Συλαμινομωρεῶν ὡς πρὸς τὴν ἐγγεῖον φόρον.

7) Ἡ ῥάβδη, ὁ βίκος, καὶ τ' ἀγριολάβουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρωσίαν χρησίμων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ιδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἐγγεῖον φόρον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1857.

370 Ν. Υς'. Περὶ ἐπιτρέψεως ἐπὶ τὴν ἐπὶ τῶν διαφιλονεικουμένων δασῶν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ εἰς αὐτὴν κατατεθέντα τὸ 1843 ἐγγράφα ιδιοκτησίας τῆς Ἐμπιμπέ-Χανούρης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπιτρέπομεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν διαφιλονεικουμένων δασῶν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ παρὰ τῆς Ἐμπιμπέ-Χανούρης παρακατατεθέντα εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ 1843 ἐγγράφα ιδιοκτησίας τῶν παρὰ τῆς ἰδίας ἐν Κυβούξῃ ἀτιποιοιμένων δασῶν Λιθάδας, Δαρωνῶντος, Κελευσίων καὶ Ζούρπης, τὰ ὅποια ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ ἤδη ἐξέτασε τότε, καθὼς μὴ συμπεριληφθέντος τοῦ ὀνόματος αὐτῆς, εἰς ὃ ἀπὸ 30 ἰσουλῶν, 11 Αὐ οὐστου 1843 Βασ. Διάταγμα, δι' οὗ ἐπατράπη εἰς τὸν ἀδελφόν της Χασάν-Μπέη νὰ καθυποβάλῃ τὸς περὶ δασῶν τίτλους τοῦ πρὸς ἐξέτασιν.»

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1857.

371 Ν. Υς'. Περὶ παραχωρήσεως ἐθνικοῦ ὀικοπέδου κατὰ τὴν ἐθνικὴν παραλιαν Ἐρμουπόλεως εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἐρμουπολιτῶν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοικὴν ἐταιρίαν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῇ δι' ἐκτιμήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἐρμουπολιτῶν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοικὴν ἐταιρίαν ἐξ ἡμισείας, τὸ ἀπέναντι τοῦ δημοτικοῦ νο-

σοκομείου κατὰ τὴν παραλίαν τῆς Ἑρμοῦ-
πόλεως κείμενον ἐθνικὸν οἰκοπέδον.

Ἡ ἐκτίμησις τοῦ οἰκοπέδου τούτου με-
τὰ τοῦ υπάρχοντος ἐπ' αὐτοῦ ὕλικου θέ-
λει ἐνεργηθῇ ὑπὸ δύο πρᾶ ματογνωσμένων
διοριζομένων, τοῦ ἐνὸς παρὰ τοῦ δημοσίου
καὶ τοῦ ἑτέρου παρὰ τοῦ δήμου καὶ τῆς
ἐταιρείας. Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας αὐτῶν
τρίτος πραγματογνώμων δι' ὀριζόμενος ὑπὸ
τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Σύρει πρωτοδικεῖου
θέλει ἀποφασίσαι ὁριστικῶς ἢ παραδεχό-
μενος θάτερον τῶν γνωμῶν ἢ σχηματί-
ζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν δύο
γνωμῶν.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παραχω-
ρητηρίου καὶ κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ οἰ-
κοπέδου καὶ τοῦ ὕλικου θέλει πληρωθῇ τὸ
τίμημα αὐτῶν.

Τὸ ὕψος τῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου οἰκο-
πέδου ἀνεγενησομένων οἰκιδῶν ἐπιμε-
τρούμενον ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς αἰμα-
σίης προσδιορίζεται κατ' ἀνώτατον ὅρον
εἰς μέτρα Β. 1/2, 50.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαΐου 1857.

372 Ν. ΥΗ'. Περὶ κατατάξεως εἰς μίαν τῶν
τεσσάρων τάξεων τῶν εἰς τὸ μέλλον συστα-
τομένων εἰρηνοδικείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Τὰ εἰς τὸ μέλλον συσταίμενα εἰρη-
νοδικεῖα κατατάσσονται εἰς μίαν τῶν
«τεσσάρων τάξεων, τῶν ἐν τῇ ὑπὸ στοιχ.
«ΡΙΖ'. Νόμῳ ἀναφερομένων διὰ τοῦ περ
«τῆς συστάσεως τῶν Βασιλικῶν Δικταγ-
«ματος.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαΐου 1857.

373 Ν. ΥΙ'. Περὶ τροποποιήσεως ἀρθρ. τινῶν
τοῦ περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐγγείων φόρων
καὶ ΣΟΖ' νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐγ-
γείου φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος τῶν ἐ-
παρχιῶν Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ
Γόρτυνος.

1. Ὁ ἐνοικιζόμενος ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ
τῆς σταφίδος Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρ-
τυνος βεβαιῶνται κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ
ΣΟΖ' νόμου, καὶ ἀποδίδεται κατ' εὐθείαν
εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον παρὰ τῶν φορο-
λογουμένων εἰς χρήματα, ἢ εὐθὺς μετὰ
τὴν βεβαιώσιν ἢ ἐντὸς τριακονθημέρου
ἀπὸ τῆς βεβιωσέως προθεσμίας, ἐπὶ ἀ-
μοιβῇ ἐγγυήται παραδεχομένη ὑπὸ τοῦ
ἀμοδίου ταμίᾳ. Ὁρεῖλουσι δὲ οἱ φορολο-
γούμενοι νὰ προσεγγάσωσιν εἰς τὸν ἐνοικ-
ιαστὴν ἀποδίδειν τῇ πληρωμῇ ἢ τῆς
ἐγγυήσεως. Ἄλλως ἔχον οὗτοι ὅλα τὰ
δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν κα-
ταχρετῶν ἐνεργεῖ κατὰσχέσειν ἐπὶ ἀναλό-
γου ποσοῦ σταφιδοκαρποῦ, τῇ συμπτῶσει
ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ τοῦ ἀμοδίου
δημάρχου, δημαρχικοῦ ἢ εἰδικοῦ παρέδρου
ἢ ἀστυνόμου. Ἀφοῦ δὲ τὸ ἐνοίκιον ἐξοφλη-
θῇ, καὶ τοῦτο βεβαιωθῇ ἐπισήμως παρὰ
τοῦ ταμίου, δι' ἐγγράφου αὐτοὶ παραδο-
θέντος εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, τότε μόνον οἱ
φορολογούμενοι ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὸν τὸ
τυχρὸν προκύπτον ἐκ τοῦ ἐνοικίου κέρδος,
ὅπερ ἀνέκει εἰς αὐτόν.

Τοιαύτην κατὰσχέσειν ἐνεργεῖ ὁ ἐνοικια-
στής καὶ ὡς πρὸς τοὺς δημοπρατικοὺς καρ-
ποὺς ἐπὶ τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων,
ἅπαντα ὁ φορολογούμενος δὲν ἀπέδωκε
κατὰ τὰς διατάξεις 14, 15 καὶ 16 τοῦ
νόμου ΣΟΖ'. προηγουμένη ἀδείᾳ τοῦ οἰκο-
νομικοῦ φόρου.

Οἱ κατασχθέντες καρποὶ ἐναποταμι-
εύονται κατὰ τὰ ἄρθρ. 15 § 2 καὶ 31 τοῦ
ἀνωτέρω νόμου.

2. Τὸ δημόσιον δὲν παραδέχεται εἰς
πίστωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ καθυστεροῦντα
παρὰ τῶν φορολογουμένων. Ταῦτα ὡς καὶ
τὸ τυχὸν ἐλλείμμα τοῦ ἐνοικίου καταλο-
γίζονται εἰς ὅλεος αὐτοῦ, καὶ εἰσπράτ-
τονται κατὰ τὰς περὶ καθυστερούντων
χειρμένας διατάξεις καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου
ΣΟΖ', ὀριζομένης προθεσμίας.

Περὶ τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἐτησίας
προσόδου τῶν καταστέμμενα φο-
ρολογουμένων κτημάτων.

3. Ὅταν κτημὰ τι παράγῃ ἀναμιζ διὰ-
φορα προϊόντα ἐκ τῶν κατὰ στρέμμα φο-
ρολογουμένων, ἢ κατὰ μέσον ὅρον ἐτπεία

πρίσθοις αὐτῶν συνεκταλίσσονται, καὶ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πατοῦ τοῦτο, ἐπὶ ῥιζοῦνται, ὅτε ἔγγιστος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, χαρακτηριζομένου τοῦ κτήματος κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον προῖον αὐτοῦ.

Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως

τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν σίκων Κα-

λαμῶν καὶ Μεσσηνίας

4. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σίκων Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας ἔγγραφο φόρος εἰσπράττεται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν. Βεβαιῶνται δὲ εἰς τὸ παράλιον ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ ἄλλων τοῦτο ἐπιφορτισθέντων ὁ παλλήλων διὰ μετρήσεως τῶν ὀρμαθίων ἢ ζυγίσσεως εἰς καντάρια, ὅταν καὶ ὅπου δὲ σχηματίζονται ὀρμαθίαι.

Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως τοῦ

δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ

τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων συ-

κοδένδρων.

Α'. Δηλώσεις.

5. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων, συκοδένδρων, ἐπιβαλλόμενον εἰς χρήματα βεβαιῶνται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Πᾶς ἐμφυτευτὴς ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐπὶ ἀπλῶ χάρτι μέχρι τέλους Μαΐου, κατὰ δὲ τὸ ἐναστῶς ἔτος μέχρι τέλους Ιουνίου, εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας τὰ φορολογητέα συκοδένδρα κεῖνται, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον, τὴν θέσιν καὶ τὴν ὁροθεσίαν ἐκάστου τεμαχίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει δηλώσει συνάμα καὶ τὰ μήπω φορολογητέα συκοδένδρα, σημειῶν καὶ τὴν ἡλικίαν τούτων.

Ἡ δὲ δήλωσις τῶν ἁπαλῶν δηλωθέντων συκοδένδρων δὲν ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, καὶ κατὰ ταῦτα τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν γενομένων δηλώσεων, καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀναθεωρήσεως, εἰς δὲ τὰ μήπω συμπληρώσαντα τὴν φορολογησίμον ἡλικίαν δένδρα, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν

αὐτῆς

ἢ περὶ τῆς τῆς δηλώσεως ἐκ μέρους τῶν κατόχων, συκοδένδρων ἐθνικοῦ διοκτῆτων, καὶ ἢ τυχὸν μὴ ἀκριβοῦς αὐτῶν διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως οὐδὲν δικαίωμα ἐνασθησῆς παρέχει εἰς αὐτοὺς, τὴν δὲ ἀνάγκη οὐκ ἔστιν ἀπὸλλυσι τὰ ἐπὶ αὐτῶν δικαιώματά του.

Ἄν δ' ἀκολούθως ἐκλείψῃ ἐκ τῶν δηλωθέντων ἢ δι' ἀναθεωρήσεως ἀνακαλυφθέντων δένδρων, ἀπόκειται εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, μόναι δὲ αἰεὶ μέχρι τέλους Μαΐου παρουσιασθεῖσαι περὶ τούτου δηλώσεις λαμβάνονται ὑπὸ ὧν πρὸς τὴν μὴ ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

6. Πᾶτα δηλώσεις συντάσσεται εἰς ἡμερολόγιον, καὶ ἢ μὲν ἐπιστρέφεται εἰς τὴν ἐμφυτευτὴν ἐπιθεῶρ μὲν ὑπὸ τοῦ δικαρχοῦ, τὸ δὲ στελεχὸς κρατεῖται ἐν τῇ Δημαρχείᾳ.

7. (1) Δημάρχος μεταρράζει ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τοῦ τὰ περιεχόμενον τῶν δηλώσεων εἰς βιβλίον πρὸς τοῦτο ὠρισμένον, τὸ ποιεῖν διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ κλείεται τὴν πέμπτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ιουνίου, διὰ δὲ τὸ τρέχον ἔτος τὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Ιουλίου καὶ τὴν ἐπιούσαν παραπέμπεται μετὰ τὴν στελεχῶν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον. Σημειῶσις εἰς αὐτοῦ περιέχουσα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν δένδρων τῶν τε ὡς ὑπαρχόντων, καὶ τῶν ὡς ἐκλείποντων δηλωθέντων, τὴν θέσιν τοῦ κτήματος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἐκτίθενται εἰς τὰ δημαρχεῖα καὶ τὰ παρεδρεῖα.

Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 44 τοῦ Παγίου Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα ὡς πρὸς τὰ φορολογήσιμα συκοδένδρα.

Β'. Ἀναθεώρησις.

8. Ὁ οἰκονομικὸς ἑφορος ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἀναθεώρησιν ἐκ συμπτῶν μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἄνεκ παρατηρήσει ἢ ὑποπτεῖται ὅτι ἐμφυτευτὴς τις δὲν ἐδήλωσεν ἅπαντα τὰ συκοδένδρα, ἢ ἐχαρακτήρισεν δένδρα φορολογήσιμα ὡς μὴ φο-

φορολόγησιμα, ἢ ἐστμείωσεν τὴν ἡλικίαν μὴ φορολογητέων μικροτέρων τῆς ἡλικίης, ἢ παρέλεψε νὰ τὴν σημειώσῃ, ἢ ἐδήλωσεν ὡς ἐκλιπόντα δένδρα ὑπάρχοντα.

9. Ἡ ἀναθεώρησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Αὐγούστου ὑπ' ἐνὸς οἰκονομικοῦ, καὶ ἐνὸς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, συμπιπύουσι. διὰ δὲ ὡνάς ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἀποφασίζεται ὁριστικῶς.

Πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναθεωρήσεως οἱ ἐμπυτευταὶ προσκαλοῦνται διὰ τοῦ σχετικοῦ ἀρχοῦ διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτὴν, ἂν θέλωσι.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναθεωρήσεως ἐγγράφεται εἰς πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον ἔχει ἰσχύϊν δημοσίου ἐγγράφου, καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τοῦ δικαιοῦστος τῆς ἐπικαρπίας.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως ἐπιβαρύνουσι τοὺς μὴ δηλώσαντας τὰ συκόμενα κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐμπυτευτικῶς διανεμόνται δ' ἐξίσου μεταξὺ τῶν μὴ ἀκριβῶς δηλωσάντων ἐκάστης πρὸς ἀναθεώρησιν ὁρισθείσης περιφερείας, καὶ εἰσπράττονται ἐπίσης διοικητικῶς· ἂν δ' ἡ δηλώσις ἀποδείξηται ἀκριβής, τὰ ἔξοδα ταῦτα πληροῦνται ἀπὸ τοῦ δημοσίου καὶ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, κατὰ τὸ ἀναλογοῦν ἐκάστη μέρους.

Ὁ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, ἡ δ' ἀποζημίωσις αὐτοῦ προδιορίζεται κατ' ἀποκοπὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ὁ δὲ δημοτικὸς ὑπάλληλος διορίζεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ὁριζομένης τῇ ἀποζημιώσεως τοῦτου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ δημοτικῶν συμβουλίου, καὶ προκαταβαλλομένης ἀπὸ τοῦ δημοτικῶν ταμείου.

Γ'. Ποιναι.

10. Ὁ ἐμπυτευτής, ὅστις δὲν ἐδήλωσεν ἅπαντα τὰ φορολογητέα συκόμενα ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 ὁριζομένης προθεσμίας, ἢ ἐξαπατήσας τοιαῦτα ὡς μὴ φορολογητέα, ἢ ἐστμείωσεν ὡς ἐκλιπόντα ἐνῷ ὑπάρχουσι, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἕτην μὲ τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, οὗ τινος τὴν

πληρωμὴν προσεπάθει ν' ἀποφύγῃ.

Ὅστις δὲ δὲν ἀήλωσεν ἅπαν αὐτὰ μὴ-πω φορολογητέα, ἢ ἐστμείωσεν τὴν ἡλικίαν τοῦ ὧν μικροτέρων τῆς ἡλικίης, καὶ ἐξακολουθεῖ κρύπτειν τὰ δένδρα ἢ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς φορολογητέου τιμωρεῖται μὲ τὴν ἀνωτέρω ποινὴν.

11. Ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον 34 τοῦ περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐγγείων φόρων νόμου ΣΟΖ' ἐπιβαλλομένων προστίμων, ἀποδίδεται μετὰ τὴν εἰσπραξίν, ἐν τρίτον εἰς τὸν μαιντήν, καὶ ἐν τρίτον εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Δ' Εἰσράματα.

12. Ἡ εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον πληρωμὴ τοῦ δικαιοῦστος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν διοικητικῶν συνέν γίνεται μέχρι τοῦ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

13. Τὰ ἀρθρα 1—42 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν βεβαιώσεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐννοχιδιοκτητῶν μωροσύνδρων.

14. Ὅλαί αἱ ἀντικείμενα εἰς τὸν παρόντα νόμον σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐγγείων φόρων ΣΟΖ' νόμου ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαΐου 1857.

374 Περί τοῦ διὰ τοῦ ἀερίου (gaz) φωτισμοῦ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΟΘΝΧ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 15 Μαΐου τ. ε. ΥΔ'. Νόμον περὶ τοῦ δι' ἀερίου (gaz) φωτισμοῦ πόλεως τίνος, ἀπερασάμεν καὶ διατάττομεν.

1. Παραχωρεῖται εἰς τὸν Κύριον Φρ. Φερζλδην ἀναδεχθέντα δυνάμει τοῦ μετὰ τοῦ δήμου καὶ αὐτοῦ συνταχθέντος συμβολαίου ὑπὸ ἡμερημηνίαν 20 Μαΐου τ. ε. τὴν σύστασιν ἐν Ἀθήναις καταστήματος πρὸς φωτισμὸν τῆς πόλεως διὰ τοῦ ἀερίου (gaz).

2) Ἀποκλειστικὸν προνόμιον ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη, δυνάμει τοῦ ὁποῖου ἀπαγορεύεται εἰς πάντα ἄλλον, νὰ συστήσῃ ἐν

τῇ ἰδίᾳ πόλει κατάστημα πρὸς κατασκευὴν ἢ διοχέτευσιν φωτιστικοῦ ἀερίου.

6) Ἀπέλκει παντός ἡμοσίου καὶ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξωθεν ἐισαχθέντων μηχανῶν καὶ ἐργαλείων καὶ τοῦ ὀλικοῦ, τῶν ἀναγκαιομένων διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐρίου καὶ ὅλην τὴν διαρκείαν τοῦ προνομίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαΐου 1857.

375 Ν. ΥΙΔ'. Περὶ προσκυρίου ἐπιχορηγίας εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἕνεκα τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν ἐφοδίων.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὸν ἡμερησίον μισθὸν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς ἐν γένει, προστίθενται ἐξ λεπτὰ καθ' ἑκάστην λόγῳ ἐπιχορηγήσεως, ἕνεκα τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων.

2. Εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὀξυωματικούς καὶ ἰσοβάθμους αὐτῶν ὑπαλλήλους, τοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τοὺς μὴ ἀπολαμβάνοντας ἀποδοχὰς πλεον τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα, καὶ εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστάς καὶ ἰσοβάθμους αὐτῶν στρατιωτικούς καὶ ναυτικούς ὑπαλλήλους, τοὺς μὴ λαμβάνοντας τροφοδοσίαν, δίδεται, ἕνεκα τῆς ὑπερτιμῆσεως, μηνιαία ἐπιχορήγησις λογιζομένη ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ὡς εἶπε ἥ.

Εἰς τοὺς λοχαγούς, τοὺς ὑποπλοίαρχους καὶ ἰσοβάθμους αὐτῶν, εἴκοσι δραχμαὶ εἰς ἑκατὸν κατὰ μῆνα.

Εἰς τοὺς ὑπολοχαγούς, ἀνθυπολοχαγούς, ἀνθυπλοίαρχους, δοκίμους καὶ ἰσοβάθμους αὐτῶν, εἴκοσι πέντε δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστάς καὶ ἰσοβάθμους αὐτῶν στρατιωτικούς καὶ ναυτικούς ὑπαλλήλους, εἴκοσι δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

3. Αἱ διαλαμβανόμεναι ἐν τοῖς ἀρθρ. 1 καὶ 2 χορηγίαι εἰς ἐξκοινοῦθον μέχρι τῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

4. Διὰ τὰς εἰρημνίας δαπάνας δίδονται ἐπὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν

τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ αἱ ἐξκοινοῦθον.

Εἰς μὲν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 1 ἀ.θρ. 1 δραχ. 116,343, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ ἰδίου κεφαλαίου δραχ. 165,000, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς εἰς τὴν φρουρὰν τῆς πρωτεύουσας χορηγηθείσης ἀπὸ 16 Νοεμβρίου τοῦ πύσαντος ἔτους 1856 ἐξαλείπτου ἡμερησίου ἐπιχορηγήσεως.

Εἰς δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλ. 1 ἀρθρ. 1 δρ. 17,000, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ ἰδίου κεφαλαίου δραχ. 8,000.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰουνίου 1857.

376 Ν. ΥΙΓ'. Περὶ χρηματικῆς χορηγίας εἰς τοὺς ΚΚ. Βουλευτάς.

ΘΘΩΝ κλπ.

Εἰς τὸν ἐκπληρώσαντα τὰ χρεῖα τοῦ βουλευτῆ διδόνται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, λόγῳ τῆς ὑπερτιμῆσεως δραχμαὶ 750 (ἑπτακόσια πενήκοντα), πληρωτέαι εἰς δύο ἰσας δόσεις, τὴν μὲν κατὰ τὴν ἐναρξιν, τὴν δὲ κατὰ τὴν λήϊν ἐκάστης τακτικῆς ἐτήσιας συνόδου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1857.

377 Ν. ΥΙΔ'. Περὶ χαρακτηρίσεως ἐθνικῶν ὁδῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Χαρακτηρίζοντα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐθνικαὶ οἱ κατὰ τὴν πρὸ ὁδοποιίας ὑπὸ στοιχ. γ'. νόμον.

1) Ἡ ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Τρίπολιν. 2) Ἡ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Καλάμας διὰ τῆς Μεγαλοπόλεως. 3) Ἡ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Σπάρτην. 4) Ἡ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον. 5) Ἡ ἀπὸ Καλαμῶν εἰς τὸν λιμένα Ἀλμυροῦ. 6) Ἡ ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Νησίον. 7) Ἡ ἀπὸ Νησίου εἰς Μεθώνην διὰ Πύλου. 8) Ἡ ἀπὸ Λεβιδείας εἰς Λαμῖαν. 9) Ἡ ἀπὸ Λαμίας εἰς Στυλίδαν. 10) Ἡ ἀπὸ Λεβιδείας εἰς Ἀντικύρραν. 11) Ἡ ἀπὸ Θηβῶν εἰς Χαλκίδαν. 12) Ἡ ἀπὸ Μεγάρων εἰς Κόρινθον. 13) Ἡ ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ἀργεῖς. 14) Ἡ ἀπὸ Αμφίσσης εἰς Ἰτέαν.

45) Ἡ ἀπὸ Λαμίας εἰς Καλλιδρόμην. 46) Ἡ ἀπὸ Μεσσολλογγίου εἰς Ἀγρίνιον καὶ 47) Ἡ ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος.

2. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνιτῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρ. ρω τοῦ παρόντος νόμου ἀ-αριθμουμένων ὁδῶν χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, ἀπέναντι τῆς ὑπολογισθείσης ὀλικῆς δαπάνης, ἐπὶ τοῦ τετραλαίου Ζ'. ἄρθρ. 2. «Κατασκευὴ ὁδῶν» πίστωσης ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν τοῦ 48 7 δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων, ἀριθμὸς 300,000.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἰουνίου 1857.

378. Ν. ΥἸΕ'. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 22 Νομβρίου 1855 ΤΖ' νόμου περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 22 Νομβρίου 18 5 ΤΖ' Νόμου περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὀριζομένη διάρκεια τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος δύναται νὰ ἐπεκταθῇ, ἀλλ' οὐχὶ πλεόν τῶν ἐξδομηκότων πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως.

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΤΖ' νόμου τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐπομένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

α. Τῆς ἐκποιήσεως προηγείται ἀποζημίωσις προσδιοριζομένη δι' ἐκουσίου συμβιβασμοῦ ἀποερατομένου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὅτε ἐργολάβος καὶ ὁ ἰδιοκτήτης προσκληθῶσι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ νομάρχου τῆς πρωτευούσης.

β' Ἀποτυχόντος τοῦ συμβιβασμοῦ βαλοῦνται τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ νομάρχου συντασσομένου καὶ ἐμπαινόντος τὰ ποσὰ τῆς τε ἀπαιτήσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τῆς προσφορᾶς τοῦ ἐργολάβου, οἱ αὖ ἐγένοντο κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου· ἡ δὲ ἀποζημίωσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἐκτιμῇ ἐνός ἐκτιμητοῦ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν διαφερόντων ἐκλεγομένου. Ἐὰν δὲ οἱ διαφερόμενοι δὲν διορίσωσι

τὸν ἐκτιμητὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προκλήσεως τοῦ νομάρχου, ἢ ἂν ὁ ἐκτιμητὴς δὲν ὑποβάλῃ τὴν ἐκτίμησίν του ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του, ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ἐπιμελεῖς τοῦ νομάρχου διορίζει νέον ἐκτιμητὴν, ὁφείλοντα νὰ περαιώσῃ καὶ ὑποβάλῃ τὴν ἐκτίμησίν του ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν εἰς τὸν νομάρχον, ἄλλως διορίζεται ἕτερος ὑπὸ τοῦ εἰρημέ-νου προέδρου.

γ'. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐκτιμητοῦ εἴτε ὑπὸ τῶν διαφερόμενων, εἴτε ὑπὸ τοῦ προέδρου διοριζομένου ἐκτελεῖται προσωρινῶς, ἀφοῦ οὗτος κηρύξῃ αὐτὴν ἐκτελεστὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

δ) Κατὰ τῆς ἀποτάσεως ταύτης συγχωρεῖται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ νομάρχου πρὸς τοὺς διαφερομένους. Ἡ ἀπόφασις τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀνεκκλήτως δικαζόντων δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν. Ἐπιτρέπεται δὲ μόνον κατ' αὐτῆς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι παραγράφῳ ὀριζομένων προθεσμιῶν τῆς δικαζέως τοῦ ἄρθρου 195 τῆς Πολ. Δικονομίας. Αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐκκολουθοῦν νὰ δικαζόνται καὶ κατὰ τὸ δίκαστημα τῶν δικασιῶν ὡς κατεπεύγουσαι χωρὶς νὰ κηρυχθῶσιν ὡς ταυταὶ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ δικαστικῶν δικασιῶν νόμου ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως.

ε) Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κηρύττει προσωρινῶς ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐκτιμητοῦ κατὰ τὸν παράγραφον γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἰδιοκτῆτην εἰς ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν διδομένην παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου, ἂν οὗτος τὸ ζητήσῃ διὰ τὴν ἐνδεχομένην ὑπὸ τῶν πρωτοδικῶν ἐλάτ-

τωσιν τοῦ ποσού τῆς πρώτης ἐκτιμήσεως. Ἄν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης δὲν χρηγήσῃ αὐτὴν ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεώς του ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τὸ ποσὸν τῆς ὁρισθείσης ἐγγυήσεως, ἐκ τῶν χρημάτων τῆς ἐκτιμῆσεως λαμβανόμενον, παρακκτατίζεται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ ὡς πρὸς τὴν ἄρσιν καὶ τὴν κατὰπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως ἐπαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 844 καὶ 845 τῆς Πολ. δικονομίας.

5') Οἱ ἐκτιμηταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημιώσιν, κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου πρωτοδικείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1875 Β.σ. διατάγματος περὶ τῶν ἐν πολιτικῇς ὑποθέσεσι δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, ἐμπειροτεχνῶν καὶ λοιπῶν. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἐκτιμήσεως ἐξοδα ὑπὸ τοῦ ἰδίου προέδρου προσδιοριζόμενα καταψήφίζονται κατὰ τὸν ἐξ ἑξ ἑκτῶν τρόπον.

Ἐάν τὸ πᾶν τῆς ὁριστικῆς ἐκτιμήσεως ᾔνῃ ἴσον τῷ ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου προταθέντι, ἡ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βῆρος τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐάν ᾔνῃ ἴσον τῇ ἀπαιτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου ἡ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βῆρος τοῦ ἐργολάβου. Ἐάν δὲ ᾔνῃ ἀνώτερον μὲν τῆς προσηφοράς, κατώτερον δὲ τῆς ἀπαιτήσεως, τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ἐξόδων ἐπιδιόρυνται ἐλάττωρον τῶν διαφερομένων κατὰ λόγον τῶν διαφορῶν τοῦ ποσού τῆς ἐκτιμήσεως πρὸς τὴν προσηφάν, ὅφ' ἐνός καὶ τὴν ἀπαιτήσιν ἀπ' ἐτέρου. Ἴαν ἐντός τῆς ἐν τῷ § 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ταχθείσης προθεσμίας δὲν ἔγινε μήτε προσηφάν, μήτε ἀπαιτήσις, ἡ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ἐξοδα ἐπιδιόρυνουσιν ἐῖς ἴσου ἡμιστοῦ τοῦ διαφερομένου παρμελήσαντος δὲ τοῦ ἐτέρου αὐτῶν νὰ προτείνῃ τιμὴν, ἐπὶ δὲ ὀνοῦται τοῦτον.

6') Οἱ ἐκτιμηταὶ ὡς καὶ τὸ προσηφάν τὸ τίμημα διακατέχουσιν τῶν ἐν Ἀθῆναις πρωτοδικῶν χρεὺσι μέτρον τῆς ἐκτιμῆσεως οὐχὶ τὴν ἀΐαν, τὴν ὅποιαν ἔλαβε τὸ κτῆμα ἕνεκα τοῦ συστηθημένου σιδηροδρόμου ἢ τοῦ παρατηματός αὐτοῦ,

ἀλλ' ἢν εἶχε πρὶν ἢ κοινοποιηθῇ ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ τοῦ παρατηματος. Οὐδέποε ὅμως τὸ τίμημα θέλει εἶσθαι κατώτερον τῆς προσηφάν οὐδὲ ἀνώτερον τῆς ἀπαιτήσεως, ὅπως ἐδεδεικνύθησαν κατὰ τὸν § 6 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

3. Εἰς τὸν ἐργολάβον τοῦ σιδηροδρόμου δύνανται νὰ ἐξασφαλισθῇ τόκος μέγιστος πέντε τοις ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου πρὸς τὴν οὐστάσιν αὐτοῦ κεφαλαίου. Ἐπομένως ἔάν αἱ ἐπὶ τῶν διωδίων εἰσπράξεις μετὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεσιν τῆς πρὸς συντήρησιν καὶ διοίκησιν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπαιτουμένης δαπάνης δὲν ἀποφέρωσι κέρδος, ἴσον τῷ μέχρι πέντε τοις ἑκατὸν, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναπληροῦν τὴν ἐλλείπον.

4. Πρὸς ἀπόληψιν τῶν χρεῶν πληρωμῆς τόκου τυχὼν καταβολῶν δικαιούται ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ τὸ πλεονάζον τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν πέντε τοις ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἐφεξῆς ἐτῶν, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ καταβληθέντος ποσού μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ λογίζεσθαι πρὸς τέσσαρα τοις ἑκατὸν.

5. Ἡ δαπάνη πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων γεφυρῶν καὶ διωδίων διὰ τὴν ἐκατέρωθεν τοῦ σιδηροδρόμου συγκοινωνίαν εἶναι εἰς βῆρος τοῦ ἐργολάβου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 40 Ἰουνίου 1857.

379. Α. Περί συστάσεως ἀνωτάτου ἐξασφαλιστικῆς εταιρίας

ΘΕΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 29, 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάτταμεν·

1. Ἐγκρίνεται ἡ ἐν Ἀθῆναις συστηθεῖσα πρὸς ἐξαγωγήσιν τῶν ἐκ τοῦ πυρός καὶ τοῦ κεραυνοῦ κινδύνων ἀνὰ υμῶς εταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Φοίνικος, καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 183 καταστατικοῦ αὐτῆς, τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθῆναις συμβολαιογράφου Κυρίου Παναγ. Πούλου, τὸ ὅποion μένει προσηφάν τῷ παρόντι Διατάγματι.

2. Επιφυλαττόμεθα ν' ἀνταναστήσωμεν τὴν ἐγκρίσιν μας ταύτην, ἐν περιπτώσει

παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεώς· τινος τῶν ὄρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ τῆς εταιρίας, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τοῦτου τινος.

3. Ἡ εταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργείον καὶ εἰς τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας περιληπτικὴν ἐκθέσιν τῆς καταστάσεώς της.

4. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος μετὰ τοῦ καταστατικοῦ τῆς εταιρίας. Ἀθήναι, τὴν 2 Μαΐου 1857.

380. Ν. ΥΛΓ'. Περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου. ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἐμπορεύματα καὶ τὰ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν εἰσαγόμενα ὑποβάλλονται εἰς τέλος κατὰ τὸν τεθέντα ἐν τῷ κτωτέρῳ Τελων. Δασμολογίῳ προσδιορισμένον.

2. Ὅσα ἐμπορεύματα δὲν κατονομάζονται εἰς τὸν πίνακα εἰσαγωγῆς ἐπὶ ὠσιμένῳ τέλει, ἢ δὲν δύνανται κατ' ἀναλογίαν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τινὰ τῶν γενικῶν κατηγοριῶν, ὑποβάλλονται κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς εἰς τὸν τόπον τῆς εἰσαγωγῆς τροχούσης αὐτῶν ἀξίας. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγὴν, ὅλα τὰ μὴ κατονομαζόμενα εἰς τὸν πίνακα ἐξαγωγῆς εἶδη, μένουσιν ἀπὸ τοῦδε πάντῃ ἐλευθέρᾳ τέλους.

Ἐν περιπτώσει διενέξεως μεταξύ ἐμπόρου καὶ τελωνιακῆς ἀρχῆς εἴτε ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τινὰ τῶν γενικῶν κατηγοριῶν, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν κατὰ τὸ δασμολογίον ὑποκειμένων εἰς ἐκτίμησιν ἐμπορευμάτων, διηρῶνται δύο πραγματογνώμονες· εἰς ἕκαστον τοῦ ἐμπόρου καὶ ὁ ἕτερος ἐκ μέρους τοῦ τελωνείου, αἱ τινες ἀποφασίζουσιν ἐν δὲ διχοψυχίᾳ διορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου. ἐπιδικαιτητῆς, τοῦ τοῖου ἢ ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀποταμιεύσεως, ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

περὶ οὗ προβλέπουσι τὰ ἀρθρα 62, 63 καὶ 64 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους νόμου ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1843 ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἡμισυ, καταργεῖται δὲ ὁλοτελῶς ὡς πρὸς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, ὅσακις ἐννοποταμιεύονται εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας.

4. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπὸ πλοίων εἰς πλοῖον μεταφορᾶς καταργεῖται, τηρουμένων ὅμως τῶν περὶ δηλώσεων καὶ διασφάξεων τελωνιακῶν διατάξεων.

5. Μετὰ διετίαν, ἀφ' ἧς τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος οὗτος, τὸ τέλος τῆς ἐξαγωγῆς ἐλαττοῦται κατὰ ἓν πέμπτον. Κατὰ πᾶσαν δὲ διετίαν θέλει γίνεσθαι ἀνάλογος ἐκπτώσις, εἰς τρόπον ὥστε μετὰ δεκαετίαν νὰ καταργηθῇ ὁλοτελῶς τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τέλος.

Ἡ αὕτη διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ προϊόντα, τῶν ὁποίων τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος κανονίζεται διὰ τοῦ ἐνιαυσίου φορολογικοῦ νόμου.

6. Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν βουλευτικῶν σωματείων, τυχοῦσης ἀνάγκης, τὸ τέλος εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἐπὶ πλέον ἢ ἑλάττον, ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ διὰ τινὰ ἐμπορεύματα, διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς προσεχοῦς συνόδου, μεταποιούμενα εἰς νομομασχεδία, ὑποβάλλονται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν.

7. Ὁ δασμὸς τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, δι' ὅσα εἶδη τελωνίζονται κατὰ τὸ βάρος, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ καθαρῶ βάρους, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν ὁπῶς γίνεται μνηεῖα ἐν τῷ δασμολογίῳ.

Τὰ περὶ ἀποσταθμίσεων (τάρας) κανονίζονται ἐν γένει διὰ Β. Διαταγμάτων.

8. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως του διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. καταργουμένης τῆς ἐν ἰσχύϊ διατάξεως τῆς 25 Μαρτίου 1830 καὶ λοιπῶν νόμων καὶ τελωνιακῶν διατάξεων εἰς αὐτὸν ἀντιβαίνουσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουνίου 1857.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουνίου 1857.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΟΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΝ.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Εξαγωγή.

Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς	Ἑξαγωγ.		Παρατηρήσ.
	ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Δ.	Λ.	
Α.				
Ἀλας θαλάσσιον, ἐξαγόμενον ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσ.	ἐλεύθερον			Ἐλεύθερον
Ἀλειμμα (Στέαρ) κοινὸν	ἡ ὁκά	6		τέλους
Ἀνθρακες κοινοὶ	τὸ καντάρι	12		
Ἀσβεστος, ἐν γένει	»	5		
Ἀυγοτάριχον, ἐν γένει ἄνευ διακρίσεως ποιότητ.	ἡ ὁκά	25		
Ἀφόνι, ἴδε ὅπιον				
Β.				
Βάλατοι, (βελανίδι) ἐν γένει, κατὰ τὸν ἐνιαύσιον φορολογικὸν Νόμον.				
Βάμβαξ, (βαμπάκι) ἐν γένει	τὸ καντάρι	4	50	
Βαμπακόσπορος, συνήθης	»		25	
Βδέλλαι, ἐν γένει	ἡ ὁκά	12		
Βούτυρον, ὁμ.	»		10	
Γ.				
Γαϊόμηλα, ὁμ.	τὸ καντάρι		25	
Γλυκέρριζα, ὁμ.	ἡ ὁκά		2	
Γλυκάνισον, (ἄνισον)	»		5	
Γύφος, διὰ χρῆσμα οἰκιῶν ἢ γλεῦκος (μουστὸν)	τὸ καντάρι		15	
Δ.				
Δέρματα, ἀκατέργαστα αἰγιδόπροβάτων . . .	ἡ ὁκά		8	
» » λαγωῶν ἢ κουνίκλων (κουνελίων)	»		30	
Ε.				
Ἑλαῖαι, ἐν γένει	»		4	
Ἑλαιον, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος . . .	»		5	
Ζ.				
Ζῶα, ἀγελάδες καὶ βόες, ἄνευ διακρίσεως γένους	κατὰ κεφαλὴν	6		
» Μόσχοι αὐτῶν ἄχρι δύο ἐτῶν συμπεπλη- ρωμένων	»	3		
» Αἰγιδόπροβάτα	»		40	
» Ἀρνία καὶ ἐρίφια μέχρι 8 μηνῶν . . .	»		25	
» Ἡμίονοι καὶ ἵπποι ἀδιακρίτως, . . .	»	12		
» » Πῶλοι αὐτῶν ἀδάμαστοι . . .	»	5		
» ὄνοι	»	2		
» » Πῶλη αὐτῶν	»	4		
» Χοῖροι ἐν γένει	»	4	50	
» » τὰ θηλάζοντα αὐτῶν	»		40	
Κ.				
Καπνός, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος . . .	ἡ ὁκά		4	

ΚΕΦ. Α'. Ἐξαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Ἐξαγωγ τέλος Δ. Λ.	Παρατηρήσεις
Κατράμι, (ὕγρόπισσα)	τὸ καντάρι	50	
Κέραια, ἐν γένει παντός ζώου	»	75	
Κεχρί, (Κέγχρος) ἐν γένει	ἡ ὀκά	2	
Κηκίδες, (κηκίδι) κατὰ τὸν ἐνιαύσιον φορολογικὸν Νόμον			
Κηρίον, κοινὸν εἰς τυπάρια	»	25	
Κοκκαλα, ἀκατέργαστα παντός ζώου	τὸ καντάρι	30	
Κοκκάρια, ἐν γένει	ἡ ὀκά	2	
Κοκκοῦλια, (πηνία) μετὰ ζῆς, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος καὶ νωπότητος	»	70	
Κοκκοῦλίσπορος,	τὸ δράμι	1 $\frac{1}{2}$	
Κρόκος, (σαρρᾶς)	ἡ ὀκά	40	
Κρόμμνα, (κρομμύδια) ξηρά	τὸ καντάρι	15	
Α.			
Λαιτχοχέρι, ἢ ἀλαιτχοχέρι, (βαμνίδες) βαμνόσπο- ρος κοινός	ἡ ὀκά	5	
Λινάρι, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	»	6	
Λινάρόσπορος, (λίνοῦ σπέρμα) ἐν γένει	»	2	
Μ.			
Μαλλ'ορ, (ἔρια) αἰγίδοπροβάτων, ἐν γένει πλυ- μένα ἢ ἄπλυτα	τὸ καντάρι	2 20	
Μέλι, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	ἡ ὀκά	3	
Μπροῦντζος, ἴδε «Ὠρίχαλκος»			
Ν.			
Νάφθα, νέφτι κοινόν	»	7	
Ξ.			
Ξάλα, καύσιμα	τὸ καντάρι	4	
Ξυλική, παντὶς εἵδους, οἰκοδομησίμος, ἢ νευ- πηγήσιμος	κατ' ἐκτίμ.		Κατ' ἐκτίμῃσιν 5 τοῖς 0]0.
Ξυλοκέρατα, χαρούπια	τὸ καντάρι	15	
Ο.			
Ὀῖος, τῆς Θήρας ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	ἡ βαρ. 48 ὀκ.	75	
» τῆς Κύμης ὁμοίως	»	25	
» ὅλων τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ Κράτους	»	35	
Ὀκταπόδιον, ξηρὸν	ἡ ὀκά	40	
Ὀξειδιον, (ὄξος)	ἡ βαρ. 48 ὀκ.	20	
Ὀλιον, ἀφιόνι	ἡ ὀκά	1 50	
Ὀπώραι, ξηραὶ: ἀμύγδαλα, καρύδια, κάστανα, » » κουκουνάρια, λεπτοκάρυα κλπ.	»	2	
» » φύγα αὐτῶν (λελεπισμένα)	»	10	
» » Σταφίς Κορινθιακή κατὰ τὸν			

ΚΕΦ. Α' Ἐξαγωγή.

Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Ἐξαγωγ. τέλος Δ. Λ.	Παρατηρήσεις
ἐνιαύσιον φορολογικὸν Νόμον. Σταφίς παντός ἄλλου εἶδους . Σῦκα ἐν γένει· κατὰ τὸν ἐνιαύ- σιον φορολογικὸν νόμον	ἡ ὁκά	2	
Οπιῦραι· Νωπαί: ἤτοι Κίτρα καὶ λεμονοπορτόκαλ- λα καὶ τὰ τούτων ὁμοία· κα- τὰ τὸν ἐνιαύσιον φορολογι- κὸν νόμον.			
Όρυζα, ὀρύzion ἐν γένει	»	2	
Όσπρια, παντός εἶδους	τὸ καντάρι	60	
Π.			
Παιάται, ἴδε «Γαιόμηλα»			
Πίσσα, ἴδε «Κατράμι» ὑγρόπισσα			
Ποιὰ Πνευματώδη, οἶον ῥακή κλπ.	ἐλεύθερα		
» » πρωτόρακον (σοῦμα)	ἡ ὁκά	2	
Πρινοκόκκι, (κόκκος ἡ βαφή) ἐν γένει· κατὰ τὸν ἐνιαύσιον φορολογικὸν νόμον			
Ρ.			
Ράκη καὶ Ράκια, παλαιόπανα ἄχρηστα παντός εἶδους	τὸ καντάρι	10	
Ριζάρι, (ἱερυθρόδανον) ἐν γένει· κατὰ τὸν ἐνιαύ- σιον φορολογικὸν νόμον.			
Ριζαρόσπορος, ἐν γένει	»	2	
Ριτήνη, κοινὴ	»	80	
Ρύζι, ἴδε «Όρυζα»			
Σ.			
Σήσαμον, (σουσάμι) ἄνευ διακρίσεως ποιότητος .	ἡ ὁκά	3	
Σιδήρῳ, συντετριμμένα καὶ ἄχρηστα	τὸ καντάρι	10	
Σιτηρὰ, κατὰ τὸν Νόμον τῆς 8 20 Ἀπριλ. 1843			
Σκόροδα, ξηρὰ	»	1	
Σμύρις, οἰουδήποτε μέρους, ἐξαγομένη τοῦ Κρά- τους ἄνευ ῥητῆς συμφωνίας τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ τούτου Νόμον.			
Σπόγγος, λεπτός, ἐν γένει, τιναγμένος ἢ μὴ .	ἡ ὁκά	60	
» χονδρὸς ὁμοίως	»	20	
Σταφίς, ἴδε «ὀπώρας»			
Σῦκα, ἴδε «ὀπώρας»			
Τ.			
Τραγάκανθα, (τετράγκανθον), κόμμι τραγακάνθης	»	40	
Τρίχες, ἐκ τῆς βυρσοδεψίας	τὸ καντάρι	60	

ΚΕΦ. Α'. Ἐξαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Ἐξαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Τυρός, ἐν γένει, πάσης κατασκευῆς δηλ. κεφαλο- τύρι εἰς ἀσκία ἢ κάδους	τὸ καντάρι	1	20	
Τ. Υαλός, ὑαλικά συντετριμμένα καὶ ἄχρηστα . .	»		10	
Χ. Χαλκός, παλαιὸς ἢ τετριμμένος	»		60	
Χρυσόξυλον, ἀκατέργαστον (ξύλον ῥοῦς τοῦ κοτίνου)	»		45	
Ω. Ὀρίχαλκος, μπροῦντζος	»		60	

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐπ' ᾗς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος Δ. Δ.	Παρατηρήσεις
Α'			
Ἀγιοῦν.lor, ἀκατέργαστον εἰς τεμάχια . . .	τὸ καντάρι	1	50
Ἀγγεῖτα ἢ Ἀγγη, ὅρα τὸ στοιχεῖον τῆς ὕλης, ἐξ ἧς εἰσὶ κατασκευασμένα, οἷον «Πορκελλάνη, Σίδηρος, Ὠρί- χαλκος» κτλ.			
» Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐπάργυρα ἢ ἀρ- γυρόπλαστα argentou, plaqué, pac- klong) ἴδε στοιχ. «Σκευή»			
Ἀγκιστρα, δι' ἀλειάν ἐν γένει ὅρα «Χάλυψ»			
Ἀγκυραι, ὅρα στοιχ. «Σίδηρος»			
Ἀεριστήρια, (ρίπιδια) ζωγραφιστά, μὲ λαβὴν ἐλεφαντίνην, ἢ ἐκ Χελωνείου (μπαγᾶ), ἢ ἐκ πτερῶν ἐκλεκτῶν τῆς Αἰγύπτου	ἡ δωδεκάς	12	
» κοινὰ παντὸς μέρους	»	2	
» Ψιάθινα τῆς Μελίτης, ἢ ἐκ πτερῶν κοι- νῶν τῆς Αἰγύπτου	»	30	
Ἀκόγαι, ἀκονόπετραι διὰ ξυράφια, Ὀλλανδίας καὶ ἄλλων μερῶν	ἡ ὀκτὰ	50	
» » ἐλαιάκονα δι' ἐμβοδοποιούς, λεπτουργοὺς κλ.	»	45	
» τροχοὶ διὰ ξυράφια ἢ μαχέρια	τὸ καντάρι	3	
Ἀκόγια, δερμάτινα ἐπὶ ξύλου, διὰ ξυράφια . . .	ἡ δωδεκάς	4	
» » τῆς Τουρκίας, δερμάτινα ἐξ ὀλοκλήρου	»	2	
Ἀλάστρος, ἀκατέργαστος	τὸ καντάρι	1	
» κατειργασμένος εἰς διάφορα σκευή	ἡ ὀκτὰ	60	
Ἀλας, ἀμμωνιακὸν (νισατίρι)	»	46	
» θαλάσσιον ἢ ὀρυκτὸν ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή	ἡ ἀπαγόρευσις		ἀπαγορεύεται
Ἀλειμμα, κοινὸν Ῥωσσοτουρκίας	ἡ ὀκτὰ	12	
Ἀλίσεις, ἐν γένει ὅρα «Σίδηρος» «Ὠρίχαλκος».			
Ἀμαξαι καινουργεῖς ἢ μεταχειρισμέναι μὲ 4 τρο- χοὺς (τετράκυκλοι) καὶ διὰ 4 ἀνθρώπους ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπιπλά των	ἐκάστη	200	
» Ὅμοιαι μικρότεραι διὰ δύο ἀνθρώπους (δίφροι)	»	150	
» μὲ δύο τροχοὺς (δίτροχοι, καμπριόλαι)	»	80	
» φορτηγοὶ (κάρβα) μὲ τέσσαρας τροχοὺς	»	25	
» » δίτροχοι	»	15	
Σκευή ἀμάξης (λέπαδνα) χαμουρα, δι' ἐν			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος	Παρατηρήσεις
		Δ. Λ	
Ζεῦγος ἵππων, πάσης ποιότητος . . .	τὸ ζεῦγος	20	
"Αμυλον, (καταστατικόν) κόλλα ἢ νισεστές . .	ἡ ὀκά	15	
"Ανθη, μιμητὰ ἢ χειροποίητα γυναικείου στολι- λισμοῦ ἀπὸ ἐξάμιτον (βελοῦδον), σενίλιαν (κάμπην chenille) ἢ ὑφάσματα μεταξω- τὰ καὶ μὲ διάφορα ἄλλα ποικίλματα καὶ καρπούς	ἡ ὀκά	40	
" ὅμοια ἀπὸ ὑφάσματα τολουπανηρὰ . .	"	15	
" ἐκ χάρτου χρωματισμένου	"	5	
"Ανθρακες, κοινοὶ	τὸ καντάρι	24	
"Αντλῖαι, ὅρα «Ξυλική, Σίδηρος»			
"Αργυρος, εἰς ἐλάσματα (λάμας) καὶ εἰς τεμά- χια συντετριμμένα	ἐλεύθερος		Ἐλεύθ. τέλους
" Εἰς σύρμα (τέλλι) οἰουδήποτε πάχους	τὸ δάρμι	4	
" Εἰς σκευὴ οἰκιακὰ καὶ πάσης ἄλλης χρήσεως καινουργῇ ἢ μεταχειρισμένα	"	5	
" Εἰς στολίδια διάφορα, οἷον δακτυ- λίδια ψέλλια (βραχιόλια) κλπ. . . .	τὸ δρᾶμι	5	
" Εἰς σκεύη καὶ λοιπὰ εἶδη ἐπὶ χρυσα	"	6	
" Εἰς κλωστήν (χρυσάφι), σειστόν (τιρ- τίρι), χρυσήλατον (μπρίλλιαν τραν), κέγχρους (πούλιας), βαράκιον, σειρά- διον (γκαλῶνι) λευκὰ	"	4	
" Περὶ τῶν ἐξ ἄλλων μετάλλων συγκει- μένων (μιμητῶν) καὶ μόνων ἐπαρ- γύρων ἢ ἐπιχρῶσων εἰδῶν τούτων, ὅρα «Χρυσός».			
" Σκευὴ ἐκ λευκοχρύσου (Πλατίνας) .	"	40	
"Αροτρα, πρὸς γεωργίαν ἐν γένει	ἐλεύθερα		Ἐλεύθ. τέλους
"Αρώματα, ἴδε «Μύρα καὶ Μυρωδικὰ»			
"Ασβεστός, δι' οἰκοδομὰς	τὸ καντάρι	10	
"Αἰκοί, καινοί, δι' οἶνον καὶ ἔλαιον	"	10	
" μεταχειρισμένοι: "	"	5	
" Βόειοι (γεντέκια), δι' ἔλαιον ἢ βούτυρον, καινοί	τὸ καντάρι	12	
" " μεταχειρισμένοι	"	6	
"Ατλαντες, ναυτικῶν καὶ λοιπῶν ὅρα «Χάρται»			
"Αἰσάλι, ὅρα «Χάλυψ»			
"Αὐγοτάριχα, ἐν γένει	ἡ ὀκά	50	
"Αφιόνι, ἴδε «Ὅπιον»			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασίαι καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς	Ἐξαγωγ. τέλος	Παρατηρήσεις
	ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος		
B.			
Βάζα, ἴδε «ἀγγεῖα ἢ ἀγγή»			
Βαλίγκαι, ἴδε «Κιβώτια»			
Βάμβαξ, (βαμπάκι) ἐν γένει	τὸ καντάρι	3	
Βαμβακόσπορος	»	50	
Βανίλλη, πάσης ποιότητος	ἡ ὀκά	42	
Βαρέλλια, ἢ Βυκία (βουτσια) μὲ στεφάνια σιδη- ρᾷ οἰασθήποτε χωρητικότητος	ἐκάς. βαρέλ.	75	
» » μὲ στεφάνια ξύλινα οἰασθήποτε χωρητικότητος	»	50	
Βαρελλοδάνιδα, (Δούγαι), πρὸς κατασκευὴν βυκίων. Τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἢ τῆς Προ- ποντίδος, παντὸς μεγέθους	αἱ 100	3	
» Τῶν ἄλλων μερῶν παντὸς μεγέθους ἐπίσης.	»	2	
Βαρόμετρα, κοινὰ παντὸς μεγέθους	ἐλεύθερα		Ἐλεύθ. τέλους
Βάται, (Νακτά), ἥτοι βαμβάκι εἰς φύλλα μὲ κόμμι	ἡ ὀκά	60	
Βαφαί, (Βαφικαὶ ὕλαι) ἐν γένει ἥτοι			
» Ἀλατσοχέρι (ραμνίς, ραμνόσπορος) πά- σης ποιότητος καὶ τύπου	»	20	
» Ἀσφούριον (κνήκος ὁ βαφικὸς)	τὸ καντάρι	5	
» Ἀρσενίκειον, (Ζερνίκι), χροῶμα κίτρινον	ἡ ὀκά	45	
» Βαλανίδιον λεπτὸν καὶ χονδρὸν	τὸ καντάρι	4	20
» Βερενίκειον, (Βερνίκι) ἐν γένει	»	75	
» Βιτριόλι, (Χάλκανθον) κυανοῦν, ἥτοι γαλάζια πέτρα	»	4	
» » » πράσινον	»	4	
» Ἰνδικὸν (Δουλάκι) τῶν ἀποικιῶν ἐκλε- κτὸν ἐντὸς δερμάτων	ἡ ὀκά	3	
» » κατώτερον ἐντὸς κιβωτίων	»	2	
» Καρυμνίον (ἐρυθρόχρουν)	»	10	
» Κηκίς, (Κηκίδιον) ἐν γένει	»	20	
» Κινάβαρι ἀσημοβαφή	»	4	50
» Κοκκινιλία, ἢ Κερμέζιον οἰασθήποτε ποιότητος	»	2	
» Κόκκινον Ἀγγλίας (terra rosa)	τὸ καντάρι	4	
» Κόμμις Λάκα καὶ Κόμμις Γκάουτα	ἡ ὀκά	50	
» Κρόκος (σαφράς) ἐν γένει	»	4	
» Κυανοῦν Προυσίας (ἀφρολούρακον τὸ ἀ- γγραῖον)	»	40	
» Λευκὸν μολύβδου (στομπέσι)	τὸ καντάρι	4	
» Μολυβδόχρωμα (σουλιγένι) διὰ τοὺς πι-			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
λοποιοὺς	τὸ καντάρι	2	50	
Βαφαί, Μπακάμι, κόκκινον, φερναμβούκειον .	»	4		
» » ὑπέρυθρον (Σάντα Μάρθας)· τε- τριμμένον ἢ εἰς κομμάτια . .	»	1	50	
» » Μαῦρον, Καμπέχειον	»	1		
» » Ἐρυθρὸν τετριμμένον (Σάνταλι)	»	3		
» Νεγκροφούμο (αἰθάλη) ἐν γένει . . .	»	2	50	
» Πίτυκας, (φλοιὸς πεύκης, πίτυος) διὰ βυρσοδέψας	»		20	
» Πράσινον, ἐν γένει, ἀκατέργαστον . .	»	6		
» Πρινοκόκκιον	ἡ ὀκά	2	50	
» Ριζάρι, (ἐρυθρόδανον)	τὸ καντάρι	3	20	
» Ῥοῦδι ἢ σουμάκι, ῥοῦς ὁ βυρσοδεψικὸς	»		25	
» Στυπτητηρία (στύψις) ἐν γένει διὰ τοὺς βχφεῖς	»	1	50	
» Τουραμπί, διὰ τὸ πορτογάλλινον χρῶμα	ἡ ὀκά		50	
» Ἀναλελυμέναι διὰ τοῦ ἐλαίου εἰς βαρέλια τενεκέδες	»	1	5	ἄνευ ἐκ- πεσμοῦ τάρας
» Εἰς κόνιν διὰ ζωγράφους ἢ χρωματιστάς, μὴ σημειωθεῖσαι	»	1	50	
» Εἰς μικρὰ τεμάχια, ἐντὸς κιστίδων (κασ- σετάκια), διὰ τοὺς παῖδας . . .	τὰ 12 κασσε- τάκια τῶν 12 κομματῶν		50	Σημ. Τὰ ἐπὶ πλείον ἢ ἑλαττον κατ' ἀ- ναλογίαν.
» Διὰ τὸ στίλβωμα τῶν ὑποδημάτων, κοινὰ εἰς μικρὰ ἢ μεγάλα δοχεῖα	ἡ ὀκά		25	
» » εἰς μεγάλα δοχεῖα ἐκ λευκοπαφύ- λου, κατειργασμένοι μὲ κόμμι ἢ βερενίκειον	»		50	ἄνευ ἐκπε- σμοῦ τάρας
» Χλωρὸν χαλκοῦ	»		25	
» Ψιμύθιον, λευκὸν καὶ ἐρυθροῦν ἀδια- κρίτως	»	6		
» Ὀχρα (ὄχρια) πρασίνη καὶ παντὸς ἄλλου χρώματος	τὸ καντάρι		80	
Βδέλαι, ἐν γένει	ἐλεύθεραι			ἐλεύθ.
Βελόνας, ῥαψίματος, Ἀγγλικαὶ καὶ παντὸς ἄλ- λου μέρους ἀδιακρίτως	ἡ ὀκά	3	50	
» δι' ἐμβοδοποιοῦς	»	1	25	
» διὰ σάκκους (σακοῦράφαι), καθὼς καὶ τρίκογχοι πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων, ὁμοίως καὶ διὰ πλέξιμον . . .	»		50	
» Μὲ κεφαλὴν, ἥτοι καρφίτσαι, καρφοδε- λόνας ὡς καὶ φουρκέται (Διχαλίδες)	»		60	ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν ἐπι- τυλιγμάτων.

ΚΕΦ. Β' Εισαγωγή.

Όνομασία και περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Ποσὶς τῆς ἐπιτιμῆς Δ. Λ.	Παρατηρήσεις
Βελόνας, τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ στήθους ἐξ ὠρι- χάλκου μετάλλου ἀπλοῦ κλπ. μὲ κεφαλὴν ὑαλίνην, λ.θ.νὴν μεταλ- λίνην κλπ.	ἡ ἐκά	70	
Βερνίκιον, (Βερνίκι) ἴδε «Βαφαί»			
Βιβλία, λευκὰ ἄγραφα ἢ εἰς γραμμισμένα (χα- ρακωμένα), δεμένα ἢ ἄδετα (κατάστιχα	»	50	
» Τὰ ἐντυπα ἐν γένει	ἐλ. τέλους		Ἐλεῦθ. τέλου
Βουλλίτια, (δοσιαι) εἰς κουτιά ἢ φακέλλους (πά- κα) παντὸς εἶδους	ἡ ἐκά	2	ἄνευ ἐκπιμῆς τῶν κουτιῶ
Βουλλοκήριον, (κηρί Ἰσπανίας), ἄνευ διακρίσεως χρώματος ἢ ποιότητος	»	80	
Βούρτσι, (ψῆκτρι) διὰ φορέματα ἢ διὰ τὴν κόμην ἐν γένει	ἡ δωδεκάς	2	
» δι' ἵππους, διὰ πλύσιμον, σάρωμα καὶ ξεσκόνισμα οἰκιῶν καὶ τρα-εζῶν, τρί- χιναι ἢ πτέριναι, καὶ δι' ἀσβεστωμα	»	2	
» διὰ τὰ ὑποδήματα (στίλβωθρα), ὡς καὶ τῆς Μελ. τῆς ἐκ χόρτου διὰ πλύ- σιμον οἰκιῶν	»	30	
» μικρὰ ψῆκτρι(δες) τῶν ὀδόντων τῶν ὀ- νύχων τοῦ κυρίωςματος, τῶν κτενίων κλ.	»	75	
Βούτυρον, κοινὸν Ρωσσο Τουρκίας	ἡ ἐκά	20	
Γ.			
Γαϊάνθρακες, ἐν γένει	τὸ καντάρι	10	
Γαϊόμηλα, (πατάται)	»	50	
Γαετάνεια, καὶ κορδόνια μεταξωτὰ ἐν γένει, μὲ			
θυσάνους ἢ κομβία	ἡ ὀκτά	6	
» ἡμιμέταξα ἢ καθαρῶς μάλλινα	»	3	
» Βαμβυχηρά	»	1	
» Ψιθίνια διὰ σκιαδία	ἡ δωδεκάς	25	
Γαρούφαλλα, ἢ Μοσχοκάρφια	ἡ ἐκά	75	
Γεντέκια, ὅρα «Ἀσκοί»			
Γλυκάνισος, (ἄνισον)	»	10	
Γλωῶσαι, καπνισταὶ	»	30	
Γουναρικά Κατεργασμένα πάσης ποιότητος καὶ χρήσεως κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0		
» Ἀκατέργαστα ὁμ.	10 τοῖς 0/0		
Γύψος, ἐν γένει	τὸ καντάρι	30	

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Δ.				
Δαγκροόπιπα, ἐλεύθερα τέλους	ἐλεύθερα			
Δαμιτζάναι, (Ποτιναι . χωρτικότητος 4 — 8 ἀλ. ἐκάστη			25	
» πλέην τῶν 8 ἀλ. δὼν	»		50	
Δέματα, διὰ τοὺς πάτρωντας ἐντερικήτην ἐλεύ- θερα τέλους				ἐλ. τέλους
Δένδρα, καὶ φυτὰ παντός εἶδους ἐλεύθερα τέλους				
Δέρματα, Ἀκατέργαστα. Ἐρὰ βόεια, οἰουδήποτε τόπου, ὡς καὶ καμή λων καὶ βοῦδάλων .	ἡ δὲ		14	
» » Ὀμοια τούτων ὑγρὰ γλατισμένα	»		8	
» » Μόσχων (Βοιδέλων) Ἐρὰ	»		25	
» » » » Ὑγρὰ	»		18	
» » Προβατοδέρμ.(κώδια) ἢ τρέ- γων (τραγέα)	»		16	
» » Χοίρων (φορκί)	»		8	
» » Λαγῶν, αἰσούρων ἢ γαλῶν κοννίκλων	»		60	
» » Θῶων (Τσκαλλίων), λύκων καὶ ἄλωπέκων (ἄλωπεκαί)	»	3		
» Κατεργασμένα: Τομάρια ἢ πέλματα δι' ἐμβάδας (δι' ἀχνάρια) .	»		50	
» Μίσχαια (βοιδέλλα) χρωματισμένα	»	1	25	
» » Βερνικωτά (λουστρίνια) .	»	3		
» » Μικροινᾶ, ἤτοι δέρματα κρι- ρίων καὶ σιῶν	»	2		
» » Ἀγελίδων (vachetta) .	»		60	
» » Τελατίνια χρωματισμένα ἢ μὴ	»		50	
» » Καστόρια λευκὰ καὶ χρωμα- τισμένα	»	2		
» » Προβατα λευκαὶ δι' ὑπενδύματα (φόδρας	»	1		
» » (Βελανιδεραὶ) βαλανουργεῖς	»		75	
» » Τομάρια χωρισμένα εἰς ἰχνάρια (πέλματα) ἐμβαδίων . . .	»		60	
» » Μόσχια ὁμ. εἰς τεμάχια δι' ὑ- ποδήματα	»	1	50	
» » Βερνικωτά » διὰ τὴν αὐ- τὴν χρῆσιν	»	3	50	
» » Ἐκ Μικροινῶ » »	»	2	25	
Δίκτυα, πρὸς ἀλλοίαν μεταξωτά	»	4		

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Α.	
Δίκτυα, πρὸς ἀλιείαν: Δινᾶ	ἡ ὀκά	1		
Διδάκκια, δερμάτινα ὁδοιπορικά ἐκ τραγοδέρ- ματος	ἑκάστον	2		
» » ἐκ τελατινείου	»	3		
Δίσκοι, παντὸς μεγέθους καὶ πάσης κατασκευῆς, ἐκτὸς ἐκ πολυτίμων μετάλλων	ἡ ὀκά	1	25	
Δομινᾶ, διὰ παίξιμον παντὸς εἶδους	ἡ δωδεκάς	3		
Δοῦνγαι, ἴδε «Βαρελλοσάιδα»				
Δοναλέτται, (Κορμιοθῆκαι) παντὸς εἶδους, κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0			
Δοχεῖα, Ὅρα στοιχ. «Πορκελλάνη, ὕαλος, ὠρί- χαλκος σκεύη»				
Ε.				
Ἔβενος, (Ἀμπανόζι) ἀκατέργαστος ἴδε Ξυλική»				
Εἰκόνες, παντὸς εἶδους κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0			
» Ἐκκλησιαστικά. Ἐλεύθεροι τέλους	ἐλεύθεροι			
Ἔλαιον, κοινὸν εἰς δοχεῖα	ἡ ὀκά	10		Σ.μ. διὰ τὰ πᾶ ἔλαια , «φάρμακα» μυρωδικά.
» Ἐκλεκτὸν εἰς ψιάλας ἢ φλασκία (μπο- τίλιαι, ψιάσκα) 1/2 ὀκάς	ἑκάστη	30		
» Λινέλαιον διὰ βαφάς καὶ ὀψαρέλαιον	ἡ ὀκά	15		
» Σησαμέλαιον	»	20		
Ἐπιπλα, Ὅλα τὰ ἐπιπλα ἐκτὸς τῶν κάτωθι ση- μειουμένων, κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0			
» Καθέδραι (Καρέγλαι) τῆς Μελίτης κοι- ναὶ ἐκ ξύλου χρωματισμένου, μὲ ψιά- θωμα ἀπλοῦν	ἡ δωδεκάς	1	20	
» Ὅμοιαι τελειότεραι, μὲ στρώσιν ἀπὸ κάλαμον Ἰνδικόν	»	2		
» ὅμ. (καρέγλαι Γαλλίας κοιναὶ ἐκ ξύ- λου χρωματισμένου καὶ μὲ ψιάθωμα κοινὸν	»	2	50	
» » Ἐστιλθωμένοι (λουστράται) ἐκ κα- ρύας κλπ. μὲ ψιάθωμα λευκὸν ἢ χρωματισμένον παντὸς εἶδους	»	8		
Ἐπωμίδες, δι' ἀξιοματικὸς ἐκ σειστοῦ χρυσοῦ (τιρτίρι)	ἡ ὀκά	20		
» » Ἐκ σειστοῦ ἀργυροῦ (ἄσπρον τιρτίρι)	»	15		
» » Ἀργυραὶ ἢ ἐπίχρυσαι	»	15		
» » Ἀργυρόπλαστοι (πλακὲ) ἢ ὀ- πωσθήποτε ἐπίχρυσαι	»	5		

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος	Παρατηρήσεις
	Δ.	Δ.	
Εργαλεία , Ἐπιστημονικὰ καὶ γεωργικὰ	ἐλεύθερα		Ἐλεύθ. τέλους
» Τὰ λοιπὰ κατεταχθῆσαν εἰς τὸ στοιχ. τῆς ὕλης ἐξ ἧς εἰσὶ κατεσκευασμένα .			
Ἐφίππια , (σέλλαι) χωρὶς τῆς λοιπῆς σκευῆς .	ἐκάστη	4	
» Ἡ λοιπὴ σκευή, οἷον χαλινοὶ, ἀναβο- λεῖς (σκάλαι) φιλέτα κλπ.	δι' ἐκ. σέλλαν	3	
Ζ.			
Ζάχαρι , εἰς κόνους ἀκεραίους ἢ συντεθλασμένους	ἡ ὁκά	25	
» Εἰς κόνιν ἐν γένει ἄνευ διακρίσεως ποιό- τητος	»	15	
» Ὀλλανδική	»	13	
» Μαύρῃ ἀκαθάριστος	»	8	
Ζαχαρόπλαστα , (Ζαχαρικά), οἷον κουφέτα παντὸς εἶδους, ὡς καὶ κονδῖτα (καρ- ποὶ κρυσταλλωμένοι) καὶ τὰ ὅμοια .	»	1	
» γλυκύσματα, οἷον κομπούται (ρετσέλια) γλυκιά τοῦ κουταλιοῦ, λουκούμια καὶ πάσι:αι μὲ ζάχαριν ἢ μέλι	»	50	
Ζεμπίλια (Συριδὲς), κοινὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἄλλων μερῶν, αἱ ἐπονυμαζόμεναι ῥομ- παις, διὰ τὰ φορέματα	ἐκαστον	12	
» Ὀρυζίου μεγάλα (φορμοὶ), ζάφραι καὶ καὶ παντὸς ἄλλου μεγέθους	»	5	
Ζίγκος , ἴδε «ψευδάργυρος»			
Ζυμαρικά , ἥτοι πολφὸς (φιδὲς), μακαρόνια, φύσση (πάστα) κλπ.	ἡ ὁκά	12	
Ζυγολούρια , (χάμουρα) Λέπαδνα ὅρα στοιχ. «Ἀμάζαι»			
Ζυθοβότανον , (μπιρόχορτον) σπέρμα λουπούλ- λου πρὸς κατασκευὴν ζύθου	»	30	
Ζῶα , Βουβάλια. Βόες καὶ Ἀγελάδες	κατὰ κεφαλ.	10	
» Μόσχοι τούτων ἕως 2 ἐτῶν συμπεπλη- ρωμένων	»	5	
» Ἡμίονοι	»	15	
» Πῶλοι αὐτῶν ἀδάμαστοι	»	6	
» Ἴπποι ἐν γένει	»	15	
» » Πῶλοι αὐτῶν ἀδάμαστοι	»	5	
» Ὄνοι	»	6	
» » Πῶλοι αὐτῶν ὁμοίως	»	2	
» Χοῖροι	»	3	
» » Τὰ θηλάζοντα αὐτῶν	»	80	

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εισαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάξ; ἐν ᾗ ἐπι- τίθεται τὸ τέλ. ς	Εἰσχ. γ τέλος	Παρατηρήσ.
Ζῶα, Αἰγιδόπρῳβατα	κατὰ ε. α. λ.	80	
» » Ἀρνία καὶ ἐρίφια μέχρις 8 μηνῶν	»	40	
Η.			
Ἡλεκτρον, ἀκατέργαστον	ἡ ὀκά	40	
» Κατεργασμένον εἰς διάφορα εἶδη, οἷον περιστόμια (ἱμαμέδες), κομζολόγια κλ.	τὸ δρ. ζμί	40	
Θ.			
Θεικόν Ὄξι, Πνεῦμα Βιτριολίου	ἡ ὀκά	45	
Θεῖον, (θειάφι), ἐκαθαρισμένον Ἄνθος θειαφίου	»	40	
» Εἰς μασοῦρια	τὸ καντάρι	450	
» Εἰς κομμάτια, κοινόν	»	50	
Θερμάστραι, ἀπλαῖ πῆλιναι τῆς Εὐρώπης λευ- καὶ καὶ χρωματισμέναι, ὕψους ἄχρις 1/2 Γαλλικοῦ μέτρου	ἐκάστη	4	
» ἀπλαῖ μέχρις ἐνὸς γαλλικοῦ μέτρου .	»	7	
» » πλεόν τοῦ γαλλικοῦ μέτρου . .	»	12	
» Σιδηραὶ ἢ ἐκ μεταλλικοῦ μίγματος .	τὸ καντάρι	6	
» Ἐκ σιδηροφύλλου ἀπλοῦ (λαμαρίνας)	»	8	
» Πολυτελεῖς ἐκ πορκελλάνης ἐκλεκτῆς ἢ μὲ κοσμήματα ἐξ ὠριχάλκου καὶ παν- τὸς εἶδους, κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0		
Θερμόμετρα, ἐν γένει, ἐλεύθερα τέλους . .	ἐλεύθερα		
Θῆκαι, δι' ἑμπορευμάτων (δίοπτρα), ξυράφια, κη- γάρα κλπ. ἐκ παφύλλου, ξύλου ἢ δερ- ματος, κοινὰ καὶ χρωματισμένα .	ἡ δωδεκάς	30	
» Ὅμοιαι τῶν ἀνωτέρω, καλλιτέρας ποιό- τητος, ὡς καὶ ἐν γένει πορτοφόλια, θῆκαι πάσης ἄλλης χρήσεως καὶ κα- τασκευῆς, διὰ χρήματα, στολίδια κλπ. κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0		
Θηλυκώματα, ἢ θηλυκωτήρια (κόπισαι), σιδηρᾶ ἢ κασσιτερωμένα ἢ ὠριχάλκινα . .	ἡ ὀκά	425	
» Χαλύβινα (ἄτσάλεινα) διὰ λαιμοδέτας καὶ περισκελίδια (πανταλόνια) . .	»	80	
Ι.			
Ἰσκα, καὶ Ἰσκα ἐν γένει	»	25	
Κ.			
Κακίδον, ἐν γένει	»	25	
Καθρέπται, ἴδε «Κάτοπτρα»			
Καλαμάρια, ἢ Καλαμαρίϊ ὅρα στοιχ. τῆς ὕλη. ἐξ ἧς εἰσὶ κατασκευασμένα, οἷον «Κόκ.			

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ	
καλα. Περκελλάνη Ὀρίχαλκος» κλπ				
Καλιὰ, τῆς Εὐρώπης καὶ Τουρκίας διὰ βαφῆς .	τὸ καντάρι	1	25	
» Κονὴ εἰς λατρόνι καὶ τζοράκι (στάκτην) διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σαπωνίων .	»		60	
Κάλτσαι, (κάλτσιοι ἢ πέλυθρα) μεταξωταὶ . .	ἡ ὀκά	16		
» μάλλιναι τῆς Εὐρώπης, λεπταὶ ἐκλε- κταὶ, ὡς καὶ αἱ λιναῖ	»	6		
» μάλλιναι καὶ λιναῖ, Εὐρώπης καὶ Του- ροίας, κοιναί, χονδραὶ	»	2		
» Βαμβάκηραι ἐν γένει	»	3		
Καλλιοδέται. (καλτισοδέται) ἐκ μετάξης παντὸς χρώματος	»	12		
» μικταὶ ἐκ μετάξης	»	6		
» Βαμβάκηραι	»	1	50	
Καυτίκια Μάστιγες ἐν γένει πάσης ποιότητος ἢ δωδεκάς		2	50	
Καμβὰς ἢ Κανναβὰς, (Καννάθειον) διὰ κέντη- μα, μεταξωτὸς	ἡ ὀκά	15		
» » Λινὸς	»	3		
» » Βαμβάκηρης	»	2		
» » Λόρτινος καὶ ψάθινος διὰ σκιά ἐκ Σημ. Μεταξωτὸς, λινὸς βαμβάκηρης, κέντη- μένος ὅλος ἢ μὲ ἀπλοῦν δείγμα καὶ μὲ τὴν αναγκὴν πρὸς συμπλήρωσιν ὕλην, κατ' ἐκτίμησιν	ἡ δωδεκάς	1	25	
	45 τοῖς 0/10			
Κανδηλέριον, ἴδε «Κηροπήγια Λάμπαι»				
Κανίστρια, ἡ-οὶ παντὶς, καλὰ θάλα, κήφαι κλπ ἀπὸ βέργας ἢ καλὰ μίξιν παντός εἶδους καὶ κατασκευῆς	τὸ καντάρι	5		
Κανίστρια, παντὶς καὶ καλὰ θάλα διὰ τὰς Κυρίας κλπ. ἀπὸ φλοιδὸν ἢ ἄχυρον ἢ Ἰνδοκλαμον, καθὼς καὶ ἀπὸ χάνδρας	ἡ ὀκά	1		
Κανναβίς, Καννάβη τις Εὐρώπης εἰς κυκλία (Θηλεινίς)	τὸ καντάρι	6		
» » τῆς Τουρκίας	»	4		
» » χονδρὸν διὰ σχοινία	»	2		
Κανναβόδορος, (Κανναβούρι)	ἡ ὀκά		5	
Καννέλλα, Κιννάμωμον, πάσης ποότητος .	»	1		
Καννελλοπέριον, μπαζάρι ἄλωμον ἴδε «πι- πέρη» .				
Κάνουλαι, (κρουνοὶ μαστάρια) ὅρα τὴν ὕλην στοιχ. «Σίδηρος Ὀρίχαλκος»				

Π Ε Φ Α Λ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Λογμ. 50%		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Καπέλλα , ἀνδρῶν ὑψηλά: Καστώρεια, μεταξωτά, μάλλινα, σύμμικτα κλπ.	ἑκαπτον	1	50	
» Χαμηλά: πάσης ποιότητος ὁμοίως . . .	»		80	
» ψιάθινα: τῆς Εὐρώπης, μονά, πάσης ποιότητος	»		35	
» » διπλᾶ,	»		70	
» » τῆς Μελίτης ὡς καὶ χονδρὰ δι' ἐργάτας	ἡ δωδεκάς	2		
» Τὰ γυναικεῖα ἐν γένει, τὰ τῶν κορασίων καὶ τὰ τῶν παίδων μὲ στολίδια ἢ χωρὶς τοιοῦτων κατ' ἐκτίμησην . .	10 τοῖς 0/0			
Καπνὸς , εἰς φύλλα ἢ κομμένος	ἡ ὀκτὰ		60	
» εἰς κυλίνδρους (ρόλλους) καὶ τῶν ἀποικίων εἰς φύλλα ἢ κυλίνδρους (ρόλλους)	»	1	50	
» εἰς κηγάρα ἐν γένει παντὸς τύπου . .	»	2		
» κοπανιστὸς (τομπεκί) ἐν γένει . . .	»	4		
Καπνοσύριγγες , (τσιμπούκια) ἐν γένει πάσης ποιότητος	ἑκάστη		50	
Καπνοσυσρήγγων , σιφώνια (ζιθανέδες) ἐν γένει	ἡ δωδεκάς		30	
Καρδάμωμον , κοινὸν (Κακολές) ἴδε «Κύμινον»				
Καρφία , ἐν γένει ὅρα «Σίδηρος ἢ Ὀρίχαλκος»				
Καρφίδες ἢ Καρφίτσαι , (Καρφοβελόναι) ἴδε «Βελόναι»				
Κασκέττα , (Πετάσια) Ἀνδρῶν καὶ παίδων (ἐκ τζόχας) ἐξ ἐρέας καὶ ἄλλων ὑφασμάτων	»		6	
» δερμάτινα	»		2	
Κασόλιτερος , (Καλαῖ) εἰς ραβδία (βέργαις) . .	τὸ καντάρι	10		
» Εἰς φύλλα	ἡ ὀκτὰ		50	
» Κατεργασμένος εἰς ἀγγεῖα, δοχεῖα σκεύη κλπ. κλπ.	»		75	
Κάτοπτρα , (Καθρέπται) Τοῦ τοίχου, ἄνευ κορωνίδος ὕψους ἄχρις 1/2 Γαλ. μέτρου	τὸ καντάρι	20		
» πλεόν τοῦ 1/2 Γαλ. μέτρου	»	40		
» μὲ κορωνίδας ὕψους πλεόν τοῦ γαλ. μέτρου	»	60		
» ἐλάττωες τοῦ γαλλικ. μέτρου μέχρι τοῦ ἡμίσεος	»	30		
» κάτω τοῦ ἡμίσεος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μὲ χαρτίνας κορωνίδας . . .	»	15		
Σημ. Πάσης ἄλλης κατασκευῆς καὶ διαφόρων σχημάτων, καθὼς καὶ οἱ πρὸς χρῆσιν τῶν κουρέων, ὑποβάλλονται εἰς ἐκτίμησην .	10 τοῖς 0/0			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγή		Παρατηρήσεις
		Δ	Α	
Κατράμι, (ὕγροπισσα) καθὼς καὶ Μπλάχ (ἀγγλι- κὸν κατράμι) καὶ Πίσσα ξηρὰ . . .	τὸ καντάρι	90		
Καφφές, ἐν γένει ἄνευ διακρίσεως ποιότητος .	ἡ ὀκά	25		
Καφούλια, δι' ὅπλα	»	2		
» δι' ἐμβαδοποιούς ἢ ῥάπτιας	»	1		
Κέρχρος ἢ Κεχρί, κοινὸν	»	4		
Κεραμίδες ἢ Κεραμίδια, διὰ σκέπασμα οἱ ἰὼν συνήθη	ἡ χιλιάς	5		
» Βερνικωμένα	»	10		
Κέρατα, ὅρα «Κόλλαλα»				
Κηροπάνιον, (Μουσαμμάς) χρωματισμένον δι' ἐπικαλύμματα τραπεζῶν μὲ φλανέλλαν	ἡ ὀκά	2		
» ἄνευ φλανέλλας	»			
» Κίτρινον δι' ὑπενδύματα σκιαδίων (φό- δραις καπέλλων)	»	1	50	
		3		
Κηρός ἢ Κηρίον, Κοινὸν κίτρινον εἰς τυπάρια .	»	50		
» Χυμένον εἰς λαμπάδας λευκὰς ἢ κίτρινους	»	1		
» Κήτειον (σπερματσέττο) εἰς τυπάρια .	»	30		
» » εἰς κηρία	»	40		
» Εἰς Λαμπάδας ἐκ κοινοῦ στέατος (ἢ λεμματοκέρια)	»	20		
Κηροπήγια, (Σαμδανια κανδηλιέρα) ὅρα τὴν ὑλὴν ἐξ ἧς εἰσὶ κατεσκευασμένα Περὶ δὲ τῶν ἀργυροπλάστων (plaque) καλ. τὴν λέξιν «Σαίη»				
Κιβώτια, (Βαλίγχα) μύσ/ειχ (Βοιδέλλα), τελα- τίνειχ καὶ ἐξ ἄλλων δερμάτων . .	ἑκάστον	3		
Κιγκαλιεραὶ, ὅρα τὰ διάφορα στοιχεῖα τῶν ὀ- ποιῶν φέρουσιν ὀνομάτων, καὶ ἐν ἐλ- λείψει ἴδε στοιχ. ὕλης, ἐξ ἧς εἰσὶ κα- τεσκευασμένα:				
Κλειθρα ἢ Κλειδαριαί, ὡς καὶ κλειδιά συνήθη ἢ κλειδιά ὀρολογίων, ὅρα στοιχ. «Ζί- δρος, Χάλυψ, Ὠρίχχλος»				
Κλωστή, Μυλλίνη ἐν γένει διὰ κέντημα, παντός χρώματος	ἡ ὀκά	2	50	
» Λινὴ ἢ κανναβίνη ἀλεύκαστος	»		50	
» » λευκασμένη ἢ χρωματισμένη .	»	1		
» Λινὴ λεπτή διὰ κέντημα	»	1		
» » Τῆς Τραπεζούντος διὰ δύκτια, καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Τουρκίας διὰ				

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μοᾶς ἐφ' ᾗ ἐπιτίθεται τὸ τέλος.	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ	Λ	
ράψιμον	ἡ ὀκά	1		
Κλωστή Κιτρίνη εἰς κουβαρίδας δι' ἐμβαδο- ποιούς κλπ. ἢ εἰς κυκλῖα	»	60		
» Ἐλαιοβαφῆς (τοῦ λαδιοῦ) διὰ σημάδευ- μα ὑφασμάτων (μάρκας)	»	2	50	
» Βαμβακερὴ τῆς Ἀγγλίας εἰς κουβαρίδας λευκὴ ἢ χρωματισμένη ἀριθ. 20 — 120	»	60		
» » Γερμανίας χρωματισμένη, τελειο- τέρα, εἰς κουβαρίδας	»	80		
» » Ἀγγλίας εἰς ῥοτσέλας, λευκὴ, παντὸς ἀριθμοῦ καὶ χρώματος κυ- νοῦ καὶ ἐρυθροῦ	»	2	25	Μὲ ἐκπεσὺν τῶν ῥοτσέλων 30 τοῖς 0/10.
» Μεταξωτὴ εἰς κυκλῖα, χρωματισμένη. λεπτὴ ὥς καὶ στρημμένη (ὑπρισίμι)	»	10		
» » κλωστή ἐκ κάμπας (σενίλιας)	τὴ δάμι	12		
Κνῶ (ξάνθιον) πρὸς βαφὴν ἐν γένει	τὸ καντάρι	5		
Κόκκαλα , ἐλεφάντινον ἀκατέργαστον	ἡ ὀκά	2		
» » κατειργασμένον πάσης ἐργασίας, οἶον κτένια κλπ. εἶδη	τὸ δράμι	1		
» χελώνειον (μπαγᾶς, ταρταροῦγα) ἀκα- τέργαστον	ἡ ὀκά	4		
» » » κατειργασμένον εἰς οἰκδή- ποτε εἶδη, οἶον διαλυστήρια (τσατσά- ραις), ξάνια (κτένας), κτενάκια, ταμ- βακοθήκας καὶ τὰ παρόμοια	τὸ δράμι	2		
» ἀκατέργαστα ὄλων τῶν λοιπῶν ζώων καὶ ἰχθύων κόκκαλα καὶ κέρατα	τὸ καντάρι	1		
» κατειργασμένα διὰ λεπτῆς ἐργασίας οἶον κτένια σκαλιστὰ καὶ δικτυωτὰ κτενάκια τῶν προκομίων, διαλυστήρια (τσατσάραις), δακτυλῆθραι, βελονο- θῆκαι κομβία κτλ.	ἡ ὀκά	3		
» ὁμ. ἀπλουστέρας ἐργασίας οἶον κουτά- λια, καλαμάρια, κτένια, καὶ διαλυσ- τήρια κοινὰ, ὥς καὶ ξάνια (κτένια τῆς κεφαλῆς) πρόστυχα, κόκκαλα τῶν ἐμ- βάδων, φαλαίνεια (βέγγις μπαλαί- νας) πρὸς διαφόρους χρήσεις καὶ τὰ παρόμοια εἶδη	»	4		
Κοκκᾶρι , ἐν γένει	»	4		
Κόλλα , ὑποκαμίσωφ, ὅρα α' Ἀμυλον				

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Τέλος		Παρατηρήσεις
		εἰσαγωγ.	πρόσ.	
		Δ.	Δ.	
Κουβία, μετὰ ὡτῶν, ἡμιτέκτα, μέλλινα καὶ βαμβάκηρά ἔδε σ. «Γαστρενίκ»				
» κοκκίλινα καὶ ὀρίχλινα ὅρα «κόκκιλα, ὀρίχλινα»				
» σαθερένικ (μαργαροκόγχινα) ἢ καὶ ἐξ ἄλλης ὕλης δι' ὑποκάμνι. ὡς καὶ λιγνὰ δ' αὖ τὴν αὐτὴν χρῆσιν	ἡ ὀκά	3		
» κοκκίλινα ἢ μετὰλλινὰ διὰ γελέκια καὶ προστέθηκ τῶν ὑποκαμνίστων	»	8		
Κουβολόγια, ἀπὸ ἥλε τρον, κορῆλιον, γινύσουρι, ἀγάλορον (ὀυδαττί) καὶ λοιπὰ	τὸ δράμι	10		
» ἐκ μαργαροκόγχης (σαθερένικ) καὶ κοκκίλου ἐν γέει	ἡ ὀκά	2	50	
» ἐκ φοινίκων καὶ ἄλλων καρπῶν ξύλων	»	4		
Κόμμι, ἀραβικὸν ἐν γένει, ὡς καὶ κόμμι ἐλαστικὸν καὶ τῆς λάκας	»		30	
Κομποθῆκαι, ὅρα στοιχ. «Δουαλέται»				
Κουδύλια, πτέρινα	»	2		
» Χαλιδάνα (ἀτσαλένια) ἢ ἀπλῶς μετὰλλινὰ	»	4		
» ἐπίγρυσα				
» Μολυβδῖνα (μολυβοκόνδυλα) κόκκινα καὶ μαῦρα ἐν γένει	»	6		
» Πέτρινα δι' ἀβήκια (πετροκόνδυλα)	»	80		
» Ἀπὸ τεμπεσίρι (ἐκ κρητίδης) λευκῆς ἢ χρωματισμένης κλπ.	»	40		
Κουδυλοφόροι, παντὸς εἶδους, ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὕλης, ἐξ ἧς εἰσὶ κατασκευασμένοι.	»	20		
Κουδυλομάχαιρα, ὅρα στοιχ. «Μάχαιραι»				
Κόπιτσαι, ἔδε στοιχ. «Θαλυκώματα»				
Κοράλλιον ἀκατέργαστον				
» Κατεργασμένον εἰς διάφορα εἶδη οἷον κοῦβο ὅγια κομδὶα κλπ.	»	6		
Κορδέλλαι, (Ταινίαι) μεταξωτα ἐν γένει: Βελουδένικα, ἀτλαζωτα γαζωτα κλπ. οἰουδήποτε πλάτους χρώματος	τὸ δράμι	40		
» Ἀπλᾷ κοινῇ διαφόρων χρωμάτων, πλάτους ἐνὸς δακτύλου ὡς αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐμβαδοποιῶν κλπ.	ἡ ὀκά	30		
» Μάλλιναι καὶ μικταὶ	»	16		Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τάρας τῶν ἐσω τυλιγμάτων
» Λιναὶ ἢ μικταὶ	»	3		
		2		

ΚΕΦ. Β' Εἰσαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονάξ; ἐπ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Μισθω- τός ἑισαγ. τοῦ Δ. 1	Παρατηρήσεις
Κορδέλλαι Βελούκηναι λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι Κορδόνια , ὄρα στοιχ. «Γαετάνια»	ἡ ὀκτ	4	20
Κοκκινόγυροι κοινοὶ τῆς Εὐρώπης ἀ. ἀ 18 — 20 τὸ δολάδιον (μάτσον)	τὸ μάτσον ἑκαστὸς	30	5
» μεγάλοι διὰ δερμόνια			
Κοσμήματα , χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ παντὸς εἵδους, ὄρα στοιχ. «Ἄργυρος, Χρυσὸς»			
» ὅμοια μὲ πολυτίμους λίθους: Διὰ τοῦ τους ἰδίως ὄρα «Λίθοι πολύτιμοι»			
» Δακτυλίδια, ἐνώτια, βραχιόλια, περι- δέραια, ἀλυσίδες, καρπῖδες, κομβίαι, σταυρουδάκια καὶ τὰ παρόμοια, ἐκ διχοφύων μιγμάτων συγκολλητὰ ἐπὶ χρυσᾶ ἢ μὴ, μὲ λίθους μεμητοῦς ἢ ἄ- νευ λίθων κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0		
Κοσμητικά , παιπάλη (πούδρα), σαπώνια, κόνες εὐώδης κλπ. ἴδ. «Μυρωδικὰ»	ἡ ὀκτ		5
Κουκκούλια , (Πηνία), ἐν γένει	ἐλεύθερος		
» ὁ σπόρος αὐτῶν ἐλεύθερος: τέλους . .			
Κοῦνλαι , Γυμναί, ὄρα «Ξυλική» αἱ δὲ ἐνδυμέ- ναι κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/10		
Κουτία , (πυξίδες) διὰ ζαχαρικὴ καὶ ἄλλας χρή- σεις, χάρτινα μὲ εἰκονογραφίας ἢ καὶ ἄλλους στολισμ. ὕς	ἡ ὀκτ	6	
» Χάρτινα ἀπλᾶ διὰ βουλλίνια ἢ φάρμακα κλπ.	»		80
» Ἀπὸ σανίδι λεπτόν διὰ λουκούμια καὶ τὰ παρόμοια χρωματισμένα . .	»		20
» » ἀχρωμάτιστα ἀπὸ χονδρότερον ξύλον ὄρα «Ξυλική».			
Κρέας ἢ Κρέατα , εἰς ἄλμην	»		4
» Παστόν (μπαστιρμά) ἢ εἰς ἄλλαντας (λουκάνικα, σουτζούκια)	»		8
» Χοιρομέρια καὶ σαλσιτσόττα (χορδεύ- ματα)	»		40
Κρηθαρόπανα , μεταξωτὰ	»	15	
» τρίχινα	»	10	
Κρόμμυνα , (Κρομμύδια) ξηρὰ	τὸ καντάρ.		30
Κρύσταλλος , σκεύη παντὸς τόπου, οἶον φιάλαι (μποτίλια), ποτήρια, πιατικά, ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα παντὸς μεγέθους καὶ πά- σης χρήσεως			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	ὡς ἐπὶ τέλος Δ. Λ.	Παρατηρήσεις
1) γυτὰ λευκὰ ἢ χρωματισμένα . . .	ἡ ὀκτὰ	40	
» 2) Τορσευτὰ (τοῦ τύρνου ἢ περικητὰ, λευκὰ εἴτε χρωματισμένα ἢ καὶ μὲ χρυσώματα	»	4	
Κτένια, ὑφαντικὰ ἐκ φλοιῶν κύννης καὶ κοινότερα	»	1 20	
» Περί τῶν λοιπῶν ὅρα στοιχ. Κόκκαλα»			
Κύμινον, κοινὸν ὡς καὶ Κόλιανδρος	»	12	
Κωδωνες, ὅρα στοιχ. «Κρύσταλλος», «ὠρίχθακος»			
Δ.			
Λαιμοδέται, (Κολλάρια) ἑτοιμοὶ Μεταξωτοὶ . . .	»	15	
» Ἐκ τοιμπὰ ἰού καὶ βηττίστας	»	6	
» Τροῖνοι (ἀπὸ κρίνον)	»	4	
» Βαμβακιοὶ καὶ μαλλινοβάμβακοι	»	1 50	
Λάμπαι, (Λύχναι τῆς Τραπεζῆς παντὸς εἴδους καὶ οἰκαστικὰ κατισκευῆς ἐκτὸς τῶν ἐκ παρύλλου ἢ λευκοπαρύλλου (τενεκέ) περὶ ὧν ὅρα «Σιδηροὶ καὶ ὠρίχθακος» ὕπο ἄλλοι τ. εἰς ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0 0		
Λαυάραι, (Λανάρια) Ξάνια, διὰ ὃ ἔνοημα τῶν μαλλῶν	τὸ ζεῖγος	25	
Λιβάνι, Λιβανωτὸς κοινὸς ἐν γένει	ἡ ὀκτὰ	10	
» Μοσχολίβανον	»	60	
Λίθοι, Πολύτιμοι, Ἀδάμαντες, Λυχνίδες (ξουμ- πίνια, Σάμφειροι, σμάραγδοι κλπ κλπ ὕποβάλλονται εἰς ἐκτίμησιν ἐπὶ τῇ βάσει	4 τοῖς 0/0		
Λινὸν (Λινάρι) ἐν γένει εἰς τολύπαι	τὸ καντάρι	6	
» Εἰς κυκλὶα ἢ σκόλλυς (σκούλλια)	»	8	
Λινόσπορος, ἐν γένει	ἡ ὀκτὰ	4	
Λουκάνικα, ὅρα στοιχ. «Κρέας»			
Λουκοῦμία, ὅρα στοιχ. Ζηχαρόπλαστα»			
Λουμίνια, (Θυαλλίδες), ἐλλύχνια διὰ τὰς καυ- δάλας	»	50	Ἄνευ ἐκπε- σμοῦ τάρας τῶν κουτιῶν.
Λουλάδες (Χιάνια) χρυσωμένοι ἐν γένει, ὡς καὶ ξύλινοι μὴ πάφυλον	οἱ 100	2	
» Ἀ-λοὶ πῆλινος καὶ ξύλινοι	»	50	
Λύχναι, ὅρα «Λάμπαι»			
Λωρία, (ἱμάνες) ἐκ βερνικωτοῦ διὰ ξίφη, μὲ θηλ. κοττήρια ὠρίχθακινα	ἡ δωδεκάς	6	
» Χρυσόφρατα ἢ πλεκτὰ μὲ θηλυκοττήρια ἀ-γυρὰ	»	20	
» Ἐκ βερνικωτοῦ (λουστρινίου) διὰ κασκέττα			

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εισαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ	
ὡς καὶ διὰ ζώνας	ἡ ὀκά	3	50	Ὅρα «Δέρμα- τα».
» Διὰ τὰ ἐσωθεν τῶν σχιαδίων ἐκ μαροκι- νεῖου ὡς καὶ δερμάτινα ἐκ μοσχείου (βοι- δέλλου) διὰ λωρίδας ὀπλῶν καὶ ἀναθο- λεῖς (σκάλας)	»	2	25	
Μ.				
Μαλλία , τῆς κεφαλῆς ἀκατέργαστα	τὸ δράμι	4		
» » Κατεργασμένα εἰς φενάκας (περούκας) βραχιόλια ἐνώτια κλπ.	»	8		
» Προβάτων (ἔρια) ἐν γένει ἄνευ διακρίσεως ποιότητος κλπ.	τὸ καντάρι	6		
» Καστώρων καὶ λαιῶν πρὸς κατασκευὴν πῖλων	ἡ ὀκά	75		
» Τρίχες λευκαὶ δι' ὀρμιᾶς (διὰ τοὺς ἀλιεῖς) ἀπετονιάς, βόλταις	»	4		
» » Ἰππῶν διὰ στρώματα (κρίνα)	»	35		
» » Χοίρων, Τράγων, καὶ λοιπῶν ζώων	»	6		
Μάννα , τῆς Αἰγύπτου (Κύπειρος ὁ ἐδώδιμος) χάμπουλ-λεζίζ	»	6		
Μαργαρίται , ἀλκθεῖς κατ' ἐκτίμησιν	4 τοῖς 0/0			
» Μιμητοὶ ἢ τεχνητοὶ αἱ κοινῶς λεγόμεναι πάσαι	τὸ δράμι	5		
Μάρμαρα , Ἀκατέργαστα	τὸ κυβ. μετ.	4		
» Κατεργασμένα: διὰ παντοειδεῖς Τραπέ- ζας καὶ διάφορα σκεύη, διὰ βαθ- μίδας κλιμάκων, θερμάστρας, κρήνης καὶ λοιπὰς χρήσεις, δια- φόρων σχημάτων καὶ χρωμάτων	ὁ τετραγ. ποῦς	50		
» » Εἰς πλάκας διὰ στρώσιμον, μήκους 8—10 δακτύλων	αἰ 100	40		
» » μήκους 11—16 δακτύλων ὁμ. εἰς πλάκας	»	15		
Μαρπύτσια , σῶλῃνες διὰ ναργκελέδες	ἡ ὀκά	75		
Μαστίχη , ἐν γένει	»	1	50	
» εἰς κόνιν χρωματῶδη φλοιὸν κλπ	»	30		
Μάχαιραι , 1ῆς Τουρκίας διὰ τὸ μαγειρεῖον, διὰ κρεοπώλας, καπνοκόπτας	»	50		
» Τῆς Εὐρώπης πρὸς χρῆσιν τοῦ μαγειρεῖου, παντοπωλῶν, ἐφιππειουργῶν κλπ	»	1	50	
Μαχαιροκόνδυλα , παντὸς τόπου καὶ πάσης κα- τασκευῆς	ἡ δωδεκάς	4	50	

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία και περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐν ᾗ ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Μαχαιροπεῖруна, τῆς τραπέζης μὲ λαβὴν ἐλε- φαντίνην ἢ ἀργυρόπλαστον (πλακὲ) .	ἡ δωδεκάς	4		
» τῆς τραπέζης: μικρὰ δι' ὁπώρας ὁμοίως	»	3		
» » Μὲ λαβὴν κοκκαλίνην μαύρην ἢ λευκὴν ἐστιλβωμένην	»	1	20	
» » » Ἐκ κοκκάλου κοινοῦ	»		60	
» » » σιδερᾶν ἢ ξυλίνην	»		30	
Σημ. Τὰ μεγάλα (τριτσάνται), ὑποβάλλονται εἰς τέλος κατὰ ζεύγος, τὸ 1/4 τοῦ τέλους εἰς ὅπερ ὑποβάλλεται κατὰ δωδεκάδα ἡ κάστη κατηγορία. ἦτοι 1 δραχ. τὸ ζεύγος διὰ τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας καὶ 30 λεπτὰ διὰ τὰ τῆς Β'. ας				
Μελάνη, ἐν γένει, ἐλεύθερα τέλους	ἐλεύθερα			
» Χρωματιστή, ὡς καὶ διὰ σημάδευμα ἐν- δυμάτων	ἡ ὁκά	4		
Μελανοδοχεῖα, (καλαμαρικί) ὅρα τὸ στοιχ. ἐξ ἧς εἰσὶ κατεσκευασμένα.				
Μέλι, ἐν γένει	»	6		
Μέταξα. ὦρῃ καὶ ἀκατέργαστος	»	6		
» Χρωματιστὴ εἰς μικρὰς θηλειὰς Κωνσταν- τινουπόλεως καὶ Εὐρώπης	»	13		
» » τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἄλλων με- ρῶν. καθὼς καὶ στρυμμένι (ἱμ- πρίσιμι)	»	10		
Μετξαρώλια, (Κλεψύδραι) χρονόμετρα μικρὰ καὶ μεγάλα	ἐλεύθερα			
Μηρολύγια, διὰ γραφεῖα: κοινὰ χάρτινα	ἡ δωδεκάς	4		
» » Τὰ ἄλλως κατεσκευασμένα κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0			
Μηχαναὶ, Γεωργίαι, ἐν γένει, καὶ ὅμοιαι σύνθε- θετοὶ πρὸς χρῆσιν ἐργοστασίων βιομη- χανικῶν	ἐλεύθερα			
Μικροσκόπια, μικρὰ δι' ὥρολογιοποιῶν ἢ χρυ- σογούρας ὡς καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν ἐπιστη- μόνων	»			Ἐλεύθ. τέλους
Μόλυβδος, Ἀκατέργαστος, εἰς ἐλάσματα ἢ χελῶνας	τὸ καντάρι	2		
» » εἰς κυλίνδρους (ρόλλους) καὶ σωλῆνας	»	3		
» » εἰς βόλια καὶ βολίδας (σκά-				

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασίς καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονά: ἐφ' ᾗς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	ἔσοδος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
για ἐν γένει)	ἡ ὀκά		10	
Μόλυβδος Κατειργασμένος εἰς διάφορα εἶδη, κα- θαρὸς ἢ καὶ σύμμικτος μετ' ἄλλας ὕλας .	"		40	
» κατειργασμένος εἰς κονδύλια (μολυβο- κόνδυλα) ἴδε στοιχ. «Κονδύλια.»				
Μονσαμάδες, ὅρα στοιχ. «Κηροπάνια»				
Μουστάρδα, (σινήπειον) εἰς οἰαδήποτε ἀγγοῖα	ἡ ὀκά		30	
Μοσχοκάρφια, ὅρα στοιχ. «Γαρούφαλα»				
Μόσχος, ὅρα «Φάρμακα»				
Μοσχοκάρνιθα, ἐν γένει	"		2	
Υπαγᾶς, ὅρα στοιχ. «Κόκκαλα χελώνων»				
Μπαλαῖναι, φαλαίνεια ὅρα στοιχ. «Κόκκαλα»				
Μπαουῖλα, (ζυγαστρα) Βαλίγκαι (μάξιπποι), ὅ- ρα στοιχ. «Κιῶτια».				
Μπαστούνια, ῥαβδία: ἐν γένει κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0			
Μπιλλιάρδα, ἐν γένει	ἑκάστον		40	
Μπλάκ, ἥτοι κατράμι ἀγγλικόν· ὅρα στοιχ. «Κατράμι»				
Μπουλλίνια, ὅρα «Βουλλίνια».				
Μπουρῶα, (βέραξ), ὕλη γαιώδης πρὸς χεῖσιν τῶν χρυσοκόων	ἡ ὀκά		4	
Μπροῦντζος, ὅρα στοιχ. «Ὀρ' ἡλκος»				
Μυρωδικὰ ἢ Μῦρα, 1) πνευματώδη ἢ στεγνὰ: κολώνεια, Λαζάντινα κλπ. .	"		2 50	
» Ἀνθόνερρον καὶ ῥοδόσταγμα	"		30	Ἄνευ ἐκπε- σμοῦ τάραι.
» 2) ἐλαιώδη: ἐν γένει τῆς Εὐρώπης	"		8	
» ῥοδέαιον (τριανταφυλλόλαδον)	τὸ δράμι		4	Καθαρὸν ῥόδος
» 3) στεγνῶδη: (πορμαδες κλπ.) εἰς διά- φορα ἐκλεκτὰ ἄγγη	ἡ ὀκά		2 50	
» κοιναὶ πορμαδες εἰς συνήθη πρόστυχα δοχεῖα	"		50	
» 4) εἰς κόνιν παντὸς εἶδους, διὰ τοὺς ὀ- δόντας κλπ.	"		3 50	
» παιπάλη (πρόδρα)	"		1 50	Ἄνευ ἐκπε- σμοῦ τάραι.
» 5) εἰς σαπῶνια: πάσης ποιότητος	"		2 50	
» 6) εἰς ὕλα εὐώδη, ἢ ὀσφράδια, οἷον οὐ- δαγάται, τενσουχία, κούρσια κλπ. .	τὸ δράμι		2	
Σημ. Περί μόσχου ὅρα «Φάρμακα.»				
N.				
Νέφτι, (Νάφτι), ἐν γένει	ἡ ὀκά		14	
Λήματα, Ἀλεξάνδρα: Ἀγγλίας καὶ λοιπῶν με-				

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Α.	
ῥων παντὸς ἀριθμοῦ, ἐστρημμένα ἢ οὐ	ἢ ὀκά		20	
Νήματα, Λευκασμένα: ὁμ.	»		30	
» Χρωματισμένα: διὰ τοῦ νεροῦ (ὕδατο- βαρῆ)	»		50	
» διὰ τοῦ ἐλαίου (ἐλαιοβαρῆ)	»		90	
» Τριπλίκι: ὑπὸ οἰονδήποτε ἀριθμὸν . . .	»		50	
Νισεστὲς, κοινὸς ὄρα στοιχ. « ἄμυλον. »				
Νίτρον, ἄλας (γχιουβερτσέλες)	»		20	
Νυδτέρια, (φλεβοτόμια)	ἢ δωδεκάς	1		
Ξ.				
Ξηροπήσσιον, ἢ σφαρτσί, ἀσφάλτιον, διὰ τὰς ἀμπέλους	ἐλεύθερον			Ἐλεύθ. τέλους
Ξύδι, ἴδε στοιχ. (Ὄξος ἢ ὁ' εἰδιον)				
Ξυλική, ξύλα καύσιμα ἐν γένει	τὸ καντάρι		40	
» ξυλεία οἰκοδομῆς, κατ' ἐκτίμησιν . . .	40 τοῖς 0/0			
» " ναυπηγείας "	5 τοῖς 0/0			
» Α'. ἐκλεκτὴ πρὸς κατασκευὴν ἐπί- πλων ὡς ἀκολουθῶς				
» 1) Μαώνιον εἰς κομμάτια	τὸ καντάρι		3	
» 2) Ἐβενος (ἀμπανόζι) καὶ πύξος (τσι- μισίρι)	»		4 50	
» 3) Καρύα εἰς κομμάτια καὶ σανίδας . . .	»		50	
» 4) Εἰς φύλλα (καπλαμάς) τῶν ἀνωτέ- ρω καὶ ἄλλων	»		8 50	
» Β'. εἰς σκεύη κλπ. ἐκ τῶν ἀνωτέρω ξύ- λων καὶ ἄλλων κοινοτέρων κατεργασ- μένα, διὸ λεπτῆς ὀπωσοῦν ἐργασίας οἷον καλαμάρια, δοχεῖα καὶ ἀγγεῖα παντὸς εἶδους καὶ χρήσεως, παιγνίδια διάφορα τῶν παίδων, κοῦκλαι γυμναί (αἱ δὲ ἐνδεδυμένα κατ' ἐκτίμησιν), ζῶα, ὀπωρικά, ἀδράκτια, κτένια κλπ. ἐκ πύξου κλπ. κλπ.	ἢ ὀκά		4 50	
» Γ'. ὁμ. ἀπὸ ἀπλοῦν ξύλον χονδρῆς ἐργασίας, οἷον κώθωνας (γαβάθαις) καὶ πελίδας (ξύλοπίνακα) παντὸς εἶδους ιγδίου, πυελίδας (μαστέλλα), σκαφίδια, ἀντλίας ξυλίνας τῶν πλοίων, κουτία, κίστας (κασσελάκια), καλαπόδια, βομ- βύλας (τσούτραις ἢ πλόσκαϊς), κτένια ἵππων, κοχλιάρια, τόρνους ξυλίνους				

Π Ε Φ Α Λ. Β'. Εισαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγῶν τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
τῶν λεπτουργῶν καὶ τὰ ὅμοια . .	ἡ ὀκά		10	
Ξυλοκέρατα, ὅρα «χαρούπια»				
Ξυλοδοσυνγιάδες, (κολοκοτρώνεια) καὶ λοιποὶ ξύ- λινοι καὶ κοκκάλινοι	»		30	
Ξυράφια, Πρώτης ποιότητος μεθ' ἡκας ἢ χωρὶς	τὸ ζεύγος		50	
» Κοινότερα, τὰ συνήθη πρὸς χρῆσιν τῶν κουρέων	ἡ δωδεκάς		60	
» Κοινὰ ἐβραϊκὰ εἰς φακέλλους (πάχα) .	»		15	
Ο.				
Ὀκταπόδι, ξηρὸν	ἡ ὀκά		20	
Ὀμματοῦάλια, (Διόπτραι ἢ Δίοπτρα), μεθ' ἑκά- στη ἀργυροῦν ἄνευ θήκης	ἡ δωδεκάς	12		
» μεθ' ἑκάστη παντὶς ἄλλου εἶδους . .	»	2		
» κοινὰ ἐβραϊκὰ ἄνευ κεραίων	»		20	
» τῆς χειρὸς μεθ' ὅμοια, πάσης κατα- σκευῆς καὶ ποιότητος	»		8	
» διὰ τὸν ἕναν ὀφθαλμόν, κρυστάλλινα μεθ' ἀπλὴν λαβὴν	»		3	
Ὀμπρέλλαι, (Θολαίαι) Ἀνδρῶν, μεταξωτὴ, ἐν γένει	ἐκάστη	1	50	
» λιναῖ ἢ βαμβάκηραι	»		30	
» Γυναικῶν μεταξωταὶ παντὸς εἶδους . .	»	1	20	
» βαμβάκηραι κλπ. γυναικῶν καὶ κορασίων	»		15	
Ὀπιον, (ἀφίον)	ἡ ὀκά		5	
Ὀπλα, Κάνναι τουφεκίων κοινὰ μοναὶ . .	ἐκάστη	1	20	
» » » » διπλαῖ	»	2	40	
» » πιστολῶν τῆς ἱππασίας μεγάλαι . .	τὸ ζεύγος	1	50	
» Τουφέκια ἀπλᾶ μονόκαννα	ἐκαστον		2	
» » πολύγωνα (σεχσανέ)	»		4	
» » δίκαννα τοῦ κυνηγίου, κοινὰ . .	»		6	
» Πιστόλια ἱππασίας	τὸ ζεύγος		3	
» » » πολύγωνα (σεχσανέ)	»		5	
» » μικρὰ τοῦ κόλπου σιδηρὰ ἢ ὠριχάλ- κινα διαφόρου μεγέθους	»		1	
» » » πολύγωνα μεθ' αὐλάκια . . .	»		2	
» Τουφέκια καὶ πιστόλια εἰς κιβώτια μεθ' ἑ- κάστη ἀναγκυρία τῶν κατ' ἐκτίμησιν . .	10 τοῖς 0/0			
» Φωτιαῖ τουφεκίων καὶ πιστολίων . .	τὸ ζεύγος	1	50	
» Σπῆθαι εὐρωπαϊκαὶ δι' ἀξωματικοὺς τοῦ στρατοῦ ἐν γένει	ἐκάστη		2	
» τῶν στρατιωτῶν	»		1	

ΚΕΦ. Β. Ἐξαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Λογὸς εἰσλῶν τῶν Δ. Δ.		Παρατηρήσεις
		Δ.	Δ.	
Ὀπλά Σπάθαι τοῦ γυμνασίου τῆς ξιφομαχίας .	τὸ ζεύγος	1		
» » τῆς Τουρκίας ἐκλείεται παντός εἴ- δους, οἷον δαμασκηνά (δεμετινὰ) Ταμπά- νια, κροχροκάνια κλπ.	ἐκάστη	20		
» Πάλαι κοινὰ	»	3		
» Μαχαίρια τῆς μέσης: ἦτοι γιαταγάνια (πα- ραϊφίδες), ἀκινάκιο (χαντζέρια) καὶ τὰ τούτων ὅμοια	ἕκαστον	2		
» » Λάζοι (δόλωνες) καὶ ἐχειρίδια (στου- λέττα)	ἡ δωδεκάς	5		
» » Λαζάνια (δολώνια), ἦτοι μικρὰ μα- χαίρια μεθ' ἡλκιν	»	1		
Ὀπῶραι, Ξηραὶ μεθ' ὀφιοειδῶν, ἦτοι ἀμύγδαλα κοκκωνάρια (πιτυίδες), κάρνα, κάστα- να, λεπτοκάρνα καὶ τερμινίδες (κύκ- κουδα)	ἡ ὀκτὰ	4		
» Ἀμύγδαλα εὐόραστα, πιστάκια, καὶ γυκοπύρηνια βερικοκκα (καϊσιά) . .	»	15		
» Δαμάσκηνα φοίνικες χουρμάδες) . .	»	7		
» Σῦκα τῆς Συρίας εἰς κουτίαν, καθὼς καὶ σταφίς ῥόδακη, καὶ ἀπύρηνος (τσεκερδεκσιζικη)	»	10		Ἄνευ ἐκπε- σοῦ τάρας. τῶν κουτιῶν.
» σταφίς ξανθὴ καὶ μαύρη κοινὴ, καθὼς καὶ σῦκα ὁσὸς ἴσους ἄλλης ποιότητος	»	5		
» δι' ἐξαγωγὴν ῥακῆς	τὸ καντάρι	10		
» ἄνευ ὀφιοειδῶν, ἦτοι ψύχα τῶν ἄνω ὀ- πωρῶν, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν τοῦ τετραπλοῦ τοῦ ἄνω ὀρισθέντος τέλους.				
» Νωπαὶ ἦτοι πορτογάλλια, λειμώνια, νεράνζια, μανδάρνια κλπ.	ἡ χιλιάς	3		
» » Κετρα καὶ Περγαμινά (περγαμόττα)	τὸ καντάρι	1		
» » Μήλα καὶ ἄπισοι (ἀχλάδια) τῆς Τουρ- κίας	ἡ ὀκτὰ	2		
» » Εὐρώπης	»	5		
Ὀργανα, μουσικὰ ἐν γένει κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῇ βάσει	10 τοῖς 0/0			
Ὀρίχαλκος, (μπροῦντσος). Ὁρα στ. «Ὀρίχαλκος»				
Ὀρυσά, Ὀρυσιον, τῆς Εὐρώπης, πάσης ποιότητος	ἡ ὀκτὰ	6		
» τῆς Τουρκίας ἐν γένει	»	4		
Ὀσπρία, ἦτοι φασφόλοι (φασούλια), ἐρέβινθοι,				

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρ.
		Δ.	Λ	
κύαμοι (κουκκία) φακὰ Λαθύρια, ἔτνος (φάβα), ἄρακος, ὠχρος (ψανός) κλπ. .	ἡ ὀκτ		3	
Ὅστ.αι, ὄρα στοιχ. «Βουλλίνια»				
Ὅστ.ιακα, ἐστραχόδεσμα ἐν γένει	»		1	
II.				
Παιγνίδια, ἀπλὰ διὰ παιδίᾳ ὄρα τὴν ὕλην ἐξ ἧς κυρίως εἶναι κατασκευασμένα, οἷον «Χάρτης, Τενεκές, Ευλική κλπ.» Εἰς τὰ ξύλινα ὑπάρχοντα καὶ τινα μικτὰ, ὡς τύμπανα, τουφέκια κλπ.				
Παιγνιοχάρτια, ἡ χαρτία τοῦ παιγνιδίου ἐν γέ- νει, παντὸς τόπου, καταργουμένου τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καὶ διὰ τὰ εἰ- σαγόμενα καὶ διὰ τὰ ἐντὸς τῆς ἐπι- κρατείας κατασκευαζόμενα	»		4	
Παξημάδι, (δίπτυρον) κοινὸν, γαλέττα, πρὸς χρῆ- σιν τῶν πλοίων	τὸ καντάρι		4	
» λεπτόν (εἰς μπισκοτάκια, γαλετάκια, κουλουράκια) ἄνευ ζαχαρέως	ἡ ὀκτ		20	
» ὀμ. μὲ ζάχαριν	»		40	
Παπούτσια, (ἐμβάδες) Γυναικεῖα ἐν γένει: Με- ταξωτὰ παντὸς μεγέθους	»		12	
» Καραμάνδουλας καὶ λοιπῶν μαλλίνων ὑφασμάτων	»		6	
» Ἐκ μαροκινου καὶ ἄλλων δερμάτων	»		4	
» Ἄνδρων: Ἐκ βερνικωτοῦ, καστωρείου, λινου, μαροκινου καὶ βοιδέλλου	»		3	
» Ἐκ δερμάτων κοινῶν Εὐρώπης καὶ Τουρ- κίας χονδρὰ δι' ἐργάτας, ναύτας κυ- νηγοὺς κλπ.	»		1	
» Ἐξωπάπουτσα ἀδιάβροχα ἐκ κόμμιος ελαστικοῦ (πηλοβατίδες)	τὸ ζεῦγος		1	
» Παντόφλαι (εὐμαρίδες) ἀνδρῶν ἢ γυναι- κῶν μάλλιναι	ἡ ὀκτ		5	
» » κεντημέναι μὲ μετάξαν ἢ χάνδρας	»		10	
» Συρτὰ (πέδιλα) γυναικεῖα τῆς Τουρκίας ἀπλὰ ἢ χρυσοκέντητα	τὸ ζεῦγος		1	
Παστά, ὄρα στοιχ. «Ψαρικά, Κρέατα.»				
Πάφυλλος, Κίτρινος, ὄρα «Ὠρίχαλκος» λευκός ὄρα «Σίδηρος»				
Παχοκάρυδα, (Κάρνα Ἰνδικά): καρποὶ τοῦ Κοκ-				

ΚΕΦ. Β' Εἰσαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Α.	
κοφοίνικος	ἡ ὀκά		30	
Πέπερι, Μαῦρον τῶν ἀποκιδῶν, ὡς καὶ Κανελλο- πίπερον (μπαχάρι), πιπερόριζα (τζιν- τζεφύλλι Γιγγίβερις	»		20	
» Κόκκινον ἐν γένει	»		7	
Πετμέξι, (ἔψημα) κοινόν	»		6	
Πέτραι, ραστικόπετραι	»		40	
» Πυρίται (στερνάρια, ἀτσαλόπετραι) δι' ὄπλα	»		20	
» Δακτυλιδόλιθοι μιμητοὶ (δακτυλιδόπετραι ψευδεῖς)	»	5		
» Μυλόπετραι κυκλοτερεῖς	ἐκάστη	5		
» » Εἰς τεμάχια διαφόρου βάρους	ἑκάς. τεμ.		80	
Πήλινα, Σκεύη ἐν γένει ἐκ πηλοῦ (ἀργιλλόπλασ- τα, faïence ἤτοι πιατικά πρὸς συσ- κευὴν τραπέζης, καφές, κλπ. καθὼς ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος καὶ χρώματος	τὸ καντάρι	3		
» Τῆς ἐπτανήσου, Νεαπόλεως (Ῥένιου), Σαρδηνίας καὶ τῆς Μασσαλίας τὸ κόκκινα	τὸ κομμάτι		5	
» Τῆς Τουρκίας (λαϊνικά)	»		5	
» Πίθοι (πιθάρια) ἐπὶ ἐκάστης ὁκτὸς χω- ρητικότητος			2	
Σημ. Περὶ τῶν ἐκ Πορκελλανῆς κατασκευα- σμένων ὄρα στοιχ. «Πορκελλανῆ»				
Πηλός, ἐν γένει	τὸ καντάρι		50	
Πιεστηρία, Τυπογραφικὰ πάσης κατασκευῆς καὶ παντὸς μεγέθους	ἐλεύθερον			Ἐλεύθ. τέλους.
» δι' ἐμπορικὰ γραφεῖα, δι' ἀντίγραφα ἐ- πιστολῶν	ἑκαστον	5		
Πίθοι, ὄρα «Πήλινα.»				
Πιπέρι, ὄρα στοιχ. «Πέπερι»				
Πίσσα, ὄρα στοιχ. «Κατράμι»				
Πινέλλα, (γραφίδες) λεπτὰ ζωγραφικῆς	ἡ δωδεκάς		10	
» χονδρὰ παντὸς μεγέθους διὰ χρωματιστάς	ἡ ὀκτὸς	2		
Πλακὲ, ὄρα στοιχ. «Σκεύη»				
Πλάκες, Λιθογραφίαι, ὡς καὶ αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκομένων τὴν γραφὴν παίδων (ἀ- βάκια), καὶ αἱ χαρτόπλακες (σχέδαι)	ἐλεύθεραι			
» Κοινὰ κίτρινα τῆς Γενούης καὶ Μελί- της πελεκημένοι ἢ μὴ	αἱ 100	2	50	

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	50λρ 10λρ είσοδος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Πλάκες τῆς Γενούης μεγάλαι, δακτύλων 30 — 35	αἱ 400	12		
» Μαρμάριναι, ὅρα στοιχ. «Μάρμαρα»				
Πλάστιγγες, δεκαδικαὶ μὲ τὰ βάρη αὐτῶν, ζυ- γίζουσαι μέχρι 500 ὀκάδ.	ἐκάστη	25		
» διὰ παντοπώλας, Φαρμακοπώλας, κη- πνοπώλας κλπ.	τὸ καντάρι	20		
Πορσελάνη ἢ Πορκελλανῇ (Πορσελλάνη) Εἰ- σκευὴ, ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα διαφόρου με- γέθους, κατασκευῆς καὶ χρήσεως, εἴτ- ἁπλᾶ, εἴτε καὶ μὲ χρυσώματα, ζωγρα- φήματα ἢ ἐγκαιστον (σμάλτον), οἷον ἀγ- γη (βάζα), συσκευὴ τραπέζης, καφεῖ, τείνου κλπ. μελανοδοχεῖς, καὶ λοιπὰ μικρὰ εἶδη πάσης χρήσεως καὶ κατασκευῆς, συμπε- ριλαμβανομένων καὶ ὅλων τῶν λεγομένων φαρφουρίων καὶ Σινικῶν σκευῶν . .	ἡ ὀκά	2	50	
Σημ. Περὶ τῶν Πηλίνων ὅρα στ. «Πήλινα»				
Πορτεφόλλια, ὅρα στοιχ. «Θῆκαι §. 2.»				
Ποτὰ πνευματώδη ἐν γένει, εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας (μποτιλλιαίς) ἀδιακρίτως	»	40		
» Οἶνος τῆς Εὐρώπης πάσης ποιότητος εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας (μποτιλλιαίς) ἀδιακρίτως	»	80		
» » τῆς Τουρκίας ἐν γένει καθὼς καὶ μοῦστος (γλεῦκος)	»	10		
» Ζῦθος (μπίρα) ἐν γένει εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας	»	20		
» Οἶνόπνευμα (σπίρτον) οἰουδήποτε βαθμοῦ .	»	40		
» Σοῦμα ξακῆς (πρωτόρρακον) ἐν γένει . .	»	40		
» Σεράτα (ἀμυγδάλινον) ἐν γένει πηγμένη ἢ ῥευστὴ	»	40		
» Σιρόπια (σεράπια) εἰς φιαλίδας καπιλιέραις	αἱ 400	5		
Πότασσα, κοινὴ ἢ ἄλας ἀλκαλικὸν διὰ τὴν ὑαλο- ποιάν	»	45		
Πρόκαι, ὅρα στοιχ. «Σίδηρος καὶ Ὀρίχαλκος»				
Πούπουλα, (πτίλα) διὰ στρώματα	»	2		
Πτερὰ, διὰ στολισμὸν γυναικῶν, ἢ πρὸς χρῆσιν τῶν ἀξωματικῶν κλπ. Μαρμμποῦ ἐκ στρου- θοκαμήλων κλπ. κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖς 0/0			
Προσωπίδες, Ἐκ χαρτίου Βερνικωμένου, ἢ ἐκ κηροπανίου (μουσαμά)	ἡ δωδεκάς	60		
Πνξίδες Ναυτικαὶ (πούσσουλα)	ἐλεύθερα			ἐλεύθ. τέλους.

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Α.	
Πυρίτις, (κόνης) μπαρούτι ἐν γένει πάσης ποιό- τητος	ἡ ὀκά		45	
P.				
Ῥιζαρόσπορος, (σπέρμα ἐρυθροδάνου) ἐν γένει	»		10	
Ῥιτίνη Κοινή	τὸ καντάρι	1		
Ῥίζαι, Χαλδοχρόρριζα (τζογένι) διὰ καθάρισμα ἐνδυμάτων (στρούθιον)	ἡ ὀκά		8	
Ῥίζι, ὄρα στοιχ. « Ὀρουζα. »				
Σ.				
Σαλλέπιον, εἰς ρίζας ἢ τριμμένον	»		40	
Σαλτοίτσια, (χορδεύματα) ὄρα στοιχ. « Κρέατα »				
Σαυδάνια, ὄρα στοιχ. « Κηροπήγια. »				
Σημ. Ὅσα ἐξ αὐτῶν ἔχουν εἰς τὴν βάσιν πρόσ- θετον βάρος ἐκπίπτει ἀναλόγως ἡ τάρα.				
Σαπώνιον, Κοινὸν διὰ τὴν πλύσιν, τῆς Τουρκίας ἢ τῶν Ἰωνίων νήσων	τὸ καντάρι	6		
» » τῆς Εὐρώπης λευκὸν ἢ χρωμα- τισμένον	»	7		
» Κοσμητικὸν (τῆς τουαλέτας), ὄρα στ. « Μυρωδικά. »				
Σάρωθρα, (Σκοῦπαι) ἐν γένει	ἐκάστη		3	
Σήδαμον (Σουσαμί) κοινὸν καὶ μελάνθιον (μαυ- ροκκυῦκι)	ἡ ὀκά		8	
Σηπίαι, σουπίαι) ξηραὶ	»		40	
Σέλλαι, ὄρα στοιχ. « Ἐφίππια. »				
Σενίλλια, (κάμπη) εἰς κλωστήν διὰ κέντημα ἢ εἰς φουντάκια ὄρα στοιχ. « Κλωστή. »				
Σίδηρος, Ἀκατέργαστος: παντὸς τόπου εἰς μι- κρά καὶ μεγάλα ἐλάσματα (λάμας καὶ λα μάκια), πλάκας, εἰς ραβδους στρογγύλας ἢ τετραγώνους (βέργας), εἰς στήλας διαφόρου πάχους (κολώνας) εἰς δέματα	τὸ καντάρι	1		
» εἰς στεφάνια διαφόρου πάχους (τσάρκια ἢ μάτσx), βρυζέλλεια, καὶ εἰς λαμαρίναν (σιδηρ φυλλα) παντὸς εἵδους	»	1	80	
» Εἰς κολλούρας (σύρμα πολλὰ χονδρόν) .	»	3	50	
» Εἰς σύρμα οἰουδήποτε πάχους	»	6	50	
» Εἰς τέλι λεπτὸν (σιδηρόνημα) διὰ μουσικὰ ὄργανα, καθὼς καὶ τὸ λευκὸν διὰ πᾶσαν ἄλλην λεπτὴν χρῆσιν	ἡ ὀκά		40	
» Κασσιτερωμένους εἰς φύλλα (τενεκές. λευ-				

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρ
		Δ	Α	
κοπάφυλλος)	τὸ καντάρι	3	60	
Σίδηρος Ἀκασσιτέρωτα σιδηρόφυφυλλα (μαῦρος τενεχὲς εἰς φύλλα)	»	2	80	
Σημ. Τὰ ἐκ τοῦ τενεχὲ κατεργασμένα σκεύη, οἷον λυχναί, μελανοδοχεῖα ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα, παιγνίδια τῶν παιδῶν (σάλπιγ- γες κλπ.	ἡ ὁκά		50	
» Κατεργασμένος Α'. Εἰς ἀγκύρας, εἰς ὀκ- κία τῶν πλοίων, κρίκους, μολινέλλα, (πρὸς ἄρσιν τῆς ἀγκύρας), ἄκμονας, πτυά- ρια, σίδηρα σιδηρώματος, φάγανα (φου- βοῦδαις) τοῦ μαγειρείου χυτὰ, ἀλύσεις τῶν πλοίων ἐν γένει, ἀντλίας μεταλλίνας πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων κλπ. [Περὶ τῶν μηχανικῶν ὅρα §. Β'.]	τὸ καντάρι	2	50	
» §. Β'. Εἰς ἀλύσεις διὰ τὰ ζῶα καὶ διὰ πᾶ- σαν ἄλλην χρῆσιν. Ἀντλίας μηχανικὰς διὰ φρέατα, τὰς πυρκαϊὰς κλπ. καὶ τὰ παρόμοια	»	7		
» §. Γ'. Εἰς κοπίδας διὰ τὸ κρέας (σατήρια) σφυρία, ἀγκύλας (γάντζους) βραδαμάνους διὰ τὰ πλοῖα (παρκέρύμματα) κτλ.	»	8		
» §. Δ'. Εἰς καρφία ἐν γένει παντὸς μεγέθους τόπου καὶ χρήσεως. Εἰς πρόκαις δι' ἐμ- βαδοποιῶν καὶ λοιποὺς μετὰ καὶ ἄνευ κεφαλῆς, καθὼς καὶ κασσιτερωμένας. Εἰς κιβώτια σιδηρᾶ, κλίνας, ἐξώστας, κιγ- κλίδας (κάγκελλα) καὶ τὰ ὅμοια τούτων σιδηρᾶ	»	4	50	
» §. Ε'. Κλίνας ἐξώσται, κιγκλίδες, ἐντελῶς εἰργασμένα, ἥτοι βερνικωμένα ἢ καὶ χρυ- σωμένα	»	11		
» §. ς'. Εἰς ἐργαλεῖα καὶ σκεύη ἐκ σιδήρου ἢ σιδηροφύλλου (λαμαρίνας), ἀπλῆς ἐρ- γασίας πρὸς χρῆσιν πλοίων καὶ οἰκοδο- μῶν, μὴ κατονομασθέντα. Εἰς ῥίνας (ἄρ- νάκια, λίμας) κοινὰς ἢ τριγώνους πάσης χρήσεως	»	7	50	
» §. Ζ'. Εἰς κλεῖθρα χρεμαστὰ (λουκέτα) ἐκ λαμαρίνης. Εἰς σκεπάρνας καὶ σκέπαρνα (σκεπαρνιαὶς καὶ σκεπάρνια). Εἰς τόνους				Σημ. Διὰ τὰ λίμας ἐκ γάλ- θας ἔργα «Σο- λοψ.»

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Μονὰς ἐισαγωγῆς τῶν ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐμπορίας ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐμπορίας	Παρατηρήσεις
Σιδηρός, διὰ σιδηρουργούς ἢ βαναυσουργούς. Εἰς κοπίδια (σαμούτσαις) διὰ λεπτουργούς ἢ ὑποδηματοποιούς (σουρμέδες) Εἰς τρυπάνια ἴσα ἢ κυρτά, παντὸς μεγέθους καὶ πάσης κατασκευῆς ὡς καὶ μὲ γλωσσίδας. Εἰς διαβήτας. Εἰς ξυστρία διὰ τοὺς ὑπ. Εἰς ζυγούς διὰ ζυγαρίας ἐτοίμους. Εἰς σκεύη καὶ λοιπὰ ἐκ Λαμαρίνης, λεπ. τῆς ἐργασίας, μὴ κατονομασθέντα . .	τὸ καντάρι	15	
» §. Η'. Εἰς πυράγρας (μασιαῖς, καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα διὰ θερμάστρας. Εἰς ρεζέδες (στρόφιγγας) θυρῶν καὶ παραθύρων καὶ λοιπὰ ὅμοια. Εἰς βίδαις (ἐλικας) σιδηρᾶς πάσης κατασκευῆς, ὡς καὶ ἐλικοτόμους (βιδολόγους) πρὸς χρῆσιν τῶν τεχνιτῶν. Εἰς προϊόντας παντὸς μεγέθους μὲ λαβὴν ἢ ἄνευ λαβῆς. Εἰς μαχαιροπείρουνα σιδηρᾶ Εἰς ἐργαλεῖα καὶ σκεύη πρὸς χρῆσιν τῶν βαναυσουργῶν καὶ ὅμοια τῶν πλοίων καὶ οἰκοδομῶν, τελειωτέρας τῆς τῶν προσημειωθέντων ἐργασίας, ἐστιλβωμένα, ἢ ξινισμένα	»	22	
» §. Θ'. Εἰς κλειθρα θυρῶν, ἀρμαρίων καὶ συρταρίων παντὸς μεγέθους σιδηρᾶ ἢ καὶ σύμμικτα μὲ ὠρίχαλκον. Εἰς κρεμαστὰ (λουκέτα) σιδηρᾶ ἀπλᾶ ἢ ὠριχαλκομιγῆ. Εἰς τανάλιαις μικρᾶς (διλάτια), μόρσαις (ὀχεῖς). Εργαλεῖα χρυσοχῶν καὶ ὠρολογιοποιῶν. Διαβήτας ὠριχαλκομιγεῖς, καρούλια (τροχιλέας), λυχνίας, μελανδοχεῖα καὶ λοιπὰ εἶδη σιδηρουργημάτων (κινκαλ-λιερίας ἀπλᾶ ἢ σύμμικτα μὴ κατονομασθέντα	τὸ καντάρι	32	
Σημ. Δι' ἐργαλεῖα καὶ ἄλλα εἶδη ἐκ τῶν ἄνω ἔχοντα λαβὴν ξυλίνην, δὲν ἐκπίπτεται οὐδεμία τέρας.			
Σιτηρὰ, Κατὰ τὸν νόμον περὶ δημητριακῶν καρπῶν τῆς 8/20 Ἀπριλίου 1843.			
Σκευή, ξύλινα, πηλῖνα, σιδηρᾶ ὅρα στοιχ. «ξυλική, πηλῖνα, σίδηρος».			
» Παντὸς εἶδους ἐπαργυρωμένα (plaque), ἐκ Packfong ἢ argenton	ἡ ὀκά	4	

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος Δ. Λ.	Παρα
Σκόροδα, ξηρά	τὸ καντάρι	2	
Σουγιάδες, (μαχαιρίδια) ὅρα στοιχ. «Μάχαι- ραι» κτλ.			
» Εὐλίνοι κοινοὶ δι' ἐργάτας καὶ διὰ ναύ- τας κοκκάλινοι ὅρα «Ξυλοσουγιάδες»			
Σκοῦπαι, ὅρα «σάρωθρα.»			
Σουτζούκια, ὅρα στοιχ. «Κρέατα».			
Σπάγγος, ἐν γένει ὅρα στοιχ. «Σχοινία»			
Σπερματῶτα, κήτειον ὅρα στοιχ. «Κηρίον» .			
Σπόγγος, ψιλὸς ἐν γένει τιναγμένος ἢ μὴ . .	ἡ ὀκά	4 20	
» Χονδρός: ὁμοίως	»	40	
Στατῆρες, (καντάρια) σιδηροῖ, δι' ὅσας ὀκάδας βάρος ζυγίζουσι	δι' ἐκάστ. ὀκ.	4	
» μὲ δίσκον	ἑκαστος	2	
Σταφίς, παντὸς τόπου ὅρα στοιχ. «Ὀπώραι».			
Στεφάνια, Εὐλίνα (τσάρκια) τοῦ Εὐξείνου Πόν- του, ἀνὰ 60 ρέχρις 150 εἰς ἑκαστον δεματίον (μάτσον) ἐν γένει . . .	τὸ μάτσον	80	
» ἄλλων μερῶν κατώτερα	»	60	
» σιδηρὰ διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν ὅρα στ. «σίδηρος»			
Στιβαλέττα, ἢ Στιβάλια, ὅρα στοιχ. «παπού- τσια.»			
Στοιχεῖα, τυπογραφικά	ἡ ὀκά	40	
Στοῦκος, τῆς Εὐρώπης ἐν γένει	τὸ καντάρι	4 25	
» τῆς Τουρκίας »	»	75	
Στραγάλια, (τρωγάλια) ἐρέβιθοι ψημένοι . .	ἡ ὀκά	5	
Στυππίον, (στουππί) λευκὸν πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων ἢ καὶ κατραμωμένον . . .	τὸ καντάρι	4	Νέον
Στύψις, (στυπτηρία) ὅρα στοιχ. «Βαφαί.»			χειρισμ
Στομπέτσι, (λευκὸν μολύβδου), ὅρα στ. «Βαφαί»			δικαί
Σῦκα, ἐν γένει ὅρα στοιχ. «Ὀπώραι»			
Σύρμα, ὅρα στοιχ. «Σίδηρος καὶ Ὀρίχλκος.»			
Σχοινία, παντὸς τόπου, ἐν γένει λευκὰ ἢ κα- τραμωμένα	»	4	
» ἐκ σπάρτου (σπαρτία), ἥτοι τσίβαι .	»	4	
» Παραγάδι, κουμάντον, σφορτσάτον, λι- γαδούρα παρκέτας καὶ σπάγγος ἐν γένει	ἡ ὀκά	25	
Τ.			
Ταβάκος, Εὐρώπης καὶ ἀποικιῶν	»	2	
» Τῆς Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας κοινοτέρως	»	4	

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγή τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ	Α	
Ταβακοθήκαι, ὅρα στοιχ. ὕλης ἐξ ἧς εἰσὶ κα- κατεσκευασμέναι				
» Αἱ μὲ μουσικὴν πληρώουσι κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0			
Τάπητες, ὅρα «ὕφασματα»				
Ταπιωδερίαι, ὅρα στοιχ. «Χαρτίον».				
Ταχίτι, ἐν γένει	ἡ ὀκτά	3	10	
Τέιον, (τσάι) ἐν γένει πάσης ποιότητος . . .	»			
Τέλι, (σύρμα) ὅρα στοιχ. «Σίδηρος ὠρίχαλκος».				
Τεμπεσίρι, (κρητὶς) κοινὸν λευκὸν εἰς τεμάχια .	τὸ καντάρι	2		
Γενεκές, ὅρα στοιχ. «Σίδηρος»				
Τερμινθίνη, (Τρεμεντίνα) ἐν γένει	ἡ ὀκτά		15	
Τηγάνια, σιδηρὰ ἢ χαλύβινα ὅρα στοιχ. «Σί- δηρος καὶ Χάλυψ.»				
Τηλεσκόπια, ἐν γένει ὡς καὶ τὰ τοῦ Θεάτρου, κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας . . .	10 τοῖς 0/0			
Τιράνται, (ἀορτῆρες) βαμβάκηροὶ κοινοὶ . .	ἡ ὀκτά		30	
» μὲ δέρμα εἰς τὰ ἄκρα	»		50	
» ἐλαστικοὶ ἄπλοϊ ἢ μὲ κεντήματα . . .	»	2	50	
» μεταξωτοὶ ἢ ἡμιμέταξοι	»	10		
Τύρνοι, ξύλινοι καὶ σιδηροὶ ὅρα στοιχ. «Ξυλική καὶ Σίδηρος»				
Τουαλέτται, ἥτοι κομποθηκαί, ὅρα στοιχ. «Δου- αλέτται»:				
Τουίβουλα, (Πλίνθοι) ὁπταὶ Κοινὰ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἰονίων νήσων	ἡ χιλιάς	4		
» τῆς Γαλλίας ἢ Ἰταλίας χρωματισμένα	»	8		
Τουρδαὶ (ἄλμια) ἐν γένει	ἡ ὀκτά		50	
Τρίχες, ὅρα στοιχ. «Μαλλία».				
Τσάι, ὅρα «Τέιον.»				
Τσακμακόπετραι, (πυρίται), ὅρα στοιχ. «πέτραι»				
Τσίγκος, ὅρα «ψευδάργυρος.»				
Τσιρίσι, (ἀσφοδάλειον), κοινὸν	»		10	
Τσογένι, (Στρούθιον) ὅρα στοιχ. «ρίζαι».				
Τσοκκαρά, (Κρούπεζαι), κοινὰ ξύλινα	τὰ 12 ζεύγη	1	20	
» κεντητὰ ὡς καὶ τῆς Εὐρώπης μὲ λουτρούνα	»	3	60	
Τσοκολάτα, ἐν γένει	ἡ ὀκτά		50	
Τυρός, τῆς Εὐρώπης ἐν γένει	»		30	
» τῆς Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας	»		6	
Υ.				
Υάλος, ἐν γένει, ἥτοι ὑαλικά παντὸς τόπου ἐξ ἀπλῆς ὑάλου λευκῆς ἢ χρωματισμένης,				

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος Δ. Λ.	Παρατηρ.
εἰργασμένης εἰς φιάλας, ποτήρια, ἀλατο- δοχεῖα, κανδήλας καὶ λοιπὰ ἀγγεῖα καὶ σκεύη πάσης χρήσεως	τὸ καντάρι	4 50	Σημ. Περί σταλλίνων γένει ὄρα «Κρύσταλ- λοι»
» Γαλῖα τῶν παραθύρων (τζάμια) . . .	»	2 50	
» Φιάλαι μαῦραι κοιναὶ (μπουκάλια) χωρὶς τικότητος 1/2 ὀκάς	αἰ 100	2	
» » 1. ὀκάς	»	3	
» » ἀπὸ 1 ὀκάν καὶ ἐπέκεινα . . .	»	5	
Υγρόπισσα, (κατράμι), ὡς καὶ πίσσα [Ξηρά καὶ μπλάχ (κατράμι ἀγγλικόν) ὄρα στοιχ. «Κατράμι» .			
» Γοδάρηνρος, ἐν γένει	ἡ ὀκά	1 50	
Υφάσματα, καὶ χειροτεχνήματα ποικίλα			
» Α'. Βαμβάκηρα. Μανταπολάμια ἐν γένει .	»	55	
» παρακοπαὶ αὐτῶν	»	30	
» ἄνευ κόλλας, διπλωμένα βραδσοειδῶς (à bastone) καθὼς καὶ χασσέδες ἄνευ κόλ- λας, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καὶ τὰ μούλια. Ἀμερικανικὰ ἐν γένει πανία, καθὼς καὶ τὰ καλούμενα μονόριγα, δίριγα, τρίριγα, ἀσ- ταρλίκια κτλ.	»	4	36
» Παρακοπαὶ αὐτῶν	»	20	
» Καμπρία (καμαρίνεια) λευκὰ ἢ χρωματισ- μένα ἄνευ κόλλας. Μερμέρεια. Λάπα. Εὐ- ρώπης ἐν γένει	»	2	
» Μοσουλίνηα λεπτὰ διὰ γυναικεῖα φορέματα ἢ με ὕφαντὰ χρώματα. Βελτίσται Πλοῦσ- σι. Ζακωννέτα παντὸς τοῦπου, λευκὰ καὶ χρωματισμένα	»	5	
» Σανκουλιὰ, ταρλατάνια, τουλπάνια, ἐν γέ- νει λευκὰ ἢ χρωματισμένα	»	7	
» Γκίνγκαι ἐν γένει κουδριλλιάτα Σκωτίας· δαμάτα ἐν γένει. Φινέτα. Νανκίνεια μονό- χρσα διὰ πανταλόνια, καθὼς καὶ Δόν . .	»	2	
» Νανκίνεια κοινὰ παντὸς χρώματος. Ἄλλα τζάδες καὶ σαντέδες τῆς Τουρκίας, λευκοὶ ἢ χρωματισμένοι	»	4 25	
» Δίμητα λευκὰ ἐν γένει, ἀλευκκστα καὶ λευκκσμένα	»	4	
» χρωματισμένα	»	4 25	
» Πικέττα ἢ πικέδες ἐν γένει, παντὸς εἵδους			Σημ. Βραβεία

ΚΕΦ. Β. Ἐξαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσάγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Δ.	
καὶ χρώματος	ἡ ὁκά	3		
Δρίλλια χρωματισμένα μὲ σειράς. Τελ- λέται διὰ γυναικεῖα φορέματα. Μπαζέδες ἐν γένει. Μπογασία χρωματισμένα διὰ τοῦ ἐλαίου	»	1	50	
Ἰφάσματα βαμβακερά. Τραπεζομάνδyla τῆς Εὐρώπης ἐν γένει λευκά	»	1	50	
» Εὐρώπης καὶ Τουρκίας ἀπὸ δίμιτον . .	»	1		
» Τενσίπια λευκά ἢ χρωματισμένα . . .	»		50	
» Τουλπανερά συντήθη πρόστυχα Ἀγγλίας (μουσουλῖναι κοινότατοι)	»	2		
» Τσήτια Ἀγγλικά ἐν γένει	»		80	
» ὅμ. τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας, καθὼς καὶ σπινάτα καὶ ἐλαιοθαφῆ	»	1	60	
» ὅμ. Παρακοπαὶ τσητίων, τὰ λεγόμενα το- πάκια	»		60	
» Φέλπαι ἐν γένει	»	1	50	
» Στρωματόπανα	»		80	
» Πανία κοινὰ πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων ἐν γένει	»		25	
Σημ. Τὰ χρωματισμένα μανταπολάκια καὶ τὰ παρχόμματα αὐτῶν, τὰ χρωματισμένα ἀμερικανικὰ καὶ λοιπὰ πανία τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καὶ τὰ παρχόμματα τῶν ἀ- μερικανικῶν, πληρώνουσι πλέον τοῦ κανο- νισθέντος εἰδικοῦ τέλους διὰ τὸν χρωμα- τισμὸν 20 λεπτὰ τὴν ὁκάν.				
» Β'. Λινὰ καὶ καννάβινα: ἥτοι πανίον ἐν γένει δι' ὑποκάμισα, σινδόνια καὶ λοιπὰς χρή- σεις. Τραπεζομάνtyλα οἰασδήποτε ποιό- τητος: δαμάτα ἐν γένει. Ἰφάσματα χρω- ματισμένα διὰ φορέματα κλπ. ἐν γένει .	»	2	50	Σημ. Τὰ λινο- βάμβακα ὑπά- γονται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγο- ρίαν τῶν λινῶν καὶ οὐδεμίᾳ δι- ἀκρισις γίνεται.
» Λινὸν λεπτότατον (βηττίστια) ἐν γένει .	»	8		
» Πανία κοινὰ (κανναβάτσα) σκουπίσματος δι' ὑπινδήματα (φύδρα), διὰ σάκκους χρημάτων καὶ λοιπὰς χρήσεις, καθὼς καὶ μουσαμμάδες πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων (λουνέται· καὶ μετζολουνέταις) . . .	»		35	
» Ῥεβεντούκια (πανία χονδρά) διὰ πανταλό- νια ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν καὶ λοιπὰς χρήσεις: δρίλλια παντὸς χρώματος καὶ				

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος	Παρατηρήσεις
ποιότητος. Δίκ κλπ.	ἡ δὲ	4	
Υφάσματα Στροματόπανα ἐν γένει πάσης ποιότη	»	1 50	
» Γ'. Μεταξωτά: ὠμομέταξα (σέττα-κρούδα). Πανία τῆς Τουρκίας δι' ὑποκάμισα γυναικεῖα κλπ.	»	40	Σημ. Οὐ διακρίνεται, λόγῳ εἰς τὸ ὑφάσμα περιέχον βαμβάκιον.
» Μαρσελίνα. Τσανρέσια. Ἀλάζια. Μουαρέδες. Γκάζαι. Δαμάσκα, Γκρό-δε-Νάπλ. κλπ. καὶ ἐν γένει πᾶν μεταξωτὸν ὑφάσμα διὰ γυναικεῖα φορέματα καὶ λοιπὰς χρήσεις, ἀπλοῦν ἢ μὲ ποικίλματα, παντὸς χρώματος καὶ πάσης κατασκευῆς καὶ ποιότητος .	»	20	
» Βελοῦδα (ἐξάμιτα) ἐν γένει. Πλοῦσαι καὶ Βέλα	»	30	
» Δ'. Μάλλινα, ἥτοι: Ἀμπάδες, σάγοι (σαγιάκια), ἀσμένια, σαφάκια, σκουτιά διὰ καπότης ἐν γένει ἅπαντα λευκὰ ἢ χρωματισμένα ἀδιακρίτως	»	50	Σημ. Οὐ διακρίνεται, λόγῳ εἰς τὸ μὲν ὑφάσμα γέται βελόν.
» Μπαρέζια, μερινοὶ μωσολίνοι γκάζαι, σαλιά ἀγκύρας κλπ.	»	6	
» Δαμάσκα σαλία ἀπλὰ ἢ μὲ ποικίλματα, ὀρλεάνς παντὸς χρώματος, σκώτια Ἀγγλίας κουαδριλιάτα) ἐν γένει, σόφεια παντὸς χρώμ. κραμαντόνιλα (χορομανδέλεια) καὶ τὰ ὅμοια.	»	2 50	
» Δ'. Μάλλινα: Τσόχα ἐν γένει: παντὸς τόπου καὶ πάσης ποιότητος, καθὼς καὶ καστόρια δρὰ-δε δάμ, κζιμίρεια κλπ. ἅπαντα ἄνευ διακρίσεως ποιότητος . .	»	2 50	
» Καλμουκα καὶ πιλοτάζ. κλπ.	»	50	
» Φλανέλλαι χρωματισμέναι παντὸς τόπου καὶ πάσης ποιότητος ἐν γένει .	»	3	
» » Λευκαὶ εἰς κομμάτια ἢ εἰς ἐνδύματα ὡς καὶ αἱ πλεκταὶ	»	2	
» » κατωτάτης ποιότητος, εἰς κομμάτια ἢ φορέματα, πρὸς χρῆσιν ναυτῶν, ἐργατῶν κλπ.	»	1	
» Ε'. Πλεκτὰ ἢ ποικίλα (κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν) ἥτοι Γεμενιά ἢ τσεμπέρια (μαντήλια τῆς κεφαλῆς) τῆς Τουρκίας ἐν γένει καὶ τῆς Εὐρώπης τυπωτὰ	»	5	
» Γεμενιά Τουρκίας τὰ κοινῶς λεγόμενα χονδροτσέμπερα	»	2	

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Ποσὶς ἰσχυρῶς τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Ίσάσματα Δαντέλαι (ὀδοντωτά, παρυφαί διαφανεῖς) Μεταξωταὶ καὶ λιναὶ ἐν γένει .	τὸ δράμι	1		
» » Βαμβακκῆραι, κατ' ἀπομίμησιν τῶν λινῶν (imitation) καθὼς καὶ μάλλιναι	»	15		
» » κοινὰ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας . . .	»	2		
» Ζωνάρια ἀνδρῶν μεταξωτά (πλεκτά ἢ ὑφαντά)	ἡ ὀκά	12		
» » » ἡμιμέταξα	»	6		
» » » Μάλλινα ἐν γένει	»	5		
» » » Βαμβακκῆρὰ ἢ μικτὰ κοινὰ	»	4	50	
» Κετζέδες (πιλήματα) λευκοὶ ἢ χρωματισμένοι, χονδροὶ	»		50	
» Μαντήλια βαμβακκῆρὰ κοινὰ, μὲ τύπους καὶ λευκὰ ἐν γένει	»	4	50	
» » » μὲ ὑφαντὰ χρώματα (Μαδράς) ὡς καὶ ἐλαιοβαφῇ	»	2	20	
» » Λινὰ ἢ καννάβινα συνήθη	»	3		
» » Λινὰ λεπτὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν	»	8		
» » Μεταξωτὰ τῆς χειρὸς, καὶ σύνθετα ἐκ μετάξης καὶ πάσης ἄλλης ὕλης	»	12		
» » Διὰ λαίμοδέτας καὶ λοιπὰς χρήσεις παντὸς χρώματος, μεγέθους καὶ πάσης ποιότητος	»	25		
Σημ. Τὰ γυναικεῖα ἐκ βατίστας λινῆς μὲ κεντήματα καὶ δαντέλας κατ' ἐκτίμησιν.	15 τοῖς 0/0			
» Μανικέτια γυναικεῖα μὲ κεντήματα ἢ δαντέλας	τὸ ζεῦγος	4	20	
» » ἀπλὰ ἀπὰ τοῦλι, βαττίσταν, σανκουλί, κημπρίον καὶ τὰ ὅμοια	»		40	
» Μποῦστοι, (θωράκια) μεταξωτοὶ πάσης ποιότητος	ἡ δωδεκά:	20		
» » Λινοῖ	»	10		
» » Βαμβακκῆροὶ	»	4		
» Παραπετάσματα (περτέδες, κορτίνοι) πικραθύρων, ἀπὸ τοῦλι βαμβακκῆρὸν μὲ κεντήματα τῆς χειρὸς ἢ ὑφαντά	τὸ ζεῦγος	5		Τὸ ζεῦγος ἐννοεῖται δι' ἐν παραθύρον.
» ὁμ. ἀπὸ σανκουλὶ κλπ.	»	2		
» Πασμαντερίαι, καθὼς καὶ Πουσχιούλια, μερλέτα, σατζάκια, σειρήτια ἢ φράντζαι μεταξωτὰ παντὸς χρώματος	ἡ ὀκά	20		

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ᾗς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος	Παρατηρήσεις
		Δ. Λ	
Υφάσματα, ὁμ. τῶν ἄνω μεταξωτὰ ἢ μάλλινα			
μικτὰ μὲ χρυσάφι	ἡ ὀκτὰ	30	
» μεταξωτὰ μικτὰ μὲ μαλλίον ἢ βαμβάκιον	»	10	
» μάλλινα ἢ τρίχινα (κρίνα)	»	6	
» βαμβακηρὰ ἢ μαλλινοβάμβακα	»	3	
» Παρυφαὶ (Κενάκια ἢ οὐλεμάδες) βαμβακηραὶ	»	4	
» » » Μάλλιναι	»	8	
» » » Μεταξομάλλιναι	»	15	
» » » Μεταξωταὶ ἢ Βελουδένιαι	»	30	
» Προσόψια Λινᾶ τῆς Εὐρώπης καὶ Τουρκίας.	»	3	
» » Βαμβακηρὰ ἐν γένει	»	4 50	
» Σακκούλαι γυναικεῖαι πάσης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, καθὼς καὶ αἱ πρὸς χορῆτιν ἀνδρῶν ἐξ υφάσματος, κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0		
» Σάκκοι, τρίχινοι ἀπλοὶ, μάλλινοι καὶ καν- νάβιοι	ἡ ὀκτὰ	30	
» » ὁδοιπορικοὶ, κατασκευασμένοι ἀπὸ τάπητας, καθὼς καὶ κυνηγετικοὶ	ἑκάστος	1	
» Σάλια, Μποχτσάδες, Σπαλέττα, καὶ Σάρ- παι τῆς Εὐρώπης: Ἐκ μαλλίου λεπτοῦ, ἢ καὶ σύμμικτα ἐκ μαλλίου καὶ μετάξης κα- θὼς καὶ Βαρεζένια	ἡ ὀκτὰ	10	
» Μάλλινα χονδρὰ παντὸς μεγέθους καὶ μαλ- λινοβάμβακα	»	4	
Μεταξωτὰ παντὸς εἶδους καὶ πάσης ποιό- τητος (τῶν ἄνω), ἀτλαζένια, βελουδένια, κρεπώνια, φιλέτα καὶ τὰ ὅμοια	»	30	
» Βαμβακηρὰ σπινάρτα παντὸς χρώματος κα- θὼς καὶ τὰ λεγόμενα λαχουράκια Ἀγγλίας	»	4 50	
» ὁμ. (τῶν ἄνω) ἐκ μπλόνδας	τὸ δράμ.	1 50	
Σημ. Τὰ σάλια τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Περσίας (λαχούρια), καθὼς καὶ σπαλέττα, σάλπαι, μποχτσάδες μὲ κεντήματα ἐκλεκτὰ ὑπο- βάλλονται εἰς ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0		
» Σκούφια γυναικεῖαι χρυσοκέντητοι ἐν γένει	ἑκάστη	7	
» » ἀπὸ τουῖλι, τουλπάνι, καμπρίον κλ.	»	50	
» » μὲ πλόνδας λινᾶς δαντέλας, ἢ καὶ μιμητὰ ἄνθη (coiffures), πάσης κατασκευῆς κατ' ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0		
» Σκουφάκια ἀνδρῶν μνταξωτὰ, ἢ σύμμικτα ἐκ τριχῶν καὶ χρυσαφίου	ἡ ὀκτὰ	10	

ΚΕΦ. Β' Εἰσαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος.	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγὴ τῆς		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Ὑφάσματα, Σκουφάκια μικτὰ ἐκ μετὰξης καὶ χρυσαφίου ἢ βελουδένια ἀπλῶς .	ἡ ὀκτὰ	20		
» » Ἐκ φέλπας λινᾶ ἢ μικτὰ	»	3		
» » Ἀπὸ κοινὰ ὑφάσματα βαμβακερὰ	»	4	50	
» » Βαμβακερὰ πλεκτὰ ἐν γένει . . .	ἡ δωδεκάς	70		
» » Μικρὰ τῶν παίδων πλεκτὰ . . .	»	30		
» » Τῆς Βενετίας μάλλινα σκούφιαι κόκκινα	»	3		
» » Πρὸς χρῆσιν τῶν ναυτῶν καὶ διὰ τοὺς κληρικοὺς	ἡ ὀκτὰ	4		
» Σκέπαι παντὸς χρώματος	»	45		
» Σκεπάσματα τῆς κλίνης μάλλινα (χράμια, μπατανίαι), ὡς καὶ βαμβακερὰ παντὸς τοποῦ	»	2		
» » Ἀνδραμίδαι λευκαὶ ἢ χρωματισμένα			50	
» » Βελέντζαι ἐν γένει	»		50	
» Παπλώματα ἀπὸ βαμβακερὸν ὑφασμα .	»		50	
» » ἐξ ἄλλων ὑφασμάτων	15 τοῖς 0/0			
» Τάπητες Περσικοὶ ἐκ μαλλίου λεπτοῦ, καθὼς καὶ σεζαντέδες (ἐπεύχια) Περσίας καὶ Γεωργίας ἐκλεκτοὶ	ἡ ὀκτὰ	3		
» » Τῆς Ἀνατολῆς μὲ χνουδι καὶ τῆς Εὐρώπης ἐκλεκτοὶ δι' αἰθούσας, καθὼς καὶ σεζαντέδες ἐν γένει . . .	»	4		
» Εὐρώπης καὶ Τουραίας κοινότεροι, οἷον κιλίμια, στενοὶ τάπητες διὰ κλίμακας κ' π.	»		50	
» Τσιμουῖσαι τζοχῶν (παρυφαὶ ἐρέας) . . .	»	40		
» Τούλι, μεταξωτὸν ἀπλοῦν ἢ μὲ κεντήματα	»	20		
» » Μεταξοβάμβακον	»	6		
» » Βαμβ. κηρὸν	»			
» Τραγηλαὶ γυναικεῖαι καὶ καμιζέτα . . .	15 τοῖς 0/0			
» Φορέματα ἑτοιμα ἀνδρῶν, ἐκ τσόχας, κασμιρίου, δρᾶ-δὲ δάμ, καστορίου κλπ. καθὼς καὶ λινᾶ, μεταξωτὰ, βελουδένια, μάλλινα, βαμβακερὰ μικτὰ, καὶ παντὸς εἶδους, πληρώνουσι τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος κατ' ὀκτὰν, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς κανονισθείσης τιμῆς διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ὕλην, ἐξ ἧς εἰσὶ κατεσκευασμένα, προστιθεμένου ἐνὸς τετάρτου τοῦ ἐπὶ τῆς ὀκτᾶς κανονισθέντος				Εἰς τὸ βάρος περιλαμβαν- ται ὅλα τα ἀ- πριτίζοντα τὸ φόρεμα.

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος Δ. Λ.	Παρα
εἰδικοῦ τέλους			
» ὀμ. Γυναικεῖα ἐν γένει ἐξ οἰουδήποτε ὑφάσματος σκληροῦσαι τὸν αὐτὸν κανόνα. Ὑφάσματα, ὡσμ. Φρέματα γυναικεῖα μὲ στολίσματα μπλόνδας καὶ δαντέλλας, καθὼς καὶ τὰ χρυσοκέντητα καὶ χρυσοῦρα. τα ὑποβάλλονται εἰς ἐκτίμησιν	15 τοῖς 0/0		
» Φορέματα ἑτοιμα διὰ παιδῶν κλπ. πλεκτὰ μάλλινα ἢ μικτὰ, οἷον πόλκι, ταμπαρακία, σαλπάκια, σκουφάκια, τζουρπάκια, περιτυλίγματα τοῦ αἰμοῦ κλπ	ἡ ὁκά	4	
» Μπορνούζικ λευκὰ λεπτὰ	»	10	
» » μαῦρα ἢ μὲ σιρὰς	»	3	
» Φορέματα κοινὰ ἀπὸ ἀμπῶν, σαγιάκι ἀσμάνι, τεφτίκι σκουτὶ τῆς λαγορᾶς καὶ ἄλλων μερῶν μὲ φλόκον ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς τὸ τέλος τῆς ὕλης, σὺν τῇ προθήκῃ κατ' ὅκν τοῦ ἐνὸς τετάρτου ὡς ἀνωτέρω			
» Ὑποκάμισα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καθὼς καὶ ἐσώθρακα καὶ μεσοφοῦστανα ὡς ἀνωτέρω			
ὡσμ. Τὰ ὑποφοῦστανα (μεσοφοῦστανα) μὲ κεντήματα ἢ δαντέλας	15 τοῖς 0/0		
» Χρυσὰ ἐν γένει ὑφάσματα πάσης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, Εὐρώπῃ τε καὶ Τουρκίᾳ, χρυσοῦρα καὶ ἀρ. χρυσοῦρα	ἡ ὁκά	40	
» ς'. Σύμμικτα. 1) Μαλλινομέταξα, ἥτοι γάζαι, δαμάσκα, καὶ ἐν γένει πᾶν ὕφασμα σύνθετον ἐκ μαλλίου καὶ μετάξης	»	10	
» » Ὅμοια τούτων κεντητὰ	»	15	
» » 2) Μεταξοβελούδα καὶ ἥτοι γκερμεσούτις, γκεζίς, κουτουνὶ καὶ ἐν γένει πᾶν ὕφασμα σύνθετον ἐκ μετάξης καὶ βελούχου	»	5	
» » 3) Δινομέταξα ἐν γένει	»	6	
Σημειώσεις γενικὴ περὶ τῶν ὑφασμάτων. Εἰς τὴν κατηγορίαν ς'. τῶν συμμίκτων ὑπάγονται μόνον τὰ σύνθετα ἐκ δύο διαφόρων ὕλων κατ' ἴσιν σχεδὸν ἀναλογίαν ἄλ-			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

'Ονομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐν ᾗ ἐπι- τίθεται το τέλος	Εἰσαγωγ τέλος Δ. Α.	Παρατηρήσεις
λως δε εἰς τὴν φρονησιν τῶν λαμπῶν ὑ- φασμάτων ἃ ὁπλὰ περιέχουσι σύμμικτον καὶ ἄλλην ὕλην, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τυχὸν ἀνέμικτης ὕλη, ἀλλ' ἡ ἐπικρατεστέ- ρα. Διὸ ἐένετο ἡ δέουσα περὶ τήρησις εἰς τὸ κερτάκιον τῶν Λινῶν, τῶν μεταξωτῶν καὶ τῶν μαλλίνων, πρὸς ἀποφυγὴν παρε- ξηγήσεων.			
Φ.			
Φάρμακ, (πιτσάνη), ἐν ᾗ ἐνέει	ἡ ὀκά	10	
Φάρμακα, Κατὰ τὸν ἑλὸν πίνακα ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ δισημολογίου			
Φελὸς, εἰς τεμάχια	τὴ καντάρι	3	
» εἰς πώματα (τάμπας)	»	8	
Φέσια, Τουνεζίου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐν γένει ἀνευ διακρίσεως ποιότητος	ἡ ὀκά	9	Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τῶν χαρ- τῶν περιτε- τιγμάτων.
» τῆς Εὐρώπης ἐν γένει πάση κατασκευῇ καὶ ποιότητος μετὰ θυσάνων καὶ χω- ρὶς (μὲ φούντας καὶ χωρὶς φούντας)	»	3	
Φορτσέρια, ἴδε στοιχ. «Κ. βώτια.»			
Φουρκέται, (διχαλίδες) ὅρα στοιχ. «Βελόναι.»			
Φτίλλια, ἡ θρυαλλίδες διὰ φανὸς (λάμπας)	»	1	
» ὁμ. κοινὰ διὰ λύχνους, ὅρα στοιχ. «Νή- » ματὰ» ἀλεύκαστα			
Φινσερά, δερμάτινα διὰ σιδηρουργοῦς	τὸ ζευγος	2	
» ὁμ. μικρὰ τοῦ μαγειρείου	»	30	
Φυτὰ, ὅρα «Δένδρα»			
Φωσφόρια, ξύλινα ἢ χάρτινα κοινὰ	ἡ ὀκά	30	Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τῶν κου- τιῶν.
» τελειότερα παντὸς εἶδους, ὡς καὶ τὰ τῆς ὕσας καὶ τοῦ κηρίου	»	1	
Χ.			
Χαβιάρι, μαῦρον ἐν γένει	»	60	
» κόκκινον »	»	6	
Χαλβαδόριζα, ὅρα στοιχ. «Ρίζαι».			
Χαλβᾶς, εἰς κουτία ἐν γένει	»	10	Ἄνευ ἐκπεσμοῦ τῶν κουτιῶν
Χαλκὸς, παλαιὸς	»	15	
» νέος εἰς ἐλάσματα (λάμας) καὶ φύλλα, ὡς καὶ εἰς πάτους λευκῶν (καζανίων), ἢ ἄλλων ἀγγείων ἡμιερῶν	»	35	
» εἰς σκεύη μαγειρείου καὶ ἄλλα ἥδη (χαλκώματα) ἐν γένει, ὡς καὶ μὲ ἐνω-			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονά:	Εἰσαγωγ. τέλος	Παρατηρ.
	ἑφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Δ. Λ.	
σιν σιδήρου	ἡ ὀκτ		60
Χίλνυ, ἀτσάλι εἰς βέργας	τὸ καντάρι	2	
» Εἰ φύλλα	»	40	
» Εἰς λεπτὰ εἶδη, ἥτοι στόμια σακκούλων καὶ φουρνιμένα, φιούμπαις, θηλυκῶ τήρια, σπειρούνια, κλειδιά ὥρολογίων καὶ λοιπὰ τοιαῦτα εἶδη, ἐστιλβωμένα ἢ βερνικωμένα	ἡ ὀκτ	1	50
» Εἰς ἀγκίστρια δι' ἀλιεῖαν, χονδρὰ, ἀπὸ 1 νούλαν ἕως 15 νούλας	»		75
» » λεπτὰ ἀπὸ ἀριθ 4 ἕως—15 ἴρ.	»	3	
» Εἰς ξίνας (λίμας) χονδρὰς διὰ βανζυ- σουργούς	»		35
» » λεπτάς διὰ χρυσοχόους καὶ ὥ- ρολογοποιούς κλπ.	»		75
Χάμουρα, (ζυγολούρια, λέπαδνα), ὅρα στοιχ. «ἄμαζαι».			
Χάνδραι, κοινὰ εἰς μάσα	»		50
» λεπταὶ τοῦ καντήματος	»	1	
» χρυσαὶ ἢ χαλύβειναι	»	4	
Χαρούπια, ἥτοι ξυλοκέρατα	τὸ καντάρι		50
Χάρται, ἄτλαντες γεωγραφικοὶ πίνακες ναυτι- κῆς, χειρουργίας, ἀνατομίας, μηχανι- κῆς καὶ λοιποὶ ἐπιστημονικοὶ	ἐλεύθεροι		ἐλ. τέλ.
Χαρτία τοῦ παιγνιδίου, ὅρα στοιχ. «Παι- γνιόχαρτα»			
Χαρτίον, ἐν γένει ἥτοι, Χαρτοσήμου (δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως)			
» Τυπογραφικόν. Γραφίματος ἐν γένει λευ- κὸν κλπ. καθὼς καὶ διὰ τὰ κατὰστι- χα. Χαρτίον κηγάρου. Χρωματισμέ- νον διαφόρων χρωμάτων δι' ἐξώφυλλα, ἢ τύπων. Χαρτί τοῦ στεγνώματος (suga carta)	ἡ ὀκτ		25
» Ταχυδρομικόν (τῆς πόστες). Τοῦ γρα- φίματος ἐκλεκτὸν ἐπίχρυσον. Τὸ ἐν χρήσει διὰ τοὺς βιβλιοδέτας, ποικί- λων χρωμάτων, στίλπνόν ἢ μὲ τύπους	»		60
» Λευκὸν δι' ἱερογραφίαν. Διὰ γραμμάτια ἐπισκέψεων (ἐπισκεπτήρια). Φάκελλοι δι' ἐπιστολάς κλπ.	»		1 50

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος	Παρατηρήσεις
		Δ. Α.	
Χαρτίον, Χρυσόχαρτον, αἱ κοινῶς λεγόμεναι χρυ- σόκολλαι	ἡ ὀκά	70	
» Στράτσον (στύππειον) παντός χρώματος καὶ χαρτώνειον (καρτόνι)	»	6	
» Κυανοῦν λεπτὸν δι' ἐξώφυλλα	»	12	
» Χαρτί διὰ τοὺς τοίχους (ταπησσερίαι) ἐν γένει	»	1	
» Παιγνίδια χάρτινα τῶν παιδῶν παντοειδῆ.	»	2	
Χαρτοφυλάκια, (Πορτεφόλλια) ἐν γένει· ὅρα στοιχ. «Θῆκαι».			
Χειρώκτια, μεταξωτά	τὸ δράμι	8	
» Μίλλινα, ἐρεά (τσόγινα) ἢ ἀκζιμίρεια	ἡ ὀκά	3	
» Βαμβάκ ρά ἢ τιριπλίκινα, λευκά ἢ χρω- ματισμένα	»	2	
» Δερμάτινα ἐν γένει, πάσης ποιότητος, κατασκευῆς καὶ χρώματος	τὸ ζεύγος	25	
Χοιρομέρια, καὶ χοιρινά ἐν γένει, ὅρα στοιχ. «Κρέατα».			
Χορδαὶ, ἐκ νευρῶν (νευραὶ) διὰ τῖναγμα βαμ- βακίου	ἡ ὀκά	10	
» » δι' ὄργανα μουσικὰ	»	5	
Χονομάδες, (φόνικες) ὅρα στοιχ. «Ὀπῶραι».			
Χρυσόξυλον, ἀκατέργαστον εἰς τεμάχια	τὸ καντάρι	30	
» Κατεργασμένον εἰς ἐπιπλα ἢ σκεύη	»	5	
Χρυσός, Ἀκατέργαστος εἰς βέργαις, τεμάχια παλαιὰ ἢ συντετριμμένα	ἐλεύθερος		
» Κατεργασμένοι εἰς σκεύη οἰκιακὰ καὶ ἄλλης χρήσεως νέα ἢ μεταχειρισμένα εἰς διάφορα στολίδια, οἷον δακτυλίδια, ἐνώτια (σκουλαρίκια), ψέλλια, (βρα- χιόλια), περιδέραια, ἀλυσίδια καὶ λοι- πὰ κλπ. ἀδιακρίτως, στερεὰ (massifs) ἢ παραγεμισμένα	τὸ δράμι	30	
» Εἰς χρυσόνημα (χρυσάφι εἰς κλωστήν), σειστόν (τιρτίρι) κέγχρους (τρέμουσαι) χρυσήλατον (τρᾶν ἢ μπρίλλιαν), βα- ράκιον εἰς φύλλα (ἔνευ ἐκπεσμοῦ τά- ρας) σειράδια (γκαλόνια) ἐν γένει	»	5	
» Ὅλα τὰ εἶδη ταῦτα ἐξ ἄλλων μετάλ- λων χρυσομίμητα (ψεύτικα)	ἡ ὀκά	2 50	
Χρώματα, ὅρα στοιχ. «Βαφαί».			

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εισαγωγή.

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσγωγ τέλος		Παρα
		Δ.	Λ	
Χῶμα, πιλοργικὸ τῆς Εὐρώπης καὶ γεωργικὸν δι' ἄνθη	ἐλευθερον			ἐλ. τ
Χωνία, ἢ χωνευτήρια (χόνα ἢ χόαναι) ἐκ μίγ- ματος διὰ χρυσοχόους ἢ ἄλλους βανασουργοῦς ὑπ' ἀριθ. 3 . . .	τά 100	4		
» » ὑπ' ἀριθ. 4 . . .	»	5		
» » ὑπ' ἀριθ. 5 . . .	»	10		
» Πήλινα μικρὰ διὰ χρυσοχόους ἢ ὥρολο γοποιούς	»		50	
ΥΓ				
Ψαλίδια, (ψαλίδες) κοινὰ διὰ ποιμένας καὶ χυτὰ διὰ λυχίας	ἡ ὀκά	25		
» ὅλα τὰ λοιπὰ πρὸς χρῆσιν τῶν γραφείων ῥαπτῶν γυναικεῖα καὶ κηροψάλιδα καλὰ	»	1	25	
Ψαριὰ, (ἰχθυήρ) ταριχευτά:				
» 1) Καπνιστὰ καὶ ξηρὰ ἐν γένει . . .	»		45	
» 2) Ἀλατισμένα ἐν γένει	»		10	
» 3) Μπακαλῆς (ὀνίσκος ἢ γάδος) . . .	»		5	
Ψαρόκολλα, Κοινὴ διὰ λεπτοουργοῦ. (Πεσό- κολλα)	»		30	
Ψευδάργυρος, (Ζίνκος) ἀκατέργαστος εἰς ἐ- λάσματα (λάμας) ἢ φύλλα	τὸ καντάρι	3	50	
» Κατεργασμένος: Εἰς χονδρὰ σκεύη . .	ἡ ὀκά		50	
» » Εἰς λεπτὰ σκεύη . . .	»		75	
Ψιᾶθιοι, (ψάθαι) Βαρβαρίας καὶ Αἰγύπτου μεγά- λαι μὲ χρωματισμοὺς καθὼς καὶ ψ- θίκια τῆς Εὐρώπης ἐμοίως	τὸ καντάρι	8		
» Κοινὰ ἄνευ χρωμάτων, παντὸς τόπου καὶ μεγέθους	»	4		
Ω.				
Ὠρίχαλκος, ἀκατέργαστος (μπροῦντζος) . .	ἡ ὀκά		20	
» Κατεργασμένος 1) χονδρῆς ἐργασίας, οἷον εἰς κώδωνας ἐκκλησιῶν, θυρῶν καὶ ζώων, ἰγδίς (χαθάνια, δράμια, πινάκια ζυγίων (τάσια) κηροπήγια (κανδηλέ- ρια) πολυκάνδηλα (πολυελαίους, κρου- νία (κάνουλαις), καρφία, τζαβέταις καὶ τὰ ὅμοια, ὥς καὶ διάφορα μικρὰ χυτὰ εἶδη κλπ. κλπ	»		70	
» 2) Λεπτῆς ἐργασίας, οἷον ἀλύσεις, ἔλικας (βίδαις) δακτυλήθρας, κωδώνια τραπέ-				

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπι- τίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
πέζης καὶ θυμιατηρίων, ἐργαλεῖα διά- φορα λεπτὰ καὶ σκεύη, ἀκράτως ὠρι- χάλκινα, ἢ ἐν μέρει σύμμικτα ὡς κλει- δαριαὶ, λοκέττα, διαβήται, θυμιατήρια .	ἡ ὁκτὶ	1	50	Σημ. Ὑπά- γονται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τὰ σύμ- μικτα εἶδη, ὅ- σων ἡ ἐπικρα- τοῦσα ὕλη εἶναι
Ὠρίχαλκος, Τὰ ἐκ τούτων εἶδη ἐπίχρυσα . .	"	2		μικτὰ εἶδη, ὅ- σων ἡ ἐπικρα- τοῦσα ὕλη εἶναι
» 3) Εἰς φύλλα (πάφυλλοι), εἰς σύρμα, εἰς νῆμα (τέλι) ἐξ ὠρίχαλκου οἰουδήποτε πάχους	»	60		ὁ ὠρίχαλκος, ἄλλως ὄρα σιγ.
» 4) Εἰς σκεύη παφύλλινα	»	2		« σιδηρός. »
» » » ἐπίχρυσα	»	2	50	
Ὠρολόγια, Τοῦ τοίχου ἐν γένει	ἑκάστον	2		
» Τῆς τραπέζης	»	8		
» Τοῦ κόλπου ἀργυρᾶ	»	2		
» » χρυσᾶ	»	6		

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΥ. ΦΑΡΜΑΚΑ.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου.	Ποσότης	τάλα: μισθωτή:		Παρατ.
		Δ	Λ	
Αἰθήρ Θεϊκός, Etere Zolfofico	ἡ ὀκά		40	
» Ὄξικός, » Acetico	»		60	
Αἷμα Δρακόντιον, Sangue di draco	»		25	
Ἄμβρα, Ambra grissa	τὸ δράμι		40	
Ἀμμωνία Ὑγρὰ, Amoniaci liquida	ἡ ὀκά		15	
Ἄμυλον Γαιομήλων, Fecola di patata ὅρα στ. Δασμολ. «Ἄμυλον.»				
» Μαράντης Ἀραβύτι	»		8	
Ἄλσῃ, Aloe,	»		40	
Ἀρσενικόν (ποντικοφάρμακον) Ἰλευκόν ἢ κίτρινον	»		4	
Ἀνθόνερον, οὐχὶ δὲ τὸ μυτόνερον	»		4	
Ἄνθος Κασίας, (Κανέλλας) Fiori di cassia	»		40	
» Μοσχοκαρύδου » di macis	»		60	
» Φιλύρας, Φλαμούρι ἢ Τίλιον Εὐρώπης τε καὶ Τουρκίας	»		8	
» Θιλείας Φλόμου, fiori di verbasco	»		25	
» Θείου, fiori di Zolfo. ἴδε στοιχ. Δασμ. «Θεῖον.»				
Ἄλας Ἀμμωνιακόν, Νισαντίρι· ὅρα στοιχ. Δασμολ. «Ἄλας.»				
» Ἀγγλικόν, Sal Aglico	»		3	
» Γλαυδέρου, Sal minerale Claubero ; solfato di soda	»		3	
» Κρόνου, σάλ σατοῦρνο, sal saturno	»		40	
Ἄργυρος Νιτρικὸς Κρυσταλλωμένος, Nirrato d' argento cristallizzato	τὸ δράμι		40	
» » Χυτὸς πέτρα τῆς κολλάσεως	»		40	
Ἀβροτονίνη, Σαντονίνη, Santonina	»		8	
Ἀλκάλια Φυτικά, μὴ περιεχόμενα εἰς τὴν διατί- μησιν ταύτην	»		40	
Ἀρκευθίδες, bache di ginepro	ἡ ὀκά		2	
Βάσαμον Κοπαϊκόν, Balsamo Copaive	»		50	
» Περουβιανόν, » Peruviano	»	1	20	
» Τολουταϊκόν, » Tolutano	»		70	
» Μέκκας » di Mecca	»	1	20	
Βανίλλη, πάσης ποιότητος ὅρα στοιχ. δασμολ. «Βανίλλη.»				

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ δασμολογίου.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου.	Ποσότης	τρίτοις δραχμ.		Παρατηρήσεις
		Δ.	Δ.	
Βόραξ (Μποράζο) Borace	ἡ ὀκά		20	
Βισμούθον Μεταλλικόν	»		60	
» Ὑπονιτρικόν, Magesterio di Bismutho	»	1	20	
Βώλος Ἀρμενική, Bol Armeno	»		3	
Βούτυρον Κακάου, Butirro di Cacao	»		80	
Γραφίτης, Grafite	»		3	
Ἐκχυλίσματα παντοῖα, Estrati di ogni pianta.	»		80	
Ἐλαιον Ἀνίσου, Oglio di anici (Γλυκανι- σόλαδον)	»	2	80	
» Πορτογαλλίου » di arancio	»	1	20	
» Περγαμηνόν » di Bergamotto	»	1	50	
» Λευκοδένδρου » di Cajeput	»	1	60	
» Κασσίας » di Cassia (Κανελλό- λαδον)	»	2	80	
» Κίτρου, » di Cidro	»	1	50	
» Μαράθρου » di Finocchio	»	1	60	
» Καρυοφύλλων » di gaiofani	»	1	60	
» Δάφνης, » di Lauro	»		20	
» Τιφύου, (λεβάντας) Oglio di Lavanda.	»	1		
» Ἀμυγδάλων » di mandolle	»		25	
» Ἡδύ σμου τοῦ Οὐλοφύλλου Oglio di menta peperita	»	2		
» τοῦ πεπερώδους di menta peperita	»	4	50	
» Ἀνθους τῆς Νερντζιάς	τὸ δράμι		8	
» Μοσχοκαρύων, Oglio di noce moschate	ἡ ὀκά		30	
» Ὄριγάνου » di Origano	»	1	80	
» Κίκινον (ρίτσεινόλαδον) » di Ricino	»		10	
» Θύμου, » di Thimo	»		50	
» Τερμινθίνης, » di Trementina	»		10	
» Ἡπάτος τοῦ Ὀνίσκου, λάδι τῆς Μουρού- νας ἴδε στοι. Δασμ. «Ἐλαιον» ψαρέλαιον				
» Ῥόδων, Τριανταφυλλόλαδον ἴδε στοιχ. Δασμολ. «Μυρωδικά.»				
Ἐλυτρίνη, digitalina	τὸ δάρι	1		
Ἐμπλαστρον Ἀνακολλατικόν Ἀγγλικόν Taffeta d' Ingliterra	τὸ τεμάχιον		2	
Θριδάκιον, Lattucario	τὸ δράμι		1	
Θήκαι ἢ Κύστες Δυσωδῶν Ἐλαίων, Capsule di balsamo copaive etc	τὸ κυτίον		6	
Ἰωειδές, Jodio	ἡ ὀκά	3		
Ἰτείνη, Salicina	τὸ δράμι		2	

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ Δασμ.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου.	Ποσότης	τέλος είσαγωγ.		Παράρτημα
		Δ.	Δ.	
Κάλιον Ἀλυκὸν Ὡξυγονωμένον. Chlorato di potassa	ἡ ὀκά		30	
» Ἀνθρακικὸν Ὑπόξουνον, Bicarbonato di »	»		25	
» Ὑπανθρακικὸν Ἀγοραῖον, Πότασσα. ἴδε στ. Δασμολ. «Πότασσα.»				
» Θεϊκὸν, Solfato di Potassa	»		6	
» Κακστικὸν, Potassa caustica	»		40	
» Νιτρικὸν, (Νίτρον ἢ Γκιουβερτσιλές) ἴδε στοιχ. Δασμολ. «Νίτρον.»				
Βορουσικὸν Σιδηρίζον, Prussiato di Potassa	»		25	
Ἵδροϊωδικὸν, Idriodato di Potassa	»		50	
Ἵδροβρωμικὸν, Idrobromato di Potassa	»			
Κάδμιον Μεταλλικὸν, Cadmio metallico	»			
Καδμίου Ἀλατα, Sali di Cadmio	»			
Καλομέλας εἰς Κρυστάλλους Calomelano, o mercurio dolce	»		60	
» εἰς κόνιν δι' ἀτμοῦ » a vapore	»	1		
Κανθαρίδες, Cantaridi	»	1	60	
Κάρνα Ἐμετικά, Noce vomice (φόλλα)	»		4	
Κασσία ἡ Συριγγώδης. Cassia fistule	»		13	
Καστόριον Ῥωσσικὸν Castorio Moscovitico	τὸ δράμ.		13	
» τοῦ Καναδᾶ, » di Canada	»		4	
Καφουρά Camfora	ἡ ὀκά		40	
Κινίνη Θεϊκῇ, Solfato di chinino	τὸ δράμ.		8	
» Σκυτοδεψικῇ, Tannato di chinino	»		8	
» Βαλεριανικῇ, Valerianato di chinino	»		15	
» Ὑδροχλωρικῇ, Muriato di chinino	»		10	
» Ἡνωμένη μὲ πᾶν ἄλλο ὀξύ (ὅλα τὰ λοιπὰ ἄλατα τῆς κινίνης)	»		10	
Κολοκυνθίδες, Pomoquinto	ἡ ὀκά		20	
Κόμμι Ἀμμωνιακὸν, Comma Ammoniac	»		8	
» Σιλφίου Comma Assafelida	»		10	
» Βενζόης, » Benzoe	»		40	
» Κοπάλε, » Copale	»		40	
» Ἐλεμι » Elemi	»		10	
» Χαλβάνης, (Κασνὶ) » Calpano	»		40	
» Χρύσωπον, » Culla	»		60	
» Ἱεροῦ Εὐλοῦ » Guajaco	»		20	
» Κίνον, » Kino	»		13	
» Λάδανον (ἀλάδανος) » laudano	»		8	
» Ἀραβικὸν, πάσης ποιότητος ἴδε στ. Δασμ.				

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ δασμολογίου

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου.	Ποσότης	εἰσαγωγῆς τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
«Βαρσί»				
Κίμμι, Σανδαράχη (Σανδράκα). Sandaraca .	ἡ ὀκά		15	
» Λιθινός, Σμύρνα, Μαστίχη κλπ. ἴδε στοιχ. Δασμολ. «Λιθίνι Μαστίχη».				
» Τραχανάνθη, Tragante	»		40	
Κρόκος τῆς Εὐρώπης, Zaffrano di aquila - di Spagna	»	4		
» τῆς Μακεδονίας (σαφράς): ἴδε στοιχ. Δασ.				
«Βαρσί»				
Κινουιδίνη, Chinoidina	τὸ δράμι		3	
Κινιδίνη, Chinidina	»		15	
Καταπότις τοῦ Μορισώνας	»		2	
» (Γερμανικὰ) τοῦ Ρεδλιγγέρου	»		2	
Λιχὴν Ἰσλανδικός, Lichine Islandico	ἡ ὀκά		4	
Λιθάργιος, Litargirio (Μορτασάγγι)	»		8	
Λιθία Καρίνων, (Καραβιδόματτα) Ochi di gambero	»	4		
Λίκουον, (Κατεχού) terra catechu	»		8	
Λυκοπόδιον, Licopodio	»		40	
Μαγνησία Ἀνθρακική. Magnesia Carbonica .	»		13	
» Κιτρική, » Citrica	»	4	50	
Μάννα Ὀλκωτὸν, συριγγῶδες Manna Cannellata	»		50	
» Καλλιαβρικὸν καὶ Κοινόν, Calabrese comune	»		20	
Μορφίνη καὶ τὰ ἔλλατα αὐτῆς	τὸ δράμι		40	
Μοσχοκάρυα, ὄρα στοιχ. Δασμολ. «Μοσχοκάρυα»				
Μύσχος ἐν τῇ κύστει, Muschio nella vessica .	»		40	
» ἄνευ τῆς κύστεως	»	4		
Μελισσόπνευμα καὶ πάντα τὰ πνευματώδη στάγ- ματτα	ἡ ὀκά		40	
Μυρτίδανον, Cubebe (κουμπέμπε)	»		30	
Μοτὸς ξαντὸν	»		20	
Νάτρον Ἀνθρακικόν, Soda Cristallizata . . .	»		2	
» Δισανθρακικόν, Bicarbonato di Soda .	»		6	
» Θεϊκόν, Solfato di soda ἴδε ἄνωτέρω «Ἄλας Γλαουβέρου»				
Εὐλαν Κάσσιον, Legno quassia	»		6	
» Σασσάφρινον » Sassafrasso	»		9	
» Ἱερὸν, » Santo ἢ quajaco	»		2	
Ὄξύ Ἀλυκόν, Acido muriatico	»		4	
» Θεϊκόν, ὄρα στοιχ. Δασμολ. «Θεϊκὸν ὀξύ.»				

ΦΑΡΜΑΚΑ.

Παράρτημα τοῦ Δασμολο-

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	τέλος εἰσπραγῶν		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Ὄξύ, Σκυτοδεψικόν, acido tannico ἢ tannino.	ἡ ὀκά	4	60	
» Νιτρικόν, (ἄκουα φόρτε ἢ ἀσημόνερον .	»		9	
» Ὄξικόν, acido acetico	»		20	
» Ὄξαλικόν, » ossalico	»		50	
» Τρυγικόν, » tartarico	»		50	
» Κιτρικόν, » oitrico	»	1	20	
Ὄξυφοίνικες τῆς Αἰγύπτου, Tamarindi di Egitto				
οἷα pani	»		10	
» τῆς Ἀμερικῆς, » di America οἷα				
pasta	»		5	
Ὄπιον, ἴδε στοιχ. Δασμολ. «Ὄπιον»				
Ὄρχις, Σαλέπι ἴδε στοιχ. Δασμολ. «Σαλέπι.»				
Πεπερίνη, Peperina	τὸ δράμι		5	
Πόα Ἐλότρου. Erba di digitale	ἡ ὀκά		10	
» Μυριοφύλλου » di millefoglio . . .	»		10	
» Ἰου τοῦ τριχρόου » di viola tricolore	»		10	
» Κωνείου » cicuta	»		10	
» Μηνυανθοῦς » trifoglio	»		5	
» Ὑοσκυάμου, » Ciuschiamo . . .	»		5	
» Πολυγάλου, Poligala, amara ἴδε κατω-				
τέρω «Ρίζαι.»				
Ῥίζα Ἀλθαίας, κομμένη λευκὴ	»		9	
» » ἄκοπος	»		4	
» Ἀγγελικῆς, Radice di angelica . . .	»		9	
» Ἀρκείου, » di Bardaua . . .	»		8	
» Ἀρωματικοῦ Καλάμου, » di calamo aro-				
matico	»		7	
» Ἀμμοφύτου, » di carice arenaria	»		4	
» Κίνας, » di Cina	»		8	
» Κροκορρίζης, » di Curenma (Ζερ-				
δτσάφι)	»		3	
» Ἐλλεβόρου τοῦ Μέλανος, di Elleboro nero	»		4	
» Γαλάγκης, » di galanga . . .	»		8	
» Γεντιανῆς, » di genziana . . .	»		4	
» Ἀγρώστιδος (ἀγριάδας) di gramigna .	»		2	
» Ἰπεκακουάνης » di ipicacuana . .	»	2	50	
» Ἰριδος (κρινόρριζα » di iride . . .	»		5	
» Ἰαλάπης, » di jalappa . . .	»		60	
» Ὀνώνιδος, » di ononide . . .	»		4	
» Πυρέθρου, (νουςλόχορτον) di piretro .	»		8	
» Πολυγάλου τοῦ Πικροῦ, di poligala amara	»		4	

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ δασμολογίου

Ὄνομασίαι καὶ περιγραφὴ τοῦ φαρμάκου.	Ποσότης	τέλος εἰσαγωγῆς		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Ρίζα, τοῦ Βιργινικανοῦ, » virginiana . . .	ἡ ὁκιά	1		
» 'Ρατανίας, di ratania . . .	»		30	
» 'Ρήου (ῥαβέντι) τοῦ 'Ρωσικοῦ καὶ Περσικοῦ	»	1	60	
» » τοῦ Σινικοῦ Rabarbaro Chinese	»		80	
» » τοῦ ποντικοῦ (ῥαπόντικον) . .	»		15	
» Σαλσαπαρίνης πάσης ποιότητος . . .	»		50	
» Φοῦ (Βαλεριάνης) radice di valeriana .	»		9	
» Ζεδάρας (τσεδάρια) » di Zedoaria . .	»		3	
» Γυγγιθέρεως* (Πιπερρόριζα) ἴδε στοιχ. Δασμ. » «Πέπερι.»				
Σπέρμα Κήτους, Spermaceti Inglese . . .	»		40	
Σεράπιον τῆς Σχλσαπαρίλλης	»		60	
» τῶν καρπῶν, sirropi di frutti . . .	»		40	
Σπόδιον, (φιλιδισι καμένονι νερὸ δι' ἀθύριον.) . .	»		3	
Σάγον Sagu	»		8	
Σάκχαρι τοῦ Γάλακτος, Zuchero di latte . .	»		15	
Σκαμμώνια, (Μαμουτιὰ) Scammonea	»	1	60	
Σωσίκρεας (Κρεοζότον), Crensolto	τὸ δράμ.		1	
Στροντιανῆς Ἀλατα, Sali di stronziana . . .	ἡ ὁκιά		30	
Στάλαγμα Δαφνοκεράσου, Acqua di laura ce- raco	»		10	
» 'Ρόδων, (ροδόσταγμα) acqua di rosa . .	»		5	
» Κιτροφύλλων (μυτόνερον)	»		2	
Στίμι Εὐθεσιον Μέλαν, antimonio crudo . . .	»		5	
» » Κόκκινον (κέρμες μινεράλε) . . .	»	1		
Στρογγίον Ἀλατα, sali di strichnina . . .	τὸ δράμ.		10	
Σπέρμα Ἀνίσου Ἀστερσίον, seme anici stellate	ἡ ὁκιά		30	
» Κάρου (Γερμανικὸν κύμινον), seme carvi	»		6	
» Κυδωνίων, » di cidogno	»		80	
» Μαράθρου, » di fenochie	»		4	
» Ἀβροτόνου τοῦ Ἀβρόνος, (σέμε σάντο) . .	»		12	
» Κοριάνδρου (Κόλιανδρος) Ὁρ. στοιχ. Δασμ. «Κύ- » Κυμίνου (κύμινον) μινον» καὶ «Λιναρό- » Λίνου (λιναρόσπορος) σπορον».				
» Φηλανδρίου, Seme di felandro . . .	»		13	
» Μυρτιδάνου ἴδε Μυρτιδανον	»		30	
» Σινάπεως Seme di cenape	»		3	
Καρδαμώμου (κακουλέδες) » di cardamomo .	»		60	
» Κολχικοῦ, » di Colchico	»		40	
» Ἀγρία; Σταφίδος (πικροστάφιδα) . . .	»		8	
» Ἀνίσου (γλυκάνισον) ὄρα στοιχ. Δασμολ.				

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βέρετης

ΦΑΡΜΑΚΑ.

- Παράρτημα τοῦ δασμολογίου.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου.	Ποσότης	τέλος μισθολογίας		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
«Γλυκάνιστον»				
Σίδηρος Ἀνθρακικός, carbonato di ferro . . .	ἡ ὀκτ		40	
» Γαλακτικός, lattato di ferro . . .	»	4	20	
» Ὑδροκυανικός, cianuro di ferro, ἥτοι ἁ- φρολούλκων τὸ ἀγοραῖον ὅρα Δασμολ.	»			
στοιχ. «Βαφαί.»				
» Ὑδριωδικός, Joduro di ferro. . .	τὸ δράμι		3	
» Θεϊκός, solfato di ferro, ἥτοι Βιτριόλιον ὅρα Δασμολ. στοιχ. «Βαφαί.»				
Τερμινθίνη, (ἢ λάριξ) τῆς Βενετίας ὅρα στοιχ. Δασμολ. «Τερμινθίνη.»				
Τίτανος Ἐγγλωρος, Chloruro di calce . . .	ἡ ὀκτ		5	
Τρῦξ Ἀκάθαρτος, tartaro crudo . . .	»		13	
» Ἐνστήμιμος, » emetico (τάρταρο ἐμέτικο)	»		80	
» Κεκαθαρμένη, (κρεμόριον) cremore di tartaro . . .	»		20	
Ὑδράργυρος Μεταλλικός, argento vivo ὅρα στ. Δασμολογ. «Ὑδράργυρος.»				
» Ὀξυδωμένος, (πριτσιπιτό) precipitato rosso . . .	»		80	
Ὑδράργυρος, Ἐνθαιος Κόκκινος, ὅρα Δασμ. στ. (Κιννάβαρι) «Βαφαί» Κιν-				
» Διπτέγγλωρος, (συλουμάς) νάξαι καὶ ψιμ-				
sulbimato corrosivo μίθιον				
» Πρωτέγγλωρος (Καλομελάνο) ἴδε ἀνωτέ- ρω «Καλομέλας.»				
» Τὰ λοιπὰ ἔλατα τοῦ ὑδραργύρου . . .	»		60	
Ἵδατα Ἰαματικά (νερά μεταλλικά) παντὸς εἴδους.	»		5	
Φλοιὸς Δαφνοειδοῦς . . .	»		10	
» Ἀγγοστήρας . . .	»		13	
» Κασκαρίλλης . . .	»		10	
» Σιμαρούβης . . .	»		80	
» Κίνας Καλισταϊκῆς . . .	»	4		
» » Περονδιανῆς . . .	»		40	
Φθειρανχίνη, Veratrina . . .	τὸ δράμι		15	
Φωσφόρον, Fosforo . . .	ἡ ὀκτ	2		
Χάρτης Βοθρίω, τῆς (φουντανέλλας) . . .	τὰ 100 φύλλ.		2	
Χαλκὸς Θεϊκός, γαλαζόπετρα, solfato di rame e vitriolo di Cipro ὅρα στοιχ. Δασμ. «Βαφαί»				
Βιτριόλι.				
» Ὄξικός Κρυσταλλωμένος, acetato di rame				

ἠθική Βιολογία

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ δασμολογίου

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	ἰσχυρὸς εἰς ἀπολύτῳ		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
cristallizzato	ἡ ὀκτ.		20	
Χλωρόφορμον, Chloroformio	"	1	20	
Χρυσοῦ Ἄλατα. Sali d' oro	τὸ δράμ.		20	
Ψευδάργυρος Βαλεριανικός, valerianato di zinco καὶ λοιπὰ ἄλατα τοῦ ψευδαργύρου μετὰ γανικὰ ὀξεῖα	"		10	
" Ὄξειδωμένος bianco di zinco	ἡ ὀκτ.		10	
" Θεικὸς sulfato di zinco	"		10	

381. Ν. ΥΚΘ'. Περί ἀπαγορεύσεως ἐξορύξεως
σμύριδος ἐξ ἰδιωτικῶν γαιῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξόρυξις τῆς σμύριδος ἐξ ἰδιωτικῶν γαιῶν μέχρις οὗ τὰ περὶ τούτου κανονισθῶσι δι' ἰδιατέρου νόμου κατὰ τὴν προσιγῇ Βουλευτικὴν Σύνοδον· ἐὰν δὲ κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην δὲν ἐκδοθῇ ὁ Νόμος, ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορευτικῆς διατάξεως παύει αὐτοδικαίως, ὅμα τῇ λήξει τῆς Συνόδου.

Ἐὰν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κυβέρνησις πωλήσῃ σμύριδα, ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τοὺς κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ Νόμους ἔχοντας τυχὸν δικαίωμα ἐξορύξεως τὸ ἀναλογισθὲν σὺν τῷ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ὡς ἀνήκον ἐκάστω.

Ἡ ἐξόρυξις τῶν ἄλλων ὀρυκτῶν μέχρις οὗ κανονισθῇ δι' ἰδιατέρου Νόμου, ψηφισθησομένου ἐντὸς τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου, ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἐγγυήσει περὶ ἀποδόσεως εἰς τὸ δημόσιον τοῦ αὐτοῦ τυχὸν ὀφειλομένου εἰσοδήματος.

2. Ἡ ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐξόρυξις ἀπαγορεύεται ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ ἴσῃ τῇ ἀξίᾳ τοῦ ἐξορυχθέντος.

3. Διὰ τοῦ παρόντος Νόμου οὔτε ἀποκτάται οὔτε ἀπόλλυται δικαίωμα τι κυριότητος ἢ κατοχῆς ἐπὶ τῶν ὀρυκτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10^ῃ Ἰουνίου 1857.

382. Ν. ΥΚΑ'. Περί προσθήκης τοῦ δευτέρου
ὑποταμίου εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὸ κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ συστάσεως ταμείων νόμου προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου προστίθεται δεύτερος ὑποταμίας μετὰ βαθμὴν καὶ μισθὸν τμηματάρχου α'. ἢ β'. τάξεως.

2. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ εὐθὺνη ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμεῖῳ ὑποταμιῶν κανονισθίσονται διὰ Β. διατάγματος.

Εἰς τὸν 6^{ον} ὑποταμίαν ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς ἡ διαχείρισις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ εὐθύνην.

Ἐκάστος τῶν ὑποταμιῶν δίδωσιν ἐγγυήσιν ἴσην τῇ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 24, 25 καὶ 26 τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένου νόμου ὀρισθείσῃ διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας α'. τάξεως.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου χορηγούμενα εἰς τὸν ταμίαν ποσαστὰ διανεμόνται μεταξὺ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ τῶν ὑποταμιῶν, καὶ τὸ μὲν ἡμῖς αὐτῶν λαμβάνει ὁ κεντρικὸς ταμίας, τὸ δὲ λοιπὸν ἡμῖς λαμβάνουσιν ἐξ ἴσου οἱ ὑποταμίαι.

3. Πᾶς ταμίας ἢ ἄλλος ὑπόλογος, δι' οὗ διαβιβάζονται δημόσια χρήματα ἐξ

ἐνὸς εἰς ἄλλο ταμεῖον τοῦ Κράτους ἀποστελλόμενα, καθίσταται ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐάν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀμαρτήματος ἐγένετο παραίτιος κλοπῆς, ὑπεξαίρεσως, ἢ ληστεύσεως τῶν διαβιζαζμένων δι' αὐτοῦ δημοσίων χρημάτων ἢ σφραγιστοῦ χάρτου, κατὰ τὸ ἄρθρον 205 τοῦ ἀπὸ ἀ. Ὀκτωβρίου 1852 ΣΙΒ' νόμου περὶ δημοσίων λογιστικῶν.

4. Οἱ ταμίαι, ἐξελέγχοντες τὰς διαχειρίσεις τῶν ὑφ' ἐαυτοὺς εἰσπρακτόρων ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις, αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τοὺς εἰσπρακτορας ἐπὶ ἀποδείξει, ἐπιμελείᾳ τοῦ ταμίου.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων συγχωρεῖται μόνον τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείου ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως, καὶ ἐπεκτεινομένης ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 195 καὶ 196 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἡ ἐφεσις ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐκδύνα τὴν ἀπόφασιν ταμίαν ἐπὶ ἀποδείξει. ἢ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργόν.

Αἱ ὀριστικαὶ καταστάσαι ἀποφάσεις τῶν ταμίων ἐκτελοῦνται διοικητικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ταμίου, τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς τὸ δημόσιον εὐθύνη κατὰ τὸ ἄρθρον 180 τοῦ μνησθέντος νόμου ΣΙΒ' μένει ἀναλλοίωτος. Κατ' αὐτῶν προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουνίου 1857.

383. Δ. Περί ἐγκρίσεως τῆς συνταχθείσης μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας Συμβάσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ΣΠΑ' νόμον περὶ συστάσεως συγκοινωνίας δι' ἀτμοπλοίων μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ διαπραγματευθῶσι καὶ προσδιορισθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας τὰ ἀντικείμενα περὶ τῶν πραγματευέμενων τῶν ἁρθρ. 4 αὐτοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ τῇ τοῦ μνησθέντος ἁρθρου συνταχθείσαν αὐτῶν Σύμβασιν καὶ ὑπογραφείσαν τῶν Κ.Κ. Σπυρ. Ἀντωνιάδου, γενικοῦ ματιῶς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ, Ἡλ. Δωίλα, ἐπιθεωρητοῦ ὑγειονομείων καὶ εἰσηγητοῦ τῆς ταχ. μικτῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῷ αὐτῷ ὑπουργ. καὶ Θ. Λεονάρδου, ὑποδιευθυντοῦ τῶν χυδρομείων, ἐκπληροῦντο; χρὴ διενηθῶσιν ὁρισθέντων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ πληρεξουσίου μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν Πέτρου Πάλλη, Ἡλ. Κεχαγιά καὶ Γ. Πάξη μελῶν τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑκτῆς ἀτμοπλοΐας, λαβόντων πρὸς πληρεξουσιότητα παρὰ τῆς Διευθύν. ταύτης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν διατάσσομεν.

Ἐγκρίνεται ἡ μνησθεῖσα ἀνωτέρω βασὶς μετὰ τῶν προσηρητημένων εἰς αὐτὴν δύω δρομολογίων καὶ τοῦ Ἑσώτου Κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐταιρίας ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν νὰ ἐπικυρώσῃ καὶ δημοσιεύσῃ αὐτὴν ὅπως ἔχῃ. δίδων ἀντίφρον αὐτῇ; ἐπικυρωμένον εἰς τὴν μνησθένσαν Διευθύνσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας. Ἀθῆναι, τὴν 28 Ἰουνίου 1857.

384. ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοΐας, συνταχθεῖσα δυνάμει τοῦ ἁρθρου τοῦ ΣΠΑ' νόμου, περὶ συστάσεως ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Κ.Κ. Σπυρ. Ἀντωνιάδης, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἡλίας Δωίλας, ἐπιθεωρητῆς ὑγειονομείων, καὶ εἰσηγητῆς τῆς ταχ. δρομικῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῷ αὐτῷ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείῳ, καὶ Θ. Λεονάρδου, ὑποδιευθυντῆς τῶν ταχυδρομ.

ἐκτελῶν χρὴ διευθυντοῦ, λαβόντες τὴν ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Βωτ. ὑπουργοῦ διὰ τοῦ διὰ ὑπ' ἀρ. 12, 577 ἐγγράφου τῆς 25 Ἰαννουαρίου, καὶ οἱ ΚΚ. Π. Παλλης Π. Κεχαγιᾶς καὶ Γ. Τομπάζης μέλη τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας καὶ ὡς πληρεξούσιοι τῶν ἀπόντων ἐτέρων δύο μελῶν Ἀμ. Δαμαλά καὶ Κ. Μπολανάκη, λαβόντες ἐπίσης τὴν ἐντολὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 91 τῆς 9 Ἰαννουαρίου ἐγγράφου τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας νὰ συνομολογήσωσι τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων περὶ τῶν πραγματευέσθαι τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ΣΠΛ. νόμου περὶ συστάσεως τῆς δι' ἀτμοπλοίων συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παρυκίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, συνῆλθον καὶ συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον Α'. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ἐταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ τὴν συγκοινωνίαν διὰ πέντε τοῦλάχιστον ἰδιοκτητῶν αὐτῆς ἀτμοπλοίων, δυναμῶς οὐχὶ κατωτέρας τῶν 74 ἵππων καὶ ἀρχικῆς ταχύτητος δέκα τοῦλάχιστον μιλίων καὶ ὥραν (ἐξαίρουμένου τοῦ τὸ πρῶτον προμηθευθέντος ἀτμοπλοίου ἢ Βασιλίσσα τῆς Ἑλλάδος) ὡς ἐφεξῆς.

α) Κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα μεταξὺ Λουτρακίου, Ἀμφίσσης, Βιτρινίτσας ἢ Τροιζωνίων, Αἰγίνης, Ναυπάκτου, Πατρῶν καὶ Μεσολογγίου (ἄγιος Σώστης).

β) Ὁμοίως μεταξὺ Σύρου, Πειραιῶς, Καλαμακίου, Αἰγίου, Πόρου, Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ναυπλίου.

γ) Κατὰ δεκαπενθήμερίαν μεταξὺ Ζαβίτης, Μύτικος, Ἀστακοῦ, Μεσολογγίου, Κυλλήνης, Ζακύνθου, Κατακόλου, Φιλιατρῶν, Πύλου, Καλαμών, Γυθείου, Μονεμβασίας καὶ Ναυπλίου.

δ) Ὁμοίως μεταξὺ Πειραιῶς, Ἀλιβερίου, Καρύστου, Χαλκίδος, Ἀταλάντης, Αἰδηψοῦ, Στυλίδος, Ὠραιῶν, Ἀμαλιαπόλεως, Βόλου, Σιάθου, Σκοπέλου, Σκύρου, Κύμης, Ἀνδρου, Κέας, Κύθνου, Τήνου, Σερίφου, Σίφνου, Μήλου, Θήρας, Ἴου, Νάξου, Πάρου, Μυκόνου, καὶ Σύρου.

Ἡ συγκοινωνία τῆς Αἰγίνης, τῆς Κύθνου

καὶ τῶν Φιλιατρῶν θέλει διατηρεῖσθαι μόνον ἐν καιρῷ θέρους.

Β'. Ἡ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω μερῶν θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ἐντὸς 24 μηνῶν, ἀρ' ἧς ἐπικυρωθῇ ἡ παρούσα Σύμβασις, ὅτε καὶ θέλουν συνταχθῇ ἀπὸ κοινοῦ τὰ περὶ τοῦτου, δρομολόγια· μέχρι δὲ τῆς συμπληρώσεως τοῦ διαστήματος τούτου, ἡ ἐταιρεία ὑποχρεοῦται διὰ τῶν ὑπαρχόντων τριῶν ἀτμοπλοίων νὰ διατηρῇ ἀπὸ τοῦδε τὴν συγκοινωνίαν ὡς ἐφεξῆς.

α) Κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα μεταξὺ Σύρου, Πειραιῶς, Πόρου, Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Ναυπλίου.

β) Κατὰ δεκαπενθήμερον μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Καλαμακίου.

γ) Κατὰ δεκαπενθήμερον μεταξὺ Ναυπλίου, Γυθείου, Καλαμών, Πύλου, Κατακόλου, Ζακύνθου, Κυλλήνης, Μεσολογγίου, Πατρῶν, Ναυπάκτου, Αἰγίου, Ἀμφίσσης καὶ Λουτρακίου.

δ) Κατὰ δεκαπενθήμερίαν μεταξὺ Σύρου, Κύθνου (τὸ ἔαρ) Πειραιῶς, Χαλκίδος, Ἀταλάντης, Αἰδηψοῦ καὶ Στυλίδος, καὶ ε) Κατὰ δεκαπενθήμερίαν μεταξὺ Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Μυκόνου, Νάξου, Πάρου, Ἴου καὶ Θήρας, κατὰ τὸν προσηρτημένον εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν πίνακα τοῦ δρομολογίου ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων ἀμοτέρων τῶν μερῶν.

Γ'. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρείας νὰ προσορμίζωνται εἰς ἄλλον παρὰ τοὺς ὠρισμένους λιμένας τοῦ κατάπλου των, ἐκτὸς ἀκαταμαχῆτου ἀνάγκης, ὡς καὶ νὰ ἐπιβιβάζωσιν ἢ νὰ ἀποβιβάζωσιν ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα κλπ. εἰς ἄλλο μέρος ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ δρομολογίου ὠρισμένων.

Δ'. Ἡ ἐταιρεία ὀφείλει ἐντὸς 12 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν καὶ τὸ τέταρτον ἀτμόπλοιον, καὶ ἐντὸς 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τὸ πέμπτον.

Ε'. Ἐν παρουσιασθῇ ἀνάγκη μεταβολῆς τῶν γραμμῶν, τῆς πυκνότητος τῶν ἀπόπλων καὶ κατάπλων, τῶν μερῶν τῶν

προσορμίσων, καὶ τῆς διαρκείας τῆς διαμονῆς εἰς τὰς προσορμίσαις, ἐπ' αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τῆς Κυβερνήσεως· ἐὰν δὲ ἡ ἑταιρία θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν μεταβολὴν τῶν ἡμερῶν καὶ ὥρῶν τῶν ἀπόπλων καὶ κατὰπλων ὥς καὶ τοῦ χρόνου τῆς διαμονῆς εἰς τὰς προσορμίσαις, δύναται αὕτη νὰ ἐνεργήσῃ τοῦτο ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διευθύνσιν τῶν Ταχυδρομείων 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς.

Τοῦ δικαιώματος τούτου δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν ἡ ἑταιρία μόνον ἐπὶ ἑν ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας αὕτη κάμει ἐναρξίν τῆς συγκοινωνίας. Δύο δὲ μῆνας πρὸς τῆς λήξεως τοῦ ἔτους θέλει γίνεσθαι συνεννόησις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκ συμφώνου τροποποίησις ἐκείνη τῆς τάξεως τῶν ἀπόπλων καὶ κατὰπλων, ὥς καὶ τῶν ὥρῶν τῆς διαμονῆς, τὴν ὁποίαν ἡ ἐνιαύσιος ἀμοιβαία πείρα ἤθελεν ἀποδείξει ἀναγκαίαν καὶ ὠφέλιμον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀτμοπλοΐκης συγκοινωνίας.

Τὸ ἔργον τῆς ὥς εἴρηται τροποποιήσεως τοῦ δρομολογίου πρέπει νὰ περαιωθῇ ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους, διότι ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ᾔσῃ εἰς ἐνέργειαν πέραν τοῦ ἔτους οὔτε τὸ ἀρχικὸν οὔτε τὸ τυχὸν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας μεταβληθὲν δρομολόγιον.

Σ'. Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ ὑποδιευθύνσεις ἢ πρακτωρεῖα, ὅπου ἡ θέλον προσορμίζεσθαι τὰ ἀτμόπλοια.

Ζ'. Ἡ ἑταιρία ἀναδέχεται, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τῶν ἀρμοδίων ταχυδρομικῶν ἐπιστατῶν, νὰ μεταφέρῃ τοὺς μὲν δι' ὑπηρεσίαν ἀποστελλομένους στρατιωτικούς, ναυτικούς καὶ πολιτικούς ὑπαλλήλους, τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ἀποσπάσματα καθὼς καὶ τοὺς καταδίκους καὶ ὑποδίκους μὲ ἐκπτώσιν 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ κανονισμένου ναύτου, τὰ δὲ ἀποστελλόμενα εἶδη ἢ ὑλικὸν

τοῦ δημοσίου μ' ἐκπτώσιν 50 τοῖς 0/0· ἀλλ' αἱ ἀνωτέρω αἰτήσεις θέλου γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βῆσει ἐγγράφων αἰτήσεων τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παραχωρηθησομένων θέσεων δύναται νὰ ὑπερῇ τὸ 1/4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν θέσεων τοῦ ἀτμοπλοίου· ἀναδέχεται ὡσαύτως νὰ μεταφέρῃ καὶ ταχυδρομικούς ὑπαλλήλους· ἐπίσης δι' ὑπηρεσίαν στελλομένους δωρεάν.

Η'. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν λόγῳ δημοσίου ἀσφαλείας ἤθελον ἀπαιτήσῃ τὴν εἰσόδον ἢ ποτὲ μέρος τοῦ Κράτους ἀποστολῇ στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς δυνάμεως, πολεμοφοδίων, στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν σκευῶν δι' ἐπίτηδες ἀτμοπλοίου, ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ μετακομίσῃ τὰς ἐν τῷ προσδιορισθέν μέρει, λαμβάνουσα πᾶσα τῇς Κυβερνήσεως εἰς ἀποζημίωσιν δραχ. 40 διὰ πᾶσαν ὥραν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ μηχανὴ ἤθελεν εἶσθαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς ἐνέργειαν· 20 δὲ δραχμὴν διὰ πᾶσαν ὥραν ἀργίας τῆς μηχανῆς, ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελε διαρκέσει ἡ ἐκτακτοῦ αὐτῆς ὑπηρεσία.

Θ'. Ὅποτε ἤθελον ἐπιβιβασθῇ αἰτήσεις τῆς Κυβερνήσεως πολυμορφία ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων διὰ νὰ μετακομισθῶσιν εἰς προσδιορισμένον τι μέρος, ἡ εὐθύνη τῶν ἐν τούτῳ τυχόν προσβλησῶν ζημιῶν εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ δημοσίου· τὰ τοιαῦτα δὲ δύναται νὰ συνοδεύσῃ εἰς πᾶσιν τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένου καὶ ἀνεξέλεγκτος διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας μεταφερόμενος, τοῦ ὁποίου τὰς συμβουλὰς διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ ἀτμόπλοίου κατὰλλήλου τοποθέτησιν τῶν πολεμοφοδίων καὶ διὰ τῆς προφυλάξεως, αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι νὰ ληφθῶσι πρὸς τοῦτο, ὀφείλει νὰ ἀκούσῃ καὶ ἐκτελέσῃ ἡ ἑταιρία.

Ι'. Εἰάν ἤθελεν ἀπολεσθῇ ταχυδρομικός τις φάκελλος ἀλληλογραφίας ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ δραχ. 50· Ἐν περιπτώσει δὲ δόλου, ὑπόκειται ὁ αἰτίας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην παινὴν· Εἰάν δὲ ἀπολεσθῶσι χαρτόσημον,

δημόσια χρήματα, ἢ ἐμπορεύματα, ἢ ἐταιρία ὑπόκειται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῆς δηλώσεως αἰτίας, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως.

ΙΑ'. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐταιρία α) Δὲν ᾔθελε θέσει εἰς ἐνέργειαν τὸν ὀριζήσαν ἀριθμὸν τῶν ἀτμοπλοίων ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας (ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως) ἢ τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς ἤσκηον εἶσθαι ἐλάσσονος τῇ παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζομένης δυνάμεως ἢ μικρότερης τῆς διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐρρηθισμένης ταχύτητος ὑπόκειται εἰς ποινικὴν ῥήτραν β - 10 χιλιάδων δραχμῶν παραινέται δὲ ἡ προθεσμία αὐτῇ ἐπὶ τετραμηνίαν, καὶ ἂν παρέλθῃ καὶ αὕτη ἐπὶ ματαίῳ, ἢ ποινικὴ ῥήτρα διπλασιάζεται.

β') Δὲν ᾔθελε εἶναι ἐξ ὑποκείμενων Ἑλληνικῶν τῶ πληρώμα, τοῦς πλοιοῦργους κτλ. κατὰ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ § β'. τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ΣΠΛ. νόμου, ὑπόκειται εἰς ποινικὴν ῥήτραν 100 — 1000 δραχμῶν διδεται αὕτη σύντομος προθεσμία, καὶ ἂν ἐντὸς αὐτῆς δὲν συμπληρωθῇ μετὰ τὴν νόμον, ἢ ποινικὴ ῥήτρα διπλασιάζεται.

γ') Δὲν συστήσῃ τὸ ἐργοστάσιον ἐντὸς δύο ἐτῶν τὸ βραδύτερον (ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως) θέλει ὑπόκειται εἰς ποινικὴν ῥήτραν β - 6 χιλιάδων δραχμῶν μετὰ δὲ ταῦτα διδεται αὕτη τετραμηνία προθεσμία, καὶ ἂν παρέλθῃ καὶ αὕτη εἰς ματαίῳ ἢ ποινικὴ ῥήτρα διπλασιάζεται.

δ') Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐξ μῆνας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρίας εἰς δραχ. 2,500,000 ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως, δὲν ᾔθελε στήσει καὶ θέσει εἰς ἐνέργειαν τὸ ναυλοκίον, ὑπόκειται εἰς ποινικὴν ῥήτραν β - 10 χιλιάδων δραχμῶν μετὰ δὲ ταῦτα διδεται αὕτη προθεσμία ἐξάμηνος, καὶ ἂν παρέλθῃ καὶ αὕτη ἐπὶ ματαίῳ, ἢ ποινικὴ ῥήτρα διπλασιάζεται.

ε) Ἐάν ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης διὰ

τοῦ ἀρθρο. Β'. τῆς παρούσης Συμβάσεως προθεσμίας δὲν θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν συγκοινωνίαν, ἢ δὲν διατηρῇ αὐτὴν κατὰ τὰ περὶ τούτου κανονισμένα διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως (ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας καὶ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως ἢ ἄλλων αἰτιῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας,) ὑπόκειται εἰς ποινικὴν ῥήτραν δραχμῶν 50 ἡμερουσίως· ἂν δὲ ἡ αὕτη παρὰδραχὶς ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ 12 μῆνας, ἔστω καὶ μὴ συναπτοῦς ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν συγκοινωνίαν δι' ἐκμισθώσεως ἄλλων ἀτμοπλοίων εἰς βάρος τῆς ἐταιρίας.

III'. Ἐάν δὲ αἱ διὰ τῶν §§ α, β, γ, δ, τοῦ ἀνωτέρου ἀρθροῦ χορηγούμεναι νέαι προθεσμίας ἀποβῶσιν ἀτελεσφόρητοι, αἱ ποινικαὶ ῥήτραι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιβάλλωνται, χορηγούμενων πρὸς τοῦτο νέων προθεσμιῶν μέχρις οὗ ἀναγκασθῇ ἡ ἐταιρία εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεών της.

Γ'. Ἡ ἐταιρία ὀφείλει νὰ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν πλοῦ τὰ ἀτμόπλοιά της διὰ νὰ μὴ προξενῶνται προσκόμματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἂν ἀτμόπλοῖόν τι αὐτῆς ναυαγῇ ἢ κατασταθῇ ἄχρηστον, ν' ἀντικαθίστῃ αὐτὴ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους· ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὴν διὰ τοῦ ἐδ. ε. τοῦ ἀρθροῦ ΙΑ'. τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁρισμένην ποινικὴν ῥήτραν.

ΙΔ'. Ἡ δημοσιότης καὶ ἡ τάξις τῶν τῆς λογιδοσίας θέλει ἐνεργεῖσθαι ὅπως ταῦτα ὠρίσθαι ἐν τῷ καταστατικῷ.

ΙΕ'. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας ἀφομοιοῦνται κατὰ τὴν νόμον μετὰ τὰ πολεμικὰ πλοία, ἢ οἱ ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λιμενικῶν τελῶν δὲν ὑποχρεοῦνται ν' ἀνανεώσωσι τὰ ναυτιλιακὰ τῶν διπλώματα κατὰ τὴν ὁρισμένην ὑπὸ τοῦ νόμου προθεσμίαν, μήτε νὰ παρουσιάζωσι καταπλέοντα εἰς λιμένα τινα τὰ ναυτιλιακὰ τῶν ἐγγράφα εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν. Οἱ διευθύνται αὐτῶν καὶ τὸ ὑπ' αὐτοὺς ἀνώτερον προσωπικὸν δύνανται νὰ φέρωσι ἰδίαν στο-

λὴν κανονισθεσμένην διὰ Β. Διατάγ. καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν διὰ τοὺς ἐμποροπλοιο-
άρχους ὑγειονομικὴν ἐξομολόγησιν, ἀλλὰ
τὴν ἐγγραφὸν ὁμολογίαν (declaration) τοῦ
Διευθυντοῦ πολεμικοῦ πλοίου καὶ τοῦ ἐκ-
τροῦ (ἐὰν ᾔθελεν εἰσθαι διωρισμένος ται-
ούτος ἐπὶ τοῦ πλοίου). Καὶ οἱ διευθυνταὶ
τῶν ἀτμοπλοίων ὀφείλουσι εἰς τοὺς λιμέ-
νας τῆς προσορμίσσεως τῶν νᾶ συμμορφων-
ται πάντοτε μετὰ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ὑ-
γειονομικῶν, τῶν τελωνεῶν καὶ τῆς ἀστυ-
νομίας τῶν λιμένων, καθ' ὅσον ἀρροᾷ τιν
ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβιβατῶν
πραγματεῶν, πραγμάτων, χρηματοδε-
μάτων κλπ.

Ις'. Οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων ἱατροὶ, ἂν ἡ ἐ-
ταιρία θεωρήσῃ ἀναγκαῖον νὰ προσλάβῃ
τοιούτους, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἀπαιτού-
μενα ἀπὸ τὸν νόμον προσόντα, καὶ ἐν τοιαύτῃ
περιπτώσει δύναται ἡ ἐταιρία νὰ προσλάβῃ
τοιούτον τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσω-
ρικῶν Ὑπουργοῦ. Ἐν καταπειροῦσι δὲ πε-
ριστάσει δύναται νὰ προσλάβῃ τοιούτον
καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσω-
τερικῶν, διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἐγκρίσις αὐτοῦ.

ΙΖ'. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Τχυ-
δρομείων ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν
ἀκριβοῇ τήρησιν τῶν ὅρων τῆς παρούσης
Συμβάσεως καθόσον ἀνάγεται εἰς τὴν τα-
χυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίως δὲ νὰ ἐνεργῇ.

α) Τὴν ἐπιτήρησιν περὶ τὴν ἀκριβοῇ ἐκ-
τέλεσιν τοῦ συμπρωνομένου διὰ τῆς πα-
ρούσης Συμβάσεως δρομολογίου καὶ τι-
μολογίου.

β) Τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν μετακομιζο-
μένων ἀνταποκρίσεων.

γ) Τὴν ἀποζημίωσιν τῶν κομίσσεων
τῆς ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας, ὀριζομένην
εἰς δραχμὰς 700 ἐτησίως κατ' ἀποκοπήν.

δ) Τὴν ἐπιτήρησιν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν
τῆς ταχυδρομικῆς διατάξεως τῆς ἐπαγο-
ρευούσης λαθραίων μετακόμισιν ἰδιωτικῆς
ἀλληλογραφίας, δύναται ὅμως ἡ ἐταιρία
ν' ἀποστέλλῃ τὴν ἐπίσημον ἀλληλογρα-
φίαν τῆς διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰς τοὺς
πράκτορας αὐτῆς ὡς καὶ οὗτοι πρὸς ἐ-
κείνην.

ΙΗ'. Ἡ ἐταιρία παραδέχεται νὰ ἐπαρ-
μόσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τὰ ἀτμο-
πλοία τῆς τὸ διὰ τῶν ἀπὸ 10 Ἰουλίου 2
καὶ 4 Σεπτεμβρίου 1856 Β. Διαταγμῶ-
των κανονισθὲν τιμὰ ὅρων τοῦ ναύλου διὰ
τοὺς ἐπιβίβτας, ἐμπορεύματα, χρηματοδε-
ματα κλπ. ὑπὸ τῶν ὅρων τοῦ νᾶ δύναται
νὰ ἐπιπλέον ἐλάττωσιν τοῦ ναύλου μέχρι
50 τοις 0/0, καὶ εἰς ἐκτάκτους περιστά-
σεις αὐξήσιν, τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΘ'. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμ-
βρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ ἐμπορ-
ικῆς ναυτιλίας, καὶ προῶται τὴν ἀπαιτου-
μένην ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἰσχύουσι
καὶ ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας,
ἐπιφυλαττομένων τῶν τροπαλογίων, τὰς
ὁποίας ἡ πείρα ᾔθελεν ἀποδείξει ἀναγ-
καίαις· αὗται δὲ θέλουσι γίνεσθαι πάντα
τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Κ'. Ἡ Κυβέρνησις θέλει εἰσπαιεῖ τὴν
ἀναγκαῖαν ἐπιτήρησιν περὶ τῆς ἐταιρίας διὰ
νὰ ἐκτελεσθῇ ἀκριβοῶς αἱ ὑποχρεώσεις, τὰς
ὁποίας ὁ νόμος καὶ ἡ παρούσα Σύμβασις
τῇ ἐπιβάλλουσιν, ἡ δὲ ἐταιρία ὑποχρεού-
ται νὰ παρέλχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πάντα
τὰ ἀνγκαῖα μέσα πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ
δικαιώματός της τούτου.

ΚΑ'. Ὁ κατὰ τὸν § ιγ'. τοῦ άρθρου
4 τοῦ ΣΠΑ. νόμου ἐσωτερικῆς κανονισμοῦ
τῆς ὑπηρεσίας συμφωνηθείς ἀπὸ κοινοῦ
μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐταιρίας
ἀποτελεῖ μέρος τῆς παρούσης Συμβάσεως
καὶ προσκορτεῖται εἰς αὐτήν.

Ἀκροατελεύτιοι ὁρισμοί.

Ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν
Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἐταιρίαν νὰ ἐπιφέρωσιν
εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν τὰς τροποποιή-
σεις τὰς ὁποίας ἡ ἀμοιβαία πείρα ᾔθελεν
ἀποδείξει ἀναγκαίαις πρὸς τὸ συμφέρον τῆς
ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου
1857. καὶ ὑπογράφεται περὶ τῶν πλη-
ρεξουσίων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τῆς
Διευθύνσεως τῆς ἐταιρίας.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 28 Ἰανουα-
ρίου Β. Διατάγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασι-
λεὺς ἐνέκρινε τὴν ἀνωτέρω Σύμβασιν καὶ

τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν ἐπικύρωσιν, ἐπικυροῦ-
μεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης πράξεως
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουνίου 1857.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Τῆς ὑπηρεσίας

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ.

Μέρος Α'.

Περὶ συγκροτήσεως

1. Τὰ ἀτμόπλοια ἢ Βασιλίσσα τῆς
Ἑλλάδος, ἢ Ὑδρα καὶ τὸ Πανελλήνιον θέ-
λουσι χρησιμεύειν εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν
ἀνταποκρίσεων, τῶν ἐπιβατῶν, τῶν χρη-
ματοδεμάτων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ
ἑνα εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ Βασιλείου δι-
πλέοντα τὰς ἀκολουθοῦντας γραμμὰς.

Τὰ δύο ἐκ τῶν ἀτμόπλοιων τούτων.

α. Κατὰ πᾶσαν ἑβδομαδα μεταξὺ Σύ-
ρου, Πειραιῶς, Πόρου, Ὑδρας, Σπατοῦν,
καὶ Ναυπλίου.

β'. Κατὰ δεκαπενθήμερον μεταξὺ Πι-
ραιῶς, καὶ Καλαμακίου.

γ'. Κατὰ δεκαπενθήμερον μεταξὺ Ναυ-
πλίου, Γυθείου, Καλαμῶν, Πύλου, Κατα-
κόλου, Ζακύνθου, Κυλλήνης, Μεσολογίου,
Πατρῶν, Ναυπλίου, Αἰγίου, Ἀμφίσσης
καὶ Λουτρακίου.

Καὶ τὸ τρίτον.

δ'. Κατὰ δεκαπενθήμερον μεταξὺ Σύ-
ρου, Πειραιῶς, Χαλκίδος, Αἰταλάντης, Αἰ-
δηψοῦ καὶ Στυλίδας.

ε. Κατὰ δεκαπενθήμερον μεταξὺ Σύ-
ρου, Τήνου, Ἀνδρου, Μυκόνου, Νάξου,
Πόρου, Ἰου Θήρας, καὶ Κόβου, (τὸ ἔαρ).

Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τοῦ ἀπόπλου καὶ
κατάπλου κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρου δρο-
μολογίου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ Ταχυδρομικῶν ἀνταποκρίσεων.

2. Οἱ περιέχοντες τὰς ἀνταποκρίσεις
καὶ λοιπὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας
σάκκοι, κιβώτια ἢ φακελλοὶ, παραδίδον-
ται ἐπὶ ἀπαδείξει παραλαβῆς ἐκτὸς τοῦ
Ταχυδρομικοῦ καταστήματος ἡμίσειαν
τοῦλάχιστον ὥραν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως
τοῦ ἀτμόπλοιου καὶ ἅμα τῷ ἐλλειμνισμῷ
αὐτοῦ εἰς τὸν λιμένα τοῦ κατάπλου.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ θέσεως διὰ τοὺς ἐπιβάτας.

3. Αἱ προδιωρισμέναι διὰ τοὺς ἐπι-
βάτας θέσεις εἰσὶ διηρημέναι εἰς τρεῖς
τάξεις.

4. Εἰς μὲν τὸ ἀτμόπλοιο «Ὑδρα» αἱ
θέσεις τῆς πρώτης τάξεως ὑπάρχουν κατὰ
τὴν πρύμνην τοῦ πλοίου ἐντὸς θαλάμου
ἔχοντος τὰς ἀναγκαῖας κλίνας, αἱ δὲ τῆς
δευτέρας τάξεως κατὰ τὴν πύραν ἐντὸς
ἐπίσης θαλάμου, ἔχοντος τὰς ἀναγκαῖας
κλίνας, αἱ δὲ τῆς τρίτης τάξεως ὑπάρ-
χουσιν εἰς τὸ κατάστρωμα ἁπλῶς.

5. Αἱ δὲ εἰς τὸ ἀτμόπλοιο «Βασιλί-
σσα τῆς Ἑλλάδος» θέσεις τῆς πρώτης τά-
ξεως ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος
εἰς τὴν πρύμνην ἐντὸς θαλάμου ἔχοντος
τὰς ἀναγκαῖας κλίνας, αἱ δὲ τῆς δευτέ-
ρας τάξεως ὑπὸ τὴν πρύμνην κάτωθεν τοῦ
καταστρώματος, ἐντὸς θαλάμου ἔχοντος
τὰς ἀναγκαῖας κλίνας, αἱ δὲ τῆς τρίτης
τάξεως ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἐπὶ τοῦ κατα-
στρώματος.

6. Καὶ εἰς τὸ «Πανελλήνιον» αἱ μὲν
θέσεις τῆς πρώτης τάξεως ὑπάρχουσιν κα-
τὰ τὴν πρύμνην τοῦ πλοίου ἐντὸς θαλά-
μου ἔχοντος τὰς ἀναγκαῖας κλίνας, αἱ δὲ
τῆς δευτέρας τάξεως κατὰ τὴν πύραν
ἐπίσης ἐντὸς θαλάμου ἔχοντος τὰς ἀναγ-
καῖας κλίνας, αἱ δὲ τῆς τρίτης ἐπίσης ἐπὶ
τοῦ καταστρώματος.

7. Απογορεύεται εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῆς
γ'. θέσεως νὰ διαμένωσιν εἰς τὰς θέσεις
τῆς α' καὶ β'. τάξεως, καὶ εἰς τοὺς τῆς β'.
νὰ διαμένωσιν εἰς τὴν τῆς α'.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ναύλου τῶν ἐπιβατῶν.

8. Ὁ ναῦλος προδι-
ορίζεται κατὰ λό-
γον τῆς διανυομένης κατ' εὐθείαν γραμμὴν
ἀποστάσεως. Παῖδες κατωτέρας ἡλικίας
τῶν ἑκα ἐτῶν πληρόνουν τὸ ἥμισυ τοῦ
ναύλου τῆς ἥς ἔλαβον θέσεως, ἂν δὲ ἀπαι-
τήσωσιν ἰδιαιτέραν κλίνην πληρόνουν ὁ-
λόκληρον ναῦλον.

9. Τὰ θηλάζοντα νήπια εἰσὶν ἀπὸ
λαγμῆνα πλάτης πληρωμῆς.

10. Οἱ ὑπέρβαι λαμβάνουσι πάντοτε

θέσιν τρίτης τάξεως, εἰς ἣν καὶ διανυκτερεύουσι· δύνανται δὲ νὰ μεταβῶσι πρὸς στιγμήν καὶ εἰς τὰς θέσεις τῶν κυρίων αὐτῶν χάριν ὑπηρεσίας. Εἰς τὰς ὑπηρετίας δὲ ἐπιτρέπεται νὰ διαμένωσι καὶ νὰ διανυκτερεύωσιν, ὅπου καὶ αἱ κυρίαι αὐτῶν.

Ἰπηρεῖται λαμβάνοντες β'. θέσιν δὲν συντρώγου ἐν κοινῇ τραπέζῃ μετὰ τῶν ἐπιβατῶν τῆς αὐτῆς θέσεως.

11. Τὰ εἰσιτήρια τῶν ἐπιβατῶν ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Διευθύνειν ἢ ἀπὸ τὰ Πρακτορεῖα.

12. Τὸ ὅλον τοῦ ναύλου δι' ἐκάστην θέσιν πληρώνεται καθ' ἣν στιγμήν καταγραφῇ ὁ ἐπιβάτης.

13. Εἰς οὐδὲνα ἐπιβάτην δίδεται εἰσιτήριο ἐὰν δὲν παρουσιάσῃ καὶ παραδώσῃ οὗτος τὸ διαβιτήριο τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομίας, οὔτε γίνεται δεκτὸς ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐὰν δὲν παρουσιάσῃ τὸ εἰσιτήριόν του.

14. Οἱ ἐπιβάται εἰσὶ προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν Ταχυδρομικῶν, Τελωνιακῶν καὶ ὑγειονομικῶν διατάξεων· ὅθεν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἰδιαιτέρως γράμματα ἐνσφράγιστα, χρηματοδέματα ἀδηλοποίητα καὶ ἕτερα πράγματα ὑποκείμενα εἰς λαθρεμπορίον. Οἱ παραβάται τῶν τοιούτων διατεσῶν ὑπόκεινται ἐκτὸς τῶν ἄλλων Τελωνιακῶν ποινῶν, καὶ εἰς τὴν διπλάσιον πληρωμὴν τοῦ κανονιζομένου ναύλου ἢ ταχυδρομικοῦ τέλους.

15. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιβάτας, νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ὅωρ ἐὰν τὰ ἀναγκαῖα εἰς αὐτοὺς ἐπιπλα ἢ πράγματα, ἐὰν ταῦτα δὲν ὑπερβαίνωσι τὸ προσδιωρισμένον βάρος· ἦτοι

ὁκάδ. 80 διὰ τοὺς τῆς πρώτης θέσεως.
» 50 » » δευτέρας »
» 30 » » τρίτης »

16. Ἐὰν τὸ βάρος τῶν ἐπιπλῶν καὶ πραγμάτων τύχῃ ἀνώτερον, οἱ ἐπιβάται πληρώνουσιν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὸν πλοίαρχον ἀνὰ λεπτὰ 10 ἐπὶ ἐκάστης ὁκάδος κατὰ πᾶσαν ἀπόστασιν.

17. Τὰ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν πρέ-

πει νὰ ᾖναι κλεισμένα εἰς κιβώτια ἢ σάκους, καὶ νὰ ὑπάρχῃ ἐπ' αὐτῶν σημειωμένον τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιβάτου καὶ ὁ τόπος τῆς διευθύνσεώς του.

18. Οἱ ἐπιβάται μετὰ τῶν ἐπιπλῶν ὁρεῖλousi νὰ ἐπιβιβασθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον ἡμίσειαν ὥρην τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως.

19. Ὁ ἐπιβάτης ὅστις δὲν ἤθελεν εὐρεθῇ ἐντὸς τοῦ πλοίου κατὰ τὸν ἀπόπλουν, δὲν χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιστροφῆς τοῦ πληρωθέντος ναύλου.

20. Τὰ ἐξόδα τοῦ ἐπιβιβασμοῦ καὶ ἀποβιβασμοῦ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐπιπλῶν αὐτῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν ἰδίων τούτων.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Περὶ τροφοδοσίας τῶν ἐπιβατῶν.

21. Ἐν ἐκάστῳ ἀτμοπλοίῳ ὑπάρχει εἰς τροφοδοτίας ἐργολάβος, ἰορηγῶν τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῆς α. καὶ β'. θέσεως.

22. Οἱ ἐπιβάται τῶν ἀνω εἰρημένων θέσεων τροφοδοτοῦνται ὅταν δηλώσωσι τὴν θέλησίν των, εἴτε κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ εἰσιτηρίου, εἴτε ἄλλα ἐπιβιβασθῶσιν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, πληρώνοντες τὴν τιμὴν τῆς τροφῆς κατὰ τὸ κανονισθὲν τιμολόγιον.

23. Οἱ ἐπιβάται ἐκάστης θέσεως ἐσθίουσιν ἐν κοινῇ τραπέζῃ, προκαθημένου τοῦ μὲν Διευθυντοῦ εἰς τὴν τραπέζαν τῆς πρώτης θέσεως, τοῦ δὲ ὑποπλοίαρχου ἢ τοῦ τροφοδότου εἰς τὴν τῆς δευτέρας.

24. Τὸ ἀντίτιμον τῆς τροφῆς ὅλως ἀνεξάρτητον τοῦ ναύλου πληρώνεται εἰς τὴν τροφοδοτὴν ὑποχρεωτικῶς· εἴτε λάβωσι μέρος εἰς τὴν τραπέζαν οἱ ἐπιβάται εἴτε μὴ, ἀφ' οὗ ἀπαξ ἐδήλωσαν τὴν θέλησίν των τοῖς νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτήν.

25. Ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος ἢ ὁ τροφοδοτὴς πληρώνουσι τὸ ἥμισυ τῆς ἐν τῷ τιμολογίῳ προσδιορισμένης τιμῆς διὰ τὴν τροφὴν των.

26. Οἱ ἐπιβάται τῆς τρίτης θέσεως δὲν τροφοδοτοῦνται· εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἐλεύθεροι, ὡς καὶ τῆς α. καὶ β'. ὅταν δὲν δηλώσωσιν οὗτοι τὴν θέλησίν των νὰ προ-

μηθεύσωσιν ἐξ ἰδίων τὴν τροφήν των πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, ἢ καὶ νὰ ζητήσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τὸν τροφοδότην· οἱ τοιοῦτοι ἐσθίουσι πάντοτε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

ΜΕΡΟΣ Γ'. Περὶ χρηματοδεμάτων.

27. Τὰ χρηματοδέματα ἢ καὶ ἑτερα περιέχοντα πρᾶγματα τιμαλφῇ, τὰ στελλόμενα ἀπὸ ἑνα εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ διὰ πλοῦ τῶν ἀτμοπλοίων, παραδίδονται εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἢ τὰ πρακτορεῖα.

28. Ο φορτωτὴς ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας τῶν περιεχομένων νομισμάτων ἢ πραγμάτων.

29. Τὰ ἐν ταῖς δέσμασι περικλειόμενα χρήματα, κλπ. ὑποβάλλονται εἰς πρῶμὴν ναύλου, ἀνευ διακρίσεως τῆς ἀποστάσεως ἢ τοῦ νομίσματος ἐπὶ τῆς δηλωθείσης ἀξίας ἀνὰ λεπτὰ εἰκοσι κατὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα δραμῶν ἢ ἑλαττον τῆς ἑκατοντάδος.

30. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν γνωσθῇ ὅτι ἐντὸς χρηματοδέματος εὐρέθησαν πλείονα τῶν δηλωθέντων χρημάτων, ἐπιβάλλεται διπλάσιος τοῦ τιμολογίου ναῦλος ἐπὶ τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ χρηματοδέματος.

31. Τὰ περὶ φορτωτικῶν, παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῶν χρηματοδεμάτων καὶ λοιπῶν πραγμάτων ἀξίας ἐνεργοῦνται ἀπαρριπτικῶς ὥς καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 40, 41, 42, καὶ 43.

32. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἐνὸς χρηματοδέματος, δέματος ἢ ἐμπορεύματος τινος, ἂν ἡ ἀπώλεια αὕτη δὲν προέλθῃ ἀπὸ ἀνωτέραν δύναμιν, ἡ ἐταιρεία δὲν ἐγγυᾶται εἰμὴ τὴν δηλωθεῖσαν ἀξίαν, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος, εἰς τὴν ἐταιρίαν ν' ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὸν αἷτιον τῆς ἀπωλείας ὑπάλληλον. Τῶν χρηματοδεμάτων δὲ καὶ λοιπῶν, παραδιδόμενων εἰς ἣν παρεδόθησαν ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐταιρείας κατ' ἀστάσει ἡ ἐταιρεία δὲν ἀναδέχεται πᾶσαν ὥς πρὸς τὸ ἐμπεριεχόμενον εὐθύην.

ΜΕΡΟΣ Ζ'.

Περὶ ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων.

33. Τὰ ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα κα-

τατάσσονται εἰς ἑπτὰ κλάσεις.

Α'. Κλάσις.

Ἀγγεῖα, σκεύη, κοσμήματα καὶ ἀποσκευαὶ ἐξ ἀλαβάστρου, χρυσοῦ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλων γαιωδῶν ὕλων κεχρισμένα ἀρώματα καὶ ἀρωματικὰ ὕδατα ἐν γένει βιόλλαι, γουναρικά ἐξειργασμένα γαρύφαλα δέρματα χρωματισμένα ἢ στιλβωμένα (vitelli marochini), καὶ τὰ ὅμοια, εἰκόνες, ἤλεκτρον, κουκούλια κηρόπανα, κηρὸς ἐξειργασμένος εἰς κηρία, κρεμίζον κανέλλα, καθρέπται, κτένια, ἢ ἄλλα ἐξ ἐλεφαντόδοντος, λουλάκια, μετὰξα, ὄργανα, καὶ ἐργαλεῖα μουσικὰ καὶ ναυτικὰ, φυσικομαθηματικὰ, ἱατρικὰ καὶ ἄλλα ὅμοια τούτοις, μοσχοκάρυα, μαστίχι καὶ τὰ ὅμοια, οἶνοι ἐκλεκτοὶ εἰς βαρέλια καὶ βοτίλιας, ποτὰ πνευματώδη ἐπίσης εἰς βαρέλια ἢ βοτίλιας, παιγνιόχαρτα, πρινοκόκι, πῖλοι ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παίδων, πολύτιμα παντοῖα εἶδη σπόγγοι, σιρόπια, σιγάρα, σακχαρικά, τσάι, φάρμακα ἐν γένει, φανοί, φορέματα ἑτοιμα, Εὐρώπης χειροτεχνήματα μᾶλλινα, λινα, βαμβακερὰ καὶ μεταξωτὰ, τελειοποιημένα τέχνης πολυτελοῦς καὶ τοῦ συρμού ἀντικείμενα.

Β'. Κλάσις.

Ἀμύδαια καθηρισμένα, ἀμπάδες, ἄλευρα, Εὐρώπης, καὶ Ἀμερικῆς, βιβλία, βελόνες, γλυκορροζοῦλη, γλυκίσματα ἐν γένει, δέρματα λαγῶν καὶ ἄλλων ἀγρίων ζώων ἀκατέργαστα, δέρματα βοῶν ἐξειργασμένα, ἐρίπια καὶ ἵππασια ἀντικείμενα, ἐργαλεῖς διάφορα ἐκ χαλκοῦ καὶ ὀρειχάλκου ἐξειργασμένα, ζυμαρικά, ἐν γένει, καφὸς, κακάον, κηρὸς ἀκατέργαστος, καπνὸς κομμένος ἢ μὴ, κτένια, καὶ ἄλλα ἐξ ὀστέων κατασκευασμένα, κυνηγεσίας ἀντικείμενα, λιθάνι, κηρία ἐκ στέατος, κρυστάλινα διάφορα ἀγγεῖα, κηλύμια, καποτόσκουτα, νήματα, ὀρειχάλκος, πιπέρι, πάφιλος κίτρινος, σάκχαρι, σκιαδία, σίδηρος εἰς πλάκας κασσιτερωμένος, σύρματα ψυλὰ ἢ μὴ ἐκ σιδήρου ὀρειχάλκου καὶ σαγιάκια, ταμβάκος, χάρτης, χρώματα, χαβιάρια, χαλκός, χονδρο-

υράσμηκτα μάλλινα ἐγχώρια τε καὶ ξένα.

Γ'. Κλάσις.

Βούτυρον, βαμβάκι, γλυκάνισον, δέρματα βοῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἀκατέργαστα, ἐπιπλα διάφορα, οἶον τραπέζικα καὶ καθισματικά, θεῖον, ἰχθύες ἄλμυροὶ καὶ ξηροί, καρποὶ ξηροί, οἶον ἀμύγδαλα, κάρυα, καὶ τὰ ὅμοια, κικίδιον, κούλιανδρον, καναβοῦρι, κρέκτα ἄλμυρὰ καὶ ξηρὰ, κανάβι, καρὰβόπανα, καναβάτσαι, κισσίτερος, καρφικὴ, κιννάβαρι, κυγκάλια καὶ ἄλλα παντοῖα εἶδη μικρὰ, ἄξις, καθίσματα λινάρι, λιθάρυτος, μάννα, μάλλινα μόλυβδος καὶ πάντα τοῦ ἐκ μόλυβδου, χάλυθος, καὶ κισσίτερου ἐξαιργασμένα διάφορα ἀντικείμενα, ξύλα βαφῆς, ῥοζί, πιατικὰ, ῥιζάρι, σῦκα καὶ σταφίδες εἰς κουτιά, σισάμι, σαποῦνι, σχοινία, στιπτηρία, στέαρ, στοιχεῖα τυπογραφίας, τσήκον, ὕδατα μεταλλικὰ, βαλικά, χαλκῶδες καὶ τὰ ὅμοια, χάρτης χονδρὸς καὶ πρῶτος.

Δ'. Κλάσις.

Ἀλύσεις, ἄγκυραι, γαιώμυλα, ἔλαιον ἔλαια, ἐργαλεῖα γεωργικά, ἰχθύες, νωποί, κρέκτα νωπὰ, κατράμι, λινόσπορος, μέλι, ὀπώρα νωπὰ, οἶνο, κοινοί, οἶνοπνεύματα πρῶτης ἀποσταλάξεως, πίσσα, πύτσας, ῥετίνη, σπόροι διάφοροι, σίδηρος, τυρός, χαλκὸς πεπαλαιωμένος, ὄσπρια.

Ὁ ναῦλος τῶν ἄνω 4 κλάσεων προσδιορίζεται κατὰ λόγον τῆς διανυομένης κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀποστάσεως, ἀπὸ ἓνα εἰς ἕτερον τοῦ διάπλου λιμένα καὶ ἐπὶ ὁκάδων πεντήκοντα βάρους ἢ ἑλαττον τοῦ βάρους τούτου, ὡς ἀκολούθως.

	Κ λ ᾱ σ ε ι ς			
	A	B	Γ	Δ
	Δ. A.	Δ. A.	Δ. A.	Δ. A.
Μέχρις ἀποστάσεως μιλίων 30	3	2	1 50	1
Πλέοντων 30—60	4 50	3	2 25	1 50
" 60—90	6	4	3	2
" 90—120	7 50	5	3 75	2 50
" 120—150	9	6	4 50	3
" 150—200	10 50	7	5 25	3 50

Καὶ οὕτω καθεξῆς ἀνὰ πᾶσαν ἀπόστασιν 50 μιλίων καὶ διὰ βάρους 50 ὁκάδων ἢ ἑλαττον αὐτῶν προστίθεται ναῦλος διὰ

μὲν τὴν α' κλάσιν δραχ. 1:50 διὰ δὲ τὴν β'. δραχ. 1, διὰ τὴν γ'. λεπτά 75, καὶ διὰ τὴν δ'. λεπ. 50.

Ε'. Κλάσις.

Σιτηρὰ ἐν γένει καὶ ἐγχώρια ἄλευρα ἐντὸς σάκκων.

Ὁ ναῦλος τῆς ε' κλάσεως προσδιορίζεται ἐπίσης κατὰ λόγον τῆς διανυομένης κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀποστάσεως ἀπὸ ἓνα εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ διάπλου ἐπὶ ὁκάδων 50 βάρους ἢ ἑλαττον τῶν 50 ὁκάδων ὡς ἀκολούθως.

Μέχρις ἀποστάσεως μιλίων 50 λεπ. 50

Πλέοντων 50 καὶ μέχρις 100 " 75

Καὶ οὕτω καθεξῆς προστίθενται λεπ. 25, διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν 50 μιλίων, καὶ διὰ 50 ὁκάδων βάρους ἢ ἑλαττον τῶν 50 ὁκάδων.

ς'. Κλάσις.

Σταφίς καὶ σῦκα.

Ὁ ναῦλος προσδιορίζεται ἐπίσης κατὰ λόγον τῆς διανυομένης κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀποστάσεως ἀπὸ ἓνα εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ διάπλου καὶ ἐπὶ ὁκάδ. 50 βάρους ἢ ἑλαττον τῶν 50 ὁκάδων ὡς ἀκολούθως.

Μέχρις ἀποστάσεων μιλ. 50 δραχ. 1

Πλέον καὶ μέχρις 100 " 1:25

" " 150 " 1:50

Καὶ οὕτω καθεξῆς προστίθενται λεπ. 40 διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν 50 μιλίων καὶ διὰ 50 ὁκάδων βάρους ἢ ἑλαττον τῶν 50 ὁκάδων.

34. Ὁ ναῦλος τῶν 25 προσεκτεθεισῶν κλάσεων προσδιορίζεται ἐν ἰδιαιτέρῳ τιμολογίῳ κατὰ βάρους καὶ ἀπόστασιν.

Ζ'. Κλάσις.

35. Ὁ ναῦλος προσδιορίζεται ἄνευ διακρίσεως τῆς διανυομένης ἀποστάσεως, διὰ τὰ ἀκόλουθα εἶδη.

α) Δι' ἑκαστον εὐρωπαϊκὸν ἄροτρον, πιεστήριον τυπογραφίας ἢ λιθογραφίας καὶ φορητὸν ἁμάξανδραχ. . . . 4

β) Δι' ἑκαστον ὄχημα συρόμενον ἐξ ἑνὸς ἵππου δραχ. 15

γ) Δι' ἑκαστον ὄχημα συρόμενον ἐκ δύο ἵππων δραχ. 25

δ) Δι' ἑκαστον κύνα δραχ. 3

36. Διὰ πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος ἢ ἀγρίου μὴ συμπεριληφθέντος εἰς τὰς ὑπερῶς κλάσεις, ὁ ναύλος προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑποκείμενων.

37. Ὅταν γίνωσι μεταβολαὶ θέλουσι ἀναισθηθῆναι προσελκύντως.

38. Ὅλα τὰ πρὸς μεταφορὰν πικραδύμενα πρᾶγματα (ἐμπορεύματα, προϊόντα, ἢ ὅτιδήποτε ἄλλο ἀναλόγως τοῦ εἴδους αὐτῶν, πρέπει νὰ παραδίδονται κατὰ περιγραφὴν, ἐντὸς δοχείων, σάκων, δεμάτων ἢ κιβωτίων ἐχόντων διακριτικὰ στοιχεῖα καὶ ἀριθμούς, ἰδίως δὲ τὰ σιτηρά, τὰ ἄλευρα, ἢ σταφίδας καὶ τὰ σύκα πρέπει νὰ παραδίδονται ἐντὸς σάκων ἢ δοχείων.

39. Δὲν εἶναι δεκτὰ ἐμπορεύματα με φορτωτικὴν εἰς διαταγὴν, μήτε βρωστὰ εἰς πηλινὰ ἢ θάλινα δοχεῖα, μήτε ἄλλα εἶδη ὑποκείμενα, μισμαστικά, ὑποκείμενα εἰς τὴν ἢ διαδίδοντα ἀποφορὰν δυσάρεστον ὥστε ἀντικείμενα δυνάμενα νὰ ρυπάνωσι τὰς ἀποθήκας τοῦ ἀτμοπλοίου.

40. Τὰ ἐμπορεύματα καὶ χρηματοδέματα παραδίδονται εἰς τὴν Διευθύνσιν ἢ τὴν Πρακτορεῖαν παρὰ τῶν ὁποίων ἐκδίδονται καὶ αἱ φορτωτικαὶ ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ἐπιβιβάζονται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐγχειριζομένου δηλωτικοῦ τῶν φορτωθέντων εἰς τὸν πλοίαρχον, ὅστις ἐπαληθεύων αὐτὰ δίδει εἰς αὐτοὺς ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς.

41. Εἰς τοὺς τόπους τῆς ἀφίξεως ὁ πλοίαρχος ἐκφορτώνει τὰ ἐμπορεύματα, συνεισφέροντος μετὰ τῆς Διευθύνσεως ἢ τοῦ Πράκτορος, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκφορτώσεως.

42. Τὰ ἐξοδα καὶ οἱ κίνδυνοι τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως εἶναι εἰς βάρος τῶν φορτωτῶν.

43. Οἱ παραληπτὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων κλπ. γνωρίζοντες ἐκ τοῦ δημοσιευμένου ὁρολογίου τῶν ἀτμοπλοίων τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ κατάπλου αὐτῶν εἰς ἕκαστον λιμένα, ὀφείλουσι

νὰ παραλάβωσιν ἀνυπερθέτως ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας τοῦ κατάπλου τὰ χρηματοδέματα ἢ τιμαλφεῖα πρᾶγματα, ἐὰν ὁ κατάπλος συμπίπτῃ μέχρι τῆς ὥρας 4 μ.μ. τὰ δὲ ἐμπορεύματα κλπ. ἐὰν ὁ κατάπλος συμπίπτῃ μέχρι τῆς 1 ὥρας μ.μ. ὅταν ὅμως ὁ κατάπλος συμπίπτῃ μετὰ τὰς εἰρημέρας ὥρας, οἱ παραληπτὰ ὀφείλουσι νὰ παραλάβωσιν ἀνυπερθέτως ταῦτα ἐντὸς τῆς ἀμέσως ἐπομένης ἡμέρας.

44. Οἱ ἀμελοῦντες τὴν ἐμπρόθεσμον παραλαβὴν ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν ταύτης συνεπείας.

ΜΕΡΟΣ Β. Εἰδικαὶ διατάξεις.

45. Τὰ ὑγειονομικὰ ἐξοδα διὰ τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἐπιπλά, τὰ ὑποκείμενα εἰς καθαρσιν εἶναι εἰς βάρος τῶν ἰδίων ἐπιβατῶν πρὸς οὐς ἀνήκουσι, τὰ δὲ ἀφορῶντα τὰ χρηματοδέματα καὶ ἐμπορεύματα εἰς βάρος τῶν ἰδίων παραληπτῶν.

46. Ἐξοδον ἐγγραφῆς πληρώνεται.

α) Διὰ πᾶν εἰσιτήριον ἐκδιδόμενον εἰς ἐπιβάτην λεπτὰ 10.

β) Διὰ πᾶσαν φορτωτικὴν ἐκδοδομένην εἰς τοὺς φορτωτὰς χρηματοδεμάτων ἢ ἐμπορευμάτων λεπτὰ 20.

47. Διαικούντος τοῦ διάπλου, ὁ ἐπιβάτης κατωτέρα: θέσεως δύναται ἀδείξαι τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου, νὰ μεταβῇ εἰς κενὴν θέσιν ἠνωτέραν ἀφ' οὗ πληρώσῃ τὴν μεταξὺ τῆς προτέρας θέσεως καὶ τῆς νεωτέρας διαφορὰν τοῦ κανονισμένου ναύλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1857.

384. Α. Περὶ συστάσεως ταχυδρομικῶν Γραφείων εἰς τὸ Ὄθωμανικόν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν ταχυδρομείων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Α'. Συσταίνονται Ἑλληνικά ταχυδρο-

μικὰ Γραφεῖα εἰς Σμύρνην, Ἀλεξανδρείαν, Βουκουρεστίον, Ἰάσιον, Ἰβραίλλαν καὶ Γαλάτζίον.

Β'. Τὰ εἰρημένα ταχυδρομικὰ Γραφεῖα προσκολλῶνται παρὰ τοῖς Ἡμετέροις Προξενείοις.

Γ'. Τὰ ταχυδρομικὰ ταῦτα Γραφεῖα διευθύνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Γενικοῦ Προξενείου, ἐν Ἰασίῳ παρὰ τοῦ Προξένου, καὶ ἐν Ἰβραίλλᾳ καὶ Γαλατσίῳ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑποπροξένων, οἵτινες δύνανται νὰ ἀναθέσωσιν ὑπ' εὐθύνῃ τῶν τῇν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν, μετὰ προηγουμένην ἀδειαν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων· ἐν Σμύρῃ δὲ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ παρ' εἰδικῶν διευθυντῶν παρ' Ἡμῶν διορισθησομένων.

Δ. Εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Προξενείου Βουκουρεστίου, εἰς τὸν Πρόξενον Ἰασίου καὶ τοὺς ὑποπροξένους Ἰβραίλλας καὶ Γαλατσίῳ διδεται μηνιαία χορηγία λόγῳ ἀντιμισθίας καὶ γραφικῶν ἐξόδων δραχμαὶ πεντήκοντα ἀριθ. 50 εἰς ἕκαστον· εἰς δὲ τοὺς διευθυντὰς Σμύρνης καὶ Ἀλεξανδρείας μηνιαίος μισθὸς δραχμαὶ ἑκατὸν πενήκοντα ἀριθ. 150 καὶ μηνιαία χορηγία λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων δραχμαὶ πενήκοντα ἀριθ. 50 καὶ ἕτεραι δραχμαὶ πενήκοντα ἀριθ. 50 λόγῳ ἐνοικίου εἰς ἕκαστον.

Ε'. Εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἐξ ταχυδρομικῶν Γραφείων χορηγοῦνται δραχμαὶ ἑκατὸν ἀριθ. 100 ἐφ' ἅπαξ δι' ἐξοδα τῆς πρώτης συστάσεως.

Ζ'. Τὰ εἰρημένα ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ὑπάγονται ὡς πρὸς τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ταχυδρομείων.

Ζ'. Πρὸς διατήρησιν ἐξδομαδιαίας τοῦλάχιστον ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἰβραίλλας καὶ Βουκουρεστίου, καὶ μεταξὺ Ἰασίου καὶ Γαλατσίῳ ἐπιτρέπεται

νὰ μισθωθῶσιν οἱ ἀναγκαῖοι ταχυδρομικοὶ ἄν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτήσῃ.

Ἐν Κηφισίᾳ τὴν 9 Ἰουλίου 1857.

380. Δ. Περί διατιμῆσεως τῶν ἀποστέλλοντων ἐπιστολῶν διὰ τῶν ἐν τῷ Ὄθωμανικῷ συστημένῳ ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

ΘΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες, ὑπ' ὅσιν τὸ ὑπὸ σήμερον ἡμερομηνίαν Ἡμετέρον Διάταγμα περὶ συστάσεως ταχυδρομικῶν Γραφείων Βουκουρεστίῳ Ἰασίῳ, Ἰβραίλλᾳ, Γαλατσίῳ Σμύρῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἀνωτέρω ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ τ' ἀνάπαλιν διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ, δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ ἐντυπα παντὸς εἶδους ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Α'. Τοῦ ἑσωτερικοῦ ἀπὸ τῶν Γραφείων τῆς παρὰδόσεως μέχρι τοῦ Γραφείου τῆς ἐξόδου καὶ τ' ἀνάπαλιν ἀπὸ τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς εισόδου μέχρι τοῦ Γραφείου τῆς διευθύνσεως, καὶ Β') Τοῦ διαπονητοῦ τοῦ ἀνωτέρω καὶ τῆς ἐξόδου ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω εἰς τὰ ξένα ἀτμόπλοια, δι' ἃ μετακομίζονται τὰ ἀνωτέρω εἶδη.

Εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ διαπονητοῦ τέλους ὑποβάλλονται καὶ αἱ διευθυνόμεναι ἐπιστολαὶ κλπ. ἀπὸ ἐν εἰς ἕτερας Ἑλλ. ταχυδ. Γραφεῖον ἰδρυμένον εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πόλεις.

Β'. Ἐπιβάλλεται πρόσθετον ὑπερβολικὸν ταχυδρομικὸν τέλος εἰς τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ διευθυνόμενα ἀπὸ τὰ ταχυδρομ. Γραφεῖα τοῦ Βουκουρεστίου, καὶ Ἰασίου, εἰς τινὰ τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομικῶν Γραφείων καὶ τ' ἀνάπαλιν. Τὸ τέλος τοῦτο προσδιορίζεται δι' ἑκάστην ἀπλὴν ἐπιστολὴν κλ. μὴ ὑπερβαίνουσα τὸ βάρος τῶν γραμμῶν $7\frac{1}{2}$ ἀποκλειστικῶς εἰς λεπτὰς εἰκοσὶν ἀριθ. 20. Διὰ δὲ τὰς ἐπιστολάς κλ. τὰς ὑπερβαίνουσας τὰς γραμμάς $7\frac{1}{2}$ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ διαβαθμίσεων διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νο

αυτοῦ 1836 Ἡμετέρου περὶ ταχυδρομικῆς διατιμῆσεως κλπ. Διατάγματος.

Γ'. Αἱ ἐπὶ συστάσει ἐπιστολαὶ κλ. ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλασίου τέλους.

Δ'. Ἡ προπληρωμὴ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἐπὶ τῶν συνήθων ἐπιστολῶν προσδιορίζεται ἑκουστικῶς, ἡ δ' ἐπὶ τῶν συστημένων, τῶν δειγμάτων ἐμπορίας καὶ τῶν διαφόρων ἐντύπων ὑποχρεωτικῶς.

Ε'. Αἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ καὶ π' ἀνὰ πάλιν καὶ αἱ ἀπὸ ἐν εἰς ἕτερον τῶν ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ ἑλλήνων ταχυδρ. Γραφείων ἀποσπόμεναι ἐπιστολαὶ κλ. θέλουν παραβιβασθῆαι εἰς κλειστοὺς φακέλους ἀπὸ τῶν ἀρμοδίων ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς τοὺς ἀνήκοντας πράκτορας τῶν ξένων ἀποσταλῶν ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ κανονισμένου ἐκ τῶν τιμολογίων αὐτῶν διαποντίου ἔλας κατὰ λόγον τοῦ βάρους καὶ τῆς ποσότητος τοῦ μέρους πρὸς τὸ διευθύνονται, ἡ δὲ παράδοσις καὶ ἡ πληρωμὴ εἶναι γίνεσθαι ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Ἐν Κηρυσίᾳ τὴν 9 Ἰουλίου 1857.

ΝΟ. Δ. Περὶ συστάσεως ἑξὺ νέων εἰρηνοδικιῶν 4 τάξεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ δικηγορικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοὺς Νόμους Υἱ' καὶ ΡΙΖ', ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Πουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Συσταίνονται ἑξὺ νέα εἰρηνοδικεῖα 4 τάξεως.

α. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Σικυῶνος, περιλαμβάνον τοὺς δήμους Σικυῶνος καὶ Πελλήνης τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, καὶ ἔδρευον ἐν Κιάτον πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Σικυῶνος.

β. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Μαρθῶνος, περιλαμβάνον τοὺς δήμους Μαρθῶνος καὶ Πελλήνης, καὶ ἔδρευον εἰς Καπανδριτὴν τοῦ δήμου Μαρθῶνος.

γ. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Σπερχειάδος, περιλαμβάνον τοὺς δήμους Τυμφρηστοῦ καὶ

Σπερχειάδος τῆς Φθιώτιδος, καὶ ἔδρευον εἰς Ἀγὰ πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Σπερχειάδος.

δ. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Θίσβης, περιλαμβάνον τοὺς δήμους Θίσβης καὶ Θέσπιων τῆς ἐπαρχίας Φθιώτων, καὶ ἔδρευον εἰς Δοβραΐναν, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Θίσβης.

ε. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Αὐλῶνος, περιλαμβάνον τοὺς δήμους Δωρίου καὶ Αὐλῶνος τῆς Τριφυλίας, καὶ ἔδρευον εἰς Σιδηρόκαστρον, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Αὐλῶνος.

ς. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Καστορίου, περιλαμβάνον τοὺς δήμους Καστορίου καὶ Πελλήνης τῆς Λακεδαιμόνης, καὶ ἔδρευον εἰς Καστανίαν, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Καστορίου.

2. Τὰ εἰρηνοδικεῖα, ἑξ ὧν ἀποσπῶνται οἱ ἀνωτέρω δήμοι, συγκρίνεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους δήμους τῆς περιφερείας αὐτῶν.

3. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλουν ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας τῶν τὰ συστηθέντα ἑξὺ νέων εἰρηνοδικεῖων, θίλει προσδιορισθῆαι συγχρόνως μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ἐκείνης, ὅταν αἱ μὴ ἔρριμαι εἰς αὐτὰς εἰσέλθωσι εἰς τοὺς ἀποσπασθέντας δήμους, μεταβιβάζονται εἰς τὰ νέα εἰρηνοδικεῖα.

Ἐν Κηρυσίᾳ τὴν 12 Αὐγούστου 1857.

387. Δ. Περὶ καταργήσεως παντὸς ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ συγκομιδὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἄφθονος καὶ ἀνωτέρα τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ προφυλάξωμεν τὴν γεωργίαν ἀπὸ ἐνδεχομένης ζημίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ δασμὸς τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν καταργεῖται.

2. Τὸ παρὸν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν Βουλῶν, μεταποιηθήσεται εἰς νομοσχέδιον καὶ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν

ἐπιψήφισιν.

Ἐν Κηφισίᾳ, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1837.

388. Α. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς τάξεως ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου ε. ε. ΥΑΓ'. νόμου.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἀποστάθμησις (τάρα) τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, ὅσα δασμολογούνται ἐπὶ τοῦ καθήκοντος βάρους, κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

ΚΕΦ. Α'. Τάρα συνήθης.

Βάσα (ἄγνη) ἀπὸ τενεκὲν, κασαίτερον, μολύβδον, χαλκὸν, κτλ. με παντοειδῆ ἐμπορεύματα . . . τάρα 12 τοῖς 0/0

Βάλλαι ἢ δέματα περιέχοντα ὕφαντά ἢ πλεκτά ἐμπορεύματα

1) Μὲ ἀπλοῦν ἐπιτύλιγμα ἀπὸ κανναβάτσον . . . τάρα 2 τοῖς 0/0

2) Μὲ διπλᾶ ἐπιτύλιγματα ἢ μουσαμᾶν (κηροπάνιον) τάρα 4 τοῖς 0/0

3) Μὲ σανίδας ἐξωθεν εἰς τὰς πλευράς, ἢ μὲ ζύλα συνεσφιγμένα, ἢ σιτῆνια σιδηρᾶ τάρα 8 τοῖς 0/0

Βαλῆλαι δερμάτινοι (μάρσιπποι) φορτῆρια (ζύγαστρα) καὶ τὰ ὅμοια μὲ παντοειδῆ ἐμπορεύματα τάρα . . . 8 τοῖς 0/0

Βαρέλλια μὲ παντοειδῆ ἐμπορεύματα πλὴν τῶν ῥευστῶν, περὶ ὧν ὅρα κατωτέρω «ῥευστά» τάρα 12 τοῖς 0/0

Κιβώτια μὲ μερσαρινὰ ἢ κινκαλινὰ ἐμπορεύματα . . . τάρα 12 τοῖς 0/0
ὁμ. μὲ μεταλλικὰ εἶδη τάρ. 10 » 0/0
ὁμ. περιέχοντα ὕφαντά ἢ πλεκτά ἐμπορεύματα, κατεσκευασμένα.

1) Ἀπὸ σανίδας ἀπλῶς τ. 15 τοῖς 0/0

2) ὁμ. μὲ ἀπλοῦν ἐπιτύλιγμα τάρα 17 τοῖς 0/0

3) ὁμ. καὶ μὲ ἐπικάλυμμα ἀπὸ τενεκὲν ἢ φλοιδὸν μολύβδου τ. 25 τοῖς 0/0
Σημ. ἂν ἐπὶ ἐπιτύλιγμα 2 τοῖς 0/0 ἐπιτύλιγμα 2 τοῖς 0/0 ἐπιτύλιγμα 2 τοῖς 0/0

Κουτία χάρτινα ἢ τσίβλινα περιέχοντα διάφορα εἶδη, μὲ ἐπιτύλιγμα τ. 8 τοῖς 0/0

Κόφαι κοφίνα ἢ κάνιστρα, περιέχοντα κοινὰ ἐμπορεύματα μὲ ἐπιτύλιγμα 6 0/0
Σάκκοι μὲ ἐμπορεύματα ἐντὸς ζαχαρώσεως, καφῆ καὶ σταφίδος, περὶ ὧν ὅρα κατωτέρω εἰς τὰ στοι. εἰς ταῦτα.

1) Ἀπλ. ἀπὸ κανναβάτσον τ. 2 τ. 0/0

2) Ἀπὸ φλοιδὸς χόρτων τάρ. 3 » 0/0

3) Τρίχνοι ἢ μάλλινοι τάρ. 4 » 0/0
ΚΕΦ. Β'. Τάρα εἰδική.

1. Ἀθήνη μνηστὴ ἡ περὶ στολισμοῦ.

α) Εἰς κουτία χάρτινα μὲ ἐπιτύλιγμα τάρα 30 τοῖς 0/0

β') Εἰς κουτία ἀπὸ λεπτὰς σανίδας μὲ ἐπιτύλιγμα τ. 40 τοῖς 0/0

γ') Εἰς κιβώτια ἀπὸ σανίδας μὲ ἐπιτύλιγμα τάρ. . . 60 τοῖς 0/0

2. Βαμβάκι ἢ μάλλινα.

α) Εἰς μπαυρδῆς ἀπὸ κανναβάτσον τάρα 6 τοῖς 0/0

β') Εἰς χαράρια μεγάλα περιέχοντα 70—80 ἐκάδ. τάρα . . 9 τοῖς 0/0

3. Βδέλλαι εἰς μαστέλια μὲ χῶμα ὕψους τάρα 75 τοῖς 0/0

4. Βόλια (βολίδες) εἰς βαρέλλια τ. 5 τ. 0/0

5. Βούτυρον.

α) Εἰς βουτσία (βουκία) χωρητικότητος 300 ἢ 400 ὀκ. τάρα 18 τοῖς 0/0

β') Εἰς βαρελλῆα τάρα 14 » 0/0

γ') Εἰς ἀσκούς (οὐδεμία)

6. Γαρούφαλλα ἢ μοσχοκάρφια.

α) Εἰς σάκκους τάρα 4 τοῖς 0/0

β') Εἰς βαρέλλια ἢ κιβώτια 45 τοῖς 0/0

7. Γλυκίσματα, ἀλοιφαὶ κονσέρβαι, μουστάρδαι καὶ τὰ ὅμοια, εἰς δοχεῖα ὑάλινα, πηλῖνα ἢ ἐκ πορσελάνης 50 τοῖς 0/0

8. Ἐλαιον

α) Εἰς βαρέλλια, ἐν γένει 20 τοῖς 0/0

β') Εἰς γαντέκια τάρα 6 τοῖς 0/0

γ') Εἰς τουλούρια τάρα 4 τοῖς 0/0

9. Ζάχαρι εἰς κόνιν

α) Εἰς βαρέλλια αἰουδήποτα μεγέθους τάρα 13 τοῖς 0/0

β') Εἰς κιβώτια τάρα 16 τοῖς 0/0

γ') Εἰς σάκκους τάρα 4 τοῖς 0/0

ὁμ. Εἰς κόνους ἀκεραίους ἐντὸς βαρελλίων ἢ κιβωτίων μὲ ἐπιτύλιγμα χάρτινα καὶ ἄχρυν τάρα . . 18 τοῖς 0/0

- σημ. Οἱ συντεθλασμένοι κῶνοι ζαγκάσεως ἐντὸς βαρέλλιον ἢ κιβώτιον 13 τ. 0/0
0. Κανέλλα (κιναμόμωρον) ὡς τὰ «γαρούφαλλον»
1. Κανελὶ ὀπίπερον ὡς τὰ «γαρούφαλλον»
2. Κασσίτερος εἰς βαρέλλια τ. 5 τοῖς 0/0
3. Καφὸς ἐν γένει εἰς σάκκους τάρ. 2 τοῖς 0/0.
4. Κερμέζιον (κοκκινιλία) μόνον διὰ τὴν σακκούλαν . . . τάρ. 1 τοῖς 0/0
5. Κηρία, σπερματώετα (κῆτεια) καὶ σέαρ εἰς κιβώτ. ἢ βαρέλ. τ. 16 τ. 0/0
6. Κλωστή βερμυονή ἢ λινὴ ἐπιτυλιγμένη εἰς ξυλίν. ῥοτσέλας 50 0/0
- Σημ. Περὶ τῆς χρυσῆς ὄρα κατωτέρω «χρυσάφι»
7. Κουρκούλια (πηνία) τάρ. 5 τοῖς 0/0
8. Λιβάνι εἰς κιβώτια καὶ βαρ. 20 τ. 0/0
9. Λουλάκι (Ἰνδικόν) εἰς κιβώτια κλπ. ἐν γένει . . . τάρ. 22 τοῖς 0/0
10. Μαστίχη ὡς τὰ «γαρούφαλλον»
11. Μέντα εἰς κιβώτια μὲ οἰαδήποτε ἐπιτυλίγματα . . . τάρ. 25 τοῖς 0/0
12. Μόλυβδος ὄρα ὡς ἀνωτέρω κασσίτερος.
13. Μοσχόκάρυδον ὡς τὰ «γαρούφαλλον»
14. Πήλινα καὶ θάλινα ἀγγεῖα καὶ σκεύη
- α) Εἰς κιβώτια . . . τάρ. 20 τοῖς 0/0
- β) Εἰς βαρέλλια . . . » 45 τοῖς 0/0
- γ) Εἰς κόφας . . . » 8 » 0/0
- σημ. Διὰ τὴν ὀλικὴν θραῦσιν τῶν πηλίνων ἢ θάλινων σκευῶν ἐκπίπτει, ἐκτὸς τῆς κανονισθεῖσης ὡς ἑνωτέρω τάρ. καὶ ἐτέρ. 3 τοῖς 0/0 διὰ τὴν ὑποτιθεμένην θραῦσιν. Δύναται ὅμως ὁ ἔμπορος, ἐάν δὲν εὐχαριστῇται εἰς τὸν ἐκπεσρὸν τοῦτον καὶ ὑπολογίζει ἀνωτέραν τὴν γενομένην θραῦσιν, νὰ προκαλέσῃ καταμέτρησιν ἀκριβή.
15. Πιπέρι (πέπερι) ὡς «γαρούφαλλον»
16. Πιπερόριζα ὡς τὰ «γαρούφαλλον»
17. Ποτὰ πνευματώδη εἰς βαρέλλια μὲ οἰαδήποτε στεφάνια τάρ. 20 τ. 0/0
18. Ρευστὰ παντὸς εἶδους
- α) Εἰς δοχεῖα πῆλινα 50 τοῖς 0/0
- β) Εἰς βαρέλλια δαμιζάνες (πυτίνες) καὶ φιάλας . . . τάρ. 20 τοῖς 0/0
- Σημ. διὰ τὰ μυρωδικὰ δὲν ἐκπίπτει

- τάρ. ὄρα δασμολογίου στοιχ. «Μυρωδικὰ ἢ Μύρα»
29. Σάγια ὡς τὰ «βάλια»
30. Σταφίς α) εἰς βαρέλλια οἰουδήποτε μεγέθους ἐξ ἡμέρου δούγας (σούμπιας) τάρ. 40 τοῖς 0/0
- β) Ὅμοια ἐξ ἀγρίας δούγας 18 » 0/0
- γ) Εἰς κιβώτια ἐν γένει . . . 18 » 0/0
- δ) Εἰς σάκκους 3 » 0/0
- σημ. Διὰ τὴν σταφίδα καὶ τὰ σῦκα εἰς κουτιά δὲν ἐκπίπτει τάρ. ὄρα δασμολογίου στοιχ. «ὄπωραι»
31. Τυρὸς Εὐρώπης καὶ Τουρκίας παντὸς εἶδους εἰς κιβώτια μαστέλλας, βαρέλλια καὶ λοιπὰ δοχεῖα 18 τοῖς 0/0
32. Ὑδράργυρος.
- α) εἰς φιάλας μαύρας ἢ ἄλλα δοχεῖα τάρ. 30 τοῖς 0/0
- β) Εἰς σακκούλας δερματίνους 3 » 0/0
33. Φάρμακα ρευστὰ ἢ εἰς κόνιν. Εἰς δοχεῖα ἐκ πορκελλανῆς, κρυστάλλου ἢ θύλου . . . τάρ. 40 τοῖς 0/0
34. Χαδιάρι.
- α) Μαῦρον εἰς οἰαδήποτε δοχεῖα 20 0/0
- β) Κόκκινον « » 16 τοῖς 0/0
35. Χλωρὸν χαλκοῦ.
- α) Εἰς σάκκους δερματίνους 2 τοῖς 0/0
- β) Εἰς φάσας μὲ ἐπιτυλίγματα 6 » 0/0
36. Χρυσάφι ἤτοι κλωστή χρυσῇ, ἐπιτυλιγμένη εἰς ξυλίνους ῥοτσέλας, ὡς καὶ μπρίλλια ἢ τέλι (χρυσήλατον) τάρ. 40 τοῖς 0/0
37. Ψαριὰ (ἰχθυρὰ)
- α) Καπνιστὰ εἰς βαρέλλια 15 » 0/0
- β) » Εἰς κιβώτια . . . 44 » 0/0
- γ) » Εἰς βαρέλλια μὲ ἄλας 20 » 0/0
- δ) » Εἰς βαρέλλια μὲ ἄλας καὶ ἄλμυρ (κολυμβητὰ) τάρ. 25 τοῖς 0/0
2. Δὲν ἐκπίπτει τὰ τάρ. διὰ τὰ γάρτινα ἐπιτυλίγματα τῶν παντὸς εἶδους ὑφασμάτων καὶ γαιρο-εγχνημάτων, οὐδὲ διὰ τὰ ἐν μέσῳ τιθέμενα λεπτά σανιδάκια, καρτόνια, σπάγκους, κτλ. ὡς εἰς δαντέλλας, κορδέλλας, πασμανταρίες, τούλιζ σκέπας, εἴσια καὶ τὰ παρόμοια. Ταῦτα συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ καθαρὸν βάρος.
3. Ὅσας περιέχονται ἐντὸς τοῦ αὐ-

τοῦ κιβωτίου, δέματος κτλ. ἐμπορεύματα, ὑποκείμενα εἰς διάφορον τέλος ἢ τάραν, θέλουν ζυγίζεσθαι ταῦτα χωριστά.

Ἐν Κηφισίᾳ τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1857.

389. Α. Περὶ ἐκποίησης δημοσίων ἀγρονομικῶν καρπῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν ἀγορὰν τῶν δημοσίων ἀγρονομικῶν καρπῶν.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 68 τοῦ περὶ ἐσθαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιοῦματος τῆς ἐπικαρπίας ΣΟΖ' νόμου τῆς 7 Ἀπριλίου 1855.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν α) Νὰ διατάτῃ ἐκποίησιν ἀγρονομικῶν καρπῶν κατὰ μερίδας μέχρι κοιλῶν χιλίων διὰ μονοήμερων δημοπρασιῶν, καὶ ἀναθέτῃ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν εἰς τὰς κατ' ἐπαρχίαν ἀρχάς, τὸν ἐπαρχον, τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ τὸν ταμίαν, ὡσάκις αἱ προσφοραὶ ἤθελον φθάσαι ἢ ὑπερβῇ τὰς τιμὰς, τὰς ὁποίας αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ διὰ πρωτοκόλλου ἐπισυναπτεῖν εἰς τὰ πρακτικὰ θέλουσιν ἐκάστοτε ὑπ' εὐθύνην τῶν προσδιορίζει.

β) Νὰ χορηγῇ καρποὺς οὐχὶ πλέον τῶν διακοσίων κοιλῶν εἰς ἀρτοποιοὺς διὰ μονοήμερου δημοπρασίας ἢ διὰ λιανικῆς πωλήσεως ἐπὶ πιστώσει μέχρις ἡμερῶν δεκαπέντε, διδομένης ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ περὶ τῆς ἐμπροσθέντος πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου ἐγγυήσεως, τὸ ἀξιοχρεῶν τῆς ὁποίας ἐκτιμῶσιν αἱ ἀνωτέρω εἰρημέναι ἀρχαὶ ὑπ' εὐθύνην τῶν.

Πρὸς καταρτισμὸν πάσης κατὰ τοὺς ἀνωτέρω παραγράφους α' καὶ β' ἀποφάσεως τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ἀρκεῖ ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων· ὁ δὲ μειοψηφῶν θέλει σημειώσει εἰς τὰ πρακτικὰ τὴν γνώμην του καὶ τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζεται.

2. Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30

Ἀπριλίου 1855 ἡμετέρου Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ μνησθέντος ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ἰδίου ἔτους ΣΟΖ' νόμου ἀκυροῦνται, καθόσον ἀντίκεινται εἰς τὸ παρὸν διάταγμα, τοῦ ὁποίου τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν ἀνατίθεμεθα εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν.

Κηφισίᾳ, τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1857.

390. Α. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς φύρας τοῦ ἄλατος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ θέσωμεν ῥᾶσιν τινα, ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ γίνηται ἡ ἐξέτασις τῶν λογαριασμῶν τῶν ἀλαταποθηκαρίων, ἐπὶ τῇ ἀπὸ 9 (24) τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀναφορᾷ προσδιορίζομεν τὸν ἀνώτατον νόμιμον ὅρον τῆς ἐκ τῆς ἐξατμίσεως προξενουμένης φύρας τοῦ ἄλατος (κατὰ τὸ βῆρος) κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν.

1) Διὰ τὰς γενικὰς ἀλαταποθήκας ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ἀλικῶν . . 8 τοῖς 0/0

2) Διὰ τὰς λοιπὰς ἀλαταποθήκας 6 0/0

3) Διὰ τὴν ἐκ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἄλατος ἀπὸ τόπον εἰς τόπον φύραν,

α) ὡς πρὸς τὰ μικρὰ διαστήματα 2 0/0

β') ὡς πρὸς τὰ μεγάλαια . . 4 0/0

Οἱ προσδιορισμοὶ αὗτοί μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἀπαλλάττουσι τοὺς ἀλαταποθηκαρίους ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ προσάγωσιν ἐκάστοτε ἀπαιδεῖξεις διὰ τὴν ἀληθῆ φύραν.

Ὅσάκις δὲ ἡ φύρα δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀνωτέρω προσδιορισθέντα ἀνώτατον ὅρον θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ὀριστικὴ, ἐκτὸς τῶν ἐιδικῶν περιστάσεων, καθ' ἃς τὸ ἔλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ ἐν ἑλὶ ἀποχρώνας λόγους νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν φύραν.

Πᾶσα ὑπέρβασις τοῦ ἀνωτάτου ὅρου πίπτει εἰς βῆρος τοῦ ὑπολόγου, ὥστε ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀντιτίμου ἐκτὸς ἐάν, ἀναφερθεῖς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ἐγκαιρῶς εἴτε εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς παρουσιάσεως τῶν λογαριασμῶν, εἴτε μετὰ τὴν κλείσιν τῶν βιβλίων του, καὶ ὑποστηρίξας τὴν ἀναφορὰν τοῦ μὲ ὅλας τὰς ἀποχρώσεις δικαιο-

λογίας, λάβη παρ' αὐτῆς τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ὑπερβάσεως.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἣτις θέλει εἶ-θαι καλῶς ἡτιολογημένη, θέλει ἐπισυνεχθῇ παρὰ τοῦ ὑπολόγου εἰς τοὺς λογαριασμοὺς του.

Χορηγούντες εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τὴν ἐξουσίαν νὰ παραδέχεται τοιαύτας ὑπερβάσεις τοῦ ὀρισμένου ἀνωτάτου ὅρου ἐλπίζομεν, ὅτι θέλει καταβάλλει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δικαιο-λογικῶν τῶν ὑπολόγων ὅλην τὴν ἀπαιτου-μένην σκέψιν καὶ προσοχὴν

Μένει μολονταῦτο εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον νὰ ἐπαγρυπνῇ δυνάμει τοῦ κα-ταστατικοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Σεπτεμβρίου 1854

391. Δ. Περί τῆς πρὸς βορρᾶν τῶν Ἀνακτόρων διαχωρῆσεως τριῶν ὁδῶν.

ΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τὸ σχέδιον Ἰθνητῶν πρὸς βορρᾶν τῶν Ἡμετέρων Ἀνακτόρων διαχωρᾶξιν τριῶν ὁδῶν, ὅπως εἰς τὸ με-ρος τοῦτο τῆς πόλεως κείμενα καὶ ἀπο-κλεισμένα οἰκόπεδα ἀπολαύσασιν πρὸς ὅσον ἐπὶ τῶν νέων τούτων ὁδῶν

Ἡ μεταβολὴ αὕτη εἰς τὸ ἐγκειρισμένον σχέδιον θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς ἐρυθρὰς γραμμάς τοῦ συνυποβαλλομένου καὶ φέ-ροντος τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν δια-γράμματος.

Κηφισίᾳ τὴν 6 Αὐγούστου 1857.

392. Ν. ΥΔ'. Περί τῆς εἰσπραξέως τῶν ἐμ-μέσων καὶ ἀμέσων φόρων κλπ. κατὰ τὸ 1858.

ΘΩΝ κλπ.

1. Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομη-μάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσδημάτων, τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθ-μουμένων εἰς τὸν ἐπισυννημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ τὰ προσηρημένα εἰς αὐ-τὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐνερ-εῖσθαι ἡ εἰσπραξις κατὰ τὸ 1858 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων

καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων νόμων.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1858 προῦ-πολογίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ὀκτὼ ἐ-κατομμύρια διακοσίας ἐβδομήκοντα πέν-τε χιλιάδας, τριακοσίας ἑπτὰ ἀριθ 18, 275,307 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πινάκι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ἰουνίου 1857.

393. Ν. ΥΔ'. Περί τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἔτος 1858.

ΘΩΝ κλπ.

1. Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1858 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα ἑπτὰ ἐκατομμύρια ἑνεακοσίας τεσσαρά-κοντα ἑπτὰ χιλιάδας, ἑπτακοσίας ὀγδοή-κοντα ἑννέα καὶ λεπτὰ ἑνδεκα, ἀριθμὸς 17,947,789.41 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγούνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώ-σεις, καταλογιζόμεναι, κατὰ τὴν ἐπισυν-νημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τῶν προσηρ-τημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογι-σμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐφεξῆς:

Α'. Εἰς χρέος δημοσίου ἤτοι Εἰς προμή-θειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα τοῦ θανείου Ροδ-σχιδ δραχ. 50,376:22. Εἰς χορηγήμα-τα ναυτικῶν νήσων δρ. 200,000. Εἰς χο-ρηγήματα πηλίκων ἀπαιτήσεων δραχ. 10,000. Εἰς τόκους ἐγγυοδοσιῶν ὑπαλ-λήλων 6,000. Εἰς τόκους ἀνοικτοῦ λο/-σμοῦ τραπέζης δρ. 20,000. Εἰς συντά-ξεις 1,319,544.72.

Β'. Εἰς Βασιλικὴν χορήγησιν 1,000,000

Γ'. Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων 455,000.

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑ-πουργείων, τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. σχέσεων δραχ. 634,495:60. Τῆς Δικαι-οσύνης 1,417,138:59. Τῶν Ἐσωτερικῶν δρ. 2 305,807:96. Τῶν Ἐκκλησιασ. κλ. 1,409,680:49. Τῶν Στρατιωτικῶν δρ. 4,939,440. Τῶν Ναυτικῶν δρ 1,609, 174:72. Τῶν Οἰκονογικ. δρ. 935,728:44.

Ε'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως ἐπιστάσις

καὶ εἰσπράξεις τῶν φόρων 1,610,203.

Σ'. Εἰς δικφόρους πληρωμαὶ 325,000

Τὸ ὅλον δραχ. 17,947,789:14.

2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 1 ἔξοδα θέλουσι πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1858. ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων. τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐσόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

3. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἐάν αὗται ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἔαρκώσονται διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1858, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἁρθρῶν τῶν ἐιδικῶν προϋπολογισμῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τὴν τροφὴν τῶν ὑποδίκων, Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων. Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων. Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας. Διὰ διατροφὴν καὶ διατήρησιν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου. Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευσμάτων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τοὺς δήμους.

Δι' ἔξοδα καλλιέργειας τῶν ἀλικῶν καὶ μετακομίσεις τῶν ἀλάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ἰουνίου 1858.

394. ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ.

Περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀστυκλινικῆς.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπὸ 10 Αὐγούστου π. ε. καὶ 22 Αὐγούστου ε. ε. Β. Διαταγμάτων περὶ συστάσεως Ἀστυκλινικῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐιδικῶν προχείρου φαρμακείου πρὸς χρῆσιν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ εἰρημένου καθιδρύματος διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα.

ΚΕΦΑΛ. ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀσθενῶν.

1. Ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ θεραπεύονται πάντες οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρὶ συστάσεως ταύτης Β. Διατάγματος ὑπαγόμενοι. Οἱ τοιοῦτοι λαμβάνουσι δωρεάν ἐκ φαρμακείου τῆς Ἀστυκλινικῆς τὰ φάρμακα, καὶ ὁ, τι ἄλλο ἤθελε θεωρηθῇ ἀναγκαῖον πρὸς θεραπείαν αὐτῶν.

2. Ἀπαντᾷς ἀνεπαίρετος τοὺς ἀσθενεῖς τοὺς ἐπικαλεσθέντας τὴν ἀπὸ τῆς Ἀστυκλινικῆς βοήθειαν, ἐπισκέπτεται τὸ πρῶτον ὁ διευθυντὴς ἢ εἰς τῶν τοῦθων ἱατρῶν τοῦ καταστήματος ἢ δὲ θεραπεία αὐτῶν ἀκολουθεῖ νὰ γίνεσθαι ὑπ' ἐνὸς τῶν ἐν τῷ ἁρθρῷ 6 τοῦ ἀνωτέρου Διατάγματος ἀναφερομένων τελειοδιδάκτων, ὑπὸ τὴν καθημερινὴν καὶ ἀγρυπνον ἐπιτήρησιν τῶν βοηθῶν, ἢ ἐν περιπτώσει σπουδαίου νοσήματος, καὶ αὐτοῦ τοῦ διευθυντοῦ. Μόνον δὲ, μετὰ τὴν ἀκριθεῖς τῆς νόσου διάγνωσιν, καὶ εἰς μὴ σοβαρὰ περιστατικὰ, δύναται ν' ἀνταπεθῇ ἡ ἀποθεραπεία τῶν πασχόντων εἰς τοὺς νοσημονεστέρους, καὶ τοῦ ἐπὶ ἐπιμελείᾳ καὶ μαθήσει διακρινομένους ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Ἀστυκλινικῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει αἱ συνταγαὶ δὲν ἐκτελοῦνται πρὶν ἢ ἐγκριθῶσι καὶ ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἀρμοδίου βοηθοῦ.

3. Ὁ ἀσθενὴς ὁ βουλούμενος νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀπὸ τῆς Ἀστυκλινικῆς βοήθειαν ἐφείλει νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ κατάστημα ἀπὸ τῆς 11 Π. Μ. μέχρι τῆς 1 Μ. Μ. νὰ ἐγγράψῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τὴν ὁδὸν καὶ τὸν αριθμὸν τῆς κατοικίας του καὶ νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ δωματίῳ τῶν ἐπισκέψεων οὕτω δὲ μόνον λαμβάνει τὰ κατάλληλα φάρμακα δωρεάν ἀπὸ τοῦ φαρμακείου τῆς Ἀστυκλινικῆς. Ἐάν δὲ ᾖ κλινίης, ἢ δι' ἄλλον τινὰ λόγον δὲν δύναται νὰ ἐέλθῃ τῆς οἰκίας του, ἐφείλει, κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας, νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἀστυκλινικῆς τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ, τὴν κατοικίαν, τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς κατοικίας του. Μόνον δ' ἐν ἐπτάκτῳ

αὶ κατεπειγούσῃ περιστάσει δύναται νὰ ἐπιτελεθῇ βοήθεια διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ κατ' ἄλλην τῆς ἡμέρας ὥραν.

4. Οἱ ἐν τῷ καταστάματι τῆς Ἀστυκλινικῆς ἐξεταζόμενοι ἀσθενεῖς ὀφείλουσι ἀ ἐπανέρχωνται ἐν αὐτῷ τακτικῶς, κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγηθείσῃ ἐπισκέψει ὁρισθεῖσαν αὐτοῖς ἡμέραν, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν πάντοτε τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐγγραφῆς, ὃν ἔλαβον ἀπερχόμενοι κατὰ τὴν προηγηθείσαν ἐπίσκεψιν.

5. Ἐκαστον τῶν κατ' οἶκον θεραπευμένων ἀσθενῶν ἐπισκέπτεται τακτικῶς ἓς τῶν βοηθῶν μετὰ τοῦ ἀναλαβόντος αὐτὸν φοιτητοῦ, ἐν περιπτώσει δ' ἀνάγκης καὶ αὐτὸς ὁ διευθυντὴς, ὅστις ὅλῃ συμπαράστασιν καὶ ὅσο ἢ πλείονας φοιτητὰς, ἐὰν ἡ νόσος κριθῇ κατὰλληλος πρὸς διδασκαλίαν.

6. Ἀρροτέρων τῶν κατηγοριῶν οἱ ἀσθενεῖς ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθοῦσι κατὰ γράμμα τὰς διατάξεις τοῦ ἐπισκεπτομένου αὐτοῦ ἱατροῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ εἰς αὐτὸν ὑπαγομένου προσωπικοῦ ἐν γένει

7. Τὰ καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ διαγράφονται ἐν τῷ περὶ συστάσεως Ἀστυκλινικῆς Β. Διατάγματι.

8. Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ ἐργαζόμενοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ ὑποχρεῖται ὄντος ν' ἀναφέρῃ ἐκάστοτε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον περὶ πάσης ἐκ μέρους αὐτῶν ἐλιγυρίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ βοηθῶν.

9. Οἱ βοηθοὶ ὀφείλουσι καθ' ἑκάστην νὰ παρευρίσκωνται διαρκῶς ἐν τῷ καταστάματι τῆς Ἀστυκλινικῆς ἀπὸ τῆς 11 Π. Μ. μέχρι τῆς 1 Μ. Μ. Ἐκτός δὲ τούτου καθ' ἑκάστην εἰς ἑξ' αὐτῶν ἐναλλάξ ἐν ὥρισμένην ὥρᾳ τῆς πρωῒας καὶ τῆς ἑσπέρας μεταβαίνει εἰς τὸ κατάστημα, ὅπως πληροφοροῦμενος χορηγήσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ εἰς τοὺς ἐκτάκτως ἐπικαλεσθέντας πύτην.

10. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐν τῷ καταστάματι ἐπίσκεψιν τῶν αὐτοπροσώπως προσελθόντων ἀσθενῶν, οἱ βοηθοὶ μεταβαίνουν σὺν συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν ἀναλαβόντων τοὺς ἀσθενεῖς φοιτητῶν, πρὸς ἐξέτασιν τῶν κατ' οἶκον νοσούντων, τοὺς ὁποίους ἐξακολουθοῦσι νὰ συνεπισκέπτονται καθ' ἑκάστην, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον. Φροντίζουσι δὲ πάντοτε νὰ καθιστῶσι γνωστὴν τὴν κατάστασιν τῶν ἀσθενῶν εἰς τὸν διευθυντὴν, ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὴν πορείαν τῶν παρὰ τῶν φοιτητῶν θεραπευμένων νοσημάτων, καὶ εἶναι πάντοτε εἰς θέσιν νὰ φωτίζωσι τὸν διευθυντὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν πρὸς ἐπανόρθωσιν ἐσφαλμένης τυχόν ὑπὸ τοῦ φοιτητοῦ δοθείσης πληροφορίας· ὥστε ἡ τοῦ φοιτητοῦ ἀπάτη νὰ γίνῃται ἀφορμὴ διδασκαλικῆς αὐτῷ τε καὶ τοῖς λοιποῖς ἀκροαταῖ.

11. Συμφώνως τῷ άρθρῳ 5 τοῦ περὶ Ἀστυκλινικῆς Διατάγματος, οἱ βοηθοὶ δέχονται ἐναλλάξ τοὺς προσερχομένους εἰς τὸ κατάστημα ἀσθενεῖς καὶ ἐγγράφουσιν αὐτοὺς τε καὶ τοὺς κατ' οἶκον αἰτοῦντας ἱατρικὴν βοήθειαν ἐν ἐπὶ τούτῳ κρατούμενῳ βιβλίῳ. Φυλάττουσι δὲ ἐν ἐτέρῳ βιβλίῳ συνοπτικὴν πλὴν ἀκριβοῦς ἱστορίαν ἀπάντων τῶν ἀξιολόγων νοσημάτων, ἅτινα ἔτυχον ἐπισκέψεως ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ, ὑπογράφουσιν ἀπόντος τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἐν κατεπειγούσῃ περιπτώσει τὰς παρὰ τῶν φοιτητῶν ἀναγραφόμενας συνταγὰς, ἀναφέροντες τοῦτο εἰς τὸν διευθυντὴν, καὶ συντάττουσιν ἐκ τῶν βιβλίων τῶν ἱστοριῶν κατὰ τριμηνίαν περιληπτικὴν στατιστικὴν ἐνδιαλαμβάνουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσθενῶν, τὸ εἶδος καὶ τὴν πορείαν τῶν νόσων, τὰ αἷτια τούτων, τὴν θεραπείαν, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐφαρμοσθέντων μέσων.

12. Οἱ βοηθοὶ δέχονται τὰς παρὰ τῶν ἰδίων φοιτητῶν συντασσομένας λεπτομερεῖς ἐκθέσεις τῶν νοσημάτων ἐνός ἐκάστου τῶν ἀσθενῶν, ἐπιθεωροῦσι καὶ σχετίζουσι ταύτας πρὸς τὸ βιβλίον τῶν συνοπτικῶν ἱστοριῶν, ἐπισημειοῦντες τὸν οἰκτεῖον ἀριθμὸν, καὶ συνυπογράφοντες. Φυλάττουσι δὲ

τάς ἐκθέσεις ταύτας κατὰ τὰξιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ καταστήματος, πρὸς μὲν ὁρῶσιν τοῦ μεγάλου βιβλίου τῶν ἐν ἐκτάσει ἱστοριῶν.

13. Ὁ διευθυντὴς ἀνατίθησι τὴν εὐλαξίν των ἐργασιῶν, ὁργάνων καὶ ἐπιδέσμων τοῦ καταστήματος εἰς ἓνα τῶν βοηθῶν, ὅστις χορηγεῖ ταῦτα ἐπὶ τῇ παραγγελίᾳ τοῦ διευθυντοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν, σημαιοῖ ἐν ἰδιατέρᾳ βίβλῳ κατ' εἶδος καὶ κατὰ πᾶσιν τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα, καὶ φροντίζει ὑπὸ ἰδίων αὐτοῦ εὐθύνῃν περὶ τῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρήσεως αὐτῶν. Πάντες δὲ οἱ βοηθοὶ ὑποχρεοῦσι τοὺς κατ' οἶκον θεραπευομένους νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ κατὰστημα τὰ ὑπολειπόμενα καὶ εἰσέτι δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσι φάρμακα, σπληνία, ἐπιδέσμους, νάρθηκας, ἀγγεῖα, ποτήρια, θήκας κλπ.

14. Δύνανται οἱ βοηθοὶ, πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γραφικῆς ἐργασίας ν' ἀναθέσωσι μέρος αὐτῆς, ὑπὸ ἰδίων αὐτῶν εὐθύνῃν, εἰς τοὺς ἐν τῷ καταστήματι ἐνοικοῦντας δύο φοιτητάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν φοιτητῶν ἐν γένει.

15. Ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς οἱ ἔχοντες τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ περὶ Ἀστυκλινικῆς Διατάγματος προϋόντα ἐμφανίζονται εἰς τὸν ὃ διευθυντὴν τῆς Ἀστυκλινικῆς καὶ προσάγοντες τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις τῶν ἐγγράφωνται παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν τακτικῶν τῆς Ἀστυκλινικῆς φοιτητῶν ἢ ἀκρατῶν. Ἡ δ' ἐγγραφή αὕτη γίνεται κατὰ τὴν ἐναρξίν ἐκάστης ἐξαμηνίας.

16. Οἱ φοιτηταὶ καλοῦνται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς αὐτῶν, εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν εἰς τὸ κατὰστημα προσερχομένων ἢ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν κατ' οἶκον θεραπευομένων ἀσθενῶν, ἀρχομένου τοῦ καταλόγου ἐν τῇ ἐπομένῃ συνεδριάσει ἀπὸ τοῦ ὀνόματος εἰς ὑπερ ἑληξεν ἐν τῇ προηγούμενῃ, καὶ παραλειπομένων τῶν ἀπόντων, ἕως ἐπανέλθῃ ἐκ νέου ἢ σειρά τοῦ ὀνόματος αὐτῶν.

17. Οἱ φοιτηταὶ οἱ ἀναλαβόντες ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πόλιν ἐπισκέπτονται αὐτοὺς καθ' ἐκάστην, ὅζῳ μὲν νόσημα πασχόντας δις ἢ καὶ συχνότερον, χρόνιον δὲ ἅπαξ ἢ καὶ σπανιότερον κατὰ τὸ εἶδος τῆς νόσου καὶ τὴν παραγγελίαν τοῦ διευθυντοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ εὐσυνείδητος θεραπεία τῶν πασχόντων εἶναι ὁ κύριος τῶν φοιτητῶν σκοπός, δεξιλοῦσιν αὐτοὶ κατὰ τὴν ἐμφάνισιν σπουδαίου τινοῦ συμπτώματος ἢ ἐπιπλοκῆς, καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν ἀμφίβολον περίστασιν νὰ ἐπικαλῶνται τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀρμοδίου βοηθοῦ ἢ καὶ τοῦ διευθυντοῦ· οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ παρ' αὐτῶν ἀναγραφείσα συνταγὴ πρὶν ἢ συνυπογράψῃ ταύτην ὁ διευθυντὴς καὶ ἐν ἑλλείψει τούτου ὁ ἀρμοδίος βοηθός.

18. Ἐκαστος τῶν ἀναλαβόντων ἀσθενεῖς φοιτητῶν τὸ πρῶτον ἐξετάζει τούτους λεπτομερῶς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ διὰ τῆς βοηθείας τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἐνός τῶν βοηθῶν, προσάγει διὰ τὴν ἐπιούσαν ἐγγραφὴν καὶ λεπτομερῆ ἐκθεσιν διαλαμβάνουσιν τὸ ἀναμνηστικὸν καὶ τὴν παροῦσαν τοῦ ἀσθενοῦς κατάστασιν, ἀναγινώσκει αὐτὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν, καὶ προστίθῃσιν ἐπ' αὐτῆς κατὰ τὰς ἀκολουθούσας ἡμέρας καὶ κατὰ χρονολογικὴν τὰξιν τὰ τῆς πορείας τῆς θεραπείας, καὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς νόσου. Τὴν ἐκθεσιν ταύτην συμπληρωθεῖσαν καὶ παρ' αὐτοῦ ὑπογεγραμμένην παραδίδωσι τῷ ἀρμοδίῳ βοηθῷ, ἵνα κατατεθῇ ἐν τοῖς ἀρχείοις.

19. Οἱ φοιτηταὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι ἀσθενεῖς κρατοῦσιν ἴδιον ἡμερολόγιον, ἐφ' ὃ σημειοῦσι τὰς ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς καθ' ἐκάστην γενομένας παρατηρήσεις αὐτῶν. Ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τούτου καὶ μόνοι κατὰ τὴν ὥραν τῶν συνεδριάσεων ἐκθέτουν τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς αὐτῶν. Αἱ δὲ μερικαὶ καὶ καθημεριναὶ αὐταὶ ἐκθέσεις γίνονται κατὰ τὴν τὰξιν, ἥτις ἐτήρηθη ἐν τῇ διανομῇ τῶν ἀσθενῶν ἐκτὸς ἐκτάκτων καὶ κατεπειγόντων περιστατικῶν, ἅτινα δέον πάντοτε νὰ προτιμῶνται. Μετὰ δὲ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἐκ-

τμήμασιν τῶν παρὰ τοῦ φοιτητοῦ ἐκτελέν-
των περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς
ἀναγράφονται τὰ φάρμακα, καὶ τότε μό-
νον προστίθενται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀσ-
θενείας αἱ παρατηρήσεις καὶ ἡ θεραπεία
τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

20. Ὁ ἔχων ὑπὸ ἐπίσκεψιν ἀσθενῆ, ἐ-
νεκα δὲ νόσου ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας κω-
λυόμενος νὰ ἐπισκέπτηται αὐτὸν τακτικῶς
δὲν δύναται ν' ἀναθέσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ εἰς
ἄλλον, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς
κωλύσεως ἐγκαιρῶς τὸν διευθυντὴν, ὅστις
διορίζει τὸν μέλλοντα νὰ τὸν διαδεχθῇ·
συνοδεύει δὲ τὴν εἰδοποίησιν ταύτην ὁ κω-
λυόμενος μετὰ τοῦ φύλλου τῆς ἱστορίας
τοῦ ἀσθενοῦς, ὅπως τὴν εἰσακουλουθήσῃ ὁ
ἀναπληρώσων αὐτόν.

21. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι κατ' οἶκον ἀσ-
θενεῖς δὲν δύναται νὰ συμπαραλαμβάνωσι
μεθ' ἑαυτῶν ἄλλους φοιτητὰς ἢ ἀκροατὰς·
ἀνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ διευ-
θυντοῦ καὶ τῆς παρουσίας ἐνὸς τῶν βοηθῶν.

22. Ἐν καιρῷ τῶν συνεδριάσεων οὐδεὶς
δύναται νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸ δωμάτιον ἢ
τὴν θέσιν αὐτοῦ πρὶ τῆς ὥρισμῆνης ὥρας,
ἐκτὸς ἂν ἀπαιτήσῃ τοῦτο ἰδιαιτέρως τις
ἐργασία τοῦ καταστήματος. Ἐκαστος δ'
ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης μὴ προσηκούσης
παρατηρήσεως ἢ ὁμιλίας, πρὸ πάντων κα-
τὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ἐν γένει
παντὸς δυναμένου νὰ διαταράξῃ τὴν δέου-
σαν προσοχὴν καὶ εὐταξίαν.

23. Ὅστις ἀμελεῖ νὰ ἐπισκέπτηται
τακτικῶς τοὺς ἀσθενεῖς αὐτοῦ ἢ δὲν ση-
μοιεῖ τακτικῶς ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσει
τὴν ἱστορίαν τοῦ νοσήματος, τιμωρεῖται
διὰ τῆς ἐράπιας ἀποσιωπῆτος τοῦ ὀνό-
ματός του κατὰ τὴν ἐπομένην διανομὴν
τῶν ἀσθενῶν ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτρο-
πῆς, ἢ ποινῇ αὐτοῦ διπλασιάζεται, καὶ ἂν
εἰσακουλουθῇ νὰ δεικνύῃ τὴν τοιαύτην πρὸς
τοὺς πείχοντας ἀσύγνωστον ἀμέλειαν,
διαγράφεται τοῦ καταλόγου τῆς Ἀστυ-
κλινικῆς, εἰδοποιουμένης περὶ τούτου τῇ
σχολῇ.

24. Ἐπειδὴ ἡ γνώσις τῶν φαρμάκων
καὶ ἡ ἐξάσκησις περὶ τὴν παρασκευὴν αὐ-

τῶν εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τοὺς ἰατροὺς, δύο
τῶν φοιτητῶν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὴν
σειρὰν τοῦ καταλόγου ἐργάζονται ἐν τῷ
φαρμακείῳ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν
καὶ εὐθύνην τοῦ φαρμακοποιοῦ. ἵνα δὲ μὴ
γίνηται σύγχυσις ἐπικίνδυνος κατὰ τὴν ἐκ-
τέλεσιν τῶν συνταγῶν, ἡ κώλυμα περὶ
τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ φαρμακείου, ἀπαγο-
ρεῦται αὐστηρῶς ἡ ἐν αὐτῷ τῶν λοιπῶν
φοιτητῶν ἢ ἀκροατῶν εἰσόδος.

25. Οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἀστυκλινικῆς
ὀφείλουσι νὰ προστρέφονται συμπαθῶς καὶ
περιποιητικῶς πρὸς τοὺς πάσχοντας, ἀπα-
ρεύγοντες τὰς ἀνοικείους καὶ ἀσκητοὺς ἐ-
ρωτήσεις, καὶ μὴ ὑποβάλλοντες αὐτοὺς
εἰς ματαιὰς καὶ ἐπιδεικτικὰς ἐξετάσεις,
αἵτινες δύνανται νὰ χειροτερεύσωσι τὴν
κατάστασιν αὐτῶν. Ὀφείλουσι δὲ πρὸ
πάντων νὰ ὦσιν ἐγγενοὶ καὶ νὰ ἀπέχωσι
μετὰ μεγίστης προσοχῆς τοῦ νὰ γίνωνται
ἀφορμὴ σκανδάλου ἐν τε τῷ καταστήμα-
τι καὶ κατὰ τὴν πόλιν. Ἐν ἐναντίᾳ περι-
πτώσει, χρέος τοῦ διευθυντοῦ εἶναι νὰ
σταθμίσῃ τὴν σπουδαιότητα τῆς παρεκ-
τροπῆς καὶ, ἢ νὰ τιμωρήσῃ πρὸς καιρὸν
τὸν ἀμαρτήσαντα, ἢ ν' ἀποπέμψῃ αὐτὸν
διὰ παντὸς τοῦ καταστήματος, διακοινῶν
τοῦτο πρὸς τὴν σχολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

*Περὶ τῶν ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἀστυ-
κλινικῆς οἰκουμένων φοιτητῶν.*

26. Δύο ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Ἀστυ-
κλινικῆς, κατ' ἐξαγωγὴν τοῦ διευθυντοῦ,
οἰκοῦσιν ἐπὶ ἐ' ἀμκλίαν ἐντὸς τοῦ κατα-
στήματος ἔχοντες ἐν αὐτῷ δωρεὰν κατοι-
κίαν, τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν θέρμανσιν.

27. Οἱ φοιτηταὶ οὗτοι, κωλυομένων τῶν
βοηθῶν, δέχονται ἐναλλάξ τοὺς προσερ-
χομένους ἀσθενεῖς καὶ ἐγγράφουσιν εἰς τὸ
βιβλίον αὐτοῦ· τε καὶ τοὺς κατ' οἶκον
αἰτοῦντας βοήθειαν, ἐκτελοῦσι τὴν λοιπὴν
γραφικὴν τοῦ καταστήματος ὑπηρεσίαν,
καὶ συντρέχουσι τοὺς βοηθοὺς εἰς τὴν ἐνή-
μερον τήρησιν τοῦ βιβλίου τῶν ἱστοριῶν
τῶν νόσων.

28. Εἰς τῶν ἐργαζομένων φοιτητῶν ἐν κλινικῇ
διεμένει διαρκῶς ἐν τῷ καταστήματι

ἐγγράφων τοὺς ἐκτάκτως αἰτοῦντας βοήθειαν, ἢ καὶ χορηγῶν αὐτήν, ἐὰν τὸ περιστατικὸν ᾖναι ἀσήμενον, ἢ ἐὰν οἱ πάσχοντες πρέπει νὰ βοηθηθῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς· ἐν τῇ τελευταίᾳ ὁμῶς περιπτώσει ὀφείλουσι συγχρόνως νὰ πέμψωσιν εἰς ζήτησιν ἐνὸς τῶν βοηθῶν ἢ τοῦ διευθυντοῦ.

29. Ἀμφότεροι οἱ φοιτηταὶ οὗτοι ἐπιβλέπουσιν ἐν γένει εἰς τὴν ἡσυχίαν, τάξιν καὶ οἰκονομίαν τοῦ καταστήματος, διατάττουσι καὶ ἐπιτηροῦσι τοὺς ὑπηρετάς καὶ φροντίζουσι διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ καταστήματος καὶ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν σκευῶν, ἐπίπλων καὶ ἐργαλείων αὐτοῦ.

30. Δύναται ὁ διευθυντὴς καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐξαμηνίας ν' ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλου τὸν ἐν τῷ καταστήματι οἰκούντα φοιτητὴν, ὅταν αὗτος δὲν ἐκπληροῖ προσηκόντως τὸ καθήκον αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛ. ΕΚΤΟΝ

Περὶ φαρμακοποιῶ.

31. Ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει νὰ κατασκευάζῃ καὶ ἔχῃ ἔτοιμα καὶ ἐν καλῇ καταστάσει τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν Ἀστυκλινικὴν φάρμακα, ὥστε νὰ μὴ προκύπτῃ κόλυμα περὶ τὴν ἀκριβὴ καὶ ταχέειν τῶν συνταγῶν ἐκτέλεσιν.

32. Ὁ φαρμακοποιὸς δὲν ἐκτελεῖ εἰμὴ τὰς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ὑπογεγραμμένας συνταγὰς· μόνον δὲ ἐν κατεπειγούσῃ περιστάσει καὶ ἀπόντος τοῦ διευθυντοῦ ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ καὶ τὰς ὑπὸ τῶν βοηθῶν ὑπογραφείσας καὶ φερύσας τὴν ἐπισημείωσιν *κατεπειγόν*· ταύτας ὁμῶς, ἀνεκπαίδευστος τοῦ διευθυντοῦ, παρουσιάζει αὐτῷ πρὸς ὑπογραφήν κατὰ τὰ διατεταγμένα.

33. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκάστης συνταγῆς σημειοῖ ἐπὶ τῆς φιάλης ἢ τοῦ περικαλύμματος τοῦ φαρμάκου τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλει γίνεαι χρῆσις αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἀσθενοῦς, προσέχων πάντοτε μὴ συμβῆθι δυσάρεστός τις ἢ ἐπικίνδυνος σύγχυσις.

34. Δύο ὥρας μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐπισκέψεων ὀφείλει ὁ φαρμακοποιὸς

νὰ ἔχῃ ἅπαντα τὰ ἀναγραφέντα φάρμακα, καὶ τότε μόνον διανέμει αὐτὰ κατὰ σειρὰν, ἐκτὸς ἐν κατεπειγούσαις περιστάσει καθ' ἃς τὰ φάρμακα παρασκευάζονται καὶ χορηγοῦνται παραυτίκα.

35. Ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει νὰ κρατῇ καθαρά καὶ ἐνήμερα τὰ ἀκόλουθα τοῦ φαρμακείου βιβλία· 1) τὸ βιβλίον τῆς ἀποθήκης, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν φαρμάκων τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν ἀποθήκην καθὼς καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ καιρὸν ἐξαγομένων πρὸς καθημερινὴν τοῦ φαρμακείου χρῆσιν, τὸ βιβλίον τῆς κατασκευῆς ἢ τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ποσὰ τῶν ἀπλῶν οὐσιῶν, ὧν περ ἐγένετο χρῆσις πρὸς κατασκευὴν τῶν συνθέτων φαρμάκων, καὶ τὰ ποσὰ τῶν παραχθεισῶν φαρμακευτικῶν σκευασμῶν, 3) τὸ βιβλίον τῶν συνταγῶν ἐν ᾧ ἀντιγράφονται λεπτομερῶς καὶ κατὰ χρόν λογικὴν τάξιν, ἐκάστης ἡμέρας αἱ συνταγαὶ ἡριθμημέναι καὶ φέρουσαι τὴν ὀνομα καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀσθενοῦς. Μετὰ τὴν ἀντιγραφὴν τῶν συνταγῶν γίνεσθαι ἡ ποσοτικὴ ἀνάλυσις καὶ ἡ ὁθροῖσις τῶν διαφόρων ἐν αὐταῖς περιεχομένων ποσῶν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου, τὰ δ' ἐξαγόμενα ἐγγράφονται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν συνταγῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ὅπως ἡ ὁμέσως γνωστὸν τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσθαι ποσὸν δοθέντος τινὸς φαρμάκου. Τὰ δὲ καθημερινὰ ταῦτα ποσὰ, προστιθέμενα ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς, παρέχουσι τὴν μηνιαίαν κατανάλωσιν ἐὸς ἐκάστου τῶν φαρμάκων, ἥτις σημειοῦται εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον τοῦ βιβλίου τῶν συνταγῶν.

36. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς γίνεσθαι παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ, τοῦτου κωλυομένου, παρὰ τῶν βοηθῶν ἐξέλεγχξις τῶν βιβλίων τοῦ φαρμακείου. Δύναται δὲ ὁ διευθυντὴς, ἐκτὸς τῆς μηνιαίας ταύτης ἐξελέγξεως, νὰ ἐνεργήσῃ ἐκτάκτως ἐξέλεγχξιν, ὅπταν ἰομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, συμπεριλαμβάνων ἢ μὴ πρὸς τοῦτο καὶ εἰδήμονά τινα φαρμακοποιόν.

37. Ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει νὰ εἶδοι

τῇ ἐγκαίρως τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυκλινικῆς περὶ τῆς ἐνδεχομένης αὐτομάτου λουώσεως φαρμάκου τινός, περὶ τῆς ἀ-
γωγῆς τῆς προμηθείας φαρμάκων ἢ ἐρ-
λαίων πρὸς χρῆσιν τοῦ φαρμακείου καὶ
γίνει περὶ παντὸς περιστατικοῦ δυνα-
του νὰ φέρῃ πρόσκομιν εἰς τὴν καλὴν
ἐργασίαν τοῦ φαρμακείου. Ἐπισταται δὲ
τὴν καθαριότητα καὶ τάξιν τοῦ φαρ-
μακείου καὶ εἰς τὴν καλὴν κατὰστασιν τῶν
ἐνδῶν, ἐπιπλὼν καὶ ἐργαλείων αὐτοῦ,
καὶ τὰ ὅποια εἶναι ὑπέλογοι, ὥς καὶ διὰ
τὴν ἐν γένει ἐξ ἀλιγορίας αὐτοῦ προερ-
μένην βλάβην εἰς τὸ ὑλικὸν τοῦ φαρμα-
κείου.

38. Ὁ φαρμακοποιὸς δεσμεύεται νὰ προ-
σθῇ ἐγκαίρως καὶ νὰ ἀποξηραίνῃ
ταλλήλως τὰ ἐγχεύματα ἀνθρ., φλοιούς, καὶ
ἑλκυστὰ φάρμακα.

39. Τὸν φαρμακοποιὸν συντρέχουσι καθ' ἑ-
αυτὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συσταγῶν
τῆς Ἀστυκλινικῆς ἀκροαταί, ὑπηρετεῖ
ἐναλλὰξ παρ' αὐτῶ καὶ ὁ ἕτερος τῶν
ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος. Δύναται
ὁ φαρμακοποιὸς νὰ βοηθῇ αὐτὸν διαρκῶς καὶ
τῶν μαθητῶν τῆς φαρμακευτικῆς σχο-
λῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ τῶν ἰατρῶν
τοῦ καταστήματος, εἰς πάντα ἄλλον ἀ-
ποκαταστάσιν ἢ εἰς τὸ φαρμακεῖον εἰσδοσι.

40. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φαρμακο-
ποιὸν ν' ἀπομακρύνῃται τοῦ καταστήμα-
τος ἄνευ ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ· οὐδέποτε
δίδεται αὐτῷ πολὺ ὥρος ἕδειν ἄπου-
σαι, ἀν' ὅν παρυσίασθ' ἀνάγκη ἔχον
ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ὑπηρετῶν.

41. Ὑπηρετεῖται τῆς Ἀστυκλινικῆς δι-
οικήσεως κατὰ προτίμησιν οἱ γινώσκοντες
καὶ ἀναγινώσκοντες, καὶ ὄντες κα-
τασκευαστοὶ καὶ κόσμοι.

42. Οἱ ὑπηρετεῖται ἐνεργῶς τὸν ἐσωτε-
ρὸν καθαρισμόν καὶ εὐτρεπισμόν τοῦ κα-
ταστήματος, ἐργάζονται καθ' ἑαυτὴν ἐ-
καστὸς εἰς τὸ φαρμακεῖον, ἐκτελοῦντες
κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ
μετὰ προσοχῆς τὰς διαταγὰς τοῦ
φαρμακοποιοῦ, εἰσάγουσι κατὰ σειρὰν

καὶ ἡσυχῶς τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὸ δωμάτιον
τῶν ἐπισκέψεων, καὶ περιποιῶνται τού-
τους κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ κατα-
στήματι διαμονῆς των. Ἐν γένει δ' ἐκτε-
λοῦσι μετὰ τάχους καὶ προθυμίας πάντα
τοῦ καταστήματος ὑπηρεσίαν ὑπακούοντες
κατὰ γράμμα εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνω-
τέρων των.

43. Οὐδέποτε δύνανται νὰ ἐγκατα-
λείψωσι τὸ κατὰστημα ἄνευ ἀδείας, οὐδὲ
νὰ παρατείνωσι τὴν ἀπουσίαν των πλέον
τοῦ ὁρισθέντος αὐτοῖς χρόνου.

44. Ὁ διευθυντὴς δύνανται νὰ παύσῃ
προσωρινῶς τὸν μὴ ἐκτελοῦντα τὰ χρῆα αὐ-
τοῦ ὑπηρετὴν ἀναφέρων περὶ τούτου εἰς τὸ
ὑπουργεῖον καὶ προτείνων τὸν ἀντικατα-
στήσοντα αὐτόν.

45. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης δικτά-
ξεως ἀνατίθεται εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν
Ἀθήναις Ἀστυκλινικῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1857.

395. Ν. ΤΖ'. Περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου
ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Παιραιᾶ.

ΟΘΙΝ κλπ.

1. Τῇ βασιλικῇ ἐγκρίσει δύνανται νὰ
παραχωρηθῇ εἰς ἰδιώτην ἢ εταιρίαν δι-
κίωμα ἀποκλειστικὸν πρὸς σύστασιν σι-
δηροδρόμου ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Παιραιᾶ ἐπὶ
τῇ βίσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος
Νόμου.

2. Ἡ διάρκεια τοῦ ἀποκλειστικοῦ δι-
κιώματος δύναται νὰ προσδιορισθῇ μέ-
χρι πενήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς
ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως αὐτοῦ
Β. Διατάγματος.

Τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου
προηγείται ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν
ἐθνικὴν Τραπεζὴν παρακατάθεσις τριάκον-
τα χιλιάδων δραχμῶν εἰς μετρητὰ ἢ εἰς
τραπεζικὰ μετοχὰς, λόγῳ ἐγγυήσεως τῆς
ἐκπληρώσεως τῶν διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρ-
θρου ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑποχρεώσεων.

3. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 2 ἀναφε-
ρομένου Β. Διατάγματος ὁ ἐργολάβος ὁ-
φείλει νὰ κάμῃ διαρκῶς τὸν πρὸς σύστα-

σιν τοῦ σιδηροδρόμου ἐργασιῶν, καὶ νὰ ἀποπερατώσῃ αὐτάς ἐντὸς δύο ἐτῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν κἀμὴ ἐναρξῇ τῶν ἐργασιῶν, ἢ δὲν ἀποπερατώσῃ αὐτάς, καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸν σιδηροδρόμον ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω παρθεσιῶν προθεσμιῶν θέλει κηρύττεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐκπτώτος τοῦ παρχωρηθέντος εἰς αὐτὸν δικαίωματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ λόγῳ ἐγγυήσεως παρκατατεθειμένον ποσὸν μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διατυπώσεως τινος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ Δημοσίου· εἰς τὴν δευτέραν, τὸ μὲν παρκατατεθέν ποσὸν γίνεται τοῦ δημοσίου, τὰ δὲ πρὸς σύστασιν τοῦ σιδηροδρόμου ληρθέντα ἀκίνητα κτήματα, ἢ ἐγερθέντα κτίρια καὶ ἄλλα ἔργα ἢ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ, ὅπως εὐρίσκονται, εἰς δημοπρασίαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργολάβου, ὑπὸ τὸν ὅριον τοῦ ν' ἀναδεχθῶσι καὶ φέρωσιν εἰς πέρας τὸν σιδηροδρόμον οἱ ἀγορασταί. Πρὸ τούτου ὅμως θέλει δοθῇ εἰς τὸν ἐργολάβον τεσσάρων μηνῶν τελευταία προθεσμία.

Καθ' ὅλην τῶν ἐργασιῶν τὴν διάρκειαν ὁ ἐργολάβος ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τοὺς κανονισμένους τόκους τῆς χρηματικῆς παρκαταθήκης.

4. Ὁ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμος χαρακτηρίζεται ἔργον δημοσίας ἀνάγκης, ἐπομένως ὁ ἐργολάβος ἔχει δικαίωμα εἰς κατεναγκαστικὴν ἐκποίησην ἐπ' ἐκείνων τῶν γηπέδων καὶ οἰκοπέδων, τὰ ὅποια ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖα.

1) Εἰς τὸν σιδηροδρόμον καὶ εἰς τὸ περιβραχμα αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὁδοφυλάκων.

2) Εἰς τὴν σύστασιν κτιρίων καὶ καταστημάτων κατὰ τοὺς σταθμούς καὶ τὰ ἐπιβατήρια καὶ ἀποβατήρια μέρη.

3) Εἰς τὴν ἐξόρυξιν καὶ μεταφορὰν χωμάτων καθ' ὅσον ἢ προσωρινῇ αὐτῶν χρήσις ἤθελ' ἐν ἀποδείχθῃ μὴ ἀρκούσῃ.

4) Εἰς τὴν τυχὸν κατασκευὴν ὁδῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ τεθῶσιν εἰς συνάφειαν καὶ ἄλλα μέρη μετὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

Τὰ ἔθνικα γηπέδα καὶ οἰκόπεδα, τὰ ὅποια ὁ σιδηροδρόμος καὶ τὰ παραρτήματά του ἤθελον καταλάβει, θέλουν παρχωρηθῇ δωρεὰν εἰς τὸν ἐργολάβον, ὑπόχρεων νὰ πληρώσῃ μόνον τὴν ἀξίαν τῶν ἐπ' αὐτῶν τυχόν οἰκοδομημάτων καὶ φυτειῶν.

5. Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαίωματος τῆς ἐκποίησης εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἐνδιαλαμβανομένας εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον, ἀποφασίζει ὁ Νομάρχης ἀκούων τὴν γνώμην πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρ' αὐτοῦ, καὶ συγκατεμένης ἐξ ἑνὸς μηχανικοῦ, ἑνὸς δικηγόρου, ἑνὸς ἰδιοκτήτου, ἑνὸς ἐμπόρου καὶ τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καίται τὸ κτῆμα. Δύνανται δὲ ἀμφοτέρω τὰ μέρη νὰ ἐκκαλέσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁ κύριος τοῦ κτήματος, τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκποίησις, ἢ ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν μόνον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αὕτη ἤθελε κοινοποιηθῇ.

6. Τῆς ἐκποίησης προηγεῖται πάντοτε ἀποζημίωσις ἐπὶ τῇ βάσει ἐκουσίου συμβιβασμοῦ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ, ἢ ἀποζημίωσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως, γινομένης ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκατεμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς προέδρου αὐτῆς, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, τοῦ δημάρχου, ἑνὸς πληρεξουσίου τοῦ ἐργολάβου, καὶ ἑνὸς τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος· ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει διὰ πλειονοψηφίας, ἔχουσα μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως ὅχι τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ κτῆμα διὰ τοῦ συστηθησομένου σιδηροδρόμου, ἢ παρκατήματος τινος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν εἶχε πρὶν ἢ κατασκευῇ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ τοῦ παρκατήματος κοινοποιηθῇ. Ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐνεργουμένης τῆς ἀποζημιώσεως, ὁ κύριος τοῦ κτήματος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς

τὸν ἐργολάβον, καὶ, χρείας οὐσας, καταναγκάζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

7. Πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς καταναγκαστικῆς ἐκποιήσεως παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον καὶ δικαίωμα παροδικῆς χρήσεως ξένων γαιῶν πρὸς ἐξόρυξιν χωμάτων, λίθων, χαλίκων καὶ ἄμμου, καὶ πρὸς σύστασιν διαμέσων ὁδῶν πρὸς μετακινήσιν τοῦ ὕλικου.

Ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὴν παροδικὴν χρῆσιν τῶν γαιῶν τούτων, γίνεται ἀπαλλάκτως ὥς καὶ ἡ διὰ τὴν καταναγκαστικὴν ἐκποίησιν ὥς μέτρον δὲ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως λαμβάνεται ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἐλάττωσις τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν.

8. Ἡ ξυλεια, ὁ σίδηρος καὶ ἅπαν ἐν γένει τὸ πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἀναγκαῖον ὕλικόν, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀχήματα, αἱ φορτηγαὶ ἄμαξαι, αἱ ἀκίνητοι καὶ κινηταὶ μηχαναί, τὰ παντὸς εἶδους ἐργαλεῖα, τὰ προσδιωρισμένα εἰς τὴν σύστασιν καὶ τὴν κατὰ πρῶτον πλήρη ἐνέργειαν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγὴν των.

9. Ἄνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν δύναται ὁ ἐργολάβος ν' ἀπαλλοτριώσῃ κἀνὲν τὸν εἰς τῶν σιδηροδρόμων ἢ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ ἀνηκόντων γηπέδων, οἰκοπέδων ἢ κτιρίων.

10. Πρὸς μεταφορὰν ἀνθρώπων καὶ πραγματειῶν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου θέλει γίνεσθαι χρῆσις τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ. Χρῆσις ἄλλης φυσικῆς δυνάμεως δὲν δύναται νὰ γίνῃ, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

11. Κατὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, θέλουν προσδιορισθῇ δι' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, αἱ διὰ τὴν μεταφορὰν τιμαί, εἰς τῶν ὁποίων τὴν εἰσπραξίν ὁ ἐργολάβος ἔχει δικαίωμα. Ἡ τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνθρώπων δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἀνωτέρα τῶν 75 λεπτῶν δι' ἕκαστον ἄτομον εἰς τὰ ὀχήματα τῆς πρώτης τάξεως, καὶ 50 εἰς τὰ τῆς δευτέρας ἢ τιμὴ διὰ τὴν μετα-

φορὰν τῶν πραγματειῶν θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατ' εἶδος διαιρέσεως αὐτῶν εἰς τρεῖς τάξεις· καὶ διὰ μὲν τὰς τῆς πρώτης τάξεως δὲν δύναται νὰ υπερβαίνῃ τὰ 50 λεπτά, διὰ δὲ τὰς τῆς δευτέρας τὰ 40 λεπτά καὶ διὰ τὰς τῆς τρίτης τὰ 30 λεπτά τὰς ἑκατὸν ὁκάδας.

Αἱ τιμαὶ αὗται δὲν ἰσχύουσι διὰ τὰς ὀγκώδεις καὶ ἀδικαιρέτους πραγματείας, αἵτινες ζυγίζουσι πλέον τῶν διακοσίων ὁκάδων, οὔτε δι' ἐκείνας, αἵτινες, ἔχουσαι ὄγκον ἡμίσεως κυβικοῦ Β. πήχεως, ζυγίζουσιν ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν ὁκάδων ἢ τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τοιούτων πραγματειῶν θέλει προσδιορίζεσθαι δι' ἰδιαιτέρας μεταξὺ τῶν φορτωτῶν καὶ τοῦ ἐργολάβου συμφωνίας.

12. Πλὴν τῶν διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἐξ ἄλλων ἀστυνομικῶν λόγων ἀπηγορευμένων πραγματειῶν, ὅλων τῶν λοιπῶν τὴν μεταφορὰν ὀφείλει νὰ διευκολύνῃ ὁ ἐργολάβος ἄνευ διακρίσεως προσώπων, ἐπιφυλαττομένων ὅμως τῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραχωρηθέντων δικαιωμάτων διὰ τὴν στρατιωτικὴν, ναυτικὴν καὶ ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν (ἄρθρ. 20 § ΣΤ').

13. Τὰς μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῶν ἰδιωτῶν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ τιμολογίου διαφορὰς, λύει δι' ἀποφάσεώς του ὁ Νομάρχης, ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

14. Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὁδοῦ δι' ἰδίων ὑπαλλήλων, οἵτινες διαφροντίζουσιν αὐτὴν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδοθησόμενον κανονισμόν.

Οἱ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου διοριζόμενοι ἔχουσι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀστυνομικὰ αὐτῶν καθήκοντα, τὰς ιδιότητας τῶν δημοσίων ἀστυνομικῶν ἐργάνων.

15. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸν σιδηροδρόμον καὶ τὰ διαμετακομιστικά μέσα διηνεκῶς εἰς τοιαύτην κατὰστα-

σιν, ὥστε ἡ μεταφορά νὰ γίνηται ἀσφαλῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιχειρήσεως· δύναται δὲ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τοῦτο διοικητικῶς.

16. Δι' ἄλλων ἐργολάβων σύστασις δευτέρου σιδηροῦ δρόμου, ὅστις ἔχων τὴν αὐτὴν μὲ τὸν πρῶτον διεύθυνσιν νὰ ἐνὸν τὰς δύο πόλεις, δὲν συγχωρεῖται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος.

17. Ὁ ἐργολάβος δύναται κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει, νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας σιδηροδρόμον καὶ νὰ συστήσῃ καὶ κλάδους αὐτοῦ, ἐφαρμοζομένων εἰς τοὺς νέους τοῦτους σιδηροδρόμους ὅλων τῶν ὁρῶν τοῦ πρὸντος Νόμου, πλὴν τοῦ περὶ διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, τὸ ὅ ποτεν συντελεσθῇ μὲ τὸ τῆς κύριας ὁδοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκταθῇ πέραν αὐτοῦ ἄνευ νόμου.

18. Ἄν ὁ ἐργολάβος τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας σιδηροδρόμου δὲν θελήσῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ, ἔχων τὴν προτίμησιν ἐπὶ ἴσοις ὁροις, τὴν ἐξακολουθήσῃ αὐτοῦ ἢ τὴν σύστασιν κλάδων, δύναται ἡ τοιαύτη ἐπιχείρησις νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἄλλους· ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται τότε, καθ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς κινήσεως τοῦ σιδηροδρόμου τὸ ἐπιτρέπουσι, καὶ καθ' ὅσον δὲν ἤθελε συμφωνήσῃ ἰδιαιτέρως μὲ τοὺς ἐργολάβους τῶν προσθέτων ὁδῶν, νὰ συγχωρῇ εἰς τοὺτους νὰ ἐνεργῶσι τὴν μεταφορὰν οἱ ἴδιοι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου του, καὶ προσέτι ν' ἀνεγείρωσιν ἐπ' αὐτοῦ δι' ἰδίων ἐξόδων τὰ ἀναγκαῖα καταστήματα.

Διὰ τὴν ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐνδεχομένην ζημίαν καὶ βλάβην λαμβάνει παρὰ τῶν εἰρημένων ἐργολάβων πλήρη ἀποζημίωσιν. Τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται, ἐν ἐλλείψει ἐκουσίου συμβιβασμοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ τεσσάρων πραγματογνωμόνων, διοριζομένων τῶν μὲν δύο ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ Πειραιῶς σιδηροδρόμου, τῶν δὲ ἄλλων ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ νέου σιδηροδρόμου.

19. Ληξάντης τῆς διαρκείας τοῦ ἀπο-

κλειστικοῦ δικαιώματος, ὁ σιδηροδρόμος μὲθ' ὅλων τῶν ἀκινήτων παρατηρημάτων αὐτοῦ, τιθέμενος ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς καλὴν κατάστασιν, μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, ἀναλαμβάνουσης τὴν ἐνέργειάν του ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ δι' ἐνοικιάσεως πρὸς ὁφελος τοῦ Δημοσίου.

Τὰ λοιπὰ μετακομιστικὰ μέσα, ἥτοι τὰς μηχανάς, ἀμάξιας, καὶ ἄλλα κινητὰ, δύναται νὰ προσποκτήσῃ ἡ Κυβέρνησις δι' ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ ἐργολάβου συμφωνίας.

20. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ ἀναδεχθησομένου τὴν ἐπιχειρησιν ἐργολάβου καὶ ἀποφασίσῃ ἀποκοινοῦ.

α.) Τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς δι' ὅλων τῶν διαμέσεων σημείων.

β.) Τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ τὰ ἀφορῶντα τὰ μετακομιστικὰ μέσα.

γ.) Τὰ περὶ διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος.

δ.) Τὸ Τιμολόγιον.

ε.) Τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν καθ' ἑκάστην ἀναχωρήσεων καὶ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως.

ς.) Τὰς σχέσεις τῆς ἐργολαβίας πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, καὶ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν διοίκησιν.

ζ.) Τὰς ὀφειλομένας ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἀποζημιώσεις διὰ τὴν τυχόν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τῶν μεταφερομένων πραγμάτων.

η.) Τὰ ἀφορῶντα τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος ἤθελε παύσει ἐκπληρῶν τοὺς γενικοὺς ἢ μερικοὺς ὁρους τῆς συμφωνίας.

θ.) Τὰ περὶ μετοχῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μετόχων, ἐὰν ἡ ἐργολαβία παραχωρηθῇ εἰς ἐταιρίαν, καὶ περὶ τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὸ κοινόν.

ι.) Τ' ἀφορῶντα τὸ ἐφορευτικὸν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Νομβρίου 1855.

396. Ν. ΥΙΕ' Πρὸς τὴν προπαιδείαν τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1855 ΤΖ' Νόμου περὶ συστάσεως διηρηθομένου ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

ΟΘΙΝ κλπ.

Ἄρθρ. 1 Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1855 ΤΖ' Νόμου περὶ συστάσεως διηρηθομένου ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὀριζομένη δικαιοκρατία τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιοκράτου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν ἐξοριστικῶν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς παρεχόμενης.

2. Το ἄρθρον 6 τοῦ ΤΖ' νόμου τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐπομένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

α. Τῆς ἐκπομπῆς προηγείται ἀποζημίωσις προσδιοριζομένη δι' ἐκουσίου συμβουλίου ἀποπερατοῦ ἐνὸς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὁ τε ἐργολάβος καὶ ὁ ἰδιοκτήτης προσκλήθωσι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ νομάρχου τῆς πρωτεύουσας.

β. Ἀποτυχόντος τοῦ συμβουλίου βεβαιούται τοῦτο διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ νομάρχου συντασσόμενου καὶ ἐμφαινόντος τὰ ποσὰ τῆς τε ἀπαιτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῆς προσφοράς τοῦ ἐργολάβου, καὶ ἐγγίνονται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου ἢ δὲ ἀποζημιώσεως ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἐκτιμῇ ἐνὸς ἐκτιμητοῦ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν διαφερομένων ἐκλεγόμενου. Ἐὰν δὲ οἱ διαφερόμενοι δὲν διορίσωσι τὸν ἐκτιμητὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσκλήσεως τοῦ νομάρχου, ἢ, ἐὰν ὁ ἐκτιμητὴς δὲν ὑποβάλῃ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του, ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ἐπιμελεία τοῦ νομάρχου διορίζει νέον ἐκτιμητὴν, ὁφείλοντα νὰ περικύβηται καὶ ὑποβάλῃ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν εἰς τὸν νομάρχην, ἄλλως διορίζεται ἕτερος ὑπὸ τοῦ εἰρημένου προέδρου.

γ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐκτιμητοῦ εἴτε ὑπὸ τῶν διαφερομένων, εἴτε ὑπὸ τοῦ προέδρου διοριζομένου ἐκτελεῖται προσωρινῶς ἀφ' οὗτος κηρύξῃ αὐτὴν ἐκτελεστέην κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

δ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συγ-

χωρεῖται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ νομάρχου πρὸς τοὺς διαφερομένους. Ἡ ἀπόφασις τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀνεκλήτως δικαζόντων, δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν. Ἐπιτρέπεται δὲ μόνον κατ' αὐτῆς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι παραγράφῳ ὀριζομένων προθεσμιῶν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 195 τῆς πολιτ. δικονομίας. Αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ὡς κατεπεύγουσαι χωρὶς νὰ κηρυχθῶσιν ὡς τοιαῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ δικαστικῶν διακοπῶν νόμου ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως.

ε. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κηρύττει προσωρινῶς ἐκτελεστέην τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐκτιμητοῦ κατὰ τὸν παράγραφον γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἰδιοκτήτην εἰς ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγυήσιν διδομένην παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου, ἂν οὗτος τὸ ζήτησιν διὰ τὴν ἐνδεχομένην ὑπὸ τῶν πρωτοδικῶν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς πρώτης ἐκτιμήσεως. Ἄν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης δὲν χορηγήσῃ αὐτὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τὸ ποσὸν τῆς ὀρισθείσης ἐγγυήσεως, ἐκ τῶν χρημάτων τῆς ἐκτιμήσεως λαμβανόμενον, πρὸςκατατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ ὡς πρὸς τὴν ἔρσιν καὶ τὴν κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 844 καὶ 845 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ς. Οἱ ἐκτιμηταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημιώσιν, κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ τῶν ἐν πολιτικαῖς ὑποθέσεσι δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, ἐμπειροτεχνῶν καὶ λοιπῶν. Ἡ ἀποζημιώσις αὐ-

τη καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἐκτιμήσεως ἐξοδα ὑπὸ τοῦ ἰδίου προέδρου προσδιοριζόμενα καταψηφίζονται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Εάν τὸ ποσὸν τῆς ὀριστικῆς ἐκτιμήσεως ᾗναι ἴσον τῷ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου προταθέντι, ἡ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου. Εάν ᾗναι ἴσον τῇ ἀπαιτήσει τοῦ ἰδιοκτήτου, ἡ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου. Εάν δὲ ᾗναι ὀνότερον μὲν τῆς προσφοράς, κατώτερον δὲ τῆς ἀπαιτήσεως, τὸ ποσὸν τῆς τε ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ἐξόδων ἐπιβαρύνει ἐκάτερον τῶν διαφερομένων κατὰ λόγον τῶν διαφορῶν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκτιμήσεως πρὸς τὴν προσφορὰν ἀφ' ἑαὸς καὶ τὴν ἀπαιτήσιν ἀφ' ἑτέρου. Εάν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ § α. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ταχθεῖται προθεσμία δὲν ἔγινε μῆτε προσφορὰ, μῆτε ἀπαιτήσις, ἡ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ἐξοδα ἐπιβαρύνουσιν ἐξ ἴσου ἀμφοτέρους τοὺς διαφερομένους· παραμελήσας δὲ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν νὰ προτείνῃ τιμὴν, ἐπιβαρύνουσι τοῦτον.

Ζ'. Οἱ ἐκτιμηταί, ὡς καὶ τὸ προσδιορίζον τὸ τίμημα δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθῆναις πρωτοδικῶν ἔχουσιν μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως οὐχὶ τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβε τὸ κτίμα ἕκαστα τοῦ συστηθισμένου σιδηροδρόμου ἢ τοῦ παρκυτήματος αὐτοῦ, ἀλλ' ἢν εἶχε πρὶν ἢ κοινοποιηθῇ ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ τοῦ παρκυτήματος. Οὐδέποτε ὅμως τὸ τίμημα ὀφείλει εἶσθαι κατώτερον τῆς προσφοράς οὐδὲ ἀνώτερον τῆς ἀπαιτήσεως, ὅπως ἐβεβαιώθησαν κατὰ τὸν § β'. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

3. Εἰς τὸν ἐργολάβον τοῦ σιδηροδρόμου δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ τόκις μέχρι πάντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀναγκασίου πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ κεφαλαίου. Ἐπομένως ἐάν αἱ ἐπὶ τῶν διυδίων εἰσπράξεις μετὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεσιν τῆς πρὸς συντήρησιν καὶ διοίκησιν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπαιτουμένης δαπάνης δὲν ἀποφείωσι κέρδος, ἴσον τῷ μέχρι πάντε τοῖς ἑκατὸν, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἀναπληρῆναι τὸ ἑλλείπον.

4. Πρὸς ἀπόληψιν τῶν χάριν πληρωμῆς τόκου τυχόν κατὰσθλῶν δικαιοῦται ἡ Κυβ.

έρνησις νὰ λαμβάνῃ τὸ πλεονάζον τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν πάντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἐφεξῆς ἐτῶν, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ λογιζομένου πρὸς τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν.

5. Ἡ δαπάνη πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀναγκαιῶν γεφυρῶν καὶ διόδων διὰ τὴν ἐκκτέρωσιν τοῦ σιδηροδρόμου συγκοινωνίας εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 10 Ἰουνίου 1857.

397. Δ. Περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιά.

ΟΘΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ἔψιν τὰ ἀρθρα 1 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1855 ΤΖ' νόμου, περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιά, καὶ προνοοῦντες περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπερσίσσαμεν καὶ δικτάτομεν.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιά θελεῖ παραχωρηθῇ εἰς ἐταιρίαν ἢ ἐργολάον ἐπὶ τῇ ράσει τῶν διατάξεων τῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ΤΖ' καὶ 11Ε' νόμων καὶ ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὅρου.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ καὶ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ἰδίαις δαπάναις καὶ κινδύνους ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ριζομένης προθεσμίας σιδηροδρόμον ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιά, ἀρχόμενον ἀπὸ καταλλήλου θέσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τελειωόμενον εἰς κατάλληλον θέσιν ἐν Πειραιεῖ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ προνομίου νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ σχέδιον τοῦ σιδηροδρόμου μετρίκρυσιν 1/5000 σημειόνων ἐν αὐτῷ τὴν θέσιν τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω δυοὶ πόλεσι σταθμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ φυλακείων, ὡς καὶ σχέδιον καὶ περιγραφὴν τῶν κατασκευασθησομένων ἀικοδομῶν, αἵτινες θέλουσιν εἶσθαι κομψαὶ καὶ εὐπρε-

παίς. Προϊούσης τῆς ἐργασίας ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ προτείνῃ ὅσας μεταβολὰς νομίσει ἀναγκαίαις, αἵτινες ὅμως δὲν δύνανται νὰ ἔκτε εἰσθῶσιν ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως.

2. Αἱ γραμμαὶ, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν διάδρομον τῆς ὁδοῦ θέλουσιν συνδέεσθαι διὰ καμπύλων, ἐκρυσθῶν ἁκτῖνα οὐχὶ μικρότερην τῶν 700 Β. πήχεων. Ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ προτείνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου μεταβολὰς, ὁποῖαι αἱ τοπικαὶ περιστάσεις ἤθελον ἀποδείξει ἐπωφελεῖς καὶ καταλλήλους, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἐάν δὲν ἐγκριθῶσι προηγουμένως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

3. Ὁ ἐργολάβος υποχρεοῦται νὰ ἐπαυερῇ καὶ ἐξασφαλίσῃ ὅλην τὴν δαπάναν τὸν ῥυθμὸν ὧλων τῶν ὑδάτων, ὅσων τὴν ῥοὴν ἤθελον οὗτος ἐμποδίσῃ ἢ ἀποτρέψῃ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν. Ὁ σιδηρόδρομος θέλει περιφραχθῇ ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ, καταλλήλως.

4. Ὁ σιδηρόδρομος θέλει εἰσθαι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἁπλοῦς, ἀλλ' ὁ ἐργολάβος εἶναι ὑπόχρεως νὰ συστήσῃ καὶ διπλοῦν, ἢ καθευρῇ τὸ αὐτὸ ἀναγκαῖον ἢ Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐργασίαν δ' ἀπόκειται νὰ προσκεκρίνηται ἀπὸ τοῦδε τὰς πρὸς σύστασιν καὶ τοῦ διπλοῦ ἀναγκαίουσας γὰρ.

Ἡ μεταξὺ τῶν ἐσωτερικῶν χειλέων τῶν σιδηρὰς ὁδῶν ἀπόστασις θέλει εἶναι ἐνὸς Β. πήχεως καὶ $4\frac{1}{100}$ τοῦλάχιστον. Ἐάν δὲ, προϊόντος τοῦ χρόνου, τεθῇ εἰς ἐνέργειαν διπλοῦς σιδηρὸς ὁδὸς ἢ μεταξὺ τῶν δύο σιδηροδρόμων ἀπόστασις θέλει εἶναι ἐνὸς Β. πήχεως καὶ $80\frac{1}{100}$ τοῦλάχιστον. Τὸ πλάτος τοῦ μὲν ἁπλοῦ σιδηροδρόμου προσδιορίζεται ἐπομένως εἰς Β. πήχεις πέντε καὶ $10\frac{1}{100}$, τοῦ δὲ διπλοῦ εἰς ὁκτώ καὶ $30\frac{1}{100}$, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν κλίσεων, ὡς καὶ τῶν ἐκτετέρωθεν τάφρων, ὧν ἐκάστη θέλει ἔχει πλάτος ἐνὸς Β. πήχεως περίπου.

5. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ ΤΖ. νόμου ἀναφερόμενα ὀχήματα Α'. τῶς εἰς θέλου-

σιν εἰσθαι σκεπαστά, κεκλεισμένα μὲ κρυσταλίνοὺς ὑέλους, διασκευασμένα κομψῶς καὶ καταλλήλως καὶ ἐστηριγμένα ἐπὶ ἐλάστρον. Τὰ τῆς Β'. τάξεως θέλουσιν εἰσθαι ὡσαύτως σκεπαστά καὶ κεκλεισμένα μὲ ὑέλους, διασκευασμένα δὲ ἀναπαυτικῶς καὶ ἐστηριγμένα ἐπὶ ἐλάστρον. Ὁ ἐργολάβος υποχρεοῦται νὰ μεταχειρίζηται καὶ ὀχήματα Γ'. τάξεως, ἐν οἷς τὴν τιμὴν τῆς μεταφοράς, δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ εἰκοσιπέντε λεπτά δι' ἕκαστον ἔτος. Τὰ ὀχήματα ταῦτα θέλουσιν εἰσθαι σκεπαστά καὶ ἐπὶ ἐλάστρον ἐστηριγμένα. Τὰ ὀχήματα τῶν εἰρημέων τριῶν τάξεων θέλουσιν εἶναι κατὰ τὰ ἐν γράσει τελειότερα πρότυπα.

6. Ὁ ἐργολάβος οφείλει νὰ τηρῇ ἐν ἐνεργείᾳ τοιαῦτα ὀχήματα ἐκάστης τῆς εἰς ὅσα ἀπαιτεῖ ἡ παρουσιαζομένη ἀνάγκη. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν δὲν ἤθελε τυχόν ἐκπληρῶν τὴν εἰρημένην υποχρέωσιν, ἢ Κυβερνήσεως θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάσῃ τῇ δαπάνῃ τοῦ ἐργολάβου κατασκευῇ τῶν ἀναγκαίων ὀχημάτων ἐκάστης τάξεως καὶ τὴν προσάρτησιν τῶν εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτήν.

7. Πρὸς τρεῖς τάξεις κατὰτάξις τῶν ἐμπροσθεν ὡς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ΓΑ. νόμου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

Ἐμπροσθέντα Α'. τάξεως.

Κατεργασμένα ἐκ χρυσοῦ σιδήρου εἶδη, ὅμοια ἐκ σιδήρου καὶ μολύβδου, χαλκός καὶ λοιπὰ μέταλλα κατεργασμένα καὶ μὴ, ὅροι, οἶνοι, ποτὰ διάφορα πνευματώδη καὶ μὴ, ἔλαιον, μέλι, βικαλίον, ἔριον, ξύλα πρὸς κατασκευὴν λεπτοτεχνιμάτων, ξύλα καὶ ἄλλα ὕλη βαφῆς, ζάχαρις, καφέες, φαρμακευτικαὶ οὐσίαι, ἀποιικτικὰ προϊόντα, ἀρώματα, ἀρωματικὰ ὕδατα καὶ εἶδη ἐν γένει, κηρὸς κεκοσμημένος καὶ μὴ, στέαρ καὶ κηρία ἐκ στέατος, κηρὸς ἀκατέργαστος, κηρία, χαβιάρη, ὀστρακοδέρματα, νωποὶ ἰχθύες, νωπαὶ ὀπῶραι, λαχανικά, εὐτύρον, τυρὸς καὶ τὰ τοιοῦτοι ὅμοια καὶ χειροτεχνήματα παντὸς εἶδους.

Ἐμπορεύματα Β'. τάξεως.

Σίτος καὶ λοιποὶ δημητριακοὶ καρποί, ὄρυζιον, φάρος καὶ τὰ ὅμοια, σπόροι διάφοροι, ἄλευρον, ἄλλατα, κρέατα, ἄσβεστος, καὶ γύψος, ὀρυκτὰ, ἐξηνθρακωμένοι γαιάνθρακες, (coke), ξυλάνθρακες, καυσόξυλα, δοκοί, δοκίδες, σκνίδες παντὸς εἶδους, τεμάχια μαρμάρων, λελατομημένοι λίθοι, ἄσφαλτος, χυτὸς, ἀκατέργαστος σίδηρος, σίδηρος εἰς ῥάβδους, ἢ εἰς φύλλα, ξηροὶ καρποί, ταριχευτοὶ ἰχθύες, καὶ μύλυθος εἰς τεμάχια τοῦ ἐμπορίου.

Ἐμπορεύματα Γ'. τάξεως.

Ἀσβεστόλιθοι, γυφόλιθοι, κοινοὶ λίθοι, μυλόπετραι, ὀπτόπλινθοι, σχιστόλιθοι πρὸς στέγασιν οἰκῶν καὶ λοιποὶ λίθοι πρὸς λιθίστρωσιν ὁδῶν παντὸς εἶδους, χάλικες, ἄμμος, ἄργιλος, κεραμίδες, γαιάνθρακες, τέφρα, κόπρος, καὶ ἄλλα λιπάσματα, ῥάκη, ἀκατέργαστα δέρματα ζώων παντὸς εἶδους.

8. Αἱ ἀτμομηχαναὶ πρέπει νὰ ᾔναι κατασκευασμέναι κατὰ τὰ τελειότερα γνωστὰ πρότυπα, καὶ νὰ μὴ ἐκπέμπωσι καπνὸν τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐνοχλῇ τοὺς ἐπιβάτας.

9. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σιδηροδρόμου θέλουσι βεβαιωθῇ τὰ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἔργολάβου ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ δι' αὐτοψίας γενησομένης ὑπὸ ἐνὸς ἢ πλειοτέρων ἐπιτρόπων τῆς Κυβερνήσεως ἐπι παρουσίᾳ καὶ συμπράξει τοῦ ἔργολάβου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει συνταχθῇ λεπτομερὲς σχέδιον ὅλων τῶν μερῶν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει ἐπισυναφθῇ ἡ περιγραφικὴ ἐκθεσίς τῶν γεφυρῶν, ὀχετῶν, φυλακείων, οἰκοδομῶν ἀπαρτιζ ὑπὸν τοὺς δύο σταθμοὺς καὶ παντὸς ἄλλου τεχνικοῦ ἀκινήτου ἔργου. Ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῶν εἰρημένων σχεδίων καὶ ἐγγράφων θέλει ἐναποτεθῇ εἰς τὸ ἀρχειὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

10. Ὁ σιδηροδρόμος καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ θέλουσι πάντοτε διατηρεῖσθαι εἰς καλὴν κατάστασιν, συμφώνως πρὸς

τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου. Ἡ δὲ κατάστασις αὐτῶν θέλει ἐπιθεωρεῖσθαι ἑτησίως ἢ καὶ συνεχέστερον ἐν ἀνάγκῃ ὑπ' ἐνὸς ἢ πλειοτέρων ἐπιτρόπων διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς παραβάσεως τοῦ ὅρου τούτου προκύψῃ ζημία, αὕτη θέλει εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἔργολάβου, ἐπιφυλάττομένων καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ νόμου προνοουμένων ποινῶν, ἐὰν ἐντεῦθεν συνέβῃ ἀξιώσιμος πρᾶξις. Ἐὰν προσέτι ἐκ τῆς παραβάσεως ταύτης συμβῇ διακοπὴ τῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου συγκοινωνίας, ὁ ἔργολάβος ὑπόκειται καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς ποινικὴν ῥήτραν διπλασίαν τοῦλάχιστον τῆς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς συγκοινωνίας ἀπαιτουμένης ἡμερησίας δαπάνης.

11. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν καθ' ἑκάστην ἀναχωρήσεων ἀπὸ μὲν τῆς Α'. Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς Δ'. περιλείου προσδιορίζεται εἰς τέσσαρας ἀπὸ δετῆς Δ'. Ἀπριλίου μέχρι τῆς Α'. Ὀκτωβρίου εἰς ἑκτὴν, ἐκτὸς ἐκτάκτου δημοσίας ἀνάγκης, ὅτε ὁ ἔργολάβος βεβαίηται προσκαλούμενος νὰ ἐπαυξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναχωρήσεων πληθυνόμενος ὁλόκληρον τὴν γενησομένην ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δαπάνην. Αἱ ὥραι τῶν ἀναχωρήσεων θέλουσι προσδιορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἔργολάβου καὶ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης. Ἡ δὲ ὁδὸς δὲ θέλουσιν ἔχει ὑπ' ὄψιν τοὺς κατήπλους καὶ ἀπόπλους τῶν ἀτμοκινήτων ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς. Ὁ προσιορισμὸς τοῦ ἐλάχιστου ὅρου τῶν ἀναχωρήσεων δύναται νὰ μεταβληθῇ τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει.

12. Ἡ ταχύτης τῆς κινήσεως ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου οὔτε κατωτέρα τῶν 35 σταδίων καθ' ὥραν, οὔτε ἀνωτέρα τῶν 50 θέλει εἶσθαι.

13. Ὁ ἔργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Κυβερνήσεως, τὰ λοιπὰ δημόσια ἔγγραφα καὶ χ-ήματα, ὡς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν ἰδιωτῶν τὴν διὰ τοῦ Γενικοῦ Ταχυδρομείου ἀποστελλομένην, κατὰ τὸν περὶ τούτου γενησόμενον κανονισμὸν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, συνεννοουμένης μετὰ τοῦ ἔργολάβου. Ἡ

αὐτὴ ὑποχρέωσις ἐπιβάλλεται καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ Μηχανικοῦ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου εἰδικῶν ὑπαλλήλων, ὅσους μεταβαίνουνσι πρὸς ἐκτελεσιν τοῦ καθήκοντός του.

14. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ μεταφέρῃ τὰ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀποστελλόμενα στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἢ στρατιώτας, ὡς καὶ τὰ ὅπλα, πολεμικοὺς ὅπλια, καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος τοῦ προτιμοῦ διὰ τοὺς ἰδιώτας καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ ὑποχρέωσις ἐπιβάλλεται καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπαδίκων καὶ καταδικῶν.

15. Ἐὰν ἀπολεσθῶσι χρήματα, χαρτόσημον, ἐμπορεύματα, ἢ ἄλλα εἶδη παραδοθέντα εἰς τοὺς ἀρμοδίους πράκτορας τοῦ ἐργολάβου, ἢ ὑποσῶσι βλάβην τινὰ, ὁ ἐργολάβος ὑπόκειται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῆς βλάβης τῆς ἀξίας, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως τῆς ἀνωτέρας καὶ ἀκαμαχίτου δυνάμεως.

16. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐργολάβον νὰ συμφωνῇ μετ' ἐνὸς ἢ πολλῶν ἀτόμων ἐμπόρων καὶ μὴ, περὶ τῆς κατὰ προτίμησιν μεταφορᾶς τῶν πραγμάτων ἢ ἐμπορευμάτων αὐτῶν, ἧτις πρέπει νὰ γίνηται κατὰ λόγον τῆς προτεραιότητος τῆς παραδόσεως αὐτῶν. Ἡ παραβασία τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ ποινικὴν ῥήτραν 50—500 δραχμῶν.

17. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται ν' ἀποστέλλῃ τὰ ἐμπορεύματα ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἐκτὸς ἐν δὲν ἤθελον παραδοθῇ ἐντὸς τῶν πρὸς παραδοχὴν αὐτῶν προδιωριζομένων ὥρων.

18. Πᾶς ἐπιβάτης, οὗτος ἢ ἀποσκευὴ ζυγίζει ὀλιγώτερον τῶν δέκα ὁσάδων δὲν ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν μετακομιστικῶν.

19. Αἱ τυχόν γενησάμεναι συγκαταθέσεις εἰς τὰς τιμὰς τῆς μετακομιδῆς τῶν πραγμάτων πρέπει νὰ ᾖαὶ κοιναὶ πρὸς ὅλους τοὺς φορτωτάς.

20. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ φυλάσῃ διὰ τῶν πρακτόρων του τὰ ἡλεκτρικὰ σύρματα καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα

τοῦ Τηλεγράφου, τὸν ἐποίησιν κατὰ τὸν σιδηροδρόμον ἤθελε συστήσῃ ἢ Κυβερνήσις νὰ εἰδοποιῇ δὲ τοὺς ἐπὶ τοῦ Τηλεγράφου ὑπαλλήλους περὶ πάσης βλάβης ἧτις ἤθελε συμβῇ εἰς αὐτὸν καὶ περὶ τῆς αἰτίας αὐτῆς. Ἐν περιπτώσει δὲ διασπάσεως τοῦ σύρματος, οἱ πράκτορες τοῦ ἐργολάβου οφείλουσι νὰ συνδέωσι προσωρινῶς τὰ διασπασθέντα ἄκρα αὐτοῦ κατὰ τῆς περὶ τούτου δοθησομένης ὁδηγίας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

21. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, δι' ἣν δὲν προβλέπουσι ποινικὴν ῥήτραν, οὔτε οἱ περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου μνησθέντες νόμοι, οὔτε τὸ παρὸν Διάταγμα, ὑποβάλλεται οὗτος εἰς ποινικὴν ῥήτραν 100—1000 δραχμῶν.

22. Ἐὰν τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως τοῦ σιδηροδρόμου παραχωρηθῇ εἰς ἑταιρίαν, αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐκδῶσιν μετοχὰς ἢ ἐμπορευσίμους ὑποσχέσεις μετοχῶν πρὸς πορισμὸν τοῦ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενου ποσού, πρὶν ἢ, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, συγκαταθῇ εἰς ἀνώνυμον ἐταιρίαν προσηκόντως ἐγκριμένην κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

23. Ἡ Κυβερνήσις ἐλεῖ ἐξασκεῖ τὴν ἰναγκαίαν ἐπιτήρησιν παρὰ τοῦ ἐργολάβου, ὡπως ἐκτελῶνται αἱ ὑποχρεώσεις του, ὁ δὲ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ παρίχη εἰς τὴν Κυβερνήσιν πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ἐνέργειαν τοῦ δικαϊωμάτων τῆς τούτου.

24. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ὥρων θελοῦσι προκαλεσθῇ προτάσεις, ὑποβλητέαι εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἐν ῥητῇ ἡμέρᾳ ὀριζομένη ἐν τῇ περὶ τούτου διακηρύξει του.

Ἐν Κηφισίᾳ τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1857.

398. Α. "Οτι βοηθοὶ τῆς Ἀστυνομικῆς δύναται νὰ διορισθῶσι καὶ ἐκ τῶν ἀγγηγῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

ΟΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημο-

αίς εκπαιδεύσεως ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἐν ἐλλείψει ἐκτάκτων καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, δύνανται νὰ διορισθῶσι βοηθοὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀστυκλινικῆς καὶ ὑφηγηταὶ τῆς αὐτῆς σχολῆς, ὅσοι ἐδίδαξαν ἐπιτυχῶς ἐπὶ τινι χρόνῳ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ.

Ἐν Κηφισίᾳ τὴν 4 Σεπτεμβρ. 1857.

399. Δ. Περί καταργήσεως τοῦ Ταχυδρομικοῦ γραφείου Ἀκράτας καὶ συστάσεως τοιοῦτου ἐν Δεσφενίῳ Ζαχόλης.

ΟΘΩΝ κλπ.

α) Τὸ Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον Ἀκράτας καταργεῖται καὶ ἀντ' αὐτοῦ συνίσταται Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον ἐν Δεσφενίῳ Ζαχόλης ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον Ζαχόλης».

β) Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ταχυδρομικοῦ τούτου γραφείου ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑγειονομικὸν Σταθμάρχην Ζαχόλης ἐπὶ τῇ ἀπολαυῇ τῶν εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν καθαρῶν ταχυδρομικῶν εἰσπραξέων του, καὶ τῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρόβλεπομένη διὰ τὸ Ταχυδρομικὸν γραφεῖον Ἀκράτας μνησίᾳ κατ' ἀποκοπὴν χορηγίᾳ δραχμῶν τεσσαρῶν διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἐνοίκια.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Νοεμβρ. 1857.

400. Δ. Περί συστάσεως ταχυδρομικοῦ γραφείου ἐν Φιλιατρῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Συνίσταται ταχυδρομικὸν Γραφεῖον ἐν Φιλιατρῶν πρωτεύουσα τοῦ δήμου Ἐράνης τῆς Τριφυλίας φρον τὴν ὀνομασίαν «Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον Φιλιατρῶν».

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ταχυδρομικοῦ τούτου γραφείου ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑγειονομικὸν σταθμάρχην Φιλιατρῶν ἐπὶ τῇ ἀπολαυῇ τῶν εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπραξέων του καὶ ἐπὶ μνησίᾳ χορηγίᾳ δραχμῶν δέκα διὰ γραφικὴν ὕλην κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρ. 1857.

401. Δ. Περί μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Λαρόμνης.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Λαρόμνης μετατίθεται ἀπὸ τοῦ χωρίου Μαρτίνου, ἐνθα ἤδη διατελεῖ, εἰς τὸ χωρίον Προσκυνά.

Ἀθήνησι τὴν 20 Νοεμβρίου 1857.

402. Δ. Περί διαπλατύνσεως τῆς ὁδοῦ Ἀρεῶς.
ΟΘΩΝ κλπ.

Ἡ κατὰ τὸ σκεδῖον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὁδὸς Ἀρεῶς διαπλατύνεται, σχηματιζομένη μικρᾷ πλατείᾳ ἐμπροσθεν τοῦ ἀρχαίου λευφάνου τῆς Πικίλης Στοᾶς καὶ τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ στρατιῶνος τοῦ Πεζικοῦ σύμφωνα μὲ τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν διάγραμμα.
Ἀθήνησι τὴν 20 Νοεμβρίου 1857.

403. Δ. Περί μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Μεθάνων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἡ ἔδρα τοῦ δήμου Μεθάνων μετατίθεται ἀπὸ τοῦ χωρίου Κυνουπίτσας, ἐνθα ἤδη διατελεῖ, εἰς τὸ χωρίον Βρωμολίμνη.

Ἀθήνησι τὴν 20 Νοεμβρίου 1857.

404. Δ. Περί προβιβασμοῦ τοῦ δήμου Σπειτῶν εἰς τὴν α' τάξιν τῶν δήμων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὁ δῆμος Σπειτῶν, μέχρι τοῦδε Β' τάξεως, προβιβάζεται εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν δήμων, ὡς ἔχων τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενον πρὸς τοῦτο πλῆθος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Νοεμβρ. 1857.

405. Υ.Α.Δ'. Περί δυνάμεως τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1858 ἔτος.

ΟΑΩΝ κλπ.

Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰς χιλίους ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ, 1148 ἄνδρας, αξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰς δέκα χιλιάδας διακοσίους ἑξήκοντα ὀκτώ, 10,

268 ἄνδρες, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

2. Ἡ στρατολογία καὶ ἡ ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1858 εἰς διαχιλίους, 2,000 ἄνδρας.

Οἱ διαχιλίοι οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῆ, κατ' ἀνάλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, παρὰ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους.

3. Αἱ ἐν τοῖς ἔθροισι δύο ἑως ἑνδεκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ 1858 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Δεκεμβρ. 1857.

406. Δ. Περὶ καταργήσεως τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τὰς ἐκ τῆς Τουρκίας καὶ ἄλλων μερῶν προελεύσεις τηρητικῆς καθάρσεως ἑνὶ καὶ πανόλοις.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1845 ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ ἔχον οὕτως «ὡς ἀπρόφύλακτοι τόποι δι' ἐπαρκούντων ὑγειονομικῶν μέτρων ἀπὸ τὴν προσβοῇν λοιμωδῶν νοσημάτων θεωροῦνται πρὸς τὸ παρὸν ὅλη ἡ Τουρκικὴ ἐπικράτεια ἡ Αἴγυπτος, καὶ οἱ ὑποκείμενοι εἰς αὐτὴν τόποι» ἔτι ὅλα τὰ κατὰ τὴν Μεσόγειον παρὰ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, πλὴν τῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων κατεχομένων», καθὼς καὶ τὸ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1854 «Ἡμέτερον διάταγμα «περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τῆς καθάρσεως τῶν ἐκ Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ Συρίας προελεύσεων» καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Δεκεμβρ. 1857.

407. Ν. ΥἸΑ'. Περὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ σταφιδοκαρποῦ διὰ τὸ ἔτος 1858.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΥἸΕ' Νόμου ἐισπραττόμενος κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἑγχείσας φόρος ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῆς παραγωγῆς τοῦ 1857 ἔτους προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 20

Ἰουλίου τοῦ 1858 εἰς δραχμὰς δώδεκα διέκαστον χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, τὸ δὲ ἐξαγωγικὸν τέλος αὐτοῦ εἰς δραχμὰς ἑξ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρ. 1857.

408. Ν. ΥἸΑΗ'. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθ. 22 τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

22. «Ἀλλοδαπὸς προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγάλαν ἐκδουλεύσει, εἰσγαγὼν ἀξιόλογον ἐρεῦρεσιν, ἢ βιομηχανίαν, καὶ θιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἐπὶ ὧν διαανοητικῇ ἐκινῶντι διακρινόμενος δύνανται νὰ πολιτογραφῇ διὰ Νόμου.»
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1858.

409. Ν. ΥἸΑΘ'. Περὶ τῆς τελετῆς τῆς 25 Ἰανουαρίου 1858 ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Κυρῶνομεν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ψηφισθὲν ὡς ἑπείτα:

1. Ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐκτακτοῦ πεντηκостоῦ ὁγδόου ἔτους, ἡμέρα, καθ' ἣν συμπληροῦνται εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν εὐχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αἰσίας ἀφίξεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, θέλει ἑορτασθῇ μετὰ πάσης τῆς πρᾶσθηκούσης λαμπρότητος.

2. Πρὸς τοῦτο χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἐκτακτοῦ πίστεως ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, ἀριθ. 100,000.

3. Τὸ ὑπὸ τοῦ δήμου Ναυπλιέων θεμελιωθὲν ἐν τῷ τόπῳ τῶν ἀποβατηρίων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος μνημεῖον, θέλει περικυβηθῇ καὶ καταρτισθῇ δαπάνῃ δημοσίᾳ τὸ δὲ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων θέλει ζητήσῃ ἐν καιρῷ τὴν χορηγίαν τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίου πίστεως.

Ἀθῆναι, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1858.

410. IV. ΥΜ'. Περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν φόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν φόρων.

α.) Δὴ λ ω σ ι ς.

1. Οἱ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν φόροι βεβαιοῦνται ὡς ἐξ ἑς.

α.) Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι 20 Μαρτίου εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας παρακλιμαίει τὰ ζῶά του κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ' εἶδος, οἶον, αἶγας, πρόβατα, βόας, ἀγελάδας, ἵππους, ἡμιόνους, ὄνους, καμήλους, καὶ βουβάλια, τὰ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β') Ἐὰν τύχῃσι κτηνοτρόφοι σμίλκται, ἑκάστος τούτων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χωριστὰ τὰ ἰδιὰ του ζῶα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων μὲ τὰ ζῶα τῶν ὁποίων εἰσὶν ἠνωμένα τὰ ἰδιὰ του.

γ.) Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονὴν τῶν οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἄν δὲ κατὰ τὸν ὠρισμένον διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν χρόνον, τὰ ζῶα εὐρεθῶσι μακρὰν τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, οἱ συνοδεύοντες ταῦτα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι μετ' αὐτῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐπιβεβαιωμένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου, ἄλλως τὰ ζῶα τῶν, ὅπου ἂν εὐρεθῶσιν ἀπαριθμοῦνται ὡς ἀδήλωτα μεχρισοῦ ὁ κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ ὅτι τὰ εἶχε δηλώσει ἀνηκόντως.

δ.) Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐντός τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελισσῶν του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτοῦ ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ

τὴν θέσιν ἐνθα εὐρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

2. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλὸν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου. ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου, καὶ παραδίδονται ἐντός τῶν ἐνταῖς ἐδ. α. καὶ δ' τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ προθεσμίων εἰς τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύο πρωτοτύπων τῶν δηλώσεων τὸ ἐν κρατεῖται, τὸ δ' ἕτερον ἐπιστρέφεται παρχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἀπαιτεῖται δὲ ἑκάστον στέλεχος νὰ φέρῃ τὴν παρὰ Δημάρχου τινὸς γενομένην βεβαίωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος εἶναι ἀγράμματος, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ Δημάρχου τινὸς, εἰς ὃν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ἤθελεν ἐμφανισθῇ, ὅτι κατ' ἐντολήν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις. Οὐδεὶς δύναται νὰ μεταφέρει τὰ ζῶα ἢ μελισσῶν του εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν πρὶν ἢ ὡς ἀνωτέρω δηλώσῃ αὐτά. Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην παρὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 1. ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

3. Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρία πᾶρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι εἰς τὴν ἀνελλιπῇ δήλωσιν καὶ ἐξακριβῶσιν τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν Οἰκονομ. ἑφορον ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα ἢ μελισσῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ὡς μὴ δηλώσαντας τὰ ζῶα ἢ μελισσῶν χρεωστοῦν νὰ σημειώσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, ἢ μελισσοκόμους τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

4. Παρ' ἑκάστῳ δημαρχεῖῳ κρατεῖται ὑπ' εὐθύνην τοῦ Δημάρχου.

Α') Βιβλίον ἐν ᾧ μεταγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς δηλώσεσι ζῶα ὡς

καὶ τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις ἔσθαι ταῦτα εὐρίσκονται. Ἰὰ ὀνόματα τῶν μικτῶν κτηνοτρόφων ἔγράφονται κατὰ συνέχειαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου τὸ ἑσπέραι· τῆς 20 Μαρτίου καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς κατὰ τὸ προσηνόμενον ἔθρον σημειώσεως τῶν ἐλλιπῶς ἢ μηδὲν δηλώσαντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 26 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς Δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας ἐκάστου χωρίου, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζῶων αὐτῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν, καὶ καταγγεῖλῃ τοὺς μηδὲν ἢ ἐλλιπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων, ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ άρθρου 18 τοῦ παρὶντος νόμου ἀποδιδομένη εἰς τὸν καταμνηνητὴν ἀμοιβῇ.

Τὰ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τοῦτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δεκαήμερου κυριακῇ.

Β'.) Βιβλίον ἐν ᾧ μεταγράφονται ὡσάυτως κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις· ποσὸν τῶν κυψέλων, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις ἔσθαι εὐρίσκονται. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημάρχου τὸ ἑσπέραις τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ιουλίου, καὶ παραπέμπεται πρὸ αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς σημειώσεως τῶν τυχὸν μηδὲν ἢ ἐλλιπῶς δηλώσαντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τοῦτου κρατεῖται καὶ ἐπὶ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου, ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφερείας ἐκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν ταύτῃ

κυψέλων, ἐκτίθενται συγχρόνως καὶ δημοσιεύονται εἰς τὰ παρεδρεῖα καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις κατὰ τὸ ἐδάφ. α' τοῦ παρὶντος άρθρου.

β) ἀπαριθμησις.

5. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ἢ μελισσοκόμοι δὲν ἐδήλωσαν ὀλοτελῶς τὰ ζῶα ἢ τὰς κυψέλας τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλιπῶς, ἢ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαριθμησις.

6. Ἐκάστη ἀπαριθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Οἴκ. ἐφόρου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τοῦλάχιστον ὀπλοφόρων καὶ ἐνὸς τῶν δημοτικῶν παρέδρων, ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου τοῦ σχετικοῦ χωρίου, τούτων δὲ ἀγραμμάτων ὄντων ὑπ' ἐνὸς τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

Εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν ὅμως τῶν μελισσίων δὲν γίνεται χρῆσις ὀπλοφόρων.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκονομ. Ἐφόρου καὶ οἱ ὀπλοφόροι διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ὁ δὲ δημοτικὸς πάρεδρος ἢ σύμβουλος ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, δίδωσι τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπηρετῆς ὡσάυτως ὁρίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρετῆς καὶ οἱ ὀπλοφόροι.

Ὡς ἀποζημίωσις αὐτῶν προσδιορίζεται δι' ἐκάστην ἡμέραν.

Διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν τριῶν. Διὰ δὲ τοὺς ὀπλοφόρους μέχρι δραχμῶν δύο.

Προκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ ζῶα ἢ μελίσσια τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν δύο δι' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡσάυτως εἰς βάρος τῶν ὑποκρυψάντων τὰ

ζῶα ἢ μελισσιὰ τῶν κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων.

7. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται,

α) Τῶν ζῶων μέχρι τέλους Μαΐου.

β) Τῶν μελισσίων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας τῶν νήσων μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

8. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησην συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρακολουθοῦντος παρέδρου ἢ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἢ ὁ μελισσοκόμος ᾔναι ἀγράμματος ἢ ἀρνητὶ νὰ ὑπογράψῃ γίνεται μνηεῖα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

9. Τὸ ἐν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἐνεργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησην. Ἀποποιεθέντος τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ τὸ πρωτόκολλον παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 τοῦ βραδύτερον ὥρων εἰς τὸν δήμαρχον· οὗτος δ' ἐπὶ ποιῆ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου ἢ συμβούλου, ἔχει ἰσχύϊν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς καθὼς ἀφορᾷ μόνον τὸν ἀπλοῦν φόρον.

10. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων αὐτῆς συντάσσει τὸν χρηματικὸν πίνακα καὶ παρέμπει αὐτὸν εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν, εἰς δὲ τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδικαίς δημόσιον κατήγορον ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησην ζῶων ἢ μελισσίων μηδὲν ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνο-

τρόφων ἢ μελισσοκόμων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικαίου ἢ πλημμελειοδικαίου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀπ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησης, ὁ ἐνεργήσας αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδῶσιν εἰς τὸν ἐφορὸν τὰ στέλεχη τῶν πρωτοκόλλων τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 16 § 6' τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.

11. Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Δυνάμει ὁμοίων τίτλων εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων, ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων κατὰ τὸ ἀρθρ. 22 τοῦ παρόντος νόμου, χοίρων.

12. Ὁ φόρος πληρόνεται.

Ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον. Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ διλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζῶων εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίαις παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ἐπὶ δὲ τῶν δηλωθέντων μικρῶν ζῶων τὴν 15 Μαΐου, ἐπὶ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μελισσίων τὴν 15 Ὀκτωβρίου, καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων ζῶων καὶ μελισσίων ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίαις οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι.

13. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐκδοσιν τῆς καταστατικῆς ἀποφάσεως ὁ ὑποκρῦψας ζῶα ἢ μελισσια ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων εἰς ἃ ἔδωκε χώραν ἢ τῶν ζῶων ἢ τῶν μελισσίων αὐτοῦ ἀπαρίθμησης. Ἐὰν διὰ πολλοὺς ὑποκρῦψαντας γενῶσιν ἐξόδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμθέντων ζῶων ἢ μελισσίων ἐκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἐπικρατικοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἀνὴκον ποσὸν εἰσάγεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν

προκαταβιβάλλοντα αὐτὸ δῆμον.

14. Ὁ φόρος τῶν πρὸς τὰς λήξεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρύνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμίαν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν. Ἐπομένως αἱ τελωνικαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαί, δημοτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἐξόδον αὐτῶν πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μεταβάσις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ Κύριοι αὐτῶν δὲν προπληρώσωσι τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιώρεων ἐγγύησιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ φορολογίας τῶν λακωνικῶν ζώων καὶ μελισσῶν καὶ τοῦ ποιοῦντος αὐτῶν.

15. Ἐπὶ τῶν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς εἰσαγομένων ἢ μεταφερομένων ζώων τῶν ἐπαρχίων Οἰτύλου καὶ Κυθίου πληρύνεται ἀπ᾽ ὅς διὰ τοῦ ἐπεταίου νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαριθμῆσιν, ἐνεργουμένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελωνικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ οικονομικοῦ φόρου.

Ὠσαύτως ἐπὶ τοῦ τυροῦ, βουτύρου, τῶν ἐρίων, τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ μέλγτος ἐπιβάλλεται ἄμετος φόρος 10 τοῖς 0/0 καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν τῶν εἰδῶν τούτων.

Τὰ ἄρθρα 49 ἕως 55 τοῦ περὶ βεβιωσέως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. ΣΟΖ' νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ ποιοῦντα αὐτῶν τε καὶ τῶν μελισσῶν.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Ποιναί.

16. Ὁ δῆμαρχος τιμωρεῖται·

α) Με χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν ἐκατὸν μέχρι διακοσίων, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β) Με πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν εἰκοσιν ἕως πενήκοντα ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν

ἀρνηθῇ νὰ δελθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζόμενας διελώσεις τῶν ζώων ἢ τῶν μελισσῶν, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον θατέραν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην· ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του, τιμωρεῖται με χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 20—200 ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς σὺντάς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἂν ἀναβάλλῃ πέραν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 § α. καὶ β' τοῦ παρόντος νόμου ὀρισμένων προθεσμιῶν, τὴν πρὸς τὸν οικονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τῶν βιβλίων καὶ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ οὐδολῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα ἢ τὰς κυψέλας κτηνοτρόφων ἢ μελισσοκόμων, ὑποχρεούμενοι συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παραδόσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκούσιως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δῆμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς προσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

17. Ὁ ἐνεργὼν τὴν ἀπαριθμῆσιν τιμωρεῖται α) με χρηματ. ποινὴν δ. 20—400 ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημιώσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

β) Με χρηματικὴν ποινὴν 15—100 δραχμ. ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως, εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἢ μελισσοκόμον, ἐντὸς δὲ 48 ὥρων εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον, ἀποποιήντος τοῦ κτηνοτρόφου ἢ μελισσοκόμου τὴν παραλαβὴν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἰαδήποτε διαφορὰ μετὰ τὸν στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ

γ) Με χρηματικὴν ποινὴν 50—200

411. Ν. ΥΜΑ' Περί προσδιορισμού τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φοροῦ διὰ τὸ ἔτος 1858.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1858 προσδιορίζεται,

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.

2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.

3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχμὴ 1.

4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλλην (κορφόνιον).

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πᾶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

4) Εἰς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκονόμιαν, ἐπὶ καὶ ἂν διαιτᾶται.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 23 Φεβρουαρίου 1858.

412. Δ. Περί μὴ ἐπιβιβάσεως ὑγειονομικῶν φυλάκων εἰς τα κατὰ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον καὶ τὰς ἀκτὰς αὐτοῦ παραπλέοντα ἀλιευτικὰ πλοίαρι.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου π. ἔτους ἡμέτερον διάταγμα περὶ καταργήσεως τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τὰς ἐκ τῆς Τουρκικῆς ἐπικρατείας προελεύσεις τηρητικῆς καθάρσεως, καὶ θεωροῦντες τὸ ἄρθρ 16 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐν ὅσῳ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια τῆς Τουρκικῆς ἐπικρατείας χώραι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑγειονομικῶς ἀνόσων δὲν ἐπιβιβάζονται εἰς τὰ ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ ἀλιευτικὰ, καὶ τὰς ἀκτὰς παραπλέοντα πλοίαρια ὑγειονομικοὶ φύλακες, ἅμα δὲ φανῇ λοιμώδης νόσος εἰς τὰς εἰρημένας χώρας, ἢ τεθῶσιν αὐταὶ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τόπων τῶν μὴ θεωρουμένων

ὑγειονομικῶς ἀνόσων, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου, ἐνεργοῦνται τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἰανουαρίου 1858.

413. Ν. ΥΜΓ'. Περί προσθήκης 40 δραμῶν ἄρτου εἰς τὴν ἡμερησίαν μερίδα τοῦ στρατοῦ.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἡμερησία μερίς ἄρτου ἢ εἰς τὸν στρατὸν χορηγομένη κατὰ τὰ περὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας νενομισμένα, ὀρίζεται ἀπὸ τοῦδε εἰς δράμια τριακόσια 300.

Ἀθῆναι, τῇ 1 Μαρτίου 1858.

414. Ν. ΥΜΔ'. Περί τῆς χωρητικότητος τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς πρώτης τάξεως.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ μέχρι τοῦδε χωρητικότης τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς πρώτης τάξεως προσδιορίζεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ ἐξήκοντα τόνους καὶ κατωτέρω.

2. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαρτίου 1858.

415. Ν. ΥΜΕ' Περί προσαρτήσεως τῆς νήσου Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 νόμου, καὶ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1853 Β. Διατάγματος ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου νήσος Σκύρος, ἀποσπᾶται ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ προσαρτᾶται εἰς τὴν τῆς Καρυστίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1858.

416. Ν. ΥΜΖ'. Περί πολιτογραφίσεως τοῦ Κυρίου Δημ. Μπεναρδάκη.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Δημήτριος Μπεναρδάκης πολιτογραφεῖται Ἕλλην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1858,

416. Ν. ΥΜΗ' *Περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κ. Ἀποστόλου Ἀρσάκης.*
Ἀθῆρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Ἀπόστολος Ἀρσάκης πολιτογραφεῖται Ἕλληνα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1858.

418. Ν. ΥΜΘ'. *Περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ Κυρίου Σίμωνος Σίνας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀθῆρον μοναδικόν.

Ὁ Κύριος Σίμων Σίνας πολιταγραφεῖται Ἕλληνα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1858.

419. Ν. ΥΝΒ'. *Περὶ προσθήκης ἐπιτελεσίων εἰς τὰ της Α'. τάξεως Τελωνεία.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων Σύρου, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν προστίθενται οἱ ἀκόλουθοι ὑπάλληλοι.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου.

2. Εἰσέτι ὑπελεγκτὰ με μισθὸν κατὰ μῆνα ἀνά δραχ. 140 ἑκάτερος.

4 Ζυγιστὰ ἀνά δραχ. 100 ἑκάστος.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς.

1 Ὑπελεγκτὴς με μισθὸν 120 δραχ.

1 Γραμματεὺς β'. τάξεως με μισθὸν 100 δραχμῶν,

1 Ἀποθηκάριος με μισθὸν 100 δραχ.

1 Εἰσπράκτωρ ὁμοίως με μισθὸν 100 δραχμῶν καὶ 2 Ζυγιστὰ ἀνά δραχ. 80 ἑκάτερος.

Εἰς τὸ τελωνεῖον Πατρῶν.

1 Ὑπελεγκτὴς με μισθὸν 120 δραχμῶν.

1 Γραμματεὺς β'. τάξεως με μισθὸν 100 δραχμῶν,

1 Ἀποθηκάριος με μισθὸν 100 δραχ.

1 Εἰσπράκτωρ ὁμοίως,

2 Ζυγιστὰ ἀνά 80 δραχ. ἑκάτερος.

2. Οἱ ὑπελεγκτὰ ἐνεργοῦσι τὰ παρὰ τοῦ ἐπιστάτου καὶ ἐλεγκτοῦ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα· εἰς τὸν ἐλεγκτὴν ἐπιφυλάσσεται ἰδίως ἡ διεξαγωγή τῆς ἐκτιμήσεως τῶν κατ' ἐκτίμησιν τελωνιζομένων ἐμπορευμάτων, καὶ τῶν εἰς διαμετακόμισιν εἰσαγομένων.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι υπογράφονται εἰς ἀπάσας τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργοιμένας

πράξεις, ὡς καὶ οἱ ζυγιστὰ εἰς τὰς σημειώσεις τῶν ζυγίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαρτίου 1858.

420. Ν. ΥΝΓ'. *Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀρ. 595 καὶ 598 τῆς ποινικῆς δικονομίας.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀθῆρον μοναδικόν.

Ἡτὰ ἀρθρα 565 καὶ 568 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας τροπολογεῖνται ὡς ἔπεται.

» 565. Ἡ ἀποκατάστασις δὲν γίνεται, εἰμὴ πέντε ἔτη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, ἢ τὴν παραγραφὴν τῆς ποινῆς, καὶ μόνον ἂν ὑπάρχῃ ἀποδεικτικὰ τῶν κατὰ τόπων ἀρχῶν, ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, περὶ τῆς κατὰ τὸ διάστημα » τῆς καλῆς διαγωγῆς· εἰσάγεται εἰς τὸ ἀρχιεπιδικαστήριον τῶν Ἑρετῶν, καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἀπονέμεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, συμφώνως μετὰ τὰ ἐν τοῖς ἐπομένους ἀρθροῖς ὁρισμένα.»

» 568. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως γνωμοδότησις υποβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς Ἑρεταῖς Εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, καὶ παρ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς γνωμοδότησιν, ἔπειτα δὲ εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς ἀπόφασιν. Ἡ δοθεῖσα ἀποκατάστασις δημοσιεύεται ἐπιμελεῖς τοῦ παρὰ τοῖς Ἑρεταῖς Εἰσαγγελέως, καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς καταδικαστικῆς ἀποσεως.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1858.

421. Α. *Περὶ τῆς νέας τῶν Κορινθίων πόλεως.*

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἰδόντες τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 ἡμέτερον διάταγμα περὶ τῆς ὑγεινῆς οἰκοδομῆς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, ὑπ' ὅψιν ἔχοντες τὴν αἰτησιν τῶν κατοίκων Κορίνθου περὶ συνοικισμού των, καὶ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς καταλλήλου θέσεως πρὸς ἀνάγειν τῆς νέας πόλεως των, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάτταμεν.

1. Εγκρίνομεν, ὅπως ἡ νέα τῶν Κορινθίων πόλις ἀνεγερῇ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου κειμένης θέσεως «Σχοινιά» ἥτις κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας ἐξετάσεις παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένων τῆς Κυβερνήσεως ἀπεδείχθη ἢ καταλλήλοτέρα ὡς πρὸς τὴν ὑγίαν καὶ τὴν μέλλουσαν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν τῶν καταίκων πρόοδον.

2. Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς νὰ διαφροντίσῃ ὅσον τάχιστα τὰ περὶ συντάξεως τῶν ἀνηκόντων σχεδίων τῆς ἐγερθησομένης νέας πόλεως, τοῦ κατασκευασθησομένου ἐκεῖ λιμένος, καὶ τῶν ἀναγκασιούτων δημοσίων κατασκευμάτων, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς παρασκευαστικὰς ἐργασίας πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ εἰρημένου συνοικισμού, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆν περὶ τούτου ἐκδοθησομένου Νόμου.

Ἀθῆναι τῇ 19 Μαρτίου 1858.

422. Ν. ΥΝΔ'. Περὶ συντάξεως τῶν χρητῶν τῶν Κουντουριωτῶν καὶ περὶ προνοίας τῶν ναυπηγῶν αὐτῶν.

ΟΘΝ κλπ.

1. Εἰς ἐκωτέραν τῶν χρητῶν τῶν αἰμνήστων Γερουσιαστῶν Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριωτῶν χωρηγείται ἰσοδύναμος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαία σύνταξις ἐκ πεντασίων δραχμῶν ἀριθ. 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

2. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τινος ἐκ τῶν χρητῶν τούτων τὰ δύο τρίτα τῆς ἀποδιδόμενης αὐτῇ συντάξεως θέλουσιν ἀποδίδοσθαι εἰς τὰς ἀγάμους θυγατέρας αὐτῆς, μεχριτοῦ ἀποκατασταθῶσι διὰ γάμου, μεταβιβαίνουσας τῆς μερίδος τῆς ὑπανδρουμένης εἰς τὴν ἀπομένουσαν ἀγάμον μεχρις ὑπανδρείας ἢ ἀποβιώσεως αὐτῆς.

3. Χωρηγείται ὡσαύτως ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς ἑκατέραν τῶν δύο ἀγάμων θυγατέρων τοῦ αἰμνήστου Λαζάρου Κουντουριώτου, ὡς καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ αἰμνήστου Γεωργίου Κουντουριώτου προεῖς ἐκ δραχμῶν τριάκοντα

χιλιάδων καὶ ἐξ ἑπτακοσίων στρεμμάτων γῆς ἐθνικῆς διαθεσίμου καὶ καλλιεργησίμου.

Ἡ προεῖς αὕτη θέλει ἀποδίδοσθαι εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημένων θυγατέρων εὐθὺς μετὰ τὴν γάμον, τὸ δὲ χρηματικὸν ποσὸν αὐτῆς θέλει ἐκπεσθῇ ἀπὸ τὴν περιλευσομένην ἐκάστη μερίδα ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ποσού, τὸ ὅποιον ἡ οἰκογένεια δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον λόγῳ ἀποζημιώσεως τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 28 Μαρτίου 1858.

423. Α'. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἐν Ἀστρεὶ ἑδρας εἰς τὴν πόλιν Λεωνιδίου.

ΟΘΝ κλπ.

Ἰδόντες τὸ ἀριθμὸν 12 τοῦ περὶ ὀργανισμού τῶν ἐφοριῶν Νόμου ΣΕΕ' καὶ τὴν πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἔχει τοῦδε ἐν Ἀστρεὶ ἑδρα τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν (ἐφορίας καὶ ταμείου) τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, μετατίθεται εἰς τὴν πόλιν Λεωνιδίου.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 20 Μαρτίου 1858.

424. Ν. ΥΝΗ'. Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν καὶ τροποποιήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ εἰδῶν τινῶν.

ΟΘΝ κλπ.

1. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων καταργεῖται.

2. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν ἐπομένων εἰδῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

α) βαρελλοσάνιδα (δουγκί) πρὸς κατασκευὴν βυκίων, τῶν ἄλλων μερῶν (ἥτοι πλὴν τοῦ βύζινου καὶ τῆς Προποντιδος) παντὸς μεγέθους αἰ 400 λεπτ. 60.

β) Χαρτίον τυπογραφικὸν καὶ γραφίματος ἐν γένει λευκὸν κυκλῶν κλπ. ἡ ὁκτὸς λεπτὰ 12.

3. Τὸ θετόχωμα ἐξαγόμενον τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος λεπτ. 15 τὸ καντάρι.

4. Ακυροῦνται ὅλαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσας εἰς τὸν παρόντα νόμον, ὅστις

ἀποτελεῖ μέρος τοῦ τελωνιακοῦ δασμο-
λογίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἀπριλίου 1858.

425. Ν. ΥΝΘ'. Περὶ ἰσχύος καὶ κατὰ τὸ
1858 ἔτος τῶν ἄρθρων 19—26 τοῦ περὶ
φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ ἔτος 1857 Τ.Θ'
νόμου καὶ περὶ τῶν ἐθνικ. βοσκῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀσθρον μοναδικόν.

Τὰ κανονίζοντα τὰ περὶ διανομῆς τῶν
ἐθνικῶν βοσκῶν ἄρθρα 19—26 τοῦ περὶ
φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 Τ.Θ'
νόμου, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος
1858.

Εἰς τοὺς σκηνίτας κτηνοτρόφου ἀπονέ-
μονται ἐθνικαὶ βοσκὰς εἰς τὰς ἐν τῷ ἔδα-
φίῳ α. τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου τῆς 28
Φεβρουαρίου 1857 διαλαμβανόμενας πε-
ριπτώσεις, καὶ ὅταν προσέτι σχηματίσω-
σιν οὗτοι ἴδιον χωρίον.

Διὰ τὴν ἀπονομήν τῶν θερινῶν βοσκῶν,
ὁ σύλλογος θέλει συνέλθει τὴν 10 Μαΐου·
διὰ δὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν κτηνῶν, ἐν
τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῷ ἔδαφ. β' τοῦ ἄρ-
θρου 22 τοῦ ρηθέντος νόμου περιπτώσει,
ὁρίζεται προθεσμία μέχρις 20 Μαΐου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

426. Ν. ΥΔ'. Περὶ ἔγγειον φόρου κλπ. διὰ
τὸ ἔτος 1858.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Διὰ τὸ ἔτος 1858 ὅ,τε ἔγγειος φό-
ρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρί-
ζονται ὡς ἀκολουθῶς·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικίαςσεως διατιθεμένων.

2. Οἱ δι' ἐνοικίαςσεως διατιθέμενοι ὅ,τε
ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπι-
καρπίας προαδιορίζονται·

α) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγ-
γειος φόρος 10 τοῖς 0/0, δικαίωμα ἐπι-
καρπίας 15 τοῖς 0/0.

β) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων, ἔγ-
γειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς
0/0 — ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαίων ὅσαι χρησιμεύ-
ουσι πρὸς βρώσιν, ἢ παράγονται εἰς δῆ-
μους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεία,
λεπτὰ 2 τὴν ὀκτ.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 2 ἐφ' ἐκά-
στης ὀκτ. ἐλαίων.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος
εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημο-
σίου ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτ. 8 τὴν ὀκτ.

γ. Ἐπὶ τῶν κουκουλίων ἔγγειος φόρος
10 τοῖς 100.

δ. Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἡλείας, Ὀλυμ-
πίας, καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος ἐφ' ἐ-
κάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν σταφι-
δοκαρποῦ δραχ. 15.

ε. Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊ-
όντος τῶν ἐθνικοιδιοκτητῶν σταφιδαμπέ-
λων 10 τοῖς 0/0.

ς. Ἐπὶ τῆς ρητίνης, κατράμης, καὶ
λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρι-
νοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνι-
κῶν δασῶν παραγομένης ρητίνης 15 τοῖς
100.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττο-
μένης ἐπικαρπίας.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ
μὲν τῶν ἐθνικοιδιοκτητῶν συκοδένδρων
τῶν συμπληρώσαντων τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλι-
κίας ὁρίζεται εἰς λεπ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν ἐ-
θνικοιδιοκτητῶν μοροδένδρων τῶν συμ-
πληρώσαντων τὸ 5 ἔτος, λεπ. 5 ἐφ' ἐκά-
στου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογου-
μένων κτημάτων.

4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα
τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φο-
ρολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀ-
ναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας
προσόδου ὡς ἐξῆς.

Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσδοδος τοῦ
στρέμματος.

Ἀμπελοι. Μέχρι τῶν δραχ. 10 ἔγγειος
φόρος λεπ. 70, δικαίωμα ἐπικαρπίας λ. 70.
Ἀπὸ 11 ἔως 20 ἔγγ. φόρος 1,50, δικ. ἐ-
πικαρ. 1,50. Ἀπὸ 21—30 ἔγγειος φόρος
2,50, δικ. ἐπικαρ. 2,50. Ἀπὸ 31—40
ἔγγ. φόρος 3,50, δικ. ἐπικαρ. 3,50. Ἀπὸ
41 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος 4,50, δικ.
ἐπικαρ. 4,50.

Περιβόλια. Ἐλατταν τῶν δρ. 45 ἔγγ.

φόρος δρ. 3, δικ. επικαρ. δρ. 3. Ἀπὸ δρ. 5—74 ἔγγ. φόρος δρ. 6, δικ. επικαρ. δρ. 6. Ἀπὸ δρ. 75—104 ἔγγ. φόρος δρ. 9, δικ. επικαρ. δρ. 9. Ἀπὸ 105 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 12, δικαίωμ. επικαρπίας δρ. 12.

Ἀμυγδαλέαι ἄνευ διακρίσεως ποιότητος ἔγγ. φόρος δρ. 2, δικ. επικαρ. δρ. 2. Λαχανόκηποι, σικυῶνες (μυοστάνια) κρημνῆλα, κρόμυμα καὶ σκόροδα, ἔλαττον τῶν δρχ. 45 ἔγγ. φόρος δρ. 3, δικ. επικαρπίας 4,50. Ἀπὸ δρ. 45—64 ἔγγειος φόρος 5,50 δικ. επικαρπίας 8,25. Ἀπὸ δρ. 65 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρ. δρ. 8, δικ. επικαρπίας δρ. 12.

Γρασίδια καὶ τριφύλλια, ἔλαττον τῶν δρ. δρ. 30 ἔγγ. φόρος δρ. 2, δικ. επικαρ. δρ. 3. Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος 3,50, δικ. επικαρ. 5,25.

Καπνὰ καὶ κοκκάρια, ἔλαττον τῶν δρ. 30 ἔγγ. φόρος 2,50, δικ. επικαρ. 3,75. Ἀπὸ δρ. 30—49 ἔγγ. φόρος δρ. 4, δικ. επικαρ. δρ. 6. Ἀπὸ δρ. 50—69 ἔγγειος φόρος δρ. 6, δικ. επικαρ. δρ. 9. Ἀπὸ δρ. 70 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 8, δικ. επικαρ. δρ. 12.

Βαμβάκια, ἔλαττον τῶν δρ. 20 ἔγγ. δρ. 1, δικ. επικαρ. δρ. 1,50. Ἀπὸ δρ. 20—29 ἔγγ. φόρος δρ. 2, δικ. επικαρ. δρ. 3. Ἀπὸ δρ. 30—39 ἔγγ. φόρος δρ. 3, δικ. επικαρ. 4,50. Ἀπὸ 40 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 4, δικ. επικαρ. δρ. 6.

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Ἐὰν ἡ καταμέτρησις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπελῶν καὶ περιβολῶν δὲν περαιωθῇ ἐντός τοῦ ἐν ἀρ. 39 τοῦ ΣΟΖ' νόμου χρονικοῦ διαστήματος δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδείχ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπρόθεσις καταμέτρησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβληθεῖσαι ἀμπελοι, ὅσων τὸ προϊόν ἡλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσδοξ των τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσδοξ ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι

φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην. Αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως ἀμπελοι, αἱ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, ἐὰν ἡ ἐφετηνὴ πρόσδοξ δὲν φθάσῃ τὰς δρχ. 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἔγγειου φόρου, καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς επικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ δημάρχου εἰς ἐν συνερχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτῆμονος ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.

5. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων δικαιομάτων,

6. Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαρχιῶν Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσδιορίζεται ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐντετικῶν λιτρῶν εἰς δρ. 15.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς επικαρπίας, καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Βελανίδια ἐφ' ἑκάστου κανταρίου.

1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἔγγ. φόρος καὶ δικ. επικαρ. δρ. 3, ἐξαγ. τέλος λ. 60

2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἡλείας ἔγγ. φόρος καὶ δικ. επικαρ. 2,50, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 50.

3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἔγγ. φόρος καὶ δικ. επικαρ. δρ. 2, ἐξαγωγ. τέλος λ. 40.

4) Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα ἔγγ. φόρος 1,10, ἐξαγ. τέλος λεπτ. 55.

5) Διὰ τὴν Ἀττικὴν, Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόννησόν ἔγγ. φόρος 1,05, ἐξαγωγ. τέλος λεπτ. 53.

Κικίδια ἐφ' ἐκάστης ὁκάς.

1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἔγγ. φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. λεπ. 25.

2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγ. φόρος λεπ. 10.

Πρινοκόκιον ἐφ' ἐκάς. ὁκάς ἔγγ. φόρος 1,50, ἐξαγωγ. τέλος λ. 75.

Ρίζάριον ἐφ' ἐκάς. κανταρ. ἔγγ. φόρος δρ. 2, ἐξαγωγ. τέλος δρ. 1.

Ξηρά σύκα ἔγγ. φόρος 1,50, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 70.

Λεμόνια ἐφ' ἐκάς. χιλιάδος ἔγγ. φόρος δρ. 1, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 70.

Πορτοκάλλια ἔγγ. φόρος δρ. 2, ἐξαγ. τέλος δρ. 1.

Κίτρα ἐφ' ἐκάς. ὁκάς ἔγγ. φόρος λ. 2, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 1.

Ἄν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται ὡσαύτως καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βελανιδίων, τῶν κικιδίων, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκοκίου, καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους.

Ἐάν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3, 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. νόμου ΣΟΖ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

7. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὁκάν.

2) Ἐπὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετάξης πρὸς δραχμὰς 2,50.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλιῶν δρ. 1 τὴν ὁκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκου (μούστου) ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

Γενικαὶ διατάξεις.

8. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπι-

καρπίας κατὰ τὰ ἀρθρα 2 καὶ 4, ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποί, καὶ τὸ προϊόν τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρῶν ιδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὗς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μεταναστάτας, ἢ ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν τῶν.

10. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλων παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἐγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιοῦχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1858.

11. Εἰσπράττονται τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεληρωμένων.

2) Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν ἄμπελοι, αἵτινες περιῆλθον εἰς τὸ Δημόσιον.

12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἔγγειου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας.

1) Τὰ ἄγυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ιδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, τὰ αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροῦς, καὶ τοὺς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοῖδιοκτήτους ἄμπελων, ἢ σταφιδάμπελων εὐρίσκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχυόγια ἀνὰ δύο μόνον καὶ λὰ δι' ἕκαστον ἀσταχυόλογον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, κανναβίου, ριζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμνομορεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥώβη, ὁ βίκος, καὶ τ' ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

8) Πεντήκοντα ὁκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἕκαστου ιδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἐγ-

γειονόρον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

426. Ν. ΥἸΑ'. Περὶ παραχωρήσεως δωρεάν εἰς τὰς Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας τῆς κατὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς εἰς τὴν θέσιν Βοδολεΐβαν ὑπαρχούσης ἐθνικῆς γῆς.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Παραχωρεῖται δωρεάν εἰς τὰς Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἡ κατὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς εἰς τὴν θέσιν Βοδολεΐβαν ὑπαρχούσα ἐθνικὴ γῆ, συνισταμένη ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι καὶ πεντακοσίων εἰκοσι μέτρων, ἐνθα ἐτάφησαν οἱ ἀποθνήσκοντες στρατιῶται τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς νεκροταφεῖον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

427. Ν. ΥἸΒ'. Περὶ ἀγορᾶς ξενικοῦ ἄλατος μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων ὀκάδων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, ὃ ἀγοράσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων ὀκάδων ἄλατος ξενικοῦ, καὶ νὰ διανεμῇ αὐτὸ εἰς τὰς διαφόρους ἀλατοποθήκας πρὸς ἐσωτερικὴν πώλησιν, κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

428. Ν. ΥἸΓ'. Περὶ ἀπαλλαγῆς τῆς πληρωμῆς τόκου ὑπερμερίας τῶν κατόχων τῶν ἐπὶ τῆς παραλίᾳς τῆς Ἑρμουπόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τόκου ὑπερμερίας, οἱ κάτοχοι τῶν ἐπὶ τῆς παραλίᾳς τῆς Ἑρμουπόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων, οἱ ἐπὶ μωλωμάτων οἰκοδομήσαντες, ὀφείλουσι δὲ νὰ πληρώσωσι τὸ κεφάλαιον μόνον τοῦ χρέους τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1834 Β. Διατάγματος.

Τὸ εἰρημένον χρέος θίλει πληρωθῆ εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἡ μὲν πρώτη μετὰ τρεῖς, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ ἑξ μῆνας ἀπὸ τῆς δη-

μοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

429. Ν. ΥἸΔ'. Περὶ προσθήκης Ἐξωτερικῶν θέσεων καὶ ἀνέξεως τῆς μισθοδοσίας Προξενικῶν τιμῶν ἀρχῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργεῖον προστίθεται εἰς Ἀκόλουθος. Εἰς δὲ τὸ ἐμπορικ. γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται ὡσαύτως εἰς γραμματεῦς, πρώτης τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριακοσίων (300), καὶ εἰς γιασαξῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἐξήκοντα (60).

2. Οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τῶν πρώτων διερμηνέων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου καὶ τοῦ ἐν Σμύρῃ προξενείου, προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα (250), οἱ τῶν δευτέρων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ἐξήκοντα (160) καὶ οἱ τῶν παρ' αὐτοῖς λιμεναρχῶν εἰς (120). Πρὸς δὲ, ἐν τῷ ἐν Σμύρῃ προξενείῳ, ἀντὶ ἐνὸς γραφέως, προσδιορίζοντα δύο, ὁ εἰς πρώτης τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150), καὶ ὁ ἕτερος, δευτέρης τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120). Προστίθενται δὲ ἐν τῷ προξενείῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικῷ προξενείῳ, ἀνὰ εἰς γιασαξῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τεσσαράκοντα (40). Ὁ δὲ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικῷ προξενείῳ γραφέως, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).

3. Οἱ μισθοὶ τῶν κατωτέρω προξένων προσδιορίζονται κατὰ μῆνα.

Τοῦ ἐν Χίῳ εἰς δραχμ. πεντακοσίας (500)
» » Κρήτῃ » ἑξακοσίας (600)
» » Ἀρσῇ » ἑξακοσίας (600)
» » Βηρυτῷ » ἑξακοσίας (600)

Τῶν δὲ παρ' αὐτοῖς γραμματέων εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

Παρ' ἐκάστῳ δὲ τῶν ἀνωτέρω προξενείων προστίθεται εἰς γραφεὺς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν (100). Ὡσαύτως

ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν Μεσσίτῃ προξενείου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

4. Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ὑποπροξενεῖον μεταβάλλεται εἰς προξενεῖον ἑμισιον, καταταττόμενον εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τὴν προσδιοριζομένην ἐν τῷ παραγράφῳ 2 τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου. Ὁ πρόξενος, προϊστάμενος τοῦ προξενείου τούτου, θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων (700).

Παρά αὐτῷ δὲ προσδιορίζονται εἰς γραμματεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν διακοσίων (200).

Εἰς διερχομένους ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. ἑκατὸν ἐξήκοντα (160).

Εἰς γραφεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δ. 120.

Εἰς γιουσαῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. τριάκοντα (30).

5. Τὰ ἐν Τύνιδι καὶ Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας προξενεῖα, καὶ τὰ ἐν Βάρνῃ καὶ Πύργῳ ὑποπροξενεῖα κατατάττονται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τὴν προσδιορισμένην ἐν τῷ παραγράφῳ 3 τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ΣΕΒ' νόμου. Συνιστᾶται δὲ καὶ ἐν ὑποπροξενεῖον ἐν Φιλιππουπόλει, καταταττόμενον ὡσαύτως εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἀπριλίου 1858

430. Ν. ΥΝΣ'. Περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατῇ ἐκ τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφεῖῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐκ τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφεῖῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ὑπαλλήλων, συνιστᾶται ἴδιον τμήμα ναυτιλιακόν, ἐδρεύον, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐν Γαλατῇ, παρὰ τὸν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

2. Τοῦ τμήματος τούτου προϊστάται εἰς τῶν παρὰ τῷ ἐμπορ. γραφεῖῳ γραμματέων ἁ. τάξ., προσδιοριζόμενος, ἐπὶ τούτῳ, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικῷ Οἴκῳ καὶ τῶν Ἐ-

ξωτερικῶν ὑπουργῶν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας. Ὁ γραμματεὺς οὗτος θέλει ἐνεργῆς τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ προϊένου διευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου καὶ ὑπογράψει τὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀναγομένας πράξεις, τὰς συνήθως παρὰ τοῦ Προξένου ὑπογραφόμενας ὑπὸ τὸν τύπον, «Ἐντολὴ τοῦ προξένου, ὁ γραμματεὺς ἁ. τάξεως προϊστάμενος τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος».

3. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τούτου, ὁρισθήσονται διὰ Βασιλικῷ διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1858.

431. Ν. ΥΕΔ'. Περὶ τῆς τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου διαδικασίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τῶν πλημμελημάτων, ὅσα, κατὰ τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Συντάγματος δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἡ προδικασία μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν κακουργημάτων εἰσαγωγῆς αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς περὶ πλημμελημάτων διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ περατοῦται ἡ δὲ ἀπ' ἐυθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἡ δὲ ἀπὸ βουλεύματος παραπομπῆς κατ' ἀμφοτέρων τὰς περιπτώσεις συντάσσεται ἐγκλητήριο, κατὰ τὸ ἄρθρ. 265 τῆς ποιν. δικονομίας, ὅπερ, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐμφάνισιν κλήσις, ἐπιδίδεται εἰς τὸν κατηγορούμενον κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρ. 163 τῆς ποιν. δικονομίας ἐπιζομένην προθεσμίαν.

2. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιρωλίαν διαδικασία γίνεται ὡς καὶ ἐπὶ κακουργημάτων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀναφανῇ ὅτι ἡ πρᾶξις φέρει χαρακτῆρα κακουργήματος, τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων διατάσσει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἀναβάλλει τὴν δίκην εἰς ἄλλη συνεδρίασιν, ἵνα ὁ εἰσαγγελεὺς συντάξῃ νέον ἐγκλητήριο, κοινοποιήσῃ αὐτὸ, τὸ

κατάλογον τῶν μαρτύρων καὶ νέαν κλήσιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον, καὶ παρῆλθωσιν αἱ ἐπὶ κακουργημάτων προθεσμίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐάν δὲ ὁ κατηγορούμενος ζητήσῃ τὴν πρὸδον τῆς δίκης, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν αἴτησιν του ταύτην, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

3. Ἄν ὁ κατηγορούμενος προσηκόντως κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ διακρίνεται ἐρήμῃ ὑπὸ μόνον τῶν Συνέδρων, ἀναγίνωσκόμενου τοῦ περὶ παρκαμποπῆς βουλευματος, ἂν ὑπάρχῃ, μετὰ τοῦ ἐγκλητηρίου ἐγγράφου, καὶ γενομένης τῆς περαιτέρω συζητήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 377—396 καὶ 398—404 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνακοπὴν διαδικασία γίνονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 337—341 ὡρισμένα· ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν κακουργιοδικῶν, μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς Συνόδου, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ εἰρημένη ἀπόφασις, ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν πλημμελειοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ἀνακόπτοντος, ἢ τῆς ἐδρας τοῦ λήξαντος κακουργιοδικείου, ὁ δὲ γραμματεὺς πύμπει τὴν ἐκθεσιν τῆς ἀνακοπῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τῶν ἐφεστών.

4. Ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα δημοσιευθῇ, ἡ δὲ κατ' ἐρήμην ἅμα καταστῇ τελεσίδικος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 459 τῆς ποιν. δικονομίας.

5. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἀποχωρήσῃ, μετὰ τὴν κατὰ τὸ 71 ἄρθρον τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἐναρξιν τῆς κληρίσεως τῶν ἐνόρκων, ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ ὥσαντι ὁ κατηγορούμενος ἦτο παρών, καὶ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν.

6. Ἐάν ἡ ἀνακοπὴ δὲν δύναται νὰ δικασθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν Σύνοδον τῶν κακουργιοδικῶν, διακρίνεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ὑπὸ κακουργιοδικείου τῆς

αὐτῆς περιφερείας, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀνακόπτοντος εἰς συνεδρίασιν προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφεστών.

7. Ἡ τῆς ἀναίρεσεως αἴτησις γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 406 τῆς ποιν. δικονομίας ἀναφερομένων, εἴτε παρὰ τοῦ γραμματέως τῶν κακουργιοδικῶν, εἴτε κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου καὶ κατὰ τὰς αὐτῇ ὡρισμένας διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, ἐπιτρέπεται δὲ καὶ κατὰ τῶν τελεσιδικίων ἐρήμην ἀποφάσεων.

Ὡς λόγοι ἀναίρεσεως ἰσχύουσιν οἱ ἐν τῷ ἄρθρ. 458 πλὴν τοῦ 6' ἐδαφίου ἀναφερόμενοι καὶ ἡ παρὰ λείψις τῶν ἐν τῷ 4. ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου προθεσμιῶν.

8. Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πλημμελήματα εἴτε κατ' ἄμεστον κλήσιν εἴτε ἐκ παρκαμποπῆς εἰσαγόμενα ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου διακρίνονται παρ' αὐτοῦ, καὶ ἂν κατέστη ὥριμος ἡ δίκη μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου.

9. Οἱ περὶ φυγοδικῶν καὶ ἀπόντων ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 460—462 τῆς ποιν. δικονομίας ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν κακουργιοδικῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον διακρινόμενων πλημμελημάτων, ἡ δὲ ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἐρήμην δίκη γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τηρουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου περὶ συντάξεως ἐγκλητηρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1858.

432. Ν. ΥἩΕ'. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΤῩΕ' νόμου περὶ φέρον τοῦ Ἡεράκου οἴνου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1856 ΤῩΕ' νόμου, παρατείνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ ἔμπορον Κύριον Ρέγγιον χρέους τοῦ δήμου Θήρας.

Ἀθήνησι, τὴν 29 Ἀπριλίου 1858.

433. Δ. Περί σχηματισμοῦ τοῦ Δήμου Διστομίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 8 καὶ 40 τῶν Νόμων περὶ δήμων, καὶ περὶ ἐπαρχικῶν συμβουλίων, τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν δήμων Χαιρωνείας, Λεβαδείας καὶ Πέτρας καὶ τὴν τοῦ ἐπαρχικῆς συμβουλίου Λεβαδείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ δὲ τοῦ ἐπὶ 1/13 Ἰουλίου 1840 ἡμετέρου διατάμματος συγχωνευθεὶς εἰς τὸν δῆμον Χαιρωνείας καὶ ἐν μέρει εἰς τὸν δῆμον Λεβαδείων πρῶτον δῆμος Διστομίων σχηματίζεται αὖθις, ἀποσπώμενον ἐκ τοῦ δήμου Πέτρας καὶ προστιθεμένου εἰς αὐτὸ τοῦ χωρίου Ζερικίου, θέλει δὲ σύγκεισθαι οὗτος μὲν ἐκ τοῦ χωρίου Κυριακίου, ἀνήκοντος μέχρι τοῦδε εἰς τὸν δῆμον Λεβαδείων, ἐκ τοῦ χωρίου Ζερικίων ἀνήκοντος μέχρι τοῦδε εἰς τὸν δῆμον Πέτρας, ἐκ τοῦ χωρίου Στεῖρι, ἐκ τῆς κωμοπόλεως Διστόμου καὶ ἐκ τῆς μονῆς Ὁσίου Λουκά, ἀνήκοντων μέχρι τοῦδε εἰς τὸν δῆμον Χαιρωνείας καὶ θέλει ἔχει πρωτεύουσαν κατὰ μὲν τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα τὴν κωμόπολιν Διστόμου, κατὰ δὲ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος τὸ χωρίον Κυριακίον· κατατάσσεται δὲ εἰς τὴν β'. τάξιν τῶν δήμων, ὡς ἔχων, πληθυσμῶν ψυχῶν 2373. Ὁ δὲ μέχρι τοῦδε δῆμος Χαιρωνείας ἐκ τοῦ χωρίου Βισθάρδη ἀνήκοντος μέχρι τοῦδε εἰς τὸν δῆμον Λεβαδείων, ἐκ τῆς κωμοπόλεως Δαύλιας καὶ ἐκ τῶν χωρίων Καπραίνης, Κασνέση, Ἄγιον Βλάσιον, Καράγουσα, Τσέσερι καὶ ἐκ τῆς μονῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ θέλει ἔχει πρωτεύουσαν τὸ χωρίον Κάπραϊνα· κατατάσσεται δὲ εἰς τὴν γ'. τάξιν τῶν δήμων, ὡς ἔχων πληθυσμῶν ψυχῶν 1464.

Ἐκάτερος τῶν δήμων τούτων ἀναλαμβάνει τὴν ἀρθεσίαν, ἣν εἶχον τὰ συνιστάμενα αὐτὸν χωρία πρὸ τοῦ διὰ τοῦ μνησθέντος ἡμετέρου διατάγ., ἀποφασισθέντος μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων Λεβαδείας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαρτίου 1858.

434. Δ. Περί διορισμοῦ ἑλέγκτ. ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἁρθρου 113 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 113 τοῦ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1852 νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, διορίζομεν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ὑπὸ τῶν Γερουσιαστῶν Κ. Ἰωάν. Θεοτόκη καὶ Γ. Πρασσαλάκη, τῶν βουλευτῶν Κ.Κ. Ἀνδ. Αὐγερινοῦ καὶ Σ. Κοπανίτσα, καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου Κ. Στ. Δάρα, ἥτις θέλει ἐκπληρώσει τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 113 114, 115, καὶ 116 τοῦ αὐτοῦ νόμου διαγραφόμενα καθήκοντα ὡς πρὸς τὴν γενικὴν λογιστικὴν τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἔτος 1855.

Ἀθῆναις τὴν 4 Ἀπριλίου 1856.

435. Ν. Υἱὲς' Περί συντάξεως καὶ προικοδοτήσεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀγωνιστῶν τιμῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἰσοδύναμη μηνιαία σύνταξις εἰς τὰς ἀκολουθοῦς χήρας καὶ ὀρφανὰ.

α) Ἐκ δραχμῶν διακοσίων. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Κίτσου Τζαβέλα καὶ εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ὀρφανὴν τοῦ ὑποστρατήγου Νικητὰ Σταματελοπούλου.

Καὶ ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀντιναυάρχου Ἀνδρέου Μιαούλη.

β) Ἡ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 19 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου ἀνήκουσα εἰς χήραν ὑποστρατήγου μηνιαία σύνταξις.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Νικητὰ Φλέσσα. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Δ. Μακρῆ. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Γ. Λεβέντη. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ν. Μπότσια. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Α. Τσαμαδοῦ. Εἰς τὴν χήραν Ἀναστασίου Λόντου. Εἰς τὴν χήραν Αἰμπρου Νάκου. Εἰς τὴν χήραν Ἰωάννου Βούλγαρη. Εἰς τὴν χήραν Γεωργίου Δράκου Εἰς τὴν χήραν Ἀσημάκη Φω-

(λα. Εἰς τὴν χήραν Π. Κρεβάτα. Εἰς τὴν χήραν Π. Σέκερη. Εἰς τὴν θυγατέρα Ν. Θεοχαροπούλου. Εἰς τὴν χήραν Ἀνδρέου σκου.

γ) Ἡ σύμφωνος μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ 19 καὶ 20 τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἀπέκτισαν εἰς χήραν συνταγματάρχου σύνταξις.

Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανὰ Ἰω. Βλάχου. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανὰ Γ. Κίτσου. Εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὄρφανὰ Ἀν.

Πολίδου. Εἰς τὴν χήραν Βοϊδῇ Μαυρομυλά. Εἰς τὴν χήραν Π. Κεφάλαι. Εἰς τὴν χήραν Ἰωάννου Πετρόπου. Εἰς τὴν χήραν Θεοδώρου Δελιγιάννη. Εἰς τὴν χήραν Αναστασίου Ἀνδρουτσου. Εἰς τὴν χήραν Ικρίαν Ν. Κοτσιᾶ. Εἰς τὴν χήραν Μαρίαν Γ. Σκανδάλη. Εἰς τὴν χήραν Ν. Χ. Δ. Κοτσιᾶ. Εἰς τὴν χήραν Δεσποίνου Ν. Ἀρ.

ῥρη.

2. Χορηγεῖται προίκις εἰς γαίας διαποιεῖσιν καὶ καλλιεργησίμους εἰς τὰς ἀπολύτους ὄρφανάς.

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ ἀντιστρατήγου Κίτσου Τσαβέλα . . . στρεμ. 500

Εἰς ἐκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ ὑποστρατήγ. Χ. Χρήστου στρεμ. 300

Εἰς ἐκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ἀνδρέου Ἰσκι . . . στρεμ. 300

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Δ. Μακρή . . . στρεμ. 300

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Γ. Ὀλυμπίου, ἐκτὸς τῆς προίκισως, ἥτις διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1843 Β. διατάγματος ἀπενεμήθη αὐτῇ εἰς λογαριασμὸν τῶν ὅσα δικαιούται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰ δημόσια ἐνεκα παλαιῶν ἀπαιτήσεων, εἰσέτι στρ 300

Εἰς ἐκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Νικητᾶ Φλέσσα . . . στρεμ. 250

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Λαζάρου Γαμαδοῦ . . . στρεμ. 250

Εἰς ἐκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Γ. Λεβέντη . . . στρεμ. 250

Εἰς ἐκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Α. Λεμπέση . . . στρεμ. 250

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα Σ. Θεοχαροπούλου . . . στρεμ. 250

Εἰς τὴν θυγατέρα Ἐμ. Σανθοῦ . . . 250

Εἰς ἐκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Γ. Κίτσου . . . στρεμ. 250

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ Χρ. Φωτομάρα . . . στρεμ. 200

Εἰς ἐκάστην τῶν ἀγάμων θυγατέρων τοῦ Ἰω. Βλάχου . . . στρεμ. 200

Τὰ ὡς ἀνωτέρω εἰς προίκισιν προσδιοριζόμενα στρέμματα γαιῶν, θέλων περιορισθῇ εἰς τὸ τρίτον μόνον, ἐὰν αὐταὶ ὡς γαῖαι ποτιστικαί.

3. Αἱ ἐν τῷ 1. συντάξεις ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 19 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου περὶ τῶν συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

4. Αἱ μέχρι τοῦδε πληρονομεναι εἰς τινὰς τῶν ἀνωτέρω συντάξεις παύουσιν. Ἀκυροῦνται ἐπίσης ἐξαίρουμένης τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 ἀναφερομένης θυγατρὸς Γ. Ὀλυμπίου καὶ ἡ τυχὼν εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω χορηγηθεῖσα ἤδη προίκισις, ἐκτὸς ἂν ἡ προικισθεῖσα προτιμᾷ νὰ λάβῃ αὐτὴν ἀντὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένης.

5. Αἱ ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 ἀναφερόμεναι προίκισις θέλουν πραγματοποιηθῇ ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6 Μαΐου 1858.

406. Ν. ΥἚΖ'. Περὶ ἐπιβολῆς φόρου διὰ τὴν κτιστικὴν κρηπίδων κλπ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν φανῶν καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν πακτωρίων εἰς τοὺς λιμένας Θήρας Φηρῶν κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1 Διὰ τὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς νήσου Θήρας, Φηρῶν, Ἀμμουδίου, Ἀγίου Γεωργίου, Δύω Νήσων, Μεγάλου λιμένος Ἀθηνῶν καὶ Μπάγκου κατασκευὴν κρηπίδων ἀποβαθρῶν, δεσπρῶν, διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἀναγκαίων φανῶν ὡς καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπαρχόντων ἤδη πακτωρίων, ἐπιβάλλεται φόρος, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πληρωνόμενος ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας τούτους προσορμιζομένων πλοίων ἀνὰ εἰκοσιπέντε λεπτά, καθ' ἑκάστον τόνον. Ἡ φορολογία αὕτη θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἐκ τῆς προσόδου αὐτῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀναγκαίου τοῦ πα-

σου διὰ τὴν ἐντελὴ ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, ὡς καὶ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν τῶν φανῶν.

2. Ἡ εἰσπραξις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρου γίνεται συνάμα μετὰ τὴν τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἐπ' ἀμοιβῇ $1/2$ 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

Ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα θέλουν παρακατατίθεσθαι εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Θήρας.

3. Χορηγεῖται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομὴ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἔργων καὶ προμήθειαν τῶν φανῶν ἐκ τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν ἑτησίως καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη, αἵτινες θέλουν καταχωρεῖσθαι εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα. Ἐπ' αὐτῆς θέλει ἐφορεύει ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἐπαρχον Θήρας ὡς πρόεδρον, καὶ ἀπὸ ἑξὶ μέλη, ἑξ ὧν τὰ μὲν τέσσαρα ἀνὰ ἓν θέλουν ἐκλέγει τὰ δημοτικά συμβούλια τῶν δήμων Θήρας, Ἐμπορίου, Καλλίστης καὶ Οἴας, τὰ δὲ δύο θέλει διορίζει ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἐμποροπλοιαρχῶν τῆς νήσου Θήρας.

5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπῇ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου, νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς δανειστικοῦ καταστήματος ἢ ἀτόμου, τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου συνδρομῆς, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου.

6. Τὰ καθήκοντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιτροπῆς θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασ.

δικτάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπρίλ. 1858.

437. Ν. ΥΞΗ'. Περὶ παρατάξεως τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1859.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1856 ΤΑΓ' νόμου ἐπιτραπέσια ἀναβολὴ τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1855 ΣΠΘ' νόμου περὶ γραμματοσήμου παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1859 ἔτους.

Ἀθήνησι, τῇ 6 Μαΐου 1858.

438. Ν. ΥΞΘ'. Περὶ συνοικισμού τῶν Κορινθίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην κάτοικον Κορίνθου ἢ Ἑξαμηλίων μετοικιζόμενον εἰς τὴν παλαιάν θέσιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου Σχοινιά θέλουν παραχωρῆθαι οἰκόπεδον ἐμβαδοῦ ἴσου μὲν ὡς ἐγγίστα μὲ τὸ ἐμβαδὸν τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἑξαμηλίῳ ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων τῶν, καὶ τῶν τούτοις συνεχομένων κήπων, μὴ ὑπερβαίνοντος δὲ τοὺς 2,000 τετραγωνικοὺς Β. πήγεις οὐδ' ἐλάσσονος τῶν 500.

2. Ἡσυχρά, καθ' ἣν θέλουν ἐκλέξει οὗτοι τὰ παραχωρούμενα αὐτοῖς οἰκόπεδα, θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ σαισμοῦ σχετικὴν πρὸς ἀλλήλας ἀξίαν τῶν θέσεων, ἐν αἷς κεῖνται τὰ ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἑξαμηλίῳ οἰκόπεδα αὐτῶν.

Ἄν τυχὸν συυπέση νὰ κεῖνται τὰ παλαιὰ οἰκόπεδα δύο ἢ πλείονων εἰς θέσεις ἴσης ἀξίης, ἢ πρωτεριάτης μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν, προσδιορίζεται διὰ τοῦ κλήρου.

3. Τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτιμῆσεως τῆς πρὸς ἀλλήλας σχετικῆς ἀξίας τῶν θέσεων τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἑξαμηλίῳ οἰκοπέδων καὶ τῶν τούτοις συνεχομένων κήπων, θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. διατάγματος.

4. Ἐκ τῶν μενόντων διαθεσίμων οἰκοπέδων μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀναγ-

καίων εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μετοι-
κισθησομένους κατοίκους Κορίνθου καὶ Ἐ-
ξαμηλίων, θέλει παραχωρηθῇ ἐπὶ τῇ βά-
σει τῆς πρωτεριάτης τῶν αἰτήσεων
τῶν, ἐν οἰκόπεδον ἐμβαδου 500, μέχρις
600 τετραγωνικῶν Β. πήχεων, καὶ εἰς ἑ-
καστον οἰκογενειάρχην κάτοικον ἄλλων με-
ρῶν, ὅστις ἤθελε ζητήσῃ νὰ συνοικισθῇ
ἐκεῖ· ἐν περιπτώσει δὲ συγχρόνου αἰτή-
σεως θέλει προσδιορίζειν ὁ κλῆρος τὸ δι-
καιωμα τῆς ἐκλογῆς.

Ὅσαι δὲ αἰτήσεις παρουσιασθῶσι πρὸ
1ης διὰ Β. διατάγματος ὁρισθησομένης
προθεσμίας, θέλουσι λογίζεσθαι ὡς δο-
θεῖσαι ὅλαι ὁμοῦ τὴν πρώτην τῆς ὁρι-
σθείσης προθεσμίας ἡμέραν.

5. Ὅστις τῶν Κορινθίων ἢ Ἐξαμη-
λιωτῶν προσκληθεὶς νὰ ἐκλέξῃ κατὰ τὴν
προσδιορισθησομένην σειράν τὸ οἰκόπεδόν
του δὲν ἐμφανισθῇ ἐν τῇ ταχθείσῃ ἡμέρᾳ,
ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν ἐκλέξῃ, ἀποβάλλει τὸ
τῆς πρωτεριάτης δικαίωμα μεταβαῖνον
αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελον ἐμ-
φανισθῇ ἀκολούθως ἵνα ἐκλέξῃ, θέλει
προηγεῖσθαι τοῦ ὑπὸ τῆς σειράς καλουμέ-
νου καὶ μῆπω ἐκλέξαντος.

6. Ἐὰν ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων οἰ-
κόπεδων δὲν ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαὶ συμ-
φώνως πρὸς τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμε-
νον Β. διάταγμα καὶ περικυβηθῶσιν ἐντὸς
δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, τὰ πα-
ραχωρηθέντα οἰκόπεδα μεταβαίνουν εἰς
αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

7. Ἡ δωρεὰν παραχώρησις τῶν οἰκο-
πέδων πρὸς τοὺς συνοικιζομένους θέλει ἐξ-
ακολουθήσῃ ἐπὶ πέντε ἐτὴ ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

8. Παραχωροῦνται δωρεὰν εἰς τὸν δη-
μόν τὰ διὰ πλατείας, ἀγοράς, ὁδοὺς, ὑ-
δραγωγεία καὶ τὰ διὰ δημοτικὰ καταστή-
ματα ἀναγκαῖα γήπεδα, κατὰ τὸ παρὰ
τῆς Κυβερνήσεως ἐγκριθησόμενον σχέδιον
τῆς πόλεως.

9. Ὁ ἡμίσιος ἀριθμὸς τῶν οἰκοπέδων
τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος παραλίας γραμμῆς,
ὡς καὶ τὰ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς πλατείας,

ἐφ' ἣς θέλει σχηματισθῇ ἡ ἀγορὰ, θέλου-
σιν ἐκποιηθῇ, τὸ δ' ἀντίτιμον αὐτῶν πλη-
ρωθησόμενον εἰς πέντε ἐτησίαις ἴσας δόσεις
μετὰ τοῦ τόκου ἐξ τοῖς ἑκατὸν θέλει χρη-
σιμεύσει εἰς τὴν κατασκευὴν δημοτικῶν
καταστημάτων καὶ δημωφελῶν ἔργων.

10. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τοῖς προηγου-
μένοις ἄρθροις παραχωρήσεων τὰ οἰκόπε-
δα, ὅσα ἤθελον προσδιορισθῇ διὰ τοῦ σχε-
δίου τῆς πόλεως διὰ δημοσία καταστή-
ματα, ὡς καὶ ἐκεῖνα ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἢ
ἤθελον ἀνακαλυφθῇ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα
ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα.

11. Αἱ ἐντὸς τοῦ διαγραφησομένου
σχεδίου τῆς πόλεως περιληφθησόμεναι
τυχόν ιδιόκτητοι γαῖαι λαμβάνονται πα-
ρὰ τοῦ δημοσίου καὶ διατίθενται ὑπὲρ
τοῦ συνοικισμού, ἐξαίρεσις ἐνὸς οἰ-
κόπεδου ἐμβαδου 2,000 τετραγωνικῶν
Βασ. πήχεων, ὅπερ ἀφίσταται εἰς ἑκαστον
τῶν ιδιοκτητῶν τῶν γαιῶν τούτων· διὰ δὲ
τὴν λοιπὴν ἑκτασὶν αὐτῶν θέλουσιν ἀπο-
ζημιωθῇ οὗτοι κατὰ τὴν τιμὴν ἐφ' ἣ τὰς
ἡγόρασαν δι' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν ὡς
πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἡποίων θέλουσιν
ἐφαρμοσθῇ ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ
ἄρθρ. 25 τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1857 νό-
μου περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς
τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πατρῶν.

12. Ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμέ-
νος δαπάνη θέλει μὲν προκαταβληθῇ
παρὰ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ μετὰ πεν-
ταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πα-
ρόντος νόμου θέλει ἐπιβληθῇ διὰ νόμου
φόρος ἐπὶ τῶν ἐισαγομένων καὶ ἐξαγομέ-
νων διὰ τοῦ λιμένος τούτου ἐμπορευμά-
των ἐν γένει, ἢ εἰσπραξίς τοῦ ὁποίου θέ-
λει διαρκέσει μέχρι τοῦ ἀπολυθῆναι τὸ δη-
μόσιον τὰ προκαταβληθέντα.

13. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσω-
τερικῶν ὑπουργείων πίστωσις ἐπὶ μὲν τοῦ
διὰ τὸ τρέχον ἔτος προϋπολογισμοῦ Κεφ.
ΣΤ' ἄρθρον 3 δραχ. 30,000 καὶ τοῦ κε-
φαλαίου Η'. «κατασκευὴ λιμένων» δραχ.
70,000· ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου Η'.
ἄρθρου 3 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859
δραχ. 100,000.

Ἡ πίστῳσις αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς ἀνέγερσιν δημοσίων καταστημάτων καὶ εἰς κατασκευὴν τοῦ λιμένος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1858.

439. Ν. ΥΟΑ'. Περὶ πληρωμῆς δραχ. 59,000 εἰς τὸν στρατὸν Κ. Π. Τζώρτζην.

ΟΘΩΝ χλπ.

Χορηγείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστῳσις ἐπὶ μὲν τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ κεφ. 2 τοῦ εἰδικοῦ Προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν χρῆσιν τοῦ 1858 δραχμῶν 52,500 διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸν στρατηγὸν Ῥικάρδον Τζώρτζην εἰς λογαριασμὸν τῶν ὤσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον, καὶ ἐπὶ τοῦ κεφ. 10 τοῦ ἰδίου προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως δραχ. 6500 εἰς ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιμισθίων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1854, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16/28 Φεβρουαρίου 1834 ὑπ. ἀριθ. 577, 11686 βασιλ. διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαΐου 1858.

440. Ν. ΥΟΒ'. Περὶ πληρωμῆς δρ. 1000 κατὰ μῆνα εἰς τὸν Α. Γ. Καποδίστρια.

ΟΘΩΝ χλπ.

1. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλουν χορηγεῖσθαι κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὸν Ἀντώνιον Γ. Καποδίστρια δραχμαὶ χίλια (1000) ἀπέναντι τῶν ὤσων ἡ οἰκογένειά του ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος.

2. Χορηγείται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστῳσις δρ. ὀκτὼ χιλιάδων ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 2 κεφαλαίου 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1858 διὰ τὸ εἰς τὸ ἔτος τοῦτο ἀναλογεῖν χορήγημα, πληρωθησόμενον ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς ἰδίας χρήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαΐου 1858.

441. Α. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΥΕΘ' νόμου περὶ συννοικισμοῦ τῶν Κορινθίων καὶ λοιπῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου παραλίαν θέσιν «Σχοινιά».

ΟΘΩΝ χλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 3 καὶ τὸν

§ 2 τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ ΥΕΘ' νόμου περὶ συννοικισμοῦ τῶν Κορινθίων καὶ λοιπῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου παραλίαν θέσιν «Σχοινιά» ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ἀπαφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς σχετικῆς πρὸς ἀλλήλας ἀξίας τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμυλίοις ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων τῶν εἰς Σχοινιάν μετοικησόντων καὶ τὸν ἐντεῦθεν προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς, καθ' ἣν θέλουσιν ἐκλέξει οἱ μετοικησόντες τὰ δυνάμει τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ εἰρημένου νόμου παραχωρούμενα αὐτοῖς ἐθνικὰ γήπεδα θέλει ἐνεργῆσαι ἐπιτροπὴ τριμελὲς, ἥς τὰ μέλη θέλουσι διορισθῇ παρ' ἡμῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ὁριστικῶς, θέλει δὲ προσκολληθῇ εἰς αὐτὴν καὶ εἰς γεωμέτρην.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει μεταβῇ ἐπιτοπῶς καὶ, μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὁρίων ἐκάστου γηπέδου γενησομένην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἰδιοκτητοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν συνορευόντων γηπέδων, προσκαλουμένων ἐπὶ τούτῳ, θέλει διαφροντίσει τὴν καταμέτρησιν ἀπάντων τῶν γηπέδων ἂν τις τῶν εἰρημένων ἰδιοκτητῶν δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὁρίων, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προχωρεῖ οὐχ ἥττον εἰς τὸ ἔργον τῆς, ἡ δὲ καταμέτρησις θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τὸν ἀπόντα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐν Σχοινιά παραχωρηθησόμενον ἐμβαδόν.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως περὶ ὁρίων, ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ὁριστικῶς, ἀφοῦ συλλέξῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες, ἀλλ' ἡ ἀπόφασίς τῆς δὲν ἔχει ἰσχύν εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῶν ἐθνικῶν γηπέδων ἐν Σχοινιά.

3. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἐργασιῶν θέλει ἐξεύρει ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ὥς ἐκ τῆς θέσεώς του καλλίτερον γήπεδον, καὶ ἐξακριβῶσαι τὴν τιμὴν τοῦ πύχεως αὐτοῦ, ἣν εἶχε πρὸ τοῦ σεισμοῦ. Ἡ τιμὴ τοῦ πύχεως τοῦ γηπέδου τούτου θέλει χρησιμεύσει ὡς ὅρος συγκρί-

σεως καὶ ὡς κανὼν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς σχετικῆς τιμῆς τοῦ πήχεως ὅλων τῶν ἄλλων γηπέδων ἀναλόγως πρὸς τὴν θέσιν αὐτῶν.

4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως ὅλων τῶν γηπέδων θέλει κατατάξει ἡ ἐπιτροπὴ τοὺς ἰδιοκτῆτας ἐν ὀνομαστικῷ καταλόγῳ κατὰ τὴν ἐκ τῆς κατὰ πᾶν ἀξίας τῶν γηπέδων βαθμολογικὴν τάξιν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἔχων τὸ γηπεδον τῆς μείζονος κατὰ πᾶν ἀξίας νὰ σημειωθῇ πρῶτος, δευτέρως δὲ ὁ τοῦτο ἐπόμενος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς· τοὺς δὲ ἰδιοκτῆτας, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ 2 εἰσαφ. τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ νόμου θέλει κατατάξει ἐν τῷ καταλόγῳ ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξει μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέριαν διατάξιν τοῦ νόμου διεξαχθισομένην κλήρωσιν.

5. Ὁ οὕτω συνταχθεὶς κατάλογος θέλει δημοσιευθῇ δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς Κορίνθου καὶ τῶν Ἐξαμιλιῶν πρὸς γνῶσιν ἀπάντων, κατὰ δὲ τὴν διὰ τοῦ καταλόγου προσδιορισθεῖσαν σειράν θέλει ἐξακκήσει ἕκαστος ἰδιοκτῆτης τὸ ἐκλεκτικόν του δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐν Σχοινιᾷ ἐθνικῶν γηπέδων.

6. Ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἐν τῷ § 2 τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ νόμου μνημονευομένης προθεσμίας πρὸς παρουσίαν τῶν αἰτήσεων τῶν βουλομένων νὰ συναικισθῶσιν ἐν Σχοινιᾷ κατοίκων ἄλλων μερῶν προσδιορίζεται ἡ πρώτη Αὐγούστου ε. ε.

Αἱ αἰτήσεις αὗται θέλουσι υποβάλλεσθαι εἰς τὸν ἑπαρχον Κορινθίας, ὅστις θέλει ἐκδίδει περὶ ἑκάστης ἀποδείξιν παραλαβῆς ἐν ᾗ θέλει σημειώσῃ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως.

7. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐκδῶσει καὶ δημοσιεύσει πρόγραμμα, δι' οὗ θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς τῶν οἰκοπέδων, καὶ τὰς κατ' αὐτὴν καὶ τὰς ἐπομένας ἡμέρας ἐργασίμους ὥρας.

8. Περὶ ἑκάστης ἐκλογῆς γηπέδου θέλει συντάσσεσθαι πρωτόκολλον μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐκλέξαντος, τὸ ὁποῖον

θέλει υπογράφεσθαι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου θέλουσιν ἐκδίδεσθαι προσωρινὰ παραχωτήρια υπογραφόμενα παρὰ τοῦ ἑπαρχου καὶ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Κορινθίας.

9. Τὰ παραχωρούμενα οἰκοπέδα θέλουσιν ἐκτείνεσθαι ἐφ' ὅλοκληρον ἢ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως βάθους τῶν τετραγόνων, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλατειῶν πρόσωπα αὐτῶν δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἐλάσσονα τῶν δέκα μὲν Β. πήχεων, ἐὰν ταῦτα κείνται ἐπὶ πλατειῶν, ἢ ἐπὶ ὁδῶν, ὧν τὸ πλάτος εἶναι ἀνώτερον τῶν δώδεκα Β. πήχεων, τῶν ὀκτὼ δὲ, ἐὰν ταῦτα κείνται ἐπὶ ὁδῶν πλάτους μικροτέρου.

Ἐὰν μετὰ τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων ἐκάστου τετραγώνου μείνωσιν ὑπόλοιπα, τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα εἶναι ἐλάσσονα τοῦ ὀρισθέντος ἐλαχίστου ὅρου, τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς τεμάχια ἀνήκοντα εἰς τὸν Δῆμον, καὶ παραχωρεῖσθαι πρὸς ὄφελος αὐτοῦ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλῆγιων γειτονικῶν γηπέδων κατ' ἐκτίμησιν γενησομένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 25 καὶ ἐπόμενα τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1856 ἡμετέρου διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

10. Ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας Κορίνθου καὶ Ἐξαμιλιῶν ἐθνικῶν γηπέδων θέλουσιν ἀνεγερθῇ ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἀρθρ. 6 τοῦ νόμου ὀριζομένης προθεσμίας οἰκοδομαὶ ἀξίας ἰσῆς τοῦλάχιστον τῶν γηπέδων τούτων, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ πήχεως τῶν παλαιῶν γηπέδων τῶν, οἱ δὲ ἄλλοι θέλουσιν ἀνεγείρει οἰκοδομὰς ἀξίας 3,000 δραχ. τοῦλάχιστον ἐντὸς δύο ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως.

Οἱ οἰκοδομοῦντες θέλουσι πρὸς τοῦτοις συμμορφωθῇ ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν τῶν μὲ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησόμενας ὁδηγίας, καθὼς καὶ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3/15 Ἀπριλίου 1835 ἡμετέρου διατάγματος περὶ ὑγεινῆς οἰκοδομῆς τῶν πόλεων καὶ χωρῶν.

41. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τοὺς συνοικισθησομένους ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ὑποχρεώσεων, θέλουσιν ἐκδοθῇ τὰ ὀριστικά παραχωρητήρια ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου ἀποδείξεως τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Κορινθίας, πιστοποιούσης ὅτι ἐξεπληρώθησαν αἱ ὑποχρεώσεις.

42. Τὰ ἀρχικά γήπεδα δὲν δύνανται νὰ διαμελισθῶσιν εἰς οἰκόμενα ἔχοντα πρόσωπα ἐλάσσονα τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρ. 9 προσδιορισμένων σχετικῶς πρὸς τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν, ἐφ' ὧν κεῖνται, τὸ δὲ βᾶθος τῶν διαμελιζομένων τούτων οἰκπέδων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ᾔναι ἐλάσσον τῶν εἴκοσι Βασ. πήχεων.

Ἀθήνησιν τῇ 24 Μαΐου 1858.

442. Περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀξίας τῶν ἐν Κορίνθῳ ἢ ἐν Ἐξαμηλίῳ ἰδιοκτητῶν οἰκπέδων κλπ. ἐπιτροπῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἰπ' ὅψιν λαβόντες τὸ ἄρθρ. 1. τοῦ ἀπὸ 24 τοῦ λήγοντος μηνὸς Ἡμετέρου διατάγματος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Μέλη τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. ἐπιτροπῆς διορίζομεν τὸν νομάρχην Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, τὸν ταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ κ. Διμήτριον Γεωργίου καὶ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον Κορινθίας.

Τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃς θέλει προεδρεύει ὁ Νομάρχης.

Ἐν Λεβαδείᾳ τὴν 25 Μαΐου 1858.

443. Δ. Περὶ καταστατικοῦ τοῦ ἀνωτέρου Ἀρχηγείου τῶν κατὰ τὰ μεθόρια στρατευμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸ 3 ἄρθρον τῆς ξυμβάσεως τῆς 8 Ἀπριλίου 1856 μετασφύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, συνιστῶμεν τὸ ἀνώτερον ἀρχηγεῖον τῶν κατὰ τὰ με-

θόρια στρατευμάτων, ὡς ἐξῆς.

Ἐξ ἐνδονώτερου ἀξιωματικοῦ, ἀρχηγοῦ. Ἐνὸς ὑπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπολοχ., ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ. Ἐνὸς ἀνθυπαπιστοῦ διὰ τὸ γραφεῖον. Ἐκ τριῶν ἱππῶν ἀξιωματικῶν, ἥτοι δύο τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἑνὸς τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ.

Οἱ ἀναγκαῖοι γραφεῖς (ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται), δύο τὸν ἀριθμὸν θέλουσιν ἀποσπᾶσθαι προσωρινῶς ἐκ τῶν κατὰ τὰ μεθόρια σωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1858.

444. Δ. Περὶ συστάσεως ἀνωτάτου ἐταιρίας ἐν Πάτραις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἐταιρία τῆς ἑλληνικῆς οἰνοποιίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὰ ἄρθρα 29, 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις τῆς ἐν Πάτραις οἰκονομικῆς ἀνωτάτου ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐταιρία τῆς ἑλληνικῆς οἰνοποιίας» καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ἄροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12,644 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν τῆς 24 Φεβρουαρίου τ. ε. καταστατικοῦ αὐτῆς τοῦ συνταχθέντος ἐνόπιον τοῦ ἐκείσε συμβολαιογράφου Νικολ. Θωμοπούλου, τὸ ὅποιον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν μας ταύτην ἐν περιπτώσει πορευδίας ἢ μὴ ἐκτελέσεως ὁρου τινὸς τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτων.

3. Ἡ ἐταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαρτίου 1858.

445. Ν.ΥΝΖ'. Περὶ τῶν ἐν Πάτραις οἰκπέδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τοπογραφικὸς χάρτης, ἐν ᾧ σημειῶνται τὰ ὄρια τῆς ἀνω πόλεως Πατρῶν,

ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δημαρχεῖον καθὼς καὶ ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέντος βιβλίου τοῦ περιλαμβανόντος τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως ἰδιόκτητα γήπεδα καὶ τὴν κατὰ τὰ προαποφασισθέντα ὀριστικὴν αὐτῶν ἔκτασιν.

Ὁ ἀξιῶν ἐπὶ γηπέδου κειμένου ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως δικαίωμα κυριότητος μὴ σημειούμενον ἐν τῷ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ, ὀφείλει νὰ υποβάλλῃ τὰς ἀξιώσεις του ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πατρῶν δι' ἀναφορὰς κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ὁταν δὲ ἡ ἀμφισβήτησις δὲν λυθῇ συμβιβαστικῶς, αἱ τοιαῦται ἀξιώσεις πρέπει νὰ υποβάλλωνται καὶ ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Τὸ μὴ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις προτεινόμενον δικαίωμα κυριότητος ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν γηπέδων, ἅτινα ὁ ἰδιοκτήτης διατηρεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 § β', παραγράφεται καὶ ἐπιβαρύνει ὡς προσωπικὸν τὸν λαβόντα παρὰ τοῦ δημοσίου γήπεδον λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως.

2. Οἱ διὰ πράξεων τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπιτροπῶν ἐπικυρωθεῖσων διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1852 Β. διατάγματος λαβόντες ἤδη γήπεδα πρὸς ἀποζημιώσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἰδιοκτησιῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων, ἐὰν δὲν ἔλαβον τακτικὰ παραχωρητήρια, θέλουσιν ἐφοδιασθῆ με προσωρινὰ τοιαῦτα ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπάλληλον, ἀφοῦ προηγουμένως παρουσιάσωσι τὰ χορηγηθέντα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐνδεικτικὰ, ἢ ἄλλας ἰσοδυνάμους πράξεις, ἐὰν δὲν ἀφορῶσιν οἰκόπεδα κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων. Ἐπίσης δὲ θέλουσιν ἐκδοθῆ παραχωρητήρια καὶ διὰ τὰ παραχωρηθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν οἰκόπεδα ἀπέναντι δωρεῶν, ἐκπιπτομένης τῆς δωρηθείσης ἐκτάσεως ἀπὸ τὰς μερίδας τῶν δωροδοτῶν, ἐὰν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δωρεαὶ δὲν ἀνεκαλέσθησαν ὑπὸ τῶν δωρητῶν. Δυναμεὶ δὲ τῶν προσωρινῶν τοιούτων παρα-

χωρητηρίων θέλουσιν ἔχει τὴν ἐλευθέραν διαχείρισιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς γηπέδων ὑπὸ μόνους τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐνδιαλαμβανομένους περιορισμούς.

Ἐὰν ἡ ἔκτασις τῶν δι' ἰσχυρὸν πράξεων τῶν ἐπιτροπῶν ἢ συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθείσης κληρώσεως παραχωρηθέντων εἰς τινὰ οἰκοπέδων ᾗναι ἀνωτέρα τῆς ἐκτάσεως τῶν γηπέδων, τὰ ὅποια εἶχεν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποκοπῇ τὸ πλεονασμα, εἴτε διότι ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομή, εἴτε διότι δὲν ἔχει ἀνάλογον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρόσωπον, ἀφίναται εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμῇσει.

Οἱ ἀρχικοὶ ἰδιοκτῆται, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες δὲν συνεπληρώθησαν διὰ τῶν ἤδη γενομένων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐγκύρων παραχωρήσεων, ἢ τῆς κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθείσης κληρώσεως, πρὸς δὲ οἱ νομίμῳ τίτλῳ ἐκδοχαῖς τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποζημιωθῶσι διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων γηπέδων τῶν ἐκ διαθεσίμων γηπέδων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως, ἢ νὰ κρατήσωσιν ἴσῃν ἔκτασιν ἐκ τῶν γηπέδων τῶν, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀποζημιώθησαν ἔτι.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἑκπαλαί ἐν τῇ κάτω πόλει ἐμπορικὰ καταστήματα οἰκίας καὶ ἐργοστάσια, τῶν ὁποίων τὰ γήπεδα προσεβλήθησαν ἀπὸ γραμμὰς σχεδίου.

4. Διαθέσιμα οἰκόπεδα εἶναι: 1) Τὰ ἐν τῇ ἄνω ἢ κάτω πόλει κείμενα ἐθνικὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί. 2) Τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως ἰδιόκτητα, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι ἔλαβον ἤδη ἀλλαγῇ τὸ ἀντάλλαγμα καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν οἰκοδομαί καὶ γ') τὰ ἐν τῇ κάτω πόλει κείμενα ἐθνικὰ, ἅτινα κατελήφθησαν ἄνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεσκεύασαν οἱ κάτοχοι ξύλινα παραπήγματα, ἢ ἀνήγειραν πλινθοκτίστους, ἢ λιθοκτίστους οἰκοδομὰς, ἢ ἄλλας κατωτέρας τῶν χιλιῶν δραχ.

Δὲν παραχωροῦνται πρὸς ἀποζημιώσιν

ἢ ἀνταλλαγὴν ὅσα οἰκόπεδα προσδιορίσθαι ἢ θέλουσι προσδιορισθῇ δι' ἄλλην χρῆσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

5. Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν ἔφορον, τὸν προϊστάμενον τῆς διευθύνσεως καὶ ἓνα ἕτερον Μηχανικόν, διοριζόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει χαρακτηρίσει μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν, ποῖα ἐκ τῶν ἀνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν κατακληθέντων ἐν τῇ κάτω πόλει ἐθνικῶν γηπέδων, ὑπάγονται εἰς τὴν γ'. κατηγορίαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς κοινοποιούνται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν κάτοχον τοῦ γηπέδου καὶ εἰς τὸν ἐκλέξαντα αὐτὸ πρὸς ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλαγὴν πολίτην, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, καὶ δημοσιεύονται διὰ τινος ἐγγωρίου ἐφημερίδος· ἐντὸς δὲ δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δύναται ὁ κάτοχος ἢ ὁ ἐκλέξας νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν, τὸ ὅποιον δικάζει συνοπτικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα ἀποζημιώσεως πολίτης ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς ἐγγωρίου ἐφημερίδος.

Αἱ ἀνακοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔφορου Πατρῶν ὡς πριστάγοντος τὸ δημόσιον, παρεμβαλλομένων εἰς τὴν δίκην τῶν εἴτε ὡς κατόχων, εἴτε ὡς ἐκλεξάντων ἐνδιαφερομένων· ἡ γνώμη τῶν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν κατὰ τὴν δίκην διοριζομένων πραγματογνωμόνων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ δικαστήριον. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου δὲν ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις.

6. Οἱ ἐκλέξαντες οἰκόπεδα, τὰ ὅποια ᾔθελον χαρακτηριεῖσθαι ὀριστικῶς ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὴν γ'. κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 4, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσιν ἐν καιρῷ τῆς παραχωρήσεως τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐπ' αὐτὰ οἰκοδομῶν.

Ὅσοι τῶν κατόχων δυστροπήσωσι νὰ ἀποσυρῶσιν, ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἀπὸ τὴν διακατοχὴν τῶν γηπέδων καὶ ἐγ-

καθίστανται εἰς αὐτὰ οἱ ἐκλέξαντες, ἀφοῦ προηγουμένως καταθέσωσι τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς εἰς τὸ ταμεῖον Πατρῶν.

7. Οἱ συμπεριληφθέντες εἰς τὴν κατὰ τὸ 1851 ἐνεργηθεῖσαν κλήρωσιν καὶ μὴ ἐκλέξαντες ἢ ἐκλέξαντες γήπεδα τὰ ὅποια εἶχον παραχωρηθῇ νομίμως ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν εἰς ἄλλους, ἢ μὴ θεωρούμενα διαθέσιμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι προσκληθῇ, ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλα ἐκ τῶν διαθεσίμων. Ἐὰν ὅμως τὰ γήπεδα, ἅπερ ἐξέλεξαν εἶναι ἐκ τῶν ἀνευ ἀδείας τῶν ἐπιτροπῶν κατακληθέντων καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτὰ οἰκοδομῶν, ἥτις θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5, δὲν ὑπερβάλῃ τὰς ἐξ χιλιάδας δραχμᾶς, ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ ἐκλέξαντες αὐτὰ νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκλογῆς τῶν, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οφείλουσι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς κατόχους διὰ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ δὲ γήπεδα θέλουσι παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐκνικηθῶσι καὶ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου.

8. Οἱ κάτοχοι ἐθνικῶν γηπέδων, τὰ ὅποια ᾔθελον ἀφαιρεθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημιώσεις ἄλλων, δύναται νὰ λάβωσιν ἐπ' ἐκτιμῇσε μέχρι 300 τετραγωνικῶν πήχεων ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως κειμένων ἐθνικῶν γηπέδων διὰ νὰ ἀνεγείρωσι κατοικίαν.

9. Διὰ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα πρὸς ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλαγὴν μὴ λαβόντας δὲ οὐδῶς τοιαύτην μηδὲ συμπεριληφθέντας εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ 1851 θέλει ἐνεργηθῇ νέα κλήρωσις δι' ἐπομένης δὲ κληρώσεως τῶν δικαιούχων, τῶν ὁποίων αἱ μερίδες παριστάνουσιν ὑπόλοιπον, θέλουσι συμπληρωθῇ τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα, ὥστε νὰ ἐξαντληθῶσιν ἅπασαι αἱ μερίδες αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διαλαμβανόμενον βιβλίον.

Οἱ θέλοντες νὰ διατηρήσωσι τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδά των λαμβάνουσι περὶ

τούτου έγγραφον ἐκδιδόμενον ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ περιέχον τὴν θέσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν τοιούτων γηπέδων, τὰ ὅποια τακτοποιοῦνται καὶ ὀρθογωνίζονται κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως.

10. Δι' ὅλας τὰς γενησομένας ἀποζημιώσεις ἢ ἀνταλλαγὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἐκδοθῇ προσωρινὰ παραχωρητήρια, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρον 2.

11. Ἄμα τῇ ἐκδόσει τοῦ προσωρινοῦ παραχωρητηρίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ κατοχῇ καὶ ἢ ἐλευθερία διαχειρίσεως τοῦ ἀνταλλαχθέντος γηπέδου τῆς ἄνω πόλεως μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸ δημοσίον, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς τρίτους τοῦ δικαίωματος ἵνα ἐκνικήσωσιν ἢ ἐκποιήσωσιν αὐτὸ ἀναγκαστικῶς διὰ χρέος τοῦ ἀνταλλάξαντος ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν προὔπηρχε κατ'ἀσχεσίς.

12. Διαρκούσης τῆς προσωρινῆς κατοχῆς τοῦ δημοσίου οὐδεμίᾳ δουλείᾳ δύναται νὰ ἐξασκηθῇ ἐπὶ τοῦ ἀνταλλαχθέντος γηπέδου, ὃ δὲ ἔχων δικαίωμα δουλείας ἐπὶ τῶν ἀνταλλαχθέντων ἢ παρὰ τοῦ σχεδίου ἀφαιρεθέντων γηπέδων δικαιούται νὰ ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὴν λαβόντα τὸ προσωρινὸν παραχωρητήριον, δι' ὅσον καιρὸν ἔχει δικαίωμα νὰ κατέχῃ δυνάμει αὐτοῦ τὸ ἀντάλλαγμα.

13. Τὸ δημοσίον διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος· ἐφ' ὅλων τῶν γηπέδων, ὅσα παραχωροῦνται παρ' αὐτοῦ λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως τῶν τῆς ἄνω πόλεως ἰδιοκτησιῶν μέχρι τῆς παρελεύσεως ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν διαρκούντος τοῦ χρόνου τούτου τὸ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδον ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τρίτου, τὸ παρὰ τοῦ δημοσίου παραχωρηθὲν γήπεδον κατ'ἀσχεσίαν συντηρητικῶς καὶ ἐγγράφεται ἐπ' αὐτοῦ ὑποθήκη κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολ. δικονομίας. Μετὰ δὲ τὴν τυχόν ὀριστικὴν ἐκνίκησιν τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου ὑπὸ τρίτου,

ἐὰν τὸ παρὰ τοῦ δημοσίου ἀντ' αὐτοῦ δοθῇ ἵνα ἐλευθέρων οἰκοδομῇ, ἐπανέρχεται εἰς αὐτὴν, ἄλλως δίδεται εἰς τὸν κάτοχον ἐπ' ἐκτιμήσει· ἐὰν ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ μέρος τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου, τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα ἐνεργοῦνται ἐπὶ ἀναλόγου μέρους τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου χορηγηθέντος γηπέδου.

Ἐὰν τὸ ἀνταλλαχθὲν γήπεδον τῆς ἄνω πόλεως ἢ μέρος αὐτοῦ ἐκποιηθῇ ἀναγκαστικῶς ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἐπανέρχεται ἐπίσης εἰς τὸ δημοσίον τὸ παρ' αὐτοῦ δοθὲν οἰκόπεδον, ἢ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἡ γέρθη ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομῇ, παραχωρεῖται ἐπ' ἐκτιμήσει ὡς ἀνωτέρω.

14. Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τὰ ἔριστικά παραχωρητήρια διὰ τὰ δοθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως γήπεδα. Δι' ὅσα ὅμως γήπεδα ἐπρωτάθησαν ἀμφισβήτησεις ἢ ἐκδοσίς τῶν παραχωρητηρίων θέλει ἐνεργηθῇ, ἀφοῦ περαιωθῇ ὀριστικῶς πᾶσα ἀμφισβήτησις.

15. Ἄμα τῇ ἐκδόσει τοῦ ὀριστικοῦ παραχωρητηρίου, τὸ ἐν τῇ ἄνω πόλει γήπεδον, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἡ ἀποζημιώσις ἢ ἀνταλλαγή, μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐλευθέρων παντὸς βάρους.

16. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδων ὑποθήκαι μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου λόγῳ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως ὀριστικῶς παραχωρηθέντων γηπέδων. Διὰ δὲ τὰς ἐπιβαρυνούσας τὰ εἰρημένα γήπεδα τῆς ἄνω πόλεως· δουλείαις ὀφείλεται ἀποζημιώσεις, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας δίδεται δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου ὀριστικῶς παραχωρηθέντων γηπέδων.

17. Οἱ ἀξιούντες δικαίωμα δουλείας μὴ ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῆς μεταγραφῆς ὀφείλουσι νὰ τ' ἀναγγείλωσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα, σημειοῦντες ὁμοῦ καὶ τὸ παρ' αὐτῶν ἀπαιτούμενον

πρὸς ἀποζημιώσιν τῆς δουλείας ποσὸν, ὃ δὲ ὑποθηκοφύλαξ θέλει κρατεῖ εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον σημειώσιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦτων.

18. Ἄμα τῇ μεταγραφῇ τοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς παρὰ τοῦ δημοσίου ὀριστικῶς χορηγηθέντος γηπέδου, ὃ ὑποθηκοφύλαξ ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ εἰς βάρος αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τὰς ἐγγεγραμμένας εἰς βάρος τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει γηπέδου ὑποθήκας, ὑποθήκην διὰ τὴν λόγῳ δουλείας ὡς ἀνωτέρω ἐκκαθαρισμένην ἀποζημιώσιν καὶ προσημεύσιν, ἐὰν ἢ ἀποζημιώσιν ὅπωςδῆποτε ἀμφισβητῇται· τὰ ἑξοδα τῆς ἐγγραφῆς εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀνταλλάξαντος ἢ ἀποζημιωθέντος.

19. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς χορηγηθέντος γηπέδου θύναται οἱ ἔχοντες κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἢ προσημεύσεως νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφήν μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ μὴ ἐγγραφέντα δικαιώματα μεταβάλλονται εἰς προσωπικά.

20. Οἱ ἔχοντες οἰκόπεδα ὑποκειμένα εἰς πληρωμὴν δικαιώματος ἐπιφανείας πρὸς τὸ δημοσίον (νοθέλλου) καθίστανται κύριοι τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν καὶ ἔχουσι δι' αὐτὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν κῆται ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως. Τὸ ἄλλο ἡμισυ θεωρούμενον ὡς ἐθνικὸν παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἰδίους κατ' ἐκτίμησιν, ἐὰν ἀνήγειραν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μέχρι τέλους ὁβρίου 1857.

Ἐὰν κάτοχός τις οἰκοπέδου ὑποκειμένου εἰς δικαίωμα ἐπιφανείας καὶ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένου ἔλαβεν ἤδη πρὸς ἀποζημιώσιν ἐθνικὸν οἰκόπεδον, τοῦ ὁποῦ ἢ ἐκτίμησις εἶναι ἀνωτέρα τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος ἡμίσεως, ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὸ πλεόνασμα ἢ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 2.

21. Μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐξάντησιν ὅλων τῶν μερίδων ἅπαντα τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς

ἄνω πόλεως οἰκόπεδα θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα ἀποκλειστικῶς καὶ ἄνευ οὐδενὸς βάρους ἢ ὑποχρέωσεως εἰς τὸ δημοσίον, ἐξαιρέσει τῶν ὅσα ἐκράττησαν οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ὅσα τὰ δημοσία παρεχώρησε πρὸς ἀποζημιώσιν ἢ ἀνταλλαγὴν ἢ ἐπ' ἐκτίμησιν.

22. Ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῶσι δι' ἐκτίμησεως εἰς τοὺς κατόχους, ἐὰν αἱ ὑπάρχουσαι ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομαὶ ἀνηγέρθησαν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1857.

1) Τὰ εἰς τὸ δημοσίον ἀνήκοντα ἐθνικὰ ἢ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ δι' ἀποζημιώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς περιελθόντα καὶ περιευσόμενα ἰδιόκτητα οἰκόπεδα τῆς ἄνω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν οἰοῦδῆποτε εἰδους οἰκοδομαί.

2) Τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα τῆς κάτω πόλεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν οἰκοδομαὶ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, καὶ τὰ ἑποῖα δὲν ἤθελον ἐπιμείνει νὰ κρατήσωσιν οἱ κατὰ τὸ 1854 κληρωθέντες κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθρ. 7 καὶ

3) Τὰ δοθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέδων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς ἄνω πόλεως κειμένων ἢ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπόκηνται εἰς τὰ ληφθησόμενα μέτρα, ἐὰν ὑπάρχουσιν ἐπ' αὐτῶν οἰοῦδῆποτε εἰδους οἰκοδομαί.

Ἡ παραχώρησις τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν ἐν τοῖς ἁρθροῖς 13 καὶ 20 διαλαμβανομένων οἰκοπέδων θέλει περιορισθῇ εἰς ὅσον μέρος κατέχει ἡ οἰκοδομὴ ὀρθογωνιζόμενον καὶ τακτοποιούμενον κατὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως. Τὰ ἐλεύθερα οἰκοδομῶν οἰκόπεδα ἢ μέρη αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ περιτοιχισμάτων ἢ περιφραγμάτων κατεχόμενα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν διαθεσίμων, ἀποβαλλομένων διοικητικῶς τῶν κατόχων.

24. Ἡ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς τῶν ἐν τοῖς ἁρθρ. 6 καὶ 7 διαλαμβανομένων οἰκοπέδων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποζημιώσεων προσδιορίζεται δι' ἐκτίμησεως, ἐνεργουμένης ὑπὸ δύο πραγματογνωμόνων, ὧν τὸν ἓνα διορίζει ὁ ὀφείλων τὴν ἀποζημιώσιν καὶ τὸν ἕτερον ὁ δικαιούμενος νὰ λάβῃ αὐτὴν ἐν πρ-

ριπτώσει δὲ διχογνωμίας τρίτος πραγματογνώμων διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν ἀποφασίζει παραδεχόμενος τὴν ἑτέραν τῶν γνώμων, ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὅρων αὐτῶν.

Ἐὰν ὁ εἰς τῶν ἐνδιαφερομένων δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους τοῦ πραγματογνώμονα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς νομίμως προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, διορίζεται οὗτος ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἀποφασίς τῶν πραγματογνώμων ἐκτελεῖται προσωρινῶς, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος κηρύξῃ αὐτὴν ἐκτελεστέην κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τῆς πολ. δικονομίας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συγχωρεῖται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς λάθῃσι νομίμως γινώσκον οἱ διαφερόμενοι. Τὸ πρωτοδικεῖον διακρίνει ὡς ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀνεκκλητῶς, ἢ δὲ γνώμη τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων πραγματογνώμων δὲν εἶναι υποχρεωτικὴ δι' αὐτό. Ἡ ἀπόφασίς του δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον κατ' αὐτῆς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐν τῷ παρ. ντι παραγράφῳ ὡρισμένων προθεσμιῶν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 195 τῆς πολ. δικονομίας. Αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ὡς κατεπεύγουσαι, χωρὶς νὰ κηρυχθῶσιν ὡς τοιαῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ περὶ δικαστικῶν διακοπῶν νόμου ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως.

Ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κηρύττων προσωρινῶς ἐκτελεστέην τὴν ἀπόφασιν τῶν πραγματογνώμων ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸν ἕτερον εἰς ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν διδομένην παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Πρωτοδικῶν, διὰ τὴν ἐνδεχομένην ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου ἐλάττωσιν ἢ αὐξήσιν τῆς πρώτης ἐκτιμήσεως.

Ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐγγύησις ζητῇται ἀπὸ τὸν ἐκλέξαντα τὸ οἰκόπεδον καὶ ὁ κάτοχος

αὐτοῦ δὲν τὴν παρακαταθέσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς προσκληθῇ, λαμβάνεται τὸ ποσὸν τῆς ὀρισθείσης ἐγγυήσεως ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς ἐκτιμήσεως καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον Πατρῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἐγγύησις ζητῇται ἀπὸ τὸν κάτοχον τοῦ οἰκοπέδου καὶ ὁ ἐκλέξας ἀρνηθῇ νὰ τὴν χορηγήσῃ, ἀναβάλλεται ἡ ἐξέωσις τοῦ κατόχου ἀπὸ τὸ οἰκόπεδον.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ τῶν ἐν πολιτικαῖς ὑποθέσεσι δικαιοματικῶν τῶν μαρτύρων, ἐμπειροτεχνῶν κλπ. πληρονομένην ἐξ ἡμισείας ἀπὸ τοῦ διαφερομένου.

25. Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παραχωρουμένων ἐπ' ἐκτιμήσει ἐθνικῶν οἰκοπέδων θέλει ἐξακριβωθῇ ὑπὸ δύο πραγματογνώμων, ὧν τὸν ἓνα θέλει διορίσει τὸ δημόσιον καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἐνδιαφερόμενος κάτοικος· ἐν περιπτώσει διχογνωμίας ἢ ὅταν ὁ ἕτερος δὲν διορίσῃ ἐμπροθέσμως τὸν ἐκ μέρους τοῦ πραγματογνώμονα, ἐφαρμοζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Κατὰ δὲ τῆς ἀποφάσεως τῶν πραγματογνώμων ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, τὸ ὅποιον ἀποφασίζει ἀνεκκλητῶς καὶ ἀνευ προσφυγῆς εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Τὸ τίμημα τῶν γηπέδων τούτων θέλει πληρωθῇ, τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐνδιαλαμβανομένων καὶ τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γηπέδων ἐκτὸς τοῦ σχελίου τῆς ἄνω πόλεως δοθέντων εἰς ἑπτὰ ἐτησίαις ἴσας δόσεις ἀτόμως, τῶν δὲ λοιπῶν εἰς δέκα ἐτησίαις ἴσας δόσεις μὲ τόκον ὁ τοῖς 0/0 κατ' ἔτος.

Ἡ πρώτη δόσις θέλει πληρωθῇ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου καὶ πρὸ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψῃ πρῶτην ὑποθήκην ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γηπέδων, ἱσχύουσαν μέχρι τῆς

όλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος.

26. Ὅσα οἰκόπεδα τῆς ἄνω ἢ κάτω πόλεως συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς παραλίου γραμμῆς, μείνωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκποιηθῶσι κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων Νόμον.

27. Ἡ ὑφισταμένη ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων ἐπιτροπὴ καταργεῖται ἡ δὲ περαιτέρω διεξαγωγὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἀνατίθεται εἰς ὑπάλληλον διορισθόμενον διὰ Β. Διατάγματος κατὰ πρότασιν τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τούτῳ διορίζεται εἰς μηχανικὸς καὶ εἰς γραμματεὺς διὰ Β. διατάγματος κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις θέλει διορίσει καὶ τὸ λοιπὸν ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικόν, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὁποίου θέλει ζητηθῇ ἀναγκαῖα πίστωσις.

28. Αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμεναι κληρώσεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ νομάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου.

29. Πᾶσα ἀπαίτησις περὶ ἀνταλλαγῆς ἢ ἀποζημιώσεως γηπέδου τῆς ἄνω πόλεως μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἀπαράδεκτος. Διὰ τὰ γήπεδα δὲ, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τρίτου, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀμφισβήτησις.

Ἡ περιέχουσα τὴν ἀνωτέρω ἀπαίτησιν ἀναφορὰ ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον Πατρῶν, ἢ τὸν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποζημιώσεως διωρισμένον ὑπάλληλον.

30. Ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἀπριλίου 1858.

246. Α. Περὶ Ἀντιβασιλείας κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀποφασίσαντες, ν' ἀπέλθωμεν ἐκτὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἐπὶ τινὰ χρόνον πρὸς χρῆσιν ἱερατικῶν ὑδάτων, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1850 περὶ Ἀντιβασιλείας νόμον, ἀναθέτομεν τὰ κατὰ τὴν Ἡμετέραν ἀπουσίαν ἔργα τῆς Ἀντιβασιλείας εἰς τὴν Βασιλισσαν Ἀμαλίαν τὴν πολυπόθητον Ἡμῶν σύζυγον.

Ἀθῆναι, τῇ 18 Ἰουνίου 1858.

247. Ν. ΥΟ'. Περὶ ἰσχύος τῆς συνολογηθείσης συμβάσεως μεταξὺ τοῦ ἀναπληρουμένου τῶν γενικῶν διευθυντῶν τῶν ταχυδρομείων καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἐταιρία Φωκαϊκῇ».

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου ε. ε. μεταξὺ τοῦ τῶν γενικῶν διευθυντῶν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἀναπληρουντος ὑποδιευθυντοῦ Κ. Θ. Λεονάρδου καὶ τοῦ Κ. Αθ. Βουτσινᾶ, πληρεξουσίου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑταιρία Φωκαϊκῇ», συνολογηθεῖσα ἀτμοπλοικὴ σύμβασις, καὶ συγκειμένη ἐξ ἄρθρων δώδεκα θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1858.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡμεῖς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος. Θεωροῦντες τὴν ἀτμοπλοικὴν σύμβασιν τὴν ὑπογραφθεῖσαν ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1858 ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τοῦ ἀναπληρουντος τὸν Γενικ. διευθυντῶν τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους, ὑποδιευθυντοῦ Κ. Θ. Λεονάρδου δεόντως πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀθ. Βουτσινᾶ καὶ υἱῶν, ἐνεργούντων ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φωκαϊκῇ ἐταιρία» καὶ ἐφωδιασμένων μετ' ἀναγκαῖα πληρεξούσια ἔγ-

αφα, συγκειμένην ἐξ ἄρθρων δώδεκα αἱ ἔχουσιν οὕτω·

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἐταῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑταιρία Φωκαϊκῆ.»

Ὁ Κύριος Θ. Λεονάρδος ὑποδιευθυντῆς τῶν ταχυδρομείων καὶ ἐκπληρῶν χρῆναι τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Ζηζιανῆς καὶ υἱοὶ πληρεξούσιοι τῆς Φωκαϊκῆς Ἑταιρίας, ἔχον ἐντολὴν νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁμολογίας περὶ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ῥηθείσεως Ἑταιρίας, τὰ ἵποια θέλουσι προσορμίσθαι ἐν Σύρῳ.

Κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πᾶσα αὐτῶν συνερώνησαν ὡς ἀκολουθῶς.

1. Ἡ Φωκαϊκὴ Ἑταιρία ὑπαγορεύεται ἀδιατήρητὰ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐκτελέσει ἀκαταμαχῆτου δυνάμει γραμμὴν συγκοινωνίας μετὰ τῆς Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Μεσσήνης, Σύρου, Σμύρνης, καὶ Ροδостоῦ, ἐπὶ τοῦ παντός μὲν δις τοῦ μηνὸς, βραδύτερον δὲ οἷς τοῦ μηνὸς ἢ ἀπ᾽ αὐτῆς ἑβδομάδος, ἀντιπρέπει τοῦτο αἱ περιστάσεις καὶ τὰ ὑμπερβιντα αὐτῆς.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἑταιρία θέλει παρκαλεῖσθαι ἐν τῶν μνημονευθέντων ἑσπερικῶν τοῦ διαπλου μερῶν, ἢ προσέσει ἕτερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ ὑποποιῇ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἕνα ἡμῶν πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

3. Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς ἐκφόρους λιμένας, ὅπου θέλουσι προσορμίσθαι ταῦτα κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλουσι κανονισθῇ παρὰ τῆς Ἑταιρίας, ἥτις δύναται μὲν ἀεὶ ἐπιφέρει μεταγενεστέρας ἐπιφειδὲς τροποποιήσεις, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ αὐτὰς πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως.

4. Τὰ ἐξόδα τοῦ καταρτισμοῦ καὶ ἐ-

φοπισμοῦ τῶν πρὸς τὴν εἰρημένην ὑπηρεσίαν χρησιμεύοντων ἀτμοπλοίων τῆς Φωκαϊκῆς Ἑταιρίας καὶ ἐν γένει πᾶν ἄλλο ἐξόδον γεννησόμενον δι' αὐτὰ θέλουσι εἶσθαι εἰς βάρος τῆς μνησθείσης Ἑταιρίας.

5. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας, ἐνὸς ἡμέρας χρησιμεύουσιν εἰς τὴν προκειμένην ὑπηρεσίαν, θέλουσιν ἀπαλαύει ἐν τῷ λιμένι Σύρου πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ τέλους, καὶ οἱ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν γαιάνθηρακες δὲν θέλουσι υποβάλλεσθαι εἰς διαμετακομιστικὸν ἢ ἄλλο ὅμοιον τι τέλος.

6. Οὐδεμία ἀρχὴ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ τῶν, δηλαδὴ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν προσώπων, τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν χρηματοδεμάτων κλπ.

7. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας δύναται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν ἐλευθέρως εἰς Σύρον νομίσματα καὶ ὕλας χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθόσον ἡ εἰσέλευσις καὶ ἐξέλευσις, ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, τηρουμένων ὑπὸ τῶν πλοιάρχων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τῶν ὕγειονομικῶν, τελωνιακῶν καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ χορηγούμενων καὶ εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν, λιμενικῶν καὶ ὕγειονομικῶν ἀρχῶν τῶν αὐτῶν ἐνκολιῶν, αἵτινες καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀτμόπλοια χορηγοῦνται, ἵνα ἐνεργῇται ἡ μεταφορὰ ταχέως καὶ ἀνευ διχκοπῆς.

8. Ἐάν ἡ Ἑταιρία συνομολογήσῃ μετὰ ταῦτα σύμβασιν μετ' ἄλλης ἀμοιβαίας Ἑταιρίας εἴτε ἐγχωρίου, εἴτε ἀλλοθεντοῦς, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ σκοπῷ ὁμοίας ἀνταλλαγῆς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ χρηματοδεμάτων, προερχομένων ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ διευθυνομένων εἰς αὐτό, συνομολογεῖται ἀπὸ τούδε, ὅτι πᾶσα τοιαύτη ἀπ' ἀτμοπλοίου εἰς ἀτμόπλοιο μεταβίβασις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐλευθέρως παντὸς διαμετακομιστικοῦ τέλους. Ὅθεν ἐάν τ' ἀτμό-

πλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἢ ἄλλης ἐγχωρίου ἢ ξένης· τινὸς ἐταιρίας συναντηθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν Σύρῳ, δύνανται νὰ συμπληρώσῃσιν, ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγάς των· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐμπορεύματα καὶ χρηματοδέματα θέλουσι φυλάττεσθαι δι' ἐξόδων τῆς ἐταιρίας μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀναμενομένου πρὸς φόρωσιν αὐτῶν ἀτμοπλοίου, χωρὶς νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς οὐδενὸς τέλους· πληρωμὴν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς. Αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουσιν ὑποκείσθαι εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

9 Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται ἀμοιβαίως·

α) Νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἕτερον λιμένα τοῦ κατὰ πλοῦ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τοὺς ἐμπεριέχοντας τὴν Ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν, τὰς ἐφημερίδας ἢ περιοδικὰ συγγράμματα, ταχυδρομικοὺς φακέλλους τοὺς παραδιδόμενους εἰς τ' ἀτμόπλοια παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων ταχυδρομικῶν γραφείων, ἢ παρὰ τῶν ἑλληνικῶν προξενείων τῶν ἐδρευόντων ἐν τοῖς λιμέσιν, ἐν οἷς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια καὶ ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσι συστημένα ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτοὺς ἀμέσως μετὰ τὴν προσόρμισιν ἢ τὴν προσέγγισιν τῶν ἀτμοπλοίων κατὰ τὸν προσδιορισμὸν των.

β') Νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν λιμένων τῶν προσορμίσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τ' ἀνάπαλιν ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν, ἢ τὸν Β. οἶκον χρήματα καὶ πράγματα, ὧν τὸ βάρος νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸν ἓνα τόνον διὰ τὸ αὐτὸ ταξειδίον.

γ') Νὰ δέχεται καὶ μετακομίζῃ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰς Γαλλίαν τὰ ἐκείσε στελλόμενα Ἑλληνικὰ προϊόντα ἐπὶ ἐκπτώσει τοῦ ναύλου, κατὰ 10 τοῖς 0/0 ἐκ τοῦ κανονισμένου ναύλου, ὃν λαμβάνουσι τ' ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας τῶν Αὐτοκρατορικῶν διαπορθμεύσεων.

δ') Νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς ἐταιρίας τῆς

Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας σύμβασιν περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, προερχομένων ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι λιμένων τῶν προσορμίσεων τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων καὶ διευθυνομένων εἰς τοὺς τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐν οἷς προσορμίζονται τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἐταιρίας, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Συνομολογεῖται δ' ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις ἰσχύει καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοία ἤθελε συστήσει ἐξωτερικὰς γραμμὰς, καὶ τ' ἀτμόπλοια τῆς Φωκαϊκῆς ἐταιρίας δὲν ἤθελον προσεγγίσει εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους.

ε) Ἡ ἐταιρία ἀναδέχεται αὐτοπροαιρέτως νὰ μεταφέρῃ ἕνευ ναύλου διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, τὰ ἐξ Ἑλλάδος ἀποστελλόμενα εἰς οἰκονομικὰς λιμένας προσορμίζονται ταῦτα καὶ τ' ἀνάπαλιν πρόσωπα, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα κατ' ἔτος.

10. Απαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῆς ἐταιρίας, ὁσάκις προσορμίζονται ἐν Σύρῳ, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πρῆκτορας τῆς ἐταιρίας νὰ δέχωνται ἐπιστολάς πρὸς ἀποστολὴν, ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ἐγγράφων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρῆκτόρων τῆς ἐταιρίας.

11. Ἡ παρούσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ μετὰ τὴν λήξιν τούτων θέλει ἰσχύει δι' ἕτερα πέντε ἔτη καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐάν δὲν ἤθελε γίνεαι ἐναντία τις κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς πανταετίας.

12. Ἡ παρούσα σύμβασις μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς παρὰ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῇ ἀπ' ἐνὸς μὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀπ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ Διευθυντοῦ τῆς Φωκαϊκῆς ἐταιρίας· αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὗται θέλουσιν ἀνταλλαχθῆναι ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ

δυνατόν, καὶ οὕτως ἡ σύμβασις αὕτη θέλει τεθῆ εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως, καὶ τὴν συνολογῶσιν τῆς μετὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοῦτος συμβάσεως τῆς ἀναφερομένης ἐν τῷ § 4 τοῦ ἀρθρ. 9.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη υπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1838.
Θεωροῦντες τὸν ἀπὸ 10 Μαΐου 1838 νόμον, δι' οὗ ἐδόθη ἡ συγκατάθεσις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας κατὰ τὸ ἀρθρ. 25 τοῦ Συντάγματος.

Θεωροῦντες τελευταῖον τὸ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1838 Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ εἰμῶθα ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐπικυρώσωμεν αὐτήν.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν μνησθεῖσαν ἀτμοπλοῖκὴν σύμβασιν διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας ἀνταλλαχθισομένην διὰ τῆς σταλείσης ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπλοῖκῆς εταιρίας γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑταιρία Φωκαϊκὴ» ἐπιφυλασσομένου πάντοτε τοῦ δικαιώματος εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐγκρίσιν του, ἐν περιπτώσει παραδόσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ὑπὸ τῆς μνησθείσης εταιρίας ἐνός ἢ πλειοτέρων ὅρων τῆς συμβάσεως.

Πρὸς πίστωσιν τούτου υπέγραψαμεν τὴν παρούσαν ἐπιθέντες τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1838.

440. Ν. Υ'ΛΑ'. Περὶ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ Κύμης εἰς τὸν λιμένα τῆς αὐτῆς πόλεως ἀγοῦσης ὁδοῦ, ὡς ἑλληνικῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Χαρακτηρίζεται ἑθνικὴ ὁδὸς κατὰ τὸν νόμον ΣΣ', περὶ ὁδοποιίας, ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως Κύμης, πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας πρὸς τὸν λιμένα τῆς πόλεως ἄγουσα.

2. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένης ὁδοῦ, χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν πίστωσις ἐκ ὀργῆς.

εἰκοσιπέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25,000, καταλογισθησομένη ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ζ'. ἀρθρ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐνεστώσης χρήσεως τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ἀθῆναις τῇ 15 Μαΐου 1838.

450. Δ. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἐαρινῆς ἔδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀστρους.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 2 (14) Ἰουνίου 1838 ἡμέτερον διάταγμα, δι' οὗ προσδιορίζεται ἡ ἐαρινὴ ἔδρα τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀστρους εἰς ἅγιον Ἰωάννην ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως τέλους Σεπτεμβρίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, διατάσσομεν, ἵνα τοῦ λοιποῦ τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦτο ἐδρεύῃ εἰς ἅγιον Ἰωάννην ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1838.

451. Δ. Περὶ διαρρύσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου, καὶ περὶ καθηκόντων τῶν γραμματέων τῶν Ταμείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 2 ἀρθρ. τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1837 νόμου Υ'ΚΑ' περὶ δευτέρου ὑποταμίου παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ κλπ., καὶ τὸν ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1833 περὶ συστάσεως ταμείων νόμον ΣΞΔ', ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου διακρίνεται εἰς τρεῖς κλάδους διακρινομένους διὰ τῶν στοιχείων Α. Β. καὶ Γ'.

Οἱ κλάδοι οὗτοι διευθύνονται, ὁ μὲν Α' ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ὁ δὲ Β' ὑπὸ Α', ὑποταμίου, καὶ ὁ Γ' ὑπὸ τοῦ Β' ὑποταμίου.

Εἰς ἕκαστον τῶν κλάδων Α' καὶ Β' διατελεῖ εἰς τὸν παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ γραμματέων.

Ὁ κεντρικὸς ταμίας, καθ' ὃ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, διανέμει εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τὸ λοιπὸν ὑποδεέστερον προσωπικόν, κατὰ λόγον τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐρ-

γασίων ἐκάστου κλάδου, καὶ τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, καὶ τῶι Ἰποταμιῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν, κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς.

§ Α'. Ὁ Κεντρικὸς Ταμίης

1) Ἐφορᾷ τὴν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν διαγωγὴν ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, κρατεῖ ἰδιοχειρῶς τὸ βιβλίον ποιότητος αὐτῶν, καὶ ἀναφέρει πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων περὶ τῆς καταστάσεως ἐκάστου κλάδου, καὶ περὶ τῶν ληπτέων καταλλήλων μέτρων.

2) Παραλαμβάνει χρήματα, καὶ ἐκδίδει τ' ἀπαιτούμενα γραμμάτια παραλαβῆς.

3) Ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἐν γένει. Δύναται δὲ ὑπ' εὐθύνῃν του ν' ἀνατίθῃται εἰς τινὰ τῶν Ἰποταμιῶν τὴν ἐνέργειαν ἐδικῶν τινῶν πληρωμῶν.

4) Ἐκδίδει τ' ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς τῶν χρηματικῶν τίτλων διὰ τ' ἀνατιθέμενα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἔσοδα, καὶ διευθύνει τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν.

5) Παραλαμβάνει, τηρεῖ, καὶ ἀποδίδωσι τὰς παρακαταθήκας καὶ κειμήλια, καὶ διαχειρίζεται τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον.

6) Κρατεῖ ἰδιοχειρῶς τὰ βιβλία πρωτοστρεμνώσεων καὶ καθημερινῶν.

7) Συντάσσει τοὺς δεκαημέρους λογαριασμοὺς καὶ καταστάσεις τοῦ Ταμείου.

8) Ἐκδίδει τὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν διαχειρίσεως τῶν εἰσπρακτόρων.

§ Β'. Ὁ ἄ. Ἰποταμίης.

1) Ἐνεργεῖ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐσόδων ὅσων ἡ εἰσπραξις ἀνατίθεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον. Ἐπὶ τούτῳ παραλαμβάνει καὶ ἐξεργάζει τοὺς πεμπομένους πρὸς αὐτὸ χρηματικοὺς τίτλους, συντάσσει τὰ προσήκοντα ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, καὶ ἀφοῦ ταῦτα ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ἐγγράφει εἰς τ' ἀρμόδια βιβλία τὰ βεβαιούμενα ἔσοδα, καὶ φυλάσσει ὑπ' εὐθύνῃν του τοὺς χρηματικοὺς τίτλους. Ὀφείλει δὲ νὰ ἐπασχοληθῇ ἀνευδότης εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τακτοποίησιν τῶν μέχρι τοῦδε καθυστε-

ρούντων.

2) Φροντίζει περὶ τῆς ἐμπροθέσμου εἰσπραξέως τῶν ἀνατιθεμένων εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἐσόδων. Ἐπὶ τούτῳ παρασκευάζει τ' ἀφορῶντα τὴν καταδίωξιν ἐν γένει τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν ἐγγράφα. Ἐτοιμάζει τὰ γραμμάτια παραδόσεως τῶν προκειμένων νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον χρεῶν, καὶ τῶν τόκων αὐτῶν, προσκαρτᾷ εἰς ταῦτα τὰ προσήκοντα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, καὶ οὕτω καθηρτισμένα παραπέμπει πρὸς τὸν κεντρικὸν ταμίην διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν χρημάτων.

3) Ἐχει ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν του τοὺς εἰσπρακτορας. Ἐξετάζει τὰ ἐγγράφα ἐγγυοπαροχῆς αὐτῶν. Ἐπιθεωροῖ, μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγχιν, τὴν ἀκριβείαν τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου, δι' ὧν οἱ εἰσπρακτορες παραδίδουσι κατὰ μῆνα ἢ κατὰ περιόδους πρὸς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τὰς εἰσπράξεις των. Ἐρευνᾷ, ἂν οἱ πληρωσάντες τὰ χρεῖα τῶν ὀφειλέται ἐπιστώθῃσαν τακτικῶς καὶ ἀκριβῶς εἰς τοὺς παρὰ τοῖς εἰσπρακτορσι χρηματικοὺς καταλόγους ἢ ἄλλους τίτλους. Ἐξελέγχει τοὺς λογαριασμοὺς διαχειρίσεως τῶν εἰσπρακτόρων, ἐτοιμάζει τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις, καὶ παραλαμβάνει παρ' αὐτῶν, ἀπολυομένων ἢ παραιτουμένων τῆς ὑπηρεσίας, τοὺς χρηματικοὺς τίτλους, τὰ βιβλία, καὶ πᾶν ἄλλο ὕπερ ἀνήκει τῷ δημοσίῳ.

4) Κρατεῖ ἰδιοχειρῶς τὸ καθολικὸν βιβλίον τοῦ κεντρικοῦ ταμείου.

5) Συντάσσει τοὺς μηνιαίους καὶ ἐτησίους λογαριασμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ὡς πρὸς μόνον τὰ ἔσοδα.

6) Ἐνεργεῖ τὰ ἐγγράφα, ἅτιν' ἀφορῶσιν ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κλάδου του.

7) Κρατεῖ τὴν τρίτην κλειδὴν τοῦ ἀποθεματικοῦ ταμείου κατὰ τὸ ἄρθρον 193 τοῦ ἀπὸ ἀ. Ὀκτωβρίου 1852 νόμου 51B. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἐπιτηρεῖ τὴν εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων, καὶ τοὺς πρωτοτύπους φορολογικοὺς καταλόγους ἀκριβῆ καὶ ἐγκαιρον ἐγγραφὴν τῶν ἐνεργουμένων εἰσπραξέων.

§ Γ'. 'Ο β'. Υποταμίας.

1) Διαχειρίζεται ἐν γένει τὸν σφραγιστὸν χάρτην ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐαυτοῦ εὐθύην, κατὰ τὸν δεῦτερον παράγραφον τοῦ ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 νόμου ΚΑ'. Ἐπὶ τούτῳ παραλαμβάνει ἀπὸ τοῦ σφραγιστήριον τὸν ἐκτυπούμενον ἐνσημεῖον ἀρτὴν ἐκδίδων τὰ προσήκοντα ἀποδεικτικὰ πράλαβης αὐτοῦ· ἐφωδιάζει τὰ ταμεία τοῦ Κράτους μὲ τοιοῦτον· ἐνεργεῖ τὴν μισθωτικὴν πώλησιν αὐτοῦ χορηγεῖ τοιοῦτον εἰς τὰς πιστωσίμους ἀρχὰς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς· παραδίδει πρὸς τὸν κεντρικὸν ταμίαν κατὰ δεκαήμερον τὰ ἐκ τῆς πωλησεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου χρήματα· κρατεῖ τὰ διὰ τὴν διαχείρισιν ταύτην ὥρισμένα βιβλία· καὶ δίδωσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λόγον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταύτης, ἀσχέτως τῶν λογαριασμῶν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. Ὅφειλει δὲ συντόμως· νὰ ἐκκαθάρῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ κατὰ καιροὺς χορηγηθέντος εἰς διαφόρους ἀρχὰς ἐπὶ πιστώσει σφραγιστοῦ χάρτου, ἐνεργῶν διὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου τὴν καταδιώξιν τῶν ἀπὸ ταιούτας πιστώσεων καθυστερούντων ὀφειλετῶν.

2) Λαμβάνει ὑπ' εὐθύνην τοῦ τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις διὰ τὸν ἐπὶ πιστώσει, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, χορηγούμενον σφραγιστὸν χάρτην εἰς ἀρχὰς ἢ ὑπαλλήλους, ἐξετάζει τὰ ἐγγραφα ταῦτα καὶ μετὰ τοῦτο ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

3) Κρατεῖ ὅλα τὰ λοιπὰ βιβλία τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β τοῦ § Α' καὶ τὰ ἐδάφια 1. 4 καὶ 8 τοῦ προηγουμένου §.

4) Συντάσσει τοὺς μηνιαίους καὶ ἐτησίους λογαριασμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ὡς πρὸς μόνον τὰ ἐξοδα ἐν γένει.

5. Οἱ ὑποταμίαι, συντάσσοντες τοὺς μηνιαίους καὶ ἐτησίους λογαριασμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς κατὰ τὰ ἐδάφια β τοῦ § Β' καὶ 4 τοῦ § Γ'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, προσυπογράφουσιν αὐτοὺς μετὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ὑποκείμενοι μετ'

αὐτοῦ εἰς τὴν εὐθύνην διὰ μόνην τὴν ἀκριβείαν καὶ τὸ ἔγκαιρον τῆς συντάξεως αὐτῶν.

6. Ἐκαστος τῶν παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ γραμματέων περιβάλλεται μὲ τὰ ἐφεξῆς καθήκοντα.

§ Α'. 'Ο Α'. Γραμματεὺς.

1) Διευθύνει τὸ γραφεῖον καὶ τὴν διακπεραιώσιν ἐν γένει τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καὶ ἐπιτηρεῖ τὸ προσωπικὸν τῶν γραφέων καὶ τῶν κλητῆρων αὐτοῦ.

2) Φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ τακτικῆς καταχωρήσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὸ πρωτόκολλον, διατηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐν τάξει, καὶ ὀφείλει νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ἐνεστώδες ἀρχεῖον.

3.) Ἐνεργεῖ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐγγραφα τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ Β'. § τοῦ 2 ἄρθρου.

4.) Ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν κεντρικὸν ταμίαν, ἢ τὸν προϊστάμενον τοῦ κλάδου, παρ' ᾧ διατελεῖ.

§ Β'. 'Ο Β'. Γραμματεὺς

1) Κρατεῖ τὰ εἰς τὸ 8 ἐδάφιον τοῦ Β'. § τοῦ 2 ἄρθρου ἀναφερόμενα βιβλία, ἐγγράφων εἰς αὐτὰ τε καὶ εἰς τοὺς πρωτοτύπους φορολογικοὺς καταλόγους τὰς ἐνεργουμένας εἰσπράξεις.

2.) Ὅφειλει νὰ ἐπασχοληθῇ μετὰ τοῦ Α' ὑποταμίου εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τακτοποίησιν τῶν χρηματικῶν τίτλων τῶν μέχρι τοῦδε καθυστερούντων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον.

3) Βοηθεῖ τὸν κεντρικὸν ταμίαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πληρωτέων χρηματικῶν ἐνταλμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 157 τοῦ νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

4) Ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν ταμίαν, ἢ τὸν προϊστάμενον τοῦ κλάδου, παρ' ᾧ διατελεῖ.

5. Οἱ γραμματεῖς τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων ἔχουσι τὰ ἐπόμενα καθήκοντα.

1) Κρατοῦσιν ἰδιοχείρως ὅλα τὰ λοιπὰ λογιστικὰ βιβλία τοῦ ταμείου, πλὴν τοῦ τῶν πρωτοσημειώσεων καὶ τοῦ κλη-

μερινοῦ. Ὁφείλουσι δὲ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐγγραφὰς εἰς αὐτὰ ἐγκαιρῶς, πιστῶς καὶ καθαρῶς, ἄνευ σδυσμάτων ἢ ἀμαρτημάτων, καὶ καθίστανται συνυπεύθυνοι μετὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν ταμίου διὰ πᾶσαν ἀλλοίωσιν αὐτῶν.

2) Συντάσσουσι τοὺς μηνιαίους, ἐτησίους καὶ παντὺς εἵδους λογαριασμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τοῦ ταμείου. Καθίστανται δὲ ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ταμίαις ὡς πρὸς μόνην τὴν κατὰ τύπους, ἀκριβῆ, καὶ ἐγκαιρον σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν αὐτῶν.

3) Ἐξελέγχουσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν εἰσπρακτῶν, ἐγγράφουσιν εἰς τοὺς πρωτοτύπους χρηματικὸς καταλόγους τὰ εἰσπραττόμενα, καὶ παρασκευάζουσι τὴν ὕλην πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεως τοῦ ταμίου.

4) Προεξετάζουσι τὰ ἐγγραφα ἐγγυοπαροχῆς τῶν εἰσπρακτῶν, καὶ κατασχέσει· κτημάτων τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν, καὶ φροντίζουσι νὰ προκαληθῇ ἀμείσως ὑπὸ τοῦ ταμίου ἡ διόρθωσις πάσης ἐλλείψεως ἢ παρατυπίας.

5) Διευθύνουσι τὸ γραφεῖον τοῦ ταμείου· φροντίζουσι νὰ καταχωρῶνται εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰ ἐγγραφα ἐγκαιρῶς καὶ τακτικῶς, ν' ἀντιγράφωνται πιστῶς καὶ καθαρῶς τὰ ἐνεργούμενα ἐγγραφα, ἅτινα καὶ προσυπογράφουσιν ἐπὶ τούτῳ, νὰ διεκπεραιῶνται ταῦτα ἐγκαιρῶς, καὶ νὰ τοποθετῶνται καταλλήλως, καὶ φυλάσσονται ἀσφαλῶς τὰ εἰς τὸ ἀρχεῖον μεταβιβάζόμενα ἐγγραφα.

6) Ἐνεργοῦσι μετὰ σπουδῆς τὰ ἐγγραφα τῆς ὑπηρεσίας, καθ' ἃς παρὰ τῶν προϊσταμένων ταμιῶν λαμβάνουσιν ἐγγράφους ἢ προφορικὰς διαταγὰς. Ἐπὶ τούτῳ ὁ ταμίαις, ἀποσφραγίζων τὰ εἰσερχόμενα ἐγγραφα, σημειοῖ ἐπ' αὐτῶν, ἢ διὰ ζώσης δηλοῖ πρὸς τὸν Γραμματέα τὴν περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἀπόφασίν του, ὅσας δὲν φέρει ὁ ἴδιος ἐνέργειαν.

7) ἔχουσι τὴν εὐθύνην τῆς ἀσφαλοῦς τηρήσεως τῶν βιβλίων ἐν γένει, τῶν ἐπιπλῶν, καὶ τοῦ ἀρχείου τοῦ ταμείου. Ὁφείλουσι δὲ νὰ κρατῶσι τακτικῶς τὰ πρωτόκολλα παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας,

καὶ τὰ βιβλία τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐπιπλῶν τοῦ ταμείου, καὶ νὰ τακτοποιῶσι τὸ ἀρχεῖον.

Μετατιθέμενοι, ἢ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολυόμενοι, χρεωστοῦσι νὰ παραδίδωσι ταῦτα πάντα πρὸς τὸν διάδοχόν των τακτικῶς ἐπὶ πρωτοκόλλῳ.

8) Ἀσχέτως τῆς ὑπὸ τῶν ἀρθρ. 153 ἕως 156 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852 νόμου ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐπιβεβλημένης εἰς τοὺς ταμίαις εὐθύνης, ὀφείλουσι διπνηκῇ μέριναν περὶ τῆς ἐμπροθέσμου εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων, καὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς καταδιώξεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν.

Διὰ τὴν παρὰ μὲλῃσιν τῶν καθηκόντων τούτων τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἀρθρ. 206 καὶ 207 τοῦ νόμου ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

6) Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν ταμιῶν τὸ καθήκον, ἵνα μετὰ τῶν ταμιῶν τακτοποιήσωσιν ὅσον το συντομώτερον τοὺς χρηματικὸς ἐν γένει τίτλους τοῦ δημοσίου, μεριμνήσωσι περὶ τῆς ἐκ παντὸς τρόπου ἀποκαταστάσεως τῶν ἐλλειπόντων τοιούτων, ἐξελέγξωσι τοὺς μίῃ πω ἐξελθέντα· λογαριασμοὺς ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς διατελεσάντων εἰσπρακτῶν, καὶ καταρτίσωσι τὸ βιβλίον διαχειρίσεως αὐτῶν, κατὰ τὰς δεδομένας καὶ δοθησομένας ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὁδηγίας. Εἰς τὴν ἐξέλεξιν τούτην οἱ Γραμματεῖς βοηθητικὸν μέρος μόνον ἔχουσιν, οὐχὶ δὲ καὶ ψῆφον, διότι ἡ ἀπόφασίς ἐστὶν καθήκον τῶν ταμιῶν.

7) Ἐπιβάλλεται ἐπίσης εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῶν ταμιῶν ἀποκλειστικόν τὸ καθήκον καὶ ἡ εὐθύνη νὰ τακτοποιήσωσιν ἐντελῶς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ταμείου ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως αὐτοῦ· νὰ θέσωσιν ἐντὸς ἐπιγεγραμμένων φανέλων τὰ ἐγγραφα καθ' ὕλην καὶ κατ' ἔτος· νὰ σχηματίσωσι βιβλίον κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ὅλων τῶν κανονισμῶν καὶ ἐγκυκλίων ὁδηγιῶν νὰ συλλέξωσι, καὶ διαχειρίσωσι μετ' αὐστηρᾶς προσοχῆς τὰ ἐντὸς τοῦ ἀρχείου ὑπάρχοντα λογιστικὰ ἐγγραφα, οἷον χρῆ-

ματικούς τίτλους τοῦ δημοσίου, λογαριασμοὺς τῶν κατὰ καιροὺς δημοσίων εἰσπρακτόρων, ἐξελεγχθέντας καὶ μὴ, βιβλία ἀποδεικτικῶν εἰσπραξέως, καὶ πᾶν ἄλλο σπουδαῖον ἔγγραφον, χρεῖζον ἐνεργείας ἢ ἀναγκαιοῦν εἰς τὸν ἐλεγχον ὑπαλόγων τῶ δημοσίου, ἢ πρὸς ὑποστήριξιν δικαίων τοῦ δημοσίου. Τὴν ἐργασίαν ταύτην ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσιν εἰς πέρας ἐντὸς ἑξ. μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος. Οἱ δὲ ταμίαι ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τοῦτου τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

8. Οἱ γραμματεῖς τῶν ταμείων κατα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος κανονιζομένων καθηκόντων τῶν διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῶν ταμιῶν, καὶ ὁ προϊσταμένων Ἐπιτηροῦσι δὲ, καὶ διευθύνουσι τὸ ὑποδεέστερον προσωπικὸν τοῦ γραφείου τοῦ ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰουνίου 1858.

§ 2. Α. Περὶ καθηκόντων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τὸ τελειότερον τὰ καθήκοντα τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, καὶ ρυθμίσωμεν τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρχὰς πρὸς εὐχερεστέραν διεξγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἰδόντες τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ἐφοριῶν νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ καθηκόντων τῶν οἰκονομ. ἐφόρων.

1. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι εἶναι τ ἄμεσα ὄργανα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά αὐτῶν ὑπαγομένων νόμων, Β διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ὁδηγίων, ἰδίως δ' ἔχουσι τὰ ἐξῆς, καθήκοντα.

α) Διευθύνουσι καὶ ἐνεργοῦσι τὴν ἐξακρίτως καὶ βεβαίωσιν τῶν ἀμέσων φόρων, κατὰ τοὺς περὶ τοῦτου νόμους, δια-

τάγματα καὶ ὁδηγίας.

β) Ἐκτελοῦσι τοὺς νόμους, διατάγματα καὶ ὁδηγίας τὰ ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν, κάρπασιν καὶ διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, προφυλάττουσιν αὐτὰ ἀπὸ σφετερισμοὺς ἰδιωτῶν, καὶ διατηροῦσιν ἀνεπαφὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου πρὸς τοῦτο δ' ὀφείλουσι νὰ ἀποκρούωσιν ἐνόμως πᾶσαν ἀντιποιήσιν, καὶ ἀνακαλύπτωσι τὰ καταπατηθέντα, ὅπως ἐπανέλθωσι ταῦτα εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

γ) Φροντίζουσι περὶ τῆς ἀναπτύξεως ὅλων τῶν πόρων τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καὶ ὑποβάλλουσι καταλλήλους ὡς πρὸς τοῦτο ἐκθέσεις καὶ γνωμοδοτήσεις.

δ) Διευθύνουσι καὶ ἐνεργοῦσι τῇ συμπράξει τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν ἢ ὑπαλλήλων τὰς δημοπρασίας τῶν ἐκμισθουμένων δημοσίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν προσόδων καὶ προϊόντων, τῶν ἐκποιουμένων ἢ ἐνοικιαζομένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, καὶ τῶν διὰ τὸ δημόσιον προμηθειῶν καὶ ἐργολαβιῶν, ὅσας ἀνετέθησαν ἢ ἀνατεθῶσιν εἰς αὐτοὺς.

ε) Ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς μονοτετεῖς ἢ πολυτετεῖς ἐνοικιστὰς ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν, τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων αἱ ἀνέλαβον διὰ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐνοικιάσεως, βεβαιοῦσι δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου μετὰ τῆς διοικητικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς τὰς παραβάσεις, καὶ ὑποβάλλουσι τὰς περὶ τοῦτου συντακτέας ἐκθέσεις εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

ς) Δίδουσι διασαφήσεις ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν νόμων, Β, Διαταγμάτων, καὶ κανονισμῶν πρὸς τε τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιστὰς, καὶ ἐπιβλέπουσι τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

ζ) Ἐπιτηροῦσι καὶ ἐξελέγχουσι τοὺς εἰς τὸν κλάδον τῶν ὑπαγομένους δημοσίου

ὕπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς. καὶ ἐξασκοῦσι κατ' αὐτῶν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν.

η) Ἐπιτηροῦσι τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἐγγείων φόρων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων, προλαμβάνουσι καὶ ἀποσοδοῦσι τὰς καταπίσεις καὶ τὰς παρανομίας εἰσπράξαις τούτων, ἀνακρίνουσι καὶ καταγγέλλουσι τοὺς παραβάτας, καὶ ἐκκαθαρίζουσιν ἐγκαίρως καὶ ἀκριβῶς τὰς ληψοῦσας τῶν ἐνεργούσιν ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἀντιπροσώπων κατασχέσειν τῶν πρὸ τῆς ἐξορλήσεως τοῦ χρέους εἰσπραχθέντων ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστὰς φόρων καὶ δικαιωμάτων, καὶ βεβαιοῦσι τὰ ἐλλείμματα αὐτῶν κατὰ τοὺς σχετικούς κανονισμοὺς ἐδηγίας.

θ) Ἐπιτηροῦσι τοὺς ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπιστάτας καὶ τοὺς ἀποθηκαρίους, καὶ ἐλέγχουσι τὰς διαχειρίσεις τούτων συντάττουσι δὲ καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποηγεῖν τοὺς γενικοὺς ἰσολογισμοὺς τῆς διαχειρίσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

ι) Ἐνεργοῦσι τὴν βεβαίωσιν τῶν κατὰ στρέμμα ἐπιβαλλομένων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐντὸς τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν.

ια) Ἐχουσι χρέος ν' ἀνακαλύπτωσι καὶ πρὸς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων διαπρακτομένας κατασχήσεις ἢ ἄλλα ἐλαττώματα προσβάλλοντα τὰ συμφέροντα ἢ τὴν ἀξιοπιστίαν τοῦ δημοσίου, ν' ἀνακρίνωσι δὲ καὶ βεβαιώσι ταῦτα, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας, ἐφ' ᾧ πᾶσα διοικητικὴ ἢ οικονομικὴ ἢ ἄλλη ἀρχὴ ὀφείλει νὰ χρηγῇ αὐτοῖς ἀνεὶ βραδύτης τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἢ ἐγγράφω καὶ βιβλίᾳ ἀπαιτούμενα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἀξιοποιῶν πράξεων.

ιβ) Χορηγοῦσι τὴν σύμπραξιν τῶν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων.

ιγ) Ἀντιπροσωπεύουσι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ τε δημοσίον καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων πρὸς ὑπεράσπιν τῶν προσβαλλομένων δικαιωμάτων αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν δι' ἰδιαιτέρων νόμων ἡδισταγμάτων κανονισ-

θέντων ἄλλως περὶ τούτου ἔairoνται διὰ τὸ ὅτι αἱ ἐκ τῶν πλειστηριασμοῦ τῶν ἰδιοκτητῶν κτημάτων τῶν ὀφελεῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου προκύπτουσι δίκαιαι, αἵτινες διεξάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων πρὸς τῶν ταμίων.

ιδ) Ἀναπληροῦσι τοὺς δασάρχας καὶ τοὺς δατονόμους ἀπόντας ἢ κωλυομένους.

ιε) Ἐκρατοῦσι κατὰ τοὺς σχετικούς κανονισμοὺς καὶ ὁδηγίας βιβλία καὶ πύνακα.

1) Στατιστικῆς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περὶ υἱίας.

2) Τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν.

3) Τῶν πολυετῶς ἢ μονοετῶς ἐνοικιαζομένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

4) Τῶν ἐθνικοῦ δικαίου φυτειῶν.

5) Τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων οἰκοδομῶν. 6) Τῶν (χ)υθοτροφεῶν. 7) Τῶν ἀλικῶν. 8) Τῶν μεταλλείων καὶ λατομείων. 9) Τῶν ἀμφισβητούμενων δημοσίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν.

10) Τῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων δίκων τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

11) Τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν βλαβερῶν.

12) Ὅλων τῶν βεβαιουμένων ἐπιμελειῶν αὐτῶν δημοσίων πόρων.

13) Τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ ἐπιπλοκαῖς τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ κτημάτων.

14) Παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως μὴ προβλεπομένου ῥητῶς ἐνταῦθα.

Ἀπαντα τὰ στοιχεῖα ταῦτα φυλάττονται ἀσφαλῶς ἐπὶ εὐθύνῃ τῶν οικονομικῶν ἐφόρων καὶ παραδίδονται ὑπὸ προκατόχου εἰς διάδοχον ἐπὶ τακτικαῖς ἀποδείξεσιν.

2. Η βεβαίωσις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἡ παραπομπὴ τῶν καταλόγων πινάκων, ἡ καταστάσεως εἰσπρακτέων εἰς τοὺς ταμίας γίνεται ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν οικονομικῶν ἐφόρων πάντοτε πρὸ τῶν

πρὸς ἐναρξίν τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν κανονισμένων προθεσμιῶν, εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκαστοῦ μηνὸς οἱ οικονομικοὶ ἔφοροι ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰς περικοπείσας καὶ τὰς ἐκ κρεμίσεως φορολογικὰς ὀφελείας, διδόντες συνάμα λόγον περὶ τῆς ἀναβολῆς.

3. Οἱ οικονομικοὶ ἔφοροι ὑπάρχοντες ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διδούσι μολοντοῦτο πληροφορίας καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα, ὡς καὶ εἰς τὰς διοικητὰς ἀρχάς, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς παραγγελίας καὶ αἰτήσεις αὐτῶν ἐντὸς τῶν καθεστῶτων νόμων καὶ ἡ. διαταγμάτων.

4. Οἱ οικονομικοὶ ἔφοροι ἐνεργοῦσι τὰ καθήκοντά των ἀνεξαρτήτως τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, αἱ δὲ σφύσεις καὶ ἡ σύμπραξις αὐτῶν μετὰ τῶν νομαρχῶν καὶ τῶν ἐπαρχῶν κανονίζονται διὰ τὴν περὶ καθηκόντων αὐτῶν καὶ ἄλλων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων. ἔχουσι δὲ εἰς πᾶσαν περίπτωσην τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν διοικητικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων, Β. Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν. Αἱ δὲ β. θέσαι ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν ἐτοίμως τὴν σύμπραξίν των πρὸς τὴν ἐννοητὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας εὐθυνόμεναι διὰ πᾶσαν ἐπιζήμιον ἀναβολήν.

5. Οἱ οικονομικοὶ ἔφοροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθύνωσι προσκλήσεις, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τῶν διοικητικῶν πρὸς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀντικειμένων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, αἱ δὲ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσιν ἀμελλητί τὰς προσκλήσεις καὶ παραγγελίας τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ, εἰς δὲ ἤθελον ἀνακοινωθῇ ἀναβολὴ ἢ ἀρνήσις ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ὀφείλουσιν νὰ διατάττωσι τούτους πρὸς ἀμέσον ἐκτέλεσιν τῶν προσκλήσεων τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, καὶ ἐν ὑποτροπῇ νὰ προκαλῶσιν ἢ ἐπιβάλλωσι τὰς ἀνγκαίους ποινὰς κατὰ

τοὺς καθεστῶτα νόμους.

6. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι, ἐκτὸς τῶν διαταγῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περιοδεύοντες αὐτῶν μεταβαίνουνσι, καὶ ὁσάκις ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν των εἰς διάφορα μέρη τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐπαρχῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀντικειμένων οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὴν περὶ οὐδεὶν οἱ ἔφοροι 1) ἐξετάζουσιν ἂν οἱ περὶ τῶν δημοσίων σόδων νόμοι, διατάγματα καὶ κανονισμοὶ ἐκτελῶνται ἀνεκταπίστεως τῶν λαῶν, ἂν καὶ ποῖα προσκόμματα ἀπαιτῶνται· 2) ἐπιθεωροῦσι τὴν κατὰ τὴν τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, καὶ συντάττουσι τὰς ἀνταρτίας ἐκθέσεις· 3) Ἀκριβοῦνται τὰ παράπονα τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων καὶ φέρουσιν ἢ προτείνουσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὴν κατὰ νόμον διεκδικήσιν, ἐξετάζουσιν ἂν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ χρηρηγῶσι τὴν σύμπραξίν των εἰς τὰ σχετικὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκονομ. ὑπηρεσίας, καὶ υποβάλλουσιν περὶ τούτου ἐκθέσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· 4) ἐπιθεωροῦσι τὰς ἀποθήκας τῶν σιτηρῶν, ἐλέγχουσι καὶ τακτοποιοῦσι τὰς διαχειρίσεις καὶ λαμβάνουσιν μέτρα ὅσας πρὸς κίνδυνος· 5) ἐπισκέπτονται τὰ ἰδιώματα καὶ τὰ διανοικώσεως μοναστοῦς ἢ πολυετοῦς διατεθειμένα ἰθὺνὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, ἵνα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως ἢ μὴ τῶν συμφωνιῶν καὶ υποχρεώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν· 6) ἐπιθεωροῦσι τὰς αἰλικίας, τὰς ἀλλαγὰς τοῦ θύλακος καὶ ἐξετάζουσιν τὴν διαχείρισιν αὐτῶν· 7) Συλλέγουσι πληροφορίας, καὶ ἀναφέρουσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν δασῶν, περὶ τῶν κατ' αὐτὰ πρακτομένων ἀνομημάτων καὶ περὶ τῶν δασικῶν προϊόντων. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιοδεΐας οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὀφείλουσιν νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον λεπτομερῆ ἐκθέσεις περὶ

ὄλων τῶν οἰκονομικῶν ἀντικειμένων, καὶ περὶ τῆς ὑλικῆς προόδου ἢ μὴ τῶν κα- τοίκων, προτείνοντες τὰ δεόντα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν επέκτασιν αὐτῆς, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἄρσιν τῶν ἀπαντωμένων, τυχόν, προσκομμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ καθηκόντων τῶν Γραμματέων τῶν Οἰκονομικῶν Ἑφόρων.

7. Οἱ γραμματεῖς τῶν οἰκονομικῶν ἐφοριῶν ἔχουσι τ' ἀκόλουθα καθήκοντα· α) ὡς ἀναπληρωταὶ τῶν ἐφόρων ἐκτελοῦσι τὰ χρέη αὐτῶν καὶ προϊστάνται τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ· β) ὡς γραμματεῖς ὑπείκουσι τοῖς ἐφόροις καὶ ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι τὰς διαταγὰς αὐτῶν ἐντὸς τῶν κειμένων νόμων καὶ κανονισμῶν· γ) διευθύνουσι καὶ διεκπεραιοῦσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, καταλογίζουσι φόρους καὶ λοιπὰ ἐσοδα, καὶ συντάττουσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα, ὧσων τὴν σύνταξιν δὲν ἀναλαμβάνουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι· δ) ἐργάζονται ἐπὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας, ὅσα οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἀνατιθέασιν αὐτοῖς· ε) ὑπογράφουσιν εἰς ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα, λογαριασμοὺς, πίνακες, καταστάσεις κλπ. τῶν οἰκονομ. ἐφόρων, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι τὸ περιεχόμενον ἐστὶν ἀπαράλλακτον τοῖς πρωτοτύποις· ὅ) μετατιθέμενοι ἢ ἀπολυόμενοι τῆς ὑπηρεσίας παραδίδουσι τὸ γραφεῖον εἰς τὸν διαδοχὸν ἢ τὸν πρωτοκόλλιστὴν παρουσίᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, συντασσόμενων διὰ πλὴν πρωτοκόλλων, θάτερον τῶν ὁποίων ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ καθηκόντων τῶν πρωτοκόλλιστῶν καὶ τῶν γραφέων τῶν οἰκον. ἐφοριῶν

8. Οἱ πρωτοκόλλισταὶ 1) ἀναπληροῦσι τοὺς γραμματεῖς ἀπόντας ἢ κωλυόμενους· 2) ἔργον ἔχουσι τὴν καταχώρισιν, τὴν διαίρεσιν τοῦ ἀρχείου, τὴν τοποθέτησιν, καὶ τὴν κράτησιν πινάκων ἐλέγχου κατὰ τὸν σχετικὸν κανονισμόν· 3) ἐκτελοῦσι καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ἀνατι-

θεμένην αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ γραμματέως· 4) ὑπείκουσιν εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας.

9. Οἱ γραφεῖς ἐργάζονται εἰς ἀντικείμενα τῆς ὑπηρεσίας ἐριζόμενα ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν, εἰς οὓς ὀφείλουσιν ὑπακοὴν καὶ εὐπρέθειαν.

10. Ὅλο· οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 7, 8 καὶ 9 ὑπάλληλοι δύνανται νὰ σταλῶσιν ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων εἰς περιόδειαν πρὸς ἐκτελέσειν διαφόρων οἰκονομικῶν ἀντικειμένων ὡς ἐντολοδόχοι τούτων, ἀποζημιούμενοι κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Γενικά διατάξεις.

Ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἀναφοραὶ καὶ αἰτήσεις παραδίδονται εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ἐφορίας, ἀνοίγοντα παρ' αὐτοῦ σημειούντες τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραλαβῆς καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ πρῶτον κολλόν.

12. Τὸ πρῶτοκόλλων κρατεῖται κατὰ τὸ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Β. Διατάγμα, συνάμα δὲ καὶ ἀλφαριθμητικὸς πίναξ καταχωρίσεως κατὰ τὸν περὶ τούτου κανονισμόν.

13. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς θέσεώς των ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦς ὑπάλληλους δύνανται εἰς ἰδίᾳς ἀρμοδιότητος νὰ δώσωσιν ἄδειαν ἀπουσίας μέχρις ἡμερῶν 8 ἐπὶ αἰτήσεις δεδικαιολογημέναι· καὶ ἄνευ βλαβῆς τῆς ὑπηρεσίας.

14. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ τε οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ γραμματέως ἀναλαμβάνει προσωρινῶς τὴν ὑπηρεσίαν ὁ ταμίας, ἢ ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοῦ.

15. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν οἰκονομικῶν ἐφοριῶν ὀφείλουσι νὰ φοιτῶσιν ἀνελλιπῶς κατὰ τὰς ὁρισμένας ὥρας ἐκάστης ἡμέρας εἰς τὰ γραφεῖα, πρέπει δὲ νὰ ὦσι κόσμιον ἐν τῇ συμπεριφορᾷ πρὸς τοὺς προσερχομέ-

νους πολίτας, νὰ τηρῶσιν ἐχευμένην περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ν' ἀπέλυσιν ἀπὸ πάσης ἀμέσου ἢ ἐμέσου συνεννόησεως ἢ ἀλληλογραφίας μετὰ ἰδιωτῶν περὶ ἀντικειμένων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1833 ἡμετέρου Διατάγματος.

16. Παρ' ἐκάστη ἐφορία ὑπάρχει βιβλίον ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ, ἐν ᾧ ἐγγράφονται αἱ κατὰ καιροὺς μεταβολαὶ αὐτοῦ, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ἱκανότης, ἡ ἐπιμέλεια, οἱ ἔπαινοι, καὶ αἱ ἐπιβληθεῖσαι, τυχόν, πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἀπόγραφον τοῦτου στέλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς ἐτήσιας ἐκθέσεως τοῦ προϊταμένου.

17. Τὸ ἀπὸ 16 Μαΐου 1845 ἡμέτερον διάταγμα καταργεῖται ἐκ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουνίου 1858.

453. Ν. Υἲ Β'. Περὶ ἐπιβολῆς τέλους ἐφ' ὧν τῶν εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ἀνηκόντων πλοίων πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου.

ΟΘΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου, νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ εἰσπράξῃ ἐφ' ἅπασι ἐφ' ὧν τῶν εἰς τὸν λιμένα Γαλαξειδίου ἀνηκόντων πλοίων τέλος εἴκοσι λεπτά κατὰ τόνον.

2. Τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουν δαπανηθῇ αποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν νεκροταφείου ἐν τῇ πόλει Γαλαξειδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰουνίου 1858.

454. Δ. Περὶ τῶν χρῶν τῶν Ἱεροκλήρων. ΟΘΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐκδεδομένας τῇ 22 Αὐγούστου 1838 ὁδηγίας πρὸς τοὺς Ἱεροκλήρας, κατὰ τὸν § 5' τοῦ Β' ἁρθροῦ τοῦ ἡμετέρου διατάγματος 13 Ἰουλίου 1838· ἔτι δὲ καὶ τοὺς § α' καὶ δ' τοῦ Η' ἁρθροῦ τοῦ ΣΑ' Νόμου, 9 Ἰουλίου 1852.

Θεωροῦντες, ὅτι καθήκον τῶν Ἱεροκλή-

ρῶν εἶναι, οὐ μόνον τὸ νὰ περιοδεύωσι τὸν νομόν, ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῶν ὑπάρχει διωρισμένος, καὶ κηρύττωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ διδῶσι λόγον τῶν πράξεών των εἰς τὴν ἱεράν σύνοδον διὰ τῶν ἀρμοδίων σ. ἐπισκόπων κατὰ τὰ ἄρθρα Α' καὶ 5' τῶν εἰρημένων συνοδικῶν ὁδηγιῶν· καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν τὰ περὶ τῆς ὁδοπορίας των οὕτως, ὥστε ν' ἀποδεικνύται εὐχερῶς ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος αὐτῶν ἐν περιοδείᾳ ὧν. Μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱεράς συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσεως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Α'—Ἐκαστος τῶν Ἱεροκλήρων, ὀφείλει δις τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ περιοδεύῃ τὰς πόλεις, τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία τῆς περιφερείας εἰς ἣν ὑπάρχει διωρισμένος, καὶ νὰ διδάσκῃ τὸν λαόν κατὰ πάσας τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὁπόταν εἶναι δυνατὴ καὶ κατὰ ταύτας ἡ συναξίς τοῦ λαοῦ. Νὰ μὴ ἀπολείπηται ἀπὸ τὰς τῶν χωρικῶν πανηγύρεις, ἐν αἷς αἱ συναξεῖς γίνονται πολυπληθεστεραὶ, καὶ νὰ κηρύττῃ εἰς τοὺς ἐκεῖ συνερχομένους τὸν θεῖον λόγον, προσέτι δὲ νὰ ἐκτείνῃ τὸ κήρυμά του καὶ εἰς τοὺς ποιμένας, ἀπερχόμενος εἰς τὰ ποιμνιστάσια αὐτῶν καὶ διδάσκων καταλλήλως αὐτοὺς τε καὶ τὰς οἰκογενείας των· καὶ ἐν γένει νὰ νοθεύῃ πατρικῶς, συμβουλεύῃ πνευματικῶς καὶ διὰ τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας ὁδηγῇ τοὺς πάντας εἰς τὴν ἐμαλὴν καὶ εὐδατον ὁδὸν τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἡθικῆς στηριζομένην εἱμερίαν, κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἁρθρ. Β', Γ', καὶ Δ τῶν Συνοδικῶν ὁδηγιῶν περιεχόμενα.

Β'—Ὁ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ Ἀρχιερεὺς συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου, θέλει διαγράψῃ τὴν πορείαν καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἃ ὀφείλει νὰ μεταβαίνῃ ὁ Ἱεροκλὴς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς πνευματικῆς ὑπηρεσίας του,

καὶ προσδιορίζει τὸν χρόνον τῆς εἰς ἑκα-
στον αὐτῶν τῶν μερῶν διαμονῆς του.

Εν ταῖς Ἐπισκοπαῖς ταῖς περιλαμβα-
νομέναις ἐν τῷ αὐτῷ νομῷ ἀρμοδίον εἶναι
διὰ τὴν ἰδίαν ἐργασίαν οἱ κατὰ τόπους
Ἐπίσκοποι καὶ Ἐπαρχοί.

Γ'—Ἐκάστη περιοδεία τοῦ Ἱεροκλήρου
καθ' ὅλον τὸν νομὸν ἐκτὸς τῆς πρωτευ-
ούσης, δὲν δύναται νὰ διαρκῇ ὀλιγώτερον
τῶν τεσσάρων μηνῶν τοῦς δὲ ὑπολειπομέ-
νους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, διαμεινων οὗτος
ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, μεταβαίνει πρὸς χρι-
στιανικὴν διδασκαλίαν ὅπου ἡ ἀνάγκη
καλέσῃ.

Δ' Ἐκάστος Ἱεροκλήρῳ ἐν εἰσδηποτε πόλει
τῆς ἰδίας περιφερείας τὴν ἐνθα ὑπάρχει
κεντρικὴ φυλακὴ, ὀφείλει, συνεννοούμενος
μετὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν νὰ εἰσέρχεται
εἰς αὐτὴν καὶ, διὰ τῶν ἀρμοδίων πρὸς
τοὺς καθειργμένους διδασκῶν καὶ διὰ τῆς
χρήσεως καταλλήλων παραδειγμάτων,
προτρέπῃ τοὺς εἰς τὴν εὐσέβειαν, εἰς
τὴν ἀπὸ τῶν κακῶν ἔργων ἀποστροφὴν,
καὶ εἰς εὐκρινῆ καὶ ἀληθῆ μεταμέλειαν.

Ε'—Ἐκάστος Ἱεροκλήρῳ, ὀφείλει νὰ ἐκ-
τελῇ ἀκριβῶς τὴν διατάξιν τοῦ 1. ἁρθροῦ
τῶν συνοδικῶν ὁδηγιῶν, διαπεπιστευμένος
ὢν ἐνέργειαν πνευματικοῦ χρέους. Διὰ τὴν
ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάτασιν καὶ διὰ
ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ αἱ ἀρ-
μόδιοι διοικητικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ
ὀφείλουσι νὰ χορηγῶσιν αὐτῷ πᾶσαν συν-
δρομὴν καὶ εὐκολίαν.

ς—Ἡ ἑκθεσίς ἦν ὁ Ἱεροκλήρῳ κατὰ τὸ
ς. ἁρθρον τῶν συνοδικῶν ὁδηγιῶν ὀφείλει
νὰ πέμπῃ πρὸς τὴν ἱερὰν σύνοδον διὰ τοῦ
ἀρμοδίου Ἐπισκόπου, ἐπισυνάπτων εἰς αὐ-
τὴν καὶ τὰ διαγράμματα τῆς πορείας αὐ-
τοῦ κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον Β', πρέπει νὰ
περιέχῃ καὶ πληροφορίας ἀκριβεῖς περὶ τῆς
θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῶν
κατοίκων τῶν μερῶν ἐνθα περιώδευσε καὶ
ἐκλήρυξε.

Ζ'—Τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἱεροκλήρου κα-
τὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, περίληψις
διαβιβάζεται παρὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ

τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Η'—Ὁσάκις ὁ Ἱεροκλήρῳ δὲν εἶναι πα-
ρὼν εἰς πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον, ὁ ἀρ-
μόδιος Ἐπίσκοπος δύναται νὰ ἐπιφρετίζῃ
ἓνα τῶν κατ' αὐτὸν κληρικῶν δυνάμενον
πιστῶς καὶ ὁρθῶς νὰ κηρῷ ἡ ἐκεῖ, καὶ ὁ ὁ-
ρισμένην ἡμέραν, εἰς γλῶσσαν καταληπτὴν
εἰς τὸν λαόν.

Ἀθήναι τῇ 26 Ἰουνίου 1858.

455. ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΧΡΕΗ

Ἐκδοθεῖσαι παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Πρὸς τοὺς Ἱεροκλήρους.

Α'. Ἔργον τῶν διορισθέντων Ἱεροκλή-
ρων, θέλει εἶναι τὸ περιοδεύειν αὐτοὺς τὰς
πόλεις, κώμας καὶ χωρία τῆς περιφερείας
εἰς ἣν ἕκαστος αὐτῶν ὑπάρχει διωρισμένος
καὶ διδάσκειν τοὺς λαοὺς κατὰ πάσας τὰς
Κυριακάς καὶ ἑορτάς, καὶ κατὰ τὰς ἐργα-
σίμους ἡμέρας, ὅταν ᾖναι δυνατὴ ἡ σύνα-
ξις τοῦ λαοῦ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

Β'. Ὑπόθεσις τοῦ διδάγματος τῶν Ἱε-
ροκλήρων θέλει εἶναι διὰ παντὸς καὶ ὁ-
ριστικῶς αἱ διδάχαι περὶ τῆς ἀγίας ἡμῶν
πίστεως, περὶ τῶν ἱερῶν δογμάτων καὶ ἐθι-
μῶν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας περὶ τῆς
ἀκριβοῦς διατηρήσεως καὶ ἀπαρταλεύτου
φυλακῆς ἀπάντων τῶν ἀνέκαθεν παραδε-
δεγμένων. Ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν χρεῶν τοῦ
ἀληθοῦς χριστιανοῦ τῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ
πρὸς τὸν πλησίον, περὶ τῆς ὀφειλομένης
πίστεως καὶ ὑποταγῆς πρὸς τὸν Θεοφρόν-
ητον ἡμῶν Βασιλέα, περὶ τῆς τελείας
ὑποταγῆς καὶ εὐπειθείας εἰς τοὺς νόμους
τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐν γένει περὶ παντὸς
θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἀντικειμένου.

Γ'. Πᾶσα ἄλλη παρὰ τὰ λεγόμενα ὑπό-
θεσις ξένη ὅπως εἰς τὸ ἱερὸν κήρυγμα, εἶ-
ναι ἀπηγορευμένη καὶ ἀσυγχώρητος.

Δ'. Οἱ παραβαίνοντες τὸν ὅρον τοῦτον
Ἱεροκλήρες, παρεκτρεπόμενοι εἴτε εἰς πο-
λιτικὰ ἀντικείμενα, εἴτε κοινὰ εἴτε μερικά
καὶ ἐπεμβαίνοντες εἰς προσωπικότητας,
ἐξωκρίλλοντες εἰς ἄλλας τοιαύτας διαπραγ-
ματεύσεις ἄλλοτρίως πάντῃ τοῦ ἱεροῦ

αγγέλματός των, ἀποκαθίστανται ὑπεύ-
θυνοι.

Κ'. Μεταβύνοντες ἀπὸ ἐπισκοπῆς εἰς
ἐπισκοπὴν, ὀφείλουσι πρῶτον νὰ ἐμφανί-
ωνται πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τῆς ἐπισκο-
πῆς, διὰ νὰ γνωστοποιῶσι πρὸς αὐτὸν
τὴν ἀφίξιν των, καὶ ὅδ γόμενοι παρ' αὐ-
τοῦ νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὴν περιοδεῖαν τοῦ
πρόγραμματος, διατελοῦντες ὑπὸ τὰς ἀμέ-
τους διατάξεις αὐτοῦ.

Ζ'. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς πε-
ριοδεῖας ἐκάστης ἐπισκοπῆς ὀφείλουσι νὰ
ἀρυσσάζωσιν, ἢ νὰ στέλλωσι πρὸς τὸν
ἐπίσκοπον κατάλογον συνοπτικὸν διαλαμ-
βάνοντα τὰ πρακτικὰ των, καὶ δι' αὐτοῦ
πρὸς τὴν δύνωδον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀυγούστου 1838.

56. Ν. Υἲ Γ'. Περὶ προσδιορισμοῦ εἰς δραχ.
5 τοῦ ἐξαγωγ. τέλους τῆς Κορινθιακῆς
σταφίδος ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος Ἑνε-
τικῶν λιτρῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῆς Κορινθια-
κῆς σταφίδος προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς
έντε ἀριθ. 5 ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος Ἑνε-
τικῶν λιτρῶν.

2. Ὁ παρὼν νόμος ἀποτελεῖ μέρος τοῦ
ἐλκωνιακοῦ δασμολογίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1858.

57. Δ. Περὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σι-
τηρῶν καὶ τῶν ἀλευρῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν
καὶ τῶν αλευρῶν κανονίζεται ὡς ἀκολου-
θῶς· Τοῦ σίτου δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτ. 50
Τοῦ ἀραβοσίτου καὶ σικάλως δι' ἕκα-
στον κοιλὸν λεπτὰ 30.

Τῆς κριθῆς, καλαμβοκίου καὶ βρώμης
δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 20.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ ἄλλευρα, τὰ μὲν τοῦ σίτου
ποδᾶλλονται εἰς τελώνιον 4 λεπτῶν κατ'
κᾶν, ὅλων δὲ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν
αὐτῶν εἰς λεπτῶν 2.

2. Τὸ παρὼν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν
ἐργασιῶν, μεταποιήσεται εἰς νομοσχέδιον
καὶ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν

ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1858.

458. Δ. Περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις
θεάτρου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου
ἐν Ἀθήναις θεάτρου περὶ τοῦ ὁποῦ δια-
λαμβάνει ὁ Τῲ Ζ' νόμος τῆς 31 Ὀκτωβρίου
1856, νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰ συνυποβλη-
θέντα, καὶ φέροντα τὴν ἡμέτεραν ὑπο-
γραφήν ἐννέα διαγράμματα, ἐξ ὧν τὰ μὲν
τρία κατόψεων, τὰ δὲ τέσσαρα προόψεων,
τὰ δὲ δύο διατομῶν.

Ἀθήνησιν, τῇ 2 Ἀπριλίου 1858.

459. Δ. Περὶ συστάσεως ὑγειονομικοῦ φυλα-
κείου εἰς τὴν παραλίαν τῆς θέσεως Ἐλαία
τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάττομεν.

Καθίσταται ὑγειονομικὸν φυλακεῖον εἰς
τὴν παραλίαν τῆς θέσεως Ἐλαία τῆς ἐπαρ-
χίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ὑπὸ τὴν ὀνομα-
σίαν «Ἱγειονομικὸν φυλακεῖον Ἐλαίας».

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1858.

460. Δ. Περὶ συστάσεως αὐθις τοῦ ταχυδρο-
μικοῦ γραφείου Ἀκράτας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Συνίσταται αὐθις τὸ ταχυδρομικὸν γρα-
φεῖον Ἀκράτας διατηρουμένου καὶ τοῦ
τῆς Ζαχόλης, ἀνατίθεται δὲ ἡ διούθυνσις
αὐτοῦ εἰς τὸν ὑγειονομοφύλακα Ἀκράτας
εἰς δὲ ἡτο ἀνατεθειμένη καὶ πρὸ τῆς κα-
ταργήσεώς του, ἐπὶ τῇ ἀπολαυῇ τῶν 20
τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν εἰσπρά-
ξεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1858.

461. Δ. Περὶ συστάσεως ἐκ νέου τοῦ δήμου
Κορωνίδος τῆς Νάξου.

ΟΘΩΝ κλπ.

α) Ὁ πρῶτος δῆμος Κορωνίδος συγχω-

νευθείς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 (15) Σεπτεμβρίου 1840 Ἡμετέρου διατάγματος εἰς τὸν δῆμον Ἀπειρανθίας, σχηματίζεται ἐκ νέου, καὶ θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῆς κωμοπόλεως Κομιακῆς καὶ ἐκ τῶν χωρίων Τρικουκιάς ἡ Βόθροι, Σκαδοῦ καὶ Καρναμωτῆς, πρωτεύουσα δὲ τοῦ δήμου τούτου προσδιορίζεται ἡ κωμόπολις Κομιακῆ.

β') Ὁ δῆμος οὗτος, οὗ τινος ὁ πληθυσμὸς συνίσταται εἰς χιλίας ὀκτακοσίας ἐννευήκοντα 85 ψυχάς, κατατάσσεται εἰς τὴν γ', τάξιν τῶν δήμων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1858.

462. Α. Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου τῆς νέας Κορινθοῦ

ΟΘΝ κλπ.

Ἦπ' ὅψιν λαβόντες τῶν περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων ΥἸΘ', νόμον τῆς 10 Μαΐου ε. ε. ὡς καὶ τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Ἡμέτερον διάταγμα τῆς 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσχμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου παραλίαν θέσιν Σχοινιαν πόλιν ἀνεγερθῇ κατὰ τὸ συνυποβαλλόμενον καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν εἰς ἄγραμμά.

Ἡ νέα αὕτη πόλις θέλει φέρει τὸ ὄνομα Νέα Κόρινθος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουνίου 1858.

463. Α. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς διαρκείας τῆς καθάρσεως ἐνεκὸν πανώλους.

ΟΘΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 7 Ἰουνίου 1849 ὀρισμένος χρόνος τῆς καθάρσεως εἰς ἀποτροπὴν τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου πανώλους εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπικράτειαν ἀποβαίνει ἀνεπαρκής.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὸν § α. τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἱατροσυνεδρίου ἀπεφασίσχμεν καὶ διατάττομεν.

α) Τὰ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας καταπλέοντα πλοῖα, οἱ ναῦται αὐτῶν, οἱ ἐπιβάται καὶ τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα, ὡς καὶ οἱ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν εἰσερχόμενοι ἄνθρωποι, τὰ ζῶα καὶ τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα ὑποβάλλονται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν κατωτέρω προσδιοριζομένην διάρκειαν καθάρσεως, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τῆς κομιζομένης ὑγειονομικῆς πιστωποιήσεως.

β') Ἡ ἀπόδυσις καταργεῖται.

γ') Τὸ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1849 Β. δάταγμα ἀκυροῦται.

Ἀθῆναι 12 Ἰουλίου 1858.

Κατηγορία τῆς πιστοποιήσεως	Προελεύσεις διὰ θαλάσσης.			Προελεύσεις διὰ ξηρᾶς	
	Πλοίων	Ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν	Πραγμάτων ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ	ἀνθρώπων	Ἐπιδεκτικ. μολυσμοῦ πραγμάτων
Καθαρὰ	5	5	8	4	4
Ἰσποτος	12	12	15	10	12
Ἀκάθαρτοι	21	21	28	21	28

464. Α. Περὶ ἐξόδων διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ἐνδεῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων.

ΟΘΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἀπεφασίσχμεν νὰ

προσδιωρίσωμεν μέχρι περαιτέρω πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς φυλακισμένους, τόσον εἰς τὰς ἐξεταστικὰς φυλακάς, ὅσον καὶ εἰς τῶν καταδίκων δαπάνην, ὡς ἀκολουθῶς.

1. Πρὸς τροφὴν ἑνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν προσδιορίζονται τριάκοντα λεπτὰ καθ' ἡ

μέραν, ἂν ἔχῃ ἡλικίαν μεγαλειτέραν τῶν 12 χρόνων, χωρὶς διακρίσιν γένους, καὶ εἰκοσὶν ἂν ἔχῃ μικροτέραν ἡλικίαν· ἀπὸ τὴν ποσότητα αὐτὴν πρέπει νὰ πληρώνωνται καὶ τὰ ἔξοδα διὰ τὸ ἀναγκαῖον εἰς πόσιν καὶ σωματικὴν καθαρότητα ὕδαρ.

Ἄν διὰ τοπικὰ αἰτία ἡ ποσότης αὐτῆς δὲν ἐξαρτῇ βεβαίως εἰς τὰς ῥηθείσας χρείας, τότε περιμένομεν καλῶς αἰτιολογημένην ἀναφορὰν περὶ αὐξήσεως αὐτῆς.

2 Διὰ πλῆσιμον τῶν ἐνδύματων καὶ στρωμάτων ἐνὸς ἐκάστου τῶν φυλακισμένων θέλει καταλογίζεσθαι κατὰ μῆνα μία δραχμὴ, καὶ τὰ μὲν ἐνδύματα θέλουν ἀλλὰς μίαν φορὰν καθ' ἑβδομάδα, τὰ δ' ἐπιπλά τῆς στρωμνῆς ἅπαξ τοῦ μηνός.

3. Εἰς τοὺς φυλακισμένους δὲν πρέπει νὰ συγχωρῇται νυκτερινὸν ὥς, ἐξ ἐναντίας τὰ προαύλια καὶ τὰ περάσματα τῶν φυλακῶν πρέπει νὰ ᾔναι τὴν νύκτα ἀνηκόντως φωτισμένα, καὶ πρέπει ἐπὶ τούτῳ νὰ λογαριασθῇ διὰ κάθε λύχνον ἡ πρίπου σὺ τιμὴ εἰκοσι δραμίων ἐλαίου τὸ πολὺ, καθὼς καὶ ἐνὸς φυτιλίου.

4. Τ' ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐνδύματα, αἱ στρωμαὶ, τὰ διὰ τὸ πλῆσιμον καὶ τὸ μαγείρειον σκεύη, οἱ λύχνοι ἢ ἀγορασθῶσι μ' ὅσην ἐνδέχεται οἰκονομίαν, ἡ τιμὴ τῶν νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὰ ἐν γένει ἐγκριθέντα πρὸς ἐπιμέλειαν τῶν φυλακισμένων κεφάλαια. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγοραζόμενα πράγματα πρέπει νὰ καταγράφωνται ἀκριβῶς εἰς καταλόγους καὶ νὰ σημειώνωνται ἀκριβῶς τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα, καὶ ὅτι ὅταν τις ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν φυλακὴν πρέπει νὰ ἀρίνη ἐκεῖ τὰ δημόσια ἐνδύματα.

5 Τὰ ἔξοδα τῆς ἱατρικῆς θεραπείας (ὅσας δὲν δύνανται νὰ ἐπιχειροῦν εἰς αὐτὴν οἱ διωρισμένοι ἐπὶ τούτῳ ὑπάλληλοι) καθὼς καὶ τὰ τῶν ἱατρικῶν πρέπει νὰ ταχθῶσιν ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας βασιλικούς ἱατροὺς, καὶ ἔπειτα νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀνω σημειωθέντα κεφάλαια.

6 Ὅταν μεταφέρωνται ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἄλλον οἱ φυλακισμένοι λαμβάνουν ἐν τρίτον περισσότερον τῆς διὰ τὸ ἄρθρον 1

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'

προσδιορισθείσης διὰ τὴν τροφὴν τῶν ποσότητος, καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς ὁδοπορίας.

7. Ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ παρόντος εἰς τὰς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τὸ νὰ διατάξωσι τοῦ λοιποῦ αὐτεπαγγέλτως νὰ πληρώνωνται τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιμελείας τῶν φυλακισμένων ἐκ τῆς διωρισμένης εἰς τὴν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ποσότητος, κατὰ ῥηθέντας κανόνας, καὶ ἀποῦ γίνῃ πρότερον ἡ ἀναγκαῖα ἀκριβὴς ἐξέτασις προεστιθεμένου πρὸς τοῦτοις, ὅτι οἱ στελλόμενοι λογαριασμοὶ θέλουν εἶσθαι ἀνηκόντως προσυπογεγραμμένοι ἀπὸ τοὺς ἐπ' φορτισμένους τὴν ἀστυνομίαν τῶν φυλακῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ βάρσει τῶν εἰς τὰς φυλακὰς καταλόγων.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Φεβρουαρίου 1836.

465. Α. Περί διαιρέσεως τοῦ δήμου φυλῆς. ΟΘΩΝ κλπ.

Ὁ μέχρι τοῦδε δῆμος Φυλῆς διαιρεῖται εἰς δύο, τὸν τῆς Φυλῆς καὶ Ἀχαρνῶν ὡς ἐφ' ἑξῆς.

Ὁ μὲν δῆμος Φυλῆς θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν χωρίων Χασιάς καὶ Καλυβίων Χασιάς καὶ ἐκ τῆς μονῆς Κλειστών, καὶ θέλει ἔχει πρωτεύουσιν τὸ χωρίον Καλύβια Χασιάς, κατατάσσεται δὲ εἰς τὴν γ' τάξιν τῶν δήμων, ὡς ἔχων πληθυσμὸν ψυχῶν 1355· ὁ δὲ δῆμος Ἀχαρνῶν θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τὰ χωρία Μενιδιον, Κουκουβάουνας, Λιόσσις καὶ Καματερό, καὶ ἀπὸ τὰς θέσεις Βαρμπόπι, Λιόπσις, Μαούνια, Μαυροματί καὶ Τατόι· καὶ θέλει ἔχει πρωτεύουσιν τὸ χωρίον Μενιδιον. Κατατάσσεται δὲ εἰς τὴν γ' τάξιν τῶν δήμων, ὡς ἔχων πληθυσμὸν ψυχῶν 1743. Ἐκάτερος δὲ τῶν δήμων τούτων ἀναλαμβάνει τὴν ἁροθεσίαν, ἐννόποιον εἶχον τὰ συνιστῶντα αὐτὸν χωρία πρὸ τῆς συγχωνεύσεώς των εἰς τὸν ὑπάρχοντα μέχρι τοῦδε δῆμον Φυλῆς.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 22 Ἰουνίου 1858.

466. Α. Περί τροποποιήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ καὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους διαφόρων ἐμπορευμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπειδὴ ἡ μέχρι τοῦδε ἐφαρμογὴ τοῦ

τελωνιακού δασμολογίου ἀπέδειξεν ἀναγκαίαν τὴν τροποποίησιν τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων τινων συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχάς, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη τὸ δασμολόγιον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἰδόντες τὸ ἄρθρον β' τοῦ ΥΑΓ' νόμου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Το τέλος ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς τῶν ἐν τῷ κάτωθι πίνακι ἀναφερομένων ἐμπορευμάτων κανονίζεται ὡς ἀκολούθως (α).

2. Τὸ παρὸν ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ α' τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς Αὐγούστου. Ἄμα δὲ τῇ ἐνάρξει τῶν Βουλῶν μεταποιήσεται εἰς νομοσχέδιον καὶ υποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῆς 24 Ἰουλίου 1858.

467. Α. Περὶ καταργήσεως τοῦ λοιμοκαθαρηρίου Αἰγίνης.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὧν τὸν § γ'. τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 186 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

Θεωροῦντες ἀσύμφορον εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ λοιμοκαθαρηρίου Αἰγίνης ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν α' Τὸ λοιμοκαθαρτήριο Αἰγίνης καταργεῖται.

β' Τὰ εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς φθάνοντα μεμολυσμένα πλοῖα, ἅτινα ἤθελον παραπέμπεσθαι εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο Αἰγίνης, κατὰ τὸ ἄρθρον 186 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ παραπέμπονται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριο ὁ δῆλος διὰ νὰ τελῶσιν ἐκεῖ τὴν καθαρσίν των μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων.

Ἀθῆναι, τῇ 8 Ἰουλίου 1858

468. Α. Περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ Βουλευτηρίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν

(α) Ὅσα παρακατιῶν περὶ τούτου τὸν ἐκδοθέντα νόμον τῆς 6 Μαρτίου 1839 περιλαμβάνοντος τὰ αὐτά.

καὶ διατάττομεν.

Ἰγχνρίνομεν ὥστε ἡ ἀνέγερσις τοῦ Βουλευτικοῦ καταστήματος ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ πρωτεύουσῃ νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ συνυποβαλλόμενα καὶ φέροντα τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν τρία διαγράμματα ἐμφαίνοντα τὰς κατόψεις καὶ προσόψεις τοῦ κτηρίου.

Θέσιν πρὸς ἀνέγερσιν αὐτοῦ προσδιορίζομεν αὐτὴν ἐκείνην, ἐφ' ἧς καὶ πρότερον ὑπῆρχε τὸ προσωρινὸν βουλευτήριον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 16 Ἰουλίου 1858.

469. Α. Περὶ τῶν καταστημάτων τῶν δι' αέριου (gaz) φωτισμοῦ κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὧν τὸν ἀπὸ 17 Μαΐου 1857 νόμον περὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐλαιογόνου αέριου (gaz) φωτισμοῦ καὶ τὸ ἄρθρ. 19 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ ὑγεινῆς οἰκοδομῆς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὰ βανουσουργεῖα καὶ ἐργαστήρια, ἐν οἷς κατασκευάζεται τὸ ἐλαιογόνον αέριον καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ἐξαρτώμεναι ἀεριοδόχαι κατατάσσονται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 19 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος ὁρισμένα εἰς τὴν α' κατηγορίαν τῶν ἀναφορμένων ἐν αὐτῷ ἐπικινδύνων ἢ εἰς τὴν ὑγίαν ἐπιβλαβῶν καταστημάτων.

2. Τὰ ἀποστακτήρια, πάντα τὰ τοῦ τοῖς συνεχόμενα οἰκοδομήματα, καὶ αἱ ἀποθῆκαι ἀνθρώπων αἱ εἰς τ' ἀποστακτήρια προσκείμεναι, καὶ ὅταν προσέτι δὲν συνέχωνται τούτοις, θέλουσι κτίζεσθαι, καὶ σκεπάζεσθαι ἐξ ὕλης ἀφλέκτου.

3. Εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς στέγης τῶν ἐργαστηρίων τούτων θάλει ἀνοίγεσθαι πρὸς ἔξοδον τῶν ἀτμῶν μία ὀπή, ἢ πλεονότεραι, καὶ ἐπ' αὐτῶν τίθεσθαι σωλῆνες, ἢ καπνοδόχαι, ὧν τὸ ὕψος καὶ ἡ διατομή θέλουσιν ὀρίζεσθαι ἐν τῇ περὶ οἰκοδομῆς ἀδείᾳ τῆς ἀτυνομ. ἀρχῆς.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις πάσης ζωϊκῆς οὐσίας εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐλαιογόνου αέριου.

5. Οἱ ἔξοπτοι ἀνθρακες(coke) θέλουσιν ἀποσβέννυσθαι ἀμαξέζαγομένοι ἐκ τῶν ἀμβίκων.

6. Οἱ συμπτυκωτήρες πρέπει νὰ ἐξυψωνται ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐντὸς οἰκοδομῶν ἐξαερίζομένων κατὰ τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ συμπύκνωσις γίνηται ἐντὸς σωλήνων κεχωσμένων εἰς τὴν γῆν.

7. Τὰ καθαριστήρια τοῦ αέριου, ἢτοι αἱ καθαριστικαὶ τούτου συσκευαὶ πρέπει νὰ τοποθετῶνται εἰς οἰκοδομὰς ἐξαερίζομένας δι' ἀεραγωγίου ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένου εἰς τὸ ἀέτωμα, ἢτοι τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς στέγης. Τὸ ὕψος τοῦ ἀεραγωγίου τούτου καὶ ἡ διακρὴ θέλουσιν ὡς τῷ ὀρίζεσθαι ἐν τῇ ἀδείᾳ τῆς αστυνομικῆς ἀρχῆς· τὸ δὲ αέριον δὲν συγχωρεῖται ποτὲ νὰ διοχετεύηται ἀπὸ τῶν ἀμβίκων εἰς τὴν αεριοδόχην χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῶν καθαριστηρίων.

8. Ἐντὸς τῶν συμπτυκωτηρίων καὶ τῶν καθαριστηρίων τοῦ αέριου καὶ ἐπὶ ἐντὸς καὶ πέριξ τῶν περιεχουσῶν αεριοδόχας οἰκοδομῶν ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χρῆσις παντὸς ἄλλου εἶδους φωτισμοῦ παρὰ τῶν διὰ λύχνων ἀσφαλιστικῶν.

9. Τὰ ἐκ τῆς ἀποστάξεως προερχόμενα ἀρμονικὰ ὕδατα καὶ πισσώδη περιττώματα, ὅσα δὲν ἤθελον ἀποκομίζεσθαι ἀμέσως, θέλουσιν ἀποτίθεσθαι ἐντὸς δευτέρων ἀκριβῶς κεκλεισμένων καὶ στεγανῶν, ἐκαστῆς τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης δὲν θέλει υπερβαίνει τὴν ἑσάρια κυβικὰ μέτρα. Αἱ δεξαμεναὶ αὗται θέλουσι κτιζεσθαι ἐκ λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν, ἐμβαπτιζομένων εἰς ὑδραυλικὴν κεραμοκονίαν, θέλουσιν ἀλείφεσθαι ὁμοίως δι' ὑδρουλικοῦ χρίσματος, καὶ κεῖσθαι εἰς οἰκοδομὰς σκεπαστάς.

10. Τὰ πισσώδη περιττώματα, τὰ ἀρμονικὰ ὕδατα καὶ ἡ ἐν βρυστῇ ἢ στερεᾷ καταστάσει τίτανος, ἅτινα ἐξέρχονται ἐκ τῶν καθαριστηρίων, θέλουσιν ἀποκομίζεσθαι ἀμέσως ἐντὸς δοχείων ἢ κιττοφόρων ἀμαξίων ἀεροστεγῶς καὶ ἀδιαπνεύστως κεκλεισμένων.

11. Τὰ ὕδατῶδη λεῖψινα δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐξατμίζωνται, οὔτε τὰ πισσώδη περιττώματα νὰ καίωνται ἐν τσφροδόχαις

καὶ ἐν ἱπνοῖς, πλὴν ἐὰν δὲν ἤθελον ἐκπέμπῃ οὔτε καπνὸν οὔτε ὀσμήν.

12. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χωρητικότης τῶν αεριοδόχων ἐκαστοῦ ἐργαστηρίου θέλουσιν εἶσθαι τοσαῦτα, ὥστε ἐν περιπτώσει ἄργικας ἐνός τινος τούτων, τὰ λοιπὰ νὰ δύνωνται νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς χρεῖας. Ἐκαστον δι' ἐργαστήριον θέλει ἔχει δύο αεριοδόχας τοῦλάχιστον.

13. Αἱ δεξαμεναί, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐμβαπτιζονται αἱ αεριοδόχαι, θέλουσιν εἶσθαι ἐντελῶς στεγναί, θέλουσι δὲ κατασκευάζεσθαι ἐκ λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν ἐμβαπτιζομένων εἰς ὑδραυλικὴν κεραμοκονίαν, δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι καὶ ἐκ ὑλῶν, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ τοποθετῶνται ἐντὸς κτιτῶν λαγκῶν, τῶν ὁποίων οἱ τοίχοι ὅσῳκις ὑψίζονται ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, πρέπει νὰ ἔχωσι πάχος ἴσον τῷ ἡμίσει τοῦ ὕψους των, ἐὰν δὲ ρηθῶσι μόνον μέχοι τῆς ἐπιφανείας, θέλουσι περιφράττεσθαι διὰ κιγκλίδων.

14. Ὁ κώδων ἐκαστῆς αεριοδόχης θέλει κρατεῖσθαι δι' ἀσφαλέτων ὀδηγῶν ὥστε νὰ μὴ δύνανται ν' ἀποκλίνῃ ἐν τῇ κινήσει τοῦ ἀπὸ τῆς καθέτου θέλει δε διατίθεσθαι οὕτως ὥστε ἡ ἐλαστικὴ δύναμις τοῦ αέριου ἐντὸς τῆς αεριοδόχης νὰ ᾔῃαι πάντοτε ἀνωτέρα τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως. Ἡ ἐσωτερικὴ πίεσις τοῦ αέριου θέλει διεκινῆσθαι διὰ μανομέτρου.

15. Αἱ ἔχουσαι χωρητικότητα πλέον τῶν ἑκα κυβικῶν μέτρων αεριοδόχαι, θέλουσιν εἶσθαι ὅπως ἀπομεμονωμένα ἀπὸ τῶν οἰκοδομῶν τοῦ ἐργαστηρίου καὶ ἀπὸ τῶν γειτνιαζόντων οἰκῶν καὶ ἡσφαλισμένα δι' ἀλεξικεραυνίων, τῶν ὁποίων ἡ ῥάβδος θέλει ἔχει ὕψος ἴσον τοῦλάχιστον τῷ ἡμίσει τῆς διαμέτρου τῆς αεριοδόχης.

16. Πᾶσις οἰκοδομῇ περιεχούσης αεριοδόχην οἰκισθῆποτε χωρητικότητος θέλει ἀνανεοῦσθαι ὁ ἀὴρ δι' ὅπῃν ἡνεωγμένων εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴ συνάγεται ἐν τῇ οἰκοδομῇ πολὺ ἐλασιόγονον αέριον, καθ' ἣν περίστασιν ἤθελεν εὖρει τινὰ διέξοδον θέλουσι προσέτι ἀνοίγεσθαι καὶ κύκλοι τῆς οἰκοδομῆς ὅπου ἵκαναί κλει-

όμεναι διὰ μεταλλίνων πλεγμάτων ἢ δικτυωτῶν κλειθριῶν (persiennes).

17. Σωλὴν τῆς ὑπερπληρώσεως προωρισμένος ν' ἀποχρεύῃ τὸ ἀέριον ὑπεράνω τῆς στέγης θέλει προσαρμοζέσθαι εἰς ἐκαστην ἀεριοδόχην κειμένην ἐντὸς οἰκοδομήματος. Ἄν δὲ ἡ ἀεριοδόχη ὑπάρχῃ ἐν ὑπαίθρῳ, ὁ σωλὴν δύναται νὰ ἐναπληρωθῇ διὰ τεσσάρων ὁπῶν ἐχουσῶν διάμετρον ἑνὸς ἢ δύο ὑρεκατομέτρων καὶ ἀπόστασιν ὁκὼ μὲν ἕως δέκα ὑρεκατομέτρων ἀπὸ τῆς κατωτέρως ἀφ' αὐτῆς, ἴσην δὲ ἀπ' ἀλλήλων.

18. Δὲν δύνανται νὰ τοποθετῶνται ἐν ταῖς ὑπογείαις, εἰμὴ ἀεριοδόχαι δέκα τὸ πολὺ κυβικῶν μέτρων, καὶ αὗται μὴ παρακείμεναι εἰς παραγωγικὰς τοῦ ἀερίου συσκευάς, δηλαδὴ εἰς τὰ παραγωγικὰ τοῦ ἀερίου ἐργαστήρια. Τὰ δὲ ὑπόγεια ταῦτα πρέπει νὰ ὦσιν ἀποκλειστικῶς ὠρισμένα διὰ τὰς ἀεριοδόχας, νὰ ἐξαερίζωνται δεόντως διὰ δύο ὁπῶν ἡνεωγμένων, τῆς μὲν πλησίον τοῦ ἐδάφους τοῦ ὑπογείου, τῆς δὲ ἐτέρας εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ θόλου. Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ θόλου ὁπὴν θέλει ἐπικεῖσθαι σωλὴν ἀτμοδόχου ὑψούμενος ὑπὲρ τὴν κορυφὴν τῆς οἰκίας.

19. Πρὶν ἡ ἀεριοδόχη πληρωθῇ τὸ πρῶτον ἀερίου, πρέπει νὰ προηγηθῇ τεχνικὴ ἐξέτασις τῆς κατασκευῆς τῆς ἐπὶ παραουσίᾳ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

20. Τὸ συμπυκνωμένον ἀέριον περιέχοντα κινητὰ δοχεῖα θέλουσι κατασκευάζεσθαι ἐκ χαλκοῦ, ἢ ἐκ πετάλων σιδήρου· πρέπει δὲ νὰ δοκιμάζωνται εἰς πίεσιν διπλάσιαν ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπόκεινται ἐν τῇ καθημερινῇ χρήσει, καὶ ἥτις ὀρίζεται ἐν τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀστυνομίας.

21. Τὸ εἰς κοινὴν κατανάλωσιν χρησιμοποιούμενον ἀέριον θέλει εἶσθαι ἐντελὲς καθαρισμένον· ἡ δὲ καθαρότης του θέλει δοκιμάζεσθαι καὶ βεβαιοῦσθαι κατὰ τὰ δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ὁρισθησόμενα.

22. Τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερόμενα ἐργαστήρια καὶ συσκευαὶ δύνανται ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῷ ὀριζομένων νὰ ὑποβληθῶσι καὶ εἰς ἄλλα προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὅπῃα τὸ συμφέρον τῆς ἀσφα-

λείας καὶ τῆς δημοσίας ὑγείας ἤθελον ὑπαγορεύσει.

Ἀθῆναις τῇ 12 Ἰουλίου 1858.

470. Α. Περὶ σχεδίου Μουσείου τῶν ἀρχαιοτήτων.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν γενομένην χρηματικὴν προσφορὰν τοῦ φιλογενεστάτου Κ. Βερναδάκη πρὸς ἀνέγερσιν Μουσείου καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅπως ληφθῇ πᾶσα πρόνοια ὑπὲρ τῆς σκοπίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς διατηρήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι σωζομένων λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἑκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀνεγερθῆσεται ἐν Ἀθήναις, εἰς θέσιν κατάλληλον, ἐν καιρῷ προσδιορισθησόμενην. Μουσεῖον ἀρχαιοτήτων περιεκτικὸν τῶν ἤδη ἀνευρημένων καὶ τῶν εἰσέτι πιθανῶς ἀνευρεθησομένων λειψάνων, καὶ ἀξίων τῆς εὐκλείας αὐτῶν.

2. Θέλουσι προσκληθῇ οἱ βουλομένων ἀπανταχοῦ ἀρχιτεκτόνων νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, εἴτῃ ἀπ' εὐθείας, εἴτε εἰς ἓνα τῶν Πρέσβων, ἢ Προξένων αὐτῆς, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἀρχιτεκτ. σχέδιον τοῦ οἰκοδομήματος τούτου μετὰ τῶν ἀναγκαίων λεπτορειῶν. Ὁ ἀρχιτέκτων, οὗ τὸ σχέδιον προτιμηθῇ κατὰ τὸν διαγωνισμόν, ἔξει τὸ δικαίωμα ν' ἀναλάβῃ ἂν θέλῃ ὁ ἴδιος τὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκοδομῆς. Τὸ σχέδιον θέλουσι συνοδεύει καὶ προϋπολογισμοί.

3. Τὸ Μουσεῖον πρέπει νὰ ἔχῃ γενικὰς μὲν διαίρεσεις κατ' ἐποχὰς, ὑποδιαίρεσεις δὲ κατ' εἶδος τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρχαιότητος. Ἐν ταῖς κατ' ἐποχὰς διαίρεσεσι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τόπος καὶ διὰ πλάσματα τῶν ἐν ξέναις Μουσείοις διατηρουμένων ἀρχαιοτήτων τῶν αὐτῶν ἐποχῶν, ὡς καὶ διὰ σχέδια τῶν εἰς αὐτάς ἀνηκόντων ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων.

4. Εἰς τὸ αὐτὸ οἰκοδόμημα πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται δωμάτια διὰ βιβλιοθήκην ἀρχαιολογικὴν, διὰ τὴν λοιπὴν ὑπαρξάν, καὶ δι' ἀποθήκην πρὸς ἐναπόθεσιν

τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρχαιότητος πρὶν εἶναι καταταχθῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἰουνίου 1858.

471. Περί κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859.

ΟΘΝ κλπ.

1. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημόσια κτήματα καὶ νομῆματα προσόδων, καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δημοσίων εἰσδημάτων, ἅτινα εἰδικώτερον ἀριθμοῦνται εἰς τὸν συνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ εἰς αὐτὸν προσηρητημένα ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τὸ ἔτος 1859 δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων νομῶν.

2. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1859 προϋπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκαεννέα ἑκατομύρια, ἑπτακοσίας ἐξήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἀενεακοσίας ἐξομοῦντα ἐξ, (ἀριθ. 19,763,976) κατὰ τὰ εἶδη κώτερον ἐν τῷ τῶν ἐσόδων πίνακι ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1858.

472. Ν. Υἲ'. Περί κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859.

ΟΘΝ κλπ.

1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1859 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δεκαένεκα ἑκατομύρια, τετρακοσίας πενήκοντα μίαν χιλιάδας, πεντακοσίας τριάκοντα ἐννέα, καὶ λεπ. ὀγδοήκοντα ἑπτὰ, (ἀριθ. 19,451,539.87) διὰ τὴν ποσότητα δὲ ταύτην χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, αἵτινες καταλογίζονται κατὰ τὸν συνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰς αὐτὸν προσηρητημένων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Κρέος δημοσίων, ἥτοι, εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἔξοδα τοῦ δανείου Ῥοδόσι 50,376.22. Εἰς χορηγήματα ναυτικῶν νήσων δραχ. 200,000. Εἰς χορηγήματα παλαιῶν ἀπαιτήσεων δραχ. 8,370. Εἰς τόκους ἐγγυοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων δραχ. 6,500. Εἰς συντάξεις

δραχ. 1,299,047.76.

Β'. Εἰς τὴν βασιλικὴν χορήγησιν δραχμὰς 1,000,000.

Γ'. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων δραχ. 550,000.

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων ἥτοι, τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων δραχ. 671,350. Τῆς Δικαιοσύνης δρ. 1,402,660.22. Τῶν ἐσωτερικῶν 2,480,984.96. Τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλπ. 1,205,083.75. Τῶν Στρατιωτικῶν δρ. 5,028,491.46. Τῶν Ναυτικῶν δρ. 2,218,765.59. Τῶν Οἰκονομικῶν δρ. 910,739.11.

Ε'. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως φόρων δρ. 1,879,543.

ς'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 540,000.

Τὸ ὅλον δραχ. 19,451,539.87.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα ἔξοδα θέλουσι πληρωθῆναι ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1859, ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐσόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

3. Ἐάν, ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως 1859 αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἁθρῶν.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τροφὴν τῶν ὑποδίκων. Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων. Δι' ἔξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων. Δι' ἔξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν αποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας. Διὰ τροφὴν καὶ διατήρησιν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Διὰ δαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου. Διὰ παραχωρήσεις εἰς τοὺς δῆμους ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματιν καὶ τῶν οἰκοδομῶν. Δι' ἔξοδα

καλλιεργείας ἀλικῶν καὶ μετακομίσεως ἀλάτων. Δι' ἐπιστροφῆς χρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1858.

473. Α. Περί πεζοδρομίων

ΟΘΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1856 ΤΝΗ' νόμου, περὶ κατασκευῆς πεζοδρομίων, ὑπονόμων κλ. καὶ τὸν § 4 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1856, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ πλάτος τῶν πεζοδρομίων τῶν ὁδῶν, ἡ ποιότης τοῦ ὕλικου καὶ τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς αὐτῶν θέλει προσδιορίζεσθαι διὰ διατάξεως τοῦ νομάρχου ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν, καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ βασιλείου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ τε δημάρχου καὶ τοῦ μηχανικοῦ τῆς πόλεως. Πᾶσα δὲ διαταξὶς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ παρὸν δ' αὐτάγμα ἀκυροῦται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1858.

474. Α. Περί τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

ΟΘΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γενομένη μεταβολὴ εἰς τὸν κανονισμόν τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1848, οὐχὶ μόνον δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ, ἔνεκα τοῦ ὁποίου αὕτη ἐγένετο, ἀλλ' ἠλλάτωσε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἔκθεσιν τοῦ γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Ὁ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1848 συμπληρωτικὸς ὀργανισμὸς τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας καταργεῖται, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τοῦ διὰ τοῦ 15/27 Ἰανουαρίου 1837 Ἡμετέρου Διατάγματος

ἐγκριθέντος.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσιεῖσις τοῦ παρόντος διατάγματος, θέλει διατάξει νὰ συνέλθωσι τὸ ταχύτερον τὰ μέλη τῆς ἑταιρίας καὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1858.

475. Α. Περί ἀναστάσεως στρατιωτικῆς ἔξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

ΟΘΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ δικαιοῦσωμεν καὶ τοὺς κληρονομοὺς τῶν πρὸ τῆς Ἡμετέρας ἐλεύσεως ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδοξῶς πεσόντων. ἢ ἄλλως πως ἀποθανόντων ἀξιοματικῶν τοῦ κατὰ τὸν ἱερόν ἀγῶνα στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ε' ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς γ' Σεπτεμβρίου 1843, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Συσταίνομεν ἐπιτροπὴν συγκεκριμένην ἐκ τῶν ὑποστρατῆγων Ἰωάν. Δ. Κολοκοτρώνη προέδρου, Δημητρίου Κ. Πλαπούτα, Ἰω. τοῦ Γκούρα Μαμούρη, Γεωργίου Δουβουνιώτου, Ἀντωνίου Μαυρομιχάλη, Χριστοδούλου Χ. Πέτρου, Νικολάου Τζαβέλλα, Σπύρου Μήλιου, καὶ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ Ν. Κασομούλη, μελῶν.

Καθῆκον τῆς ἐπιτροπῆς ἔσεται νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος περὶ τὴν εἰς τάξεις κατατάξεως τῶν ἐν τῷ Β. μητρώῳ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ 1833 ὑπαρχόντων ἐκ τῶν τεθνεότων 143 τὸν ἀριθμ.

Ἡ κατάταξις αὕτη θέλει γίνῃ εἰς τάξεις κατ' ἀναλογίαν τῶν παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν ταχθέντων ἐκ τῶν ζώντων ἰσοβάθμων αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ οὐεῖλει ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ν' ἀποπερατώσῃ τὰς ἐργασίας τῆς, καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὰς εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις θέλει προτείνει εἰς ἡμᾶς, ἵνα διὰ νόμον ὀρί-

ρισθῶσι τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος, δι' ὧν ἐκτελεσθήσεται ὁ εὐεργетικός σκοπὸς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθῆναι, τὴν 26 Ἰουνίου 1858.

476. Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΥἸΖ'. ἐπιτρέποντος τὴν ἐπιβολὴν φόρου διὰ βελτιώσεις τῶν λιμένων τῆς νήσου Θήρας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΥἸΖ' περὶ βελτιώσεων τῶν λιμένων τῆς νήσου Θήρας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐφορεύει ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἐμπροθέσμου εἰσπράξεως τῶν ἐπιβεβλημένων φόρων διὰ τὰς βελτιώσεις τοῦ λιμένος Θήρας καὶ ἐπιτρέπει ἐκ τοῦ σύγγυς τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἰδίως δὲ φροντίζει περὶ τῶν ἐρετῆς.

α) Κρατεῖ τὸ βιβλίον τῶν συνεδριάσεων καὶ πρακτικῶν τῆς, ἐν ᾧ καταχωροῦνται ὅλαι αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς.

β) Κρατεῖ βιβλίον καθημερινὸν καὶ καθολικόν, εἰς ὃ ἐγγράφει λεπτομερῶς ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ θέλει ὑπάρχει μερὶς τοῦ ταμείου, ἡ ὁποία χρεώνεται ἀφ' ἐνὸς μὲ τὰ κατατιθέμενα ἐν αὐτῷ χρήματα, καὶ πιστοῦται ἀφ' ἑτέρου μὲ τὰς πληρωθείσας ἐπιταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

Γ' ἐλέγχει κατὰ μῆνα τὰς ἐκ τῶν φόρων εἰσπράξεις, γνωστοποιεῖ εἰς τὸν ταμίαν καὶ τὸν τελωνηὴν τὰς παρατηρηθείσας διαφορὰς ἢ ἐλλείψεις, προκαλοῦσα τὴν δι' ἁρθωσίν των, καὶ ἀναφέρει περὶ πάντων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ νομάρχου τῶν Κυκλάδων.

δ) Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων χρηματικῶν μέσων προτείνει τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκτελεσθῆσάσας ἐργασίας κατὰ τὸ ἐγκριθένον σχέδιον καὶ προκαλεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

ε) Οὐδεμίαν δαπάνην ἐπιτρέπεται νὰ

ἐνεργήσῃ ἢ ἐπιτροπὴ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἐπικειμένης καὶ προφανοῦς ζημίας ἕνεκα ἀναβολῆς μικρᾶς τιнос ἐπισκευῆς, ἢ ἐργασίας, ἢ ἐπιτροπὴ διατάσσει μὲν τὰ τῆς δαπάνης, ἀναφέρει ὅμως παράυτα εἰς τὴν νομάρχην, ἐξαιτουμένη τὴν ἐγκρίσιν τοῦ.

ς) Ἐπιτρέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας καὶ φροντίζει ἵνα μὴ γίνηται παράλειψις τις τῶν συμφωνηθέντων παρὰ τοῦ ἐργολάβου· ἀνάγκης δὲ ὑπαρχούσης προκαλεῖ ὅλα τὰ πρὸς περιστολὴν τῶν καταχρήσεων ἀπαιτούμενα μέτρα.

ζ) Ὑποβάλλει ἐκάστοτε τὰς καταστάσεις καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα πάσης τετελεσμένης ἐργασίας, ἀγορᾶς ὑλικοῦ, ἢ ἄλλης ἐγκειμένης δαπάνης καὶ προκαλεῖ τὰς ἐπ' ἐνόματι τῶν ἐργολάβων ἢ ἄλλων δικαιούχων ἐγκρίσεις τοῦ νομάρχου.

η) Κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον τῶν πρὸς πληρωμὴν ἐκδιδομένων ἐπιταγῶν τῆς.

θ) Συντάσσει κατ' ἔτος τὸν ἀπολογισμὸν τῆς ἐνιαυτοῦ διαχειρίσεώς τῆς καὶ τὸν ὑποβάλλει εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Θήρας μεθ' ὅλων τῶν δικαιολογούντων πᾶσαν γενομένην δαπάνην ἐγγράφων.

ι) Ἐπιμελεῖται ἐκ παντὸς τρόπου τὴν ἀκεραίαν εἰσπράξιν καὶ διαχείρισιν τοῦ φρου καὶ διεκδικεῖ διὰ παντός νομίμου μέτου τὰ συμφέροντα τοῦ λιμένος παρὰ τρίτου προσβαλλόμενα.

ια) Δίδει λόγον καὶ φροντίζει περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπηρεσίαν τῆς. Ἀνταποκρίνεται δὲ μετὰ τοῦ Νομάρχου καὶ μετὰ τῶν διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας Θήρας.

ιβ) Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνείας ὑποβάλλει διὰ τοῦ νομάρχου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰστασιν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

2. Τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπηρετοῦν ἀμισθί προσφέροντα εἰς τὸν Δῆμον τῶν ὑπηρεσιῶν, τὴν ὁποίαν ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν δεόντως.

3. Διὰ τὰ παρακατατιθέμενα χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον Θήρας, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου, ἐκδίδονται γραμμάτια ὑπὸ τὸν τίτλον « εἰσπράξεις πρὸς βελτίωσιν τῶν λιμένων Θήρας. »

4. Οἱ εἰσπράττων τὸν εἰδικὸν τοῦτον φόροι τελώνης Θήρας θέλει τὸν παραδίδει τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸν ταμίαν καὶ παραλαμβάνων τὸ ἰνῆκον γραμματίον παραλαβῆς θέλει τὸ διευθύνει εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει χρεώνει τὸν ταμίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημειουμένων ποσῶν εἰς ἕκαστον γραμματίον του, θέλει δὲ τὸν πιστώνει ἀφ' ἑτέρου καθ' ὃν τρόπον ὡρίσθη 1 § 2 τοῦ παρόντος διατάγματος.

6. Ἡ εἰσπράξις τοῦ φόρου γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει διπλοτύπων βιβλίων χορηγουμένων τῷ τελώνῃ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μονογεγραμμένων παρὰ τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπάρχου Θήρας.

7. Ἄπαντα τὰ γενόμενα ἔξοδα πληρόνται εἰς τοὺς δικαιοῦχους παρὰ τοῦ ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιταγῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκοπομένων ἀπὸ τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § 8 τοῦ παρόντος διατάγματος.

8. Αἱ πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγαὶ διαλαμβάνουσι τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου, τὰ δὲ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν ἐξόδων καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν δικαιοῦχων, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἐπιταγαὶ τῆς ἐπιτροπῆς μένον παρ' αὐτῇ διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν ἐν καιρῷ μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Θήρας.

9. Αἱ πληρωθεῖσαι ἐπιταγαὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμείου εἰς εἰδικὴν μερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἐπιταγαὶ δι' ἔξοδα βελτιώσεων τοῦ λιμένος Θήρας. »

10. Αἱ παρὰ τῶν δικαιοῦχων ἐξοφλήσεις τῶν ἐπιταγῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου, ἐὰν ᾗδῃ ἐγγραφή ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου ἢ παραδοθεῖσα ἀπόδειξις παρὰ τοῦ δικαιοῦχου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, περὶ τούτου γίνεται παρὰ τῆς ἐ-

πιτροπῆς μνηεῖα ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς.

11. Ὁ ταμίαις πέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς κατὰστασιν τῶν πληρωθεισῶν ἐπιταγῶν αὐτῆς ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ, συγχρόνως δὲ διευθύνει καὶ εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον τὰ γραμμάτια παραδόσεως καὶ τὰς ἐξοφθεῖσας ἐπιταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

12. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ᾗθελε πραγματοποιήσῃ τὸ προβλεπόμενον δάνειον ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ νόμου θέλει ἐκδίδει ἐπιταγὰς ἐπὶ τοῦ ταμείου διὰ τὴν περιοδικὴν πληρωμὴν τῶν συμφωνηθεισῶν δόσεων καὶ τοῦ τόκου ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου.

13. Αἱ ἐπιταγαὶ πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν ἐνεργηθεισῶν εἰσπράξεων. Ἐπιταγαὶ καθ' ὑπερβάσιν τῶν εἰσπράξεων πληρωθεῖσαι ἀπορρίπτονται παρὰ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου εἰς βάρος τοῦ πληρώσαντος ταμείου.

Ἀθῆναι τῇ 25 Ἰουλίου 1858.

477. Δ. Περί τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπὸψη τὸν § 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου

Θεωροῦντες ὅτι ἡ αἰσθητὰ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ ἐπὶ τῶν προελεύσεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καθαρῶν ἀποβαίνει ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιζήμιος εἰς τὴν διεθνῇ συγκοινωνίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἀνευ ἀποχρῶντος ὑγειονομικοῦ λόγου.

Προτιθέμενοι τὴν ἐλάττωσιν τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐλευθέρας συγκοινωνίας, εἰς βαθμὸν συμβιβάζομενον μὲ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ὑγείας.

Ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Τὰ πρὸςρχόμενα πλοῖα ἐκ λιμένω χωρ

ων υπαγομένων εις την υγειονομικὴν κατηγορίαν τῶν καυχρῶν ἐνεκα πανόλους χολέρας ἢ κτερώδους πυρετοῦ εἴτε ἐκ ἐνδοτέρων δυνάμεως, εἴτε ν' ἀποδιβάσῃσι πράγματα ἢ ν' ἀποβῶσιν ἐπιδάται, δύ-
ναιτο νὰ λάθωσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν
εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἡμετέρας ἐπικρα-
τείας ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

α) Ἐὰν δὲν ἔλθωσι τὰ τε πλοῖα, οἱ
αὐτοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἄνθρωποι
καὶ τὰ πρᾶγματα εἰς συγκοινωνίαν ὅποι-
ονδήποτε ἄμεσον ἢ ἑμμεσον πρὸς τὴν κα-
κρὴν χώραν, πρὸς ἀνθρώπους ἐκ ταύτης
προερχομένους καὶ πρὸς πράγματα εἰς
ἐκείνην ἀνήκοντα, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον
νὰ παραλαμβάνωσιν ἔγγραφα ἐγκλειστα
εἰς κιβώτιον ἐκ λευκοσιδήρου ἢ ἄλλου με-
τάλλου κατεσκευασμένον καὶ δι' Ἰσπανι-
κοῦ κηροῦ σφραγίδι τοῦ ἀρμοδίου Προξέ-
νου δεόντως ἐσφραγισμένον.

β) Ἐὰν, προκειμένου περὶ ἀποδιβά-
σεως πραγμάτων ἢ ἀποδόσεως ἀνθρώπων,
ἐπικυλευθῇσι τὴν παρουσίαν τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ Προξένου ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, ἐνός
τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἵνα ἐπιτη-
ρήσῃ προσωπικῶς ἢ δι' ἐνός τῶν ὑπαλλή-
λων του τὴν, ὡς ἀνωτέρω, ἀπαγόρευσιν τῆς
συγκωνίας, καὶ

γ) Ἐὰν φέρωσιν ἐπὶ τῆς υγειονομ. πι-
στοποιήσεως ἔγγραφον τὴν βεβαιώσιν τοῦ
Ἑλληνικοῦ Προξένου, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τού-
του, ἐνός τῶν Εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων,
ὅτι ἐτηρήθη ἀκριβῶς ἡ, ὡς ἀνωτέρω, ἀ-
παγόρευσις τῆς συγκοινωνίας, ὅτι παρέστη
ἢ αὐτός ἢ εἰς τῶν ὑπαλλήλων του εἰς τὴν
ἀποδιβάσιν τῶν πραγμάτων ἢ ἀπόβασιν
τῶν ἀνθρώπων, ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ κιβωτίου
σφραγίδες εἰσι γνήσιαι, καὶ ὅτι ἡ πιστο-
ποίησις ἐπεστράφη εἰς τὸν πλοίαρχον
μετὰ τὸν προσήκοντα ὑποκαπνισμόν.
Ἡ τελευταία σημείωσις θέλει γίνεσθαι
μετὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ ὑποκαπνισμοῦ ὑπὸ
τῆς ἀπαιτουμένης υγειονομικᾶς προφυ-
λάξεως.

Ἀθῆναι, τὴν 4 Αὐγούστου 1858.

478. Α. Περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἰα-
τροσυνεδρίου ἐξετάσεων τῶν προσιθημέ-
νων νὰ μετέλθωσιν οἰονδήποτε ἰατρικὸν
ἐπάγγελμα.

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον ὃ τοῦ ἀπὸ
13 Μαΐου 1834 Διατάγματος καὶ τὰ ἀπὸ
7 Δεκεμβρίου 1834 καὶ 18 Ἰανουαρίου
1835 Διατάγματα.

Θέλοντες νὰ ὀρίσωμεν ἀκριβέστερον
τὰς γινόμενας παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου
ἐξετάσεις εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μετέλθω-
σιν ἐντὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἰατρι-
κὸν τι ἐπάγγελμα καὶ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τῆς ὑ-
γείας τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ὠφέλειαν τῶν
μετεργομένων ἐν τῇ Ἑλλάδι τὰ εἰρημένα
ἐπάγγελα.

Ἀπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάττομεν.

Α' Περὶ Ἱατρῶν καὶ Χειρουργῶν.

1. Οἱ θέλοντες νὰ ἐξετασθῶσι παρὰ
τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἱατροὶ καὶ χειρουργοὶ
ὀφείλουσι νὰ φέρωσι α) Δίπλωμα Πανεπι-
στημίου ἐγνωσμένου.

β) Ἀποδεικτικὸν ἐπίσημον, δηλοῦν
ὅτι, ἀφοῦ ἔλαβον τὸ δίπλωμα τοῦ Πανε-
πιστημίου, ἐξέκωλύθησαν, ἐπισκεπτόμε-
νοι ἀρρώστους εἰς νοσοκομεῖον ἢ εἰς ἀτυ-
κλινικὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ
ἐπὶ ἕν ἔτος. Ἐξαίρουται τῆς ὑποχρεώσε-
ως ταύτης ὅσοι φέρουσι δίπλωμα Πανεπι-
στημίου ἐπικρατείας ἐν ᾗ δὲν ἀπαιτοῦν-
ται ἄλλαι πρακτικαὶ ἐξετάσεις, διὰ νὰ
δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἰατρι-
κὴν.

Ἡ ἀπαιτουμένη ἐνιούσιος πρᾶξις γίνε-
ται ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς τὰ πολιτικὰ νο-
σοκομεῖα Ἀθηνῶν, Ἐρμουπόλεως καὶ Ναυ-
πλίας, καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ Ἀθηνῶν,
Λαμίας, Μεσολογγίου καὶ Ναυπλίας. Ὅταν
δὲ ἡ ἐξάσκησις αὕτη γίνεσθαι εἰς τὴν ἐν τῇ
πρωτεύουσῃ ἀστυκλινικὴν ἐπιμελῶς κατὰ
τοὺς ὅρους τῶν ἁρθρῶν 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 10
Αὐγούστου 1856 « περὶ Ἀστυκλινικῆς »
Διατάγματος, ἐλατοῦται τὸ χρονικὸν διά-
στημα κατὰ ἕν τέταρτον.

2. Αἱ ἐξετάσεις γίνονται Ἑλληνιστὶ ἢ Λατινιστὶ. Τὸ ἱατροσυνέδριον ὁμῶς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασιν καὶ εἰς ἄλλην τινὰ διάλεκτον παρ' ὧν τῶν ἐξεταζόντων γινώσκουμένην.

3. Οἱ ἱατροὶ καὶ οἱ χειρουργοὶ θέλουν ἐξετάζεσθαι εἰς τὴν ἱατρικὴν τὴν χειρουργικὴν καὶ τὴν μαιευτικὴν.

4. Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι τὴν ἀδειαν τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἱατροὶ καὶ χειρουργοί, εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α' Ἀνατομία. β' Φυσιολογία. γ' Φαρμακολογία καὶ συνταγολογία. δ' Ἰδιϊκὴ νοσολογία καὶ θεραπείαι. ε' Ἱατρικὴ κλινική. ς' Χειρουργικὴ νοσολογία καὶ θεραπείαι. ζ' Χειρουργικὴ κλινική. η' Περί ἐγχειρίσεων, χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπιδέσμων. θ' Μαιευτικὴ, ι' Ἱατροδικαστικὴ καὶ τοξικολογία.

5. Εἰς τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις τὰ ζητήματα τίθενται ἀκριβῶς ὡρισμένα, σαφῆ, εὐληπτα, καὶ ἐπὶ ἀντικειμένων ἐγνωσμένων.

Ἐάν ὁ ἐξεταζόμενος ἀποδείξῃ ὅτι ἐξασκεῖ ἤδη τὴν ἱατρικὴν καὶ χειρουργίαν ὀκταπέντε τοῦλάχιστον ἔτη, τὸ ἱατροσυνέδριον δύναται νὰ περιορίσῃ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις εἰς μόνον τῶν πρακτικωτέρων ἀντικειμένων ἢ καὶ εἰς μίαν μόνην πραγματείαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἐξεταζόμενος ἀρεῖται νὰ ἐπεξεργασθῇ ἐν τῷ ἱατροσυνεδρίῳ.

6. Εἰς τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις τὰ ζητήματα θέλουν ἀποβλέπει μᾶλλον εἰς τὸν πρακτικὸν σκοπὸν. Οἱ ἐξεταζόμενοι θέλουν ἀνεύρισκει εἰς τινα σκελετὸν ἢ νεκρὸν ἢ καὶ εἰς παρασκευάσματα τὰ ζητούμενα ἀντικείμενα, θέλουν διαγινώσκει καὶ περιγράφει τὰ προτεινόμενα φάρμακα καὶ ἀναγράφει συνταγὰς, θέλουν ὀνομάζει τὰ παροισαζόμενα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα καὶ τοὺς ἐπιδέσμους, καὶ θέλουν ἐκθέτει τὴν χρῆσιν αὐτῶν, θέλουν κάμνει ἐγχειρήσεις ἐπὶ πτωμάτων, ὅταν ὑπάρχωσι, θέλουν καταδεικνύει ἐπὶ φυσικῆς ἢ τεχνικῆς πύλου τὰ ζητούμενα ἀντικείμενα, θέ-

λουν ἐκτελεῖ διὰ τοῦ ἐμβρυουλκοῦ καὶ ἄλλων ὀργάνων τὰς μαιευτικὰς ἐγχειρήσεις ἐπὶ ὁμοιώματος βρέφους καὶ θέλουν συντάττει ἱατροδικαστικὰς ἐκθέσεις ἐπὶ διδομένων τινῶν περιπτώσεων.

7. Αἱ κλινικαὶ ἐξετάσεις γίνονται εἰς τὸ πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ἢ καὶ ἄλλαχού ἐπὶ τῆς κλίνης τῶν πασχόντων δια τε ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ νοσήματα.

8. Διὰ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις διδεται εἰς τὸν ἐξεταζόμενον προθεσμία δύο ἐβδομαδῶν τὸ πολὺ διὰ νὰ ἀποκριθῇ εἰς ὅλα τὰ δοθέντα ζητήματα. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐάν, ἀνευ νομίμου κωλύματος, ὁ ἐξεταζόμενος δὲν τελειώσῃ τὰς ἐστάσεις, ἀναβάλλονται αὐταὶ ἐπὶ ἐξ μῆνας, καὶ ἀρχονται μετὰ τὰς ἐξέτασεις.

9. Ἐντὸς δύο ἐβδομαδῶν ἀπὸ τῆς προθεσμίας ὧν τῶν ἐγγράφων ἐστάσεων τὸ ἱατροσυνέδριον ἀρεῖται νὰ δεχθῇ τὸν ἐξεταζόμενον εἰς τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις καὶ μετὰ ταύτας ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος εἰς τὰς κλινικὰς.

10. Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις δὲν θέλουν διαρκεῖ οὔτε ἑλαττον τῆς μιᾶς καὶ ἡμιτετίας ὥρας, οὔτε πλέον τῶν δύο ὥρῶν. Τὸ δὲ ἱατροσυνέδριον θέλει κανονίσει πᾶσιν ὥραν ἐξετάζει ἕκαστον μέλος ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου τούτου χρόνου.

Αἱ κλινικαὶ ἐξετάσεις δὲν διαρκοῦν οὔτε ἑλαττον τῆς μιᾶς καὶ ἡμιτετίας ὥρας οὔτε πλέον τῶν δύο ὥρῶν· καὶ τὸ μὲν ἓμισι τοῦ χρόνου περίπου θέλει ἐπασχολεῖσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης πάσχοντος ἐσωτερικῆς νόσημα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐπὶ τῆς κλίνης πάσχοντος χειρουργικὸν πάθος.

11. Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1835 Β. Διατάγματος, ἀρεῖται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἱατροῦ ὅλοι οἱ ἱατροσύνεδροι· ἐάν δὲ τινες κωλύονται κατὰ τὰς προφορικὰς καὶ κλινικὰς δοκιμασίας, ἡ ἐξέτασις γίνεται ἄλλ' ἀπαιτεῖται νὰ παρευρίσκωνται πλὴν τοῦ προέδρου καὶ τρεῖς ἄλλοι τοῦλάχιστο σύνεδροι.

12. Τὸ ἱατροσυνεδρίον θέλει διορίσει ἀπ᾽ ποῖα ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 4 μνημονευομένων ἀντικειμένων θέλει ἐξετάζει ἕκαστον μέλος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποκλείει τὸ δικαίωμα εἰς τὰ λοιπὰ μέλη ν' ἀπειθύνωσιν ἐρωτήσεις εἰς τὸν ἐξεταζόμενον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τινὸς μέλους θέλει ἀναπληροῦν αὐτὸ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἱατρῶν ἄλλο μέλος, κατὰ πλειονοψηρίαν διοριζόμενον, καὶ θέλει ἔχει τὴν ψήφον τοῦ ἀπόντος μέλους, τὸ ὅποιον ἀναπληροῖ.

13. Εἰς τὰς προφορικὰς καὶ κλινικὰς ἐξετάσεις παρευρίσκονται μόνον οἱ ἱατροσυνεδροὶ καὶ ὅσα πρόσωπα εἶναι ἀνγκαῖα νὰ ὑπηρετήσωσιν ἢ νὰ δώσωσι τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας περὶ τῶν πασχόντων.

14. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων θέλει γίνεσθαι γνωστὸν διὰ τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὅποιον ἔλαβεν ὁ ἐξεταζόμενος. Διορίζονται δὲ τέσσαρες βαθμοὶ, οἱ ἀκόλουθοι. Ἀριστα, Καλῶς, σχεδὸν Καλῶς καὶ Μετρίως.

15. Ἐπὶ τῶν ἐγγράφων, προφορικῶν καὶ κλινικῶν ἐξετάσεων ὁμοῦ ἀποφασίζε-
ται κατὰ πλειονοψηρίαν ἡ βαθμὸς εἰς ἕν ἕκαστον ἀντικείμενον, ἀπὸ δὲ τῆς ἀθροίσεως τῶν βαθμῶν τούτων ἐξάγεται ὁ ἀπόλυτος βαθμὸς τοῦ ἐξεταζομένου.

16. Ὁ βαθμὸς εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον προσδιορίζεται διὰ τινος ἀριθμοῦ ὡς ἑξῆς: Ἀριστα=4. Καλῶς=3. Σχεδὸν καλῶς=2. Μετρίως=1.

Διὰ τὴν ἱατρικὴν ὁμοῦ καὶ χειρουργικὴν κλινικὴν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι διπλασιάζονται.

17. Ὁ βαθμὸς Ἀριστα δίδεται εἰς τὸν λαχόντα τὸν ἀριθμὸν 489 καὶ ἀνωτέρω μέχρι 560. Ὁ βαθμὸς Καλῶς εἰς τὸν ἐπιτυχόντα 349 μέχρι 488. Ὁ βαθμὸς σχεδὸν Καλῶς εἰς τὸν λαβόντα 209 μέχρι 348, καὶ ὁ βαθμὸς Μετρίως εἰς τὸν τυχόντα 208 καὶ κατωτέρω.

18. Διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἐξετασθεὶς ἀπόλυτον ἄδειαν νὰ μετέρχεται τὴν ἱατρικὴν καὶ χειρουργικὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἀπαιτεῖται νὰ λάβῃ τὸν βαθμὸν Ἀριστα

ἢ Καλῶς, καὶ νὰ κατέχῃ εἰς ὅλα τὰ ἀναφερόμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀντικείμενα τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀνγκαῖος κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Ανατομία Καλῶς. Φυσιολογία σχεδὸν Καλῶς. Φαρμακολογία καὶ συνταγολογία Καλῶς. Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία Καλῶς. Ἱατρικὴ κλινικὴ Καλῶς. Χειρουργικὴ νοσολογία Καλῶς. Χειρουργικὴ κλινικὴ Καλῶς. Περί ἐγχειρίσεων χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπιδέσεων. Καλῶς. Μαιευτικὴ Καλῶς. Ἱατροδικαστικὴ καὶ τοξολογία σχεδὸν Καλῶς.

19. Οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν Καλῶς λαμβάνουν περιορισμένην ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν ἱατρικὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους ὑπὸ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους διαγράφει ἰδιαιτέρου περὶ τούτων ἡμέτερον διάταγμα, ὅταν κατέχωσιν εἰς ἕκαστον τῶν ἐξεταζομένων ἀντικειμένων τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀνγκαῖος, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Ανατομία σχεδὸν καλῶς. Φυσιολογία σχεδὸν καλῶς. Φαρμακολογία καὶ συνταγολογία σχεδὸν καλῶς. Ἱατρικὴ κλινικὴ καλῶς. Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία σχεδὸν καλῶς. Χειρουργικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία σχεδὸν καλῶς. Χειρουργικὴ κλινικὴ καλῶς.

Περί ἐγχειρίσεων, χειρουργικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπιδέσεων σχεδὸν καλῶς. Μαιευτικὴ σχεδὸν καλῶς. Ἱατροδικαστικὴ καὶ τοξολογία σχεδὸν καλῶς.

20. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἄδειαι ὑπογράφονται παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ ὅλων τῶν ἐξετασάντων μελῶν φέρουν τὴν σφραγίδα τοῦ Ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Εἶναι δὲ συντεταγμένοι κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας τύπους.

Διὰ μὲν τὰς ἀπόλυτους ἄδειας.

Τὸ Βασιλικὸν Ἱατροσυνεδρίον.

Ὁ Κύριος ἐκ

τῆς διδάκτωρ τῆς ὑποστὰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπιδοκιμασθεὶς, ἔλαβεν ἀπόλυτον τὴν ἄδειαν νὰ

μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν ἱατρικὴν, τηρῶν ἀκριβῶς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Διὰ δὲ τὰς περιορισμένους ἀδείας

Τὸ Βασιλικὸν Ἰατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος . . . ἐκ . . . τῆς . . . διδάκτωρ τῆς . . . ὑποστάς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἔλαβε περιορισμένην τὴν ἀδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν ἱατρικὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλουν αἱ ἰδιαιτέραι περὶ τούτων διατάξεις, τηρῶν ἀκριβῶς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

21) Οἱ περιορισμένῃ ἀδειαν λαβόντες ἱατροὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα, μετὰ τρία ἔτη, νὰ ὑποβάλλωνται εἰς νέας γενικὰς δοκιμασίας καὶ ἐὰν ἐπιτύχωσιν ἓνα τῶν δύο βαθμῶν Ἀριστα ἢ Καλῶς, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 18, λαμβάνουν ἀπόλυτον ἀδειαν.

22) Οἱ λαβόντες τὸν βαθμὸν μετρίως ἀποδοκιμάζονται, καὶ δὲν λαμβάνουν ἀδειαν.

23) Οἱ τυχόντες τῶν βαθμῶν ἄριστα ἢ καλῶς καὶ μὴ τυχόντες τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παραπέμπονται εἰς δευτέρας μερικὰς δοκιμασίας διὰ τὰ ἀντικείμενα μόνον, εἰς ᾗ ἐφάνησαν ἑλλειπεῖς. Δίδεται δὲ προθεσμία εἰς τοῦτο ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἑλλείψεως τοῦ ἐξεταζομένου εἰς μὲν τοὺς λαβόντας ἄριστα ἢ καλῶς τεσσάρων μέχρις ἑκτῶ μηνῶν. Ἐὰν μετὰ τὴν δευτέραν δοκιμασίαν ἀποτύχη πάλιν παραπέμπεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰς τὴν τρίτην εξέτασιν. Ἐὰν δὲ καὶ εἰς ταύτην δὲν ἐπιτύχη, τότε, ἐὰν μὲν εἶχε λάβει κατὰ τὴν πρώτην δοκιμασίαν τὸν βαθμὸν ἄριστα, λαμβάνει τὴν ἀπόλυτον ἀδειαν μὲ τὸν βαθμὸν καλῶς, ἐὰν δὲν εἶχε λάβει τὸν βαθμὸν καλῶς, λαμβάνει περιορισμένην ἀδειαν, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 24, νὰ ὑποστῇ ἐκ νέου δοκιμασίαν εἰς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα καὶ ἐὰν

ἐπιτύχη νὰ λάβῃ τὴν ἀπόλυτον ἀδειαν.

Οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν καλῶς καὶ μὴ ἐπιτυχόντες τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς εξέτασεως συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 19 παραπέμπονται εἰς δευτέραν καὶ τρίτην δοκιμασίαν κατὰ τὸν ὀριζόμενον εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τρόπον. Ἐὰν ἀποτύχωσι καὶ εἰς τὴν τρίτην εξέτασιν ὑποβάλλονται εἰς ἄλλην εξέτασιν μετὰ ἑκτῶ μηνῶν καὶ ἐὰν ἀποτύχωσι καὶ κατὰ ταύτην ἀποδοκιμάζονται καὶ δὲν λαμβάνουν πλέον ἀδειαν.

Ἐὰν οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν καλῶς, ἀποτυχόντες δὲ τοῦ ἀπαιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς εξέτασεως θέλωσιν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δευτέραν γενικὴν δοκιμασίαν διὰ νὰ λάβωσιν ἀπόλυτον ἀδειαν, δίδεται εἰς αὐτοὺς προθεσμία ἑκτῶ μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν δὲν τύχωσι καὶ κατὰ ταύτην τοῦ βαθμοῦ Ἀριστα ἢ καλῶς λαμβάνουν ἀδειαν περιορισμένην, ἐὰν κατέχωσι καὶ τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον τῆς εξέτασεως συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 19, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος ἄλλων δοκιμασιῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐὰν φανῶσιν ἑλλειπεῖς κατὰ τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς εξέτασεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

Οἱ λαβόντες τὸν βαθμὸν μετρίως ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δευτέραν γενικὴν δοκιμασίαν καὶ δίδεται εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦτο προθεσμία ἐνὸς μέχρις ἑκτῶ μηνῶν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῶν ἑλλειψῶν τῶν. Ἐὰν δὲν λάβωσι καὶ κατὰ ταύτην τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν σχεδὸν καλῶς ἀποδοκιμάζονται καὶ δὲν λαμβάνουν πλέον ἀδειαν. Ἐὰν δὲ ἐπιτύχωσι τινὰ τῶν τριῶν πρώτων βαθμῶν καὶ φανῶσιν ἑλλειπεῖς εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς εξέτασεως ἐφαρμόζονται τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἐδάφια 1, 2 καὶ 3, τοῦ αὐτοῦ τούτου.

Εἰς τοὺς ἀποτυχόντας σχετικῶς ἢ ἀπολύτως κοινοποιεῖ τὸ Ἰατροσυνέδριον τὴν

ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐγγράφως, ὀρίζον ἀκριβῶς ἔαν ὁ ἐξετασθεὶς παραπέμπεται εἰς γενικὰς ἢ μερικὰς ἐξετάσεις, ποία προθεσμία ἴδεται εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ὑποστῆ τὴν δευτέραν δοκιμασίαν, καὶ εἰς ποία ἀντικείμενα ὀφείλει νὰ ἐπασχοληθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἢ καὶ ἂν ὑποχρεοῦται νὰ φοιτήσῃ εἰς νοσοκομεῖα ἢ τὴν Ἀστυκλινικὴν. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς δοθείσης προθεσμίας διὰ τὴν γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν ἐπιτελεθεῖσαν αὐτῷ δοκιμασίαν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὰ δεόντως ἐπικυρωμένα ὅτι ἐνητορολήθη διαρκῶς καὶ ἐπιμελῶς εἰς τὰς ὁρισθείσας αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

24) Οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς δευτέρας γενικὰς ἐξετάσεις ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν ἐκ νέου τὰ δικαιώματα τῆς ἐξέτασεως κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1835 Β. διατάγματος.

Β'. Περὶ ὁδοντοιατρῶν.

25) Οἱ θέλοντες νὰ ἐξετασθῶσι καὶ λάβωσι τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Ἱατροσυνεδρίου νὰ μετέχωνται ἐντὸς τοῦ Κράτους τὸ ἐπάγγελμά των ὁδοντοῖατροι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσιν ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν σχολῆς τινος ἐγνωσμένης ἢ ὁδοντοῖατροῦ δεδοκιμασμένου καὶ ἀνεγνωρισμένου, ὅτι ἐδιδάχθησαν καὶ ἐξέμαθον τὴν ὁδοντοιατρικὴν.

26) Ἡ ἐξέτασις γίνεται Ἑλληνιστὶ καὶ εἰς ξένῃν διάλεκτον, τὴν ὁποῖαν ἐννοοῦν ὅλα τὰ ἐξετάζοντα μέλη.

27) Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ ἐξετάζηται ὁ ὁδοντοῖατρος εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Ἀνατομία τοῦ κοίλου τοῦ στόματος καὶ τῶν γνάθων. β) Φυσιολογία τῶν ὁδόντων. γ) Παθολογία καὶ θεραπευτικὴ τῶν ὁδόντων. δ) Περὶ ἐγχειρίσεων τῶν ὁδόντων. εἰ Τεχνικὴ ὁδοντιστικὴ.

28) Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὁδοντοῖατρῶν παρευρίσκονται ὁ πρόεδρος ὁ γραμματεὺς καὶ εἰς σύνεδρος, ὁ ἐξετάζων κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τὴν χειρουργίαν. Ἐὰν δὲ ὁ γραμματεὺς δὲν ᾖ αἰ μέλος τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, πρρευρίσκεται καὶ ἕτερος σύνεδρος ὁ ἐξετάζων συνήθως τὴν φυσιολογίαν.

Ἐὰν δὲ τις τούτων ᾖ αἰ ἀπὸν ἢ κωλύεται, προκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἄλλον τινὰ τῶν Ἱατροσυνεδρῶν.

Οἱ ἐξετάζοντες ἀποφασίζουν ἀπαξ ποῖον ἀντικείμενον θέλει ἐξετάζει ἕκαστος, καὶ ἐπὶ πόσον θέλει διαρκεῖ ἡ ἐξέτασις εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον.

29) Πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὴν προφορικὴν δοκιμασίαν ὁ ἐξεταζόμενος ὀφείλει νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως εἰς ἔν ἢ καὶ δύο ζητήματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 27 μνημονευμένων ἀντικειμένων. Ἡ προφορικὴ ἐξέτασις διαρκεῖ μίαν ὥραν.

30. Διὰ τὴν λήξιν ὁ ἐξεταζόμενος τὴν ἄδειαν πρέπει νὰ κατέχῃ ἕκαστον τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 27 ἀναφερομένων ἀντικειμένων μέχρι τινὸς βαθμοῦ ὡς ἐλαχίστου θεωρημένου. Ὁ ἐλάχιστος δὲ βαθμὸς εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον ὀρίζεται ὁ ἀκόλουθος.

Ἀνατομία τοῦ κοίλου τοῦ στόματος καὶ τῶν γνάθων. Καλῶς.

Φυσιολογία τῶν ὁδόντων σχεδὸν καλ.

Παθολογία καὶ θεραπευτικὴ τῶν ὁδόντων. Καλῶς.

Περὶ ἐγχειρίσεων τῶν ὁδόντων. Καλῶς.

Περὶ τεχνικῆς ὁδοντιστικῆς. σχεδὸν Καλῶς.

31. Ὁ ἐπιδοκιμασθεὶς λαμβάνει τὴν ἄδειαν ἥτις ἐκδίδεται μὲν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ὑπογράφεται δὲ παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, ἔαν ὑπάρχῃ, καὶ τῶν ἐξετασάντων ἄλλων συνέργων φέρεται τὴν σφραγίδα τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ εἶναι συντεταγμένη κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον.

Βασιλικὸν Ἱατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος τῆς . . . ὑποστὰς τὴν νανομισμένην δοκιμασίαν ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχηται ἐντὸς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν ὁδοντοιατρικὴν, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

32. Ὁ ἀποδοκιμασθεὶς παραπέμπεται εἰς δευτέραν ἐξέτασιν μετὰ β' μῆνας καταβάλλων ἐκ νέου τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως. Ἐὰν ἀποτύχῃ καὶ εἰς ταύτην

δὲν εἶναι πλέον δεκτὸς εἰς ἐξέτασιν, οὐδὲ λαμβάνει ἐπομένως ἄδειαν.

Γ'. Περὶ Μαιῶν.

33. Αἱ θέλουσαι νὰ ἐξετασθῶσι καὶ λάβωσι παρὰ τοῦ ἱατροσυνεδρίου τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τῶν μαιευτρίων, πρέπει νὰ παρουσιάσωσιν ἀπολυτήριο ἐγγράφον ἢ δίπλωμα μαιευτικῆς τινὸς σχολῆς ἢ μαιευτικοῦ καταστήματος ἀποδεικνύον τὴν περὶ τὴν θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῆς μαιευτικῆς μάθησιν αὐτῶν.

34. Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Ἀνατομία τῆς πυέλου καὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τῆς γυναικὸς. β) Περὶ κηΐσεως καὶ τοκετοῦ. γ) Πρακτικὸν μέρος τοῦ τοκετοῦ. δ) Τὰ συμβαίνοντα εἰς τε τὰς τικτούσας τὰς ἐγκύους, καὶ τὰς λεχωίδας. ε) Τὰ ἀναγκαῖα μηχανικὰ καὶ φαρμακευτικὰ βοηθήματα, τῶν ὁποίων ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ κάμνωσι χρῆσιν αἱ μαιῖαι. ς) Περὶ ἐπιμελείας τῶν λεχωίδων καὶ ἀρτιτόκων.

35. Κατὰ τὰς ἐγγράφους δοκιμασίας αἱ μαιῖαι ὀφείλουσι ν' ἀπαντήσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἐνὸς μόνον ζητήματος ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 μνημονευμένων ἀντικειμένων.

Αἱ δὲ προφορικαὶ ἐξετάσεις θέλουσι γίνεσθαι καὶ δι' ἐπιδείξεων εἰς τὴν πυέλον καὶ τὸ ὁμοίωμα τοῦ βρέφους καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα καὶ βοηθήματα.

Δὲν διαρκοῦν δὲ οὔτε ἑλαττον τῆς μιᾶς οὔτε πλέον τῆς μιᾶς καὶ τετάρτου ὥρας.

36. Πρὸς τὴν ἐξέτασιν τὰ δύο παρευρισκόμενα μέλη τοῦ ἱατροσυνεδρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 18^{ης} Ἰανουαρίου 1835 Βασ. Διατάγματος, εἶναι οἱ ἐξετάζοντες κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος κανονιστικοῦ Διατάγματος, τὴν μαιευτικὴν καὶ τὴν ἀνατομίαν· κωλυομένου δὲ ἐνὸς τούτων προσκαλεῖ εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ἄλλο μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου ὁ πρόεδρος.

Πλὴν τούτων, κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1838 Β. Διάταγμα § 4. παρευρίσκεται εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν διδασκόντων ἐν τῇ μαιευτικῇ σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν μαι-

ευτριῶν καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς μαιευτικῆς, ἂν τυχὸν δὲν ᾔναι καὶ μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου.

Οἱ ἐξετάζοντες θέλουσι ὁρίσει ἅπλῃ ποῖον ἀντικείμενον καὶ πόσον θέλει ἐξετάζεσθαι ἕκαστος.

37. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων θέλει γίνεσθαι γνωστὸν διὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὁποῖον ἔλαβεν ἡ ἐξεταζομένη. Τίθενται δὲ καὶ ἐνταῦθα τέσσαρες βαθμοί, Ἀριστα, Καλῶς, σχεδὸν Καλῶς καὶ Μετρίως καὶ προσδιορίζονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἄρθρου 15 καὶ 16 μὲς τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι ἐνταῦθα τὸ ἐσγόμενον εἶναι ἐκ τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων. Ὁ βαθμὸς Ἀριστα δίδεται εἰς τὴν λαχούσαν τὸν ἀριθμὸν 62 καὶ ἀνωτέρω μέχρι τοῦ 72. Ὁ βαθμὸς Καλῶς εἰς τὴν λαχούσαν 44 μέχρι 61 Ὁ βαθμὸς σχεδὸν Καλῶς εἰς τὴν λαχούσαν 26 μέχρι 43, καὶ ὁ βαθμὸς Μετρίως εἰς τὴν λαχούσαν 25 καὶ κατωτέρω.

38. Διὰ νὰ λάβῃ ἡ ἐξεταζομένη ἀπολυτὸν ἄδειαν πρέπει νὰ τύχῃ τοῦ βαθμοῦ Ἀριστα ἢ Καλῶς καὶ νὰ κατέχῃ ἕκαστον τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 34 ὀρισθέντων ἀντικειμένων μέχρι τινὸς βαθμοῦ, ὡς ἐλαχίστον θεωρουμένου, κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Ἀνατομία τῆς πυέλου κλπ. σχεδὸν Καλῶς. Περὶ κηΐσεως καὶ τοκετοῦ Καλῶς. Πρακτικὸν μέρος τοῦ τοκετοῦ, Καλῶς. Τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς ἐγκύους κλπ. Καλῶς. Ἀναγκαῖα μηχανικὰ καὶ φαρμακευτικὰ βοηθήματα, Καλῶς. Περὶ ἐπιμελείας τῶν λεχωίδων καὶ νεογνῶν σχεδὸν καλῶς.

39. Αἱ τυχοῦσαι τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν Καλῶς, λαμβάνουσιν ἄδειαν περιορισμένην διὰ νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμα τῶν ὑπὸ τούτων ὁρῶν, τοὺς ὁποίους διαγράφουν ἰδιαίτεραι περὶ τούτων διατάξεις, ὅταν κατέχωσιν εἰς ἕκαστον τῶν ἐξεταζομένων ἀντικειμένων τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Ἀνατομία τῆς πυέλου σχεδὸν Καλῶς. Περὶ κηΐσεως καὶ τοκετοῦ Καλῶς. Πρακτικὸν μέρος τοῦ τοκετοῦ Καλῶς.

Τὰ συμβαίνοντα εἰς τὰς κυούσας σχεδὸν Καλῶς.

Τὰ ἀναγκαῖα μηχανικὰ καὶ φαρμακευτικὰ βοηθήματα Καλῶς.

Περὶ ἐπιμελείας τῶν λεχωίδων καὶ νεογνῶν σχεδὸν Καλῶς.

40. Αἱ ἐπιδοκιμασθεῖσαι εἰς τὰς ἐξετάσεις μαῖαι λαμβάνουν τὴν ἄδειαν ἐν ὀνόματι τοῦ ἱατροσυνεδρίου ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως, ἐὰν ὑπαρξῇ, τῶν δύο ἐξετασάντων συνέδρων, καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς μαιευτικῆς, ἂν ἔλαβε μέρος· φέρει δὲ τὴν σφραγίδα τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωρικῶν ὑπουργοῦ κατὰ τὸν ἐφεξῆς τύπον.

Διὰ τὴν ἀπόλυτον ἄδειαν.

Τὸ ἱατροσυνέδριον.

Ἡ Κυρία . . . ἐκ . . . τῆς .

. . . ὑποστᾶσα τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπιδοκιμασθεῖσα ἔλαβεν ἀπόλυτον τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν μαιευτικὴν τέχνην τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Διὰ τὴν περιορισμένην ἄδειαν.

Τὸ ἱατροσυνέδριον.

Ἡ Κυρία . . . ἐκ . . . τῆς .

. . . ὑποστᾶσα τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἔλαβε περιορισμένην τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν μαιευτικὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλουν ἰδιαιτέραι περὶ τούτων διατάξεις, τηροῦσα τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

41. Αἱ λαβοῦσαι περιορισμένην ἄδειαν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποστῶσι, μετὰ δύο ἔτη, νέας δοκιμασίας καὶ ἐὰν ἐπιτύχωσι, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 38, λαμβάνουν ἀπόλυτον ἄδειαν.

42. Αἱ τυχοῦσαι τοῦ βαθμοῦ Μετρίως ἀποδοκιμαζονται καὶ δὲν λαμβάνουν ἄδειαν.

43. Αἱ ἀποδοκιμασθεῖσαι εἴτε ἀπολύτως, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἴτε σχετικῶς, κατὰ τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39, παραπέμπονται εἰς γενικὰς ἢ μερικὰς ἐξετάσεις

μετὰ ἑξέ μηνας ἢ καὶ μετὰ ἓν ἔτος, ἀναλόγως τῶν ἐλλείψεων αὐτῶν, καὶ ἔπειτα εἶναι δεκταὶ εἰς δευτέρας δοκιμασίας. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὑποχρεοῦνται νὰ ποιεῖσιν εἰς τὸ μαιευτικὸν κατὰστημα, νὰ παρευρίσκωνται εἰς τοκετοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν διδασκόμενης καὶ παρὰ τοῦ ἱατροσυνεδρίου παραδειγμένης τινὸς μαῖας, ἢ νὰ ἀκούσωσι μαθήματα τῆς μαιευτικῆς σχολῆς. Ὅταν δὲ παρουσιάσωσιν ἐν καιρῷ ἀποδεικτικὰ τῆς τακτικῆς καὶ ἐπιμελοῦς ποιήσεως, κατὰ τὰ ὁρισθέντα αὐταῖς ὑπὸ τοῦ ἱατροσυνεδρίου, ὑποβάλλονται εἰς τὴν δευτέραν ἐξέτασιν ἀνεξόδως. Ἐὰν ἀποτύχωσι καὶ εἰς ταύτην εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς ἀπαράδεκτοι εἰς ἐξέτασιν.

Δ'. Περὶ Φαρμακοποιῶν.

44. Οἱ θέλοντες νὰ ἐξετασθῶσι παρὰ τοῦ ἱατροσυνεδρίου φαρμακοποιοὶ διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν φαρμακευτικὴν, οφείλουν νὰ φέρωσι δίπλωμα φαρμακευτικῆς τινὸς σχολῆς ἀνεγνωρισμένης, καὶ ἀποδεικτικόν ὅτι ἀφοῦ ἔλαβον τὸ δίπλωμα τῆς σχολῆς ἐξησκούντο ἀκόμη ἓν ἔτος εἰς τὴν φαρμακευτικὴν ἐν τινὶ φαρμακείῳ.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον ἢ καὶ εἰς ἄλλην παρ' ὅλων τῶν ἐξεταζόντων γνωσκομένην. Μολοντοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ ἐξετασθησόμενος νὰ γνωρίζῃ τὴν καθομιλομένην ἑλληνικὴν διάλεκτον.

45. Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται οἱ φαρμακοποιοὶ εἶναι ταῦτα.
α) Φαρμακευτικὴ βοτανικὴ καὶ ἰδίως περὶ τῶν ἐγγχωρίων φυτῶν.

β) Φυσικὴ ἱστορία τῶν φαρμάκων καὶ φαρμακογνωστικὴ.

γ) Φαρμακευτικὴ χημεία.

δ) Φαρμακοποιία ἢ περὶσκευασίας φαρμάκων.

ε) Περὶ δηλητηρίων.

ς) Περὶ ἀπαρτισμοῦ φαρμακείου.

ζ) Ἀνάγνωσις συνταγῶν καὶ φαρμακοποιίας εἰς τὴν Λατινικὴν διάλεκτον.

46. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν φαρμακοποιῶν παρευρίσκονται ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἱατροσυνεδρίου, ἐὰν ὑπάρ-

γῆ, εἰ δὲ μὴ ἀντ' αὐτοῦ εἰς τῶν ἱατροσυνέδρων, ὁ ἐξετάζων, κατὰ τὸ ἀρ/ρ. 12, τὴν φαρμακολογίαν, καὶ δύο φαρμακεῖς σύνεδροι· ἐάν δέ τις τῶν τριῶν συνόδων κωλύεται, προσκαλεῖ ὁ πρόεδρος ἄλλον ἱατροσυνέδρον ἵνα ἀναπληρώσῃ αὐτόν.

Οἱ ἐξετάζοντες θέλουν ὁρίσει ποῖον ἀντικειμενον καὶ ἐπὶ πόσον ἐξετάζει ἕκαστος.

47. Εἰς τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις διδονται ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω (ἄρθρον 45) τρία μόνον ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀποφασίζουσιν κατὰ πλειονοψησίαν ὅλοι οἱ ἐξετάζοντες. Πρέπει δὲ καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἱατροὺς, τὰ τιθέμενα ζητήματα νὰ ᾖναι ἀκριβῶς ὠρισμένα, σαφῆ, εὐληπτα καὶ ἐπὶ ἀντικειμένων ἐγνωσμένων.

Μία ἐβδομάς διδεται προθεσμία εἰς τὸν ἐξεταζόμενον διὰ νὰ περαιώσῃ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις παρελθούσης δὲ ταύτης, ἐάν ὁ ἐξεταζόμενος, ἀνευ νομίμου κωλύματος, δὲν περαιώσῃ αὐτὰς ἀναβάλλεται ἐπὶ ἑξ. μῆνας ἢ ἐξέτασις καὶ δίδονται τότε ἄλλα ζητήματα.

48. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγγράφων ἐξετάσεων ὁ ἐξεταζόμενος ἐκτελεῖ, ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἑνὸς τῶν φαρμακείων συνόδων ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἐξεταζόντων μελῶν, τρεῖς τοῦλάχιστον φαρμακευτικὰς ἐργασίας, μίαν τοξικολογικὴν ἔρευναν καὶ μίαν χημικὴν ἀνάλυσιν, ὅλας προσδιοριζομένας ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν ὁμοῦ. Τὰ προϊόντα τῶν ἐργασιῶν τούτων ὑποβάλλονται ἔπειτα εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐξεταζόντων, ἐπισυνάπτων καὶ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐπιτηροῦντος μέλους ὅτι ἐξετελέσθησαν πραγματικῶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐξεταζομένου, καὶ ἐκθέτει τὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη πρὸς σκευασίαν αὐτῶν.

Ὁ ἐξεταζόμενος ὀφείλει νὰ ἀποπερατώσῃ ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος τὰς πρακτικὰς ταύτας δοκιμασίας, ἄλλως, ἐάν δὲν συνῆλθῃ νόμιμον κώλυμα, ἀναβάλλονται ἐπὶ ἑξ. μῆνας αἱ ἐξετάσεις καὶ δίδονται νέα ζητήματα.

49. Μίαν ἐβδομάδα τὸ πολὺ μετὰ τὴν

περαιώσιν τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν τὸ ἱατροσυνέδριον ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὸν ἐξεταζόμενον εἰς τὰς προφορικὰς δοκιμασίας, αἵτινες δὲν διαρκοῦν οὔτε ἑλκτικῆς μιᾶς ὥρας οὔτε περισσώτερον τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας.

50. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων θέλει γίνεσθαι γνωστὸν ἐκ τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ὁ ἐξεταζόμενος. Οἱ βαθμοὶ ὁρίζονται καὶ ἐξάγονται κατ' ἀναλογία τῶν ἀρθρῶν 44, 45 καὶ 46 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Διὰ τὰς φαρμακευτικὰς ἐργασίας, τὴν τοξικολογικὴν ἔρευναν καὶ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν ὁμοῦ διπλασιάζεται ὁ ἀριθμὸς ἐκφράζων ἕνα ἕκαστον τῶν τεσσάρων βαθμῶν εἰς τὰ λοιπὰ ἐξεταζόμενα ἀντικείμενα.

51. Ὁ βαθμὸς "Ἀριστα διδεται εἰς τὸ λαχόντα τὸν ἀριθμὸν 167 καὶ ἀνωτέρω μέχρι 192. Ὁ βαθμὸς Καλῶς εἰς τὸν ἐπιτυχόντα 149 μέχρις 166. Ὁ βαθμὸς σχεδὸν Καλῶς εἰς τὸν λαβόντα 71 μέχρι 148, καὶ ὁ βαθμὸς Μετρίως εἰς τὸν τυγχόντα 70 καὶ κατωτέρω.

52. Διὰ νὰ λαβῇ ὁ ἐξεταζόμενος ἀπολύτον ἄδειαν νὰ μετέρχῃται τὴν φαρμακευτικὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖται νὰ τύχῃ τοῦ βαθμοῦ "Ἀριστα ἢ Καλῶς καὶ νὰ κατέχῃ εἰς ἕκαστον τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 45 ἀντικειμένων τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖον κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Φαρμακευτικὴ Βοτανικὴ· σχεδὸν Καλῶς.
Φυσικὴ ἱστορία τῶν ἀπλῶν φαρμάκων καὶ φαρμακογνωστικὴ· σχεδὸν Καλῶς.
Φαρμακευτικὴ χημεία, Καλῶς.
Φαρμακοποιία, Καλῶς.
Περὶ δηλητηρίων, Καλῶς.
Περὶ ἀπαρτισμοῦ φαρμακείου, Καλῶς.
Ἀνάγνωσις συνταγῶν εἰς τὴν Λατινικὴν· Καλῶς.

Πρακτικαὶ ἐργασίαι, Καλῶς.
53. Οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν Καλῶς λαμβάνουν περιορισμένην ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὴν φαρμακευτικὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὑπὸ τοῦς ὅρους τοῦς ὁ-

οίους θέλει διαγράψει ιδιαίτερον περί
αύτου Διατάγμα, όταν κατέχωσιν εκα-
τον τῶν ἐξεταζομένων ἀντικειμένων εἰς
αὐτὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγ-
αίτος κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Φαρμακευτικὴ Βοτανικὴ, σχεδὸν καλῶς.
Φυσικὴ ἱστορία τῶν ἀπλῶν φαρμάκων
καὶ Φαρμακογνωστικὴ, σχεδὸν Καλῶς.

Φαρμακευτικὴ χημεία, καλῶς.

Φαρμακοποιία, καλῶς.

Περὶ δηλητηρίων, καλῶς.

Περὶ ἀπαρτισμοῦ φαρμακείων, σχεδὸν
καλῶς.

Ἀνάγνωσις συνταγῶν εἰς τὴν Λατινι-
κὴν, σχεδὸν καλῶς.

Πρακτικαὶ ἐργασίαι, καλῶς.

54. Αἱ διδόμεναι ἄδειαι εἰς τοὺς φαρ-
μακοποιούς ἐκδίδονται ἐν ὁνόματι τοῦ
ἱατροσυνεδρίου, υπογράφονται δὲ παρὰ
τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἐξεταζόντων τοὺς
φαρμακοποιούς συνέδρων, φέρουν τὴν σφρα-
γίδα τοῦ ἱατροσυνεδρίου, ἐπικυροῦνται πα-
ρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ καὶ
ἐνδεὶς συντεταγμέναι κατὰ τὸν ἀκόλουθον
ὑπομν.

Διὰ τὴν ἀπόλυτον ἄδειαν.

Τὸ Βασιλικὸν Ἰατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος . . . ἐκ . . . τῆς . . .
ποστὰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐ-
πέπιν τοῦ ἱατροσυνεδρίου καὶ ἐπιδοκι-
μαθεὶς ἔλαβεν ἀπόλυτον τὴν ἄδειαν νὰ
ἐτερχῇται ἐντὸς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλ-
λάδος τὴν φαρμακευτικὴν, τῶν τοῦ Νό-
μου τοῦ Κράτους.

Διὰ δὲ τὴν περιορισμένην ἄδειαν.

Τὸ Βασιλικὸν Ἰατροσυνέδριον.

Ὁ Κύριος . . . ἐκ . . . τῆς . . .
ποστὰς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐ-
πέπιν τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἔλαβε περιο-
ρισμένην τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχηται ἐντὸς
τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν φαρμα-
κευτικὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους, τοὺς ὑποίους ἐπι-
πλοῦν ιδιαίτεροι περὶ τούτου διατάξεις,
ἡρῶν ἀκριβῶς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

55.) Οἱ λαβόντες περιορισμένην
ἄδειαν φαρμακεῖς, ἔχουν τὴν δικαίωμα
νὰ παρουσιάσῃσι μετὰ δύο ἔτη εἰς δευτέ-

ρας δοκιμασίας, καὶ ἐὰν ἐπιτύχωσιν ἕνα ἐκ
τῶν δύο βαθμῶν Ἀριστα ἢ Καλῶς, συμφῶ-
νως μὲ τὸ ἄρθρον 51, λαμβάνουν ἀπόλυ-
τον ἄδειαν.

56.) Οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ με-
τρίως ἀποδοκιμαζόνται καὶ δὲν λαμβά-
νουν ἄδειαν.

57.) Διὰ τοὺς παραπεμπομένους
εἰς ἄλλας μερικὰς ἢ γενικὰς δοκιμασίας
φαρμακοποιούς ἐνεργῶνται τὰ ὀριζόμενα
εἰς τὸ ἄρθρον 23 περὶ ἱατρῶν. Ἀλλὰ εἰς
τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ Ἀριστα ἢ Κα-
λῶς καὶ μὴ τυχόντας τοῦ ἀπαιτουμένου
βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξ-
ετάσεως δίδεται προθεσμία δύο μέχρι τεσ-
σάρων μηνῶν.

Διὰ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ Σχεδὸν
Καλῶς καὶ μὴ ἐπιτυχόντας τοῦ ἀπαιτου-
μένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων
τῆς ἐξετάσεως, ἐὰν γίνῃ χρεία τρίτης δο-
κιμασίας, γίνεται αὕτη ἐξ ἡμῶν μετὰ τὴν
δευτέραν. Διὰ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ
Σχεδὸν Καλῶς καὶ ἀποτυχόντας τοῦ ἀ-
παιτουμένου βαθμοῦ εἰς τινὰ τῶν ἀντικει-
μένων τῆς ἐξετάσεως, θέλοντας νὰ ὑπεβλη-
θῶσιν εἰς τὴν δευτέραν γενικὴν δοκιμασίαν
δίδεται προθεσμία ἐξ ἡμῶν μέχρι δέκα μηνῶν.
Εἰς τοὺς λαγόντας τοῦ βαθμοῦ Μετρίως
δίδεται προθεσμία ὀκτὼ μηνῶν μέχρις ἐνός
ἔτους διὰ νὰ ὑποστῶσι τὴν Β. γενικὴν δο-
κιμασίαν.

Τὸ ἱατροσυνέδριον θέλει ὀρίζει εἰς τὴν
πρὸς τοὺς παραπεμπομένους εἰς ἄλλας με-
ρικὰς ἢ γενικὰς δοκιμασίας ἔγγραφον κοι-
νοποιεῖσιν του, ἐὰν ὑποχρεοῦνται ν' ἀκολου-
θῶσι μαθήματα εἰς τὴν φαρμακευτικὴν
σχολὴν καὶ ποῖα ἢ ἐὰν ὀφείλωσι νὰ ἐξα-
σκηθῶσι κατὰ τὸ πρακτικὸν μέρος εἰς τι
φαρμακείον τῆς Πρωτευούσης, ἢ νὰ ἐνα-
σχοληθῶσι συγχρόνως εἰς τι τὴν θεωρίαν
καὶ τὴν πρᾶξιν.

Β'.

Περὶ Κτηνιατρῶν.

58.) Οἱ θέλοντες νὰ ἐξετασθῶσι κατ'
λάβωσιν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἱατροσ. Κτηνια-
τροῦ πρέπει νὰ παρουσιάσωσιν ἀποδεικτι-
κὸν ἐπίσημον ὅτι ἐδιδάχθησαν τὴν κτηνια-

τρικὴν εἰς τινὰ ἐγνωσμένην σχολήν.

59. Ἡ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι εἴτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἴτε εἰς ξένην διάλεκτον παρὰ πάντων τῶν ἐξετάζοντων ἐννοουμένην.

60. Τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Ἀνατομία τῶν κατοικιδίων ζώων καὶ ιδίως τῶν μωνύχων καὶ κερασφόρων. β) Φυσιολογία. γ) Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία. δ) Χειρουργία. ε) Φαρμακολογία. ς) Περὶ τοκετοῦ τῶν ζώων. ζ) Ἰατροδικαστική. η) Περὶ κἀλλιεργείας τῶν κατοικιδίων ζώων.

61. Αἱ ἐξετάσεις γίνονται ἐγγράφοι, προφορικαὶ καὶ πρακτικαὶ ἐπὶ πασχόντων ζώων. Εἰς τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις δίδονται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων τρία μόνον ζητήματα, ἐκλεγόμενα μετὰ τῶν κυριωτέρων καὶ ἀποφασίζόμενα παρ' ὅλων τῶν ἐξετάζοντων. Εἰς δὲ τὰς προφορικὰς διακιμκίας ἐξετάζονται ἐπὶ ὅλων τὸ εἰς ἄρθρον 60 μνησθέντων ἀντικειμένων, καὶ ἐπὶ τῶν νόσων τῶν ζώων, αἵτινες μεταδίδονται εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἔως οὗ συστηθῇ εἰς τὴν ἑλλάδα κτηνιατρικὸν κατὰστημα θέλουν γίνεσθαι αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις ἐπὶ πασχόντων ζώων, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται ταῦτα.

62. Ἐντὺς μιᾶς ἐβδομάδος ὑποχρεοῦνται οἱ ἐξεταζόμενοι ν' ἀποκριθῶσιν εἰς τὰ ἐγγράφα ζητήματα, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 Μίαν δὲ ἐβδομάδα μετὰ τὴν περαιοσιν τῶν ἐγγράφων ζητημάτων τὸ ἱατροσυνεδρίον ὀφείλει νὰ δεχθῇ αὐτοὺς εἰς προφορικὴν ἐξέτασιν.

63. Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις δὲν διαρκοῦν οὔτε ἑλαττον τῆς μιᾶς οὔτε πλέον τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας.

Οἱ ἐξετάζοντες θέλουν κανονίσει ἅπασι ποῖα ἀντικείμενα ἐξετάζει ἕκαστον μέλος καὶ πόσην ὥραν διαρκεῖ ἡ ἐξέτασις εἰς ἕκαστον ἀντικείμενον.

Αἱ πρακτικαὶ ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν πασχόντων ζώων διαρκοῦσιν ὅσον καὶ αἱ προφορικαί.

64. Οἱ ἐξετάζοντες τοὺς κτηνιατροὺς

εἶναι ὁ Πρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς, ἐὰν ᾖ μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου, εἰς σύνοδον ἐξετάζων τὴν χειρουργίαν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 12, καὶ οἱ κτηνιατροὶ πρέδροι τοῦ ἱατροσυνεδρίου, ἡ, τούτων μὴ ὄντων, δύο συνέδροι.

Ἐὰν ὁ Γραμματεὺς δὲν ᾖ μέλος τοῦ ἱατροσυνεδρίου λαμβάνει μέρος ὁ ἐξετάζων συνήθως τὴν ἀνατομίαν σύνοδος. Ἐὰν δὲ καλῶνται τις τῶν ἐξεταζόντων μελῶν προσκαλεῖται παρὰ τοῦ προέδρου ἄλλο ἱατρός σύνοδος εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ἐξετάσεις, πλὴν τοῦ προέδρου καὶ δύο τοῦλάχιστον συνέδροι πρέδροι τοῦ ἱατροσυνεδρίου. Τοὺς ἀπόντας ἀναπληροῦν τὰ παρόντα μέλη, ὀρίζομενα κατὰ πλειονοψησίαν καὶ φέροντα τὴν ψήφον τῶν ἀπόντων.

65. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων θέλει γίνεσθαι γνωστὸν διὰ βαθμοῦ καὶ θέλει προσδιορίζεσθαι οὗτος ὅπως γίνεσθαι διὰ τοὺς ἱατροὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 14, 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Δίδεται δὲ ὁ βαθμὸς Ἀριστα εἰς τοὺς τοχόντα τοῦ ἀρ. 227 καὶ ἄνω ἕως 260. ὁ βαθμὸς Καλῶς εἰς τὸν λαχόντα 162 μέχρι 226. Ὁ βαθμὸς σχεδὸν Καλῶς εἰς τὸν ἐπιτοχόντα 97 μέχρις 161, καὶ ὁ βαθμὸς Μετρίως εἰς τὸν λαβόντα 96 καὶ κατωτέρω.

66. Διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἐξετασθεὶς ἀπόλυτον ἀδείαν νὰ μετέρχηται τὴν κτηνιατρικὴν πρέπει νὰ λάβῃ τὸν βαθμὸν Ἀριστα ἢ Καλῶς καὶ νὰ κατέχῃ ἕκαστον τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 60 ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαῖος κατὰ τὰ ἀκόλουθον πινάκα.

Ἀνατομία, καλῶς. Φυσιολογία, σχεδὸν καλῶς. Εἰδικὴ νοσολογία καὶ θεραπεία, καλῶς. Χειρουργία, καλῶς. Φαρμακολογία, καλῶς. Περὶ τοκετοῦ τῶν ζώων, σχεδὸν καλῶς. Ἰατροδικαστική, σχεδὸν καλῶς. Καλλιέργεια τῶν κατοικιδίων ζώων, σχεδὸν καλῶς. Πρακτικὴ ἐπὶ τῶν ζώων, καλῶς.

Ὅσοι δὲ τύχῳσι τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν καλῶς λαμβάνουν περιορισμένην ἄδειαν καὶ μετέρχονται τὴν Κτηνιατρικὴν ὑπὸ τοῦ ὅρου, τοὺς ὁποίους διαγράφουν ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐπιμέλει περὶ τούτων διατάξεις, ὅταν κατέλθωσι εἰς ἑκάστον τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως τὸν βαθμὸν, ὅστις θεωρεῖται παραιτήτως ἀνγκαίος, κατὰ τὸν ἀποσυνθετὸν πίνακα.

Ἐνατομία, σχεδὸν καλῶς. Φυσιολογία, σχεδὸν καλῶς. Εἰδικὴ νοσολογία, καλῶς. Ἐργασίαι, σχεδὸν καλῶς. Φαρμακολογία, σχεδὸν καλῶς. Περί τοκετοῦ τῶν ζώων, σχεδὸν καλῶς. Ἱατροδικαστικὴ, μετρίως ἀλλιόρροια τῶν κατοικηθίων ζώων, μετρίως. Πρακτικὴ ἐπὶ τῶν ζώων, καλῶς.

67. Αἱ ἄδειαι ἐκδίδονται ἐν ὀνόματι τοῦ ἱατροσυνηδρίου, υπογράφονται παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ τῶν ἐξεταζόντων μελῶν, ἐπιγράφονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ συντάσσονται κατὰ τὸν ἀποσυνθετὸν τύπον.

Διὰ τὴν ἀπόλυτον ἄδειαν.

Ὁ Κύριος . . . ἐκ . . . τῆς . . . ὑποστάς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνηδρίου καὶ τοδοκιμασθεὶς ἔλαβεν ἀπόλυτον τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Κτηνιατρικὴν, τῆρῶν τοῦ νόμου τοῦ Κράτους.

Διὰ δὲ τὴν περιορισμένην ἄδειαν.

Τὸ βασιλικὸν Ἱατροσυνηδριον.

Ὁ Κύριος . . . ἐκ . . . τῆς . . . ὑποστάς τὰς νενομισμένας δοκιμασίας ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνηδρίου ἔλαβεν περιορισμένην τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν Κτηνιατρικὴν, ὑπὸ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλουν ἰδιαίτεροι περὶ τούτων διατάξεις, τῆρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

68. Οἱ λαβόντες τὸν βαθμὸν μετρίως τοδοκιμάζονται καὶ δὲν λαμβάνουν ἄδειαν.

69. Διὰ τοὺς παραπεμπομένους εἰς ἑξωτερικὰς ἢ γενικὰς ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται ὡς ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 21. Ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ Ἄριστα

ἢ Καλῶς δίδεται προθεσμία δύο μέχρι τριῶν μηνῶν διὰ νὰ ὑποστῶσι τὴν δευτέραν δοκιμασίαν εἰς τὰ ἀντικείμενα, εἰς ἃ ἐράνησαν ἑλλειπεῖς. Διὰ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν καλῶς ἐὰν γείνη ἡμετέρα καὶ τρίτης δοκιμασίας δίδεται προθεσμία τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐξετάσεως. Διὰ δὲ τοὺς τυχόντας τοῦ βαθμοῦ σχεδὸν Καλῶς, μὴ τυχόντας δὲ τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν εἰς τινὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐξετάσεως, καὶ θέλοντας νὰ ὑποστῶσι δευτέραν γενικὴν ἐξέτασιν δίδεται προθεσμία ἕξ μέχρι δέκα μηνῶν. Εἰς τοὺς λαβόντας τὴν βαθμὴν μετρίως δίδεται προθεσμία ὀκτὼ μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους διὰ νὰ ὑποστῶσι δευτέραν γενικὴν ἐξέτασιν.

Τὸ ἱατροσυνηδριον ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ ἐγγράφως, εἰς τοὺς παραπεμπομένους εἰς ἄλλας ἐξετάσεις, εἰς ποῖα ἀντικείμενα ὀφείλουν νὰ ἐνασχοληθῶσιν. Ἐὰν δὲ ᾖ ἡμετέρα ἡμετέρα νὰ ἐξασηκθῶσιν εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος οἱ ἐξετασθησόμενοι ὑποχρεοῦνται, ἐν ὅσῳ δὲν ὑπάρχει νοσοκομεῖον τῶν ζώων εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ γυμνάζωνται ὑπὸ τῆς ὁδηγίας παραδεδεγμένου τινὸς κτηνίατροῦ.

Γενικαὶ διατάξεις.

70. Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεται μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1858.

479. Α. Περὶ τῶν περιορισμένην ἄδειαν περὶ τῶν ἱατρῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπὸ τὸν 6 § τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1834 Διατάγματος, τὸ 19 ἄρθρον τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐξετάσεων τῶν ἱατρῶν κλπ. καὶ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1834 περὶ ἄδειας τοῦ ἐπαγγελλεσθαι τὴν ἱατρικὴν κλπ.

Προθένομι νὰ κανονίσωμεν τὰ περὶ τῆς διαπράξεως καὶ ἐξασηκώσεως τῆς ἱατρικῆς εἰς τρόπον σύμφωνον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν, καὶ αὐτῶν

τῶν μετερχομένων τὴν ἐπιστήμην ταύτην.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄ. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς περιορισμένην ἄδειαν λαβόντας ἰατροὺς νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς δῆμους πρώτης τάξεως.

Β'. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς αὐτοὺς νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν δῆμον δευτέραις καὶ τρίτης τάξεως, ὅταν ὑπάρχωσιν ἐκεῖ ἰατροὶ φέροντες ἀπόλυτον ἄδειαν, καὶ ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἀναλογίαν ἐνὸς ἰατροῦ πρὸς δύο χιλιάδας ψυχῶν.

Γ'. Ὁ περιορισμένην ἄδειαν φέρων ἰατρός, ἀποκατασταθεὶς ἅπασι ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ὅρους εἰς τινὰ πόλιν ἢ κωμόπολιν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξασκῇ διὰ παντός τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκεῖ, ἐὰν ὅμως ἐγκαταλείψῃ τὴν ἔδραν τοῦ ταύτην ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἄνευ ἁδείας τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Δ'. Ἐν καιρῷ ἐπιδημίας ἐκτεταμένης, καθ' ἣν οἱ ἔχοντες ἀπόλυτον ἄδειαν ἰατροὶ εἰς τινὰ πόλιν ἢ κωμόπολιν δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς χρεῖας τῶν κατοίκων, οἱ ἔχοντες περιορισμένην ἄδειαν δύνανται ἐγκρίσει τοῦ ἐπάρχου νὰ ἐξασκήσωσιν εἰς τὰς τοιαύτας πόλεις ἢ κωμοπόλεις τὸ ἐπάγγελμα τῶν προσωρινῶς, ἕως οὗ διαρκῇ ἡ ἀνάγκη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1858.

480. Α. Περὶ ἀνεγέρσεως σιδηροδρομικῶν σταθμῶν.

ΟΘΝ κλπ.

Ἐπ' ὅσιν λαβόντες τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1857 ἔτους Ἡμετέρου Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν, ὥστε οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ σταθμοὶ τοῦ μεταξὺ τῶν πόλεων τούτων συστηθησομένου σιδηροδρόμου ν' ἀνεγερθῶσι κατὰ τὰ συνηγορευόμενα,

καὶ φέροντα τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσι ἐπὶ διαγράμματα κατόψεων, προόψεων καὶ διατομῶν, τὰ ἀπεικονίζοντα τοὺς ἐρρημένους σταθμούς.

Ἀθήνησιν τῇ 24 Ἰουλίου 1858.

481. Α. Περὶ αὐξομειώσεως εἰσπρακτόρων πρὸς διαφοροῖς ταμεῖοις.

ΟΘΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὅσιν τὸ ἄρθρον 40 τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ταμείων Ν. ΣΞΔ'. ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Εἰσπρακτόρων τῶν ταμείων Θήρας, Καρυστίας, Μεσολογίου καὶ Ναυπλίας αὐξάνεται κατὰ πέντε ἀρ. 5 κατὰ τὴν ἐρεξῆς ἀναλογίαν.

Τοῦ ταμείου Θήρας κατὰ δύο ἀρ. 2 τοῦ ταμείου Καρυστίας κατὰ ἓνα ἀρ. 1 τοῦ ταμείου Μεσολογίου κατὰ ἓνα ἀρ. 1 τοῦ ταμείου Ναυπλίας κατὰ ἓνα ἀρ. 1.

Τὸ ὅλον

5.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαρτίου 1855.

482. Α. Περὶ αὐξομειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων διαφορῶν ταμείων.

ΟΘΝ κλπ.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς Ἐπαρχικαῖς κοῖς ταμείοις Θήρας καὶ Σκοπέλου δημοσίων εἰσπρακτόρων μειοῦται καθ' ἓνα.

2. Τῶν παρὰ τῷ Ἐπαρχικῷ ταμεῖοις Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας δημοσίων εἰσπρακτόρων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνεται κατὰ δύο.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1855.

483. Α. Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων τῶν ταμείων Σύρου καὶ Θήρας.

ΟΘΝ κλπ.

Εἰς ἕκαστον τῶν Ἐπαρχικῶν ταμείων Σύρου καὶ Θήρας προστίθεται ἀνὰ εἰς εἰς πρᾶκτωρ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἀπριλίου 1855.

484. Α. Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων τῶν ταμείων Πατρῶν καὶ Μεγαρίδος.

ΟΘΝ κλπ.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν Ἐπαρχικῶν ταμείων Πατρῶν καὶ Μεγαρίδος προστίθεται

νά εἰς εἰσπράκτωρ.

2. Τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προστί-
μενός εἰς τὸ ταμεῖον Μεγαρίδος εἰσπράκτορος ἡ διάρκεια ὀρίζεται μέχρι τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐφετεινοῦ προϊόντος τῆς ῥητίνης. Μετὰ ταῦτα δὲ θεωρεῖται ἀτρηγμένη ἡ θέσις αὕτη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Μαΐου 1857.

85. Δ. Περὶ ἀδείξεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων τῶν ταμείων Φθιώτιδος καὶ Αἰγιαλίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Εἰς ἕκαστον τῶν Ἐπαρχιακῶν ταμείων Φθιώτιδος καὶ Αἰγιαλείας προστίθεται ἀνά εἰς εἰσπράκτωρ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἰουνίου 1857.

86. Δ. Περὶ ἀδείξεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ταμεῖῳ Ὀλυμπίας εἰσπρακτόρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες π' ὅψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ συστάσεως ταμείων Εὐδ. Νόμου ἐγκρίνομεν νὰ προστεθῶσι οὗτοι εἰς εἰσπράκτορες παρὰ τῷ ταμεῖῳ Ὀλυμπίας, αὐξανόμενου οὕτω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ταμεῖῳ τούτῳ εἰσπρακτόρων εἰς πέντε.

Ἀθῆνῃσι τὴν 12 Ἀπριλίου 1858.

87. Δ. Περὶ αὐξομειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων διαφόρων ταμείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Εἰς ἕκαστον τῶν Ἐπαρχιακῶν ταμείων Φριφυλίας καὶ Γόρτυνος προστίθεται ἀνά εἰς εἰσπράκτωρ.

2. Εἰς τὸ ταμεῖον Μεγαρίδος προστίθεται εἰς εἰσπράκτωρ προσκαίρως, οὗτινος ἡ διάρκεια προσδιορίζεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου ε. ε.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Αὐγούστου 1858.

88. Δ. Περὶ ἐπενέσεως τῆς ἐν μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐγγυήσεως τόκου 5 0/0 καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἑκατομυρίου τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς εταιρίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὴν δευτέραν τῶν εὐ-

χῶν, ἃς ἐξέφρασαν ἡ συγκροτηθεῖσα ἐν Σύρῳ τὴν 30 Μαρτίου ε. ε. γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἑλληνικ. ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας, καὶ τὴν ἀπὸ 5 Αὐγούστ. ε. ε. πρᾶξιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργ. Συμβ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παράσχωμεν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν πρόοδον τῆς Ἑταιρίας ταύτης καὶ

Ἦλοντες ὑπ' ὅψιν τὸν §. γ'. τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1855 Νόμ. ΣΠΑ. περὶ συστάσεως ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπερρῶσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ 1 παραγράφου τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρ. 1856 καταστατικοῦ τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας, ἐγκριθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρ. 1856 Ἡμετέρου διατάγματος, παραδεδεγμένη ὑπὲρ τῶν μετόχων τῆς Ἑταιρίας ταύτης δωδεκαετῆς ἐξασφάλις τόκου μέχρι 5 τοῖς 100 καὶ ἔως ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἑκατομυρίου τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Αὐγούστου 1858.

89. Δ. Περὶ διορισμοῦ δύο ἐκτάκτων ὑπαλλήλων παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμεῖῳ διὰ τὴν διακινῆσιν συγγωνεύσεως τῶν καθυστερούντων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐγκρίνομεν τὸν διορισμὸν δύο ἐκτάκτων ὑπαλλήλων παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμεῖῳ, ἐπασχοληθησομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐργασίαν διακινῆσεως πρὸς συγχώνευσιν τῶν καθυστερούντων δημοσίων ἐσόδων τῶν χρήσεων 1853 μέχρι 1852, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης.

2. Διορίζομεν ὡς τοιοῦτους τὸν μὲ Α. Ἀνδριανὸν πρόην ὑποταμίαν τοῦ κεντρικοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν διακοσίων εἰκοσιν ἀριθ. 220· τὸν δ' Ἐμμ. Κυπριάδην πρόην ταμίαν Βονίτσας ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἀριθ. 180.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Αὐγούστου 1858.

490. Δ. Περὶ τῆς εἰς τὴν Τράπεζαν καταθέσεως τοῦ κρατουμένου ποσостоῦ διὰ τὸ ὑπὲρ τῶν δημοδιδασκάλων ἀποθεματικῶν Ταμείου.

ΟΘΝΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὰ άρθρα 32 καὶ 33 τοῦ περὶ δημοτικῶν σχολείων Νόμου, ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμετέρον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως ὑπουργὸν νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν τὰ συναχθέντα καὶ συναχθησόμενα εἰς τὸ ἐξῆς ποσὰ ἐκ τοῦ εἰκοστίμου ρίου τῆς τῶν δημοδιδασκάλων μισθοδότησεως, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν εἰρημένων τοῦ νόμου άρθρων, καὶ νὰ κανονίσῃ προσωρινῶς τὰ τῆς ἐξελέξεως καὶ εἰσπράξεως αὐτῶν.

Αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο δαπάναι καταβάλλονται ἐκ τῶν τόκων τῶν καταθέσεων τῶν δημοδιδασκάλων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰαννουαρίου 1858.

491. Δ. Περὶ κανονισμοῦ τοῦ ὑπὲρ τῶν Δημοδιδασκάλων ἀποθεματικῶν Ταμείου (α)

492. Δ. Περὶ τῶν δασικῶν περιφερειῶν καὶ συντάξεως χωρογραφικοῦ χάρτου αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δασῶν.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δασῶν ἐπιφορτίζονται τὴν ὁροθέτησιν τῶν δασικῶν περιφερειῶν καὶ συντάττουσι χωρογραφικοὺς αὐτῶν χάρτας.

2. Πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ὁροθετήσεως εἰδοποιεῖσι τὸν ἀρμόδιον νομάρχην, ὅστις κοινοποιεῖ τοῦτο διὰ τῶν ἀρμόδιων δημοτικῶν ἀρχῶν πρὸς τοὺς ὁμόρους ἰδιοκτήτας διὰ νὰ παρευρεθῶσι καὶ παρουσιάσωσι τὰς ἐνστάσεις τῶν.

Ἡ κοινοποίησις αὕτη θέλει ἀναγνωσθῇ καὶ ἐπ' ἐκκλησίας πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν.

3. Περὶ τῆς ὁροθετικῆς σχεδιαγραφῆσεως συντάσσονται δύο ὅμοια πρωτόκολλα, ἐν οἷς καταχωροῦνται αἱ ἐνστάσεις τῶν ὁμόρων ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὑπογράφονται παρὰ τε τῶν ἐνεργησάντων τὴν σχεδιαγράφησιν καὶ τῶν

ἐνισταμένων, ἐὰν τὸ ἀπατήσωσι, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, καθὼς καὶ αἱ ἐκ μέρους τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τυχὸν παρατηρήσεις.

4. Τὰ περὶ ἐκδικήσεως τῶν ἐνστάσεων κανονισθῇσονται διὰ Νόμου, ἐπὶ δὲ τῶν παρατηρήσεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἀποφαίνεται τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

5. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁδηγιῶν περὶ διοικήσεως τῶν δασῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ § 14 καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων περὶ τῆς ἐντὸς τῆς δασικῆς περιφέρειας ἀπαγορεύσεως πάσης πάσης καλλιερείας πρὸς φυτείαν ἢ σποράν δημοτικῶν καρπῶν καὶ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς ἐντὸς τῶν ἀποφλοιωθέντων ἢ ἐμπρησθέντων μερῶν τῶν δασῶν.

6. Ἀπασαὶ αἱ διοικητικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν συνδρομήν.

7. Κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν ὀφείλουσιν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ ὑποβάλλωσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἐκθέσεις τῶν περὶ τῆς δασονομικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας καὶ περὶ τῶν ληπτέων τυχόν νέων μέτρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Αὐγούστου 1858.

493. Δ. Περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Καθίσταται παρὰ τῷ Ἡμετέρῳ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖῳ συμβούλιον τῶν δημοσίων ἔργων, συγκαίμενον ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ Σώματος, τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Στρατιωτικῶν τμηματάρχου τοῦ Μηχανικοῦ, τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τμηματάρχου τῶν δημοσίων ἔργων, τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν τμηματάρχου τοῦ γεωμετρικοῦ κλάδου, τοῦ δι-

(α) Σ. Παραλείπεται, ὡς ἐκδοθέντος τὸ 1861 νόμου περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων.

θουτοῦ τοῦ Πολυτεχνικοῦ σχολείου, τοῦ ἄλλου Μηχανικοῦ Ἀκτιλ καὶ τοῦ ἀρχι-
ἐκτονος Π. Κάλκου.

Ἐν εἰδικαῖς περιπτώσεσι δύναται ὁ ὑ-
πουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ καλέσῃ εἰς
τὸ συμβούλιον τοῦτο καὶ ἄλλα ἑκτακτα
ἔλη.

2. Τοῦ συμβουλίου τούτου θέλει προε-
ρεῖται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
πυργῶς, τοῦτον δὲ κωλύμενον θέλει ἀ-
πληροῖ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Μηχανικοῦ Σώ-
ματος.

3. Τοῦ συμβουλίου τὰ καθήκοντα εἰσὶν
πλὴς συμβουλευτικά καὶ συνίστανται εἰς
ὅ νὰ γνωμοδοτῇ ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ Ἡμε-
τέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν παρα-
τετακμένων εἰς αὐτὸ ὑποθέσεων τῶν ἀφο-
ρῶντων πᾶν δημοσίον ἔργον. Ἀποφαίνεται
ὅ κατὰ πλειονοψηφίαν λαμβάνον ὑπ' ὄψιν
τὰ ἀφορῶντα τὸ ἔργον διαγράμματα, προ-
πολογισμοὺς, τεχνικοὺς ὁρους καὶ λοιπὰ
ἡγεῖα, ἅτινα θέλουσι παραπέμπεσθαι
πρὸς αὐτῶ συνωδευμένα μετὰ λεπτομεροῦς
ἐκθέσεως.

Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθιζόντων
αὐτῶν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δὲν λαμ-
βάνουσι μισθὸν οὐδ' ἀντιμισθίαν οἰανδῇ-
ποτε.

4. Τὰ ἔργα τοῦ εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ
συμβουλίῳ θέλει ἐκπληροῖ ὁ τμηματάρχης
οῦ ὑπουργείου, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ
ποίου ἀνάγεται τὸ ἔργον. Ἐὰν δὲ τοῦτο
νάγηται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα πλειότερων
πυργίων θέλει ἐκπληροῖ τὰ ἔργα αὐτὰ
κατὰ βαθμὸν νεώτερος τμηματάρχης.

5. Ὅταν τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἔργον ᾖται ἐκ
τῶν ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας, δύναται νὰ
ταλῇ ἐπὶ τόπου, ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου
πυργίου ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου,
ὅ νὰ μελετήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸ ἔργον
καὶ συλλέξῃ τὰς ἀναγκαῖας περὶ αὐτοῦ
πληροφορίας ἢ καὶ νὰ συστηθῇ πρὸς τὸν
κύριον τοῦτον εἰδικὴ ἐπιτροπὴ.

6. Τὸ συμβούλιον θέλει συνεδριάζει τα-
κτικῶς μὲν ἅπαρ τῆς ἐβδομάδος ἐν τῷ
πυργίῳ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐκτάκτως δὲ
ἐν ἄλλῳ ἢ ἀνάγκῃ τῆς ὑπηρεσίας τὰς ἀπαιτήσεις.

Ἄπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ὀφείλουσι νὰ
παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις, εἰς
περίστασι δὲ δικαιολογημένων κωλυμά-
των τὸ Συμβούλιον θέλει θεωρεῖσθαι πλη-
ρες, ὅταν τὰ παρόντα μέλη ἀποτελῶσι
τὸν ἡμισὺν ἀριθμὸν αὐτοῦ καὶ ἐν πλεόν.

7. Ἐκάστης συνεδριάσεως θέλουσι κρα-
τεῖσθαι λεπτομερῇ πρακτικὰ δι' ἐνὸς γραμ-
ματέως ἐκ τῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσω-
τερικῶν ἐπὶ τούτῳ λαμβανόμενου, ἐν οἷς
θέλει σημειοῦσθαι ἡ γνώμη τῆς τε πλειο-
νοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας, καὶ οἱ λό-
γοι αὐτῆς.

Ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν ἐκάστης
συνεδριάσεως ἐμφαίνει τὴν ἐπὶ τῆς εἰς τὴν
διάσκεψιν τοῦ Συμβουλίου ὑποβληθείσης
ὑποθέσεως γνώμην αὐτοῦ, καὶ τοὺς λόγους
ταύτης θέλει διευθύνεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀντι-
προέδρου ἐπικυρωμένον παρ' αὐτοῦ πρὸς
τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουρ-
γόν, καὶ θέλουσιν ἐπιστρέφεσθαι συγχρό-
νως πρὸς αὐτὸν καὶ ἅπαντα τὰ σχετικὰ
ἔγγραφα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Αὐγούστου 1858.

494. Δ. Περὶ καταργήσεως τῆς πενθημέρου
πραγματικῆς καθάρσεως τῶν προσελείθεον
τῆς ἐν Εὐρώπῃ Τουρκικῆς ἐπικρατείας.

ΘΩΜΑ κλπ.

Πληροφορηθέντες, ὅτι ἡ ἐν Βαγδάτῃ τῆς
Βαλκάνιας ἐραγεῖα νόσος πανώλης πε-
ριωρίσθη ἐντὸς τοῦ τόπου τῆς γενέσεως
αὐτῆς, καὶ ἤδη εὐρίσκεται εἰς ὕψισιν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παρέχωμεν εἰς τὸ ἐμ-
πόριον τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν διεθνῇ συγ-
κοινωνίαν πᾶσαν εὐκολίαν μὴ ἀντικειμένην
εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δημοσίου υἱείας.

Ἰδόντες τὸν § 2. τοῦ ἀρθρ. 15 τοῦ ὑ-
γειονομικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ
Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ
ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αἱ προσελύσεις τῶν λιμένων τῆς ἐν
Εὐρώπῃ Τουρκικῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν
παρκασιμένων αὐτῇ νήσων ἤτοι τῆς Θά-
σου, Ἰμβρου, Σαμοθράκης καὶ Ἀθήνου, κα-
θὼς καὶ τοῦ λιμένος τῶν Δαρδανελίων ὑ-
ποβάλλονται τοῦ λοιποῦ, ἀντὶ τῆς πενθη-
μέρου πραγματικῆς καθάρσεως, εἰς ἐπιτη-

ρητικὴν καθάρσιν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, καθ' ὅσον ἤθελον κομίζει ἐλευθέραν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν. Γίνονται δὲ δεκταὶ μόνον εἰς λιμένας, ἐνθα ὑπάρχει δημόσιον ἢ δημοτικὸν λοιμοκαθαρτήριον.

2. Ἡ ἐπιτηρητικὴ καθάρσις τελεῖται ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ, κατ' ἀρέσκειαν τῶν καθαριζομένων.

3. Μετὰ τὴν ἀγκυροβόλησιν τοῦ πλοίου ἐνεργεῖται τακτικὴ ἱατρικὴ ἐπίσκεψις τοῦ τε πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἀφ' οὗ ἐκ ταύτης βεβαιωθῇ τὸ ἀνύποπτον τῆς καταστάσεως τῆς υγείας αὐτῶν, ἐπιβιβάζεται εἰς ἢ πλείονες ὑγειονομικοὶ φύλακες, καθ' ἣν ἀναλογίαν ὀρίζει τὸ 79 ἄρθρ. τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ. Ἔργον τῶν φυλάκων εἶναι τὸ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κοινωνίας τῶν ὑπὸ καθάρσιν πλοίων πρὸς πᾶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν διατελοῦν πρόσωπον ἢ πράγμα, νὰ παρατηρῶσι τὴν κατάστασιν τῆς υγείας τῶν ἐντῷ πλοίῳ καὶ γνωστοποιῶσιν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν πᾶν ὅ,τι ἤθελον γνωρίσει ἐνδιαφέρον τὴν δημόσιον υγείαν.

4. Ὁ χρόνος τῆς ἐπιτηρητικῆς καθάρσεως τῶν 24 ὥρων λογίζεται ἀφ' ἧς ἐπιβῇ, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ. Παρελθόντος δὲ τοῦ χρόνου τούτου, ἐνεργεῖται δευτέρα ἱατρικὴ ἐπίσκεψις καὶ ἐπὶ τῇ βεβαιώσει τοῦ ἱατροῦ οἱ πάντες οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὡς καὶ οἱ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἀποδύντες ἀπολύουσιν ἐντελοῦς υγείας, δίδεται ἡ ἐλευθέρη κοινωνία. Εἰς περίστασιν ὅμως καθ' ἣν ἐκ τῶν ὑπὸ καθάρσιν διατελούντων νοσήσῃ τις ὀξείαν νόσον, τῆς ὁποίας τὸ ἀνύποπτον ἐκ πρώτης ὀψεως δὲν ἤθελον εἶσθαι κατὰ δὴλον, ἀναστέλλεται ἡ ἀδεια τῆς ἐλευθέρης κοινωνίας, παρατεινομένης τῇ ἐπιτηρητικῇ καθάρσεως καὶ τοῦ νοσοῦντος καὶ πάντων τῶν συμπλωτῆρων αὐτοῦ, ἄχρις οὗ ἐξακριβωθῇ ὁ χαρακτήρ τῆς νόσου, καὶ εἰ μὲν αὕτη παρουσιάζει σύμπτωκά τι λοιμώδους νόσου, ἐφαρμόζονται τότε οἱ ὅρισμοὶ τοῦ Ζ'. Κεφαλαίου τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ, ἄλλως, ἀνυπόπτου διαγνω-

σθείσης τῆς νόσου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρη κοινωνία.

5. Τὰ ἐμπορεύματα ὡς καὶ πᾶν ἐπιδακτικὸν μολυσμοῦ πρᾶγμα δὲν ὑπόκειται εἰς καθάρσιν, δὲν τίθενται ὁμοεῖς ἐλευθέραν κοινωνίαν πρὶν ἢ δοθῇ τοιαύτη εἰς τὸ πλοῖον, δι' οὗ κομίζονται.

6. Αἱ διὰ ξηρᾶς προελεύσεις τῆς ὀθωμανικῆς χώρας, ἐφ' ὅσον ἐπικρατεῖ αὐτὴ τὸτι υγείᾳ, γίνονται δεκταὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπικράτειαν διὰ τῶν κατὰ ξηρᾶς λοιμοκαθαρτηρίων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν καταργουμένης τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιβαλλομένης τετραήμερου καθάρσεως.

6. Εἰς πᾶσαν σχετικὴν περίστασιν μὴ προβλεπομένην ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

Ἐν Αθήναις τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1855

495. Α. Περί ὁργανισμοῦ τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς χηρεύουσας θύσεις τῶν λιμεναρχῶν, ὑπολιμεναρχῶν καὶ ἐπιστατῶν τῶν λιμένων τοῦ Κράτους, θύλουσι διορίζεσθαι ἀποστράτευτοι ναυτικοὶ συνταξιοῦχοι, ἢ ναυτικοὶ ἐκ τῶν ἐπ' ἐμπορίᾳ ναυτιλλομένων τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας τῶν ἔτος ὑπερβάντες καὶ δέκα τοῦλάχιστον ἔτη ἀνεγκλήτως τὴν ναυτικὴν μετελθόντες, πρὸς δὲ τούτους τὰς ἀπαιτούμενας ἔχοντας γνώσεις.

2. Οἱ τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν λιμενικὴν ὑπηρεσίαν προσλαμβανόμενοι δημόσιοι πηρέται λογίζονται ὡς πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπομένως οὐδεμίᾳ μεταξὺ τῶν τοιούτων λιμενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἑξωματικῶν τοῦ Β ναυτικοῦ ὑφίσταται πενταρχικὴ σχέσις, πηγάζουσα ἀπὸ τῆς ἱεραρχίας τῶν βαθμῶν· οἱ δὲ βασιλικάς τιμῶν πλοῖα κυβερνῶντες ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι τὰ περὶ Ἀστυνομίας καὶ ἀσφαλείας τῶν λιμένων νενομισμένα.

3. Οἱ ναυτικοὶ ἀποστράτευτοι, οἱ ἐν τὴν λιμενικὴν τοῦ Κράτους ὑπηρεσίᾳ προσλαμβανόμενοι ἀμειβάνοσιν ὡς ἀντι-

θίαν μηνιαίαν τὸ συμπλήρωμα τοῦ
 θοῦ τῆς θέσεως, εἰς ἣν διορίζονται, τὸ
 ἐν τὴν μηνιαίαν αὐτῶν σύνταξιν. Κατὰ
 δὲ διτάται· δὲ τοῦ 16 ἔθρου τοῦ Νό-
 του, τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωμα-
 τικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, οὐδένα ἐπιτρέπε-
 ν· νὰ λάβωσι ναυτικοῦ προδικασμὸν.
 Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Αὐγούστου 1858.

Β. Δ. Περὶ ἀπουσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ
 Β. Ναυτικοῦ.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἰπ' ὅψιν ἔχοντες τὸ ἀπὸ 21 ὁκτωβρίου
 1856 Ἡμέτερον διάταγμα περὶ ἀδειῶν
 τουσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυ-
 κού.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
 τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσκαμεν καὶ
 κατὰ τοιοῦτον.

Οἱ δυνάμει τῆς τριακονθήμερου κανο-
 νικῆς ἀδείας ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν ἀπόντες
 ἐνεργεῖα καὶ ἐν διαθεσιμότητι ἀξιωμα-
 τικοὶ λαμβάνουσι κατ' ὅλον τῆς ἀπουσίας
 τῶν τὸν χρόνον, οἱ μὲν δολόκληρον τὸν
 ἀπὸ τῆς ἐνεργείας μισθὸν, οἱ δὲ τὰ
 ἡμίση αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Αὐγούστου 1858.

Β. Δ. Περὶ τῆς πολεμικῆς καὶ ἐμπορικῆς
 σημαίας.

ΟΘΝΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν πλείονα σαφή-
 νειαν εἰς τὸ Ἡμέτερον ἀπὸ 4 Ἀπριλίου
 1833 Διάταγμα, τὸ περὶ πολεμικῆς καὶ
 ἐμπορικῆς σημαίας τοῦ Βασιλείου πραγ-
 ματευόμενον, συνάμα δὲ καὶ νὰ κανονί-
 σωμεν τὰ εἰς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ Ἡμῶν
 διάφορα διακριτικὰ καὶ ἀρχηγικὰ σημεῖα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
 τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσκαμεν
 καὶ διατάττομεν.

Περὶ Ἑλληνικῆς Σημαίας.

1. Τὰ Ἡμέτερα παράσημα, δι' ὧν δια-
 κρίνεται ἡ σημαία τῶν Βασιλικῶν πλοίων
 ἀπὸ τῆς τῶν ἐμπορικῶν, συνίστανται εἰς
 τοὺς κυανοὺς καὶ λευκοὺς ῥόμβους τοῦ πα-
 τρογονικοῦ Ἡμῶν Οἴκου, ἐπέχοντες τὸ
 μέσον τοῦ λευκοῦ τῆς σημαίας σταυροῦ,

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

εἰς τὸ ἐπ' αὐτῶν στέμμα, καὶ τέλος εἰς
 τὴν ἐπὶ τοῦ στέμματος μικρὰν σταυροφό-
 ρον σφαῖραν.

Καὶ ὁ μὲν λευκὸς σταυρὸς εἶναι ἔρθιος
 καὶ ἰσόκερως ἐκτεινόμενος μέχρι τῶν τεσ-
 σάρων πλευρῶν τοῦ περιέχοντος αὐτὸν τε-
 τραγώνων κυανοῦ δαπέδου.

Τὸ δὲ στέμμα, καὶ ἡ μικρὰ σταυροφό-
 ρος σφαῖρα ἀνατείνουσι μέχρι τοῦ ἡμίσε-
 ως ἀνωτάτου κέρατος, δηλαδὴ εἰς ὕψος
 ἴσον τῷ πλάτει μιᾶς ταινίας.

2. Ἡ ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ
 μήκος τῆς σημαίας ὁρίζεται ἡ τοῦ 2 πρὸς
 τὸ 3, τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ
 σταυροῦ εἶναι τὸ αὐτὸ τῶν ταινιῶν, ἥτοι
 τὸ ἕνατον τοῦ τῆς σημαίας πλάτους.

3. Ἡ σημαία ἐπαίρεται εἰς τὴν πρύμ-
 νην τῶν Βασιλικῶν πλοίων εἴτε ἀπὸ στη-
 λιδίου ὥς ἐν ταῖς λέμβοις, εἴτε εἰς τὸ τέρ-
 θρον (πικί) τοῦ ἐπιδρόμου.

Χρησιμεύει δὲ καὶ ὡς διακριτικὸν ση-
 μεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ
 ἐκπεταννομένη, ὅταν μὲν ἐπιβαίνει πλοί-
 ου, εἰς τὸν ἀκάτιον ἰστόν (Τουρκέτο), ὁ-
 σάκις δ' ἐντὸς λέμβου διαπορθεύεται, εἰς
 τὴν πῶραν ἀπὸ στηλιδίου.

Πρὸς χρῆσιν τῶν Βασιλικῶν πλοίων
 καὶ λέμβων εἰς μόνον μεγέθη Ἑλληνικῶν
 σημαίων θέλουσι κατασκευάζεσθαι ὡς
 εἰς τῆς.

Α. μέγ. μήκ	9 μέτρ.	45 ἡ	περίπου	31 ποδ.
Β. »	» 6 »	50 »	»	24 »
Γ. »	» 4 »	50 »	»	15 »
Δ. »	» 3 »	00 »	»	10 »
Ε. »	» 2 »	00 »	»	6½ »
Ζ. »	» 1 »	25 »	»	4 »

Καὶ τὰ μὲν πλοῖα θέλουσι λαμβάνει ἑ-
 καστον δύο μεγέθη σημαίων, ὁριζόμενα,
 τὸ μὲν διὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, ὑπὸ
 τοῦ μεγίστου πλάτους τοῦ πλοίου ὡς ἔγ-
 γιστα, τὸ δὲ πρὸς καθημερινὴν χρῆσιν ὑπὸ
 τοῦ ἡμίσεως τούτου.

Αἱ δὲ λέμβοι θέλουσι ἔχει ἐν μένον μέ-
 γεθος σημαίας τὸ Ε. ἢ τὸ Ζ. ἀναλόγως
 τοῦ πλάτους τῶν ὡς ἔγγιστα.

Ἡ σημαία τῆς ἀκάτου ἢ τῆς μεγίστης
 λέμβου συγχωρεῖται νὰ χρησιμεύῃ ἐν κα-

ταίγιδι· καὶ ὡς προμνησίᾳ σημαία τοῦ πλοίου.

Περὶ Ἐπισείονος.

5. Ὁ ἐπισείων ἔχει σχῆμα τριγώνου προμήκους ἢ ἀναλογίᾳ τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μῆκος ὀρίζεται ἢ τοῦ 1 πρὸς 40, ὃ δὲ ἴσους τοῦ σταυρικοῦ ὄρθιος καὶ ἰσόκερως, ἀπέχει ἐκ τῶν τριῶν πλευρῶν κατὰ τὸ τεταρτερον τοῦ πλάτους τοῦ Ἐπισείονος.

6. Τὸν ἐπισείονα φέρουσι μόνα τὰ βασιλικὰ πλοία, ἢ ὅσα, εἰς ναυτιλιακὰς ἐταιρίας ἀνήκοντα, ἔλαβον εἰδικὴν Ἡμῶν ἐπὶ ταύτῃ εἰδικὴν.

Αἱ λέμβοι δὲν φέρουσιν ἐπισείονα.

7. Τέσσαρι μεγέθη ἐπισείωνων θέλουσιν ὑπάρχειν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυτικῷ.
Α. μέγ. μῆκ. 13 μέτρ. 20 ἢ περίπου 43 πόδ.
Β. " " 8 " 80 " 29 "
Γ. " " 5 " 80 " 19 "
Δ. " " 3 " 60 " 12 "

Τὰ δὲ πλοία θέλουσι λαμβάνειν ἕκαστον ἐν μόνον μέγεθος Ἐπισείονος ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡμοσίου (1 1/2) πλάτους τῶν ὡς ἐγγιστα.

Περὶ Βασιλικῆς Σημαίας.

8. Ἡ Βασιλικὴ σημαία συνίσταται μόνον εἰς λευκὸν ἐπὶ κυανοῦ θαπέλου, ὃ δὲ σταυρὸς ἐκτείνόμενος μέχρι τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῆς σημαίας· εἶναι ὁμόκεντρος αὐτῇ καὶ φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα ὡς ἐν τῷ ἑσθρῷ 2 διεγράφησαν.

Ἡ ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μῆκος τῆς σημαίας ταύτης εἶναι ἢ τοῦ 2 πρὸς τὸ 3, τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ σταυροῦ εἶναι τὸ πέμπτον τῆς σημαίας.

9. Ἡ Βασιλικὴ σημαία ἐπαίρεται εἰς τὸν μέγαν ἰστόν. Ἐπὶ τῶν λέμβων δὲ, ὁσάκις διαπορθμεύουσιν ἡμᾶς, ἐκπετάννυται ἀπὸ ἰστοῦ ἐπίτηδες ἰδρυομένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκάφους.

10. Τρία μόνα μεγέθη συγχωροῦνται βασιλικῶν σημαίων ὡς ἐξῆς.

Α. μέγ. πλευρ. 4. 80. ἢ περιπ. 16 πόδ.
Β. " " 3. 30 " 11 "
Γ. " " 2. 40 " 8 "

Ἀναλογίζονται δὲ πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ

μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων ὡς ἐγγιστα.

Περὶ Ἐπισήμου.

11. Τὸ ἐπίσημον ὁμοιάζει τὴν βασιλικὴν σημαίαν, ἀλλὰ δὲν φέρει τὰ Ἡμέτερα παράσημα.

Τὸ σῆμα τοῦτο εἶναι τετράγωνον.

12. Τὸ ἐπίσημον ἐπαίρομενον εἰς μὲν τὸν ἀκάτιον ἰστόν διακρίνει τὸν ἀντιναύαρχον, εἰς δὲ τὸν ἰστόν τοῦ ἐπιδρόμου, ἔλλαττει τούτου, εἰς τὸν μέγαν ἰστόν, τὸ ὑποναύαρχον. Ἐκπετάννυται δὲ ἀπὸ τῆς λιθίδου εἰς τὴν πρῶραν τῶν λέμβων, ὅσακις διαπορθμεύουσιν τοὺς εἰρημένους ἀξιωματικούς ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν στολῇ.

Τὸ ἐπίσημον τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ προβόλου τῶν βασιλικῶν πλοίων, οὐχὶ πλοῖα κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας ἢ χάριν φιλοτιμοῦ, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ ναυάρχου ἢ μοιράρχου, ὡς διακριτικὸν σημεῖον τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιότερου τῶν κυβερνητῶν συννομιμῶντων βασιλικῶν πλοίων.

13. Τρία μεγέθη ἐπισήμου ὀρίζονται ὡς ἐξῆς.

Α. μέγ. πλευρ. 2 μέτρ. 40 ἢ περίπ. 8 πόδ.
Β. " " 1 " 65 " 5 1/2 "
Γ. " " 1 " 40 " 3 1/2 "

ἀναλογίζονται δὲ πρὸς τὸ τεταρτημόριον τοῦ μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων, εἰς 2 χορηγοῦνται.

Περὶ Ψαλιδωτοῦ Μοιράρχου.

14. Τὸ μοιραρχικὸν σημεῖον εἶναι ψαλιδωτόν, δηλαδὴ ἔχει τὴν οὐρὰν διχοτομημένην γωνιωδῶς μέχρι σχεδὸν τοῦ ἡμισέως μήκους του· φέρει δὲ καὶ τοῦτο τὸν λευκὸν καὶ ἰσόκερων σταυρὸν ἀνευ παρασημῶν. Ἡ μὲν ἀναλογία τοῦ πλάτους πρὸς τὸ μῆκος τοῦ ψαλιδωτοῦ ὀρίζεται ἢ τοῦ 5 πρὸς τὸ 9, τὸ δὲ πλάτος τῶν κεράτων τοῦ σταυροῦ εἶναι τὸ πέμπτον τοῦ πλάτους τοῦ ὅλου σήματος.

15. Ἐπαίρεται εἰς τὸν μέγαν ἰστόν τῆς Μοιραρχίδος, ἢ εἰς τὴν πρῶραν τῆς διαπορθμεύσεως τὸν μοίραρχον λέμβου.

16. Δύο μεγέθη ψαλιδωτοῦ ὀρίζονται ὡς ἐξῆς.

Α. μέγ. μῆκ. 3 μέτρ. 00 ἢ περίπ. 10 πόδ.
Β. " " 2 " 00 " 6 1/2 "

καὶ ἀναλογίζονται πρὸς τὸ τρίτημόριον τοῦ μεγίστου πλάτους τῶν πλοίων ὡς ἔγγιστα.

Περὶ ξενικῶν Σημαίων.

17. Αἱ ἐθνικαὶ σημαῖαι τῶν κυριωτέρων ξένων ἐθνῶν κατασκευάζονται ἐπὶ διαγραμματικῶν καὶ πληροφοριῶν ἐπισήμων περὶ τοῦ σχήματος καὶ τοῦ χρωματισμοῦ των.

18. Αἱ ξενικαὶ σημαῖαι ἐπὶ τῶν λέμβων δὲν ἐπαίρονται, εἰμὴ μόνον πρὸς τιμὴν διαπορθευομένων ἡγεμόνων.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ τῶν κεραιῶν ἐκπέτασις τοιούτων σημαίων, περὶ τῆς ὁποίας διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 646 τοῦ ναυτικοῦ κανονισμοῦ.

19. Δύω μόνον μεγέθη ξενικῶν σημαίων θέλουσι συρράπτεσθαι ὡς ἑξῆς.

Α. μέγ. μῆκ. 6 μέτρ. 00 ἢ περίπ. 20 πόδ.
Β. " " 3 " 00 " 10 "

ἀναλογιζόμενα ὡς ἔγγιστα πρὸς τὸ πλάτος τῶν πλοίων.

20. Εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου θέλουσι κανονίσει τὰς ἐφ' ἑκάστον Βασ. πλοῖον χορηγηθεῖσας ξενικὰς σημαίας, ἀναλόγως τῆς ἀποστολῆς του.

Περὶ σημαίων Λιμεναρχείων.

21. Εἰς τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου θέλουσι χορηγεῖσθαι σημαῖαι ὅμοιαι ταῖς πρυμνησίαις σημαίαις τῶν Βασ. πλοίων ὡς ἑξῆς:

Εἰς μὲν τὰ κεντρικὰ λιμεναρχεῖα, καὶ εἰς τὸ ὑπολιμεναρχεῖον Πειραιῶς σημαῖαι Β. καὶ Γ. μεγέθους. Εἰς τὰ λοιπὰ ὑπολιμεναρχεῖα Γ. καὶ Δ. μεγέθους, καὶ τέλος εἰς τὰς ἐπιστάσις λιμένων θέλουσι χορηγεῖσθαι σημαῖαι Ἑλληνικαὶ Δ. καὶ Ε. μεγέθους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου 1858.

498. Α. Περὶ ἐκπληρώσεως ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου Χρυσάφης καὶ τῶν υποθηκοφύλακος χρεῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 84 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἀ-

πεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ εἰρηνοδίκης Χρυσάφης θέλει ἐκπληροῦν καὶ χρεὶ ὑποθηκοφύλακος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν τῇ περιουσίᾳ του δήμευ-

Ο ἄρμόδιος εἰρηνοδίκης, εἰς δὲ ὡς πρὸς τὰς ὑποθήκας καὶ μεταγραφὰς ὑπόθηκων οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ εἰρηνοδοτικὸν Χρυσάφης δῆμοι, θέλει παραδῶσει εἰς τὸν εἰρηνοδίκην Χρυσάφης τὰ τῶν ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν βιβλία τῶν ἀπαρτίζόντων τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικίου Χρυσάφης δήμευ, καὶ τὰ λοιπὰ σχετικά τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἔγγραφα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαΐου 1858

499. Α. Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν Γαλιὰτῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ναυτιλιακοῦ τμήματος.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 34 Μαρτίου ε. ε. ΓΝΣΤ'. Νόμον

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμετέρου Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐν Γαλιὰτῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ναυτιλιακοῦ τμήματος τοῦ παρὰ τῇ ἐκείσῃ Ἡμετέρᾳ πρεσβείᾳ ἐμπορικοῦ γραφείου δύναται νὰ ἐνεργῇ, ὑπογράψῃ καὶ ἐκδίδῃ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ῖνθῆντι Νόμῳ διαγεγραμμένας διαταγὰς, ὅλας τὰς πράξεις ὅσας ἐνεργεῖ. ὑπογράφει καὶ ἐκδίδει ὁ πρόξενος διευθυντὴς τοῦ γραφείου τούτου, καθόσον αὐτὸς ἔσθιεν ἀναθέσει αὐτῷ ἐγγράφως τοιαύτην ἐντολήν.

2. Ὁ Πρόξενος διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου δύναται νὰ περιορίσῃ ἢ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐντολήν ταύτην καθόσον αἱ περιστάσεις καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἤθελον τὸ ἐπιτρέψῃ, εἰδοποιῶν περὶ τούτου ἐκάστοτε διὰ τῆς Β. πρεσβείας, τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείων.

3. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Ναυτιλιακοῦ Τμήματος διατελεῖ πάντοτε ὡς ἀπὸλλήτης τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, ἐξαρτάμενος ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπαγόμενος, καθ'

ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν του, εἰς τὰς δικταγὰς τούτου, οὐ ὀφείλει νὰ ἐκτελεῖ ἀκριβῶς τὰς ὁδηγίας.

4. Ὁ παρὰ τῇ πρεσβείᾳ Αἰμενάρχης ἐξακολουθεῖ, ὡς καὶ μέχρι τούδε, ἐνεργῶν τὰ αὐτὰ καθήκοντα· ἀποτελῶν δὲ μέρος τοῦ ἐν Γαλατᾷ ναυτιλιακοῦ τμήματος, ὑπάγεται εἰς τὴν ἄμεσον τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τούτου δικαιοδοσίαν.

5. ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπάγονται καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου ὑπάλληλοι. ὅσοι ᾔθελον προσδιορισθῇ ὑπὸ τοῦ προξένου διευθυντοῦ ἵνα ὑπηρετῶσιν ἐν τῷ ναυτιλικῷ τμήματι.

6. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος Γραμματεὺς Α' τάξεως θέλει βεβαιοῖ πάντοτε τὰ προξενικὰ τέλη ἐφ' ἐκάστης πράξεως· ὁ δὲ ὑπ' αὐτὸν διατελὼν γραμματεὺς Β' τάξεως θέλει εἰσπράττει αὐτὰ, ἐκδίδων ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀνήκοντα διπλότυπα.

7. Ὁ γραμματεὺς αὗτος θέλει κρατεῖ ἐπὶ τούτῳ τακτικὰ λογιστικὰ βιβλία ἐνθα θέλει καταχωρεῖ ἅπαντα τὰ εἰσπραττόμενα τέλη· θέλει δε παραδίδει αὐτὰ. ἅμα φθάσῃ μέχρι τοῦ ποσοῦ χιλίων δραχμῶν εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρόνον ταμείου παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ ὑπάλληλον, μὲ ἀντίγραφον τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ σημειώσεων, καὶ θέλει λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὸ διὰ τὸ παραδοθῆν ποσὸν διπλότυπον.

8. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, ὡς καὶ ὅσαςκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, ὁ πρόξενος διευθυντὴς, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς, ὀφείλει, προσλαμβάνων καὶ τὸν ταμίαν, νὰ ἐνεργῇ ἐξελεγχθῇ ἐν τῷ ναυτιλικῷ τμήματι, παραβάλλων τὸ βιβλίον τοῦ ἀπόπλου πρὸς τὸ τῶν εἰσπράξεων καὶ τὰ διπλότυπα, καὶ ἐξακριβῶν οὕτως ἂν ἡ εἰσπραξις ἐγένετο ἀκριβῶς· ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐξελέγξεως ταύτης θέλει ὑποβάλλεσθαι πάντοτε εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 ἰουλίου 1858.

500. Δ. Κανονισμὸς περὶ τῶν Μοναστηρίων
ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες ἵνα ἐν ἅπασιν τοῖς διατηρουμένοις Μοναστηρίοις τοῦ Κράτους ἐνεργῶνται ὁμοιόμορφως αἱ κείμεναι διατάξεις, περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν·

Λαβόντες ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 15 Μαΐου 1829 Διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ἑνέτερα Διατάγματα 4 Δεκεμβρίου 1834, 9 Φεβρουαρίου 1835, 16 ἰουλίου 1836, 17 Νοεμβρίου 1836, 31 Δεκεμβρίου 1836, 1 Ἰανουαρίου 1837, 24 Μαρτίου 1837 καὶ 12 Φεβρουαρίου 1857.

Μετὰ γνωμοδότησιν ἧς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἑκπαίδευσως ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ΤΜΗΜ Α'. περὶ τῆς διοικήσεως τῶ διατηρουμένων Μοναστηρίων καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν.

Α'. Ὁ ἡγουμένος παντὸς ἐν τῷ Βασιλείῳ διατηρουμένου Μοναστηρίου εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἱερομονάχων. Δύναται δὲ, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ, νὰ εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἱεροδιακόνων ἢ μοναχῶν. Οὗτος καὶ δύο ἄλλοι μοναχοί, φέροντες προσωπίαν Συμβούλων, συγκροτοῦσι τὸ μοναστηριακὸν συμβούλιον εἰς τὸ ὅποιον, κατὰ τὸ μέχρι τούδε ἰσχύοντα, ὑπάρχει διαπεπαιστυμένη ἢ ἐν γένει διοικήσις τῶν τοῦ μοναστηρίου καὶ ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Β'. Ἡ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν παρ' αὐτῷ συμβούλων ἐκλογὴ γίνεται διὰ φανερά ψήφοφώρα· ἐν μὲν τοῖς μοναστηρίοις, ὅσοι ἔχουσι περισσότερους τῶν 25 καὶ ὀλιγωτέρους τῶν εἴκοσι μοναχῶν, ὑπὸ τῆς χορείας τῶν πρὸ τριετίας τοῦλάχιστον λαβόντων τὴν κούραν, καὶ μετὰξὺ αὐτῶν. Ὅπου δὲ εἰσι πλείονες τῶν εἴκοσι μοναχῶν, δικαίωμα ψήφου ἔχουσι μόνον οἱ πρὸ ἐξαετίας λαβόντες τὴν κούραν. Εἰς μοναστήρια δὲ ἐνθα ὑπάρχουσι 25 μοναχοί, ἐάν τύχῃ τινὲς ἐκ τούτων μὴ ἔχων συμπεπληρωμένην τριετίαν ἀπὸ τῆς ἀποκρίσεώς του, καὶ

ἐπομένως στερημένοι τῶν προσόντων τοῦ ἐκλογέως, ἐκεῖ ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, ἐγκρίσει τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθιστᾷ ἡγούμενον καὶ συμβούλους τοὺς μεταξὺ τῶν ἐξ ἱκανωτέρους.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν συμβούλων ὀρίζεται ἐπὶ πενταετίαν. Δύνανται ὅμως τὰ αὐτὰ μέλη νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

Ἐάν τις ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦτω καταστῇ ἔνοχος πράξεως καταζυμίνης ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, γίνεται ἐκπτώσις τῆς οἰκίας θέσεως, καὶ ἐνεργεῖται νέα ἐκλογή.

Γ'. Τὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Προσδιορίζεται ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας ἢ πρώτη τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆς, ἢ ἄλλη ἐπισήμου τινὸς ἑορτῆς, καὶ γνωστοποιεῖται εἰς ἅπαντας τοὺς μοναχοὺς, ὅσοι κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν—ὧν τινες ἐνδέχεται νὰ ὦσιν ἅπῳτες εἰς ἐπιστάσιαν κτημάτων τοῦ μοναστηρίου των—ἵνα συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Τὴν πρώϊαν τῆς προσδιορισθείσης ἡμέρας, τελεσθεῖσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης ἐπὶ τοῦ ἱερέως ἐνδεδυμένου τὴν ἱσρατικὴν στολὴν, γίνεται τελετὴ κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κανονισθὲν καὶ ᾧδε ἐπισυναπτόμενον *Τυπικόν*.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, μένουσιν ἐν τῷ ναῷ μόνον οἱ ἔχοντες τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν (τῶν ὁποίων ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, ἐκ τοῦ *Μοναχολογίου* ἐξηγούμενος, ἀναγινώσκεται εἰς ἐπήκοον πάντων) καὶ ὄρχεται ἡ ἐκλογὴ διευθυνομένη ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία διὰ μὲν τὰ μοναστήρια, ἐνθα εἰσὶ πλείους τῶν εἰκοσι μοναχῶν, σύγκειται ἀπὸ πέντε μέλη, δηλονότι τὸν ὑπάρχοντα ἡγούμενον, δύο τοὺς ἔχοντας τὰ πρεσβεῖα, καὶ δύο τοὺς μεταξὺ τῶν μοναχῶν ἱκανωτέρους προσδιοριζομένους ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ἐπίσκοπον· διὰ δὲ τὰ μοναστήρια ὅσα ἔχουσιν εἰκοσιν, ἢ ἐλάττωις τῶν εἰκοσι μοναχῶν, σύγκειται ἀπὸ τρεῖς

μέλη, δηλονότι τὸν ἡγούμενον καὶ δύο ἄλλους, ὧν ὁ μὲν τῇ ἡλικίᾳ τῶν ἄλλων πρεσβύτερος, ὁ δὲ μεταξὺ τῶν ἱκανωτέρων ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ὡσαύτως προσδιοριζόμενος. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ τὰ τοῦ γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ νεώτερος.

Ἐκαστος τῶν ἐκλογέων προσερχόμενος εἰς τὴν τράπεζαν τῆς ἐπιτροπῆς μετ' εὐσχημοσύνης καὶ ἄνευ θορύβου, ἐάν μὲν ἡξεύρῃ νὰ γράφῃ σημαιοὶ ἰδίᾳ χειρὶ, ἐν τῇ ἐπιτηδῇ κρατούμενῳ πρωτοκόλλῳ, τ' ὀνομα τοῦ ὃν κρίνει ἱκανὸν διὰ τὴν θέσιν ἡγουμένου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν οὓς κρίνει ἱκανοὺς διὰ τὴν θέσιν τῶν συμβούλων, προσυπογράφοντας. Ἐάν δὲ ἦναι ἀγράμματος, παραλαμβάνει ἐκ τῶν συνδέλφων δύο γράμματα εἰδότας, ὡς μάρτυρας καὶ, προσερχόμενος ὡσαύτως εἰς τὴν τράπεζαν, διαδηλοῖ τὰ ὀνόματα τῶν τοὺς ὁποίους κρίνει ἱκανοὺς διὰ τὴν θέσιν ἡγουμένου καὶ συμβούλων· οἱ δὲ μάρτυρες βεβαιοῦσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς των τὴν θέλησιν αὐτοῦ.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες. Ὁ ἐκτελὼν τὰ τοῦ γραμματέως ἔργα σημαιοὶ πιστῶς εἰς χωριστὸν πρωτόκολλον, πρὸς τῷ ὀνόματι τοῦ ἐκλογέως, καὶ τὰ τῶν κατ' ἐλευθέρην θέλησιν προταθέντων ὑπ' αὐτοῦ ὑποψηφίων. Αποχωρήσαντος δὲ τούτου, προσέρχεται κατὰ σειράν ἕτερος ἐκλογεὺς, καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος, μέχρι τοῦ τελευταίου τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς ἐκλογὴν. Τότε ἀριθμοῦνται αἱ ψῆφοι· καὶ συντάσσεται κάτωθεν τοῦ ἀπὸ τὸν γραμματέα κρατούμενου πρωτοκόλλου πράξις, καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένη ἄνευ σβεσμάτων, ξεσμάτων ἢ παρεγγραφῶν, ἐμφαίνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφόρων καὶ τὰς ψήφους, τὰς ὁποίας ἕκαστος τῶν υποψηφίων ἔλαβε διὰ τὴν θέσιν ἡγουμένου ἢ συμβούλου, καὶ περατουμένη διὰ τῆς διαδηλώσεως τοῦ τῶν ἄλλων κατὰ τὰς ψήφους πλεονεκτοῦντος, ὡς ἡγουμένου ἢ ὡς συμβούλου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, τὸν προκριτέον διαστέλλει ὁ κλήρος.

Ἡ πράξις αὕτη, ὑπαγεγραμμένη ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐ-

σφραγισμένη διὰ τῆς μοναστηριακῆς σφραγίδος, υποβάλλεται ἀμέσως, μετὰ τοῦ πρωτοτύπου πρωτοκόλλου τοῦ φέροντος τὰς τῶν ἐκλογέων ὑπογραφάς, εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲν γένῃ ἐνστάσις, ἀποφαίνεται κυρτῶν τὴν ἐκλογὴν, καὶ εἰδοποιεῖ τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Νομαρχῆν· ἡ δὲ ἱερὰ σύνοδος εἰδοποιεῖ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Τὰ εἰρημμένα δύο πρωτότυπα ἔγγραφα, ἡ πρῶτος δηλονότι καὶ τὸ πρωτοκόλλον, τηροῦνται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἐπισκοπῆς.

Αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφρεῖσαι τυχὸν ἐνστάσεις υποβάλλονται παρὰ τῶν ἐνισχυμένων πρὸ τῆς κυρώσεως εἰς τὸν ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος διακρίνει περὶ τούτων καὶ ἡ παραδέχεται αὐτάς· ἡ ἀπορρίπτει ἡτιολογημένως, καὶ διατάττει νέαν ἐκλογὴν, κοινοποιῶν τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἐρίζοντάς.

Ἡ ἐπισκοπικὴ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἔφρσιν ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἔχοντας συμφέρον κοινοποιήσεως· ἡ δ' ἔφρσις δίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος ἀποστέλλει αὐτὴν ἐντὸς 24 ὥρων πρὸς τὴν ἱερὰν σύνοδον ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἡ ἱερὰ σύνοδος ἀποφαινεταὶ συνοπτικῶς, ἐπικυρῶσα ἢ ἀκυροῦσα τὴν ἐπισκοπικὴν ἀπόφασιν, καὶ κοινοποιεῖ τὴν πρᾶξιν τῆς εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, πέμπει δὲ καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς τῆς πράξεώς της πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱερᾶς συνόδου, ἀμολαβὼν ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐπίσκοπος κοινοποιεῖ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ μοναστηριακὸν συμβούλιον. Καί, ἂν αὕτη εἴναι ἀκυρωτικὴ, διατάττει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς· ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως.

Δ'. Τῆς διὰ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος 9/12 Φεβρουαρίου 1835 ἐγκριθέσης τριμεροῦς μοναστηριακῆς σφραγίδος χρῆσις γίνεται ἐπὶ πᾶν ὑπὸ τοῦ μοναστηριακοῦ συμβουλίου ἐκδιδόμενον ἔγγραφον, ἐναι-

μένων τῶν τριῶν τμημάτων παρουσίᾳ καὶ τῶν τριῶν τοῦ συμβουλίου μελῶν. Μετὰ δὲ τοῦτο διακλύεται αὐθις ἡ σφραγίς, καὶ τὸ μὲν τῶν τμημάτων, μετὰ τοῦ συσφίγγοντος τὸ ὄλον δεσμοῦ, ἀναλαμβάνει καὶ τηρεῖ παρ' ἑαυτῷ ὁ ἡγούμενος· τῶν δ' ἄλλων δύο ἀναλαμβάνει καὶ τηρεῖ παρ' ἑαυτῷ τὸ οἰκεῖον ἑκάτερος τῶν συμβούλων.

Ε'. Τὰ Μοναστηριακὰ συμβούλια ἐνεργοῦσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα 12 Φεβρουαρίου 1835 καὶ πᾶσα ἀναφορά πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ Κράτους, ἢ ἄλλο ὅτιοῦν ἔγγραφον, παρὰ μοναστηριακοῦ συμβουλίου ἐκδιδόμενον ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν μελῶν καὶ σφραγίζεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διὰ τῆς τριμεροῦς σφραγίδος. Τυχὸν μονοψηφοῦν μέλος δὲν δύναται ναὶ ἀονηθῇ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οὐδὲ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρ' αὐτῷ τμήματος τῆς σφραγίδος. Δύναται ὅμως νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τοῦ εἰς τὰ πρακτικὰ, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν προΐσταμένην ἀρμοδίαν ἀρχὴν, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφασίζει ὀριστικῶς.

ς'. Ὁ ἡγούμενος καὶ οἱ παρ' αὐτῷ σύμβουλοι τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐφορείαν τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου καὶ πρὸς αὐτὸν κανονικῶς ἀναφέρονται, ὡς προΐσταμενον ἐκκλησιαστικῶς, περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς πνευματικὰ καὶ θήκοντα, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ἀποφάσεις καὶ διατάγας τοῦ.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὅσα ὁ Σ. Νόμος διακελεύεται περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Κλήρου, εἰσὶ κοινὰ καὶ διὰ τοὺς μοναχοὺς τῶν ἐντὸς τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ διατηρουμένων μοναστηρίων.

Ζ'. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἕκαστον μοναστηριακὸν συμβούλιον ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ ἀνυπερθέτως εἰς βιβλίον, Κτηματολόγιον, συμφώνως πρὸς τὰς δοθησάσας ὑπουργικὰς ὁδηγίας, ἀπασαν ἐν γένει τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῆς μονῆς, κατὰ τὸν τύπον τὸν διὰ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836 ἐγκριθέντα. Τὸ

ὅλον τοῦτο προμηθεύεται ἐκάστη μονή
τριπλουν, δι' ἰδίων ἀναλωμάτων. Ἡ-
μετέρον δὲ κατὰ σελίδα καὶ μοναγρα-
μένον ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτοῦ
ἐφορτισησομένου πρὸς τοῦτο ἀνωτέρου
καλλήλου, τὸ μὲν τηρεῖται ἐπιμελῶς
παρ' αὐτῇ τῇ μονῇ κατὰ τὸ Δ'. ἄρθρον
τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος 12 Φεβρουα-
ρίου 1857, τὸ δὲ παρὰ τῷ μνησθέντι ὑ-
πουργῷ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τὸ
ἵτον παρὰ τῇ ἐπισκοπῇ ἐν τῇ περιφε-
ρίᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ μοναστήριον.
Πεὶ δὲ παρεκτός τοῦ κτηματολογίου
καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν πρακτικῶν τῶν
ἐνεδριάσεων, τὰ μοναστηριακὰ συμβούλια
εἰλοῦσι νὰ κρατῶσι καὶ τὰ ἐξῆς·

α) Τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων
καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, κατὰ τὰ κα-
ταγεγραμμένα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων
ἀρχαίων.

β) Τὸ *Μοναχολόγιον*, ἐν ᾧ ἐγγράφε-
ται κατ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, πατρίδα,
ἐκείνην, ἐποχὴν τῆς εἰς τὴν μονὴν προσε-
λεύσεως, ἐποχὴν τῆς κοινῆς, καὶ βαθμὸν,
καὶ ἀξίωσιν τῶν ἐν τῇ μονῇ μοναχῶν.

γ) Τὸ βιβλίον τῆς ἐν γένει μοναστη-
ριακῆς ἀποσκευῆς ἥτοι τῆς προσδιορισμέ-
νης διὰ τὴν ἱερὰν καὶ διὰ τὴν κοινὴν
ῥῆσιν.

δ) Τὸ πρόχειρον καθημερινὸν, ἥτοι τὸ
κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἡμερησίων ἐσόδων
καὶ ἐξόδων τῆς μονῆς.

ε) Τὸ βιβλίον τοῦ ταμείου καὶ

ς) Τὸ βιβλίον τῆς ἀποθήκης·

ὧν δὲ ἀπὸ τοῦ § 6' μέχρι τοῦ 7', οἱ τύ-
ποι ἐνεκρίθησαν δια τοῦ προμνησθέντος
Ἡμετέρου Διατάγματος 21 Ἰουλίου 1836,

Ἡμετέρος ὑπουργός τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
ἐπαγγέλλεται νὰ ἐκδώσῃ τὰς διὰ τὴν
ἐκκλησιαστικὴν κράτησιν αὐτῶν τῶν βιβλίων ἀ-
παιτούμενας ὁδηγίας καὶ παραγγελίας εἰς
πάντα τὰ μοναστηριακὰ συμβούλια, ὑπομι-
νήσκων αὐτοῖς τὰς ἐναντίον τοῦ ὅστις
παρμελεῖ νὰ κρατῇ, ἢ κρατεῖ ἀτάκτως
καὶ παρὰ τοὺς κανόνας τὰ διατεταγμένα
βιβλία, ἐτι δὲ καὶ κατὰ τοῦ ὅστις παρα-

λείπει ἐγγραφῶς ἐσόδων, ἢ ἐγγράφει ὡς
γενόμενα τὰ μὴ γενόμενα ἐξόδα, περιε-
χομένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ γενικᾶς δια-
τάξεις, αἵτινες κατὰ τὸ 493 ἄρθρον τοῦ
ἰδίου νόμου εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τοὺς παρα-
βαίνοντας τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας
τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπίσης, ὡς καὶ διὰ
τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους.

Σβέσματα καὶ ἔξομα καὶ ἢ παρεγγραφαὶ
εἰς τὰ βιβλία ἀπαγορεύονται, ὡς τιμωρού-
μενα ὑπὸ τῶν νόμων.

Η. Οἱ ἀρμόδιοι ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἀρμό-
διοι νομάρχαι καὶ ἐπαρχοί, ἐπαγρυπνοῦσιν
εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν καὶ τήρησιν τῶν
περὶ τῶν βιβλίων ἀνωτέρω διαταχθέντων,
καὶ καταγγέλλουσιν ἀμελεῖν τὰς ὑπ' αὐ-
τῶν ἀνακαλυπτομένας, ἢ ἄλλως ὁπωσδή-
ποτε περιεχομένας εἰς γινώσιν αὐτῶν πα-
ραβάσεις, ὑπεύθυνοι ὄντες διὰ τοῦτο, οἱ
μὲν ἐνώπιον τῆς ἐκείνης συνόδου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ ἐνώπιον τῶν προϊ-
σταμένων αὐτῶν πολιτικῶν ἀρχῶν.

Θ. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας
καὶ κατὰ τὸ διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου
τῆς Ἑλλάδος 15 Μαΐου 1829, ὑπερ ἐ-
μνήσθημεν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ διατάγματι
15 Μαρτίου 1836, ἡ ἀκίνητος μοναστη-
ριακὴ περιουσία εἶναι ἀναπολλοτρίωτος,
καὶ μόνον πρὸς θεραπείαν ἀναπορεύτου
ἀνάγκης ἢ διὰ προφανῆ τοῦ μοναστηρίου
ὠφέλειαν, ἐξ οἰκονομικῶν ἀπορρέουσιν λό-
γων, δύναται ν' ἀπολλοτριωθῇ μοναστη-
ριακὸν κτῆμα δι' ἐκποίησιν, ἢ δι' ἀνταλ-
λαγῆς, ὀρίζομεν ὅτι ἐν μὲν τῇ περιπτώ-
σει ἀνταλλαγῆς, αὕτη, κατὰ τὰ μέχρι τοῦ-
δε ἰσχύοντα, ἐνεργεῖται μετὰ προηγου-
μένην τεχνικὴν καταμέτρησιν, διαγραφὴν
καὶ ἑνορκον ἐκτίτησιν τῶν ἀνταλλακτικῶν
κτημάτων, καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ
ἀρμοδίου νομάρχου ἢ ἐν δὲ τῇ περιπτώ-
σει ἐκποίησεως, αὕτη ἐνεργεῖται κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ νόμου 13 Νοεμβρίου 1836
καὶ τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέ-
ρου Διατάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου Β'. τοῦ
ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836, καὶ τῶν ἄρ-
θρων 1, 2, καὶ 4 τοῦ 24 Μαρτίου 1837
Διατάγματος.

1'. Τὰ συμβούλια τῶν μοναστηρίων, δὲν δύνανται οὔτε εἰς πολυετὴ ἐνοικίαν νὰ ἐκδίδωσιν, οὔτε εἰς ἐμφύτευσιν ἢ ἄλλου εἶδους διακατοχὴν νὰ παραχωρήσωσι πρὸς ἰδιώτας, οὔτε νὰ ὑποθηκεύωσι μοναστηριακὸν κτῆμα, οὔτε νὰ δανεῖζονται εἰς βῆρος τοῦ οἴκειου μοναστηρίου, οὔτε νὰ ἐπιχειρῶσιν οἰκοθεῖν οἰκονομήσαντες ἄλλην πράξιν, οἷον περὶ δίκης περὶ συμβιβασμοῦ καὶ τῶν παρομοίων, περὶ ὧν ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς καιμένους νόμους νὰ ζητηθῇ προηγουμένως καὶ δοθῇ ἡ ἀδεια τῆς προεστώσης ἀρχῆς.

Μοναστηριακοῦ κτήματος ἐνοικίσεις πολυετῆς (ἀπὸ διετίας καὶ ἀνωτέρω) τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος, 24 Μαρτίου 1837, ὅταν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τὰ διὰ τὰς φυτουργίας ἐπιτήδεια προσώπα ἢ ἱκαναὶ γαῖραι δι' ἐκχέρσασιν, φυτείας καὶ ἄλλας οὐσιώδεις βελτιώσεις αὐτοῦ τοῦ κτήματος, ἢ ὅταν οἱ μοναχοὶ, εὐάριθμοι τυχόν ὄντες, δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐπιστατῶσι καὶ ἐπιμελῶνται προσωπικῶς τὰ κτήματα τοῦ μοναστηρίου τῶν.

Εμφύτευσις μοναστηριακοῦ κτήματος, τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅταν συμφωνηθῇ ὅ,τι τῆς ἐμφυτεύσεως τρόπος καὶ ὁ τῆς διανομῆς χρόνος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος 9 Ἰανουαρίου 1837 καὶ τοῦ περὶ φυτειῶν νόμου 15 Ἰανουαρίου 1837.

Λήψις δανείου προκαίρου τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅταν τὸ ταμεῖον τοῦ μοναστηρίου στερεῖται ἀποδεδειγμένως τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν μέσων διὰ καλλιέργειαν ἢ ἄλλην ῥητὴν βελτιώσιν πᾶν κτημάτων, ἢ δι' ἑκτακτόν τινα, ἐπείγουσαν καὶ προφανῆ χρεῖαν μοναστηριακὴν. Καθ' ὅποτέρην τῶν περιστάσεων τούτων, τὸ μοναστηριακὸν συμβούλιον θέλει ἀναφέρεισθαι διὰ τοῦ οἴκειου ἐπισκόπου πρὸς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην ἐπισήμως καὶ ζητεῖ τὴν ἀδειαν, ἐξηγοῦν ὅλας τοῦ δανείου τὰς αἰτίας καὶ ὀρίζον πρὸ πάντων τὸν τρόπον καὶ χρόνον τῆς ἀποτίσεως

αὐτοῦ. Ὁ δὲ νομάρχης, ἂν μετὰ ἐξετάσεων, κρίνῃ τὴν αἴτησιν εὐλογον θέλει ἀναφέρεισθαι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐξαιτούμενος τὴν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δανείου ἀδειαν. Ἀλλὰ ἢ περὶ δανείου συμφωνία θέλει λογιζέσθαι εἰς βῆρος ἀτομικῶν τῶν δανεισαμένων, καὶ τὸ μοναστήριον μένει ἀκαταζήττον.

1Α'. Τὰ περὶ μοναστηριακῶν οἰκοδομῶν ἢ ἐπισκευῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς ἔργου δαπανηροῦ γινομένου ἐπὶ μισθῷ, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τῶν δημοσίων ἔργων καιμένας γενικὰς διατάξεις. Μόνον οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκεύασιν ἐπέιγουσαν, τῆς ὁποίας ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς δαρχέκτον (100) δύναται τὰ μοναστηριακὰ συμβούλια νὰ ἐπιχειρῶσιν ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς συμφώνως πρὸς τὸν § 17. τοῦ 41 ἁρθροῦ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ καταστήματος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἡμετέρου διατάγματος 7 Ἀπριλίου 1851, ἐπιφυλαττομένου τοῦ τακτικοῦ ἐλέγχου τῆς δαπάνης.

1Β'. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Α' ἄρθρον τοῦ παρόντος διατάγματος εἰς τὰ μοναστήρια καὶ συμβούλια ὑπάρχει διαπεπιστευμένη ἢ ἐν γένει διοίκησις καὶ ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, πᾶς ὁ διέπων καὶ ὁ διαχειριζόμενος περιουσίαν ἐκκλησιαστικὴν, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ ἐπιστάτης καὶ εὐσυνειδήτου οἰκονόμου τῶν προσόδων αὐτῆς. Καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὸ § 17 τοῦ ἁρθροῦ 14 τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, εἰς τοὺς ἀρμόδιους νομάρχας καὶ ἐπαρχοὺς ὑπάρχει ἀνατελειμένη ἢ ἐπιτήρησις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ χρῆσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου λογοδοσίαν πᾶν μοναστηριακὸν συμβούλιον ὀφείλει.

α) Δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ συντάττῃ καὶ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ οἴκειου ἐπισκόπου εἰς τὸν ἀρμόδιον νομάρχην, ἢ ἐπαρχον, τὸν διὰ τὸ ἀμέσως ἐπὶ ἔτος προϋπολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς μονῆς, κατὰ τὰς δοθησά-

ένας περί τῆς ὁμοιομόρφου συντάξεως τῶν μοναστηριακῶν προϋπολογισμῶν ὑπουργικῆς ὁδηγίας.

Ὁ ἐπίσκοπος, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, παραπέμπει αὐτὸν τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παραηρήσεις (ἐὰν ἔχῃ καὶ ὅσας ἔχει) πρὸς τὸν ἀρχιδιὸν ἑπαρχον, ἢ νομάρχην ὁ ὁποῖος, ἂν ὡς ἐκ τῶν ἐπιτοπιῶν γνώσεων του καὶ πληροφοριῶν δὲν ἔχῃ ἀφορμὴν νὰ ἐπιφέρῃ αὐξήσειν κατὰ τὰ ἔσοδα ἢ ἐλάττωσιν αὐτὰ τὰ ἔξοδα, ἐγκρίνει καὶ κοινοποιεῖ τὴν ἐγκρίσιν του εἰς τὸ συμβούλιον τῆς μονῆς διὰ τοῦ ἐπισκόπου, συνήθως μὲν ἑκα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους, τὸ βραδύτερον δὲ οὐδέποτε πέραν τῆς 15 τοῦ Δεκεμβρίου μηνός· εἰδοποιεῖ δὲ συγχρόνως καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπ' εὐθείας, ἀποστέλλων πρὸς αὐτὸ καὶ συνοπτικὴν σημειώσιν τῶν ἐγκρίθεισων πιστώσεων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἀρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

β) Δύο μῆνας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν ἀναρξιν τοῦ νέου ἔτους, τὸ συμβούλιον ἐκείνου μοναστηρίου καταστρώνει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος κατὰ τὰς δολιθομένους περὶ τῆς ὁμοιομόρφου καταστρώσεως τῶν μοναστηριακῶν ἀπολογισμῶν ὑπουργικῆς ὁδηγίας· καὶ, συνωδευμένον μὲ ὅλας τὰς τακτικὰς ἀποδείξεις καὶ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὸν παρὰ διδοι μετ' ἐκθέσεως ἡτιςλογημένης εἰς τὸν ἀρχιδιὸν ἐπίσκοπον πρὸς ἐξέλεξιν. Ὁ ἐπίσκοπος μετὰ τὸν ἔλεγχον ἐκφέρει γνώμην ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς ἔχῃ καλῶς καὶ συμφῶνως πρὸς τὸν ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν, ἢ οὐ· καὶ ἐν ταυτῇ παραπέμπει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν ἑπαρχον ἢ τὸν νομάρχην, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν δεύτερον ἔλεγχον ἀποφασίζει ὀριστικῶς. Τὴν δ' ἀπόφασίν του ταύτην κοινοποιεῖ εἰς μὲν τὸ συμβούλιον τῆς μονῆς διὰ τοῦ ἐπισκόπου, εἰς δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπ' εὐθείας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπάρχου ἢ τοῦ νομάρχου, τὸ ὑπόλοιπον μοναστηριακὸν ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ, ἂν θέλῃ, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποιήσεως, προσφυγὴν εἰς τὸ μνησθὲν ὑπουργεῖον.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ ἐπάρχου, ἐπὶ τε τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, τὸ ὑπουργεῖον ἀποφαίνεται ἀνεκκλητῶς.

ΤΜΗΜΑ Β'. Περὶ Μοναχῶν.

ΙΓ'. Ὅλοι οἱ ἐν τῷ Βασιλεῖῳ μοναχοί, ἱερωμένοι καὶ μὴ, ἀπροφασίστως διαμένοντες ἐντὸς τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων ἔνθα ἕκαστος ἔλαβε τὴν κουράν, ἢ τὸ ὅποιον ἐξελέχτο πρὸς ἐγκαταβίωσιν κατὰ τε τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ κατὰ τὸ ἡμέτερον διάταγμα 4/16 Δεκεμβρίου 1834, εἰς μὲν, καθὼς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀδελφότητος, ἴσοι πρὸς ἀλλήλους· ἀπονέμουσι δὲ οἱ νεώτεροι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τὸ ἀνῆκον σέβας, καὶ συνεισφέρουσι διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας των εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ μοναστηρίου των.

ΙΔ'. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ κατὰ τὸ ΙΑ' ἀρθρον τοῦ Σ'. νόμου, ἡ μὲν δοκιμασία τοῦ προσερχομένου εἰς μοναστήριον ἵνα μονάσῃ, ὀρίζεται τριετής· ἡ δὲ κουρά αὐτοῦ δὲν γίνεται πρὸ τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ὑπάρχει ὁρισμὸς τῆς μὲν ἐνηλικιότητος ἐκάστου (ὅτε οὗτος ἀναγνωρίζεται ὡς ἔχων τὴν θέλησιν ἐλευθέραν) τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, τῆς δὲ ἀπὸ τὴν στρατολογίαν ἀπαλλαγῆς τὸ 24 τῆς ἡλικίας ἔτος· ἐπεταὶ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ γένῃ δεκτὸς ἐν μοναστηρίῳ ὡς δόκιμος, πρὸ τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

ΙΕ'. Πλὴν τῶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν ἢ διδασκαλικὴν ὑπηρεσίαν διοριζομένων μοναχῶν, ἱερωμένων ἢ μὴ, οὐδεὶς ἕτερος δύναται νὰ μένῃ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνευ τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Ἐξαίρουνται τῆς ὑποχρέσεως ταύτης ἐκεῖνοι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων, ὁμολογουμένως, ἤθελεν ἔχει χρεῖ-

αν ὁ ἀρμόδιος ἐπίσκοπος. Περὶ τούτου ἀποφασιζει ἐκάστοτε ἡ ἱερὰ σύνοδος ἐπ' ἀναφορᾷ τοῦ ἐπισκόπου.

ΙΓ'. Εἰς μοναχόν, ἱερωμένον ἢ μὴ, ὁ ὁποῖος ἡ κατ' αἵτησίν του, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προσεστώτος μοναστηριακοῦ συμβουλίου καὶ κυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου, ἐξέρχεται, ἢ κατὰ πρότασιν αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν ἀποστέλλεται ἐκτὸς τοῦ μοναστηρίου, χάριν σπουδῆς εἰς τι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τοῦ Κράτους, ἐπιτρέπεται ἢ ἐν τῷ κόσμῳ διαμονὴν ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀσχολεῖται εἰς τὰς τακτικὰς τῶν μαθημάτων σπουδὰς ὑπόκειται δὲ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπιτήρησιν καὶ κηδεμονίαν τοῦ ἐκκλησιαστικῶς προσεστώτος τοῦ τόπου ἐνθα διαμένει σπουδάζων, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν του καὶ τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς μετάνοιᾶς του.

ΙΖ'. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς ἰδιαίτης περιουσίας τῶν μοναχῶν κανονισμένα εἰσι καὶ ῥητὰ καὶ σαφῆ, τοῦτο δ' ἐστὶ πρόδηλον ἐκ τοῦ ΣΤ' Κανόνος τῆς πρωτοδευτέρας Ἀγίας Συνόδου, ἔχοντος οὕτως αὐτολεξεῖ:

«Οἱ μοναχοὶ οὐδὲν ἴδιον ὀφείλουσιν ἔχειν»
 «πάντα δὲ τὰ αὐτῶν προσκυροῦσθαι τῷ
 «μοναστηρίῳ. Φησὶ γάρ ὁ μακάριος Λου-
 «κᾶς περὶ τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων
 «καὶ τὴν τῶν μοναχῶν πολιτείαν διατυ-
 «πούντων, ὡς οὐδεὶς τι τῶν ὑπαρχόντων
 «αὐτῷ ἔλεγετ' ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν αὐτοῖς
 «ἅπαντα κοινά. Διὸ τοῖς ἐθέλουσι μονά-
 «ζειν ἄδεια δίδονται περὶ τῶν ὑπαρχόντων
 «αὐτοῖς διατίθασθαι πρότερον, καὶ αἷς ἂν
 «βούλονται προσώποις, μὴ κεκωλυμένοις
 «δηλονότι παρὰ τοῦ νόμου, τὰ αὐτῶν πα-
 «ραπέμπεσθαι· μετὰ γὰρ τοι τὸ μονάσαι
 «τῶν προσώπων αὐτοῖς ἀπάντων τὸ μο-
 «ναστήριον ἔχει τὴν κυριότητα. Καὶ οὐδὲν
 «περὶ τῶν οἰκείων φροντίζειν ἢ διατίθε-
 «σθαι τούτοις παρακεχώρηται· εἰ δὲ τις
 «φωραλέη κτήσιν τινα, ἥτις οὐ κατεκλη-

νῶθη τῷ μοναστηρίῳ ἰδιοποιούμενος κα-
 «σιλοκτησίας πάθει δουλούμενος, ταύτην
 «μὲν παρὰ τοῦ ἡγουμένου ἢ τοῦ ἐπισκό-
 «που, ἀναλαμβάνεσθαι καὶ, πολλῶν πα-
 «ρουσῶν πιπρασκομένην, πτωχοῖς καὶ ἀ-
 «πόροις διανεμέσθαι. Τὸν δὲ γε τὴν τοιαύ-
 «την κτήσιν, κατὰ τὸν πάλαι Ἀνανία
 «ὑποσουλᾶν μελετήσαντα, τῷ προσήκοντι
 «ἐπιτιμῶν ἡ ἀγία Σύνοδος ὥρισε σωφρονι-
 «ζεσθαι· Δῆλον δὲ ὡς ἄτινα περὶ μοναζόν-
 «των ἀνδρῶν ἡ ἀγία Σύνοδος ἐκάνονισεν
 «τὰ αὐτὰ καὶ περὶ μοναζουσῶν γυναικῶν
 «κρατεῖν ἐδικαίωσε.»

Διὰ τοῦτο, πᾶς ὁ βουλούμενος νὰ μονά-
 «σῃ, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ συμβού-
 «λίον τοῦ μοναστηρίου τῆς ἐκλογῆς τοῦ
 «τὴν ἀπογραφὴν τῆς, τὴν ὑποτίθεται νὰ εἰ-
 «σέρῃ εἰς αὐτὸ κινήτης ἢ ἀκινήτου περιου-
 «σίας του. Ἡ ἀπογραφὴ κατατίθεται ἐν τοῖς
 «ἀρχείοις τοῦ μοναστηρίου, καὶ μετὰ τὴν
 «παρέλευσιν τοῦ ὑπὸ τῶν κανόνων ὀριζομέ-
 «νου χρόνου τῆς δοκιμασίας καὶ τὴν παρα-
 «δοχὴν τοῦ δοκίμου εἰς τὴν χορείαν τῶν
 «μοναχῶν, μεταγράφεται εἰς τὰ βιβλία τῆς
 «μεταγραφῆς καὶ τημεῖται ἀπαρᾶλλὰ τῶν
 «εἰς τὸ κτηματολόγιον τοῦ μοναστηρίου
 «καὶ ἀπ' ἐντεῦθεν καθίσταται ἰδιοκτησίς
 «αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου.

Ἐὰν δὲ τυχὸν ἡ περιουσία αὕτη ὑπάρ-
 «χῃ βεβαρυμένη μὲ χρέος ἢ μὲ ὑποθήκην
 «καὶ ὁ δούς τὴν ἀπογραφὴν ἐδήλωσεν τοῦτο
 «ἐν αὐτῇ τῇ ἀπογραφῇ, κατὰ τὴν περίπτω-
 «σιν ταύτην τὸ μοναστηριακὸν συμβούλιον
 «ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
 «Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ ἀρμοδίου νομάρ-
 «χου, καὶ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς παραδο-
 «χῆς ἢ μὴ, τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας· ἢ
 «δὲ ὑπουργεῖον, μετὰ ἐξέτασιν ἀκριβοῦς,
 «παντὶ πρὸς τὴν αἴτησιν ἥτοι καταφατι-
 «κῶς ἢ ἀποφατικῶς, κατὰ τὸ συμφέρον τοῦ
 «μοναστηρίου. Ἐὰν ὅμως ὁ μὲν δούς τὴν ἀ-
 «πογραφὴν ἀπέκρυψεν ὅτι ἡ περιουσία τῆς
 «εἶναι βεβαρυμένη μὲ χρέος· ἢ μὲ ὑποθήκην
 «τοῦτο δὲ ἐγνώσθη μετὰ καιρὸν, ἢ μετὰ
 «τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν κούραν αὐτοῦ, ἢ με-
 «ταὐτῇ τῇ περιπτώσει, οὗτος μὲν τιμωρεῖ-
 «ται ἐκκλησιαστικῶς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου

πισκόπου ὡς ἐν γνώσει καταψευσάμενος. οἱ δὲ δανεισταὶ αὐτοῦ δὲν δύνανται, οὔτε ζῶντος οὔτε θανόντος αὐτοῦ, νὰ ικανοποιηθῶσι διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν ἀπαιτήσεις των, εἰμὴ ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ μόνῃς ἐκείνης τῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἀπογραφῆς παρέστησεν ὡς ἰδίαν· τοῦ μοναστηρίου εἰς οὐδὲν παραιτέσω ἐνεχομένου.

III. Μοναχὸν, ἐπὶ εὐλαβείᾳ καὶ βίου σεμνότητι μαρτυρούμενον, ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δύνανται, ἐπὶ ἡτοιολογημένη ἀναφορᾷ τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου καὶ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου, νὰ μεταπέμψῃ εἰς ἕτερον μοναστήριον, πρὸς βελτίονα κατὰστασιν αὐτοῦ τούτου τοῦ μοναστηρίου.

ΙΘ'. Μοναχὸν, καταλιπόντα ἄνευ λόγου τὸ οἶκεόν, καὶ ἀπελθόντα εἰς ἕτερον μοναστήριον, δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ὁ τοῦ ἑτέρου μοναστηρίου ἡγούμενος ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ οἰκείου ἡγουμένου καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου ἢ τῶν ἀρμοδίων ἐπισκόπων. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ περιπτώσει, τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ μένουσιν εἰς τὸ πρῶτον μοναστήριον τῆς μετονοίας του.

Κ'. Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς ὀριζόμενα περὶ τῶν ἀνδρῶν μοναστηρίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μοναχῶν, ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ γυναικεῖα μοναστήρια καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς μοναζούσας, ἐξαίρεσει τοῦ τῆς ἰερῶσύνης καὶ τῶν ἄλλων προσόντων ἅτινά εἰσιν ἰδία τοῖς μοναχοῖς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουλίου 1858.

501. Α. Περί χορηγήσεως δανείου εἰς τὸν ἀγγειοπλάστην Α. Σ. Χελιώτην.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 134 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1852 ΣΙΒ'. Νόμου, περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Χορηγεῖται δάσειον δραχμῶν δέκα χιλιάδων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ

τόκου, εἰς τὸν ἀγγειοπλάστην Κύριον Ἀναστασίον Σ. Χελιώτην διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Καταστήματός του καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

2. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τοῦ δανείου ὑποχρεοῦται οὗτος ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ δέκα ἐτησίων ἴσων δόσεων, ἐκάστης πληρονομένης εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, λογιζομένου ἀπὸ τῆς χορηγίας τοῦ δανείου. Ἐὰν δὲ πρᾶμαλῇσῃ τὴν ἐμπρόθετον πληρωμὴν δόσεώς τινος, θέλει ὑποχρεοῦσθαι εἰς τὴν ἀπόδοσιν ὅλου τοῦ ὀφειλομένου δανείου μετὰ τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς καθυστέρουσης δόσεως.

3. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ὀλοσχερῇ ἀπόδοσιν τοῦ δανείου ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐνυπόθηκον ἐγγύησιν ἰκανῆς ἀξίας.

Ἀθῆναι, τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1858.

502. Α. Περί χορηγήσεως δανείου εἰς τὸν ἀγγειοπλάστην Α. Ἡρωίτην.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Χορηγεῖται εἰς τὸν ἀγγειοπλάστην Κύριον Α. Ἡρωίτην δάνειον δραχμῶν δύο χιλιάδων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ τόκου, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκασιούτων αὐτῷ πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματός του.

2. Τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ δανείου ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ οὗτος εἰς τὸ δημόσιον, δι' ἐξ ἐτησίων ἴσων δόσεων, πληρόνων ἐκάστην δόσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους λογιζομένου ἀπὸ τῆς χορηγίας τοῦ δανείου. Ἐὰν δὲ καθυστερῇ τὴν πληρωμὴν δόσεώς τινος θέλει ὑποχρεωθῇ ν' ἀποδώσῃ ὅλον τὸ ὀφειλόμενον δάνειον μετὰ τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς καθυστέρουσης δόσεως.

3. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ ὀλοσχερῇ πληρωμὴν τοῦ δανείου ὀφείλει οὗτος νὰ δώσῃ εἰς τὸ δη-

μόσιον ἀξιόχρεων ἐγγυήσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1848.

503. Α. Περὶ χορηγίσεως δανείου εἰς τὸν Γ. Δελφὸν πρὸς σύστασιν καταστήματος διὰ τὴν κατασκευὴν μελάνης τυπογραφικῆς.

ΟΘΝ κλπ.

1. Χορηγείται εἰς τὸν Κύριον Γ. Δελφὸν δάνειον πεντακισχιλίων δραχ. ἀτόκως ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ πρὸς σύστασιν καταστήματος ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν κατασκευὴν τυπογραφικῆς μελάνης, ὡς καὶ κοκκίνης, χρησίμου πρὸς τύπωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων.

2. Τὸ δάνειον θέλει τῷ δοθῇ εἰς τρεῖς ἔσας δόσεις κατὰ λόγον τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν του, ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ καταστήματός του.

3. Ὑποχρεῖται οὗτος ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς χορηγίας τῆς πρώτης δόσεως τοῦ δανείου ν' ἀνεγείρῃ τὸ κατάστημα καὶ θέσῃ αὐτὸ εἰς πλήρη ἐνέργειαν. Εἰς ἐναντίαν περιστάσει τὸ μὲν ὑπόλοιπον τοῦ δανείου δὲν θέλει τῷ δοθῇ, θέλει δ' ὑποχρεωθῇ καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς πρώτης δόσεως μετὰ τόκου 8 τοῖς 0/0.

4. Τὸ δάνειον θέλει ἀποσβέσει ἐντὸς πέντε ἐτῶν, διὰ τῆς κατ' ἔτος χορηγίας ὡρισμένης ποσότητος τυπογραφικῆς μελάνης εἰς τὸ Β. τυπογραφεῖον. Ἐὰν ὅμως ἡ μελάνη του, εἴτε ἐξ ἀμελείας εἴτε ἐκ προθέσεώς του, ἤθελεν εἶσθαι κακῆς ποιότητος κατὰ τὰ ἀκόλουθα ἔτη καὶ χειροτέρεα τῆς εὐρωπαϊκῆς, θέλει εἶσθαι οὗτος ὑπόχρεως ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει νὰ χορηγῇ εἰς τὸ Β. τυπογραφεῖον τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς τυπογραφικῆς μελάνης διὰ νὰ προμηθεύηται διὰ τόκου τὴν ὡρισμένην ποσότητα, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει νὰ ἐπιστρέφῃ ὅλον τὸ πρὸς τὸν ὀφειλουμένου δανείου μετὰ τόκου 8 τοῖς 0/0.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1858.

504. Α. Περὶ διαλύσεως τοῦ συναλλάγματος τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, καὶ τοῦ Κ. Γρ. Καμπούρογλου περὶ ἐργολαβίας τοῦ Θεάτρου. ΟΘΝ κλπ.

Παρατηροῦντες, ὅτι ὁ ἐργολάβος τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεάτρου Γρ. Καμπούρογλου δὲν ἐξεπλήρωσε μέχρι τοῦδε τὰς περὶ ἐργολαβίας τοῦ Θεάτρου ὑποχρεώσεις του, καὶ ὅτι κηρυχθεὶς ἥδη δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2321 ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα ἐμποροδικῶν εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτάς.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 2 § 2 τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1837 β.σ. Διατάγματος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Διαλύομεν τὸ συναλλάγμα, τὸ κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ συναφθὲν μεταξὺ τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως Θ. Κυριακοῦ καὶ Γρ. Καμπούρογλου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7280 συμβολαίου, τοῦ γενομένου τὴν 18 Ἰουνίου 1856 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Α. Βελισσαρίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1858.

505. Α. Περὶ διευθύνσεως τοῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως ἀπὸ Μύλων μέχρι Ναυπλίας. ΟΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ τμήμα τῆς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ναυπλίαν ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν Μύλων τοῦ Τερμενίου καὶ λήγον εἰς Ναύπλιον, χαραχθήσεται διὰ τῆς παραλλῆλης, διερχόμενον διὰ τοῦ ἱπποφορβείου καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τὴν ἄγουσαν ἀπὸ Ναυπλίας εἰς Ἄργος ἀπένανσι τοῦ ἀγροκλήσιου τῆς Τίρυνθος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1858.

506. Α. Περὶ διευθύνσεως τῆς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μεγαλοπόλιν ἀγορῆς ὁδοῦ. ΟΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μεγαλοῦπολιν ἄγουσα ὁδὸς χαραχθήσεται κάτωθεν τοῦ χωρίου Μπολέτου διὰ τοῦ παλαιοῦ ξενοδοχείου, ἐκείθεν ἀκολουθοῦσα τοὺς πρόποδας τῶν παρακειμένων ὁρέων θέλει διευθυνθῇ διὰ τοῦ Καλογεροβουνίου εἰς Φραγκόβρυσον, Κεφαλάρι, Ἀλχηκίον καὶ παλαιὸν Δερθενάκι (Διάτσλον) ὡς ἐχαράχθη ὑπὸ τοῦ ὑπολογαγοῦ Γενίσαρλη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1858.

507. Α. Περί χαρακτηρισμοῦ διαφόρων ἰδῶν Ἀττικῆς ὡς ἐπαρχικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ περὶ ὁδοποιίας Σς. Νόμου καὶ τὴν ὑπὸ στοιχ. θ. πράξιν τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβουλίου Ἀττικῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν παρὰ τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβουλίου Ἀττικῆς γενόμενον χαρακτηρισμὸν τῶν ἐπομένων ὁδῶν, ὡς ἐπαρχ.

α) Τῆς μεταξὺ Ἀθηνῶν, Μαροπούλου, πρωτεύουσας τοῦ δήμου Κρωπίας, καὶ Κερατιᾶς, πρωτεύουσας τοῦ δήμου Λαυρίου, διερχομένης διὰ τοῦ χωρίου Καλυβίων.

β) Τῆς συνδεούσης τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Μαραθῶνος, διὰ τῶν θέσεων γαρβάτι, πικέρνη, ξαφίνα καὶ ξυλοκερίτζα.

γ) Τῆς συνδεούσης τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ αὐτοῦ δήμου διὰ Κηφισίας καὶ Σταμάτας.

δ) Τῆς συνδεούσης τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Περαίας, τοῦτέστι τὸ χωρίον Ὀρωπὸν, μὲ τὴν δημοσίαν ὁδὸν τὴν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Χαλκίδος διερχομένην παρὰ τὰ χωρία Συκάμενο καὶ Μπούγα.

ε) Τῆς συνδεούσης τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Μαραθῶνος μὲ τὸν Ὀρωπὸν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Περαίας διὰ τῶν χωρίων Καλέντζι, Καπανθῆρι, Μαρκόπουλον καὶ Σπόλια.

ς) Τῆς ἀπὸ Μαρκόπουλον εἰς τὸν λιμένα Πορτοῤῥάφτη.

ζ) Τῆς συνδεούσης τὸ χωρίον Κερατιᾶ

πρωτεύουσας τοῦ δήμου Λαυρίου μὲ τὸν λιμένα Θερικό.

ἡ) Τῆς συνδεούσης τὰς Ἀθήνας μὲ τὸ χωρίον Χασιᾶ τοῦ δήμου φυλῆς διὰ τῶν χωρίων Καματερό καὶ Λιοσίων.

Ἀρῆναι τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1858.

508. Α. Περί προσδιορισμοῦ τῆς διευθύνσεως τῆς ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον ὁδοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν Υἱά' Νόμον περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ τὰς ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1857 καὶ 9 Ὀκτωβρίου 1857, πράξεις τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων Λαγκαδαίμονος καὶ Γυθείου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ὁδὸς μεταξὺ Σπάρτης καὶ Γυθείου, ἀρχομένη ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ Λακωνίας, διευθυνθήσεται εἰς τὸ χωρίον Τριπεζούντι, ἐκείθεν εἰς τὸν χεῖμαρρον Ῥασίνα, ἀφίνουσαι δεξιὰ τὴν οἰκίαν Κουσονάκου, ἐκείθεν κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Βίγλα καὶ Ἀμμουδέρα, ἀφίνουσα πρὸς ἀριστερὰν τὸ χωρίον Λεβέτζοβα, ἐκ δὲ τῆς Ἀμμουδέρας, ἀκολουθοῦσα τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ σκοτεινοῦ Λαγκαδίου, καὶ ἀφίνουσα ἀριστερόθεν τὸ χωρίον Λάγιον διευθυνθήσεται πρὸς τὸ Γύθειον ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τοῦ λιμένος πεδίου παρακειμένου τῇ πόλει.

Ἀρῆναι τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1858.

509. Α. Περί στολῆς τῶν πλοίαρχων, ὑποπλοίαρχων καὶ λογιστῶν τῶν ἐν τοῖς ἀτμοκινήταις τῆς ἐταιρίας ὑπηγετούντων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρ. ΙΕ'. τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Ἰουνίου 1857 ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῷ Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Οἱ πλοίαρχοι τῶν ἀτμοκινήτων τῆς ἐλληνικῆς ἀτμοπλοίας θέλουσι φορεῖ ὡς καθημερινὴν στολὴν.

α) Πιλόσκον ὅμοιον κατὰ τε τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα πρὸς τὸν τοῦ βασιλικοῦ Ἡμεῶν ναυτικοῦ, καὶ φέροντα ἐπὶ τῆς στεφάνης του τρία χρυσᾶ σειρήδια πλάτους ἡμίσεως ὑφεκατομμέτρου ἑκατον παράλληλα καὶ κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων τὸ αὐτὸ τοῦτο διάστημα.

β') Ἐπενδύτην ἐκ βούχου κυανοῦ βαθέος ἔχοντα τὸ κοινὸν σχῆμα καὶ μίαν σειρὰν ἐπιχρύσων κομβίων ἔμπροσθεν, τέσσαρα τοιαῦτα ὀπισθεν περὶ τὸν ὀσφύν καὶ κατωτέρω καὶ ἀνὰ τρία μικρότερα κατὰ τὰς ἐπιχειρίδας φέροντα τὰ κεφαλαιώδη γράμματα Ε. Α.

γ') Ἐγχειρίδιον ἔχον λαβὴν καὶ θήκην ἐπιχρύστα ἀνηρτημένον διὰ ζωστήρος ἐκ δέρματος μελανόχρου στιλπνοῦ καὶ σφιγγόμενον περὶ τὴν ὀσφύν διὰ πόρπης ἐπιχρύσου κογχυλοειδοῦς καὶ φερούσης τὰ γράμματα Ε. Α.

δ') Μανδύαν συνιστάμενον εἰς ἀπλοὺν σάκκον ἀναλόγου πλάτους καθήκοντα μέχρι τῶν γονάτων καὶ φέροντα ἔμπροσθεν δύο σειρὰς ἐπιχρύσων κομβίων ἐξ ἑκατέρωθεν καὶ ὀπισθεν δύο ἱμάντας μὲν ἐν κομβίον πρὸς συστολὴν αὐτοῦ.

Ὁ μανδύας θέλει φέρει ἐν καιρῷ βροχῆς κάλυμμα προσρτῶμενιν διὰ πέντε κομβίων ἀπλῶν.

2. Οἱ ὑποπλοίαρχοι θέλουσι φορεῖν τὴν αὐτὴν τῶν πλοίαρχων στολὴν ἐκτὸς μόνον, ὅτι ὁ πιλόσκος τούτων θέλει ἔχει ἀντὶ τριῶν δύο χρυσᾶ σειρήδια τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀρισθέντος πλάτους καὶ ἐξ ἴσου κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων.

3. Οἱ λογισταὶ τῶν ἀτμοκινήτων θέλουσι φορεῖν τὴν αὐτὴν τῶν ὑποπλοίαρχων στολὴν, ἐκτὸς ὅτι τὰ τε κομβία καὶ τὰ σειρήδια εἰσιν ἀντὶ χρυσῶν ἀργυρᾶ.

4. Εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ἥτοι ὁσάκις διαπορευόμενοι Ἡγεμόνας, μέλη ἡγεμονικῶν οἰκῶν, ἢ ἄλλα διάστημα πρόσωπα καὶ ὁσάκις ἐπισκέπτονται ἐπισήμως τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἀρχάς καὶ τοὺς κυβερνήτας τῶν Β. πλοίων οἱ εἰρημένοι θέλουσι φορεῖν.

α) Πῖλον μέγαν τριγώνον, ὅμοιον μὲν

κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς τὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ β. ναυτικοῦ, ἀλλὰ ἄνευ ἐθνοσήμου (cocarde) φέροντα δὲ τὰ αὐτὰ διακριτικὰ σειρήδια τοῦ πιλόσκου.

β) Ἐπενδύτην ἐκ βούχου κυανοῦ βαθέως καθήκοντα μέχρι τοῦ ἡμίσεως σκέλους καὶ ἔχοντα μίαν σειρὰν ἐπιχρύσων κομβίων ἔμπροσθεν, ὀπισθεν δὲ κατὰ τὴν ὀσφύν καὶ κατωτέρω τέσσαρα ὅμοια διατεθειμένα, ὡς ἐστὶ κανονισμένον ἐν τῷ Β. Ναυτικῷ.

Τὸ περιλαβὸν τοῦ ἐπενδύτου ὀρθὸν καὶ πλάτους ὅ ὑφεκατομμέτρων θέλει φέρει ἐφ' ἑκάστου τῶν ἔμπροσθεν συναπτομένων ἄκρων δύο ἀγκύρας χρυσοκεντήτους διατεθειμένας χιαστί καὶ ἐχούσας ἐκάστην μήκος δύο ὑφεκατομμέτρων.

5. Τὰ λοιπὰ τῆς στολῆς θέλουσι ἔχειν τὸ κοινὸν σχῆμα, ἀλλ' ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ὁροις. α) Ὁ λαίμοδετης καὶ τὰ ὑποδήματα μελανόχρου. β) Ἡ περισκελὶς καὶ τὸ γελέκιον κατὰ μὲν τὸ θέρος λευκά, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα ἐκ βούχου κυανοῦ βαθέος. γ) Ὁ χιτὼν λευκὸς πάντοτε.

6. Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ἡμετέρου Ναυτικοῦ, ὅσοι ὑπηρετοῦσιν ἐν τοῖς ἀτμοκινήτοις τῆς ἐταιρίας, ἐπιτρέπομεν νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.

Ἀθῆναι, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1858.

510. 3. Περὶ καταργήσεως τῆς ἐπιτηρητικῆς καθάρσεως τῶν προελεύσεων τῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ Τουρκικῆς ἐπικρατείας.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπιτῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἰδόντες τὸν § 4. τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ εἰκοσιτετράωρος ἐπιτηρητικὴ καθάρσις τῶν προελεύσεων τῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ Τουρκικῆς ἐπικρατείας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀνηκόντων νήσων, ἐπιβαλλομένη μέχρι τοῦδε, κατὰ τὰ ἀπὸ 5 καὶ 17 λήγοντος μηνὸς ἡμέτερα διατάγματα, καταργεῖται· ἀλλ' ἡ ἐλευθέρᾳ συγκοινωνίᾳ τῆς χώρας ταύτης πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐπικράτειαν θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ὅροις.

1) Τὰ ἐκ τῶν λιμένων τῆς χώρας ταύτης προερχόμενα πλοῖα δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ εἰμὴ εἰς λιμένας τῆς Ἡμετέρας ἐπικρατείας, ἐνθα ὑπάρχουσιν ὑγειονομικὰ πάσης τάξεως, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνων θέλουν λαμβάνει τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν.

2) Ἡ ἐλευθέρα κοινωνία δίδεται εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα ἀφοῦ προηγηθῇ τακτικὴ ἱατρικὴ ἐπίσκεψις τοῦ πληρώματος καὶ τῶν πειρατῶν, καὶ βεβαιωθῇ ἐκ ταύτης ὅτι πάντες οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἀπολαύουσι πλήρους ὑγείας.

3) Εἰς περιστάσιν, καθ' ἣν ἐπὶ τινος τῶν πλοίων τούτων ὑπάρχῃ τις νοσῶν δόξαι νόσον, τῆς ὁποίας τὸ ἀνυπόπτον ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν ἤθελεν εἶσθαι κατὰ τὴν ἀναστέλλεται ἡ ἀδεια τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας τοῦ πλοίου, ὑποβαλλομένου μετὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ εἰς ἐπιτηρητηκὴν καθάρσιν, μέχρις οὗ ἐξυγίαισθαι ὁ χαρακτήρ τῆς νόσου καὶ εἰ μὲ αὕτη παρουσιάζῃ σύμπτωμά τι λοιμώδους νόσου θέλει παραπέμπεσθαι ἀνυπερθέτως τὸ πλοῖον εἰς τὸ σχετικὸν λοιμοκκιατῆριον ἄλλως δίδεται εἰς αὐτὸ ἐλευθέρα κοινωνία. Τὴν διαρκείαν τὴν ἐπιτηρητικὴν καθάρσεως προσδιορίζει ἐκτοτε ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται δὲ νὰ παρατείνῃ αὐτὴν πλεον τῶν πέντε ἡμερῶν.

Πᾶσα σχετικὴ περίστασις, μὴ προβλεπόμενη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι θέλει κατανίζεσθαι κατὰ τὰς κειμένας ὑγειονομ. διατάξεις.

Ἀθῆναι, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1888.

511. Δ. Περὶ βαθμολογίας καὶ στολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Περὶ μαχίμων ὑπαξιωματικῶν.

1. Οἱ μάχιμοι τοῦ Ναυτικοῦ ὑπαξιωματικοὶ θέλουν τοῦ λοιποῦ διακρίσθαι εἰς τρεῖς κλάδους, ἀπ' ἀλλήλων χωριστοὺς καὶ διακεκριμένους, ἥτοι, τῶν ἀρμένων, τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς πηδαλιουχίας.

2. Ἐν ἐκάστῳ τῶν προειρημένων μαχίμων κλάδων τρεῖς ὀρίζονται βαθμοὶ ὁ τοῦ

κελευστοῦ (maitre), τοῦ ὑποκελευστοῦ (second-maitre) καὶ τοῦ διόπου (quartier-maitre.)

3. Ὁ κελευστὴς ἐκάστου κλάδου ἱσοβαθμεῖ πρὸς τὸν ἐπιλοχίαν τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὁ ὑποκελευστὴς πρὸς τὸν λοχίαν, ὁ δὲ διόπος πρὸς τὸν δεκανέα.

4. Οὐδεὶς διορίζεται κελευστὴς ἢ ὑποκελευστὴς ὁποιοῦδήποτε κλάδου, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ ἀμέσῳ ὑποδεστέρῳ βαθμῷ τοῦ αὐτοῦ κλάδου, κατὰ θάλασσαν ἐν τούτῳλάχιστον ἔτος, καὶ ἐὰν δὲν ἀνδείχῃ ἄξιος προβιβασμοῦ δι' ἐξετάσεως εἰδικῆς ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Ναυστάθμῳ.

Παρομοίως οἱ διόποι ἐκλέγονται δι' ἐξετάσεως εἰδικῆς μεταξὺ ναυτῶν α. τάξεως ὑπηρετησάντων ὡς τοιούτων κατὰ θάλασσαν ἐν τούτῳλάχιστον ἔτος, καὶ προτεινομένων ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν τῶν Ἡμετέρων πλοίων. Ἀλλ' ἐπιτρέπεται καὶ μετὰ τετράμηνον μόνον ἐπὶ τῶν Ἡμετέρων πλοίων ὑπηρεσίαν, προτάσῃ ὁμῶς τῶν κυβερνητῶν καὶ δι' εἰδικῆς πάντοτε ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἐξετάσεως, νὰ προβιβάζωνται οἱ εἰρημένοι ναῦται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ διόπου, ἐὰν πλοῖα ἐμπορικὰ ἐπλοιάρησαν.

5. Οἱ ἐπὶ τῶν ἀρμένων κελευσταὶ ἐπιβαίνουνσιν ὡς πωρεῖς (maitre d'equipage) τῶν Δρομώνων (Κορβετῶν) καὶ ἔτι μειζόνων πλοίων. Οἱ ὑποκελευσταὶ τῶν Παρώνων (Βρικίων) καὶ μεγάλων ἡμιολιῶν ἢ κερκούρων (χοτέρων) οἱ δὲ διόποι τῶν ἄλλων μικροτέρων πλοίων.

Ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων ὁ βαθμὸς τοῦ πωρεῖς ἀναλογεῖ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἐξαρτίας, παραβαλλομένης πρὸς ἐκείνην τῶν προειρημένων ἱστιοφόρων.

6. Οἱ τοῦ πυροβολικοῦ ὑπαξιωματικοὶ ἐπιβαίνουνσιν ὡς πυράρχαι (maitre canonniers) τῶν Ἡμετέρων πλοίων κατὰ τὸν ἐξῆς κανόνα ὑπολογιζομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀναγκαιούντων ἀνδρῶν εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν πυροβόλων, ἐὰν μὲν ὑπερβαίνῃ οὗτος τοὺς 72, διορίζεται εἰς κελευστὴς, ἐὰν ὁμῶς ἐλάσσων ᾖναι, μειζὼν δὲ τοῦ 24, εἰς ὑποκελευστὴς· εἰς δὲ τὰς ἄλλας

περιστάσεις εἰς δίπορος.

7. Οἱ τῆς πηδαλιουχίας ὑπαξιωματικοὶ ἐπιβαίνουσι τῶν πλοίων κατὰ τὸν ἥδη ἐπὶ πρῶρων τεθέντα κανόνα, ἐξαιρέσει ὁμως τῶν δρομώνων, ὅπου διορίζεται ὑποκελευστής, καὶ τῶν ἀρχηγίδων, ὅπου ἢ τῶν σημάτων ὑπηρεσία πάντοτε ἀπαιτεῖ πρωτοβάθμιόν τινα πηδαλιούχον, ἥτοι κελευστήν.

Περὶ ἀμάχων ὑπαξιωματικῶν.

8. Εἰς τὸ ἐξῆς δύο μόνον κλάδοι ἀμάχων ὑπαξιωματικῶν θέλουν ὑπάρχει ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ναυτικῷ, καὶ ἐν ἐκάστῳ κλάδῳ δύο ὀρίζονται βαθμοί, ὡς ἐπεται· εἰς μὲν τὸν πρῶτον κλάδον οἱ μηχανικοὶ καὶ ὑπομηχανικοὶ, εἰς δὲ τὸν ἕτερον οἱ ξυλουργοὶ καὶ ὑποξυλουργοί.

9. Οἱ μηχανικοὶ καὶ ὑπομηχανικοὶ θεωροῦνται ὁμοιόβαθμοι τῶν κελευστῶν, καὶ ὑποκελευστῶν, οἱ δὲ ξυλουργοὶ καὶ ὑποξυλουργοὶ τῶν ὑποκελευστῶν καὶ διόπων.

10. Οὐδεὶς διορίζεται ξυλουργός, ἐάν δὲν ὑπηρετήσεν ὑποξυλουργός ἐν τῷ Ναυστάθμῳ ἢ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πλοίων δύο τοῦλάχιστον ἔτη.

Οἱ ὑποξυλουργοὶ κατατάσσονται τὸ πρῶτον ἐν τῷ Ναυστάθμῳ δι' ἐξετάσεως ἐιδικῆς, προτιμήσει μάλιστα ἐκείνων ὅσοι, παρεκτός τῆς ξυλουργικῆς τέχνης, ἐπίστανται καὶ τὴν διανακτικὴν (καλαφτικὴν).

11. Ἐπὶ τῶν Παρώνων, Δρομώνων καὶ ἔτι μειζόνων πλοίων διορίζεται εἰς ξυλουργός, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ιστιοφόρων εἰς ὑποξυλουργός.

Ἐπὶ τῶν Ἀτμοπλοίων ὁ βαθμὸς τοῦ τοιοῦτου τεχνίτου ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ἐνδεχομένην διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ πλοίου ἐργασίαν.

Γενικαὶ διατάξεις.

12. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ δὲν ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας, εἰμὴ κατ' αἰτησίαν τῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας τῶν, ἢ συνεπεῖς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἀνακρίσεως ἐιδικῆς. Ἐπανερχόμενοι δὲ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δὲν κατατάσσονται πλέον ὡς ὑπαξιωματικοί, εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς ἀ-

μάχους κλάδους, ὅπου δύνανται νὰ γείνουσι δεκτοὶ εἰς τὸν κατώτατον βαθμόν.

Περὶ στολῆς.

13. Οἱ κελευσταὶ παντὸς κλάδου ὅπου φέρεται ἐφ' ἐκάστης χειρίδος τοῦ ἐπεδύτου τρία σειρίδια· οἱ ὑποκελευσταὶ δὲ οἱ δὲ δίποροι ἐν μόνον.

Τὰ σειρίδια ταῦτα ἐκ σάγου (τσόχα) ἐρυθροῦ καὶ πλάτους ἑκάστων 2 ὑφεκατομῶν ἐπιβράπτειται λοζῶς κατὰ μέσον τὸν πῆχυν.

14. Πρὸς διάκρισιν τῶν κλάδων, μάχημοι ὑπαξιωματικοὶ θέλουν φέρεται πρὸς ἐκάστης χειρίδος τοῦ ἐπενδύτου κόσμημά τι μεταξοκέντητον κύτρινον, ἐπιβρατόμενον κατὰ τὸ μέσον τῶν σειριδίων καὶ παρεμφαίνον, διὰ μὲν τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρμένων μίαν ἄγκυραν· διὰ τοὺς ἐπὶ τῶν πυροβολικοῦ δύο τηλεβόλα χιτιστὶ κείμενα· διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς πηδαλιουχίας ἓνα ἀσπίδα.

15. Οἱ ξυλουργοὶ καὶ ὑποξυλουργοὶ θέλουν φέρεται ἐφ' ἐκάστης χειρίδος δύο ἢ τρία σειρίδια, ὡς οἱ ὑποκελευσταὶ καὶ δίποροι· ἀλλὰ τὰ διακριτικὰ ταῦτα σημεῖα ἐπιβράπτονται λοζῶς κατὰ μέσον τὴν ὠλένην.

16. Τὸ περιλαίμιον τοῦ χιτῶνος τῶν ὑπαξιωματικῶν ἀντὶ νὰ ἦναι κυανόχρουν ὡς τὸ τῶν ναυτῶν ὀρίζεται τοῦ λοιποῦ λευκὸν καὶ πλάτους 8 ὑφεκατομῶν· δὲ ὑπόλοιπος στολή των μένει κατὰ πάντ' ὁμοίᾳ τῇ τῶν ναυτῶν.

Καταληκτικαὶ διατάξεις.

17. Οἱ μέχρι τοῦδε κλάδοι τῶν κελευστῶν ἐπὶ τῶν ὅπλων καὶ ἐπὶ τῶν ἀρμένων ὑπαξιωματικῶν καταργοῦνται, συνηννοῦμενοι ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὸν κλάδον τοῦ πυροβολικοῦ, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὸν ἀνωτέρω ὀρισθέντα κλάδον τῶν ἀρμένων. Ἐπομένως οἱ ὑπαξιωματικοὶ οὗτοι ὑποχρεῦνται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐπίστανται πρὸς τοὺς ἄλλους, οἱ μὲν τὴν ὀπλασκίαν, οἱ δὲ τὴν ιστιοποιάν.

18. Ὁ κλάδος τῶν μέχρι τοῦδε καταργητῶν καταργεῖται, ὡς κλάδος ὑπαξιωματικῶν· οἱ δὲ τοιοῦτοι θέλουν κατατάσσονται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ ναυτικὸν ὡς ἀπλ.

τεχνίται εἰς μίαν μόνην τάξιν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν διατάσσονται, ὡς οἱ σιδηρεῖς, θερμασταὶ, καθοποιοὶ (βαρελοποιοὶ) καὶ ὀπλοποιοὶ.

Οἱ ὑπάρχοντες σήμερον καλαράται α. καὶ β'. τάξεως μένουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄχρις οὗ λήξη ἡ θητεία των. ἀπολυόμενοι δὲ τότε, θέλουν εἶναι δεκτοὶ ὡς ἄπλοὶ διανέχεται μὲ ἀντιμισθίαν ἴσην τῇ τοῦ καθοποιοῦ.

19. Ἡ συμφώνως τοῖς ὁρίσμοις τοῦ παρόντος διατάγματος μετὰτάξις τῶν ὑπαρχόντων ὑπαξιωματικῶν θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὕπουργου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν εἰδημόνων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ συγκατεμένης.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνελευσόμενη ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ναυστάθμῳ, θέλει λάβει ὑπόψιν.

α) Τοὺς ἤδη κεκτημένους βαθμοὺς καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἀπάντων τῶν ὑπαξιωματικῶν. β) Τὰς ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ καὶ κλάδῳ ἀπαιτούμενας εἰδικὰς γνώσεις. γ) Τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν σωματικὴν κατάστασιν των ἐξελεγχόμενας ἐν δέοντι δι' ἐξετάσεως ἰατρικῆς.

20. Περὶ κατατάξεως καὶ προδιόρισμου τῶν Μηχανικῶν, καθὼς καὶ περὶ τῆς στολῆς αὐτῶν καὶ τῶν θέσεων, θέλομεν διατάξει ἐν καιρῷ ἀρμυδίῳ.

21. Ἰδιαιτέρως ὁργανισμὸς τοῦ Ναυστάθμου θέλει ὀρίσει τὰς θέσεις τῶν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ καὶ κλάδῳ παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων ὑπαξιωματικῶν.

Τὰς ὑποδεστέρας τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ ἄρθροις 5, 6, 7 καὶ 11 ἐπινηΐους θέσεις ὑπαξιωματικῶν θέλουσιν ὀρίσει οἱ ἰδιαιτέροι τῶν πλοίων ὁργανισμοί.

22. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, καταργεῖται.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 29 Σεπτεμβρ. 1858.

512. Α. Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ καὶ γεωμετρῶν.

ΘΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ ἐκτὸς τῆς ΣΥΛΛΟΓῆ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

ἔδρας των ἐργαζόμενοι εἰς ἀπόστασιν δύο σταδίων καὶ ἐπέκεινα ὑπάγονται εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας.

α. Ὀδοιοποροῦντες πρὸς ἐπιθεώρησιν ἢ ἐκτέλεσιν ἔργου τινός. β) Διευθύνοντες ἔργον δημόσιον ἢ δημοτικὸν κείμενον ἐντὸς πόλεως ἢ χωρίου τινός. γ) Διευθύνοντες ἔργον δημόσιον ἢ δημοτικὸν καὶ διαμένοντες ἐν ὑπαίθρῳ, ὡς εἰς γεφυροποιίαν, ὁδοποιίαν καὶ τὰ τοιαῦτα. δ) Ἐργαζόμενοι εἰς καταμετρήσεις μετὰ ἢ ἄνευ χωροσταθμήσεως καὶ ἐν γένει εἰς γεωμετρικὰς ἐργασίας.

2. Ἡ ἀποζημίωσις δι' ὁδοιπορίαν τινὰ λογίζεται καθ' ὥραν ταχυδρομικὴν.

1. Ἡ καθ' ὥραν ὁδοιπορία ἀποζημιώσις προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς εἰς δύο δραχμὰς, διὰ δὲ τοὺς ὑποδεστέρους καὶ τοὺς πολιτικούς γεωμέτραις πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν, διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστάς καὶ γεωμέτραις τρίτης τάξεως εἰς μίαν δραχμὴν, καὶ πεντήκοντα λεπτὰ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς παντὸς βαθμοῦ καὶ τοὺς Σκαπανεῖς.

2. Ἡ καθ' ὥραν ὁδοιπορία ἀποζημιώσις ἐλαττοῦται κατὰ ἐξήκοντα πέντε λεπτὰ διὰ τοὺς ἔχοντας ἵππους ἀξιωματικούς ἀνωτέρους καὶ ὑποδεστέρους.

3. Διὰ τοὺς πρὸς ἐργασίαν τινὰ ἐξερχομένους τῆς ἔδρας αὐτῶν καὶ ἐπανερχομένους ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἢ ἀποζημιώσις θέλει ὑπολογίζεσθαι καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ μὲν ἀνωτέροι λαμβάνουσιν ἀνὰ πέντε δρχ. οἱ δὲ ὑποδεστέροι καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἀνὰ τέσσαρας. Ὅταν ὁμως ἔχωσι ἵππον, ἐλαττοῦται τὸ ἀνωτέρω ποσὸν διὰ μὲν τοὺς ἀνωτέρους κατὰ τέσσαρας δραχμὰς, διὰ δὲ τοὺς ὑποδεστέρους κατὰ τρεῖς· ὁφείλουσι δὲ νὰ ἀπενέλθωσιν, ὅταν ἡ ἀπόστασις δὲν ᾖ ἀνωτέρα τῶν δύο ὥρων, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτῇ τὴν παρατίτρω διαμονὴν των.

4. Πᾶσα ὁδοιπορία συνεπάγει καὶ ἀποζημιώσιν διαμονῆς ἐκτὸς τῆς συνήθους ἔδρας ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄσον ἀφίξέως των, παύσαντα μετὰ τριᾶ-

κοντα ἡμερῶν διατριβὴν, ἂν ὁ τόπος αὐτῆς ᾖ ναι πόλις, ἂν ὁμοῦς ὁ τόπος οὗτος ᾖ ναι χωρίον ἢ τὸ ὑπαίθριον, ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἀποζημιώσις μέχρι τέλους τοῦ ἔργου.

β. Ἡ ἀποζημιώσις διαμονῆς προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς εἰς δραχμὰς πέντε καθ' ἑκάστην, διὰ τοὺς ὑποδεστέρους καὶ ἀνθυπασπιστάς κατὰ μὲν τὴν κατηγορίαν τοῦ β' παραγράφου τοῦ 1 ἄρθρου εἰς δύο δραχ. κατὰ δὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ 3 παραγράφου τοῦ 1 ἰδίου ἄρθρου εἰς τρεῖς δραχ. καθ' ἑκάστην, διὰ δὲ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ σκαπανεῖς, ἡ ἀποζημιώσις προσδιορίζεται ἀνὰ πᾶσαν ἐργάσιμον ἡμέραν, διὰ μὲν τοὺς ἐπιλοχίας εἰς μίαν δραχμὴν καὶ εἴκοσι λεπτά, διὰ τοὺς λογίτας εἰς μίαν δραχμὴν διὰ τοὺς δεκανεῖς ὀγδοκόντα λεπτά καὶ διὰ τοὺς σκαπανεῖς ἐξήκοντα. Τὰς αὐτάς ἀποζημιώσεις θέλουσιν ἔχει καὶ ὅτε οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ σκαπανεῖς ἐργάζονται παρὰ τοῖς ἀξιωματικοῖς τοῦ Μηχανικοῦ εἰς γεωμετρικὰς ἐργασίας. Διὰ δὲ τοὺς κατὰ τὴν κατηγορίαν τοῦ 4 παραγράφου τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἐργαζομένους ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστάς καὶ πολιτικούς γεωμέτρους πάσης τάξεως ἡ ἀποζημιώσις προσδιορίζεται κατὰ στρέμμα ὡς ἑξῆς.

α. Ἀνὰ ἑξὶ μέχρι δέκα λεπτῶν κατὰ στρέμμα διὰ τοὺς ἀπλοὺς ἀγροὺς ἀνκλόγως τῶν δυσκολιῶν τῆς ἐργασίας.

β. Ἀνὰ δεκαπέντε μέχρις εἰκοσιτεσσάρων λεπτῶν κατὰ στρέμμα διὰ τὰς φυτείας, ἀμπέλους, σταφυδαμπέλους, ἐλαιῶνας, δάση, κήπους, καπνοχώραφα, συκῶνας καὶ τὰ ὅμοια.

γ. Ἀνὰ εἰκοσιπέντε μέχρι τριάκοντα πέντε λεπτῶν ὅταν αἱ ἀνωτέρω ἐργασίαι συνδέωνται μετὰ χωροσταθμίσεως, ὡς εἰς τὰς ἀποξηράνσεις ἐλῶν, ἀρδύσεις πεδινῶν ἢ φυτειῶν καὶ τὰ ὅμοια.

δ. Βίς τοὺς ἐργαζομένους εἰς καταμετρήσεις πρὸς σχεδιογράφειν πόλεων ἢ χωρίων καὶ γεωδαισιακὰς ἐργασίας προσδιορίζεται ἀποζημιώσις ἐκ δύο δραχμῶν δι' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν, ὅταν τοιαύτην ἐργασίαν ἐκτελέσωσιν ἐντὸς τῆς ἑδρας τῶν.

Διὰ τῆς ἐργασίας ὑπὸ στοιχ. α, β καὶ γ χορηγεῖται εἰς καὶ μόνος βοηθός παρὰ τῆς διευθύνσεως, εἰς τὴν διατελεῖ, διὰ δὲ τὴν ὑπὸ στοιχ. δ. ἐργασίαν χορηγοῦνται δύο μὲν βοηθοὶ ὅταν ἐργάζονται μετὰ πυξιδος, καὶ τρεῖς ὅταν ἐργάζονται μετὰ μετροτραπέζης.

3. Οἱ διὰ θαλάσσης μεταβαίνοντες ἀξιωματικοὶ παντὸς βαθμοῦ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἔχοντες δικαίωμα εἰς τὴν καθ' ὅραν ὁδοπορίαν ἀποζημιώσιν δικαιούνται εἰς τὸν ναῦλον, ὃν ᾔθελον πληρώσει ἐπὶ πλοίου ἢ ἀτμοκινήτου καὶ τὴν ἀξίαν πρῶτης θέσεως οἱ ἀξιωματικοί, δευτέρας θέσεως οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ γεωμέτραι, καὶ τρίτης θέσεως ὑπαξιωματικοί, σκαπανεῖς καὶ βοηθοί.

Προσέτι δὲ ἔχουσι δικαίωμα οἱ μὲν πλείοντες ἐπὶ ἀτμοκινήτου ἀξιωματικοὶ ἐκ γένει εἰς ὅκτω δραχμῶν ἀποζημιώσιν δι' ἑκάστην ἡμέραν πλοῦ, οἱ δὲ ἀνθυπασπισταὶ καὶ γεωμέτραι εἰς ἐξ δραχμῶν ἀποζημιώσιν, οἱ δὲ πλείοντες ἐπὶ ἱστιοφόροι πλοίου ἀνώτεροι μὲν ἀξιωματικοὶ εἰς τέσσαρας δραχμὰς, οἱ δὲ ὑποδεέστεροι, ἀνθυπασπισταὶ καὶ γεωμέτραι εἰς δύο δραχ. ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν πλοῦ.

4. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος καταργοῦνται ἅπαντα τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ἐπιμίσθια καὶ ἐν ἰσχύϊ ὑπάρχοντα Ἡμέτερα διατάγματα, ἀφορῶντα τὰ ἐξ ὁδο ὁδοπορίας καὶ διαμονῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ σώματος καὶ τῶν πολιτικῶν Γεωμετρῶν δι' ὑπηρεσίαν ἀναγομένην εἰς τὰ μνησθέντα ὑπουργεῖα.

Ἀθῆναι τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1858.

513. Δ. Περὶ προσθήκης εἰσπρακτόρων εἰς τὰ ταμεία Ἡλείας, Καλαβρυτίων καὶ Βουλίας.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 10 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου ΣΕΔ'. περὶ ταμείων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῖς ταμείοις Ἡ-
λείας, Καλαβρύτων καὶ Πυλίας δημοσίων
εἰσπρακτόρων αὐξάνεται κατὰ τέσσαρας,
κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν.

Εἰς τὸ ταμεῖον Ἡλείας δύο ἀριθ. 2

» » Καλαβρύτων εἰς » 1

» » Πυλίας εἰς » 1

Τὸ ὅλον 4

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1858.

514. Α. Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου τῶν
Ναυτικῶν πρεσβυτῶν.

ΟΘΝΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἡμέτερον διά-
ταγμα, τὸ περὶ συστάσεως τοῦ λόγου τῶν
ναυτικῶν πρεσβυτῶν, τὸ κατὰ τὴν 23
Ἀπριλίου 1834 ἐκδοθὲν, καὶ ἐπιθυμοῦν-
τες ν' ἀνακυφίσωμεν τοὺς ἐκ τῶν μακρο-
χρονίων ὑπηρεσιῶν κεκμηλότας ὑπαξιωμα-
τικοὺς καὶ ναύτας τοῦ Βασιλικοῦ στόλου,
ἐπὶ τῇ πρατάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν
Ναυτικῶν ὑπουργοῦ διατάξασμεν ν' ἀναβι-
βασθῇ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἡ δύναμις εἰς τὸν
ἀνώτατον ὅρον, τοῦτέστιν εἰς ἄτομα ἐβ-
δομήκοντα καὶ δύο, καθ' ἃ τὸ εἰρημένον
B. διάταγμα ὀρίζει, ν' ἀναπληροῖ δὲ τὸν
λογιστὴν τοῦ λόγου αὐτοῦ εἰς ὑπαξιωμα-
τικὸς πρώτης τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Σεπτεμβρ. 1858.

515. Α. Περὶ συστάσεως Ναυτικῆς ἐξεταστι-
κῆς ἐπιτροπῆς.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποδώσωμεν τὴν πρέ-
πουσαν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν
ὑπὲρ πατρίδος κατὰ θάλασσαν πεσόντων,
καὶ τῶν πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βα-
σιλείας ὅπως δῆποτε ἄλλως ἀποθανόντων
ἀβραεῦτων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ τὸν
ἱερὸν ἀγῶνα ναυτικοῦ στρατοῦ

ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὸ τρίτον ἄρθρον
τοῦ πέμπτου ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις
ἐθνικῆς συνελεύσεως τῆς τρίτης Σεπτεμ-
βρίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, προσκαλούμεν.

Τὸν ἀντιναύαρχον Α. Γ. Κριεζήν.

Τὸν ὑποναύαρχον Γ. Σαχίνην.

Καὶ τοὺς πλοίαρχους Α. Ν. Ἀποστόλιν,
Κ. Νικεδημον, Α. Γ. Κυριακοῦ, Μιχ. Τσα-
μαδῖν, καὶ Ἡλ. Θερμισιώτην, νὰ συνέλ-
θωσι καὶ νὰ ὀρίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὸν πρέ-
ποντα βαθμὸν εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν περιῶν
ὁ λόγος ἀποθανόντων ἀξιωματ., κατὰ τὰς
ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ, τὰς σεσημειωμένας ἐν
τῷ ναυτικῷ μητρώῳ τῷ συνταχθέντι ὑπὸ
τῆς ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὸ 1833 ἔτος
συνελεύσεως ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ σύγκρι-
σιν τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔλαβον οἱ ἐνά-
μιλλοι αὐτὸν ἐπιζῶντες ναυτικοὶ ἀγωνισαί.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης σταθμί-
σεως τῶν ἀγώνων τῶν ναυτικῶν ἀξιωμα-
τικῶν, περὶ ὧν πρόκειται, θίλει πρὸς Ἡ-
μᾶς ἐγκαίρως ὑποβληθῇ πρὸς σύνταξιν νό-
μου καταλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρ. 1858.

516. Α. Περὶ ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς Πα-
ρισίους πρὸς ἐκμύθησιν τῆς ἀρχιτεκτονι-
κῆς καὶ γεφυροδοποιίας.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Διορίζομεν ὑποτρόφους τῆς Κυβερ-
νήσεως τοὺς δοκίμους φοιτητὰς τοῦ τμή-
ματος τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστη-
μίου, Πέτρον Πολυκράτην καὶ Ἀντώνιον
Ζ. Μάτσαν, τὸν μαθητὴν τοῦ γυμνασίου
Ἀθηνῶν Ἀνδρέαν Κ. Ζηνόπουλον καὶ τὸν
εἰς τὸ ἱχνογραφικὸν γραφεῖον τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Εσωτερικῶν ἐργασθέντα ὡς
βοηθὸν, μαθητὴν τοῦ σχολείου τῶν τεχ-
νῶν, Δ. Φαλιέρον, διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς
Παρισίους καὶ σπουδάσωσιν ὁ μὲν πρῶτος
καὶ δεύτερος τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ γε-
φυροδοποιάν, οἱ δὲ δύο ἕτεροι, ἦτοι ὁ Δ.
Φαλιέρος καὶ Α. Ζηνόπουλος τὴν ἀρχιτεκ-
τονικὴν, εἰσαγόμενοι τῇ φροντίδι τοῦ ἐ-
πιτετραμμένου Μας εἰς τὸ ἐκεῖσε Αὐτο-
κρατορικὸν σχολεῖον τῆς Γεφυροδοποιίας.

2 Ἐκαστος θέλει λαμβάνει ἐκ τοῦ δη-
μασίου δι' ἐξουδὰ του δραχμὰς 180 κατὰ
μῆνα, αἱ ὁποῖαι θέλωσι πληρῶνεσθαι πα-
ρὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου Μας κατὰ τριμη-
νίαν ἐπὶ πιστοποιητικοῖς τῶν διδασκάλων
του, περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν μαθη-

μάτων του, περί τῶν προόδων του καὶ τῆς καλῆς του διαγωγῆς.

3. Οἱ εἰρημένοι ὀφείλουσι νὰ ἐπιδοθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σπουδὴν καὶ ἐκμάθωσιν τῆς τέχνης, δι' ἣν ἕκαστος ἀπεστάλη, νὰ καταβάλλωσι τὴν δεουσαν ἐπιμέλειαν καὶ ζῆλον εἰς τὰ μαθήματά των καὶ νὰ διανύσωσιν εὐδοκίμως τὸ στάδιον τῶν σπουδῶν των προαγόμενοι ἕκαστοτε κατὰ τὰς ἐνεργουμένας ἐξετάσεις, καὶ λαμβάνοντες ἐπὶ τέλους μετὰ τῶν ἀπολυτηρίων τὸ ἀνήκον δίπλωμα κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς σχολῆς, μετὰ τοῦ ὁποίου τὰς διατάξεις θέλουσι συμμορφοῦσθαι.

4. Ὅφειλουσι νὰ πέμπωσι κατ' ἔτος ἕκαστος διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπιτετραμμένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἔργων τι μαρτυροῦν τὰς προόδους του ἐπιβεβαιωμένον καὶ διὰ πιστοποιητικῶν τῶν διδασκάλων του.

5. Μετὰ τὸ πέραν τῶν σπουδῶν των εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι τοῦλάχιστον ἐπὶ πέντε ἔτη εἰς ὁποιοδήποτε ἐμμισθον ὑπηρεσίαν ἤθελε διορίσῃ αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν ἱκανότητά των.

6. Παύεται ἡ ὑποτροφία ἐκείνου, ὅστις ἤθελε διακόψῃ τὰς σπουδὰς του ἀνευ δικαιολογημένης αἰτίας, ἢ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐκμάθησιν ἄλλης τέχνης ἢ δεῖξει κακὴν διαγωγὴν, ἢ ὑποπέσῃ εἰς χρῆν ὑπερβαίνοντα τὸ μνηνιαῖον τῆς ὑποτροφίας, ἢ εἰς τὸ ὑποχρεοῦσθαι ἐκτὸς τούτου ἢ ἀποδῶσθαι εἰς τὸ δημόσιον καὶ ὅλας τὰς καταβληθείσας δαπάνας. Ὡσαύτως δὲ θέλει ὑποχρεοῦσθαι εἰς τὴν ἀπόδοσιν ὅλων τῶν καταβληθεισῶν δαπανῶν καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην παραβίαν τῶν λοιπῶν ὑποχρεώσεών του.

7. Τὰ ἀναγκαῖα ἐξόδα τῆς μεταβάσεώς των εἰς Παρίσι καὶ τὰ τῆς ἐπιστροφῆς των ἐνταῦθα θέλουσι καταβληθῆναι παρὰ τοῦ Δημοσίου.

8. Ἡ πληρωμὴ τῆς ὑποτροφίας ἐκαστοῦ θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ τῆς 1^{ης} Ἰανουαρίου τοῦ 1859 ἔτους καὶ δι' ὅσους ἤθελον μεταβῆναι εἰς Παρίσι καὶ πρὸ τῆς εἰρημένης

ἐποχῆς· ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἐξόδα τῆς μεταβάσεώς των θέλουσι τοῖς πληρωθῆναι τότε.

9. Πρὸ τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεώς των ὀφείλει νὰ παρέξῃ ἕκαστος ἀξίωχρεων ἐγγυήσιν εἰς τὸ δημόσιον περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανόμενων ὑποχρεώσεών των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2^{ην} Ὀκτωβρίου 1858.

517. Δ'. Περὶ προσδιορισμοῦ χρηματικοῦ βραβείου καὶ χρυσοῦ νομισματοσήμου ὑπὲρ τοῦ συντάξοντος τὸ ἀφελιμώτερον Γεωργικὸν σύγγραμμα.

ΘΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1837 Β. διατάγματος περὶ συστάσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς τὸν νὰ προσδιορισθῇ χρηματικὸν βραβεῖον ἐκ δραχμ. πεντακοσίων, ἀριθμ. 500 καὶ χρυσὸν νομισματοσήμον ἂν τάξεως ἀποδοθησόμενον διὰ συναγωνισμοῦ ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἤθελε συντάξῃ εἰς τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὸ ἀφελιμώτερον σύγγραμμα περὶ τῆς γεωργικῆς, τῆς κηπουρικῆς καὶ δειροκομίας, περιέχον ὁδηγίας σπριζιζόμενας εἰς τὰς τελειοποιητέας μεθόδους καὶ συστήματα καλλιεργείας, καὶ δυναμένας νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπωφελῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς τὰ ἔργα των τοὺς ἐνασχολουμένους εἰς τὸν κλάδον τοῦτον κατοίκους.

2. Τὸ σύγγραμμα θέλει ἐξετασθῇ παρὰ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ἐξ εἰδημόνων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἀθήνησιν τῇ 1^ῃ Ὀκτωβρίου 1858.

518. Δ'. Περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν Βυρσοδέψην Καπονισμάδην.

ΘΘΝ κλπ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρ. 134 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1852 ΣΒ'. νόμου, περὶ διοικήσεως τῶν δημοτικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων

καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ κράτους.
ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνωμοδότη-
σιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς
οὐμνηχανίας ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ
κατὰ τὸν τρόπον.

1. Χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμεί-
ου δάνειον δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν
τόκως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Βερσοδέψην
Καπουτσιμάδην, τὸ ὅποιον θέλει με-
ταχειρισθῇ εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγ-
κῶν ἐργαλείων καὶ ὕλικου πρὸς ἀνάπτυ-
σιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματός του.

2. Ὑποχρεοῦται δ' οὗτος νὰ δώσῃ προ-
γυμνῶν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν εἰς τὸ δη-
μόσιον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποδόσεως
τοῦ δανείου.

Ὑποχρεοῦται ὡσαύτως ν' ἀποδώσῃ τὸ
δάνειον εἰς τὸ δημόσιον ἐντὸς δώδεκα ἐ-
τῶν δι' ἐτησίαν ἴσων δόσεων, πληρονο-
μένης ἐκάστης δόσεως εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκά-
στου ἔτους λογιζομένου ἀπὸ τῆς χορηγή-
σεως τοῦ δανείου. Ἐφ' ὅσον δ' ἤθελεν ἐξα-
κόλουθαι ἡ μεταξὺ αὐτοῦ συμφωνία τοῦ
πολυτεχνικοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ προ-
μήθειας τῶν ἀναγκαίων σκυτῶν θέλει ἐκ-
τελεσθῇ ἐκ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν τὸ πο-
σὸν ἐκάστης ἐτησίαις δόσεως. Ἐὰν ὅμως,
διαρκούσης τῆς συμφωνίας, ἤθελεν εἰς τὰ
ἐκκόλουθα ἔτη χειροτερεύσει τὴν ποιότητα
τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν
χορηγομένων δερμάτων του καὶ ἤθελον εἰ-

σθαι ταῦτα κατώτερα κατὰ τὴν ποιότητα
τῶν ἐξ Εὐρώπης προμηθευομένων, ὁ εἰρη-
μένος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως ν' ἀποδώσῃ
εἰς τὸ δημόσιον ὅλον τὸ ὀφειλόμενον δά-
νειον μετὰ τόκου 8 τοῖς 0/0. Τὸ αὐτὸ
θέλει ἐνεργεῖσθαι καὶ ἐὰν οὗτος ἤθελε κα-
θυστερήσῃ τὴν πληρωμὴν δόσεώς τινος
τοῦ δανείου εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1858.

519. Α. Περὶ παραλληλισμοῦ τῶν νέων Αὐ-
στριακῶν ἀργυρῶν νομισμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 8 (20) Φε-
βρουαρίου 1833 Ἡμέτερον διάταγμα περὶ
παραλληλισμοῦ τῶν ξένων νομισμάτων
πρὸς τὰ τοῦ Ἡμετέρου Κράτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διατάσσομεν.

1. Θέλει δημοσιευθῇ προσηκόντως ὁ
εἰς τὸ παρὸν διάταγμα συναπτόμενος πί-
ναξ παραλληλισμοῦ τῶν νέων Αὐστριακῶν
ἀργυρῶν νομισμάτων πρὸς τὰ τοῦ Ἡ-
μετέρου Κράτους.

2. Ἡ παραδοχὴ τῶν ἐν τῷ προηγου-
μένῳ ἄρθρῳ Αὐστριακῶν νομισμάτων εἰς
τὰ δημόσια ταμεῖα τοῦ Κράτους κανονι-
σθῆται διὰ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρ. 1858.

Π Ι Ν Α Ξ

Παραλληλισμοῦ τῶν νέων Αὐστριακῶν ἀργυρῶν νομισμάτων.

Ἀριθμὸς τῶν ἀργυρῶν	Εἶδος νομίσματος	Μετρικὸν βάρος εἰς γραμμάρια			Ἀξία νομι- σμάτων		Παρατηρήσεις
		Ἀργύρου	Χαλκοῦ	Τὸ ὅλον	Δρ.	Λεπ.	
1	Διφορίνιον	22,222	2,468	24,690	5	54,44	
2	Φιορίνιον	14,114	1,234	12,345	2	75,72	
3	Τέταρτον φιορίνιου . .	2,777	2,665	5,342		68,93	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1858.

520. Α. Περὶ νέας διατιμήσεως τοῦ Γερμανικοῦ εἰκοσαρίου (τσβάτσικας).

ΟΘΝΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν μεταρρύθμισιν, ἣν ἡ Αὐστρία, καὶ τὰ ὁμόσπονδα αὐτῆς Γερμανικὰ Κράτη ἐπὶνέγκον ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου (1 Νοεμβρίου) ε. ε. εἰς τὸ ἑαυτῶν νομισματικὸν σύστημα, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 16 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833 Ἡμετέρου διατάγματος περὶ νομισματικῆς συστήματος τοῦ ἡμετέρου Κράτους.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Γερμανικὸν εἰκοσάριον (Zwanziger) θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ᾖναι δεκτὸν, ἀπέναντι, χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν λεπτῶν ἐννενηκόντα πέντε ἀρ. 95, εἰς μὲν τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον, τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, τὴν Σύρον, Ἰδραν, Σπέτσας, καὶ Εὐβοίαν δημόσια ταμεῖα τοῦ Κράτους μέχρι τῆς 10 Νοεμβρίου ε. ε. συμπεριλαμβανομένης, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς νήσους τῶν Κυκλάδων, καὶ εἰς τὰς βορείους Σποράδας ἐπὶ ὅκτῳ ἡμέρας, ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν μερῶν ἐκείνων τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δι' οὗ δημοσιεύεται τὸ πρὸν διάταγμα.

2. Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐν τῷ πρωτογεγραμμένῳ ἄρθρῳ προθεσμιῶν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν λεπτῶν ἐννενηκόντα δύο, ἀριθ. 92.

3. Ἡ διάταξις τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος Διατάγματος θέλει υποβληθῇ προσεχῶς εἰς τὰς Βουλὰς, ἵνα κυρωθῇ διὰ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1858.

521. Α. Περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς διὰ τὰ ρηκαστήρια τῆς ἠρωατείου.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης ἐγκρίνομεν τὴν ἀνεγερῆσιν οἰκοδομῆς διὰ τὰ δικαστήρια τῆς Πρωτευούσης τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἐπὶ

τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς ἐμπορικῆς ἀγορᾶς πρὸς τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν μέρος τοῦ Βαρθολομαίου Λυκαίου κατὰ τὸ προσηρητημένον σχέδιον, ἀνατιθέμενοι τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Σεπτεμβ. 1858.

522. Α. Περὶ ἐκδόσεως ἐξωτερικῶν διαβατηρίων.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1859, τὰ ἐξωτερικὰ διαβατήρια, ἅτινα ὑπεγράφοντο, μέχρι τοῦδε, ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ τούτου, θέλουσιν υπογράφει, τοῦ λοιποῦ, οἱ ἀρμοδίον νομάρχαι ὑπὸ τὴν διατύπωσιν: «Κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὁ νομάρχης.» Οἱ αὐτοὶ νομάρχαι θέλουσιν ἐκδίδει αὐτὰ ὑπ' εὐθύνῃν τῶν, δυνάμει τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰσχυόντων Βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, συμμορφούμενοι πάντοτε πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ.

2. Εἰς τοὺς ἐπάρχους ὧν ἐν γένει τῶν νήσων τοῦ Ἡμετέρου βασιλείου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδωσιν, ὡσαύτως, ὑπ' εὐθύνῃν τῶν, ἐξωτερικὰ διαβατήρια, ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῶν προϊσταμένων αὐτῶν νομαρχῶν. Τὰ ὑπὸ τῶν ἐπάρχων ἐκδιδόμενα διαβατήρια θέλουσιν φερεῖ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου. Οἱ δὲ νομάρχαι θέλουσι πέμπει, ἐκάστοτε, πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἐπάρχους, ποσὸν τι διαβατηρίων, φερόντων τὴν ὑπογραφὴν τῶν, ἰδίων αὐξόντων ἀριθμῶν, ὡς καὶ τὸν τύπον τῆς σφραγίδος τῆς Νομαρχίας, ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ ὑπουργείου πρὸς τοὺς νομάρχας. Ἰκαστον δὲ τοιοῦτον διαβατήριον, ἐκδιδόμενον ὑπὸ ἐπάρχου τινός, θέλει φερεῖ, εἰς τὸν οἰκείον τόπον, καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδόντος αὐτό.

3. Τὰ ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου ἔντυπα τῶν ἐξωτερικῶν διαβατηρίων θέλουσι στέλ-

λεσθαι, ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν ὑπουργοῦ, πρὸς τοὺς ἐν ταῖς πρω-
τευούσαις τῶν Νομῶν ταμίας, οἵτινες θέ-
λουν ἐροδιάζει δια τούτων ἐκάστοτε,
τοὺς νομάρχας, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των, χρε-
οῦντες αὐτοῦς. Ἐπὶ τούτῳ, θέλει ἀναχθῇ
εἰς ἐκάστην Νομαρχίαν πιστώσις δι' ἐνση-
μα ἐξωτερικὰ διαβατήρια, τῆς ὁποίας τὸ
ποσὸν θέλει κανονισθῇ, ἐκ συμφώνου, παρ'
ἁμφοτέρων τῶν ὑπουργείων, ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν ἀναγκασιούτων διαβατηρίων διὰ τὴν
ὑπηρεσίαν ἐκάστης Νομαρχίας καὶ τῶν
ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐπαρχείων, ὥστε
νὰ μὴ προκύβῃ δυσκολία τις περὶ τὴν ἐκ-
δοσιν τῶν διαβατηρίων. Αἱ ὑπὸ τῶν νο-
μαρχῶν γινόμεναι ἀποδόσεις θέλουσι κα-
ταλογίζεσθαι ἀπέναντι τῆς ἀνωτέρω πι-
στώσεως. Οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέπεται αὐτοῖς,
ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, νὰ λά-
θωσιν εἰς τὴν διάθεσιν των ἐνσημα ἐξω-
τερικὰ διαβατήρια, ὑπερβαίνοντα τὸ πο-
σὸν τῆς πιστώσεώς των, οὐδὲ νὰ κάμωσιν
αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως νέων διαβατη-
ρίων, ἐὰν δὲν καταβάλωσιν εἰς τὸ ἀνῆκον
ταμεῖον, ὁλοσχερῶς ἢ ἐν μέρει, τὸ ἀντίτι-
μον τῶν προηγουμένως ληφθέντων διαβα-
τηρίων.

4. Οἱ νομάρχαι εἶναι προσωπικῶς ὑ-
πεύθυνοι διὰ τὰς πιστώσεις τὰς χορηγου-
μένας ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιο-
δοσίαν ἐπάρχους. Οἱ δὲ ταμίαι, διὰ πᾶ-
σαν ὑπερβάσιν τῆς εἰς τοὺς νομάρχας χο-
ρηγουμένης πιστώσεως. Ἐκαστος νομάρ-
χης εἶναι προσωπικῶς ὑπόχρεως νὰ παραλαμ-
βάνῃ καὶ ἐξελέγχῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ
προκατόχου του, καὶ ἐν περιπτώσει ἐλ-
λείμματος, καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύ-
θυνος ν' ἀναπληρώσῃ ἐξ ἰδίων τὰς ἐλλεί-
ψεις τὰς ὁποίας δὲν καταγγείλῃ ἀμέσως
μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ὑπηρεσίας.

5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴ-
κου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, καί,
κατ' ἐντολὴν τούτου, ὁ ὑπ' αὐτὸν Γενικός
γραμματεὺς, δύνανται νὰ ἐκδίδωσιν, ὡς
καὶ μέχρι τοῦδε, διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν
ὑπογραφῶν, ἐξωτερικὰ διαβατήρια εἰς ξέ-
νους διπλωματικούς Πράκτορας, εἰς ὑπαλ-

λήλους τῆς Αὐλῆς, εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἡμε-
τέρᾳ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας διπλωματι-
κοὺς καὶ προξενικοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς
ἄλλα δίδσημα πρόσωπα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμ. 1858.

523. Α. Περὶ διανομῆς τῶν βοηθημάτων τῶν
ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων καὶ ζημιωθέν-
των κατοίκων Κορίνθου καὶ τῶν πέριξ
χωρίων.

ΘΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἀπὸ 12 Φε-
βρουαρίου ε. ε. Ἡμέτερον διάταγμα, δι'
ὃ ἐπετράπη νὰ συστηθῶσιν ἐν τε τῇ ἡ-
μεδαπῇ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιτροπαὶ
πρὸς συλλογὴν χρηματικῶν συνεισφορῶν
ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου
συμβαίντος σεισμοῦ ζημιωθέντων καὶ πα-
θόντων κατοίκων τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ
τινῶν ἐκ τῶν πέριξ αὐτῆς χωρίων, 2) τὸ
ἀπὸ 25 Αὐγούστου ε. ε. ἕτερον Διάταγμα
δι' οὗ συνεστάθη ἐπιτροπὴ εἰδική, παραι-
ώσασα ἤδη τὰς ἐργασίας της, πρὶς ἐξα-
κριβῶσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐκ τοῦ εἰρη-
μένου σεισμοῦ ἐπιγεννημένων ζημιῶν εἰς
τὰς ἐν τε τῇ πόλει Κορίνθῳ, ταῖς περιο-
χαῖς αὐτῆς καὶ τισιν ἐκ τῶν πέριξ αὐτῆς
χωρίων οἰκοδομὰς, 3) τὸν 130. ἀπὸ 10
Μαΐου ε. ε. Νόμον περὶ συνοικισμοῦ τῶν κα-
τοίκων τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ τοῦ χω-
ρίου Ἐξαμιλίων ἐν τῇ παραλίᾳ ἐπὶ τοῦ
Κορινθιακοῦ κόλπου θέσει σχοινιᾷ καὶ 4)
τὸ ἀπὸ 24 Μαΐου ε. ε. περὶ ἐκτελέσεως
αὐτοῦ Ἡμέτερον διάταγμα.

Σκεφθέντες ὅτι τὸ συγκεκριμένον πο-
σὸν ἐκ τῶν κατὰ τὸ σημειωθέν Ἡμέτερον
διάταγμα τῆς 12 Φεβρουαρίου, γενομένων
συνεισφορῶν καὶ τοῦ μήπω διατεθέντος
ποσοῦ ἐκ τῆς κατὰ τὸν 130. τῆς 6
Μαρτίου ε. ε. νόμον συνδρομῆς τοῦ δημο-
σίου, πρέπει νὰ διανεμηθῇ ἀναλόγως τῆς
ζημίας, ἥτις ἕνεκα τοῦ σεισμοῦ ἐπεγένετο
εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἐκάστου τῶν κατοίκων
τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ τοῦ χωρίου
Ἐξαμιλίων, οἱ μετοικισθασόμενοι εἰς
τὴν νέαν Κορίνθον θέλουσιν ὑποστῆ τὴν
ἐκ τῆς πλήρους ἐγκαταλείψεως τῶν ἐν
τῇ παλαιᾷ Κορίνθῳ καὶ τῷ χωρίῳ

Ἐξαμιλλίοις οἰκῶν των ζημίαν, αἱ δὲ τῶν ἄλλων χωρίων θέλουσιν ὑποστῆ μίνην τὴν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν φθορῶν, αἵτινες ἐπεγένοντο ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐπὶ τῶν μὴ ἐγκαταληφθεισόμενων οἰκοδομῶν των.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ συγκεφαλαιωθὲν ποσὸν ἐκ τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον διάταγμα τῆς 12 Φεβρουαρίου γενομένων μέχρι τοῦδε ἰδιωτικῶν συνεισφορῶν, καὶ ἐκ τοῦ μήπω διατεθέντος ποσοῦ τῆς κατὰ τὸν ΓΜΣ' νόμον συνδρομῆς τοῦ δημοσίου θέλει διανεμηθῆ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ τῶν περὶ αὐτῆς χωρίων κατὰ λόγον τῆς ζημίας, ἣν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν ὑπέστησαν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου ε. ε. γενομένου σεισμοῦ.

2. Ὡς ζημία τῶν μετοικισθισομένων κατὰ τὸν ΓΘΘ' ἀπὸ 10 Μαΐου ε. ε. νόμον εἰς νέαν Κόρινθον κατοίκων τῆς τε πόλεως Κορίνθου καὶ τοῦ χωρίου Ἐξαμιλλίων, θέλει θεωρηθῆ ἡ ὀλικὴ ἀξία τῆς ἐγκαταλειφθεισόμενης ἐν τῇ παλαιᾷ πόλει καὶ τῷ εἰρημένῳ χωρίῳ οἰκοδομῆς, κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς καθαρᾶς ἀξίας τοῦ ὀλικοῦ τῆς ἐγκαταλειφθεισόμενης οἰκοδομῆς, τὸ ὅποιον δύναται νὰ μετενεχθῇ εἰς τὴν νέαν πόλιν. Ὡς ζημία δὲ τῶν κατοίκων τῶν λοιπῶν χωρίων θέλει θεωρηθῆ ἡ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐπιγενομένων εἰς τὰς οἰκοδομὰς των φθορῶν ἐκτιμηθεῖσα ὡς ἀναγκαία δαπάνη.

3. Ὁ ἀναλογισμὸς τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ διανεμητέου τούτου βοηθήματος θέλει γίνεαι ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ θέλει ἐκτεθῆ ἐν πίνακι, δημοσιευθισομένῳ, δηλοῦντι δὲ διακεκριμένως κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν τὴν ὀνοματεπωνυμίαν ἐκάστου τῶν δικαιοῦχων, τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἐξακριβωθείσης καὶ ἐκτιμηθείσης ζημίας αὐτοῦ καὶ τὸ ἀποδοτέον αὐτῷ ποσὸν βοηθήματος ἐν ὅλῳ καὶ κατὰ δόσεις, φέροντι δ'

ἐπὶ κεφαλῇς τὴν σημείωσιν τοῦ συγκεφαλαιωθέντος ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν διανεμητέων βοηθημάτων.

4. Τὸ προσδιορισθὲν ποσὸν βοηθήματος θέλει ἀποδοθῆ εἰς μὲν τοὺς ἄλλους δικαιοῦχους διὰ μιᾶς, εἰς ἕκαστον δὲ τῶν κατοίκων τῆς τε πόλεως Κορίνθου καὶ τοῦ χωρίου Ἐξαμιλλίων μετοικιζόμενον εἰς τρεῖς δόσεις, ὧν ἡ μὲν πρώτη θέλει ἀποτιθῆ ἀμέσως ἡ δὲ δευτέρα ὅταν, ἐπιχειρήσαντες τὰς ἐν νέᾳ Κορίνθῳ οἰκοδομὰς των κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΓΘΘ' νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου ε. ε. περὶ ἐκτελέσεως αὐτοῦ Β. διατάγματος, ἀναβιάσωσι τὰ κατατεθειμένα θεμέλια τῶν οἰκοδομῶν τῶν μέχρις ἐνὸς μέτρον ἀνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· καὶ ἡ τρίτη ὅταν περαιώσωσι τὴν οἰκοδομὴν τῶν τοιούτων τῶν ἐν τῇ νέᾳ πόλει οἰκῶν των μέχρι τῆς ἐπιστεγάσεως αὐτῶν.

Τὸ ποσὸν τῆς πρώτης δόσεως θέλει εἶσθαι ἴσον πρὸς τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν ἐκτιμηθείσαν ὡς ἀναγκαίαν δαπάνην πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐπιγενομένων φθορῶν ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς ἐκάστου πλὴν ἂν ὑπερβαίῃ τὸ τρίτον τοῦ ἀποδοτέου αὐτῷ βοηθήματος, ὅτε θέλει εἶσθαι ἴσον πρὸς αὐτό. Τὸ δὲ ποσὸν τῆς δευτέρας δόσεως θέλει ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ πρώτης τὰ δύο τρίτα τοῦ εἰρημένου βοηθήματος.

5. Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον θέλει ἐκδῶσει, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πίνακος, γραμματικῶς πιστωτικὰ, ἐπ' ὀνόματι ἐκάστου τῶν δικαιοῦχων, δηλοῦντα τὴν ὀνοματεπωνυμίαν τοῦ κομιστοῦ, τὸ ἀποδοτέον αὐτῷ ποσὸν βοηθήματος, ἐπὶ δὲ τῶν κατοίκων Κορίνθου καὶ Ἐξαμιλλίων καὶ τὸ ποσὸν ἐκάστης τῶν πληρωτέων αὐτοῖς τριῶν δόσεων τὰ γραμματικά δὲ ταῦτα θέλουσι ἐγχειρισθῆ εἰς τοὺς δικαιοῦχους, ἢ τοὺς νομίμους κληρονόμους αὐτῶν, ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκεκλιμένης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ἐφόρου καὶ τμητοῦ Κορινθίας. διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως ὑπογεγραμμένου παρ' αὐτῶν τε καὶ τοῦ λήπτορος.

6 Οἱ δικαιοῦχοι θέλουσι προσέλθει εἰς προ-διωρισμέναις ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὸ Ταμείον Κορινθίας καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ ἐφόρου Κορινθίας, τοῦ δημάρχου Κορινθίων καὶ δύο μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Κορινθίων, ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχθησάντων, θέλουσιν ἐπιδεικνύει τὰ πιστωτικά των γραμμάτια καὶ λαμβάνει τὸ προσδιορισθὲν ποσόν· καὶ οἱ μὲν κάτοικοι τῶν ἄλλων χωρίων, θέλουσιν ἀφίνει εἰς ὥρην, ἡμετέραν ἐν τῷ ταμείῳ τὰ πιστωτικά των γραμμάτια, κατὰ δὲ τὴν πληρωμὴν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας δόσεως τοῦ βοηθήματος εἰς ἕκαστον τῶν κατοίκων Κορίνθου ἢ Ἐξαμιλίων θέλει σημειοῦσθαι ὁπισθὲν τοῦ γραμματίου τοῦ δικαιοῦχου ἢ πληρωθεῖσα ὁδὸς· καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς, καὶ θέλουσιν υπογράφεσθαι ὅ τε ταμίας καὶ ὁ κομιστής τοῦ γραμματίου.

Κατὰ τὴν εἰς τοὺς τελευταίους τοῦ δικαιοῦχου πληρωμὴν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης δόσεως, ἀρκεῖ ἡ ἐν τῷ ταμείῳ παρουσία ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς μόνου τοῦ δημάρχου.

7. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὄρων, μεθ' ἣν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος διατάγματος θέλει γίνεσθαι ἡ πληρωμὴ τῆς δευτέρας ἢ τρίτης δόσεως τοῦ βοηθήματος τῶν μετοικιζομένων κατοίκων Κορίνθου καὶ Ἐξαμιλίων, θέλει βεβαιοῦσθαι ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Κορινθίων καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς νέας Κορίνθου Μηχανικοῦ, ἐπικυροῦσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ Κορινθίας· μόνον δὲ μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς πιστοποιήσεως ταύτης θέλει γίνεσθαι ἡ πληρωμὴ τῶν δόσεων τούτων.

8. Τὰ μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ συγκυβερνηθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ποσοῦ συλλεγομένη χρηματα θέλουσι μείνει κατατεθειμένα κατὰ τὸ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέτερον Διάταγμα· συγκυβερνηθέντα δ' ἐν καιρῷ θέλουσι διανεμηθῆ κατὰ τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὅλου ποσοῦ τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτι-

μηθείσης ζημίας, τὸ δὲ περιπλέον, ἂν ὑπάρξῃ τοιοῦτον ὅσει, διατεθῇ, τῇ ἡμετέρᾳ εἰδικῇ ἐγκρίσει, πρὸς θεραπείαν κοινῶν ἀναγκῶν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Νοεμβρίου 1858.

524. Α. Περί συστάσεως ἐν Πάτραις κινδυνασφαλίστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ «Σωτῆρος».

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ ἐν Πάτραις συστατιμὴν ἀνώνυμος Κινδυνασφαλίστικῇ ἐταιρίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «τοῦ Σωτῆρος» ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Κ. Ανδρέου Σ. Παπαγιαννοπούλου συνταχθέντος καταστατικοῦ τῆς ἐταιρίας ὑπ' ἀριθ. 12645 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους, τὸ ὅποιον θέλει μένει προσηρημένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν Μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐνεργείας τινος τῶν ὄρων τοῦ ἐγκυριζομένου καταστατικοῦ τῆς ἐταιρίας, ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινος.

3. Ἡ ἐταιρία ὀφείλλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὸ ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείων καὶ εἰς τὸν νομάρχην Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.

Ἀθῆναι, τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1858.

525. Περί αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων δύο ταμείων.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 40 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ταμείων νόμου ΣΕΔ', ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον μόνον.

Εἰς ἕκαστον τῶν ταμείων Ναυπλίας καὶ Βονίτσης προστίθεται εἰς εἰσπράκτωρ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 Νοεμβρίου 1858.

526. Ν. Υ' 4'. Περὶ ἐφοδοσίας τῶν ληξιμέρων καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 νόμου διὰ Βασιλικῷ διατάγματος διοριζόμενοι ληξιαρχοὶ ὀρκίζονται τὴν τοῦ δημοσίου υπαλλήλου ὀρκον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ εἰρηνοδικαίου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐπιστέλλουσιν.

Ἡ περὶ ἐφοδοσίας ἐκθεσις γράφεται ἐπὶ ἀσπρῷ χαρτῷ.

2. Τὰ ἐπὶ παντὸς ληξιαρχοῦ ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ληξιαρχικῶν πράξεων κατὰ τὸ ἄρθ. 50 τοῦ εἰρημένου νόμου γράφον-

ται ἐπὶ χαρτοσήμου τᾶξεως τρίτης κλάσεως ἐρυθρᾶς σφραγίδος.

Τὸ ἡμῖσι δὲ τοῦ τέλους τούτου ἀνήκει εἰς τὸν ἐκδόντα αὐτὰ ληξιαρχον.

3. Οἱ ἀρμόδιοι συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσιν εἰς τὸν αἰτοῦντα ληξιαρχον τὸν ἀναγκαιοῦντα ἔνσημον χάρτην ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

4. Πᾶσα πρὸπάρχουσα διάταξις ἀντιβάνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦται.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ νόμου τούτου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1858

527. Π Ι Ν Α Ξ

Τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἑράτους κατὰ Νομοὺς διὰ τὸ 1856.

Αἰχρὸν ἀριθμὸς ἑκάστου	Ὄνομα τῶν Νομῶν	Πληθυσμὸς τῶν νομῶν κατὰ τὸ 1855	Πληθυσμὸς αὐτῶν κατὰ τὸ 1856	Διαφορὰ ἐπὶ	
				πλέον	ἐλάττω
Α'	Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας . .	95229	97519	2260	
Β'	Εὐβοίας	67847	68843	966	
Γ'	Θωάκτιδος καὶ Φωκίδος .	87676	91944	4268	
Δ'	Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας .	401578	403641	2063	
Ε'	Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος . .	425967	430591	4624	
ς'	Ἀργαδίας	426860	426550	. .	340
Ζ'	Λακωνίας	88425	90593	2168	
Η'	Μεσσηνίας	400757	401271	514	
Θ'	Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας .	407479	413336	3859	
Ι'	Κυκλάδων	439337	442958	3621	

Ὀλικὸν ἄθροισμα . 4043453 4067216 [24063]

Ἀθήνησι τῇ 11 Νοεμβρίου 1858.

Βιβλιοθήκη Βεροῦσας

526. Δ. *Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Διατάγματος, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου, περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀφραγῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.*

ΟΘΩΝ κλπ

Ἰπ' ὅσιν ἔχοντες, ἡρώτον, τὸν τέταρτον παράγραφον τοῦ τρίτου ἄρθρου τοῦ νόμου, τοῦ περὶ συστάσεως ταμείου πρὸς περιθάλψιν τῶν χρηρῶν καὶ τῶν ὀφραγῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, καθ' ὅν οἱ ἔγγραφοι, οἱ κατὰ πρῶτον βαθμὸν ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ λαμβάνοντες, καταβάλλουσιν εἰς τὸ ταμεῖον αὐτὸ δραχμὰς τετρακοσίας.

Δεύτερον, τὸ τριακοστὸν δευτέρου ἄρθ. τοῦ ἡμετέρου διατάγματος, τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ εἰρημένου νόμου, καθ' ὃ οἱ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ νόμου αὐτοῦ ἔγγραφοι ὄντες ἀξιωματικοί, κατ' ἐξίτησιν, καταβάλλουσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χρηρῶν καὶ τῶν ὀφραγῶν τὴν διὰ τὸν γάμον αὐτῶν καταβολὴν κατὰ δόσεις μικρὰς ἐν διαστήματι ἐτῶν πέντε.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ὑπάγομεν εἰς τὰς αὐτὰς ἐξαιρετικὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου τριακοστοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ ἡμετέρου διατάγματος, τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, τοῦ περὶ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ τῶν ὀφραγῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, οἱ οἱ ἐκδημολογήθησαν μὲν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ εἰρημένου νόμου, ἦσαν ὅμως ἔγγραφοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου αὐτοῦ. Παραγγέλλομεν δὲ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐπὶ πενταετίαν κράτησις τοῦ ἀναλογοῦντος μέρους τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν, πρὸς ἀπότισιν τοῦ διὰ τὸν γάμον αὐτῶν καταβλητέου ποσοῦ, ἀρχομένης τῆς ἐκτέλεσεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐβαρολογήθησαν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 16 Δεκεμβρίου 1858.

ΟΘΩΝ κλπ.

529. Ν. Υ'Ε'. *Περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ ἔτους 1859.*

Ἐψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλ-

ῆς καὶ Γερουσίας, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ἑσθῆς προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς ἑκατὸν χιλιάδας διακοσίας ἐξήκοντα ἑπτὰ ἄνδρας 10268, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς χιλίου τετρακοσίας τεσσαράκοντα 1340 ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

2 Ἡ στρατολογία καὶ ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰς ἑκατὸν χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα 3130 ἄνδρας.

Οἱ διαχίλιοι ἑκατὸν τριάκοντα 3130 οὗτοι ἄνδρες διανεμηθήσονται κατὰ τὴν ἰσχύαν τοῦ πληθυσμοῦ παρὰ μὲν τῶν ἀρχαίων εἰς τὰς ἑπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν νεώτερων εἰς τοὺς δήμους.

3 Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἑως ἑξῆς, συμπεριλαμβανόμενου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους, ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ 1859 ἔτους.

Ἀθῆναι τῇ 27 Δεκεμβρίου 1858.

530. Ν. Υ'Σ'. *Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσῶν φόρου διὰ τὸ ἔτος 1859.*

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσῶν φόρος διὰ τὸ ἔτος 1859 προσδιορίζεται.

1) ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτ. 25. 2) ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτ. 50. 3) ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δράχ. 1. 4) ἐπὶ τῶν μελισσῶν λεπτ. 25 κατὰ κυψέλην (κορίνιον).

2. Δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον 1) τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων. 2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μῶσχοι τῶν βοῶν καὶ βουβαλίων ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι. 3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

Εἰς οἰκίστους χοῖρος δι' ἐκάστην οἰκὸγένειαν, ὅπου καὶ ἂν δικιτᾷται.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1858.

531. Ν. ΥΛΖ'. Περὶ συστάσεως τελωνείου ἐν Ἀθήναις.

ΟΘΝ κλπ.

1. Καθίσταται ἐν Ἀθήναις τελωνεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξετάζονται τὰ διὰ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσ-αγόμενα, ἢ ἀπὸ ἄλλα τοῦ Βασιλείου μέρη μεταφερόμενα εἰς τὴν πρωτεύουσιν, ὡς καὶ τὰ ἐκ ταύτης εξαγόμενα, ἢ μεταφερόμενα ἐμπορεύματα, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τελωνίζονται, καθ' ὅσον ὑπόκεινται εἰς τελωνιακὸν δασμὸν.

2. Τὰ ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον τελωνεῖον διὰ δημοσίας ἀμάξης, ἀπὸ προηγουμένου ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν διὰ μολύβδου σφράγισιν.

Τὰ ἐξοδα τῆς σφραγίσεως καὶ μεταφορᾶς κανονίζονται διὰ διατιμῆσεως τοῦ Ἱπουργ. τῶν Οἰκον. εἶναι εἰς βῆρος τῶν ἐμπόρων.

3. Τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμφανισθῇ νὰ παραλλάξῃ οὐδεὶς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ τελωνεῖον Ἀθηνῶν μεταφορᾶς των, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν δικαιώματος ἀποταμιεύσεως 2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τετραμηνίαν.

4. Τὸ προσωπικὸν τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν σύγκειται ἀπὸ ἑνα ἐπιστάτην, ἑνα ἐλεγκτὴν, ἑνα Γραμματέα, καὶ ἑνα ζυγιστὴν ἰσοβάθμους μὲ τοὺς ἐν Πειραιεὶ ὑπάρχοντας. Ὁρίζεται μηνιαία ἐπιχωρήσεις δραχμῶν τεσσαράκοντα διὰ γραφικὴν ὕλην, θέρμανσιν κλπ.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ. Νόμου ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν εἰσαγομένων ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ πραγματειῶν, τὴν δὲ εἰσπραξίν ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν.

6. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἀπὸ τὸν Τελωνιακὸν ὀργανισμόν καθήκοντα εἰς τὸν ὑγειονόμον καὶ τὸν λιμενάρχην ἐκπληροῦ παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Ἀθηνῶν ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίῳ. 1859.

532. Ν. ΥΛΗ'. Περὶ τῆς συννομολογηθείσης μετὰ τῆς Ῥωσικῆς ἀτμοπλοικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας συμβάσεως.

ΟΘΝ κλπ.

Ἡ μεταξὺ τοῦ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν

τῶν Ἑλλήνων Ταχυδρομείων ἀναπληροῦν-
τος ὑποδιευθυντοῦ Κ. Θ. Λεονάρδου κα-
τοῦ ἐπιτιμίου Ῥωσικοῦ Συμβούλου Κυ-
ρίου Ἀνδρ. Παυλῶφ, ἀντιπροσώπου τῆς
Ῥωσικῆς ἀτμοπλοικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐ-
ταιρίας, συννομολογηθεῖσα τὴν 5 Ἰουλίου
1858 ταχυδρομικὴ σύμβασις καὶ συγκει-
μένη ἐξ ἀρθρῶν εἴκοσι καὶ τεσσάρων, ὡς
καὶ τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Ὀκτωβρίου τοῦ
αὐτοῦ ἔτους πρόσθετον ἀρθρὸν αὐτῆς, δι-
οὐ προσδιορίζεται τὸ ἐν Σύρῳ παρὰ χωρὴν
τέον ὄρωρὰν τῇ ἐταιρίᾳ ταύτῃ γῆπεδον
ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν ἑπτακοσίων εἴ-
κοσι, καίμενον ἐπὶ τοῦ νησιδίου « Ἀγίου
Νικολάου » θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον
ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἰανουαρίῳ. 1859.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
καὶ τῆς Ῥωσικῆς ἀτμοπλοικῆς
καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας.

1. Ἡ Ῥωσικὴ ἀτμοπλοικὴ καὶ ἐμπο-
ρικὴ Ἐταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέω-
σιν νὰ διατηρῇ, πλὴν περιστάσεων ἀνωτέρας
δυνάμεως, τὰς ἀκολουθοῦσας ἀτμοπλοικὰς
γραμμὰς. Μεταξὺ Ὁδυσσοῦ, Κωνσταντι-
νουπόλεως καὶ Σύρου, ἀπὸ κατὰ δύο ἐξ
δομάδας, καὶ μεταξὺ Ὁδυσσοῦ, Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Πειραιῶς ἀπὸ κατὰ τέσ-
σερας ἐβδομάδας. Ἡ μεταξὺ ὁμοῦ Ὁδυσ-
σοῦ καὶ Κωνσταντινουπόλεως συγκοινωνία
θέλει παύει ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ πᾶχος ἐ-
πὶ λιμένι τῆς Ὁδυσσοῦ.

Ὅταν ἡ Ἐταιρία εὐκολυνθῇ νὰ ἐπεκτεῖ-
νῃ ταχτικῶς τὰς ἀνωτέρω δύο ἀτμοπλοϊ-
κὰς γραμμὰς, τὴν μὲν μέχρι Μασσαλίας,
τὴν δὲ μέχρι Τεργέστης, ἐφαπτομένα
καὶ ἄλλων διαμέσων ξένων λιμένων.
Θέλει εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Γεν. Δι-
εύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων
ἕνα μῆνα τουλάχιστον πρὸ τῆς μηνυθεί-
σης ἐπεκτάσεως.

2. Αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ὥραι τῆς ἀναχω-
ρήσεως καὶ τῆς ἀφίξ. ὡς τῶν ἀτμοκινήτω-
ν τῆς ἐταιρίας εἰς τοὺς διαφόρους ὅρμους, ἐ-
πεὶ θέλουσιν ὑποστῆναι ταῦτα κατὰ τὸ

ἄρθρον τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλουσι κανονισθῇ παρ' αὐτῆς καὶ κοινοποιηθῇ πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Ἡ ἔταιρία ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιφέρει μεταβολὰς εἰς τὸ δρομολόγιον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε αὐξάνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν περιδικῶν συγκοινωνιῶν, εἴτε προστιθεῖσα ἢ παραλείπουσα ἓνα ἢ πλείονας διαμεσους προσορμιζέσας λιμένας μεταξὺ Σύρου ἢ Πειραιῶς καὶ τῶν δύο ἐσχάτων ἄκρων ἢ κἀστὴς γραμμῆς, εἴτε καὶ μεταβάλλουσα τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως· ἀλλὰ δὲν θέλει δύνασθαι αὕτη νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς μεταβολὰς ἢ τροποποιήσεις αὐτὰς, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην εἰδοποίησιν γινομένην ἓνα τοῦλάχιστον μηνὸς πρότερον εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

4. Ἡ ἔταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφέρῃ δωρεάν καὶ ἀπὸ πλεονεξίας πάσης θαλασσίας δαπάνης τὴν ταχυδρομικὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ἀποστελλομένην ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν καθιερωμένων ἐν τοῖς λιμέσιν, εἰς οὓς τὰ Ῥωσσικὰ ἀτμόπλοια ἔχουσιν, ἢ θέλουσιν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσορμιζῶνται, καθὼς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομικοῦ Γραφείου εἰς τὴν Ὀδησὸν καὶ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας, εἰς οὓς τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας καταπλέουσιν ἢ θέλουσι καταπλεῖν, καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἐξαιρέσει τῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἀναλαμβάνει περιπλεῖν τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπαγορεύῃ εἰς τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς τὴν παραδοχὴν ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας διευθυνομένης εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐκ ταύτης εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, πλὴν τῆς ἀλληλογραφίας τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τῶν Ῥωσ. Προξενείων ὡς καὶ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ διευθυνομένης πρὸς τοὺς Πράκτορας καὶ τὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρίας.

5. Ἡ ἔταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν καθ' ὅσον ταῦτο δύναται νὰ συνάδῃ πρὸς τὰς συμβάσεις αὐτῆς μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν διοικήσεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἑπικρατειῶν, εἰς ἃς ἤθελον προσορμιζέσθαι τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς, καὶ πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῶν διοικήσεων τούτων τοὺς ἀφορῶντας τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀλληλογραφίας, νὰ μεταφέρῃ τὴν ταχυδρομικὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις διευθυνομένοις εἰς τοὺς ἐν τῷ 2 παρὰγράφῳ τοῦ 4 ἁρθροῦ τῆς παρούσης συμβάσεως ἐνδεικνυμένους λιμένας, ὡς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ἐκ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ καὶ ἐν Τεργέστη ταχυδρομικῶν γραφείων προσερχομένην καὶ διευθυνομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλλους, οὓς διαμερίζουσι πρὸς ἀλλήλα τὰ ἐν Σμύρῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικά Ταχυδρομεῖα.

6. Ἡ ὑπὸ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων πληρωτέα εἰς τὴν Ῥωσσικὴν Ἑταιρίαν τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν κεκλεισμένων φακέλλων τὴν προνοουμένην ὑπὸ τοῦ 5 ἁρθροῦ προσδιορίζεται, ὡς ἑφεξῆς.

1) Εἰς Μεσίτην (ἐὰν τὰ Ῥωσσικὰ ἀτμόπλοια προσορμιζῶνται ἐκεῖ) καὶ τὰς Ἰονίου· νήσους διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος δεκαπέντε καπίκια ἀργυρᾶ.

2) Εἰς Μασσαλίαν καὶ τοὺς λιμένας τῆς Ἰταλίας διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος τεσσεράκοντα ἀργυρᾶ καπίκια.

3) Εἰς Τεργέστην διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος, δεκαεξὶ ἀργυρᾶ καπίκια.

4) Μεταξὺ Σμύρνης καὶ Αἰγύπτου διὰ 30 γραμμῶν καθαρὸν βάρος, δεκαοκτώ ἀργυρᾶ καπίκια.

7. Δι' ἑκάστην φύλλον ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, φυλλαδίων, τετραδίων μουσικῆς, καταλόγων προκηρύξεων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων διαφόρων ἐγγράφων, ἐντύπων, ἢ λιθογραφημένων διευθυνομένων ὑπὸ ταινίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἐν τῷ 2 παρὰγράφῳ τοῦ 1 ἁρθροῦ λιμένας θέλει πληρῶνεσθαι ἀνά ἐν

ἀργυροῦν καπίκιον.

8. Ἡ ἐταιρία ἀναλαμβάνει πρὸς τοῦτοίς τὴν υποχρέωσιν, ὅσας τις ζητήσῃ τοῦτο ἢ γεν. διευθύνσεις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, νὰ δέχεται ἐν κεκλεισμένοις φακέλοις ἐφημερίδας, καὶ πᾶν ἄλλο ἐκ τῶν ἀρθρῶ 7ω ἀπαριθμουμένων, ὡς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν διευθυνομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν διαμέσεων λιμένων τῶν γραμμῶν Μασσαλίας καὶ Τεργέστης, ἀλλ' ἐπίσυμφωνίᾳ τοῦ νὰ δίδονται αὐτῇ παρὰ τῆς γεν. διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων τὰ κόμιστρα ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀρθ. 6 καὶ 7.

9. Αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 6, 7 καὶ 8 προνοούμεναι πληρωμαὶ θέλουσι γίνεσθαι διὰ μετρητῶν κατὰ τὴν τιμὴν τὴν προσδιωρισμένην ὑπὸ τῆς ἐπισήμου διατιμῆσεως τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως.

10. Ἡ ἐταιρία υποχρεοῦται νὰ δέχεται δωρεάν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, καὶ νὰ μεταφέρῃ ἐντός τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 4 τιθεμένων ὁρίων ἐπὶ αἰτήσῃ γινομένην πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς γενικ. διευθύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων τὰ προσδιωριζόμενα παρ' αὐτῆς πρόσωπα, ὧν ὅμως ὁ ἀριθμὸς δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνει τὸ εἰκοστὸν ἐντός τοῦ ἔτους κατὰ τε τὴν ἀνοδὸν καὶ τὴν ἐπ' ἀνοδὸν.

11. Ἡ ἐταιρία υποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ μεταφέρῃ δωρεάν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς ἐντός τῶν παρὰ τοῦ ἀρθρου 4 τιθεμένων ὁρίων, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν Βασ. Οἶκον πράγματα, τῶν ὁποίων ὅμως τὸ βάρος νὰ μὴ υπερβαίνει τὸν ἓνα τόνον καθ' ἕκαστον διάπλουν τῆς αὐτῆς γραμμῆς.

12. Ἡ ἐταιρία ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ ἐπαρκῇ ἐξ ἰδίων εἰς τε τὸν τέλειον ἐφοπλισμὸν, τὴν ἐξάρτυσιν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν πλοίων αὐτῆς.

13. Ἡ δε Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρέχει εἰς τὴν ἐταιρίαν τὰ ἐρεξῆς πλεονεκτήματα.

α) Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀφομοιώσεως τῆς ῥωσικῆς ἐταιρίας πρὸς τὰς ἄλλας ξένας ἐταιρίας τὰς μᾶλλον εὐνοουμένας ἐν Ἑλλάδι λόγῳ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν

παρεκχωρημένων εἰς ταύτας παρὰ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως, τὰ πλοία τῆς Ῥωσικῆς ἐταιρίας θέλουσι θεωρεῖσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὅπου γίνονται ἢ ἤθελον γίνεαι δεκτὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 22 τῆς παρούσης συμβάσεως, ὡς πολεμικὰ, καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἰδιότητα θέλουσιν ἀπλᾶσαι πλήρους ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ καὶ λιμενικοῦ τέλους ὡς καὶ δικαστακομιστικοῦ καὶ τελωνιακοῦ ἐπὶ τῶν γαιαν' ὀράσιων τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν.

Ἐν ὅμως βράδιον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πύσῃ τοῦ νὰ θεωρῇ τὰ ἀτμόπλοια τῶν ἄλλων ξένων ἐταιριῶν, ὡς πολεμικὰ, ἢ ῥωσικὴ ἐταιρία ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν νὰ παραιτηθῇ ταῦτα χρόνως τοῦ πλεονεκτήματος τούτου, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσα ν' ἀπολαμβάνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως τὰς ἀτελείας τὰς ἀνωτέρω ἀπαριθμηθείσας.

β) Τὰ πλοία τῆς ἐταιρίας θέλουσιν ἀπολαμβάνει πρὸς τοῦτοίς ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνόμια τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τε τῶν συμπεριόντων καὶ τῆς σημαντικότητος τῆς πεπιστευμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας. Δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, οὔτε νὰ υποβληθῶσιν εἰς κατὰσχέσιν, παρεμπόδισιν ἕνεκα χρεῶν, κωλύσεω, ἢ αὐθεντικῆν κράτησιν.

γ) Τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσιν καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου ἔχουσι δικαίωμα νὰ καταπλέωσι, χρήματα καὶ εἶδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἐμπορεύματα, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, εἰάν ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τούτων ᾖναι συγκεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν υποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τὰς τελωνιακὰς καὶ τὰς ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τούτων διατάξεις.

14. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ βασιλέως παρέχει εἰς τὰ πλοία τῆς Ῥωσικῆς Ἑταιρίας πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομι-

των ἀρχῶν ἐργασίας αὐτῶν, ὅπως γίνονται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἀνευ διακοπῆς.

15. Εἰς πάντας τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, εἰς οὓς τὰ πλοῖα τῆς ἐταιρίας ἔχουσιν, ἢ θέλουσιν ἔχει δικαίωμα νὰ καταπλέωσι κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 22, συγχωρεῖται αὐτοῖς ν' ἀνταλλάσσωσιν ἐλευθέρως προφὰς καὶ ὑλικὸν εἴτε πρὸς ἄλληλα εἴτε καὶ πρὸς ἀτμόπλοια ἄλλων ἐταιριῶν ἀνεργωρισμένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· συγχωρεῖται αὐτοῖς ἐπίσης νὰ ἐνεργῶσι τὴν μεταδίδοσιν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων εἴτε πρὸς ἄλληλα, εἴτε καὶ πρὸς ἀτμόπλοια τῶν εἰρημένων ἐταιριῶν χωρὶς ν' ἀπατίσωσι τέλος τι. Ἐάν ἡ ἀποδίδοσις γίνη ἐπὶ τῆς προκυμίας, τὰ ἐμπορεύματα θέλουσι φυλάττεσθαι ἀνευ πληρωμῆς· τινος τέλους καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιπλήρησιν τῆς ἐγγωρίου τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἐν τόπῳ ἰδίῳ, δι' ἐξόδων τῶν ἀρμυδίων ἐταιριῶν μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ περιμενομένου ἀτμόπλοιου· θέλουσιν ὅμως ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς ὕγειονομικοὺς κανονισμοὺς τοὺς ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ λιμένι τῆς ἀποδιδοῦσας.

16. Ἐν περιπτώσει ἀπευκαταίου συμβάντος ἢ ἀβηρίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διάπλου, ἢ κυβέρνησεως τοῦ βασιλέως θέλει παρέχει εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας πᾶσαν συνδρομὴν καὶ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν, χρειὰς δὲ καλούσης, θέλει διατάσσει νὰ γίνηται, ἢ νὰ προμηθεύηται ὑπὸ τῶν ναυστάθμων καὶ ἐργουστασιῶν τῆς ἐπὶ ταῖς τιμαῖς ταῖς ὀρισμέναις ἐν ταῖς διατιμήσεσι τῶν καταστημάτων τούτων πᾶν, οὗτινος ἤθελε λάβει ἀνάγκην εἰς ἐπισκευὰς, καθ' ὅσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο τὰ μέσα τῶν εἰρημένων καταστημάτων.

17. Τυχόντος πολέμου μεταξὺ Ῥωσίας καὶ Ἑλλάδος τὰ πλοῖα τῆς ἐταιρίας θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ἀνεμποδίστως καὶ ἀνευ ἐνοχλήσεως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοὺς διάπλους αὐτῶν, ἕως οὗ ἡ μία τῶν δύο Κυβερνήσεων δηλοποιήσῃ πρὸς τὴν ἑτέραν τὴν διακοπὴν πάσης συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

Τότε τὰ πλοῖα, ἐάν εὐρίσκωνται καθ' ὁδόν, ἢ ἐν τινι τῶν λιμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, θέλουσι δύνασθαι νὰ ἐπανέλθωσιν ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ εἰδικὴν προστασίαν εἰς τινὰ λιμένα Ῥωσικὸν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλοποιήσεως ταύτης.

18. Ἡ ἑλλην. Κυβέρνησις θέλει κάμει δωρεὰν εἰς τὴν ἐταιρίαν παραχωρήσιν πλήρη καὶ τελείαν ἐνὸς γηπέδου ἐμβαδοῦ τριῶν στρεμμάτων ἐκ τῶν ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ἀνηκόντων εἰς αὐτήν, ἔχον δὲ πρόσωπον ἐπὶ τῆς παραλίας.

19. Μετὰ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν ἡ βασιλικὴ Κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει δωρεὰν εἰς τὴν Ῥωσικὴν ἐταιρίαν ἐπὶ τῶν σκοπέλων, οἵτινες εὐρίσκονται ὀπισθεν τῶν ἐν Σύρῳ ἀποθηκῶν τῆς διαμετακομίσσεως, ἔκτασιν δικθεσίμων ὀκτακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων, τὴν ὁποίαν ἡ ἐταιρία θέλει χρῶσθαι δι' ἰδίων αὐτῆς ἐξόδων.

Ἐάν εἰς τὸ μέλλον ἡ ἐταιρία λάβῃ ἀνάγκην καὶ ἄλλων γηπέδων εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ὅπου τὰ Ῥωσικὰ πλοῖα ἔχουσιν ἢ θέλουσιν ἔχει δικαίωμα νὰ προσορμίζωνται κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 22 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις θέλει παραχωρήσει εἰς τὴν ἐταιρίαν κατὰ νόμιμον ἐκτίμησιν τὰ ἀναγκαῖα γήπεδα, ἐάν ὅμως ὑπάρχωσι γαῖαι θηνικαὶ δικθεσίμοι.

20. Ἡ ἐταιρία θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσχαγῇ ἐλεύθερα παντὸς τύπου ὅλον τὸ ὑλικὸν καὶ τὰ ξύλα, ὧσιν ἤθελε λάβει ἀνάγκην διὰ τὰς οἰκοδομὰς τῆς καὶ τὰς ἐπισκευὰς αὐτῶν.

21. Ἐάν ἡ ἐταιρία ἐξ ἐπιθυμίας ν' ἀναπτύξῃ καὶ παγίωσῃ τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσίας ἐμπορικὰς σχέσεις καθίστα εἰς ἓνα τῶν ἑλληνικῶν λιμένων, ὅπου τὰ πλοῖα αὐτῆς γίνονται δεκτὰ διαρκὴ ἢ ἐνικύσιον ἔχουσιν δειγμάτων Ῥωσικῶν προϊόντων, θέλει ἀφομοιοῦσθαι ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν δειγμάτων τούτων πρὸς τοὺς ἐγγωρίους ἐμπόρους.

22. Ἐάν βράδιον μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ῥωσικὴ ἐταιρία συστήσῃ μίαν ἢ

περισσότερας νέας γραμμάς μεταξύ ξένων και Ἑλληνικῶν λιμένων, τὰ πλοία αὐτῆς θέλουσιν ἀπολαύει εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς τούτους λιμένες τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, καὶ θέλουσιν ἐκπληρῶν τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἅτινα ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις συμφωνήθησαν.

Ἐννοεῖται δὲ ἄλλως, ὅτι ἡ παραχώρησις αὐτῇ δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας τὰς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

23. Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως παραχωρούμεναι ἀτέλειαι θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης εἰς τὴν γενομένην ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῶν ἀτμοκινήτων τῆς εἰρημένης ἐταιρίας πρὸ τῆς ἡμερησίου τῆς παρούσης συμβάσεως.

24. Ἡ παρούσα σύμβασις συνομολογεῖται ἐπὶ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως· λήξεως δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἄλλα δέκα ἔτη καὶ οὕτω καθεξῆς, πλὴν ἐναντίας κοινοποιήσεως γινομένης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως ἐκάστης προθεσμίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οἱ ὅροι τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσιν ἐξουκλιουθεῖ νὰ ἐκτελῶνται.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἐπιρυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν Βουλῶν, θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἐνὸς μὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ῥωσικῆς ἀτμοπλοικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας.

Ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θέλει γενῇ ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Περτροπόλει ἐν τὸς τριῶν μηνῶν ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν, καὶ θέλει τεθῇ ἁμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1858.

Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ διαθέσῃ τὸ γήπεδον τὸ μνημονεύμενον ἐν τῷ 1 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 19 τῆς συμβάσεως τῆς συνομολογηθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 5/17 Ἰουλίου 1858 μεταξύ τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς ῥωσικῆς ἀτμοπλοικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας ἀφ' ἑτέρου παρα-

χωρεῖ δωρεὰν τῇ ἐταιρίᾳ ταύτῃ ἕτερον γήπεδον ἐν Σύρῳ ἐμβαδοῦ ἑπτακοσίων ἐκαστῶν τετραγωνικῶν μέτρων καίμενον πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ νησιδίου ἁγίου Νικολάου πρὸς βορρᾶν τοῦ γηπέδου τοῦ παραχωρηθέντος τῇ ἐταιρίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς, ὡς ἐμπαίνεται ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα συννημένου σχεδίου, ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ῥωσικὴ ἀτμοπλοικὴ καὶ ἐμπορικὴ ἐταιρία θίλει ἀπέχει τοῦ νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν οἰκλήσῃ περιστάσει ἐπὶ τοῦ γηπέδου τούτου ἀποθήκας ἀνθρώπων.

Τὸ παρὸν πρόσθετον ἄρθρον θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχύον καὶ δύναμιν, ὡς εἰ ἦτο καταχωρισμένον κατὰ λέξιν ἐν τῇ συμβάσει τῆς 5/17 Ἰουλίου 1858, θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαγθῇ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς βάσεσι καὶ ἐντὸς προθεσμιῶν ἀναλόγων πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς μνησθείσης συμβάσεως προσδιορισμένας.

Πρὸς πίστωσιν τούτων οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὸ παρὸν ἄρθρον καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτοῦ τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλὸν ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ὀκτωβρίου (6 Νοεμβρίου 1858).

Θεωρήσαντες τὸν ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1859 νόμον.

Θεωρήσαντες τελευταῖον τὸ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1859 Β. διάταγμα δι' οὗ ἐπετρέπημεν νὰ ἐπικυρώσωμεν αὐτὴν τε καὶ τὸ πρόσθετον ἄρθρον αὐτῆς.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν μνησθεῖσαν σύμβασιν καὶ τὸ πρόσθετον ἄρθρον αὐτῆς διὰ τῆς παρούσης πράξεώς μας, ἀνταλλαχθῆνόμενα δι' ἐκείνων, τὰ ὅποια ἐστάλησαν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ῥωσικῆς ἀτμοπλοικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας, ἐπιφύλασσομένου πάντοτε εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τοῦ δικαιώματος ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐγκρίσιν του, ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ὑπὸ τῆς μνησθείσης ἐταιρίας ἐνός, ἢ πλείοντων ὅρων τῆς μνησθείσης συμβάσεως καὶ τοῦ προσθέτου αὐ-

ς ἄρθρου. Πρὸς πῖπῳσιν τούτου ὑπεγρά-
μεν τὴν παροῦσαν, ἐπιθέντες τὴν σφρα-
δα τοῦ ὑπουργείου.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου
1859.

3. Ν. Υ'. Θ'. Περὶ ἀμνηστίας ἀντιμισθίας
τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἱεράρου τοῦ Βα-
σιλικοῦ Ναυσταθμοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

* Ἄρθρον μοναδικόν

Ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ ἑφερος τοῦ Βασιλι-
κοῦ Ναυσταθμοῦ θέλουσιν ἀπολαμβάνει
ἀντιμισθίαν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, ὅ
ἐν ἑξακοσίαις δραχμαῖς κατὰ μῆνα, ὅ
ἐν ἑξακοσίαις ἐάν αἱ κατὰ ξηρὰν ἀποδοχὰ
εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀνήκουσιν ἦναι
κατώτεραι τῶν εἰρημένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρ. 1859.

4. Ν. Φ'. Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τοῦ
παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως ὡς πρὸς
τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἀξιωματι-
κῶν τῶν πρὸ τοῦ Συντάγματος
ἀποθανόντων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ὁ κατὰ τὸ
ἄρθρον 3 τοῦ Γενικοῦ περὶ Ναυτικῶν συν-
τάξεων νόμου, δικαίωμα συντάξεως πα-
ρχων, ἐλαττοῦται κατὰ πεντακαίδεκα ἑ-
τῆς πρὸς τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν
ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, τῶν
ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πατριδὰ ὑπη-
ρησάντων, καὶ ἀποθανόντων πρὸ τῆς
ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος.

2. Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου
ἀνεκμηθεύμεναι συντάξεις ἄρχονται ἀ-
πὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

3. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαί-
ουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1859.

5. Α. Περὶ καταργήσεως τῶν Β. ἐορτῶν τῶν
18 καὶ 25 βεβίου καὶ τῆς 3 Φεβρουαρίου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θέλοντες νὰ ἐλαττώσωμεν τὸν ἀριθμὸν
τῶν δημοσίων τελετῶν, ἀπεφασίσκαμεν
ἀντιδιατάττομεν.

α) Δὲν θέλουσι τοῦ λοιποῦ τελεῖσθαι
ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ.

αἱ ἐορταὶ τοῦ ἡμετέρου ὀνόματος καὶ τῶν
ἀποδατηρίων τῆς Βασιλείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρ. 1859.

536. Ν. ΦΔ'. Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τοῦ
παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς χή-
ρας καὶ ὄρφανὰ τῶν ἀγωνιστῶν τῶν πρὸ
τοῦ Συντάγματος θανόντων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ὁ κατὰ τὸ
ἄρθρον 3 τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ κατὰ
ξηρὰν στρατοῦ νόμου παρέχων δικαίωμα
συντάξεως ἐλαττοῦται κατὰ πεντακαίδεκα ἑ-
τῆς πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ
τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πατριδὰ
ὑπηρετησάντων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ
ξηρὰν Β. Στρατοῦ καὶ ἀποθανόντων πρὸ
τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Συντάγματος.

2. Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀ-
πονομή τῶν τοιούτων συντάξεων ἄρχεται
ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

3. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις ἀντιβαί-
ουσα καταργεῖται.

Ἀθῆναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1859.

537. Ν. Φ5'. Περὶ αὐξήσεως τῶν ἀριθμῶν τῶν
πλωταρχῶν καὶ ὑποπλοιάρχων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν πλωταρχῶν καὶ τῶν
ὑποπλοιάρχων τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ, οἱ
ὁρισθέντες διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχείου ΤΞΔ'.
νόμου, ἀναδιβάζονται διὰ τοῦ παρόντος
ὁ μὲν τῶν πλωταρχῶν εἰς δώδεκα, ὁ δὲ
τῶν ὑποπλοιάρχων εἰς εἰκοσιτέσσαρας.

2. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαί-
ουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1859.

538. Ν. ΦΖ'. Περὶ ἐφεδρείας τῶν ἀξιωματι-
κῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ τακτικοῦ ναυ-
τικοῦ, οἱ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πα-
τριδὰ ὑπηρετήσαντες, μετὰ τὴν ἀπόκτη-
σιν τοῦ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δι-
καίωματος, καὶ πρὶν ἢ ἀποστρατευθῶσιν,
ἐπιτρέπεται νὰ διαγραφῶσι τῶν ἀριθμῶν
κατ' ἰδίαν αὐτῶν αἵτησιν, καὶ νὰ μετατε-
θῶσιν ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ.

2. Οἱ ἀξιωματικοὶ, οἱ κατὰ τὸ προη-

γούμενον ἄρθρον ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ μετατεθέντες, θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ τὸν τῆς ὑπηρεσίας καθ' ἃ ὀρίζει τὸ ἀπὸ 3/15 Νοεμβρίου τοῦ 1033 ἔτους Β. διάταγμα.

Ὅσοι δὲ αὐτῶν εἰς τὸπον διαμονῆς ὠρισμένον ἀποσταλῶσι, διαρκούσης τῆς τοιαύτης διαμονῆς, θέλουσιν ἀπολαμβάνει καὶ τὸ ἀναλογεῖν αὐτοῖς ἐνοίκιον, κατὰ τὰ περὶ ἐνοικίων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ ναυτικοῦ κείμενα.

3. Οἱ ὡς ἐν ἐφεδρείᾳ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἅπαξ τεθέντες δὲν ἀνακαλοῦνται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς, εἰμὴ ἐν καιρῷ πολέμου.

4. Πᾶς ὀρισμὸς τῶν εἰρημένων ἐναντὶ καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Φεβρουαρίου 1859.

539. Ν. ΦΗ'. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐξγωγικοῦ καὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους διαφόρων ἐμπορευμάτων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ τέλος ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς τῶν ἐν τῷ κάτωθι πίνακι ἀναφερομένων ἐμπορευμάτων κανονίζεται ὡς ἐν αὐτῷ σημειοῦται.

2. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις ἀχρῶνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαρτίου 1859.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΟΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἐξαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Κουκούλια (πηνία) μετάξης ἄνευ διακρίσεως ποιότητος καὶ νωπότητος	ὀκά	.	70	
» Ὅμοια τρυπημένα καὶ ἄχρησα πρὸς ἀναπήνισιν	»	.	40	
Σπόγγος λεπτὸς ἄνευ ἄμμου	»	.	90	
» » μὲ ἄμμον	»	.	15	
» χονδρὸς ἄνευ ἄμμου	»	.	30	
» » μὲ ἄμμον	»	.	05	

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Ἀλάβαστρος ἀκατέργαστος	τὸ καντάρι	1		
» κατεργασμένος εἰς διάφορα σκεύη . .	ἢ ὀκά		30	
Ἄνθη μμητὰ ἢ χειροποίητα γυναικείου στολισμοῦ ἀπὸ ἐξάμιτον (βελουδον) σενίλιαν (κάμπην, chenille) ἢ ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ μὲ διάφορα ἄλλα ποικίλματα καὶ καρπούς . . .	»	30		
» Ὅμοια ἀπὸ ὑφάσματα τολουπανερὰ καὶ πάνινα	»	40		
» Ὅμοια ἐκ χάρτου χρωματισμένου	»	4		

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγή		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Βάμβαξ (βυμπάκι) μὲ φλοιὸν ἦτοι μὲ καρύκι . . .	τὸ καντάρι	75		
» ἄνευ φλοιοῦ μὲ σπόρον	»	4	50	
» ἄνευ σπόρου (μαχλίτσι)	»	5		
Βαρέλλια ἢ βυκία (βουσσία) μὲ στερνία σιδηρᾶ] οἱ- ασδήποτε χωρητικότητος	ἐκτ. βαρέιλ.	50		
» Ὀμοίως μὲ στερνία ξύλινα οἷα τδ. χωρητ.	»	30		
Βίται (νακτὰ) ἦτοι βαμβάκι εἰς φύλλα μὲ κόμμι .	ἡ ὀκτὰ	30		
Βαφαί, Στυψώματα καὶ χρώματα.				
Βαφαί.				
» Ἀνθηρόκοκκος (κρεμέζι)	»	2		
» Ἰνδικίν (λουλάκι) ἐν γένει	»	2		
» Κνίκος (ἀσφούριον)	τὸ καντάρι	5		
» Εἶλον φερναμπούκιον (μπακάμι κόκκινον) .	»	4		
» Σάντα Μίρθας τετρισμένον ἢ εἰς τεμάχια .	»	4	50	
» Καμπεχειανόν (μπακάμι μόνικον) τετρισμέ- νον ἢ εἰς τεμάχια	»	4		
» Κρόκκος (σαφράς) τῆς Τουρκίας	ἡ ὀκτὰ	60		
» » τῆς Εὐρώπης	»	4		
» Κροκόρριζα (ζερδετζάφι ἢ κούρκουμα) . . .	»	5		
» Πρινοκόκκιον (Κόκκος βαφικὸς)	»	2	50	
» Ῥαμνίς (ἀλατζοχέρι) πάσης ποιότητος καὶ τόπου	»	20		
» Ῥιζάριον (ἐρυθρόδανον)	τὸ καντάρι	3	20	
» Τουραμπι	ἡ ὀκτὰ	50		
Στυψώματα.				
» Ἐλυτρα βαλάνων (βελανίδια) λεπ. καὶ χονδρά	τὸ καντάρι	4	20	
» Χάλκανθος (καράμπογια βιτριόλιον πράσινον)	»	75		
» Ὅμοια κυανῇ (γαλαζόπετρα)	»	4		
» Κηκίς (κηκίδιον)	ἡ ὀκτὰ	20		
» Πίτυος φλοιὸς (πίτυκας) καὶ πᾶς ἄλλος φλοιὸς πρὸς βαφὴν ἢ καὶ διὰ τὰ βυρ-σοδεψεία .	τὸ καντάρι	45		
» Ῥοῦς ὁ βυρσοδεψικὸς (βουδι ἢ σουμάκι) . . .	»	25		
» Στυπτηρία (στύψις) ἐν γένει	»	4	50	
Χρώματα λευκά.				
» Ὄξειδιον ψευδαργύρου (λευκὸν ζίγκου) καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ λευκὰ χρώματα	»	6		
» Ψιμύθιον (λευκὸν μολύβδου, τσουμπέτζι) .	»	3		
Χρώματα κίτρινα.				
» Ἀρσενικὸν κίτρινον (ζερνίκι)	ἡ ὀκτὰ	45		
» Κίτρινον τοῦ χρωμίου (χρωμικὸς μολύβδος) καὶ τὰ πάντα λοιπὰ μεταλλικὰ κίτρινα				

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Ποσὶς τοῦ τελ. %		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
χρώματα	ἡ ὀκτὰ		20	
» Λάκκα κιτρίνη	»		40	
» Ὀχρα (κιτρίνη γῆ)	τὸ καντάρι		40	
» Χρυσὸς Μωσαϊκὸς (θειοῦχος κασσίτερος)	ἡ ὀκτὰ	2		
» Χρυσωπὸν (γυῶμμα γυῶτα)	»		60	
Χρώματα ἐρυθρά.				
» Βῶλος Ἀρμενικὸς (κιερμενι)	»		5	
» Καρμήνιον	»	16		
» Κιννάβαρι (ἀσημοθαφῆ) εἰς κρυστάλλους ἢ κόκκιν	»		80	
» Κόκκινον Ἀγγλίας (Rosso d' Ingleterra)	»	4		
» Λιθάργυρος (μολυβδόχρωμα, οὐρτασάγκι)	τὸ καντάρι	2	30	
» Λάκκα Ἐρυθραὶ	ἡ ὀκτὰ		60	
» Μίλτος ἡ τεκτονί (ὠκὴ χρᾶς κοκκίνη (terra rossa) καὶ ὅλα τὰ γαιώδη ἐρυθρὰ χρώματα	τὸ καντάρι	2		
» Σάνδυξ (μίνιον, σουλιγένι)	»	2	50	
» Σανδαράχη (realgar) ἡ κόκκινον ποντικοφάρμ.	ἡ ὀκτὰ		15	
Πάν ἄλλο ἐρυθρὸν χρῶμα μὴ κατονομασθῆν, ὡς καὶ τὸ ἰώδες (μενεξελί)				
	»		10	
Χρώματα φαιὰ ἢ καστανά.				
» Γῆ Ὀμβρία (terra d' ombra) καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ φαιὰ χρώματα	τὸ καντάρι	4		
Χρώματα μαύρα.				
» Αἰθάλη (νεγροφούμον)	»	2	50	
» Μέλαν Σινικὸν (μελάνη Κίνας)	ἡ ὀκτὰ	20		
Χρώματα κυανὰ.				
» Κυανοῦν Πρωσσίας (ἀφρολούλακον)	»		30	
Πάντα τὰ λοιπὰ κυανὰ χρώματα				
	»		20	
Χρώματα πράσινα.				
» Γῆ πρασίνη (ὄχρα πρασίνη)	τὸ καντάρι		80	
» Ἴος ξυστός (γιαῖρι καὶ τζεγκιαῖρι)	ἡ ὀκτὰ		15	
» Λάκκα πράσινα	»		40	
» Πράσινον τοῦ πακκέτου (ἀρσενιώδης χαλκός) καὶ τὰ λοιπὰ μεταλλικά	»		40	
Χρώματα παρεσκευασμένα διὰ τοῦ ἐλαίου.				
» Εἰς βαρέλλια ἢ πενεκέδες	»		10	
» Εἰς Κύστας διὰ ζωγράφους	»		40	
» Εἰς μικρὰ τεμάχια ἐκτίς κυστίδων (κατσελάκι) διὰ τοὺς παιδὰς, τὰ 12 κατσελάκια τῶν 12 κομ.	ἡ δωδεκάς	—	25	Τὰ ἐπὶ πλέον ἢ ἑκαττὸν κατ' ἀ. γαλιαν.
» Βερνίκιον (βερνίκι)	ἡ ὀκτὰ		20	

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Παρατηρήσεις
» Βαφή διὰ τὸ στίλβωμα τῶν ὑποδημάτων εἰς μικρὰ ἢ εἰς μεγάλα δοχεῖα.	ἡ ὀκά	—	Ἄνευ ἐκπε- σμοῦ τάρας.
Βελόνας ῥαψίματος παντὸς τόπου ἀδικρίτως . . .	»	3	50
» δι' ἐμβαδοποιούς	»	80	
» διὰ σάκκους (σακκοῦράφαι) καὶ τρίκογχοι πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων	»	50	Ἄνευ ἐκπε-
» διὰ πλέξιμον καὶ φουρκέται (διχαλίδες) . . .	»	30	σμοῦ τάρας
» μὲ κεφαλὴν ἥτοι καρφίτσαι	»	60	τῶν ἐπιτυλιγ-
Βιβλία λευκὰ, ἄγραφα ἢ διαγραμμισμένα (χαρὰκω- μένα) δεμένα ἢ ἀδετα κατὰ στιχα	»	30	μάτων.
» Τὰ ἐντυπαέν γένει	ἐλεύθ. τέλ.	—	Ἐλεύθερα
Βουλλίνεια (ὄστιζι) κοινὰ ἐξ ἄζύμου εἰς κουτία ἢ φακέλλους (πάνα)	ἡ ὀκά	4	Ἄνευ ἐκπεσμ.
» διαφανῆ ἐκ πηκτῆς	»	2	τάρ. τῶν κου-
Βουλκοκήριον (κηρὶ Ἰσπανίας) ἄνευ διακρίσεως χρώ- ματος ἢ ποιότητος.	»	50	τίων καὶ φακ.
Βούρτσαι (ψῆκτραι) διὰ φορέματα, διὰ καπέλλα, τῆς κόμης καὶ τραπεζῶν	ἡ δωδεκάς	2	
» Ὀδόντων, ὀνύχων, ζυραφίσματος καὶ κτενίων	»	50	
» Δι' ὑποδήματα (στίλβωθρα)	»	20	
» Ἰππῶν καὶ σφουγγαρίσματος τρίχιναι . . .	»	4	
» Σφουγγαρίσματος ἐκ χόρτου	»	15	
» Διὰ ξεσκόνισμα καὶ ἄσπρισμα ἐκ τριχῶν ἢ πτερῶν	»	2	
» Μικραὶ στρατιωτῶν	»	10	
Βούτυρον ἐν γένει	ἡ ὀκά	20	
Γαϊάνθρακες	ἐλεύθεροι		
Γαστάνια καὶ κορδόνια μεταξωτὰ καὶ ἡμιμέταξα ἐν γένει μὲ θυσάνους ἢ κομβία δι' Ἑλληνικά φορέματα ἀνδρῶν ἢ γυναικεῖα	ἡ ὀκά	6	
» Μάλλιναι	»	2	
» Βαμβακηρὰ	»	80	
» Ψάθινα διὰ σκιᾶδια	ἡ δωδεκάς	25	
Γαρούφαλλα ἢ μοσχοκάρφια	ἡ ὀκά	40	
Δέρματα ἀκατέργαστα· βοῶν, μύσχων, καμήλων καὶ βουβάλων ξηρὰ	»	6	
» » ὑγρὰ ἀλατισμένα	»	3	
» » Ὅμοια τῆς Αἰγύπτου ἐπικεχρισ- μένα μὲ πηλὸν	»	2	Ἄνευ τινὸς ἐκπε-
» προβάτων (κώδια) ἢ τράγων (τραγέαι) . . .	»	14	σμοῦ διὰ τὴν πη-
» χοίρων (φορκῆ)	»	6	λόν.

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγή		Παρατηρήσεις
		Δ.	Δ.	
» αἰλούρων, γαλῶν, λαγῶν καὶ λοιπῶν ἀγρίων ζώων, ὅρα Γουναρικά ἀκατέργαστα				
Δίσκοι παντὸς μεγέθους καὶ πάσης κατασκευῆς, ἐκ- τός τῶν ἐκ πολυτίμων μετάλλων κατ' ἐκτίμησιν	10 τοῖσο/ο			
Ζάχαρι εἰς κώνους ἀκεραίους ἢ συντεθειμένους .	ἡ ὁκά		20	
» Εἰς κόνιν παντὸς τόπου	»		43	
» Μαύρη ἀκαθάρστος	»		8	
Ἡλεκτρον, ἀκατέργαστον	»	40		
» Κατεργασμένον εἰς διάφορα εἶδη, οἷον περι- στόμια (ιμαμέδες), κομβολόγια κλπ. . .	τὸ δράμι		40	
» Εἰς συντρίμματα ἀνεπιτήδεια πρὸς κατεργα- σίαν καὶ εἰς κόνιν	ἡ ὁκά		60	
Θεϊκὸν ὀξύ (πνεῦμα βιτριολίου	»		40	
Θηλυκώματα (κόπιτσαι) σιδηρᾶ, κατσιτερωμένα, ὀ- ριγάλκινα, χαλύβινα (ἄτσαλένια) διὰ κάλ- τσας, λαιμοδέτας, περισκελίδια (πανταλόνια)	»		60	
Κάλια Εὐρώπης καὶ Τουρκίας, λατρόνι, τσοράκι, σό- δα κρυσταλ. καὶ σόδα διὰ σαπωνοποιῶν .	τόκαντάρι	4		
Κάλτσαι (κάλτιοι ἢ πέλυθρα) μεταξωταί . . .	ἡ ὁκά	16		
» Μάλλιναι τῆς Εὐρώπης λεπταὶ ἐκλεκταὶ ὡς καὶ αἰ λιναί	»		3	
» Μάλλιναι καὶ λιναὶ κοιναὶ χονδραὶ . . .	»		4	50
» Βαμβακεραὶ ἐν γένει	»		2	
Καλτιοδέται (καλτσοδέται) ἀπὸ κόμμι ἐλαστικόν .	»		2	
Καμπούκια (μάστιγες) ἐκ χορδῶν (κόρδας) . . .	ἡ δωδεκάς	2	50	
» ἐκ κλωστῆς βερνικωμένα ὡς καὶ τὰ τῶν παιδ.	»		4	
» δι' ἀμαξηλάτας	»		4	
Κανέλλα (κινάμωμον) πάσης ποιότητος	ἡ ὁκά		50	
Καπέλλα ἀνδρῶν ὑψηλὰ ἢ χαμηλότερα, Καστόρια, μεταξωτὰ, μάλλινα σύμμικτα κτλ. . . .	ἕκαστον	4	50	
» χαμηλὰ μάλλινα ἢ σύμμικτα (κετσεδένια) .	»		50	
» Ὅμοια τῶν ἄνω ὑψηλὰ ἢ χαμηλὰ ἡμιματερ- γασμένα (πιλήματα) κατ' ἐκτίμησιν . . .	5 τοῖς 0/0			
» ψάβινα τῆς Εὐρώπης μονὰ πάσης ποιότητος	ἕκαστον		30	
» » » διπλᾶ	»		70	
» » τῆς Μελίτης	ἡ δωδεκάς	4	20	
» ψάβινα λίαν χονδρὰ δι' ἐργάτας	»		50	
» Τὰ γυναικεῖα ἐν γένει, τὰ τῶν κορασίων καὶ τὰ τῶν παιδῶν μὲ στολίδια ἢ χωρὶς τοιού- των κατ' ἐκτίμησιν	10 τ. 0/0			
Καπνὸς εἰς φύλλα ἢ κομμένος παντὸς τόπου . .			60	

ΚΕΦΑΛ. Β' Εἰσαγωγή.

*Ονομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Μονὰς ἐἰσαγωγῆς		Παρατηρήσεις
		Λ.	Α.	
» *Ὀλων τῶν λοιπῶν ζώων καὶ ἰχθύων κόκκα- λα καὶ κέρατα ἀκατέργαστα	τόκαντάρι	40		
» κατεργασμένα διὰ λεπτῆς ἐργασίας, οἷον κτέναι σκαλισταὶ καὶ δικτυωταί, κτενάκια τῶν προκομιῶν, διαλυστήρια (τσατσάρας), δακτυλῆθραι, βελονοθήκαι, κομβία κλπ. .	ἡ ὀκά	3		
» ὁμ. ἀπλουστέρας ἐργασίας, οἷον κουτάλια, καλαμάρια, κτένια καὶ διαλυστήρια κοινα, ὥς καὶ ξάνια (κτέναι τῆς κεφαλῆς πρόστυχά κόκκαλα τῶν ἐμβάδων, φαλαίνεια (βέργαι μπαλαίνας) πρὸς διαφόρους χρήσεις καὶ τὰ παρόμοια	»	4	50	
Κομβία δι' ἑλληνικὰ φορέματα, ὄρα Γαστάνια				
» Σαδεφένια δι' ὑποκάμισα	»	4		
» » μεγάλα δι' ἄλλα ἐνδύματα	»	3		
» ἐκ πορσελάνης δι' ὑποκάμισα	»	4		
» » μεγάλα δι' ἄλλα ἐνδύματα	»	40		
» ἐκ κοκκάλου κοινοῦ διὰ πανταλόνια	»	45		
» » τελειότερα διὰ σουρτοῦκα	»	60		
» ἐκ καραμάνδολας διὰ σουρτοῦκα καὶ γελέκια παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ποιότητος . . .	»	4	20	
» ἐκ μετάλλου καὶ χαρτίου (papier maehé) κοινά	»	80		
» ἐκ μετάλλου ἐπίχρυσα	»	8		
» ἐξ ὕαλου μὲ γύρον ἢ ποίκιλμα μετάλλινον .	»	3		
» » ἄνευ γύρου	»	4	50	
» μεταξωτὰ δι' εὐρωπαϊκὰ ἐνδύματα ἐν γένει	»	4	60	
Κόμμι ἀραβικὸν	»	45		
» λάκας διὰ στίλβωμα ἐπίπλων	»	20		
» ἐλαστικὸν εἰς τεμάχια ἀκατέργαστον . . .	»	50		
Κονδύλια πτέρινα	»	2		
» χαλύβινα (ἄτσαλένια) ἢ ἀπλῶς μετάλλινα .	»	4	50	
» » » ἐπίχρυσα	»	5		
» μολύβδινα (μολυβδοκόνδυλα) κόκκινα καὶ μαῦρα ἐν γένει	»	80		
» πέτρινα δι' ἀδάκια (πετροκόνδυλα)	ἐλεύθερα			
» ἀπὸ τεμπεσίρι (ἐκ κρητίδος) λευκὰ ἢ χρω- ματισμένα κτλ.	ἡ ὀκά	20		
Κορέλλιον ἀκατέργαστον	»	6		
» εἰς βίζας ἡμικατεργασμέναις	»	16		
» Κατεργασμένον εἰς διάφορα εἶδη, οἷον κου-				

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

*Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται	Εἰσαγωγ. τέλος	Παρατηρήσεις
	τὸ τέλος	Δ. Δ.	
Βολόγια, κομβία κτλ.	τὸ δράμι	40	
Κορδέλλαι (ταινίαι) μεταξωταὶ ἐν γένει, βελουδένιαι ἀτλαζονται, γαζωταὶ κτλ.	ἡ ὀκά	20	
» ἀπλαῖ κοιναὶ διαφόρων χρωμάτων πλάτους ἐνὸς δακτύλου, ὡς αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐμ- βαδοποιῶν κλπ.	»	12	
» Μεταξοβάμβακοι δι' ἐμβαδοποιούς	»	4	
» Μάλλιναι καὶ μαλλινοβάμβακοι	»	3	
» λινὰ καὶ λινοβάμβακοι	»	2	
» βαμβακῆραι λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι . .	»	1 20	
Κορνίζαι ἐπιχρυσωμέναι δι' εἰκόνας καὶ κάτοπτρα καὶ πᾶν ξύλον ἐπιχρυσωμένον διὰ στολι- σμὸν θυρῶν καὶ παραθύρων	»	40	
Κοσκινόγυροι κοινοὶ τῆς Εὐρώπης ἀνὰ 18—20 τὸ δράμιον (μάτσον)	τὸ μάτσον	20	
» μεγάλοι διὰ δερμόνια	ἕκαστος	5	
Κρησαρόπανα μεταξωτὰ	ἡ ὀκά	12	
» τρίχινα	»	4	
Κρύσταλλος σκεύη παντὸς τόπου, οἶον φιάλαι (μπο- τίλιαι), ποτήρια, πιατικὰ, ἀγγεῖα καὶ δο- χεῖα παντὸς μεγέθους καὶ πάσης χρήσεως . .			
» 1) χυτὰ, λευκὰ ἢ χρωματισμένα	»	30	
» 2) τερνευτὰ (τοῦ τέρνου) ἢ πελεκητὰ, λευκὰ εἴτε χρωματισμένα ἢ καὶ μὲ χρυσώματα . .	»	60	
Αἶθιοι πολύτιμοι, ἀδάμαντες, λυχνίδες (βουμπίνια), σάπφειροι, σμάραγδοι κτλ. ἄδετοι . . .	ἐλευθεροὶ		
» δευμένοι εἰς κοσμήματα, ὅρα χρυσὸς			ἄνευ ἐκπεσμ.
Λουμίνια (Πρυσαλλίδες), ἐλλύχνια διὰ τὰς κανδήλας .	ἡ ὀκά	30	τάρας τῶν
Μαργαρίται ἀληθεῖς	τὸ δράμι	20	κουτίων.
» μιμητοὶ ἢ τεχνητοὶ αἰ'κοινῶς λεγόμεναι πάσαι	»	5	
Μαχαίροκόνδυλα κατ' ἐκτίμησιν	10 τ. 0/0		
Μαχαίροπήρουνα τῆς τραπέζης μὲ λαβὴν ἀργυρᾶν ἢ ἐπιχρυσωμένην	ἡ δωδεκάς	8	
» μικρὰ δι' ὀπώρας μὲ ὁμοίαν λαβὴν . . .	»	5	
» μὲ λαβὴν ἐλεφαντίνην ἢ ἀργυροπλασ. (πλακὲ)	»	3	
» μικρὰ δι' ὀπώρας μὲ ὁμοίαν λαβὴν . . .	»	2	
» μὲ λαβὴν κοκκαλίνην μαύρην ἢ λευκὴν ἐστιλ- βωμένην ἢ καὶ ἐκ ξύλου ἐστιλβωμένου . .	ἡ δωδεκάς	4	
» ἐκ κοκκάλου κοινοῦ	»	50	
» μὲ λαβὴν σιδηρᾶν ἢ ξυλίνην ἄνευ στιλβώμ.	»	30	
Σημ. Τὰ μεγάλα (τριτοσάντα) ὑποβάλλονται εἰς ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.			75

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

*Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Λογισμὸς		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
τέλος κατὰ ζεύγος, τὸ ἐν τέταρτον τοῦ τέλους, εἰς ὅπερ ὑποβάλλεται κατὰ δωδεκάδα ἐκάστη κα- τηγορία ἥτοι δραχ. δύο τὸ ζεύγος διὰ τὰ τῆς Α' κατηγορίας κλπ.				
Μισχοκάρυδα ἐν γένει	ἡ ὀκά	1		
Μπουβρά (βόραξ) ὕλη γαιώδης πρὸς χρῆσιν τῶν χρυ- σοχόων	»	50		
Μυρωδικὰ ἢ μύρα καὶ κομμωτικὰ παντὸς εἶδους				
» 1) Πνευματώδη ἢ στακτὰ· κολών. λεβάντινα.	»	4		
Ἀνθόνερων καὶ ῥοδόσταγμα . .	»	20		
» 2) ὕδατώδη, ὀξώδη, ὡς καὶ τὰ μελαντικά τῶν τριχῶν ῥευστὰ	»	4		
» 3) ἐλαιώδη ἐν γένει	»	2		
ῥοδέλαιον τριανταφυλλόλαδον) . .	τὸ δράμι	30		
» 4) στεατώδη, ἥτοι πομμάδες, κοσμητικὰ κτλ. πάσης ποιότητος	ἡ ὀκά	4		
» 6) εἰς σάπωνας πάσης ποιότητος	»	4		
» Κόνεις εὐώδεις ἢ κοσμητικαί, ὅσων διὰ τοὺς ὀδόντας, τὸ πλῆσιμον τῶν χειρῶν, τοῦ προ- σώπου, ποῦδρα κτλ.	»	4	50	ἄνευ ἐκπεσμ. τάρας τῶν δοχείων.
» 7) Χόρτα εὐώδη καὶ τηντσούχια	»	4	50	
» 8) Εὐλα εὐώδη, οἷον οὐδαγάτσι καὶ κούρσια	τὸ δράμι	30		
» 9) Ψυμίθιον λευκὸν καὶ ἐρυθρὸν	ἡ ὀκά	4		
Σημ. Περὶ μόσχου δρα φάρμακα.				
Νήματα χρωματισμένα διὰ τοῦ ἐλαίου* (ἐλαιοβερφῆ)	»		75	
Νίτρον ἄλλας (γκιουθερτσιλές)	»		15	
Νυστέρια (φλεβοτόμια)	ἡ δωδεκάς	50		
Ξυλική. Ξυλεία οἰκοδομῆς, κατ' ἐκτίμησιν . . .	7 τοῖς 0/0			
Β'. Εἰς σκεύη κλπ. ἐκ τῶν ἀνωτέρω ξύλων καὶ ἄλλων κοινοτέρων κατεργασμένα διὰ λεπτῆς ἐργασίας, οἷον καλαμάρια, δοχεῖα καὶ ἀγγεῖα παντὸς εἶδους καὶ χρήσεως, παιγνίδια διάφορα τῶν παιδῶν, κοῦκλαι γυμναί, (αἱ δὲ ἐνδυμέναι κατ' ἐκτίμησιν) ζῶα, ὀπωρικά, ἀδράκτια, κτένια κλπ. ἐκ πύξου κλπ.	ἡ ὀκά	4		
» Γ'. Ὁμοῖα τῶν ἄνω ἀπλουστεράς ἐργασίας .	»	40		
» Δ'. Εἰς σκεύη ἀπὸ ἀπλοῦν ξύλον χονδρῆς ἐρ- γασίας, οἷον κώθωνας (γαβάθας) κλπ. ὡς τὰ δασμολόγιον	»	40		
*Όξος (ξύδι) κοινὸν	»	5		

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰσαγωγή.

Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται	Εἰσαγωγ. τέλος	Παρατηρήσεις
	τὸ τέλος Δ.	Δ.	
» Ὅμοιον ἐκλεκτὸν εἰς φιάλας	ἡ ὀκτὰ	40	
Ὀμπρέλλαι (θολίαι) ἀνδρῶν μεταξωταὶ ἐν γένει .	ἐκάστη	1 50	
» » βαμβακεραὶ ἢ λιναὶ	»	2,0	
» Γυναικῶν μεταξωταὶ παντὸς εἵδους	»	1 20	
» Βαμβακομέταξαι	»	50	
» Βαμβακεραὶ γυναικῶν καὶ κορασιῶν	»	15	
Ὅρουζα, ὀρύζιον παντὸς τόπου	»	5	
Παιγνιόχαρτα ἢ χαρτὰ τοῦ παιγνιδίου ἐν γένει παν- τὸς τόπου καταργουμένου τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καὶ διὰ τὰ εἰσαγόμενα καὶ διὰ τὰ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας κατασκευαζόμενα	ἡ ὀκτὰ	2	
Πήλινα Σκεύη ἐν γένει ἐκ πηλοῦ (ἀργιλόπλαστα faïence) ἢτοι πιατικὰ πρὸς συσκευὴν τρα- πέζης, καφέ κλπ. καθὼς ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα παντὸς εἵδους καὶ μεγέθους ἀνεῦ διακρίσεως ποιότητος καὶ χρώματος	τὸ καντάρι	2 50	
» Τῆς ἐπτανήπου, Νεαπόλεως, (Ῥενίου), Σαρ- δηνίας, Μασσαλίας καὶ Τουρκίας πιατικὰ καὶ λαϊνικὰ	»	1	
» Πίθαι (πιθάρια) ἐπὶ ἐκάστης ὁκτὰ χωρητικότη- Σημ. Περὶ τῶν ἐκ πορκελλάνης κατασκευασμένων ὄρα στοιχ. πορκελλάνη.	»	2	
Πινέλλα (γραφίδες) λεπτὰ ζωγραφικῆς	ἡ δωδεκάς	10	
» Χονδρά παντὸς μεγέθους διὰ χρωματιστὰς .	ἡ ὀκτὰ	1	
Πλάκες, λιθογραφίαι, ὡς καὶ αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκομένων τὴν γραφὴν παίδων (ἀβάκια) καὶ αἱ χαρτόπλακες (σχέδαι)	ἐλεῖσθαι αἱ 400	2 50	
» Κοινὰ διὰ στρώσιμον πελεκημένα ἢ μὴ .	»	12	
» Μεγάλαι 76 καὶ ἐπικεῖνα ἑκατοστὸν τοῦ Β. μέτρου	»	12	
» Μαρμαρίναι ὄρα στοιχ. μάρμαρα.			
Πορκελλάνη ἢ πορσελάνη (πορτσελάνα)			
» 1) Εἰς σκεύη ἐν γένει λευκὰ	ἡ ὀκτὰ	20	
» 2) » μὲ χρυσώματα ἢ μὲ γραμμὰς χρω- μάτων	»	40	
» 3) » μὲ ζωγραφήματα (ποικίλματα) ἐκ χρωμάτων	»	1	
» 4) Εἰς Σινικὰ σκεύη τὰ λεγόμενα φαρφουρία	»	5	
Ποτά. Οἶνος τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑπτανήσου ἐν γέ- νει καθὼς καὶ μοῦστος (γλεῦκος)	»	10	
» Οἶνος τῆς Εὐρώπης πάσης ποιότητος εἰς ἀγ-			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐστ' ἥς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Παρατηρήσεις
	Δ.	Δ.
γῆτα ἢ φιάλας (μποτίλια:) ἀδιακρίτως	ἡ ὁκτὰ	80
» ὅμοιοι κοινὸς εἰς βαρέλια	»	60
» Ζύθος (μπίρα) ἐν γένει εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας	»	20
» Σοῦμα ῥακῆς (πρωτόζακον) μέχρι 20 βαθμῶν τοῦ Καρτιέρου	»	20
» Οἰνόπνευμα (Σπίρτον) ἐπέκεινα 24 βαθμοῦ	»	50
» Πνευματώδη ἐν γένει, οἷον ῥοῦμι κτλ. εἰς ἀγγεῖα ἢ φιάλας	»	40
» Σεμάτα (ἀμυγδάλινον) ἐν γένει πηγμένη ἢ ῥευστή	»	40
» Σιρόπια (σεράπια) εἰς φιαλίδας καπιλιέρας	αἱ 100	5
Πότασσα, κοινὴ ἢ ἄλλας ἀλκαλικὸν διὰ τὴν ὕαλο ποίαν	ἡ ὁκτὰ	10
Προσωπίδες ἐκ χάρτου βερνικωμένου	ἡ δωδεκάς	30
» ἐκ κηροπανίου (μουσαμᾶ)	»	80
Σίδηρος ἀκατέργαστος, ἀκαθάριστος (μαντέμι)	τὸ καντάρι	20
» Κοινὸς σίδηρος παντός τύπου εἰς μικρὰ καὶ μεγάλα ἐλάσματα (λάμας καὶ λαμάνια), πλάκας, ῥάβδους, στρογγύλας ἢ τετραγῶν (βέργας) στήλας διαφόρου πάχους (κολώνας) δέματα	»	80
» Στεφάνια διαφόρου πάχους (τσάρικα ἢ μάτσα), βρυζέλλεια καὶ εἰς λαμαρίναν (σιδηρόφυλλα) παντός εἵδους	»	4 80
» Εἰς κουλούρας (σύρμα πολλὰ χονδρὸν) μέχρι τοῦ ἀριθμ. 12	»	3
» Εἰς σύρμα ἀπὸ τοῦ 13 ἀριθμ. καὶ ἐπέκεινα	»	5
» Εἰς τέλι λεπτὸν (σιδηρόνημα) διὰ μουσικὰ ὄργανα, καθὼς καὶ τὸ λευκὸν διὰ πᾶσαν ἄλλην λεπτὴν χρῆσιν	ἡ ὁκτὰ	40
» Κασσιτερωμένος εἰς φύλλα (τενεκὲς λευκοπάφυλλος)	τὸ καντάρι	3 60
» Ἀκασσιτέρωτα σιδηρόφυλλα (μαῦρος τενεκὲς εἰς φύλλα)	»	2 80
Σημ. Τὰ ἐκ τοῦ τενεκὲ κατεργασμένα σκεύη, οἷον λυγνίαι, μελανοδοχεῖα, ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα, πικρινίδια τῶν παιδῶν (σάλπιγγες, κτλ. κασερόλαι	ἡ ὁκτὰ	40
Σίδηρος κατεργασμένος Α')		
Εἰς ἀγκύρας, ἔκκρια τῶν πλοίων, κρίκους, μολινέλλα, (πρὸς ἄρσιν τῆς ἀγκύρας), ἄκμονας, πτυέρια, σίδηρα σιδηρώματος, φώγανα (φοβοῦδες) τοῦ μαγερίου		

ΚΕΦΑΛ. Β' Εἰσαγωγή.

Ονομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	50 τὸ εἰσαγωγ.	Παρατηρήσεις
			Δ. Λ.
χυτὰ, ἀλύσεις τῶν πλοίων ἐν γένει, ἀντλίας μεταλλίνους πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων, μα- καράδες πλοίων καὶ φρεάτων, καζάνια ἐκ μαδεμίου κλπ.	τὸ καντάρι	2 50	
§ Β'. Εἰς ἀλύσεις διὰ τὰ ζῶα καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν. Ἀντλίας μηχανικὰς διὰ τὰ φρέατα, τὰς πυρκαϊὰς κλ. καὶ τὰ παρόμοια.	»	7	
§ Γ'. Εἰς κοπίδας διὰ τὸ κρέας (σατήρια), σφυρία, ἀγκύλας (γάντσος) βαρδαχμῖνους διὰ τὰ πλοῖα (παραβρέγματα) τανάλιας πα- πουτσιδῶν, σιδηρουργῶν καὶ μαραγγῶν, κουτάλας τοῦ μαγειρίου κτλ.	»	8	
§ Δ'. Εἰς καρρία ἐν γένει παντὸς μεγέθους τόπου καὶ χρήσεως· εἰς [πρόκαας δι' ἐμβαδο- ποιούς καὶ λοιπούς μετὰ καὶ ἀνευ κεφαλῆς, καθὼς καὶ κασσιτερωμένας. Εἰς κιβώτια σιδηρᾶ, κλίνας, ἐξώστας, κιγκλίδας (κάγ- κελλα), μάγγεναις (σφυκτήρια) σιδηρουργῶν καὶ τὰ ὅμοια τοῦτων σιδηρᾶ	»	4 50	
§ Ε'. Κλίνειαι, ἐξώσται, κιγκλίδες ἐντελῶς εἰργασμένα ἤτοι βερνικωμένα ἢ καὶ χρυσωμ.		11	
§ Σ'. Εἰς ἐργαλεῖα καὶ σκεύη ἐκ σιδήρου ἢ σιδηροφύλλου (λαμαρίνας) ἀπλῆς ἐργασίας πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων καὶ οἰκοδομῶν μὴ κατονομασθέντα. Εἰς ῥίνας (ἀρνάρια, λίμας) κοινὰς ἢ τριγώνους πάσης χρήσεως, εἰς τη- γάνια σιδηρᾶ, βίδας μεγάλας	»	7 50	Σμ. διὰ τὰς λίμας καὶ χάλυβος ἄρα χάλυψ.
§ Ζ'. Εἰς κοχλιάρια σιδηρᾶ τῆς μηχανῆς κασσιτερωμένα καὶ μὴ, ὡς καὶ μῦλοι τοῦ καφῆ	»	12	» αἱ μικραὶ βί- δες εἰς πᾶσα ὑ- πάρχονται εἰς τὸ κεφ. Θ'.
§ Η'. Εἰς χέρια κασσελῶν ἐν γένει, κρόταλα θυρῶν, γάντσους διὰ κρέμασμα ἐνδυμάτων, σκάραις, μπετουγίαις καὶ τὰ παρόμοια ἅπαν- τα χυτὰ καὶ βερνικωτὰ	»	5 50	
§ Θ'. Ὅλα τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς τῶν κατονομα- σθέντων, σκεύη καὶ ἐργαλεῖα ἐκ σιδήρου ἢ λαμαρίνης ὡς ἀκολουθῶς· 1) ῥινισμένα ἢ μιβρίνισμένα ἢ καὶ μὴ, ὡς καὶ διὰ τοῦ κα- τραμίου βερνικωμένα	»	14	
2) Ὅμοια ἐστιλβωμένα διὰ σμύριδος καὶ λεῖα	»	24	

Σμ. διὰ τὰς
λίμας καὶ χάλυβος
ἄρα χάλυψ.

» αἱ μικραὶ βί-
δες εἰς πᾶσα ὑ-
πάρχονται εἰς τὸ
κεφ. Θ'.

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγή		Παρατηρήσεις
		τέλος	Δ.	
3) Όμοια δορυχαλκομιγῇ	τὸ καντάρι	32		
Σκεύη, ξύλινα, πήλινα, σιδηρᾶ ἔρα στοιχ. ξυλικά, πήλινα σιδηρᾶ.				
» » Παντὸς εἶδους ἐπαργυρωμένα (plaqué) ὡς καὶ τὰ ἐν pachfong ἢ argenton μὲ κοσμήματα χαρακτὰ ἢ σφυριστά.	ἡ ὀκά	4		
» Ἐκ pachfong ἀπλᾶ	»	2		
Στοιχεῖα τυπογραφικά	»	25		
Τυρὸς τῆς Εὐρώπης ἐν γένει	»	30		
» Τῆς Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας	»	10		
Ψάλος ἐν γένει, ἥτοι ὑαλικά παντὸς τόπου ἐξ ἀπλῆς ὑάλου λευκῆς ἢ χρωματισμένης, εἰργασμένης εἰς φιάλας, ποτήρια, ἀλατοδοχεῖα, καν- δῆλας καὶ λοιπὰ ἀγγεῖα καὶ σκεύη πάσης χρήσεως	τὸ καντάρι	4	50	Σημ. Περί σταλλινῶ ἐν ναι ἔρα σ καρυστα) λας
» Ψαλὶα τῶν παραθύρων (τσάμια)	»	2	50	
» Φιάλαι μαῦραι κοιναὶ (μπουκάλια) καὶ ὅμοιαι ὑποπράσινοι τοῦ αὐτοῦ σχήματος, χωρητι- κότητος $1/2$ ὀκάς	αἱ 100	2		
» Όμοιαι χωρητικότητος 1 ὀκάς	»	3		
» » » Ἀπὸ 1 ὀκάς καὶ ἐπέκεινα	»	5		
Ψάσματα βαμβακερὰ καὶ χειροτεχνήματα ποικίλα.				
» 1) Πανία Ἀμερικάνικα ἐν γένει, καθὼς καὶ τὰ καλούμενα μονόριγα, δέριγα, τρίριγα ἀσταρλίκια κλπ. ἀλεύκαστα	ἡ ὀκά	36		
» Πανία λευκασμένα	»	45		
» Παρακοπαὶ αὐτῶν	»	20		
» 2) Πανία δίμητα ἀλεύκαστα ἢ λευκασμένα	»	50		
» 3) » Μανταπολάμια ἐν γένει	»	55		
» » Παρακοπαὶ αὐτῶν	»	30		
» » Ἄνευ κόλλας διπλωμένα ῤαβδοειδῶς (à bastone) καθὼς καὶ χασέδες ἄνευ κόλλας	»	1		
Σημ. Τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 1, 2 καὶ 3 πα- νία καὶ αἱ παρακοπαὶ αὐτῶν, ὅταν ᾖναι χρωμα- τισμένα, πληρόνουσι πλέον τοῦ κανονισθέντος εἰ- δικοῦ τέλους 10 λεπτά τὴν ὀκάν διὰ τὸν χρωμα- τισμόν.				
Ψάσματα Βαμβακερὰ				
» 4) » Καμπρία ἄνευ κόλλας καὶ Μερμέρεια	»	2		

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
» 5 Λάμπαι ἐν γένει (διὰ παραπετάσματα κλινῶν καὶ παραθύρων καὶ ἐπανωφόρια γυναικῶν) καὶ Νπαζέδες	ἡ ὀκά	1	25	
» 6 Βατίστα ἐν γένει πάσης ποιότητος . . .	»	3		
» 7 Ἰπενδύματα (φόδρα) μὲ κόλλαν τυπωτὰ ἢ ὑφαντὰ, ὡς καὶ Τενσίπια καὶ Μούλια ἐν γένει	»		50	
» 8) Στρωματόπανα	»		50	
» 9) Τραπεζομάνδηλα ἐν γένει, Δαμάσκα καὶ ἐλαστικὸν διὰ παπούτσια	»	1		
» 10) Φέλλαι ἐν γένει	»	1	50	
» 11) Τελέται διὰ γυναικεῖα φορέματα . . .	»	1		
» 12) Γκίγκαι ἐν γένει, Κουαδριλιάτα ἢ δαμάτα διὰ γυναικεῖα φορέματα, Φινέτα (δίμητα μὲ χνουδι)	»	1	25	
» 13) Μπογασία χρωματισμένα διὰ τοῦ ἐλαίου.	»	1	50	
» 14) Τσήτια Ἀγγλίας ἐν γένει	»		80	
» » Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας	»	1	20	
» » Σπινάτα καὶ ἐλαιοβαφῇ	»	1	60	
» » Παρακοπαὶ τὰ λεγόμενα τοπάκια.	»		60	
» 15) Βαρέζια εἰς φορέματα καὶ σπαλέτα . .	»	2	50	
» 16) Μουσουλίνηα ἢ τουλπανερὰ λεπτὰ διὰ γυναικεῖα φορέματα ἀπλᾶ ἢ μὲ ὑφαντὰ χρώματα, Ζακωνέτα Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας πάσης ποιότητος καὶ χρώμ. Πλοῦσαι.	»	4		
» Τουλπανερὰ συνήθη πρόστυχα Ἀγγλίας (μουσουλίνηαι κοινότατα)	»	1	70	
» 17) Σαγκουλιά διὰ φορέματα καὶ λοιπὰς χρήσεις ἀπλᾶ ἢ μὲ ποικίλματα ὑφαντὰ .	»	4		
» Ὅμοια κεντημένα	»	5		
» Ὅμοια δι' ὑπενδύματα (φόδραι)	»		60	
» 18) Ταρλατάνια	»	7		
» 19) Πικέττα ἢ πικέδες λευκοὶ ἢ χρωματισμένοι ἢ καὶ μὲ ὑφαντὰ χρώματα διὰ γελέκια	»	3		
» Ὅμοιοι κοινοὶ δι' ἑλληνικὰ φορέματα ἀνδρῶν καὶ ἐπανωφόρια γυναικῶν	»	1	60	
» Ὅμοιοι κεντητοὶ διὰ γελέκια κατ' ἐκτίμ.	15 τ. 0/0			
» 20) Νανκίνεα μονόχροα διὰ πανταλόνια .	ἡ ὀκά	4	25	
» 21) Νανκίνοι (πέλα) ἀπλᾶ ἢ ῥηγάται, καὶ Ἀλατσάδες Τουρκίας	»	1		

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Παρατηρήσεις
» Ἀλατσάδες Εὐρώπης, ῥηγαδιὰ καὶ Σαντέ- δες παντὸς τόπου καὶ χρώματος . . .	ἡ ὁκὰ	65
» 22) Δὸκ, θρίλλαι, δαμάτα, σκέτα, μίσκαι καὶ ἐν γένει πᾶν βαμβάκην ὕφασμα μὴ κατονομασθὲν διὰ πανταλόνια καὶ ἄλλας χρήσεις ἀνδρῶν καὶ παίδων, ἅπαντα λευ- κὰ ἢ χρωματισμένα τυπωτὰ ἢ ὑφαντὰ .	»	75
» 23) Πανία κοινὰ πρὸς χρήσιν τῶν πλοίων ἐν γένει (καρχιδόπανα)	»	25
» Β'. Λινὰ καὶ καννάβινα ἢ λινοβάμβακα.		
» 1. Βατίστα (λινούν λεπτότατον) ἐν γένει .	»	8
» 2. Πανία ἐν γένει δι' ὑποκάμισα, σινδόνια, ὑπενδύματα (φόδρας παπουτσιῶν) καὶ λοι- πὰς χρήσεις. Τελείται διὰ γυναικεῖα φορέ- ματα. Τραπεζομάνδηλα οἰκισθῆποτε ποιό- τητος δαμάτα ἐν γένει ὑφάσματα χρω- ματισμένα διὰ φορέματα κλ. ἐν γένει ὡς καὶ τελαχοράμε	»	4 50
» 3. Δρίλλαι λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι διὰ πανταλόνια καὶ λοιπὰς χρήσεις . . .	»	4 10
» 4. Στρωματόπανα ἐν γένει πάσης ποιότητ.	»	80
» 5. Ῥεβεντούκια (πανία χονδρὰ) καὶ δὸκ διὰ πανταλόνια ναυτῶν, στρατιωτῶν καὶ λοι- πὰς χρήσεις	»	60
» 6. Πανία κοινὰ (καναβάτσα) σκουπίσματος δι' ὑπενδύματα (φόδρας) σάκκους καὶ λοι- πὰς χρήσεις καθὼς καὶ μουσαμάδες πρὸς χρήσιν τῶν πλοίων (λουνέταις καὶ μετσο- λουνέταις)	»	30
» Γ'. Μάλλινω καὶ μαλλινοβάμβακα,		
» 4. Ἀμπάδες, (σάγοι (σαγιάκια) ἀσμάνια, σαφάκια, σκουτιά διὰ καπότας ἐν γένει, ἅπαντα λευκὰ ἢ χρωματισμένα ἀδιακρίτ.	»	50
» 2. Καλμοῦκα καὶ Πιλοτάζ	»	50
» 3. Τσόχαι ἐν γένει, καθὼς καὶ καστόρια, Δρά- δε-δάμ, καζιμήρια, κασνέτα κλπ. ἅπαντα ἄνευ διακρίσεως ποιότητος καὶ τόπου .	»	2 50
» 4. Φλανέλαι χρωματισμέναι διὰ γυναικεῖα φορέματα καὶ ὑπενδύματα	»	3
» Ὅμοικι λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι εἰς κομ- μάτια ἢ ἐνδύματα πλεκταὶ ἢ ὑφανταὶ .	»	4 50

Σημ. Οὐδεμία
διάκρισις γνε-
ται λόγῳ ὅτι εἰς
τὰ μαλλινοῦφα-
σματα περιέχεται
βαμβάκιον.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Εἰσαγωγή.

Όνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἣς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Εἰσαγωγ. τέλος		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
Ὅμοιοι κατωτάτης ποιότητος εἰς κορμά- τια ἢ φορέματα λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι πρὸς χρῆσιν ναυτῶν, ἐργατῶν κλπ.	ἡ ὁκά	1		
5. Μερينوὶ καὶ Μουσελίνοι	»	4		
6. Βαρέζια, Γκάζαι, καὶ Σαλία Ἀγκύρας (ἐγκιουρσαλί)	»	6		
Βαρέζια μαλλινοβάμβακα	»	3		
7. Δαμάσκα ὑφαντὰ ἢ τυπωμένα (λαστὲν) καὶ κουδριλιάτα Σκωτίας	»	3	50	
Ὅμοια μαλλινοβάμβακα	»	4	60	
8. Σαλία ἀπλὰ ἢ μὲ ποικίλματα, Ὀρλεάνς παντὸς χρώματος, Σόφια, Ναπολιτὲν καὶ τὰ ὅμοια	»	2	50	
ὅμοια μαλλινοβάμβακα	»	4	60	
9. Καραμάνδολα	»	2		
ὅμοια μαλλινοβάμβακα	»	4	40	
μ. Τὰ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 6—9 ὑφάσματα κατα- τάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν μαλλινοβαμβάκων, ὅταν δλόκληρον τὸ ὑφάδι ἢ τὸ στημόνι ᾖται ἀπὸ βαμβάκιον. Αἱ παρακοπαὶ τῶν μαλλίνων καὶ μαλλινοβαμβάκων ὑφασμάτων πληρύνουσι τὸ ἡ- μισυ τοῦ τέλους.				
άσματα Δ. Μεταξωτά.				
1. Ὀμομέταξα (σέττα κρούτα). Πανία τῆς Τουρκίας δι' ὑποκάμισα γυναικεῖα κλπ.	»	6		
2. Μαρσελίνοι τσανφέςια, ἀτλάζια Μουαρέ- δες, γκάζαι, δαμάσκα, γκρὺ-δε-νάπλ, Φο- λάρ καὶ ἐν γένει πᾶν μεταξωτὸν ὑφασμα διὰ γυναικεῖα φορέματα καὶ λοιπὰς χρή- σεις, ἀπλοῦν ἢ μὲ ποικίλματα, παντὸς χρώματος, πάσης κατασκευῆς καὶ ποιότητ.	»	16		
3. Βελούδα (ὀξάμιτα) ἐν γένει, Πλοῦσαιῖκαὶ Βέλα	»	24		
4. Ἐλαστικὸν διὰ παπούτσια μεταξωτὸν καὶ μεταξοβάμβακον	»	4		
Ε'. Μεταξωτά σύμμικτα.				
1. Μαλλινομέταξα, ἥτοι γκάζαι, δαμάσκα καὶ πᾶν ὑφασμα σύνθετον ἐκ μαλλίου καὶ μετάξης	»	8		
Ὅμοια τούτων κεντητὰ	»	12		
2. Λινομέταξα ἐν γένει ἥτοι πᾶν ὑφασμα σύν- θετον ἐκ λίνου καὶ βαμβάκων	»	12		

ΚΕΦΑΛ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Παρατηρ.
θετον ἐκ λινού καὶ μετάξης	ἡ ὀκά	5	
» 3. μεταξοβάμβακα, ἥτοι γκερμεσουτία, γκε- ζία, κουτουνία, τελέται καὶ ἐν γένει πᾶν ὑφασμα σύνθετον ἐκ μετάξης καὶ βαμβακ. Σημ. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν συμ- μίκτων μεταξωτῶν ὑπάγονται μόνον τὰ ὑ- φάσματα τῶν ὁποῶν δλόκληρον τὸ ὑφάδι ἢ τὸ στημόνι σύγκεινται ἐξ ἄλλης ὕλης· ἄλ- λως θεωροῦνται ὡς μεταξωτά.	»	4	
» 5' Πλεκτά ἢ ποικίλα.			
» 1. Γερμενιά ἢ Τσεμπέρια (μανδήλια τῆς κε- φαλῆς) τῆς Τουρκίας τυπωτά	»	4	
» Γερμεν. Τουρκίας τὰ λεγόμενα χονδροτσέμπερ.	»	2	
» » Καλεμκεριά	»	10	
Εὐρώπης ὅμοια	»	2	
» βαρέζια τῆς κεφαλῆς ἀπλᾶ ἢ μὲ μεταξωτάς σειράς	»	5	
» 2. Δαντέλαι (ὀδοντωταί, παρυφαὶ διαφανεῖς)	τὸ δράμι	20	
» » Ματαξωταὶ καὶ λιναὶ ἐν γένει . .			
» βαμβακῆραι κατ' ἀπομίμησιν τῶν λινῶν (imitation) καθὼς καὶ μάλλιναι . .	»	6	
» » βαμβακῆραι κοιναὶ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας	»	4	
» 3. Ζωνάρια ἀνδρῶν.			
» μεταξωτά (ὑφαντά ἢ πλεκτά) . .	ἡ ὀκά	12	
» ἡμιμέταξα	»	6	
» μάλλινα ἐν γένει	»	3	50
μαλλινοβάμβακα	»	2	
» βαμβακῆρὰ	»	4	20
» 4. Κετσέδες (πιλήματα) λευκοὶ ἢ χρωμα- τισμένοι χονδροὶ	»	50	
» 5. Μανδήλια βαμβακῆρὰ μὲ τύπους ἢ καὶ λευκὰ ἐν γένει, ὡς καὶ τὰ μαδράς .	»	4	
» ἐλαιοβαφῇ	»	2	
» λινὰ ἢ κανάβινα συνήθη	»	2	
» λινὰ λεπτὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (βα- τίστα)	»	8	
» Μεταξωτά τῆς χειρὸς καὶ σύνθετα ἐκ μετάξης καὶ πάσης ἄλλης ὕλης . .	»	9	
» διὰ λαίμοδέτας καὶ λοιπὰς χρήσεις παντὸς χρώματος, μεγέθους καὶ ποιό- τητος	»	18	

ΚΕΦ. Β'. Εισαγωγή.

Όνομασία καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Μισθὸς ἐισαγωγῆς τῶν τελών	Παρατηρήσεις
» γυναικεῖα ἐκ βατίστας λινῆς μὲ κεν- τήματα καὶ δαντέλας κατ' ἐκτίμησιν.	15 0/0		
» 6. Μανικέτια γυναικ. εἶς μὲ κεντήματα ἢ δαντέλας μεταξωτὰς ἢ λινᾶς . . .	τὸ ζεύγος	4	20
» μὲ κεντήματα ἢ δαντέλας βαμβάκη- ρὰς ἢ βαμβάκομετάξους . . .	»		60
» ἀπλὰ ἀπὸ τοῦλι, βατίσταν βαμβά- κηρὰν, σαγκουλί, καμπρί καὶ τὰ ὅμ.	»		30
» 7. Μπουστοὶ (θωράκια) μεταξωτοὶ πάσης ποιότητος . . .	ἡ δωδεκάς	20	
» λινῶ . . .	»	10	
» βαμβάκηροὶ . . .	»	4	
» 8. Μπουρνούζια λευκὰ λεπτά . . .	ἡ ὀκτά	10	
» μαῦρα ἢ μὲ σειράς . . .	»	3	
» 9. Παραπετάσματα (μπερτέδες, κορτίνοι) παραθύρων ἀπὸ τοῦλι βαμβάκηρὸν μὲ κεν- τήματα τῆς χειρὸς ἢ ὑφαντά . . .	τὸ ζεύγος,	4	
» ἀπὸ σαγκουλί κλπ. . .	»	4	50
» 10. Πασμαντερίαι, καθὼς καὶ Πισκιούλια, μερ- λέτα, σαντσάκια, σειρείτια ἢ φράντσαι μεταξωτὰ παντὸς χρώματος . . .	ἡ ὀκτά	16	
» μεταξωτὰ ἢ μάλλινα μικτὰ μὲ χρουτάσι .	»	26	
» μεταξωτὰ μικτὰ μὲ μαλλίον ἢ μὲ βαμβάκ.	»	7	
» μάλλινα ἢ τρίχινα (κρίνα) . . .	»	4	
» βαμβάκηρὰ ἢ μαλλινοβάμβακα . . .	»	2	
» 11. Παρυφαὶ (Κενάρια ἢ οὐλεμάδες) βαμβά- κηραὶ . . .	»	4	
» μάλλιναι . . .	»	8	
» μεταξωμάλλιναι . . .	»	15	
» μεταξωταὶ ἢ βελουδέναι . . .	»	24	
» 12. Προσόψια τῆς Εὐρώπης καὶ Τουρκίας λινᾶ ὅμ. βαμβάκηρὰ . . .	»	2	
»	»	1	
» 13. Σακκοῦλαι γυναικεῖαι πάσης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, καθὼς καὶ αἱ πρὸς χρῆ- σιν ἀνδρῶν ἐξ ὑφάσματος, ἢ πλεκταὶ κατ' ἐκτίμησιν . . .	15 0/0		
» 14. Σάκκοι τρίχινοι ἀπλοὶ καὶ μάλλινοι . .	ἡ ὀκτά	40	
» καννάβινοι ἢ χόρτινοι . . .	»	25	
» ὁδοπορικοὶ κατασκευασμένοι ἀπὸ τάπη- τας, καθὼς καὶ κυνηγετικοὶ . . .	ἕκαστος	75	
» μικροὶ διὰ παῖδας (χαρτοφύλακες) ἐκ τὰ			

ΚΕΦ. Β'. Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφὴ τοῦ ἐμπορεύματος	Μονάς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Ποσὶς 50%		Παρατηρήσεις
		Δ.	Λ.	
πητος ἢ δέρματος	ἑκάστος		30	
» 15 Σάλια, Μποχτσάδες, Σπαλέττα, καὶ Σάλ- παι τῆς Εὐρώπης· μεταξωτὰ παντὸς εἶ- δους καὶ πάσης ποιότητος, ἀτλαζένια, βε- λουδένια, κρεπώνια, φιλέτα καὶ τὰ ὅμοια	ἡ ὁκά		24	
» Ἐκ μαλλίου λεπτοῦ ἢ καὶ σύμμικτα ἐκ μαλλίου καὶ μετάξης, καθὼς καὶ βαρεζέ- νια (περὶ βαρεζίων τῆς κεφαλῆς, ὅρα γε- μενιά)	»		10	
» Μάλλινα χονδρὰ παντὸς μεγέθους, καὶ μαλλινobάμβακα	»		3	
» Βαμβακκῆρὰ σπινάτα παντὸς χρώματος, ὡς καὶ τὰ λεγόμενα λαγουράκια Ἀγγλίας	»	1	50	
» Ἐκ μπλόνδας μεταξωτῆς ἢ λινῆς	τὸ δράμι		30	
Σημ. Τὰ σάλια τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Περσίας (λα- χούρια), καθὼς καὶ σπαλέτα, σάλπαι, μποχτσάδες μὲ κεντήματα ἐκλεκτὰ ὑπο- βάλλονται εἰς ἐκτίμησην	15 0/0			
16 Σκούφια γυναικῆαι χρυσοκέντητοι ἐν γένει	ἑκάστη		7	
» » Ἀπὸ τοῦλι, τουλπάνι, καμπρὶ κλπ.	»		40	
» Μὲ μπλόνδας, λινᾶς, δαντέλλας ἢ καὶ μι- μητὰ ἄνθη (coiffures) πάσης κατασκευῆς κατ' ἐκτίμησην	15 0/0			
» 17 Σκουφίγια ἀνδρῶν, μεταξωτὰ ἢ σύμμικτα ἐκ τριχῶν καὶ χρυσαφίου	ἡ ὁκά		10	
» μίχτα ἐκ μετάξης καὶ χρυσαφίου ἢ βε- λουδένια ἀπλῶς	»		16	
» ἐκ φέλπας, λινᾶ ἢ μίχτα	»		2	
» ἀπὸ κοινὰ βαμβακκῆρὰ ὑφάσματα	»	4	20	
» Πλεκτὰ βαμβακκῆρὰ ἐν γένει	ἡ δωδεκάς		60	
» Ὅμοια τῶν παίδων	»		30	
» Μάλλινοι σκούφοι κόκκινοι τῆς Βενετίας	»		3	
» Πρὸς χρῆσιν ναυτῶν καὶ κληρικῶν μάλλινα	ἡ ὁκά		4	
» 18 Σκέπαι παντὸς χρώματος	»		10	
» 19 Σκεπάσματα τῆς κλίνης, μάλλινα (χρά- μια ὑπατανίαι) ὡς καὶ βαμβακκῆρὰ (κορ- βέται) παντὸς τύπου	»	1	50	
» Ἀνδραμίδαι λευκαὶ ἢ χρωματισμέναι καὶ βελόνται	»		50	
» Παπλώματα ἀπὸ βαμβακερὸν ὑφασμα.	»		50	
» » ἐξ ἄλλων ὑφασμάτων	15 0/0			

ΚΕΦΑΛ. Β' Εἰσαγωγή.

Ὄνομα καὶ περιγραφή τοῦ ἐμπορεύματος	Μονὰς ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται τὸ τέλος	Λογισμὸς		Παρατηρήσεις
		Δ.	Δ.	
» 20 Τάπητες Περσικοὶ ἐκ μαλλίου λεπτοῦ, καθὼς καὶ σεζαντέδες (ἐπεύχια) Περσίας καὶ Γεωργίας ἐκλεκτοὶ	ἡ ὁκτ	3		
» Τῆς Ἀνατολῆς μὲ χνουδι καὶ μὴ, ὡς καὶ τῆς Εὐρώπης ἐκλεκτοὶ δι' αἰθούσας, καθὼς καὶ σεζαντέδες ἐν γένει	»	80		
» Ὅμοιοι κοινότεροι, οἷον κιλίμια καὶ τάπητες δι' αἰθούσας καὶ κλίμακας	»	50		
» 21 Τσιμποῦσαι τσοχῶν (παρυφαί ἐρέας)	»	30		
» 22 Τοῦλι μεταξωτὸν ἀπλοῦν ἢ μὲ κεντήματα	»	30		
» » μεταξωδάμβακον	»	20		
» » βαμβακκῆρον	»	6		
» » ὅμοιον δι' ὑπενδύματα γυναικείων καπέλλων μὲ κόμμι	»	4		
» 23 Τραχηλιαὶ γυναικεῖαι καὶ καμηζέτα, μὲ δαντέλας μεταξωτὰς ἢ λινὰς	ἐκάστη	4	80	
» » μὲ κεντήματα ἢ δαντέλας βαμβακεράς (imitation) ἢ βαμβακομετάξους	»	80		
» » Ἀπλαῖ ἀπὸ τοῦλι, βατίσταν βαμβακκῆραν, σαγκουλί, καμπρί καὶ τὰ παρόμοια	»	50		
» 24 Φορέματα ἑτοιμαῖ ἀνδρῶν ἀπὸ τσόχαν, κασμίριον, δρά-δὲ-δάμ, καστόριον ἀμπάν, σαγιάκι, τεφτίκι, σκουτί τῆς Ζαγοράς καὶ ἄλλων μερῶν μὲ φλόκον κλπ. καθὼς καὶ λινὰ, μεταξωτὰ, βελουδένια, μάλλινα, βαμβακκῆρά, μικτὰ καὶ παντὸς εἵδους, οἷον ὑποκάμισα, ἐσώδρακα κλπ. πληρόνουσι τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος κατ' ὁκτὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κανονισθείσης τιμῆς διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ὕλην, ἐξ ἧς εἰσὶ κατασκευασμένα, προστιθεμένου ἐνὸς τετάρτου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁκτᾶς κανονισθέντος εἰδικοῦ τέλους				
ὁμ. Γυναικεῖα ἐν γένει, ὡς καὶ μετοφούστανα ἐξ οἰουδήποτε ὑφάσματος, ἀκολουθοῦσι τὸν αὐτὸν κανόνα				
Σημ. Φορέματα γυναικεῖα καὶ μεσοφούστανα μὲ μπλόνδα καὶ δαντέλας, καθὼς καὶ τὰ χρυσοκέντητα καὶ χρυ-				

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΜΑΛΟΓΙΟΥ

Φ Α Ρ Μ Α Κ Α

Όνομα και περιγραφή του φαρμάκου	Ποσότης	τόλως είσαγωγ.	
		Δ.	Λ.
Άβροτονίνη (Santonine)	τὸ δράμι		40
Άγαρικόν	ἡ ὀκά		20
Αἰθέρ Θεϊκός και οἱ λοιποὶ αἰθέρες	»		40
Αἶμα Δρακόντιον	»		40
Άλατα ὅρα τὰ ὀνόματα τῶν βάσεων ἐξ ὧν σύγκεινται			
Άλκάλια φυτικά, μὴ κατονομασθέντα	τὸ δράμι		40
Άλοιφαί	ἡ ὀκά		40
Άμβρα (Ambra grisa)	τὸ δράμι		40
Άμυγδαλινὴ	ἡ ὀκά	2	.
Άμυλον Μαρανθίνης (ἀραροῦτ) καὶ λοιπὰ ἀμυλώδη, οἷον Σάγον Τα- πιόκα κτλ.	»		40
Άμμωνία ὑγρὰ	»		45
» Άνθρακική	»		45
» Ὑδροχλωρική (ὅρα Δ. Νισαντήρι)			
» Αἱ λοιπαὶ τῆς ἀμμωνίας ἐνώσεις	»		20
Άναρτήρες (Sourpenseires)	ἡ δωδεκάς		30
Άνθραξ ζωϊκός (φίλιδισι καυμένον) καὶ φυτικός	ἡ ὀκά		3
Άνθος Κασίας (κανέλας)	»		40
» Μοσχοκαρύδου	»		60
» Φυλλύρας (φλαμουριού) καὶ τὰ λοιπὰ ἄνθη	»		40
Άργυρος νιτρικός καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτοῦ ἐνώσεις	τὸ δράμι		3
Άρσενικόν λευκόν	ἡ ὀκά		5
» Κίτρινον ὅρα ἐν τῷ Δ. Βαφαί)			
Άτροπίνη	τὸ δράμι		60
Άποστάγματα ὑδατώδη, οἷον δαφνοκεράσου κλπ.	ἡ ὀκά		5
» Οἶνοπνευματώδη, φαρμακευτικά	»		20
» » τῆς μελίσσης, εἰς μακρὰς φιάλας τῆς Βενετίας	ἡ φιάλη		2
Βάλαμνον Κοπαϊκόν	ἡ ὀκά		50
» Περουβιανόν καὶ τῆς Μέκκας	»	1	20
» Στυρακός	»		40
Τολουταϊκόν, καὶ λοιπὰ	»		60
Βανίλλη, ὅρα δασμ.			
Βαρεῖα καὶ τὰ ἄλατα αὐτῆς	»		40
Βόραξ, ὅρα νάτρον βορακικόν.			
Βισμουθον μεταλλικόν	»		60
» Ὑπονιτρικόν	»		80
» Ἀπασσι αἱ λοιπαὶ τοῦ βισμούθου ἐνώσεις	»	1	20
Βούτυρον Κακάου	»		80

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ δασμολογίου.

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	λογισμὸς	
		Δ.	Λ.
Βρώμιον	τὸ δράμι		5
Βρώμος ἐρυσιβώδης (Seigle ergoté)	ἡ ὀκά		40
Βῶλος ἄρμενική· ὄρα ἐν τῷ Δ. Βαφαί.			
Γῆ τρίπολις καὶ πᾶσα ἄλλη γῆ	»		4
Γλυκερίνη	»		15
Γραφίτις	»		4
Δέρματα φουντανέλας	ἡ δωδεκάς		40
Ἐκχυλίσμα Γλυκυρρίζης ξηρὸν (γιάμπαλι)	ἡ ὀκά		15
» Βρώμου ἐρυσιβώδους (ergoline)	τὸ δράμι		2
» τὰ λοιπὰ ἐκχυλίσματα	ἡ ὀκά		80
Ἐλαία αἰθέρια, οἷον κανελόλαδον, γαρυφαλόλαδον, τοῦ κίτρου καὶ λοιπὰ	»	4	50
Ἐλαία ἔμμουνα, οἷον ριτσινόλαδον, λάδι τῆς Μουρούνας καὶ λοιπὰ	»		15
Ἐλαία ἐμπυρευματικά, οἷον διπελίου, σωσίκερας καὶ τὰ τῶν γαιανθράκων ἐλαιώδη προϊόντα, οἷον Βενζίνη καὶ λοιπὰ	»		10
Ἐλυτρίνη (Digitalino)	τὸ δράμι	4	
Ἐμπλαστρα μὴ ἀλειμμένα	ἡ ὀκά		40
» ἀλειμμένα εἰς χαρτί ἢ πανί εἰς μεγάλα τεμάχια	»		40
» » » εἰς μικρὰ τεμάχια οἷον ὁ χάρτης τῆς φουντανέλας, καὶ ὁ ἐπισπαστικός κλπ.	τὰ 100 φύλ		2
Ἐμπλαστρα ἀλειμμένα εἰς μεταξωτὸν	ἡ ὀκά	6	
» » » εἰς μικρὰ τεμάχια, οἷον τὸ τὸ ἀνακολλητικὸν ἀγγλικὸν (taffetas)	ἡ δωδεκάς		5
Ἐλμινόχορτον	ἡ ὀκά		10
Θριδάκιον (lactucarium)	»	6	
Θῆκαι ἢ κύστεις δυσωδῶν ἐλαίων, οἷον κοπαϊκοῦ βαλσάμου κλπ. (Capsules)	τὸ κυτίον		3
Ἰτεῖνι (Salicine)	ἡ ὀκά	4	
Ἰωειδὲς ἢ ἰώδιον	»	2	50
Κάδμιον μεταλλικὸν καὶ τὰ ἄλατα αὐτοῦ	»	1	50
Καθετήρες καὶ κηρία ἐλαστικά	ἡ δωδεκάς		40
Κάλιον ἀνθρακικὸν ὀξεινὸν	ἡ ὀκά		20
» Βωρουσικόν	»		40
» Καυστικόν	»		20
» Μεταλλικόν	»	25	
» Νιτρικόν· ὄρα ἐν τῷ Δ. νίτρον	»		20
» Τρυγικόν ὀξεινόν (κρεμορτάρταρον)	»		10
» » » ἀκάθαρτον (τρύγα)	»		25
» » Στιμμιοῦχον (ταρταροεμέτικον)	»		1
» Ὑδριωδικόν καὶ ὑδροβρώμιον	»	4	50
» Ὑπάνθρακον ἀγοραῖον· ὄρα ἐν τῷ Δ. πότασσα.			

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ δασμολογίου

Ὀνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	τέλος εἰσαγωγῆς	
		Δ.	Λ.
Καλομέλανος ὕδα υδράργυρος			
Κανθαρίδες	ἡ ὀκά	8	80
Καστόριον ἐν γένει	»	6	
Καταπότια ἐν γένει μετὰ τῶν δοχείων	»		30
Κάφουρα	τὸ δράμι		4
Κινίμι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῆς	ἡ ὀκά		2
Καρποὶ ἀρκυῦθου	»		40
Καρποὶ Κασίας Συραγγώδους	»		25
» Κολοκυνθίδος	»		40
» Ὄξυφονίικων (ταμαρίντι)	»		40
Κοεάλιτον καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ	»		60
Κολλόδιον	»		
Κόρμι· ἅπαντα τὰ κόρμι καὶ αἱ κομμιρητίναι αἱ μὴ περιεχόμεναι ἐν τῷ Δασμολογίῳ	»	15	
Κομβία ἱριδος διὰ φουντανέλας	τὰ 100		2
Κόνις ἐντομόφθορος	»		20
ἝΑπασαι αἱ λοιπαὶ κόνεις τὸ ἡμιόλιον τῆς ἀξίας τῆς ὑλης ἐξ ἧς κατεσκευάσθη.			
Κρόκος· ὕδα ἐν τῷ Δ.			
Κλωνία Γλυκυπικέου (δουλκαμάρα)	ἡ ὀκά		5
Κωδῖαι (ἀφιονοκέφαλα)	»		5
Δειχὴν Ἰσλανδικὸς καὶ Καραγηνικὸς	»		4
Λιθάρια Καρκίνων(καραβιδόματα)	»		50
Λύκιον (catchu)	»		20
Λυκοπόδιον	»		40
Μαγνησία ἀνθρακική	»		15
» Θεϊκή (ἄλας τῆς Ἀγγλίας)	»		3
» Κεκαυμένη	»	1	
» Κιτρικὴ	»		60
ἝΑπαντα τὰ λοιπὰ ἄλλα τῆς Μαγνησίας	»		5
Μάνα ἐν γένει	»		20
Μέταλλα πρὸς χημικὰς ἐργασίας, οἷον στυπτήριον, οὐράνιον καὶ λοιπὰ	τὸ δράμι		40
Μορφίνη καὶ τὰ ἄλλα αὐτῆς	»		40
Μόσχος ἐν γένει	»		60
Μοτὸς (ξαντὸν)	ἡ ὀκά		20
Νάτριον μέταλλον	»	2	
Νάτρον Διττανθράκιον	»		6
» Θεϊκὸν	»		3
» Καυστικὸν	»		30
» Ἕπανθρακικόν· ὕδα ἐν τῷ Δ. Καλιὰ.			

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ δασμολογίου

Ὄνομασία καὶ περιγραφή τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	ἐισαγωγῆς	
		Δ.	Λ
Φωσφορικὴν	ἡ ὀκτὰ		10
Ἄπαντα τὰ λοιπὰ αὐτοῦ ἄλατα	»		10
Εὐλὸν Κουάσιον καὶ λοιπὰ ξύλα	»		5
Ὅξυ Ἄλυκον	»		6
» Θεϊκόν ὅρα ἐν τῷ Δ.			
» Κιτρικόν	»		60
» Νιτρικόν	»		10
» Ὅξυλικόν	»		20
» Ὅξικόν	»		20
» Σκυτοδεψικόν (ταννίνον)	»	1	
» Τρυγικόν	»		30
Ἄπαντα τὰ λοιπὰ ὀξεία	»		50
Ὅπως Πεφυκνωμένος Ἀκτῆς (rooh) καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ ὀποί.	»		20
Πεψίνη	»	12	
Πεσσοὶ καὶ τὰ ἀνάλογα αὐτῶν ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος	ἡ δωδεκάς		30
Πεπερίνη	τὸ δράμι		4
Ποαὶ ἅπασαι	ἡ ὀκτὰ		10
Ρητίνη Ἰαλαάπης	τὸ δράμι		1
Ρίζα Ἰπεκακουάνης	ἡ ὀκτὰ		50
» Ῥήου Βαρβάρου (ραβέντι)	»	1	
» » Ποντικῶ (ρχπόντικον)	»		40
» Σαλσαπαρίλλης	»		50
» Ἀπασαὶ αἱ λοιπαὶ ρίζαι	»		5
Ῥωγοθύζια μὲ ἐλαστικὸν ῥύγχος	ἡ δωδεκάς	1	20
Σάκχαρ τοῦ γάλακτος	ἡ ὀκτὰ		20
Σεράπιον παντὸς εἶδους	»		40
Σιδήρεος ἀνθρακικὸς	»		15
» γαλακτικὸς	»	1	
» Μεταλλικὸς εἰς κόνιν λεπτοτάτην	»		80
» Νάρδιος	τὸ δράμι		5
Σιδήρεος ὕδρ ωδικὸς	ἡ ὀκτὰ	2	50
Τὰ λοιπὰ ἄλατα τοῦ σιδήρου	»		25
Σκαμμωνία (μαμουτιὰ)	»	1	60
Σπέρμα ἀνίσου ἀστερίου	»		30
» Μυρτιδάνου (κουμπέμπε)	»		30
Ἄπαντα τὰ λοιπὰ σπέρματα τὰ μὴ περιεχόμενα ἐν τῷ δασμολογίῳ	»		5
Στίμμι ἐνθεῖον Μέλαν	»		5
Αἱ λοιπαὶ τοῦ στιμμίου σκευασαί	»		20
Στροντιανὴ καὶ τὰ ἄλατα αὐτῆς	»		10
Στρυχνίνη καὶ τὰ ἄλατα αὐτῆς	τὸ δράμι		10
Στυπτήριον (μέταλλον) ὅρα μέταλλα.			
Σωπικρέας (κρεόζωτον) ὅρα ἐμπυρευτικά ἔλαια.			

ΦΑΡΜΑΚΑ

Παράρτημα τοῦ δασμολογίου

Ὄνομασία καὶ περιγραφὴ τοῦ φαρμάκου	Ποσότης	τέλος	
		Δ.	Λ.
Τερμινθίνη ὄρα ἐν τῷ Δ.			
Τίτανος ἑγγλωρος καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς τιτάνου σκευασαί.	ἡ ὀκά		5
Τραγήματα (Dragées)	»		20
Ίδράργυρος διττέγγλωρος (sublimé)	»		40
» μεταλλικός ὄρα ἐν τῷ Δ.	»		60
» ὀξειδωμένος	»		40
» πρωτεγάχωρος (calomel)	»		80
Τὰ λοιπὰ τοῦ ὕδραργύρου ἄλατα	»		5
Ἰδατα ἱαματικά παντὸς εἶδους	»		15
Φθειραγχίνη (veratrine)	τὸ δράμι		10
Φιάλαι πρὸς βύζαγμα	ἐκάστη		40
Φλοιὸς κίνας ἐν γένει	ἡ ὀκά		10
» Ἀπαντες οἱ λοιποὶ φλοιοὶ	»		10
Φύλλα Σέννης καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ φύλλα	»		10
Φυράματα (râtes), οἷον ἀλθαίας, ζιζύφων κλπ.	»		60
Φώσφορον	»		10
Χαλκός, ὅσαι σκευασαί αὐτοῦ δὲν περιέχονται ἐν τῷ Δασμολόγ.	»		5
Χάρτης Βοθρίων ὄρα ἔμπλαστρ.	»		2
Ψευδάργυρος Θεϊκός	»		5
» Μεταλλικός ὄρα ἐν τῷ Δ.	»		
» Ὄξειδωμένος ὄρα βαφαί.	»		
» Ναρδικός (valcristanate de zinc)	τὸ δράμι		5
» Ἀπασαὶ αἱ λοιπαὶ σκευασαί	ἡ ὀκά		

540. Ν. ΦΘ'. Περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέσεως
ὑποβρυχίου ἡλεκτρικοῦ καλωδίου ἀπὸ
Πειραιῶς εἰς Σύρον.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐντολὴ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ
τοῦ Κυρίου Στεφάνου Εὐκλείδου ἐπιθεωρη-
τοῦ τῶν ὑγειονομείων, ἐργαζομένου παρὰ
τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ εἰς τὰ
τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ Κ.
Ἰωάννου Οὐόρλου Δελαμὸρ, ἐνεργοῦντος ἐν
ιδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν
Κυρίων Νουβάλ καὶ συνεταίρων, συναφθέν
τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1858 συμβόλαιον ἐξ
ἀρθρων ὁκτὼ περὶ ἀγορᾶς καὶ ἐγκαταθέ-

σεως ὑποβρυχίου ἡλεκτρικοῦ καλω μετὰ
Σύρου καὶ Πειραιῶς ἀντὶ ἐκατὸν ἐβδομή-
κοντα ἑξ ἄριθ. (176) λιρῶν στερλινῶν Ἀγ-
γλικοῦ νομίσματος, κατὰ ναυτικὸν μίλιον
ἐκ τῶν ἐξήκοντα εἰς τὴν μοῖραν, θέλει ἔχει
πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Μαρτίου 1859.

1. Ὁ Κύριος Δελαμὸρ ὑποχρεοῦται διὰ
τε ἴδιον ἑαυτοῦ λογαριασμὸν, καὶ ἐν ὀνό-
ματι τῶν ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντρο-
φίας νὰ ἐγκαταθέσῃ πρὸς ἴδιον κίνδυνον
μεταξὺ τοῦ λιμένος Σύρου καὶ τοῦ λιμένος
Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ σημείου, τὸ ὁποῖον ἔθε-
λε προσδιορίσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις
ὑποβρυχίου καλωδίων ἐξ ἐνὸς ἡλεκτρικοῦ σύρ-

ματος, ἰμοίου κατὰ πάντα πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείῳ παρακαταθέντα δείγματα, ὧν τὸ μικρὸν ἐστὶ διὰ τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ παχὺ διὰ τὴν ἀκτὴν καὶ νὰ παραδώσῃ τοὺς εἰρημένους κἄλως, ἐν ἐντελεῖ καταστάσει ἐνεργείας ἀντὶ τοῦ ποσού ἐκκτὸν ἐξδομήκοντα εἰς ἀριθ. (176) λιρῶν στερλινῶν Ἀγγλικῷ νομίσματός κατὰ θάλασσιον μίλιον ἐκ τῶν ἐξήκοντα (60) εἰς τὴν μοῖραν, παντὸς ἐξόδου συμπεριλαμβανομένου.

2. Ἐπειδὴ οἱ ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία ἀσχολοῦνται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἐγκαταθίσωσιν ὑποβρυχίους ἡλεκτρικοὺς κἄλως ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὑποχρεοῦνται, ἂν μείνῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἱκανῶς κἄλως μετὰ τὴν ἐγκατάθεσιν τοῦ μεταξὺ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῶν Δαρδανελίων, νὰ τὸν μεταχειρισθῶσιν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας ταύτης· εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταθίσωσιν ὅλον τὸν κἄλῳ ἀπὸ Σύρου εἰς Πειραιᾶ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμφωνίας.

3. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία ἀναδέχονται καὶ ὑποχρεοῦνται μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐγκατάθεσιν ὑποβρυχίου κἄλῳ εἰς ἐνὸς ἡλεκτρικοῦ σύρματος πρὸς ἰδιῶν τῶν κινδύνων καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸν ἐν καλῇ καταστάσει, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ τηλεγραφείου, τῆς ἐναερίου γραμμῆς, τῶν ἐργαλείων, σκευῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

4. Ἡ Κυβέρνησις θέλει δώσει τὴν ἀναγκαίαν ἐξουσίαν εἰς τοὺς ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφίαν, ἵνα θέσωσιν τὸν κἄλῳ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι νὰ πληρώσωσιν οὐδὲν ποσὸν λόγῳ ἀποζημιώσεως. Θέλουσιν εἶσθαι ὡσαύτως ἀπῆλλαχμέναι παντὸς λιμενικοῦ δικαϊώματος, τελωνιακοῦ καὶ ἄλλων, τούτῳ διὰ τὸ πλοῖον τὸ μεταφέρειν τὸν κἄλῳ, ὅσον καὶ διὰ τὸν κἄλῳ αὐτὸν καὶ πᾶν εἶδος ἐργαλείων, σκευῶν καὶ παραρτημάτων, ὧν ἡ χρῆσις

ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαία εἰς τὴν ἐγκατάθεσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κἄλῳ.

5. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐγκαταθέσεως τοῦ κἄλῳ ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θέλει ἐξετάσει, ἂν ὁ ἐγκαταθέτης κἄλῳς ᾖναι σύμφωνος κατὰ πάν-α πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείῳ κατατεθέντα δείγματα.

6. Ὀκτῶ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγκατάθεσιν τοῦ κἄλῳ, ὄντος ἐν καλῇ καταστάσει ἐνεργείας, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρώσει εἰς ἐνταῦθα εἰς νόμισμα εἰς ἐν Λονδίῳ διὰ συναλλαγματικῶν, πληρωτέων ἐν ὅπῃ τὴν τιμὴν τοῦ κἄλῳ κατ' ἀναλογίαν ἐκκτὸν ἐξδομήκοντα εἰς (176) λιρῶν στερλινῶν Ἀγγλικῷ νομίσματός κατὰ θάλασσιον μίλιον ἐκ τῶν ἐξήκοντα (60) εἰς τὴν μοῖραν, παντὸς ἐξόδου συμπεριλαμβανομένου, θέλει λάβει ἕκτοτε κατοχὴν τοῦ κἄλῳ, ὁ κἄλῳς γενήσεται ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους καὶ οἱ ΚΚ. Δελαμόρ, Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι πάσης εὐθύνης.

7. Οἱ ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία ὑποχρεοῦνται νὰ δέχωνται ἐν Σύρῳ τὰ τηλεγραφήματα τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ἰδιωτικὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ προερχόμενα καὶ νὰ διαδιδάξωσι τὰ ἐκ Σύρου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμενα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσει ὑπάλληλον τηλεγραφητὴν ἰδίᾳ τῆς δαπάνης, ἵνα ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸ τμήμα τοῦ τοῦ τηλεγραφείου. Ἀλλ' ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διορίσῃ τινὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην οἱ ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφία θέλουσιν ἀναλάβει αὐτὴν ἄνευ τινὸς ἐξόδου τῆς Κυβερνήσεως.

8. Ἡ παρούσα συμφωνία θέλει ἐπικυρωθῇ ἐπιφύλασσομένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν Ἑλληνικῶν Βουλῶν, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ διὰ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀφ' ἐνός, καὶ ὑπὸ τῶν ΚΚ. Ρ. Σ. Νουβάλ καὶ συντροφίας ἀφ' ἑτέρου.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ δύο πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν συμφωνίαν καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν τὴν 28 Ὀκτωβρίου (9 Νοεμβρίου) 1858.

541. Ν. ΦΓ'. Περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν προστίθεται εἰς ὀρυκτολόγος μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου 6'. τᾶξως.

Ὅσακις οὗτος ἐνεργεῖ ἐπιθεώρησιν, ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα, καθήκοντα, καὶ ἀπολαβὰς τῶν ἐν περιοδείᾳ Οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν.

2. Προστίθενται προσέτι πέντε ὑπουργικοὶ γραμματεῖς πρώτης καὶ δευτέρας τᾶξως, οἱ μὲν δύο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ δὲ τρεῖς εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαρτίου 1859.

542. Ν. ΦΙΓ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀλεύρων κανονίζεται ὡς ἀκολουθῶς.

Τοῦ αἵτου δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπ. 40.

Τοῦ ἀραβοσίτου καὶ σικάλεως δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπτὰ 30.

Τῆς κριθῆς, καλαμποκίου καὶ βρώμης δι' ἕκαστον κοιλὸν λεπ. 20

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἀλευρα, τὰ μὲν τοῦ αἵτου ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον 4 λεπτῶν κατ' ὅκαν, ὅλων δὲ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν εἰς λεπτῶν 2.

2. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαρτίου 1859.

543. Δ. Περὶ συστάσεως ὑγειονομικοῦ φυλακείου εἰς τὸ ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ νησίον Τροιζώνια.

ΟΘΩΝ κλπ.

Καθίσταται ὑγειονομικὸν φυλακεῖον ἐπὶ

τοῦ ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ νησίου Τροιζώνια, ὑπὸ τὴν προσωρινὰν « ὑγειονομικὸν φυλακεῖον Τροιζώνιων. »

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἰαννουαρίου 1859.

544. Δ. Περὶ μετονομασίας τοῦ ὑγειονομικοῦ φυλακείου Ἐφετρίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τὸ ὑγειονομικὸν φυλακεῖον Ἐφετρίας μετονομάζεται « ὑγειονομικὸν φυλακεῖον Νέων Ψαρῶν. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰανουαρ. 1859.

545. Ν. ΦΙΔ'. Περὶ Τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐκαστος δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ δημοσίου ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου πρὸς ἀνταπόκρισιν διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἀρμοδίων ὑπαλλήλων· προτιμῶνται ὅμως ἐκαστοτε τὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον τὰ ἀποκλειστικῶς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶντα τηλεγραφήματα.

Συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον ἀποστολὴν ὅτι ἀποδείξῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ὑπάλληλον τὴν ταυτάτητά του, οὗτος δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημειοῖ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος.

2. Τὰ τηλεγραφήματα γεγραμμένα εὐαναγνώστως χωρὶς συγκοπῶν καὶ ξεσμάτων καὶ εἰς γλῶσσαν συνήθη καὶ καταληπτικὴν, χρονολογημένα δὲ καὶ ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν ἀποστελλόντων παραδίδονται ὑπ' αὐτῶν, ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιτολοδόχων τῶν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἀρμοδίων ὑπαλλήλων καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τηρουμένης ἐκαστοτε τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ προτε-ραιότητος, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἐν ἐπὶ τούτῳ διπλοτύπῳ βιβλίων.

Τηλεγραφημάτων ιδιωτικῶν, ὧν τὸ μῆκος ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν λέξεις ἢ μεταβίβασις ἀναβάλλεται, ἵνα προηγηθῇ καὶ περαιωθῇ ἡ τῶν βραχυτέρων, εἰ καὶ μεταγενεστέρως ἐγγραφέντων· εἰς ἐν τούτοις καὶ ὁ αὐτὸς ἀποστολεὺς δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ πολλὰ κατὰ συνέχειαν τηλε-

γραφήματα, εἰ μὴ ὅταν ἄλλοι δὲν θέλουν ζητῆσαι νὰ μεταβιβάσωσι τοιαῦτα.

Τὰ τηλεγραφήματα θέλουν συντάσσονται εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἢ εἰς τὰς διὰ τοῦ Β. διατάγματος προσδιορισθησάμενας ξένας γλώσσας, μέχρις ὅτου δὲ εἰσαχθῶσιν ἰδιαίτερα στοιχεῖα τῆς ἑλληνικῆς θέλει γίνεσθαι χρήσις λατινικῶν.

3. Ὁ ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ἀρμόδιος ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἀποποιῇται τὴν μεταβίβασιν τηλεγραφημάτων ἀντιβαίνοντων εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστὰ ἦθι. Ἐπὶ τῶν τυχόν ἐγερθησομένων παρὰ τῶν κατὰ τῆς ἀποποιήσεως τοῦ εἰρημένου ὑπάλληλου ἀπορρίπτει κατεπεργόντως ἐν μὲν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὁ ἀρμόδιος νομάρχης ἢ ἐπαρχος, ἢ καὶ ἄλλος ὑπάλληλος ἐπιτετραμμένος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ τηλεγραφήματος εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς ὅρον ὁ ἐπὶ τοῦ τηλεγράφου ὑπάλληλος νομίσῃ, ὅτι ἡ κοινοποίησις αὐτοῦ δύναται νὰ ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις ἂν τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, ἀναβάλλει τὴν παράδοσιν τοῦ τηλεγραφήματος, ἢ ἀπαγορεύει αὐτήν.

4. Τὴν ἰδιωτικὴν τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν δύναται νὰ διακόψῃ προσωρινῶς ἢ κυβέρνησις ἐπὶ μιᾶς ἢ πλειόνων κερωρισμένων, ἢ καὶ ἐπὶ πᾶσιν συγχρόνως τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

5. Πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις παρὰβιάζει τὸ ἀπόρρητον τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως ὑπόκειται εἰς τὴν κοινὴν τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 470 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένην.

6. Τὸ δημοσίον εἰς οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπόκειται λόγῳ τῆς διὰ τοῦ τηλεγράφου ἰδιωτικῆς ἀνταποκρίσεως.

7. Τὰ ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματατα ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἀκόλουθα τέλη εἰσπραττόμενα κατὰ τὴν ἀναχώρησιν.

Διὰ πᾶν τηλεγράφημα μέχρις εἴκοσι λέξεων, μεταβιβαζόμενον διὰ τοῦ ἑνα-

ρίου ηλεκτρικοῦ τηλεγράφου ἀπὸ οἰουδήποτε τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ τῆς ἡμεδαπῆς εἰς ἕτερον τοιοῦτον πληρόνεται δραχμὴ μία, διὰ πᾶσαν δὲ μεταβίβασιν ὁμοίου τηλεγραφήματος διὰ τοῦ ὑποβρυχίου ηλεκτρικοῦ τηλεγράφου τῆς ἡμεδαπῆς πληρόνεται δραχμαὶ τρεῖς.

Τηλεγραφημάτων μῆκους ὑπὲρ τὰς 20 λέξεις τὸ τέλος αὐξάνει κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ πᾶσαν σειρὰν δέκα λέξεων, ἢ κλάσμα σειρᾶς πλεονάζον· ὁ τόπος δὲ τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἡ ἡμερομηνία μεταβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως.

8. Πᾶς ἀποστολὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ευστήσῃ τὸ τηλεγράφημά του, ἀλλ' ἐπὶ καταβολῇ τοῦ διπλασίου τέλους. Συνίσταται δὲ ἡ σύστασις εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ τηλεγραφήματος δι' ἐπαναλήψεως γινόμενης· ὑπὸ τοῦ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ τοῦ τόπου, ὅπου τὸ τηλεγράφημα μετεβιβάσθη. ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα πᾶς ἀποστολὴς νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ γένηται αὐτῷ γνωστὴ ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεως τοῦ τηλεγραφήματος· τοῦ εἴτε εἰς τὸ τηλεγραφεῖον, εἴτε εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ἡμᾶς διευθύνεται, ἀλλ' ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διὰ τὸ ἀπλοῦν τηλεγράφημα προσδιωρισμένου τέλους.

9. Συγχωρεῖται εἰς τὸν ἀποστολέα νὰ προκαταβάλῃ τὸ τέλος διὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἢν ἤθελε ζητῆσαι, προσδιορίζων τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων, τὰς ὁποίας αὐτὴ πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ παρακατατιθεῖς τὸ ἀνάλογον δι' αὐτὰς ποσόν.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως δὲν σταλῇ ἡ ἀπόκρισις, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως παρακατατεθὲν ποσὸν ἀποδίδεται αὐτῷ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ του, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πεντήκοντα λεπτῶν, ἐὰν δὲ ἡ ἀπόκρισις περιέχῃ λέξεις πλείους τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως προσδιορισθέντων, τὸ δι' αὐτὰς τέλος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος αὐτήν.

10. Ὁ ἀποστολὴς δύναται ἐκάστοτε νὰ ζητήσῃ, ἢ νὰ ἐπιστραφῇ αὐτῷ, ἢ νὰ ἀκυρωθῇ τὸ τηλεγράφημα του, ἀλλὰ τὸ καταβληθὲν τέλος δὲν ἀποδίδεται, ἂν ἐ-

γένετο ἤδη ἀρχὴ μεταβιβάσεως τοῦ τηλεγραφήματος, ὅταν δὲ τὸ μὲν τηλεγράφημα μετεβιβάσθῃ ἤδη, ὃ δὲ ἀποστολεὺς ζητήσῃ νὰ μὴ παραδοθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνεται, ἢ ἀναγκαίᾳ πρὸς τοῦτο εἰδοποιήσῃς ὑπόκειται εἰς τὸ ἡμῖν τοῦ διὰ τοῦ ἀπλοῦ τηλεγράφημα τέλους.

11. Διὰ τὰ ἐν καιρῷ νυκτὸς μεταβιβαζόμενα τηλεγραφήματα μεταξὺ σταθμῶν, ὅπου ὑπάρχει νυκτερινὴ ὑπηρεσία, δὲν γίνεται προσθήκη τέλους. Εἰς τοὺς σταθμοὺς ὅμως, ὅπου ἡ νυκτερινὴ ὑπηρεσία δὲν εἶναι διαρκής, τὰ ἀνωτέρω τηλεγραφήματα υποβάλλονται εἰς διπλάσιον τέλος, πρέπει δὲ ἀναπροαναγγέλλωνται, προσδιοριζομένης τῆς ὥρας καθ' ἣν θέλουσι παραδίδεσθαι, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἡμέρας, θέλει δὲ παρακατατίθεσθαι ἀρχῶν, ὅστις οὐδέποτε δύναται νὰ ᾔναι ἐλάσσων τοῦ διὰ τὸ ἀπλοῦν τηλεγράφημα προσδιορισμένου τέλους, ἂν δὲ κατὰ τὴν παραγγελθεῖσαν ὥραν δὲν προσυχθῇ τὸ τηλεγράφημα πρὸς μεταβίβασιν ὁ ἀρχὼν δὲν ἀποδίδεται.

19. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τελῶν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λέξεων θέλουσι τηρεῖσθαι οἱ ἑξῆς κανόνες.

Πᾶσα λέξις σύνθετος ἥτις εἰς τὸ μῆκος δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐπτὰ συλλαβὰς λογίζεται ὡς μία λέξις· μακροτέρων δὲ λέξεων τὸ πλεόν τῶν ἐπτὰ συλλαβῶν λογίζεται αὐθιγὸς μία λέξις, ἂν ᾖ γεγραμμένη ἐν μιᾷ λέξει καὶ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἀνωτέρω ὁρισθὲν μῆκος. Ἐὰν ὅμως τὰ μέρη τῆς συνθέτου λέξεως ὡς γεγραμμένα χωριστά, εἰ καὶ δι' ἐνωτικὸν σημεῖον συνδεδεμένα θεωροῦνται ὡς ἰσάριθμοι ἴδιαι λέξεις, πολυάριθμα δὲ ποσὰ διὰ γραμμάτων ἐκπεφρασμένα ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ πληρωμῆς τῶν ἀπλῶν καὶ συνθέτων λέξεων διατάξεις.

Πᾶν μεμονωμένον γράμμα, ἢ ἀριθμητικὸς χαρακτήρ καὶ πᾶσα λέξις με ἀπὸ στροφον λογίζεται ὡς ὁλόκληρος λέξις.

Τὰ εἰς τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος ἀνήκοντα πνεύματα τόνοι καὶ λοιπὰ γραπτὰ σημεῖα τοῦ λόγου, τὰ δυνάμενα νὰ τυπωθῶσιν ἢ ἀπεικονισθῶσι διὰ τοῦ

τηλεγράφου δὲν συναριθμοῦνται, ὅσα ὅμως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτυπωθῶσιν, ἢ ἀπεικονισθῶσιν καὶ ἐπομένως κοινοποιοῦνται διὰ λέξεων, λογίζονται ὡς λέξεις.

12. Ἰᾶς ἀριθμὸς συγκαίμενος ἐκ μὴ πλειόνων τῶν πέντε ἀραβικῶν χαρακτήρων, λογίζεται ὡς μία λέξις, οἱ δὲ ἀριθμοὶ οἱ συγκαίμενοι ἐκ πλειόνων λογίζονται ὡς τοσαῦται λέξεις, ὅσαι εἰσὶν αἱ ἐν αὐταῖς περιεχόμεναι πεντάδες ἀραβικῶν χαρακτήρων, καὶ μία πλέον διὰ τὸ πλεονάζον. Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν ὑπάρχωσι κόμματα ἢ διακριτικὰ σημεῖα, ἕκαστον αὐτῶν λογίζεται ὡς εἰς ἀραβικὸς χαρακτήρ.

13. Ὅταν τὸ τηλεγράφημα ἀπευθινηται πρὸς πολλοὺς, διαμένοντας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τὸ τέλος αὐξάνει κατὰ λεπτά 40 δι' ἕκαστον ἀντίγραφον, ἐξαιρουμένου ἐνός.

Ὁ ἀποστέλλων, ἢ ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται, ὅστις θέλει νὰ λάβῃ ἀντίγραφον τοῦ παρ' αὐτοῦ πεμφθέντος, ἢ ληφθέντος τηλεγραφήματος πληρόναι τὸ ἀντίγραφικὸν τέλος, τὸ ἀνωτέρω ὁριζόμενον.

Εἰς κόμιστρον ἑκάστου τηλεγραφήματος εἰς τὴν κατοικίαν πληρόνεται λεπτά 10, τὰ ὅποια λαμβάνει ὁ κομίζων κλητὴρ δι' ἀντιμισθίαν του.

14. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ τηλεγράφημα δὲν διαμένη ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀφίξεως ἀποστέλλεται τοῦτο πρὸς αὐτὸν κατ' αἰτήσιν καὶ δαπάνη τοῦ ἀποστολέως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ δι' ἄλλου διὰ Β. διατάγματος κανονισθησομένου μέσου.

15. Ἐὰν τηλεγράφημά τι δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἐξ ἐλλείψεως τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἐὰν βεβαιωθῇ ὅτι ἐφθασε μὲν, ἀλλὰ τοσούτω παραμορφωμένον, ὥστε δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὸν σκοπὸν του, ἢ ἐὰν ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας φθάσῃ βραδύτερον, ἢ ἂν ἐστέλλετο διὰ τοῦ ταχυδρομείου, τὸ διὰ τὴν μεταβίβασίν του καταβληθὲν τέλος ἀποδίδεται ὁλόκληρον.

16. Ἡ ὑπηρεσία τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ὅροι πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. διατάγ.

Ἀθήνησι, τὴν 19 Μαρτίου 1859.

16. Ν. Φ1Θ'. Περὶ διασχίλων μετοχῶν τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν ἐταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, καὶ περὶ παρεχόμενης δωρεᾶς εἰς αὐτὴν δημοσίων γηπέδων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ δημοσίον νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐδρεύουσάν ἐταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας πρὸς ταῖς ὁκοσίαις μετοχαῖς, ἃς ἔλαβεν ἤδη δυνάμει τοῦ παραγράφου 6' τοῦ ἄρθρου 3. τοῦ νόμου 22 Ἀπριλίου 1855 ΣΠΑ'. Νόμου περὶ συστάσεως Ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων ἐρῶν τῆς Ἑλλάδος διςχιλίας ἔτι μετοχαῖς δραχμῶν πεντακοσίων ἐκάστη.

2. Παραχωροῦνται δωρεάν εἰς τὴν εἰρημένην ἐταιρίαν ἐν γηπέδον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν λιμένα Σύρου νησιδίου τῆς ἀγίας Νικολαίας ἐκ πεντακοσίων τετραγωνικῶν Β. πήξεων καὶ ἐν ὁμοίον ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς βρὶνῆς πλευρᾶς τοῦ λιμένος Παιρικῶν καθεσίων ἐθνικῶν γαιῶν, ἐκ τριῶν γιγ. τετραγωνικῶν πήξεων, διηρημένον εἰς δύο ἐκαστὴν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1859.

17. Ν. ΦΚ'. Περὶ κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Κορώνης.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τῆς ἐν τῷ λιμένι Κορώνης τοῦ δήμου Κολωνιδῶν ὑπαρχούσης παλαιᾶς προκυμαίας, τὴν ἀνάγκησιν τοῦ λιμένος καὶ τὴν κατασκευὴν κρηπίδος καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς παραλίας τῆς πόλεως κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον αὐτῆς σχέδιον, ἐπιβάλλονται οἱ ἐξῆς φόροι καὶ προσωπικαὶ ἐργασίαι.

α) Ἐν τοῖς ἑκατὸν, ἀνεξαρτήτως τοῦ δημοτικοῦ φόρου, ἐπὶ τῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω λιμένα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσχυομένων, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκεῖσε μεταφερομένων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδίου λιμένος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγογέων, καὶ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένων, κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ὡς τοιαύτη δὲ θεωρεῖται ἡ τιμὴ ἐπὶ τῆς ποίας στηρίζονται τὰ εἰς λογαριασμὸν

τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμενα τελωνιακά τέλη.

Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω βᾶσιν εἰς ἑκαστου ἐμπόρευμα ἐπιβαλλόμενον τέλος θέλει ὁρισθῇ ἐν δεσμολογίᾳ διὰ Β. Διατάγ.

β) Δέκα λεπτὰ τὸν τόνον ἐφ' ὅλων τῶν προσορμιζομένων πλοίων, δι' ἐκάστην προσορμίσιν.

γ) Προσωπικὴ ἐργασία, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὁδοποιίας Νόμου, τρία ἡμερομίσθια ἑτησίως, ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀρβένων δημοτῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 18 — 60 ἐτῶν, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ἀρριτιοφόρων.

2. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ φόρων γίνεται συνάμα μετὰ τῶν δημοσίων, παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ὑπὸ κλήλων ἐπ' ἀμοιβῇ ἐν τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ· ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημοσίον, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Κολωνιδῶν νὰ δανεισθῇ, φυλαττομένων τῶν κειμένων διατυπώσεων, ὑφ' οὗ τινος νομίση συμφερότερον τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἐναρξίν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρ.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα, θέλει δ' ἐφορεύει ἐπ' αὐτῆς τριμελὲς ἐπιτροπὴ συγκεκριμένη ἐκ τοῦ δήμου ὡς προέδρου, ἐνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐνὸς ἐτέρου ἐκλεγομένου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Κολωνιδῶν.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

5. Ἡ χορήγησις τῆς προσωπικῆς ἐργασίας θέλει διαρκέσει μέχρι ἀποπεράτωσεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ἔργων ὡσαύτως ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ φόρων θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἀποπλη-

ρωμῆς τῆς γεννησομένης δαπάνης, διὰ τὴν ἐντελῇ περαιώσειν τῶν ἰδίων ἔργων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαρτίου 1859.

548. Ν. ΦΚΒ'. Περὶ διανομῆς ἐθνικῶν βοσκῶν
ΟΘΝΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν ὠρισμένα ἐν τοῖς ἄρθροις 20—26 τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1857 ΤΠΘ' Νόμου, ἐφαρμοζονται καὶ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος 1859.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἀπριλίου 1859.

549. Ν. ΦΚΓ'. Περὶ χορηγήσεως ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ὑποστρατήγους.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν ἐν Ἀθήναις σταθερὰν τὴν διαμονὴν ἐχόντων ὑποστρατήγων τοῦ Βαλ. στρατοῦ, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν Νομοεπιθεωρητῶν, τῆς ἐιργεῖς ἢ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος, καὶ τῶν διαθεσίμων τῶν μετασχόντων τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀγῶνος, χορηγοῦνται δύο καθημέραν μερίδες ἱπποφορβῆς πρὸς διατροφὴν δύο ἵππων ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον πραγματικῶς ἔχουσι τοιοῦτους.

2. Ἡ χορήγησις αὕτη ἀπονέμεται κατὰ τὰς περὶ νομῆς διατάξεις καὶ διατυπώσεις τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας, ἡ δὲ δαπάνη καταλογίζεται εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν πιστώσεων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1859.

550. Ν. ΦΚΔ'. Περὶ ἀνασχηματισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ καθίσταται γραφεῖον τῆς δημοσίου Οἰκονομίας, συγκείμενον ἀπὸ ἑνα διευθυντὴν ἔχοντα βαθμὸν καὶ μισθὸν γενικοῦ γραμματέως, ἐπόμενον δ' αὐτῷ, δύο τμηματάρχας, τρεῖς γραμματεῖς καὶ δύο γραφεῖς.

Τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν προστίθεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1846 νόμου προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1859.

551. Ν. ΦΚΕ'. Περὶ ἔγγειου φόρου διὰ τοῦτος 1859.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Διὰ τὸ ἔτος 1859 ὅ,τις ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολουθῶς.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατεθειμένων.

2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι, ὅ,τις ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται.

α) Ἐπὶ τῶν δημοτριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

Ἐγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100 — ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν ὅσαι γραμμὰς πρὸς βρώσιν, ἢ παράγονται εἰς τὴν πόλιν, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖς λεπτὰ 2 τὴν ὁκά.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπ. 2' ἐφ' ἑκάστης ὁκάς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτ. 8 τὴν ὁκά.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν πρὸς βρώσιν ἐλαιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐναποταμιεύσεως δι' ἐκτιμήσεως συμπεσούσης δὲ διχογνωμίας, ἐνεργεῖται ζυγίσις, τῆς ὁποίας τὰ προκύψαντα ἔξοδα πληρόνονται ἐξ ἡμισείας.

γ. Ἐπὶ τῶν κουκαυλίων ἔγγειος φόρος 40 τοῖς 0/0.

δ. Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἡλείας, Ὀλυμπίας, καὶ Ἰόρτυνος ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0. Ἡ δὲ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κεφ. Β' τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1855 ΣΟΖ' νόμου.

ε. Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϋόντος τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδαμπελίων 40 τοῖς 0/0.

ς. Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 0/0.

Ἡ τιμὴ τῆς ῥητίνης προσδιορίζεται κατὰ

ἀ μῆνα ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ ΟΖ'. νόμου ἀρχῶν, ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ ὅρου ἐν περιπτώσει ἐνοικίας αὐτοῦ ἀποδίδεται μετὰ τὴν ζύγισιν εἰς εἶδος ἢ χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

3. Ἡ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τῶν ἐθνικοῦ δικαιοκλήτων συκοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλικίας ῥιζίζεται εἰς λεπ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοῦ δικαιοκλήτων μωρεοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος, λ. 5 ἐφ' ἑκάστ. δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζεται ἀπὸ τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτήσιας προσόδου ὡς ἐξῆς:

Κατὰ μέσον ὅρον ἐτήσιας προσόδου τοῦ στρέμματος.

Ἀμπελοι, μέχρι τῶν δρ. 10 ἔγγ. φόρος λ. 70, δικαίωμα ἐπικαρπίας λ. 70. Ἀπὸ δ. 11—20 ἔγγ. φόρ. 1,50, δικ. ἐπικαρ. 150. Ἀπὸ δ. 21—30 ἔγγ. φόρ. 2,50 δικ. ἐπικαρ. 2,50. Ἀπὸ δ. 31—40 ἔγγ. φόρ. 3,50, δικ. ἐπικαρ. 3,50. Ἀπὸ 41 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρ. 4,50, δικ. ἐπικαρ. 4,50.

Περιβόλια, ἑλαττον τῶν δρ. 45 ἔγγ. φόρος δ. 3, δικ. ἐπικαρ. δ. 3. Ἀπὸ δ. 45—74 ἔγγ. φόρ. δ. 6, δικ. ἐπικαρ. δ. 6. Ἀπὸ δ. 75—104 ἔγγ. φόρ. δ. 9, δικ. ἐπικαρ. δ. 9. Ἀπὸ δρ. 105 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρ. δρ. 12, δικ. ἐπικαρ. δρ. 12.

Ἀμυγδαλέαι ἄνευ διακρίσεως ποιότητος ἔγγ. φόρ. δ. 2, δικ. ἐπικαρ. δρ. 2.

Λαχανόκηποι, σικιῶνες (μπιστάνια) γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα, ἑλαττον τῶν δρ. 45 ἔγγ. φόρ. δ. 3, δικ. ἐπικαρ. 4,50. Ἀπὸ δρ. 45—64 ἔγγ. φόρος 5,50, δικ. ἐπικαρ. 8,25. Ἀπὸ δρ. 65 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρ. δρ. 8, δικ. ἐπικαρ. δ. 12.

Γρασίδια καὶ τριφύλλια, ἑλαττον τῶν δρ. 30, ἔγγ. φόρος δ. 2, δικ. ἐπικαρ. δ. 3. Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρ. 3,50, δικ. ἐπικαρ. 5,25.

Καπνά καὶ κοκκάρια, ἑλαττον τῶν δρ. 30 ἔγγ. φόρ. 2,50, δικ. 3,75. Ἀπὸ δρ. 30—49 ἔγγ. φόρ. δ. 4, δικ. ἐπικαρ. 6. Ἀπὸ δρ. 50—69 ἔγγ. φόρ. δ. 6, δικ. ἐπικαρ. δρ. 9. Ἀπὸ 70 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 8,25, δικ. ἐπικαρ. δρ. 12.

Βαμβάκια, ἑλαττον τῶν δρ. 20 ἔγγ. φόρ. δρ. 1, δικ. ἐπικαρ. 1,50. Ἀπὸ δρ. 20—29 ἔγγ. φόρ. δρ. 2, δικ. ἐπικαρ. δρ. 3. Ἀπὸ 30—39 ἔγγ. φόρος δρ. 3, δικ. ἐπικαρ. 4,50. Ἀπὸ δρ. 40 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 4, δικ. ἐπικαρ. δ. 6.

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὁπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Ἐάν ἡ καταμέτρησις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων καὶ περιβολίων δὲν περαιωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ ΣΟΖ' νόμου χρονικοῦ διαστήματος δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπροθεσμία καταμέτρησις θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβληθεῖσαι ἀμπελοι, ὅσων τὸ προῖον ἡλατῶθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσσδος τοῦ 1859 ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσσδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ ῥηθὲν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην, ἐάν δὲ ἡ πρόσσδος δὲν φθάνῃ τὰς δραχ. 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου, καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου, καὶ τοῦ σχετικοῦ δημάρχου εἰς ἐν συνερχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον ἔφορον ἢ δημάρχον ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν ἀποστείλῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.

5. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων δικαιοματίων.

6. Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔγγειος φόρος δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαρχικῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσδιορίζεται ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετιτικῶν λιτρῶν εἰς δρ. 15.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τούτων κανονίζεται κατὰ τὴν ἐπόμενον πίνακα.

Βελανίδια, ἐφ' ἑκάστου κανταρίου.

1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἔγγ. φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. 3, ἐξαγωγ. τέλος λ. 60

2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἠλείας ἔγγ. φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. 2,50, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 50.

3) Διὰ τὴν Λακωνίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἔγγ. φόρ. καὶ δικ. ἐπικαρ. δ. 2, ἐξαγωγικὸν τέλος λεπ. 40.

4) Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα ἔγγ. φόρ. 1,10, ἐξαγωγ. τέλος λ. 55

5) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρος 1,05, ἐξαγωγ. τέλος λ. 55.

Κικιδία, ἐφ' ἑκάστης ὀκάς.

1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἠλείαν, Λακωνίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἔγγ. φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. λ. 25, ἐξαγωγικ. τέλος λ. 5.

2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρ. λ. 40, δικ. ἐπικαρ. λ. 5.

Πρινοκκόκιον ἐφ' ἑκάστης ὀκάς ἔγγειος φόρος 1,50, δικ. ἐπικαρ. λ. 75.

Ριζάριον ἐφ' ἑκάστου κανταρίου ἔγγ. φόρος δρ. 2, ἐξαγωγ. τέλος δρ. 1.

Ξηρὰ σύκα ἔγγ. φόρος 1,50, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 70.

Λευρόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος δρ. 4, ἐξαγωγ. τέλος λ. 50.

Πορτοκάλια ἔγγ. φόρος δ. 2, ἐξαγωγ. τέλος δρ. 1. Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὀκάς ἔγγ. φόρος λεπ. 2, ἐξαγωγ. τέλος λεπ. 1.

Ἄν δ' ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος δὲν ἐνοικισθῇ, εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δραχ. 15 ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετιτικῶν λιτρῶν.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται ὡσαύτως καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βελανιδίων, τῶν κικιδίων, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκκόκιου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους.

Ἐάν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. νόμου ΣΟΖ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

7. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχικῶν (ἱτύλου καὶ Γυθείου) προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτά 8 τὴν ὀκά.

2) Ἐπὶ τῆς κατειργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετάξης πρὸς δραχ. 2,50 τὴν ὀκά.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλιῶν δραχμὴν 1 τὴν ὀκά.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκου (μοσχοστού) 1/2 οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

Γε καὶ διατάξεις.

8. Εἰς τὴν πληρωτὴν δικαιομάτος ἐπικαρπίας κατὰ τὰ ἀρθρα 2 καὶ 4, ὑποκείνται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παρκαγόμενοι καρποί, καὶ τὸ προϊόν τῶν φυτειῶν, ὡσαύτως ἐγένοντο ἐπ' ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ πρώτης ιδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας, ἢ ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

10. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλῳ παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὰ παραχωρητήριον ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιοῦχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1859.

11. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιομάτος τῆς ἐπικαρπίας:

1) Αἱ ἀμπελοὶ μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

2) Αἱ μονοστῶς ἐναικισζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ

Επισκόπων ἄμπελοι, αἵτινες περιήλθον εἰς τὸ Δημόσιον.

12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιοῦματος ἐπικαρπίας.

1) Τὰ ἄχυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ καλλιεργ.

3) Τὰ σποράδην ὁπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὺς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος, τὰς αὐτὰς, τοὺς ἰδιοκτῆτους ἀγρούς, καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτους ἢ ἐθνικοῖς ἰδιοκτῆτους ἄμπελωνας, ἢ σταχυιδυμπελωνας εἰρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχυολόγια ἄνα δύο μόνον καὶ δι' ἕκαστον ἀσταχυολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λινarioύ, καναβίου, ὀξυρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύτου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινωμορῶν ὡς πρὸς τὸν ἐγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥώδη, ὁ βίκος, καὶ τ' ἀγριολά-
θουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρωσίαν χρῆσιμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἐκάστου ἰδιοκτῆτου ὡς πρὸς τὸν ἐγγειον φόρον.

13. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀντιτίμου τῶν παραχωρουμένων εἰς τοὺς φορολογουμένους, καὶ τῶν λιανικῶς ἐκποιουμένων δημητριακῶν καρπῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἀποθηκαρίους ἢ ἄλλους δημοσίους καὶ δημοτικὸς ὑπαλλήλους, οἵτινες ἐκδίδουσιν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, ὅπερ ἐνχειρίζεται εὐθὺς, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ εἰς τὸν πληρωτὴν.

14. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παρ-
δίδονται κατὰ περιόδους, ὀριζόμενας ἀπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἐφορῶν, ἐπὶ ἀμέσῳ ἐκδό-
σει τακτικῶν γραμματίων παραλαβῆς.

Ἡ τῶν ἀπὸ παραχωρήσεις φόρων εἰσ-
πραττομένων χρημάτων χρησιμεύει εἰς τοὺς εἰσπράττοντας ποσοτὸν ἐν τοῖς 0/0.

15. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν δημητριακῶν καρπῶν, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῇ προτάσει τῶν οἰκο-
νομικῶν ἐφορῶν, εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐντολὰς τῶν τούτους, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ δημόσιον.

16. Οἱ ἀποθηκάριοι καὶ πᾶς ἄλλος ὑ-
πάλληλος ἐμπληρώσας χρέη ἀποθηκαρίου, δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰς τοὺς ἐντολὰς τῶν οἰκονομικῶν ἐφορῶν, εἰς οὓς παραδίδουν πάντα τὰ βιβλία καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐγγράφων.

17. Οἱ οἰκονομικοὶ ἐφοροί, ἐξελέγχον-
τες τὰς χρηματικὰς διαχειρίσεις τῶν ἀπο-
θηκαρίων ἐκδίδουσιν ἀνεμ. βραδύτητας ἀ-
ποράσεις, αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τοὺς ὑ-
πολόγους ἐπὶ ἀπυδίσξει, ἐπιλεῖχ. τοῦ ἐφό-
ρου. Κατὰ τῶν ἀποράσεων τούτων συγ-
χωρεῖται μόνον τὸ ἐνδικον μέρος τῆς ἐφέσεως ἐκτόπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐντὺς προθεσμίας τριάντα ἡ-
μερῶν λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ἐφεσις ἀποδίδεται πρὸς τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόρῃσιν οἰκονομικὸν ἐφορον ἐπὶ ἀπο-
δείξει, ἢ εἰς τὸν ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικ.

Αἱ ὁριστ. καὶ καταστάσει ἀποράσεις ἐκ-
τελοῦνται διοικητικῶς. Κατ' αὐτῶν προσ-
φυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν ἐπι-
τρέπεται.

18. Αἱ ἀντιβάλλουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 8 Ἀπριλίου 1859.

552. Ν. 582. Περί τραπεζῆς.

ΟΘΩΝ κλπ.

Τμήμα Α'. Περί μέσων τῆς Τραπεζῆς καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

1. Δίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ ἀδεία νὰ προμηθευθῇ νέα κεφάλαια δανειζομένη δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν μέχρις ὅσῳ ἐκα-
τομμυρίων δραχμῶν, δύναται δὲ νὰ πω-
μυθευθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου πλείοντα ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπαντα τὰ ποσὰ ταῦτα, πρὸς δὲ καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου θέλουσιν ἀσχυλεῖσθαι ἀ-
ποκλειστικῶς εἰς δάνεια ἐπὶ ὑπόθηκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

2. Πρὸς ἀπότισιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἐκδι-
δομένων ὁμολογιῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἰ-
διοκτῆτης αὐτῶν ἐν ὅλῃ· ἐν γένει τῆς

κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῆς πιστωταί.

3. Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἐκδίδονται ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, περιέχουσι δὲ, α) Τὸ ποσὸν τοῦ δανεισθέντος εἰς τὴν τράπεζαν κεφαλαίου. β') Τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ. γ') Τὸ ποσὸν καὶ τὴν λῆξιν τοῦ τόκου, καὶ δ') τὰς ἀμοιβὰς ἢ τυχαία κέρδη διὰ λαχνοῦ (lots), ἂν κατὰ τὴν ἐκδοσὴν των συμφωνηθῇ καὶ τοιοῦτου εἶδους ἀπολαυή.

4. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν προσδιορίζεται εἰς δραχ. 300 καὶ ἐπέκεινα, δύναται δ' αὕτη νὰ ἐμφαίνεται καὶ εἰς ξένα νομίσματα καὶ νὰ πληρόνεται τὸ κεφάλαιον καὶ λοιπὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς τραπεζῆς.

5. Ἡ προθεσμία τῶν ὁμολογιῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ κατωτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους.

6. Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν λογίζεται καὶ πληρόνεται καθ' ἑξαμηνίαν, παύει δὲ αὐτοδικαίως μετὰ τὴν λῆξιν τῇ προθεσμίας αὐτῶν, μέχρις οὗ ζητηθῇ ἢ ἐξαργύρωσις των.

7. Ὅλοι αἱ περὶ ἐκδόσεως, μεταβιβάσεως καὶ τροπῆς τῶν μετοχῶν τῆς τραπεζῆς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὁμολογίας· προσυπογράφει δ' αὐτάς ὁ παρὰ τῇ Τραπεζῇ Β. ἐπίτροπος.

8. Αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ παρὰ τῆς Τραπεζῆς καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῶν εἰς πληρωμὴν δανείων ἐπὶ υποθήκῃ.

Προστίθεται δὲ ἡ Τράπεζα δύναται νὰ κήμῃ καὶ χορηγήσῃ ἐπὶ ἐνεχυρίασιν αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους πάντοτε τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

9. Τὰ ἐπὶ υποθήκῃ δάνεια τῆς Τραπεζῆς διαιροῦνται. α) Εἰς δάνεια χρεωλυτικά. β') Εἰς ἀπλὰ δάνεια, καὶ γ') Εἰς χορηγήσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ.

10. Τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τούτων οἰκείας διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς μετὰ τὴν διαφοράν, ὅτι ἡ προπληρωμὴ μέρους

ἢ καὶ τοῦ ὅλου κεφαλαίου, δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης ἑξαμηνίας δόσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑποχρεώσεως τοῦ ὀφειλέτου.

11. Ἡ διάρκεια τῶν ἀπλῶν δανείων δὲν δύναται νὰ ᾖ κατωτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους, οἱ δὲ τόκοι καὶ τούτων πληρόνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑξαμηνίας.

Προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κεφαλαίου τῶν τοιούτων δανείων δύναται νὰ γίνῃ ἐπίσης κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης ἑξαμηνίας δόσεως τόκων.

12. Ἀνώτατος ὅρος τοῦ τόκου, τὸν ὁποῖον θέλει λαμβάνει ἡ τράπεζα προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰ χρεωλυτικὰ, τὰ ἀπλὰ δάνεια καὶ τὰ ἐπ' ἐνεχυρῶ εἰς ἑπτὰ τοῖς 0/0 κατ' ἔτος, διὰ δὲ τὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐν γένει χορηγήσεις εἰς ὀκτώ τοῖς 0/0. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ χορηγήσεις ἐπὶ ὁμολογίαις φερούσαις τὰς ὑπογραφὰς δύο τοῦλάχιστον ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν, ἐξ ὧν ἡ μία ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου, ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὅσακις τὸ κοινὸν συμφέρον τὸ ἀπαιτεῖ, νὰ ἐπιτρέπῃ προσωρινῶς εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ὑψώσῃ τὸν τόκον καὶ ὑπεράνω τῶν 8 0/0.

13. Τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων δανείων τῆς Τραπεζῆς ἐλαττοῦνται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἅμα ὁ δευτέρας πληρώσῃ τὰ τυχόν καθυστεροῦντα εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συνημολογήσεως νέου δανείου καὶ ἀνταλλάξῃ τὰς παλαιὰς ὁμολογίας μὲν νέας.

14. Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ὀφειλομένων ποσοτήτων τὸ ὅλον τοῦ παθητικοῦ τῆς τραπεζῆς συγκειμένου ἀπὸ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια, ἀπὸ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην παρακαταθέσιν χρημάτων, ἀφαιρεῖται τοῦ ἐναποταμιεύματος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἐκ τομυμυρίων δραχμῶν.

Τὸ ἐναποταμιεύμα τῆς τραπεζῆς δὲν πρέπει νὰ ᾖ ποτὲ ὀλιγώτερον τοῦ ἐνός τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ αὐτῆς συγκειμένου ἐκ γραμματίων

αὶ ἀνοικτῶν λογαρισμῶν. Ἡ διαφορὰ ἐμεταξὺ τοῦ ἐναποταμιεύματος καὶ τοῦ ὅσου τῶν εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν ραμματίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ετοχικὸν πραγματικὸν κεφάλαιον τῆς τραπέζης.

15. Τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς τραπέζης πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐναποταμιεύματος καλυπτομένου, θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἀπὸ ὑπορικῶν γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὅχι μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν καὶ φέροντα ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐμπορίου ἢ ἀγορᾶς ὑπογραφήν.

Τὸ δ' ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ὁμολογιῶν παθητικῶν αὐτῆς θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἀπὸ δάνειου ὑποθήκῃ.

16. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν τράπεζαν τὰ περισσεύματα τοῦ ταμείου αὐτῆς ἐντόκως, συμφωνοῦσα προηγουμένως τὸν τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς π.δότησός των.

Τμῆμα Β'. Περὶ τῶν ἀναγκαστικῶν τῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλῶν αὐτῆς.

ΚΕΦ. Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

17. Ἡ πληρωμὴ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρεῶν τῶν ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ ἀνιφερόμενων δὲν δύναται νὰ ἐμποδιοθῇ διὰ καυσίσεως τῶν δανειστῶν αὐτῆς, εἰμὴ ὑνᾶμει νομίμου ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου αὐτῶν.

18. Αἱ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὀφειλόμεναι δόσεις κεφαλαίου ἢ τόκου καθίστανται ὑποδικάζως ἔντοκοι ἅμα ληξάνσης τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. Μία δὲ ὁδὸς δόσεως ἢ καθυστέρησις καθίστησιν ἀπαιτητὸν ὅλον τὸ κεφάλαιον.

19. Δύναται ἡ Τράπεζα μὴ πληρωθέντος ἐμπροθέσμως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ἐπὶ ὅκτω ἡμέρας ἀπὸ προδικαζέσης αὐτὸν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς υποχρεώσεώς του, νὰ προβῇ εἰς τὴν μεσεγγυήσιν καὶ τὴν ἐκποίησην

τῶν ἐνυποθήκων αὐτοῦ κτημάτων, κατὰ τοὺς διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων διαγεγραμμένους τύπους.

ΚΕΦ. Β'. Περὶ μεσεγγυήσεως.

20. Κατ' αἴτησιν τῆς Τραπέζης τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος κατὰ τὰ ἄρθρα 961 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ μετεγγυοῦχος διαχειρίζεται τὸ κτήμα, συλλέγει τοὺς καρπούς, ἢ, ἂν ᾖ ναιμιωμένον, τὸ μίσθωμα αὐτοῦ καὶ ἀποδίδει τὰ πάντα εἰς τὴν Τράπεζαν, αὕτη δὲ καταλογίζει τὰ εἰσπραττόμενα εἰς τὸ χρέος καὶ τὰ ἐξῆς τῆς μεσεγγυήσεως, ἀποδίδει δὲ τὸ περισσεύμα τῷ ὀφειλέτῃ.

21. Τὸ δικαστήριον διορίζει τὸν παρὰ τῆς Τραπέζης προτεινόμενον μεσεγγυοῦχον ἐπὶ κινδύνῳ καὶ εὐθύνῃ αὐτῆς. Ἡ δὲ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται.

22. Ὁ κάτοχος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δύναται ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν 15 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διορισάσης τὸν μετεγγυοῦχον ἀποφάσεως, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὰς ἐνστάσεις του κατὰ τοῦ διορισθέντος μεσεγγυοῦχου. Τὸ δὲ δικαστήριον ἂν εὔρῃ αὐτὰς βασίμους διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἄλλον μεσεγγυοῦχον, ὅστις παραλαμβάνει τὴν διαχείρισιν παρὰ τοῦ προτέρου μεσεγγυοῦχου.

23. Ὁ κίνδυνος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Τραπέζης διὰ τὸν παρ' αὐτῆς προτεθέντα μεσεγγυοῦχον πέχουσιν ἅμα παρέλθῃ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμένη προθεσμία, χωρὶς νὰ κάμῃ ὁ κάτοχος ἔνστασιν κατ' αὐτοῦ, ἢ ἀμφοτέρω τὰ μέτρα συμφωνήσῃ περὶ τοῦ διοριστέου μεσεγγυοῦχου, ἢ τὸ δικαστήριον διορίσῃ αὐτὸν ἐξ ἐπαγγέλματος.

ΚΕΦ. Γ'. Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως.

24. Ἡ Τράπεζα πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὅπερ δύναται νὰ πράξῃ καὶ πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μεσεγγυοῦχου καὶ μετὰ ταῦτα, κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 861 τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

μερόμενοι κοινοποιήσεις και προθεσμίας διατάσσονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

30. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς, ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐνυποθήκον κτῆμα ἢ δὲ ἐξάλειψις τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς γίνεται τῇ συγκαταθέσει τῆς τραπεζῆς ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς, δύναται τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

31. Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἐνεκα μὲν ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἐνεκα δ' ἄλλων ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας, πρὸ ὅκτῳ τοῦλάχιστον ἡμερῶν πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὅκτῳ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ ἀνακοπὴ μετὰ τὰς προθεσμίας ταύτας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται ὡς κατεπιείγουσα κατὰ τὸ ἄρθρον 37, ἡ δὲ ἀπόφασις, εἰς ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ἵσται κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 26 ἁρθρου κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

32. Ἄν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη κατάσχεσις προγενεστέρα γενομένη ὑπ' ἄλλων δανειστών, ἡ τράπεζα δύναται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ν' ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμόν κατὰ τὸν ἄνω ὁρισθέντα τρόπον.

Ἄν ἡ τράπεζα παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμόν ὁ ἐπισπεύδων δανειστής ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτόν.

33. Τρεῖς ἡμέραι πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ τράπεζα θέλει καταθέσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοὺς τυχόν παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντας τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κτήματος πρὸς γνῶσιν τῶν πλειστηριαζόντων.

Προσέτι καταθέτει πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 970 τῆς

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

πολιτ. δικονομίας ἀποδείξεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 973—985 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

34. Ἐντὸς ἐκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἀγοραστὴς χρεωστὴ νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν τράπεζαν τὸ πρὸς αὐτὴν ὀφειλόμενον ποσόν, ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην, εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς.

Ἐάν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι ἡ τράπεζα δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσόν ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακῶς ληφθὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον μετὰ τοῦ τόκου 8 τοῖς 0/0.

35. Ὁ ἀναπλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἁρθροῖς διαγεγραμμένον τύπον.

36. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐκποιήσις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος οὐδόλως καλύει τὴν τράπεζαν νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγεγραμμένα δικαιώματα, καὶ κατὰ τοῦ τρίτου νομέως, ὡσανεὶ οὐδόλως ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκποιήσις· ἂν ὅμως αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἐγγραφῆς, τῆς ἐπιταγῆς, ἀνάγκη τῆς μεσεγγυήσεως ἢ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως νὰ προηγηθῇ καὶ εἰς τὸν τρίτον νομέα ἢ κοινοποιήσις τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῆς.

37. Ὅλαι αἱ δίκαιαι τῆς τραπεζῆς εἰσάγονται παρ' αὐτῆς ὡς κατεπιείγουσαι καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, χωρὶς νὰ ἵσται πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πράξεως τοῦ Προέδρου.

38. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 17—37 περὶ ἀναγκαστικῶν τῆς τραπεζῆς μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς, δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου γενομένων συμβολαίων.

39. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 11 Ἀπριλίου 1859

553. Α. Περί τριετούς ανανεώσεως της ἐβδόμης περιόδου της ἐν Ἐργουπόλει ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ Ἑλλάς».

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐγκρίνεται ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐν Ἐργουπόλει ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ Ἑλλάς, καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30,720 καταστατικοῦ αὐτῆς, συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ Συμβολαιογράφου Ἀνδρέου Δαυλῆ, ὅπερ θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐνεργείας τινὸς τῶν ὄρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

3. Ἡ ἐταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ υποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ εἰς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1859.

555. Α. Περί ἀνανεώσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ καταστήματος «ἡ τῶν Ψαριανῶν ἑνωσις».

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐγκρίνεται ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐν Ἐργουπόλει ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ ἑνωσις τῶν Ψαριανῶν», καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 676 καταστατικοῦ αὐτῆς, τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ Συμβολαιογράφου Κ. Ἰω. Ἀθανασίου, ὅπερ θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐνεργείας τινὸς τῶν ὄρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

3. Ἡ ἐταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ υποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ εἰς τὸν νομάρχην Κυκλάδων.

Ἀθήνησι, τὴν 8 Ἀπριλίου 1859.

555. Α. Περί προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν ὧρων εἰς τὰ τελωνιακὰ γραφεῖα.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1833 ἡμέτερον διάταγμα περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν ὧρων εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, καὶ πληροφορηθέντες ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους καύσωνος, καὶ τῆς ὑπερχύσεως εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις συνηθείας τοῦ ν' ἀναπαύωνται ἐν καιρῷ μεσημβρίας οἱ ἄνθρωποι, ἐπέρχεται διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν εἰς τὰ τελωνιακὰ γραφεῖα, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐργασίαι ὧρων δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν διαξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, καὶ ἐκ τούτου προσγίνονται προσκόμματα εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπερασάμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἀπὸ τῆς 9 Μαρτίου μέχρι τῆς 11 Σεπτεμβρίου τὰ τελωνιακὰ γραφεῖα θέλουσιν ἀνοίγει κατὰ τὴν 8 ὥραν Π. Μ. καὶ παρατείνει τὰς ἐργασίας τῶν μέχρι τῆς 6 Μ. Μ. γινομένης διακοπῆς κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπὶ δύο ὥρας, ἥτοι ἀπὸ τῆς 12 μέχρι τῆς 2 Μ. Μ. ἀπὸ δὲ τῆς 12 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου τὰ τελωνιακὰ γραφεῖα θέλουσι μένει ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 9 ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς 5 Μ. Μ. ἄνευ διακοπῆς.

2. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς ἑορτασίμους ἡμέρας ὀρίζονται ἐργασίαι ὧρων εἰς τὰ τελωνιακὰ γραφεῖα διὰ μὲν τὸν φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τῆς ὥρας 10—2, διὰ δὲ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος ἀπὸ τῆς 9—11 Π. Μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 Μ. Μ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1859.

556. Α. Περί συστάσεως ἑξ νέων εἰρηνοδικίων 4 τάξεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀριθρὸν 2 τοῦ δικαστικοῦ οργανισμοῦ, τὸ ἀριθρὸν 84 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, τὸ ἀριθρὸν 1 τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1836 ἡμετέρου διατάγματος καὶ τοῖς ἀπὸ 28 Μαΐου 1857 καὶ

Ἰαννουαρίου 1849 ΥΠ' καὶ ΠΖ' νόμους.
 Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. «Συσταίνονται ἑξ νέαι Εἰρηνοδικεῖαι καὶ τάξεις·

α. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Μονεμβασίας, περιλαμβάνον τὸς δήμους Μονεμβασίας καὶ Βουῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμενῆς, καὶ ἑδρεύον ἐν Μονεμβασίᾳ, πρωτεύουσῃ τοῦ ὁμωνύμου δήμου.

β. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Σελλασίας, περιλαμβάνον τὸς δήμους Σελλασίας καὶ Οἰνουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, καὶ ἑδρεύον ἐν Βρουλιᾷ, πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Σελλασίας.

γ. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὀλυμπίων, περιλαμβάνον τὸν ὁμωνύμον δήμον, καὶ τὸν δήμον Ὠλένης, ὑπαγόμενον ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Πύργου, καὶ ἑδρεύον ἐν χωρίῳ Δούκα.

δ. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐλευσίνος τῆς Πελοποννήσου, περιλαμβάνον τὸν ὁμωνύμον δήμον, καὶ τὸν δήμον Θελπούσης τῆς Ἐπαρχίας Γόρτυνος, καὶ ἑδρεύον ἐν Κοντοβαζαίνῃ, πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Ἐλευσίνος.

Τὸ δὲ ἐν Βιζιτισίῳ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἑδρεύον εἰρηνοδικεῖον καλούμενον ἄχρι τοῦδε εἰρηνοδικεῖον Ἐλευσίνος, θέλει ἀνομαζέσθαι τοῦ λοιποῦ εἰρηνοδικεῖον Τροπαίων περιλαμβάνον καὶ τὸν δήμον Τευλίδος, ὑπαγόμενον ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Νυμφασίας.

ε. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐλατείας, περιλαμβάνον τὸν ὁμωνύμον δήμον, καὶ τοὺς δήμους Θρονίου, Θερμοφυλῶν καὶ Δριμείας τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος καὶ ἑδρεύον ἐν Δραχμάνῃ πρωτεύουσῃ τοῦ ὁμωνύμου δήμου, καὶ ς. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἰδομένης, περιλαμβάνον τὸν ὁμωνύμον δήμον, καὶ τὸν δήμον Θωάμου τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, ἑδρεύον ἐν Δουνίστῃ, χωρίῳ τοῦ δήμου Ἰδομένης.

2. «Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Κάμπου θέλει ὑπάγεσθαι καὶ ὁ δήμος Λεύκτρου ὑπαγόμενος ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Οἰτύλου, ὡς πρὸς δὲ τὰς συμβολαιογραφικὰς πράξεις οἱ κάτοικοι

τοῦ εἰρημένου δήμου ἀποσπώμενοι τοῦ συμβολαιογραφείου Κάμπου, θέλουν ὑπάγεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον Καρδαμύλης.

3. Ὁ δήμος Παρακαμπυλίων, ὑπαγόμενος ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ εἰρηνοδικ. Ἀργαίων θέλει ὑπάγεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀργινίου, τὸ δὲ εἰρηνοδικεῖον Ἀργαίων θέλει ἑδρεύει ἀπὸ μὲν τῆς α. Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἐν Κερασσίδῃ, πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Ἀργαίων, ἀπὸ δὲ τῆς α. Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31 Μαρτίου ἐν Ἰρανίτῃ, πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Ἀπεραντίων.

4. «Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Δωλίδος προστίθεται ὁ δήμος Κροκυλίου, ὑπαγόμενος ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ποτιδανείας, ὁ δὲ δήμος Τοιοφῶνος προστίθεται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ποτιδανείας. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Δωρίδος θέλει ἑδρεύει ἐν Λοιδωρικίῳ, ἑδρὰ τοῦ δήμου Αἰγίτιου, τὸ δὲ εἰρηνοδικεῖον Ποτιδανείας θέλει ἑδρεύει ἀπὸ μὲν τῆς α. Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἐν Παλαιοζαφίῳ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Ποτιδανείας, ἀπὸ δὲ τῆς α. Ὀκτωβρίου ἕως τῆς 31 Μαρτίου ἐν Βιτρίτῃ, πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Τοιοφῶνος.

5. «Τὸ ἄχρι τοῦδε εἰρηνοδικεῖον Χαιρωνείας, μετονομαζόμενον εἰρηνοδικεῖον Διστομίων θέλει σύγκειται ἐκ τοῦ ὁμωνύμου δήμου, καὶ τοῦ τῆς Ἀραχόθης, ἑδρεύον τοῦ λοιποῦ ἐν Διστόμῳ ὁ δὲ δήμος Χαιρωνείας ὑπάγεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Λεβανείας.

6. «Εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω εἰρηνοδικείων θέλουν ἀποσταλῆ τὰ ἀνήκοντα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν ὑπὸ τῶν ὑποθηκοφυλάκων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁρίων ἄχρι τοῦδε ὑπῆγοντο οἱ δήμοι ἐξ ὧν συγκροτοῦνται τὰ εἰρηνοδικεῖα.

7. «Τὰ εἰρηνοδικεῖα, εἰς ἃ ὑπῆγοντο οἱ ἀνωτέρω ἀποσπασθέντες δήμοι περιορίζονται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς ὑπολοίπους δήμους τῆς περιφέρειας αὐτῶν.

8. «Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλουν ἀρχίσαι

τάς ἐργασίας των τὰ συστηθέντα ἐξ νέας εἰρηνοδικεῖα θέλει προσδιορισθῇ συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας δ' ἐκείνης ὅλαι αἱ μὴ ὥριμοι δίκαι, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τοὺς ἀποσπασθέντας δήμους μεταβιβάζονται εἰς τὰ νέα εἰρηνοδικεῖα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1859.

557. Δ. Περὶ συστάσεως δύο νέων Εἰρηνοδικείων 4 τάξεως.

ΟΘΝ κλπ.

4. Συσταίνονται δύο νέα εἰρηνοδικεῖα 4 τάξεως.

Α'. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Ὀλυνείας, περιλαμβάνον τὸν ὁμώνυμον δῆμον καὶ τὸν δῆμον Μακρυναίας τῆς ἐπαρχίας Μεσολογίου, ὑπαγομένους μέχρι τοῦδε τοῦ μὲν πρώτου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου Αἰτωλικοῦ, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς τὴν τοῦ Μεσολογίου, θέλει δὲ ἐδρεύει ἀπὸ μὲν τῆς 4. Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31 Μαρτίου ἐν Ἀγγελοκάστρῳ, τοῦ δήμου Ὀλυνείας, ἀπὸ δὲ τῆς 4. Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἐν Παπαδάταις τοῦ δήμου Μακρυναίας.

Β'. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Προσγίου τῆς ἐπαρχίας Ναυπκτίας, περιλαμβάνον τὸν ὁμώνυμον δῆμον, ὑπαγόμενον μέχρι τοῦδε εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου Κραββαίων, ὅπερ θέλει ἐδρεύει ἐν Πλατάνῳ ἑδρὰ τοῦ αὐτοῦ δήμου.

Τὸ δὲ εἰρηνοδικεῖον Κραββαίων θέλει ἐδρεύει τοῦ λοιποῦ διαρκῶς εἰς Λομποτινά.

2. Ὁ δῆμος Αἰγείρας τῆς ἐπαρχίας Αἰγίου θέλει ὑπάγεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδικείου Νωνάκριδος, ἀποσπώμενος τῆς τοῦ εἰρηνοδικείου Αἰγίου, ὃ δὲ δῆμος Ἐρινέων τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν προστίθεται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Αἰγίου, ἀποσπώμενος τοῦ τῶν Πατρῶν. Τὸ δὲ εἰρηνοδικεῖον Νωνάκριδος θέλει ἐδρεύει ἀπὸ τῆς 4. Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἐν ἀγίᾳ Βαρβάρᾳ, πρωτεύουσῃ του δήμου Νωνάκριδος, ἔνθα καὶ ἄχρι τοῦδε, ἀπὸ δὲ τῆς 4. Ὀκτωβρίου μέχρι

τῆς 31 Μαρτίου ἐν Ἀκράτῃ τοῦ δήμου Αἰγείρας.

3. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλουν ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας των τὰ οὕτω συστηθέντα εἰρηνοδικεῖα θέλει προσδιορισθῇ συγχρόνως μὲ τὸν διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας δ' ἐκείνης ὅλαι αἱ μὴ ὥριμοι ὑποθέσεις, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τοὺς ἀποσπασθέντας, ὡς καὶ τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν μεταβιβάζοντα εἰς τὰ νέα εἰρηνοδικεῖα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀπριλίου 1859.

558. Δ. Περὶ συστάσεως νέας ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἐν Ἑρμουπόλει.

ΟΘΝ κλ.

1. Ἡ ἐν Ἑρμουπόλει συστανομένη ἀνώτατος κινδυνασφαλιστικῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Καρτερία» ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου Τ. Ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 30,830, καταστατικοῦ αὐτῆς τοῦ συταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκείσε συμβολαιογράφου Κυρίου Ἀνδρ. Δαυίδ, τὸ ὅποιον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

2. Επιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐνεργείας τινὸς τῶν ὄρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινος.

3. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει: κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐλθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων καὶ εἰς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ἀπριλίου 1859.

559. Δ. Περὶ τροποποιήσεων τινῶν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας.

ΟΘΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῆς καὶ στηριζομένας ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν 30 καὶ 31 Μαρτ.

ε. συγκροτηθείσης γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἑταιρίας καὶ θεωροῦντες,

Ὅτι πρὸς ἐπίστασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας διὰ τῆς συστάσεως συγκοινωνιῶν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, χάριν τῶν ὁποίων ἐπετρέπη εἰς τὸ δημόσιον διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου τ. ε. ὑπὸ στοιχ. ΦΙΘ νόμου νὰ λάβῃ δισχιλίας εἰς μετοχάς, καθίσταται ἀναγκαῖον νὰ ἐπεκταθῶσι τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας, τὰ ὁποῖα προσδιορίζει τὸ 4 ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ εἰς τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ὅτι ἡ ὑποχρέωσις ἡ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ καταστατικοῦ εἰς τοὺς μετόχους νὰ καταθέσωσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνελεύσεως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἢ εἰς χεῖρας τῶν παρ' αὐτοῦ διὰ τῆς περὶ συγκαλέσεως ἐγκυκλίου προσδιορισθέντων τοὺς τίτλους τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἐγγεγραμμένων μετόχων ἀποβαίνει ἀσκοπος, καθ' ὅσον μεταβιβάσις τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν, ὧν οἱ κάτοχοι ὠρισμένου ἀριθμοῦ τοιούτων ἔχουσι μόνον ψῆφον, δὲν δύναται κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ νὰ λάβῃ χώραν, εἰμὴ διὰ δηλώσεως τοῦ ἰδιοκτητοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ βιβλίον μεταβιβάσεως τὸ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τηρούμενον, ὥστε πᾶτα ἀντικατάστασις μετόχου εἶναι γνωστὴ εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ εὐμερὴς ὁ ἐλεγχος τοῦ δικαίωματος τοῦ παρίστασθαι εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν.

Ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἀσφαλιστρῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας θέλει ἀποθῆ ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν λίαν σημαντικὴν, ὥστε σκόπιμον θεωρεῖται νὰ μένῃ ἀσφαλίστον μέρος τῶν ἀτμοπλοίων ἢ πλοιαρίων τῆς ἑταιρίας, ἐκ δὲ τῶν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀναλογούντων ἀσφαλιστρῶν καταλογιζομένων εἰς τὰ ἐξόδα τῆς ἑταιρίας ἀναλαμβάνουσι εἰς βάρος τῆς τοὺς κινδύνους, ν' ἀπαρτισθῇ ταχύτερον ἰδιον ἀσφαλιστικὸν κεφάλαιον χρησιμεύσον πρὸς τὴν βαθμυδὸν καὶ ὁλοκληρίαν ἐξασφάλισιν τῶν ἀτμοπλοίων καὶ πλοιαρίων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ

παραγράφου ε. τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ καταστατικοῦ.

Ὅτι τὴν προσθήκην ἐν τῷ καταστατικῷ τοῦ ὅρου, ὅτι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας δὲν δύναται νὰ θαναισθῇ πλέον τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἀνεὺ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, δικαιολογεῖ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐπισπευθῇ ἡ κατασκευὴ ἀτμοπλοίων πρὸς σύστασιν τῶν ἐξωτερικῶν γραμμῶν, χάριν τῆς ὁποίας προτίθεται τὸ διοικητικὸν συμβούλιον νὰ θαναισθῇ παρὰ τῆς τραπέζης μέχρις ἐνὸς ἑκατομ. δραχμῶν.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 43 τοῦ καταστατικοῦ, καὶ ὃ τροποποιήσεις καὶ προσθήκαι δύναται νὰ γίνωσιν εἰς αὐτὸ ὑπὸ μόνης τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ὑποβαλλόμεναι πάντοτε εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν νὰ ἐπενεγθῶσιν εἰς τὸ ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1857 ὑπ' ἀριθ. 8 καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας τὸ συνταχθὲν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Π. Πούλου αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις:

α) Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ καταστατικοῦ τούτου ὀριζόμενον ποσὸν τῶν κεφαλαίων τῆς ἑταιρίας εἰς τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐπεκτείνεται εἰς πέντε ἑκατομ. ἢτοι εἰς μετοχὰς δεκακισχιλίας ἀνὰ πεντακοσίας δραχμὰς ἑκάστη.

β) Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 διάταξις, ἔχουσα οὕτω καταθέτουσι δὲ πάντοτε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἢ εἰς χεῖρας τῶν παρ' αὐτοῦ προσδιορισθέντων διὰ τῆς περὶ συγκαλέσεως ἐγκυκλίου τοῦς τίτλους τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἐγγεγραμμένων μετοχῶν, οἵτινες τοῖς ἐπιστρέφονται μετὰ τὸ πέρας τῆς συνελεύσεως « καταργεῖται.

γ) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ν' ἀφίη ἓν μέρος τῶν ἀτμοπλοίων καὶ πλοιαρίων τῆς ἑταιρίας ἀσφαλίστον, οὐχὶ ὅμως πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἀναδεχομένης τῆς ἑταιρίας εἰς βάρος τῆς τοὺς κινδύνους: τ' ἀναλογούντα δ' εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀσφαλίστρα κατα-

λογιζόμενα εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἐταιρείας ἀ-
παρτίζουσιν ἰδίον κεφάλαιον χρησιμεύσαν
πρὸς τὴν βαθμὴδὸν ἐξασφάλισιν τῶν ἀ-
μοιβωτῶν καὶ πλοικίων τῆς ἐταιρείας, ἡ
δὲ ὑπὸ τοῦ παραγράφου ε. τοῦ ἀρθρου 37
τοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένη ἐκπτώσις τοῦ
ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν ἀκυροῦται.

δ') Τὸ δικαίωμα τοῦ δανείζεσθαι κατὰ
τὰ ἀρθρα 4 καὶ 24 τοῦ καταστατικοῦ πε-
ριορίζεται εἰς ἕν ἑκατομύριον δραχμῶν,
πλέον δὲ τούτου δὲν δύναται νὰ δανεισθῇ
τὸ συμβούλιον, εἰμὴ ἀφοῦ λάβῃ τὴν συγ-
καταθεσιν τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐν ὅσῳ ὑπάρ-
χει εἰς τὴν ἐταιρείαν δάνειον τῆς τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 27 Ἀπριλίου 1859.

560. ΦΚΗ'. Περὶ προβιβασμοῦ ὑποτελωνείων
τινῶν κατωτέρας τάξεως εἰς ἀνωτέραν κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ γ' τάξ. ὑποτελωνεῖον Κραβασα-
ρᾶ προβιβάζεται εἰς ὑποτελωνεῖον β' τάξ.

Τὰ φυλακεῖα Μενιδίου, Ζαβέρδας καὶ
Χελίου προβιβάζονται εἰς ὑποτελωνεῖα
Γ'. τάξεως.

Τὸ ὑποτελωνεῖον Μακρυνόρου μετα-
σχηματίζεται εἰς φυλακεῖον.

Τὰ ὑποτελωνεῖα Δομβραίνης, Ἀντικίρ-
ρας καὶ Κορωνίδος μετασχηματίζονται εἰς
τελωνιακοὺς σταθμοὺς.

Τὸ τελωνεῖον Κυλλήνης μετασχηματί-
ζεται εἰς ὑποτελωνεῖον Α'. τάξεως.

Τὸ ὑποτελωνεῖον Κατακώλου προβιβά-
ζεται εἰς τελωνεῖον Γ'. τάξεως, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον ὑπάγεται τὸ ὑποτελωνεῖον Κυλλή-
νης, καὶ οἱ εἰς αὐτὸ μέχρι τοῦδε ὑπαγό-
μενοι σταθμοὶ καὶ φυλακεῖα.

2. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Κραβασαρᾶ,
Μενιδίου, Ζαβέρδας, Χελίου, Κυλλήνης,
Ἀμπύσσης, Πύλου, Κορίνθου Νάξου καὶ
Νησίου ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀπὸ
τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας κομιζομένων
ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ ἀρθρον 12 τοῦ τε-
λωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 24 Μαΐου 1859.

561. Ν. ΦΚΘ'. Περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζη-
μιώσεως τῶν ἐνόρων καὶ περὶ χορηγίσεως
πρὸς τοῦτο ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τοῦ κεφ.
Δ'. ἀρθρ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους
1859.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ ἀρθρον 67 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν
δικαστηρίων τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς.

«Ὅστις τῶν ὀρκωτῶν ἐξεπλήρωσε τὰ
καθόνοντά του καὶ δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν
τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει αἰτῶν
εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τροφοδοσίαν
τοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῆς
οἰκίας τοῦ ἀναγκαίας ἀπουσίας, ἀνά δραχ-
μὰς τέσσαρας τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς
τούτου, ἂν ἡ κατοικία τοῦ ἀπέχῃ πλέον
τῶν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον
τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει πρὸς ἀφίξιν
καὶ ἐπάνοδον διὰ πᾶν ἡμιμυριομέτρον τῆς
κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν πορείας
ἡμίσειαν δραχμῆν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 22 Μαΐου 1859.

562. Ν. ΦΑ'. Περὶ διορισμοῦ Οἰκονομικῶν
ἐπιθεωρητῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων κα-
ταμεῖων θέλουν φέρει τοῦ λοιποῦ τὸν τί-
τλον Οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ ἔχουσιν
βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου α'. ἡ β'
τάξεως.

2. Διὰ Β. Διατάγματος θέλει διαιρεθῇ
τὸ Κράτος εἰς περιφερείας ἐπιθεωρήσεως
καὶ προσδιορισθῇ ἡ ἔδρα ἐκάστης αὐτῶν.
Εἰς ἐκάστην δὲ περιφέρειαν διορίζεται ἐ-
πιθεωρητής.

3. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν Οἰκονομικῶν ἐ-
πιθεωρητῶν ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν ὑ-
παλλήλων τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπαγο-
μένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖου.

4. Εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητάς
δίδεται κατὰ μῆνα ἐπιχορήγησις δραχμῶν
10 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, ἐνόσω δὲ διατε-
λοῦν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν, λόγῳ ὑπηρε-
σίας, χορηγεῖται αὐτοῖς ἡμερησίᾳ ἀποζη-
μιώσεις δραχμῶν τριῶν καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ
ἔξοδα ἐπὶ τῇ βᾶσει ἀποδείξεων.

5. Αἱ δικτάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητάς τῶν δασῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαΐου 1859.

563. Ν. Φ.Α.Α'. Περὶ χορηγίσεως συντάξεων εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἔως οὗ ἐκδόθη ὁ περὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμος χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαία σύνταξις εἰς τὴν Ἑλένην χήρα Ἰω. Σωμάκη καὶ τὰ ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἐγδοήκοντα ἀριθ. 180. εἰς τὴν Εὐανθίαν χήραν Μ. Σκαλιστήρη ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἀρ. 100. εἰς τὴν τοῦ Α. Πλατύκα καὶ τὰ ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσιν, ἀριθ. 420. εἰς τὴν τοῦ Ι. Καλογεροπούλου καὶ τ' ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἀριθ. 150 καὶ εἰς τὴν χήραν Μ. Λυσίππου καὶ τ' ἀνήλικα αὐτῆς ἐκ δραχμ. ἐξδομήκοντα πέντε, ἀριθ. 75.

Ὡς πρὸς τὰς ἐχούσας ἀνήλικα τέκνα χήρας, αἱ ἀνωτέρω συντάξεις ἀνήκουσι κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν χήραν, μένουσαν ἐν τῇ χηρείᾳ αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ ἀνήλικον, ἢ τ' ἀνήλικα αὐτῶν ὀρφανὰ κατ' ἴσας μερίδας. Παύει δὲ ἡ μερίς τῶν μὲν κορασίων ἄμα ἀποκατασταθέντων, τῶν δὲ ἄρρένων ἄμα ἀποκατασταθέντων, ἢ ἐνηλικιωθέντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1859.

564. Ν. Φ.Α.Β'. Περὶ ἀνεγέρσεως ἐξεταστικῶν φυλακῶν ἐν Σπάρτῃ καὶ Καλάμαις καὶ περὶ τῆς πρὸς τοῦτο ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ὅπως ἀνεγείρῃ δημοσίας ἐξεταστικὰς φυλακὰς εἰς τὰς πόλεις Σπάρτης καὶ Καλαμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1859.

565. Ν. Φ.Α.Γ'. Περὶ μετοχῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἱταίριαν τῆς ἐλληνικῆς οἰνοποιίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὴν ἐν Πάτραις συστηθεῖσαν ἐται-

ρίαν τῆς Ἑλληνικῆς οἰνοποιίας ἐπιτρέπεται νὰ λάβῃ τὸ δημοσίον τρισχιλίαις μετοχαῖς. Ἀθῆναι, τὴν 19 Μαΐου 1859.

566. Ν. Φ.Α.Δ'. Περὶ παραχωρήσεως τοῦ τρίτου τῆς ἐτησίαις προσόδου τῆς προκυπούσης ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν Καλάμαις Μοναστηριακῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἀσχολουμένας εἰς τὴν μεταξοϋφαντικὴν μοναχὰς τῆς ἐκείσε διαλελυμένης Μονῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ εἰς τὰς συντρόφους αὐτῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὰς πρόην μοναχὰς τῆς ἐν Καλάμαις διαλελυμένης μονῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, τὰς ἀσχολουμένας εἰς τὴν μεταξοϋφαντικὴν καὶ τὰς συντρόφους αὐτῶν, Μελένην, Χριστοφόραν, Εὐπραξίαν, Κασσιανὴν, Καλλινίκην, Χαριτίνην, Σωφρονίαν, Σεβαστιανήν, Ἀναστασίαν, Παῖσιαν, Σακχέαν, Ζηνοβίαν, Εὐφημίαν, Πελαγίαν, Μακαρίαν, Σωφρονίαν, Ἀγάθην, Μακαρίαν, Συγκλητικὴν, Κασσιανήν, Ἀναστασίαν, Μακρίαν, Μερόπην, Ἀνθίμην, Ἀθανασίαν, Τατιανήν, Εὐγενίαν, Ἀκκλίαν, Παρθενίαν, Φευρωνίαν, καὶ ἐξ μαθητευομένης Αἰκατερίνης, Μαρίας, Ἀντωνίαν, Πολυξένην, Μαρίας καὶ Ἀναστασοῦλαν, παραχωρεῖται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου, τὸ ἐν τρίτον τῆς ἐτησίαις προσόδου, τῆς προκυπούσης ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἰκοσιν ἑπτὰ μοναστηριακῶν ἐργαστηρίων.

2. Ἐν περιπτώσει ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βιομηχανῶν τούτων ἐλαττοῦται ἐναλόγως καὶ τὸ χορήγημα. Δύναται μολταυτα νὰ ἐπιτραπῇ διὰ Βασ. Διατάγματος ν' ἀποδίδεται εἰς τὰς λοιπὰς καὶ τὸ ἀνηκόν εἰς τὰς ἐκλιπούσας ποσὸν, ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1859.

567. Ν. Φ.Α.Ε'. Περὶ παρατάξεως τῆς προθεσμίας τῆς χορηγηθείσης διὰ τοῦ άρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 ΣΟΖ. Νόμου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ άρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 ΣΟΖ. νόμου χορηγηθεῖσα προθεσμία

παρατείνεται ἐπὶ ἔν ἔτι ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαΐου 1859.

568. Ν. ΦΑΘ'. Περὶ παραχωρήσεως δωρεᾶν ἔθνικοῦ γηπέδου εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ κωμόπολιν πρὸς ἀνέγερσιν λιθοκτίστου ἀγορᾶς ἐδωδίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Α'. Παραχωρεῖται δωρεᾶν εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ κωμόπολιν τοῦ Βασιλείου γηπέδον πρὸς ἀνέγερσιν λιθοκτίστου ἀγορᾶς ἐδωδίων, ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς ἀδιαθέτων καὶ διαθέσιμων ἔθνικων γηπέδων.

Β'. Ἡ θέσις καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ γηπέδου, ὡς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν οἱ δῆμοι ν' ἀνεγείρῃσι τοιαύτας οἰκοδομὰς προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγ.

2. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ σχεδίου αὐτῆς προσδιορισμένου δι' ἀγορὰν τεμαχίου, κειμένου περὶ τὰ δυτικὰ ἔπακρα τῆς πλατείας Θεμιστοκλέους, καὶ περιέχοντος ἐπιφάνειαν 2572 καὶ 50/00 Βασιλικῶν τετραγωνικῶν πύχων, μεταβαίνουνσιν ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δήμου οἱ ἀδιάθετοι 1619 38/00 ἀπαρτίζοντες τὰ τεσσαράκοντα ἐν ἀδιάθετα γήπεδα ἐκ πύχων 24 438/00 ἑκαστον, καὶ τὸν διαχωρίζοντα τὴν ἀγορὰν δρομίσκον.

Τὸ τίμημα τῶν λοιπῶν ὑπὸ τοῦ δήμου Πειραιῶς, λόγῳ δημοσίου ἀνάγκης προσληφθησομένων 953 42/00 τετραγωνικῶν Β. πύχων, εἰς ἰδιώτας παραχωρηθέντων, ὡς καὶ τὸ τῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου Πειραιῶς.

Τὸ δημοσίον ἀποδίδει εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν προκειμένων ἐκποιήσεων συνηγμένα χρήματα, καὶ παραχωρεῖ εἰς αὐτὸ, πρὸς συμφητισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων, τὰς κατὰ τῶν ἀγοραστῶν ἀπαιτήσεις του. Μετὰ τὸν συμφητισμὸν τοῦτον, ἐὰν ὑπάρξῃ τυχὸν ὑπόλοιπον χρέους πρὸς τὸν δῆμον τῶν ἀγοραστῶν μένουσιν οὗτοι ἀκαταζήτητοι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαΐου 1859.

569. Ν. ΦΜ'. Περὶ χορηγήσεως μηνιαίας συντάξεως ἐκ δραχ. 1200 εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Χορηγεῖται σύνταξις χρηματικὴ ἐκ δραχμῶν χιλίων διακοσίων, ἀριθ. 1200 κατὰ μῆνα εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Ἀνδρέαν Μεταξᾶν.

2. Ἡ σύνταξις αὕτη θέλει συμφητίζεσθαι μὲ τὰς ἀποδοχὰς, τὰς ὁποίας ὁ ἀντιστράτηγος Ἀνδρ. Μεταξᾶς ἀπολαμβάνει ἤδη, ὡς καὶ μὲ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως δημοσίων καθηκόντων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαΐου 1859.

570. Ν. ΦΛΣ'. Περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. κλπ.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Αὐξάνεται κατὰ 20 τοῖς 0/0 ἂ) ὁ μισθὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος καὶ τῶν πρεσβυτῶν αὐτῆς. β') Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος. γ') Ἡ χρηματικὴ περίθαλψις τῶν προικοδοτημένων ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος καὶ τῶν ἀρχαίων ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ δ') Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν πρώην ἐπιτάκτων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ.

2. Οἱ αὐξανόμενοι μισθοὶ καὶ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τῶν κάτωθι δημοσίων λειτουργῶν προσδιορίζονται.

Α'. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.

1. Ὑπουργεῖα.

Τοῦ γενικοῦ γραμματέως . . . δρ. 480

» τμηματάρχου ἀ. τάξεως . . . » 400

» β'. » . . . » 320

Τοῦ διερμηνέως τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν παρὰ τοῦ ὑπουργ. τῶν Ἐξωτερ. δρ. 300

» ὑπουργικ. γραμματ. ἀ. τάξεως » 240

» γραμ. τοῦ ὑπουργικ. Συμβουλ. » 240

» ὑπουργ. γραμματ. β'. τάξεως » 190

Τοῦ γραμματ. τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀθωμανικῶν ὑποθέσεων . . . δρ. 180

» ἀκολούθου ἀ. τάξεως παρὰ τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερ. δρ. 150

ὁμ. β'	δρ. 130
ὁ ὑπουργ. γραφείως α'. τάξεως . . .	120
» » β'. τάξεως	90
» » γ'. τάξεως	70
κλητῆρ. τοῦ ὑπουργ. συμβουλ. »	70
» ὑπουργείου α'. τάξεως	70
» » β'. τάξεως	60

2. Γενικὸν Λογιστήριον.

ὁ διευθυντοῦ	550
» ὑποδιευθυντοῦ	400
» ἐπιθεωρητοῦ ταμείων, α'. τάξ. »	400
» » β'. τάξ. »	320
» ὑπουργ. γραμματέως α'. τάξ. »	240
» » β'. τάξ. »	190
» γραφείως α'. τάξ. »	120
» » β'. τάξ. »	90

8. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

ὁ πρόεδρος κατὰ μῆνα	δρ. 600
» γενικοῦ ἐπιτρόπ. τῆς ἐπικρατ. »	550
» ἀντιπροέδρου κατὰ μῆνα	500
» ἐλεγκτοῦ	450
» παρέδρου	360
» λογιστοῦ α'. τάξεως	240
» » β'. »	190
» γραμματέως	240
» υπογραμματέως	190
» ἀρχιεφοφύλακος	190
» γραφείως	120
» κλητῆρος	70

Β'. ὑπηρεσία κατὰ κλάδους.

1. Τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑξωτερικῶν.

§ α'. Διπλωματικὴ Ὑπηρεσία.

ὁ γραμματέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας κατὰ μῆνα	δρ. 800
» β'. γραμματέως »	400
» καθάαση	83

§ β'. Διερμηνείας Γραφείον.

ὁ α'. μνηστευομένου	240
» β'. ὁμοίου	240
» γ'. ὁμοίου	240
» θυρωροῦ	100
» γιασαζῆ	60

§ γ'. Ἐμπορικὸν Γραφείον.

ὁ τοῦ προξένου διευθυντοῦ τοῦ γραφ. »	800
» ταμίου	400
» γραμματέως α'. τάξεως	350
» » β'. » κατὰ μῆνα »	250

» γραφείως α'. »	190
» ὁμ. β' »	160
» λιμεναρχοῦ	150
» γιασαζῆ	70
» θυρωροῦ	60
» κλητῆρος	50

§ δ'. Προξενικὴ ὑπηρεσία.

τοῦ γενικοῦ προξένου ἐν Κερκύρα »	600
» γραμματέως αὐτόθι	250
» γενικοῦ προξέν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ »	900
» γραμματέως αὐτόθι	350
» γραφείως αὐτόθι	180
» α'. γιασαζῆ αὐτόθι	50
» β'. ὁμοίου αὐτόθι	40
» προξένου ἐν Σμύρνῃ	900
» γραμματέως αὐτόθι	350
» διερμηνέως α'. τάξεως αὐτόθι »	300
» ὁμ. β'. » » »	200
» γραφείως α'. » » »	180
» δ. β'. » » »	150
» α'. γιασαζῆ	50
» β'. »	40
» προξένου ἐν Θεσσαλονίκῃ . . . »	700
» γραμματέως αὐτόθι	250
» διερμηνέως α'. τάξεως αὐτόθι »	200
» γιασαζῆ	40
» προξένου ἐν Ἰωαννίνοις	700
τοῦ γραμματέως αὐτόθι	250
» διερμηνέως β'. τάξεως αὐτόθι »	160
» γιασαζῆ αὐτόθι	40
τοῦ προξένου ἐν Κρήτῃ	700
» γραμματέως αὐτόθι	250
» διερμηνέως β'. τάξεως αὐτόθι »	160
» γραφείως αὐτόθι	130
» γιασαζῆ	35
» προξένου ἐν Βηρυτῷ	700
» γραμματέως αὐτόθι	250
» διερμηνέως β'. τάξεως αὐτόθι »	160
» γραφείως αὐτόθι	130
» γιασαζῆ αὐτόθι	40
» προξένου ἐν Χίῳ	600
» γραμματέως αὐτόθι	250
» διερμηνέως αὐτόθι	160
» γραφείως αὐτόθι	130
» γιασαζῆ	40
» προξένου ἐν Λαρίσσει	700
» γραμματέως αὐτόθι	250

» διερμηνέως β'. τάξεω· αὐτόθι	» 160
» γραφέως αὐτόθι	» 130
» γιасаξή αὐτόθι	» 40
» προξένου ἐν Μελίτῃ	» 600
» γραμματέως αὐτόθι	» 250
Τοῦ προξένου ἐν Ἀνδριανουπόλει	» 800
» γραμματέως αὐτόθι	» 300
» διερμηνέως α'. τάξεως αὐτόθι	» 200
» γραφέως αὐτόθι	» 150
» γιасаξή αὐτόθι	» 40
Ἰποπροξένου ἐν Γαλαταίῳ	» 500
» ὁμ. ἐν Ἰθραίλᾳ	» 500
» ὁμ. ἐν Βώλῳ	» 400
» ὁμ. ἐν Ζακύνθῳ	» 400
Τοῦ ὑποπροξένου ἐν Ἑλλησπόντῳ	» 400
» προξένου Σάμου (ἡ ἐπιχρῆγ.)	» 500
» προξένου Καίρου (ἡ ἐπιχρῆγ.)	» 400
» Τριπόλ. τῆς Ἰοππῆς (ἡ ἐπιχ.)	» 350
» ὑποπροξένου Φιλίππουπόλεως	» 400
» » Βάρνης	» 250
» » Προβεζῆς	» 200
» » Ρόδου	» 400
» » Κυδωνίων	» 250
» » Τριπόλ. τῆς Συρίας	» 200
» » Τραπεζούντος	» 250
» » Προύσσης	» 200
» » Κύπρου	» 250
» » Αὐλῶνος	» 200
» » Πύργου	» 200
» » Μιτυλήνης	» 200
» » Αἴνου	» 200
» » Σεβέρων	» 200
» » Ἰσμαϊλίου	» 250
» » Ἄρτης	» 200
» Ἡρακλείου τῆς Κρήτης	» 250
» γιасаξή τοῦ ἐν Ἄρτῃ ὑποπροξ.	» 35

2. Τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης

§ α'. *Ἀρείος Πάρος.*

Τοῦ προέδρου κατὰ μῆνα	» 600
» εἰσαγγελέως	» 600
» ἀντιπροέδρου	» 500
Τοῦ Ἀρειοπαγίτου	» 450
» Ἀντεισαγγελέως	» 450
» Γραμματέως	» 240

§ β'. *Ἐφέταια.*

Τοῦ προέδρου, κατὰ μῆνα	» 500
» Εἰσαγγελέως	» 500

» Ἐφέτου	» 40
» Ἀντεισαγγελέως	» 40
» Γραμματέως	» 18

§ γ'. *Πρωτοδικεῖα.*

Τοῦ προέδρου, κατὰ μῆνα	» 40
» Εἰσαγγελέως	» 40
» Πρωτοδίκου	» 25
» Ἀντεισαγγελέως	» 25
» Γραμματέως	» 17

§ δ'. *Εἰρηνοδικεῖα.*

Τῶν εἰρηνοδικῶν Β'. τάξεως ἐν ταῖς πόλ. σι Καλκίδος, Λαμίας, Μεσολογγίου, Τριπόλεως, Καλαμῶν καὶ Σπάρτης ἐν κάστῳ	» 15
Τῶν λοιπῶν εἰρηνοδ. Β'. τάξ.	» 14
Τηροῦνται δὲ ὡς πρὸς ὅλους αὐτοὺς διατάξεις τοῦ άρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1849 νόμου περὶ μισθώ- σεως τῶν εἰρηνοδικῶν.	
Τοῦ εἰρηνοδ. γραμματέως γ'. τάξεως	» 7
ὁμ.	» 6

§ ε'. *ὑποδίκων φυλακαί.*

Τοῦ ἐν Ἀθήναις Α'. φυλακίτου	» 8
» » Β'.	» 5
Τῆς ἐπιστάτιδος τῶν ὑποδίκων γυναικῶν	» 2
Ἐκάστου τῶν ἐν Ναυπλίῳ, Πάτραις, Λαμίας, Καλκίδι καὶ Σύρῳ φυλα- κίτων	» 7
ὁμ. τῶν ἐν Μεσολογγίῳ, Τριπό- λει, Καλάμαις καὶ Σπάρτῃ	» 6
Ἐκάστου τῶν ἐν Ναυπλίῳ, Πά- τραις, Λαμίας καὶ Καλκίδι δευ- τέρων φυλακίτων	» 5
3. Τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.	

§ α'. *Διοικήσεις Ἐπαρχιῶν.*

Τοῦ Νομάρχου . κατὰ μῆνα	» 480
» Γραμματέως νομάρχ.	» 240
» ὑπογραμματέως	» 140
» Πρωτοκολλιστοῦ	» 70
» γραφέως	» 60
» Ἐπάρχου	» 240
» Γραμματέως ἐπαρχείου	» 140
» Πρωτοκολλιστοῦ	» 70
» γραφέως	» 60

§ 6'. Διοικητικὴ Ἀστυνομία.	
Τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας . . .	480
» Γραμματέως	240
» Ὑπογραμματέως	140
» Γραφέως	70
Τοῦ ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώ-	
ξέως τῶν πταισμάτων . . .	200
Ἐκάστου τῶν λοιπῶν ὑπαστ. . .	200
Τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώ-	
ξέως τῶν πταισμάτων ὑπαστυ-	
νόμου	100
Ὁμοίου τοῦ ὑπαστ. Πειραιῶς . .	100
» Γραφέως	70
Ἐκάστου τῶν βοηθῶν τῶν λοιπῶν	
ὑπαστυνόμων	80
Τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος ἀ. τά-	
ξεως	70
Ὁμοίου β'. τάξεως	60
§ 7'. Φυλάκαί.	
Ἐκάστου τῶν ἐπιστατῶν τῶν πο-	
λιτικῶν φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύ-	
ρου καὶ Πατρῶν κατὰ μῆνα . .	80
Ὡσαύτως ὁμοίων φυλακῶν Τριπό-	
λεως, Καλαμῶν, Λαμίας καὶ	
Ναυπλίας	60
Ὡσαύτως τῶν ὑποεπιστατῶν τῶν	
αὐτῶν φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύρου	
καὶ Πατρῶν	60
Τῶν ἐπιστατῶν τῶν ποινικῶν φυ-	
λακῶν Πύλου, Ρίου, Ναυπλίας	
καὶ Χαλκίδος	80
» Βοηθῶν αὐτῶν	60
» Ἐπιστατριῶν τῶν γυναικείων	
φυλακῶν Ἀθηνῶν, Ναυπλίας	
καὶ Χαλκίδος	50
§ 8'. Μαιευτικὸν κατάστημα.	
Τῆς ἐπιστατούσης μαιᾶς εἰς τὸ ἐν	
Ἀθῆναις μαιευτικὸν κατάστημα .	90
§ 9'. Ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία.	
Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὑγειονομείων . .	320
» Ὑγειονόμου Πειραιῶς	240
» » Σύρου	240
» Γραμ. τοῦ ὑγειονομ. Σύρου . .	140
» » Πειραιῶς	140
Ἐκάστου τῶν γραφέων αὐτόθι . .	100
» » βοηθῶν	70
» » Ἀρχιφυλάκων	60

» Καπνιστῶν	60
» Φυλάκων	50
Τοῦ ὑγειονόμου Πατρῶν	140
» Γραμματέως αὐτόθι	110
» Ἀρχιφυλάκος	60
» Φύλακος	50
§ 10'. Δενδροκομεῖον ἐν Ἀθήναις.	
Τοῦ ἐφόρου τοῦ δενδροκομείου . .	180
§ 11'. Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία.	
Τοῦ γενικοῦ διευθ. τοῦ τῶν ταχυ-	
δρομείων	480
» ὑποδιευθυντοῦ	320
» Ἐλεγκτοῦ	240
» Λογιστοῦ	240
» Ἐπὶ τῶν δημ. ταχυδρομ. . . .	200
» Διεκπεραιωτοῦ	170
Τοῦ βοηθοῦ ἀ. τάξεως	120
» » β'. »	70
Ἐκάστου τῶν ὑποδιευθυντῶν τῶν	
ταχυδρομείων Σύρου, Πειραι-	
ῶς καὶ Πατρῶν	200
Τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῶν ταχυδρ.	
Ναυπλίας	170
Λαμίας καὶ Τριπόλεως	140
Ἐκάστου τῶν ταχυδρομικῶν ἐπι-	
στατῶν Σπάρτης, Καλαμῶν,	
Χαλκίδος καὶ Μεσολογ. . . .	100
Ὁμοίως Ἄργους, Ναυπάκτου, Κο-	
ρίνθου, Αἰγίου, Πύργου, Οἰθῶν,	
Ἀμφίσης, Λεβαδείας, Πύλου,	
Κυπαρισσίας, Ἀγρινίου, Καρ-	
πεννησίου, Μεγάρων, Καλαβρ.	
Δημητσάνης καὶ Γυθείου . . .	80
Νησίου Ἀνδρούσης, Ἀλιφερίου,	
καὶ Ἀμρ. Ἄργους	60
Τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταν-	
τινουπόλει ταχυδρομείου . . .	250
» ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἰωαν. »	60
» ὑποδιευθυντοῦ τῶν ταχυδρ.	
Σμύρνης καὶ Ἀλεξανδρ. . . .	200
Τοῦ ὑποδιευθυντοῦ ἐν Βουκουρεσ-	
τῆς καὶ Γαλατσίῳ	100
Ἐλεγκτοῦ ταχυδρομείου, ἐν Σύ-	
ρῳ, Πειραιεὶ καὶ Πάτραις. »	120
» Βοηθοῦ, ἐν Σύρῳ καὶ Πάτρ. »	60
§ 12'. Δημόσιοι Ἀρχιτέκτονες.	
Τοῦ ἀρχιτέκτονος ἀ. τάξεως . .	240

δμ.	6'	190
4	Τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησια- στικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.	
	§ 1. Κληρὸς.	
	Τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Β. Ἐπιτρό- που	600
»	» » » α.	
	Γραμματέως	400
»	ὁμοίου	240
»	α. Γραφέως	120
»	β'. »	90
»	Κλητῆρες	60
»	Ἱεροκῆρυκος	200
»	Ἐφημερίου ἐν Μονάχῳ	200
»	Νεοκόρου αὐτόθι	80
	§ 2. Ἐκπαίδευσις ἐν γένει.	
	Τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πα- νεπιστημίου	350
»	Ἐκτάκτου δμ.	250

»	Κλητῆρος	60
»	Ἐφόρου τῆς δημοσίας Βιβλιο- θήκης	480
»	α. Βιβλιοφύλακος	250
»	β'. δμ.	120
»	τοῦ κλητῆρος	60
	Τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτ.	400
»	παρ' αὐτῷ γραφέως	70
»	Διευθυντοῦ τοῦ δημοδιδασκαλ.	400
»	Γραφέως	90
»	Λογιστοῦ	120
»	Πρωτοβαθμίου δημοδιδασκαλ.	400
	5. Τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.	
	Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυ- πασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, διακρούμεναι εἰς μισθοὺς, ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιμέσθια κανονίζονται διὰ τοῦ ἐπομέ- νου πίνακος.	

Π Ι Ν Α Ξ

Τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυ-
πασπιστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Γραμμῆς.

βαθμοὶ	Ἀποδοχαὶ ἐνεργείας				Ἐπιμέσθια	Μισθὸς κανονικῆς ἀδείας ἀπουσίας μὴ ὑπερβαίνου- σης τοῖς 65 μῆνας	Μισθὸς τῶν ἐν τοῖς στρα- τιωτικοῖς νοσοκομείοις νοσηλευομένων	Μισθὸς ὑποδίκων ἐν φυλακῇ	Παρατηρήσεις
	Μισθὸς	Ἀποζημιώσις							
		Ἐνόςμιον	Ἱππου	Διδακτικῶν Βιβλίων					
Συνταγματάρχης Γεν- ἐπιτελῶν	460	90	20	20	»	210	120	120	Ἡ ἀποζημιώσις ἐκ- πὼν χρησιμεύει εἰς τοὺς ὑποχρεωμένους νὰ ἔχῃσι τοιοῦτον καὶ πραγματικῶς ἔ- χοντας, λογιζομένων 10 δραχ. δι' ἑκάστον. Ἡ ἀποζημιώσις δι- δακτικῶν βιβλίων χρησιμεύει εἰς τοὺς κατέχοντας θέσιν εἰς τὸ ὑποῖον ἀνέκουσιν ὅπλον ἢ εἰς ὑπουρ- γεῖον, ἢ εἰς Στρατο- δικεῖον ἢ εἰς Στρα- τιωτικὴν σχολὴν, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας θέσιν ὑποσ- πιστοῦ ἢ διαγγελέ- ως καὶ εἰς τοὺς διω- ρισμένους προσκαί-
» Πεζικοῦ	460	90	20			210	120	120	
» Πυροβολικοῦ	460	90	20	20		210	120	120	
» Ἱππικοῦ	460	90	20		10	210	120	120	
» Μηχανικοῦ	460	90	20	20		210	120	120	
Γενικὸς ἀρχίατρος	460	90	40			240	120	120	
Ἀνώτερος ἐπιμελητῆς	460	90	40			240	120	120	
Ἀντισυνταγματάρχης Γεν. ἐπιτελῶν	380	70	40	20		170	100	100	
» Πεζικοῦ	380	70	40			170	100	100	
» Πυροβολικοῦ	380	70	40	20		170	100	100	
» Ἱππικοῦ	380	70	20		10	170	100	100	
» Μηχανικοῦ	380	70	40	20		170	100	100	
Ἀνώτερος ἀρχίατρος	380	70	40			170	100	100	

Συνέχεια τοῦ πίνακος τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυ-
πατιστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Γραμμῆς

Ἐπιμελητῆς . . .	380	70	10			170	400	400	ὡς εἰς εἰδικὴν τιμὰ ὑπηρεσίαν ἢ ἀπο- στολῆν.
Ταγματάρχης Γεν.									Τὸ ἐπιμίσθιον
ἐπιτελῶν .	340	70	10	20		145	75	75	καρτῆται εἰς τοὺς
» Πεζικοῦ . .	340	70	10			145	75	75	κατέχοντες θέσιν ἐν
» Πυροβολικοῦ .	340	70	10	20		145	75	75	ᾧ ἀνέχουσιν ὅπλῳ
» Ἴππικοῦ . .	340	70	20		10	145	75	75	ἢ κλάσει τὸ δι' εἰς
» Μηχανικοῦ .	340	70	10	20		145	75	75	τοὺς ἀξιωματικούς
Ἀρχιατρὸς . . .	340	70	10			145	75	75	καὶ ἀνθυπαπιστάς
ὑπεπιμελητῆς .	340	70	10			145	75	75	τοῦ ἱππικοῦ διεξόμε- νον ἐπιμίσθιον δ' δε- ταί εἰς αὐτοὺς, ὅταν
Λοχαγὸς ἀ. τάξεως .									κατέχουσιν ὑποανδῆ- κατε θέσιν, ἥς τὰ
Γεν. ἐπιτελῶν .	230	50	10	20		100	50	50	καθόκοντα ὑποχρε- ῶσιν αὐτοὺς γὰ ἱπ- πύωσιν.
» Πυροσβεστών	230	50			20	100	50	50	
» Πεζικοῦ . .	230	50				100	50	50	
» Πυροβολικοῦ .	230	50	10	20		100	50	50	
» Ζευγитῶν .	230	50	10			100	50	50	
» ὕλικοῦ Πυρο- βολικοῦ . .	230	50			20	100	50	50	
» Ἴππικοῦ . .	230	50	10		10	100	50	50	
» Μηχανικοῦ .	230	50	10	20		100	50	50	
Ἐπιατρὸς ἀ. τάξεως .	230	50				100	50	50	
Ἐπικτηνιατρὸς . .	230	50	10			100	50	50	
Ἐπιφαρμακοποιὸς .	230	50				100	50	50	
Ἐπικαταλυματίας .	230	50				100	50	50	
Λοχαγὸς 2 τάξ. Γεν.									
ἐπιτελῶν .	170	50	10	20		100	50	50	
» Πυροσβεστών	170	50			20	100	50	50	
» Πεζικοῦ . .	170	50				100	50	50	
» Πυροβολικοῦ	170	50	10	20		100	50	50	
» Ζευγитῶν .	170	50	10			100	50	50	
» ὕλικοῦ Πυρο- βολικοῦ . .	170	50			20	100	50	50	
» Μηχανικοῦ .	170	50	10	20		100	50	50	
Ἐπιατρὸς 2 τάξεως .	170	50			20	100	50	50	
Ἐπικτηνιατρὸς » .	170	50	10		20	100	50	50	
Ἐπιφαρμακοποιὸς .	170	50			20	100	50	50	
Ἐπικαταλυματίας .	170	50			20	100	50	50	
ὑπολοχαγὸς Γεν. ἐπι- τελῶν . .	130	30	10	20		60	30	30	
» Πυροσβεστών	130	30			20	60	30	30	
» Πεζικοῦ . .	130	30				60	30	30	
» Πυροβολικοῦ	130	30	10	20		60	30	30	
» Ζευγитῶν .	130	30	10			60	30	30	
» ὕλικοῦ Πυρο- βολικοῦ . .	130	30			20	60	30	30	
» Ἴππικοῦ . .	130	30	10		10	60	30	30	

Συνέχεια τοῦ πίνακος τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυ-
 πασιπτῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Γραμμῆς.

» Μηχανικοῦ .	130	30		20		60	30	30
Ἱερεὺς 1 τάξεως . .	130	30				60	30	30
Ἰατρὸς » . .	130	30		40		60	30	30
Κτηνιατρὸς » . .	130	30	10	40		60	30	30
Φαρμακοποιὸς . .	130	30		40		60	30	30
Καταλυματίας . .	130	30		40		60	30	30
Ἀνθυπολοχαγὸς Πυρο- σβεστῶν . .	110	30		20		55	25	25
» Πεζικοῦ . .	110	30				55	25	25
» Πυροβολικοῦ	110	30	10	20		55	25	25
» Ζευγитῶν . .	110	30	10			55	25	25
» Ὑλικοῦ Πυρο- βολικοῦ . .	110	30		20		55	25	25
» Ἰππικοῦ . .	110	30	10	40		55	25	25
» Μηχανικοῦ . .	110	30		20		55	25	25
Ἱερεὺς 2 τάξεως . .	110	30				55	25	25
Ἰατρὸς » . .	110	30		20		55	25	25
Κτηνιατρὸς » . .	110	30	10	20		55	25	25
Φαρμακοποιὸς . .	110	30		20		55	25	25
Καταλυματίας . .	110	30		20		55	25	25
Ἀνθυπασπιστὴς Πυρο- σβεστῶν . .	80	20		40		40	20	20
» Πεζικοῦ . .	80	20				40	20	20
» Πυροβολικοῦ	80	20	10			40	20	20
» Ζευγитῶν . .	80	20		40		40	20	20
» Ὑλικοῦ Πυρο- βολικοῦ . .	80	20		40		40	20	20
» Ἰππικοῦ . .	80	20		40		40	20	20
» Μηχανικοῦ . .	80	20	10			40	20	20
Δόκιμ. 1 τάξ. Ἰατρικ	80	20		20		40	20	20
» Κτηνιατρικῆς	80	20		20		40	20	20
» Φαρμακοποιίας	80	20		20		40	20	20
» Στρατ. Οἰκονομίας	80	20		20		40	20	20
Δοκ. 2 τάξ. Ἰατρικῆς	80	20				40	20	20
» Κτηνιατρικῆς	80	20				40	20	20
» Φαρμακοποιίας	80	20				40	20	20
» Στρατ. Οἰκονομίας	80	20				40	20	20
Ἐργοστασιάρχαι								
» Ἀρχιτεχ. 1 τάξ.	80	20		80		40	20	20
» » 2 τάξεως	80	20		50		40	20	20

6. Γου' Υπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ τῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζονται ἐν τῷ ἐπομένῳ πίνακι.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ καὶ τῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων.

Β α θ μ οὶ	Ἀποδοχαὶ κατὰ μῆνα								Παρατηρήσεις
	Τοῦ τακτικοῦ Ναυτικοῦ						πιτάνκτ.		
	Μισθός		Ἐπιμίσθια						
	Κατὰ ξηράν	Κατὰ θάλαττ.	Ἐνοίκιον	Τράπεζα			Μισθός	Ἐνοίκιον	
				Μοιράρχων	Κυβερνητ.	Ἐπιτελῶν			
	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.		
Πλοίαρχος	440	520	100	440	340			Οἱ ἐπιστολεῖς ἀπο-	
Αντιπλοίαρχος	360	424	90		240			λαμβάνουσι τὰς αὐ-	
Αρχίατρος	360	392	90			50		τὰς ἀποδοχὰς τῶν	
Αρχιφροντιστής								Κυβερνητῶν.	
Αρχιναυπηγός	300	342	70		440	50	200	Οἱ ἐπὶ τῶν πλοί-	
Πλωτάρχης								ων ὑπηρετοῦντες ἀ-	
Πατρός	300	346	70			50		ξιωματικοὶ λαμβά-	
Φροντιστής								νουσι καὶ τὴν τρο-	
Ναυπηγός	190	222	50		90	80	100	φοδοτικὴν τοῦ ναύ-	
Υποπλοίαρχος								του μερίδα.	
Υπίατρος	190	206	50			50			
Υποφροντιστής									
Υποναυπηγός	130	150	30		70	50	80		
Ανθυποπλοίαρχος . . .									
Ανθυπίατρος	130	140	30			50			
Ανθυποφροντιστής									
Ανθυποναυπηγός	110	126	30			50			
Δόκιμος									
Λογιστής	440	418	30			50			

7. Τοῦ ἐπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

§ α. Ταμῆα

Τοῦ Κεντρικοῦ ταμίου κατὰ μῆνα	480
» ὑποταμίου α. τάξεως; » »	400
» ὁμοίως β'. » » »	320
» α. Γραμματέως τοῦ Κεν. ταμείου	240
» β'. » » »	190
» α. Γραφέως; » » »	120
» β'. » » »	90
» γ'. » » »	70
» Κλητῆρος; α. τάξεως	70
» » β'. » » »	60
» ἐπαρχιακοῦ ταμίου α. τάξεως	280
» ὁμ. » β' » »	220
» » γ' » »	180
» Γραμματέως ταμείου α. τάξεως	150
» ὁμ. » β' » »	130
» » γ' » »	120
» Γραφέως; » α. » »	110
» » » β' » »	90
» » γ' » »	70

§ β. Οἰκονομικοὶ Ἐφοροί.

Τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου α. τάξεως	280
» » ὁμ. β' » »	220
» » ὁμ. γ' » »	180
» » ὁμ. δ' » »	140
» Γραμματέως ἐφορείας α. τάξεως	150
» » » β' » »	130
» » γ' » »	120
» » δ' » »	110
Τοῦ Πρωτοκολλιστοῦ ἐφορείας α. τάξ.	110
» ὁμ. » β' » »	90
» ὁμ. » γ' » »	70
» Γραφέως » α' » »	80
» » β' » »	70

§ γ. Τελωνεῖα.

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων α. τάξ.	400
» » β' » »	320
» Τελώνου α. τάξ.	350
» ὁμ. β' » »	250
» ὁμ. γ' » »	200
» Ἐλεγκτοῦ τελωνείου α. τάξεως	250
» ὁμ. » β' » »	200
» ὁμ. γ' » »	160
» Ἐπελεγκτοῦ	140
» α. Γραμματέως τελωνείου	150
» ὁμ. Διαμετακομίσεως	150

» β'. Γραμματέως τελωνείου	120
» » Διαμετακομίσεως	120
» Ἐπιστάτου Διαμετακομίσεως	160
» Εἰσπράκτορος τελωνείου	110
» Ἀποθηκαρίου Διαμετακομίσεως	110
» Ὑπαποθηκαρίου » ἐν Σύρῳ	90
» γ'. καὶ δ'. Γραμματέως	120
» ὑπογραμματέως τελωνείου	80
» ὁμ. Διαμετακομίσεως	80
» Ζυγιστοῦ	90
» Ὑποτελώνου α. τάξεως	160
» ὁμ. β' τάξεως	140
» ὁμ. γ' τάξεως	120
» Τελωνιακοῦ Στεγασάρχου	100
» Βοηθοῦ ὑποτελώνου α. τάξεως κατὰ μῆνα	80
Τοῦ ἀρχιφύλακος α. τάξεως	100
» β' » »	90
» γ' » »	80
» Τελωνιακοῦ φύλακος α. τάξεως	60
» β' » » »	50

§ δ. Σφραγιστήριον.

Τοῦ ἐλεγκτοῦ	180
» ἐργοστασιάρχου	120
» ἐργάτου	60
§ ε. Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία	
Τοῦ ἐργοστασιάρχου καὶ Βασ. Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου . . .	180
» οἰκονόμου	170
» Στοιχειοθέτου α. τάξεως . . .	100
» β' » »	85
» γ' » »	60
» Τυπωτοῦ α. » τυπογραφείου	100
» β' τάξεως » »	75
» α. » λιθογραφείου	90
» β' » » »	75
» Βοηθοῦ α. δρ. 70, β'. »	60
» Α'. Λιθογραφείου . . . »	160
» Β'. »	60
» Στοιχειοχύτου	60
» Στιλβωτοῦ	50

§ ς. Δασονομικὴ ὑπηρεσία.

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, κατὰ μῆνα δ.	320
» Γραμματέως τῆς ἐξεταστικῆς τῶν Δασῶν ἐπιτροπῆς	240
Τοῦ Δασάρχου, κατὰ μῆνα . . .	200
» Δασονόμου	100

Δασοφύλακος 40

§ ζ'. *Ορυκτά.*

Του ορυκτολόγου 320

» Φύλακος σμύριδος 80

» ἐπιστάτου τῆς διαχειρίσεως τῶν
ορυκτῶν Μήλου 140

» φύλακος 50

§ η'. *Αλαταποθηκάριος.*

Του Γενικικοῦ Ἀλαταποθηκαρίου Πει-
ραιῶς 150

Τῶν λοιπῶν τεσσάρων ὁμοίως . . . 140

» μερικοῦ ἀλαταποθηκαρίου . . . 80

» ἐλεγκτοῦ ἀλικῆς 120

3. Ὁ μνηστὴς μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν
καὶ τῶν παρὰ πρωτοδικαίς ἀντεισγγε-
λέων μετὰ διετὴ ὑπηρεσίαν αὐξάνει εἰς
δραχ. 275 καὶ μετὰ ἐξαετὴ εἰς δρ. 300.

Διπλάσιος ἀριθμὸς ἐτῶν δικηγορικῆς
ὑπηρεσίας παρέχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα
εἰς τὸν διοριζόμενον εἰς θέσιν πρωτοδικου
καὶ ἀντεισαγγελέως, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὸ
ἄρθρον 11 § 2 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν
δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου,
πρῶτον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας δὲν λογίζεται.

4. Ὁ μνηστὴς μισθὸς τοῦ τακτικοῦ κα-
θηγητοῦ δύναται νὰ αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος κατὰ δρ. 50 μέχρις 100 μετὰ
πενταετὴ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλ.

Οἱ ἤδη συμπληρώσαντες τὴν πενταετίαν
τῆς ὡς τακτικῶν καθηγητῶν ὑπηρεσίας
τῶν, καθὼς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ
παρόντος νόμου συμπληρώσαντες αὐτήν,
ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω περὶ αὐξήσε-
ως τῆς μισθοδοσίας διάταξιν.

5. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου
ἔχει μισθὸν τμηματάρχου Α' τάξεως.

6. Τῶν τῆς πρώτης τάξεως ἢ πρωτο-
βαθμίων δημοδιδασκάλων ὁ μισθὸς δύνα-
ται ν' αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἀνά
πᾶσαν πενταετὴ μετὰ διαρκεῖς ζήλου ὑ-
πηρεσίαν εἰς πρωτεύουσαν νομοῦ ἢ ἐπαρ-
χίας ἀνά δραχ. 10 κατὰ μῆνα, μέχρις οὐ
συμπληρωθῇ τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας πο-
σὸν εἰς δρ. 140 ὅρον ἀνυπερέβλητον.

7. Οἱ ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν νο-
μῶν διοριζόμενοι πρωτοβάθμιοι δημοδι-
δασκαλοὶ λαμβάνουσι προσέτι ἐνόςιν ὑπηρε-
σιᾶς.

ρετοῦσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ καὶ
δραχ. δέκα κατὰ μῆνα ὡς ἐπιμίσθιον.

8. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ νομαρχιακῶν
ἢ ἐπαρχιακῶν δημοδιδασκάλων οἱ κατὰ τὰ
ἀνωτέρω ἄρθρα συμπληρώσαντες ἤδη ἢ
συμπληρώσοντες μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ
παρόντος νόμου τὴν πενταετίαν τῆς ὑπηρε-
σίας τῶν, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω
περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ αὐτῶν διάταξιν.

9. Ἐκτὸς τῶν κανονιζομένων μισθῶν
καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑ-
ποδεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπα-
πιστῶν τῆς γραμμῆς κατὰ τὸν ἐν τῷ
παρόντι νόμῳ πίνακα αὐτῶν, χορηγοῦνται
α) εἰς τοὺς ὀρχηγούς τῶν στρατευμάτων,
τοὺς φρουράρχους Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου,
τοὺς διοικητὰς τῶν σωμάτων καὶ καταστη-
μάτων λόγῳ ἐπιμίσθιου διοικήσεως τὰ
ἑξῆς.

Εἰς τοὺς συνταγματάρχας δραχμὰς 60
κατὰ μῆνα.

Εἰς τοὺς ἀντισυνταγματάρχας καὶ ταγ-
ματάρχας δραχμὰς 40 κατὰ μῆνα.

6) Εἰς τοὺς λοχαγοὺς τοὺς ἀναπληροῦν-
τας ἀξιωματικῶν ἀνώτερον ἐπιμίσθιον
δραχ. 40 κατὰ μῆνα.

γ) Εἰς τοὺς ὑπολοχαγοὺς καὶ ἀνθυπο-
λοχαγοὺς, τοὺς ἀναπληροῦντας λοχαγόν,
ἐπιμίσθιον δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

δ) Εἰς τοὺς δοκίμους, τοὺς ἀναπλη-
ροῦντας ἀξιωματικούς τῆς οἰκονομίας καὶ
ὑγείας, ἐπιμίσθιον δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

ε) Εἰς τοὺς ἀντισυνταγματάρχας καὶ
ταγματάρχας τοὺς διοικούντας σώματα,
ἀποζημιώσεις δευτέρου ἵππου ὑπηρεσίας,
ἐὰν δὲν λαμβάνουσιν αὐτήν, ὡς ἐκ τοῦ ὁ-
πλοῦ εἰς 8 ἀνήκουσιν.

ς) Εἰς τοὺς ὑπαξιπιστὰς τοῦ ὑπουργοῦ
καὶ τῶν ὀρχηγῶν σωμάτων, μνηστὴς χο-
ρηγία δραχμὰς 40 λόγῳ τῆς γραφικῆς ὑπηρε-
σίας.

ζ) Εἰς τοὺς ὑπαξιπιστὰς τῶν σωμάτων
καὶ τῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων,
τοὺς ἐπὶ τῆς κοπῆς τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τοὺς
ἀξιωματικούς τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν τῇ
στρατιωτικῇ σχολῇ, μνηστὴς χορηγία δρ.
20 λόγῳ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας.

η) Εἰς τοὺς ὑπασπιστάς ἀρχηγῶν γραυμάτων καὶ σωμάτων ἀποζημιώσεις ἵππου, ἐὰν δὲν λαμβάνωσι τοιαύτην ὡς ἐκ τοῦ ὅπλου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

10. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐνοικίου δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν ἢ κράτησιν ἐλλαττοῦται δὲ κατὰ τὸ ἡμισυ δασείας οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἐνοικοῦσιν εἰς δημοσία κτίρια.

11. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 2, 3 καὶ 4, τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1856 ὑπὸ στοιχ. ΤΞΗ'. Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐπιτάκτους ἀξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ.

12. Ὁ ἐπιστάτης τῆς Σμύριδος Νάξου ἔχει μισθὸν Τμηματάρχου πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως.

13. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου κανονιζομένων διὰ τοὺς οἰκονομικούς ὑπαλλήλους μισθῶν χορηγοῦνται.

α) Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ τελωνείου Σύρου ἦτοι,

1) Εἰς τὸν ἐπιστάτην, τὸν ἐλεγκτήν, τὸν ἀ. γραμματέα τοῦ τελωνείου καὶ τὸν ἀποθηκάριον τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμίσθιον ἐκάστῳ δραχ. 50 κατὰ μῆνα.

2) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην ἐπιμίσθιον δραχ. 90 κατὰ μῆνα.

3) Εἰς τὸν β'. γραμματέα τοῦ τελωνείου ἐπιμίσθιον δραχ. 60 κατὰ μῆνα.

4) Εἰς ἕκαστον τῶν ὑπελεγκτῶν, τὸν γ'. γραμματέα τοῦ τελωνείου, τὸν εἰσπρακτορά καὶ τὸν ἀ. γραμματέα τῆς διαμετακομίσεως ἐπιμίσθιον ἀνὰ δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

5) Εἰς ἕκαστον τῶν ζυγιστῶν καὶ τὸν ἀρχιφύλακα ἐπιμίσθιον ἀνὰ δραχ. 20.

6) Εἰς ἕκαστον δασάρχην καὶ δασονόμον λόγῳ ἵππονμῆς ἀποζημιώσεις δραχ. 30 κατὰ μῆνα. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, γίνεται ἐπὶ προσαγωγῇ πιστοποιήσεως τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ δασάρχης ἢ ὁ δασονόμος διατηρεῖ ἵππον ὑπηρεσίας.

14. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1857 ὑπὸ στοιχ. ΥΙΑ νόμου αἱ ἀφορῶσι τὴν πρόσκαιρον ἐπιχορήγησιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν ἰσοβάθμων αὐτῶν ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ καταργοῦνται, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

15. Οἱ μισθοὶ τῶν μὴ κατονομαζομένων εἰς τὸν παρόντα νόμον δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν μένουσιν οἱ αὐτοὶ καθὼς προσδιωρίσθησαν διὰ τῶν σχετικῶν νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων.

16. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει δι' ἐν ἔτος ἔνθα Ἀθῆναι τὴν 28 Μαΐου 1859.

571. Ν. ΦΜΑ'. Περὶ ἐπιβολῆς φόρων διὰ τῆς κατασκευῆς προκυμαίας εἰς τὸν ὄρμον Κυλλήνης τοῦ δήμου Μυρτουντίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Διὰ τὴν κατασκευὴν προκυμαίας εἰς τὸν ὄρμον Κυλλήνης τοῦ δήμου Μυρτουντίων ἐπιβάλλονται ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν εἰσαγομένων, ἐξαγομένων καὶ μεταφερομένων διὰ τῶν διαφόρων ὁρμῶν τῶν δήμων Ἠλίδος, Βουπρασίων, Πηνειῶν καὶ Μυρτουντίων οἱ ἐξῆς φόροι:

α) Τρεῖς δραχμαὶ ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν σταφίδος ἐξαγομένης εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένης.

β) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὁρμούς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκεῖσε μεταφερομένων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων καὶ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένων ἐν τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ὡς τοιαύτη δὲ θεωρεῖται ἡ τιμὴ, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται τὰ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραττόμενα τέλη.

Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω βᾶσιν εἰς ἕκαστον ἐμπόρευμα ἐπιβάλλομενον τέλος θέλει ὁρισθῇ ἐν δασολογίῳ διὰ Β. Διατάγ.

γ) Ἐφ' οἷων τῶν προσωριζομένων πλοίων δέκα λεπτὰ κατὰ τόνον διὰ πᾶσαν προσόρμισιν.

2. Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ φόρων γίνεται παρὰ τῶν πρὸς εἰσπραξίν τῶν δημοσίων ἀρμοδίων ὑπαλλή-

λων ἐπ' ἀμοιβῇ ἐνὸς τοῖς 0/1 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσού. Ἐφαρμόζονται δὲ ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον καὶ αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπολόγους.

3. Επιτρέπεται εἰς τὴν δῆμον Μυρτουντίων νὰ δανεισθῇ φυλαττομένων τῶν κειμένων διατυπώσεων παρ' οὗτινος νομίσῃ συμφαιρότερον τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἐναρξίν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρων.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα, θέλει δ' ἐφορεύει ἐπ' αὐτοῦ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἐνὸς μέλους διοριζομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τεσσάρων ἄλλων, ἕκαστον τῶν ὁποίων θέλει ἐκλεχθῇ παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβούλων τῶν ἀνωτέρω δήμων. Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν θέλει προσδρεύει τὸ διορισθόσμενον παρὰ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέλος, θέλουν κανισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

5. Ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐν τῷ α. ἄρθρῳ προσδιοριζομένων φόρων θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῆς γεννησούσης δαπάνης διὰ τὴν ἐντελῆ περαίωσιν τοῦ ἔργου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαΐου 1859.

372. Ν. ΦΜΖ'. Περὶ δανείων εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας.

ΟΘΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως δύναται ἡ τράπεζα νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας πίστωσιν δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ μέχρις ἐνὸς ἑκατμυρίου δραχμῶν καὶ ἄνευ τῶν παρὰ τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1843 νόμου ὁρισμένων ἐξασφαλιστικῶν μέσων, ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου, ἢ ἐγγυήσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ μὴ δύναται τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς εἰρημένης ἑταιρίας, ἐνόσω ὑπάρχει εἰς αὐτὴν δάνειον τῆς τράπεζας,

νὰ δανεισθῇ πλέον τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς τράπεζας, καὶ νὰ ἔχῃ διαρκῶς ὑποχρεωμένα τ' ἀτμοπλοίας τοῦλάχιστον διὰ τὸ χορηγηθὲν ὁρισμένον ποσόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαΐου 1859.

373 Ν. ΦΜΗ'. Περὶ προσθήκης δύο βοηθῶν εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων.

ΟΘΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὸ προσωπικόν τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων προστίθενται δύο βοηθοὶ α. τάξεως, ἕκαστος τῶν ὁποίων θέλει λαμβάνει τὸν διὰ τὴν θέσιν ταύτην κανονισμένον μισθόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαΐου 1859.

374. Δ. Περὶ ἐγέρσεως καταστημάτων ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου Ὀθωνος.

ΟΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου Ὀθωνος θέλουσιν ἐγερθῇ πρὸς ἀνατολὰς μὲν αὐτοῦ ἡ Ἀκαδημία, πρὸς δυσμὰς δὲ ἑτερον δημόσιον κατάστημα, κατὰ τὸ ἐπισυννημμένον καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν διὰ γράμμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1859.

375. Ν. ΦΜΘ'. Περὶ προσδιορισμοῦ διὰ Β. Διατάγματος τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν γαιανθράκων.

ΟΘΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ τιμὴ καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουν πωλεῖσθαι οἱ δημόσιοι γαιάνθρακες, προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Ἰουνίου 1859.

76. Ν. ΦΝ'. Περὶ διατιμῆσεως τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τῆς Χωροφυλακῆς.

ΟΘΝ κλπ.

1. Αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ὡς καὶ τῶν ἐνωμοταρχῶν,

ὑπενωματάρχων καὶ χωροφυλάκων δια-
ρούμενοι εἰς μισθοὺς, ἀποζημιώσεις καὶ ἐ-
πιμίσθια κανονίζονται διὰ τοῦ ὧδε προ-
σκηρτημένου πίνακος.

2. Πρὸς ταῦτα δίδονται καὶ τὰ ἐξῆς
ἐπιχορηγήματα.

α) Εἰς μὲν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος,
ἐξήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα λόγῳ ἐπι-
μισθίου διοικήσεως, καὶ ἐξήκοντα δραχ.
κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἐξόδα, εἰς δὲ τοῦς
ἀντισυνταγματάρχας, ἐπιθεωρητὰς δέκα
δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἐξόδα,
καθ' ὃν καιρὸν ἐνεργοῦν τὰς ἐπιθεωρήσεις.

β) Εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς μοιρα-
χίας Ἀττικῆς, τεσσαρῆκοντα δραχ. κατὰ
μῆνα, εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν λοιπῶν
μοιραρχιῶν εἰκοσι δραχμαὶ κατὰ μῆνα,
καὶ εἰς τοὺς προϊσταμένους ὑπομοιραρχιῶν
ἐξ δραχ. κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἐξόδα.

γ) Εἰς τὸν ὑπεπισπότην τοῦ σώματος
εἰκοσι δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὴν
ὑπηρεσίαν.

δ) Εἰς τοὺς ὑπομοιράρχους καὶ ἀνθυπο-
μοιράρχους τοὺς ἀναπληροῦντας προϊστά-

μενον μοιραρχίας τριάκοντα δραχμαὶ κατὰ
μῆνα.

ε) Εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας ὑπενωματάρ-
χας γραμματεῖς καὶ λογιστὰς τῶν μοιραρ-
χιῶν δώδεκα δραχμαὶ κατὰ μῆνα, διὰ
τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

ς) Εἰς τοὺς ἐπίπουρους ἐνωμοτάρχας καὶ
χωροφύλακας ἡ κανονισμένη μερὶς ἐπὶ
ποροβῆς.

ζ) Εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας, ὑπενωματάρ-
χας καὶ χωροφύλακας τοὺς σταθμεύοντες
εἰς Ἀθήνας ἢ Παιριὰ δέκα ἐξ λεπτὰ καθ' ἡμέραν ὡς ἀντίτιμον μιᾶς μερίδος ἄρτου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ παρ-
μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυ-
πασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς νό-
μου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν χωροφυλακίαν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4 ἰουνίου
1857 ὑπὸ στοιχ. ΥΠ. νόμου καταργου-
νται ἐφ' ὅσον ἀποβλέπουσι τὴν χωροφυλα-
κίαν, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντι-
βαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαΐου 1859.

ΣΩΜΑ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ.

Διατίμησις τῆς κατὰ μῆναμισθοδοσίας τοῦ ἀνωτέρω σώματος.

Βαθμοί	Ἀποδοχὰὶ ἐνεργείαις										Μισθὸς ἀντι- μισθίου, τ. 6 μῆν.	Μισθὸς τῶν ἐν τοῖς ἐξαρ. νοσημείοις νο- σηλευμένων	Μισθὸς ἀποδίδων ἐν φω. αἰ.
	Ἀξιωματικῶν					Ἐνωστ. χωροφυλάκων							
	Ἀποζημιώσεις					Ἀποζημιώσεις							
	Μισθὸς	Ἐνδοξίον	Ἰπποὶ	Ἰπποφύ- λας	Ἰπποφύ- λας	Μισθὸς	Ἐνδοξίον	Ἰπποὶ	Ἰπποφύ- λας	Ἰπποφύ- λας			
	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.	Δρ.			
Συνταγματάρχης.	460	90	20	60							210	120	120
Ἀντισυνταγματάρχης.	380	70	20	60							170	100	100
Ταγματάρχης.	340	70	10	30	20						143	73	73
Μοιράρχος.	230	50	10	30	20	20					100	80	80
Ἀντιμοιράρχος.	170	30	10	30	10	20					100	50	50
ὑπομοιράρχος.	130	30	10	30	10	20					60	30	30
Ἀνθυπομοιράρχος.	110	30	10	30	10	20					55	25	25
Ἐνωμοτάρχης ἱππιδ.						52		7	50	7	50		
" " " " " " "						40	80	7	50				
Ἰπενωματάρχης.						36	50	7	50				
Χωροφύλας 1 τάξ. ἱππιδ.						39		7	50	7	50		
" " " " " " "						32	50	7	50				
" 2 τάξ. ἱππιδ.						36	40	7	50	7	50		
" " " " " " "						30	30	7	50				

Α'. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ἀντισυνταγματάρχαι ἐπι-
 ωρηται καὶ ὁ ὑπασπιστής, ὅσοι πορουν-
 λόγῳ ὑπηρεσίας, λαμβάνουσι τὰ διὰ
 στρατὸν τῆς γραμμῆς ὁδοιοδικὰ. τὰ
 ὁδοιοδικὰ λαμβάνουσι καὶ οἱ λοι-
 ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς οἱ ἐκ-
 τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των
 πορουντες λόγῳ ὑπηρεσίας.

Β'. Ἡ ἀποζημίωσις ἵππου τῶν ἀξιο-
 ατικῶν λογιζομένη πρὸς 10 δραχ. δι' ἑ-
 καστὸν ἵππον κατὰ μῆνα χορηγεῖται εἰς
 τοὺς ἔχοντας πραγματικῶς ἵππους ὑπηρε-
 ας ἐν τῇ ἰδίᾳ περιπτώσει χορηγεῖται καὶ
 ἀποζημίωσις τῆς ἱπποφορῆς λογιζομέ-
 πρὸς τριάκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα
 ἑκάστον ἵππον ὑπηρεσίας τῶν ἀξιωματ.

Γ'. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ὁδοιοδικῶν ἐ-
 ὧν χορηγεῖται εἰς τοὺς κατέχοντας θέ-
 τῆς Μοραρχίας.

Δ'. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν χωροφυ-
 ακῶν τάττονται, οἱ ἔχοντες τετραετὴ εἰς
 Σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ὑπηρεσίαν
 ὑπεπληρωμένην μὲ διαγωγὴν ἐξαίρετον.

577. Δ. Περὶ διαιρέσεως τῆς ἐπικρατείας εἰς
 τέσσαρας περιφερείας Οἰκονομικῶν ἐπι-
 θεωρήσεων.

ΟΘΝΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸν ἀπὸ 22 λήγοντος
 ἡμῶν ὑπὸ στοιχ. ΦΑ'. Νόμον περὶ Οἰκο-
 μικῶν ἐπιθεωρητῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει
 ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργ-
 οῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐπικράτεια διαιρεῖται εἰς τέσσα-
 ρας περιφερείας Οἰκονομικῶν ἐπιθεωρήσεων.
 Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τοὺς νομοὺς
 Ἀττικοβοιωτῆς καὶ Φθιωτιδορωκίδος, ἑ-
 ὧν εἶδον τὸν Πειραιᾶ.

Ἡ δευτέρη τοὺς νομοὺς Κυκλάδων καὶ
 Ἰονίων μετ' ἑδραν τὴν Σύρον.

Ἡ τρίτη τοὺς νομοὺς Ἀχαϊοῦλιδος,
 Μεσσηνίας καὶ Ἀκαρναναιοτιώλιας μετ' ἑ-
 ὧν τὰς Πάτρας καὶ

Ἡ τετάρτη τοὺς νομοὺς Ἀργολιδοκο-
 νιαίας, Λακωνίας καὶ Ἀρχαδίας, μετ' ἑδραν
 τὸ Ναύπλιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1859.

578. Ν. ΦΝΑ'. Περὶ προσδιορισμοῦ διὰ Β. Δια-
 τάγματος ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν τῶν διε-
 θνῶν τηλεγραφικῶν τελεῶν.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν δύνανται νὰ
 προσδιορίζονται τὰ διεθνῆ τηλεγραφικὰ
 τέλη διὰ Β. Διατάγματος, τὸ ὅποιον ὅμως
 μεταποιούμενον εἰς νομοσχέδιον θέλει ὑ-
 ποβῆθαι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βου-
 λευτικῶν Σωμάτων ἐντὸς τῆς προσεχοῦς
 Συνόδου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαΐου 1859.

579. Ν. ΦΝΒ'. Περὶ μισθοῦ τῶν τακτικῶν
 παρέδρων παρὰ τῷ ἐν Κωνσταντινῶν
 πόλει Προξενικῷ δικαστηρίῳ.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ μισθὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ
 ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856, περὶ δικαιοδο-
 σίας καὶ καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρ-
 χῶν νόμου, διοριζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερ-
 νήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, τακτικῶν
 παρέδρων, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἐπτακο-
 σίας κατὰ μῆνα, δι' ἑκάστον αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουνίου 1859.

580. Ν. ΦΞΔ'. Περὶ καταργήσεως τῆς Μικτῆς
 Ἐπιτροπῆς κλπ.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ καταργεῖται με-
 τὰ δύο καὶ ἡμισυ ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
 σεως τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ δὲ κατὰ
 τὴν ἐποχὴν τῆς διχλύσεώς της ἐκκρεμεῖς
 ἐνώπιον αὐτῆς δίκαι, μεταβιβάζονται εἰς
 τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 16—23 τῆς Πολιτ.
 Δικονομίας, ἀρμόδια τακτικὰ δικαστήρια,
 ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐξακολουθεῖ ἡ περαι-
 τέρω διεξαγωγὴ καὶ ἐκδίκασις αὐτῶν.

2. Ἄμα τῇ δημοσίευσί τοῦ παρόντος
 νόμου μεταβιβάζονται εἰς τὰ κατὰ τὸ
 προηγουμένον ἄρθρον, ἀρμόδια τακτικὰ
 δικαστήρια, ἐὰν ἐκ συμφώνου τὸ ζητήσω-
 σιν οἱ διάδικοι παραιτούμενοι παντὸς δι-
 καιώματος προσεπικλήσεως πρὸς παρέμβα-
 σιν ἢ ἀναγωγῆς κατὰ τρίτου, ὅλαι ἐκεῖναι
 αἱ ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐκκρε-
 μεῖς διαφοραὶ, καὶ ὅς οἱ οὐδεὶς οὔτε τῶν κυ-

ρίων οὔτε τῶν τυχόν κατὰ παρέμβασιν διαδίκων εἶναι ὀθωμανός, καθ' ἃς, ἐν καὶ ὑπῆρξε πρότερον διάδικος ὀθωμανός, βραδύτερον ὅμως τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ περιήλθεν ὅπως δὴ ποτε εἰς μὴ ὀθωμανόν, ἀναλαβόντα ἐν ἰδίῳ ὀνόματι τὴν δίκην. Ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια δίκων, δὲν δύνανται ταῦτα νὰ δεχθῶσι προσεπικλήσεις πρὸς παρέμβασιν, ἢ ἀναγωγὰς κατ' ὀθωμανῶν, ἀλλ' ὀφείλουσι ν' ἀπορρίπτωσιν αὐτάς καὶ αὐτεπαγγέλτως.

3 Αἱ ἐκκρεμαῖς διαφοραὶ μεταξὺ ὀθωμανῶν καὶ μὴ, ἀραιοῦνται τῆς δικαιοδοσίας τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὰ ἀρμόδια τακτικά δικαστήρια, ἐάν, παρελθόντος ἐνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς γραφῶσιν ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸ δευτίον τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκτεθῶσιν ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ, οἱ διάδικοι, ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν πληρεξούσιοι, δὲν ἐμφανίζονται πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐκφώνησιν αὐτῶν. ἢ ἐάν ἀμρότεροι οἱ διάδικοι, ἢ οἱ πληρεξούσιοι τούτων, ἢ καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ἐμφανιζόμενος, δὲν συζητῶσιν αὐτάς καὶ οἱ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως προτεινόμενοι λόγοι δὲν γίνωσι δεκτοὶ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

4. Περὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐμφανίσεως ἢ μὴ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῶν λόγων τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως εἰς ὑστέραν συνεδρίαν, γίνεται πράξις τῆς ἐπιτροπῆς.

5. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς δι' εἰδιζῶν πληρεξουσίων εἴτε δικηγόρων εἴτε μὴ, προστηκόντως διορισμένων διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ἀκρατηρίου τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις συντάσσει περὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου ἐκθέσεις.

6. Εἰς περίπτωσιν διχοψυχίας, αἱ διαφέρουσαι γνώμαι καταχωρίζονται διακριτικῶς εἰς πρακτικά, καὶ εἰδοποιεῖται

ἀσθημερὸν, ὅπως παρευρεθῇ εἰς τὴν προσηχῇ συνεδρίαν ὁ ἐπιδιαιτητής. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγουσι, κατὰ πλειονοψησίαν, ἀπαξ διὰ πάσας περιπτώσεις διχοψυχίας, ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, πρῶτον καὶ δευτέρου ἐπιδιαιτητὴν ὅταν δὲ ἐλλείψῃ ἐκάτερο τούτων, τὸν ἀναπληροῦσι δι' ἑτέρου.

Ἐάν δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δὲ συμφωνήσωσι πρὸς ἐκλογὴν τινὸς τῶν ἐπιδιαιτητῶν, ἐκλέγεται οὗτος, συνεννοήσας τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις ὀθωμανικῆς Πρεσβείας.

7. Ὁ ἐπιδιαιτητής ὑπόκειται εἰς ἐξαιρέσιν κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῆς πολιτικῆς Δικονομίας.

8. Ἐν περιπτώσει ἐξαιρέσεως ἢ νομίμου κωλύσεως τοῦ πρώτου ἐπιδιαιτητοῦ καλεῖται ὁ δευτέρος· κωλυομένου ἢ ἐξαιρουμένου καὶ τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει κατὰ τὸ ἄρθρον 6, ἕτερον ἐπιδιαιτητὴν διὰ τὴν προκειμένην δίκην. Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται προσέτι ν' ἀπορρίπνηται, κατὰ πλειονοψησίαν, περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ τῶν κωλύσεων.

9. Περὶ τῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων των εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τῶν διαδίκων προταθείσης ἐξαιρέσεως τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ συζήτησιν, ὡς καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλογῆς τοῦ ἀναπληρωτικοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, συντάσσεται ἐκθέσις τῆς ἐπιτροπῆς.

10. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὺς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς εἰδοποιήσωσι τὸν ἐπιδιαιτητὴν, ἢ, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 8, ἀφ' ἧς ἐκλέξωσι συμπληρωματικὸν ἐπιδιαιτητὴν, συνέρχονται μετ' αὐτοὺς πρὸς διάσκεψιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἀφορὴν τῷ συμβουλίῳ ἐκθέσωσιν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσιν, ἀποπειρῶνται μετὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ νὰ συμβιβάσωσι τὰ μέρη· μὴ κατορθωθέντος δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ ἀρχεῖται διάσκεψις ἐν τῷ συμβουλίῳ, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ψηφοφορία. Ὁ ἐπιδιαιτητής διδασκὼς τὴν ψήφον του, δὲν δύναται

μως να προτείνῃ νέαν γνώμην, ἀλλ' ὀφεί-
ει νὰ παραδέχεται μίαν ἐκ τῶν ὑπαρ-
ουσῶν. Ἡ ψήφος τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ ἀπο-
ελεῖ τὴν πλειονοψηφίαν, καθ' ἣν γίνεται
ἀπόφασις. ἥτις ὑπογράφεται παρὰ τῶν
ἐλθόντων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ.

41. Εἰς χαρτόσημον τάξεως τετάρτης
τάξεως ἤτοι δύο δραχμῶν, ὑπόκεινται
ἡ προδικαστικαὶ καὶ παρεμπιπτούσαι ἀ-
ποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Μικτῆς ἐ-
πιτροπῆς.

42. Εἰς χαρτόσημον τάξεως πέμπτης
τάξεως ἤτοι τριῶν δραχμῶν, ὑπόκεινται
ἡ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῆς Μικτῆς ἐπιτρο-
πῆς.

43. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 26
Ιουνίου 1836 περὶ Μικτῆς ἐπιτροπῆς νό-
μου γινομένη πράξις, ἡ ἐξέχουσα τὴν προ-
εστειμένην τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων
καὶ διατάττουσα τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναφο-
ρᾶς τοῦ ἐνάγοντος καὶ τῶν συνημμένων
γγράφων, θέλει γράφεσθαι, ὡς μέχρι
τουδε, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1859.

51. Δ. Περὶ καταργήσεως τοῦ λοιμοκαθα-
ρηρίου Ἀνδρου.

ΟΘΩΝ κλπ.

Καταργεῖται προσωρινῶς τὸ δημοτικὸν
λοιμοκαθαρητήριον Ἀνδρου.

Ἀθήναις, τῇ 13 Ἰουνίου 1859.

582. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

Τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Ἀθήναις δι-
καστηρίου τῶν Ἐφετῶν, ἐγκριθεὶς παρ' αὐ-
τοῦ κατὰ τὰ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1847 καὶ
ἀπὸ 27 Μαΐου 1859 πρακτικᾶ.

Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν

θεωροῦν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως
τῶν ἐνεστώτων δικαστηρίων καὶ τῆς εἰσ-
αγωγῆς τῆς ἐνεστώσης Δικονομίας, ἕνεκα
τῆς τότε ἀπειρίας καὶ ἀτελείας εἰσεχω-
ρήσαν ἀνωμαλίαι καὶ ἀταξίαι τινὲς, πηγά-
σασαι ἀπλῶς ἐκ τῆς μὴ ὀρθῆς καὶ ἀκρι-
βοῦς ἐφαρμογῆς τῶν νομίμων διατάξεων
καὶ διατυπώσεων, αἱ ὅποιαι καθ' ἑξίν ἡ-
κολούθησαν, ἐπικρατοῦσαι καὶ μέχρι τοῦδε,
ὁδῶς περὶ τὴν σύνταξιν καὶ γραφὴν τῶν

δικογράφων, τὴν συγκρότησιν τῶν ὑπο-
βαλλομένων εἰς τὸ δικαστήριον δικογρα-
φῶν τὴν διατήρησιν τῶν εἰς τὸ γραφεῖον
κατατιθεμένων ἐκθέσεων κλπ.

Ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τῶν ἐλαττωμάτων τού-
των, ἐνῷ δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὴν ἀξιο-
πρέπειαν τοῦ τε δικαστηρίου καὶ τοῦ
δικηγορικοῦ συλλόγου, ἐπιφέρει προσέτι,
καὶ ἡ πείρα ἀπέδειξε, δυσχερεῖαν καὶ
χρονοτριβὴν εἰς τε τὴν διάσκεψιν καὶ τὴν
διεκπεραίωσιν τῶν δικῶν, καὶ πολλάκις
λάθῃ οὐσιώδη καὶ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν
αὐτὴν καὶ ἀποφασιν τῶν ὑποθέσεων.

Ὅτι τὰ δυσάρεστα ταῦτα ἀποτελέ-
σματα ἀποφεύγονται εὐκόλως δι' ἀπλῆς
τῆς εἰσαγωγῆς τάξεως καὶ περὶ τὴν ἐφαρ-
μογὴν τῶν νομίμων διατάξεων ἀκριθείας
τῶν ἀπαραιτήτων τούτων εἰς τὰ δικαστή-
ρια στοιχείων, καὶ τῆς ἀγαθῆς προαιρέ-
σεως καὶ ἐπιμονῆς εἰς τὴν διατήρησιν αὐ-
τῶν παρὰ τῶν συμπραττόντων προσώπων.

Ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 262 τοῦ περὶ
δικαστηρίων Ὁργανισμοῦ, τὸ δικαστήριον
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προνοῇ δι' ἰδιαι-
τέρου κανονισμοῦ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑ-
πηρεσίας αὐτοῦ, καὶ νὰ διατάττῃ τὰ
περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκά-
στου τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων (ἐν οἷς
καὶ οἱ δικηγόροι, κατὰ τὸ ἄρθρον 142).

Ὅτι ὁ κανονισμὸς οὗτος, ἅπασι ἐπικυ-
ρωθεὶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑ-
πουργείου, πρέπει νὰ τηρῆται παρ' ἐκεί-
νων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη, ὡς κανο-
νίζων τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των,
καὶ ὅτι ἡ παραμέλησις, ἡ παράβασις τῶν
καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας τῶν δικαστι-
κῶν ὑπαλλήλων τιμωρεῖται πειθαρχικῶς
κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 299 τοῦ εἰρη-
μένου Ὁργανισμοῦ, καὶ 206 κλπ. τῆς Πολ.
Δικονομίας.

ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου τὸν ἐξῆς κα-
νονισμὸν.

Κανονισμός.

Α') Αἱ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου
κατατιθέμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς
πολ. δικονομίας (ἄρθρ. 188) προτάσεις

τῶν διαδίκων ἢ δικηγόρων, αἱ ἐκθέσεις περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων, περὶ αὐτοφίας, περὶ πραγματογνωμοσύνης, δὲν παραδίδονται ποτὲ εἰς τοὺς διαδίκους, ἢ δικηγόρους ἐκ τῆς τοῦ καταστήματος, ἀλλὰ τηροῦνται πάντοτε ἐν αὐτῷ οἱ δὲ ἔχοντες συμφέρον δύνανται ἐν τῷ γραφείῳ νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν, ἢ καὶ ἀπλᾶ ἀντίγραφα.

Β') Τὰ δικόγραφα καὶ τὰ ἀντίγραφα δικογράφων, ἢ ἀποφάσεων. πρέπει νὰ γράφονται μὲ χαρακτῆρα εὐανάγνωστον καὶ εὐκρινῆ, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθρ. 247 τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ νὰ περιέχωσιν ἱκανὸν περιθώριον, εἰς μὲν ὅποιον πρέπει νὰ γίνωνται ὅλαι αἱ ἐπιδιορθώσεις καὶ μεταβολαί, ἐπικυροῦμεναι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκδίδοντος τὰ ἔγγραφα.

Γ') Ὅλα τὰ ἔγγραφα, τῶν ὁποίων οἱ διὰ δικοὶ θέλουσι νὰ ποιῶσι χρῆσιν κατὰ τὰ ἀρθρ. 538, 2) 580 κλπ. τῆς πολ. δικονομίας πρέπει νὰ σημειῶνται ἐπὶ τῆς κεφαλίδος δι' ἀλληλοδιαδόχων ἀλφαριθμητικῶν στοιχείων, ἥτοι νὰ στοιχειοριθμῶνται, τὰ δὲ σχετικὰ ταῦτα στοιχεῖα ἐκάστου ἔγγραφου νὰ σημειῶνται ἐπίσης καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῶν διαμειβομένων δικογράφων καὶ τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων ἢ δικηγόρων, ἀπέναντι τῶν χωρίων τούτων, ἐνθα τὰ ἐπικαλοῦνται οἱ διάδικοι ἢ δικηγόροι διὰ τῆς μνείας τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς χρονολογίας αὐτῶν. Ἐκάστος δὲ διάδικος πρέπει, καταθέτων τὰ ἔγγραφα του εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, νὰ ἐπισυνάψῃ κατάλογον αὐτῶν παρ' αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον, καὶ ὁσάκις ἀκολούθως παρουσιάζει νέα ἔγγραφα, νὰ προσθέτῃ καὶ τούτων τὴν σημείωσιν εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον, ἢ νὰ ἐπισυνάψῃ νέον.

Δ) Δημοσία συζήτησις δὲν ἄρχεται εἰ μὴ ἀφοῦ ἐπιδειχθῶσι παρὰ τῶν δικηγόρων τὰ πληρεξούσια ἢ ἀντικλητήρια καὶ αἱ ἔγγραφοι προτάσεις ὑπογεγραμμέναι καὶ χρονολογημέναι παρ' αὐτῶν. Τὸ ὑποβαλλόμενον ἔγγραφον τῶν προτάσεων πρέπει νὰ περιέχῃ ἐν αὐτῷ, καὶ ὅχι διὰ παραπομπῆς εἰς πρωτοδικούς ἢ ἄλλας προτά-

σεις, ὅλους τοῦ ἰσχυρισμοῦ καὶ τὰ αἰτήματα, ὅσα ὁ διάδικος ἢ δικηγόρος ἀξιοῖ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν μέλλουσαν δημοσίαν συνεδριάσιν.

Εἴαν, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, προκηται νὰ γείνη νέα τις ἐνστάσις, πρότασις, ἢ ἐπαγωγὴ ὅρκου. πρέπει αὕτη νὰ γράφηται οὐχὶ εἰς τὸ περιθώριον, ἀλλ' ἐν τέλει τῶν ἤδη γεγραμμένων προτάσεων, νὰ χρονολογῆται καὶ νὰ ὑπογράφηται παρὰ τοῦ πληρεξουσίου, αἱ δὲ αὕτω κατηρητισμέναι προτάσεις πρέπει ἀμὰ ὁ πρόεδρος κηρύξῃ περαιωμένην τὴν συζήτησιν καὶ δώσῃ τὸν λόγον εἰς τὸν εἰσαγγελέα, νὰ ἐγχειρισθῶσι παρὰ τῶν συζητησάντων τὴν ὑπόθεσιν πρωτόπων εἰς τὸν παρόντα γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου.

Αἱ διὰ τῶν προτάσεων ζητούμεναι χρηματικαὶ ποσότητες πρέπει νὰ γράφονται καὶ δι' ἀλφαριθμητικῶν στοιχείων.

Β) Ὅσάκις οἱ διάδικοι ἢ δικηγόροι θέλουσι νὰ κάμωσι χρῆσιν ἐνστάσεων, ὁρίλων νὰ κοινοποιῶσι ταύτην εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ δι' ἰδιαίτερου δικογράφου πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδριάσεως, ἢ διὰ τοῦ ἔγγραφου τῶν προτάσεων ἐπ' αὐτῆς τῆς συνεδριάσεως, κατὰ τοὺς οὐσιώδεις τύπους τοὺς διαγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ἀρθρ. 552 1) τῆς πολ. δικονομίας, ὅρα δὲ οὐχὶ ἐν παρόδῳ, ἀορίστως καὶ συγκεκριμένως ἢ συγκεκριμένως μὲ τὰς λοιπὰς αἰτιολογίας τῶν δικογράφων ἢ προτάσεων, ἀλλὰ χωριστὰ καὶ διακεκριμένως κατὰ τὴν νόμιμον σειρὰν τῶν καὶ ἰδίως μὲ τὸν νόμον λόγον, τὴν ἱστορικὴν αἰτίαν καὶ τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἐκάστης.

Σ') Αἱ ἐπαγωγαὶ ὁρκῶν, ἂν καὶ τυχὸν γίνεται μνεία αὐτῶν ἐν ταῖς αἰτιολογίαις τῶν δικογράφων ἢ προτάσεων, πρέπει πάντοτε νὰ ἐπαναλαμβάνωνται εἰς τὸ τελευταῖον μέρος αὐτῶν, τὸ περιέχον τὰς αἰτήσεις, διὰ σαφοῦς καὶ ὀρισμένου θέματος τῶν ὁρκῶν τούτων.

Ζ) Ὅσάκις ὑποθέσεις τις, συζητηθεῖσαι ἅπαξ, ἐπαναφέρεται εἰς νέαν συζήτησιν, κατὰ συνέπειαν προδικαστικῆς τινος ἀποφάσεως, πρέπει νὰ ὑποβάλληται νέον ἔγ-

γραφον προτάσεων, στηριζομένων ιδίως εἰς τὰ ἐκ τῆς διεξαγωγῆς προδικαστικῆς διαδικασίας παραγόμενα συμπεράσματα, τὸ ὅποῖον ἔγγραφον νὰ φέρῃ τὴν νέαν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεώς του, καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάση τῆς μελλούσης νέας συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως.

II) Ἐκκτος διαδίκου ἡ δικηγόρος ὀφείλει νὰ σχηματίσῃ τὸν ὑποβαλλόμενον εἰς τὸ δικαστήριον ἴδιον φάκελλον τῆς δικογραφίας κατὰ πᾶσαν νέαν συζήτησιν εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε οὗτος νὰ χωρίζεται εἰς δύο δικαιοκείμενα μέρη, τὸ μὲν περιέχον τὰ οὐσιώδη καὶ μὲ ἀλφαριθμητικὰ στοιχεία, σημειωμένα ἔγγραφα, τὰ ὅποια ῥητῶς ἐπικαλεῖται διὰ τῶν προτάσεων του πρὸς ἐκδίκαν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ταῦτα ἑκρίτως κατατεταγμένα κατὰ τὴν σειράν τῶν στοιχείων, τὸ δὲ περιλαμβάνον τὰ λοιπὰ ἐποσιώδη, καὶ χρησιμεύοντα ἀπλῶς διὰ τὴν ὑπολογισμόν τῶν ἐξόδων ἔγγραφα, ἢ τὰ χρησιμεύοντα πρότερον εἰς δεδικασμένα ἤδη καὶ μὴ ἐκκρεμῇ πλεον ζήτηματα.

III) Αἱ ἐκκαλούμεναι καὶ αἱ ἀνακοπόμεναι ἀποφάσεις, καθὼς καὶ αἱ προδικαστικαὶ τοῦ ἐρεταίου πρέπει πάντοτε νὰ ἐπισυνάπτονται εἰς τὴν δικογραφίαν πρὸ τῆς συζητήσεως παρὰ τοῦ διαδίκου, ὅστις ἐπικαλεῖται ἢ προβάλλει αὐτά.

I) Τὰ ἔγγραφα τῶν δικογραφίων δὲν ἀποδίδονται εἰς τοὺς διαδίκους ἢ δικηγόρους, οἵτινες ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀναλάβωσιν αὐτὰ μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης (ἀρ. 188 τῆς πολ. δικονομίας), εἰμὴ ἀφοῦ συνταχθῇ εἰς τὸ καθαρὸν καὶ ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ προέδρου ἢ ἀποπερατοῦσα τὴν ἐκκρεμῇ δίκην ὀριστικῇ ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

IIA) Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαγωγή βιβλίων καὶ ξίφων, καὶ ὅλοι εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ ἀσχεπεῖς.

Ἀπαγορεύονται ἐν αὐτῷ αἱ ἰδιαιτεραί συνομιλίας, καὶ διατάσσεται ἡ τήρησις ἄκρας σιωπῆς καὶ εὐταξίας.

IIB) Ἀπαγορεύεται διαρκουσῶν τῶν δημοσίων συνεδριάσεων, ἐν τῷ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου κειμένῳ διαδρόμῳ καὶ ἐν τῷ

παρακειμένῳ δωματίῳ τῶν δικηγόρων πρὸς θόρυβον καὶ πᾶσα φωνασκία. Εἰς δὲ ἐκ τῶν ὑπογραμμάτων θέλει ἐπιφορτισθῇ ἰδίως παρὰ τοῦ γραμματέως μὲ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω, καὶ τὴν ὑποχέωσιν τοῦ νὰ συντάττῃ ἀμέσως ἐλθεσιν βεβαιωτικὴν τοῦ ταράττοντος τὴν ἡσυχίαν προσώπου, ἐάν τοῦτο, γενομένης αὐτῷ προσκλήσεως, δὲν παύσῃ ἀμέσως τὸν θόρυβον ἢ τὰς φωνάς.

Ἀθῆναι, τῇ 30 Μαΐου 1859.

583. Ν. ΦΞΕ'. Περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας εἰς τριετίαν, καὶ περὶ ἐφεδρείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἐλαττοῦται εἰς τρία ἔτη.

2. Ἡ ἐλάττωσις ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς ἤδη ὑπηρετούντας, τοὺς συμπληρώσαντας τὴν τριετίαν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἢ καὶ πρὶν, καθ' ὅσον ὁ ὠρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ συμπληροῦται διὰ νέων κατατάξεων.

Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαταστάτου ὑποχρέωτιν ἀναλαβόντες ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσωσι τὴν τετραετὴ θητείαν των.

3. Οἱ μόνον τριετίαν ὑπηρετήσαντες μεταβαίνουν εἰς τριετὴ ἐφεδρείαν, τῆς ὁποίας διαρκούσης, καλοῦνται ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὅπλα.

4. Οἱ ἐξυπηρετήσαντες ἤδη, ὡς καὶ οἱ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους ἐξυπηρετήσαντες, οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, καλοῦνται ἅπαντες ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὅπλα ἐν διαστήματι τριῶν ἔτων, καθ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ἡ τριετία αὕτη ἀρχεται διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀφέσεώς των.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 29 Μαΐου 1859.

584. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐποικιστικὸν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Κανονισμὸς τῶν χρῶν καὶ καθηκόντων τῶν
Ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν Ἱερατικῶν
σχολείων.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην συντάξεως κα-
νονισμοῦ διαγράφοντο: τὰ καθήκοντα καὶ
χρῆν, ἅτινα διὰ τῶν ἀρθρῶν 19—20 τοῦ
Βασ. διατάγματος 27 Ὀκτωβρίου 1856,
εἰσὶν ἀνατεθειμένα εἰς τὰς ἐφορευτικὰς ἐ-
πιτροπὰς τῶν κατὰ τὸν ΤΕΣ νόμον κα-
θεσταμένων ἱερατικῶν σχολείων.

Θεωροῦντες προσέτι ἐπ' ἀνάγκης νὰ κα-
νονίσωμεν τὰς τοῦ σχολάρχου πρὸς τὴν
ἐφορευτικὴν ἐκάστου σχολείου ἐπιτροπὴν
καὶ τὰς τοῦ ἐπιστάτου πρὸς τὸν σχολάρ-
χην σχέσεις κατὰ τοὺς §§ γ' καὶ δ' τοῦ
15 ἀρθροῦ τοῦ εἰρημένου Βασ. διατάγμα-
τος καθόσυν, ὁ μὲν σχολάρχης καὶ εἰς θέ-
σιν εἶναι νὰ γνωρίζῃ μᾶλλον παντὸς ἄλλου
καὶ κύριον χρέος ἔχει νὰ προνοῇ περὶ πά-
σης ἀνάγκης τοῦ κατ' αὐτὸν σχολείου καὶ
τῶν εἰς αὐτὸ μαθητευόντων, ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ
Ταμείου τῶν ἱερατικῶν Σχολείων ἐπιστά-
της ὑπόκειται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς
τοῦ σχολάρχου κατὰ τὸ 14 ἀρθρον τοῦ ἰ-
δίου διατάγματος.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 7 καὶ 8
τοῦ ΤΕΣ νόμου καὶ τὰ Βασ. διατάγματα
τότε περὶ τῶν καθηκόντων τῆς ἐπιτρο-
πῆς 28 Ὀκτωβρίου 1856 καὶ τὸ περὶ τοῦ
κανονισμοῦ αὐτῶν τῶν σχολείων 27 Ὀκ-
τωβρίου 1856, διατάττομεν μετὰ τὴν
γνωμοδότησιν τῆς εἰρημένης ἐπὶ τοῦ τα-
μείου ἐπιτροπῆς, ὡς ἑπεται.

Α'. Περί τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως καὶ
τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀποστολῆς τῶν χρη-
μάτων, τῶν παρ' ἐκάστου μαθητοῦ
καταβαλλομένων διὰ τὴν ἐτησίαν
διατροφήν καὶ ἐνδυμασίαν.

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ὁ-
ρεῖλousi: α) Νὰ συνάγωσι παρὰ τῶν γονέων,
τῶν συγγενῶν ἢ τῶν κηδεμόνων ἐκάστου
μαθητοῦ, τὰ ἐνικυσίως διὰ τὴν διατροφήν
καὶ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ἀπαιτούμενα, κα-
τὰ τὸ 7 ἀρθρον τοῦ νόμου. Ταῦτα δὲ, ἅμα

τῇ εἰσπράξει, εἴτ' ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔτους
προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ὅσοι ἔχουσι
χρηματικὴν εὐκολίαν, εἴτε καθ' ἑξαμηνίαν
ἢ κατὰ τριμηνίαν προπληρονομήματα ὑπὸ το-
σοῦς τυχόν δὲν εὐκολύνεται νὰ τὰ κατα-
βάλῃ ἀμέσως καὶ διὰ μιᾶς, νὰ τ' ἀποστέλ-
λωσι διὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπουργείου περὶ
τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἐ-
πίκειται τὸ καθήκον νὰ ἐπιμελῇται τῇ
ἐντόκῃ καταθέσει τῶν χρηματικῶν πό-
ρων αὐτοῦ τοῦ ταμείου, καὶ νὰ ἐκδίδῃ περὶ
ἐκείνης εἰσπράξεως διπλότυπον ἀπόδειξιν.

6) Νὰ ἐπαρμόζωσιν εἰς πάντα τὸν κατὰ
τὸν προγεγραμμένον § α. πληρόντο, ἀπό-
δειξιν προσωρινήν, κατὰ τὸ ὅδε προσαρ-
τώμενον ὑπὸ στοιχ. Α'. ὑπόδειγμα συντε-
ταγμένην. Αποστέλλουσιν δὲ τὰ ἐκάστο-
τε συναγόμενα, νὰ συναποστέλλωσι κα-
τὰ τὸν ὀνομαστικὸν τῶν πληρωσάντων κα-
τάλογον, ἵνα ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐ-
πιτροπὴ, ἐκδίδουσα ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἐκά-
στου τὸ τακτικὸν διπλότυπον, διαπέμπῃ
αὐτὸ διὰ τῆς ἀρμοδίας ἐφορευτικῆς πρὸς
ὃν ἀνήκει: ἡ δὲ ἐφορευτικὴ, ἐπιδίδουσα
τοῦτο, ζητῇ καὶ λαμβάνῃ τὴν προσωρινὴν
ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς πληρωμῆς: ἐπαφῆκεν εἰς ἐ-
καστὸν ἀπόδειξιν.

Β'. Περί τοῦ προσδιοριστέου ποσοῦ ὑπερ-
ἐκαστος τῶν μαθητῶν ὀρεῖται νὰ κατα-
βάλῃ διὰ τὴν ἐτησίαν διατροφήν,
ἐνδυμασίαν καὶ ὑπόδησιν τοῦ.

2. Τὸ παρ' ἐκάστου μαθητοῦ πληρω-
τικὸν ποσὸν προσδιορίζεται κατ' ἔτος προῦ-
πολογιζόμενον κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐν τῷ
τόπῳ ἔνθα ἵδρυται τὸ σχολεῖον, εὐθηνίας
ἢ ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων, καὶ ὅλων
τῶν λοιπῶν ἀνγκαιούτων εἰς τε τὸ σχο-
λεῖον καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς πραγμάτων.

Περὶ τούτου αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ,
κατὰ τὴν οἰκίαν ἀρμοδιότητα ἐκάστη
συντάττουσι πρωτόκολλον τακτικόν, τὸ
ὅποιον μετὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ
ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Γ'. Περί τοῦ ἐτησίου Προϋπολογισμοῦ
3. Κατὰ τὰ ὁρισμένα ἐν τῷ § 6' τοῦ
19 ἀρθροῦ τοῦ περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν
ἱερατικῶν σχολείων Βασ. διατάγματος, ἐ-

καὶ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὁρεῖται
να συντάττῃ κατὰ Νοέμβριον μῆνα τὸν
διὰ τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος προϋπολογισμόν τῶν ἐ-
πιτροπῶν ἐξόδων τὸ κατ' αὐτὴν σχολ. καὶ ὑ-
ποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὸν ἀρχιδ. Νομάρχ. μέχρι
τέλους τοῦ εἰρημένου μηνός τὸ βραδύτερον.

4. Τοῦ προϋπολογισμοῦ κύρια ἀντικείμενα
εἰσὶ. α) Αἱ διαφοραὶ ἐπισκευαὶ τοῦ καταστή-
ματος καὶ αἱ τυχόν κριθασάμεναι ἀναγκαι-
αὶ προσθήκαι εἰς τὴν ὑπάρχουσαν οἰ-
κοδομήν, καὶ τὰ ἐνδύματα, ἐὰν τὸ κατὰ στα-
μα ἀνάγκη εἰς ἰδιώτην.

6) Ἡ διὰ τὴν ἀποσκευὴν τοῦ σχολείου
καὶ τὴν συντήρησιν τῶν ἐπιπλῶν καὶ τῶν
λοιπῶν σκευῶν αὐτοῦ, καὶ ἡ διὰ τὴν πρόσ-
κτησιν βιβλίων (ἵνα κατὰ μικρὸν σχημα-
τισθῇ Βιβλιοθήκη κατὰλληλος ἐν ἐκαστῇ
σχολείῳ) ἀναγκαῖα δαπάνη· ἐπὶ δε καὶ
τὰ ἐξόδα γραφικῆς ὕλης διὰ τὰ τὴν ἐφο-
ρευτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ διὰ τὸν σχολάρχ.

γ) Οἱ μισθοὶ τοῦ σχολάρχου καὶ τῶν
διδασκάλων καὶ οἱ τοῦ ἐπιστάτου καὶ τῶν
ὑπηρετῶν. δ) Ἡ πρὸς διατροφὴν ἐνδυμασίαν
καὶ ὑπόδησιν τῶν μαθητῶν, καὶ ἡ πρὸς
προμήθειαν φαρμάκων διὰ τοῦ τυχόν ἀτ-
τηνόντος, καὶ ἡ πρὸς ἀντιμισθίαν ἱατροῦ
ἀναγκαῖα δαπάνη. Συντάττεται δὲ ὁ προϋ-
πολογισμὸς, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα, τὸ ὡς
ὑπὸ στοιχ. Β. προσαρτῶμενον.

5. Μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ τὴν παρὰ
τῆς ἀρμοδίας ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπο-
στολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς τὸν ἀρ-
χιδιδ. Νομάρχην κατὰ τὰ ἀνωθι ἐν τῷ
ἔθρῳ ὃ ὀρισθέντα, ὁ Νομάρχης, μετὰ πα-
ρένθεσιν πέντε, ἢ τὸ πολὺ ὀκτώ ἡμερῶν
ἀπὸ τῆς παραλαβῆς, ὁρεῖται νὰ τὸν παρα-
πέμπῃ πρὸς ἡμᾶς μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ,
ἐὰν ἔχῃ καὶ ὅσας ἔχει, παρατηρήσεων, ἵνα
δι' ἡμῶν ἀποστέλληται ἐγκρίτως πρὸς τὴν
ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, ἢ ὅποια, κατὰ
τὴν χρεὸς τὸ ἐπιβεβλημένον αὐτῇ ἐκ τοῦ
ἔθρου 2 ἄρθρου τοῦ περὶ τῶν οἰκείων
ἐκτελεστικῶν Βασ. διατάγματος, ὁρεῖται,
μετὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐξέτασιν τῶν
εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν κατὰ μέρος
ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, νὰ συντάττῃ τὸν
γενικὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐνταυτίων

δαπανῶν διὰ τὰ ἱερατικὰ σχολεῖα καὶ ὑπο-
βάλλῃ τοῦτον εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν
πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους.

Δ'. Περὶ τῶν ζητητῶν πιστώσεων διὰ
τὰς μηνιαίας δαπάνας τῶν σχολείων ἐπὶ
τῇ βάσει τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολο-
γισμοῦ καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν.

6. Τὴν διὰ τὰς μηνιαίας δαπάνας τῶν
σχολείων ἀναγκαιούσαν πίστωσιν, αἱ ἐφο-
ρευτικαὶ ἐπιτροπαί, κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρ-
μοδιότητα ἐκείτης, ὁρεῖται νὰ ζητῶσι
παρὰ τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς, πρὸς
τὴν ὅποιαν αὐταί, κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ
Βασ. διατάγματος 27 Ὀκτωβρίου 1836,
ἔχουσι τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν ἔχει ἐκείνη
πρὸς τὴν ὑπουργεῖον, καθέσθαι ἀφωρᾷ τὰς
εἰσπράξεις καὶ τὴν διαχείρησιν αὐτῶν.

7. Αἱ περὶ τῆς χορηγήσεως τῶν κατὰ
τὸ προσηγορευμένον ἑθρῶν μηνιαίων πιστώ-
σεων αἰτήσεις γίνονται ἐκαστοτα ἐντὸς
τῶν ὅρων τοῦ ἐγκειμένου προϋπολογισ-
μοῦ, ἐπ' ἀναφορᾷ τοῦ ἀρχιδιδ. σχολάρχου,
ὄντος εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ καὶ κύρι-
ον χρεὸς ἔχοντος νὰ προσῇ ἐγκρίτως περὶ
πασῶν τῶν ἀναγκῶν τοῦ κατ' αὐτὸν σχο-
λείου καὶ τῶν εἰς αὐτὸ μαθητευόντων καὶ
πέμπονται διὰ τοῦ Νομάρχου, ἐκφέροντος
ἂν ἔχῃ, καὶ ὅποιαν τυχόν ἔχη, παρατήρη-
σιν. Εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ δ' ὁ σχολάρχης
ὁρεῖται νὰ ἐπισυναπτῇ καὶ πῖνακα συντε-
ταγμένον κατὰ τὸ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ
ὑπόδειγμα (στοιχ. Β), καὶ παριστῶντα ἰ-
δίως κατὰ κερ. καὶ ἄθρ. τὸ εἶδος τῆς
δαπάνης καὶ τὸ ποστὸν τῆς ἀναγκαιούσης
μηνιαίας πιστώσεως.

8. Διαρρόρου ὄντος τοῦ εἶδους τῶν δα-
πανῶν δεῖ ὅς χορηγοῦνται αἱ μηνιαῖαι πι-
στώσεις, διάφορος ἔσται νὰ εἶναι καὶ ἡ
ἀμεσὸς τούτων διαχείρισις. Ὅθεν.

α) 1) ἀ μὲν παρὰ τὰ ὀρισμένα· 1) διὰ
τὴν ἐγκαίριον πρόβλεψιν τῶν ἐδωδίκων,
καὶ τῶν πρὸς θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν τοῦ
σχολείου· 2) διὰ τὴν προμήθειαν τῆς ἡ-
μερησίας τροφῆς· 3) διὰ τὰ πρὸς ἐνδυμα-
σίαν καὶ ὑπόδησιν τῶν μαθητῶν καὶ 4)
διὰ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἀναγκαῖον εἰς τὴν ἐ-
σωτερικὴν οἰκονομίαν τοῦ καταστήματος.

παραδίδονται εἰς τὸν σχολάρχην, ἐκ τῶν κυριωτέρων χρεῶν τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ νὰ προνοῇ περὶ τῆς καλῆς καὶ ὑγιεινῆς διαίτης τῶν ἐν τῷ κατ' αὐτὸν σχολεῖω μαθητευόντων. Καὶ τὰς μὲν δαπάνας τῶν § 2 καὶ 4 ὁ σχολάρχης ἐνεργεῖ διὰ τοῦ ἀμέσως ὑποκειμένου αὐτῷ ἐπιστάτου, κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 § δ' τοῦ Β Διατάγ. 27 869 τοῦ 1856 τὰς δὲ τῶν § 1 καὶ 3 ἐνεργεῖ ὁ αὐτὸς μετὰ προηγουμένην συναίνεσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Νομάρχου· καὶ δίδει λόγον περὶ πάντων τούτων ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς, ὑποβάλλων τὸν μηνιαῖον ἀπολογισμὸν, συνωδευμένον μὲ τὰ ἀνήκοντα δικαιολογητικά ἔγγραφα, τὸν ὁποῖον ἐξετάσκει ἡ ἐφορευτικὴ διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ Νομάρχου.

6) Τὰ δὲ ποσὰ τὰ ὠρισμένα δι' ἐπισκευάς, ἐνοίκια καὶ μισθοὺς μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· τοῦ μὲν Νομάρχου ἐντελλομένου τακτικῶς, τῆς δὲ ἐπιτροπῆς ἐνεργούσης τὴν πληρωμὴν ἐπὶ τακτικαῖς ἀποδείξεσι.

Β'. Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς.

9. Αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ εἰσὶν ὑπεύθυνοι εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν.

α) Ὅταν ὀλιγωρῶσι νὰ εἰσπράττωσιν, ἢ νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἓν πατὴρ, ἢ συγγενὴς, ἢ κηδεμὼν τινος τῶν μαθητῶν ἀναβάλλει ἐπὶ πολλοὺς μῆνας καθυστερῶν τὴν πληρωμὴν τοῦ κανονισμένου ποσοῦ.

6) Ὅταν δὲν ἀποστέλλωσιν ἐγκαίρως εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκάστοτε συναγόμενα.

γ) Ὅταν δὲν ἐνεργῶσι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμοὺς τὴν χρῆσιν καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ σχολείου χορηγουμένων πιστώσεων καὶ

δ) Ὅταν, ἐπιβλέπουσαι κατὰ τὸ καθήκον αὐτῶν, δὲν ἀναφέρωσιν ἐγκαίρως διὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου περὶ τῶν τυχόν πλημμελῶς ἐπισυμβαίνοντων, ἵνα ἐπέρηται ἄμεσος ἢ διόρθωσις

ς'. Περὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ.

10. Κατὰ τὰ ὠρισμένα ἐν τῷ δευτέρῳ παραγράφῳ τοῦ 8 ἁρθροῦ τοῦ 132 νόμου καὶ ἐν τῷ ἁρθρῳ 20 τοῦ Βασ. διατάγματος 27 Ὀκτωβρίου 1856, ἐκάστη τὰ ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐφείλει, ἐν τῷ τέλει τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ καταστρώσῃ τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐτήσιων ἐξόδων τοῦ οἴκειο σχολείου, κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν κεφαλαίων καὶ ἁθρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κατὰ τὸ ὅδε προσκρτῶμενον ὑπὸ σφ. Γ' ὑπόδειγμα· καὶ, συνωδευμένον μὲ τὰ ἀνήκοντα δικαιολογητικά ἔγγραφα, νὰ τὴν ὑποβάλλῃ εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ Νομάρχου, τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἐπόμενου ἔτους, ἵνα οὕτω δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπὴ νὰ καταστρώσῃ ἐν καιρῷ τὸν ἐτήσιον γενικὸν ἀπολογισμὸν καὶ διδῇ εἰς ἡμᾶς λόγον τῆς διαχείρισίν τῆς κατὰ τὸ ἐκ τοῦ 8 ἁρθροῦ τοῦ 132 νόμου ἐπιβεβλημένην αὐτῇ καθήκην.

11. Τὰ ὠρισμένα ἐν τῷ ἁρθρῳ 19 τοῦ 218 νόμου περὶ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, εἰς κοινὰ καὶ διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ταμείου τῶν ἱερατικῶν σχολείων, ὅσα ὁ λήπτωρ εἶναι ἀγράμματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ιουλίου 1859.

ΔΔ Ν. ΦΞς'. Περὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν Σμύριδος.

ΟΘΙΝ κλπ.

1. Ἀπασα ἡ εἰς τὴν νῆσον Νάξον παραγομένη Σμύρις, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη τοιαύτη ἐθνικὴ ἐξορύττεται καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ λογοριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ ὠρισμένη τιμῇ, προσδιορίζομένη διὰ Βασιλικῶν διατάγματα.

2. Ἐπὶ τῆς ἐξορυσσόμενης ἰδιωτικῆς τυχὸν Σμύριδος ἐπιβάλλεται δικαίωμα δραχμῶν πέντε κατὰ καντάριον, εἰσπραττόμενον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν· εἰς τὴν μεταφορὰν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων νόμου.

3. Πᾶσα λαθραία μεταφορὰ ἢ ἑξαγωγή Σμύριδος καταδικάζεται καὶ τιμωρεῖται ὅτεδήποτε ἀνακαλυφθῇ, κατὰ τὰς περὶ λαθρεμποριῶν διατάξεις. Εἰς τὸν καταγ-

έλλοντα αποτελεσματικῶς αὐτὴν χορηγεῖται τὸ τρίτον τῆς χρηματικῆς ποινῆς κατὰ τὴν εἰσπραξίν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Αὐγούστου 1859.

86. Δ. Περί διαθέσεως 25,000 κανταρίων Ναυαγ. Σμύριδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ΦΕΣ. νόμον, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ μέχρι 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1860 ἐξορυχθσόμενον καὶ ἐκποιητέον ὑπὸ τοῦ δημοσίου ποσὸν σμύριδος ὀρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς καντάρια εἰκοσιπέντε χιλιάδας, ἀνὰ τεσσαράκοντα τέσσαρας ὀκάδας ἰωνοκραντινουπόλεως ἑκάστον καντάρ.

2. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον θέλει προκηρύξει τὸν τύπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὰς ὥρας, καθ' ἃ ἑκάστος δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ὑπουργείου διορισθεσομένην ἐπιτροπὴν ἐσφραγισμένον ἔγγραφο, δηλοῦν τὸ ὑπ' αὐτοῦ ζητούμενον ποσὸν Ναῦας σμύριδος, ὡς καὶ τὴν προσφερομένην τιμὴν.

Ἡ προκηρυξὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰκοσὶν ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς διὰ τὴν παρουσίαν τῶν αἰτήσεων προσδιοριζομένης ἡμέρας.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ δημοσίως συνδριάζουσα παραλαμβάνει ἐπὶ ἀποδείξει τὰς ἐσφραγισμένας αἰτήσεις· ἅμα δὲ τῇ λήξει τοῦ διὰ τὴν παραδοχὴν αὐτῶν ὠρισμένου χρόνου ἀποσφραγίζει καὶ ἀνγχνιώσκει αὐτὰ μεγαλοζώνως, ἐγγράφουσα τὸ περιεχόμενον αὐτῶν κατὰ σειρὰν, ὡς ἐκφωνοῦνται εἰς τὰ πρακτικά. Ταῦτα δὲ ὑπογράφονται ἐντὸς τῆς ἡμέρας παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν παρουσιασάντων τὰς αἰτήσεις. Ἐὰν δὲ τις αὐτῶν ἐνεργῇ ἐν ὀνόματι τρίτου, ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ περιέχουσαν τὴν ἐντολήν.

Διὰ νὰ ᾔναι δεκτὴ αἴτησις τις, ὁ παρουσιάζων ταύτην ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικῆς

Τραπέζης, βεβαιούσαν, ὅτι παρακατέθεσεν εἰς αὐτὴν δραχμὰς δέκα χιλιάδας, καὶ ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν θέλει ἐπιστρέφει αὐτὰς εἰς τὸν καταθέσαντα ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πρὸς παρουσίαν αἰτήσεων ταχθέντος χρόνου πᾶσα περαιτέρω αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

Τὰ πρακτικὰ μετὰ τῶν πρωτοτύπων αἰτήσεων ὑποβάλλονται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς αὐθημερὸν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον, λαβὼν ὑπ' ὄψιν αὐτάς, προκαλεῖ Β. διάταγμα περὶ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς, εἰς ἣν θέλει πωληθῇ ἡ σμύρις.

Ὡς ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ τὸ δημοσίον θέλει παραχωρήσει εἰς τοὺς προσενεγκόντας τὴν τιμὴν αὐτὴν ἢ ἀνωτέραν ζητηθεῖσαν ποσότητα, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ὑπ' αὐτῶν ζητηθεῖσων ποσοτήτων δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀνώτατον ὅρον· ἂν δὲ ὑπερβαίῃ, θέλουσι προτιμᾶσθαι οἱ μείζονα τιμὴν προσενεγκόντες. Ἐὰν δύο ἢ πλείονες προσενεγκόντες τὴν αὐτὴν τιμὴν δύνανται ἅπαντες νὰ λάβωσι τὰς ζητηθείσας ποσότητας, ἀποφασίζει ὁ κληρὸς.

Ὡς ἐντὸς ὅκτω ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παρουσιάσεως τῶν αἰτήσεων δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδας τῆς κυβερνήσεως τὸ διάταγμα, τὸ προσδιορίζον τὴν τιμὴν τῆς σμύριδος, ἑκάστος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον ὧς δικαιουμένων νὰ λάβῃ σμύριδα ὀφείλει, εἴτε παραλάβῃ, εἴτε μὴ, νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τὸ τέμμημα τῆς ἀνηκούσης αὐτὸν ποσότητος εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, τὴν πρώτην, εἰκοσιπέντε ἡμέρας, τὴν δευτέραν, δύο μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος, τὰς δὲ λοιπὰς κατὰ διμηνίαν· δύνανται δὲ καὶ πρὸ τῶν προθεσμίων τούτων νὰ πληρώσωσι τὰς δόσεις, ἢ μέρος αὐτῶν.

7. Ἐὰν ἡ ποσότης σμύριδος, ἣν δικαιούται νὰ λάβῃ τις κατὰ τὸ ἄρθρον ὧς, ἀποβῇ μικροτέρα ἐκείνης, ἣν ἐζήτησεν, ὁ τοιοῦτος ἀπαλλάσσεται τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποχρεώσεων, ἂν ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ προσ-

διορισμοῦ τῆς τιμῆς διατάγματος, δηλώσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι παραιτεῖται τῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ τῆς ἀνηκούστης αὐτῶ ποσότητος.

8. Σμύρις δὲν παραδίδεται πρὶν ἢ καταβληθῇ τὸ ἀντιστοιχοῦν τίμημα. Γενομένης τῆς πληρωμῆς, ὁ ἀγοραστὴς δύναται νὰ παραλάβῃ τὴν σμύριδα ἀφοῦ δέκα ἡμέρας πρὶν εἰδοποιήσῃ τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ ἡ παράδοσις. Αὕτη γίνεται ἄνευ ἐξόδων καὶ τέλους εἰς τὰ πράξια τῆς ἐν Νάξῳ Λιῶνος καὶ Μουτσούνης· ἡ δὲ παραδιδουμένη σμύρις θέλει εἶσθαι καλῆς ποιότητος.

9. Ἐντὺς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς διατάγματος ἕκαστος τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου ὁ ὁρεῖται νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν περὶ τῆς εἰς ὥρισμένην ἡμέραν πληρωμῆς ἑκάστης δόσεως. Ἐντὺς ὁκτὼ ἡμερῶν ὁρεῖται χάριν ἐγγυήσεως νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἐπὶ τόκῳ 4 τοῖς 0/0 ποσὸν ἴσον ἢ πρὸς τὰς τρεῖς τοῖς 0/0 ποσὸν ἴσον τῆς σμύριδος ἀν δικαιούται νὰ λάβῃ. Ἡ ἐγγύησις αὕτη ὑμφηρίζεται εἰς τὴν τελευταίαν δόσιν. Ἐὰν δὲ ὁ ἀγοραστὴς δὲν πληρώσῃ ἐμπροθέσμῳς οἰανδήποτε τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ ὁ ὥρισμένων δόσεων, τὸ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συνάλλαγμα καθίσταται ἄκυρον ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως, τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως θεωρεῖται ὡς ποινικὴ ρήτρα καὶ καταπίπτει αὐτοδικαίως εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

10. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν παρακατατεθειμένα ποσὰ θέλουσι χρησιμεύειν ὡς ποινικὴ ρήτρα, ὅταν αἱ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου ὁ ὑποκείμενος δὲν υπογράψῃσι τὰ πρακτικὰ συμφώνως πρὸς τὸ προμνησθέν ἄρθρον 3, ἢ δὲν χορηγήσωσιν ἐμπροθέσμῳς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ἐγγύησιν, ὅτε καὶ διαλύεται ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως τὸ συνκληθέν μετὰ τοῦ δημοσίου συνάλλαγμα· ἐκπληρωθεῖσιν δὲ τῶν εἰρημένων ὑποχρεώσεων, ἐπιστρέφονται εἰς αὐτοὺς τὰ παρακατατεθέντα ποσά.

Αἱ παρακαταθέσεις τῶν μὴ δικαιουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον ὁ νὰ λάβωσι σμύριδα ἐπιστρέφονται ἄλλῃ τῇ δημοσιεύσει τοῦ ἡμετέρου διατάγματος, τοῦ προσδιορίζοντος τὴν τιμὴν τῆς σμύριδος. Αἱ δὲ παρακαταθέσεις τῶν ὅσοι ἐδικαιούντο μὲν, παρητηρήσαν δὲ τοῦ δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐπιστρέφονται ἄλλῃ τῇ δηλώσει τῆς παραιτήσεως.

11. Ἄν τὸ σύνολον τῶν ποσοτήτων τῶν παραχωρουμένων εἰς τοὺς δικαιουμένους νὰ λάβωσι σμύριδα δὲν φθάσῃ τὸν ἐν τῷ ἄρθρ. 1 ἀνώτατον ὅρον, τὸ Δημόσιον πωλεῖ ἐπὶ μετρητοῖς τὴν ὑπολειπομένην ποσότητα ἐπὶ τῇ προσδιορισμένῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τιμῇ.

Ἐὰν δὲ πρὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου 1860 ἤθελε προσδιορίσῃ τιμὴν κατωτέραν, θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς πρότερον ἀγοράσαντας τὴν διαφοράν τῆς τιμῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Αὐγούστου 1859.

587. Ν. ΦΜΕ'. Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1860.

ΟΘΩΝ χλπ.

1. Ἡ εἰσπραχθεῖς τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημόσια κτήματα καὶ νομῆματα προσόδων, καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἅτινα εἰδικώτερον ἀπαριθμούνται ἐν τῷ συνημμένῳ γενικῷ πινάκι τῶν ἐσόδων, καὶ τοῖς εἰς αὐτὸν προσηρητημένοις ἀναλυτικαῖς φύλλαις, θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τὸ ἔτος 1860 δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, καὶ τῶν περὶ τινῶν ἐσόδων ἐκδοθησομένων νόμων.

2. Ἡ ἔσδα τῆς χρήσεως 1860 προϋπολογίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσιν ἐν ἑκατομμύριον ἑπτακοσίας ὀγδοήκοντα χιλ. ἀριθ. 21,780,000, κατὰ τὸ εἰδικώτερον ἐν τῷ τῶν ἐσόδων συνημμένῳ πινάκι ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίον 1859.

588. Ν. Φ.Μ.Σ. Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τοῦ 1860.

ΟΘΝ κλπ.

1. Τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1860 ἔτος προσδιορίζονται εἰς ἑξαχμᾶς εἴκοσι ἑκατομμύρια, τριακοσίας ἑννεήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας, διακοσίας πενήκοντα τρεῖς, καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα ἑπτὰ, ἀριθ. 20, 397, 253.87.

Διὰ τὴν πτώχευτά ταύτην χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸ συννημμένον γενικὸν πῖνακα τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρηθέντων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων, ὡς ἐφεξῆς. Α'. Εἰς χρεὸς δημοσίον, ἥτοι εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα τοῦ δανείου Ῥοδσχιλδ δρ. 50,376:22. Εἰς χορηγήματα ναυτικῶν νήσων δρ. 200,000. Εἰς χορηγήματα παλαιῶν ἀπαιτήσεων 20,370. Εἰς τόκους ἑγγυοπαροχῆς ὑπαλλήλων δρ. 6,500. Εἰς συντάξεις δρ. 1,290,029. Β'. Εἰς τὴν βασιλικὴν χορήγ. 1,000,000. Γ'. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν βουλῶν δραχ. 550,000.

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων, ἥτοι, τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Εξωτερικῶν σχέσεων δρ. 740,040. Τῆς Δικαιοσύνης δρ. 1,393,005:06. Τῶν Ἐσωτερικῶν δρ. 2,880,357:96. Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. 1,274,093:88. Τῶν Στρατιωτικῶν 5,518,697. Τῶν Ναυτικῶν 2,299,082:64. Τῶν Οἰκονομικῶν δραχμὰς 921,469:11.

Ε'. Εἰς ἐξόδα διοικήσεως κτημάτων, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως φόρων δραχμὰς 1,916,233.

Ζ'. Εἰς διαφοροὺς πληρωμὰς 340,000. Τὸ ὅλον δραχ. 20,397,253.87.

2. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα ἐξόδα πληρωθῇσονται ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1860, ἀναπληρουμένων κατὰ τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων ἐσόδων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν αὐτῶν χρήσεων.

3. Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἐξόδα τῆς χρήσεως 1860, ἐπιτρέπεται, ἵνα ἐν ἰπουσία τῶν Βουλῶν χορηγηθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλ., ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἁρθρῶν τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 4 Διατροφή ὑποδίκων.

» Δ'. » 6 ἀποζημιώσεις μαρτύρων.

» » » 7 ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.

» » » 9 ἐξόδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1 Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

» » » 1 διατήρησις καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κεφ. 7 ἄρθρ. 2 Ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.

» 10 » 6 καὶ 8 Παραχωρήσεις τοῖς δήμοις ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ φόρους ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Κεφ. 11 ἄρθρ. 7 Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου.

» 13 » 12 ἐξόδα καλλιέργειας ἀλικῶν καὶ

» » » 13 » μετακομ. ἀλάτων.

» 15 — Ἐπιστροφὰ χρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1859.

589. Δ. Περὶ τῆς βαθμολογίας τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ.

ΟΘΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑπ' ὅψιν ἔχοντες τὸ ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1858, περὶ μετατάξεως καὶ μετονομασίας τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Οἱ κελευσταὶ ἰσοβαθοῦσι πρὸς τοὺς πρώην ναυκλήρους Α'. τάξεως, οἱ ὑποκελευσταὶ πρὸς τοὺς πρώην ναυκλήρους Β'. τάξεως, οἱ δὲ δίοποι πρὸς τοὺς πηδالياύχους καὶ πυροβολιστὰς Β'. τάξεως.

2. Ὅσοι ἐκ τῶν εἰρημένων ὑπαξιωματικῶν μεταταχθέντες ἔλαβον νέον βαθμὸν σχετικῶς κατώτερον ἐκείνου, ὃν κατεῖχον

ἐν τῇ παλαιᾷ βαθμολογίᾳ, θέλουσιν ἐξακολουθεῖ ἄχρις οὗ προβιβάσθωσιν ἀπολαμβάνοντες ἢν εἶχον μισθοδοσίαν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀποστρατεύσεως τὴν σύνταξιν τὴν ὁποίαν ἐδικαιούοντο ἀναλόγως τοῦ παλαιοῦ βαθμοῦ τῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1859.

590. Α. Περί ἐνοικίων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΟΘΝ κλπ.

Ἦν ὅψιν ἔχοντες τοὺς ὑπὸ στοιχ. ΤΕΗ' καὶ ΦΛΓ'. νόμους, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ἀπερραίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ τακτικοὶ τε καὶ ἐπιτάκτοι, ὅπουδ' ἦποτε τοῦ Βασιλείου ἂν διατελῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ ξηρὰν ἢ διαθέσιμοι, ἀπολαμβάνουσι τὸν ἀνώτερον ὅρον τοῦ ἐνοικίου τοῦ ὠρισμένου εἰς τὸν βαθμὸν ἐκάστου.

2. Τὸν τόπον τῆς διαμονῆς παντὸς διαθεσίμου ναυτικοῦ ἀξιωματικοῦ, προσδιορίζει ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός.

3. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει διὰ μὲν τοὺς τακτικούς ἀξιωματικούς τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου ε. ε. διὰ δὲ τοὺς ἐπιτάκτους ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου ε. ε.

4. Τὰ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου καὶ 30 Δεκεμβρίου 1856 Διατάγματα περὶ ἐνοικίου καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1859.

591. Α. Περί ἀγορῆς ἰδιωτικῶν οἰκοπέδων διὰ τὴν Ἀκαδημίαν, καὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 20,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

ΟΘΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὸ 18 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ α. Δεκεμβρίου 1852 Νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ τὴν ἀπὸ α. Αὐγούστου ε. ε. γνωμοδότησιν τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, ἀπερραίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ἀγορὰν ἰδιωτικῶν οἰκοπέδων, χρησιμευσόντων εἰς τὴν κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἀνεγερθησομένην δαπάνην τοῦ Κυρίου Σίμωνος Σίνα Ἀκαδημίαν.

2. Πρὸς ἀγορὰν τῶν ἀνωτέρω οἰκοπέδων χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὕπουργεῖον ἐκτάκτος πίστωσης δραχ. εἰκοσακισχιλίων, ἀριθ. 20,000 τασσομένη ὑπὸ τῷ κεφάλαιον Η'. ὑάγορὰ οἰκοπέδων τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὕπουργεῖου.

Ἡ ἐπικυρώσις δὲ τῆς πιστώσεως αὐτῆς ἐπιφυλάσσεται ταῖς Βουλαῖς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Αὐγούστου 1859.

592. Α. Περί τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

ΟΘΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τὴν κατὰ τὴν 17 (29 Ἰουλίου) τ. ε. ὑπογραφείσαν ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς τε ἑλληνικῆς καὶ ὁθωμανικῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν συμπληρωτικὸν πρωτόκολλον, περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως καὶ πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων αὐτῆς, καὶ στηριζόμενοι εἰς τὸν ΦΝΑ'. νόμον τῆς 29 Μαΐου τ. ε. περὶ προσδιορισμοῦ διὰ Β. διατάγματος, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, διατάσσομεν ὅπως ἀπὸ τοῦδε τὰ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Τουρκίαν καὶ ἀπὸ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἑλλάδα πεμπόμενα τηλεγραφήματα γίνονται δεκτὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς μνησθείσης συμβάσεως.

Ἡ σύμβασις δ' αὕτη, ἡ μετὰ τὴν Αὐστρίας καὶ Τουρκίας τῆς 9 Ἰανουαρίου 1857, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὁποίας κανονισθήσονται αἱ μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι καὶ τὸ ἀνωτέρω μνησθὲν συμπληρωτικὸν πρωτόκολλον, θέλουσι δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν πρωτοῦ.

πω καὶ ἐν μεταφράσει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Σεπτεμβρ. 1859.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Σουλτάνος, ἐπιθυμοῦντες νὰ συστήσωσι τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν των διὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Χίου μετὰ τῆς Σύρου δι' ὑποβρυχίου καλωδίου, διώρισαν, ὡς πληρεξουσίου των.

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ Κύριον Πέτρον Ζάνον, ἱππότην τοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος καὶ Ταξιάρχην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Ματζιδιέ.

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος Σουλτάνος τὸν Μωχαμεδ Φονάτ Πασᾶν κλπ. καὶ νῦν ὑπουργόν του ἐπὶ τῶν ἱζητωρικῶν, οἵτινες, ἀφοῦ ἀνεκοίνωσαν ἀλλήλοις τὰ πληρεξουσίου των, εὐρεθέντα ἐν τάξει, συνέθεντο τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

1. Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου συνέστησεν ὑποβρύχιον γραμμὴν μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Ἑλλης, συνδεομένην ἐν Κωνσταντινουπόλει δι' ἐναερίου γραμμῆς καὶ διερχομένην διὰ Χίου, καὶ παρίσχε τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνώσῃ τὴν Σύρον μετὰ τῆς γραμμῆς ταύτης, αὕτη (ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δηλονότι) θέλει συστήσῃ ὑποβρύχιον καλωδίων, ὅπερ, ἀναχωρῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης νήσου, θέλει ἀπολήγει εἰς Χίον.

Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θέλει παρέχει ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς πᾶσαν προστασίαν εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο καλωδίων.

2. Ἐκάστη τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων θέλει διαφροντίζει νὰ διατηρῶνται καὶ ἐνεργῶσι, καὶ ἐν περιπτώσει διαταράξεως νὰ ἐπισκευάζωνται, ὅσον ἔστι ταχύτερον αἱ εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαι ραμμαὶ κατὰ τὸ 1 ἄρθρον.

3. Ὁ ἐν Χίῳ τηλεγραφικὸς σταθμὸς ἡς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως θέλει ἐπι-

φορτισθῇ τὴν μεταβίβασιν τῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος τηλεγραφημάτων, τὸ δὲ ἐν Σύρῳ Ἑλληνικὸν τηλεγραφεῖον τὴν μεταβίβασιν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις λαμβάνει τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ δύο μηχανικούς, οἵτινες ἐπιφορτισθῶσιν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ἵνα τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου ὑπάρχον καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἀνῆκον ὑποβρύχιον καλωδίων διατηρῆται ἐν καλῇ καταστάσει, καὶ ἵνα φροντίζωσι νὰ γίνωνται αἱ ἀναγκαῖαι ἐπισκευαί.

Ἐπειδὴ πρὸς τὴν διὰ τῶν ἐναερίων γραμμῶν μεταβίβασιν τῶν διεθνῶν ἀναποκρίσεων γενήσεται προσωρινῶς παράδεκτὴ ἡ Μαρσαϊκὴ συσκευή, θέλει γίνεσθαι χρῆσις ὡσαύτως τῆς αὐτῆς συσκευῆς ἐν ταῖς ὑποβρυχίαις γραμμαῖς, ἀλλὰ μετὰ τῆς ὑπὸ τῶν ἐν Βερολίνῳ Κ.Κ. Σίμενς καὶ Χάλσκε γενομένης εἰς αὐτὴν τροποποιήσεως, τῆς ἐπιτρεπούσης τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἐπιστρέφοντος βεύματος διὰ τῆς ἐνεργείας ἰδίως Βολταϊκῆς στήλης.

4. Αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι κανονισθῶσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὴν 9/21 Ἰανουαρίου 1857 συναφθείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ τῆς Αὐστρίας.

Τὰ εἰσπρακτέα δὲ τελεῖ ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων γραμμῶν τῶν δύο Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, διὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύο τόπων τηλεγραφικὴν ἀλληλογραφίαν, θέλουσι προσδιορισθῇ παρ' ἐκάστου αὐτῶν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ ἐπὶ τῶν ἰδίων του γραμμῶν.

Θεωροῦνται δὲ, ὡς γραμμαὶ ἀνήκουσαι ἐκάστῳ τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ συνδέουσαι μέρη τῆς χώρας του, ὡς καὶ ἡ συνδέουσα τοὺς δύο τόπους, ἡ συσταθεῖσα ἰδίῳ αὐτοῦ ἀναλώμασι.

5. Νοεῖται καὶ συμφωνεῖται ῥητῶς ὑπὸ τῶν δύο Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Εὐρώπης τηλεγραφικὴ ἀλληλογραφία δὲν θέλει μεταβιβάζεσθαι διὰ τῆς ἑλληνικῆς γραμ-

μης, εξερεσει των προωρισμένων δια την Ελλάδα και προερχομένων εξ αυτής τηλεγραφημάτων.

6. Εν περιπτώσει διακοπής εν τη τηλεγραφικῇ συγκοινωνίᾳ γνωστῆς γενομένης μετὰ τὴν παραλαβὴν τηλεγραφήματος τὸ τηλεγραφεῖον, ἐξ οὗ ἡ τηλεγραφικὴ μεταβίβασις κατασταλήσεται ἀδύνατος. Θέλει διαφροντίζειν νὰ πέμπεται τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἐντός τῆς ὅσον ἐστὶ βραχυτέρας προθεσμίας.

Πρὸς τοῦτο θέλει ἀπευθίνει τὸ τηλεγράφημα δι' ἄλλης ὁδοῦ κατὰ τὰς περιστάσεις, εἴτε εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τὸ πέραν μὲν τοῦ σημείου τῆς διακοπῆς, ἐγγύτερον ὅμως κείμενον καὶ δυνάμενον νὰ τὸ μεταβιβάσῃ διὰ τῆς τηλεγραφικῆς ὁδοῦ, εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, ὅπου θέλει θεωρεῖ τὸ τηλεγράφημα ὡς σύνθημα.

Ἐάν ἡ διακοπὴ συμβῇ ἐν τοῖς ὑποφωτιστοῖς καλωδίοις, θέλει γίνεσθαι χρήσις τοῦ ἀποπλέοντος πλοίου, τοῦ καταλλήλου ἐξου πρὸς πληρώσιν τοῦ τῆς ταχέως συγκοινωνίας σκοποῦ. Ἐάν ἡ διακοπὴ ἐπέλθῃ ἐν ταῖς ἐναερίοις γραμμαῖς, θέλει γίνεσθαι χρήσις πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ τηλεγραφήματος ἐκτάκτων ταχυδρόμων, καὶ ἐξεπὶ τῆς ἀποστελλομένων πεζοδρόμων ἢ ἱππέων, ὅπου τὰ τοιαύτης ἀποστολῆς μέγα ἤθελον εἶναι ἐρίκτα, ἢ τοῦ συνόλου ταχυδρομείου, ἢ ἐρίπων ἢ πεζῶν φυλάκων τῆς γραμμῆς, ὧν ἡ ὑπηρεσία ὁργανοῦσθαι οὕτως, ὥστε ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα νὰ δύνῃται νὰ μεταβιβάξῃται τὸ τηλεγράφημα ἀνευ διακοπῆς.

Εὐθὺς ὡς ἀποκατασταθῇ ἡ συγκοινωνία, θέλει μεταβιβάζεσθαι διὰ τοῦ τηλεγράφου αὐθι: τὸ τηλεγράφημα ὑπὸ τοῦ δι' ἄλλης ὁδοῦ πέμψαντος τοῦτο τηλεγραφεῖον.

7. Ἡ εἰς τόπους, ἐκτός τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν κειμένου, τῶν τηλεγραφημάτων ἀποστολὴ θέλει γίνεσθαι κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἀποστολέως δι' ἐπιστολῶν ἐπὶ συστάσει, ἢ δι' ἐξεπὶ τῆς ἀποστελλομένων πεζοδρόμων, ἢ ἱππέων, ἢ δι' ἐκ-

τακτῶν ταχυδρόμων, εἰν τὰ μεσον τῆς ἀποστολῆς ὑπάρχῃ. Τὰ εἰσπείλη διὰ τοὺς διαφόρους τοῦτους ἀποστολῆς, θέλουσιν εἶναι: τὰ αὐτὰ ὑπὸ τῆς μεταξὺ Αὐστρίας καὶ κίεας συμβάσεως προσδιοριζόμενα.

8. Ἐάν ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται, ἢ γνωστός, ἢ ἐάν ἐξ ἄλλου οἰουμένη γὰρ δὲν ᾔται δυνατόν νὰ παραδοθῇ τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνεται τὸ τηλεγραφεῖον τῆς καταγωγῆς εἰδοποιεῖσθαι δι' εἰδοποιήσεως τῆς σίης περὶ τοῦ τοῦ καὶ περὶ τῶν τῶν κωλυόντων τὴν παράδοσιν τα θέλει εἰδοποιεῖ περὶ αὐτῶν τὸν ἀποστολέαν.

Ἐάν ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται ᾔται, ἢ πρὸς αὐτὸν ἀπευθύνει τὸ τηλεγράφημα, θέλει τοιχοκολλᾶσθαι ἐν τῷ τηλεγραφεῖον τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, τὸ τηλεγράφημα θέλει καταστρέφεσθαι ἐξ ἐβδόμητων ἐάν, ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται δὲν ἐπικρουσάσθῃ ἵνα τὸ ἀπαίτησις ἢ βραδέως γενομένη ἀπαίτησις, οὕτως καταστρέφῃ τὸ τηλεγράφημα: θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τῆς καταγωγῆς διὰ τηλεγραφήματος τῆς ἀποστολῆς.

9. Τὰ διὰ τὰ τηλεγραφήματα ἐκτετακτοῦ ἐπὶ ἑλαττον εἰσπραττόμενα πρὸς τὴν ἀποστολὴν πρέπει νὰ συμπληρῶνται ὑπὸ τῶν ἀποστολέων, ἂν ἤκηθῃ.

Τὰ ἐκ παραδρομῆς δ' ἐπὶ πλεονεκτήματα θέλουσιν ἀποδιδόσθαι οὕτως.

10. Ἐάν κατὰ τὴν μεταξὺ τῶν ἀποδοσέων ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν γνωσθῇ λάθη περὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξῶν, δὲν θίλουσι δίδει ταῦτα χωρὶς ἀπόδοσιν τελῶν κατὰ τοῦ ἀποστέλλοντος τοῦ τηλεγράφου: ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέλει λαμβάνεσθαι, ὡς βάσις τῆς ἀποδοσεως τῶν τηλεγραφημάτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν λέξεων τῶν ἐνδεικνυμένων ὑπὸ τοῦ τηλεγραφείου τῆς καταγωγῆς.

11. Τὰ σχέδια τῶν παρουσιασθέντων τηλεγραφημάτων, αἱ ταινίαι τοῦ τοῦ τοῦ φέροντος τὰ τηλεγραφικά

τα αντιγράφα των τηλεγρα-
φμάτων θέλουν διατηρησθαι ἐπὶ ἐν τού-
ντος· μετὰ δὲ τὴν προθεσμίαν
ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαφανίζωνται.

Ἡ ἀναγωγή των νομισμάτων, τό-
τε εἰσπραξίαν των τελωνίως καὶ πρὸς
των λογαριασμῶν, θέλει γίνε-
ταις ἐξῆς τιμαῖς.

Ὁράκιον ἰσοδυναμεῖ πρὸς 1 δραχ-
μὴν, 11. 20 ἑκατοστὰ τοῦ
ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 28 λεπτά.

Ὁράματα, τὰ ἔλαττον τοῦ κέρσεως
τοῦ τοῦ ὁράκιου καὶ τοῦ κέρσεως
τῆς τὰ ἐκ τῶν κέρσεως ἑκατοστῶν τοῦ
καὶ τοῦ κέρσεως λεπτά, δὲν θέ-
λει γίνεσθαι, τὰ δὲ πλέον λογιζόν-
ται ἑκατοστὸν τοῦ ὁράκιου, ἢ ἐν

ὁ ἀμοιβὰς λογαριασμοὶ θέλουν
ἀνδρῶν ἐπὶ μὲν τῆς ἑλληνικῆς
εἰς δραχμάς, μετ' ἀναγωγῆς
ὁράκιων εἰς ὁράκια, ὑπὲρ δὲ τῆς
εἰς ὁράκια μετ' ἀναγωγῆς
ὁράκιων εἰς δραχμάς.

Ὁ δὲ διὰ τὰ τηλεγραφώματα τὰ διὰ
ἐργασιῶν γραμμῶν των Κ. Ρ. Σ.
καὶ συντροφίας διερχόμενα λογα-
ριασμοὶ ἀφορᾷ τὴν πείλουν διὰ
τῶν τούτων, θέλουν κληρονο-
μεῖσιν ἐκκαθαρίσεων μεταξὺ ἐ-
κ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν καὶ
Σ. Νομβλ καὶ συντροφίας.

ἂν εἰς τὴν τηλεγραφικὴν συγκα-
ταστήσιν ἀφαιρῶν, ἢ διαφύγον των
ἀφαιρῶν ἀφαιρῶν περιεχομένων
ὁράκιων, ὅπου ἤθελε παραχωρηθῇ
ἐν τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων
ἐν τῇ μετ' ἄλλου τινὸς οἰουδὴ
τοῦ τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν,
κατὰ τὴν ἀφαιρῶν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐ-
τοὺς ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ ἑτέρου συμ-
μετοχῶν Μέρους εἰς τὴν μεταξὺ τῆς
καὶ τῆς Τουρκίας τηλεγραφικὴν
ἐκκαθαρίσιν.

Ὁ παρῶσα σύμβασις τεθίσεται
ἐν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον,
ἐν ἑνὶ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς

ἡμερομηνίας ἀνταλλαγῶν ἐπικυρώσεων τῆς.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ὅμως
δύνανται ἐν συμφωνίᾳ νὰ παρατείνωσι τὴν
ἀποτελέσθαι αὐτῆς καὶ πέραν τῆς προ-
θεσμίας ταύτης.

Ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ταύτῃ περιπτώσει θέ-
λει θεωρεῖσθαι, ὡς ἰσχύοντα ἐπὶ ἀόριστον
χρόνον καὶ μέχρι τῆς λήξεως ἑνὸς ἔτους,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γένηται ἡ περὶ
τούτου καταγγελία.

17. Ἡ παρῶσα Σύμβασις θέλει ἐπι-
κυρωθῇ καὶ ἀποδοθῇ ἐπικυρώσεις αὐ-
τῆς θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ἐν τῇ κατὰ τὸν αὐτὸν ταχύτερῃ
προθεσμίᾳ.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ἀμοιβαῖοι πλη-
ρεξοῦσιν ὑπεγράψαν αὐτὴν, καὶ ἐπέθεσαν
ἐπ' αὐτῆς τὰς ἐκ τῶν σφραγίδων.

Ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς δι-
πλοὺν ἀπόρριψιν.

Τὴν 17 20 Ιουλίου 1859.

Εἰς πίστωσιν τούτου οἱ πληρεξοῦσιν
των δυνάμεων ὑπεγράψαν τὸ πα-
ρῶν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 17/
20 Ιουλίου 1859.

1859. Σ' Ρ' Μ' Β' Α' Σ' Ι' Σ'

Μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Τουρκίας.

1. Πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ποιῇ-
ται γράσιν των διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελε-
γραφῶν των συμβαλλομένων Κρατῶν, ἀλλ'
ἐκαστὴ Κρατὴν ἐπιφυλάσσεται εἰς ἐ-
καστὴν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ, νὰ βεβαι-
οῦται ἡ ταχύτης παντὸς ἀποστολῆς ζη-
τήσαντος τὴν μεταβίβασιν ἑνὸς ἢ πλειό-
νων τηλεγραφημάτων.

Πᾶς ἀποστολὴς τηλεγραφώματος δύ-
ναται ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸ ἐπιστέλλον Γρα-
φεῖον τὴν ταυτότητά του.

α. Διὰ τῆς ἐπιδείξεως διαβατηρίου ἢ
πιστοποιητικοῦ ἐκδομένου παρὰ τινος
Δικαστηρίου ἢ Ἀστυνομικοῦ Γραφείου.

β. Διὰ τῆς ἰδιογράφου ὑπογραφῆς του
ἐπιτιθεμένης ἐπὶ τοῦ πρώτου τηλεγρα-
φήματος καὶ ἐπικυρουμένης παρὰ τινος
Δικαστηρίου ἢ Ἀστυνομικοῦ γραφείου.

Β. 1859. 17 20 Ιουλίου

γ'. Διὰ τῆς παρὰ δύο μαρτύρων ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς καὶ γνωστῶν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ἐπιστελλόντος Γραφεῖου ὑπάλληλων γινομένης ἀπαξ διὰ παντός, προσωπικῆς ἀναγνωρίσεώς του.

Δί. δύο Κυβερνήσεις ἐν τούτοις οὐδεμίαν ἀναλαμβάνουσι: πρὸς τοὺς ἀνταποκρινομένους ἐγγύησιν, ἐκπηγάζουσιν ἐκ τοῦ μέτρου τούτου.

2. Ἡ ὑπηρεσία τῶν συσταθέντων ἢ συσταθησομένων παρὰ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἡλεκτριῶν τηλεγράφων, ὑπόκειται, ὡς πρὸς τὴν μεταβίβασιν καὶ τὴν διατίμησιν τῶν διεθνῶν τηλεγραφημάτων, εἰς τὰς ἐφεξῆς διατάξεις.

Ἐπιφυλάσσεται ὁμοῦς ῥητῶς ἐκαστῇ Κυβέρνησις εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ κινεῖν, κατὰ τὸ συμφέρον ἑαυτῇ τὴν τε ὑπηρεσίαν καὶ τὴν διατίμησιν τῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἰδίων αὐτῆς γραμμῶν μεταβιβάσεως τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, καὶ μένει, ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περὶ πτώσει, ἐντελῶς ἐλευθέρᾳ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν χρηστῶν τηλεγραφικῶν συσκευῶν (appareils). Ἐπίσης δ' ἐκαστὸς Κράτος ἀπόκειται νὰ κρίνῃ περὶ τῶν λεπτόνων μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν γραμμῶν αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἀστυνομικῆς καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀνταποκρίσεων πάσης φύσεως.

Τὰ διεθνή τηλεγραφήματα εἶναι ὅσα, ἀναχωροῦντα ἀπὸ σταθμοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, εἰσὶ προσωρισμένα διὰ σταθμὸν τοῦ ἐτέρου Κράτους.

3. Τὰ μὴ λαβόντα μέρος εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν Κράτη θέλουσι γίνεαι δεκτὰ, τῇ αἰτήσεϊ των νὰ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτήν.

4. Τὰ ὕψηλά συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κοινοποιῶσιν ἀλλήλοις πάντα τὰ ἔγγραφα ἢ ἀφορῶντα τὸν ὀργανισμόν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τηλεγραφικῶν αὐτῶν γραμμῶν, ὡς καὶ τὰς παρ' αὐτοῖς ἐν χρήσει συσκευὰς, ἔτι δὲ καὶ πᾶσαν τελειοποίησιν, ἣτις ἤθελεν εἰσαχθῇ εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐκαστον αὐτῶν θέλει πέμπει πρὸς τὸ ἄλλο δ. Εἰς τὸ τέλος ἐκαστῆς τριμηνίαν καὶ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μόνων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσδιωγμένων εἰς τὴν δημοσίαν ἢ τὴν ἰδιωτικὴν ἀνταποκρίσιν συρμάτων ἐπὶ τῶν ῥων τμημάτων τοῦ τηλεγραφικοῦ δικτύου.

ε'. Κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐκαστοῦ χρόνου συγκεφαλαιῶντα πάσας τὰς ἀποκρίσεις πρὸς τοῦ ο, κατ' ὅλην τὴν ἐκταστικὴν τηλεγραφικὴν αὐτοῦ δικτύου ἐπιγενόμενὰς ἐντὸς τῆς τελευταίας σίας περιόδου.

Ἡ Μόρσεος συσκευή γενήσεται παντός παραδεκτὴ διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν διεθνῶν ἀνταποκρίσεων.

Διὰ τὴν τηλεγραφικὴν μεταβίβασιν τῶν γραμμῶν, ἀριθμῶν, σημείων, ὡς, καὶ ὀφθαλμοῦν γενήσονται παρὰ τὰ ἐν τῷ παραρτήματι σεσημειωμένα εἰσηγήματα δ' ἀσυνήθων εἰς ὅλα τὰ κράτη τοῦ Γερμανο-Αὐστριακοῦ τηλεγραφικοῦ συνδέσμου σημεία.

5. Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις λαοὺς προσηπάθουσι νὰ συνδέσωσι τὰς τηλεγραφικὰς αὐτῶν σύμματα εἰς τρόπον νὰ παρέχωσι διόδον εἰς τὰ διεθνή τηλεγραφήματα ἀνευ διακοπῆς ἐν τοῖς ὁρίοις καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον τῶν μικροτέρων γραμμῶν.

Προσωρινῶς ἐν τούτοις καὶ ὅσα, ἐγγύτερον τοῦ σημείου τοῦ συνδέσμου τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, νὰ γίνηται τηλεγραφικὴ ἐπιφυγὴ τῶν μεταβιβάσεων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς Κρατῶν εἰς τὸ ἕτερον τηλεγραφικῶν.

6. Ἐκαστὴ Κυβέρνησις διατηρεῖ ἐξουσίαν νὰ διακόπῃ τὴν ὑπηρεσίαν διεθνούς τηλεγραφίας ἐπὶ ἀόριστον, ἐάν κρίνῃ αὐτὸ εὐλογον, εἰς πάσας ἐν γένει τὰς ἀνταποκρίσεις μόνον διὰ τινὰ εἶδη τῶν ἀνταποκρίσεων τέλος, διὰ τινὰς γραμμὰς ἄλλ' ἀπαραδεξαμένη Κυβέρνησις τις μέτρον τῶν, οφείλει ν' ἀνακοινώσῃ αὐτὸ πάλιν εἰς τὴν συμβαλλομένην Κυβέρνησιν.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη διαδίδει οὐδεμίαν ἀναδέχονται εὐθύνην τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διεθνούς πολιτικῆς ἀνταποκρίσεως.

Γὰ τηλεγραφήματα κατατάσσονται ἔξῃ.

Τηλεγραφήματα δημόσια (télégrammes) ἢτοι τὰ ἐκπυκνάζοντα ἀπὸ χρησῶ τοῦ Κράτους, τῶν Ἰπουργῶν, χρησῶ τῶν κατὰ ξηρὴν καὶ θάλασσαν ἀμυντικῶν καὶ τῶν διπλωματικῶν ἢ κινδ. πρακτόρων τῶν Κυβερνήσεων, λουσι λάβει μέρος εἰς τὴν παροῦσιν ἢ θέλουσι συγκατατεθῇ μετῴρων εἰς αὐτήν.

τῇ προτεραιότητος πλεονέκτημα ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προνόμια τὰ ἐκ καθιερούμενα ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἀφημάτων, θέλουσιν ἐπεκαταθῇ αὐτῶς, ἀλλ' ὑπὲρ τὴν ἐπιφυλάξιν τῆς ἀσφάλτου, εἰς τὰ δημόσια τηλεγραφικῶν Ἐπιχειρημάτων, μετ' ὧν τὸ ἔνδεον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων εἶχον ἤδη, ἢ κατόπιν ἡθέλων συναρτῇ ἰδιαίτερος τηλεγραφικῆς συμ-

διπλωματικὰ τηλεγραφήματα τῶν ἀνὰ μέρους θέλουσι θεωρεῖσθαι καὶ δεκτὰ, ὅπως τὰ τῶν ἰδιωτῶν.

Γὰ τηλεγραφήματα τῆς ὑπηρεσίας, ἰστικῶς ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν διεθνῶν τηλεγράφων, ἢ μέτρα ἰσχύοντα, ἢ σπουδαῖα συμβεβηκότα ἐν σιδηροδρόμων.

Γέλος τηλεγραφήματα ἰδιωτικά. ἐπὶ μεταβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων ἵσταται κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑπὸ τῶν λέων παραδόσεως αὐτῶν, ἢ τῆς αὐτῶν εἰς τοὺς διαμέσους σταθμοὺς ὡς σταθμοὺς τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν, ἢ τῶν ἐφεξῆς κανόνων προτε-
τος.

Τηλεγραφήματα δημόσια.

Τηλεγραφήματα τῆς ὑπηρεσίας δια-
ενα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ § 2.

Τηλεγράφημα ἰδιωτικά.

Τηλεγράφημα, τῆς μεταβιβάσεως τοῦ

ὁποίου ἐγένετο ἤδη ἑναρξίς, δὲν δύναται νὰ διακοπῇ, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ τὰ μέγιστα καταπεῖθον νὰ μεταβιβάσθῃ τηλεγράφημα ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Προκαίμενος περὶ μεταβιβάσεως τηλεγραφημάτων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ μεταξὺ δύο Γραφείων ἐν ἀμέσῳ σχέσει διατελούντων θέλουσι μεταβιβάσθαι ταῦτα ἐξ ὑποχρεώσεως.

9. Ἀρ' ἀναγγελομένης διακοπῆς τινος τῶν συγκοινωνιῶν ἐπὶ τῇ χώρᾳ τοῦ Γερμανο-Αὐστριακοῦ τηλεγραφικοῦ συνδέσμου, μετὰ τὴν παραδοχὴν τηλεγραφήματος, τὸ Γραφεῖον, ἐξ οὗ ἡ μεταβίβασις καθίσταται ἀδύνατος, θέλει παραδώσει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει, ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος, ἢ θέλει τὸ μεταβιβάσει, ὡς ἔγγραφον τοῦ Γραφείου, διὰ τῆς ἀμέσως προσεχούσης ἐκκίσεως τοῦ σιδηροδρόμου. θέλει δ' ἀπειθῆσθαι κατὰ τὰς προιστάσεις εἴτε εἰς τὸ πλησιέστερον ἐκ τῶν δυναμένων νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν τηλεγραφικὴν μεταβίβασιν Γραφείον, εἴτε εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ προορισμοῦ, ὅπου θέλει θεωρεῖ τὸ, περὶ οὗ ὁ λόγος, τηλεγράφημα, ὡς σινηθεῖ.

Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἐπὶ τῇ χώρᾳ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, ἢ Διοικήσεως, ὅπως μεταβιβάσθαι τὸ τηλεγράφημα ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ σημεῖον τῆς διακοπῆς πλησιέστερου Γραφείου εἰς τὸ πρῶτον Γραφεῖον ἐκ τῶν δυναμένων νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν περαιτέρω τηλεγραφικὴν αὐτοῦ μεταβίβασιν, θέλει ποιῆσθαι χρῆσιν ἐφίππων, ἢ πεζῶν φυλάκων τῆς γραμμῆς, ὧν ἡ ὑπηρεσία θέλει ὀργανισθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ᾔναι δυνατόν νὰ μεταβιβάσθῃ τὸ τηλεγράφημα ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα ἄνευ διακοπῆς, παρεκτὸς ἂν ἡ διέλευσις τοῦ ταχυδρομείου ἢ ἐκτάκτου ταχυδρόμου πρέχῃσι μέσον μεταφορᾶς ἐπὶ ταχύτερον.

Ἄμα δ' ἀποκατασταθείσης τῆς συγκοινωνίας, τὸ τηλεγράφημα θέλει μεταβιβάσθαι αὐθις διὰ τοῦ τηλεγράφου παρὰ τοῦ ἀποσταλάντος αὐτὸ διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

ἢ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου γραφεῖου.

10. Ἐπιτρέπεται εἰς τ' ἀμοιβαία τηλεγραφεῖα νὰ δέχωνται τηλεγραφήματα διὰ τὰ ἐκτὸς τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν κείμενα μέρη.

Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, εἴτε διὰ τοῦ ταχυδρομείου δι' ἐπιστολῶν ἐπὶ συστάσει, εἴτε δι' ἐξέπιπτης ἀποστελλομένου πεζοδρομίου, ἢ ἰππέως, ἢ δι' ἐκτάκτου ταχυδρομίου, ἂν ὁ ἀποστολεὺς αἰτήσῃ τοῦτο.

Ἡ δεδομένη ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως σημείωσις περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταφορᾶς τηλεγραφήματος πέραν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ὡς καὶ αἱ εἰδοποιήσεις ἢ πληροφορίαι τῆς ὑπηρεσίας δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν λεξέων.

11. Τὰ μεταβιβάστια τηλεγραφήματα πρέπει νὰ ὦσι γεγραμμένα διὰ μελάνης χωρὶς ξερμάτων ἢ συκοπῶν, μετὰ σαφηνείας καὶ εἰς γλῶσσαν καταληπτὴν.

Πρέπει νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀποστολέως, ὡς καὶ τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιγραφὴν τοῦ πρὸς ὃν διευσθύνεται.

Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ τηλεγραφήματος πρέπει νὰ τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς νὰ ἔπῃται δὲ ταύτῃ τὸ κείμενον, κάτωθι δὲ τοῦ κειμένου νὰ τίθεται ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀποστολέως.

Ὅταν ὁ ἀποστολεὺς ἐπιθυμῇ τὴν μεταβίβασιν τοῦ τηλεγραφήματος πέραν τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ὀφείλει νὰ σημειῇ τὸν τρόπον ἐγγράφως ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ τηλεγραφήματος.

12. Τὰ δημόσια τηλεγραφήματα ὑπόκεινται εἰς τὰ συνήθη τέλη. Πρέπει νὰ ὦσι πάντοτε περιεβλήμενα διὰ τῆς ἡμιεπισήμου, ἢ ἐπισήμου σφραγίδος τοῦ ἀποστολέως. Δύνανται δὲ νὰ ὦσι γεγραμμένα δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων ἢ δι' ἀλφabetικῶν στοιχείων εὐκόλως ἐπαναλαμβανόμενων ὑπὸ τῶν ἐν χρήσει συσκευῶν, ἢ καὶ συντεταγμένα εἰς Γερμανικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν ἢ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ πρέπει πάντοτε νὰ ὦσι γεγραμμένα διὰ Ῥωμαϊκῶν χαρακτήρων ἐν τῇ Τουρκίᾳ. Θέλουσι δὲ μεταβιβάζεσθαι διὰ σημείων,

γραμμάτων ἢ ἀριθμῶν ἐκ τῶν ὄντων ἐπίσης ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Τηλεγραφεῖσι.

Ἡ μεταβίβασις τῶν δημοσίων τηλεγραφημάτων ἔσται δικαιοματικὴ· τὰ δὲ τηλεγραφεῖα οὐδένα ἐπ' αὐτῶν ἐλεγχόμενα δύνανται ν' ἀσκήσωσι.

13. Τὰ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γράφωνται διὰ συμβολικῶν χαρακτήρων συντάσσονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως κατ' ἐλλογὴν τοῦ Γερμανιστῆ, Ἰταλιστῆ, ἢ Γαλλιστῆ, ἀλλ' ἐν τῇ Τουρκίᾳ θέλουσι πάντοτε γράφεσθαι διὰ χαρακτήρων Ῥωμαϊκῶν.

Τὰ ἱψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη θέλουσιν ἀμοιβαίως ὀρίσει τὰ γραφεῖα οἷς ἐπιτραπῆσεται ν' ἀποστέλλωσι τηλεγραφήματα καὶ εἰς Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

14. Τὰ τηλεγραφεῖα, εἴτε τοῦ τόπου ἐξ οὗ ἀποστέλλεται, εἴτε τοῦ τόπου, εἰς ὃν διευσθύνεται τὸ τηλεγραφεῖον, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀνῶνται τὴν ἀποστολὴν ἢ τὴν μεταβίβασιν αὐτοῦ, ἐὰν τὸ περιεχόμενον φανῇ αὐτοῖς ἐναντίον εἰς τὰ χρηστά ἦναι, ἢ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Ἡ κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων προσφυγὴ ἀπυθύνεται πρὸς τὴν κεντρικὴν διοίκησιν τῶν σταθμῶν, ἐν οἷς τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα κατεσχέθησαν.

Ἐν πάσει περιπτώσει αἱ κεντρικαὶ τηλεγραφικαὶ Διοικήσεις παντὸς Κράτους ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ καλύπειν τὴν μεταβίβασιν οἰουδήποτε τηλεγραφήματος, ὅπερ ἤθελε φανῇ αὐταῖς κατὰ τι ἐπικίνδυνον.

15. Ἐν ταῖς εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ὀρισμέναις πόλεσιν ἢ ὑπηρεσίαις τῶν τηλεγραφείων δὲν θέλει διακόπτεσθαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός.

Τὰ λοιπὰ τηλεγραφεῖα θέλουσιν εἶσθαι ἀνοικτὰ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας, συμπεριλαμβανομένων τῶν τε Κυριακῶν καὶ τῶν ἐορτῶν, ἀπὸ μὲν τῆς 1 Ἀπριλίου ἕως τέλους Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς 7 ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς 9 Μ. Μ. ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ἕως τέλους Μαρτίου ἀπὸ τῆς 8 ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς 9 ὥρας Μ. Μ.

Ἐκαστον ὁμῶς τῶν ὕψηλων συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιφυλάσσεται εἰς ἑαυτὸ τὸ καίωμα τῆς συστάσεως καὶ τρίτης κλάσεως σταθμῶν τηλεγραφικῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἀνακοινώσουσιν ἀλλήλαις αἱ ἀμοιβαίαι διοικήσεις.

Ἐν τοῖς σταθμοῖς δὲ τούτοις ἡ ἐργασία θέλει περιοριζέσθαι ἀπὸ τῆς 9 πρωῒνης ἕως μέχρι τῆς μεσημβρίας, καὶ ἀπὸ τῆς 2 ἕως τῆς 7 Μ. Μ.

Αἱ ὥραι τῆς ἀνοίξεως καὶ τῆς κλείσεως τῶν γραφείων ἔσονται αἱ αὐταὶ καθ' ὅλα τὰ Κράτη ἢ ὅρα δὲ πάντων τῶν Τηλεγραφείων ἐκάστης χώρας ἔσται ἡ τοῦ μέσου ὁρόνου (temps moyen) τῆς πρωτεῦσας τῆς χώρας ταύτης.

16. Ἐν τοῖς τηλεγραφείοις, ἐν αἷς ἡ ὑπηρεσία δὲν εἶναι διαρκής, οὐδὲν τηλεγράφημα νοκτερινὸν εἶναι δεκτὸν, εἰμὴ ὅσον ἀναγγελλθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἡμέρας, ὑποδειχθῇ ἡ ὥρα, καθ' ἣν θέλει κατατεθῇ ἐν τῷ τηλεγραφείῳ τῆς ἀναχωρήσεως καὶ παρακατατεθῇ ἀρράβων, ὡς ἐγγύησις τῆς παυσίας τοῦ τηλεγραφήματος.

17. Τὰ ὕψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ποχρεοῦνται νὰ λάβωσιν ὅλα τὰ ἀναγκαιούτα μέρη πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀσφάλτου τῶν τηλεγραφικῶν ἀνταποκρίσιν.

18. Τὰ ὕψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη

παραδέχονται πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν διατιμήσεων, ὧν ἡ ἔνστασις θέλει ἀπαρτίσει τὴν διεθνὴ διατίμησιν, τὰς ἀκολουθοῦσας βάσεις.

19. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀποστάσεων τὰ ἴσα πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς μονάδος ἢ τ' ἀνώτερα τοῦ ἡμίσεως κλάσματα ὑπολογίζονται ὡς μονάς, τὰ δὲ κατώτερα κλάσματα παραλείπονται.

20. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν τελῶν, ἡ ἀπόστασις ἡ ὑπὸ τηλεγραφήματος διανυθεῖσα ὑπολογίζεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐπὶ τῆς χώρας ἐκάστης ἐπικρατέας ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεως μέχρι τοῦ σημείου τῶν μεθορίων, ὅπου θέλει φθάσει, καὶ ἀπὸ τούτου μέχρι τοῦ πρὸς ἐν ὄρου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς διελεύσεως τηλεγραφήματος ἀπὸ μεθορίου εἰς μεθόριον ἐν ἐκάστῃ Ἐπικρατείᾳ.

Ἡ Ὑπομανικὴ Αὐτοκρατορία θέλει ἀποτελεῖ μετὰ τῶν τριῶν Παριστρίων Ἡγεμονιῶν μίαν μόναν τηλεγραφικὴν χώραν.

Τὸ μετὰ τὸ δύο τηλεγραφείων τῶν συμβαλλομένων Ἐπικρατειῶν τέλος ἔσται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ τέλος ἐκεῖνο, ὅπερ ἀναλογεῖ εἰς τὴν διεύθυνσιν τὴν μᾶλλον συμφέρουσαν εἰς τὸ κοινόν. Ἐάν τὸ τηλεγράφημα δεῖσῃ νὰ μεταβιβασθῇ κατ' ἄλλην διεύθυνσιν, ἡ διανομὴ τοῦ τέλους γίνεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζωνῶν τῶν διανυθειῶν ἐπὶ τῆς χώρας ἐκάστης Ἐπικρατ.

Κατὰ λόγον τῆς ἀποστάσεως		Κατὰ λόγον τῶν λέξεων.					
Ἐν Αὐστρίᾳ καὶ ἐν τῷ Γερμανοαυστριακῷ συνδέσμῳ	Ἐν Τουρκίᾳ	Ἀπὸ μιᾶς μέχρι 25 λέξεων ἑμπερ.		Ἀπὸ 25 μέχρι 50 λέξεων ἑμπερ.		Ἀπὸ 50 μέχρι 100 λέξεων ἑμπερ.	
		Ἐν Αὐστρίᾳ		Ἐν Αὐστρίᾳ		Ἐν Αὐστρίᾳ	
		Ἐν Αὐστρίᾳ	Ἐν Τουρκίᾳ	Ἐν Αὐστρίᾳ	Ἐν Τουρκίᾳ	Ἐν Αὐστρίᾳ	Ἐν Τουρκίᾳ
φλωρὶν	φράγκα	φλωρ.	φράγκα	φλωρ.	φράγκα	φλωρ.	φράγκα
ἀπὸ 1—10 μιλ. ἑμπερ.	ἀπὸ 1—75 χιλίμ.	4	2 50	2	5 —	3	7 50
10—25 » »	» 75—190 »	2	5 —	4	10 —	6	15 —
25—45 » »	» 190—340 »	3	7 50	6	15 —	9	22 50
45—70 » »	» 340—525 »	4	10 —	8	20 —	12	30 —
70—100 » »	» 525—750 »	5	12 50	10	25 —	15	37 50
100—135 » »	» 750—915 »	6	15 —	12	30 —	18	45 —
135—175 » »	» 915—1345 »	7	17 50	14	35 —	21	52 50
175—220 » »	» 1345—1650 »	8	20 —	16	40 —	24	60 —
220—270 » »	» 1650—2025 »	9	22 50	18	45 —	27	67 50
270—325 » »	» 2025—2440 »	10	25 —	20	50 —	30	75 —

Par distance		Par mots					
En Autriche et dans l'union Austro-Allemande	en Turquie	de 1 à 25 mots inclus		de 25 à 50 mots inclus.		de 50 à 100 mots inclus.	
		en Autriche	en Turquie	en Autriche	en Turquie	en Autriche	en Turquie
		Flor.	Fr. Ct.	Flor.	Fr. Ct.	Flor.	Fr. Ct.
De 1—10 mille incl.	De 1-75 Kilom.	4	2 50	2	5 .	3	7 50
» 10—25 » »	» 75—190 »	2	5 .	4	10 .	6	15 .
» 25—45 » »	» 190—340 »	3	7 50	6	15 .	9	22 50
» 45—70 » »	» 340—525 »	4	10 .	8	20 .	12	30 .
» 70—100 » »	» 525—750 »	5	12 50	10	25 .	15	37 50
» 100—135 » »	» 750—1015 »	6	15 .	12	30 .	18	45 .
» 135—175 » »	» 1015—1315 »	7	17 50	14	35 .	21	52 50
» 175—220 » »	» 1315—1650 »	8	20 .	16	40 .	24	60 .
» 220—270 » »	» 1650—2025 »	9	22 50	18	45 .	27	67 50
» 270—325 » »	» 2025—2440 »	10	25 .	20	50 .	30	75 .

21. Οἱ ἐξῆς κανόνες θέλουσι τηρεῖσθαι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λέξεων.

1) Τὸ μῆκος τοῦ ἀπλοῦ τηλεγραφήματος προσδιορίζεται εἰς εἰκοσιπέντε λέξεις.

2) Διὰ πᾶσαν ἐπιγραφὴν χαρίζονται μία μέχρι πέντε λέξεων. οἷτινες δὲν θέλουν διατιμᾶσθαι. Αἱ τὸν μέγιστον τοῦτον ὅρον υπερβαίνουσαι λέξεις τῆς ἐπιγραφῆς θέλουσιν ὑπολογίζεσθαι καὶ διατιμᾶσθαι μετὰ τοῦ σώματος τοῦ τηλεγραφήματος.

3) Πᾶσα λέξις, ἥς τὸ μῆκος δὲν υπερβαίνει τὰς 7 συλλαβὰς ὑπολογίζεται ὡς μία λέξις.

Εἰς τὰς μακροτέρας λέξεις τὸ περίπλεον ἀπὸ 7 μέχρις 7 συλλαβῶν ὑπολογίζεται, ὡς μία λέξις.

4) Αἱ σύνθετοι λέξεις, αἱ παρὰ τοῦ ἀποστολέως γραφόμεναι κεχωρισμένως δι' ἐνωτικῶν σημείων (traits d'union) πρέπει νὰ μεταδιβάωνται ἐπίσης κεχωρισμένως, ἕκαστον δὲ μέρος λέξεως οὕτω κεχωρισμένης πρέπει νὰ λογίζεται καὶ διατιμᾶται, ὡς μία λέξις. Ὅταν ἀπ' ἐναντίας ἢ σύνθετος λέξις ᾖ γειραμένη

χωρὶς ἐνωτικοῦ σημείου λογίζεται καὶ μεταδιβάεται, ὡς μία μόνη λέξις, ἀρκεῖ νὰ μὴ υπερβαίνῃ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν 7 συλλαβῶν.

5) Τὰ ἐνωτικὰ σημεία (traits d'union), αἱ ἀπόστροφοι, τὰ σημεία τῆς στίξεως τὰ ἐν τῷ κειμένῳ τεθέντα δὲν λογίζονται, ἀλλὰ τὰ σημεία τῆς στίξεως, δι' ἃ δὲν ὑπάρχουσι σημεῖα τηλεγραφικά, καὶ ἅπερ πρέπει νὰ ἐκφρασθῶσι διὰ λέξεων, θέλουσι λογίζεσθαι, ὡς λέξεις ἰσάριθμοι, ὃν γενήσεται χρῆσις πρὸς ἐκφρασιν αὐτῶν.

6) Πᾶς μεμονωμένος χαρακτήρ (γράμμα ἢ ἀριθμητικὸς χαρακτήρ) καὶ πᾶσα λέξις μετ' ἀπόστροφον λογίζεται ὡς μία λέξις.

7) Πᾶς ἀριθμὸς μέχρι τοῦ μεγίστου ὅρου τῶν πέντε ἀραβικῶν χαρακτήρων (συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πέμπτου), λογίζεται ὡς μία λέξις· οἱ συγκείμενοι ἐκ πλειόνων τῶν πέντε ἀραβικῶν χαρακτήρων ἀριθμοὶ παριστῶσι τοσαύτας λέξεις, ὅσαι εἰσὶν αἱ ἐν αὐταῖς περιεχόμεναι πεντάδες ἀραβικῶν χαρακτήρων καὶ μίαν πλέον διὰ τὸ πλεονάζον· τὰ κόμματα καὶ τὰ διαιρετικά σημεία (barres de division) λογίζονται, ὡς εἰς ἀραβικὸν χαρακτήρ.

8. Οἱ ἀριθμοὶ πρέπει νὰ μεταβιβάζωνται καὶ ἀποστέλλωνται εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνονται, εἴτε δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων, ἢ διὰ γραμμάτων, ὅπως εἰσὶν ἐκπερασμένοι ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τηλεγραφῆματι τοῦ ἀποστολέως. Ἐὰν λοιπὸν ἀριθμὸς τις, εἴτε ἀπλὸς, εἴτε σύνθετος, διδῆται εἰς γράμματα, θεωρεῖται ὡς μία λέξις, τηρουμένου ἐκάστοτε τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συλλαβῶν.

9. Ὅταν κλάσμα τι διδῆται, ὡς ἀριθμὸς, τὸ διαιρητικὸν σημεῖον λογιζέται, ὡς εἰς ἀραβικὸς χαρακτήρ.

10. Ἐπὶ τῶν διὰ συμβολικῶν χαρακτήρων γεγραμμένων δημοσίων τηλεγραφημάτων γίνεται πρόσθεσις πάντων τῶν ἀραβικῶν χαρακτήρων, ἢ γραμμάτων, ἐξ ὧν σύγκεινται, τὸ δὲ πλῆκτον τῆς διαιρέσεως τοῦ ὅλκου ἀριθμοῦ διὰ τοῦ πέντε παρέχει τὸν ἀριθμὸν τῶν διατιμητέων λέξεων.

Αἱ στιγμαὶ ἢ τὰ σημεῖα τὰ ἀπλῶς χάριν διαχωρίσεως τῶν διαφόρων ἀριθ. τιθέμενα μεταβιβάζονται, ἀλλὰ δὲν λογιζονται.

11. Ἡ ὑπογραφή, ὡς καὶ αἱ λέξεις καὶ τὰ μόρια «von», «de», «von der» τὰ εἰδικώτερον χρησιμεύοντα πρὸς δῆλωσιν τῶν οἰκογενειακῶν ἐνομάτων συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν λέξεων.

12. Αἱ περὶ τῆς μεταβιβάσεως τῶν τηλεγραφημάτων πέραν τοῦ τελευταίου τηλεγραφείου τυγοῦσαι εἰδήσεις, ἢ ἀντιπαραβολή, ἢ ἀπόδειξις παραλαβῆς, ἢ ἐξέλεξις, ἢ ἀπάντησις καὶ, καθ' ὅλου εἰπεῖν, πάντα τὰ σημεῖα ἢ αἱ λέξεις αἱ παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς τι τηλεγράφημα προστιθέμεναι χάριν τῆς ὑπηρεσίας δὲν λογιζονται.

22. Ὁ μέγιστος ὅρος τοῦ μήκους τηλεγραφήματος ὀρίζεται εἰς ἑκατὸν λέξεις ὑπεράνω τῶν ἑκατὸν λέξεων ἄρχεται πάλιν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ τέλους τῆς μιᾶς μέχρι τῶν εἰκοσιπέντε λέξεων. Ἡ μεταβίβασις τῶν τηλεγραφημάτων, ὧν τὸ καίμενον ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν λέξεις δύναται νὰ ἀναβληθῇ, ὅπως προηγήθῃ ἡ μεταβίβασις τηλεγραφημάτων συντομωτέρων, ἢ καὶ μεταγενεστέρως ἐγγραφέντων.

Ὁ αὐτὸς ἀποστολεὺς δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μεταβίβασιν πολλῶν ἀλληλοδιαδόχων τηλεγραφημάτων, εἰμὴ καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ὑπάρχωσιν ἄλλα πρόσωπα ἀπαιτοῦντα τὴν ὑπηρεσίαν τῆς συσκευῆς. Αἱ ἐπιφυλάξεις ὅμως αὗται δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ δημόσια τηλεγραφήματα.

23. Πᾶς ἀποστολεὺς ἀπαιτῶν παρὰ τοῦ Γραφείου τοῦ πρὸς ὃν ὅρου τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς τοῦ τηλεγραφήματός του θέλει πληρύνει, ὅπως λάβῃ αὐτὴν, τὸ τέταρτον τοῦ τέλους μεταβιβάσεως τοῦ ἐξ 25 λέξεων τηλεγραφήματός του, τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου, εἰάν ζητῇ ὅπως ὁλόκληρον τὸ τηλεγράφημα τῷ ἐπιστραφῇ πρὸς ἀντιπαραβολήν.

Ὁ πρὸς ὃν διευθύνεται δύναται ἐπίσης νὰ ζητῇ τὴν ἀντιπαραβολὴν τοῦ ληρθέντος τηλεγραφήματος, ἀλλ' ὀφείλει νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὸ τέλος ὁλόκληρον. Τὰ κύρια ὀνόματα, ὡς καὶ τὰ ἀθροίσματα γραμμάτων καὶ ἀραβικῶν χαρακτήρων ἐπαναλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως, ἄνευ αὐξήσεως τοῦ τέλους.

Ἐπὶ τῶν δημοσίων τηλεγραφημάτων τῶν διὰ συμβολικῶν χαρακτήρων γεγραμμένων, ἡ πλήρης ἀντιπαραβολὴ συνεπάγεται τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἡμίσεως τέλους περιπλέον. Ἐὰν ἐν τοῖς τηλεγραφήμασι τούτοις γίνηται μνεία, ὅτι ἡ ἀντιπαραβολὴ δὲν ἀπαιτεῖται παρὰ τοῦ ἀποστολέως, ὑπόκεινται τότε εἰς ἀπλὸν τέλος.

24. Τὸ διὰ τὴν ἀπάντησιν τέλος δύναται νὰ προκαταβληθῇ παρὰ τοῦ ζητούντος ταύτην ἀποστολέως. Ὅταν τὸ μῆκος τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν πέντε λέξεων τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ὑπερβαῖν τὰς δέκα λέξεις, ὑπόκειται εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἡμίσεως τέλους.

Ἐὰν ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν ἀφίχθῃ ἐντὸς τῶν μετὰ τὴν αἴτησιν αὐτῆς πέντε ἡμερῶν, ἡ ἀξία τοῦ παρακατατεθέντος τέλους ἀποδίδεται, ἀφαιρουμένου τοῦ τέταρτου αὐτῆς.

Ἡ ἀπόδοσις γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, προκειμένου περὶ τηλεγραφημάτων, τὰ ὅποια ἔδει νὰ μεταβιβάσθωσιν ἐκτὸς

τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, καὶ εἰς ἡ ἀπάντησις δὲν ᾔσθην ἀρχισθῆ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης.

25. Τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ὅποια πρέπει ν' ἀνακοινωθῶσιν ἢ κατατεθῶσιν εἰς διαμέσους σταθμοὺς, θεωροῦνται καὶ διατιμῶνται, ὡς τσαῦτα ἴδια τηλεγραφήματα ἀποσταλλόμενα εἰς ἕκαστον προορισμὸν τόπον.

26. Διὰ τηλεγραφήματα, ὧν πρέπει νὰ ἐκδοθῶσι πλεονα ἀντίγραφα ἐν τῷ τόπῳ σταθμοῦ τινος, πληρώνεται περιπλέον 1/3 φλωρινίου (90 ἑκατοστὰ) δι' ἕκαστον παραδοτέον ἀντίγραφον ἐκτὸς τοῦ ἀρχικοῦ τηλεγραφήματος.

Ἐὰν ἀποστολεὺς τις ζητήσῃ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ταυτότης αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πρὸς ὃν ὄρου, θέλει πληρώσει, ἐκτὸς τοῦ τιμῆματος τοῦ τηλεγραφήματος αὐτοῦ, πάλιον τέλος 1/2 φλωρινίου (ἔτι 1 φράγκου καὶ 25 ἑκατοστῶν). Ἡ περὶ τούτου εἰδοποίησις τῆς ὑπηρεσίας ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων « ταυτότης ἀποδειχθεῖσα » (Identité prouvée) (Aufgeber berglaubiget).

Ὁ ἀποστολεὺς δύναται πάντοτε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν ἢ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ τηλεγραφήματος αὐτοῦ. Τὸ τέλος ὅπως δὲν τῷ ἀποδίδεται, ἐὰν τὸ τηλεγραφεῖμα εὑρίσκηται ἤδη ἐν τῷ μεταβιβάσει.

Τὸ τέλος ἀποδίδεται ἐὰν ἡ μεταβιβάσις δὲν ἤρχισεν εἰσέτι. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀποστολεὺς καταβάλλει μόνον πάλιον τέλος 1/4 τοῦ φλωρινίου (65 ἑκατοστῶν).

Ἀρχισθέντος ἤδη εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον τοῦ τηλεγραφήματος, ἐὰν ὁ ἀποστολεὺς ζητήσῃ νὰ μὴ παραδοθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνεται, ἢ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα εἰδοποίησις ὑπόκειται εἰς τὸ ἥμισυ τέλους τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς ἀπλοῦν τηλεγραφεῖμα.

27. Οὐδεμία ὑπάρχει διαφορὰ ὡς πρὸς τὸ τέλος ἢ τὴν ἐκδοσὶν ἀντιγράφου μεταξὺ τῶν νυκτερινῶν ἢ τῶν μεθ' ἡμέραν τηλεγραφημάτων.

28. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ καταθετέου, ὡς ἀρραβῶνος, καθ' ἣν στιγμὴν ἀναγγέ-

λεται, (άρθρ. 16) τὸ νυκτερινὸν τηλεγραφεῖμα ποσοῦ, εἶναι ἴσος πρὸς τὸ τέλος τοῦ τηλεγραφήματος ἐξ 25 λέξεων.

Ἐὰν τὸ τηλεγραφεῖμα δὲν παρουσιασθῇ κατὰ τὴν ἀναγγελθεῖσαν ὥραν, ἢ, τὸ πολὺ, μετὰ μίαν ὥραν, τὸ ποσὸν τοῦ κατατεθέντος ἀρραβῶνος περιέρχεται εἰς ὄρεον τοῦ τηλεγράφου, καὶ διανέμεται ἀπαραλάττως ὡς καὶ τὰ λοιπὰ διεθνή ἔσοδα.

Τὸ γραφεῖον τοῦ πρὸς ὃν ὄρου δὲν δύναται νὰ κλεισθῇ, πρὶν ἢ λάβῃ παρὰ τοῦ ἐπιστάλλοντος γραφεῖου τὴν εἰδοποίησιν ὅτι τὸ ἀναγγελθὲν τηλεγραφεῖμα δὲν ἐπαρουσιάσθη.

29. Τὰ ἔσοδα τῆς μεταφορᾶς τῶν τηλεγραφημάτων πέραν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν εἰσπράττονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ἀναχωρήσεως.

Διὰ τὴν μεταφορὰν δι' ἐπιστολῶν ἐπισυστάσει, τὸ τέλος προσδιορίζεται ὁμοιόμορφως εἰς 1/5 τοῦ φλωρινίου (50 ἑκατοστὰ) διὰ τὰ μέρη τῆς χώρας, ἐν ἣ ἐδρεύει τὸ Γραφεῖον τοῦ πρὸς ὃν ὄρου, καὶ 3/5 τοῦ φλωρινίου (1 φράγκον καὶ 50 ἑκατοστὰ) διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς χώρας ταύτης κείμενα ἐπὶ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς ἡπείρου μέρη.

Εἰς πρὸς δὲ τὴν διὰ πεζοῦ ἢ ἐξέπιπτης ἀποσταλλομένου πεζοδρόμου, ἢ ἱππέως μεταφορὰν τοῦ τηλεγραφήματος ἐντὸς περιφερείας, ἢ αἱ σχετικαὶ τηλεγραφικαὶ διοικήσεις ἐπιφυλάσσονται νὰ προσδιορίσωσιν ἀκολουθῶς κατ' ἀνώτατον ὅρον τὴν ἑκτασιν, ὃ ζητήσων τὴν τοιαύτην μεταφορὰν ἀποστολεὺς ὑποχρεοῦται νὰ πληρύνῃ τέλος ὁμοιόμορφον ἐνὸς φλωρινίου (2 φρ. καὶ 50 ἑκατοστῶν), ὅπερ καταβληθήσεται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς καταγωγῆς ὁμοῦ μετὰ τοῦ τέλους τοῦ τηλεγραφήματος.

Ἐὰν ἡ μεταφορὰ δεήσει νὰ γένηται εἰς μέρη κείμενα ἐκτὸς τῆς περιφερείας ταύτης, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐκτάκτου ταχυδρόμου ἢ περαιτέρω ἀποστολῇ θέλει γίνεσθαι ἐκαστοτε διὰ τοῦ ταχυδρομείου δι' ἐπιστολῶν ἐπὶ συστάσει, καὶ ὑπόκειται εἰς τέλος 1/5 τοῦ φλωρινίου (50 ἑκατοστῶν). Ἐὰν δ' ἦναι δυνατόν νὰ παρασχεθῶσιν οἱ ζητηθέντες ἐκτακτοὶ ταχυδρόμοι, τὸ πα-

ακαταθέτεον ἢ πληρωτέον τίμημα ἔσται 1 φλωρίνιον καὶ 1/4 κατὰ γερμανικὸν μίλιον ἢ 4 φράγκα κατὰ κυριόμετρον.

Τὸ γραφεῖον ἐξ οὗ τὸ τηλεγράφημα καταλείπει τὴν τηλεγραφικὴν γραμμὴν, θέλει γνωστοποιήσει, ὅσον οἶον τε τάχιστον, ἐπὶ τὸ ἐπιστέλλον Γραφεῖον τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὴν μετρητέαν ἐκτακτὸν ταχυδρομὸν ἀπάντης.

30. Ὅταν τηλεγράφημα ἐμποδίζεται καθ' ὁδὸν ἐνεκὰ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 ἐκδηλουμένων αἰτίων, ἀποδίδεται ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος τέλους μόνον τὸ ποσὸν τὸ καταβληθέν διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἣν τὸ τηλεγράφημα δὲν εἶχε διανύσει.

Ἢ ἀπόδοσις ὁλοκλήρου τοῦ τέλους γίνεται ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ τηλεγράφημα δὲν ἤθελε φθάσει εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁδὸν ἐξ ἑλλείψεως τῆς τηλεγραφικῆς πηρσίας, ἢ ἤθελε βεβαιωθῇ, ὅτι ἔφθασε ἐν, ἀλλὰ παραμεινωμένον εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε δὲν δύναται νὰ πληρῶσιν τὸν σκοπὸν του, καὶ ὅτι δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰδοποιήσις ἐν καιρῷ χρησιμοῦν ἢ τέλος, ἀν, καὶ τοι μὴ ἐπισυμβῇ διακοπὴς ἐν ταῖς γραμμαῖς, ἔφθανε καὶ ὑπὲρ τὸν διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

Τὰ ἐξοδα τῆς ἀποδόσεως πίπτουσιν ὁλοκληρῶς εἰς βάρος τῆς Διοικήσεως, ἐπὶ τῇ χώρᾳ τῆς ὁποίας ἡ ὀλιγορία, ἢ ἡ ἀναδρόμῃ ἤθελε συμβῇ.

31. Τὰ δημόσια τηλεγραφήματα γίνονται δεκτὰ καὶ μεταβιβάζονται παρὰ τῶν Γραφείων τὸ δὲ τέλος αὐτῶν καταβάλλεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως.

32. Κατὰ τὰς διεθνεῖς τηλεγραφικὰς σχέσεις ἀτέλεια δὲν ὑπάρχει εἰμὴ χάριν τῶν ἀφορώντων τὴν τῶν τηλεγράφων ὑπηρέσιαν τηλεγραφημάτων.

33. Οἱ λογαριασμοὶ ἐκκαθαρίζονται κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν.

Τὰ ἐφ' ἑκάστου τηλεγραφήματος εἰσπραττόμενα τέλη κατὰ λόγον τῆς διελεύσεως του ἐν ἑκάστῃ ἐπικρατείᾳ ἀποδίδονται εἰς ἑκάστην Κυβέρνησιν.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀπαδόσεως τῶν

λογαριασμῶν ἡ Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις θέλει ἐπιτρέψει εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν τηλεγράφων τῶν τριῶν Παριστιῶν Ἡγεμονιῶν νὰ κρατῶσιν ἄμεσον λογαριασμὸν μετὰ τῆς Διοικήσεως τῶν Αὐστριακῶν τηλεγράφων διὰ μόνον τὰ διεθνή τηλεγραφήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τινος τῶν Ἡγεμονιῶν τούτων, ἢ προωρισμένα δι' αὐτήν.

34. Τὰ εἰσπραττόμενα τέλη δι' ἑκδοσιν ἀντιγράφων ἀνήκουσιν εἰς τὸ γραφεῖον, ἐπὶ τῆς χώρας τοῦ ὁποίου ἡ ἑκδοσις αὐτῇ ἐγένετο.

Τὸ εἰσπραχθὲν τέλος συμφώνως πρὸς τὸν 2 § τοῦ ἄρθρου 26 ἐπὶ βεβαιώσει τῆς ταυτότητος τοῦ ἀποστολέως δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν λογαριασμὸν, ἀλλὰ περιέρχεται εἰς ὄφελος τοῦ ἀποστέλλοντος Γραφείου.

35. Ὁ ἀμοιβαῖος κανονισμὸς τῶν λογαριασμῶν γίνεται κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Ἢ ἐξίσωσις τῶν μερίδων (décompte) καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ὑπολοίπου (solde) γίνονται κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας. Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι περιλαμβάνουσι τὰ εἰς χρέωσιν τέλη.

Οἱ περὶ τῶν 5 λόγος λογαριασμοὶ θέλουσι καταστρωμένους παρὰ μὲν τῆς Αὐστριακῆς Διοικήσεως εἰς ὁμοσπονδικὰ νομίσματα (monnaies de convention), ἀναγομένων τῶν ἀθροισμάτων εἰς φράγκα, παρὰ δὲ τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως εἰς φράγκα, ἀναγομένων τῶν ἀθροισμάτων εἰς αὐστριακὸν νόμισμα.

Ἢ ἀναγωγὴ τῶν νομισμάτων γίνεται ἐπὶ τῇ ἐξῆς τιμῇ.

1 φλωρίνιον = 2 φράγκα 50 ἑκατοστά.
1 Κρεϋτζάριον = 1/2 "

Τὰ κατώτερα τοῦ ἡμίσεως κρεϋτζαρίου κλάσματα δὲν ὑπολογίζονται, τὰ δὲ ἀνώτερα τοῦ ἡμίσεως ὑπολογίζονται, ὡς ἐν κρεϋτζαρίον.

36. Τὸ ἐκ τῆς τριμηνιαίας ἐκκαθαρίσεως προκύπτον ὑπόλοιπον πληρύνεται εἰς νομίσματα κυκλοφοροῦντα ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ὑπὲρ τῆς τοῦ ὑπολοίπου θέλει βεβαιωθῇ.

37. Ἡ Κ. Κυβέρνησις τῆς Αὐστρίας

λειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας διαδηλοῖ, ὅτι συνομολογεῖ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἰδίῳ τε ὀνόματι, καὶ ἐν ὀνόματι πασῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸν Γερμανο-Αὐστριακὸν τηλεγραφικὸν σύνδεσμον ἐπικρατειῶν, ὡς καὶ ἐκείνων, ὅσαι κατόπιν ἡθέλον προχωρήσει εἰς αὐτήν.

38. Ἡ παροῦσα σύμβασις τεθῆσεται εἰς ἐνέργειαν ὅσον οἶον τε τάχιον, καὶ διαμεινῇ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεών της.

Ἐν τούτοις τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέλη δύνανται ἐκ συμφώνου νὰ παρατείνωσι τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει θεωρήσεται ὡς οὕτω ἐν ἰσχύϊ ἐπ' ἀόριστον χρόνον καὶ μέχρι τῆς λήξεως ἐνός ἔτους, ἀρ' ἢ γένηται ἡ περὶ παύσεως της καταγγελία.

39. Ἡ παροῦσα σύμβασις ἐπικυρωθήσεται, αἱ δ' ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαγήσονται ἀμοιβαίως ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ ὅσον οἶον τε βραχυτέρᾳ προέσμῳ.

Ἐν τούτοις, ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ μὴν ἐπικυρώσῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν, εἰμὴ ἀρῶν λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸν Γερμανο-Αὐστριακὸν τηλεγραφικὸν σύνδεσμον.

Εἰς πίστῳσιν τούτων κλπ.

594. Α. Περί διατιμῆσεως τῆς διεθνούς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 19 Μαρτίου τ. ε. ΦΙΔ'. Νόμον περὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, τὸν ἀπὸ 29 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ΦΝΑ'. περὶ τοῦ διὰ Β διατάγματος προσδιορισμοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν, καὶ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον Διατάγμα περὶ προσδιορισμοῦ τῶν τελῶν τούτων, καὶ περὶ διεθνούς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θεωροῦντες ὅτι πρὸ τῆς τακτικῆς ἐνάρξεως τῆς διεθνούς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας διάφορα διεθνή τηλεγρα-

φήματα διήλθον διὰ τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν, διὰ δὲ τὰ τέλη αὐτῶν πρέπει γένηται ὁ λογαριασμὸς μετὰ τῶν ξηλεγραφικῶν διοικήσεων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ διεθνὴς τηλεγραφικὴ ἀνταποκρίσις ἐν γένει ἡ διελθούσα τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σύρον γραμμὴν ἀπὸ τῆς συνάψεως της μέχρι τῆς 19 Ἰουλίου (1869) ε. ε. θίλει διατιμηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τῆς 19 Μαρτίου 1859.

2. Ἡ διεθνὴς τηλεγραφικὴ ἀνταποκρίσις ἐν γένει διελθούσα τὸν μεταξὺ Σουλίου καὶ Χίου ὑποβρύχιον τηλεγραφὸν ἀπὸ μεσημβρίας τῆς 14/26 Ἰουλίου τ. ε. μέχρι τῆς 19 Ἰουλίου (1869) ε. ε. ὁρίζεται διατιμηθῆ κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς εἰς Νουβάκι, καθ' ἣν τηλεγράφημα μέλει εἰκοσι λέξεων, συμπεριλαμβανομένης ἐπιγραφῆς, μεταβιβαζόμενον ἀπὸ Σουλίου εἰς Χίον, ὑπέκειτο εἰς τέλος πάντε φωνητικῶν, ἤτοι ὅ ὄρ. καὶ ὅ ὅ λεπ. τὸ δὲ τοῦτο κῆξανε κατὰ τὸ ἡμισυ διὰ πλεονεξία λέξεων περιπλέον.

Ἀθῆναι 10 Σεπτεμβρίου 1859.

595. Α. Περί προσδιορισμοῦ τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς τὰ τηλεγραφεῖα Ἀθηνῶν, Περαιῶς καὶ Σύρου, γίνονται ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ πρὸς μεταβίβασιν διεθνή τηλεγραφήματα μέχρι δὲ νεωτέρας διατάξεως σταθμοὶ οὗτοι θέλουσιν ἀναδέχεσθαι μεταβίβασιν μόνον τῶν τηλεγραφημάτων παραδιδωμένων ἐν ταῖς ἐργασίμοις τῆς ἡμέρας.

2. Τὰ διεθνή τηλεγραφήματα τοῦ ἀπὸ τῶν ἐξερχόμενα τῶν συνόρων τῆς ἐπικρατείας, ἐν ᾗ παρεδόθησαν, θέλουσι διατιμηθῆ ἐπὶ τῇ διὰ τῶν ἑλληνικῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν διελεύσει τῶν τοῦς ἐξῆς ὁρίσμοις.

1. Ἀπλοῦν τηλεγράφημα μεταβιβαζόμενον ἀπ' Ἀθηνῶν ἢ Περαιῶς εἰς

ἀνάπαινον, υποβάλλεται εἰς τέλος δρ. ἀπὸ δὲ Σύρου εἰς Χίον, ἢ τ' ἀνάπαινον, γλ. 8.

2. Τὸ τέλος τοῦτο διπλασιάζεται, τριπλασιάζεται, ὅταν τὰ τηλεγραφήματα ᾖ διπλά, τριπλά.

3. Ἀπλοῦν τηλεγράφημα θεωρεῖται τὸ εἰκοσι πέντε λέξεων συγκείμενον, διούσης δὲ τὸ ἐκ πενήκοντα καὶ τριπλοῦν ἐξ ἑκατὸν.

Εἰς τηλεγραφήματα συγκείμενα ἐκ λέξεων πλείονων τῶν ἑκατὸν ἐφαρμόζονται οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παρὰ γράφῳ ὁμοί.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος δι' ἑκάστην γραφὴν μία ἕως πέντε λέξεις· αἱ δὲ πλεονάζοντες λογίζονται καὶ διατιμῶνται μετὰ τὸ σῶμα τοῦ τηλεγραφήματος.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν τελῶν ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ τῶν λέξεων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ 12 ἄρθρου τοῦ ΦΙΔ'. Νόμου τῆς 19 Μαρτίου τ. ε. ἀλλὰ δὲν λογίζονται αἱ τυπικαὶ σημειώσεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν μετέδοσιν τῶν τηλεγραφημάτων περαιῶν τοῦ τελευταίου τηλεγραφείου, τὴν ἀντιπαρολὴν, τὴν ἀποδοεῖν παραλαβῆς, τὴν ἐξέλεγχσιν καὶ τὴν ἀπάντησιν, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ σημεία, ἢ λέξεις, τὰ χάρις τῆς ὑπηρεσίας προστιθέμενα ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος τηλεγραφείου.

4. Τὰ διεθνή τηλεγραφήματα πρέπει ἵνα γεγραμμένα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ ΦΙΔ'. Νόμου τῆς 19 Μαρτίου.

Δύνανται δὲ νὰ ᾖ συντεταγμένα εἴτε Ῥωμανιστί, εἴτε Γαλλιστί, εἴτε Ἰταλιστί, εἴτε Ἀγγλιστί, ἀλλὰ πάντοτε διὰ Ῥωμαϊκῶν χαρακτήρων.

Τὰ δημόσια τηλεγραφήματα δύνανται γράφονται δι' Ἀραβικῶν χαρακτήρων διὰ χαρακτήρων ἀλφαβητικῶν εὐκόλως ἀναλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἐν χρήσει τηλεγραφικῶν συσκευῶν.

5. Ἡ ἀποδοεῖς παραλαβῆς ὑπόκειται εἰς τέλος ἴσον τῷ τετάρτῳ τοῦ διὰ τὸ ἀπλοῦ τηλεγραφήματος, ἢ δὲ ἀναπομπῇ ὁλοκλήρου τοῦ τηλεγραφήματος πρὸς ἀντιπα-

ροβολὴν ὑπόκειται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ διὰ τὴν μεταβίβασιν αὐτοῦ καταβληθέντος τέλους· ἂν δ' ἡ ἀντιπαρολὴ γίνεται κατ' αἵτησιν τοῦ πρὸς ὃν διευθύνεται, οὗτος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ αὐθις τὸ τέλος ὅλον.

6. Ὅταν ὁ ἀποστολεὺς προκαταβάλλῃ τὸ τέλος τῆς ἀπάντησεως εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ, υποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεως τέλους ἀπλοῦ τηλεγραφήματος, ἂν ἡ ἀπάντησις, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν κατὰ τὸν § 2 τοῦ ἄρθρου 3 πέντε λέξεων τῆς ἐπιγραφῆς, σύγκηται ἐκ δέκα τὸ πολὺ λέξεων.

Ἐὰν ἡ ἀπάντησις δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὅρον ἐντὸς τῶν ἐπομένων τῇ προκαταβολῇ πέντε ἡμερῶν, ἢ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐπὶ τηλεγραφημάτων μεταβιβάσεως ἐκτὸς τῆς τηλεγραφικῆς γραμμῆς, τὸ προκαταβληθὲν τέλος ἀποδίδεται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τετάρτου τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Αἱ ἀπάντησεις, αἱ μὴ παρουσιασθεῖσαι ἐντὸς τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον § πέντε ἢ δέκα ἡμερῶν, θεωροῦνται ὡς νέα τηλεγραφήματα.

Ἐὰν ἡ ἀπάντησις ἐμπεριέχῃ λέξεις ὀλιγωτέρας τῶν δι' αὐτὴν προκαταβληθεισῶν, τὸ πλεονάζον τέλος δὲν ἀποδίδεται, ἂν δ' ἐμπεριέχῃ περισσοτέρας, θεωρεῖται ὡς νέον τηλεγράφημα, τὸ δὲ δι' αὐτὸ τέλος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν διευθύνῃ τὸ πρῶτον τηλεγράφημα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως τοῦ πρώτου τηλεγραφήματος προκαταβληθὲν ποσὸν ἀποδίδεται εἰς αὐτόν.

7. Ἐὰν τὸ τηλεγράφημα ἀπευθύνηται εἰς πολλοὺς διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰσπράττεται δι' ἕκαστον τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τηλεγραφείου ἐκδοτῶν ἀντιγράφων, πλὴν ἑνός, πρὸς τὸ τέλος τοῦ πρώτου τηλεγραφήματος καὶ δικαίωμα ἐκδόσεως ἐκ μιᾶς δραχμῆς.

Τὸ αὐτὸ τέλος εἰσπράττεται καὶ ἐὰν ὁ πρὸς ὃν διευθύνῃ τηλεγράφημα τι ζητήσῃ μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ συνήθους ἀντιγράφου καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Ὅταν τὸ τηλεγράφημα προῶρισται διὰ πολλὰ τηλεγραφεῖα, τὸ τέλος καταβάλλεται

ται τὸσάκις, ὅσα εἰσὶ τὰ τηλεγραφεῖα τοῦ προορισμοῦ.

8. Ὅταν ὁ ἀποστολεὺς τηλεγραφήματος ζητήσῃ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ταυτότης του ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πρὸς ὃν ὄρου, ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πλὴν τοῦ διὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦ τέλους καὶ πάγιον δικαίωμα ἐκ δραχμῆς μιᾶς καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα. Ἡ περὶ τούτου εἰδοποίησις τῆς ὑπηρεσίας δηλοῦται διὰ τῶν λέξεων « ταυτότης ἀποδειχθεῖσα » (*identité prouvée*).

Ὁ ἀποστολεὺς ἀποδεικνύει εἰς τὸ ἀποστέλλον τηλεγραφεῖον τὴν ταυτότητα ταύτην.

1) Διὰ τῆς προσαγωγῆς διαβατηρίου ἢ ἐγγράφου πιστοποιήσεως τῆς ἀρχῆς.

2) Διὰ τῆς αὐτογράφου υπογραφῆς του, τιθεμένης ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τηλεγραφήματος, καὶ ἐπικυρουμένης ὑπὸ ἀρχῆς πρὸς ἑκδοτὴν διαβατηρίων ἀρμοδίας.

3) Διὰ τῆς προσωπικῆς ἀναγνωρίσεως ἅπαξ διὰ παντός γινομένης ὑπὸ δύο μαρτύρων γνωστῶν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀποστέλλοντος τηλεγραφεῖου καὶ ἀνεπιλήπτων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις οὐδεμίαν πρὸς τοὺς ἀνταποκρινομένους ἀναδέχεται ἐγγύησιν ἕνεκα τοῦ μέτρου τούτου.

9. Ἀποστολεὺς διεθνούς τηλεγραφήματος ἔχει πάντοτε τὴ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν ἢ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ.

Τὸ τέλος ὅμως δὲν ἀποδίδεται αὐτῷ, ἂν ἤρξατο ἤδη ἡ μεταβίβασις τοῦ τηλεγραφήματος· ἀποδίδεται δὲ ἂν ἡ μεταβίβασις δὲν ἤρχισεν ἀκόμη, ἐκπιπτομένων λεπτῶν ἑβδομήκοντα.

Ἡ αἰτήσις μὴ περὶ παραδόσεως τηλεγραφ. μεταβιβασθέντος πρέπει νὰ γίνηται διὰ νέου τηλεγραφήματος, ἀπευθυνομένου ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ πρὸς ὃν ὄρου, ἡ εἰδοποίησις αὕτη υποβάλλεται εἰς τὸ ἤμισυ τοῦ διὰ τὸ ἅπλουν τηλεγράφημα τέλους.

10. Διὰ τὴν κομιδὴν τηλεγραφήματων ἀπὸ τηλεγραφεῖον τι εἰς τόπον μὴ συγκοινωνοῦντα τηλεγραφικῶς μετ' αὐτοῦ,

καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως τὰ ἑξῆς τέλη.

1) Ὅταν τὸ τηλεγράφημα κομίζεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου (ὅπερ γίνεται πάντοτε δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει) ὑπόκειται εἰς τέλος ὁμοίωμο-φον λεπτῶν ἑξήκοντα διὰ τὰ μέρη τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ εὐρίσκεται τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ πρὸς ὃν ὄρου εἰς δραχμὴν μίαν καὶ εἴκοσι λεπτὰ διὰ τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, τὰ κείμενα ἐκτὸς τοῦ Κράτους τούτου· καὶ εἰς δραχμὰς δύο καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κόσμου.

2. Ὅταν κομίζεται δι' ἐξέπιπτες ἀποστέλλομένου πεζοδρόμου ἢ ἱππέως ἐντὸς ἀκτίνος, ἧς ὁ μέγιστος ὅρος προσδιορισθῇ, ἀκολουθῶν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ξένων τηλεγραφικῶν διοικήσεων, ὑπόκειται εἰς τέλος ἐκ δραχ., δύο καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα.

3) Ὅταν κομίζεται δι' ἐκτάκτων ταχυδρόμων, ὁ ἀποστολεὺς τοῦ τηλεγραφήματος παρκαταθέτει δραχ. τέσσαρας καὶ λεπτὰ τεσσαράκοντα κατὰ μυριόμετρον.

Τὸ μετὰ τὴν ἀραίρισιν τῶν πραγματικῶν ἐξόδων τῆς διὰ τοῦ μέσου τούτου κομιδῆς ὑπολειπόμενον ποσόν, ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἀποστολέα.

Ἄν δ' ὁ ἀποστολεὺς ζητῇ νὰ γίνη ἡ κομιδὴ δι' ἐκτάκτων ταχυδρόμων ἐν ἐπικρατείᾳ, ὅπου τὸ εἶδος τοῦτο τῆς κομιδῆς δὲν ὑφίσταται, τὸ τηλεγραφεῖον δὲν δέχεται τὴν προκαταβολήν.

11. Ὅτε διεθνὲς τηλεγράφημα ἐμποδίζεται καθ' ὁδόν, διότι τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀντιβάνει εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἀποδίδεται ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος τέλους μόνον τὸ ποσόν τὸ καταβλήθην διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἣν τὸ τηλεγράφημα δὲν εἶχε διανύσει.

12. Ἡ ἀπόδοσις ὁλοκλήρου τοῦ τέλους γίνεται ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ τηλεγράφημα δὲν ἤθελε φθάσει εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον ἐξ ἐλλείψεως τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἤθελε βεβαιωθῇ, ὅτι ἐφθασεν, ἀλλὰ παραμεμρφωμένον εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε δὲν δύναται νὰ πληρῶ-

η τὸν σκοπὸν του, καὶ ὅτι δὲν εἶνε πλέον δυνατὸν νὰ γένηται εἰδοποίησις ἐν καιρῷ ῥησίμῳ, ἢ τέλος ἂν, γωρὶς νὰ συμβῇ διακοπή τῶν γραμμῶν, ἤθελε φθάσει βραδύτερον ἢ διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

13. Ἐὰν τὰ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν σταθμῶν προερχόμενα διεθνή τηλεγραφήματα, ἐν τῷ μήκῳ δὲν ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι λέξεις τῆς ἐπιγραφῆς, τῆς ἡμερομηνίας, τῆς ὑπογραφῆς, καὶ πάσης ἄλλης ἐνδείξεως προστιθεμένης ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως, συμπεριλαμβανομένων, ὡς προωρισμένα εἰς τινὰ τῶν Ὀθωμανικῶν σταθμῶν Ἀντιρριανουπόλεως, Ἀκρωτηρίου Ἑλῆς, Σούμλας, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀδριανουπόλεως, Ἰαλλιπόλεως, Νίσσης, Φιλιππουπόλεως, Ρουσσίου, Ρουσσουκίου, Σοφίης, Βάρνης καὶ Ἰουδιδίνιου, ἢ ἐὰν τὰ διεθνή τηλεγραφήματα τοῦ ἀνωτέρω μήκους, τα ἀποστελλόμενα παρ' ἐνὸς τῶν μνησθέντων Ὀθωμανικῶν σταθμῶν ὡς προωρισμένα διὰ τινὰ τῶν Ἑλληνικῶν σταθμῶν, τὸ τέλος τῆς διελεύσεως ἐκάστου τῶν τηλεγραφημάτων οὗτων διὰ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμῶν προσδιορίζεται.

Ἀπὸ Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Χίον, τ' ἀνάπαλιν εἰς δραχμὰς δέκα.

Ἀπὸ Σύρον δὲ εἰς Χίον, ἢ τ' ἀνάπαλιν εἰς δραχμὰς πέντε.

14. Ἀπαντα τὰ τέλη, τὰ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ἀναφερόμενα, καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ τηλεγραφήματος εἰς τὸν τηλεγραφεῖον. Τὰ ἐπὶ ἔλαττον κατὰ παράδρομὴν εἰσπραττόμενα τέλη διὰ τὰ τηλεγραφήματα δαφνίζουσιν οἱ ἀποστολεῖς καὶ συμπληρῶσι, ζητούμενοι, τὰ δὲ ὡσαύτως ἐκ παραδρομῆς ἐπὶ πλέον εἰσπραττόμενα ἀποδίδονται αὐτοῖς.

Τὸ περὶ πιστώσεως τῶν δημοσίων τηλεγραφημάτων κανονισθήσεται δι' ἰδιαίτερου Β. Διατάγματος.

Ἀθῆναι, τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1859.

396. Δ. Περὶ συννομισμοῦ ἐν τῇ Θεσσί Μακάριον τῆς Τριφυλίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν

Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τῆς κομοπόλεως Γαργαλιάνων τῆς Τριφυλίας καὶ ἰδόντες τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 ἡμέτερον Διάταγμα περὶ ὑγεινῆς οἰκοδομῆς πόλεων καὶ κομῶν ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐγκρίνομεν ὅπως εἰς θέσιν Μάρathon, κειμένην ἀπέναντι τῆς νήσου Πρώτης, συνοικισθῇ πόλις, ἣτις ὀνομασθήσεται Μάρθος.

2. Ἡ πόλις αὕτη θέλει οἰκοδομηθῇ κατὰ τὸ συνημμένον καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν διάγραμμα.

3. Τὰ πρὸς ἀνέγερσιν δημοσίων καὶ δημοτικῶν καταστημάτων προσδιορισθέντα οἰκόπεδα πρέπει νὰ ᾔνκι ἐλεύθερα παντὸς πραγματικοῦ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματος.

4. Πρὶς εὐδόωσιν τοῦ συννομισμοῦ διαρίζομεν ἐπιτροπὴν συγκατεστημένην ἐκ τοῦ ἐπαρχοῦ Τριφυλίας, ὡς προέδρου, καὶ τῶν Ἀντωνίου Πηλιώτου, τοῦ Κωνστ. Α. Σκιαδᾶ καὶ Κωνστ. Φωτιάδου ὡς μελῶν.

Ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ ἄλλῳ κωλύματι τοῦ ἐπαρχοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Διὰ τὴν θεωρητὴν πλήρης ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ προέδρου καὶ δύο τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρ. 1859.

397. Δ. Περὶ τροπολογίας ἀνωνόμου ὁδοῦ ἐν Τριπόλει.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν ἵνα αἱ οἰκοδομικαὶ γραμμαὶ ε. β. καὶ γ. δ. τῆς ἀνωνόμου ὁδοῦ Τριπόλεως ἀπὸ λήξεως κατ' ὀρθὴν γωνίαν εἰς τὴν λεωφόρον Ναυπλίας, κατὰ τὰς δι' ἐρυθροῦ χρώματος σημειουμένους ἐπὶ τοῦ συνημμένου καὶ φέροντος τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν διαγράμματος γραμμάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1859.

598. Δ. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀναλογίας τῶν διὰ τὰ ἔτη 1860—1862 παρ' ἑκάστου ἐπαρχ. συμβουλίου ἐκλεκτέων ἐνόρκων.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 20, τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1848 Νόμου, καθ' ὃ ἡ ἀναλογία τῶν παρ' ἑκάστου τῶν ἐπαρχιακῶν τοῦ Κράτους Συμβουλίων ἐκλεκτέων ἐνόρκων προσδιορίζεται παρ' Ἡμῶν κατὰ πᾶσαν τριετίαν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης προσδιορίζομεν τὴν ἀναλογίαν ταύτην διὰ τὰ ἔτη 1860, 1861 καὶ 1862, κατὰ τὸν κάτωθι κατάλογον, καθ' ὃν ὀφείλουσι νὰ ἐκλέξωσι τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια τὸν δι' ἑκαστον αὐτῶν ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἐνόρκων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρ. 1859.

Ἀριθμὸς ἐνόρκων ὑφ' ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκλεκτέων.

Νομός Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Ἀττικῆς 14, Αἰγίνης 2, Θηβῶν 5, Λεβαδίας 5, Μεγαρίδος 4.

Νομός Εὐβοίας Καλχίδος 10, Καρυστίας 10, Ξηροχωρίου 4, Σκοπέλου 6.

Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος Παρνασσίδος 8, Φθιώτιδος 11, Δωρίδος 6 Λοκρίδος 5.

Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Μεσολογίου 4, Τριγωνίας 3, Ναυπακτίας 6, Εὐρυτανίας 8, Βάλτου 4, Βονιτζίης καὶ Ξηρομέρου 5.

Κυκλάδων Σύρου 7, Κέας 2, Ἀνδρου 4, Τήνου 4, Πάξου 5, Θήρας 5, Μήλου 3.

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας Ναυπλίας 3, Ἄργους 6, Κορινθίας 9, Σπεσῶν 3, Ἐρμιονίδος 3, Ἴδρας 4, Τροιζηνίας 2.

Λατίας καὶ Ἠλίδος Πατρῶν 8, Ἠλείας 9, Καλαβρύτων 10, Αἰγιαλείας 3.

Ἀρκαδίας Μαντινείας 10, Γόρτυνος 14 Μεγαλουπόλεως 3, Κυνυρίας 6.

Μεσσηνίας Καλαμών 6, Μεσσηνίας 7, Πυλίας 4, Τριφυλίας 6, Ὀλυμπίας 7.

Λακωνίας Λακεδαιμόνος 12, Ἐπιδ. Διμητρῆς 5, Γυθείου 4, Οἰτύλου 9.

600. Δ. Περὶ ἀνυπόστασης τοῦ Β. Διατάγματος ἀφορῶντος τὰς προελεύσεις τῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Μικρᾷ Ἀσίᾳ Τουρκικῆς ἐπικρατείας.

ΟΘΝΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ νόσος τῆς πανώλους

ἐνσκήψασα τὸ π. ε. εἰς τινὰς τῆς Βαρβαρίας πόλεις, ἐξέλιπεν ἤδη πρὸ μηνῶν, καὶ ὅτι ἐκ τούτου πὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1858 Ἡμετέρου διατάγματος παραδεδεγμένον μέτρον ἀποβαίνει ἀνωφελές εἰς τὴν δημοσίαν υγιάν λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 4. τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ υγειονομικοῦ νόμου. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Τὸ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου π. ε. ἀνωτέρω μνησθὲν Διάταγμα περὶ παραδοχῆς τῶν προελεύσεων τῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Μικρᾷ Ἀσίᾳ Τουρκικῆς ἐπικρατείας μόνον εἰς λιμένας ἐνθα ὑπάρχει υγειονομεῖον καὶ μετὰ προηγουμένην ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν ἀνακουροῦται.

Ἀν' Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρίου 1859.

600. Δ. Περὶ ἐνάρξεως τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ τηλεγραφεῖα Αἰγίου καὶ Πατρῶν,

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὰ τηλεγραφεῖα Αἰγίου καὶ Πατρῶν γίνονται δεκτὰ ἀπὸ τοῦδε ἑσωτερικὰ τε καὶ διεθνῆ τηλεγραφήματα, μέχρι δὲ νεωτέρας διατάξεως τὰ τελευταῖα ταῦτα εἶναι δεκτὰ μόνον κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας τῆς ἡμέρας.

Ἀθῆναι, τὴν 12 Νοεμβρίου 1859.

601. Δ. Περὶ συγκροτήσεως ἐνιαυσίας ἐμπορικῆς πανηγύρεως εἰς τὴν Μεγαλοῦπολιν.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 πράξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Μεγαλουπόλεως τῆς ἐνεστώσης Συνόδου, ἐγκρίνομεν νὰ συγκροτηται κατ' ἔτος ἐμπορικὴ πανήγυρις εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας Μεγαλουπόλεως ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 18 Μαΐου καὶ λήγουσα τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Δεκεμβρ. 1859.

2. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἔδρας τοῦ ἐπαρχίου Κορινθίας.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἡ ἔδρα τοῦ ἐπαρχίου Κορινθίας μεταθεταὶ ἀπὸ τῆς πόλεως Κορίνθου εἰς τὴν ἀρχαίαν θέσιν Σχοινιὰν ἀνεγειρομένην ὅλιν Νέαν Κορίνθον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρ. 1859.

3. Ν. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ δασμοῦ κατὰ τὴν δὴμον Ἀθηναίων.

ΟΘΝΝ κλπ.

Α'. Ἐπιτρέπεται τῷ δήμῳ Ἀθηναίων νὰ ἐπεκτείνῃ κατ' ὅλον τὸ ἀρχαῖον ἔτος τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν εἰσκομιζομένων εἰς αὐτὸν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων καὶ σιτηρῶν.

Β'. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἓν καὶ ἡμισυ ἐπὶ τῆς ἑκατὸν, καὶ τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰσπραχθησόμενον ποσὸν θέλει χρῆσθαι ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ δημοτικοῦ ὀσσοκομείου καὶ τοῦ βρεφοκομείου, τὸ δ' ἐκ τοῦ ἡμίσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου· θέλει δὲ εἰσπραττεσθαι ὁ δασμὸς αὐτὸς ἐπὶ μὲν τῶν διερχομένων διὰ τοῦ τελωνείου Ἀθηναίων ἐν τῷ αὐτῷ τελωνεῖῳ, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τῶν καὶ διερχομένων δι' αὐτοῦ ἐν τῷ πρὸ τοῦ Πειραιῶς δημοτικῷ σταθμῷ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1859.

4. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ Πειραιῶς.

ΟΘΝΝ κλπ.

Α'. Ἐπιτρέπεται τῷ δήμῳ Πειραιῶς νὰ ἐπεκτείνῃ κατ' ὅλον τὸ ἔτος 1860 τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν εἰσκομιζομένων εἰς αὐτὸν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων καὶ σιτηρῶν.

Β'. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται κατὰ ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰανουαρίου 1860.

5. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ ἐν τῷ δήμῳ Ὑδραίων.

ΟΘΝΝ κλπ.

α) Ἐπιτρέπεται τῷ δήμῳ Ὑδραίων νὰ ἐπεκτείνῃ αὐτὸς καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος τὸν συν-

επεία τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1856 Ἡμετέρου Διατάγματος ἐπιβληθέντα δασμὸν ἐφ' ὅλων τὸν εἰς τὸν δὴμον αὐτὸν εἰσκομιζομένων ἐμπορευμάτων.

β) Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1860

606. Δ. Περὶ κατατάξεως τοῦ δήμου Εἰδυλλίας εἰς τὴν Β'. τάξιν τῶν δήμων

ΟΘΝΝ κλπ.

Ὁ δῆμος Εἰδυλλίας τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, διατελὼν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Γ'. τάξιν τῶν δήμων, κατατάσσεται εἰς τὴν Β'. τάξιν ὡς ἔχων τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς τοῦτο πληθυσμὸν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1860.

607. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἐν τῷ δήμῳ Ζαχόλης ἐμπορικῆς πανηγύρεως.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἱπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 27 πράξιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ζαχόλης καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7 τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Κορινθίας, ἐγκρίνομεν ἵνα ἡ μέχρι τοῦδε ἐν τῷ δήμῳ ἐκείνῳ κατὰ τὴν θέσιν Σωποτοῦ τελουμένη ἐτησίως ἐμπορικὴ πανήγυρις τὴν 23—25 Αὐγούστου μετατεθῇ εἰς τὴν θέσιν ἅγιος Νικόλας τῶν Γουναριάνων καὶ νὰ τελεῖται κατ' ἔτος τὴν 3—5 Σεπτεμ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1860.

608. Δ. Περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῶν ἱππασίμων φορτηγῶν καὶ ὑποζυγίων ζώων, τῶν διαβαίνοντων τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μύλους Ναυπλίας ἀγούσαν.

ΟΘΝΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 23 τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1852 περὶ ὁδοποιίας Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Ἐπιβάλλονται διόδια ἐπὶ τῶν ἱππασίμων φορτηγῶν καὶ ὑποζυγίων ζώων, τῶν διαβαίνοντων τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν, τὴν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μύλους Ναυπλίας ἀγού-

σαν καὶ ἔχουσιν ἑκτασιν σταδίων πεντήκοντα πέντε ὡς ἐξεξῆς·

α. Κατὰ τὴν ἀπὸ Τριπόλεως ἤτινος τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας εἰς Μύλους καὶ τ' ἀνάπαλιν μεταβάσιν.

Ἐκάστου ἵππασίμου, φορτηγοῦ ἵππου ἢ ἡμιόνου λεπ. 20
Ἐξευγμένου δὲ εἰς ὄχημα ἢ ἄμαξαν
φορτηγὸν » 30
Ἐκάστου ὄνου » 40

β. Κατὰ τὴν ἀπὸ τινος τῶν χωρίων τοῦ δήμου Κορυθίου εἰς Τρίπολιν καὶ τ' ἀνάπαλιν·

Ἐκάστου ἵππου ἢ ἡμιόνου, ἵππασίμου ἢ φορτηγοῦ λεπ. 7
Ἐξευγμένου δὲ εἰς ὄχημα ἢ ἄμαξαν
φορτηγὸν » 40
Ἐκάστου ὄνου » 3

γ. Τὰ ἡμίση τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προσδιοριζομένων διόδων ἐπιβάλλονται εἰς τὰ ζῶα· 1) τ' ἀναχωροῦντα ἐκ Τριπόλεως, ἢ τινος τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, λαμβάνοντα δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως Δαουλίου ἢ τοῦ χωρίου Ἀγλαδοκάμπου, ἄλλην παρά τὴν εἰς Μύλους ἀγούσαν ὁδόν· 2) τὰ ἐξ ἄλλης ὁδοῦ προερχόμενα καὶ διὰ τῆς θέσεως Δαουλίου ἢ τοῦ χωρίου Ἀγλαδοκάμπου διευθυνόμενα εἰς Τρίπολιν, ἢ εἰς τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας καὶ 3) τὰ ἐκ τοῦ χωρίου Ἀγλαδοκάμπου μεταβαίνοντα εἰς Τρίπολιν, ἢ εἰς Μύλους Ναυπλίας καὶ τ' ἀνάπαλιν.

2. Τὰ διόδια ταῦτα εἰσπράττονται, καὶ ὅταν τὰ ζῶα ἐν μέρει διέλθωσι τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὁρισμέναις ἀποστάσεσι.

3. Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται δι' ὅλην τριετίαν, ἢ εἰσπράττονται δι' ἐπιστάσεως, ἂν ἡ γενομένη ἐν τῇ δημοπρασίᾳ προσφορὰ δὲν θεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφέρουσα τῷ δημοσίῳ ἢ εἰσπραξίς αὐτῶν γίνεται εἰς τοὺς σταθμούς, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ διακέρυξις τῆς ἐνοικιάσεως· ἡ δὲ τριετία ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου 1860 καὶ λήγει τὴν 31 Ἰανουαρίου 1863.

4. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ τὰς

διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1855 τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

5. Τὸ ἐνοίκιον, διαιρούμενον εἰς 36 δόσεις, πληρόνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τοῦ Κράτους, κατὰ τὴν 1 ἑκάστου μηνός, προκαταβαλλομένης τῆς πρώτης δόσεως, ἅμα κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἐγκρίσις τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1860.

609. Α. Περί ουστάσεως ἐταιρίας ἐν Πάτραις, ὑπὸ τὴν ἰπωνυμίαν « ἡ Κορινθιακὴ Σταφίς »
ΘΘΩΝ κλπ.

1. Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις ἐν Πάτραις ἀνωνύμου ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἡ Κορινθιακὴ Σταφίς » καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14,166 καὶ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου τ. ε. καταστατικοῦ αὐτῆς, τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκείσε Συμβουλαιογράφου Κυρίου Ἀνδρέου Στ. Παππαγιαννοπούλου, τὸ ὅποιον θέλει μένει προσλητῆμενον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι.

2. Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τινος τῶν ὅρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ ἀνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

3. Ἡ ἐταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ υποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς κατὰστάσεώς της εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἱπουργείων, εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον καὶ τὸ ἐμποροδικεῖον Πατρῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Δεκεμβρίου 1859.

610. Α. Περί ἐπιβολῆς διόδων ἐπὶ τῶν ἰπασίμων, φορτηγῶν καὶ ὑποζυγίων ζώων, τῶν διαβαίνοντων τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Μέγαρον
ἀγούσαν
ΘΘΩΝ κλπ.

1. Ἐπιβάλλονται διόδια ἐπὶ τῶν ἰπασίμων, φορτηγῶν καὶ ὑποζυγίων ζώων τῶν διαβαίνοντων τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν τὴν ἀπ' Ἀ-

θλητῶν εἰς Μέγαρον ἄγουσαν καὶ ἔχουσαν
ἐκτασιν τεσσαράκοντα σταδίων, ὡς ἐφεξῆς.

α) Κατὰ τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρις Ἐλευ-
σίνης μετάβασιν καὶ τ' ἀνάπαλιν ἐκάστου
πρὸς ἑαυτοῦ φορτηγὸν ἵππου ἢ ἡμιόνου λε-
πτὰ δέκα 40

β) Ἴππου καὶ ἡμιόνου ἐξευγμένου εἰς
ὄχημα ἢ ἄμαξαν φορτηγὸν λεπτὰ εἴκοσι 20

γ) ὄνου λεπτὰ πέντε 5

Κατὰ τὴν ἀπ' Ἐλευσίνα μέχρι Με-
γαρῶν μετάβασιν καὶ τ' ἀνάπαλιν.

α) Ἐκάστου ἵππασίου φορτηγὸν ἵππου
ἢ ἡμιόνου λεπτὰ δέκα 40

β) Ἴππου ἢ ἡμιόνου ἐξευγμένου εἰς ὀ-
χημα ἢ ἄμαξαν φορτηγὸν λεπτὰ εἴκοσι 20

γ) ὄνου λεπτὰ πέντε 5

2. Τὰ διόδια ταῦτα εἰσπράττονται καὶ
ὕταν τὰ ζῶα ἐν μένῃ διέλθωσι τὰς ἐν τῷ
προηγούμενῳ ἀθρῶν ὁρισμένας ἀπαστάσεις.

3. Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται δι' ὅλην
τοιοτήτιαν ἢ εἰσπράττονται δι' ἐπιστάσεις,
ὅταν ἡ γενομένη ἐν τῇ δημοκρασίᾳ προσ-
φορά δὲν θεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν συμφέρουσα τῷ δημοσίῳ. Ἡ
ἐίσπραξις αὐτῶν γίνεται εἰς τοὺς σταθμούς,
τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ διακή-
ρυξις τῆς ἐνοικιάσεως· ἡ δὲ τοιοτήτι ἀρχε-
ται ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους.

4. Ἡ δημοκρασία ἐνεργεῖται κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 30
Ἀπριλίου 1855 τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέ-
λεσιν τοῦ νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσ-
πράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιο-
ματός τῆς ἐπικαρπίας.

5. Τὸ ἐνοίκιον διαιρούμενον εἰς 36 δό-
σεις πληρόνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον
τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 1 ἐκάστου μηνὸς
προκαταβαλλομένης τῆς πρώτης δόσεως,
ἅμα κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ
ἐγγεγραμμένῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1860.

11. Ν. ΦΞΖ'. Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φό-
ρων ἐπὶ τῶν ζῶων καὶ τῶν Μελισσίων διὰ τὴν
ἔτος 1860.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων καὶ μελισσίων διὰ

τὸ 1860 φόρος προσδιορίζεται.

α) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ
κεφαλὴν λεπτὰ 25.

β) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.

γ) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων
δραχμὴν 1.

δ) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατὰ
κυψέλην (χορφίνιον).

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

α) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβά-
των καὶ χοίρων.

β) Οἱ πόλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ κα-
μήλων, οἱ μότχοι τῶν βοῶν καὶ βουβα-
λίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπε-
πληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

γ) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ
βουβάλια.

δ) Εἰς οἰκόσιτος χοῖροι δι' ἐκάστην οἰ-
κυγένην ὅπου καὶ ἂν διατεταται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1860.

612. Ν. ΦΞΗ'. Περὶ χορηγήσεως 15 χιλιά-
δων κοιλῶν δημοτριακῶν καρπῶν εἰς τοὺς ἔχον-
τας ἀνάγκην γεωργούς.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν Ὑπουργείον νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ πι-
στώσει δημοτριακοῦς καρποὺς μέχρι δε-
καπέντε χιλιάδων κοιλῶν εἰς τοὺς ἔχοντας
ἀνάγκην ἀπόλυτον καὶ ὁμολογουμένην
γεωργούς καὶ ἄλλους κατοίκους τοῦ Βα-
σιλείου.

2. Ὁ Ἐπαρχος καὶ ὁ Οἶκον. Ἐφορος
ἐκάστης ἐπαρχίας ἀκούσαντες τὴν γνώμην
τῶν Δημάρχων, τῶν εἰδικῶν Παρεδρῶν,
τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων καὶ τῶν Ιε-
ρέων, σχηματίζουσι τὸν κατάλογον τῶν
κατοίκων, εἰς οὓς δεόν νὰ χορηγηθῶσι δη-
μωτριακοὶ καρποὶ καὶ ὀρίζουσι τὸ εἰς ἑκα-
στον ἄτομον δοτέον ποσὸν καὶ εἶδος κατὰ
λόγον τῆς ἀνάγκης αὐτοῦ.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τού-
του γίνεται εἰς ἑκάστον ἢ παράδοσις τῶν
καρπῶν, διαταγῇ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφό-
ρου λαμβάνοντος παρ' ἐκάστου χρεωστικῶν
ὁμολογόν.

4. Οἱ χορηγητέοι εἰς τοὺς γεωργούς

καὶ λοιποὺς δημητριακοὶ καρποὶ ὑπολογίζονται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς χορηγίας ἰσχυόντων δεκαπενθημέρων πρωτοκόλλων περὶ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν, ἵνα πληρωθῶσι πρὸς τὸ δημόσιον ἀτόκως μέχρι τῆς 4. Σεπτεμβρίου, ἐὰν οἱ λαβόντες αὐτοὺς δὲν τοὺς ἐπιστρέψωσιν εἰς εἶδος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς τῶν ὁμοειδῶν καρπῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Αἱ περὶ καταδιώξεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καθυστερούντων διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν, ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Μαρτίου 1860.

— — —

613 Ν. ΦΞΘ'. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ΣΝΘ' Νόμου.

ΟΘΝ κλπ.

1. Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται τέταρτος Διερμηνεὺς.

2. Ὁ δευτέρος Διερμηνεὺς τῆς εἰρημένης Πρεσβείας ἔχει βαθμὸν Τμηματάρχου Β'. τάξεως.

Ὁ τρίτος Διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως πρώτης τάξεως, καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα, ἥτοι 350 κατὰ μῆνα, ὁ δὲ τέταρτος, βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως δευτέρας τάξεως καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων, ἥτοι 300, κατὰ μῆνα.

3. Ὁ μισθὸς τοῦ παρὰ τῇ ῥηθείσῃ Πρεσβείᾳ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων τῆς Διερμηνείας Καθηγητοῦ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμάς διακοσίας (200) κατὰ μῆνα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου 1860.

614 Α. Περὶ συστάσεως ἄνωνύμου ἑταιρίας πρὸς τὸ ὄνομα «Ἑταιρία τῶν Πολυφορέων».

ΟΘΝ κλπ.

1. Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις ἄνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἑταιρία τῶν πολυφορέων» ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 845 πκταστατικοῦ αὐτῆς τοῦ συνταχθέντος

ἐνώπιον τοῦ αὐτόθι συμβολαιογράφου Κυρίου Χ. Κυπριάδου, ὅπερ θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῇ παρόντι Διατάγματι.

2. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ τηρῇ τὰς Ἀστυνομικὰς καὶ τελωνιακὰς διατάξεις καὶ τοὺς κανονισμοὺς.

3. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσεται ἐν τῇ τῷ δικαίωμα ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἔγκρισιν ἐν περιπτώσει παραβιάσεως οὐσιώδους ὅρου τοῦ συνημμένου καταστατικοῦ. Τότε δὲ αἱ πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἀπαιτήσεις τρίτων ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὸ 32ον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ καταστατικοῦ.

3. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει ἀνὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τοῦ νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1860.

— — —

615. Ν. ΦΟΕ'. Περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1860 ἐγγείου φόρου κλπ.

ΟΘΝ κλπ.

1. Διὰ τὸ ἔτος 1860 ὁ, τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως:

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι, ὁ, τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται:

α) Ἐπὶ τῶν Δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 40 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων.

Ἐγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 40 τοῖς 100 — ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαίων ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρώσιν, ἢ παράγονται εἰς δῆμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖς, λεπτά 2 τὴν ὁκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτά 2 ἑφ' ἑκάστης ὁκάς ἐλαίων.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὀρίζεται οὗτος εἰς λεπτά 8 τὴν ὁκάν.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν πρὸς

ρωσιν ἐλαίων γίνεται κατὰ τὴν ξαγωγ-
τὴν μεταφορὰν αὐτῶν διὰ ξηρᾶς ἡθαλάσ-
γ'. Ἐπὶ τῶν κουκουλίων ἔγγειος φόρος
10 τοῖς 100'.

δ'. Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἡλείας, Ὀλυμπίας
καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.
Ἡ δὲ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις αὐτοῦ ἐνοικια-
ζομένου ἢ μὴ, γίνεται κατὰ τὰς σχε-
τικὰς διατάξεις τοῦ κεφαλ. Β'. τοῦ ἀπὸ 7
Μαΐου 1855 ΣΟΖ'. Νόμου.

ε'. Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προΐ-
οντος τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων σταφιδαμπέ-
λων 10 τοῖς 0/0.

Ἐὰν ἡ εἰς εἶδος ἀπόδοσις τῶν ἐν τοῖς
ἀνωτέρω ἔδαφ. γ' δ' καὶ ε'. φόρων καὶ δι-
καιωμάτων ἀποβῇ ἀνέφικτοι, ἡ εἰσπραξις
αὐτῶν γίνεται διὰ μὲν τὰ κουκουλοδέκατα
εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ καθ' ἣν
ἐποχὴν ἐπωλήθησαν, προσδιοριζομένη πα-
ρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου
καὶ τοῦ σχετικοῦ Δημάρχου, διὰ δὲ τὴν
σταφίδα πρὸς δραχ. 15 ἑκάστην χιλιάδα
ἐνετικῶν λιτρῶν.

Τὸ ἀπὸ σταφιδαμπέλων γλεῦκος (μοῦ-
στος) φορολογεῖται, τὸ μὲν ἐξ ἰδιοκτῆτων
πρὸς λεπτά τριάκοντα (30) τὸ δὲ ἐξ ἐ-
θνικοῦδιοκτῆτων πρὸς λεπτά πεντήκοντα
(50) ἀνὰ πᾶσαν ἐαρέλαν, ἡ δὲ βεβαίωσις
τοῦ ποσοῦ γίνεται ἐν τοῖς οἰνοδοχεῖσις μέ-
χρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου.

ζ'. Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ λοι-
πῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινο-
κοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνι-
κῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0/0.

Ἡ τιμὴ τῆς ῥητίνης προσδιορίζεται κα-
τὰ μῆνα ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ
ΣΟΖ'. Νόμου Ἀρχῶν, ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ
φόρου ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως ἀποδί-
δοται μετὰ τὴν ζύγισιν εἰς εἶδος ἢ εἰς
χρήματα, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπρατ-
τομένης ἐπικαρπίας.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ
μὲν τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων συκοδένδρων,
τῶν συμπληρωσάντων τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλι-
κίας, ὀρίζεται εἰς λεπ. 60, ἐπὶ δὲ τῶν

ἐθνικοῦδιοκτῆτων μωρεοδένδρων τῶν συμ-
πληρωσάντων τὸ 5 ἔτος, λεπ. 5 ἐφ' ἑκά-
στου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογου-
μένων κτημάτων.

4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς
ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορο-
λογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀνα-
λόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προ-
σόδου ὡς ἐξῆς.

Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσδοος
τοῦ στρέμματος

Ἀμπελοι' Μέχρι τῶν δραχ. 10 ἔγγειος
φόρος. λ. 70. Δικαίωμα ἐπικαρπίας λ. 70.
Ἀπὸ 11 ἕως 20 ἔγγ. φόρος 1,50. δικαί-
ωμα ἐπικαρ. 1. 50. Ἀπὸ 21 ἕως 30 ἔγγ.
φόρος 2,50. δικ. ἐπικαρ. 2,50. ἀπὸ 31
ἕως 40 ἔγγ. φόρος 3,50 δικ. ἐπικαρ. 3,50.
ἀπὸ 41 καὶ ἐπέκεινα 4,50. δικ. ἐπ. 4,50.

Περιβόλια' Ἐλαττον τῶν δρ. 45 ἔγγ.
φόρος δ. 3. δικ. ἐπικαρ. δ. 3. Ἀπὸ δρ.
45—74. ἔγγ. φόρος δ. 6. δικ. ἐπικαρ. δ.
6. ἀπὸ δρ. 75—104 ἔγγ. φόρος δρ. 9.
δικ. ἐπικαρ. δρ. 9. ἀπὸ δρ. 105— καὶ
ἐπέκεινα ἔγγ. φ. δ. 12. δικ. ἐπικαρ. δ. 12.

Ἀμυγδαλεῖαι' Ἀνευ διακρίσεως ποιό-
τητος ἔγγ. φόρος δρ. 2 δικ. ἐπικαρ. δρ. 2.

Λαχανόκηποι, σικυῶνες (μποστάνια),
γεώμηλα, κρίμμου καὶ σκόροδα. . Γρα-
σίδια καὶ Τριφύλλια' Ἐλαττον τῶν δρ. 45.
ἔγγ. φόρος δρ. 3. δικ. ἐπικαρ δρ. 4,50
ἀπὸ δρ. 45—64 ἔγγ. φόρος δρ. 5,50,
δικ. ἐπικαρ. δρ. 8,25. ἀπὸ δρ. 65 καὶ
ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 8. δικ. ἐπικαρ.
δρ. 12. Ἐλαττον τῶν δρ. 30. ἔγγ. φό-
ρος δρ. 2. δικ. ἐπικαρ. δρ. 3. Ἀπὸ δρ.
30 καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 3,50 δικ.
ἐπικαρ. 5,25.

Καρνά καὶ κοκκάρια Ἐλαττον τῶν δρ.
30. ἔγγ. φόρος 2,50. δικ. ἐπικαρ. 3,75.
Ἀπὸ δρ. 30 ἕως 49 ἔγγ. φόρος δρ. 4. δικ.
ἐπικαρ. δρ. 6. ἀπὸ δρ. 50 ἕως 69 ἔγγ.
φόρος δρ. 6. δικ. ἐπικαρ. 9. ἀπὸ δρ. 70
καὶ ἐπέκεινα ἔγγ. φόρος δρ. 8. δικ. ἐπι-
καρ. 12.

Βαμβάκια' Ἐλαττον τῶν δρ. 20. ἔγγ.
φόρος δρ. 1. δικ. ἐπικαρ. 1,50. Ἀπὸ δρ.

20 έως 29. Έγγ. φόρος δρ. 2. δικ. επίκαρ. δρ. 3. από δρ. 30 έως 39. Έγγ. φόρος δρ. 3. δικ. επίκαρ. 4,50. από δρ. 40 και επείκεινα Έγγ. φόρος δρ. 4. δικ. επίκαρ. 6

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὡπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν δὲν παραλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

5. Ἐὰν ἡ καταμέτρησης τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων καὶ περιβολίων δὲν περαιωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ ΣΟΖ' Νόμου χρονικοῦ διαστήματος δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπρόθεσμος καταμέτρησης θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

6. Τὰ ὅρια τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων καὶ προϊόντων ὑποδεικνύουσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταί, τούτων δὲ μὴ ἐμφανιζομένων ἐτοίμως ἢ ἀρνούμενων διορίζεται εἰς βάρος αὐτῶν διοριζέμενης ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, ἢ ἐὰν πρόκειται περὶ κτημάτων κατεμένων ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῆς ἑδρας αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰδικοῦ Παρέδρου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταμετρήσεως κοινοποιεῖται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ δι' αὐτῇ· εἰς τοὺς κυρίους τῶν κτημάτων.

7. Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβλήθεισαι ἄμπελοι ὅσων τὸ προϊόν ἡλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσδοδος τοῦ 1860 ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσδοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ ῥηθὲν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην. Ἐὰν δὲ ἡ πρόσδοδος δὲν φθάσῃ τὰς δραχμὰς 5 ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὁ βαρὺς τῆς βλάβης τοῦ προϊόντος βεβαιούται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ σχετικοῦ δημάρχου εἰς ἐν συνερχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτῆμονος ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, διδο-

μένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἀρμοδίον ἑφορον ἢ δήμαρχον ὅστις ἀφείλει νὰ τὴν ἀποστείλῃ ἐντὸς 25 ἡμερῶν εἰς τὸν οἰκονομ. ἑφορον.

8. Ἐὰν ὁ δήμαρχος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τούτου, Δήμου τινος ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῶν ἐπαρχικῶν ἀρχῶν κατεμένων κωλύνηται νὰ λάβῃ μέρος αὐτοπροσώπως εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων καὶ προϊόντων ἢ τὴν βεβαίωσιν τοῦ βαρὺς τῆς βλάβης τῶν ἀμπέλων, δύναται νὰ διορίσῃ δημοτικὸν ἢ δημόσιον ὑπάλληλον διαμένοντα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας διὰ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωεῖα εἰσπραττομένων δικαιωμάτων.

9. Ὁ ἐπὶ τῇ σταφίδος ἔγγειος φόρος δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐξαρουμένων τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσδιορίζεται ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος ἐνετικῶν λιτρῶν εἰς δραχμὰς 15.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Β α λ α ν ῖ δ ι α' Ἐφ' ἐκάστου κανταρίου.

1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἔγγ. φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπίας δρ. 3. Ἐξαγωγ. τέλος· λεπ. 48.

2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας· Πατρῶν καὶ Ἠλείας ἔγγ. φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπ. 2,50. ἔξαγωγ. τέλος· λεπ. 40.

3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωρίαν ἔγγ. φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπίας δρ. 2. Ἐξαγωγ. τέλος· λ. 32.

4) Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα ἔγγ. φόρος 1,10, ἐξ.τέλ. λ. 44.

5) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγ. φόρος 1,05, ἔξαγωγ. τέλος λ. 42.

Κ ι κ ῖ δ ι α ἐφ' ἐκάστης ὀκάς.

1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωρίαν ἔγγ. φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. λεπ. 25, ἔξαγωγικὸν τέλος λεπ. 4.

2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους ἔγγ. φόρος λεπ. 10, ἔξαγ. τέλος λεπ. 4.

Πρινοκόκκιον ἐφ' ἑκάς ὁκτὺς 1,50, ἔγγειος φόρος λεπ. 60.

Ριζάριον ἐφ' ἑκάστου κανταρίου ἔγγειος φόρος δρ. 2, ἔξαγωγ. τέλος λ. 40.

Ξηρά σύκα ἔγγ. φόρος 1,50, ἔξαγωγικὸν τέλος λεπ. 50.

Λεμόνια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος δρ. ἔγγειος φόρος δρ. 1, ἔξαγωγ. τέλος 80.

Πορτοκάλια ἔγγ. φόρος δρ. 2, ἔξαγωγικὸν τέλος λεπ. 80.

Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὁκτὺς λεπ. 2, ἔξαγωγικὸν τέλος λεπ. 8.

Ὁ ἐπὶ τῶν βαλανιδίων, τῶν κικιδίων, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκόκκιου καὶ τῶν ζυτῶν σύκων τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρος βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἔξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν τῶν προϊόντων τούτων.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀποδιδόντων τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 100 κτημάτων καὶ προϊόντων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἔγγειων φόρων κλπ. Νόμου ΣΟΖ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

10. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

α) Ἐπὶ τοῦ ελαίου λεπτὰ 8 τὴν ὁκάν.

β) Ἐπὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μεταξῆς πρὸς δραχμὰς 2,50 τὴν ὁκάν.

γ) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δραχ. 1 τὴν ὁκάν.

δ) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκου (μούστου) ἢ οἴνου 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

Γενικαὶ Διατάξεις

11. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ ἀρθρὰ 2 καὶ 4 ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποί, καὶ τὸ προῖον τῶν φυτειῶν ὅσαι ἐγίνοντο ἐπ' ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρη-

τηρίων, ἢ ἐγκρίσεων ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας διατηροῦσι τὴν ἰσχύον των.

12. Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλῳ παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιούχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1860.

13. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας

α) Αἱ ἀμπελοὶ μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεληρωμένον.

β) Αἱ μονοστῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν περιλθούσαι εἰς τὸ δημόσιον ἀμπελοὶ.

14. Απαλλάττονται παντὸς ἔγγειου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας

α) Τὰ ἄχυρα.

β) Ἐν στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ· τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

γ) Τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγρούς, καὶ τοὺς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοἰδιοκτήτους ἀμπελωνας ἢ σταφιδαμπελωνας εὐρισκόμενα.

δ) Τὰ ἀσταχυολόγια ἀνά δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκαστον ἀσταχυολόγον.

ε) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ριζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

ς) Τὰ φύλλα τῶν ἰδιοκτητῶν συκαμινομορεῶν.

ζ) Ἡ ῥώβη, ὁ βίκος καὶ τ' ἀγριολάθουρα ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

η) Πεντήκοντα ὁκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρωσίμῳ χρησίμων ἐλκιδῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

15 Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ ἀντιτίμου τῶν παραχωρουμένων εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ τῶν λιανικῶς ἐκποιουμένων δημητριακῶν καρπῶν δύναται ὡς ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἀποθηκαρίους ἢ ἄλλους δημοσίους καὶ δη-

μοτικών, υπαλλήλους, οἵτινες ἐκδίδουσιν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, ὅπερ ἐγγχειρίζεται, εὐθὺς καὶ ἂν δὲν ᾔθελε ζητηθῇ, εἰς τὸν πληρωτὴν.

16. Τὰ εἰσπρατιζόμενα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατὰ περιόδους ὀριζόμενας ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ἐπὶ ἀμέσῳ ἐκδόσει γραμματίων παραλαβῆς.

Ἐκ τῶν ἀπὸ παραχωρήσεως φόρων εἰσπραττομένων χρημάτων χωρηγείται εἰς τοὺς εἰσπράττοντας ποσοστὸν 4 ἐπὶ τ. 0/0.

17. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν δημοτριακῶν καρπῶν διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῇ προτάσει τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐντολὰς τῶν τούτους, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ δημόσιον.

18. Οἱ ἀποθηκάριοι καὶ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος ἐκπληρώσας χρεὴ ἀποθηκαρίου, δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των εἰς τοὺς ἐντολὰς τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, εἰς οὓς παραδίδουν πάντα τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ τῆς ὑπηρεσίας των ἔγγραφα.

19. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ ἐξελέγχοντες ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ των τὰς διαχειρίσεις τῶν ἀποθηκαρίων, ἐκδίδουσιν ἄνευ βραδύτητος ἀποφάσεις, αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τοὺς ὑπολόγους ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐφόρου.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων συγχωρεῖται μόνον τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ἐφεσις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ὀριστικαὶ καταστάσεις ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται διοικητικῶς. Κατ' αὐτῶν προσφυδῇ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν ἐπιτρέπεται.

20. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου 1860.

616. Ν. ΦΟΣ'. Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1860.

ΟΘΝΝ κλπ.

1 Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰς δέκα χιλιάδας τετρακοσίου, αξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ Ναυτικοῦ, προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1860, εἰς χιλίους διακοσίους τριάκοντα δύο αξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

2 Ἡ Στρατολογία καὶ ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰς τρισχίλιους ἄνδρας.

Οἱ τρισχίλιοι οὗτοι ἄνδρες διανεμηθῇσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, παρὰ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους.

3 Αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2—11 συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου διατάξεως τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1854 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ ἔτους 1860.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1860.

617. Α. Περὶ κατασκευῆς ὁμοιομόρφων στοῶν περὶ τῆς πλατείας τοῦ ἐν Τριπόλει ἁγίου Βασιλείου.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ὑπ' ὅψιν λαβόντες τὰς ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1858 καὶ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου π. ε. πράξεις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Τριπόλεως, διὰ τῆς τελευταίας τῶν ὁποίων ὁμοφώνως γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς λιθοκτιστῶν καὶ ὁμοιομόρφων στοῶν, κατασκευασθησομένων περὶ τῆς πλατείας τοῦ ἁγίου Βασιλείου, κατὰ τὸ ὑποβληθὲν ἡμῖν σχέδιον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ὅλαι αἱ περὶ τῆς ἐν Τριπόλει πλατείας τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐγερθησόμεναι οἰκίαι, θέλουσιν οἰκοδομηθῇ οὕτως, ὥστε τὸ πρόσθιον μέρος αὐτῶν θέλει στηρίζεσθαι ἐπὶ στοῶν ὁμοιομόρφων, λιθοκτιστῶν, ἔχουσιν ὕψος σταθερὸν τεσσάρων

καὶ ἡμίσεως Β. πήχεων, τὸ δὲ διάστυλον μεταβλητὸν ἀπὸ τριῶν Β. πήχεων μέχρι τεσσάρων, κατὰ τὸ φέρων τὴν ἡμετέραν ἑγκρίσιν διάγραμμα.

Ἀθῆναι τῇ 14 Μαρτίου 1860.

618. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

*Τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν
Ναυπλῳ Ἐφετῶν.*

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν διαιρεῖται, ὡς καὶ πρότερον, εἰς δύο τμήματα, πρῶτον καὶ δεύτερον.

Τὸ Α' τμήμα συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς ΚΚ. Νικόλαον Φλογαίτην, πρόεδρον, Ἐμμανουὴλ Βλαχάκην, Γεώρ. Α. Πετμεζᾶν, Δημ. Σαράζαν καὶ Γ. Νικολαΐδην.

Συνεδριάζει κατὰ πᾶσαν δευτέραν καὶ παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 10 ὥρας Π. Μ. πρὸς συζήτησιν διοικητικῶν, ἐμπορικῶν καὶ κτεπεργουσῶν ὑποθέσεων.

Τὸ Β' τμήμα συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς ΚΚ. Μ. Οἰκονόμου, Χρήστον Στ. Ἀντωνόπουλον, Γρηγ. Νικητᾶδην, Δημ. Δαρδούριαν, Ἰω. Δοξαράν καὶ Α. Λουριώτην.

Συνεδριάζει κατὰ πᾶσαν τρίτην καὶ σάββατον ἀπὸ τῆς 10 ὥρας Π. Μ. πρὸς συζήτησιν συνοπτικῶν καὶ συνήθων ὑποθέσεων.

Ὁ πρόεδρος προεδρεύει ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων, συνήθως δὲ τοῦ πρώτου. Κωλυομένου τοῦ προέδρου, θέλουν προεδρεύει τῶν τμημάτων οἱ ἀρχαιότεροι τῶν σηκροτούντων αὐτὰ δικαστῶν.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου αἱ κατὰ τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα συζητητέαι ἐνώπιον τῶν δύο τμημάτων ὑποθέσεις κατὰ τὰ ἄρθρα 576, 579, 623, καὶ 729 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐκ τῶν ποινικῶν δικάζουσιν ἐναλλάξ κατὰ μῆνα τὸ μὲν τὰς ἐνακοπὰς τῶν βουλευμάτων, τὸ δὲ τὰς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εἰσαγομένους ὑπὸ τοῦ Κ. εἰσαγγελέως κατηγορίας.

Τὰ πειθαρχικά ὑπάγονται εἰς τὸ Α' τμήμα.

Οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ προσ-

λαμβανόμενοι πάρεδροι, εἰρηνοδίκης, ἢ δικηγόροι εἰδοποιούμενοι, περὶ τοῦ χρόνου τῆς διασκέψεως, ἢ προσκαλούμενοι ἐπίτηδες εἰς αὐτὴν, ὀφείλουσι νὰ προσέρχωνται ἀμελητί.

Οἱ ὑπογραμματοεῖς καὶ οἱ κλητῆρες πρέπει νὰ παρευρίσκωνται ἐγκαίρως κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, ὡσαύτως καὶ οἱ δικηγόροι κατὰ τὰς τῆς συνεδριάσεως εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων αὐτῶν καθηκόντων ἕκαστος.

Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις τῶν ὑποθέσεων θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ διατάξεις τῶν κειμένων νόμων, καὶ ἰδίως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Τῆς δημοσίου ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως τῶν ὑποθέσεων ἀρχομένης διὰ τῆς προσφορᾶς ἐγγράφων προτάσεων, οἱ δικηγόροι ὀφείλουσι νὰ ἐπιδεικνύωσι καθ' ἐκάστην ὑπόθεσιν τὰ τε πληρεξουσιότητος ἐγγράφα καὶ τὰς ἐγγράφους προτάσεις αὐτῶν, χρονολογημένας καὶ ὑπογεγραμ. παρ' αὐτῶν καὶ συντεταγμένας συμφώνως μετὸν νόμον, ἥτοι περιεχοῦσας σύντομον, ὅσον ἐνεστίν, ἱστορικὴν τῆς σχέσεως τῶν διαδίκων, τῆς γεννηθείσης διαφορᾶς καὶ τῆς διαδικασίας, ὅπου δὲ εἶναι ἀναγκαῖον, καὶ ἀπάντησιν εἰδικὴν, ῥητὴν, σαφὴ καὶ καταφατικὴν ἢ ἀποφατικὴν, καὶ πᾶν οὐσιῶδες κεφάλαιον τῆς ἱστορικῆς διηγήσεως τοῦ ἀντιδίκου, καὶ τὰς συζητήσεις τῶν μερῶν· εἰτα τοὺς νομίμους λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζονται, καὶ ὧν συμπέρασμα εἰσιν αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις, καὶ ἐπὶ τούτοις αἰτήσεις δι' ἕκαστον ζήτημα ῥητάς, ὠρισμένας καὶ σαφεῖς (ἄρθρ. 136, 137, 767, 774, 533, 543, 546, 552 καὶ 580 τῆς πολιτικῆς δικονομίας).

Ὁ ἐφεσβλητός, ἰδὼν ἡτὰς προτάσεις τοῦ ἐκκαλοῦντος, ἐὰν συμφωνῇ πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθειμένον ἱστορικόν, δύναται νὰ παραλείψῃ τὴν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ προτάσεσιν ἐκθεσιν ἱστορικοῦ. Τὸ θέμα τῶν δι' ὅρκου ἢ ἄλλου ἀποδεικτικοῦ μέσου ἀποδεικτέων προτάσεων, πρέπει νὰ τίθεται πλῆρες παρ' ἐκάστου τῶν δικδίκων

κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς του.

Αἱ διὰ τῶν προτάσεων ζητούμεναι χρηματικαὶ ποσότητες πρέπει νὰ γράφονται καὶ καὶ δι' ἀλφαριθμητικῶν γραμμάτων.

Πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν οἱ δικηγόροι ἢ διάδικοι πρέπει τὰς προτεινομένας ἐνστάσεις, ὅρκους ἢ ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα νὰ μὴ ἀναφέρουν ἐν παρόδῳ εἰς τὸ διηγηματικὸν ἢ αἰτιολογικὸν μόνον τῶν προτάσεων μέρος, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ αἰτητικῇ αὐτῶν μέρει κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ὀρισμένον. Εἰς τὸ περιθώριον τῶν προτάσεων ἀπέναντι μὲν τοῦ ἱστορικοῦ σημειοῦνται τὰ εἰς ὑποστήριξιν αὐτοῦ προσαχόμενα ἔγγραφα, ἀντικρὺ δὲ τῶν νομίμων λόγων τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, ἐφ' ὧν οὗτοι τυχὸν στηρίζονται.

Εάν τις προτείνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ νέαν τινὰ πρότασιν ἢ ἐνστάσιν, πρέπει νὰ γράφῃ αὐτὴν ὅχι εἰς τὸ περιθώριον, ἀλλὰ παρακατιὸν κατ' ἐξακολουθήσιν, καὶ νὰ χρονολογῇ καὶ υπογράψῃ καὶ ταύτην ἐκάστοτε, καὶ τοῦτο πρὸ τοῦ τέλους τῆς συζητήσεως καὶ ἐν γνώσει τοῦ ἀντιδίκου.

Πάντα τὰ δικόγραφα, ἐξαιρέτως δὲ αἱ προτάσεις καὶ πᾶν ποσαχόμενον ἀντίγραφον, ὡς ἀποδεικτικὸν μέσον, πρέπει νὰ γράφονται εὐκρινῶς, καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως.

Εἰς τὰς προτάσεις ἐπισυναπτόνται ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται.

Κατὰ πᾶσαν συζήτησιν γίνονται νέαι προτάσεις, ἐκκαθαρισμέναι, περιοριζόμεναι εἰς μόνα τὰ ἐκκρεμῇ μένοντα ζητήματα, καὶ οὐχὶ παραπομπαὶ εἰς αἰτήσεις περιεχόμενας εἰς ἄλλα τῆς προδικασίας ἔγγραφα οἰοδῆποτε.

Αἱ ἀνακαλούμεναι ἀποφάσεις, ὡς καὶ αἱ τυχὸν ὑπάρχουσαι παρεμπύπτουσαι, τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, αἱ περὶ τῶν μαρτυριῶν ἢ δοκιμασίας δι' ἐμπειροτεχνῶν ὑπάρχουσαι τυχὸν ἐκθέσεις, τὰ περὶ τῆς ἀποπείρας συμβιβασμοῦ, καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς καταβολῆς ἢ προκαταβολῆς προστίμων πρέπει νὰ ἐπισυναπτόνται.

Πάντα δὲ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα, ταπτόμενα κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῶν σειρᾶν, καὶ ἐν τῇ κεφαλίδι ἐπιγραφόμενα σημειοῦνται δι' ἀριθμῶν ἢ ἀλφαριθμητικῶν στοιχείων.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, ἀναγκαιῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν ἔγγραφων, τὰ μὴ τοιαῦτα χωρίζονται εἰς διακεκριμένον μέρος τοῦ φακέλλου τῆς ἐκάστου δικογραφίας, καὶ συμφώνως πρὸς τὰ εἰρημένα συντάσσεται καὶ ὁ ἐπισυναπτόμενος τῶν ἔγγραφων κατάλογος, χρονολογημένος καὶ υπογεγραμμένος. Νέα ἔγγραφα, ἐπισυναπτόμενα τυχὸν ἔπειτα, καταγράφονται κατ' ἀκολουθίαν, καὶ πᾶσα προσθήκη χρονολογεῖται καὶ υπογράφεται.

Αἱ οὕτω κατηρτισμέναι προτάσεις, ἅμα ὁ πρόεδρος κηρύξῃ τὴν συζήτησιν περαιωμένην, καὶ δώσῃ τὸν λόγον εἰς τὸν εἰσαγγελέα, παραδίδονται παρ' ἐκάστου εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου.

Αἱ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου προτάσεις, ὡς καὶ αἱ περὶ ἀποδείξεων πρωτότυποι ἐκθέσεις, ὡς πρωτότυπα καὶ μέσα κοινὰ, ἀφ' ἧς παρακατατεθῶσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὁρεῖλοντι νὰ φυλάττῃ αὐτὰ, δὲν παραδίδονται οὐδὲ τοῦ λοιποῦ ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν φύλαξιν υπογραμμέως ἐκτὸς τοῦ καταστήματος εἰς οὐδὲνα τῶν διαδίκων, δύνανται δὲ οἱ διάδικοι νὰ λάβωσιν αὐτῶν γνώσιν καὶ σημειώσεις ἢ ἀντίγραφα.

Πλὴν τῶν εἰρημένων τὰ λοιπὰ ἔγγραφα ἀποδίδονται μὲν εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ν' ἀναλάβωσιν αὐτὰ, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ἀφ' οὗ υπογραφῇ αὕτη εἰς τὸ καθαρὸν προσηκόντως.

Προστίθεται, καὶ τοι ἐκ περισσοῦ, ὡς γνωστὸν, ὅτι εἰς τὸ ἀκροατήριον δυσχωρεῖται εἰσαγωγὴ ῥάβδων ἢ ξιφῶν, ὅτι πάντες εἰσέρχονται καὶ ἴστανται ἄσκηταις τὴν κεφαλὴν, καὶ ὅτι ἐκεῖ αἱ ἰδιαιτερικαὶ συνομιλίαι δὲν εἶναι συγχωρημέναι. Τρεῖται δὲ σιωπὴ καὶ εὐταξία ἐν τε αὐ-

τῶν καὶ εἰς τὰ παρακείμενα δωμάτια.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἀπριλίου 1860.

619 Ν. ΦΠ. Περὶ χορηγίας 1800 δραχμῶν
ἐκαστῇ Γερουσιαστῇ κατὰ σύνθετον λόγῳ
ὑπερτιμώσεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Εἰς ἕκαστον ἐκπληροῦντα τὰ χρέη
του Γερουσιαστὴν δίδονται ἐκ τοῦ δημο-
σίου ταμεῖου λόγῳ ὑπερτιμώσεως δραχ.
1800 δι' ἐκάστην Βουλευτικὴν Σύνοδον
πληρωτέαι εἰς δύο ἴσας δόσεις κατὰ τὴν
ἑξῆς καὶ τὸ τέλος τῆς Συνόδου.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον
δευτέρα δόσις θέλει πληρωθῇ καὶ κατὰ
τὴν λῆξιν τῆς παρούσης Συνόδου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1860.

620. Ν. ΦΠΕ'. Περὶ συντάξεως τοῦ Κανέ-
λλου Δελιγιάνη ἐκ δραχ. 1000 κατὰ μῆνα.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Χορηγεῖται σύνταξις χρηματικὴ ἐκ
δραχμῶν χιλίων ἀριθ. 1000 κατὰ μῆνα
εἰς τὸν Κύριον Κανέλλον Δελιγιάννην ὑπο-
στράτηγον.

2. Ἡ σύνταξις αὕτη θέλει συμφηφίζε-
σθαι πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀποδοχὰς
τὰς ὁποίας ὁ Κύριος Κανέλλος Δελιγιάννης
λαμβάνει.

Ἀθῆναι τῇ 20 Μαΐου 1860.

621. Ν. ΦΠΖ'. Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου
πίστωσης Δραχ. 50,000 εἰς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον Οἰκονομικῶν διὰ τὸ 1860, προ-
καταβλητέον τῷ Α. Γ. Κριεζῇ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Χορηγεῖται τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργεῖῳ ἐκτάκτος πίστωσης Δραχ. πεν-
τήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 50,000, τασσο-
μένη ὑπὸ Κεφ. 20. «Προκαταβολαί» τοῦ
διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

2. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν προκαταβληθή-
σεται τῷ Γερουσιαστῇ καὶ ἀντιναύαρχῳ Α.
Γ. Κριεζῇ, ἐπὶ κρατήσει δραχμῶν πεντα-
κοσίων κατὰ μῆνα ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ
μέχρι τελείας ἐξορλήσεως. Ἐάν δ' ἐπὶ τοῦ
τεταρτημορίου τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ἤθε-
λον ἐπέλθῃ κατασχέσεις τρίτων τινῶν, τὸ
δημόσιον, λαμβάνον συμμέτρως τὸ ἀναλο-

γῶν αὐτῷ ἐκ τοῦ κατασχεθέντος ὑπὸ τρί-
των τεταρτημορίου, θέλει κρατεῖ αὐτοδι-
καίως ἐκ τῶν λοιπῶν τριῶν τεταρτημορίων
τῶν μνησθεισῶν ἀποδοχῶν τὸ πρὸς συμ-
πλήρωσιν τοῦ μηνιαίου ποσοῦ τῶν πεντα-
κοσίων Δραχμῶν ὑπόλοιπον μέρος. Καθ' ἣν
δὲ περίπτωσιν αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Ἀντι-
ναύαρχου Κ. Κριεζῇ δὲν ὑπερβαίνουνσι τὴν
Γερουσιαστικὴν ἀποζημίωσίν του, ἡ κρέ-
τησις θέλει προσδιορίζεσθαι ἐπὶ μόνου τοῦ
ἐνὸς τετάρτου τῆς ἐτήσιας ἀποζημιώσεως
του.

3. Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου διὰ
τὴν προκειμένην προκαταβολὴν ἐγγραφή-
σεται δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ὑποθή-
κῃ ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ Α. Γ. Κριεζῇ,
ἀσφαλίζουσα τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου.
Πρὸ τῆς ἐγγραφῆς δὲ τῆς ὑποθήκης δὲν
θέλει χορηγηθῇ αὐτῷ ἡ προκαταβολή.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Μαΐου 1860.

622. Ν. ΦΓΓ'. Περὶ διορισμοῦ πολιτικῶν
γεωμετρῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Διορίζονται καθ' ὅλον τὸ Κράτος πο-
λιτικοὶ Γεωμέτραι, ὑπαγόμενοι εἰς τὸ ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, δέκα μὲν Α'.
δέκα Β' τάξεως καὶ τριάκοντα Γ', εἰς ἣν
περιλαμβάνονται καὶ οἱ δόκιμοι.

2. Καθῆκον τῶν Γεωμετρῶν εἶναι ἡ
καταμέτρησις καὶ χωρογράφησις τῶν γαιῶν
καὶ φθαρτῶν κτημάτων, ὡς καὶ ἡ ἐκτέ-
λεσις πάσης ἄλλης συνδεομένης μετ' αὐ-
τῶν ἐργασίας.

3. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ
τοῦ Μηχανικοῦ οἱ προσλαμβανόμενοι εἰς
τὴν γεωμετρικὴν ὑπηρεσίαν θέλουν διορί-
ζεσθαι κατὰ πρῶτον, οἱ μὲν ὑπολοχαγοὶ
ὡς Γεωμέτραι Α' τάξεως, οἱ ἀνθυπολοχα-
γοὶ Β' καὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ Γ'.

4. Παρ' ἐκάστῳ τῶν Γεωμετρῶν διορί-
ζεται καὶ εἰς βοηθός.

5. Πρὶν ἢ διορισθῇ τις πολιτικὸς Γεω-
μέτρης ἡ δόκιμος ὑποβάλλεται, εἰ μὴ ἡ
ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ Μηχα-
νικοῦ, εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τριμελὲς ἐπι-
τροπῆς ἐπιστημόνων στρατιωτικῶν καὶ πο-
λιτικῶν διοριζομένης διὰ Β. Διατάγματος.

6. Οὐδείς προτιβάζεται εἰς ἀνωτέραν θέσιν μὴ ὑπηρετήσας καλῶς εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν, τρία μὲν ἔτη ὁ τῆς Β'. τάξεως Γεωμέτρης, δύο ὁ τῆς Γ', καὶ ἐξ τούλαχιστον μῆνας ὁ δόκιμος.

7. Οἱ γεωμέτραι καὶ δόκιμοι διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, οἱ δὲ βοηθοὶ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

8. Ὁ μισθὸς τῶν Γεωμετρῶν προσδιορίζεται τῶν μὲν Α'. τάξεως εἰς δραχ. 180 τὸν μῆνα, τῶν τῆς Β'. εἰς 160, τῶν Γ'. εἰς 140, τῶν δοκίμων εἰς 90 καὶ τῶν βοηθῶν εἰς 50.

9. Τὰς τριγωνομετρικὰς καὶ γαιοδεσιακὰς ἐργασίας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται ὡς βάσεις τῶν τῆς λεπτομερείας κτηματολογικῶν καταμετρήσεων, θέλουν ἐκτελέσει ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ προσδιοριζόμενοι διὰ Β. Διατάγματος καὶ λαμβάνοντες τὰς ἀποδοχὰς τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

10. Ἀπαντες οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διοριζόμενοι ἀξιωματικοὶ, παύουσιν ἀποτελοῦντες μέρος τῆς δυνάμεως τοῦ Μηχανικοῦ Σώματος, καὶ θεωροῦνται ὡς προσκαίρως εἰς εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διωρισμένοι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουνίου 1860.

623. Ν. Φ. Ζ'. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου Φ. Δς'. περὶ αὐξήσεως μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Ἡ διάρκεια τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 Φ. Δς'. νόμου παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1860.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαΐου 1860.

624. Ν. Φ. Η'. Περὶ ἰσχύος τοῦ περὶ συννοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν νόμου ἐπὶ πενταετίαν ἔτι

ΟΘΩΝ κλπ,

*Ἀρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1847 ΝΗ' νόμου περὶ συννοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν εἰς ἑρέτριαν παρατείνεται

ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαΐου 1860.

ΟΘΩΝ κλπ.

625. Ν. Φ. Θ'. Περὶ συστάσεως ἱπποσιδηροδρόμων.

1. Τῇ Βασιλικῇ ἐκρίσει δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἰδιώτην ἢ ἐταιρίαν δικαίωμα ἀποκλειστικὸν πρὸς σύστασιν ἱπποσιδηροδρόμων ἐπὶ τῇ ἔασει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

2. Διὰ τοῦ Β. Διατάγματος, τοῦ παραχωροῦντος τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα, προσδιορίζεται καὶ ἡ διάρκεια αὐτοῦ ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τῶν 65 ἐτῶν.

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β. Διατάγματος ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, λόγῳ ἐγγυήσεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διὰ τοῦ ἀρθρου 4 ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑποχρεώσεων, ποσὸν, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ᾖ κατώτερον τῶν χιλίων δραχμῶν κατὰ χιλιόμετρον, οὔτε ἀνώτερον τῶν ἑκατὸν χιλιάδων δι' ἑκάστην ὁδόν. Ἡ κατάθεσις θέλει γίνεαι εἰς μετρίτῃ, εἰς ὁμολογίας, ἢ εἰς μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

3. Ἡ παραχώρησις τῆς κατασκευῆς ὠρισμένου ἱπποσιδηροδρόμου γίνεται προηγουμένου συναγωνισμοῦ.

Τὸ Β. Διάταγμα, τὸ ὅποιον θέλει προκαλεῖ αὐτόν,

α) Γνωστοποιεῖ τὴν διεύθυνσιν τῆς γραμμῆς τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου δι' ὧν τῶν διαμέσων σημείων τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου, τὰ μετακομιστικὰ μέσα, καὶ τὰ σχέδια τῶν ἐπὶ τῆς γραμμῆς σταθμῶν καὶ φυλακείων.

β) Προσδιορίζει

1. Τὰς προθεσμίας, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀρχίσῃ νὰ ἀποπερατώσῃ καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸν ἱπποσιδηροδρόμον.

2. Τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν καθεκάστην ἀναχωρήσεων καὶ τῆς ταχύτητος τῆς κινήσεως.

Τὰ ἀπορῶντα τὰς σχέσεις τῆς ἐργολαβίας πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τὰς υποχρεώσεις τῆς ὥς πρὸς τὸ στρατιωτικὸν καὶ ναυτικόν. τὰς ὀφειλόμενας ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἀποζημιώσεις διὰ τὴν τυχόν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τῶν μεταφερομένων πραγμάτων τὴν περίστασιν καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος ἤθελε παύσει ἐκπληρῶν τοὺς γενικοὺς ἢ μερικοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας, καὶ τὸ ἐφορευτικὸν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα.

4. Εάν ὁ ἐργολάβος δὲν ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας, ἢ δὲν ἀποπερατώσῃ αὐτὰς καὶ θέτῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸν ἵπποσιδηρόδρομον κατὰ τὰς ὁρισμένas προθεσμίας, ἔλεγε κηρύττεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἐκπτώτως τοῦ παραχωρηθέντος εἰς αὐτὸν δικαιώματος· καὶ τὸ μὲν λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένον ποσὸν μεταδίδει αὐτοδικαίως· καὶ ἀνεν δικτυώσεως τινος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ δημοσίου, τὰ δὲ πρὸς σύστασιν τοῦ ἵπποσιδηρόδρομου ληφθέντα τυχόν ἀκίνητα κτήματα καὶ ἀνεγερθέντα κτίρια καὶ ἄλλα ἔργα, ἢ Κυβερνήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ, ὅπως εὐρίσκονται, εἰς πλειστηριασμὸν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργολάβου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀναδεχθῶσι καὶ φέρωσιν εἰς πέρας τὸν ἵπποσιδηρόδρομον αἱ ἀγορασταί. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου δύναται ὁ ἐργολάβος, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν τοῦτον τὸ δημοσίον δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὡς ἀγοραστής.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν ὁ ἐργολάβος ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ παρὰ τοῦ δημοσίου τοὺς κανονισμένους τόκους τοῦ καταθέντος ποσοῦ. Τελέντος δὲ εἰς ἐνέργειαν τοῦ ἵπποσιδηρόδρομου, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐργολάβον τὸ ῥηθὲν ποσόν.

5. Οἱ ἵπποσιδηρόδρομοι χαρακτηρίζονται ἔργα δημοσίας ἀνάγκης. ἐπομένως αἱ ἐργολάβοι δικαιοῦνται νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν

ἀναγκαστικὴν ἐκποίησην ἐκείνων τῶν γηπέδων καὶ οἰκοπέδων, τὰ ὅποια ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖα.

α) Εἰς τὸν ἵπποσιδηρόδρομον, εἰς τὸ περιφράγμα αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὁδοφυλάκων.

β) Εἰς τὴν σύστασιν κτιρίων καὶ καταστημάτων κατὰ τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς ἐπιδοκτηρίους καὶ ἀποδοκτηρίους θέσεις.

γ) Εἰς τὴν τυχόν κατασκευὴν ὁδῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ τεθῶσιν εἰς συνάφειαν καὶ ἄλλα μέρη μετὰ τῶν ἵπποσιδηρόδρομων.

6. Περί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκποιήσεως εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἐνδικολαμβανομένας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀποφασίζει ὁ Νομάρχης, ἀκούων τὴν γνώμην πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρ' αὐτοῦ καὶ συγκειμένης ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ, ἐνὸς δικηγόρου, ἐνὸς ιδιοκτῆτου, ἐνὸς ἐμπόρου, καὶ τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτήμα. Δύνανται δ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη νὰ ἐκκαλέσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐντὸς ἐκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

7. Αἱ περὶ ἐκποιήσεως καὶ ἐκτιμήσεως διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ ΥΠΕ. Νόμου ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν ἵπποσιδηρόδρομον.

8. Πλὴν τοῦ δικαίωματος τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἐργολάβους καὶ δικαίωμα παροδικῆς χρήσεως ξένων γαιῶν καὶ κτημάτων πρὸς ἐξόρυξιν χωμάτων, λίθων, χαλίκων καὶ ἄμμου καὶ πρὸς σύστασιν διαμέσεων ὁδῶν διὰ μετακόμισιν τοῦ ὕλικου.

Ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὴν παροδικὴν χρῆσιν τῶν ιδιωτικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων γίνεται ἀπαρallάκτως ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησην ὡς μέτρον δὲ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως λαμβάνεται ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἐλλείψεως τῆς ἀξίας αὐτῶν. Εάν δὲ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐκ ταύτης καθίσταται ἀνωσελὴς ἢ χρήσις τῆς

γῆς ἢ τοῦ κτήματος, ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται ν' ἀποκτήσῃ αὐτὰ ἀποζημιῶν τὸν ιδιοκτήτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου ΓΙΕ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857.

9. Ἡ ξυλεία, ὁ σίδηρος καὶ πᾶν ἐν γένει τὸ πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου ἀναγκαῖον ὑλικόν, πρὸς δὲ τὰ ὀχήματα, αἱ φορτηγοὶ ἄμαξαι, αἱ κίνητοι καὶ κινηταὶ μηχαναὶ, οἱ ἵπποι καὶ ἐν γένει τὰ παντὸς εἶδους ἐργαλεῖα τὰ προσδιωρισμένα εἰς τὴν σύστασιν καὶ τὴν κατὰ πρῶτον πλήρη ἐνέργειαν τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσγωγὴν τῶν.

10. Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἐργολάβον ἢ ἀπαλλοτρίωσις τῶν εἰς τὸν ἵπποσιδηροδρόμον ἢ τὰ παραρτήματά του ἀνηκόντων γηπέδων, οἰκοπέδων ἢ κτιρίων.

11. Οἱ ἐργολάβοι ἵπποσιδηροδρόμων ὀφείλουσιν ἀποκλειστικῶς νὰ μεταχειρίζονται ἵππους πρὸς μεταφορὰν ἀνθρώπων καὶ πραγματεῶν. Χρήσις ἄλλης φυσικῆς δυνάμεως δὲν συγχωρεῖται.

12. Πλὴν τῶν διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου καὶ ἐξ ἄλλων ἀστυνομικῶν διατάξεων ἀπηγορευμένων πραγμάτων, ὅλων τῶν λοιπῶν τὴν μεταφορὰν ὀφείλει νὰ διευκολύνῃ ὁ ἐργολάβος ἄνευ διακρίσεως προσώπων, ἐπιφυλαττομένων ὅμως τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν στρατιωτικὴν, ναυτικὴν καὶ ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν (ἄρθρ. 3.)

13. Τὰς μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῶν ιδιωτῶν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ τιμολογίου διαφορὰς, λύει δι' ἀποφάσεώς του ὁ Νομάρχης, ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

14. Ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐργολάβον νὰ ἐνεργῇ δι' ἰδίων ὑπαλλήλων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὁδοῦ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν καὶ χρῆσιν αὐτῆς. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι διαφροντίζουσιν αὐτὴν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑ-

πουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων ἐκδοθησόμενον κανονισμόν. ἔχουσι δὲ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀστυνομικά αὐτῶν καθήκοντα, τὴν ιδιότητα δημοσίων ὑπαλλήλων, ὀρκιζόμενοι πρὶν ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των τὴν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου εἰρηνοδίκου. Ὁ ἀρμόδιος Νομάρχης δύναται, ἀνάγκης τυχοῦσης, νὰ παύσῃ τοὺς ὑπαλλήλους τούτους, καὶ ἀφοῦ ἀκούσῃ προηγουμένως τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἐν Ἑλλάδι διευθυντοῦ τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, ὅστις δύναται νὰ προσφύγῃ κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

15. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸν ἵπποσιδηροδρόμον καὶ τὰ διαμετακομιστικὰ μέσα διηλεκτικῶς εἰς τοιαύτην κατέστασιν, ὥστε ἡ μεταφορὰ νὰ γίνηται ἀσφαλῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιχειρήσεως δύναται δὲ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τοῦτο διοικητικῶς.

16. Δι' ἄλλων ἐργολάβων σύστασις δευτέρου ἵπποσιδηροδρόμου, ἔχοντος τὴν αὐτὴν μετὸν πρῶτον διευθύνειν καὶ ἐναυντος τὰ αὐτὰ μέρη, δὲν συγχωρεῖται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀπικλειστικοῦ δικαιώματος.

17. Ὁ ἐργολάβος δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ προνομίου, τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἵπποσιδηροδρόμον καὶ νὰ συστήσῃ καὶ κλάδους τῆς κυρίας ὁδοῦ, ἐφαρμοζομένων εἰς τοὺς νέους τούτους ἵπποσιδηροδρόμους ὅλων τῶν ὅρων τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τοῦ περὶ διαρκείας τοῦ ἀπικλειστικοῦ δικαιώματος. τὸ ὅποῖον διὰ μὲν τὰς ἐπεκτάσεις τῶν ὁδῶν θέλει διαρκεῖ ὅσον καὶ τὸ παραχωρηθὲν προνόμιον εἰς τὴν κυρίαν ὁδόν, διὰ δὲ τοὺς κλάδους, θέλει συντελεσθῆναι μετὰ τῆς κυρίας ὁδοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ πέραν αὐτοῦ ἄνευ νόμου.

18. Ἄν ὁ ἐργολάβος τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου δὲν θελήσῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἔχων τὴν προτίμησιν ἐπὶ ἰσοῖς ὅροις, τὴν ἐπέκτασιν τῆς ὁδοῦ ἢ τὴν σύστασιν κλάδων, δύναται ἢ τοιαύτη ἐπιχείρησις νὰ παραχω-

ρηθῇ εἰς ἄλλους· ἐργολάβος ὑποχρεοῦται τότε, καθ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς κινήσεως τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου τὸ ἐπιτρέπουσι, καὶ καθ' ὅσον ἤθελε συμφωνήσῃ ἰδιαιτέρως μετὰ τοὺς ἐργολάβους τῶν προσθίτων ὁδῶν, νὰ συγχωρήσῃ εἰς τοῦτους νὰ ἐνεργῶσι τὴν μεταφοράν οἱ ἴδιοι διὰ τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου τοῦ, καὶ προσέτι νὰ ἐνεργήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ δι' ἰδίων ἐξόδων τὰ ἀναγκαῖα καταστήματα.

Διὰ τὴν ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐνδεχομένην ζημίην καὶ βλάβην λαμβάνει παρὰ τῶν εἰρημένων ἐργολάβων πλήρη ἀποζημίωσιν. Τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιρίζεται, ἐν ἑλλείψει ἐκουσίου συμβιβασμοῦ, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ τεσσάρων πραγματογνωμόνων, διοριζομένων τῶν μὲν δύο ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ παλαιοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, τῶν δὲ ἄλλων ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ νέου ἵπποσιδηροδρόμου.

19. Δηξάσης τῆς διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, ὁ ἵπποσιδηρόδρομος μεθ' ὅλων τῶν ἀκινήτων παραρτημάτων αὐτοῦ, τιθέμενος ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς καλὴν κατάστασιν, μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως, ἀναλαμβάνουσας τὴν ἐνέργειάν του ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ δι' ἐνοικιάσεως πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Τὰ λοιπὰ μετακομιστικὰ μέσα, ἥτοι μηχανάς, ἀμάξας, ἵππους καὶ ἄλλα κινήτα, θέλει προσαποκτήσῃ ἡ Κυβέρνησις κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

20. Εἰς τοὺς ἐργολάβους ἵπποσιδηροδρόμων δύναται νὰ ἐξασφαλίσθῃ τόκος μέχρι 4 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου πρὸς τὴν σύστασιν αὐτῶν κεφαλαίου. Ἐπομένως, ἐὰν αἱ εἰσπράξεις, μετὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀφάρσεις τῆς πρὸς συντήρησιν καὶ χρῆσιν τῶν ἵπποσιδηροδρόμων ἀπαιτουμένης δαπάνης, δὲν ἀποφέρωσι κέρδος ἴσον τῷ 4 0/0, ἡ Κυβέρνησις ἀναπληροῖ μόνον τὸ ἐλλείπον τοῦ τόκου.

21. Πρὸς ἀπόληψιν τῶν χάριν πληρωμῆς τόκων τυχόν καταβολῶν, δικαιούται ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ τὸ πλεονάζον τοῦ

καθαροῦ κέρδους τῶν 4 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἐφεξῆς ἐτῶν, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ, λογιζομένου πρὸς 4 τοῖς 0/0.

22. Ἐφ' ἑκάστης ἐργολαβίας ἵπποσιδηροδρόμων ἡ Κυβέρνησις δικαιούται καὶ δύναται νὰ λαμβάνῃ κατ' ἀνώτατον ὅρον τὸ πεμπτημόριον τῶν μετοχῶν, εἰς ἃς διηρέθη τὸ μετοχικὴν τῆς ἐταιρίας κεφάλαιον, ὑποβαλλομένη ὡς ἐκ τοῦτου εἰς τὰς αὐτάς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς ὑπόκεινται πάντες οἱ λοιποὶ μέτοχοι.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαΐου 1860.

626· Ν. ΧΑ'. Περὶ Προξενικῶν τελῶν.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ἐφ' ὅλων τῶν πράξεων τὰς ὁποίας αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξιαρχοὶ, εἴτε ὡς Συμβολαιογράφοι, ἢ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρόνεται προξενικὸν τέλος.

Τὸ Προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου Νόμων· εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρωτέον τέλος συμφάνσεως, πλέον ἑνὸς δεκάτου, ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, καθ' ὅς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δὲ, πλέον ἑνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν ᾖ τῆς τάξεως.

2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον πρόσθετον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα, πρὸς ἀγαθοεργούς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθεσόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἐκάστου φύλλου.

Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας,

ἡ σελὶς τοῦλάχιστον εἴκοσι στίχους, καὶ ὁ στίχος δέκα ἐξ ἑως δέκα ὀκτὼ τοῦλάχιστον συλλαβὰς.

Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἐκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἐγγράφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ, τ' ἀνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται, ἐν Ἑλλάδι, εἰς τέλος σημάσεως τὰ ἐγγράφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

5. Πᾶν προξενικὸν τέλος εἰσπραττόμενον σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων: «Ἐπληρώθη τέλος ἐκ δραχμῶν σύμφωνα μὲ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. . . διπλότυπον.»

Παρὰ τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κιάτος καὶ τῶν ἐμπίσθων ἢ ἐπιχορηγομένων ἐν Εὐρώπῃ Προξενικῶν Ἀρχῶν θέλει ἐκδίδεσθαι καὶ διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἰσπραξὶν προξενικῶν τελῶν, προσέτι δὲ θέλουν ἐκδίδεσθαι τοιαῦτα διπλότυπα καὶ παρὰ τῶν ἀμίσθων Προξενικῶν Ἀρχῶν εἰς ἃς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἰπουργεῖον ἤθελεν ἐπιβάλλει τὴν υποχρέωσιν ταύτην.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὸν πρόστιμον πετήκοντα μέχρι ἐκατὸν δραχμῶν (50—100) παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἰπουργοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχεται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδιώκεται ποινικῶς.

6. Τέλος προξενικὸν ὀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἰασδήποτε Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ᾖ ναὶ προπληρωμένον τὸ ἀνήκον τέλος.

7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πενήκοντα (1 50).

Διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὁμοῦ τῶν διαβατηρίων τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν ἰονίων, μεταβαίνοντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, λαμβάνονται λεπτὰ μόνον 75.

Ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταθήκης πλη-

ρόνονται δραχμαὶ τρεῖς καὶ τέλος τοῖς ἐκατὸν (1 0/0).

8. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐκτὸς τοῦ ξενικοῦ καταστήματος ἐνασχολήσεω μὲν ἡμέρας, προσδιορίζονται εἰς δρεῖς δέκα (10), δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν προισταμένου τοῦ Προξενείου, τοῦ δὲ ματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, εἰς δραχμὰς ἑξ (6) τῆς δὲ νυκτὸς, εἰς δρεῖς δέκα πέντε (15), διὰ τοὺς προϊσταμένους τοῦ Προξενείου, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8) διὰ τοὺς Γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς Προξενικοὺς Πράκτορας.

Οἱ πραγματογνώμονες εἴτε ἐμπειροῦται, ὁσάκις ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι, βάνουσι δραχμὰς πέντε μέχρι δρεῖς (5—12), ἐκάστην ἐνασχόλησιν.

Τρεῖς ὥραι λογιζονται δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν δικστήματι εἴκοσι τῶν ὥρων δὲν δύναται νὰ λογισθῶσι μὴ δύο ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς.

9. Ὡς ἐξοδα πορείας πληρόνουν ναῦλος καὶ τὸ ἀγώγιον μόνον.

Οἱ κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐξέρχονται καὶ τῶν δικαιμάτων τῶν ἐνασχολήσεων καὶ κηρύττονται ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ προϊστάμενου, ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ κατὰ τῶν ἐνώπιον τῆς προισταμένης ἐκ τοῦ Προξενείου Ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ἀνεκλήτως. Τὰ περιπλέον ἐπιβιβάζονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὰς.

10. Οἱ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ἐκτὸς τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως ἐπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρόνουσιν ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐκείνης τοῦ τέλους διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἐξῆς διατάξεις. α) Οἱ κτηματῖαι, τραπεζίται, μετρητοὶ καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργασίαν, ἀλλ' ἐμπορικὸν Κατάστημα, καὶ δικηγόροι καὶ ἰατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες ἐπάγγελμά των, δραχμὰς οἴκοσιν

β) Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολοῦνται εἰς βιομηχανικά ἔργα (ouvnages industrielles), κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτοις γαστήριον, δραχμὰς ὀκτὼ (8).

γ') Οἱ τεχνῖται χειρώναντες καὶ ἐργάται δραχμὴν μίαν (1).
Διὰ τὸ διαμονητήριον δὲν πληρόνεται τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 14. Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαυίας τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὀρίζεται διὰ μὲν τὴν πρώτην τάξιν τοῦ παραγράφου πρώτου, τοῦ ἁρθροῦ δεκάτου, εἰς δραχμὰς εἰκοσιπέντε (25), διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς εἰκοσι (20), καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς ἕξ (6).

12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὁφίλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μόνιμου διαμονῆς ἐκάστου. Ἄν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἀρχεται μετὰ τοὺς πρώτους ἕξ μῆνας τοῦ ἔτους δὲν πληρόνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν Προξενείων ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

13. Ἡ ἡ ἀρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τὸν ἀρνούμενον τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους.

Ἡ εἰσπραξίς δὲ δύναται νὰ ἐκβισθῇ, περιλαμβανομένου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ διαμονητηρίου, διὰ παντὸς νομίμου μέσου, μὴ ἐξαίρουμένης οὔτε τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

14. Οἱ πένητες ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πολιτικῆς δίκης αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ τὴν ἀπόλαυτὴν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαίτουμένος.

α) Νὰ ᾖ ἐφοδιασμένος μετ' ἀποδεικτικῶν πενίας, υπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολὺ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοῦλάχιστον, διὰ τὰ μέρη ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἑδρας τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς.

β) Νὰ ὁμολῇ προσέτι ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσδοξός του δὲν ἀρκουσιν ὥστε

νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικά ἐξοδα, χωρὶς, ἐκ τούτου, νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα. νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθεῖσας τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικά ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ποινὰς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ᾗθελον ἀποδειχθῇ βεβαιώσαντες ἐν γνώσει ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ.

15. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικαγρῶν καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισίας εἰς τοὺς Κλητῆρας τοὺς ἐνεργούντας τὰς τοιαύτας πράξεις· λαμβάνουσι δὲ οὗτοι προσέτι καὶ τὰ τῆς πορείας τῶν ἐξοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 9.

16. Οἱ πρόξενοι διορίζουσι, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικῷ Οἴκῳ καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἰπουργείου, κλητῆρας δικαστικούς παρὰ τοῖς Προξενικοῖς δικαστηρίοις.

Οἱ τοιοῦτοι Κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

17. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων, δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνωτέρον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἁρθροῖς ὀριζομένου καὶ ἴσον μετὰ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληροῦνόμενον εἰς τὰ προξενικά γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκεῖνης, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶνε ὑπήκοος, ὅποταν ἄλλως δὲν ὀρίζουσιν αἱ ὑφιστάμεναι Συνθήκαι.

Ἐπιτρέπεται ἡ μὴ εἰσπραξίς τελῶν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων.

α) Ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

β) Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Προξενικοῦ Σώματος καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα.

18. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμῆσεως καταρ-

γούνται, καὶ ἀρχεῖται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1860.

627. Ν. ΧΓ'. Περὶ Ναυτιλιακῶν τελῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου 4860 τὰ ναυτιλιακὰ τέλει θέλουσι εἰσπράττεσθαι παρ' ὅλων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, κατὰ τὴν ἐπομένην Διατίμησιν, ἥτις ἐπαρτίζει μέρος τοῦ παρόντος νόμου.

Προξενικὴ Ναυτιλιακὴ Διατίμησις.

Ἐδάφιον 1. Διὰ τ' ἀποδημητήρια (1) πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἢ καὶ ἀμφοτέρω, . . τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 14.

Ἐδ. 2. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἱστιοφόρου προσορμιζομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου ἢ τῆς ἐκφορτώσεώς του ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον τῶν ἐπομένων λιμένων, . . τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 7.

Ἐδ. 3. Διὰ τ' ἀποδημητήρια ἀτμοπλοίου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιστάσεις, . . τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, λεπτὰ 10.

Ἐδ. 4. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου

ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἐκουσίως ἢ ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιάσῃ ἢ νὰ ἐπιβιάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πρᾶγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσορμὴ διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὥρων, . . τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 4.

Ἐδ. 5. Διὰ τ' ἀποδημητήρια πλοίου ἀτμοπλοίου ἐκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιάσῃ ἢ νὰ ἐπιβιάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πρᾶγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσορμὴ διαρκέσῃ λιγώτερον τῶν 24 ὥρων, . . τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 2.

Ἐδ. 6. Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πρᾶγματεῶν, ὁσάκις ζητήσῃ αὐτὸ ὁ πλοίαρχος, τέλος πάγιον μέχρι 10 τόνων, δραχ. 2. ἀπὸ 10—20 τόνων δραχ. 2. ἀπὸ 20—100 τόνων, δραχ. 4. ὑπερῶν τῶν 100 τόνων, δραχ. 6.

Ἐδ. 7. Δήλωσις ναυσιδραβείας ἢ ἀρτίων μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν, . . τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἐκάστου τόνου, μέχρι τῶν 300 (2), λεπτὰ 5.

Ἐδ. 8. Μεταβολὴ ναυτολογίου (3) 4), . . τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ναυτολογικὸν ἐπιδραβόμενον ἢ ἀποβιδραβόμενον, λεπτὰ 75.

Ἐδ. 9. Μεταβολὴ τοῦ ναυτολογίου

(1) Τὰ ἀποδημητήρια συμπεριλαμβάνουσι τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἐγγράφων συνήθως ἐπιτελούνται κατὰ τὸν καιρὸν καὶ ἀπὸ πλοίου, ὅπου 1) δὴλωσιν τῆς ἀφίξεως· 2) πιστοποιήσιν τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως· 3) ὑγειονομικῇ ἐκθεσὶν· 4) ἐπιβιβάσειν τοῦ ναυτολογίου, τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τοῦ ναυτολογίου· 5) ἐπιβιβάσειν καὶ καταχώρησιν δηλωτικῶν ἐξαγωγῆς ἢ εἰσερχομένων πρᾶγματεῶν· 6) δὴλωσιν ἀπλῆς προσορμῆς· 7) παρακαταθέσειν καὶ ἐκθεσὶς παρακαταθέσεως παντὸς γραφίου συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λιποταξίας, κακοεργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοπράξεως, γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως· ὡσαύτως παρακαταθέσειν καὶ ἐκθεσὶς παρακαταθέσεως πάσης δι' αὐτὴν ἐποχὴν γενομένης κατὰ τὸν διαπλοῦν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένων πρᾶγματεῶν· 8) ἐκθεσὶν ἢ ἐπιβιβάσειν ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· 9) πᾶσαν ἐκθεσὶν περὶ μεταβολῆς ἢ ἰγγυοδοσίας ἀναγκαζομένην ἐξίδωρ διὰ τὴν ἐπὶ τὸν, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἐνταρτισμὸν ναυτῶν ἀρρεθέντων ἐπὶ τῷ πλοίῳ, καὶ 10) πιστοποιητικὴν οἰονόμησεως ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπὸ πλοίου.

(2) Τέλος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ περιπέλεον τῶν 300 τόνων.

(3) α.) Δι' μεταβολῆς αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος, δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος· β.) ὁσάκις δὲν ἐφαρμόζεται τέλος διὰ τοὺς ἀποβιδραβόμενους ναύτας ἢ δι' ἄλλα ἀτομα ἐπιβιδραβόμενα ἢ ἀποβιδραβόμενα κατὰ διαταγὴν ἢ ἀδείαν τοῦ Προξένου.

(4) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, οὐδ' ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν μεταφερόντων μόνον ἐπὶ τῷ πλοίῳ. Τὸ τέλος πληρώνεται μέχρις 25 μόνων ἀτόμων ἐπιβιδραβέντων ἢ ἀποβιδραβέντων διὰ τὰ πλοία, δὲν εἰσπράττεται τέλος.

(5) Ἡ προστάσις ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δὴλωσιν τοῦ πλοίαρχου διεξινομένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ προστιθέμενου ἢ τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν διορισμένου ἐγγράφου.

κα επιτοκίσεως ή αποβιοχάσεως επιβατών (3 § 6^ο καί 4), . . τέλος πάγιον δι' εκα-
στον επιβάτην, δραχμ. 1.

Εδ. 10. Εκθεσις επισκέψεως πλοίου, . .
τέλος αναλογικόν επί ενός εκάστου τόνου,
μέχρι των 300 (2), λεπ. 2.

Εδ. 11. Προσθήκη φύλλων εις τό ήμε-
ρολόγιον ή εις τό ναυ-ολόγιον, . . τέλος
πάγιον επί εκάστου φύλλου μέχρις 100
τόνων λεπτά . . 50 από 100—200 τό-
νων δραχ. 1. καί υπέρνω των 200, δρ. 2.

Εδ. 12. Δι' εκάστην αντικατάστασιν,
έν περιπτώσει άπωλείας του ναυτολογίου,
ή του ήμερολογίου ή της άδειας άναχω-
ρήσεως, ή της ύγειονομικής πιστοποιή-
σεως (5), . . τέλος πάγιον μέχρις 100 τό-
νων δρ. 1. από 100—200 τόνων δραχ. 2.
υπεράνω των 200 τόνων δραχ. 4

Εδ. 13. Ωσαύτως δι' εκ' οσιν προσωρι-
νού διπλώματος, έν περιπτώσει άπωλείας
του όριστικού, . . τέλος πάγιον δραχ. 1.

Εδ. 14. Διά προσωρινόν διπλώμα μετά
ναυτολογίου εκδιδόμενον, έν περιπτώσει
άγνοιας ξένου πλοίου, κατά τό άρθρ 2 § 7
του περί έμπορικης ναυτιλίας Διατάγμα-
τος, διά νά μεταβή τό πλοίον εις την Ελ-
ιάδα, τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων
δραχ. 15. από 101—200 τόνων δραχ.
25. υπέρνω των 200 τόνων δραχ. 40.

Εδ. 15. Δι' επιθεώρησιν της ύγειονομι-
κής πιστοποιήσεως ή των άλλων ναυτι-
λιακών έγγράφων, όσάκις τοιαύτη μετά την
έκδοσιν των άποδημητηρίων κατασταθή
αναγκασία καί ζητηθή υπό του πλοιάρχου,
επί τη αίτήσει αυτού καταχωρημένη επί
κεφαλής του επιθεωρητέου έγγραφου, . .
τέλος πάγιον μέχρις 100 τόνων δραχ. 1.
από 101—200 τόνων δραχ. 2. υπέρνω
των 200 τόνων δραχ. 3.

2. Ως πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις ὅσας
δύνανται νομίμως νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ ναυ-
τιλικῶν ὑποθέσεων αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί,
οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ Προξενικαὶ Πρά-
κτορες, μὴ ῥητῶς διαλαμβανόμενας ἐν τῇ
διατιμῇσαι ταύτῃ, ἐφαρμόζονται αἱ σχε-
τικαὶ διατάξεις τοῦ περί Προξενικῶν τε-
λῶν, Νόμου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

3. Ἐκτός τῶν ἐν τῇ διατιμῇσαι προσ-
διωρισμένων τελῶν, τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσ-
βείας, τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸν Προξενεῖον,
καθὼς καὶ τὰ ἐν Σμύρῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μα-
λῆτῃ καὶ Τεργέστῃ Προξενεῖα, εἰσπράττου-
σιν, ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσ-
ορμιζομένων Ἑλλ. πλοίων, 2 λ. τὸν τόνον.

Τὸ προῖον τῶν τοιούτων εἰσπραξέων δὲν
εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ
διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκείσε νοσοκομείων,
ἢ δι' ἐλέη καὶ δι' ἄλλους ἀγαθοεργούς σκο-
ποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθεσόμενον διὰ
Βασιλικοῦ Διατάγματος.

4. Οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα δύναται ἐπ'
οὐδενὶ λόγῳ αἱ Προξενικαὶ ἀρχαὶ ἢ οἱ ὑ-
πάλληλοι αὐτῶν ἢ οἱ Προξενικοὶ Πράκτο-
ρες νὰ λαμβάνωσιν ἐπὶ ναυτιλικῶν ὑπο-
θέσεων οἰωνδήποτε. Πᾶσα εἰσπραξὶς τέλους
μὴ ῥητῶς ῥιζομένου ἐν τῇ διατιμῇσαι ταύ-
τῃ ἢ ἐν τῷ περί προξενικῶν τελῶν νόμῳ
τοῦ ἐνεστώτος ἔτους κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν
ἀνωτέρω ἄρθ. ὡσαύτως πᾶσα εἰσπραξὶς τέ-
λους ἀνωτέρου τοῦ νομίμου ὑποβάλει τοὺς
ἐνεργήσαντας αὐτὴν εἰς τὴν ποινὴν τῆς κα-
ταπίεσεως συμρώνως μετὰ τὰ ἄρθ. 461 καὶ
462 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐπισυλλαττομέ-
νου καὶ τοῦ δικαίωματος πάσης ἀποζημιώ-
σεως πρὸς τοὺς παθόντας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1860.

628 Δ. Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς
Ναξίας Σμύριδος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Α'. Ἡ πώλησις τῆς Σμύριδος Ναξίου
ὀρίζεται ἐπὶ τιμῇ δραχμῶν ἑνδεκα κατὰ
καντάριον Κωνσταντινουπόλεως, προκατα-
βαλλομένου τοῦ τιμήματος εἰς τὸ δημό-
σιον ταμεῖον καὶ γινομένης τῆς παραδόσε-
ως τοῦ προϊόντος ἐν Σμύρῃ.

Β'. Ἐάν ἀκολουθῇ θεωρηθῇ συμφέρον
νὰ γίνηται ἡ πρᾶξις ἐν Ναξῷ, ἐπι-
φυλαττόμεθα νὰ ὀρίσωμεν μείωσιν τιμῆς
μέχρι δραχμῶν δέκα καὶ λεπτῶν 30.

Γ'. Ἐπὶ τιμῇ κατωτέρᾳ τῶν ἐν ταῖς
ἀνωτέρω ἁρθροῖς ὀριζομένων δὲν δύναται
νὰ γίνη πώλησις χωρὶς νὰ ἐπιστραφῇ ἡ
διαφορὰ τῆς τιμῆς εἰς τοὺς πρότερον ἀγα-

ρασπαντας, οσακις δεν προήλθον εξ μηνος
από της ημέρας, καθ' ην ούτοι κατέβα-
λον το τίμημα διά την εν τω αρμοδίω
τόπω παράδοσιν.

Εν Αθήναις, την 6 Ιουλίου 1860.

629. ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Διακηρύττει, ότι

Κατά τό υπό χθεσινήν ημερομηνίαν και
συγχρόνως με την παρούσαν δημοσιευμέ-
νον Β. Διάταγμα, η έμπορία της Ναξίας
Σμύριδος αφέταται ελευθέρα.

Πάς οστις θούλεται αγοράσαι οίονδή-
ποτε ποσόν σμύριδος ορείλει νά προκα-
ταβάλλη εις τό Κεντρικόν ή τό ταμείον
Σύρου τό αντίτιμον αútης πρὸς δραχ. έν-
δεκα (41) κατὰ καντάριον Κωνσταντινου-
πόλεως, και νά εμφανίση τό γραμματίον
παραλαβῆς εις τὸν τελώνην Σύρου, ὅπως
παραλάβῃ τὴν σμύριδα.

Η ζύγισις και πρὸς τοὺς αγοραστάς
παράδοσις τῆς σμύριδος θέλει γίνεσθαι
έντός τῆς έν Σύρῳ ἀποθήκης, ένθα εἶναι
ἀποτεταμιευμένη, διά πλάστιγγος και
ένός τῶν δημοσίων ζυγιστῶν, λογιζομένων
τῶν ἐξόδων τῶν πρὸς ζύγισιν ἐργατῶν,
τῆς μεταφορᾶς και ἐπιδικάσεως αútης εις
βάρος τῶν αγοραστῶν.

Οὐδέν ἄλλο ἐξόδον, ή τέλος δημοσίων
ἐπιβαρύνει τοὺς αγοραστάς.

Η παράδοσις τῆς σμύριδος εις τοὺς ἀγο-
ραστάς ἀρχεται ἀπὸ 1 τοῦ μηνὸς Αὐγού-
στου, και θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ σειράν ὡς
προκαταβάλλει ἕκαστος· εις τό δημοσίον
ταμείον τό τίμημα αútης, και ἐφόσον ὁ
πάρχει ἀποτεταμιευμένη εις τὴν έν Σύρῳ
ἀποθήκην. Εάν πλείονες αγοράσται προ-
καταβιλλῶσι τὴν αútὴν ἡμέραν τίμημα
σμύριδος, ὁ κληρὸς, βαλλόμενος ὑπὸ τὸν
ἐλεγχον τῶν έν Σύρῳ ἐπιτετραμμένων τὴν
παράδοσιν τῆς σμύριδος ἀρχῶν, θέλει ἀ-
ποφασιζέει τὴν σειράν.

Πρὸς διασάφησιν τοῦ ἔθρου Γ' τοῦ εἰ-
ρημένου Β. Διατάγματος προστιθέμεθα
ένταῦθα, ὅτι εις κατωτέραν τιμὴν δραχ.
41 διά τὴν έν Σύρῳ πωλουμένην, και τῶν

δραχ. 10, 30/00 διά τὴν έν Νάξῃ
ται νά γίνῃ πώλησις σμύριδος. Ἄλ-
τε ἐπιστρέφεται ή διαφορά εις ὅσα
ρασαν με τὰς τιμὰς τῶν δραχ.
δραχ. 10, 30/00. έν ἀφ' ἧς ἡμέρα
βάλον εις τό δημοσίον ταμείον τ
μα, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς μειώσε-
τιμῆς, δεν προήλθον εξ μηνος

Οἱ αγορασται Ναξίας σμύριδος
σιν ἐφοδιαζεσθαι με διπλότυπον
ως, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ
Σύρου.

Εν Αθήναις, την 7 Ιουλίου 1860.

630. Α. Περὶ κατασκευῆς ἱπποδρόμου
παρὰ τὸν Λυκαβητὸν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐγκρίνημεν τὴν κατασκευὴν ἱ-
πποδρόμου παρὰ τὸν Λυκαβητὸν κατὰ τὸ
μέτρον και φέρων τὴν ἑμετέραν ὑπο-
γράμματα

Εν Αθήναις, την 23 Δεκεμβρίου 1859.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

631. Περὶ τῶν ἐκδομένων Κρητικῶν
γρομμαιῶν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας, τοὺς Ἱ-
σταντοὺς και τοὺς Οἰκονομικοὺς
γράφους τοῦ Κράτους.

Διτάζει Β. Διατάγματος, ἐκ
πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ Κρητικῶν
τοῦ ἔτους 1848, ἐγένετο ή ἐξέλε-
πρὸς ἀπόκτησιν ἐθνικῶν γαιῶν δι-
τος τῶν Κρητῶν, και ἐπὶ τῇ ἐ-
ἐξελέγξεως ταύτης ἐξεδόθησαν π
Ἱπουργεῖον τοῦτου και παρεδ ἠθ
τῶν ἀρμοδίων Ἀρχωνόνομικατικὰ γρ
πρὸς τοὺς ἔχοντας τό εἰρημένον δι
Ἄλλ' ή ἀπὸ 30 Μαρτίου 18
ἀρ. 10,752—12,416 ἐγκύκλιος
σιν ἀμφοῖσιν τό κύρος τῶν ἐκδ
γραμμάτων, ἀπαιτοῦσα νέαν ἐξέτ
δικαιωμάτων τῶν μεταναστῶν.

Τό μέτρον τοῦτου, ὁποιαδήπο-
πῆρξεν ή προσκαλέσασα αὐτό
ἐκτὺς ὅτι δεν ἐφαίνετο συνᾶδον

ἐκτελεσθῇ ἄνευ προσκομμάτων ἢ παραχώρησις τῶν ἐν ἐκάστῳ Γραμματίῳ ἀναφερομένων γαιῶν. Ἀλλ' ἂν παραδέξαστο ἀφ' ἐνός τὸ μέτρον τοῦτο, ἀπεφάσισεν ἀφ' ἑτέρου συνάμα, ὅτι ἡ θέουσα πρέπει νὰ καταβληθῇ προσοχὴ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ εἶδους τῶν διαθεσίμων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γαιῶν, ὅποια: πρέπει νὰ ᾔηται αἱ τῆς μέτης πανότητος, ἐξαιρέσει.

α) Τῶν ὠρισμένων δι' ἰδιαιτέρων νόμων ἢ Β. Διαταγμάτων πρὸς εἰδικὴν τινὰ χρῆσιν.

β) Τῶν διακατεχομένων παρὰ γεωργῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰουνίου 1843 καὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς προικοδότησιν τῶν Δήμων κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου τῆς 26 Μαΐου 1835,

γ) Τῶν περιεχοσῶν ἀρχαία κτίρια ἢ ἐρείπια οἷαςδήποτε ἐποχῆς κατὰ τὸν περὶ ἀρχαιοτήτων νόμον τῆς 40 Μαΐου 1834.

καὶ δ) Τῶν ζητηθεισῶν ἤδη παρ' οἰουδήποτε πολίτου, ἔχοντος δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἐπαρχίαις, ἐνθα ἐγένετο ἄλλοτε παραχώρησις ἐθνικῶν γαιῶν εἰς Κοῆτας δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τῶν ἐν τῷ νόμῳ τοῦ ἔτους 1848 ἀναφερομένων Β. Διαταγμάτων κατὰ προτίμησιν διαθέσιμοι πρὸς πραγματοποιήσιν Κρητικῶν Γραμματίων εἰσὶν αἱ παρὰ τοιοῦτων Κρητῶν ἐγκαταλειμμέναι ἢ καθ' ὑπέρβασιν κατεχόμεναι, διότι μετὰ μόντην τὴν ἐξάντλησιν αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν ἐκ τῶν διαθεσίμων.

Διὰ τοῦ μέτρου τοῦτου καταπαύει πᾶσα ἐνασχόλησις εἰς τὴν συλλογὴν οἰκογενειακῶν πληροφοριῶν πρὸς ἐξέλεγχιν τοῦ κύρους τῶν Κρητικῶν Γραμματίων, καὶ ἡ ἀνεξέταστος πραγματοποιήσις αὐτῶν οὐδεμίαν παρέχει δυσχέρειαν ὅθεν τὸ καθήκον ὑμῶν θέλει περιστρέφασθαι τοῦ λοιποῦ εἰς μόνον τὸν προσδιορισμὸν τῶν διαθεσίμων γαιῶν πρὸς παραχώρησιν. Ἀπαιτοῦμεν ἐπομένως νὰ ἐκτελῆτε τὸ καθήκον τοῦτο ἐκάστοτε μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας, ὅπως ἐνεργῇται ταχέως ἡ πραγματοποίη-

οις των Κρητικών γραμματίων, και υποβάλλεται άνευ βραδύτητος τό αποτέλεσμα εις τό Υπουργείον, συναποστελλομένων των σχετικών έγγραφων, και χορηγουμένης πάσης αναγκαίας πληροφορίας περί του είδους των γαιών προς έκδοσιν του δι' Έκαστον γραμματίον παραχωρητηρίου. Έννοείται δέ ότι τά συντασσόμενα επί του προκειμένου πρωτόκολλα κατα τό περί έκτέλεσιν του Νόμου Β. Διάταγμα του Έτους 1854 εξήρτηνται έκ της ήμετέρας εγκρίσεως, και ότι άνευ ταύτης ούδεμία παραχώρησις γαιών θέλει λαμβάνει χώραν. Οθεν οφείλεται νά συντάσσεται υπό τοιούτον όρον τά πρωτόκολλα ταύτα, όπως μή υποτεθῇ άλλως ότι ή σύνταξις αυτών καθίστησιν υποχρεωτικήν ως προς τό Δημόσιον τήν έκδοσιν των παραχωρητηρίων.

Προστίθεται δέ επί τέλους, ότι ή ίκανοποίησις των ιδιωτικών απαιτήσεων διά της εφαρμογής του έπεικτους μέτρου της άνεξετάστου πραγματοποιήσεως των Κρητικών γραμματίων θέλει έκτιμηθῇ, ως δέν άμφιβάλλομεν δεόντως παρά των ένδιαφερομένων, όπως περιορίζονται ούτοι, άποφύγοντες τήν άπαιτήσιν γαιών μή διαθεσίμων λόγω της ποιότητας και της ιδιότητος αυτών. Άλλ' άν παρά πᾶσαν προσδοκίαν παρουσιασθῇ έναντία περίστασις, έχομεν πλήρη πεποίθησιν, ότι ού μόνον ήμείς θέλετε ματαιώσει πᾶσαν πρόθεσιν άθεσίτου πλεονεξίας οίουδήποτε πολίτου, αλλά και ότι τά Δικαστήρια θέλουσιν άπορίπτει άναμφιδόλως οίανδήποτε ιδιωτικήν άνυπόστατον άπίστησιν, είσαγομένην παρά πολιτών, επιδικούντων τήν ανταλλαγήν των Κρητικών γραμματίων διά γαιών πρώτης ποιότητος, ή δι' άλλον λόγον μή παραχωρητέων.

Είς τήν παρούσαν εγκύκλιον επιθυμούμεν νά δώσητε πλήρη δημοσιότητα.

Έν Αθήναις τήν 14 Ιουλίου 1860.

232. Ν. Ξς'. Περί των πολιτικών ύπηρεσιών των στρατιωτικών και Ναυτικών αξιωματικών.

ΟΘΩΝ κλπ.

Αι πρό της δημοσιεύσεως των Νόμων,

των περί καταστάσεως των αξιωματικών του στρατού και του Ναυτικού, πολιτικών ύπηρεσιών των στρατιωτικών και των Ναυτικών αξιωματικών πάσης τάξεως λογίζεται ως ένεργητική ύπηρεσία, καθ' όσον φορᾷ τό δικαίωμα της συντάξεως, και καταριθμούνται με τάς Στρατιωτικές ή Ναυτικές αυτών ύπηρεσίας.

Έν Αθήναις, τήν 31 Μαΐου 1860.

233. Α. Περί αναστάσεως γνωμοδοτικού συμβουλίου παρά τῷ υπουργείῳ των Οικονομικῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

Επιθυμούντες ν' άπονέμῃται άκωλύτως προς τοὺς πολίτας παρά του Δημοσίου καισότην, και νά μή εισάγωνται εις τά καστήρια, μήτε εισαγῃται νά διεξάγῃται, ὅσαι των δικῶν δέν στηρίζονται πρᾶνως εις τό δίκαιον, επί τῇ προτάσει. Ημετέρου επί των Οικονομικῶν Υπουργῶν άπερασάσαμεν και διατάττομεν.

Α'. Συνιστάται παρά τῷ Υπουργείῳ Οικονομικῶν Συμβούλιον γνωμοδοτικόν του ὁποίου ὁ Υπουργός ἔχει τό δικαίωμα νά ζητήσῃ τήν γνώμην, ὡς αἰς άμφιβάλλουσιν πρὸς τήν νά κινηθῇ ή νά υποστῇ άγωγή ή νά εξακολουθῇ διεξάγων δίκας ἐπὶ πῶν δικαστηρίων.

Β'. Τό Συμβούλιον τοῦτο σύγκαιται των κυρίων Α. Παΐκου εἰσαγγελέως πρὸς τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ προεδρεύοντος, Γ. Παπαδόπου, Β. Επιτρόπου παρά τῇ Ιερᾷ Συνόδῳ, Π. Παπαζόρηγοπούλου, εἰσαγγελέως πρὸς τοῖς ἐν Αθήναις ἐφέταις, και ἐκ δύο πρὸς τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρων, ἐκαστοτε ρά του Υπουργου των Οικονομικῶν τῶν συγκρότησιν αὐτοῦ προσλαμβανομένων.

Γ'. Η εἰς τό εἰρημένον Συμβούλιον σαγωγή των ὑποθέσεων θέλει γίνεσθαι ρά του τμηματάρχου του δικαστικῆς τῆς ματος του ἐπὶ των Οικονομικῶν Υπουργῶν συντασσομένης, αν ᾖναι ανάγκη, και γράφου ἐκθέσεως του Υπουργείου, και νυποβαλλομένων πάντοτε και όλων των σχετικῶν έγγραφων. Παρευρίσκονται δέ τήν συζήτησιν και ὁ αρμόδιος εἰσηγητής.

Υπουργείου, ἐξ οὗ προέρχεται ἡ δίκη, καὶ ὁ δικηγόρος, εἰς ὃν τυχὸν ἦτο ἡ αὐτὴ ἀνατεθειμένη.

Δ'. Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου εἶπαι νὰ ᾖναι ἐγγράφοι καὶ ἡτιολογημέναι, νὰ περιέχωσι τοὺς λόγους τῶν ἑτερομούντων ἐν περιπτώσει διαφωνίας. Ὁ δὲ ἡ διὰ συμβιβασμοῦ διαλύσει τῆς φωνῆς θεωρῆται προτιμωτέρα τῆς δικακῆς διεξαγωγῆς, πρέπει νὰ διαγράφων ἐν τῇ γνωμοδοτήσει ὠρισμένης καὶ οἱ τοῦ συμβιβασμοῦ. Ἐπὶ τῶν συμβιβασμῶν ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀποφασίζωμεν τὰ ὅσα.

Ε'. Ἐκάτερος τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω Β'. ὄρον, προσλαμβανομένων δικηγόρων θέλαμβάνει, δικαίωματι ἀσχολίας, δραχμῶν ἀνὰ πᾶσαν συνεδρίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1860.

334. Δ. Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ δρομολογίου τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὰς προτάσεις τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοίας περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ὑποβληθέντος αἰν. γενικοῦ αὐτῆς δρομολογίου τῆς 7/49 Μαΐου 1860.

Θεωροῦντες, ὅτι εἰ καὶ τὸ δρομολόγιον αὐτο παραλείπει τινὰς προσεγγίσεις ὀρισμέναις ὑπὸ τοῦ ἄρθρου Α'. ἐδάφ. γ' καὶ καὶ τοῦ ἄρθρου Β. ἐδ. δ' τῆς ἀπὸ 29 Μαΐου 1857 συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας, ἀνοποεῖ ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς ἀγκαίαις τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγήσωμεν πᾶσαν ἀνδρομήν καὶ προστασίαν εἰς τὴν ἀρτισύστατον ἀτμοπλοϊκὴν ἐταιρίαν, καὶ ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀπαιτήσωμεν τὴν αὐστηρὰν ἀρμογὴν τῶν ὄρων τῆς μνησθείσης συμβάσεως ἅμα τοῦτο καταστῇ ἐφικτόν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωμερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἐγκρίνομεν, ὡς ἔχει, τὸ ὑποβληθὲν Ἠ. ἰν. γενικὸν τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοίας δρομολογίου ἀπὸ 7/49 Μαΐου 1860, ὑπὸ τὸν

ὄρον τοῦ νὰ μὴ ᾖναι ἐλάσσων τῶν 4 ὡρῶν ὁ χρόνος τῆς διανομῆς τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὰ μέρη τῶν κατὰπλων. Ὑποχρεοῦται δὲ ἡ ἐταιρία νὰ περιορίσῃ τὰς ἐξωτερικὰς αὐτῆς γραμμὰς, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ διαθέσιμα αὐτῆς ἀτμόπλοια δὲν ἦβελον ἐκπληροῦ ἀκριδῶς τὴν διὰ τοῦ δρομολογίου τούτου ὀριζομένην ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1860.

335. Δ. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ κατ' οὐκιστοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας «ὁ Φοῖνιξ».

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὰς παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας «ὁ Φοῖνιξ» κατὰ τὴν ἑκτακτὸν συνεδρίαν τῆς 4 Ἰουλίου ε. ε. ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, τοῦ ἐγκειμένου διὰ τῶν ἀπὸ 2 Μαΐου καὶ 16 Σεπτεμβρ. 1857 Ἡμετέρων Διαταγμάτων, καὶ ἰδόντες τ' ἄρθρα 37 καὶ 46 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

α) Ἐγκρίνονται αἱ παρὰ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας «ὁ Φοῖνιξ» κατὰ τὴν ἑκτακτὸν συνεδρίαν τῆς 4 Ἰουλίου τ. ε. ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, ἔχουσιν οὕτως.

1. Τὸ ἐδάφιον α. τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλ. 1857 καταστατικοῦ μεταρρυθμίζεται ὡς ἐφεξῆς.

«Ἡ ἐταιρία διοικεῖται ὑφ' ἑνὸς διευθυντοῦ, πέντε τακτικῶν συμβούλων καὶ τριῶν ἀναπληρωτικῶν οἱ τελευταῖοι λαμβάνουσι μέρος εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὅσας κωλύεται τις τῶν τακτικῶν.»

2. Τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 24 τροποποιεῖται ὡς ἐφεξῆς.

«Προσδιορίζει τὸ ἀντίτιμον τῶν ζημιῶν, ὅσας ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ ἡ ἐταιρία,

δύναται δὲ ν' ἀναθέσῃ τὸ τοιοῦτον ἐξαιρετικῶς καὶ εἰς τινὰ πρακτορεῖα, ὅταν ὑπάρχῃ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη. »

3. Τὸ ἄρθρον 7 τῆς ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1857 τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ καταστατικοῦ μεταρρυθμίζονται ὡς ἐφεξῆς.

« Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 § 8 τοῦ ἀρχικοῦ καταστατικοῦ ἰδρυόμενα Πρακτορεῖα πρέπει νὰ συγκροτῶνται ἀπὸ ἑνα πράκτορα καὶ τέσσαρας ἕως ἑξῆς εἰδικούς συμβούλους, διοριζομένους παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἀδιαφόρως θέλουσιν ἀποφασιζεῖ μετὰ τοῦ πράκτορος περὶ τῶν παρουσιαζομένων ἀσφαλειῶν, συνυπογράφει μετ' αὐτοῦ τ' ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ἀμφοτέρων τῶν κλάδων· δύναται ὁμῶς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον νὰ διδῇ εἰς τοὺς πράκτορας ἐξουσίαν, ὅσπερ μόνοι νὰ συνομολογῶσι καὶ υπογράψωσι τὰ ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια. »

β.) Οἱ λοιποὶ ὅροι τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῶν ἀπὸ 2 Μαΐου καὶ 16 Σεπτεμβρίου 1857 ἡμετέρων Διαταγμάτων, ὅσοι δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν παρούσαν τροποποίησιν μένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου 1860.

626. Δ. Περί μεταθέσεως τῆς ἑδρας τοῦ ὑποτελωνείου Κορίνθου ἀπὸ Λουτρακίου εἰς τὴν πόλιν νέαν Κόρινθον.

ΘΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες ὅτι μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς πόλεως νέας Κορίνθου καὶ τὸν ἐν αὐτῇ πραγματοποιηθέντα καὶ αἰσίως προβαίνοντα συνοικισμὸν καθίσταται ἀναγκαῖον νὰ μετενεχθῇ εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἔδρα ἐν Λουτρακίῳ ἐπάρχουσα ἑδρα τοῦ Ὑποτελωνείου Κορίνθου, διότι τούτου μὴ γενομένου καὶ ἡ πρόοδος τοῦ συνοικισμοῦ ἐμποδίζεται καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπόρων καὶ ναυτιλομένων, ἐχόντων ἤδη κέντρον τῶν ἐνεργειῶν τῶν τὴν νέαν πόλιν, πάσχουσιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἡ ἑδρα τοῦ Ὑποτελωνείου Κορίνθου

μετατίθεται ἀπὸ Λουτρακίου εἰς τὴν πόλιν νέαν Κόρινθον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου 1860.

637. Δ. Περί τῆς εἰς Ἀστὸς ἐπαναφορᾶς τῶν Ἐφοριῶν τοῦ Ταμεῖου καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Κενουρίας.

ΘΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 12 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1853 Νόμου ΣΞΕ'. περὶ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, καὶ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1853 Νόμου ΣΞΔ'. περὶ Ταμεῖων, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάσσομεν.

Ἡ Διὰ τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 20 Μαρτίου 1858 μετατεθεῖσα εἰς τὴν πόλιν Λεωνιδίου ἑδρα τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ ταμεῖου τῆς ἐπαρχίας Κυνοῦρας ἐπαναφέρεται εἰς Ἀστὸς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουλίου 1860.

638. ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περί ἐξετάσεως δικηγόρων.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν δικηγόρων

Ἐπιτροπὴ.

Δηλοποιεῖται

Ὅτι συμφώνως μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων Υ. Β. Διατάγμ., προσδιορίζεται καιρὸς τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐλευσομένης τρίτης τριμηνίας τοῦ ἔτους 1860 ἡ πρώτη δεκαήμερία τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Εἰδοποιοῦνται ἐπομένως οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑποστῶσι τοιαύτας ἐξετάσεις ὅτι ὀφείλωσι νὰ παρουσιάσωσι τὰς περὶ τούτου αἰτήσεις τῶν ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, ἐπισυνάπτοντες ἐν αὐτοῖς τὸ ἀνήκον διδασκαρικὸν δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου, καθὼς καὶ πιστοποιητικὸν τῆς ἐνταύσεως, ἀπὸ τῆς ἀγορεύσεως ἢ τῆς ἀποφοιτήσεως, μαθητεύσεως αὐτῶν παρὰ τινὶ δικηγόρῳ, συμφώνως μετὰ τὰ διατεταγμένα.

Πᾶσα παράληψις τῶν ἀνωτέρω καθίστησιν ἀπαράδεκτον τῆς περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεως, ἐκτὸς ἐκείνων, οἵτινες ἀπαλάσ-

πονται κατὰ τὸν Νόμον τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως.

Ἡ παρούσα δημοποικίς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συμφώνως μὲ τὸ προμνησθὲν ἄρθρον.

Ἀθῆναι, τὴν 1 Αὐγούστου 1860.

639. Δ. Περὶ τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Χαλκιδέων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρ. 1847 περὶ δημοτικῶν φόρων ΕΗ' νόμου καὶ τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. 1857 ἡμέτερον διάταγμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων νὰ εἰσπράττῃ τὴν διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ἐπιβεβλημένον δημοτικὸν δασμὸν εἰς τὸν ὅρον τοῦ ἡμίσσεως ἐπὶ τοῖς ἐκκλῆτον, ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν διετίαν τῆς διαρκείας αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὠρισμένου διὰ τὴν τρέχουσαν διετίαν ἐνὸς τετάρτου ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Ἀθῆναι, τὴν 4 Αὐγούστου 1860.

640. Δ. Περὶ σχηματισμοῦ δέκα ταγμάτων ἐφεδρείας.

ΟΘΩΝ κλπ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 Νόμου, περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας εἰς τριετίαν καὶ περὶ ἐφεδρείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Σχηματίζονται δέκα τάγματα ἐφεδρείας ἀνὰ 8ν δι' ἑκαστον τῶν νομῶν τοῦ Κράτους, φέροντα τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ δέκα ὡς ἐξῆς:

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας φέρεται τὸν ἀριθμὸν 1.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Εὐβοίας φέρεται τὸν ἀριθμὸν 1.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος φέρεται τὸν ἀριθμὸν 3.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Λιτωλίας φέρεται τὸν ἀριθμὸν 4.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας φέρεται τὸν ἀριθμὸν 5.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος φέρεται τὸν ἀριθμὸν 6.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Ἀρκადίας φέρεται τὸν ἀριθμὸν 7.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας φέρεται τὸν ἀριθμὸν 8.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Λακωνίας φέρεται τὸν ἀριθμὸν 9.

Τὸ διὰ τοὺς ἐφεδρῶν τοῦ νομοῦ Κυκλάδων φέρεται τὸν ἀριθμὸν 10.

2. Συνήθως ἑδρα ἐκάστου τῶν Ταγμάτων θέλει εἶσθαι ἡ πρωτεύουσα ἐκάστου τῶν νομῶν, ἢ ἄλλο τι μέρος ἐντὸς αὐτοῦ, παρ' ἧμῶν προσδιορισθησόμενον.

Ἐδρα τοῦ Τάγματος τῆς ἐφεδρείας διὰ τὸν νομὸν Κυκλάδων θέλει εἶσθαι ὁ Πειραιεύς.

3. Τὰ Τάγματα ταῦτα θέλου δέχονται τοὺς ἐν ἐκάστῳ νομῷ ἔχοντας τὴν διαμονὴν τῶν καὶ ὑπαγομένων εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἁρθρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 Νόμου ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τοῦ Πεζικοῦ, ὡσάκεις οὗτοι ἐν ἀνάγκῃ ᾗθελον κληθῇ εἰς τὰ ὅπλα πρὸς ἀσκήσιν ἢ ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας.

Ἀπαν τὸ διαρκές προσωπικὸν τῶν Ταγμάτων αὐτῶν θέλει χρησιμεύσει καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐκγύμνασιν τῶν ἐφεδρῶν ἐν γένει καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ὡς καὶ διὰ τὰς στρατολογικὰς ἐργασίας.

4. Ἐκαστον Τάγμα θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἐπιτελ., τῶν ὑποτελῶν καὶ 4 λόχων.

5. Τὸ διαρκές προσωπικὸν τῶν ἐπιτελῶν καὶ ὑποτελῶν ἐκάστου τῶν Ταγμάτων τούτων ἀποτελοῦσιν οἱ ἐξῆς:

Εἰς διοικητὴς τάγματος, ἀνώτερος ἀξιωματικός.

Εἰς ὑπασιστὴς τάγματος, ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγός.

Εἰς ἀξιωματικὸς οἰκονόμος, ὑπολοχαγός ἢ ἀνθυπολοχαγός.

Εἰς δεκανεὺς σαλπικτῆς.

Τὸ δὲ διαρκὲς προσωπικὸν ἐκάστου λό-
χου ἀποτελοῦσιν οἱ ἐξῆς:

Εἰς λοχαγὸς α'. ἢ ε'. τάξεως.

Εἰς ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγός.

Εἰς ἐπιλοχίας.

Δύο λοχίαι, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐκπληροῖ καὶ
καθήκοντα σιτηστοῦ. Δύο δεκανεῖς.

Εἰς σαλπικτῆς.

6. Οἱ διοικηταὶ τῶν ταγμάτων τούτων
θέλουσιν εἶσθαι ταγματάρχαι· δύναται ὁ-
μῶς ἢ διοικῆσαι αὐτῶν ἢ ἀνατεθῆ καὶ εἰς
ἀντισυνταγματάρχας μέχρι τοῦ ἡμίσεως
τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ· τὸ ἥμισυ δὲ τῶν ὑπα-
πιστῶν, τῶν ἀξιωματικῶν οἰκονόμων, καὶ
τῶν ἀξιωματικῶν τῶν λόχων θέλουσιν εἶ-
σθαι ὑπολοχαγοί, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἀνθυ-
πολοχαγοί· οἱ δὲ λοχαγοὶ θέλουσιν εἶσθαι,
κατὰ τὸ ἥμισυ α'. καὶ β' τάξεως.

6. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ταγμάτων δὴ-
νῶνται ἢ ἀποσπῶνται εἰς τὰ τῆς ἐφεδρείας
ἀνώτεροι καὶ ὑποδεέστεροι ἀξιωματικοὶ
καὶ ὑπαξιωματικοί, προσωρινῶς καὶ ἐφ'
ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἤθελον ἀ-
παισῆσαι τοῦτο, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀ-
παιτουμένου διοικητοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ
προσωπικοῦ τῶν ταγμάτων τῆς ἐφεδρείας,
ιδίως κατὰ τὰς πρὸς ἀσκήσιν συγκαλέσεις
τῶν ἐφεδρῶν.

8. Ὅσῳκις ἢ ἰδίᾳ αὐτῶν ὑπηρεσία τὸ
ἐπιτρέπει, οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ τῆς ἐφε-
δρείας ὑποχρεοῦνται νὰ παρευρίσκωνται εἰς
ὅλας τὰς γενικὰς εἴτε θεωρητικὰς, εἴτε
πρακτικὰς ἀσκήσεις καὶ διδασκαλίας τῶν
ταγμάτων τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ, ὅπου συν-
εδρεύει τάγμα τούτου μετὰ τάγματος τῆς
ἐφεδρείας· οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ καὶ σαλ-
πικταὶ εἶνε προστούτοις ὑπόχρεοι, ὅσῳκις
ἢ ἰδίᾳ αὐτῶν ὑπηρεσία τὸ ἐπιτρέπει, νὰ
ἐκτελῶσι καὶ ὑπηρεσίαν τοῦ βελθοῦ των
ἐν τῇ φρουρᾷ.

9. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ταγμάτων τῆς
ἐφεδρείας ἀπολαμβάνουσι τὰ $\frac{3}{4}$ τῶν ἀ-
ποδοχῶν τῆς ἐνεργείας. Συγκαλουμένης
ὁμῶς τῆς ἐφεδρείας ἵνα συμπράττῃ μετὰ
τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, ἀπολαμβάνουσι
πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ των.

Εἰς δὲ τὸ διαρκὲς τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ
σαλπικτῶν προσωπικὸν χορηγοῦνται αἱ ἐν
ἐνεργείᾳ ἀποδοχαὶ τοῦ βαθμοῦ των, ὑπὸ
τοὺς ὅρους τῶν ἐν ἰσχύϊ οἰκονομικῶν δια-
τάξεων.

Τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς λαμβάνουσιν οἱ
ἐφεδρῶν ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐφ'
ὅσον διαρκεῖ ἡ συγκαλέσις αὐτῶν.

10. Ὁ ἱματισμὸς τοῦ διαρκοῦς προσω-
πικοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν
καὶ σαλπικτῶν τῶν ταγμάτων τῆς ἐφε-
δρείας εἶναι ὁ τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς·
ὁ δὲ τῶν λοιπῶν ἐφεδρῶν ὁρισθῆσεται δι'
εἰδικοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος.

11. Οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ διαρκ-
κοῦ προσωπικοῦ τῶν ταγμάτων τῆς ἐφε-
δρείας ὑπόκεινται εἰς ἀπάσας τὰς ὑπο-
χρεώσεις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ
πειθαρχίας.

12. Οἱ ἐπιθεωρεταὶ τοῦ Πεζικοῦ θέ-
λουσιν ἐπιθεωρεῖ ἐναλλάξ, κατὰ τὰς τακτι-
κὰς καὶ ἐκτάκτους ἐπιθεωρήσεις τῶν ταγ-
μάτων τοῦ Πεζικοῦ καὶ τὰ τῆς ἐφεδρείας,
καθ' ὅν τρόπον θέλει κανονισθῇ τοῦτο δι'
Ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἄθ. σ. ἀκροτελευτίον.

Ὁ παρὼν ὀργανισμὸς θέλει τεθῇ εἰς
ἐνέργειαν ἅμα νομιμοποιηθῇ ἡ κατάστασις
τῆς ἐφεδρείας τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἡ
ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ
δαπάνη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1860.

541. Δ. Περὶ μεταθέσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ
σταθμαρχείου Λουτρακίου εἰς Νέαν
Κόρινθον.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Τὸ ὑγειονομικὸν σταθμαρχεῖον Λου-
τρακίου μετατίθεται εἰς Νέαν Κόρινθον.

2. Καθίσταται ὑγειονομικὸν φυλακεῖον
ἐν Λουτρακίῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Αὐγούστου 1860.

542. Δ. Περὶ μεταθέσεως τῆς ἐδρας τοῦ ὑγει-
ονομικοῦ Ἀννίου εἰς Μενίδι.

ΟΘΩΝ κλπ.

1) Μετατίθεται ἡ ἐδρα τοῦ ὑγειονομικοῦ
Ἀννίου εἰς Μενίδι.

2) Ἄμα προνοηθεῖσθαι ἀνάγκης κα-
τασκευῇ, τὸ ὑγειονομεῖον θέλει ἐπινέλθαι
Ἄννινον, ἵνα ἐκτελεσθῇ ἡ χάθαρσις εἰς
ἐκεῖ λοιμοκαθαρτήριον.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Αὐγούστου 1860.

3. Δ. Περὶ κατατάξεως τοῦ δήμου Ἀταλάν-
της εἰς τὴν Β'. ἀπὸ τῆς Γ'. τάξεως.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ὁ μέχρι τοῦδε Γ' τάξεως δῆμος Ἀτα-
ντης κατατάσσεται εἰς τὴν Β' τάξιν τῶν
μῶν, ὡς ἔχων τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς
τὸ πλῆθυσμόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Αὐγούστου 1860.

644. Δ. Περὶ μεταβολῶν τοῦ στρατοῦ.
ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων τριῶν Συνταγ-
ματικῶν Πεζικοῦ καὶ τριῶν Ταγματῶν Ἀκρο-
λιστῶν σχηματίζονται δέκα αὐθόρυπα
Τάγματα Πεζικοῦ.

2. Ἐκαστον Τάγμα θέλει σύγκεισθαι ἐκ
τῶν ἐπιτελῶν, καὶ τῶν ὑποτελῶν καὶ 25
ὁχλῶν.

3. Ἡ δύναμις τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑ-
ποτελῶν τοῦ Ταγματος ὁρίζεται ὡς ἐξῆς·
Επιτελεῖς. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοί·
Ἀντισυνταγματάρχης 1, Ταγματάρχης 1,
ὑποδεσπότης ὑπολοχαγὸς ὑπασιπστής 1,
ερεὺς α. ἢ β'. τάξεως 1, ἱατρὸς α. τά-
ξεως 1, ἱατρὸς β'. τάξ. 1. Καταλοματῆς
τάξ. 1, ὑποκαταλομ. β. τάξ. 1.

ὑποτελεῖς. Ὑπαξιωματικοί· Ἀν-
τιπασπιστῆς 1, Ἀρχισαλπικτῆς 1, λο-
χίας δεσμοφύλαξ 4, λοχίας ὀπλοδιωροτῆς
1, δεκανεὺς σαλπικτῆς 1, ὑποδεκανεὺς
ὑποδεσμ. 1.

Μουσικί. Μουσικὸς α. τάξ. 1, ὁμοίως
β. τάξ. 1, γ'. τάξ. 1, δ'. τάξ. 1.
ἄνδρες τὸ ὅλον 18.

ἵπποι· Ἀντισυνταγματάρχου 2, ταγμα-
τάρχου 1, ὑπολοχ. ὑπασιπτοῦ 1.

Ὀλικῶς. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοί 2, ὑπο-
δεσπότες 6, ὑπαξιωματικοί 5, μουσικοί 4.
τὸ ὅλον ἄνδρες 18 ἵπποι 4.

4. Ἡ δύναμις τοῦ Λόχου ὁρίζεται ὡς ἐξῆς·
Ἀξιωματικοί· λοχαγὸς α. ἢ β'. τάξ. 1.

ὑπολοχαγὸς 1. ἀνθυπολοχαγὸς 1.

Ὑπαξιωματικοί· ἐπιλοχίας 1, λοχίας
2, σιτιστῆς 1, δεκανεὺς 8.

Σαλπικτῆς· σαλπικτῆς (εἰς α. καὶ β' ο.
β'. τάξεως.

Ὑποδεκανεὺς καὶ στρατιῶται ὑποδεκα-
νεῖς 6 πελεκοφόροι 2 στρατιῶται 84.

Ὀλικῶς ἀξιωματικοί 3. ὑπαξιωματικοί
12. σαλπικτῆς 3. ὑποδεκανεῖς καὶ στρα-
τιῶται 92. Ὀλικῶς ἄνδρες 110.

5. Ἐν ἐκάστῳ Τάγματι οἱ λόχοι θέ-
λουσιν ἀριθμεῖσθαι ἐκ δεξίων πρὸς ἀριστε-
ρά, διὰ τῶν ἀριθμῶν 1ου. μέχρις 6ου, ὁ δὲ
7ος. θέλει εἶσθαι ὁ λόχος τῶν εὐζώνων.

6. Τὸ ἥμισυ τῶν Λοχαγῶν καὶ τῶν ἱε-
ρέων θέλει εἶσθαι πρώτης τάξεως, τὸ δ' ἑ-
τέρον ἥμισυ δευτέρας.

7. Διὰ τὴν φρουρὰν Ἀθηναίων συνιστᾶ-
ται εἰδικὴ μουσικὴ, συγκεκριμένη ἐξ

1 ἀρχιμουσικοῦ

10 μουσικῶν α. τάξεως

10 » β'. »

10 » γ'. »

10 » δ'. »

10 μαθητευομένους

51 Ὀλικῶς

8. Ἀπὸ τὸ Πεζικὸν θέλει φέρει τὴν
αὐτὴν στολὴν, τὴν τοῦ μέχρι τοῦδε Πεζι-
κοῦ τῆς γραμμῆς.

9. Δύο Συνταγματάρχαι διορίζονται
ἐπιθεωρηταὶ τοῦ Πεζικοῦ. Οὗτοι θέλουσιν
ἐπιθεωρεῖ ἐναλλάξ, τακτικῶς μὲν ἀπαξ
τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡς αἰκὶς διαταχθῶσι
παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρα-
τιωτικῶν, ὁ μὲν τὰ Τάγματα τὰ σταθ-
μεύοντα εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τὸν
Νομόν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ὁ δὲ τὰ
σταθμεύοντα εἰς τοὺς Νομοὺς Ἀττικῆς καὶ
Βοιωτίας, Εὐβοίας, καὶ Φθιώτιδος καὶ Φω-
κίδος.

10. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔχουσιν ἕκαστος ἑ-
να λοχαγὸν α. ἢ β'. τάξεως ὑπασιπστήν·
ἱππονομάς δὲ λαμβάνουσιν, ὁ μὲν Συνταγ-
ματάρχης δύο, ὁ δὲ Λοχαγὸς μίαν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιθεωρήσεως,
τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου, θέλουσι προσκολ-

λάσθαι παρ' ἐκάστῳ ἐπιθεωρητῇ εἰς ἐπιταγὰς, καὶ εἰς ἐπικαταλυματίας, καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ὑπαξιωματικοὶ γραφεῖς, λαμβανόμενοι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὰ Σώματα ἢ καταστήματα ὑπηρετούντων.

41. Τὰ καθήκοντα ἐπιθεωρητοῦ δύνανται ὡς ἀνατεθῶσιν, ἐκτὸς τῶν ὀριστικῶν ἐπιθεωρητῶν, καὶ εἰς ἄλλους ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσημότητι Συνταγματάρχων, διοριζομένους πρὸς τοῦτο ἐκάστοτε παρ' Ἡμῶν.

42. Ἐπιφυλασσόμεθα κατὰ τὴν συγγένειαν στρατοῦ νὰ διορίζωμεν ἐκτάκτως πρὸς διοικήσιν αὐτοῦ τοὺς ἐπιθεωρητάς.

43. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου σχηματισμοῦ, τὰ δύο Τάγματα τοῦ Α'. Συντάγματος θέλουσιν ἀποτελέσει τὸ 1. καὶ τὸ 2. Τάγμα, τὰ δύο Τάγματα τοῦ Β'. Συντάγματος, τὸ 3. καὶ τὸ 4. τὰ δύο Τάγματα τοῦ Γ'. Συντάγματος, τὸ 5, καὶ τὸ 6. τὰ δὲ τρία Τάγματα τῶν Ἀκροβολιστῶν, κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν σειρὰν αὐτῶν, τὸ 7. τὸ 8. καὶ τὸ 9.

Τὸ δὲ 10. Τάγμα θέλει χρησιμεύσει ὡς Τάγμα πρότυπον.

Ἀθῆναι, τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1860.

642. Δ. Περὶ νέου σχηματισμοῦ Πυροβολικοῦ.

ΘΘΗΝ κλπ.

1. Ἡ Μοῖρα τοῦ Πυροβολικοῦ σχηματίζεται εἰς Τάγμα, συγκείμενον ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν καὶ πέντε Λόγων.

2. Ἡ δύναμις τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν ὀρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἐπιτελεῖς. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοί: Ἀντισυνταγματάρχης 1, ταγματάρχης 1, ὑποδεστέροι: ὑπολοχαγὸς ὑπασπιστῆς 1, ἱατρός ἁ. τάξεως 1, κτηνιατρός ὁ. 1, καταλυματίας ἁ. τάξ. 1, ὁμοίως ὁ. 1.

ὑποτελεῖς. ὑπαξιωματικοί: ἀνθυπασπιστὰς 2, ἀρχισαλπικτῆς 1, λοχίας δεσμοφύλαξ 1, λοχίας ὀπλοδιορθωτῆς 1, δεκανεὺς ἀρχισαλπικτῆς 1.

Μουσικοί: Μουσικὸς ἁ. τάξ. 1, ὁμοίως ὁ. 1, γ'. τάξ. 1, δ'. τάξ. 1.

Ἄνδρες τὸ ὅλον 17.

Ἴπποι ἀξιωμα. στρατοῦ: Ἀντισυνταγματάρχου 2, ταγματάρχου 1, ὑπολογ. ὑπασπιστοῦ 1, κτηνιατρός ὁ. 1.

Ὀλικῶς. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ 2. ὑποδεστέροι: 3. ὑπαξιωματικοὶ 6. Μουσικοὶ 4. Ἄνδρες τὸ ὅλον 17. Ἴπποι 5.

3. Ἡ δύναμις τοῦ λόγου ὀρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἀξιωματικοί: λοχαγὸς ἁ. ἢ ὁ. 1. τάξ. 1, ὑπολοχαγὸς 1, ἀνθυπολοχαγοί 2.

ὑπαξιωματικοί: ἐπιλοχίας 1, λοχία 2, σιτιστῆς 1, δεκανεὺς 8.

Σαλπικτῆς εἰς ἁ. καὶ δύο ὁ. 1. τάξ. 1.

Πυροτεχνίται καὶ πυροβολιστῆς: Πατελῶν 1, σαγματοποῖς 1, πυροτεχνίται 8, πυροβολιστὰς ἁ. τάξ. 20, ὁμ. ὁ. 46.

Ἄνδρες τὸ ὅλον 95.

Ἴπποι ἀξιωμα. στρατοῦ: Λοχαγοῦ 1, ὑπολοχαγοῦ 1, ἀνθυπολοχαγῶν 2.

Ὀλικῶς: Ἀξιωματικοὶ 4, ὑπαξιωματικοὶ 12, σαλπικτῆς 3, πυροτεχνίται καὶ πυροβολιστὰς 76. Τὸ ὅλον ἄνδρες 95.

Ἴπποι ἀξιωματικῶν 4.

4. Ἐκ τῶν πέντε λόγων δύο θέλουσιν ὑπηρετεῖν ἕκαστος ἀνὰ μίαν πεδινήν κανονοστοιχίαν, δύο θέλουσιν ὑπηρετεῖν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ὀρεινὴν κανονοστοιχίαν, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν θέλει εἶσθαι λόγος φρουρίου.

5. Ἐκαστος λόγος ἀφοῦ ἅπαξ ὀρίσθαι διὰ μίαν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένων ὑπηρεσιῶν θέλει μένει διαρκῶς εἰς αὐτήν.

Ἀθῆναι, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1860.

645. Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ὀπλοστασίου.

ΘΘΗΝ κλπ.

1. Τὸ Ὀπλοστάσιον συνιστᾶται ἐκ τῶν διευθύνσεως καὶ τῶν ἑξῆς κλάδων.

α.) Τῶν πυροτεχνικῶν καταστημάτων ἤτοι, τοῦ πυροτεχνουργείου, τοῦ καψυλλοποιείου, τοῦ πυριτοποιείου καὶ τοῦ νιτροκαθαρτηρίου.

β.) Τῶν ἐφορειῶν τοῦ ὕλικου τοῦ Πυροβολικοῦ ἐν Ναυπλίῳ, Πύλῳ, Ρίῳ, Ἀθῆναις, Χαλκίδι, Λαμίας, Μεσολογγίῳ καὶ Βοιωτίᾳ.

γ.) Τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν.

2. Ἡ δύναμις τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν κλάδων, ὁρίζεται ὡς ἐξῆς.

Διευθύνσεις· Ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἀντισυνταγματάρχης ἢ ταγματάρχης 1, ταγματάρχης ἢ λοχίας ἀ. τάξ. ὑποδιευθυντής.

ὑποδέστεροι· ὑπολοχαγὸς ὑπασπιστὴς 1, ἀνθυπολοχαγὸς ἀρχιφύλαξ 1, ἐπικαταλυματίας ἀ. τάξεως ἐπὶ τοῦ ὕλικου 1, καταλυματίας ἀ. τάξ. Ταμίας 1.

Ἰπαξιωματικοί· Δόκιμος ἀ. τάξεως τῆς Οἰκονομίας 1, ὁμοίως ἀ. 1.

Ἀνώτεροι ἀξιωμ. 2. ὑποδέστεροι 4. ὑπαξιωματοὶ 2. ὀλικῶς ἄνδρες 8. ἵπποι ἀξιωμ. 2.

Πυροτεχνικὰ Καταστήματα.

Πυροτεχνουργεῖον καὶ καψυλλοποιεῖον. ὑποδέστεροι ἀξιωμ. ὑπολοχαγὸς 1, ἀνθυπολοχαγὸς 1.

Ἰπαξιωματικοί· ἐργαστασιάρχης ἀ. τάξεως καψυλλοποιὸς 1, ἐπιλογίας 1, λοχίαί 2, πυροτεχνίται ἀρχιεργάται 2.

Πυριτιδοποιεῖον καὶ Νιτροκαθαρτήριον. Λοχαγὸς ἀ. ἢ β'. τάξεως 1, ἐργαστασιάρχης ἀ. τάξ. πυριτουργὸς 1, ἐπιλογίας νιτρουργὸς 1, πυροτεχνίται ἀρχιεργάται 2.

Ἐφορεῖαι Ὑλικοῦ.

Λοχαγὸς ἀ. τάξεως 1, ὁμοίως β' τάξ. 1, ὑπολοχαγοὶ 4, ἀνθυπολοχαγοὶ 4.

Ἐπιλογίαί 8, λοχίαί 6.

Δόχος τεχνιτῶν.

Λοχαγὸς ἀ. ἢ β'. τάξεως 1, ὑπολοχαγὸς 1, ἀνθυπολοχαγοὶ 2, ἐργαστασιάρχαι ἀ. τάξ. 2, ὁμοίως β'. τάξ. 2, δόκιμος τῆς οἰκονομίας 1, ἐπιλογίαί ἐργαστασιάρχαι 2, ὁμοίως τῆς ὑπηρεσίας 1, λοχίαί 7, σιτιστὴς 1, δεκανεῖς 10, σαλπικηταὶ εἰς ἀ. καὶ εἰς β'. τάξεως 2, τεχνίται ἀ. τάξεως 40, ὁμοίως β'. τάξ. 40, μαθηταὶ ἀ. τάξεως 10, ὁμοίως β'. τάξ. 10.

Ὀλικῶς Ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ 2. ὑποδέστεροι 21. ὑπαξιωματικοὶ 48. σαλπικηταὶ 2. πυροτεχνίται ἢ τεχνίται 104. ὀλικῶν ἄνδρες 177. ἵπποι ἀξιωμ. 2.

3. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως, ἐξαιρέσει τῶν Οἰκονομικῶν, ἀξιωματικῶν,

εἰς τὰ Πυροτεχνικὰ καταστήματα καὶ εἰς τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν δοορίζονται ἀξιωματικοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, εἰς δὲ τὰς ἐφορείας ἀξιωματικοὶ τοῦ ὕλικου ἢ τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Σεπτεμ. 1860.

647. Δ. Περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ἰππικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ἡ Μοῖρα τοῦ Ἰππικοῦ μετονομάζεται Ἰππαρχία καὶ θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν καὶ τεσσάρων ἰλῶν.

2. Ἡ δύναμις τῶν ἐπιτελῶν καὶ τῶν ὑποτελῶν ὁρίζεται ὡς ἐξῆς·

Ἐπιτελεῖς· Ἀνώτεροι ἀξιωματικοί· Ἀντισυνταγματάρχης 1, Μοῖραρχος 1.

ὑποδέστεροι ὑπὶλαρχος ὑπασπιστὴς 1, ἱατρὸς ἀ. τάξεως 1, κτηνιατρὸς ἀ. τάξ. 1, καταλυματίας ἀ. τάξεως 1, καταλυματίας β'. τάξ. 1.

ὑποτελεῖς· Ἀνθυπασπιστὴς 1, ἀρχισαλπικητὴς 1, λοχίας δεσμοφύλαξ 1, ὁμοίως ὀπλοδιορθωτὴς 1, δεκανεὺς σαλπικητὴς 1.

Μουσικοὶ ἀ. τάξεως 1, ὁμοίως β'. 1, ὁμ. γ'. ὁμ. δ'. 1.

Ἀνώτεροι ἀξιωμ. 2. ὑποδέστεροι 5. ὑπαξιωμ. 5. μουσικοὶ 4. ὀλικῶς ἄνδρες 16. ἵπποι ἀξιωμ. 6. ἵπποι στρατοῦ 7.

3. Ἡ δύναμις τῆς ἴλης ὁρίζεται ὡς ἐξῆς.

Ἀξιωματικοί· Ἰλαρχος 1, ὑπὶλαρχος 1, ἀνθυπὶλαρχοὶ 2.

Ἐπιλογίας 1, λοχίαί 2, σιτιστὴς 1, δεκανεῖς 8.

Σαλπικηταὶ (εἰς ἀ. καὶ δύο β'. τάξεως) 3, ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται Σαγματοποιοὶ 1, πεταλωτὴς 1, ὑποδεκανεῖς 8, ἱππεῖς 68.

Ἀξιωμ. 4. ὑπαξιωμ. 12. σαλπικ. 3. ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιῶται 78. ὀλικῶς ἄνδρες 97. ἵπποι ἀξιωματικῶν 4, ἵπποι στρατοῦ 83.

Ἀθῆναι τὴν 8 Σεπτεμ. 1860.

647. Α. Περί τῆς τάξεως τῶν Λοχαγῶν τοῦ Πυροβολικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ σημερινὰ ἡμέτερα διατάγματα περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ τοῦ Ὀπλοστασίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐξαίρουμένου τοῦ ὑποδιοικητοῦ τοῦ Ὀπλοστασίου, ὅταν οὗτος δὲν ᾖ· ταγματάρχης, οἱ λοιποὶ Λοχαγοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, οἱ παρὰ τῷ Τάγματι καὶ τῷ Ὀπλοστασίῳ ὑπηρετοῦντες, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον διευθίνει ἐφορείας ὑλικοῦ, θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τὸ ἡμῖς α., κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἡμῖς β., τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Σεπτεμβ. 1860.

648. Α. Περί τῶν ὑπασπιστῶν τῶν ἐπιθεωρητῶν.

ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου τ. ε. ἡμέτερον Διάταγμα περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Πεζικοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Οἱ ὑπασπισταὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ Πεζικοῦ λαμβάνονται ἐκ τοῦ Πεζικοῦ ἢ τῶν γενικῶν ἑπιτελῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Σεπτεμβ. 1860.

649. Α. Περί διορθώσεως τῶν ἄρθρων 17, 37, καὶ 51 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1858. Διατάγματος.

ΟΘΩΝ κλπ.

Θεωροῦντες, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀρθρ. 17, 37 καὶ 51 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1858 ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ κανονισμοῦ τῶν ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνηδρίου ἐξετάσεων τῶν προτιθεμένων νὰ μετέλθωσιν οἰονδήποτε ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, παραιοῦσαν λάθῃ εἰς τὸ ἀθροῖμα τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀποτελούντων τοὺς ἀριθμούς, ὧν τινων κρίνονται ἄξιοι οἱ ἐξεταζόμενοι, ἐγκρίνομεν τὴν διορθῶσιν αὐτῶν ὡς ἑξῆς.

Ἀρθρ. 17. Ὁ βαθμὸς Ἄριστα δίδεται

εἰς τὸν λαχόντα τοῦ ἀριθμοῦ 491 καὶ ἀνωτέρω μέχρι 560· ὁ βαθμὸς καλῶς εἰς τὸν ἐπιτυχόντα 351 μέχρι 490· ὁ βαθμὸς σχεδὸν καλῶς εἰς τὸν λαχόντα 211 μέχρι 350, καὶ ὁ βαθμὸς μετρίως εἰς τὸν τυχόντα 140 μέχρι 210.

Ἀρθρ. 37. Ὁ βαθμὸς Ἄριστα δίδεται εἰς τὴν λαχούσαν 99 μέχρι 112· ὁ βαθμὸς καλῶς εἰς τὴν λαχούσαν 71 μέχρι 98· ὁ βαθμὸς σχεδὸν καλῶς εἰς τὴν λαχούσαν 43 μέχρι 70· καὶ ὁ βαθμὸς μετρίως εἰς τὴν λαχούσαν 42 καὶ κατωτέρω.

Ἀρθρ. 51. Ὁ βαθμὸς Ἄριστα δίδεται εἰς τὸν λαχόντα τὸν ἀριθμὸν 281—320· ὁ βαθμὸς καλῶς εἰς τὸν ἐπιτυχόντα 201 μέχρι 280· ὁ βαθμὸς σχεδὸν καλῶς εἰς τὸν λαχόντα 121 μέχρι 200, καὶ ὁ βαθμὸς μετρίως εἰς τὸν τυχόντα 119 καὶ κατωτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβ. 1860.

650. Α. Περί τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν προσόντων τῶν τροφοδοτῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

ΟΘΩΝ κλπ.

1. Ὁ ἀριθμὸς ὄλων ὁμοῦ τῶν τροφοδοτῶν τοῦ ἡμετέρου Ναυτικοῦ δὲν θίγει ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπερβαίνει τοὺς δώδεκα.

2. Ἐφ' ἐκάστῳ πολεμικοῦ ἡμῶν πλοίου διορίζεται, ἐκτὸς τοῦ λοιποῦ κανονισμένου προσωπικοῦ, καὶ εἰς τροφοδότῃ· ἐπὶ τῶν δρομόνων ὅμως καὶ τῶν ἐτι μεγαλύτερων πλοίων δύο, καὶ τῶν ἐτι μεγαλύτερων πλοίων δύο, καὶ τῶν ἐτι μεγαλύτερων πλοίων δύο.

3. Οἱ τροφοδοταὶ, οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων δι' ἑλλειψιν κενῶν θέσεων μὴ διοριζόμενοι, ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸν Νάυσταθμον.

4. ἵνα διορισθῇ τις Τροφοδότης ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὑγίαν καλὴν καὶ ἡλικίαν ἀπὸ δέκα ἐπὶ ἑπτὰ ἐτῶν συμπληρωμένων μέχρις εἴκοσι πέντε τὸ πολὺ· νὰ ᾖ δὲ ἐλεύθερος παντὸς ἡθικοῦ ἐλαττώματος, ἀντιειμένου πρὸς τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν. Πρὸς δὲ τοῦτοις νὰ καλλιγραφῇ, νὰ ὀρθογραφῇ καὶ νὰ ἐπίσταται τὰς τέσσαρας στοιχειώδεις πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς· ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν, τῶν συμμιγῶν

των δεκαδικῶν. Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῶν ἀπαιτουμένων τούτων γνώσεων θέλει κατασθῆ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ναυτικοῦ συγκειμένης, καὶ διο-
μενῆς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ἢ παρὰ τοῦ κυβερνητοῦ τοῦ Ναυστάθμου ἐντολῇ τοῦ ὑπουργοῦ.

Εἰς τὸν ἄνω ῥηθέντα ὅρον τῆς ἡλικίας ὑπάγονται οἱ ἤδη ἐν τῷ Ναυτικῷ ὑπηρετοῦντες γραφεῖς καὶ βοηθοὶ πάσης ἡλικίας, οἱ θέλοντες νὰ γείνωσι ἱεροφύδοι. Ἀθῆναι, τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1860.

1. Δ. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ ἐν τῷ δήμῳ Τροιζηνίων.

ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιτρέπεται τῷ δήμῳ Τροιζηνίων νὰ ἐκτείνῃ ἐπὶ τετραετίαν τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμὸν εἰς τὰ πρὸς ἐσωτερικὴν αὐτοῦ τεχνάλωσιν εἰσκομιζόμενα ἐμπορεύματα. Ὁ ὅρος τοῦ δασμοῦ τούτου προσδιορίζεται εἰς ἑνὶ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἡ δὲ ἐκ τούτου πρόσθετος θέλει χρησιμεύει πρὸς ἀνέ-
ρρουν ἐν τῷ δήμῳ δημοτικῷ σχολείῳ τῶν κορασίων.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1860.

2. Ν. Φ. Β'. Περὶ τῆς Στρατιωτικῆς ποινικῆς Νομοθεσίας.

ΟΘΩΝ κλπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ὁργανισμὸς τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ἡ Στρατιωτικὴ ποινικὴ δικαιοσύνη πονέρεται:

α) Ὑπὸ στρατοδικείων

β) Ὑπὸ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου.

Ἀστυνομικὰ δικαστήρια συσταίνονται ὡς ἐν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

στρ. διαρκὴ δικαστήρια κατὰ τοπικὰς περιφερείας.

Διαρκὴ στρατοδικεῖα.

2. Καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλά-
δος συσταίνονται δύο διαρκὴ στρατοδικεῖα.

Ἡ ἑδρα καὶ ἡ περιφέρεια τῆς δικαιο-

δοσίας ἐκάστου αὐτῶν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

3. Πᾶν διαρκὲς στρατοδικεῖον συγκρο-
τεῖται ἐξ ἐνὸς προέδρου, ἔχοντος βαθμὴν συνταγματάρχου ἢ ἀντισυνταγματάρχου, καὶ ἐξ στρατοδικῶν ἤτοι:

Δύο ταγματάρχων, δύο λοχαγῶν,

Ἐνὸς ὑπολοχαγοῦ, καὶ 4 ἀνθυπολοχ.

4. Παρ' ἐκαστῷ διαρκεῖ στρατοδικεῖῳ διορίζονται εἰς Βασιλικὸς ἐπίτροπος, εἰς εἰσηγητὴς καὶ εἰς γραμματεῖς.

Δύνανται δὲ νὰ διορισθῶσι καὶ εἰς ἡ πλείονες Βασιλικοὶ ἀντεπίτροποι, ἀντειση-
γηταί, ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς.

5. Οἱ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι καὶ ἀντεπί-
τροποι ἐκτελοῦσι τὰ τοῦ εἰσαγγελέως κα-
θήκοντα, οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ τὰ τοῦ ἀνακριτοῦ, οἱ δὲ γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

6. Οἱ Πρόεδροι τῶν διαρκῶν στρατο-
δικείων διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, οἱ δὲ στρατοδίκαι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἅπαντες δὲ ἐκ τῶν ἐν ἐνε-
ργεῖᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ζηρᾶς οἰουδήποτε ὅπλου.

Οἱ στρατοδίκαι διορίζονται ἐκ τῶν ὑ-
πηρετούντων ἐν τῇ φρουρᾷ τῆς ἑδρας τοῦ Στρατοδικείου, δύνανται δὲ νὰ ἀντικατα-
σταθῶσι δι' ἄλλων, μετὰ ἐνιαύσιον δικα-
στικὴν ὑπηρεσίαν ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν παύ-
σῃ νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ φρουρᾷ ταύτῃ.

7. Οἱ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι καὶ εἰσηγηταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργεῖᾳ ἢ διαθε-
σιμότητι ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἢ λο-
χαγῶν οἱ δὲ Βασιλικοὶ ἀντεπίτροποι καὶ ἀντεισηγηταὶ ἐκ τῶν λοχαγῶν καὶ κατω-
τέρων ἀξιωματικῶν. Γραμματεῖς στρατο-
δικείου δύναται νὰ διορισθῇ καὶ μὴ στρα-
τιωτικός. Ἄπαντες οἱ πραιρετημένοι διορί-
ζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν διορίζει ἓνα ἢ δύο ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς.

Ὁ μισθὸς τοῦ γραμματέως προσδιορί-
ζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ἐβδομήκοντα κατὰ μῆνα, τοῦ δὲ ὑπογραμματέως εἰς

δραχ. ἑκατὸν εἴκοσι.

Τὰ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατοδικείων ἔξοδα παραχωροῦνται, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐκ τοῦ σχετικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

8. Ἡ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου σύνθεσις τοῦ στρατοδικείου διατηρεῖται ἢ τροποποιεῖται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα·

Κατηγορούμενος στρατιώτης μέχρις ἀνθυπολοχαγοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ· Πρόεδρος συνταγματάρχης ἢ ἀντισυνταγματάρχης· Στρατοδίκαί 2 ταγματάρχαι, 2 λοχαγοί, 1 ὑπολοχαγός, 1 ἀνθυπολοχαγός.

Κατηγορούμενος ὑπολοχαγός· Πρόεδρος συνταγματάρχης ἢ ἀντισυνταγμ., Στρατοδίκαί 1 ταγματάρχαι, 3 λοχαγοί, 1 ὑπολοχαγός.

Κατηγορούμενος λοχαγός· Πρόεδρος συνταγματάρχης, Στρατοδίκαί 2 ἀντισυνταγ., 3 ταγματάρχαι, 1 λοχαγός.

Κατηγορούμενος ταγματάρχης· Πρόεδρος ὑποστράτηγος, Στρατοδίκαί 2 συνταγματάρχαι, 2 ἀντισυνταγματάρχαι, 2 ταγματάρχαι.

Κατηγορούμενος ἀντισυνταγματάρχης· Πρόεδρος ὑποστράτηγος, Στρατοδίκαί 1 ὑποστράτηγος, 3 συνταγματάρχαι, 2 ἀντισυνταγματάρχαι.

Κατηγορούμενος συνταγματάρχης· Πρόεδρος ἀντισυνταγματάρχης ἢ ὑποστράτηγ., Στρατοδίκαί 4 ὑποστράτηγοι, 2 συνταγματάρχαι.

Κατηγορουμένου ὑποστρατήγου ἢ ἀντιστρατήγου ὁ πρόεδρος διορίζεται ἐκ τῶν ἐχόντων ἀνώτερον τοῦ ὑποδίκου βαθμόν· κατηγορουμένου δὲ στρατηγοῦ, μὴ ὑπάρχοντος ἰσοβάθμου, ἐκ τῶν τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ.

Οἱ δικασταὶ λαμβάνονται εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐξ ὧν τῶν ἀνωτέρων τοῦ ὑποδίκου βαθμῶν συμπληροῦνται δὲ ἐκ τῶν ἰσοβάθμων, κατηγορουμένου δὲ ἀντιστρατήγου, καὶ ἐκ τῶν τοῦ ἀμέσως ἐ-

πομένου βαθμοῦ.

Κατηγορουμένου στρατηγοῦ, οἱ δικασταὶ λαμβάνονται, μὴ ὑπαρχόντων ἰσοβάθμων, ἐκ τῶν τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενοι, ἐκ τῶν ἐπομένων.

9. Ἐπὶ δίκης κατὰ στρατηγοῦ, ἀντιστρατήγου, ὑποστρατήγου ἢ συνταγματάρχου, οἱ στρατηγοί, ἀντιστρατηγοὶ καὶ ὑποστράτηγοι καλοῦνται ὡς δικασταὶ κατὰ τὴν σειράν τῶν βαθμῶν καὶ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν, οὐδενὸς ἀπαλλασσόμενου, ἐκτός, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἐνεκωλύματος ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν δι' ἡττιολογημένης ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ὁ πρόεδρος διορίζεται ἐκ τῶν εἰρημικῶν ἀνευ διακρίσεως ἀρχαιότητος.

10. Μὴ ὑπάρχοντος, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ, τοῦ ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ τῶν στρατηγῶν, ἀντιστρατηγῶν καὶ ὑποστρατηγῶν ἐν τῇ στρατῷ τῆς ξηρᾶς, καλοῦνται καὶ οἱ τοῦ τοῖς ὁμοιόβαθμοι τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν καὶ, τούτων μὴ ἐξαρκούντων, προσλαμβάνονται οἱ ἀμέσως ἐπόμενοι ἐκ τοῦ γρατῷ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Ἐάν δὲ καὶ οὗτοι δὲν ἐξαρκῶσιν, ἀναπληροῦνται οἱ ἐλλείποντες ἐξ ἀντισυνταγματάρχων.

Ἐπὶ δίκης κατὰ στρατηγοῦ ἢ ἀντιστρατήγου, τὰ ἔργα τοῦ Β. ἐπιτρόπου δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ὑποστράτηγος. Τὰ δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ συνταγματάρχης ἢ ἀντισυνταγματάρχης.

11. Ἐπὶ δίκης κατ' ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν τῆς οἰκονομίας καὶ υγιείας τοῦ στρατοῦ, καὶ κατὰ παντὸς ἄλλου ἐξομοιουμένου διὰ νόμου μὲ στρατιωτικόν, τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται συμφώνως μὲ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου, κατὰ τὸν βαθμὸν εἰς ὃν ἀντιστοιχεῖ κατὰ Βασιλικὸν Διάταγμα ἢ τάξις τοῦ κατηγορουμένου.

12. Συγκατηγορουμένων ἀνωτέρων καὶ

αὶ κατωτέρων βαθμῶν στρατιωτικῶν, τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται δι' ὅλους, ὅπως νόμος διατάττει διὰ τὸν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ κατηγορούμενον.

13. Ἐὰν ἕνεκα τοῦ βαθμοῦ τοῦ κατηγορουμένου, στρατοδίκης τις ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου, οἱ λοιποὶ στρατοδίκαι καὶ ἐισηγηταὶ μένουσιν οἱ αὐτοί, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

14. Ὁ Βασιλικὸς ἐπιτρόπος πρέπει νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ὁμοιοβάθμους μετὰ τὸν κατηγορούμενον, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ 10 ἄρθρου. Ὅσακις δὲ διορίζεται ἰδικὸς Βασιλικὸς ἐπιτρόπος διὰ τινος δίκης, ὁ παρὰ τῷ διαρκεῖ στρατοδικεῖῳ Βασιλικὸς ἐπιτρόπος ἢ ἀντεπιτρόπος συμπράττει μετ' αὐτοῦ.

15. Ἐπὶ δίκῃ αἰχμαλώτων, τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀριθμῆνα, ἀναλόγως τῆς ἐξομοιώσεως τῶν βαθμῶν αὐτῶν μετὰ τοὺς βαθμοὺς τῶν ἑλλήνων στρατιωτικῶν.

16. Δικαζομένου μὴ στρατιωτικοῦ καὶ μὴ ἐξομοιουμένου μετὰ στρατιωτικῶν, τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ὡρισμένα, ἐκτὸς ἐὰν, ἕνεκα τοῦ βαθμοῦ συγκληγομένου τινὸς στρατιωτικοῦ, απαιτῇται ἄλλη σύνθεσις τοῦ στρατοδικείου.

17. Πᾶς διοικητὴς στρατιωτικοῦ σώματος καὶ καταστήματος τοῦ Βασιλείου ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κατάλογον ὅλων τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν μετὰ τῶν παρατηρήσεών του· ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν συντάσσει ἐκ τῶν καταλόγων τούτων γενικὸν πίνακα, περιλαμβάνων ἐν αὐτῷ τοὺς δυναμένους νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα στρατοδίκου, σημειῶν αὐτοὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότητος ἐκάστου, καὶ υποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διαιρεῖ τὸν ἐγκριθέντα γενικὸν πίνακα εἰς δύο πίνακας, ἐγγράφων ἐκάστοτε, κατὰ τὰς με-

τασταθμεύσεις τοῦ προσωπικοῦ, τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου στρατοδικείου σταθμεύοντας ἐν τῷ οἰκείῳ πίνακι.

Ὁ γενικὸς πίναξ μετάρρυθμιζέται, ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὰς συμβαινούσας ἐν τῷ στρατῷ μεταβολὰς τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν βαθμῶν ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν μεταφέρει τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας εἰς τοὺς διατετέτους πίνακας.

Εἰς τὸ γραφεῖον ἐκάστου στρατιωτικῶν δικαστηρίων ἐκτίθεται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἰδιαιτέρως πρ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διορίζει, κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου, τοὺς στρατοδίκας, λαμβάνων τοὺς ἀλλοδιωτάδους ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων ἀνέμων, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς σημειώσεως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότητος ἐκάστου ἀξιωματικῶν, οὐδενὸς ἀπαλλασσομένου, ἐκτὸς κατ' αἵτησιν αὐτοῦ ἕνεκα ὠκένου κωλύματος, ἐγκειμένου δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ.

18. Ἐὰν ἐκ τυχαίου κωλύματος ὁ ἕδρος, ἢ στρατοδίκης τις, δὲν δύναται λάβῃ μέρος εἰς τινὰ δίκην, ὁ ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν καὶ ὅπου οὗτος δὲν εἶ παρὼν, ὁ φρουράρχος τῆς ἑδρας τοῦ στρατοδικείου, κατ' αἵτησιν τοῦ παρὰ τῷ στρατοδικεῖῳ Β. ἐπιτρόπου, ἀναπληροῖ προσωρινῶς τὸν κωλυόμενον δι' ἡτιολογημένης πράξεώς του δι' ἄλλου ὁμοιοβάθμου, λαμβανομένου κατὰ τὰξιν ἀρχαιότητος ἐκ τοῦ προηγουμένου πίνακος.

Κωλυομένου δὲ τοῦ Β. ἐπιτρόπου καὶ ἀντεπιτρόπου, τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ ἀντεισηγητοῦ, τοῦ γραμματέως καὶ ὑπογραμματέως, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ὅπου οὗτος δὲν ᾔναι παρὼν ὁ φρουράρχος, δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεώς του, ἀναπληροῖ προσωρινῶς τὸν κωλυόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

19. Ἐὰν ἐν τῇ φρουρᾷ, ὅπου ἐδρεύει τὸ στρατοδικεῖον, δὲ εὐρίσκεται ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν στρατηγῶν, ἀντιστρατηγῶν, ὑποστρατηγῶν, τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν λο-

χαγῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοδικείου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καλεῖ τοὺς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ περιφερίᾳ τοῦ στρατοδικείου, καὶ τούτων μὴ ἱσχυρόντων, ἐκ τῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἐτέρου στρατοδικείου.

Ὅσακις δὲ ἡ οὕτω δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος ριθμὸς τῶν ἀνωτέρων τοῦ βαθμοῦ τοῦ δικίου ἀξιωματικῶν, προσλαμβάνονται ὁμοιοβάθμοι μετ' αὐτὸν, κατὰ σειράν ἀρχαιότητος, καὶ πρῶτον ἐκ τῆς φρουρᾶς ἐν ἑλλείψει δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν, ὡς ἑτέρω, περιφερειῶν, καὶ τούτων μὴ ἱσχυρόντων, καλοῦνται οἱ τοῦ ἀμέσως ὀπίσθεν βαθμοῦ, ἐπιφυλαττομένης καὶ διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10.

Ὅτι πάντες οἱ ἐν τοῖς στρατοδικείοις ὑπάρχοντες πρέπει νὰ ᾖναι πολῖται Ἕλληες καὶ νὰ ὑπερέβησαν τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

Συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεύσεως, κατὰ μὲν εὐθείαν γραμμὴν ὅλων τῶν ὁρίων, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ δύνανται νὰ ᾖναι μέρη τοῦ αὐτοῦ στρατοδικείου, οὐδὲ νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως.

22. Οὐδεὶς δύναται νὰ δικάσῃ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως ἔργα.

α) Ἐάν ᾖναι συγγενὴς τοῦ κατηγορουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν, ἢ μέχρι τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, ἢ κηδεστής, μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, ἢ σύζυγος, ἀν καὶ διεζευγμένος.

β) Ἐάν κατεμήνυσεν τὴν ὑπὸ δίκην πράξιν, ἢ διέταξε τὴν ἀνάκρισιν αὐτῆς.

γ) Ἐάν ἐντὸς τῶν προηγουμένων πέντε ἐτῶν παρέστη ὡς παθὼν, ὡς ιδιώτης κατηγορούμενος, ὡς πολιτικῶς ἐνάγων, ἢ ἐτέθη ὑπὸ ἀνάκρισιν εἰς ποινικὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ὑπόθεσιν.

δ) Ἐάν ἐγνωμοδότησε προηγουμένως διοικητικῶς, ἢ ἐνέηργησεν ὡς μέλος ἐτέρου

στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης πράξεως.

ε) Ἐάν κατέθεσεν ὡς μάρτυς περὶ αὐτῆς. Τὰ ἐδάφια α, γ' καὶ ε, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν Β. ἐπιτρόπον.

23. Πᾶς μὴ στρατιωτικὸς γραμματεὺς ὑπογραμματοῦς καὶ γραφεὺς στρατιωτικοῦ δικαστηρίου δίδει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας του, ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ στρατοδικείου, τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον.

24. Καθ' ὅλον τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος συσταίνεται ἐν ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐδρα ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

25. Τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον συγκροτεῖται ἐξ ἐνὸς προέδρου ἐκ τῶν ὑποστρατιγῶν, καὶ ἐκ τεσσάρων δικαστῶν, ἐνὸς συνταγματάρχου, ἐνὸς ἀντισυνταγματάρχου καὶ δύο ταγματάρχων, λαμβανόμενων ἐξ οἰουδήποτε ὅπλου τοῦ στρατοῦ τῆς ἡρᾶς, ἐξ ἐνὸς Β. ἐπιτρόπου ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ ἐνὸς γραμματέως.

Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ὁ μισθὸς τοῦ γραμματέως προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα κατὰ μῆνα.

Τὰ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας ἐξόδα προσδιορίζονται καὶ χορηγοῦνται κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου.

26. Ἐν περιπτώσει τυχαίου κωλύματος δικαστοῦ τινος, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληροῖ προσωρινῶς τὸν κωλύμενον δι' ἄλλου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συντάσσει καὶ διὰ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, κατὰ τὸ 17 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἰδιαίτερον πῖνακα.

Κωλυομένου τοῦ προέδρου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καλεῖ πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ἓνα ἐκ τῶν ὁμοιοβάθμων κατὰ τάξιν ἀρχαιότητος.

ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληροῦνται προσωρινῶς δι' ἄλλου καὶ τὸν κωλυόμενον Βασιλικὸν ἐπιτρόπον ἢ γραμματέα.

27. Ἐπὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεως στρατοδικείου προεδρευθέντος ὑπὸ στρατηγοῦ ἢ ἀντιστρατήγου, τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, ὡς καὶ καθίσταται ἐφικτὸν, προεδρεύεται ἐπίσης ὑπὸ στρατηγοῦ ἢ ἀντιστρατήγου, ἢ ἐν ἑλλείψει τούτων ὑπὸ ὁμοιοβάθμων τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἄλλως ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 25. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ τακτικὸς πρόεδρος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συνεδριάζει ὡς δικαστὴς, ὁ δὲ νεώτερος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἐν ἰσῇ ἀρχαιότητι ὁ νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν δύο ταγματάρχων, δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὴν δίκην.

28. Ἀπαντες οἱ ἐν τῷ ἀναθεωρητικῷ δικαστηρίῳ ὑπηρετοῦντες πρέπει νὰ ᾔναι πολῖται Ἕλληνες, καὶ νὰ ὑπερέβησαν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Τὰ ἄρθρα 24, 22 καὶ 23 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Στρατιωτικὰ δικαστήρια ἐν περιπτώσει ἐκστρατείας, ἀποκλεισμοῦ καὶ πολιορκίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Στρατοδικεῖα καὶ ἀναθεωρητικὰ δικαστήρια παρὰ τῇ ἐκστρατείᾳ στρατοῦ.

29. Ἐκστρατεύοντος ἐκτὸς τοῦ Κράτους τοῦ στρατοῦ, ὁ γενικὸς αὐτοῦ ἀρχηγός, καθὼς καὶ πᾶς ἀρχηγὸς σώματος στρατοῦ ενεργούντος μεμονωμένως ἢ ἀνεξαρτήτως, συστάει δύο στρατοδικεῖα καὶ ἐν ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον.

Τὸ στρατοδικεῖον συγκροτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 4, 5, 7 ἐδ. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21 καὶ 22 τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ ἀναθεωρητικὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 24, 22, 25 § 4, 27 καὶ 28 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

30. Ὁ πρόεδρος, τὰ μέλη καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ στρατοδικείου καὶ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου λαμβάνονται ἐκ τῶν

ὑπηρετούντων ἐν τῷ στρατῷ, παρ' ᾧ συστάινται τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα δικαστήρια.

Διορίζονται δὲ καὶ ἀναπληροῦνται, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ μεμονωμένως ἢ ἀνεξαρτήτως ενεργούντος σώματος τοῦ στρατοῦ.

31. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῷ στρατῷ ὁ πρὸς συγκρότησιν τοῦ στρατοδικείου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν τοῦ προσήκοντος βαθμοῦ, καλοῦνται πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν κατωτέρων βαθμῶν, κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ βαθμοῦ καὶ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ πλείονες τῶν τριῶν κατώτεροι τοῦ βαθμοῦ τοῦ κατηγορουμένου.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν καθίσταται ἀδύνατος ἡ συγκρότησις τοῦ στρατοδικείου, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ ἐν ἐκστρατείᾳ ἀρχηγοῦ, ἀποστέλλει τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν, κατὰ τὸ 49 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου, ἢ διατάσσει τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς ἐν τῶν πλησιεστέρων διαρκῶν στρατοδικείων.

32. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῷ στρατῷ ὁ πρὸς συγκρότησιν τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν τοῦ προσήκοντος βαθμοῦ, συγκροτεῖται τοῦτο ἐκ τριῶν δικαστῶν, δυναμένων νὰ ληφθῶσι, τοῦ μὲν προέδρου ἐκ τῶν συνταγματάρχων ἢ ἀντισυνταγματάρχων, τῶν δὲ δύο μελῶν ἐκ τῶν ταγματάρχων, ἢ, ἐν ἑλλείψει, ἐκ τῶν λοχαγῶν τοῦ αὐτοῦ στρατοῦ οἰουδήποτε ὅπλου.

Τὰ ἔργα τοῦ Β. ἐπιτρόπου δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι παρ' ἐνὸς λοχαγοῦ. ὁ πρόεδρος δὲ, ὡς καὶ εἶναι δυνατόν, πρέπει νὰ ᾔναι τοῦλάχιστον ὁμοίόβαθμος μὲ τὸν κατηγορούμενον.

33. Κατηγορουμένου στρατηγοῦ, ἀντιστρατήγου ἢ ὑποστρατήγου, διοικήσαντος στρατὸν ἢ στρατιωτικὸν σῶμα, διὰ πρᾶξιν ἐκτελεσθεῖσαν διαρκούσης τῆς διοικήσεώς του, οἱ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κατε-

γορουμένου υπηρετήσαντες κατὰ τὴν εἰρη-
μένην διοίκησιν ἀντιστράτηγοι καὶ ὑπο-
στράτηγοι δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος
εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ δίκην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Στρατιωτικὰ δικαστήρια ἐν περιπτώ-
σει ἀποκλεισμοῦ ἢ πολιορκίας.

34. Ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ ἢ πο-
λιορκίας φρουρίου ὑπὸ ἐχθρῶν ἢ ὑπὸ ἐνό-
πλων ἐπαναστατῶν, ὁ ἀνώτερος ἐν τῷ
φρουρίῳ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς συσταίνει,
ἐὰν δὲν ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῷ στρατιωτικὰ
δικαστήρια, δύο στρατοδικεῖα καὶ ἐν ἀνα-
θεωρητικόν· ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι, συμπληροῦναι
τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν αὐτῶν.

Ἡ σύστασις αὐτῶν κοινοποιεῖται διὰ τῆς
ἡμερησίας διαταγῆς, τὰ δὲ ἔργα τῶν παύ-
σων, διαλυομένου τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ τῆς
πολιορκίας, ἐκτὸς ὡςπρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῶν
πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων περὶ
τῶν ὁποίων εἶχεν ἤδη διαταχθῆ κατὰ τὰ
ἄρθρα 147 καὶ 148 ἢ εἰς δίκην εἰσαγωγῇ
τῶν κατηγορουμένων.

35. Ὁ εἰρημένος ἀρχηγὸς διορίζει καὶ
ἀναπληροῖ ἅπαντα τὰ μέλη τῶν στρατο-
δικεῶν, καλῶν πρὸς τοῦτο πάντα ἀξιω-
ματικὸν ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς
τοῦ στρατοῦ, καὶ, ἐν ἐλλείψει τούτων,
πάντα ἐν διαθέσιμότητι, ἀδεία, ἐφεδρεία,
ἀποστρατεία ἢ ἐν ἀργίᾳ, ἐκτὸς τῶν δι'
ἀπολύσεως ἢ προσκαίρου παύσεως ἐν ἀργίᾳ
τεθέντων, αὐτοῖσι εὐρισκόμενον ἀξιωματικόν.

Οἱ ἐκ τῆς ἀποστρατείας καλούμενοι ὡς
δικασταὶ δίδουσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν
καθηκόντων αὐτῶν τὸν στρατιωτικὸν ὄρκον.

Ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος
ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν τοῦ προσήκοντος βαθ-
μοῦ, καλοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν οἱ κα-
τώτεροι μὲν, πλησιέστεροι δὲ κατὰ βαθ-
μὸν ἀξιωματικοί, ἢ ὑπαξιωματικοί ἐν ἐλ-
λείψει ἀξιωματικῶν.

36. Ὁ εἰρημένος ἀρχηγὸς συγκροτεῖ καὶ
τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, διορίζων
καὶ ἀναπληρῶν ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ
κατὰ τὸ α' καὶ β' ἐδάφιον τοῦ προηγουμέ-
νου ἄρθρου.

Πῶς ὑπάρχοντος δὲ τοῦ ἀπαιτουμένου

ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, συγκροτεῖται
τοῦτο κατὰ τὸ 32 ἄρθρον τοῦ παρόντος
Νόμου· ὁ πρόεδρος ὁμοῦς δύνανται νὰ λη-
φθῇ, ἐν ἐλλείψει ἀνωτέρων, καὶ ἐκ τῶν
ταγματάρχων.

37. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4, 5,
8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20,
21 καὶ 22 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμό-
ζονται καὶ εἰς τὰ ἐν ἀποκλεισμῷ ἢ πολιορ-
κίᾳ φρουρίου στρατοδικεῖα. Αἱ δὲ τῶν
ἄρθρων 25 § 1, 27 καὶ 28 τοῦ αὐτοῦ νό-
μου, εἰς τὸ αὐτῷ συστατιζόμενον ἀναθεω-
ρητικὸν δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Στρατιωτικὰ ἀστυνομικὰ δικαστήρια.

38. Εὐρισκόμενον στρατοῦ ἐπὶ ξένης
χώρας, ὁ διοικητὴς τῆς παρὰ τῷ γενικῷ
ἀρχηγῷ τοῦ στρατοῦ χωροφυλακῆς, καὶ ὁ
παρὰ τινι τμήματι στρατοῦ ἀνώτερος κα-
τὰ τὸν βαθμὸν ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυ-
λακῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀστυνομικῶν κα-
θηκόντων, ἅτινα τοῖς ἐπιβάλλονται ἀπὸ
τοῦς στρατιωτικοῦς κανονισμοῦς, ἔχουσι
καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομέ-
νην δικαιοδοσίαν.

39. Ὁ εἰρημένος διοικητὴς τῆς χωρο-
φυλακῆς ἐξασκεῖ τὴν ἑαυτοῦ δικαιοδοσίαν,
εἴτε ὁ ἴδιος προσωπικῶς, εἴτε διὰ τῶν ὑπ'
αὐτὸν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἐφ'
ὅλης τῆς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, παρ' ᾧ διατε-
λεῖ, κατεχομένης χώρας, τῶν πλαγιῶν
καὶ τῶν ὀπισθεν τοῦ στρατοῦ μερῶν.

Πᾶς ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἐ-
ξασκεῖ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ εἰς ὃ τμή-
μα στρατοῦ εἶναι προσκολλημένος, εἰς τὰ
πλάγια καὶ εἰς τὰ ὀπισθεν τοῦ τμήματος
μέρη.

Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς, καθὼς
καὶ ὁ παρ' ἐκάστῳ τμήματι προσκολλη-
μένος ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, δι-
κάζουσι μόνον τῶν, προσλαμβάνοντες καὶ
ἕνα γραμματεῖα, ἐκλεγόμενον παρ' αὐτῶν
ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀρμοδιότης τῶν στρατ. δικαστηρίων.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

40. Τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια δικά-

ουσι μόνον περί τῶν ἀξιοποιῶν πράξεων, καὶ οὐδέποτε περί τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ 59 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

Διατάττουσι δὲ τὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην πόδωσιν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων αἱ πειστηρίων, ὡσάκις ταῦτα δὲν πρέπει ἀ δημοθεῖσιν κατὰ τὸν νόμον, ἢ δὲν πρόκειται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πειστήρια ἐν ἄλλῃ δίκῃ.

41. Πᾶσα ἐκ τινος ἀξιοποιῶν πράξεως πολιτικὴ ἀγωγή εἰσάγεται εἰς τὰ τακτικὰ πολιτικὰ δικαστήρια τοῦ Βασιλείου. Ἀναβάλλεται δὲ ἡ πολιτικὴ δίκη μέχρι τῆς ριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ποινικῆς εἰς αὕτη ἐκινήθη πρὸ τῆς ποινικῆς δίκης, εἰ καὶ διαρκούσης αὐτῆς.

42. Ἡ πειρατεία καὶ ναυαπάτη, ὑπὸ στρατιωτικῶν πραττομένη, διχάζεται κατὰ τὸν ἀπὸ 30 Μαρτίου 1845 περὶ ναυαπάτης καὶ πειρατείας νόμον.

Δὲν ὑπάγονται ὡσαύτως εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων αἱ πρὸ τῶν στρατιωτικῶν πραττόμεναι παρὰ τὰς εἰς τὸν νόμον περὶ τελωνείων, δημοσίων ἢ δημοτικῶν φόρων, δασῶν καὶ δημοσίων ὁδῶν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀρμοδιότης τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀρμοδιότης τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ἐν καιρῷ εἰρήνης.

43. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ὑπάγονται πάντα τὰ πλημμελήματα ἢ κακουργήματα, ἐξαιρουμένων ὧν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καὶ τῶν ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι τοῦ παρόντος βιβλίου προβλεπομένων περιπτώσεων, ὅσα διατάττουσιν.

α) Οἱ παντὸς βαθμοῦ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, μουσικοί, στρατιῶται καὶ μαθητευόμενοι παῖδες στρατοῦ.

Οἱ ἀξιωματικοί καὶ ὑπαξιωματικοί τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ὑγείας τοῦ στρατοῦ. Οἱ διὰ νόμου μὲ στρατιωτικούς ἐξο-

μολούμενοι. Ἄπαντες δὲ ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐλέγχους τοῦ στρατοῦ ὡς παρόντες, ἢ εἶναι ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν τινα στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

β) Οἱ στρατιωτικοί, νεοσύλλεκτοι κληροῦχοι ἀντικαταστάται, ἐθελονταὶ καὶ οἱ μὲ στρατιωτικούς ἐξομοιούμενοι, νοσηλευόμενοι εἰς στρατιωτικά ἢ πολιτικά νοσοκομεῖα, ἢ ὁδοιποροῦντες ὑπὸ φύλαξιν δημοσίας δυνάμεως, ἢ κρατούμενοι εἰς κοινὰ ἢ στρατιωτικὰ καταστήματα ἢ φυλακὰς.

γ) Οἱ ἐπ' ἀδείᾳ εἰς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν παραλειπόμενοι νεοσύλλεκτοι κληροῦχοι, οἱ ἐν ἀρίστῳ ἀδείᾳ ἀποστελλόμενοι ὑπαξιωματικοί καὶ στρατιῶται καὶ οἱ ἐν ἐφεδρείᾳ διατελοῦντες, ἀφ' ἧς κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν συνέλθωσι πρὸς ἐκτέλεσιν στρατιωτικῶν γυμνασίων ἢ ἐπιθεωρήσεων.

δ) Οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ πολέμου.

44. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ὑπάγονται μόνον διὰ τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερόμενα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα.

α) Οἱ ἐν τῷ α' ἐδαφίῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κατονομαζόμενοι, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν τινα πολιτικὴν ὑπηρεσίαν.

β) Οἱ λειποτάται.

γ) Οἱ στρατιωτικοί παντὸς βαθμοῦ, οἱ τῆς οἰκονομίας καὶ ὑγείας τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικοί καὶ ὑπαξιωματικοί καὶ πάντες οἱ ἐξομοιούμενοι μὲ στρατιωτικούς, ὡσάκις εἶναι ἀπόντες ἐπ' ἀδείᾳ ἢ διατελοῦσιν ἐν ἐφεδρείᾳ ἢ δὲν εἶναι μὲν εἰς ἐνέργειαν, λαμβάνουσιν ὅμως ἀποδοχὰς καὶ μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως.

45. Οἱ νεοσύλλεκτοι κληροῦχοι ἢ ἐθελονταὶ καὶ ἀντικαταστάται ὑπάγονται εἰς τὰ αὐτὰ στρατοδικεῖα, ἀφ' ἧς λάβωσι διαταγὴν πορείας ἕως ὅτου φθάσωσι εἰς τὸ στρατιωτικὸν σῶμα, πρὸς ὃ διευθύνονται, ἢ συνενωθῶσιν εἰς ἴδιον στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, ἀλλὰ μόνον διὰ φυγοστρατείαν, ἐπιφυλακτομένων τῶν περιπτώσεων τοῦ

β' και γ' ἐδ. τοῦ 43 ἄρ. τοῦ παρόντος νόμου.

46. Οἱ ἀξιοματικοὶ καὶ ὑπαξιοματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς καὶ οἱ χωροφύλακες ὑπάγονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια μόνον διὰ τὰ πλημμελήματα καὶ κακούργηματα τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ β' τμήματος τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ παρόντος Νόμου, ἐξαίρεσει τῶν ἄρθ. 238 § 4 240 250 καὶ 252 § 3.

47. Ὅταν τις ὑπαγόμενος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ στρατοδικείου καταδικάζεται διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ὑπαγόμενον εἰς αὐτὴν, ἐν ταύτῃ δὲ καὶ δι' ἕτερον κακούργημα ἢ πλημμέλημα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν καινῶν δικαστηρίων, δικάζει πρῶτον τὸ εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ βαρυτέρα πράξις δικαστήριον, ἐπὶ πράξεων δὲ τιμωρουμένων μετὰ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς ποινῆς δικάζει πρῶτον τὸ Στρατοδικεῖον.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ πρώτου δικάσαντος δικαστηρίου ᾖ καταδικαστικὴ, τὸ μετὰ ταῦτα δικάζον δικαστήριον ἐπιβάλλει μὲν τὴν ὑπὸ τοῦ παραδικασθέντος νόμου ὀριζομένην ποινὴν, μετριαζομένην ὅμως, ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τῆς προεπιβληθείσης ποινῆς, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθ. 109 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ μετριαζομένη αὕτη ποινὴ προστιθεμένη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ πρώτου δικάσαντος δικαστηρίου ἐπιβληθεῖσαν νὰ μὴ ὑπερβαῖν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, ἐπὶ δὲ διαφόρου εἶδους ποινῆς, τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς βαρυτέρας.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πρότερον ἐπιβληθείσης ποινῆς ἀρχεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν μετὰ ταῦτα ποινῶν.

Ἐὰν δὲ αἱ διαφόρου ἀρμοδιότητος πράξεις ᾖ συναιεῖς (ἄρθ. 34 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας) καὶ μία ἐξ αὐτῶν προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, δικάζει περὶ ὧν τὸ στρατιωτικὸν δικαστήριον, ἄλλως τὰ κοινὰ δικαστήρια τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 60—62 τοῦ παρόντος νόμου.

Δύνανται ὅμως νὰ χωρισθῶσιν αἱ δίκαι, ἢ τῆς ἐνώσεως τῆς διαδικασίας αὐτῶν

προκύπτῃ ἀναβολῇ, φέρουσα κίνδυνον ἐξοφάνσεως τῶν ἀποδείξεων.

48. Οἱ εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια ὑπαγόμενοι εἰσάγονται εἰς δίκην ἢ εἰς τὸ στρατοδικεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἐξετελέσθη ἡ ἀξίποινος πράξις, ἢ εἰς τὸ στρατοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως τοῦ ἐγκαλούμενου ἢ τῆς φρουρᾶς τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος ἢ ἀποσπάσματος, εἰς ἀνήκει οὗτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀρμοδιότης τῶν ἐν περιπτώσει ἐκστρατείας στρατοδικείων καὶ τῶν διαρκῶν στρατοδικείων ἐκ καιρῷ πολέμου.

49. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐν ἐκστρατείᾳ στρατοδικείων ὑπάγονται δ' ἅπαντα τὰ πλημμελήματα καὶ κακούργηματα.

α) Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰ διαρκῆ στρατοδικεῖα ἐν καιρῷ εἰρήνης.

β) Οἱ ὅρ' οἰκονομήσαντες ἰδιότητα ὑπηρετούντες παρὰ τοῖς ἐπιτελείοις τοῦ στρατοῦ παρὰ τῇ στρατιωτικῇ οἰκονομίᾳ καὶ παρὰ πάσῃ ἄλλῃ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ.

γ) Οἱ τροφοπῶλαι καὶ παντοπῶλαι, οἱ κήπηλοι ἢ ἔμποροι, αἱ πλῦτραι, οἱ ὑπηρέται καὶ πάντες οἱ κατ' ἀδειαν τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἀκολουθοῦντες τὸν στρατόν.

50. Ἐπὶ ἐχθρικῆς χώρας ὑπάγονται εἰς τὰ εἰρημένα στρατοδικεῖα πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ κατηγορούμενοι καὶ ἐν ταύτῃ διατελοῦντες διὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τοῦ δ' βιβλίου τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένας πράξεις.

51. Ἐπὶ ἑλληνικῆς χώρας καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ ὄντος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὰ διαρκῆ στρατοδικεῖα δικάζουσι.

α) Τοὺς ἀλλοδαποὺς, διὰ πάσας τὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένας καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ στρατοῦ ἐκτελεσθείσας ἀξιοποίνους πράξεις.

β) Πάντα αὐτουργὸν ἢ συνεργὸν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθ. 193, 194, 195, 196, 197, 239, 240, 241, 242, 243 καὶ 244 τοῦ παρόντος νόμου τιμωρουμένων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ ἐκτελουμένων πράξεων.

52. Εἰς τὰ παρὰ τοῖς μεμονωμένοις ἢ μεζαρτήτω· ἐνεργοῦσι σώμασι στατοδία εἰσάγονται.

Οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τῶν σωμάτων οὗτων στρατιωτικοὶ μέχρι τοῦ λοχαγοῦ ὑπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ κατὰ βαθμὸν μὲ αὐτοῦ· ἐξομοιούμενοι, οἱ νώτεροι τοῦ λοχαγοῦ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ οὐτοῖς ἐξομοιούμενοι τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ, ὅστις ἀσάγει αὐτοὺς εἰς δίκην εἰς τὰ παρὰ τῷ στρατῷ αὐτοῦ στρατοδικὰ, ἢ, διακεκομμένης ὁσῆς τῆς μετὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ συγκοινωνίας, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις τοὺς ἀπαπέμπει εἰς τὸ πλησιέστερον διαρκὲς στρατοδικεῖον.

53. Εἰς τὰ παρὰ τῷ στρατῷ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ στρατοδικεῖα εἰσάγονται·

α) Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ 2 παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ περιλαμβανομένων, καὶ οἱ ἐν τῷ 1 παραγράφῳ αὐτοῦ ἀναφερόμενοι, ἐὰν δὲν ἐσυστήθησαν τὰ αὐτόθι ἐνημενουόμενα στρατοδικεῖα· διακεκομμένης δὲ οὕσης τῆς μετὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ συγκοινωνίας τίθενται καὶ οὗτοι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

β) Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι, οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ στρατῷ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ·

γ) Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι, οἵτινες δὲν ἀποτελοῦσι μέρος ἀποσπάσματος ἢ σώματος τινος στρατοῦ.

δ) Οἱ στρατηγοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ οἱ τούτων τάξιν ἔχοντες, οἵτινες ὑπηρετοῦσιν ἐν τῷ στρατῷ· δύναται ὅμως ὁ γενικός ἀρχηγός, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, νὰ θέσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν· κατὰ τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην εἰσάγονται οὗτοι εἰς δίκην εἰς τὸ πλησιέστερον διαρκὲς στρατοδικεῖον.

54. Πᾶς ὑπαγόμενος εἰς τὰ στρατιωτικά παρὰ τῷ στρατῷ δικαστήρια μὴ στρατιωτικὸς καὶ μὴ ἐξομοιούμενος μὲ στρατιωτικὸν εἰσάγεται εἰς τὸ πλησιέστε-

ρον τοῦ τόπου τῆς πράξεως ἢ τῆς συλλήψεως τοῦ κατηγορουμένου παρὰ τῷ στρατῷ στρατοδικεῖον, κατὰ τὸ 48 ἀρθρον τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀρμοδιότης τῶν στρατοδικεῶν ἐν περιπτώσει ἀποκλεισμοῦ ἢ πόλιορκίας φρουρίου.

55. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐν ἀποκλεισμένοις ἢ πολιορκουμένοις φρουρίοις στρατοδικεῶν ὑπάγονται οἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 49 καὶ 50 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερόμενοι διὰ τὰς αὐτόθι προβλεπομένας ἀξιοποίνους πράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Γενικοὶ ὅρισμοι ἐπὶ τῶν τριῶν προηγουμένων κεφαλαίων.

56. Τῶν ὑπὸ τῶν στρατοδικεῶν ἐκδιδόμενων ὁριστικῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναθεώρησις ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου.

Τμήμα δεύτερον.

Ἀρμοδιότης τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου.

57. Πᾶν ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον δικάζει περὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προσφυγῆς κατὰ τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων παντὸς στρατοδικεῖου τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

58. Λόγοι ἀκυρώσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικεῶν εἶναι μόνον οἱ ἐξῆς·

α) Ἡ σύνθεσις τοῦ στρατοδικεῖου παρὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατεταγμένα·

β) Ἡ ἀναρμοδιότης· καὶ ἂν κατὰ πρῶτον προτείνεται ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου·

γ) Ἡ ἐσφαλμένη ἐρμηνεία καὶ ἡ κακὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ποινικοῦ νόμου·

δ) Ἡ παράβασις ἢ παράλειψις τύπου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένη·

ε) Ἡ παράλειψις τοῦ στρατοδικεῖου εἰς τὸ ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τινος τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου αἰτήσεως, ἀφωρώσεως τὴν ἐξάσκησιν νομίμου τινὸς δικαιώματος αὐτοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀρμοδιότης τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

59. τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀστυνομικῶν

στρατιωτικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται·

α) Οἱ τροφοπῶλαι, οἱ παντοπῶλαι οἱ κάπηλοι, οἱ ἔμποροι, αἱ πλύτραι, οἱ ὑπηρέται καὶ πάντες οἱ κατ' ἀδειαν τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἀκολουθοῦντες τὸν τρατὸν·

β') Οἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 664—666 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ Νόμου διαλαμβανόμενοι·

γ') Οἱ μὴ ἐξιωματικοὶ αἰχμάλωτοι τοῦ πολέμου· ἅπαντες δὲ εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις·

1. Διὰ πᾶν πταῖσμα πρόσδεσπόμενον ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ ἢ ἄλλου Νόμου·

2. Διὰ πᾶν πλημμέλημα τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ νόμου, κατ' ἀνώτατον ὅρον, μὲ ἐξάμηνον φυλάκισιν καὶ μὲ διακοσίων δραχμῶν χρηματικὴν ποινὴν, ἢ μὲ μίαν ἐκ τῶν ποινῶν τούτων.

3. Δι' αἰτήσεις ἀποζημιώσεων ἕνεκα παραβάσεων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, εἰσαγομένης κατὰ τὴν ποινικὴν ἐκδίκασιν τῶν παραβάσεων τούτων καὶ μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς 150 δραχμὰς.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων δὲν συγχωρεῖται οὐδεμία προσφυγή.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀρμοδιότης ἐν περιπτώσει συναιτιότητος καὶ συνεργείας.

60· Συναιτίοι καὶ συνεργοὶ κακούργηματος, πλημμελήματος ἢ πταίσματος, ὑπαγόμενοι τινὲς μὲν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων τινὲς δὲ εἰς τὴν τῶν κοινῶν, εἰσάγονται ἅπαντες εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἐπιφυλαττομένων τῶν ῥητῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐξαιρουμένων περιπτώσεων.

61. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια εἰσάγονται, ἄνευ διακρίσεως, οἱ συναιτίοι καὶ συνεργοὶ κακούργηματός τινος ἢ πλημμελήματος.

α) Ἐὰν ἅπαντες ᾖναι στρατιωτικοὶ ἢ ἐξομοιούμενοι μὲ στρατιωτικούς, ἂν καὶ διὰ τὴν θέσιν των κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως εἰς ἢ πλείονες ἐξ αὐτῶν ἐξαιροῦνται τῆς στρατιωτικῆς δικαιοδοσίας·

β) Ἐὰν τὸ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐπράχθη παρ' Ἑλληνικῷ στρατῷ ἐπὶ ξενῶς χωρὶς εὐρισκομένῳ.

γ) Ἐὰν τὸ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐπράχθη παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ στρατῷ ἐπὶ τῆς ἡμεδαπῆς εὐρισκομένῳ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ.

62. Ἐὰν ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, ἢ τοῖς πολεμικοῖς νεωρίοις, ναυστάθμοις καὶ καταστήμασι τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν πολεμικῶν λιμένων, πρᾶχθῇ ἀξιοποινος πράξις, τῆς ὁποίας συναιτίοι καὶ συνεργοί, ἄλλοι μὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ναυτικὴν καὶ ἄλλοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγονται ἅπαντες ἀνεξαιρέτως εἰς τὰ ναυτοδικεῖα.

Ἐὰν ὅμως δὲν ἐξετελέσθῃ εἰς τοὺς εἰρημένους τόπους, ἢ ἐξετελέσθῃ μὲν εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' εὐρισκομένους ἐντὸς περιφερείας πλοιορκομένης θέσεως, τὰ στρατοδικεῖα καθίστανται ἀρμόδια διὰ πάντας τοὺς εἰρημένους συναιτίους καὶ συνεργούς.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Αἰτήσεις ἀναίρεσ. ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

63. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει συγχωρεῖται νὰ γένῃ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεως στρατοδικείου ἢ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 49, 50, 51 καὶ 55 τοῦ παρόντος νόμου.

64. Οἱ μὴ περιλαμβανόμενοι ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ δύνανται, ἐὰν κατεδικάσθησαν, νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεως στρατοδικείου τινὸς ἢ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀλλὰ μόνον δι' ὑπερβάσιν καθυκόντων καὶ ἀναρμοδιότητος τῶν στρατοδικείων παρὰ τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 43—48 τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα.

Ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἰτήσεις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν γένῃ πρὶν ἀποφασίσῃ τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, ἐὰν ἐζητήθῃ ἀναθεώρησις, ἢ πρὶν παρέλθῃ ἡ διὰ τὴν αἴτησιν ταύτην νόμιμος προθεσμία.

65. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46—50, 60 ἐδ. 3, 62—64, 502—510 καὶ 481

ἥς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας ἰσχύουσιν, π' ὅσον ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπο-
άσεων τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

Τὴν ἐπανάληξιν δὲ τῆς ἀνακρίσεως δύ-
ναι νὰ ζητήσῃ ὅ,τε καταδικασθεὶς καὶ
παρὰ τῷ στρατοδικεῖν Βασιλικῆς ἐπί-
ροπος.

BIBAIION TPITON

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν Στρατιωτικῶν
Δικαστηρίων.

TMHMA ΠΡΩΤΟΝ.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν Στρατοδικεῖων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν διαρκῶν

Δικαστηρίων ἐν κατεῷ εἰρήνης.

Α'.

Ἀ ν ά κ ρ υ σ ι ς .

66. Σκοπὸς τῆς στρατιωτικῆς ἀνακρί-
σεως εἶναι ἡ βεβαίωσις τῶν κακουργημά-
των καὶ πλημμελημάτων, ἡ συνάφρσις τῶν
ἐποδείξεων, ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἐνόχων καὶ
ἡ παράδοσις αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπι-
τετραμμένην τὴν ἐνώπιον τῶν στρατιω-
τικῶν δικαστηρίων καταδιώξιν αὐτῶν.

67. Ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐνεργοῦσι τὴν
προανάκρισιν

α) Οἱ παρὰ τοῖς φρουραρχείοις εἰσηγῆ-
ται, καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, οἱ
ὑπασισταὶ τῶν φρουραρχείων

β) Οἱ παρὰ τοῖς συντάγμασι, τάγμασι
καὶ λοιποῖς σώμασι τοῦ στρατοῦ εἰσηγῆται.

γ) Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς,
καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, οἱ αὐ-
τόθι διοικοῦντες ἀπαξιωματικοὶ αὐτῆς

δ) Οἱ διοικηταὶ στρατιωτικῶν σταθμῶν
ἢ ἀποσπασμάτων

ε) Οἱ παρὰ τοῖς διαρκέσι στρατοδικεῖ-
σι εἰσηγῆται καὶ ἀντεισηγῆται, ἐν περι-
πτώσει ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματος ἢ
πλημμελήματος.

68. Οἱ φρουραρχοὶ, οἱ διοικηταὶ στρα-
τιωτικῶν σωμάτων ἢ καταστημάτων ἔχου-
σι τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῶσιν αὐτοπροσώ-
πως τὰς πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀξιοποίνων
πράξεων καὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων
ἀνακριτικὰς πράξεις, ἢ νὰ προσκαλῶσι

τοὺς ἐν τῷ α', β', γ' καὶ δ' ἐδαφίῳ τοῦ
προηγούμενου ἄρθρου διαλαμβανόμενους νὰ
ἐνεργήσωσιν αὐτὰς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότη-
τός των.

69. Οἱ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως, λαθόν-
τες, μὴνυσὶν τινα ἢ ἐγκλησιν, ἐπιχειροῦσιν
ἕκαστος ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός του καὶ
ἀνευ ἀναβολῆς, πάσας τὰς ἀναγκαίας πρὸς
βεβαίωσιν τοῦ σώματος τοῦ ἐγκλήματος
καὶ τῆς καταστάσεως τῶν τόπων ἀνακρι-
τικὰς πράξεις συντάττουσι τὰς περὶ τού-
των ἐκθέσεις, ἐξετάζουσι τοὺς αὐτόθι πα-
ρευρεθέντας καὶ ἅπαντας τοὺς δυναμένους
νὰ δώσωσι πληροφορίας περὶ τοῦ γεγονό-
τος γείτονας, ὑπηρετάς ἢ καὶ συγγενεῖς
κατάσχουσιν ὅπλα, πράγματα, ἐγγράφα,
παιστήρια καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται
νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας,
ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ἀνακρινόμενου, συμμο-
ρούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων
152 § 2 καὶ 3, 153, 154 169, 172
— 174 τῆς κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας.

70. Ἐν περιπτώσει ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημ-
μελήματος ἢ κακουργήματος πᾶς στρα-
τιωτικὸς ἢ μὴ στρατιωτικὸς ἀνακριτικὸς
ὑπάλληλος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύλ-
ληψιν πάντων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν
ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικεῖων, συντάτ-
των δὲ ἐκθεσιν περὶ τῆς συλληψέως, πε-
ριέχουσαν καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος
καὶ ἐπωνύμου, τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν χαρα-
κτηριστικῶν τῶν συλληφθέντων, παραδίδει
αὐτοὺς ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν στρατιωτι-
κὴν ἀρχήν.

71. Ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ προηγου-
μένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένης περιπτώσεως, αὐ-
τεῖς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα
τῶν στρατοδικεῖων, ἐν ἐνεργείᾳ διατελῶν,
δύναται νὰ συλληφθῇ ἐπὶ πλημμελήματι
ἢ κακουργήματι ἀνευ ῥητῆς διαταγῆς τοῦ
ἀνωτέρου αὐτοῦ.

72. Ἐὰν πρὸς βεβαίωσιν πλημμελήμα-
τος ἢ κακουργήματος, ἢ πρὸς σύλληψιν
τινὸς ὑπαγομένου εἰς τὴν στρατιωτικὴν
δικαιοδοσίαν, πρόκηται, ἐκτὸς τῆς περι-
πτώσεως τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ πράξεως νὰ
εἰσέλθῃ ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ εἰς τι πολί-

τικὸν κατὰσθημα, ἀπευθύνει αὐτὴ τὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἰτήσεις τῆς πρὸς τὴν ἀρμοδίαν πολιτικὴν ἢ δικαστικὴν ἀρχήν, ἣτις ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ αὐτάς, καί, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως δικαιοδοσίας, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ζητουμένου ὑπόπτου.

Ἐὰν τὸ κατὰσθημα ἀνήκῃ εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, ἢ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἀπευθύνει τὰς αἰτήσεις αὐτῆς πρὸς τὴν ναυτικὴν ἀρχήν.

73. Τὰς αὐτὰς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν αἰτήσεις ἀπευθύνει ἡ δικαστικὴ καὶ ναυτικὴ ἀρχή, ἐὰν πρόκηται νὰ εἰσέλθῃ αὐτὴ εἰς τι στρατιωτικὸν κατὰσθημα πρὸς βεβαίωσιν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, ἢ πρὸς σύλληψιν τινὸς ὑπαγομένου εἰς τὴν κοινὴν ἢ τὴν ναυτικὴν δικαιοδοσίαν, ἢ δὲ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, καί, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως δικαιοδοσίας, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ζητουμένου ὑπόπτου.

74. Οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως στρατιωτικοὶ δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν πρὸς ἐπιχείρησιν ἀνακριτικῆς πράξεως, ἐὰν δὲ συμπαράλθωσι μεθ' ἑαυτῶν τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ τὸν πρέδρον αὐτοῦ, ἢ τὸν Δήμαρχον, τὸν Δημαρχικὸν ἢ εἰδικὸν πρέδρον ἢ τὸν Ἀστυνόμον.

75. Πᾶν φύλλον ἐκθέσεως τῶν ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀνακρίσεως υπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ τῶν συμπρατόντων προσώπων, ἐὰν δὲ τις τούτων δὲν δύναται ἢ δὲν θέλῃ νὰ υπογράψῃ, γίνεται περὶ τοῦτου μνηεὶς εἰς τὴν ἐκθεσιν.

76. Ἐπὶ κακουργημάτων ἢ πλημμελημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων, ἐν ἡλείψει παντὸς ἐπὶ τῆς προανακρίσεως στρατιωτικοῦ, οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τῆς κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ δὲ εἰδικοῦ Νόμου τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακρίσεως ἔχοντες ἐνεργοῦσι τὰ πρὸς βεβαίωσιν τοῦ πράξαντος καὶ τῆς πράξεως ἀνακρίσεις.

77. Ἡ περὶ φυγοστρατείας μήνυσις γί-

νεται ὑπὸ τοῦ διοικούντος τὸν σταθμὸν τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ Νομοῦ, ἐν ᾧ κληροῦται ὁ φυγόστρατος. Ἐν τῇ μνήσει σημειοῦται ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ φυγόστρατος ὀφείλει νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν θέσιν του, καὶ συνάπτεται.

α) Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τῆς βεβαίωσης τὴν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ φυγοστράτου κοινοποιῆσιν τῆς προσκλήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

β) Ἀντίγραφον τῶν ἐγγράφων τῶν βεβαιούντων τὴν μὴ ἄφῃξιν τοῦ καταμνηνυμένου εἰς τὴν θέσιν του καὶ.

γ) Ἡ ἐκθεσις τῶν περιστάσεων τῆς φυγοστρατείας.

Ἐὰν ὁ μνηνυόμενος ἦναι ἐθελοντῆς, ἀντικαταστάτης συνάπτονται καὶ ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων τῆς ὑποχρεώσεως αὐτοῦ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

78. Ἡ περὶ λειποταξίας μήνυσις γίνεται παρὰ τοῦ διοικούντος τὸ στρατιωτικὸ σῶμα ἢ ἀπόσπασμα, εἰς ᾧ ὁ καταμνηνυμένος ἀνήκει, συνάπτεται δὲ ἐν τῇ μνήσει.

α) Τὸ ἀπόσπασμα τοῦ μητρώου τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, εἰς ᾧ ἀνήκει ὁ μνηνυόμενος.

β) Ὁ κατάλογος τῶν ὅπλων καὶ ἄλλων πραγμάτων, τὰ ὅποια τυχὸν ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ.

γ) Ἡ ἐκθεσις τῶν περιστάσεων τῆς λειποταξίας.

79. Αἱ διατάξεις τῶν πραγματοποιημένων ἄρθρων δὲν καταργοῦσι τὰ παρὰ τῶν νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐπιβαλλόμενα εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καθήκοντα.

80. Τὰ ἐγγραφα καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως στρατιωτικῶν διαδίδονται διὰ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, ἀνευ ἀναβολῆς, πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν δὲ τακτικῶν, ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων διαδίδονται πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

81. Ἐὰν ὁ ἐκ τῆς προανακρίσεως ἐνοχοποιούμενος ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὁ ὑπουργός

ὅς τῶν Στρατιωτικῶν ἀποστέλλει αὐτόν, ἂν συνελθῇ, καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς προακρίσεως πρὸς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελέα.

82. Ἡ καταδίωξις τῶν ὑπαγομένων εἰς ἀ στραταδικαία πράξεων δὲν συγχωρεῖται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἡμὴ κατὰ βῆτην πρὸς ἀνάκρισιν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. τὴν ὁποῖαν οὗτος ἐκδίδει, ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων ὑπὸ ἐγγράφων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἐὰν ὁ ὑποπτος συνελθῇ ἤδη, ἢ εἰρη-
μένη διαταγὴ ἐκδίδεται ἐντὸς τριῶν ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν κατὰ τὸ
ἄρθρον 80 σταλλέντων ἐγγράφων. Ἐὰν ὁ
πουργὸς διέταξε τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, δι-
άττει συγχρόνως καὶ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀ-
κρισεως.

Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ὁ ὑποπτος
ἐν συνελθῇ καὶ οὕτως ἐν τῇ μὴνύσει ἐκ-
θενται ὠρισμένα γεγονότα, οὕτως ἄλλοθεν
ἐκγοντα τοιαῦτα, οὕτως ἢ εἰς τὸν κατὰ
ἡνωμένον ἀποδιδομένην πράξιν εἶναι κο-
σμίμος, ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς δεκά-
ῆς ἡμέρας προθεσμίας ν' ἀπορρίψῃ τὴν
ἡνυσιν δι' ἡτιολογημένης πράξεώς του.
ἂν ὅμως κατόπιν προκύψῃ ὠρισμένα
γεγονότα προσοδύμενα ὑπὸ ποινικοῦ τι-
μοῦ, ἢ δοθῇ περὶ αὐτῶν νέα μήνυσις, ἐμ-
ερύχοντα τοιαῦτα γεγονότα, ὁ ὑπουργὸς
ἐκδίδει τὴν πρὸς ἀνάκρισιν διαταγὴν του.

83. Ἡ τῆς ἀνακρίσεως διαταγὴ μετὰ
τῶν ἐκθέσεων ἐγγράφων, πειστηρίων καὶ
ἀτασχεθέντων πραγμάτων, πέμπεται πρὸς
τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον τοῦ ἀρμοδίου
ἐκτελεστοῦ, ὅστις διευθύνει αὐτὰ ἄνευ
ἀναβολῆς πρὸς τὸν Εἰσηγητὴν.

Ἐὰν ὁ Εἰσηγητὴς συνοιδεν ἐκ τῶν αἰτίων
ἐν αἰρέσει (ἄρθρ. 21 καὶ 22) ὀφείλει
ἀπὸ προακαλέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸν ἀντι-
εισηγητὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐξαίρου
ἡνυσιν δὲ καὶ τούτου, ἀναφέρει πρὸς τὸν
Ἐπίτροπον τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως
ἡμπατέρων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτι-
κῶν, καὶ ὅπου οὗτος δὲν εἶναι παρών, ὁ
προϋπαρχος, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Β. Ἐπι-
τρόπου, ἀναπληροῖ προσωρινῶς δι' ἄλλου
τὸν ἐξαίρουμένον.

Ἔως οὗ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του ὁ ἀναπλη-
ρωτὴς, ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ ἐπιχειρῇ
ὅλας τὰς κατεπειγούσας ἀνακριτικὰς πρά-
ξεις ἢ καὶ νὰ λαμβάνῃ ἅπαντα τὰ κατὰ
τὴν ἀνάκρισιν συντηρητικὰ μέτρα.

84. Ὁ εἰσηγητὴς ἐξετάζει τὸν ἀνακρινό-
μενον περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου,
τῆς ἡλικίας, τῆς ὁρητικείας καὶ τοῦ ἐπαγ-
γέλματος, αὐτοῦ, ἐὰν δὲ ἦναι στρατιωτικὸς,
καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ σώματος εἰς
ὃ ἀνήκει, καὶ τέλος περὶ τῆς ἀποδιδουμένης
εἰς αὐτὸν πράξεως καὶ τῶν περιστατικῶν
αὐτῆς ἐπιδεικνύει πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ
κατ' αὐτοῦ ἔγγραφα ἢ πειστήρια καὶ τὸν
προσκαλεῖ νὰ ἐκφραστῇ, ἂν ἀναγνωρίζῃ
αὐτὰ.

Ἐκαστος τῶν ἀνακρινόμενων ἐξετάζεται
κατ' ἰδίαν. δύνανται δὲ ὁ εἰσηγητὴς νὰ φε-
ρῃ αὐτοὺς εἰς ἀντιπαράστασιν.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐξομολογήσεως ἐκάστου
τῶν ἀνακρινόμενων, ἀναγινώσκεται πρὸς
αὐτὸν καὶ ἐρωτᾶται, ἐὰν ἅπασαι αἱ ἀπαν-
τήσεις ἦναι πιστῶς καὶ ἀκριβῶς γεγραμ-
μέναι, ἐὰν ἦναι ἀληθεῖς καὶ ἐὰν ἐπιμένῃ
εἰς αὐτάς.

Ἡ περὶ τούτου ἀπάντησις αὐτοῦ ἀναφέ-
ρεται ἐν τῇ ἐκθέσει, ἣτις προσυπογράφε-
ται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὑπὸ τοῦ γραμμα-
τέως καὶ τοῦ ἀνακρινόμενου. ἐὰν δὲ οὗτος
ἀγνοῇ ἢ ἀποποιῇται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται
μνηεὶς τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἀναγινώσκονται ἐπίσης πρὸς τὸν ἀνα-
κρινόμενον καὶ αἱ τῆς ἀνακρίσεως ἐκθέσεις.

85. Ὁ Εἰσηγητὴς κλητεῖται τοὺς μάρτυ-
ρας διὰ χωροφύλακος, ἢ διὰ τινος ὑπὲρ-
του τῆς δημοσίας δυνάμεως. Ἐπὶ τῆς ἐ-
ξετάσεως τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται αἱ
διατάξεις τῶν ἄρθρων 112, 113, 114,
115, 116, 118, 119, 122, 125, 126,
127, 128, 129, 130, 131, 132, 133,
καὶ 199 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

Οἱ μάρτυρες, ἐκτὸς τῶν ἐνδικοαμεινο-
μένων εἰς τὸ ἄρθρον 114 καὶ 122 τῆς
κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας, κατὰ τὴν
προανάκρισιν καὶ ἀνάκρισιν ὀφίζονται ἐπὶ
τοῦ ἱεροῦ βιβλαγγελλίου, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ
ἐξέτασις, ὅτι θέλουν ὁμολῆσαι ἀπόδω-
ς

καὶ ἀπαθῶς καὶ ὅτι θέλουν εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν.

Ἐάν ὁ μάρτυς ἦναι ἀρχιερεὺς, ἱερεὺς, ἢ ἱεροδίακονος, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ΚΓ' ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐάν ὁ μάρτυς περιβύη θρησκευόν τινα ἀνεγνωρισμένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ μόνον ἀνεκτὴν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ νενόμισται ἢ εἴθισται ἰδιαίτερός τις τοῦ ὀρκίσθαι τρόπος, ἔχει κῦρος καὶ οὗτος εἰς τὴν ποινικὴν δίκην.

Ὁ εἰσηγητὴς δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἀνακρισεως διαμενόντων μαρτύρων, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀνακριτικὴν πράξιν ἐπιχειρητέαν ἐπίσης ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἀνακρίσεως, εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἢ δικαστικούς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους τοῦ τόπου, ἐνθα διαμένουσιν οἱ μάρτυρες ἢ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀνακριτικὴ πράξις, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ζητούμενην ἀνακριτικὴν πράξιν καὶ ν' ἀποστείλωσι πρὸς αὐτὸν τὴν ἐκθῆσιν.

86. Τὰ ἄρθρα 195, 196 καὶ 197 § 2 τῆς κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας, ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ κλητευομένους.

Ἐάν ὅμως ὁ μάρτυς ἦναι στρατιωτικὸς ἢ ναυτικὸς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπαξιωματικοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ ἀντὶ προστίμου, ἐπιβάλλεται κατ' αὐτοῦ πειθαρχικὴ ποινὴ.

87. Ἐάν μάρτυρες ἐξετάσθησαν ὑπὸ τινος τῶν στρατιωτικῶν ἢ τῶν κοινῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, πρὸ τοῦ δοθῆ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 82 διαταγῇ ἀνακρίσεως ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνακριτικὰς πράξεις.

88. Ἐάν ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελῶν δὲν συνελήφθῃ, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ κλήσιν πρὸς ἐμφάνισιν, ἢ ἐντάλμα συλλήψεως.

Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος διευθύνει τὴν κλήσιν ἢ τὸ ἐντάλμα εἰς τὸν στρατιωτικὸν

διοικητὴν τοῦ τόπου, ὅπου εὐρίσκεται ἀνακρινόμενος, ὁ δὲ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἐνεργεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν.

Μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ ἀνακρινόμενου, ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως, ἐπὶ τῇ ἐπιθείξει τοῦ ὁποίου ὁ δεσμοφύλαξ δέχεται τὸν ἀνακρινόμενον ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ὑποδίκου τῆς ἑδρας τοῦ στρατοδικείου ἢ ν' ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν συλληφθέντα, ἐξαιρουμένων τὴν ἀνάκρισιν. Ἐπὶ κακούργημάτων ὅμως διατάσσεται πάντοτε ἡ φυλακίσις.

Πάσης παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ διαταγμένης φυλακίσεως ἢ ἀπολύσεως τοῦ ἀνακρινόμενου, προηγείται ἡ γνωμοδότησις τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος τῆς φυλακίσεως κρατεῖται τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου τῶν ἀποδοχῶν παντὸς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ, ἅτινα τῷ ἀποδίδονται μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 99 καὶ 130 ἀθώωσιν ἢ ἀπόλυσιν αὐτοῦ.

89. Ἐάν ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελῶν, μὴ ὢν ὑποπτος φυγῆς, ἦναι ἀπὼν καὶ ἀγνωστὸς ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του, ὁ εἰσηγητὴς, ἀντὶ τῆς κλήσεως, ἐκδίδει κατ' αὐτοῦ κλητήριο ἐπίκριμα.

Ὅσάκις δὲ ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελῶν εἶναι ἀπὼν ἢ φυγὰς, καὶ πρόκειται νὰ συλληφθῇ, ὁ εἰσηγητὴς ἐκδίδει, ἀντὶ τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως, κατασχετήριο.

90. Ἡ κλήσις ἀναφέρει ἐν γένει τὴν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἀξιοποινον πράξιν, ὀρίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κλητευομένου, χρονολογεῖται, σφραγίζεται καὶ ὑπογράφεται.

Τὸ κλητήριο ἐπίκριμα φέρει τὰ ἀνωτέρω, προσέτι δὲ τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ κλητευόμενος ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ, καὶ τοιχοκολλᾶται δι' ἐπιμελείας τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐκδίδεται κατὰ τοῦ ἀνα-

κρινομένου κατασχετήριον.

Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον καὶ τὴν ἀκριβή περιγραφὴν τοῦ συλληφθησομένου, τὸν νόμιμον λόγον δι' ὃν ἐκδίδεται, φέρει τὴν σφραγίδα τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὸ ὑπαλλήλου.

Τὸ κατασχετήριον περιέχει προσέτι ἀκριβή περιγραφὴν τοῦ συλληφθησομένου κατὰ τὸ ἔκαστον, τὴν μορφήν, τὴν γλῶσσαν, τὰ ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἐξωτερικὰ διακριτικὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ πρόσκλησιν πρὸς ὅλους τὰς στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ ἀρχάς· περὶ τε τῆς συλλήψεως αὐτοῦ, ἀμὲν ἐνδεχόμενος, καὶ παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ κατασχετήριον ἀνακριτικὸν ὑπαλλήλον. Τὸ κατασχετήριον τοιχοκολλᾶται εἰς τὰ ἀνωτέρω περὶ κλητηρίου ἐπικρίματος ὁρισθέντα μέρη. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 215 καὶ 219 τῆς κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας, καὶ τοῦ ἀρθρ. 88 ἐδ. 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ ἔνταλμα φυλακίσεως διαλαμβάνει ὅσα καὶ τὸ ἔνταλμα συλλήψεως, ἀλλὰ σημειώνει ἀκριβῶς τὸ προκείμενον πλημμέλημα ἢ κακούργημα, καὶ τὴν ἐφαρμοστέαν διάταξιν τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 212, 218 224 καὶ 227 τῆς κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας.

91. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος εἰδοποιεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν περὶ πάντων τῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἔνταλμάτων συλλήψεως, φυλακίσεως καὶ κατασχετηρίων, ὡς καὶ περὶ πάσης κατὰ τὸ ἄρθρον 88 ἀπολύσεως.

92. Πρὸς ἀποφυγὴν ἀποδράσεως, συνεννόησεως μετὰ συνενόχων, ἢ ἐξαφανίσεως τῶν ὑποδείξεων, οὐδεὶς, ἐκτὸς τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπίστασιν τῶν φυλακῶν, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἔτι ὄντα φυλακισμένον, ἰὰν δὲν ᾖ παρὼν εἰς τὸν ἐπίστατον, καὶ ἂν δὲν ἔλαβε τὴν πρὸς τοῦτο τοῦ εἰσηγητοῦ ἀδείαν.

Ἡ ἀδεία ὅμως αὕτη δὲν δύναται νὰ μὴ δοθῇ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τοῦ ὑποδίκου

εἰς τὸν ἱατρὸν αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὴν πρώτην ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ γενομένην ἐξομολόγησιν τοῦ ὑποδίκου, εἰς τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας, συζυγον, ἀδελφοὺς ἢ συγγενεῖς ἐξ ἀγγιστείας μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, καὶ εἰς τὸν δικηγόρον αὐτοῦ, χωρὶς βλάβην τῶν λοιπῶν κανονισμῶν τῶν φυλακῶν.

Ὁ εἰσηγητὴς δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀδείαν, ἐὰν ἔγεινε κατάχρησις τῆς πρότερον δοθείσης, ἢ ἐὰν ἅπαντες οἱ συναίτιοι καὶ συνεργοὶ εἰσέτι δὲν συνελλήφθησαν.

Ὁ ὑπόδικος δύναται ἐπίσης νὰ λάβῃ καὶ στείλῃ ἐπιστολάς, ἀφοῦ ὅμως ὁ εἰσηγητὴς ἀναγνώσῃ αὐτάς καὶ δώσῃ τὴν ἐπὶ τούτου ἀδείαν, δὲν δύναται δὲ οὗτος ν' ἀποποιηθῇ αὐτὴν δι' ἀναφορὰς πρὸς ἀρχὴν τινα τοῦ Βασιλείου.

93. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως προκύψωσιν ἐνδείξεις συνενοχίης ἢ συνεργείας κατ' ἄλλων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων, ὁ εἰσηγητὴς διὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἀναφέρει περὶ τούτων πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐνεργεῖ κατ' αὐτῶν κατὰ τὸ 82 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου. Ἐὰν δὲ οἱ ὑποπτοὶ συνενοχίης ἢ συνεργείας δὲν ὑπάγωνται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἀναφέρει, ἄνευ ἀναίτου, περὶ τούτων πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ οὗτος παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν.

94. Ἐὰν πρόχῃται νὰ γίνῃ ἀνάκρισις ἐπὶ νοθεύσει ἢ πλαστογραφίᾳ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 316, 318 καὶ 319 τῆς κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας.

95. Ἐὰν, διαρκούσης ποινικῆς τιμῆς ἀνακρίσεως, προσβληθῇ παραμιπιπτόντως ἐγγράφον τι ὡς πλαστὸν ἢ νενοθευμένον, ὁ εἰσηγητὴς ἐνεργεῖ τὰ πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς γνησιότητος ἢ μὴ τοῦ ἐγγράφου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 318 καὶ 319 τῆς κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας.

Τοιαύτη περὶ ἀποδείξεως διαδικασία εἶναι περιττή, ὅποταν τὸ ἐγγράφον διὰ

ξόσματος ἢ δι' ἄλλου προφανοῦς τρόπον ἵνα ἐπὶ τοσούτον ἡλλοιωμένον, ὥστε δύναται νὰ γνωρισθῇ ἐκ πρώτης ὄψεως, ἢ μὴ γνησιότης αὐτοῦ.

96. Ἐάν κατὰ τὴν πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς γνησιότητος τοῦ ἐγγράφου διαδικασίαν ἀναφανῶσιν ἐνδείξεις ἐνοχῆς καθ' ὥρισμένου προσώπου, ἐνεργεῖται ἀρμόδιω, ἢ κατὰ δίκην τοῦ προσώπου τούτου ἀναβάλλεται δὲ ἡ ἐκδίκασις τῆς κυρίας ποινικῆς δίκης, μέχρι τέλους τῆς κατὰ τῶν ὑπόπτων διαδικασίας, ἐάν τὸ ὥς πλαστὸν προστάλλόμενον ἐγγράφον ἵναί ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν τῆς κυρίως ὑποθέσεως.

97. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δύναται ἐν πάσῃ στάσει τῆς ἀνακρίσεως νὰ λαμβάνῃ γνώσιν αὐτῆς, καὶ νὰ κάμῃ οἷαςδὴποτε κρίνει προτάσεις.

Β'.

Εἰσαγωγή εἰς δίκην καὶ συγχάλασις
τοῦ Στρατοδικείου.

98. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως, ὁ Εἰσηγητὴς πέμπει τὰ ἐγγράφα μετὰ τῆς ἐκθέσεως καὶ γνωμοδοτήσεώς του πρὸς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, οὗτος δὲ ἀνευ ἀναβολῆς, καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐγγράφων, ὑποβάλλει αὐτὰ μετὰ τῶν προτάσεων τούτων πρὸς τὸν Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐντὸς ἄλλων ὁκτὼ ἡμερῶν τὸ βραδύτερον, ἐκδίδει διαταγὴν πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τοῦ κατηγορουμένου ἢ διατάττει περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἐάν ἡ γενομένη ἵναί ἔλλειπῃ.

99. Ἐάν ὅ,τι Εἰσηγητὴς γνωμοδοτῇ καὶ ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἐκ συμφώνου προτείνῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι παντάπασιν ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελοῦντος, ὁ Ἰπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται δι' ἡτιολογημένης πράξεως αὐτοῦ, καὶ ἐντὸς τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένης προθεσμίας, νὰ ἀποφασίσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμιμος ἀφορμὴ νὰ γίνῃ κατηγορία καὶ νὰ διατάξῃ ἐν ταύτῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελοῦντος, ἂν οὗτος εἶναι προφυλακισμένος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ἰπουργοῦ δὲν

προδικάζει εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὴν κατ' αὐτοῦ πολιτικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως, οὐδ' ἐμποδίζει τὴν ἐκ νέου καταδίωξιν αὐτοῦ ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως, ἐάν ἀνακαλυφθῶσι κατ' αὐτοῦ νέαι ἀποδείξεις. Ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τούτων ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν πράττει κατὰ τὰ ἄρθρα 82 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ εἰρημένη ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Εἰσηγητὴν, καὶ καταχωρεῖται εἰς ἐπὶ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰπουργείῳ κρτούμενον βιβλίον. Ἐάν ὅμως ὁ ἀπολυόμενος ζητήσῃ ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ δι' ἀναφορᾶς του τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν του, ὁ ὑπουργὸς διατάττει αὐτήν.

100. Ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς διαταγὴ πέμπεται μεθ' ὅλων τῶν ἐγγράφων πρὸς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ὀφείλει ἀνευ ἀναβολῆς καὶ τρεῖς ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς δικασίμου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν κατηγορούμενον τὴν διαταγὴν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, σημειῶν καὶ τὴν πράξιν τοῦ κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, δι' ἣν κατηγορεῖται, μετὰ τῆς συνοπτικῆς ἐκθέσεως τῶν κυριωτέρων περιστατικῶν αὐτῆς, τὸ κείμενον τοῦ ἐφαρμοστέου ἁρθροῦ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἐξετασθησομένων μαρτύρων· εἰδοποιεῖ δὲ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὸν κατηγορούμενον, ὅτι ἐάν δὲν ἐκλέξῃ τὸν ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου ὑπερασπιστὴν αὐτοῦ, ὁ πρόεδρος θέλει τῷ διορίσει τοιοῦτον περὶ τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης συντάσσεται ἐκθέσις.

101. Ὁ ὑπερασπιστὴς λαμβάνεται ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἢ ἐκ τῶν δικηγόρων. Κατ' ἀδεια δὲ τοῦ προέδρου τοῦ στρατοδικείου, δύναται ὁ κατηγορούμενος ν' ἀναθέσῃ τὴν ὑπεράσπισίν του εἰς τινὰ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων του.

102. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἐν τῇ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἐγγράφῳ, διατάττει καὶ τὴν ἀνευ ἀναβο-

ἡς συγκαλέσειν τοῦ στρατοδικείου καὶ εἰσποιεῖ περὶ τούτου τὸν πρόεδρον.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος εἰδοποιεῖ τὸν πρόεδρον περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας καθ' ἣν ἐκκλητεύθη ὁ κατηγορούμενος νὰ δικασθῇ. Ὁ δὲ πρόεδρος συγκαλεῖ ἐπὶ τούτῳ τὸ στρατοδικεῖον.

103. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς διαταγῆς τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ συγκαίνω-ῃ ἐλευθέως μετὰ τοῦ ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ, νὰ ἀμειβάνῃ γνώσιν ἐντὸς τοῦ γραφείου ὅλων τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως, καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν, ἂν θέλῃ δι' ἐξόδων του. Δὲν συγυφρεῖται ὁμοῦ χάριν τούτου ἀναβολὴ τῆς συνεδριάσεως τοῦ στρατοδικείου.

Γ'.

Διαικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἀπόφασις

104. Ὁ κατηγορούμενος ὀρεῖται νὰ προτείνῃ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως, ἐγγράως καὶ δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Πρόεδρον, τὴν ἐξαίρεσιν παντὸς μέλους τοῦ στρατοδικείου, τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσις πρέπει νὰ περιλαμβανῇ ὠρισμένως τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως καὶ τὰ μέσα τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος κοινοποιεῖ τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν εἰς τε τὸν ἐξαίρουμένον, ἵνα ἐξηγηθῇ περὶ αὐτῆς, καὶ εἰς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, ἢ, ἐξαίρουμένου καὶ τούτου, εἰς τὸν Βασιλικὸν ἀντεπίτροπον.

Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος προτείνῃ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ Προέδρου, οὗτος πέμπει τὴν περὶ ἐξαίρεσεως ἀναφορὰν εἰς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, ἵνα προσκαλέσῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος νόμου ἀναπληρωτὴν τοῦ Προέδρου. Τὸ δικαστήριον συμπληρούμενον ὅπως τὸ 18 ἄρθρον ὀρίζει, ἀποφασίζει ἐν τῷ διαματίῳ τῶν διασκέψεων ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἐξαίρεσεως, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξαίρουμένου, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν συνήγορόν του.

Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

105. Ἐὰν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐξ ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ Στρατοδικείου, δικάζεται ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις ὑπὸ τριῶν μόνον δικαστῶν, εἰ καὶ ὅλων ἀναπληρωτικῶν· οἱ δικασταὶ οὗτοι λαμβάνονται, ἐν ἑλλείψει ὁμοιοβάθμων, κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἐπομένων βαθμῶν· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐξαίρεσις αὐτῶν.

106. Πᾶς Πρόεδρος, Στρατοδίκης, Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἢ Γραμματεὺς, συνειδὼς ἐκυτῷ αἰτίαν τινα ἐξαίρεσεως, ὀρεῖται νὰ φανερώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον· τοῦτο δὲ συμπληρούμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα, ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀποφασίζει ἐν συμβουλίῳ ἂν πρέπη ὁ ἐξαίρουμένος νὰ κάμῃ ἀποχὴν ἢ μὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του.

107. Γενομένης δεκτῆς τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως, ὁ ἐξαίρεθεις ἀπέχει τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων του κατὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν· ἐὰν ὁμοῦ ἀπορρίβῃ ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις τοῦ κατηγορουμένου, καταδικάζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁ αἰτήσας τὴν ἐξαίρεσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν, ἂν δὲ εἶναι ἀξιωματικὸς, καὶ εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκκτὸν δραχμῶν.

108. Τὸ στρατοδικεῖον συνέρχεται κατὰ τὴν ἐν τῷ 102 ἄρθρῳ ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν· ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ κατατίθεται ἀντίτυπον τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ κοινῶν ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας.

Αἱ συνεδριάσεις γίνονται δημοσίως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ᾔθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστά ἦθῃ, ἢ εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, τὸ στρατοδικεῖον διατάττει νὰ γένῃ ἡ συζήτησις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν δι' ἡγε-

λογηγένης ἀποφάσεως, του, ἀπαγγελλομένης πάντοτε δημοσίως.

109. Ὁ πρόεδρος διατηρεῖ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίαν.

110. Οἱ ἀκροαταὶ εἰσέρχονται ἄνευ ὄπλων καὶ ῥάβδων, καὶ ἵστανται ἀσκεπαῖς καὶ ἐν σιωπῇ.

Ὁ Πρόεδρος διατάττει τὴν ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ἀποχώρησιν τῶν δεικνύοντων διὰ λόγου ἢ σχημάτων ἐπιδοκιμασίαν ἢ ἀποδοκιμασίαν τῶν λεγομένων ἢ γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ἀπειθούντων δὲ, ὁ Πρόεδρος διατάττει τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν αὐτῶν μέχρι δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ φυλακῇ, ἐὰν ᾧσι στρατιωτικοί, καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ φυλακῇ, ἐὰν ᾧσι πολιτικοί.

Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ Προέδρου γράφεται εἰς τὰ πρακτικά, καὶ, ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει ἐπικυρωμένου ἀποσπάσματος αὐτῆς, οἱ δεσμοφύλακες δέχονται τοὺς καταδικασθέντας εἰς τὴν φυλακὴν.

Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διὰ θυρόδων παρεμποδισθῇ ἐπὶ σκοπῷ ἢ ἐνέργειᾳ τῆς δικαιοσύνης, οἱ ἐνοχοὶ τοιούτων θυρόδων, οἰοῦνδήποτε καὶ ἂν ᾧσι, δικάζονται παραχρῆμα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου, καὶ καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβίνουσιν τὰ δύο ἔτη.

Ἐὰν τις τῶν ἀκροατῶν ἢ τῶν μαρτύρων προσβάλλῃ δι' ἔργου ἢ ἐξυβρίσῃ ἢ ἀπειλήσῃ διὰ λόγου ἢ διὰ σχημάτων τὸ στρατοδικεῖον ἢ τινὰ τῶν συγκροτούντων αὐτὸ, καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου, ἐὰν μὲν ᾦναι στρατιωτικὸς οἰοῦνδήποτε βαθμοῦ ἢ τάξεως ἢ ἐξομοιοῦται μὲ στρατιωτικόν, εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένας ποινὰς ἐπὶ πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων πραττομένων κατ' ἀνωτέρου ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἄλλως δὲ, εἰς τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ Νόμου, ποινὰς.

111. Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παραχθῶσιν ἄλλα παρὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρ. προβλεπόμενα πλημμελήματα ἢ κακουργήματα, οἱ μὲν ὑπογόμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ στρατοδικείου ἐνοχοὶ αὐτῶν δικάζον

ται παραχρῆμα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει· οἱ δὲ μὴ ὑπογόμενοι εἰς αὐτὴν παραπέμπονται, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, εἰς τὴν ἀρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχὴν μετὰ τῇ ἐκθέσει τοῦ περὶ τῶν γενομένων πράξεω καὶ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων.

112. Κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου κατηγορούμενος φέρεται ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου ὑπὸ φυλακῆν, ἐλεύθερος καὶ ἄνευ ἀλύσεων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ. Ὁ πρόεδρος τὸν ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἡλικίας, ἐπαγγέλματος, τόπου διαμονῆς καὶ γεννήσεως, περὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ καὶ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀποποιῇται ν' ἀπαντήσῃ εἰς ταῦτα, ἡ διαδικασία προβαίνει ἀκωλύτως.

113. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀρνήται ν' παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας δυνάμεως, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, προσκαλεῖ αὐτὸν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην. Τῆς προσκλήσεως ταύτης καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κατηγορουμένου συντάσσεται ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διαταγὴν τοῦ προέδρου. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν τοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ ἀναγκασθείσης ἐν συνεδριάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀντιστάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθῇ, νὰ διατάξῃ τὴν πρόσδον τῆς διαδικασίας καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κατηγορουμένου, ἐπὶ παρουσίᾳ ὁμως τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 101 καὶ 102 ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸ τέλος πάσης συνεδριάσεως ὁ γραμματεὺς τοῦ στρατοδικείου ἀναγινώσκει πρὸς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα κατηγορούμενον τὰ πρακτικά τῆς συζητήσεως, καὶ κοινοποιεῖ πρὸς αὐτὸν ἀντίγραφον πάσης προτάσεως τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ ὅλων τῶν ἐκδοθείσων ἀποφάσεων, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἐκδοθεῖσαι κατ' ἀντιμωλίαν.

114. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ἀποχώρησιν καὶ

πὴν εἰς φυλακὴν μεταγωγὴν τοῦ διὰ κραυγῶν ἢ θορύβων τεράττουτος, ἢ ἐμποδιζόντος τὴν τακτικὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης κατηγορουμένου, ἢ δὲ διαδικασία ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους, ὡς ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, παρόντος ὁμοῦ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 01 καὶ 102 ὑπερασπιστοῦ.

Διὰ ταύτην δὲ καὶ μόνον τὴν πράξιν ὁ Στρατοδικεῖον δύναται νὰ καταδικάσῃ ὃν κατηγορούμενον ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσας τὰ ὅρια ἐτη.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος στρατιωτικὸς ἢ ζουλοιοῦμενος μετὰ στρατιωτικὸν προσβάλλῃ τὸ ἔργον, ἐξυβρίσῃ ἢ ἀπειλήσῃ διὰ λόγου καὶ διὰ σχημάτων τὸ στρατοδικεῖον ἢ τινὰ τῶν συγκροτούντων αὐτὸ, καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ποινὰς ἐπὶ πλημμελημάτων ἢ κακούργημάτων, πραττομένων κατ' ἀνωτέρου ἐν ὑπερησίᾳ. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ κατηγορούμενος δὲν ᾔναι στρατιωτικὸς, οὔτε ζουλοιοῦται μετὰ στρατιωτικόν, καταδικάζεται εἰς τὰς ὁριζούμενας ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ποινὰς.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος καταδικασθῇ διὰ τὴν πράξιν ἕνεκα τῆς ὁποίας εἰσήχθη εἰς δίκην, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς, ἄρχεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένων ποινῶν.

115. Πᾶσαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὰ ἄρθρα 110, 111 καὶ 114 ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν καταδικασθέντα καὶ τὸν εἰδοποιεῖ συγχρόνως, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς 24 ὥρων νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει ἐκθεσιν περὶ τούτου, ἐν ἣ συνυπογράφει καὶ ὁ καταδικασθεὶς. Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν δύναται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει· τὰ πάντα δὲ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

116. Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει κατ' ἐντολὴν τοῦ προέδρου τὴν διαταγὴν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου, τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 98 ἐκθεσιν τοῦ εἰση-

γητοῦ, καὶ πᾶν ἄλλο ἐκ τῶν τῆς ἀνακρίσεως ἐγγράφων, τοῦ ὁποίου πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ λάβῃ γνῶσιν τὸ στρατοδικεῖον.

Ὁ πρόεδρος γνωστοποιεῖ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν κατηγορούμενον τὴν πράξιν δι' ἣν κατηγορεῖται· καὶ τὸν εἰδοποιεῖ ὅτι ἔχει ὑπὸ τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσῃ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς ὑπεράσπισίν του· πρὸς δὲ τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου παρατηρεῖ ὅτι χρεωστεῖ νὰ μὴ λέγῃ τι ἀντιβαῖνον εἰς τὴν συνείδησίν του· πρὸς δὲ τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου παρατηρεῖ καὶ εἰς τὸ πρὸς τοὺς νόμους ὀφειλόμενον σεβασμῶς, καὶ νὰ φυλλάττῃ τὴν προσήκουσαν κοσμιότητα καὶ μετριότητα εἰς τὰς ἐκφράσεις του.

117. Ἡ περὶ ἀναρμοδιότητος τοῦ Στρατοδικείου ἔνστασις δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων δικάζεται δὲ παραχρῆμα.

Ἀπορρίφθῃσι τῆς ἐνστάσεως τῆς ἀναρμοδιότητος, τὸ Στρατοδικεῖον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως· ὁ κατηγορούμενος ὁμοῦς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς περὶ ἀρμοδιότητος ἀποφάσεως, καθὼς καὶ πάσης ἄλλης προδικαστικῆς ἢ παρεμπιπτούσης ἀποφάσεως, συγχρόνως μετὰ τὴν περὶ ἀναθεώρησεως αἵτησιν κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου.

Μετὰ τὴν περὶ ἀναρμοδιότητος ἔνστασιν καὶ μόνον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, προτείνεται ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἕνεκα τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἀκυρότης τῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν πράξεων αὐτοῦ. Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὕρῃ αὐτὴν δικαιολογημένην, ἀκυρόνει τὰς ῥηθείσας πράξεις, ἐκτὸς τῶν συντηρητικῶν μέτρων, καὶ τῶν κατεπειγουσῶν καὶ τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἀνακριτικῶν πράξεων, διατάττει δὲ, ἐὰν ἡ ἀναγκαιότης τὴν ἐνώπιόν τοῦ κλήτευσιν τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων, τῶν ὁποίων ἡ κατάθεσις ἠκυρώθη· ἐὰν δὲ ἀπορρίψῃ τὴν αἵτησιν, καταδικάζει τὸν προτεινόμενον εἰς

τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 107 ὀριζομένην ποινήν.

118. Ἀπαντὰ τὰ προδικαστικά καὶ παρεμπιπτόντα ἢ περὶ ἀρμοδιότητος ζητήματα ἀποφασίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

119. Ὁ πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου ἔχει τὴν ἀνωτάτην διαύθυνσιν τῶν συζητήσεων καὶ ὁραίνει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν ἐπιμέλειαν εἴτε ὑπὲρ, εἴτε κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, καὶ νὰ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κατηγορουμένου προσβαλλόμενα μέσα. Συγχρόνως χρεωστῇ ν' ἀπορρίπτῃ ὅλας τὰς προτάσεις, αἰτήσεις, μὴ δυνάμεναι νὰ παραγάγουν κἄνεν λόγου ἄξιον ἀποτέλεσμα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δίκης, ἢμποροῦν μόνον νὰ ἐπιφέρωσιν ἀνωφελῆ παρατάσιν τῶν συζητήσεων. Ἐάν δὲ ὁ προτείνων δὲν εὐχαριστηθῇ, ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον.

120. Μὴ ἐμφανισθέντος τινὸς τῶν μαρτύρων, τὸ στρατοδικεῖον δίδεται νὰ διατάξῃ τὴν πρόσδον τῆς δίκης· ἀναγινώσκεται δὲ ἡ κατὰ τὴν ἐνάκρισιν ἐξομολόγησις τοῦ μάρτυρος.

Τὰ ἄρθρα 379, 380, 381 καὶ 382 τῆς κοινῆς ποινικῆς Δ. κοινῆς ἐσχύουσι κατὰ τῶν κλητευθέντων καὶ μὴ ἐμφανισθέντων μαρτύρων. Ἐάν ὅμως ὁ μάρτυς ᾖ στρατιωτικὸς ἢ ναυτικὸς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπαξιωματικοῦ καὶ κατωτέρω, ἀντὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, ἐπιβάλλεται κατ' αὐτοῦ πειθαρχικὴ ποινή.

121. Ἐάν ἐκ τῆς συζητήσεως προκύψωσιν ἀποχωρῶσαι ἐνδείξεις ψευδομαρτυρίας κατὰ τινος τῶν μαρτύρων, ὁ πρόεδρος δύνανται, κατ' αἴτησιν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κατηγορουμένου ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ διατάξῃ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, καὶ ἐνεργεῖ ἢ ἀναθέτει τὴν ἀνάκρισιν εἰς ἓνα τῶν στρατοδικῶν, ἂν ὁ μάρτυς ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὑποβάλλονται πρὸς τὸν Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἔγγραφα, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν ποινῶν ὑποθέσεων. Ἐάν ὅμως ὁ μάρτυς δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν

ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων ὁ πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς ψευδορκίας, καὶ ἀποστέλλει αὐτὴν καὶ τὴν συλληφθέντα ὑποπτον πρὸς τὸ πλησιέστερον τῆς ἑδρας τοῦ στρατοδικείου εἰσαγγελεῖα.

Τὰ αὐτὰ πράττονται καὶ ὅταν, διακοπῆς τῆς συζητήσεως, διεγερθῇ ὑποψία κατὰ τινος ἀνθρώπου ὡς πλαστογράφου· ἀναβάλλεται ἡ ἐκδίκασις τῆς κυρίας ποινικῆς δίκης, μέχρι τοῦ τέλους τῆς κατὰ τοῦ ὑπόπτου διαδικασίας, ἐάν τὸ ὡς πλαστὸν προσβαλλόμενον ἔγγραφον ᾖ ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως. Ὅταν ὅμως ὁ αὐτουργὸς τῆς πλαστογραφίας ᾖ ἀγνωστός, ἢ ἀπέθανεν ἢ ὅταν ἡ κατηγορία παρεγράφη, τὸ δὲ ὡς πλαστὸν προσβαλλόμενον ἔγγραφον ᾖ ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης, τὸ στρατοδικεῖον ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 95 καὶ 96 τοῦ παρόντος νόμου.

122. Τὰ ἄρθρα 377, 378, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 133 καὶ 166 τῆς κοιν. δικονομίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ στρατοδικείου διαδικασίαν.

123. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία δὲν διακόπτεται, ἐκτὸς κατὰ τὰ πρὸς ἀνάψυχὴν τῶν δικαστῶν, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν κατηγορουμένων ἀναγκαῖα διαλείμματα.

Ἡ διαδικασία δύναται προσέτι νὰ διακοπῇ ἐπὶ τῶν ἑξῆς περιπτώσεων.

α) Ἐάν δὲν ἐνεφανίσθῃ οὐσιώδης μάρτυς.
β) Ἐάν διετάχῃ ἡ σύλληψις μάρτυρος οὐσιώδους ἐπὶ ὑπονοίᾳ ψευδορκίας, ἢ κατὰ τὴν περίστασιν τοῦ τελευταίου ἑδαιφίου τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ παρόντος νόμου.
γ) Ἐάν ᾖ ἀνάγκη νὰ ἐξακριβωθῇ οὐσιώδες τι γεγονός.

Περὶ τῆς διακοπῆς ἀποφασίζει τὸ στρατοδικεῖον κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ ἂν ἡ διακοπὴ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς 48 ὥρας, ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία ἀρχεῖται ἐκ νέου.

124. Ὁ πρόεδρος ἐξετάζει τὸν κατηγο-

οσμενον και τους μάρτυρας.

Ο Βασιλικός επίτροπος υποβάλλει τὰς προτάσεις του, και ἀναπτύσσει τὰς πρὸς ποστήριξιν τῆς κατηγορίας ἀποδείξεις.

Ο κατηγορούμενος και ὁ συνήγορός του κηρύττει τὴν ἀπολογίαν.

Ο Βασιλικός επίτροπος ἐπαναλαμβάνει τὸν λόγον, ἂν θεωρῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἀλλ' ὁ κατηγορούμενος και ὁ συνήγορός του χροσι πάντοτε τελευταῖοι τὸν λόγον.

Ο πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν κατηγορούμενον ἂν ἔχη νὰ προσθήσῃ τι ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ κηρύττει μετὰ ταῦτα τὸ τέλος τῆς συζήτησεως.

125. Ο πρόεδρος διατάττει μετὰ ταῦτα τὴν ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου ἀποχώρησιν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ οἱ δικασταὶ μετακινουσι εἰς τὸ δωμάτιον τῶν διακέψεων, ἢ ἴπαντες οἱ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπέρχονται κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, καὶ οἱ δικασταὶ διασκέπτονται ἐν ταῖς ἐδραῖς αὐτῶν νόμοι, ἀποσυρόμενοι τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ γραμματέως, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς τῆς δίκης ἑγγραφάς. Οἱ δικασταὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαβῶσιν οὐδενὸς εἶδους συγγραμμάτων μετὰ τινος οὔτε ν' ἀποχωρισθῶσι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως των.

Ο πρόεδρος συλλέγει τὰς ψήφους, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς ψήφου τοῦ ἔχοντος τὸν κατώτερον ἐνθρόνον στρατοδικου καὶ δίδων τελευταῖος τὴν ψήφον του.

126. Ὁ Πρόεδρος θέτει τὰ ζητήματα κατὰ τὴν ἐπομένην σειρὰν δι' ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων ἰδίως.

α) Ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἐνοχος τῆς πράξεως δι' ἣν κατηγορεῖται :

β) Ἡ πράξις αὕτη ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου μετὰ τῆς δειλίας ἢ δεινῆς ἐπιβαρυντικῆς περιστάσεως :

γ) Ἡ πράξις αὕτη ἐξετελέσθη μὲ τὰς δειλίας ἢ δεινὰς περιστάσεις, ἐχούσας κατὰ τὸν νόμον ἐπιρροὴν εἰς τὸν καταλογισμὸν καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς :

Τὰ περὶ ἐπιβαρυντικῶν ἢ ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων ζητήματα τίθενται, καὶ ἐὰν μόνον ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἀνεφάνησαν. Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος

ᾔσῃ νεώτερος τῶν 14 ἐτῶν, ὁ πρόεδρος θέτει καὶ τὸ ζήτημα ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν μετὰ διακρίσεως :

127. Τὰ εἰρημμένα ζητήματα δὲν ἀποφασίζονται κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, εἰμὴ διὰ τῆς πλειονοψηφίας πέντε ψήφων κατὰ δύο.

128. Κηρυχθέντος ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ποινῆς.

Ὅσάκις ὁ νόμος μετριάξει τὴν ποινὴν, λόγω ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων ἐν γένει, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

Ἡ ποινὴ καταγινώσκειται διὰ τῆς πλειονοψηφίας πέντε ψήφων κατὰ δύο. Ἐὰν δὲ οὐδεμίαν ποινὴν ἔχῃ ὑπὲρ ἐκείτης τοιαύτην πλειονοψηφίαν, ἐφαρμόζεται ἡ μᾶλλον ἐννοική.

Τὸ ἄρθρον 456 τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας ἰσχύει καὶ διὰ τὰ στρατοδικεῖα.

129. Ὁ ἐνοχος πολλῶν ἀξιποίνων πράξεων τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 409 καὶ 410 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου.

130. Ἡ ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἀναγινώσκοντος τοῦ Προέδρου τὸ αἰτιολογικὸν καὶ διατακτικὸν αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ συζήτησις γίνεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Μὴ ἀναδειχθέντος ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφαίνεται τὴν ἀθώωσιν του, ὁ δὲ πρόεδρος διατάττει τὴν ἀπόλυσίν του ἀπὸ τῆς φυλακῆς, ἐὰν δὲν κρατῇται δι' ἄλλον λόγον.

Ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐκτελεσθεῖσα πρᾶξις δὲν τιμωρῇται ὑπὸ τοῦ νόμου, τὸ στρατοδικεῖον ἀποφαίνεται τὴν ἀπὸ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως ἀπόλυσιν αὐτοῦ, ὁ δὲ πρόεδρος διατάττει τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου ἀπὸ τῆς φυλακῆς, μετὰ παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως προθεσμίας.

131. Οἱ ἀθωωθέντες ἢ ἀπολυθέντες δὲν δύνανται νὰ καταδιωχθῶσιν ἐκ νέου ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως.

132. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις διατάττει καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ καταδικασθέντος

ἀφαιρέσιν τῶν διακριτικῶν σημείων καὶ παρασῆμων, ὡς αἱ κατὰ τὸν νόμον στερεῖται τούτων ὁ καταδικασθεὶς.

Ὡσαύτως διατάττει κατὰ τὰς ῥητὼς ὑπὸ τοῦ νόμου προνοουμένης περιπτώσεις τὴν δήμευσιν τῶν κατασχεθέντων καὶ τὴν εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ἢ εἰς τὸ δημόσιον ἀπόδοσιν παντὸς πράγματος κατασχεθέντος, ἢ κατὰ τὴν δίκην παρουσιασθέντος πειστηρίου, καὶ τέλος ἐπιβάλλει ἀλλήληγγύως τὰ ἔξοδα τῆς δίκης εἰς βάρει τῶν καταδικασθέντων. Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἔξοδα καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ 126 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ ἔξοδα ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ στρατοδικείου διὰ πράξεως αὐτοῦ, ἥτις εἶναι ἐκτελεστική. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς καὶ πᾶς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως συνάπτει εἰς τὰ ἐγγραφα κατάλογον τῶν κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν ἐξόδων.

133. Ἡ ἀπόφασις κάμνει μνηεῖαν τῆς εκπληρώσεως τῶν ἐν τῇ γ' ὑποδιαίρεσει τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ τρίτου βιβλίου τοῦ παρόντος νόμου διαγραφομένων διατυπώσεων.

Δὲν ἀναφέρει δὲ οὔτε τοῦ κατηγορουμένου τὰς ἀπαντήσεις οὔτε τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μαρτύρων περιλαμβάνει τὰς γενομένας ἀποφάσεις ἐπὶ παντὸς προδικαστοῦ ἢ παρεμπίπτοντος ζητήματος, καὶ κάμνει μνηεῖαν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

α) Τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν βαθμῶν τῶν δικαστῶν.

β) Τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς κατοικίας ἐκάστου κατηγορουμένου.

γ) Τῆς πράξεως δ' ἢ ἐν κατηγορήθῃ.

δ) Τῆς ὁρκωδοσίας τῶν μαρτύρων.

ε) Τῶν προτάσεων τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

ς) Τῶν τεθέντων εἰς διάκριψιν ζητημάτων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν ἀποφάσεων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δι' ἐκάστην αὐτῶν ψήφων.

ζ) Τοῦ κειμένου τοῦ ἐραρμοσθέντος νόμου.

η) Τῆς δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων ἢ τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζητήσεως.

θ) Τῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει γενομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόφασις γράφεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως, καὶ υπογράφεται παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν στρατοδικῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

134. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, παρόντος αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τῆς στρατιωτικῆς φυλακῆς ἐν ὅπλοι, ἀναγινώσκει ὁ Γραμματεὺς πρὸς τὸν κατηγορούμενον τὴν ἀπόφασιν ἐν περιπτώσει καταδίκης, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς. Βασιλικὸς ἐπιτρόπος εἰδοποιεῖ τὸν καταδικασθέντα ὅτι ἔχει ὑπὸ τοῦ Νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἐντός 24 ὥρων τὴν ἀθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει περὶ τούτων ἀπάντων ἐκθεσὶν ὑπογραφομένην ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ γραμματέως.

135. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας προκύψωσιν ἐνδείξεις, περὶ ἄλλων αξιοποίνων πράξεων τοῦ κατηγορουμένου, τὸ στρατοδικεῖον, μετὰ τὴν ἀποφασιν ἐπὶ τῆς πράξεως δι' ἣν οὗτος κατηγορήθη, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν κατ' αἵτησιν τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἢ καὶ ἐπ' ἀπαγγέλματος, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπως γένῃ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἰσοφορμὴ, ἀνακρίσις περὶ τῶν ἀνακαλυφθεῖσάντων πράξεων ἢ δὲ ἐκτίλεσις τῆς εἰς θάνατον δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναστέλλεται.

Ἐὰν ὁμως ὁ κατηγορούμενος ἀπολύται τῆς πρώτης κατηγορίας, τὸ στρατοδικεῖον διατάττει νὰ μένῃ ὑπὸ φύλαξιν μέχρι τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων πράξεων.

136. Ἡ πρὸς τὸν καταδικασθέντα χρησιμοποιηθεῖσα προθεσμία τῶν 24 ὥρων, πρὸς αἵτησιν ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἀρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο πρὸς αὐτὸν ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀποφάσεως. Ἡ αἵτησις τῆς ἀναθεωρήσεως γίνεται ὑπὸ τοῦ καταδίκου ἢ ὑπὸ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ στρατοδικείου.

τῷ δεσμοφύλακι τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ κρατεῖται ὁ κατάδικος.

137. Ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως, εἰμὴ μόνον διὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 480 ἐδαφίῳ 1 τῆς κοινῆς ποινικῆς οικονομίας ἀναφερόμενον λόγον. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀθωώσεως, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς περὶ ἀθωώσεως διαταγῆς τοῦ Προέδρου καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ἀποφάσεων, εἰμὴ ὑπὲρ τοῦ Νόμου, καὶ τηρουμένων ἀπαραιτωμάτων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀθωωθέντος.

Καταδικαστικῆς οὕτης τῆς ἀποφάσεως, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος, δύναται νὰ ζητήσῃ ἀναθεώρησιν διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 58 διαλαμβανομένους λόγους.

Ἡ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου ἀναθεωρήσεως αἰτήσεις γίνεται ἐν τῇ ὁρισθείσῃ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμίᾳ καὶ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Στρατοδικείου· ἀλλ' ἡ ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀναθεώρησις γίνεται καὶ μετὰ τὴν εἰρημένην προθεσμίαν.

138. Ἡ τῆς ἀναθεωρήσεως αἰτήσεις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐγένετο ὑπὲρ τοῦ νόμου.

Μὴ γενομένης τοιαύτης αἰτήσεως καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης κατὰ τὸ ἄρθρ. 63 τοῦ παρόντος νόμου τῆς πρὸς ἀναίρεσιν αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς αἰτήσεις τῆς ἀναθεωρήσεως προθεσμίας.

139. Ἀπορρίψεως τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν αἰτήσεως, καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ παρόντος νόμου τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου αἰτήσεως ἀναίρεσεως, ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀπορρίψεως τὴν αἰτήσιν τῆς ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεως.

140. Ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου αἰτήσεις ἀναίρεσεως, ὁσάκις ἐπιτρέπεται κατὰ

τὸ 64 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου, πρέπει νὰ γείνη ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου. Ἄν ὅμως, δὲν ἐξητήθῃ ἀναθεώρησις, ἡ τριήμερος προθεσμία πρὸς αἰτήσεις ἀναίρεσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου ἀρχαίει ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως προθεσμίας.

Ἡ αἰτήσις ἀναίρεσεως γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, ἢ παρὰ τῷ δεσμοφύλακι τῆς φυλακῆς, ἐν ᾗ κρατεῖται ὁ κατάδικος.

141. Ὅσάκις κατὰ τὸ 64 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀναίρεσεως, ἐὰν τοιαύτη δὲν ἐγείνη, ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμίας, καὶ ἂν ἐξητήθῃ ἀναίρεσις, ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀπορρίψεως τὴν αἰτήσιν ἀποφάσεως.

142. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἀναφέρει πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν διὰ πᾶσαν περὶ ἀπορρίψεως ἀπόφασιν τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου, ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ στρατοδικείου, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐγείνην αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως ἢ ἀναίρεσεως, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

143. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τῶν στρατοδικείων γίνεται κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπιμελείᾳ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ παρόντος τοῦ γραμματέως συντάσσοντος περὶ τῆς ἐκτέλεσεως ἐκθεσιν, ἣτις προσαρτᾶται εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως. Ἐν τῷ περιθωρίῳ δὲ τῆς ἀποφάσεως γίνεται ρητῶς μνηεὶα περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος πέμπει ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καταδικασθεὶς, καὶ ἂν οὗτος εἶχεν ἑλληνικὴν ἢ ξένον παράσημον, στέλλει ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου Ὑπουργόν.

Πάν αντίγραφον καταδικαστικῆς ἀποφάσεως φέροι καὶ τὴν σημείωσιν τῆς ἐκτελέσεώς της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐν ἐκστρατεία ἢ ἐν ἀποκλεισμῷ, ἢ πολιορκίᾳ στρατοδικείοις.

144. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν ἐν ἐκστρατεία καὶ ἐν ἀποκλεισμῷ ἢ πολιορκίᾳ στρατοδικείων μετὰ τὰς ἐπιμένας τροποποιήσεις.

145. Πᾶς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως στρατιωτικῆς δύναται, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἀρθρῶν 72 καὶ 74 τοῦ παρόντος νόμου, νὰ εἰσέλθῃ εἰς καταστήματα πολιτικά καὶ εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, καὶ μὴ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ῥηθείσιν ἄ.θροῖς μνημονευμένων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐπιτοπίως οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν, πρὸς μνείαν τοῦτου ἐν τῇ ἐκθέσει, προσλαμβανῶν δὲ δύο μάρτυρας ὁσάκις τοῦτο εἶναι ἐφικτόν.

146. Ἡ διαταγὴ τῆς ἀνακρίσεως ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῶν ἀρθρῶν 198 καὶ 199 δίδεται.

ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἀρχιγοῦ, διὰ τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰ στρατοδικεῖα τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ.

ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν μεμονωμένως ἢ ἀνεξαρτήτως ἐνεργούντων σωμάτων τοῦ στρατοῦ, διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰ στρατοδικεῖα τῶν σωμάτων τούτων.

ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἀρχηγοῦ τοῦ ἀποκλεισμένου ἢ πολιορκουμένου φρουρίου, διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰ στρατοδικεῖα αὐτοῦ,

147. Ἡ διαταγὴ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς καὶ περὶ τῆς συγκαλέσεως τοῦ στρατοδικείου δίδεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος καὶ τὴν περὶ ἀνακρίσεως διαταγὴν.

148. Ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον, εἰσαγωγὴ τῆς δίκης δύναται νὰ γένη κατ' εὐθείαν καὶ ἄνευ προηγουμένης ἀνακρίσεως, φυλαττομένων ὅμως τῶν ἀρθρῶν 100 κ. ἐπ. τοῦ παρόντος νόμου.

149. Οἱ ἐν τῷ 146 ἀρθρῷ τοῦ παρόν-

τος Νόμου ἀναφερόμενοι ἀρχηγοὶ διατάττουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν στρατοδικείων. δύναται δὲ καὶ νὰ ἀναστείλωσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. ἀναφέρονται ὅμως ἀμέσως περὶ τοῦτου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

150. Τὰ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν ἐν ἐκστρατεία καὶ ἀποκλεισμῷ ἢ πολιορκίᾳ στρατοδικείων πραττόμενα πλημμελήματα ἢ κακούργήματα δικάζονται παραχρῆμα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, οἷοσδήποτε εἶναι ὁ ἐνοχὸς αὐτῶν, καὶ ἂν ἄλλως δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων τούτων.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ ἀνθεωρητικοῦ στρατοδικείου.

151. Γενομένης αἰτήσεως ἀνθεωρήσεως κατ' ἀποφάσεως στρατοδικείου τινός, ὁ παρ' αὐτῷ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει, ἄνευ οὐδεμιᾶς θραδύτητος, ν' ἀποστείλῃ πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ ἀνθεωρητοῦ δικαστηρίου ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τὴν ἀποφάσεως μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας, τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς πρὸς ἀνθεώρησιν αἰτήσεως. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ στρατοδικείου ἐδόθῃ καὶ ἰδιαιτέρον ἔγγραφον πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν περὶ ἀνθεωρήσεως λόγων, ἐπισυνάπτεται καὶ τοῦτο.

152. Ὁ παρὰ τῷ ἀνθεωρητικῷ Βασιλικῷ ἐπίτροπῳ ἀποστέλλει παραχρῆμα τὴν δικογραφίαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνθεωρητικοῦ, ὅπου μένη κατατεθειμένη ἐπὶ 24 ὥρας.

Ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ κατηγορουμένου δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς ἐν τῷ γραφείῳ καὶ νὰ παρουσιάσῃ, πρὸ τῆς ἀποφάσεως, οἷαςδήποτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπερασπίσεως ἀναφοράς, ὑπομνήματα καὶ ἔγγραφα.

Ὁ γραμματεὺς σημειοῖ τὴν χρονολογίαν τῆς παρουσιάσεως, καὶ τὸ εἶδος παντὸς παρουσιασθέντος ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἐγγράφου εἰς ἐπὶ τούτῳ διατηρούμενον βιβλίον τοῦ γραφείου.

153. Είκοσι τέσσαρες ὥρας μετὰ τὴν ἀρακατάθεσιν τῆς δικογραφίας, ὁ πρὸς τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου διευθύνει ὑπὸ τὴν εἰς ἓνα τῶν δικαστῶν διὰ τὴν κάμη ἢ ἐισήγησιν τῆς ὑποθέσεως.

154. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περὶ ἀκαταθέσεως τῆς δικογραφίας, τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς υποθέσεως.

155. Ὁ εἰσηγητὴς δικαστὴς ἐκθέτει τοὺς προτεινομένους λόγους ἀκυρώσεως τῆς αποφάσεως καὶ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ, ὡς ὅμως νὰ ἐκφράζη τὴν γνώμην του.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου λαμβάνει τὸν λόγον, ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὴν ἀναθεώρησιν αἰτησιν, εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 151 τοῦ παρόντος νόμου ἰδιαιτέρον γράφον, καὶ ἐπὶ τῶν προταθέντων εἰς τὸ ἀκροατήριον λόγων, προτείνει οἷους δὴ ποτε κρίνει ἐξ ἐπαγγέλματος λόγους, καὶ τελευταῖον ἐκθέτει τὰς αἰτήσεις του.

Ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου δύναται νὰ κάμη παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν λόγων καὶ τῶν αἰτήσεων τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

156. Οἱ δικασταὶ μεταβαίνουν εἰς τὸ δωματίον τῶν διασκέψεων, ἢ ἀπερχομένων πάντων τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, μένουσιν εἰς τὰς ἑδρας αὐτῶν, καὶ, ἀπόντος τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ γραμματέως, ἀποφασίζουσιν ἄνευ διακοπῆς κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν περὶ ἐκάστου ἰδίως τῶν προκλήθοντων περὶ ἀναθεώρησεως λόγων.

Ὁ πρόεδρος συλλέγει τὰς ψήφους ἀρχόμενος ἀπὸ τὸν κατωτέρου βαθμοῦ δικαστὴν· ὁ εἰσηγητὴς δικαστὴς ὅμως δίδει πάντοτε πρῶτος τὴν ψήφον του· ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾖ ἡτιτολογημένη, καὶ, ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως, νὰ περιέχῃ τὸ κείμενον τοῦ παραδιασθέντος, ἢ κακῶς ἐφαρμοσθέντος νόμου· Ἀπαγγέλλεται δὲ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὅστις ὑπογράφει τὸ πρωτότυπον μετὰ τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

157. Ἀποβρίθμεισθαι τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν αἰτήσεως, ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος στέλλει ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ μετ' ὅλων τῶν ἐγγράφων τῆς δίκης πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν στρατοδικεῖον, καὶ ἀναφέρει συγχρόνως περὶ τούτου πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργόν.

158. Ἐάν τὸ ἀναθεωρητικὸν ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμοδίον Δικαστήριον· ἐάν δὲ ἀκυρώσῃ δι' ἄλλον λόγον, παραπέμπει τὴν δίκην εἰς τὸ ἕτερον μὴ δικάσαν περὶ τῆς ὑποθέσεως στρατοδικεῖον.

Ὅσακις δὲ ἀκυρώσῃ διαλογικῶς διὰ παραβάσιν τύπων τὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης ἀπόφασιν ὅλων τῶν ὑπαρχόντων διαρκῶν στρατοδικεῖων, ἡ δίκη παραπέμπεται καὶ αὐτὴ εἰς ἓν ἐκ τῶν δικασάντων τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, τὸ ὅποιον δικάζει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων οἱ προδικάσαντος δικασταί· Ἀντικαθίστανται δὲ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργοῦ ἢ τοῦ ἀρμοδίου ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ, ἢ τοῦ Φρουράρχου, δι' ἄλλων ὁμοιοβάθμων, κατὰ τὰ ἄρθρα 17—19, 30 καὶ 35 τοῦ παρόντος νόμου· ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὅμως καὶ ὁ γραμματεὺς μένουσιν οἱ αὐτοί. Αἱ παρὰ τῶν Στρατοδικεῖων τούτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν.

159. Ὅσακις τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον ἀκυρώσῃ ἀπόφασιν τινος τῶν στρατοδικεῖων, ἔνεκα παραλειφθείσης παραθέσεως τοῦ ἀνήκοντος ἀρθροῦ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἢ ἔνεκεν ἐσφαλμένης ἐρμηνείας ἢ κακῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ποινικοῦ νόμου, δὲν παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλο στρατοδικεῖον, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως του παρατίθεται, ἐρμηνεύει καὶ ἐφαρμόζει τὰ ἀνήκοντα ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἄν δὲ ἡ παρὰ τοῦ στρατοδικεῖου βεβαιωθείσα πράξις δὲν τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ νό-

μου, ἀπολύει ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα.

160. Ὁ παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ Βασιλικὸς ἐπίτροπος πέμπει πρὸς τὸν Βασιλικὸν ἐπίτροπον τοῦ στρατοδικείου, τοῦ ὁποῦν ἡ ἀπόφασις ἡκυρώθη, ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως, ἥτις, ἐπιμελεῖα τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀκυρωθείσης.

161. Ὁ παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος πέμπει ἀνεὶ ἀναβολῆς ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς δίκης πρὸς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον τοῦ στρατοδικείου, εἰς ὃ παραπέμπεται ἡ δίκη.

Ἐάν ἡ ἀπόφασις ἡκυρώθῃ δι' ἀναρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν Δικαστηρίων, τὰ ρηθέντα ἐγγράφα μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ κατηγορουμένου πέμπονται εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελεῖ· εἰδοποιεῖται δὲ περὶ τούτου ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργός.

162. Ἐάν ἡ ἀπόφασις ἀκυρωθῇ διὰ πρᾶξιν τύπου, ἡ διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται ὁπὸ τῆς πρώτης ἀκύρου πράξεως, ἡ δὲ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως γίνεται ἐκ νέου.

163. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 101, 104—110 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον. Ἐάν δὲ ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔχῃ συνήγορον, διορίζει αὐτὸν ὁ πρόεδρος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 111 ἡ δίκη παραπέμπεται πάντοτε εἰς τὴν ἀρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχὴν κατὰ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ὁρισμένα.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν ἀποφασίζει πάντοτε κατὰ πλειονοψηφίαν, κατὰ τὸ ἀρθρον 156 τοῦ παρόντος νόμου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Διαδικασία ἐνώπιον τῶν ἀστυνομικῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

164. Τὰ ἀστυνομικὰ δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῆς δίκης διὰ τῆς ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς παραπαμπομπῆς, ἢ διὰ τῆς ἐγκλήσεως τοῦ παθόντος.

Ἐν περιπτώσει ὅμως ἐπ' αὐτοφώρῳ πράξεως. ἢ καὶ ἐν κατεπειγούσῃ περιπτώσει ἐνεργοῦσι καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

165. Οἱ κατηγορούμενοι φέρονται ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον δικάζει δημοσίως.

Ὁ παθὼν ἐκθέτει τὰς αἰτήσεις του,

Οἱ μάρτυρες ἐρκίζονται,

Ὁ κατηγορούμενος ὑπερασπίζεται.

Ἡ ἡτιολογημένη ἀπόφασις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ ἐκτελεῖται ἐπὶ τῷ οὕτῳ ὑπογεγραμμένῳ σχεδίῳ τῆς ἀποφάσεως.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία κατ' ἐρήμην, καὶ κατὰ συκοφαντικῶν καὶ ἀπόρων.

Α'.

Διαδικασία κατ' ἐρήμην.

166. Ἐάν ὁ ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορούμενος κατὰ δὲ τὴν ἀνάκρισιν μὴ προφυλακισθεὶς δὲν ἐμφανίζεται μετὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 100 κοινοποιήσιν, δικάζεται κατ' ἐρήμην, κατὰ τὰ ἀρθρα 106—111 καὶ 116—133 καὶ 135 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἀπόφασις, ἐκδιδόμενη κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, καταχωρεῖται εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας τοῦ Φρουραρχείου, παρ' ᾧ ἐδρεύει τὸ στρατοδικεῖον, τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ στρατοδικείου, καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τὸν δικασθέντα, ἢ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

Ὁ καταδικασθὼς δύναται νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς οὕτω γενομένης κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως· ἐπεκτείνεται δὲ ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς, προστιθεμένης μιᾷ ἡμέρᾳ διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ καταδικασθέντος, ἕως τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ στρατοδικεῖον.

Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ στρατοδικείου.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος κλητεύει τὸν ἀνακόποντα εἰς ῥητὴν ἡμέραν πρὸς νέαν συζήτησιν.

Ἐμφανισθέντος τοῦ ἀνακόφαντος, γίνε-

κι κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις· ὅθεν ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις καθίσταται ἀκυρος, αἰρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς κατ' ἐρήμην ἀδικασίας, τὰ ὅποια πληρόνται πάντοτε παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος. Νέοι μάρτυρες εἶναι δεκτοί, οἱ δὲ πρῶτοι δὲν ἐξετάζονται καὶ πάλιν, εἰμὴ ὅταν τὸ στρατοδικεῖν νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἀναγινώσκονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐν τῇ κατ' ἐρήμην δίκῃ ἐξετασθέντων ἢ ληφθέντων π' ὅψιν, καὶ τοῦτο ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας· ἴδὼν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν ὁ ἀνακόπτων, ἀπαρρίπτεται ἡ ἀνακοπὴ αὐτοῦ, καὶ ἀναλαμβάνει τὸ κύρος ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις· ἄλλῃ ἀνακοπὴ εἶναι ἀπαράδεκτος.

Μὴ γενομένης ἐμπροθέσμως ἀνακοπῆς κατ' ἐρήμην ἀπόφασις θεωρεῖται ὡς ἐκθεσίσα κατ' ἀντιμωλίαν.

Κατὰ τῶν ἐπὶ τῇ ἀνακοπῇ ἀποστάσεων καὶ τῶν ἐρήμην κατ' ὅν δὲν ἐγένετο ἐμπροθέσμως ἀνακοπὴ, δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναθεώρησις καὶ ἀναίρεσις κατὰ τὰ ἐν τοῖς άρθροις 136 καὶ ἐπόμε. τοῦ παρόντος νόμου κατεταγμένα, ἀρχομένων ὅμως τῶν προεσμίων εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐπὶ τῆς λήξεως τῆς ἡμέρας, κατ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἐπὶ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προεσμίας.

Β'.

Διαδικασία κατὰ στρατοδικῶν καὶ ἀπόντων.

167. Ἐὰν ὁ ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακοουργήματι κατηγορούμενος δὲν ᾔναι παρὼν καὶ ἀγνοῖται ὁ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τόπος τῆς διαμονῆς του, κατὰ δὲ τὴν ἀνάκρισιν δὲν συνελθῇ, ἢ συλληφθῇς ἀπέδρα, ὁ τοῦ στρατοδικείου Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐκδίδει μετὰ τὴν διαταγὴν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ κλητήριαν ἐπίκριμα, ἢ ὅτι ἀναφέρει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 100 διπλασθέντα, καὶ διατάττει τὸν κατηγορούμενον νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς ἐνὸς μηνός.

Ἢ πρόσκλησις αὕτη δημοσιεύεται διὰ καταχωρίσεως εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας τοῦ φρουραρχείου, παρ' ᾧ ἐδρεύει τὸ

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Ι'.

στρατοδικεῖον, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν δημαρχίαν τοῦ δήμου, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος, καταχωρίζεται δὲ καὶ ἐν τινὶ ἐφημερίδι.

168. Μόνον μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνός ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως, τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένης προσκλήσεως, δικάζεται, τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐρήμην ὁ μὴ ἐμφανισθείς.

Οὐδὲς δύναται νὰ παρασταθῇ ὑπερασπιστὴς αὐτοῦ.

Ἀναγινώσκονται δὲ ἐν τῇ συνεδριάσει ὑπὸ τοῦ γραμματέως αἱ ἐκθέσεις τῆς ἀνακρίσεως, αἱ ἐξομολογήσεις τῶν μαρτύρων καὶ τὰ λοιπὰ τῆς δικογραφίας ἐγγράφκ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ στρατοδικείου ἐκδίδεται κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, δημοσιεύεται διὰ τῆς διαταγῆς τῆς ἡμέρας τοῦ φρουραρχείου τῆς ἐδρας τοῦ στρατοδικείου, καὶ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ στρατοδικείου καὶ τῆς δημαρχίας, τῆς κατοικίας τοῦ καταδικασθέντος.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ στρατοδικείου καὶ ὁ δήμαρχος συντάττουσιν ἕκαστος ἐκθεσιν τῆς τοιχοκολλήσεως.

Μετὰ τὰς διατυπώσεις αὐτάς, ἡ ἀπόφασις ἐπὶ κακοουργήματι θεωρεῖται ἐκτελεστέα.

169. Μόνον ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐρήμην ἐπὶ κακοουργημάτων ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

170. Ἐὰν ὁ ἐρήμην ἐπὶ κακοουργήματι καταδικασθεὶς πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς (350 ἄρθρ. Ποιν. Δικονομίας) ἢ ἐμφανισθῇ ἐκούσιως ἢ συλληφθῇ, γίνεται κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 166 § 7 τοῦ παρόντος νόμου. Τὰ ἄρθρα 467, 469, 471, 472 καὶ 474 τῆς κοινῆς ποιν. Δικονομίας, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς οὕτω ἐπὶ κακοουργήματι καταδικασθέντας ὑπὸ τῶν στρατοδικείων.

Ἐὰν οἱ ἐπὶ πλημμελήματι καταδικασθέντες δὲν κάμωσιν ἀνακοπὴν ἐντὸς τριῶν

μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ ἀρθροῦ 168, ἡ ἀπόφασις καθίσταται τελεσιδίκος. εἰς τὴν ἀνακοπὴν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 166 ὡρισμένα, ἐκτὸς τῆς ἤδη προσδιορισθείσης προθεσμίας.

Μόνον ἐναντίον τῶν οὕτω κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων συγχωρεῖται ἀναθεώρησις καὶ ἀναίρεσις.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Γενικοὶ ὁρισμοί.

171. Ἡ περὶ τῆς ταυτότητος δίκη τοῦ ἀποδράντος στρατιωτικοῦ καταδίκου καὶ μετέπειτα συλληφέντος, γίνεται ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου σταθμεύει τὸ στρατιωτικὸν σῶμα εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καταδικασθεὶς· ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἀνήκῃ εἰς οὐδὲν τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἡ περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ δίκη γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν κατ' αὐτοῦ ποινικὴν ἀπόφασιν στρατοδικείου, καὶ, τοῦτου μὴ ὑπάρχοντος πλέον, ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου συνελήφθη ὁ φυγὰς κατάδικος.

Τὸ στρατοδικεῖον δικάζει, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει παρόντος τοῦ συλληφέντος φυγάδος περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, ἂν οὐ ἐξετάσῃ τοὺς κλητευθέντας ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ ὑπὸ τοῦ φυγάδος ἢ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ μάρτυρας.

Ἀπαντα δὲ ταῦτα ἐπὶ κοινῇ ἀκυρότητος.

Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος καὶ ὁ συλληφθεὶς, ὡς φυγὰς, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς περὶ τῆς ταυτότητος ἀποφάσεως.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐρήμην, ἢ ὡς φυγοδίκων καταδικασθέντων καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν συλληφθέντων ἢ αὐθορμήτως παρασταθέντων.

172. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν ἐν ἐκστρατεία ἀποκλεισμῷ ἢ ἐν πολιορκίᾳ στρατοδικείων, αἱ δίκαι τῶν ὁποίων, ἤρχισεν ἢ ἀνάγκησιν, εἰσάγονται εἰς τὰ διαρκῆ στρατοδικεῖα.

173. Αἱ πρὸς τοὺς κατηγορουμένους καὶ μάρτυρας κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις

ἐπιδίδονται ὑπὸ χωροφυλάκων ἢ ὑπηρετῶ τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἀνευ οὐδεμιᾶ δαπάνης καὶ κατὰ τὰ ἀρθρα 190 καὶ 191 τῆς ποινικῆς δικονομίας, συντασσομένη ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐπιδύσεως.

174. Αἱ διατάξεις τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας περὶ παραγραφῆς τῶν ἀξιοποινῶν πράξεων καὶ τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων (ἀρθρ. 5, 549 καὶ 550) ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ποινικῆς διαδικασίας τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τούτων· ἀλλ' ἡ παραγραφή τοῦ ἀξιοποίνου τῆς φυγοστρατείας, λειποταξίας καὶ αὐτομολίας ἀρχεται ἀπ' οὗ ὁ κατηγορούμενος συμπληρώσῃ τὰ 4 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἐν οἰαδήποτε ἡλικίᾳ συλληφθῇ ὁ λειποτάκτης, ὁ αὐτόμαχος ἢ ὁ φυγόστρατος, παραπέμπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα συμπληρώσῃ, ἐὰν ἦναι δυνατόν, τὸν ὀφειλόμενον χρόνον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας του.

BIBAION TETARTON.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ ποιναί.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

175. Ἐγκληματικά ποινὰ εἶναι· α) ὁ θάνατος· β) Τὰ διὰ βίου δεσμά· γ) Τὰ πρόσκαιρα δεσμά· δ) Ἡ ἐν φρουρῇ φυλάκισις· ε) Ἡ εἰρκτή· ς) Ἡ καθάρσις.

176. Ἐπανορθωτικά ποινὰ εἶναι· α) Ἡ ἐκπτώσις· β) Τὰ δημόσια ἔργα· γ) Ἡ φυλάκισις.

177. Ὁ ὑπὸ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου καταδικασθεὶς εἰς θάνατον τουφεκίζεται.

178. Ἡ θανατικὴ ποινὴ κατὰ παντὸς στρατιωτικοῦ, ὅσῳς ἐπιβάλλεται δυνάμει διατάξεως τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, συνεπιφέρει αὐτοδικαίως καὶ τὴν στρατιωτικὴν καθάρσιν.

179. Ἡ διάρκεια καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν δεσμῶν καὶ τῆς εἰρκτῆς κανονίζονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 8, 9, 10, 11, 21, 23, 28, 30, 33, 35, 36, καὶ 37 τοῦ

κοινοῦ ποινικοῦ Νόμου ὀριζόμενα.

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἐν φρουρῷ φυλακίσεως, κλεῖται ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τούτῳ διὰ Βασιλικῆς διατάγματος ὀρισθέντος φρουρίου, τοῦλάχιστον ἐπὶ πέντε καὶ τὸ πολὺ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη κοινωνεῖ δὲ μὲ τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ἢ τοὺς ἐκτὸς αὐτοῦ, κατὰ τοὺς διὰ Βασ. διατάγματος γενομένους κανονισμούς.

Ἀπασαι δὲ αἱ ποιναὶ αὗται συνεπιφέρουσι καὶ τὴν στρατιωτικὴν καθάρισιν.

Τὰ ἄρθρα 25 καὶ 26 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς πάντα καταδικασθέντα εἰς ἄλλην ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐκτὸς τῆς καθιέρσεως.

180. Ὁ μέλλων νὰ ὑποστῇ τὴν στρατιωτικὴν καθάρισιν στρατιωτικὸς, εἴτε ὡς κυρίαν ποινὴν, εἴτε ὡς συνέπειαν ποινῆς, προσάγεται ἐνώπιον στρατοῦ ὑπὸ τὰ ὄπλα, ἐνθὰ, ἀναγνωσθεὶς τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποράσεως, ὁ διοικητὴς τοῦ στρατεύματος ἐκφωνεῖ τὰ ἑξῆς: « Ν. Ν. (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ καταδίκου) « εἶσαι ἀνάξιος νὰ φέρῃς τὰ ὄπλα. ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως σὲ καθίρω ».

Μετὰ τοῦτο ἀφαιροῦνται ἀπ' αὐτοῦ ὅλα τὰ στρατιωτικὰ σημεῖα καὶ παράσημα. Ἐὰν ὁ καταδίκος ᾖ αἰσιματικός, συντίθεται τὸ ξίφος αὐτοῦ καὶ ρίπτεται χαμαὶ ἐνώπιόν του.

Ἡ στρατιωτικὴ καθάρισις συνεπιφέρει.

α) Τὴν στέρησιν τοῦ Βαθμοῦ καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ φέρειν τὰ διακριτικὰ αὐτοῦ σημεῖα καὶ τὴν στολὴν.

β) Τὴν παντελεῖ ἀνικανότητα τοῦ ὑπερεῖν εἰς τὸν στρατὸν, ὑφ' ὁποιοῦνδήποτε ὁριζήματα, καὶ τὰς λοιπὰς ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 21 καὶ 23 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζόμενας ἀνικανότητας.

γ) Τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ φέρειν ὁποιοῦνδήποτε παράσημον, καὶ παντὸς δικαιώματος εἰς σύνταξιν, ἢ εἰς ἀρμίδην αὐτοῦ διὰ προτέρας ὑπηρεσίας του.

181. Εἰς τὴν στρατιωτικὴν καθάρισιν, ἐπιβαλλομένην ὡς κυρίαν ποινὴν, προστίθεται πάντοτε καὶ φυλάκισις, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια ὀρίζεται ὑπὸ τῆς δικαστικῆς

ἀποράσεως, καὶ δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη, οὐδὲ εἶναι βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

182. Ἡ ἐκπτώσις συνεπιφέρει τὴν στέρησιν τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς τάξεως (rang) καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ φέρειν τὰ διακριτικὰ αὐτοῦ σημεῖα καὶ τὴν στολὴν.

Ὁ ἐκπτώσις ἀξιωματικός στερεῖται τοῦ δικαιώματος πάσης συντάξεως καὶ ἀμοιβῆς διὰ τὰς προτέρας ὑπηρεσίας τοῦ.

183. Ἡ διάρκεια τῶν δημοσίων ἔργων δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη, οὐδὲ εἶναι βραχυτέρα τῶν δύο ὅ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην καταδικασθεὶς, φέρων τὸ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἐνδυμα τῶν καταδίκων, προσάγεται ἐνώπιον τοῦ στρατοῦ ἐν παρατάξει καὶ τῷ ἀναγινώσκειται ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόρασις.

Ἐπιβάλλεται δὲ εἰς δημοσίου ὠφελείας ἔργα, ἀλλ' οὐδέποτε ἐργάζεται εἰς τὰ αὐτὰ ἐργοστάσια, ἐν οἷς καὶ οἱ εἰς δεσμὰ καταδικαζόμενοι.

184. Ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη, οὐδὲ εἶναι βραχυτέρα τῶν ἑξ ἡμερῶν.

185. Ὅσακις ὁ κοινὸς ποινικὸς νόμος ἐπιβάλλει χρηματικὴν ποινὴν, τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια δύνανται νὰ μεταβάλωσιν αὐτὴν εἰς φ. λάκκισιν ἑξ ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν.

186. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 60 ἕως 62 τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐφαρμόζει εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἢ εἰς τοὺς ἐξομοιούμενους μὲ στρατιωτικοὺς τὰς ποινὰς τῶν στρατιωτικῶν νόμων, εἰς τοὺς ναυτικοὺς, τὰς ποινὰς τῶν ναυτικῶν νόμων, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς, τὰς ποινὰς τῶν κοινῶν νόμων, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλο τι διατιτῇ ρητῶς ὁ Νόμος.

Αἱ κατὰ τῶν στρατιωτικῶν ποινὰι ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. καθ' ἣν τὰ κοινὰ ποινικὰ Δικαστήρια δικάζουσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου οἰονδήποτε στρατιωτικόν.

187. Κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὅσακις οἱ μὴ στρατιωτικοί, ἢ

οἱ μὴ ἐξομοιούμενοι μὲ στρατιωτικούς, κηρύττονται ἔνοχοι κακούργηματος ἢ πλημμελήματος μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, καταδικάζονται οὗτοι εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ κακούργηματος ἢ πλημμελήματος τούτου ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς. Ἀντὶ ὅμως τῆς ἐκπτώσεως καὶ τῶν δημοσίων ἔργων, ἐπιβάλλεται φυλάκισις ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν· ἀντὶ δὲ τῆς καθαιρέσεως, ὡς κυρίας ποινῆς, εἰρκτὴ ἄλλ' ὁσάκις ἡ καθαιρέσις συνοδεύει τὴν θανατικὴν ἢ ἄλλην ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἡ ποινὴ αὕτη συνεπιφέρει, ἀντὶ τῆς καθαιρέσεως, ἀπάσας τὰς κατὰ τὸν παρόντα καὶ τὸν νοινόν ποινικὸν νόμον λοιπὰς συνεπιείας αὐτῆς.

188. Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῷ στρατῷ καὶ λοιποὶ ἐξομοιούμενοι μὲ στρατιωτικούς, θεωροῦνται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν ὡς ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί ἢ στρατιῶται, καθ' ὃν βαθμὸν ἐξομοιοῦνται ἢ τάξις ἐκάστου αὐτῶν.

189. Ἡ ποινικὴ διάρκεια τῶν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένων ποινῶν ἀρχεται·

α) Κατὰ τῶν εἰς δεσμὰ, εἰς φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ καὶ εἰς εἰρκτὴν καταδικασθέντων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθαιρέσεως αὐτῶν.

β) Κατὰ τῶν εἰς δημοσία ἔργα. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀναγινωθῇ ἐνώπιον στρατεύματος ἢ κατ' αὐτῶν ἀπόρατις, τῶν δὲ λοιπῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ καταδικαζομένη ἐργασία ἀμετάκλητος· ἐὰν δὲ ὁ καταδικασθεὶς δὲν εὐρίσκηται τότε εἰς φυλάκισιν, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος φυλακισθῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆς του.

190. Πᾶσα κατ' ἀξιωματικοῦ καταγινωσκομένη ὑφ' ὁποιοῦδήποτε δικαστηρίου καταδικαζομένη εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν, ἕνεκα κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης, πλαστογραφίας, ψευδοῦς διὰ χειραψίας ὑποσχέσεως ἐνώπιον δικαστηρίου, ἐπιουχίας, ψευδοῦς καταμηνύσεως, ἢ συκοφαντίας, συνεπιφέρει καὶ τὴν στέρησιν τοῦ βαθμοῦ του.

Αἱ δὲ διατάξεις τοῦ 22 καὶ 23 άρθρου τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ, ὁσάκις ἡ καταδικαζομένη

εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἕνεκα τῶν αὐτῶν προβλεπομένων πλημμελημάτων εἶνε τοῦλάχιστον ἐνιαυτοῦς.

191. Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οὐδὲ ποτε δικαστηρίου καταγινωσκομένων ποινῶν ἕνεκα πλημμελήματος δὲ θέλει λογίζεσθαι ὡς χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως δὲν θέλει λογίζεσθαι ὡς χρόνος ὑπηρεσίας, εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἀθώωσης ἢ ἀπολύσεως τοῦ καταγορηθέντος.

192. Αἱ διατάξεις τοῦ Β'. Γ'. Δ'. Ε' καὶ Σ'. κεφαλαίου τοῦ Α' Βιβλίου τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ὡς καὶ τῶν άρθρων 117 ἕως 122 αὐτοῦ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένα ἐξιοπονηνοὺς πράξεις.

Ὅσακις δὲ εἰς τὸ τετελεσμένον κακούργημα ἢ πλημμελήμα ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ποινὴ καθαιρέσεως ἢ ἐκπτώσεως, ἡ ἀπόπειρα αὐτῶν τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, μὲ καθαιρέσιν καὶ εἴκοσιν ἡμερῶν μέχρις εἴκοσι μηνῶν φυλάκισιν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, μὲ φυλάκισιν ἕως μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἡ ποινὴ τῆς ἐν φρουρίῳ φυλακίσεως μειοῦται λόγῳ ἀποπείρας κατὰ τὸ ἥμισυ, πλὴν ὅχι ἑλαττον τῶν πέντε ἐτῶν· τὰ δὲ δημοσία ἔργα μειοῦνται ἐπίσης κατὰ τὸ ἥμισυ, καὶ ἐλαττωμένης ἐντεῦθεν τῆς ποινῆς ἐπὶ τὸν ἐλάχιστον ὅρον αὐτῆς ἐπιβάλλεται φυλάκισις πλὴν ὅχι κατωτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ 84 άρθρου τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ἡ ἐν φρουρίῳ φυλάκισις μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ, ἐλαττωμένης ἐντεῦθεν τῆς ποινῆς ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον αὐτῆς, ἐπιβάλλεται ἰσόχρονος φυλάκισις. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ περίπτωσιν, ἀντὶ στρατιωτικῆς καθαιρέσεως, ἐπιβάλλεται φυλάκισις ἐνὸς ἕως τεσσάρων ἐτῶν εἰς ἐπανορθωτικὴν κατάστημα, ἀντὶ δὲ τῆς ἐκπτώσεως καὶ τῶν δημοσίων ἔργων, παρομοία φυλάκισις τεσσάρων μηνῶν ἕως δύο καὶ ἡμίσεως ἐτῶν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Στρατιωτικά κακουργήματα καὶ
πλημμελήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Προδοσία, κατασκοπία, καὶ ἀποπλά-
Α'. ρησις στρατιωτικῶν.

Προδοσία.

193. Πᾶς στρατιωτικὸς Ἕλλην, καὶ
πᾶς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ στρατιωτικῇ ὑπηρε-
σίᾳ ὅστις φέρεται ὅπλα κατὰ τῆς Ἑλλάδος,
τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν
καθαίρεσιν.

Πᾶς αἰχμάλωτος ὅστις παρέδωκε τὴν ὑπό-
σχεσίν του καὶ ἐκ νέου συνελήφθη ἔνοπλος,
τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

194. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρα-
τιωτικὴν καθαίρεσιν πᾶς στρατιωτικὸς·

α) Ὅστις παραδῶσει πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἢ
πρὸς πάντα ἄλλον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ
ἐχθροῦ, εἴτε τὸ διοικούμενον παρ' αὐτοῦ
στρατιωτικὸν σῶμα, εἴτε τὸ ἐμπιστευθὲν
εἰς αὐτὸν φρούριον, πόλιν, δίοδον ἢ ἄλλην
στρατιωτικὴν θέσιν, εἴτε τὰς προμηθείας
ἢ πολεμοφόδια τοῦ στρατοῦ, εἴτε τὰ
σχέδια τῶν φρουρίων, ἢ ἄλλων ὀχυρωμάτων,
ὀπλοθηκῶν, ναυστάθμων, λιμένων ἢ ὁρμίων,
εἴτε τὸ σύνθημα ἢ τὸ ἀπόρρητον πολεμικῆς
τινὸς ἐπιχειρήσεως, ἐκστρατείας ἢ διαπραγ-
ματεύσεως·

β) Ὅστις συνεννοεῖται μετὰ τοῦ ἐχθροῦ
ἐπὶ σκοπῷ νὰ βοηθήσῃ τὰς ἐπιχειρήσεις
αὐτοῦ·

γ) Ὅστις συμμαθεῖ εἰς συνωμοσίαν
ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀνγκάσῃ τὸν φρούραρχον
πολιορκουμένου φρουρίου, ἵνα παραδοθῇ ἢ
συνθηκολογήσῃ·

δ) Ὅστις, ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, προ-
καλέσει εἰς φυγὴν τὸ στράτευμα ἢ ἐμποδί-
σει τὴν ἀνασυνάθροισιν αὐτοῦ.

Β'. Κατασκοπία καὶ ἀποπλάρῃσις
στρατιωτικῶν.

195. Ὡς ἔνοχος κατασκοπίας τιμωρεῖ-
ται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθαι-
ρεσιν·

α) Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις εἰσέλθῃ ἐν-
τὸς φρουρίου, ἐντὸς στρατιωτικῆς θέσεως
(poste) ἢ στρατιωτικοῦ καταστήματος,

ἐντὸς ἀμυντικῶν ἢ ἐπιθετικῶν ἔργων στρα-
τοῦ, ἐντὸς στρατοπέδου, καταυλισμοῦ
(bivouac) ἢ ἐπισταθμίας (cantonnement)
στρατεύματος· τινὸς, ἵνα προμηθευθῇ αὐτό-
θι ἐγγράφα ἢ πληροφορίας πρὸς τὸ συμφέ-
ρον τοῦ ἐχθροῦ·

β) Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις προμηθεύ-
σει εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐγγράφα ἢ πληροφορίας
δυναμέναις νὰ ἐλάβῃσι τὰς πολεμικὰς ἐ-
πιχειρήσεις (operations) τοῦ στρατεύμα-
τος ἢ νὰ διακινδυνεύσωσι τὴν ἀσφάλειαν
φρουρίου, φυλακῆς (poste) ἢ ἄλλων στρα-
τιωτικῶν καταστημάτων (établissements
militaires)

γ) Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις ἐν γνώσει
κρύπτει ἢ ἐνεργεῖ νὰ κρύψῃσι τοὺς κατα-
σκόπους ἢ τοὺς πρὸς ἀνακάλυψιν (à la
découverte) στελλομένους ἐχθροῦ.

196. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὁ εἰς τοὺς
ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένους
τόπους ὑπὸ πλαστὴν στολὴν, ἐνδυμασίας
ἢ ὁποσδήποτε ἄλλως μετημφισμένος ἢ
ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα εἰσερχόμενος ἐχθρός.

197. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον, ὅστις
προεκάλεσε δι' ὁποιοδήποτε τρόπου στρα-
τιωτικοὺς νὰ αὐτομολήσωσιν εἰς τοὺς ἐχ-
θροὺς, ἢ ἐν γνώσει εὐκολύνει εἰς αὐτοὺς τὰ
πρὸς ταῦτα μέσα, ἢ στρατολογήσῃ ὑπὲρ
δυνάμεως οὗσης εἰς πόλεμον μετὰ τῆς Ἑλ-
λάδος. Ἐὰν δὲ ὁ ἔνοχος ἦναι στρατιωτικὸς,
τιμωρεῖται πρὸς τοῦτοις καὶ μὲ στρατιω-
τικὴν καθαίρεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Κακουργήματα καὶ πλημμελήματα κα-
τὰ τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος.

198. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρα-
τιωτικὴν καθαίρεσιν πᾶς στρατιωτικὸς
διοικητὴς ἢ φρούραρχος, ὅστις, εἰσαχθεὶς εἰς
δικὴν μετὰ γνωμοδότησιν ἀνακριτικῆς ἐπι-
τροπῆς, κηρυχθῇ ἔνοχος, ὅτι ἐσυνθηκολό-
γησε μὲ τὸν ἐχθρὸν καὶ παρέδωσε τὸ εἰς
αὐτὸν ἐμπιστευθὲν φρούριον (place) χωρὶς
νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ πρὸς ἀμυναν δυνατὰ
μέσα, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εἰς
αὐτὸν ἐπιβιβαλλομένας ὑπὸ τοῦ στρατιωτι-
κοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς ὑποχρεώσεις.

199. Πᾶς στρατηγὸς ὁποιοδήποτε βαθ-

μοῦ ἢ Διοικητῆς ἐνόπλου στρατεύματος (troupe armée) ὅστις εἰς ἀνοικτὸν τόπον (case campagne) συνθηκολογήσῃ, τιμωρεῖται α) μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν, ἐάν ὡς ἐκ τῆς συνθηκολογήσεως κατὰθήσῃ τὰ ὄπλα τῷ στρατεύματι του, ἢ, ἐάν προτοῦ διαπραγματευθῇ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, δὲν ἐξεπλήρωσεν πᾶν ὅ, τι τὸ καθήκον καὶ ἡ στρατιωτικὴ τιμὴ τῷ ὑπηγόρευον, β) μὲ ἐκπτώσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅποιαδήποτε ἄλλη ἔλλειψις ἐκ μέρους του, εἴτε πρὸ τῆς συνθηκολογήσεως, εἴτε κατ' αὐτήν.

200. Πᾶς στρατιωτικὸς σκοπὸς ἢ προόπτῃς, ὅστις ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν του, χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὁποίαν εἶαθεν ἐντολὴν (consigne) τιμωρεῖται α) μὲ θάνατον, ἐάν εὐρίσκετο ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλων ἐπαναστατῶν· β) μὲ δημόσια ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν, ἐάν, ἐκτὸς τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, εὐρίσκετο ἐπὶ χώρας εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐνόπλου στάσεως· γ) μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν ἕως ἐνὸς ἐτους εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

201. Πᾶς στρατιωτικὸς σκοπὸς ἢ προόπτῃς, φωραθεὶς κοιμώμενος· τιμωρεῖται α) μὲ δημόσια ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν, ἐάν εὐρίσκετο ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλων ἐπαναστατῶν· β) μὲ φυλάκισιν ἐξ ἕως δώδεκα μηνῶν, ἐάν, ἐκτὸς τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, εὐρίσκετο ἐπὶ χώρας εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐνόπλου στάσεως· γ) μὲ φυλάκισιν δύο ἕως ἐξ μηνῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

202. Πᾶς στρατιωτικὸς ὅστις ἐγκατέλιπε τὴν θέσιν του τιμωρεῖται α) μὲ θάνατον, ἐάν ἔγεινεν ἢ ἐγκατάλειψεν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, ἢ ἐνόπλων ἐπαναστατῶν· β) μὲ δύο ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν ἐάν, ἐκτὸς τῆς προηγουμένης περιπτώσεως ἢ ἐγκατάλειψις ἔγεινεν ἐπὶ χώρας εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐνόπλου στάσεως· γ) μὲ δύο ἕως ἐξ μηνῶν φυλάκισιν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἐάν δὲ ὁ ἐνοχος ᾗναι ἀρχηγὸς στρατιωτικῆς θέσεως (chef de poste), ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν πάντοτε ὁ μέγιστος ὅρος τῆς

ποινῆς.

203. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις ἐν καιρῷ πολέμου, ἢ ἐν στρατῷ ἐν γόρῃ εἰς κατάστασιν ἐνόπλου στάσεως, ἢ ἐν φρουρῇ εἰς κατάστασιν πολέμου, δὲν προσέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του ἐν περιπτώσει θαυροῦ (alerte) ἢ μετὰ τὴν σήμανσιν τοῦ πολεμικοῦ (général), τιμωρεῖται μὲ ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν φυλάκισιν· ἐάν δὲ ᾗναι ἀξιωματικὸς, μὲ ἐκπτώσιν.

204. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις προσκληθεὶς δὲν ἔλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου, ἀνευ νομίμου κωλύματος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μέχρις ἐξ μηνῶν. Ὁ ἀξιωματικὸς, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, δύναται νὰ τιμωρηθῇ μὲ ἐκπτώσιν.

205. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 182, 183, 184, 186 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς, ὡς πρὸς τὴν ἀπόκρυψιν καὶ τὴν ἀπόκρυψιν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ παντὸς συλληφθέντος, φυλακισθέντος ἢ ἐμπιστευθέντος· εἰς τὴν φύλαξιν αὐτῶν. Εἰς πάντα δὲ ἄλλον στρατιωτικὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν εἰρημένων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 181 τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Τὰ δὲ ἀρθρα 72, §. 5 καὶ 74, §. 1. 2. καὶ 76. τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς ὡς πρὸς τὴν ἀπόκρυψιν ἢ διάσωσιν παντὸς ἐνόχου πλημμελήματος· τινος ἢ κακούργηματος. Ἡ ἰδιότης ὁμοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ θεωρεῖται πάντοτε ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὴ κίτις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Στάσις, ἀνυποταξία καὶ ἀντίστασις.

206. Εἰς κατάστασιν στάσεως θεωροῦνται·

α.) Οἱ ὑπὸ τὰ ὄπλα στρατιωτικοί, οἵτινες, τέσσαρες ἢ πλείότεροι ἡνωμένοι καὶ ἐνεργοῦντες ἐκ συμφώνου, ἀποποιοῦνται εἰς πρώτην πρόσκλησιν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν.

β.) Οἱ στρατιωτικοί, οἵτινες, τέσσαρες ἢ πλείότεροι ὄντες, λαμβάνουσι τὰ ὄπλα ἀνευ ἀδείας, καὶ ἐνεργοῦσιν ἐναντίον τῶν

διαταγῶν τῶν ἀρχηγῶν τῶν

γ.) Οἱ στρατιωτικοί, οἵτινες, ὁκτῶς ἢ πλείότεροι ἡνωμένοι, πράττουσι βicioπραγίας δι' ὄπλων, καὶ προσκαλούμενοι ἀπὸ τοῦς ἀνωτέρους τῶν ἀρνοῦνται νὰ διαλυθῶσιν, ἢ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν τάξιν.

Τιμωροῦνται δὲ οἱ μὲν ἀρχηγοὶ καὶ ὁδοῖται τῆς στάσεως, ὡς καὶ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος στρατιωτικὸς, μὲ θάνατον, οἱ δὲ λοιποὶ μὲ εἰρκτὴν, ἢ, ἐὰν ᾖναι ἀξιωματικοί, μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου τρίτου, ἐὰν ἐγενίαν βicioπραγίαι, ἀλλ' ἀνευ χρήσεως ὄπλων, ἀπαντες τιμωροῦνται μὲ εἰρκτὴν, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

207. Πᾶς στρατιωτικὸς ὅστις, προσταχθεὶς νὰ βραδίῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἢ νὰ ἐκτελέσῃ ὅποιανδήποτε ἄλλην ὑπηρεσίαν διαταχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλων ἐπαναστατῶν, ἀπαπειλεῖται νὰ ὑπακούσῃ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθαιρέσιν.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως, ὁ ἐνοχοὺς ἀνυποταξίας ἐπὶ τόπου εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐνόπλου στάσεως, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, ἢ, ἐὰν ᾖναι ἀξιωματικὸς, μὲ ἐκπτώσιν καὶ μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ, ἐὰν ᾖναι ἀξιωματικὸς, μὲ ἐκπτώσιν.

208. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις παρὰ τὴν ἐκδίδοσιν στρατιωτικὴν ἐντολὴν (com-signo) τιμωρεῖται α) μὲ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ, γενομένης τῆς πράξεως ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐνόπλων ἐπαναστατῶν, β') ἐὰν ἐκτὸς τῆς τῆς περιπτώσεως τοῦ α' ἐδαφίου ἢ πράξις ἐγενίαν ἐν φρουρίῳ εἰς κατάστασιν πολέμου ἢ ἐν χώρᾳ εἰς κατάστασιν ἐνόπλου στάσεως, μὲ εἰρκτὴν, καὶ εἰς ἰδίῳ; ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις, μὲ δημόσια ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ἐνοχοὺς ᾖναι ἀξιωματικὸς, μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν, γ') μὲ φυλάκισιν δὲ

δύο μηνῶν ἕως τριῶν ἐτῶν, καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

209. Πᾶς στρατιωτικὸς, κηρυχθεὶς ἐνοχοὺς βίας δι' ὄπλων κατὰ σκοποῦ ἢ προσόπτου, τιμωρεῖται μὲ θάνατον. Ἐὰν αἱ βicioπραγίαι ἐξετελέσθησαν κατὰ τοῦ σκοποῦ ἢ προσόπτου, ἀνευ ὄπλων, ἀλλ' ὑφ' ἐνὸς στρατιωτικοῦ βοηθουμένου ὑπὸ δύο ἢ πλείονων ἄλλων, οἱ ἐνοχοὶ τιμωροῦνται μὲ εἰρκτὴν. Ἐὰν δὲ τις τούτων ᾖναι ἀξιωματικὸς, μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν. Ἐὰν αἱ βicioπραγίαι ἐξετελέσθησαν παρ' ἐνὸς μόνο ἀόπλου στρατιωτικοῦ, τιμωρεῖται οὗτος μὲ ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν φυλάκισιν.

Τιμωρεῖται μὲ ἑξήμερῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις προσβάλλει σκοπὸν τινα διὰ λόγου, κινήματων ἢ ἀπειλῶν.

210. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις ἐκτελέσῃ βicioπραγίαν ἐκ προμελέτης κατὰ τοῦ ἀνωτέρου του, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθαιρέσιν.

211. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον πᾶσα βicioπραγία πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὑπὸ στρατιωτικοῦ ὑπὸ τὰ ὄπλα κατὰ τοῦ ἀνωτέρου του.

212. Αἱ κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐνεκα ὑπηρεσίας βicioπραγίαι στρατιωτικοῦ τινος κατὰ τοῦ ἀνωτέρου του, τιμωροῦνται μὲ θάνατον.

Ἐὰν ὁμοῦ αἱ βicioπραγίαι δὲν ἐξετελέσθησαν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἐνεκα τῆς ὑπηρεσίας, τιμωροῦνται οἱ ἐνοχοὶ, ἐὰν μὲν ᾖναι ἀξιωματικοί, μὲ ἐκπτώσιν καὶ μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ ᾖναι ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, μὲ εἰρκτὴν.

213. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις, κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐνεκα τῆς ὑπηρεσίας, ἐξυβρίσῃ τὸν ἀνωτέρον του διὰ λέξεων, κινήματων ἢ ἀπειλῶν, τιμωρεῖται, ἐὰν ὁ ἐνοχοὺς ᾖναι ἀξιωματικὸς, μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν, μὲ εἰρκτὴν δὲ, ἐὰν ᾖναι ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης.

Ἐὰν ὁμοῦ αἱ ἐξυβρίσεις δὲν ἐγένοντο κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἐνεκα τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ἐνοχοὺς τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς ἕως πέντε

ἐτῶν φυλάκισιν.

214. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις προσβάλλει βιάῳ τὴν ἑοπλὸν δύναμιν, ἢ τοὺς ὑπηρετάς τῆς ἀρχῆς, ἐνῶ οὗτοι ἐνεργοῦσι τὰ καθήκοντά των πρὸς ἐκτέλεσιν νόμου τινὸς, Διατάγματος ἢ διαταγῆς τῆς ἀρχῆς, ἐντάλματος συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἢ ἀποράσεως τινὸς, ἢ ὅστις κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ἀντισταθῇ διὰ βίας εἰς αὐτοὺς, τιμωρεῖται ὡς ἐνοχὸς ἀντιστάσεως μετὰ φυλάκισιν δύο ἕως ἑξήκων ἔτην· ἐάν δὲ ἡ προσβολὴ ἢ ἡ ἀντίστασις ἐπράχθη μετ' ὅπλων, μετὰ φυλάκισιν ἑξήκων ἕως δύο ἐτῶν.

Ἐάν ἡ προσβολὴ ἢ ἡ ἀντίστασις πράχθῃ ὑπὸ τριῶν ἢ πλείονων ἄνευ ὅπλων στρατιωτικῶν, οἱ ἐνοχοὶ αὐτῆς τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν· μετὰ κτὴν δὲ, ἐάν ἐπράχθῃ ἐνὸς πλοῦ.

Γενομένης τῆς ἀντιστάσεως ὑπὸ ὁκτώ τοῦλάχιστον στρατιωτικῶν ἐνόπλων, οἱ ἐνοχοὶ αὐτῆς τιμωροῦνται κατὰ τὸν 3 καὶ 5 τοῦ 206. ἀρθροῦ τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ποινῆς ἐπιβάλλεται πάντοτε εἰς τοὺς ἀρχηγούς ἢ ὁδηγούς, καὶ εἰς τὸν ἔχοντα ἀνώτερον βαθμὴν στρατιωτικόν.

215. Πᾶς ἀξιωματικός, ὅστις ἐνεργουμένης στάσεως ἢ ἀντιστάσεως στρατιωτικῶν, εὐρεθῇ παρὼν δὲν πράξει πᾶν τὸ καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἐμπόδισιν ἢ κατάπαυσιν αὐτῆς, τιμωρεῖται μετὰ καθαιρέσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Κατὰρρησις τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας.

116. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀρχηγός, ὅστις ἄνευ προκλήσεως (pronoclation) διαταγῆς ἢ ἀδείας (autorisation) ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἢ δι' ἄλλου ἐνοπλὸν ἐπιθεσιν κατὰ στρατευμάτων ἢ ὑπηκόων συμμάχου ἢ οὐδετέρας δυνάμεως, τιμωρεῖται μετὰ θάνατον. Μὲν ἐκπτώσιν δὲ, πᾶς στρατιωτικὸς ἀρχηγός ὅστις ἄνευ προκλήσεως διαταγῆς ἢ ἀδείας ἐνεργήσῃ ὅποιανδήποτε ἐχθροπραξίαν ἐπὶ οὐδετέρας ἢ ἐπὶ συμμάχου χώρας.

217. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀρχηγός ὅστις παρατείνει τὰς ἐχθροπραξίας, ὅπου τῷ κοινοποιηθῇ ἐπισήμως ἡ εἰρήνη, ἡ γενικὴ ἢ ἡ μερικὴ ἀνακωχὴ ὅπλων, τιμωρεῖται μετὰ

θάνατον.

218. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἀναλαμβάνει ἀρχηγίαν τινὰ ἄνευ διαταγῆς ἢ νομίμου αἰτίας, ἢ διατρέφῃ αὐτὴν ἐναντίον τῶν διαταγῶν τῶν ἀρχηγῶν του, τιμωρεῖται μετὰ θάνατον.

219. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς νομίμου ἀμύνης ἐκτὸς τοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἢ τῆς συναθροίσεως τῶν γευρόντων (ralliement des fuyards) ἢ τῆς ἀνάγκης νὰ παύσῃ τὴν διαρπαγὴν ἢ τὴν καταστροφὴν, κτυπᾷ τὸν κατώτερόν του, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν δύο μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Φυγοστρατεία, λειποταξία καὶ αὐτομολία.

Α'.

Φυγοστρατεία.

220. Θεωρεῖται ὡς φυγόστρατος καὶ τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν ἑξήκων μηνῶν ἢ ἑξήκων ἡμερῶν, πᾶς νεοσύλλεκτος κληροῦχος ἢ ἐθελοντής, ἢ ἀντικαταστάτης γενόμενος δεκτὸς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ, ὅστις, λαβὼν διαταγὴν δὲν προσέλθῃ εἰς τὸν πρὸς τὸν ὅρον του, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ διαταγῇ ὁρισθείσης ἡμέρας. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας· ἐν καιρῷ δὲ πολέμου, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς μετὰ δύο ἐτῶν.

Β'.

Λειποταξία εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

221. Θεωρεῖται ὡς λειποτάκτης εἰς τὸ ἐσωτερικόν·

α) Πᾶς ὑπαξιωματικός ἢ στρατιώτης ἀπὸν ἐκ τοῦ σώματος ἢ ἀποσπάσματος αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας, μετὰ παρελθούσιν ἢ ἡμερῶν ἢ τῆς βεβαιωμένης ὀπουσίας του ἐάν δὲ ὁ στρατιώτης δὲν συνεπλήρωσεν τὴν ὑπηρεσίαν, μετ' ἀπουσίαν ἐνὸς μηνὸς.

β) Πᾶς ὑπαξιωματικός ἢ στρατιώτης ὁδοιπορῶν μεμονομένως ἀπὸ ἐνὸς σώματος εἰς ἄλλο, ἢ τοῦ ἐποίου ἢ ἀδείας (le congé ou la permission) ἔληξεν, ὅστις δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τὸ σῶμά του 15 ἡμέρας μετὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς.

ς, ἢ τοῦ ἐρχομοῦ του.

222. Πᾶς ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης ἑνόχως λειποταξίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐν φρουρῇ εἰρήνης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ὡς πέντε ἐτῶν. Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου ἢ ἐν φρουρῇ εἰς κατὰστασιν πολέμου εἰς χώραν εἰς κατὰστασιν ἐνόπλου στάσεως, μὲ δημόσια ἔργα ὡς πέντε ἐτῶν.

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς φυλακισέως ἢ τῶν δημοσίων ἔργων δὲν εἶναι κατώτερος τῶν ἑτῶν εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις·

α) Ἐάν ὁ λειποτάκτης ἔλαβε μετ' ἐαυτοῦ ἐν ἐκ τῶν ὁπλίων του ἢ μέρος τῆς ἀποσκευῆς του ἢ τὸν ἵππον του.

β) Ἐάν διατελὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐλειποτάκτησεν, ἐπιφυλαττομένων τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρῶν 200 καὶ 202 τοῦ παρόντος νόμου·

γ) Ἐάν ἐλειποτάκτης καθ' ὑποτροπὴν·

223. Πᾶς ἀξιωματικὸς, ἀπὸν τοῦ σώματος ἢ τῆς ἐπισταθμίας αὐτοῦ ἀνευ ἀδείας λείων τῶν 25 ἡμερῶν, ἢ μὴ ἐμπροσθεν αὐτοῦ 15 ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 25 μηνῶν ὡς ἐνός ἐτους, ἐπιφυλαττομένων τῶν κατὰστασιν τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου (14 Ἀπριλ.) 1851 ὑπὸ στοιχ. ΡΟΗ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ Νόμου.

Ἐάν δὲ παραιτήσῃ τὸ σῶμά του ἢ τὴν ἐπισταθμίαν του ἐν φρουρῇ εἰς κατὰστασιν πολέμου, ἢ ἐν χώρᾳ εἰς κατὰστασιν ἐνόπλου στάσεως, θεωρεῖται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν εἰς τὸν προηγούμενον παράγραφον ἀναφερομένων προθεσμιῶν, ὡς λειποτάκτης, καὶ τιμωρεῖται μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν δύο ὡς πέντε ἐτῶν.

224. Ἐν καιρῷ πολέμου αἱ προθεσμίαι τῶν ἀρθρῶν 221 καὶ 223 ἐλαττοῦνται κατὰ τὸ ἡμῖαι.

Γ'

Λειποταξία εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

225. Πᾶς στρατιωτικὸς ὅστις διαβῇ ἀνευ ἀδείας τὰ ἑλληνικὰ ὅρια, ἢ ὅστις παραιτήσῃ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὸ σῶμα, εἰς 8 ἀνῆκει, καθίσταται ἐνόχος λειποταξίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν μετὰ παρέλευσιν

ΣΥΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς βεβαιωμένης ἀπουσίας του.

226. Πᾶς ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης, ὅστις καταστῇ ἐνόχος λειποταξίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τιμωρεῖται, ἐάν μὲν ἢ λειποταξία ἐπράχθῃ ἐν εἰρήνῃ, μὲ δημόσια ἔργα δύο ὡς πέντε ἐτῶν, ἐάν δὲ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν φρουρῇ εἰς κατὰστασιν πολέμου ἢ ἐν χώρᾳ εἰς κατὰστασιν ἐνόπλου στάσεως, μὲ εἰρήνην.

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ποινῆς δὲν καταβιβάζεται, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ὑπὸ τὰ τρία ἐτῆ, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ὑπὸ τὰ ἑπτὰ εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις·

α) Ἐάν ὁ λειποτάκτης ἔλαβε μετ' ἐαυτοῦ ἐν ἐκ τῶν ὁπλίων του, ἢ μέρος τῆς ἀποσκευῆς του, ἢ τὸν ἵππον του·

β) Ἐάν ἐλειποτάκτης διατελὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 200 καὶ 202 ὁριζομένων·

γ) Ἐάν ἐλειποτάκτης καθ' ὑποτροπὴν·

227. Πᾶς ἀξιωματικὸς, ὅστις καταστῇ ἐνόχος λειποταξίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τιμωρεῖται μὲ ἐκπτώσιν καὶ φυλάκισιν ἐνός μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐάν ἢ λειποταξία ἐπράχθῃ ἐν εἰρήνῃ, καὶ μὲ φυλάκισιν ἐν φρουρῇ ἐάν ἢ λειποταξία ἐπράχθῃ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν φρουρῇ εἰς κατὰστασιν πολέμου ἢ ἐν χώρᾳ εἰς κατὰστασιν ἐνόπλου στάσεως.

Δ'.

Ἀποβολὴ ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐχθροῦ λειποταξία

228. Πᾶς στρατιωτικὸς ἢ προσκολλημένος εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ, ὅστις ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας ἢ ἐγγράφου δικταγῆς τοῦ ἀνωτέρου του μεταβῇ εἰς τὸν ἐχθρὸν ἢ εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, ἢ διαβῇ τὰ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοῦ, εἰς ὃν οὗτος ἀνήκει, ὁρισθέντα ὅρια κατὰ τὰ μέρη δι' ὧν δύναται νὰ κοινωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τῶν ἐπ' ἐκστάτων, ἢ ὅστις ἐξέρχεται φρουρίου ἢ χώρας πολιορκουμένων ἢ αποκλεισμένων ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἀνευ ἐγγράφου ἀδείας ἢ ἐγγράφου δικταγῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ φρουρίου ἢ τῆς χώρας, θεωρεῖται ὡς ἐνόχος αὐτομολίας εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ τιμωρεῖται μὲ

θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν.

229. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ λειποτακτήσας ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τῶν ἐπαναστατῶν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ.

Ε'.

Γενικαὶ περὶ φυγοστρατείας, λειποταξίας καὶ αὐτομολίας διατάξεις.

230. Λειποταξία ἢ αὐτομολία πρᾶχθεῖσα ἐκ συνενότησεως ὑπὸ τριῶν ἢ πλείονων στρατιωτικῶν θεωρεῖται ὡς ἐκ συστάσεως γενομένη.

234. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον·

α) Ὁ ἐνόχος ἐκ συστάσεως λειποταξίας ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐχθροῦ·

β) Ὁ ἀρχηγὸς ἐκ συστάσεως λειποταξίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ ἀρχηγὸς ἐκ συστάσεως λειποταξίας εἰς τὸ ἐσωτερικόν τιμωρεῖται, ἐὰν μὲ ᾖναι ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης μὲ εἰρκτὴν, ἐὰν δὲ ᾖναι ἀξιωματικὸς μὲ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ ἐνόχος ἐκ συστάσεως λειποταξίας ἢ αὐτομολίας, τιμωρεῖται μὲ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 224 — 229 ὀριζομένης ποινῆς.

232. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις προκαλεῖ ἢ διευκολύνει τὴν λειποταξίαν, τιμωρεῖται μὲ τὴν κατὰ τοῦ λειποτακτοῦ ὑπὸ τῶν ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου ὀριζομένην ποινήν.

Πᾶς μὴ στρατιωτικὸς ἢ μὴ ἱσομοιούμενος μὲ στρατιωτικόν, ὅστις δὲν ἀποπλανᾷ μὲν στρατιωτικούς ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τῶν ἐπαναστατῶν, προκαλεῖ ὅμως ἢ διευκολύνει τὴν λειποταξίαν, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν.

233. Ὅστις ἐν γνώσει ἀπέκρυψεν ἢ ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του φυγόστρατον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ ἡμερῶν ἕως ἐξ μηνῶν, ἢ μὲ 100 ἕως 500 δραχμῶν χρηματικὴν ποινήν.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινήν τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐν γνώσει διευκόλυνε τὴν φυγὴν ἢ ἀπόδρασιν φυγοστράτων, καὶ ὅστις ἐν γνώσει ἢ ἐπίτηδες ἐμπόδισεν ἢ ἐβράδυνε τὴν

ἀναχώρησιν τῶν νεοσυλλέκτων κληροῦχων.

Ἐὰν ὁ ἐνόχος ᾖναι δημόσιος δημοτικὸς ἢ ἐκκλησιαστικὸς ὑπάλληλος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς ἔτους καὶ προσέτι μὲ 200 μέχρι 1000 δραχμῶν χρηματικὴν ποινήν.

Αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Πώλησις, κατανάλωσις, ἐνεχυρίσας καὶ ἀποκρύψις πραγμάτων στρατιωτικῶν.

234. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις πωλεῖ τὸν ἵππον του, μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ὀπλισμοῦ του, τῆς ἀποσκευῆς του, τῆς κλινωστρωμνῆς του, πολεμεφόδια ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο πρᾶγμα εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινήν τιμωρεῖται πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις ἐν γνώσει ἀγοράσας ἢ ἀποκρύψει τι τῶν εἰρημένων πραγμάτων.

Ἐὰν δὲ πρόκηται περὶ πραγμάτων τοῦ ἱματισμοῦ του τιμωρεῖται εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους.

235. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις κατακρατεῖ δι' ἑαυτῶν, ἀναλίσκει, ἢ δὲν πωλεῖ μὲν, παραχωρεῖ ὅμως εἰς ἄλλους, ἐπὶ δικαιοῦματι ἰδιοκτησίας, ὅπλα, πολεμεφόδια ἢ ἄλλα πρᾶγματα εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ὅστις ἀθροῖ μὲν τῆς ἐνεκα λειποταξίας ἢ αὐτομολίας κατηγορίας, δὲν παρουσιάζει ὅμως τὸν ἵππον, τὰ ὅπλα ἢ τὰ πρᾶγματα, ὅσα μετ' ἑαυτοῦ ἔλαβε, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν ἕως δὲ ἐτῶν.

236. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις ἐνεχυριάζει μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ὀπλισμοῦ του, τῆς ἀποσκευῆς του, τῆς κλινωστρωμνῆς του ἢ ἄλλου τινὸς πράγματος εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕως ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν δὲ ἐνεχυρίσῃ πρᾶγματα τοῦ ἱματισμοῦ του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ ἐβδόμαδων ἕως ἐξ μηνῶν.

237. Ὅστις ἀγοράσας, ἀποκρύψει ἢ δεχ-

ἢ εἰς ἐνέχυρον ὄπλα, πολεμεφόδια, στρατιωτικὸν ἱματισμὸν, κλινοστρωμνὴν ἢ ἄλλο στρατιωτικὸν πράγμα, ἐὰν ἡ πώλησις τῶν πραγμάτων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν, τιμωρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, εἰ μὲν εἶναι στρατιωτικὸς, μὲ τὴν ποινὴν τοῦ αὐτοῦ ὀργάνου, εἰ δὲ μὴ, μὲ ποινὴν ἡλκτωμένην κατὰ τὸ ἥμισυ, οὐδέποτε ὅμως καὶ ὑπὸ τὸν ἐλάχιστον ὅρον αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΑΘΜΟΝ.

Κλοπὴ, ὑπεξαίρεσις καὶ ληστεία.

238. Ἡ κλοπὴ τῶν εἰς τὸ κράτος ἀνηκόντων ὄπλων καὶ πολεμεφοδίων, χρημάτων τοῦ συσταιτίου ἢ τῆς μισθοδοσίας ἢ χρημάτων ἢ πραγμάτων οἰωνοδήποτε ἀνηκόντων, εἴτε εἰς τὸ κράτος, εἴτε εἰς στρατιωτικὸς, πραχθεῖσα ὑπὸ στρατιωτικῶν, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν.

Ἡ τῶν εἰρημένων ὄπλων, πολεμεφοδίων, πραγμάτων καὶ χρημάτων ὑπεξαίρεσις πραχθεῖσα ὑπὸ στρατιωτικῶν ὑπολόγων, ἢ τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας ὑπαλλήλων, διαπεπιστευμένων τὴν φύλαξιν, διαχειρίσιν, διανομὴν ἢ παραδόσιν αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ.

Ἰπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἡ ποινὴ δύναται κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ πρώτου ἐδαφίου, νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν, κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου εἰς εἰρκτὴν. Ὁ καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ἀξιωματικὸς τιμωρεῖται προσέτι καὶ μὲ ἐκπτώσιν.

Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις πράξει κλοπὴν κατὰ πολίτου, παρ' ᾧ καταλύει, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν. Ἰπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν.

Αἱ περὶ κλοπῆς ὑπεξαίρεσεως καὶ ληστείας διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς πράξεις, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ προηγούμενα ἐδάφια, ὁσάκις, ἔνεκα τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰς περιστάσεων, αἱ ἐν τῷ κοινῷ ποινικῷ νόμῳ διαλαμβάνόμεναι ποιναὶ εἶναι βαρύτεραι παρὰ τὰς ὀριζόμενας ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ.

239. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις γυνώσκει πληγωμένον, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, μὲ θάνατον δὲ, ἐὰν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῷ ἐπιφέρει καὶ ἄλλην πληγὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ.

Διαρπαγὴ, φθορὰ ξένης ιδιοκτησίας καὶ καταστροφὴ οἰκοδομῶν.

240. Ἐὰν τρεῖς ἢ πλείονες στρατιωτικοὶ ἡνωμένοι διαρπαῶσι, φθείρωσιν, ἢ βλάψωσι τρόφιμα, ἐμπορεύματα ἢ πράγματα, πᾶς τῶν συνενόχων τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν. Ἐὰν δὲ ἐκτελέσωσι τὴν πράξιν μεθ' ὄπλων ἢ διὰ βίας, διὰ ῥήξεως θυρῶν ἢ ἐξωτερικῶν περιφοραγμάτων, ἢ διὰ βίας κατὰ προσώπων, οἱ μὲν ἀρχηγοὶ, ὀδηγοὶ, καὶ οἱ ἔχοντες ἀνώτερον βαθμὸν στρατιωτικοί, τιμωροῦνται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάϊρεσιν, οἱ δὲ λοιποὶ συνενοχοὶ μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ.

Ἰπαρχουσῶν ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἡ θανατικὴ ποινὴ μεταβάλλεται εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, τὰ δὲ πρόσκαιρα δεσμὰ εἰς εἰρκτὴν, καὶ ἡ εἰρκτὴ εἰς φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν ὁ ἀξιωματικὸς ὅμως τιμωρεῖται πάντοτε καὶ μὲ ἐκπτώσιν.

241. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις ἐκ δολίως προαιρέως πυρπολήσῃ δι' ὁποιοῦδήποτε τρόπου ἢ καταστρέψῃ δι' ἐκρήξεως ὑπονόμου κτίρια, οἰκοδομὰς, στρατικὰ ἔργα, ἐργοστάσια, ἀποθήκας, ναυπηγεῖα, πλοῖα ἢ λέμβους πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καθάϊρεσιν. Ἰπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ ἢ μὲ εἰρκτὴν.

242. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις ἐκ δολίως προαιρέσεως καταστρέψῃ ἢ φθείρῃ δι' ἄλλων μέσων ἢ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς δι' ὑπονόμου ἐκρήξεως, κτίρια, οἰκοδομὰς, στρατιωτικὰ ἔργα, ἐργαστήρια, ἀποθήκας, ναυπηγεῖα, πλοῖα ἢ λέμβους πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ, τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, ἰπαρχουσῶν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μὲ εἰρκτὴν ἢ μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν, καὶ μὲ ἐκπτώσιν, ἐὰν ὁ ἐνοχὸς ᾖναι ἀξιωματικὸς.

243. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις δολίως καταστρέψει αὐτοπρισιώπως ἢ δι' ἄλλου ἀμυντικά μέσα, τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὕλικου τοῦ πολέμου, προμηθείας ὀπλων, ζωοτροφῶν, πολεμοφοδίων, ὕλικου στρατοπεδεύσεως, ἀποσκευῆς ἢ ἱματισμοῦ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον καὶ στρατιωτικὴν καταίρεσιν, ἐὰν ἐπράξῃ τὴν καταστροφὴν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, ἄλλως δὲ μὲ φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ.

244. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐκ δολίας προαιρέσεως καταστρέψει ἢ θραύσει ὄπλα, ὕλικὴν στρατοπεδεύσεως, στρατιωτισμοῦ (casernement), ἀποσκευῆς ἢ ἱματισμοῦ, ἀνήκοντος εἰς τὸ Κράτος, εἴτε τὰ πράγματα ταῦτα τῷ διεπιστεύθησαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, εἴτε τὴν χρῆσιν αὐτῶν εἰχον ἄλλοι στρατιωτικοί, ἢ ὅστις ἐκ δολίας προαιρέσεως πηρώσει ἢ θανατώσει ἵππον ὑποζύγιον ἢ ἀγροφόρον κτῆνος τῆς χρήσεως τοῦ στρατοῦ, τιμωρεῖται μὲ δημόσια ἔργα δύο ἕως πέντε ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ἐνοχὸς ᾖ καὶ ἀξιωματικός, μὲ ἐκπτώσιν ἢ μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν.

Ὑπαρχουσὼν ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἢ ποινὴ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις μεταβάλλεται εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν ἕως πέντε ἐτῶν.

245. Πᾶς στρατιωτικός, ὅστις ἐκ δολίας προαιρέσεως καταστρέψει, κλέψει ἢ σχίσαι κατὰ τιτλα (registres) σχέδια πρωτότυπα (minutés) ἢ πρωτότυπα ἐγγράφα στρατιωτικῆς τινος ἀρχῆς, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν. Ὑπαρχουσὼν δὲ ἰδιαιτέρων ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν, καὶ μὲ ἐκπτώσιν, ἐὰν ὁ ἐνοχὸς ᾖ καὶ ἀξιωματικός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Πλαστογραφία κατὰ τὴν στρατιωτικὴν διαχείρισιν.

246. Πᾶς στρατιωτικός, στρατιωτικὸς διαχειριστὴς καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις ἐν γνώσει ἐγγράψει εἰς τοὺς ἐγγράφους, εἰς τὰς καταστάσεις τῆς δυνάμεως ἢ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀριθμὸν ἀνδρῶν, ἵππων ἢ παρουσίας ἡμερῶν, ἀνωτέρων τοῦ πραγματικοῦ ἢ ἐν γνώ-

σει αὐξήσει τὸ ποσὸν τῶν καταναλώσεων ἢ πράξει ὅποιανδήποτε ἄλλην πλαστογραφίαν εἰς τοὺς λογαριασμούς του, τιμωρεῖται μὲ πικραίνειον δεσμῶν. Ὑπαρχουσὼν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων, ἢ ποινὴ μεταβάλλεται εἰς εἰρκτὴν ἢ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν. Κατὰ πάντα δὲ περιπτώσεις ὁ ἐνοχὸς ἀξιωματικός τιμωρεῖται καὶ μὲ ἐκπτώσιν.

247. Πᾶς στρατιωτικός, στρατιωτικὸς διαχειριστὴς καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις ἐν γνώσει μεταχειρισθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ψευδὲς μέτρα ἢ σταθμὰ, τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν, ἐὰν δὲ ᾖ καὶ ἀξιωματικός καὶ μὲ ἐκπτώσιν.

248. Πᾶς στρατιωτικός, στρατιωτικὸς διαχειριστὴς καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις παραποιήσῃ τὰς σφραγίδας, τὰ σήμανδρα (timbres) ἢ ἄλλα στρατιωτικὰ σημεῖα (marques) ἐπὶ τῶν ὀρισμένων νὰ τεθῶσιν εἴτε ἐπὶ ἐγγράφων ἐπισήμων ἀπορῶντων τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, εἴτε ἐπὶ πραγμάτων ἀντικειμένων ὁποιοῦνδήποτε ἀνηκόντων εἰς τὴν στρατὸν, ἢ ὅστις ἐν γνώσει κάμει χρῆσιν τῶν παραποιημένων, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν.

249. Πᾶς στρατιωτικός, στρατιωτικὸς διαχειριστὴς καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις κάμει χρῆσιν δολίως τῶν γνησίων σφραγίδων, σφάνδρων ἢ σημείων τῶν εἰς τὴν προηγουμένην ἀρχὴν ἀναφερομένων, πρὸς ἐλάττωσιν τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους, ἢ στρατιωτικοῦ τινος, τιμωρεῖται μὲ καταίρεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Δωροδοκία, συμμέθεξις εἰς πράγματα μὴ συμβιβάζοντα μὲ τὴν δημοσίαν ἐπηρεσίαν, καταπίσεις, ἀπιστία καὶ νόθευσιν κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐπηρεσίαν ἢ διαχείρισιν.

250. Τὰ ἀρθα 456—460 τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς, τοὺς στρατιωτικούς διαχειριστὰς ἢ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν στρατιω-

ικὴν οἰκονομίαν. Ὅσακις δὲ ὁ νόμος ἐπι-
 ἄλλαι ποινὴν φυλάκισις τοῦλάχιστον
 ὡς ἐτῶν, προστίθεται εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ποί-
 ῃ τῆς ἐκπτώσεως.

251. Πᾶς στρατιωτικὸς ἰατρός, ὅστις
 κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του,
 αἰ πρὸς χάριν ἄλλου βεβαιῶσι ψευδῶς ἢ
 ποκρύπτει τὴν ὑπαρξίν νόσου ἢ ἀνικανό-
 τος τινός (infirmité) τιμωρεῖται μὲ ἐνός
 ὡς τεσσάρων ἐτῶν φυλάκισιν. Ὑπαρχουσὼν
 ἐ ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, καὶ μὲ ἐκ-
 πτώσιν.

Ἐάν ὁμως κατὰ τὴν εἰρημένην περίπτω-
 σιν ὁ ἰατρός ἐδέχθη ὑποσχέσεις, ἢ δῶρα,
 τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν. Πᾶς δὲ ὅστις ὑπό-
 χεται ἢ δίδει τοιαῦτα δῶρα, καταδικά-
 εται εἰς φυλάκισιν ἐνός μέχρι πέντε ἐτῶν,
 καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλοῦ τοῦ ὁ-
 ἐντος ἢ προσεσχεθέντος δώρου, ἢ, μὴ ἐ-
 κτελεσθέντος τούτου ἐκτίμησιν εἰς χρήμα-
 τα, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πενήτηκοντα
 εἰς πέντακοσίων δραχμῶν.

252. Τιμωρεῖται μὲ πρόσκαιρα δεσμά
 πᾶς στρατιωτικὸς, στρατιωτικὸς διαχειρι-
 στής, καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν
 οἰκονομίαν.

α) Ὅστις ἐμπορεύεται τὰς περὶ χορηγίας
 διαταγὰς του, τὰ ἐντάλματα, τὰς ἐγκρί-
 τας, δαπανῶν, τὰς ἐξελέγξεις ἢ τακτοποιή-
 σεις λογαριασμῶν.

β) Ὅστις, πρὸς ἴδιον ὄφελος ἐνεργεῖ
 παρατῆσεις, προαφαιρέσεις ἢ ζητεῖ ἐκπτώ-
 σεις ἢ πληρωμὰς, εἴτε ἐκ τῶν κεφαλαίων,
 χρημάτων, τροφίμων, ἢ πραγμάτων, τῶν
 ὁποίων ἔχει τὴν διαχείρισιν ἢ τὴν φύλα-
 σιν, εἴτε λόγῳ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀγο-
 ρῶν, ἢ τῶν πωλήσεων, μὲ τὰς ὁποίας εἶ-
 ναι ἐπιφορτισμένος.

γ) Ὅστις ἐξ ἰδιοτελείας εἰσπράττει φό-
 ρους, δασμοὺς, τέλη, δικαιώματα χαρτο-
 γράμων, δικαστικὰ ἐξόδα, πληρωμὰς μισ-
 θοῦς, ἢ ἀποδοχὰς, ἐν γνώσει ὧν ὅτι δὲν
 οφείλονται παντάπασιν, ἢ ὅτι δὲν οφείλον-
 ται κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην παρ' αὐτοῦ
 ποσότητα.

δ) Ὅστις λαμβάνει ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως,
 οἰκονομὴν ὄφελος εἰς πράξεις, κατακυ-

ρώσεις, ἐργολαβίας, ἢ ἄλλας ἐπιχειρήσεις,
 τῶν ὁποίων ἔχει καθολοκληρίαν, ἢ ἐν μέ-
 ρει τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν, ἐπιτήρησιν,
 ἐξελέγξιν, ἢ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ διατά-
 κτης.

Ὑπαρχουσὼν δὲ ἰδιωτικῶν ἐλαφρυντικῶν
 περιστάσεων, τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν ἢ μὲ
 δύο ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν. Εἰς τὴν τε-
 λευταίαν περίπτωση καὶ μὲ ἐκπτώσιν, ἐάν
 ὁ ἐνοχος ᾖναι ἀξίωματικός.

253. Πᾶς στρατιωτικὸς, στρατιωτικὸς
 διαχειριστής, καὶ πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρα-
 τιωτικὴν οἰκονομίαν, ὅστις κάμει χρῆσιν
 πρὸς ἴδιον ὄφελος ὑλικοῦ κεφαλαίου (fonds)
 ἢ χρημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ κράτος ἢ
 εἰς τοὺς στρατιωτικούς, ἢ πρὸς ἴδιον ὄφε-
 λος ἐμπορεύεται αὐτὰ, τιμωρεῖται μὲ ἐνός
 ἕως πέντε ἐτῶν φυλάκισιν.

254. Τιμωρεῖται μὲ εἰρκτὴν, πᾶς στρα-
 τιωτικὸς, στρατιωτικὸς διαχειριστής, καὶ
 πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν στρατιωτικὴν οἰκο-
 νομίαν.

α) Ὅστις νοθεύσῃ ἢ ἐνεργήσῃ νὰ νοθεύ-
 σωσιν ἄλλοι, οὐσίας, ὕλας, τρόφιμα ἢ ῥευσ-
 τὰ, τῶν ὁποίων εἶχε τὴν φύλαξιν ἢ τὴν
 ἐπιτήρησιν, ἢ ὅστις ἐν γνώσει διανείμει
 ἢ ἐνεργήσῃ νὰ διανείμωσιν ἄλλοι τὰς ὡς
 εἰρηται νοθευμένας οὐσίας, ὕλας, τρόφιμα ἢ
 ῥευστὰ.

β) Ὅστις ἐν γνώσει καὶ πρὸς ὁποιο-
 νδήποτε οὐσίμειτον σκοπὸν, διανείμει ἢ ἐνε-
 γήσῃ νὰ διανείμωσιν ἄλλοι κρέατα ζώων
 προσβεβλημένων ὑπὸ μολυντικῶν νοσημά-
 των ἢ οὐσίας, ὕλας, τρόφιμα ἢ ῥευστὰ
 ἐφθαρμένα ἢ χαλασμένα.

Ὑπαρχουσὼν δὲ ἰδιωτικῶν ἐλαφρυντι-
 κῶν περιστάσεων, τιμωρεῖται μὲ ἐνός ἕως
 πέντε ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ ἐκπτώσιν
 ἐάν ὁ ἐνοχος ᾖναι ἀξίωματικός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀντιποίησις στολῆς, ἐνδρασιᾶς,
 διακριτικῶν σημείων, παρασήμων
 καὶ νομισματοσήμεων.

255. Τιμωρεῖται μὲ δύο μηνῶν ἕως
 ἐνός ἔτους φυλάκισιν πᾶς στρατιωτικὸς.

α) Ὅστις φέρει δημοσίως παράσημα,
 νομισματοσῆμα, διακριτικὰ σημεῖα, στο-

λὰς ἢ ἐνδυμασίας τοῦ Βασιλείου, χωρὶς νὰ ἔχη πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

β') Ὅστις φέρεي δημοσίῳ παράσημα, διακριτικὰ σημεῖα, ἢ νομισματοσῆμα, ζέ-
να, χωρὶς προηγουμένως νὰ λάβῃ τὴν πρὸς
τοῦτο ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Νόμους αὐτοῦ ἀδείας.

256. Πᾶς στρατιωτικὸς, ὅστις συνέλ-
θει εἰς γάμον ἀνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας
στρατιωτικῆς ἀρχῆς, τιμωρεῖται μὲ φυλά-
κισιν ἕως ἑξήκων μηνῶν, ὁ δὲ γάμος αὐτοῦ δὲν
παράγει δικαίωμα πρὸς σύνταξιν κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852
περὶ συντάξεων Νόμου.

Τμήμα τρίτον.

Γενικαὶ διατάξεις.

257. Ἄπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος
Νόμου μὴ προβλεπόμενα κακούργηματα
καὶ πλημμελήματα, τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν
στρατιωτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς δια-
τάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ Νόμου.

258. Πᾶς μὴ στρατιωτικὸς ἢ μὴ ἐξο-
μοιούμενος μὲ στρατιωτικὸν συναίτιον τῶν
ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 241, 242, 243, 244,
245 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων
ἐγκλημάτων, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου
δικαστηρίου μὲ τὰς ὑπὸ τῶν ρηθέντων
ἀρθρῶν ὀριζόμενας, ποινάς, ἐφαρμοζόμε-
νων ὅμως, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀφορμή, τῶν δια-
τάξεων τοῦ ἀρθροῦ 187 τοῦ παρόντος
Νόμου.

Ἐὰν δὲ ᾖ ἐνοχος συνεργείας, τιμω-
ρεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνδυαζόμενα μὲ
τὰς περὶ συνεργείας, διατάξεις τοῦ κοινοῦ
ποινικοῦ Νόμου.

259. Πᾶς ὑπαγόμενος εἰς τὴν δικαιο-
δοσίαν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων
κατὰ τὰ ἀρθρα 49 ἕως 55 τοῦ παρόντος
Νόμου αὐτοῦργος ἐγκλήματος, προβλε-
πομένου ὑπὸ τοῦ 1 κεφαλαίου τοῦ β' τμή-
ματος τοῦ 4 Βιβλίου τοῦ αὐτοῦ Νόμου,
τιμωρεῖται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου
ὀριζόμενας ποινάς, παραβλεπομένης τῆς
καθαιρέσεως, ἐὰν ὁ ἐνοχος δὲν ᾖ στρα-
τιωτικὸς, ἢ δὲν ἐξομοιοῦται μὲ στρατιω-
τικόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην ἢ

ποινὴ τοῦ θανάτου συνεπιφέρει ἀπάσας τὰς
παρὰ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ Νόμου ὀριζόμε-
νας συνεπείας· ἐν δὲ ὁ μὴ στρατιωτικὸς
ἢ ὁ μὴ ἐξομοιούμενος μὲ στρατιωτικὸν ᾖ
συνεργός, τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω
συνδυαζόμενα μὲ τὰς περὶ συνεργείας δια-
τάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ Νόμου. Τιμω-
ροῦνται ὅμως ὅ,τε αὐτοῦργος καὶ συνερ-
γός μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ Νό-
μου ὀριζομένην ποινὴν, ὅσῃς αὕτη εἶνα
βαρυτέρα.

260. Πᾶσα παράβασις τῶν γενικῶν δια-
τάξεων (reglements) τοῦ ἐν ἐχθρικῇ χώ-
ρᾳ ἐνεργούντος διοικητοῦ τοῦ στρατοῦ
τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

261. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τιμωροῦσιν
α) Τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν, τῶν
ἀφορώντων τὴν πειθαρχίαν (discipline)
κατὰ τοὺς περὶ τούτων κανονισμούς· ἢ πο-
νὴ ὅμως τῆς φυλακίσεως δὲν ὑπερβαίνει τοὺς
δύο μῆνας.

β) Τὰ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν πραιποσίτων
πταίσματα κατὰ τοὺς περὶ πταισμάτων νό-
μους, οὐδέποτε ὅμως ἐπιβάλλουσι πρόστι-
μον. Ὅσῃς δὲ ὁ νόμος καταγινώσκει μόνον
τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου, ἀντ' αὐτῆς ἐπι-
βάλλουσι κράτησιν μιᾶς ἡμέρας μέχρι
δύο μηνῶν.

Δύναται ὅμως ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ διὰ
τὴν βαρύτητα τῶν περιστάσεων νὰ παρα-
πέμψῃ τὸν ἐνοχον τῶν ἐν τῷ β'. ἐδαφί-
ου πταισμάτων εἰς τὸ στρατιωτικὸν δικαστή-
ριον, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζει τότε τὰς ὑπὸ
τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ὀριζόμενας ποινάς.

262. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προη-
γουμένου ἀρθροῦ ὁ παθὼν παραπέμπεται
ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων διὰ
τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ ἀπαιτήσεις.

263. Ἡ διοίκησις, ὁ κανονισμὸς ἢ πει-
θαρχικὴ ἀρμοδιότης καὶ ἡ ἀστυνομία τοῦ
πειθαρχικοῦ λόγου, τῶν μετανοητῶν,
τῶν καταστημάτων τῶν δημοσίων ἔργων,
τοῦ τόπου τῆς ἐν φρουρῇ φυλακίσεως καὶ
τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν ποινικῶν κατα-
στημάτων καὶ φυλακῶν, κανονίζονται διὰ
Βασιλικὸν Διατάγματος.

264. Καταργοῦνται, καθόσον ἀφορᾷ τὸν

στράτον τῆς ξηρᾶς, οἱ ἄχρι τοῦδε νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα περὶ ὀργανισμοῦ, ἀρτιδιόττητος καὶ διαδικασίας τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, καὶ περὶ τιμωρίας τῶν στρατιωτικῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Ἀχροτελευταῖοι ὅρισμοί.

265. Τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παρχθέντα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα δικάζονται κατὰ τὰς ἀπατάξεις αὐτοῦ, τιμωροῦνται δὲ μὲ τὰς ἐν αὐτοῦ ὀριζομένας ποινὰς, ὡς αἱ αὐταὶ εἰσὶν ἐλαφρότεροι τῶν προηγουμένων στρατιωτικῶν νόμων.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 19 Μαΐου 1860.

3. Δ. Περὶ συστάσεως ἀνωνόμου κινδυνολογιστικῆς ἐταιρίας ἐν Πάτραις ὑπὸ τὸ ὄνομα « ἡ Πελοπόννησος.

ΟΘΝΝ κλπ.

1) Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις ἀνωνόμου κινδυνολογιστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τ' ὄνομα Ἡ ΕΛΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ ἐδρευούσης ἐν Πάτραις, καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 940 καταστατικοῦ αὐτῆς, τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ συμβολαιογράφου Κυρίου Στ. Γεωργαντοπούλου, ὅπερ θέλει μῆναι προσηρμένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

6) Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐγκρίσιν αὐτὴν ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ὅρου τινὸς τοῦ συνημμένου καταστατικοῦ ἀνευ ζημίας τρίτων.

3) Ἡ ἐταιρία ὀφείλει ἀνὰ πᾶν ἔτος νὰ υποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἰπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τοῦ Νομάρχου Χαΐας καὶ Ἡλιδος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1860.

4. Δ. Περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Τὸ κατὰ τὴν 15 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1852 ἐκδοθὲν Ἡμέτερον Διάταγμα, δι' οὗ ἀνορίζονται αἱ ἀποζημιώσεις, αἱ χορηγοῦνται εἰς τοὺς χωρὶς στρατοῦ ὁδοιποροῦντας ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ, ἰσχύει καὶ

διὰ τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ περιστάσει εὐρισκομένους ἀξιωματικούς τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ.

2. Τὰ ὁδοιπορικά ἐξόδα τῶν εἰς τὸ ἔσωτερικὸν ἀποστελλομένων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ θέλουσιν ἐκάστοτε διορίζεσθαι δι' εἰδικοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1860.

655. Δ. Περὶ συνοικισμοῦ ἐπὶ τῆς παραλίας Καλαμῶν.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τῆς παραλίας Καλαμῶν, ἐγκρίνομεν νὰ συνοικισθῇ πόλις, φέρουσα τὴν ἐπωνυμίαν « Νέα Καλάμαι » κατὰ τὸ συνημμένον καὶ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν διάγραμμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1860.

656. Δ. Περὶ συστάσεως ἀνωνόμου ἐταιρίας ἐν Πάτραις ὑπὸ τ' ὄνομα « Ἐμπορικὴ τράπεζα ὁ Ἀργοναυτῆς ».

ΟΘΝΝ κλπ.

1) Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις ἀνωνόμου ἐταιρίας ὑπὸ τ' ὄνομα « Ἐμπορικὴ τράπεζα ὁ Ἀργοναυτῆς », ἐδρευούσης ἐν Πάτραις καὶ δυναμένης νὰ συστήσῃ ὑποκαταστήματα καὶ πρακτορεῖα καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι, καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15,461 καταστατικοῦ αὐτῆς, τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ συμβολαιογράφου κυρίου Ἀνδρέου Στ. Παππαγιαννουπούλου, ὅπερ θέλει μῆναι προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

2) Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἐγκρίσιν αὐτὴν ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως ὅρου τινὸς τοῦ συνημμένου καταστατικοῦ, ἀνευ ζημίας τρίτων.

3) Ἡ ἐταιρία ὀφείλει νὰ υποβάλλῃ ἀνὰ πᾶν ἔτος περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἰς τὸν Ἡμέτερον τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργὸν διὰ τοῦ νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλιδος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1860.

647. Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νέου στρατιωτικοῦ Κώδικος.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ὁ μέχρι τοῦδε διαθέσιμος συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ Λεωνίδας Σμόλνιτζ διορίζεται φρουραρχος Ναυπλίου.

Ὁ μέχρι τοῦδε πρόεδρος τοῦ 1 διαρκοῦς στρατοδικείου ἀντισυνταγματάρχης Ἰωάννης Κομπότης μετατίθεται εἰς τὸ 4 τάγμα τοῦ Πεζικοῦ, διοριζόμενος διοικητὴς αὐτοῦ.

Οἱ ἐν ἀργίᾳ μοιραρχοὶ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Γεώργιος Παππαδόπουλος καὶ Εὐθέριος Παθασκῶλ, ἀνκαλοῦνται εἰς ἐνέργειαν, καὶ διορίζονται ὁ μὲν διεκπεραιωτικὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου, ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς μοιραρχίας Μεσσηνίας.

Ὁ μέχρι τοῦδε Βασιλικὸς ἐπίτροπος τοῦ 2 διαρκοῦς στρατοδικείου Ἰλαρχος τῶν ζευγιστῶν Ἰωάννης Πολυμέρης τίθεται εἰς ἀργίαν ἐνεκὰ διαλύσεως σώματος, προβιβαζόμενος συνάμα ταγματάρχης.

Ὁ μέχρι τοῦδε Βασιλικὸς ἐπίτροπος τοῦ 1 διαρκοῦς στρατοδικείου Ἰλαρχος τοῦ ἱππικοῦ Κάρολος Παραμυθιώτης διορίζεται ὑπάσπιστής τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν.

Ἀθήνησι τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1860.

658. Δ. Περὶ μετασχηματισμοῦ τῶν δήμων Τρικάλων, Σικυῶνος καὶ Ζαχόλης.

ΟΘΝΝ κλπ.

Τὸ χωρίον Καμάρι, ἀνῆκον μέχρι τοῦδε εἰς τὸν δῆμον Ζαχόλης, καὶ τὰ χωρία Συκιὰ καὶ Καρυώτικα Καλύδια, ἀνήκοντα εἰς τὸν δῆμον Σικυῶνος, ἀποσπῶνται ἐκ τῶν δῆμων αὐτῶν καὶ προστίθενται εἰς τὸν δῆμον Τρικάλων, τιθεμένων ὡς βάσεων τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ δήμου τούτου παραλίω ὁρίων, κατὰ μὲν τὴν δυτικοαρκτικὴν πλευρὰν αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ Φονίσσης, κατὰ δὲ τὴν ἀνατολιχομεσημβρινὴν τοῦ ποταμοῦ Καθάρου Νεροῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1860.

659. Δ. Περὶ συνοικισμοῦ πόλεως ἐπὶ τῆς θύρας Λάλα τῆς Ἡλείας.

ΟΘΝΝ κλπ.

1. Ἐγκρίνομεν ἵνα ἐπὶ τῆς θέσεως Λάλα συνοικισθῇ πόλις κατὰ τὸ συντημένον καὶ φέρον τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν διάγραμμα.

2. Ἡ πόλις αὕτη θέλει φέρεῖ τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα « Λάλα. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1860.

660. Δ. Περὶ παρατάσεως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1860 τῆς ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ ἐν ἔτει 1850 ἐκδεδωμένου Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ Κρητῶν, ὠρισμένης προθεσμίας.

ΟΘΝΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, παρατείνομεν μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ πρώτῳ τοῦ ἐν ἔτει 1850 ἐκδεδωμένου Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ Κρητῶν Νόμου τοῦ ἔτους 1848 ὠρισμένην προθεσμίαν ὑπὲρ τῶν λαβόντων ἄλλοτε γαίας, δυνάμει τοῦ ΚΔ' ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἡ τῶν ἐν τῷ ρηθέντι Νόμῳ ἀναφερομένων Β. Διατάγμάτων, ὅπως προσαγάγωσιν οὗτοι αὐτοπροσώπως, ἂν δὲν ἔπραξιν ἤδη τοῦτο ἐμπροθέσμως ἢ ἐκπροθέσμως, εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας, ἐνθα σταθερῶς ἢ προσωρινῶς διαμένουσι, 1) ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, βεβαιούσαν τὴν ταυτότητα αὐτῶν, καὶ 2) τοὺς τίτλους εἰς οὓς ἕκαστος τῶν λαβόντων, ὡς εἴρηται, γαίας στηρίζει τὰς ἐπὶ τῶν γαίων τούτων ἀξιώσεις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Νοεμβρίου 1860.

661. Δ. Περὶ κατασκευῆς προχυμαίας εἰς τὸν ὄρμον Κυλλήνης τοῦ δήμου Μυρτουντίων.

ΟΘΝΝ κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΦΠΑ' περὶ κατασκευῆς προχυμαίας εἰς τὸν ὄρμον Κυλλήνης τοῦ δήμου Μυρτουντίων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτομεν.

γ) Ὑποβάλλει ἐκάστοτε τὰς κατασιό-
ΣΥΛ. NOM. TOM. Γ'.

5. Η επιτροπή θέλει χρεώνει τὸν πα-
μῖαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημειουμένων πο-
σῶν εἰς ἕκαστον γραμμάτιόν του· θέλει δὲ
τὸν πιστώνει ἀφ' ἑτέρου, καθ' ὃν τρόπον
ὡρίσθη ἐν τῷ ἀθροῦ 1 § 2 τοῦ παρόντος.

Διατάγματα.

6. Ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει διπλοτύπων βιβλίων, χορηγουμένων τῷ ὑποτελώνῃ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μονογεγραμμένων παρὰ τριῶν ταυλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισμένου.

7. Ἀπαντα τὰ γενόμενα εἴσοδα πληρώνονται εἰς τοὺς δικαιοῦχους παρὰ τοῦ ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιταγῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκοπτομένων ἀπὸ τῶ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

8. Αἱ πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγαὶ διαλαμβάνουσι τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου, τὰ δὲ δικαιολογητικά ἐγγράφα τῶν ἐξόδων καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν δικαιοῦχων, ἀρ' ὧν στηρίζονται αἱ ἐπιταγαὶ τῆς ἐπιτροπῆς, μένουσιν παρ' αὐτῇ διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν ἐν καιρῷ μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Μυρτσιντῶν.

9. Αἱ πληρωθεῖσαι ἐπιταγαὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμείου εἰς εἰδικὴν μερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιταγαὶ δι' εἴσοδα προκυμίας Κυλλήνης».

10. Ὅσακις αἱ παραδοθεῖσαι ἀποδείξεις παρὰ τοῦ δικαιοῦχου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐγγράφωσιν ἤδη ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου γίνεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μνηεῖα ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς.

11. Ὁ ταμίας πέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς κατὰστασιν τῶν πληρωθεισῶν ἐπιταγῶν αὐτῆς ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ συγχρόνως δὲ διευθύνει καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὰ γραμμάτια παραδόσεως καὶ τὰς ἐξοφληθείσας ἐπιταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς.

12. Ἐν περιπτώσει, καὶ ἢν ἡ ἐπιτροπὴ ᾔθελε πραγματοποιήσῃ τὸ προβλεπόμενον δάνειον ὑπὸ τοῦ άρθρου 3 τοῦ νόμου θέλει ἐκδίδει ἐπιταγὰς ἐπὶ τοῦ ταμείου διὰ τὴν περιοδικὴν πληρωμὴν τῶν συμφωνηθεισῶν δόσεων καὶ τοῦ τόκου ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου.

13. Αἱ ἐπιταγαὶ πρέπει νὰ ἐκδίδωνται

ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν ἐνεργηθεισῶν εἰσπραξεων. Ἐπιταγαὶ καθ' ὑπέρθεσιν τῶν εἰσπράξεων πληρωθεῖσαι ἀπορρίπτονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἰς θάλασσαν πληρώσαντος ταμίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Νοεμβρίου 1860

562. Δ. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθηθῶν καὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν στρατιωτικῶν δικαιοστηρίων τοῦ Βασιλείου

ΘΘΩΝ κλπ.

Ἰδόντες τὰ ἄρ' α 2 καὶ 24 τοῦ ἀπὸ 1 Μαΐου 1860 στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἱπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰδε.

1. Ἐκ τῶν δύο διαρκῶν στρατοδικείων τὸ μὲν θάλει ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὸ δὲ ἐν Ναυπλίῳ, καὶ τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον ἐν Ἀθήναις.

2. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ μὲν ἐν Ναυπλίῳ διαρκοῦς στρατοδικείου ἐκτείνεται ἐφ' ὅλας τὰς πέντε νομοὺς τῆς Πελοποννήσου ὡς καὶ εἰς τὸν νομὸν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τοῦ δὲ ἐν Ἀθήναις, ἐφ' ὅλας τὰς λοιποὺς τέσσαρας νομοὺς, ἡτε Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, Ἰυβουλίας, καὶ Κυκλάδων.

3. Διορίζομεν τοῦ μὲν ἐν Ἀθήναις διαρκοῦς στρατοδικείου

Πρόεδρον, τὸν μέχρι τοῦδε ὑποφρούραρχον Ἀθηνῶν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ ἱπποῦ Δημήτριον Σούτσον.

Βασιλικὸν ἐπίτροπον, τὸν ταγματάρχην Κωνσταντῖνον Ἀζελόν, μετατιθέμενον ἐκ τοῦ 1ου τάγματος τοῦ πεζικοῦ.

Βασιλικὸν ἀντεπίτροπον, τὸν ὑπολοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ Ἡρακλῆν Πετμεζάν, μετατιθέμενον ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ πυροβολικοῦ.

Εἰσηγητὴν, τὸν λοχαγὸν 1ης πρώτης κλάσεως τοῦ πεζικοῦ Δημήτριον Δεληγιάννην μέχρι τοῦδε διεκπεραιωτὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ἀντεισηγητὴν, τὸν ὑπολοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ Ἐμμανουὴλ Χατζῆ Γεωργίου, μέχρι τοῦδε ἀντεισηγητὴν τοῦ 2ου διαρκοῦς στρατοδικείου.

Γραμματέαν δὲ, τὸν Ἀνδρέαν Σκουπίτσαν. Τοῦ ἐν Ναυπλίῳ διαρκοῦς στρατοδικείου.

Πρόεδρον, τὸν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ ὕλικου τοῦ πυροβολικοῦ Σκιπίωνα Φωντάναν, μέχρι τοῦδε πρόεδρον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ στρατοδικείου.

Βασιλικὸν ἐπίτροπον, τὸν ταγματάρχην τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς Νικόλαον Γαλακτώσταν, μέχρι τοῦδε προϊστάμενον τῆς μοιραρχίας Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Βασιλικὸν ἀντεπίτροπον, τὸν λοχαγὸν Ἰωάννην κλάσσεως τοῦ πεζικοῦ Γρηγόριον Γούσιον, μέχρι τοῦδε ἀντεισηγητὴν τοῦ 1ου διαρκοῦς στρατοδικείου.

Εἰσηγητὴν τὸν μέχρι τοῦδε ἐν ἀργίᾳ χαρακτηρισμένον ταγματάρχην Ἰωσήφ Ἀλμυράντην, ὀνομάζοντες αὐτὸν πραγματικὸν ταγματάρχην καὶ ἀνκαλοῦντες αὐτὸν εἰς ἐνέργειαν.

Ἀντεισηγητὴν τὸν λοχαγὸν Θασκλάσσεως τοῦ πυροβολικοῦ Σπυρίδωνα Παναγιωτόπουλον, μέχρι τοῦδε ἀντεισηγητὴν τοῦ 2ου διαρκοῦς στρατοδικείου.

Γραμματέα δὲ τὸν ἀνθυπασπιστὴν τοῦ πεζικοῦ Ἀπόστολον Λεονάρδον, μέχρι τοῦδε γραμματέα τοῦ 2ου διαρκοῦς στρατοδικείου.

4. Διορίζομεν ὡσαύτως τοῦ ἀναθεωρητικοῦ στρατοδικείου.

Πρόεδρον, τὸν ὑποστράτηγον Εὐστράτιον Πίσσαν, μέχρι τοῦδε φρούραρχον Ναυπλίου.

Βασιλικὸν ἐπίτροπον, τὸν ταγματάρχην τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Πέτρον Γεννατᾶν, μέχρι τοῦδε εἰσηγητὴν τοῦ 2ου διαρκοῦς στρατοδικείου, προδιβαζόμενον ἀντισυνταγματάρχην.

Μέλη, τὸν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ ὕλικου τοῦ πυροβολικοῦ Ζηνοβίον Χαρμόλαον, μέχρι τοῦδε πρόεδρον τοῦ 2ου διαρκοῦς στρατοδικείου, προδιβαζόμενον συνταγματάρχην.

Τὸν ταγματάρχην τοῦ ὕλικου τοῦ πυροβολικοῦ Στέλιον Λυκούδη, μέχρι τοῦδε φρούραρχον Χαλκίδος, προδιβαζόμενον ἀντισυνταγματάρχην.

Τὸν ταγματάρχην τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Ἰωάννην Γ. Μολλᾶν.

Τὸν ταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ Χρῆσον Βιζάντιον, μέχρι τοῦδε εἰσηγητὴν τοῦ 1ου διαρκοῦς στρατοδικείου.

Γραμματέα, δὲ, τὸν ἀνθυπασπιστὴν τοῦ πεζικοῦ Νικόλαον Μακρὸν, μετὰτιθέμενον ἐκ τοῦ 2ου τάγματος τοῦ πεζικοῦ.

5. Τὰ μέχρι τοῦδε δύο στρατοδικεῖα ὡς καὶ τὸ ἀναθεωρητικὸν διαλύονται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1860.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ Α' ΤΟΜΟΝ.

663. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας ν' ἀ-
παιτῶσι 30 λεπτά δι' ὀλίκα ἔξοδα τῆς
ἐγγράφου ἐγγυήσεως, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ
7 ἄρθρ. τοῦ 18 Φεβρ. διατάγματός μας
ὀφείλουν νὰ δίδουν οἱ θέλοντες νὰ φέρωσι
πυροβόλα ὄπλα.

Ἐν Ναυπλίῳ 21 Ἀπριλίου 1833.

663. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Γραμματέως μας, ἀερασίσα
μεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς

1. Αἱ πρόσοδοι τοῦ τρέχοντος ἔτους
1833 θέλουν συναχθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν
ἀναλογίαν, ὡς καὶ εἰς τὰ παρελθόντα δύο
ἔτη 1834 καὶ 1832.

2. Αἱ πρόσοδοι θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ
δημοπρασίαις εἰς τὰς κοινότητας, ἢ εἰς
πλειστηριάσαντας ιδιώτας.

3. Διὰ τὴν δημοπρασίαν θέλει προσδιο-
ρισθῇ ὁ ἐλάχιστος ὅρος, εἰς τὸν ὁποῖον δύ-
ναι νὰ δοθῶν αἱ πρόσοδοι, καὶ εἰς τὸν
ὕπολογισμόν τοῦ ὁποίου θέλουν ληφθῇ ὑπὸ
ὄψιν αἱ ἄχρι τοῦδε ἀνώταται τιμαί.

4. Ἡ δημοπρασία θέλει γένει εἰς τὰς
πρωτεύουσας, τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ χωρία,
κατὰ κοινότητας καὶ κατ' ἐπαρχίας.

5. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ δι'
ἐπὶ τούτῳ διορισθησομένων Βασιλικῶν
ἐφόρων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς γενικοῦ
ἐφόρου, καὶ παρουσίας τοῦ ἑπαρχοῦ διὰ
πάντα Νομὸν διορίζεται εἰς γενικὸς ἔφορος.

6. Ἄν εἰς τὴν δημοπρασίαν προσφερθῇ
ὁ κηρυχθεὶς ἐλάχιστος ὅρος, ἢ καὶ μεγαλη-
τέρα αὐτοῦ ποσότης, ἢ ἐνοικίσεις θεωρεῖ-
ται ὡς ἀποπερατωμένη.

7. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς ἑξ ἴσας
προθεσμίας εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός,
ἀπὸ 1 Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

8. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιά-

σῃ ἀξιοχρεῖον ἐγγυητὴν, ὅστις ἀναδέχεται
ὅλην τὴν εὐθύνην, ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲ
πληρώσῃ εἰς τὰς προθεσμίας.

9. Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει δώσει δι' ἐκὰς
στην προθεσμίαν, ἰδικιτέραν χρεωστικὴν
ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν θέλει συνυπογρά-
ψῃ καὶ ὁ ἐγγυητὴς του. Αἱ χρεωστικαὶ
αὗται ὁμολογίαι θέλουν παραδοθῇ εἰς τὰς
ταμίας τοῦ Νομοῦ διὰ νὰ συνάξῃ τὰ χρή-
ματα κατὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας.

10. Τὰ βελλία τῆς δημοπρασίας, τὰ
ὁποῖα πρέπει νὰ ὑπογραφῶσιν ἀπὸ τοῦ
ἑπαρχοῦ ἢ ἀπὸ τὰς ἐπεχούσας τὸν τό-
πον των Ἀρχάς, θέλουν σταλῇ παρὰ τῶν
ἐφόρων εἰς τοὺς γενικοὺς ἐφόρους καὶ πα-
ρα αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείαν τῆς ἑπικρατείας. Κατὰ τὴν αὐτὴν
τρόπον θέλουν σταλῇ καὶ τὰ ἀντίγραφα
τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐνοικια-
στῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείαν.

11. Ὅπου δὲν ἤθελε προσφερθῇ ὁ προ-
διορισθεὶς ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἐνοικίου, θά-
λει γενῇ εἰσπραξίς διὰ λογαριασμόν τῆς
Κυβερνήσεως. Θέλομεν δώσει εἰς τὴν ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν ἰδιαιτέραν
διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ὁδὸν γιὰ
γνωστοποιούμεν ὅμως ἐκ προοιμίων, ὅτι
οἱ χρεωστοῦντες τὸ δέκατον ὑπὲρ τοῦ
ὕποκεινται εἰς ὅλα τὰ βάρη, εἰς τὰ ὅποια
ὕποκειντο ἀνέκαθεν, ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν
τῶν δεματίων, τὴν συγκομιδὴν των εἰς τὰς
ἀλώνια, τὸ ἀλώνισμα αὐτῶν, τὴν καθαρά-
σιν καὶ μετακίνησιν τῶν καρπῶν εἰς τὰς
ἐθνικὰς ἀποθήκας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 (27) Ἀπριλίου
1833.

664. ΟΘΩΝ κλπ.

Διὰ νὰ πραγματοποιηθῶν ἐντελῶς
ὕποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἡ Α. Μ. ὁ ἡγε-
τὴν ἡμῶν Πατὴρ, Βασιλεὺς τῆς Βασι-

α, ἀνεδέχθη διὰ τῶν ἀρθρῶν 14 καὶ 15
ἐν Λονδίῳ συνθήκης τῶν 7 Μαΐου
1832, καὶ διὰ τὰ προσδιορισθῆ θετικώτε-
ρα ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους ἡ Συμμαχικὴ ἐπι-
τροπία, τὴν ὁποίαν ἡ ῥηθείσα Α. Μ. μᾶς
ἐπεσχέθη διὰ τῶν ἀρθρῶν 6-9 τῆς μετα-
ῤῃς καὶ αὐτῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμε-
ρομηνίαν γενομένης συνθήκης φιλίας καὶ
συμμαχίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ αἱ ἀπὸ μέ-
ρους Μας κατὰ τοῦτο ὑποχρεώσεις, ἔγεινε
τὰ τὴν α' τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἡ ἐπι-
τροπία ἀποστολὴν αὐτολεξεῖ εἰδικῇ μεταξὺ τῶν
ἐπιτροπῶν Πληρεξουσίων συμφωνία.

« Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας
καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπι-
μοῦντες νὰ διαγράψωσι διὰ θετικωτέρων
συμφωνιῶν τοὺς ὁρισμούς. α'. τῶν ἀφωρῶν-
των τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολὴν Βασι-
κοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος
ἀρθρ. 6-9 τῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμε-
ρομηνίαν γενομένης μεταξὺ αὐτῶν συνθή-
κης φιλίας καὶ Συμμαχίας). β'. τοῦ ἀρθροῦ
10 τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης τῶν 7 Μαΐου
1832, περὶ διορισμοῦ Β. Βαυαρικῶν ἀ-
ξιωματικῶν διὰ νὰ διοργανίσουν τὸν Ἑλ-
ληνικὸν ἐθνικὸν στρατὸν, ὡνόμασαν ἐπὶ
οὗτω πληρεξουσίου των,

« Ἡ μὲν Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας,
ὁ Κ. Φίλιππον Δε Φιλὰδ.

« Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος,
ὁ συμπληρωματικὸν μέλος τῆς Ἀντιβα-
σιλείας τοῦ Βασιλείου, Κύριον Κάρολον
Δεβλ.

« Οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ κατὰ τὰ-
ύτω ἐνδεδομένα πληρεξουσία ἐγγράφα των,
ἐμφωνήσαν τὰ ἑξῆς:

1. « Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας
ἀπέστειλε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄνευ ἀ-
νταβολῆς Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν σῶμα.
ἡμερομηνίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Βασι-
λικῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ τὸ
μεταχειρισθῇ δι' οὗ σκοποῦ ἐνδιαλαμβά-
ναι ἡ ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν γενο-
μένη Συμμαχίας συνθήκη.

2. « Τὸ σταλθησόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα
σῶμα σύγκειται ἀπὸ 4 Τάγματα πεζικοῦ,
2 Πλῆρες ἱππικοῦ, 1 Κανονοστικὴν (balle-

rie) τῆς γραμμῆς, ὑπηρετομένην ἀπὸ πε-
ζῶν πυροβολικῶν καὶ τοὺς ἀναγκαίους Ἐπι-
τελεῖς.

Ἐπειδὴ δὲ τοπογραφικοὶ λόγοι ἀφ' ἐνὸς,
καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ καταληφθῶσι διάφο-
ρα φρούρια ἀφ' ἑτέρου μέρους ἀπαιτοῦσιν
εἰδικὸν σχηματισμὸν τῆς κανονοστικῆς
καὶ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὴν πυροβολικοῦ,
ἐνεκρίθη αὐτὸ μὲν νὰ συγκροτηθῇ ἀπὸ 1
λοχαγόν, 1 ἱπολοχαγόν, 2 Ἀνθυπαλοχα-
γούς, 2 Ἀνθυπαπιστάς, 1 Ἐπιλοχίαν,
5 Λοχίους, 10 Δεκανεῖς, 2 Σαλισταὶ καὶ
150 Κανονοβολιστάς ἡ δὲ κανονοστικὴ
ἀπὸ 4 ὀβούζια τῶν 7 λιτρῶν, 2 καννόνια
τῶν 6 λιτρῶν 2 καννόνια τῶν 3 λιτρῶν.

« Θέλουν δὲ συμπαραληφθῇ καὶ τὰ ὀ-
χήματα τῆς ἀ γραμμῆς καὶ τὸ κατὰ τὰς
στρατεύσεις σιδηρεῖον (forge de campa-
gne), προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων
ζευγυτῶν. Τὸ πυροβολικὸν θέλει ἐνδυναμω-
θῇ καὶ ἀπὸ μίαν μοῖραν τεχνιτῶν, συγ-
κειμένῃν ἀπὸ δύο ὑπαξιωματικῶν καὶ δέ-
κα στρατιώταις (ξυλουργοὺς τουτέστι καὶ
πυρουργοὺς).

« Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑ-
ποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Βασιλικὴν
Βαυαρικὴν εἰς μετρητὰ τὸ ἀντίτιμον τῶν
διὰ τὰ ὀχήματα τῆς πρώτης γραμμῆς
ἀναγκαίων ἵππων, τῶν διὰ τοὺς ἀξιωματι-
κοὺς τοῦ πυροβολικοῦ τεσσάρων ἵππων,
τῆς ἱπποσκευῆς καὶ τῶν ἐφιππίων.

3. « Οἱ στρατιῶται τῆς ἀνηκούσης εἰς
τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα μοῖρας τοῦ ἱππικοῦ,
θέλουν ἀπέλθαι ἀνίπποι εἰς τὴν Ἑλλάδα,
καὶ ἐκεῖ θέλουν ἐφοδιασθῇ μετ' ἵππους δι'
ἐξόδων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ δὲ
ἀναγκαία ἱπποσκευὴ καὶ τὰ ἐφιππία, κα-
θὼς καὶ τὰ πιστόλια, θέλουν δοθῇ ἀπὸ τὴν
Βαυαρικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις μέλλει ν' ἀπο-
ζημιωθῇ διὰ τὴν ὁλόκληρον αὐτῶν τιμὴν.

4. « Τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ
τὸ σῶμα τῶν στρατιωτῶν τοῦ πεζικοῦ καὶ
τοῦ ἱππικοῦ θέλουν ἀπέλθαι συμπληρωμέ-
να κατὰ τὸν κανονισμὸν, τουτέστιν αἱ ἴλαι
τοῦ ἱππικοῦ καὶ οἱ λόγοι τῶν ἀκροβολι-
στῶν ἀνὰ 4, οἱ λόγοι τοῦ κέντρου τῆς
γραμμῆς ἀνὰ 3 ἀξιωματικούς.

α Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος δύναται νὰ χρησιμεύσουν καὶ πρὸς σχηματισμὸν καὶ διοργανισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ 15 ἄρθρον τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης τῶν 7 Μαΐου, ἂν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ δὲν ἤθελεν ὑποφέρει ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν.

5. α Τὸ ἀποστελλόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα Β. Β. ἐπικουρικὸν σῶμα θέλει διαμείνει ἐκεῖ, ἕως οὗ ἀντικατασταθῇ ἐξ ὁλοκληροῦ ἢ κατὰ μέρος ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ στρατολογήθῃ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλεῦς τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν εἰδικὴν ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν συνθήκην.

α Ἄν καὶ ἡ ῥηθείσα ἀντικατάστασις δὲν ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἐντελῶς μέχρι τῆς 1 Ἰαννουαρίου 1836, οὔτε ἤθελε γενῇ ἐν τῷ μεταξὺ καμία ἄλλη συμφωνία περὶ τῆς πρὸ τῆς ῥηθείσης ἐποχῆς ἐπανάδου τῶν Βαυαρικῶν στρατευμάτων, τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα θέλει ἀναχωρήσει μολοντοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια.

6. α Τὸ στελλόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα Β. Βαυαρικὸν σῶμα διαμένει κατ' ὁλοκληρίαν καὶ κατὰ μέρος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀντιστρατήγου (Général major), τὸν ὁποῖον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐπὶ τούτῳ ἀποστέλλει, καὶ τῶν διορισθησομένων παρ' αὐτῆς ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἐπιτελῶν.

α Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας θέλει προσθέσει ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ στρατοῦ τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους δι' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς στρατιωτικῆς οἰκονομίας, καὶ διὰ τὴν ὑγειονομικὴν καὶ δικαστικὴν διαχείρισιν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ μεταχειρίζεται κατ' ἀρέσκειαν τὸ ῥηθὲν σῶμα, συμμορφούμενος ὅμως μετὰ τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης, νὰ μεταθέτῃ αὐτὸ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ διατάτῃ νὰ γίνωνται περιοδικαὶ ἐπιθεωρήσεις ὅχι μόνον τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἢ ἄλλων πρὸς χρῆσιν

αὐτοῦ διωρισμένων καταστημάτων, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν αἱ καταστάσεις τῶν ἑνὸς συμφωνοῖ μετὰ τοὺς κανονισμοὺς.

7 α Τὸ Β. Βαυαρικὸν σῶμα μένει ὑποταγμένον εἰς τοὺς ἐπικρατοῦντας Β. Βαυαρικοὺς νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν δικαστικὴν καὶ ὁικονομικὴν αὐτοῦ διαχείρισιν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀφαιρεθῇ ὅποιονδήποτε ἄτομον τοῦ ῥηθέντος σώματος ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀστυνομικὴν ἢ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τῆς Βασιλικῆς Βαυαρικῆς στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.

8 α Ὅλη ἡ στρατιωτικὴ ἀποσκευὴ ἀναξαιρέτως, ἥτις θέλει δοθῇ εἰς τὸ στελλόμενον διὰ τὴν Ἑλλάδα σῶμα, ἢ ἀγορασθῇ πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ διὰ λογαριασμοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ στρατιωτικοῦ ταμείου, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαλλήλους καὶ στρατιώτας τοῦ σώματος πράγματα, ὅσα κανονίζει ὁ διοργανισμὸς τοῦ Βαυαρικοῦ στρατοῦ, μένουν ἰδιοκτησίᾳ τῆς Βαυαρικῆς Κυβερνήσεως, ἂν δὲν μεταβῶν δι' ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δυνάμει εἰδικῶν ἐπ. τούτῳ ὁρισμῶν.

9. α Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, ἀφ' ἧς ἡμέρας αἱ μοῖραι τοῦ στελλομένου εἰς τὴν Ἑλλάδα σώματος εἶναι ἐτοιμοὶ διὰ νὰ ἀναχωρήσουν νὰ δεχθῇ εἰς βάρος τῆς ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς ἐκπολίσεως, τῆς διὰ τὴν πορείαν προπαρασκευῆς καὶ τῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα πορείας καὶ ἐκεῖθεν ἐπανάδου αὐτοῦ, τῆς διὰ τὴν διαφρόντισιν, μεταδοσίαν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ γενεσομένης δαπάνης, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὰ, ἕως οὗ αἱ μοῖραι ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰς συνθήκας κατὰ τὴν Βαυαρίαν θέσιν τῶν ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων προσδιορίζονται τὰ ἐφεξῆς.

10. α Διὰ τὰ ἐξόδα τῆς πρώτης ἐκπολίσεως τοῦ σώματος θέλει δοθῇ ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ Βασιλικὸν Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον ποσότης ἐξ ὑπολογισμοῦ Φιορ. 86, 439 51/60.

11. α Διὰ τὰ ἐξοδα ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν κατὰστασιν τὰ πυροβόλια, τὰ διὰ μετακόμισιν πολεμοποδίων καὶ δι' ἄλλα: στρατιωτικὰς ἀνάγκας διωρισμένα ὀχήματα, τὰ κατὰ τὰς στρατείας σιδηρεῖς, τὰ παρεκλήσια τοῦ στρατοπέδου, αἱ κίσται, ἱματοθήκαι, τὰ μουσικὰ ὄργανα καὶ συνθέματα, τὰ ὅπλα τῶν στρατιωτῶν. τὰ ἐνδύματα, ὅσα δὲν συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸ περὶ ἱματισμοῦ σύστημα καὶ ἐν γένει δι' ὅλα τὰ λοιπὰ πρὸς ὀπλισμὸν τῶν στρατιωτῶν χρειώδη, θέλει πληρῶναι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μηνικίαν ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότητα Φιορ. 4, 166 40/60.

« Ἡ πληρωμὴ αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου τοῦ Τ. Ε. καὶ παύει τὴν ἐγδοὴν ἡμέραν ἀφ' οὗ τὰ στρατεύματα ἐπανερχόμενα εἰς τὰ ἴδια πατήσῃσι τὸ Βαυαρικὸν ἔδαφος.

« Ἄν κατὰ συνέπειαν ἐκτάκτων καὶ ἀπροσδοκῆτων συμβεβηκότων δὲν ᾔθελεν ἐπαρκέσει ἡ προσδιωρισμένη ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότης Φ. 4, 166 40/60 κατὰ μῆνα, ἥτοι Φ. 50,000 κατ' ἔτος διὰ τὰ ἐξοδα τῆς ὥς ἀνωθεν διατηρήσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποδόσει τὰ περιπλέον ἐξοδευθησόμενα, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ ἡ δαπάνη.

Ἡ δὲ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ἀναδέχεται ἀπὸ μέρος τῆς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χρηρηγήσῃ εἰς τὸ ἀπερχόμενον σῶμα τὰ ῥηθέντα πράγματα ἀβλαβῆ, καλῆς ποιότητος καὶ ἐλεύθερα ἐλαττωμάτων καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐντελοῦς διατηρήσεως τῶν καὶ περὶ τῆς ἐγκαίρου ἐπισκευῆς τῶν.

12. « Δι' ὅσα ἐνδύματα τῶν στρατιωτῶν ἀπὸ ὑπαξιωματικῶν καὶ κάτω δὲν εἶναι σημειωμένα εἰς τὸ περὶ ἱματισμοῦ σύστημα τῆς Βαυαρίας θέλει περασθῇ εἰς πίστωσιν ἐκάστου καὶ εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ διπλοῦν τοῦ διωρισμένου διὰ τὰ ἐν φουρᾷ διακείμενον στρατεύματα ἡμερουσίου ποσοῦ.

Ἄν κατὰ περίστασιν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ στελλομένου σώματος ᾔθελε νομίσει κα-

τάλληλον νὰ κάμῃ διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ κλίματος ἢ δι' ἄλλας αἰτίας τροπολογίας τινὰς εἰς τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ σώματος, καθ' ὅσον διαμένει εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης πηγάζοντα ἐξοδα, πίπτουν εἰς βάρος τῆς Β. Βαυαρικῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ προκύβῃ αὐξήσις τοῦ ἡμερουσίου ποσοῦ.

13. « Ἄν τι τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Βαυαρίαν στρατιωτικῶν σκευῶν τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος ἀπολεσθῇ ἐξ ὀλοκλήρου κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα πορείαν, ἢ κατὰ τὴν ἐκείθεν ἐπάνοδόν του ἐκ περιστάσεως, χωρὶς νὰ πταίῃ οὔτε ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ, οὔτε οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἐπιτελεῖς, οὔτε οἱ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρῶναι εἰς τὸ Β. Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς, ἥτις ἀπαιτεῖται διὰ τὰ ἀγορασθῇ ἐκ νέου τὸ ἀπολεσθὲν πρᾶγμα.

14. « Τὰ πολεμοφόδια παντὸς εἶδους, ὅσα παραλάβει τὸ ἀπερχόμενον διὰ τὴν Ἑλλάδα σῶμα, θέλουν πληρωθῇ μετὰ τὰς κανονισμένας τιμὰς παρὰ τῆς Β. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει χορηγῇ εἰς αὐτὰ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις, καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς του, τὰ ἀναγκαῖα πολεμοφόδια διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἑκτακτον χρῆσιν, πρὸ πάντων δὲ διὰ τὰ: πολεμασκίας ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν διευθυντῶν τοῦ σώματος καὶ τῶν μοιρῶν αὐτοῦ τὴν ποσότητα πολεμοφοδίων, ὥστε νὰ ἐπαρκῶσιν ὅχι μόνον διὰ τὰς συνήθεις γυμνάσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρώτην καὶ στρατείαν.

« Κινηθέντων δὲ τῶν στρατευμάτων διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια, τὰ μένοντα πολεμοφόδια εἶναι ἰδιοκτησία τῆς Ἑλλάδος. Δι' ὅσα δὲ πολεμοφόδια ἐξ ἀνάγκης συμπαραλάβει τὸ σῶμα, ὅτε ἐμβῇ εἰς κίνησιν διὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀποζημιωθῇ παρὰ τῆς Βαυαρικῆς. Ἄν τυχὸν τὰ ῥηθέντα πολεμοφόδια δὲν ἐξοδευθῶσι καθ' ὁδὸν δι' ἀπροσδόκητον ἀνάγκην.

15. « Διὰ γραφικὰ ἐξοδα τῆς ἀρχηγίας

τοῦ σώματος καὶ τῶν διαφορῶν μερῶν, διὰ ἑξῶδα σχολείων πρὸς ἐκπαιδεύειν τῶν στρατιωτῶν καὶ διὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς θρησκευτικῆς ὑπηρεσίας. ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δίδειν εἰς τὴν Β. Βαυαρικὴν κατὰ μῆνα τὴν ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότητα Φ. 350.

« Ἡ πληρωμὴ αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τὴν 16 Νοεμβρίου τοῦ Τ. Ε. καὶ παύει τῆς ὀγδόης ἡμέρας ἀπ' οὗ τὰ Β στρατεύματα ἐπανερχόμενα περάσουν τὰ ὅρια τῆς Βαυαρίας.

16. Αἱ εἰς χορήματα καὶ εἶδη χορηγήσεις δι' ὅλους τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα στρατιωτικούς, θέλουν λογίζεσθαι καὶ διδесθαι, ἐν ὧσιν μὲν διαμένει τὸ σῶμα εἰς τὰς συνήθεις φυλακὰς, κατὰ τὸν διὰ τὰ ἐν Βαυαρίᾳ φρουροῦντα στρατεύματα κανονισμόν, ἀπ' ἧς δὲ ἡμέρας ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πῖνακα, ἐπιφυλατομένων τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὴν πορείαν τροπολογιών.

« Πᾶσα μερίς ἄρτου θέλει συνίσταται ἀπὸ $1/12$ λίτραν καλοῦ ἄρτου, πᾶσα μερίς κρέατος ἀπὸ $1/2$ λίτραν εὐαίον ἢ ἐναλλαχὲς πρόβειον ἀκόκαλον κρέας, αἱ δὲ ἵπποφορβίαι καὶ μερίδες ὡς ἐφεξῆς.

α' Ἡ εὐλαφὴ ἀπὸ τὸ $1/30$ τοῦ μεδίνου (mino) κριθῆς, ἀπὸ 9 λίτρας χόρτου καὶ ἀπὸ 3 λίτρας ἀχύρου.

β' Ἡ βαρεία ἀπὸ τὸ $1/36$ τοῦ μεδίνου κριθῆς, ἀπὸ 10 λίτρας χόρτου καὶ ἀπὸ 4 λίτρας ἀχύρου.

καὶ ταῦτα πάντα κατὰ τὸ Βαυαρικὸν ζύγι.

« Εἰς ὅσα μέρη ἤθελεν ἐπικρατεῖ γενικὸς τρόπος ἵπποφορβίας διαφέρων τῶν ἀνωθεν ὁρισμῶν, αἱ μερίδες δυνάμει νὰ ἀλλαγθῶσι μὲ ἴσας ποσότητας ἄλλων καταλληλοτέρων τροφῶν.

17. « Ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν Β. Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ προσδιορίσῃ ἐκ συμφωνοῦ μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς τρεχούσης εἰς τὸν τόπον τιμῆς, τὸ ἀντίτιμον τῶν μερίδων ἄρτου, κρέατος καὶ ἵπποφορβίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι κανονισμέναι διὰ τοὺς ἀ-

ξίωματικούς καὶ λοιποὺς, σταθερὸν μισθὸν ἀπολαμβάνοντας, στρατιωτικούς ὑπαλλήλους, καὶ πληρόνται εἰς χορήματα.

18. « Ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει νὰ μὴν συμβῇ ἑλλείψις τῶν ἀναγκαίων τροφῶν καὶ ἵπποφορβίας εἰς κανὲν μέρος, ὅπου διαμένει τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα ἢ μοῖραι αὐτοῦ.

« Καὶ ὅταν δὲ ἀφορᾷ τοὺς ἀξίωματικούς καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένους, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει λάβει τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου αἱ ρηθέντες θέλουν δικαιοδοτεῖσθαι ἰδίαις δαπάναις, νὰ μὴν ἀναστῶν ὑπὲρ τὸ δέον.

19. « Ἄν δὲν ᾔναι δυνατόν νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀξίωματικούς καὶ λοιποὺς σταθερὸν μισθὸν λαμβάνοντας, στρατιωτικούς, ὁσπῆτιον διὰ κατοικίαν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει τοῖς ἀποζημιώσῃ διὰ τὸ ἐνοίκιον καὶ διὰ τὰ ἐπίσταυλον (etablage) εἰς κατὰ τὸν Β. Βαυαρικὸν στρατιωτικὸν κανονισμόν, ἔχον δικαίωμα νὰ λαμβάνουν τοιαῦτα ἐπιχορηγήματα· θέλει δὲ τοὺς συνδράμει καὶ εἰς τὸ νὰ ἐπιτόχουν εὐκόλως τὴν ἀναγκαίαν κατοικίαν.

20. « Αἱ διαμένονσαι εἰς τὴν Βαυαρίαν οἰκογένειαι νομπευμένων ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων, σταθερὸν μισθὸν λαμβανόντων ὑπαλλήλων, θέλουν ἀποζημιώεσθαι διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας των κατὰ τὸν Β. Β. στρατιωτικὸν κανονισμόν.

« Εἰς δὲ τὰς γυναῖκας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, ὅσαι μένουσιν εἰς τὰ μέρη, ὅπου οἱ ἄνδρες των ἐφρουροῦν εἰς τὴν Βαυαρίαν, θέλει διδесθαι διὰ λογαριασμόν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καθ' ἐκάστην μίαν μερίδα ἄρτου, καθ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀνώτατον ὅρον, ὅστις προσδιορίζεται διὰ πάντα λόγον καὶ ἔτη, κατὰ τὸν Β. Βαυαρικὸν κανονισμόν.

21. « Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει, ὥστε τὸ Βασιλικὸν Βαυαρικὸν ἐπικουρικὸν σῶμα καὶ αἱ κατὰ μέρος μοῖραι αὐτοῦ, ὅτε ἐπίσταθμεύουν ἢ ἐμφρουοῦσι (qu' ils sont en garnison), νὰ το-

ποθετώνται εἰς μέρη κατάλληλα, καὶ ὑγιεινὰ, εἰ δυνατόν, εἰς στρατώνας, καὶ νὰ προμηθεύωνται δημοσίαις δαπάναις τὰ ἀναγκαῖα ἐφοδίασματα καὶ ὕλας, κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος προσδιορισθεῖσαν ποσότητα. Τὰ ἀγοραζόμενα μένουν ἰδιοκτησία Ἑλληνικῇ, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ἀκριβέστατα διὰ νὰ μὴν ἀπαλλοτριωθῇ ἡ βλαβρῇ τι ἐξ ἀμελείας.

« Ἄν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἡ βλάβη προήλθεν ἀπὸ σφάλμα ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα, θέλει πίπτει εἰς θάρος αὐτῶν κατὰ τοὺς Β. Βαυαρικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας.

22. « Εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὅπου τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα ἤθελε συγκεντρωθῇ ἢ τοποθετηθῇ κατὰ μοίρας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀρεῖται νὰ καταστήσῃ τὰ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν ἐναγκαῖα νοσοκομεῖα, καὶ νὰ χορηγῇ εἰς αὐτὰ ἄνευ διακοπῆς ἰδίας αὐτῆς δαπάναις τὴν ἀπαιτούμενην διασκευὴν, καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη.

« Τὰ νοσοκομεῖα ταῦτα θέλουν ὑπάγει σὺν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς Β. Βαυαρικὰς στρατιωτικὰς καὶ ὑγειονομικὰς Ἀρχάς. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῇ αὐτὰ κατὰ τὸ ὅ ἄρθρον τῆς παρούσης συνθήκης.

« Ὅσα εἰς τὸν δεῦτερον καὶ τρίτον παράγραφον τοῦ 21 ἄρθρου ἐκανονίσθησαν περὶ τῆς κυριότητος τῶν ἐκεῖ ρηθέντων πραγμάτων, περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως, ἰσχύουν ἐπίσης καὶ διὰ τὴν διασκευὴν καὶ διὰ τὰ ἐφοδίασματα τῶν Νοσοκομείων.

23 « Εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 συστηθεῖσιν νοσοκομεῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε καὶ οἱ ἀσθενήσαντες ἀξιωματικοὶ καὶ ὁμοίου βαθμοῦ ὑπάλληλοι νὰ λαμβάνουν εἰς αὐτὰ, ἂν τὸ ζητήσουν, τὴν πρέπουσαν εἰς τὸν δημόσιον χαρακτῆρά των ὑποδοχὴν καὶ νοσηλείαν.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει ὅμως τὸ

δικαίωμα νὰ περνᾷ εἰς θάρος τῶν τοιούτων ἀτόμων, καθ' ὅσον καιρὸν νοσηλεύονται εἰς τὰ ρηθέντα καταστήματα, ἡμεροῦσιον ἀποζημιώσιν ἀνά Φ. 1.12/60 τὸ πολὺ.

24. « Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται εἰσεῖναι νὰ ἀναδεχθῇ εἰς θάρος τῆς ὅλα τὰ ἐξοδα τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Β. Β. ἐπικουρικοῦ σώματος ἀναγκαίων δρομέων (courriers), λοιπῶν ἀποστολῶν (missions), ἐκτάκτων δρομέων (estafettes), καθὼς καὶ τὰ δοθησόμενα τυχόν κατὰ τοὺς Β. Βαυαρικοὺς κανονισμοὺς ἡμερήσια, ἀφοῦ παρουσιασθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἀποδείξεις ἀποχωρώντως· θέλει φροντίσει εἰσεῖναι νὰ στέλλωνται ἀνεξόδως οἱ φάκελλοι καὶ τὰ γράμματα τῶν Β. Βαυαρικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ ἀτόμων ἐκ τῆς Βαυαρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Τοῦτο δὲ θέλει τὸ κατορθῶσαι, ἡ ἐνεργοῦσα νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Κайс αροδοσικῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ταχυδρομικὴ ἀτέλεια, ἡ πληρώρουσιν τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα, ὅσα σημειωθῶσιν εἰς τὰ γράμματα ἀπὸ ἄλλας παρὰ ἀπὸ Βαυαρικὰς ταχυδρομικὰς Ἀρχάς, ἡ εἰσάγουσα περιοδικὰ ταχυδρομεῖα διὰ νὰ φυλάττηται τακτικὴ ἢ μετὰ τῆς Βαυαρίας συγκαίνωσις.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ἐπιπλέον, καὶ θέλει χορηγήσει τὰ μέσα, διὰ νὰ διατηρῶνται τὰ ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν στρατιωτικὴν εὐταξίαν καὶ ὑπηρεσίαν, π.χ. φρουραρχεῖα, ἀγγελιαφόρων ἀποστολαὶ κ. τ. λ.

25. « Ἄν ἀξιωματικοὶ ὑπάλληλοι, ἡ στρατιῶται τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, διαταχθέντες εἰς ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς συνθήκας πέσωσιν εἰς αἰχμαλωσίαν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει ὅχι μόνον νὰ προσπαθῇ παντοίως τρόποις διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν των, ἀλλὰ καὶ νὰ περάσῃ εἰς πίστιν τῶν αἰχμαλώτων ἀξιωματικῶν ἢ λαμβανόντων σταθερὸν μισθὸν ὑπαλλήλων, τοὺς μισθοὺς καὶ λοιπὰ ἐπιχορηγήματά των, καὶ νὰ τὰ πληρώσῃ κατόπιν εἰς αὐτοὺς.

26. « Ἄν τις τοῦ Βασιλικοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος ἐνῶ εἶναι εἰς ὑπηρε-

σίαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ ἐκτάκτων συμβε-
βηκότων, εἰς τὴν ἐπιβίωσιν, εἰς ταρχαῶς,
εἰς πόλεμον ἢ εἰς ἄλλας περιστάσεις κα-
κοπάθῃ, ἀποκατασταθῇ ἀνίκανος δι' ὑπὲρ
ρεσίαν, καὶ λάβῃ δικαίωμα συντάξεως κατὰ
τὰ ἐπικρατοῦντα Βασιλικά Βαυαρικὰ δια-
τάγματα καὶ κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας,
ἢ Β. Ἑλληνικῇ Κυβέρτησις θέλει ἀποδώ-
σει εἰς τὴν Β. Βαυαρικὴν τὴν σύνταξιν καὶ
τὰ βοθηήματα, τὰ ὅποια γενομένης τῆς
ἐξετάσεως, ἤθελαν ἀποφασισθῇ διὰ τὸν κα-
κοπαθόντα, ἢ μετὰ θάνατόν του διὰ τὴν
γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του, ἂν ἦτον νυμ-
φευμένος, καθ' ὃν καιρὸν ἐκακόπαθεν.

27. « Ἄν ἀποθάνῃ ἀξιωματικός, ἢ ἄλ-
λος σταθερὸν μισθὸν λαμβάνων ὑπάλλη-
λος τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, ἢ Ἑλληνι-
κῇ Κυβέρτησις θέλει δώσει εἰς τοὺς κλη-
ρονόμους τοῦ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ λοιπὰ
ἐπιχορηγήματα διὰ τὸν μῆνα τοῦ θανά-
του του καὶ διὰ τὸν μετέπειτα, ἂν κατὰ
τὰ Βαυαρικὰ διατάγματα καὶ κανονισμοὺς
ἔχῃ εἰς τοῦτο δικαίωμα.

28. « Καθ' ὅλους τοὺς διάπλους καὶ
πορείας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος ἢ Ἑλλη-
νικῇ Κυβέρτησις θέλει πληρόνει τὰ ἐπι-
σταθμα καὶ τοὺς ναύλους, χορηγοῦσα εἰς
τοὺς στρατιώτας περιπλέον καὶ τὴν τρο-
φὴν των ἁμισθί εἰς εἶδη καὶ κατὰ πλήρεις
μερίδας.

« Οἱ στρατιῶται δὲν λαμβάνουν ὁμοῦς
τὰς κατὰ τὸν κανονισμὸν μερίδας ἄρτου
καὶ κρέατος, καθόσον διαρκεῖ ἢ εἰς εἶδη
διαστίσεις των.

29. « Ἡ πλήρης τῆς καθ' ὅδον διασι-
τίσεως μερὶς σύγκειται ἀπὸ ζωμὸν μὲ 1 1/2
λίτραν βοείου ἢ προβατείου κρέατος ἀκοκ-
κάλου, ἐν ζυμαρικὸν φάρον (orge moulié)
ἢ ῥόζι πρὸς 1/3 λίτρας, ἢ ἄντ' αὐτῶν, ἰσό-
τιμον δόσιν ὀσπρίων, γεωμήλων, δαυκιῶν
(gaves), χόρτον κτλ, ὅπως τὸ μέρος τῆς
διαμονῆς τοῦ σώματος ἤθελε τὸ ἐπιστρέ-
ψαι ἀπὸ 1/2 μέτρον (pol) οἴνου ἢ 1 μέ-
τρον ζύθου ἢ 1/8 μέτρον ῥακῆς· εἰς τὸν
καταλυμακτιῶν ἢ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυ-
βέρτησιν ἐναπόκειται νὰ προσδιορίξῃ ποῖον
τῶν ἁνωθεν ποτῶν πρέπει νὰ δοθῇ (ἐννοεῖ-

ται ὁμοῦς ὅτι τὸ συμφερότερον διὰ τὴν ὁ-
γαίαν τῶν στρατιωτῶν θέλει εἶσθαι ὁ κα-
τὰ τοῦτο ὁδηγός)· ἀπὸ 1/2 λίτραν κα-
λοῦ ἄρτου.

30. « Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἰσότιμοι
αὐτῶν ὑπάλληλοι τοῦ ἐπικουρικοῦ σώμα-
τος, θέλουν διασιτίζεσθαι ἐξ ἰδίων των
καθ' ὅλας τὰς πορείας καὶ τοὺς διάπλους
ἐπομένως λαμβάνουν μόνον τὰς κανονισμέ-
νης μερίδας ἄρτου καὶ κρέατος. Ἡ Β.
Ἑλληνικῇ Κυβέρτησις θέλει ὁμοῦς προσπα-
θῇσαι νὰ κατορθώσῃ, ὥστε κατὰ τὰς πο-
ρείας καὶ τοὺς διάπλους τοῦ σώματος νὰ
δίδωνται τὰ τρόφιμα εἰς μετρίας τιμῆς.

31. « Τὰ ἐξοδα τῆς διασιτίσεως καὶ
ἀρμηλασίας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος ἐν
ὅσῳ πορεύεται ἐντὸς τῆς Βαυαρίας τῆς
Βάδης τῆς Βυρτεμβέργης, καὶ τοῦ Κ. Β.
Αὐστριακοῦ Κράτους, θέλουν πληρωθῇ πα-
ρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ στρα-
τιωτικὸν βυαρικὸν ταμεῖον κατὰ τὰς με-
ταξὺ τῆς βυαρίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως
ἐκαστῆς τῶν ἁνωθεν ἐπικρατειῶν ὑπαρ-
χοῦσας ἢ συγκροτηθησομένας συνθήκας,
καὶ ἐν ἑλλείψει τοιούτων, κατὰ τὰς γενη-
σομένας συμφωνίας.

32. « Ἡ Β. Ἑλληνικῇ Κυβέρτησις ὑπο-
χρεοῦται νὰ φροντίξῃ πρὸ πάντων περὶ
τῆς ἐπὶ καταλλήλων πλοίων ἀσφαλοῦς καὶ
ἀνεξόδου μετακομίσεως τοῦ ἐπικουρικοῦ
σώματος, ὅχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ
ἐκεῖθεν εἰς τὰ ἴδια, ἀλλὰ καὶ ὅσας αἱ
μοῖραι αὐτοῦ ἤθελαν μετατίθεσθαι ἐντὸς
τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

33. « Ἄν, τοῦ Β. Βαυαρικοῦ ἐπικουρι-
κοῦ σώματος πορευομένου ἢ ἐπισταθμεύ-
οντος, ἀσθενήσῃ τις ἢ ὀλίγοι τινες τῶν
ἀποτελούντων μέρος αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅπου δὲν
ὑπάρχουν στρατιωτικοὶ ἱατροὶ καὶ διασθῶν
νὰ μείνουν ὀπίσω, ἢ Ἑλληνικῇ Κυβέρτησις
θέλει φροντίξῃ περὶ τῆς διὰ πολιτικῶν
ἱατρῶν καὶ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις νοση-
λείας των· ἀναλαβόντες δὲ θέλουν παρα-
πέμπεσθαι διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, ὅπου
διαμένει τὸ σῶμά των.

« Θέλει λάβει εἰσέτι τὰ ἀναγκαῖα μέ-
τρα, ὥστε, ἂν εἰς τὰς διὰ θαλάσσης με-

ταχομίσεις άσθενήσουν στρατιωτικοί να λαμβάνουν επίσκεψιν ιατρού.

34. « Η Β. Ελληνική Κυβέρνησις υποχρεούται επίσης να αναδεχθῇ εἰς βάρος της τὰ προκύψοντα έξοδα διὰ πᾶσαν ἀποστολὴν τῶν διὰ συμπλήρωσιν τοῦ σώματος ἀνδρῶν καὶ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀναγκαιῶν σκευῶν.

« Η Β Βαυαρικὴ Κυβέρνησις υποχρεούται ὅμως ἀπὸ μέρους της νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ πᾶσαν περιττὴν ἀποστολὴν, καὶ ὅσας τις χρεῖς θέσῃ ἀξιοματικοῦ, νὰ ἀναθέτῃ, ἂν εἴναι δυνατόν, τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἀξιοματικὸν τοῦ σώματος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ τελευταῖος οὗτος θέλει λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ελληνικὴν Κυβέρνησιν τὸ τυχόν διορισθεῖσόμενον ἐπιμίσθιον τῆς ὑπηρεσίας.

35. « Η Β. Ελληνική Κυβέρνησις θέλει ἀποζημιώσει τὸ Β. Βαυαρικὸν ταμεῖον, ἀδιὰ τὰ έξοδα τῆς ἐπανόδου τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος καὶ τῶν μοιρῶν, ὅσαι τυχόν ἤθελαν σχηματισθῇ ἀπὸ ἐκθητεύσαντας (qui ont accompli leur engagement) καὶ μὴ πάλιν καταγραφέντας στρατιώτας. 6. διὰ τὰ έξοδα τῆς εἰς Βαυαρίαν μετακομίσεως τῆς στρατιωτικῆς ἀποσκευῆς. Ἄν ὅμως τὰ ἐπανερχόμενα στρατεύματα ἤθελαν λάθει, κατὰ διαταγὴν τῆς Βαυαρικῆς Κυβερνήσεως, ἄλλην τινὰ διεύθυνσιν, καὶ ἐκ τούτου ἤθελε προκύψει αὐξήσις τῶν έξόδων, ἡ αὐξήσις αὕτη δὲν δύναται νὰ πέσῃ εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμεῖου.

36. « Ἄν ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος παρελθούσης τῆς θητείας των ἐν διαστήματι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς του, ὤσλησιν νὰ ἐμβοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ ἀποκτασταθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις θέλει τοῖς δίδει κατ' αἴτησιν των τὴν ζητούμενην ἄδειαν, παραιτοῦσα αὐτοὺς ἀπὸ τὸν σύνδεσμον τῶν Βαυαρικῶν ὑπηρεσιῶν.

37. « Οἱ στρατιῶται τῆς μοίρας τοῦ ἱππικοῦ, ἧτις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, θέλουν ἐπαγέσθαι ἀνιπτοι

ἐπομένους δὲν ἔχει χρέος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ τοῖς ἀφήσῃ τοὺς κατὰ τὸ Ἀρθ. 3 ἀγορασθέντας παρ' αὐτῆς ἵππους, ἐρίπια, καὶ ἵπποσκευήν.

38. « Ὅσα πράγματα, καίτοι μὴ προβλεπόμενα εἰν τῇ παρούσῃ συνθήκῃ, ἤθελαν ἀναφανῇ ἀναγκασία διὰ τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα εἰς περιστάσεις πολέμων, συμπλοκῶν, ταρχῶν, ἢ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν, θέλουν προμηθεύεσθαι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις. ἐν γένει θέλει ἀποζημιοῦσθαι ἡ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις διὰ πᾶσαν ἀποδεδειγμένην δαπάνην προκύψουσαν εἰς τὸ Β Βαυαρικὸν ταμεῖον ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολῆς τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος δι' ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας του, ἂν καὶ ἡ παρούσα συνθήκη δὲν ἐπρόβλεψεν εἰδικῶς δι' αὐτὴν.

39. « Ἄν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἀρθ. 5 τῆς παρούσης συνθήκης γενῇ βαθμίδὸν ἀντικατάστασις τοῦ Βαυαρικοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος, αἱ ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότητες, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ πληρώσῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν Ἀρθ. 11 καὶ 15, θέλουν μειωθῇ ἀπὸ τὴν ὁγδόην ἡμέραν, ἀφοῦ ἡ ἐπανερχόμενη μοῖρα περάσῃ τὰ σύνορα τῆς Βαυαρίας. ἡ μείωσις δὲ αὕτη ἔχει πρὸς τὴν ὀλικὴν χορήγησιν, ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν μενόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνδρῶν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναχωρησάντων.

40. « Η Β. Ελληνική Κυβέρνησις θέλει πληρώσει εἰς μετρητὰ εἰς τὸ κατὰ τὸ Μόναχον Β. Βαυαρικὸν κεντρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον, εὐθὺς ἀφοῦ παρουσιασθῇ εἰς αὐτὴν ὁ προσήκων λογαριασμὸς,

α. Ὅλα τὰ έξοδα, τὰ ὅποια ἤθελαν ἀκολουθήσει μέχρι τῆς έξόδου τῶν διαφόρων μοιρῶν τοῦ σώματος ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν Βαυαρίαν φρουρεῖα (garnisons).

β. Τὴν διὰ τὸν πρῶτον ἐφοπλισμὸν κατὰ τὸ Ἀρθ. 10 διορισθεῖσαν ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσότητα.

γ. Τὸ ἀντίτιμον τῶν πολεμοφοδίων, καὶ ἄλλων μεταβαλόντων εἰς τὴν κυριότητα τῆς Β. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως στρα-

τιωτικῶν σκευῶν ἵππων κτλ.

δ'. Τὰ ἐπιμίσθια διὰ τὸν ἱματισμὸν τῶν ἄξιωματικῶν καὶ ἄλλων σταθερὸν μισθὸν λαμβανόντων ὑπαλλήλων τοῦ στρατοῦ.

41. « Διὰ τὰ ἐξόδα τὰ ὁποῖα θέλουν χρειασθῆ ἀφ' ἧς ἡμέρας κινήθῃ τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα ἀπὸ τὰ συνήθη κατὰ τὴν Βαυαρίαν φρουρεῖα, ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δώσει εἰς τὸ κατὰ τὸ Μόναχον Β. Βαυαρικὸν Κεντρικὸν στρατιωτικὸν ταμεῖον ἀμέσως προπληρωμὴν τινὰ ἐπαρκοῦσαν διὰ τὴν ὀλικὴν ἐνὸς μηνὸς δαπάνην, καὶ διὰ νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὰ Βαυαρικὰ στρατιωτικὰ ταμεῖα αἱ ποσότητες, τὰς ὁποίας αὐτὰ ᾔθελαν δανείσει εἰς τὰς ἀπερχομένας διὰ τὴν Ἑλλάδα μοίρας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος.

42. « Αἱ περαιτέρω πληρωμαὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος θέλουν ἀποδοθῆ εἰς ἐκεῖνα τὰ Β. Βαυαρικὰ ταμεῖα, τὰ ὁποῖα ᾔθελε προσδιορίσει ἡ Β. Βαυαρικὴ Κυβέρνησις.

« Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ προπληρῶνει τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς δι' ὅλην αὐτοῦ τὴν διάρκειαν, τ' ἀνάγκαι διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπικουρικοῦ σώματος καὶ τὰ εἰς αὐτὸ χορηγήματα, ἐμπεριεχομένων καὶ τῶν ἐξ ὑπολογισμοῦ ποσοτήτων, κατὰ τὸν περὶ τούτων προϋπολογισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σώματος.

« Εἰς τὸ τέλος πάσης τριμηνίας, ἡ χρειὰς τυχούσης καὶ πρότερον, θέλει γίνεσθαι ὁ ἀμοιβαῖος λογαριασμὸς καὶ πληρῶνεσθαι εὐθὺς τὰ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἰσογγίου χρήματα.

43. « Αἱ ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῆ τὸ πολὺ μετὰ 25 ἐβδομάδας.

« Εἰς ἐνδειξιν τούτων πάντων οἱ ἀμφοτέρωθεν πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν ἰδιοχείρως, ἐπιβαλόντες καὶ τὴν σφραγίδα των.

Ἐγένετο ἐν Μονάχῳ τὴν 4 Νοεμ. 1832. (Ἰ.πογ.) ΔΕΦΛΑΔ (Ἰ.π.) ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΒΕΛ.

Βεβαιοῦντες καὶ ἐπικυροῦντες καθ' ὅλα τὰ ἀρθρα, ἔρισμούς καὶ παραρτήματά της τὴν παρούσαν συνθήκην, τὴν ὁποίαν ὠρί-

μως σκερθέντες εὖρωμεν σύμφωνον μετὰ τοῖς δοθείσας παρ' ἡμῶν ὁδηγίας καὶ διαταγὰς ὑποσχόμεθα νὰ εκπληρώσωμεν αὐτὴν ἀκριβῶς καὶ ἐντελῶς, καὶ νὰ μὴν ἐπιχειρήσωμεν, οὔτε νὰ ἀφῆσωμεν ἄλλους νὰ ἐπιχειρήσωσιν τι κατ' αὐτῆς.

Εἰς ἐνδειξιν καθιερώσαμεν τὴν παρούσαν ἐπικυρωτικὴν πράξιν διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ σφραγίδος μας.

Ἐγένετο ἐν Μονάχῳ, τὴν 9 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου μετὰ Χριστοῦ, καὶ τοῦ 4 τοῦ Βασιλείας Μας.

665. ΟΘΩΝ κλπ.

Ἀκούσαντες τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, ἀπεφασίσσαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὅλα τὰ λιβάδια, διὰ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ὁποίων δὲν ἔχει τις νὰ παρουσιάσῃ ἔγγραφον (ταπί) ἐκδοθὲν ἐπὶ Τουρκικῆς ἐξουσίας, θεωροῦνται ὡς δημόσια καὶ ἡ νομὴ αὐτῶν μένει ὡς καὶ μέχρι τοῦδε εἰς τὸ δημόσιον.

2. Τὰ λιβάδια, τῶν ὁποίων ἡ ἐπικαρπία εἶχε δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας εἰς τινὰ ἰδιωτὴν διὰ ταπίου, καὶ τὰ ὁποία νέμεται εἴτε αὐτός, εἴτε ἄλλος, τις, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδύνατο, νὰ παραχωρήσῃ τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα κατὰ τοὺς τουρκικοὺς νόμους μένουσι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸν νόμῳ ἑπικαρπωτῇ μετὰ δικαίωμα ἐμφυτευτικῆς ἐπικαρπίας ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐθνικοῦ ιδιόκτητα.

3. Ὅλοι αἱ εἰς τὸ τρέχον ἔτος γενόμεναι ἐνοικιάσεις ἐθνικῶν λιβαδίων θεωροῦνται ὡς μήποτε γενόμεναι· ὅσοι δὲ τῶν ἐχόντων εἰς ἰδιοκτησίαν των ζῶα ἐπληρώσαν τυχὸν κίνενα βροσκῆς φόρον εἴτε εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἢ εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, δι' ἐαρινὰ ἢ θερινὰ λιβάδια διὰ τὸ 1833 ἔτος, θέλουν ἀποζημιωθῆ κατὰ τὸ ἀρθρον ιγ.

4. Ὡσαύτως θέλουν ἀποζημιωθῆ κατὰ τὸ ἀρθρον ιδ' ὅσοι ἐνοικίασαν ἐθνικὰ ἐαρινὰ ἢ θερινὰ λιβάδια διὰ τὸ 1833 ἔτος.

5. Πᾶσα ἐνοικίασις ἐθνικῶν λιβαδίων θέλει παύσει εἰς τὸ ἐξῆς.

6. Ἐκ τῶν βοσκόντων εἰς τὰ ἐθνικά λιβάδια ζῶων (ἐξαιρουμένων τῶν θυλαζόντων θέλει εἰσπράττεσθαι ἐτήσιος φόρος βοσκῆς κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον·

α Ἐκ τῶν μικρῶν ζῶων (αἰγῶν, προβάτων κτλ.) 5 Λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν β'. Ἐκ τῶν μεγάλων (βοῶν, βουβαλίων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, καμήλων κτλ.) 8, γ'. Ἐκ τῶν χοίρων 5.

7. Τὰ ζῶα, διὰ τὰ ὅποια πληρωθῇ ὁ τῆς βοσκῆς φόρος κατὰ τὴν χειμερινὴν καταμέτρησιν, μένουσιν ἐλεύθερα παντὸς φόρου βοσκῆς κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος, καὶ δύνανται νὰ βόσκωσιν ἐλευθέρως εἰς τὰ ἔαρινά καὶ θερινὰ λιβάδια. Οἱ Βασιλικοὶ Ἐφοροὶ θέλουσιν προσέξει εἰς τὸ νὰ τοποθετηθοῦν εἰς ἀνάλογον λιβάδιον τὰ ποιμνία ἐνὸς ἐκάστου, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζῶων τοῦ, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ σύγκρουσις. Τὸ αὐτὸ θέλει γενῇ καὶ εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν χειμερινῶν βοσκημάτων δι' ἕκαστον τῶν ἐχόντων ζῶα· ἀλλὰ τόσον εἰς τὴν πρώτην, ὅσον καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, πρέπει νὰ γενῇ προσοχή, ὥστε νὰ διορισθῇ κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κατοίκους μιᾶς κοινότητος τὸ πλησιέστατον εἰς τὸ χωρίον τῶν λιβαδίων.

8. Διὰ τὰ ἐθνικοιδιόκτητα λιβάδια θέλει πληρῶναι ὁ ἐπικαρπωτῆς τὸν ἔγγειον φόρον 16 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματός του.

9. Ἄν ὁ διὰ ταπίου ἐπικαρπωτῆς ἐνοικίασῃ τὰ λιβάδια τοῦ, ἡ τιμὴ τῆς ἐνοικιάσεως θέλει θεωρεῖσθαι ὡς εἰσόδημα.

10. Ἄν ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ διὰ ταπίου ἐπικαρπωτῆς κρατήσῃ τὰ λιβάδια τοῦ διὰ βοσκῆν τῶν ἰδίων τοῦ ζῶων, τότε πληρῶναι ὡς ἔγγειον φόρον εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ ἡμισυ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5. φόρου βοσκῆς.

11. Ἄν ὁ διὰ ταπίου ἐπικαρπωτῆς μεταβάλῃ τὰ λιβάδια τοῦ εἰς λειμῶνας διὰ χόρτον, εἰς χωράφια, κήπους, ἀμπελῶνας κτλ. τότε πληρῶναι φόρον 12 ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματός του.

12. Ὁ ἐν τῷ ἄρθρ. 5. ἀναφερόμενος φόρος βοσκῆς πληρῶνεται ἀμέσως μετὰ τὴν κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινῇ ἡμερο-

μηνίαν ἐκδοθέντος περὶ ποιμνιακοῦ φόρου νόμου καταμέτρησιν.

13. Ἐκαστος τῶν ἐχόντων εἰς ἰδιοκτησίαν ζῶα. ὅστις πληρῶσῃ τὸν τῆς βοσκῆς φόρον, λαμβάνει ἐν δηλωτικόν, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειώνωνται τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζῶων, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ λιβάδιον, καὶ ὁ πληρωθεὶς δι' αὐτὸ φόρος.

14. Ἐντὸς τοῦ Μαΐου εἰς τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ ἰουνίου γίνεται δευτέρα καταμέτρησις τῶν ζῶων ἐπὶ τῶν θερινῶν ἐθνικῶν λιβαδίων, καὶ τότε δι' ἕκαστον τῶν ζῶων, διὰ τὸ ὅποῖον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔμπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ δηλωτικόν τῆς κατὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον γινομένης καταμετρήσεως (ἄρθ. 1B), πληρῶνεται ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἀναφερόμενος φόρος τῆς βοσκῆς.

15. Ὁ εἰς τὰ ἄρθρ. 8, 9 καὶ 10 διορισθεὶς ἔγγειος φόρος 16 τοῖς ἑκατὸν θέλει πληρῶνεσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς ἐνοικιάσεως, ἂν τὰ ἐθνικοιδιόκτητα λιβάδια ἐνοικιάζωνται εἰς ἄλλους ἀπὸ τοὺς ἐπικαρπωτάς, ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ, ἂν αὐτοὶ μεταχειρίζωνται αὐτὰ εἰς βοσκὴν τῶν ἰδίων τῶν ζῶων, τότε ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνεται κατὰ τὸν μῆνα Ἰουνίου, κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως ὁ διὰ τὸ 1833 ἔτος πληροησόμενος φόρος διὰ τὰ ἐθνικοιδιόκτητα θέλει πληρωθῇ κατὰ τὸν Ἰανουάριον 1834.

16. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐμφευτικῆς ἐπικαρπίας τῶν λιβαδίων μένει εἰς τὰς κοινότητας μόνον, ὅταν ἔχωσιν αὐτὸ μὲ ταπί· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν τὰ παρὰ τῶν κοινοτήτων ἀντιποιοῦμενα λιβάδια θεωροῦνται ὡς ἐθνικά, καὶ ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὰ αἱ κατὰ τὸ 1 ἄρ. διατάξεις.

17. Ὅσαι κοινότητες ἀντιποιοῦνται μέχρι τοῦδε λιβάδια ὡς ἰδιοκτησίαν των, καὶ δύνανται ν' ἀποδείξωσιν ὅτι εἶχον πραγματικῶς τὴν ἐπικαρπίαν αὐτῶν, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ὅμως ἀληθῆ ἐπικαρπίαν διὰ ταπίου (ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην αὐτὴν περίστασιν ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 16 κατανεμέ-

τα), εἰς αὐτὰς κατ' ἐξάεσιν χαρίζεται διὰ τὰ ἔτη 1833 καὶ 1834 τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ὁποῦτο ἐμελλόν νὰ πληρώσωσι φόρου βοσκῆς διὰ τὰ ἴδια τῶν ζῶα ἐπιφυλαττόμεθα περιπλέον εἰς τὸν ἐκδοθησόμενον ὅσον αὐτῶν ὀργανισμὸν τῶν κοινοτήτων νὰ διορίσωμεν κατ' ὅσον εἶναι δυνατόν εἰς πᾶσαν κοινότητα τοσοῦτον μέρος λιθαρίων, ὅσον εἶναι ἐναγκαῖον διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ἰδίων τῆς ζώων.

18. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐχόντων εἰς εἰδιοκτησίαν ζῶα, ὅσοι ἤδη ἐπλήρωσαν εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς τὴν τιμὴν τοῦ ἐνοικίου, εἴτε ὀλικῶς, ἢ κατὰ μέρος, διὰ τὴν ἐφετεινὴν νομὴν τῶν ἐαρινῶν ἢ τῶν θερινῶν λιθαρίων, θέλουν ἐκπέσει τὰς πληρωθείσας ποσότητας ἀπὸ ὅσα ἔχουν νὰ πληρώσωσι διὰ ποιμνιακὸν φόρον ἢ διὰ τὸν τῆς βοσκῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος περὶ ποιμνιακοῦ φόρου.

19. Πρὸς ἀποζημιώσιν ἐκείνων τῶν ἐνοικιαστῶν, ὅσοι ἐπλήρωσαν τὸ ἐνοίκιον διὰ τὰ ἐαρινὰ καὶ θερινὰ ἔθνηκα λιθαρία τοῦ τρέχοντος ἔτους 1833. διορίζομεν ὅτι, ἂν αὐτοὶ δὲν ἐπλήρωσαν ὀλικῶς ἢ κατὰ τὰς διορίας τὰς δόσεις τοῦ ἐνοικίου, θέλει τοῖς ἐπιστραφῇ ἡ πληρωθεῖσα ποσότης, ἐκπιπτομένου προηγουμένως τοῦ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέντος φόρου βοσκῆς δι' ὅσα ζῶα ἔδοσαν εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ἐνοικιασθείσας γαίαις· εἰς ὅμως αὐτοὶ ἔλαβον ἀπὸ δικαιοῦματα νόμης ἢ ἀπὸ ὑπενοικιάσεως περισσότερα παρὰ ὅ,τι ἐμέτρησαν εἰς τὸ δημόσιον, τότε ὀφείλουν νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ περιπλέον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ συμφωνηθέντος ἐνοικίου· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπλήρωσαν ὀλικῶς καὶ ἐν καιρῷ τὰς δόσεις τοῦ ἐνοικίου καὶ δὲν ἀπεπληρώθησαν ἐκ τῶν ὧν εἰσέπραξαν δικαιοματῶν βοσκῆς ἢ ἐκ τῶν μετενοικιάσεων, τότε ὄχι μόνον τοῖς ἐπιστρέφονται ὅσα ἐμέτρησαν, ἀλλὰ καὶ ἀποζημιοῦνται κατ' ἀνάλογίαν τῶν ἀποδειχθσομένων ἐξόδων τῶν καὶ τοῖς δίδεται τόκος πρὸς δύο τρίτα τοῖς ἐκατὸν τὸν μῆνα. Δι' ἐκάστην τῶν περιπτώ-

σεων τούτων θέλει ζητεῖσθαι προηγουμένως ἡ ἔγκρισίς μας.

20. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διατάγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 3 (15) Δεκεμβρίου 1833.

666. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἀκούσαντες τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖν, ἀπεφασίσαμεν ὡς ἑξῆς.

Α'. Ὁ ποιμνιακὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν 1833 καὶ 1834 κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον·

Θέλουν πληροῖν α'. τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγες, πρόβατα κτλ.) 7 λεπτά κατὰ κεφαλὴν β'. τὰ μεγάλα (βόες καὶ βουβάλια ἄρσενικά καὶ θηλυκά, κτλ., 20, γ'. Οἱ ἵπποι, ἡμίονοι καὶ κάμηλοι 14, δ'. Οἱ χοῖροι 13, ε'. Οἱ ὄνοι 12.

Β'. Ἡ καταμέτρσις τῶν ζώων θέλει γενῆ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1833 καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ Ἰανουαρίου 1834, κατὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ δ.θ.ησομένας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁδηγίας.

Γ'. Εἶναι ἐλεύθερα τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου α'. τὰ θηλάζοντα μικρὰ ζῶα (ἐρίφια), β' τὰ εἰς νεωργίαν χρέσιμα ζῶα, γ'. οἱ μόσχοι (μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων), δ'. τὰ θηλάζοντα χοιρίδια, ε'. οἱ πῶλοι τῶν ἵππων, ἡμίονων καὶ καμήλων (μέχρι 3 ἐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων), ς'. οἱ πῶλοι τῶν ὄνων (μέχρι 2 ἐτῶν ἐμπεριλαμβανομένων).

Δ'. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν καταμέτρησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, 3 (15) Δεκεμβρίου 1833.

667. ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖος τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Α'. Ὅλα τὰ ἐλῆ καὶ αἱ βαλτώδεις γαίαι, ὅσαι δὲν περιέχουσιν καλαμούς, ψαθί, οὔτε ἄλλους τοιοῦτου εἶδους θάμνους, ἀλλ' εἶναι ἀπλῶς μόνον κατακλυσμένα,

θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας διὰ δέ-
κα ἔτη·

Β'. Ὅσα ἔλη καὶ βαλτώδεις γαῖαι πε-
ριέχουσι καλάμους, ψαθὶ καὶ ἄλλους τοι-
οῦτους εἶδους θάμνους, θέλουν ἐνοικιασθῇ
διὰ δημοπρασίας δεκαπενταετῶς.

Γ'. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνοικιάσῃ ἔλος
ἢ βαλτώδη γῆν, ὀφείλει ν' ἀναφερθῇ πρὸς
τὸν Νομάρχην. Αὐτὸς ὀνομάζει ἐπ' αὐτῷ
τούτῳ ἓνα δοκιμαστὴν καὶ προσκαλεῖ τὸν
Γενικὸν Ἐφορὸν νὰ ὀνομάσῃ ἄλλον τοιοῦτον
ἐκ μέρους του. Οἱ δύο δοκιμασταὶ συνοδευ-
μένοι ἀπὸ τὸν Βασιλικὸν Ἐφορὸν τῆς ἐπαρ-
χίας, μεταβαίνουν ἐπιτοπίως, καταμε-
τροῦσι τὴν δημοπρατηθησομένην γῆν καὶ
καταγράφουσι εἰς πρωτόκολλον τὴν ἔκτασιν
αὐτῆς, τὴν κατάστασιν τῆς καὶ τὴν κα-
τηγορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται, του-
τέστιν ἂν εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον Α', ἢ κα-
τὰ τὸ ἄρθρον Β'. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο
παραδίδεται εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις κοι-
νοποιεῖ αὐτὸ εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν· αὐ-
τὸς δὲ ἐνεργεῖ ἀμέσως εἰς τὴν πρωτεύου-
σαν τοῦ Νομοῦ τὴν ἐπὶ δημοπρασίας πρὸς
τὸν πλειοδοτήσαντα ἐνοικιάσιν.

Δ'. Ἡ τιμὴ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῷ
ἄρθρῳ Α' ἔλῶν καὶ βαλτωδῶν γαιῶν θέλει
πληρωθῇ εἰς πέντε δόσεις· ἡ πρώτη γίνε-
ται τὸ πέμπτον μετὰ τὴν δημοπρασίαν
ἔτος.

Ε'. Ἡ τιμὴ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῷ
ἄρθρῳ Β' ἔλῶν καὶ βαλτωδῶν γαιῶν θέ-
λει πληρωθῇ εἰς ὀκτὼ δόσεις· ἡ πρώτη
πληρωμὴ γίνεται τὸ ἐβδομὸν ἔτος μετὰ
τὴν δημοπρασίαν.

ς'. Τὰ ἔλη καὶ αἱ βαλτώδεις γαῖαι,
περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρ-
θρον Α', χαίρουσι ἀτέλειαν ἐγγείου φόρου.

Ζ'. Τὰ ἔλη καὶ αἱ βαλτώδεις γαῖαι, πε-
ρὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον
Β', χαίρουσι ἀτέλειαν ἐγγείου φόρου κατὰ
τὰ δύο πρῶτα ἔτη.

Η'. Κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἡ Κυβέρνη-
σις εἰσπράττει ἀπλοῦν δέκατον ἢ ὁποῖον-
δήποτε ἀντὶ τοῦ ἄλλου δεκάτου ἀντικα-
ταστηθισόμενον φόρον.

Θ'. Αἱ ὅσα μέρη ἐνὸς ἔλους ἢ μιᾶς βαλ-

τώδους γῆς ἐξηράνθησαν ἤδη ἢ ἐκαλλιερ-
γήθησαν, θέλει λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις 25
τοὶς $\frac{0}{100}$, ἢ ὁποῖονδήποτε ἄλλον φόρον ἤθε-
λεν ἀντικαταστήσει εἰς τὸν ἐγγεῖον φόρον
τῶν 25 τοὶς $\frac{0}{100}$ · ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς βαλ-
τώδους γῆς λαμβάνει ὅμως κατὰ προτίμη-
σιν τὴν νομὴν ἐκείνου τοῦ ξηρανθέντος ἢ
καλλιεργηθέντος μέρους.

Ι'. Ὅσα δένδρα ἤθελαν φυτευθῇ εἰς τὰς
ἐνοικιασθείσας βαλτώδους γαῖας ἢ ἔλη,
χαίρουσι πλήρη ἀτέλειαν καθ' ὅλην τὴν
διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως. Ἡ ἐκκοπὴ αὐ-
τῶν ἀπαγορεύεται ὅμως ἐπὶ προστίμῳ 50
δραχμῶν δι' ἐκάστην ρίζαν.

ΙΑ'. Πᾶς ἐνοικιαστὴς μιᾶς βαλτώδους
γῆς, ὅστις δὲν ἤθελε ξηρᾶναι αὐτὴν κατὰ
τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐνοικιάσεως, πληρώνει
πρόστιμον ἀναβαίνον ἴσον μὲ τὸν ἐν τρί-
τον τοῦ ὀλικοῦ ἐνοικίου. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖ-
ται καὶ διὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔτος.
Ἄν τελευταῖον ἡ γῆ δὲν ἀπεξηράνθη αὐτε
κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος, τότε ὁ ἐνοικια-
στὴς πληρώνει τὸ ὅλον ἐνοίκιον, καὶ χάνει
πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἥτις ἐνοικιά-
ζεται ἐκ νέου ἐπὶ δημοπρασίας διὰ λογα-
ριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΒ'. Πᾶς ἐνοικιαστὴς ἐνὸς ἔλος ἢ βαλ-
τώδους γῆς, ὅστις ἀντὶ νὰ ξηρᾶνῃ αὐτὴν,
τὴν μεταχειρίζεται ὡς λιβάδι, θέλει πλη-
ρῶναι διπλοῦν ποιμενικὸν φόρον διὰ τὰ
ἐκεῖ βόσκοντα ζῶα, καὶ τὸ διὰ τοῦ ΙΑ' ἄρ-
θρου ὀρισμένον πρόστιμον ἂν ἡ κατὰ-
χρησις αὕτη ἐξυκολοιῖται καὶ τὸ δεύτε-
ρον ἔτος, θέλει πληρῶνεσθαι τὸ διπλοῦν
τοῦ ἀνωτέρω προστίμου, καὶ εἰς τὸν παύ-
σῃ καὶ τὸ τρίτον ἔτος, τότε ἡ ἐνοικίασις
θεωρεῖται ὡς ἄκυρος, καὶ ἡ Κυβέρνησις
ἀναλαμβάνει πάλιν τὴν κατοχὴν τῆς γῆς.
Ἐποῦ μετὰ τὴν ξήρανσιν καὶ καλλιέρ-
γειαν τῆς τοιαύτης γῆς παρέλθουν δύο
ἔτη, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ
τὴν μεταχειρισθῇ ὡς λιβάδι.

ΙΓ'. Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας
τῆς ἐνοικιάσεως, ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει
πάλιν τὴν κατοχὴν τῆς γῆς. Ὁ ἐνοικια-
στὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ αὐτὴν ἐξη-
ραμένην, καλῶς διατεθειμένην μὲ καθα-

ρισμένους αὐλακας καὶ διώρυγας, καὶ εἰς ὅσον ἔνεστι καλλιτέραν κατὰστασιν.

ΙΔ'. Ὅσοι πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐξήραναν ἔλη ἢ βαλτώδεις γαίας, χωρὶς προηγουμένης ἀδείας τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς, ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὰς εἰς τὸ δημόσιον, χωρὶς νὰ ἔχουν κἄνεν δικαίωμα νὰ ζητοῦν ἀποζημίωσιν. Ἡ Κυβέρνησις ὁμῶς χαρίζει εἰς αὐτοὺς τοὺς φόρους, ὅσοι ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῶσι μέχρι τοῦδε ἐξ αὐτῶν τῶν δημοσίων κτημάτων. Ἀνεκ τοῦ ἐναντίου ἢ ἀποζητῶναις ἐγείνει κατὰ συνέπειαν προηγουμένης ἀδείας τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς, ὁ ἐπιχειρήσας αὐτὴν ἔχει νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν νομιμότητα τῆς κατοχῆς, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ παραιτέρω.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 18 (30) Νοεμβρίου 1833.

668.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

1. Ἡ αὐθιχρέτος εἰς τὰ δάση ὕλοτομία ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα, ἐπιτρέπεται δὲ δι' ἀδείας τῆς ἐπιτετραμμένης αὐτὸ τοῦτο Ἀρχῆς.

2. Αἱ ἀδείαι τῆς ἐπὶ ναυπηγίᾳ ξηλεύσεως λαμβάνονται παρὰ τῶν βασιλικῶν ἑφόρων. Ἡ ἐπὶ τούτῳ ἀδεια γίνεται ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ θέλοντος νὰ ξυλευθῇ. Εἰς τὸ ἑγγράφον τῆς ἀδείας σημειοῦται λεπτομερῶς τὸ εἶδος τῆς ξυλείας καὶ τὸ πρῶτον. Ἡ ἑγγράφος αὕτη ἀδεια ἔχει νὰ πρὸυσιασθῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον τελωνεῖον διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 κανονισμένον δικαίωμα.

3. Διὰ πᾶσαν ἄλλην ξύλευσιν δίδεται ἡ ἀδεια 1. Παρὰ τοῦ βασιλικοῦ ἑφόρου· α. ὅτε ἡ ξυλεία εἶναι προσδιωρισμένη νὰ μετακομισθῇ εἰς παράλιον μέρος δι' ἐξαγωγὴν δι' ἄλλο μέρος τοῦ κράτους, β'. ὅτε ἡ ξυλεία ἔχει νὰ μετακομισθῇ εἰς τὰς πόλεις ἢ κομποπόλεις τοῦ κράτους, γ'. ὅτε ἡ ξυλεία εἶναι προσδιωρισμένη δι' ἀνθρακοπείαν, καταμουργίαν, ἢ διὰ τὰς καμίνους τῶν ἀσβεστοποιῶν, κεραμῶν, καὶ λοιπῶν αὐτῆς τῆς κατηγορίας βαναύ-

σων· 2. Παρὰ τῆς τοπικῆς δημογεροντίας ἢ τῆς ἀντικαταστηθεσομένης δημοτικῆς ἀρχῆς, ὅτε ἡ ξυλεία ἔχει νὰ μετακομισθῇ εἰς τὰ χωρία πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων· εἴτε διὰ καύσιμον, εἴτε διὰ κατασκευὴν τῶν καλυβῶν καὶ οἰκιακῶν σκευῶν τῶν ἢ γεωργικῶν ἐργαλείων τῶν. Τῆς δημογεροντίας ἀδεῖαν ζητοῦν καὶ οἱ ποιμένες διὰ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς κατασκευὴν τῶν σκηνωμάτων τῶν ξυλείαν.

4. Ἡ ἀδεια τῆς ἐπὶ ναυπηγίᾳ ξυλεύσεως ἰσχύει διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν καὶ διὰ μόνον τὴν εἰς αὐτὴν σημειουμένην ξυλείαν· δίδονται δὲ χειρόγραφοι.

5. Αἱ διὰ πᾶσαν ἄλλην ξύλευσιν ἀδεῖαι ἰσχύουν διὰ τρεῖς μῆνας· κόπτονται δὲ καὶ ἐκ διπλοτύπου βιβλίου· τὰ διπλότυπα αὐτὰ βιβλία εἶναι εἰς τὸ πρῶτον φύλλον προσυπογεγραμμένα (paraphés) παρὰ τοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἂν αἱ ἀδεῖαι ὑπάγῳνται εἰς τὸ ἄρθρον 3 § 1 παρὰ τοῦ ἀρμόδιου Νομάρχου ἢ τοῦ ἑπαρχοῦ, ἂν ὑπάγῳνται εἰς τὸ ἴδιον ἀρ. 3 § 2.

6. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἀδεῖαι ξυλεύσεως δίδονται ἀμισθί.

7. Ὁ φωραθὴς ὅτι ξυλεύεται εἰς δάση χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀδειαν, θέλει καταδιωχθῇ ἀπὸ τὸ δημόσιον ὡς παραβιαστής ξένης περιουσίας.

8. Διὰ τὴν εἰς τὰ δάση κοπεῖσαν καὶ μὴ ἐξεργασθεῖσαν ξυλείαν, ἀδιαφόρως ἀνησθεῖ προσδιωρισμένη διὰ καύσιμον, διὰ ναυπηγίαν, τορνεῖαν, ἢ δι' ἄλλην τινὰ χρεῖαν, λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις ὡς δικαίωμα ὕλοτομίας εἰκοσιπέντε τὰ ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς· ἂν δὲ ἡ ξυλεία ᾖ ναι ἐξεργασμένη, π. χ. εἰς καμάρια, μαδέρια, σάνιδας, στεφάνια, πέταυρα, κτλ. πληροῖται μόνον εἰκοσι τῆς ἑκατὸν.

9. Ὑπὸ τὴν λέξιν ξυλεία δὲν ἐννοεῖται, εἰμὴ ἡ ξυλώδης ὕλη τῶν δένδρων ἐν γένει, ἀλλ' ὁμοῦ καὶ θάμνοι, τὰ ρομπάκια καὶ τὰ τοιαῦτα χαμόκλαδα, τὰ τοιαῦτα εἶναι ἐλευθέρως παντὸς φόρου.

Ὅστις ὁμοῦ φωραθῇ ἔχων ὑπὸ τὸ ἐκ τοιούτων χαμόκλαδων φορτίον τοῦ κεκρυμμένην ξυλείαν, χάνει ὅλον τὸ φορτίον, τὸ

ποῖον κρατεῖται διὰ λογαριασμὸν τοῦ αμείου.

10. Ὅση ξυλεία κόπτεται εἰς τὰ δάση πρὸς τοὺς κατοικοὺς τῶν χωρίων, ἢ ἀπὸ τοὺς ποιμένας δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 § 2 εἶναι ἐλευθέρᾳ πώλησις πληρωμῆς· ἀλλ' ὅτε ἡ ξυλεία αὕτη μεταφερθῇ εἰς πόλιν ἢ κωμόπολιν, πληροῦται κατὰ τὸ ἄρθρον 8 δικαίωμα ὑλοτομίας.

Αἱ δημογεροντίαι (ἢ αἱ ἀντικατασταθησόμεναι δημοτικαὶ ἀρχαί) διδόνουσι τὰς ἐπὶ τὴν ξύλευσιν ἀδείας, εἶναι ὑπεύθυνοι δὲ τὰς ἀπὸ μέρους τῶν χωρικῶν ἢ ποιμένων καταχρήσεις.

11. Ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ὡς δικαίωμα ὑλοτομίας ἀπὸ τοὺς ἀνθρακας ἀνὰ ἐν ἑκάστην τὴν ὁκτὸν τὸ δικαίωμα τοῦτο πληροῦνται. διὰ μὲν τοὺς διὰ θαλάσσης μετακινουμένους ἀνθρακας, εἰς τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβίβασεως, διὰ δὲ τοὺς διὰ ξηρᾶς μεταφερομένους, εἰς τὸ μέρος τοῦ ἐκτίθενται εἰς πώλησιν.

12. Οἱ Βασίλ. Ἐφοροὶ συνεννοοῦμενοι πρὸς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν θέλουσι προσδιορίσειν εἰς ἑκάστην πόλιν ἢ κωμόπολιν μέρος, ὅπου μόνον θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον νὰ πωλῶνται ξύλα ἢ ἀνθρακες, διὰ νὰ δυνήσονται τοιοῦτοτρόπως αἱ τὴν εἰσπραξὶν ἐπιφορτισμέναι ἀρχαὶ νὰ κρατοῦν τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσαγομένης ξυλείας, καὶ νὰ λαμβάνουν τὸ κανονισμένον δικαίωμα.

13. Οἱ ἀσβεστοποιοὶ, γυψοποιοὶ, κερამεῖς καὶ λοιποὶ αὐτῆς τῆς κατηγορίας, ὅσοι δουλεύουσιν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἢ εἰς τὰ χωρία, πληροῦνται ὡς δικαίωμα ξυλεύσεως δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῆς τέχνης των, διὰ τὴν ὁποίαν πρὸς χρῆσιν τῶν καμίνων των κόπτουσι ξυλείαν· ἂν δὲ μεταχειρίζονται θάμνους μόνον, ρουπάκια καὶ τοιαῦτα χαμόκλαδα, εἶναι ἐλεύθεροι τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀνωτέρου δικαίου.

14. Οἱ κατραμουργοὶ πληρόντες τὸ ἐκ τοῦ κατασκευαζομένου παρ' αὐτῶν κατραμίου δέκατον, ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνουν ἀμισθὶ τὰς διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἀναγκαίας ξηρὰς πέδας.

15. Ἡ διὰ ξένης ἐπικρατείας ἐξαγωγή ναυπηγησίου ξυλείας συγχωρεῖται μόνον δι' ἀδείας τῆς Α. Μ. Ὁ ἐργολάβος ἀναφέρεται διὰ τοῦ ἀρμοδίου Γεν. Ἐφόρου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ἥτις ζητεῖ τότε τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ.

16. Εἰς τὰ παράλια μέρη ἐπιφορτίζονται τὰ τελωνεῖα τὴν εἰσπραξὶν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 11 δικαίου τῆς ὑλοτομίας, εἰς δὲ τὰς μεσογείους πόλεις καὶ κωμοπόλεις, οἱ Βασ. Ἐφοροὶ ἢ οἱ ἐπιστάται αὐτῶν, ἢ, ἐν ἑλλείψει τοιούτων, αἱ δημογεροντίαι (ἢ αἱ ἀντικατασταθησόμεναι δημοτικαὶ ἀρχαί). Διὰ πᾶσιν ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου πληρωμὴν πρέπει νὰ δίδεται εἰς αὐτὸν ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων κατὰ τὸ ἄρθρον Δ' τῆς διακηρύξεως τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

17. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων θέλουν ἐπαγρυπνεῖ καλῶς καὶ ἐξετάζει, ἂν ἡ φερομένη εἰς τὰ παράλια ναυπηγήσιμος ξυλεία ᾖ κατὰ τὸ εἶδος καὶ κατὰ τὸ ποσὸν, ὅποια τὴν περιέχει ἡ ἔγγραφος τοῦ Βασ. Ἐφόρου ἀδεία. Πᾶσα παράβασις κατὰ τοῦτο, ἀπὸ μέρους τοῦ ξυλευθέντος θεωρεῖται ὡς παραβίασις τῆς ξένης περιουσίας, καὶ ὁ ἔνοχος θέλει καταδιώκεσθαι εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια.

18. Ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς ἐκάστου Νομοῦ κρατεῖ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰσπράξεων τοῦ δικαίου τῆς ὑλοτομίας, καὶ συγκεντρώνων εἰς τὸ ἐφορίον τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τούτων χρήματα ὑποβάλλει κατὰ μῆνα ἀκριβῆ λογαριασμὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται αἱ πρωτότυποι ἀναφοραὶ τῶν ζητησάντων τὴν ἀδειαν τῆς ἐπὶ ναυπηγίᾳ ξυλεύσεως, καὶ αἱ παρὰ τῶν τελωνίων διευθυνθεῖσαι εἰς τοὺς Γ. Ἐφόρους ἀδείαι τῶν Β. Ἐφόρων.

Μετά τὴν σύστασιν τῶν κατὰ Νομοὺς γενικῶν ταμείων θέλουσι γενεὴ αἱ ἀναγκαῖαι ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξὶν τροπολογίαί.

19. Ὅση ξυλεία κοπῇ ἐναντίον τῶν

ὀρισμῶν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, θεωρεῖται ὡς ἀνήκουσα εἰς τὸ δημόσιον, συγκεντρύνεται εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως ἢ κωμοπόλεως, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς πωλεῖται ἐπὶ δημοπρασίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου.

20. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐκκοπὴ δένδρων διωρισμένων διὰ ναυπηγίαν Βασιλείων, καθὼς καὶ δένδρων μικρᾶς ἡλικίας ἢ βλαστῶν.

21. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐκκοπὴ ἡμέρων βαλάνων, ελαίων, ἀγριελαίων, ἀπιδίων καὶ λοιπῶν ὀπωροφόρων δένδρων.

Δίδεται ὅμως ἡ ἄδεια εἰς τοὺς Β. Εὐφόρους νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐκκοπὴν τοιούτων δένδρων, ἂν ᾖναι κατὰξῆρα.

22. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς ἀνθρακοποιούς, κεραμεῖς, κατραμουργούς, ἀσβεστοποιούς, καὶ λοιποὺς αὐτῆς τῆς κατηγορίας βανδύς, νὰ κόπτωσι διὰ τὰς καμίνους των ξυλείαν χρήσιμον διὰ ναυπηγίαν, λεπτοργίαν, ἢ διὰ τορνεῖαν.

23. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ κέντημα τῶν ἐθνικῶν πευκῶν διὰ τὴν ἐκροὴν τῆς ῥητίνης.

24. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀποφλοώσις (τὸ ξεφλούδισμα) τῶν ἐθνικῶν δένδρων ἐπὶ ὁποίῳ δήποτε σκοπῷ.

25. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ποιμένας νὰ διώκωσι τὰ ποίμνιά των εἰς τοὺς ἐλαιώνας.

26. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 20, 21, 22, 23, 24, 25 θέλουν καταδικαζοῦν ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς τὰ ἄρμόδια δικαστήρια ὡς παραβάται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ.

27. Τὸ λεγόμενον ῥόγγισμα ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα. Ἐν γένει ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα νὰ ἀνάπτεται πῦρ, ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, εἰς τὰ δάση, εἰς τοὺς λόγγους, εἰς τοὺς θαμνῶνας καὶ ἐν γένει εἰς πᾶν δασῶδες μέρος. Οἱ παραβάται θέλουν καταδικασθῆναι παρὰ τοῦ δημοσίου ὡς ἐμπρησταὶ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

28. Οἱ ἀνθρακοποιοί, οἱ κεραμεῖς οἱ κατραμουργοί, οἱ ἀσβεστοποιοί, καὶ οἱ

λοιποὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας βανδύς ὀφείλουσι νὰ κατασκευάζουν τοὺς λάκκους ἢ τοὺς καμίνους των εἰς ἄδενδρα μέρη, καὶ τοὺλάχιστον ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰ τοῦ δάσους.

Αἱ κατὰ Νομοὺς δημόσιοι ἀρχαὶ θέλουσι ἐπιστήσῃ εἰς τοῦτο κατ' ἐξοχὴν τὴν προσοχὴν των διὰ νὰ μὴ προκύψῃ, καίτοι αὐτοὶ αὐτοὶ, ἐμπρισμὸς τῶν δασῶν.

29. Αἱ κατὰ Νομοὺς δημόσιοι Ἀρχαὶ θέλουσι ἐπαγρυπνεῖ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καθ' ὅσον εἰς ἐκάστην ἀναφέρεται.

30. Ὅλαί αἱ προλαβοῦσαι διαταγὰς καὶ ἐγκύκλιοι τῆς Γραμματείας εἶναι ἀκέραιοι καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

669. ΟΘΩΝ χλπ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῷ Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς:

1. Ἡ ἀποδεκάτωσις διὰ τὸ τρέχον ἐτος 1834 θέλει γένει κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος νόμου.

2. Τὸ ἐκ τῆς ἀποδεκατώσεως εἰσοδήμη θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίᾳ, καθ' ὅσον τὸ παρὸν διάταγμα δὲν διορίζει ἄλλω πῶς διὰ τινὰς περιπτώσεις.

3. Εἰς τὴν δημοπρασίαν θέλει ληφθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος ὁ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διορισθησόμενος κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ κατὰ τὴν ἑκτοτε αὐξησιν τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς.

4. Ἡ δημοπρασία θέλει γένει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ κοινότητα. Εἰς τὰς ἐκτεταμμένας ἐπαρχίας θέλει γένει ἡ δημοπρασία ὅχι μόνον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλην κατάλληλον κωμόπολιν, κατὰ τὰς ἐκδοθησόμενας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας περὶ τούτου ὁδηγίας.

5. Ἡ ἔνωσις πολλῶν κοινοτήτων εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς μόνου

ἂν τοπικαὶ περιστάσεις δὲν ἀπαιτῶσιν
ὡς τότε τὴν τοιαύτην ἔνωσην, ἥτις τότε
ὄν θέλει γίνεσθαι, ὅτε δοθῇ εἰδικὴ ἐπὶ
τῷ ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματείας.

6. Ἀπὸ τὴν κατὰ κινότητος δημοπρα-
ν εἰσπράττειται οἱ διὰ τὰ ὀρύζια τῆς Λε-
δείας, τὰ λεμόνια τοῦ Πόρου, τὰ ἐλαιό-
δρα, τὰ βαλανοκίκιδα, τὰ κουκούλια,
τὰς σταφίδας φόροι ἢ ἐνοικιασὶς αὐ-
τῶν θέλει γένει κατόπιν κατὰ τὰς περὶ
αὐτοῦ ἐκδοθησόμενας διατάξεις τῆς ἐπὶ
Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

7. Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται παρὰ
Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ
ἐλέγχον τῶν Ἐπαρχῶν, ἢ Διευθυντῶν
Νομῶν.

Ὅτε εἰς τὰ διὰ τοῦ 4 ἄρθρου προβλε-
πόμενας περιπτώσεις πρέπει νὰ γενῇ δη-
μοπρασία συγχρόνως εἰς δύο μέρη τῆς
ἐπαρχίας, ἀναπληροῖ εἰς μίαν τῶν δύο
δημοπρασιῶν ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης τὸν
ἀποπὸν τοῦ Ἐπαρχοῦ ἢ Διευθυντοῦ, ἐπὶ
ὁσκήσει αὐτῶν τῶν ἰδίων. Ἡ αὐτὴ
δικαστικὰς γίνεται καὶ ὁσάκις ὁ Ἐ-
παρχος ἢ ὁ Διευθυντὴς ἐμποδίζεται τοῦ
παρεῖναι εἰς τὴν δημοπρασίαν.

8. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας
γίνει τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπε-
λώσιν τῆς, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐκδοθῇ ἐν τῷ
ἐκτετακτῷ ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν Γραμματείας, ἐγκρίνουσα, τροπολο-
ύσα, ἢ ἀπορρίπτουσα τὴν γενομένην
προσφοράν.

9. Αἱ κοινότητες ἔχουν νὰ στείλουν εἰς
τὴν δημοπρασίαν ἕνα ἢ πλείονους ἀντι-
προσώπους· ἐπομένως πρέπει νὰ κοινοποιη-
θῇ εἰς αὐτάς τοῦλάχιστον ὅκτω ἡμέρας
πρὶν τὴν ἐκδοθῇ τὸν ὅτι καὶ ἡ ἡμέρα τῆς δημο-
πρασίας τῶν χωρίων τῶν. Τὰ πρωτόκολλα
τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα πα-
ρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοι-
νοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον
ἐν συμβῇ ἢ διὰ τοῦ ἄρθρ. 10 προβλεπομέ-
νης περιπτώσεως.

10. Οἱ ἀρμόδιοι Νομάρχαι καὶ Ἐπαρ-
χοὶ ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκα-

λέσουν τὰς κοινότητας νὰ στείλουν ἄνευ
ἀναβολῆς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν εἰς
τὴν δημοπρασίαν, ἢ νὰ φανερώσουν ἐγγρά-
φος τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἀποστολῆς. Ἄν ἡ
κοινότης δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους
τῶν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, ση-
μειοῦται αὐτὸ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ
παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ ἢ Ἐπαρχοῦ.

11. Ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοι-
νοτήτων δὲν εἶναι δεκτοὶ ὡς ἐνοικιασταί,
εἰμὴ ὅσοι εἶναι ἐγνωσμένοι ὡς ἀξιώχρεοι,
ἢ δύνανται νὰ παρουσιάσουν ἀξιώχρεων ἐγ-
γυητὴν καὶ πληρωτὴν.

12. Τὰ ἐνοίκια θέλουν πληρωθῇ εἰς
τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν πρώτην τοῦ Ὀ-
κτωβρίου, τὴν 1 τοῦ Νοεμβρίου καὶ τὴν
20 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.
Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει εὐθὺς μετὰ
τὴν δημοπρασίαν νὰ δώσῃ προσωρινὴν ὁμο-
λογίαν δι' ὅλον τοῦ χρέος, ὑπογεγραμ-
μένην καὶ παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ. Αἱ προ-
σχωρναὶ αὐταὶ ὁμολογίαι συναποστέλλονται
ὁμοῦ μὲ τὰ πρακτικὰ, καὶ σημειοῦνται
ἐν αὐταῖς τὰ δέοντα· ἐγκριθέσης τῆς δη-
μοπρασίας, δίδει ὁ ἐνοικιαστὴς τακτικὰς
καὶ ἰδιαιτέρας δι' ἑκάστην δόσιν ὁμολογίας
ὑπογεγραμμένας παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του.
Διδομένων εἰς τοὺς Ἐφόρους τῶν ὁμολο-
γιῶν τούτων, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐνοικια-
στὴν ἡ προσωρινὴ ὁμολογία του· μὴ
ἐγκριθέσης δὲ τῆς δημοπρασίας, ἐπιστρέ-
φεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἡ προσωρινὴ ὁ-
μολογία του, ἐπὶ ἀποδείξει τῆς ἐπιστρο-
φῆς· ὁ δὲ ἀρμόδιος Διευθυντὴς ἢ Ἐπαρχος
καὶ ὁ ἀρμόδιος Ἐφορος σημειοῦσιν εἰς τὴν
ὁμολογίαν τὴν μὴ ἔγκρισιν τῆς δημοπρα-
σίας ἀπὸ μέρους τῆς Γραμματείας. Ὅτε
αἱ κοινότητες ἐνοικιάσουν τὰς προσόδους
τῶν, δὲν ἀπαιτεῖται ἐγγυητής.

Αἱ δοθησόμεναι τακτικαὶ ὁμολογίαι
θέλουν παραπεμφθῇ κατόπιν κατὰ τὰς
προσθεμίας εἰς τὰ Νομαρχικὰ ταμεῖα.
Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ πρὸ
πάντων τῶν κοινοτήτων, δύνανται νὰ στα-
λοῦν καὶ εἰς τὰ εἰδικὰ κατὰ τὰς ἐπαρχίας
ταμεῖα, ἀλλὰ περὶ τούτου πρέπει νὰ εἰ-
δοποιθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦλάχιστον τέσ-

σαρκς ἐδόμοάδας πρὸ τῆς προθεσμίας.

13. Οἱ Ἐπαρχοὶ ὀφείλουν, συμπράξει καὶ τῶν Ἐφόρων, νὰ ὑποστηρίζουν τοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς τὰ δίκαιά των, καὶ νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς φορολογουμένους εἰς ἐκπλήρωσιν των εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλομένων πρὸς τοῦ νόμου ὑποχρεώσεων ὀφείλουν ὁμῶς νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ τοὺς φορολογουμένους ἐναντίον παρανόμων ἀπαιτήσεων ἀπὸ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν. Περὶ τούτων πάντων θέλομεν ἐκδώσει εἰδικὰς ὁδηγίας, ἐξ ὧν θέλομεν διατάξει νὰ δημοσιευθοῦν τὰ δεόντα.

14. Ὃπου δὲν προσφερθῇ εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁ ἐλάχιστος ὅρος, γίνεται προσωρινῶς εἰσπραξίς διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἕως οὗ ἀποφασίσωμεν νὰ λάβωμεν συμφερότερα διὰ τὸ ταμεῖον μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Μαρτ. 1834.

670. ΟΘΩΝ κλπ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν διάταγμα μας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως ἀπερασίσχμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἀποδεκάτοσις τῶν προϊόντων τῆς γῆς θέλει γενῆ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834, ὡς ἐρεξῆς:

1. Δι' ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, δι' ὅσα ὁ παρὼν Νόμος δὲν διατάττει ἄλλως πως, θέλει ληρθῇ ἔγγειος φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

2. Οὔτε τὰ ἄχυρα, οὔτε 3. Τὸ πρινοκόκι ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν. 4. Διὰ τὴν ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν πευκῶν ἐξαγομένην ῥητίνην θέλει λαμβάνεσθαι ὁ ἔγγειος φόρος πρὸς 10 0/0 ἡ ἐξαγωγή αὐτῆς ὁμῶς ἀπὸ ἐθνικὰς πεύκας εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη. 5. Τὸ κατράμι ὑπόκειται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 10 0/0 ἔχουν δὲ οἱ κατράμουργοι τὴν ἄδειαν νὰ λαμβάνου τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐθνικὰς ξηρὰς πεύκας δωρεάν, συμμορφούμενοι ὁμῶς μὲ τὰς ῥῆθ' ἐκδοθείσας ἢ εἰς τὸ μέλλον ἐκδοθησομένας ὑλονομικὰς διατάξεις. 6. Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὸν οἶνον προσδιορίζεται 8 0/0

7. Διὰ τοὺς κήπους θέλει πληρῶνεσθαι ἔγγειος φόρος 8 0/0 κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ εἰσοδήματος ἐξαιρουμένων τῶν δένδρων, διὰ τὰ ὁποῖα θέλει πληρῶνεσθαι ὁ ἔγγειος φόρος τῶν 10 0/0. Εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην ἀφίνεταί ἀφορολόγητον ἡμισυ στρέμμα διὰ λαχανικά καὶ ὅπωρ' ἂν ᾖται πρὸς ἰδίαν του χρῆσιν καὶ ὅχι πώλησιν. Τὸ ἡμισυ τοῦτο στρέμμα περὶ νὰ παράκειται (νὰ ᾖται κολλημένον) εἰς τὴν κατοικίαν του. 8. Διὰ τοὺς πεπνῶνας (μποσάνια) πληρῶνεταί ἔγγειος φόρος 10 0/0 ἐπὶ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος κατὰ τὴν γενησαμένην ἐκτίμησιν.

2. Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον ἂν ὁμῶς οἱ καρπὶ τῶν ἐλαιοδένδρων ᾖται προσδιορισμένον διὰ φανί, τότε δίδεται εἰς ἐλαίαις.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ βαλανοκίκα καὶ διὰ τὰς σταφίδας ἀποδίδεται εἰς εἶδη.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὰ ὕποφωφά δένδρα ἀποδίδεται εἰς χρήματα, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ πρὸς τῆς συναζέως τῶν ὁπώρων. Ἄν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τῆς ἐκτιμήσεως, τότε ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποδίδῃ τὸν φόρον εἰς εἶδη.

Τὰ κουκούλια δεκατίζονται εἰς τοὺς μάγανους, καὶ ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς κουκούλια.

Ὁ ἔγγειος φόρος διὰ τὸν οἶνον ἀποδίδεται εἰς χρήματα ἐπομένως ἐκτιμᾶται τὸ εἰς οἶνον εἰσοδήμα τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, καὶ ἀποδίδεται ὁ φόρος κατὰ τὸ μέσον ὅρον τῶν τιμῶν, εἰς τὰς ὁποίας θέλει πωλεῖσθαι ὁ ἐφετανὸς οἶνος εἰς τὴν προτείνουσαν τῆς ἐπαρχίας κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον καὶ Οκτώβριον. Ἄν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τῆς ἐκτιμήσεως, τότε ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστὴς περιμένη τὸν τρύγον, νὰ μετρήσῃ τὸν μόνον εἰς τὰ ληνοστάσια, καὶ νὰ λάβῃ τὸν φόρον 8 0/0. Εἰς τοιαύτην περίστασιν λαμβάνεται καὶ διὰ τὰ σταφύλια ἔν λεπτὸν τὴν ὁκτώβριον ἂν πωλῶνται νωπὰ.

Ἡ ποσότης τῶν ὀσπρίων, καθὼς καὶ τοῦ ἔρυζιου, σπασμίου κτλ., τοῦ καπνοῦ, τοῦ βαμβακίου, ἐκτιμᾶται εἰς τοὺς ἀγρούς ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀνθίσματος, καὶ ὁ ἔγγειος δι' αὐτὰ φόρος πληρώνεται εἰς χρήματα, κατὰ τὰς τιμὰς, εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται τὰ ἀνωτέρω εἶδη ἕνα μῆνα μετὰ τὴν συγκομιδὴν των. Ἄν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ, ὁ τελευταῖος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ τὸν φόρον εἰς εἶδη· ἀλλὰ τότε τὰ ἀνωτέρω προϊόντα ζυγίζοντα καὶ ἀποδεκατίζονται. Ἡ ἀποδεκατίωσις δὲ τοῦ ἔρυζιου καὶ τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἀκαθάριστον προϊόν. Τὸ καλαμπόκι καὶ ὁ ἀραβόσιτος μετροῦνται καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς καθαρισμένον καρπὸν· ἐνοικιαστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ ἂν προκρίνῃ, τὸν φόρον εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς τιμῆς, εἰς τὴν ὁποίαν πωλοῦνται τὰ ἀνωτέρω εἶδη κατὰ τὸν Ὀκτωβρίον καὶ Νοέμβριον. Ἡ εἰς χρήματα ἀπόδοσις τοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἰμὴ κατὰ τὸν μῆνα Δεκεμβρίου.

Τὰ λοιπὰ γεννήματα ἀποδεκατίζονται εἰς καθαρισμένον καρπὸν. Ἐπὶ τούτῳ διαλέγει ὁ ἐνοικιαστὴς, παρουσίᾳ τοῦ φορολογουμένου καὶ τοῦ ἱερέως, δέκα δεμάτια ἀπὸ μίαν θημωνίαν πέντε ἐξ αὐτῶν ἀπορρίπτει ὁ φορολογούμενος, τὰ δὲ ἄλλα κοπανίζονται καὶ, ζυγισθέντος τοῦ κοπανισμένου καρποῦ τῶν πέντε τούτων δεματίων, προσδιορίζεται ὁ μέσος ὅρος τοῦ καθαρισμένου πρὸς τὸν ἀκαθάριστον ἐνὸς δεματίου καρπὸν, καὶ τοιοῦτατρόπως ὑπολογίζεται τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ δώσῃ ὁ φορολογούμενος.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ ζητήσῃ διὰ τὰ γεννήματα τὸν φόρον εἰς καθαρισμένον καὶ ὡς ἀνωτέρω ὑπολογισμένον καρπὸν, ἢ εἰς χρήματα, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν, εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται τὰ γεννήματα κατὰ τοὺς μῆνας Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου· ἀλλὰ τότε ἡ πληρωμὴ τῶν χρημάτων δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ πρὸ τοῦ

Ὀκτωβρίου μηνός.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μεταφέρει τὸν εἰς εἶδη ἀποδιδόμενον φόρον ὃ ὥρα· μακρὰν μὲ ἰδιὰ του ἐξοδα. Διὰ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν πληρώνεται 10 λεπτά τὸ κοιλὸν ἀνὰ ἐκάστην ὥραν· ἔχει ὅμως τὰ δικαίωμα νὰ ἐκφοτῶσιν τὸν φόρον τοῦ εἰς τὴν πρώτην προτείνουσιν Νομοῦ ἢ ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀπαντήσῃ μετὰ τὰς πρώτας 5 ὥρας, καὶ νὰ ἀποποιηθῇ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν.

3. Οἱ ἐπαρχοὶ θέλουν φροντίζει διὰ νὰ λαμβάνουν ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, νὰ ὑπολογίζουσιν τὸν μέσον ὅρον καὶ νὰ τὸν δημοσιεύουσιν ἐγκαίρως πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν, περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ μέσου ὁρου τῶν τιμῶν θέλουν ἐκδοθῇ ἰδιαίτεραι ὁδηγαί.

4. Ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικὰς γαίας χωρὶς νὰ ἔχουν ἐγγάφους μετὰ τὸ δημόσιον συμφωνίας, πληρώνουν ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (10 0/0) καὶ φόρον ἐπικαρπίας διὰ τὰς ἐθνικὰς γαίας. Ὁ ἐπικαρπίας φόρος πρὸς διορίζεται (15 0/0) ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ ἐπὶ ἔθν. γῆς πεπονῶνες.

5. Ὅσοι δὲ καλλιεργοῦν ἐθνικὰς γαίας, πολυετῶς ἢ μονοετῶς εἰς αὐτοὺς ἐνοικιασμένας, πληρώνουν τὸν ἔγγειον φόρον, ἐκπληροῦντες ὅμως καὶ ὅσας ἄλλας ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς τὸ μετὰ τοῦ δημοσίου συμφωνητικόν των.

6. Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας καὶ νεοφωτίστους ἄχρι τοῦδε παραχωρημένας γαίας πληρώνεται μόνον ὁ ἔγγειος φόρος. Εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον ὑπάγονται καὶ ἐκεῖναι αἱ ἐθνικαὶ γαίαι, τῶν ὁποίων ἡ προσωρινὴ ἐπικαρπία παρεχωρήθη διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως εἰς διαφόρους πολίτας.

7. Διὰ τὰς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως (ἀρθρ. 10) φυτευθεῖσας ἀμπέλους καὶ σταφιδαμπέλους, πληρώνεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834 ὡς φόρος ἐπικαρπίας τὸ διπλοῦν τοῦ δι' αὐτὰς πληρωθησομένου ἐγγείου φόρου.

8. Διὰ τὰ ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως

ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς φυτευθέντα ἐλαιόδενδρα καὶ μορέας πληρῶνεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1834, ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας 15 0/0.

9. Τὰ νόβελλα καὶ ἄλλα παρόμοια ἐπὶ Τουρκακρατίας κρατήσαντα ἀκανόνιστα ἐγκτητικά δικαιώματα, θεωροῦνται καὶ εἰς τὸ μέλλον ὡς ἄκυρα, ἀφοῦ ἤδη ἀκυρώθησαν ἀπὸ τὰς παρελθούσας Κυβερνήσεις καὶ ἐθνικὰς Συνελεύσεις. Τὰ ἄχρι τοῦδε ὑποκείμενα εἰς πληρωμὴν νοβέλλων ἀμπέλια, σταφιδαμπέλωνες ἐλαιόδενδρα καὶ μορέαι μένουσιν εἰς τὸν νόμιμον ἐπικαρπωτὴν με ἐμφυτευτικά ἐπικαρπίας δικαιώματα, καὶ ὁνομαζονται *ἐθνικοῦδιδόκτητα*, πληρῶνουν δὲ ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ φόρον ἐπικαρπίας, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν εἶναι ἴσον με τὸν ἐγγειον φόρον.

10. Ὡς τοιαῦτα ἐθνικοῦδιδόκτητα κτήματα δὲν θεωροῦνται εἰμὴ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν πρὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, δυνάμει συμφωνητικοῦ με τοὺς πρώην ιδιοκτῆτας τῆς γῆς, ἢ, ἐν διαστήματι τοῦ ἀγῶνος καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσίν του, με ἐγγραφον ἀδειαν τῆς κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεως ὅχι ὁμως καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατελήφθησαν καὶ ἐφυτεύθησαν αὐθαίρετως ἀπὸ ιδιώτας. Διὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα κτήματα θέλει πληρωθῇ διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 ἐπικαρπίας φόρος ἐπιφυλάττεται ὁμως ἡ πατρικὴ Ἡμῶν εὐμένεια νὰ διατάξῃ ὑπὲρ αὐτῶν διὰ τὸ μέλλον συγκαταβατικώτερα μέτρα.

11. Διὰ τὰ καλλιεργημένα ἀπὸ ιδιώτας ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα, μορέας καὶ ἄλλα ὁπωροφόρα δένδρα, ἂν τοῦτο δὲν γίνεται δυνάμει τοῦ συμφωνητικοῦ με τὸ δημόσιον πληρῶνεται ὡς καὶ ἄχρι τοῦδε τέσσαρα εἰς τὰ δέκα, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξ εἰς τὰ δέκα μένουσιν εἰς τὸν καλλιεργούντα αὐτὰ ιδιώτην ἐκ τούτου ὁμως δὲν δίδεται εἰς τοὺς ιδιώτας κατὰ δικαίωμα ἐπὶ τὰ ῥηθέντα δένδρα, περὶ τῶν ὁποίων μάλιστα ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν ἀκολούθως τὰ παραιτέρω.

12. Ὅσα διετάξαμεν διὰ τοῦ ἄρθρ. 2

περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ φορολογουμένου, ἐννοοῦνται ἀναλόγως καὶ περὶ τοῦ τῆς ἐπικαρπίας φόρου.

13. Διὰ τὰ δικφιλονεικούμενα, τὰ ὁποῖα ἀντιποιοῦνται ἰδιώται, θέλει πληρῶναι ὁ φορολογούμενος τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ὅστις μένει εἰς παρακαταθήκην εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον, εἰσποῦ ἐξετασθῶν ἀκριβῶς αἱ ἀντιποιήσεις καὶ ἐξακριβωθῇ ἂν τὸ δικφιλονεικούμενον κτήμα ᾗναι ἐθνικὸν ἢ ἰδιωκτικόν, καὶ τότε εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσηί αὐτοῦ ἀποδίδεται ὁ παρακατατεθεὶς φόρος εἰς τὸν ἰδιώτην, εἰς δὲ τὴν δευτέραν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

14. Ὅστις θερίσῃ συγκομίση, ἢ ἐναποταμιεύσῃ τὰ προϊόντα του λαθραίως, καὶ ἀποφύγῃ κατ' αὐτὸν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, πληρῶναι φωραθεὶς τὸ τριπλοῦν τοῦ διατεταγμένου φόρου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

15. Ὅλοι οἱ ἄχρι τοῦδε νόμοι, ὅλα τὰ διατάγματα, καὶ ὅλαι αἱ ὑπουργικαὶ διατάξεις καὶ ὁδηγαί θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ συμφωνίαι ὁμως, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαλαμβάνονται εἰς τὰ ἐγγραφα μεταξὺ δημοσίου καὶ ιδιωτῶν ἐνοικιαστῆρια, μένουσιν εἰς πλήρη ἐνέργειαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Μαρτίου 1834.

674. ΟΘΩΝ Χ.Τ.Λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς:

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1834 ἔτος εἰς λεπτὰ εἴκοσι διὰ κάθε χοφίνι.

2. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου τούτου θέλει ἀφθεῖν εἰς τὸν πλειστηριάζοντα ἐπὶ δημοπρασίας, δοθείσης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως.

3. Ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου τούτου θέλει γενῆ εἰς τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Αὐγούστου μηνός.

4. τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς ἴσας δόσεις τὸν Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον, κατὰ τὰς προσδιορισθενομένας εἰς τὰ πρα-

τικά της δημοπρασίας ημέρας.

Εν ναυπλίῳ, τὴν 25 ἰουνίου 1834.

72. ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Ἀπεφασίσαμεν ἀμεταθέτως νὰ παραδεχ-
θῶμεν ὅσον τάχιστα ἀντὶ τῶν δεκάτων
ἄλλην εἰς ὀρθωτέρας ἀρχὰς στηριζομένην
φορολογίαν, καὶ νὰ καθαιρέσωμεν ἐξ ὅλο-
κληρου τῆς ἀποδεκατώσεως τὸ σύστημα.
Διορίσαμεν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἀναγκαίαις
προεργασίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις αὕτη,
εἰς συνέχεται σφικτότατα μὲ τὴν διοργά-
σιν τῶν ἀθῆμων καὶ μὲ τὰς νομοθετικὰς
κατατάξεις περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἰδιο-
κτησίας, δὲν ἐβόησαν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην
λειτουργίαν, διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν
τὴν ἀπαιτουμένην μεταβολὴν διὰ τὸ ἔτος
1835, διατάξαμεν ἐν τοσούτῳ, κατὰ τὴν
ἐντάσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
μείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ
Πουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὸ ἔτος
1835, τὴν ἀκόλουθον φορολογίαν.

Κεφ. α. Α.

Περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ εἰσπραγθῆσόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι
διὰ τὸ ἔτος 1835 εἶνε ὡς καὶ πρότερον.
ὁ ἔγγειος, καὶ 2. ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπ.
2. Ὁ ἔγγειος φόρος λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ
ἀκαθάριστου εἰσδήματος ὅλων τῶν προϊ-
των τῆς γῆς, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἐν-
εῖσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.
3. Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου λαμβάνεται καὶ
φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστον
εἰσδήμα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνι-
κῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικοῦ ἰδιοκτητῶν κτη-
μάτων.
4. Ἐλεύθερα φόρου εἶναι 1. τ' ἄχυρα· 2.
ὁ πρηνόκκι· 3. ἡμισυ σρέμμα γῆς ἢ κή-
πων διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ, ἂν ᾖναι
ἢ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ πώ-
λησιν· 4. τὰ ἀσταχυολόγια, ὅταν τὸ συνα-
γόμενον ποσὸν ἀπ' ἐκάστου ἀγροῦ δὲν ὑ-
περβαίνει τὰ δύο ἑκατοστά τοῦ ὅλου προϊ-
ματος τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ, καὶ ὅταν οἱ συ-
λλέγοντες αὐτὰ ᾖναι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς
κτῆμονες.
5. Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως

ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακρυπρόθε-
σμοι, ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνοῖαι ἔγγρα-
φοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλι-
εργίτου, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας
ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν
αὐτὰ ἰδιώτης πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ
τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐνοικια-
στήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

Κεφ. β. Β'. *Περὶ ἐγγείου φόρου.*

6. Ὁ ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται δέ-
κα τοῖς ἑκατὸν, ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων
τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος
δὲν ὥρισεν ἄλλως πῶς.

7. Εἰς 8 τοῖς ἑκατὸν ἐγγεῖον φόρον ὑπό-
κειται τὸ ἐκ τῶν ἀμπελίων εἰσδήμα, καὶ
τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν
λεπτὴν τὴν ὁκάν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ
φαγωθῶσι, καὶ ὄχι διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν
εἰς κατασκευὴν οἴνου.

Τὸ κατράμι καὶ ἡ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν
ῤητίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐγγεῖον φόρον
10 τοῖς ἑκατὸν, ἀλλ' εἶναι αὐστηρῶς ἀπη-
γορευμένον νὰ ἐξάγεται ῤητίνη ἀπὸ ἐθνι-
κῆς πεύκας.

9. Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαι-
ῶν καὶ λιβαδίων, μελισσίων, ξυλείας καὶ
ὕλοτομίας, δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παρόν-
τος νόμου· ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν
περὶ τούτων κατόπιν τὰ δέοντα.

Κεφ. γ. Γ.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

10. Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας
προσδιορίζεται εἰς ἄ. 15 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀκα-
θάριστου εἰσδήματος ὅλων τῶν προϊόντων
τῶν ἐθ. γαιῶν· 6. 12 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν
μοῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων, καὶ τῶν
ἐν αὐταῖς δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτευθῆσαν
ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνή-
σεως· γ. 2. Λεπτὰ τὴν ὁκάν διὰ τὰ ἐκ
τῶν ὑπὸ στοίχ. 6'. ἀμπελίων σταφύλια,
ὅταν πωλῶνται διὰ ἐρῶσιν καὶ ὄχι διὰ κα-
τασκευὴν οἴνου· δ. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ
τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν ἀπὸ διαφόρους
ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν
σταφυδαμπελίων· ε. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ
ἀκαθάριστον εἰσδήμα ἀπὸ ἀμπελίωνας,

μορέας, ελαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινούς αὐτῶν δικατοχοὺς χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

11. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἐγγεῖον διὰ τὰ ἐθνικοιδιόκτητα κτήματα ἀμπέλους, σταφιδάμπέλους ὀπωροφόρα δένδρα, κτλ), καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἀδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

12. Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοιδιοκτητῶν ἀμπέλων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν Λεπτόν τὴν ὁκάν.

13. Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας, τοὺς νεορωτίστους, καὶ ἄλλους πολίτας διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὠρίσθῃ ἄλλως πῶς εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα.

14. Ὅταν τὸ κτήμα ᾖναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ιδιώτου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρόνεται, πάντοτε ἀπὸ τὸν δικατοχόν, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ νὰ ἐξακριβωθῇ τῆς ιδιοκτησίας ἡ κατάστασις.

Κεφάλ. Δ.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

15. Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν εἰσοδήμα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καθ' ὅσον τὸ παρὸν διάταγμα δὲν διορίζει ἄλλως πῶς διὰ τινὰς περιπτώσεις.

16. Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς προτενοῦσας τῶν ἐπαρχιῶν.

17. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται κατὰ κοινότητα, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοπικαὶ περιστάσεις ἀπαιτοῦν ἔνωσιν διαφόρων κοινοτήτων, καὶ τότε πρέπει νὰ προκηγηθῇ ῥητὴ διαταγὴ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

18. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται πρὸς τῶν ἐφόρων, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Ἐπαρχῶν τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ λευταίου πλειστηριαστοῦ, παρὰ τοῦ ἐγγητοῦ, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ Ἐπαρχικοῦ τοῦ ἐφόρου.

19. Αἱ κοινότητες ἔχουν νὰ στείλῃ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἕναν ἢ πλεονέτερον ἀντιπροσώπων τῶν τὰ πρωτόκαλλα δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα πρὸς τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογιζόνται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 προβλεπομένη περίπτωσης,

20. Οἱ ἀρμοδιοὶ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκλήσιν ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰς κοινότητας νὰ στείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄν ἡ κοινότης δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς εἰς προδιορισμένην ἡμέραν, γίνεται μνεῖα περὶ τοῦτου εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαρχοῦ, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

21. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας λογιζέται ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, ἅμα φθάσῃ ἡ ὑπερβῇ τῶν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον.

Ἐάν δὲ δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον ἀπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν νὰ τὸ ἐγκρίνῃ ἡ μὴ.

22. Ὅλοι οἱ ἐνοικιασταί, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξίόχρεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν.

23. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον ἔφορον τὰ χρεωστικὰ ὁμολογία διὰ τὸ ἀρμοδίον Νομαρχικὸν Ταμεῖον εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὐτὰ πρέπει νὰ ᾖναι προσυπογεγραμμένα καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων δι-

υν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῆς κοι-
νότητος τῶν ἄλλὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς κοι-
νότητος ταύτης εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπό-
στατα διὰ τὴν πληρωμὴν.

24. Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λεμο-
νας, ὀρυζῶνας, σταφιδῶνας, ἀπὸ τὰ ἐ-
λάδια, κουκούλια καὶ βαλανοκίδια
γείων φόρων θέλει ἐνεργηθῇ ἰδιαιτέρως
ἀρμένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συ-
νοικιασμένοι μετὰ τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν
οἰκόντων, ἐκτὸς νόνον ὅπου τοῦτο ῥητῶς
ἔστι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν.

25. Ἐπίσης θέλουν ἐνοικιασθῇ ἰδιαιτέ-
ως καὶ οἱ δύο ἔγγειοι φόροι τῶν κτημά-
των τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, ὅτε
μόσιος καὶ ὁ ἐκκλησιαστικός, τὰ διὰ κο-
ινῶν καλλιεργούμενα χωράφια τῶν δὲν
λυν ὁμῶς πληρῶναι τὸν ἐκκλησιαστικὸν
ἔγγειον φόρον, εἴμῃ ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰ-
σόδηματος τὸ εἰσόδημα τοῦ δημοσίου
ῥοῦ ἐμβαίνει εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον,
καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ εἰς τὸ ἐκκλησια-
στικόν.

Κεφάλ. Ε'.

Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου διὰ
τοὺς ἐγκλητικὸς φόρους.

26 Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐξ ἐγκλητικῶν
ῶρων εἰσοδήματος θέλουν πληρῶναι εἰς
τρεῖς ἴσας δόσεις, τούτῃστι τὴν α'. Ἰουλι-
ου, β'. Σεπτεμβρίου καὶ τὴν γ'. Νοεμβρίου
τοῦ τρέχοντος ἔτους.

27. Αἱ κοινότητες, ὅσαι ἐνοικιάζουσι
τὰ ἴδιον τῶν λογαριασμῶν τοὺς ἐγκλητι-
κοὺς φόρους τῶν, πληρῶνουν τὸ ἐνοίκιον ἐ-
πίσης εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν α'. Ἀυγού-
στου, τὴν β'. Ὀκτωβρίου, καὶ τὴν γ'. Δε-
κεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Κεφάλ. ζ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκλητικῶν φό-
ρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

28. Ὄταν ὁ φορολογούμενος θερίξῃ,
συλλέξῃ, ἢ συγκομίσῃ κρυφίως τὰ εἰς φο-
λογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὁ
πρωτόδικος ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν
τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ
τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου ἐξ ἐ-

ναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστής νὰ πα-
ρευρεθῇ ἐπιτοσίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' ὁ φορο-
λογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν εἰδοποι-
ήσῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ
θέρους, ἢ τῆς καρπολογίας.

29. Οἱ ἐγκλητικοὶ φόροι ἀποδίδονται
εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολουθῶς·

Α'. ἀσταχυφόρα γεννήματα.

α'. Ὁ φορολογούμενος διαίρει τὰ γεν-
νήματα εἰς κατ'ἀρέσκειαν ἰσομεγέθεις θη-
μωνίας ἢ εἰς περισσοτέρας δεκάδας θημω-
νιῶν ἀπὸ κάθε δεκάδα θημωνιῶν εἰς τὴν
σειρὰν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστής νὰ
ἐκλέγῃ μίαν θημωνίαν ὡς ἔγγειον φόρον.

Βὰν ὁ φορολογούμενος ὑπόκειται ταύ-
τοχρόνως εἰς ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φό-
ρον, τότε σχηματίζει τέσσαρας θημωνίας,
εἴτε περισσοτέρας τετράδας θημωνιῶν (τεσ-
σαρικίς) ἀπὸ κάθε τέσσαρας θημωνίας εἰς
τὴν ἀράδα ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἐνοικιαστής
νὰ ἐκλέγῃ μίαν ὡς ἔγγειον καὶ ἐπικαρπί-
ας φόρον.

Γ'. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει πρὸς τοῦ-
τοις νὰ ἀλῶνισῃ, κοπανίσῃ καὶ λιχνίσῃ
δι' ἰδίων τοῦ ἐξόδων τὸν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν
εἰς εἶδη ἀποδιδόμενον φόρον, τοῦ τὸν πα-
ραδίδει εἰς ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ἡ κοι-
νότης χρεωσται νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐνοι-
κιαστὴν μετ' εὐλογον ἐνοίκιον ἐντὸς τῆς πε-
ριφερείας τῆς κοινότητος. Ὁ φορολογού-
μενος ὀφείλει νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν ἀ-
ποθήκην ταύτην τοὺς φόρους, ἀδιαφόρως
εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, πέντε
ῶρας μακρὰν μετ' ἰδιά του ἐξόδα, ὅταν ὁ ἐ-
νοικιαστής τὸ ἀπαιτήσῃ διὰ τὴν παιρετέ-
ρω μετακόμισιν πληρώνεται πρὸς δέκα λε-
πτὰ τὸ κοιλὸν ἀνὰ ἐκάστην ῶραν ἔχει ὁ-
μως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφορτώσῃ τὸν φό-
ρον τοῦ εἰς τὴν πρώτην πρωτεύουσαν Νο-
μοῦ, ἢ ἐπαρχίας τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀπαν-
τήσῃ μετὰ τὰς πρώτας πέντε ῶρας καὶ
ν' ἀποποιήσῃ τὴν περαιτέρω μετακόμισιν.

γ'. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ με-
τακόμισῃ τὸν φόρον ἀπὸ τὴν ἀποθήκην
τοῦ χωρίου τὸ πολὺ ἐντὸς 30 ἡμερῶν με-
τὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν· ἐὰν
δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθῇ παρὰ τοῦ

ένοικιαστοῦ, δὲν ἔθελε μετακομίσει τοὺς φόρους τοῦ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τότε ὁ ένοικιαστὴς μετακομίζει τοὺς φόρους καὶ ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀνωτέρω μετακομίσεως.

δ. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικητῶν νήσων μετακομίζονται ἀμισθὶ ἀπὸ τοὺς φορολογούμενους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοία, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ένοικιαστήν.

Β. Ὁ ἀραβόσιτος καὶ τὸ καλαμβόκιον μετροῦνται μὲ τὸ μέτρον, καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς κώνους κουκουνάρις λουπούκια, καρπούζια, ρόκιας, ὁφείλουν δὲ οἱ φορολογούμενοι νὰ κοπανίσουν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου κατ' αἰτητὴν τοῦ ένοικιαστοῦ. Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἀποθηκῶν καὶ τὴν μετακίνησιν προσαρμόζονται οἱ ὅροι τοῦ δ. παραγράφου στοιχ. Α. ἀλλ' ὁ φορολογούμενος δὲν χρειάζεται νὰ μετακομίσῃ εἰμὴ μόνον καθαρισμένον καρπὸν.

Ε. Τὰ ὕσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, ὁ σήσαμος κ.τ.λ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ εἰς εἶδη μετρούμενα εἰς τὸ ἀλώνιον ἢ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπὸν.

Δ. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογούμενου, ἢ ζυγίζόμενα, ἢ ἐκτιμώμενα κατ' ἀποκοπήν, εἰς τοὺς ἀγρούς ἢ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβακίου γίνεται εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν.

Ε. Οἱ ἐκ τῶν μπουσανίων καὶ λαχανικῶν φόροι ἐπειδὴ δὲν ὠριμάζουν ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὅχι εἰς εἶδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

ς. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγί, τότε δίδεται εἰς ἐλαίαν· τὰ ἐλαιοκόκκια δὲν ὑποκείνται ὅμως εἰς ἀποδεκάτωσιν.

Ζ. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγίζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγγάνους, ἢ ὅπου ἀλού

τὸ νομίζει καταλλήλοτερον ὁ ένοικιαστής.

Η. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸς τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ. Τὰ βαλανοκινίδια ζυγίζονται καὶ δεκατίζονται εἰς εἶδη.

Ι. Καθ' ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ αἱ σταφίδες.

ΙΑ. Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λιναστάσιον κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ένοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου ὅτε δὲ τὰ σταφύλια πωλῶνται ἢ μετακαμίζονται ἀπὸ ἐν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύουν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται ὡς ἀνωτέρω εἰς τοὺς λινούς, ὅπου μεταποιεῖται εἰς οἶνον.

ΙΒ. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης γίνεται εἰς εἶδος.

ΙΓ. Ὅμοίως καὶ ἡ τοῦ κατραμίου.

30. Αἱ ἐκτιμήσεις περὶ τῶν ὀπείων ἐνδιαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὀπείαι λαμβάνουν χώραν ὅσας ὁ ένοικιαστής δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων, διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογούμενου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογούντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Βασιλ. Ἐφόρου.

31. Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογούμενους καὶ εἰς τοὺς ένοικιαστὰς νὰ κάμωσιν οἰκεία θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν ἢ διάλυσιν τῶν τυχόν συμπεσυσσῶν διενέξεων ἀπόκειται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

32. Οἱ ένοικιασταὶ ὀφείλουν ν' ἀποδώσουν τὸ πρὸς τὸ Ταμεῖον χρέος τῶν ἐγκαίρως καὶ ἀπροσάριστως εἰς τὰς δοθείσας προθεσμίας, ἀφοῦ ἀπαξ ἐμβαίνουν εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἔχει τὸ δημόσιον ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν του.

Ἐ Αθήναις τὴν 2 Μαΐου 1835.

673 Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Σκεψάμενοι ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀναλογία μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων εἰσπραττομένου μέχρι τοῦδε φόρου, καὶ τοῦ ἐγγείου, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐκ τῶν ποιμνίων εἰσοδήματος πρὸς τὸ ἐκ τῆς γεωργίας· θεωρήσαντες προσέτι ὅτι ὅλοι οἱ ὑπῆκοι Ἡμῶν δικαιούνται νὰ μερίζωνται ἐξ Ἰσού τὰ δημόσια βάρη· ἐπὶ τῇ προτάσει τῇ· Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες, καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἡμῶν Συμβουλίου, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Μέρος Α'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων γενικοῦ φόρου.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1835 εἰσπραχθὼς ὁμογενὴς ἐπὶ τῶν ζώων φόρος συνίσταται· α'. Εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ β'. Εἰς φόρον νομῆς.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι ἀπὸ ὅλα τὰ κτήνη κατὰ κεφαλὴν ἀριθμούμενα, ἀδιαφόρως ἂν αὐτὰ νέμονται ἐπὶ ἰδιοκτητῶν ἢ ἐπὶ δημοσίων βοσκημάτων.

3. Ἐξαίρουνται τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· α'. Τὰ θηλάζοντα μικρὰ ζῶα· β'. Οἱ μῆσχοι μέχρι δύο ἐτῶν· γ'. Οἱ πῶλοι τῶν ἵππων, ἡμιόνων καὶ καμήλων μέχρι τριῶν ἐτῶν· δ'. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων μέχρι δύο ἐτῶν· Οἱ πρὸς γεωργίαν χρησιμεύοντες ἀροτῆρες βόες.

4. Ὁ δὲ τῆς νομῆς φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι πρὸς τῷ ἐπὶ τῶν ζώων φόρῳ ὡσαύτως ἀφ' ὅσα ζῶα νέμονται ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων.

Ἐξαίρουνται τοῦ τῆς νομῆς φόρου μόνον καὶ μόνον τὰ ἐπὶ θηλάζοντα καὶ ἀκολούθουντα τὰς μητέρας τῶν νεογνῶν ζῶα.

Μέρος Β'.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς.

6. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς· α'. Ἀπὸ τὰ μικρὰ ζῶα, οἷον πρόβατα, αἴγας, κ. τ. λ. κατὰ κεφαλὴν ἀνά λεπτά 25,

β'. Ἀπὸ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα, οἷον βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βου-

βάλια ἀνά Λ. 80,

γ'. Ἀπὸ τοὺς ἵππους . . ἀνά Δρ. 4,

δ'. » » ἡμιόνους . . Λεπ. 80,

ε'. » » ὄνους » 60,

ς'. » » χοίρους » 70,

ζ'. » » καμήλους . Δραχ. 4: 50,

7. Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς νομῆς, δι' ὅσα βοσκήματα ἀνήκουσι διόλου εἰς τὸ δημόσιον προσδιορίζεται·

α'. Ἀπὸ τὰ μικρὰ ζῶα, οἷον πρόβατα αἴγας κτλ. κατὰ κεφαλὴν . ἀνά Λεπ. 80,

β'. Ἀπὸ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα καθὼς βόας, ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια Λεπ, 80,

γ'. Ἀπὸ τοὺς ἵππους . . ἀνά Δρ. 4,

δ'. » » ἡμιόνους . . Λεπ. 80,

ε'. » » ὄνους » 60,

ς'. » » χοίρους » 70,

ζ'. » » καμήλους . Δρ 4: 50,

8. Ἀπὸ τὰ νεμόμενα ἐντὸς ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων ζῶα εἰσπράττονται, ὡς φόρος νομῆς, τὰ δύο πέμπτα τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρ. 7 προσδιορισμένου φόρου, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω θέσεων.

9. Ἐὰν ἡ ἰδιοκτησία τοῦ βοσκήματος διαφιλονεικῆται μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν, τότε πληρόνεται ἀπὸ τοὺς κτηνοτρόφους ὁ φόρος τῆς νομῆς ἐντελῶς, καὶ περικατατίθεται τὸ ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς ἐπικρατείας ἄχρις ὅτου ἐξετασθῇ καὶ ἀποδειχθῇ εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἰδιοκτησία.

10. Οἱ δύο φόροι, ὅτε ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ τῆς νομῆς, πληρόνονται συγχρόνως καὶ διὰ μιᾶς, διὰ τε τὰ θερινὰ καὶ τὰ χειμερινὰ βοσκήματα, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄνω ὁρισμένων θέσεων.

Μέρος Γ'.

Περὶ διανομῆς τῶν βοσκημάτων.

11. Διανομὴ ἰδιοκτητῶν βοσκημάτων δὲν γίνεται, ὡς εἶναι προφανές, ἀλλὰ παραλείπεται ἡ διέθεσις αὐτῶν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐπιφυλαττομένης τῆς υποχρεώσεως τοῦ νὰ πληρῶνῃ αὐτὸς τὸν φόρον, διὰ τὰ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων του νεμόμενα.

12. Εἰς δὲ τὴν διανομὴν ὑπόκεινται μόνον καὶ μόνον τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνή-

κοντα βοσκήματα. Πρέπει δὲ νὰ προηγηθῶσι ἂ. Ἡ διαίρεσις αὐτῶν εἰς τμήματα βοσκησίων γαιῶν, καὶ β'. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, ὅσα δύναται νὰ τραφῶσιν ἐν ἐκάστῳ τμήματι, τόσον εἰς τὰ θερινὰ, ὅσον καὶ εἰς τὰ χειμερινὰ βοσκήματα.

13. Τόσον διὰ τὴν ἐροθέτησιν τῶν τμημάτων καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς χωρητικότητος ἐκάστου αὐτῶν, συσταίνεται εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, ὅστις καὶ προεδρεύει αὐτῆς, ἀπὸ δύο κατὰ τμήματα καὶ κατὰ δήμους ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀπὸ δύο εὐπολήπτους τιμίους καὶ ἔχοντας ἐπιτοπίους γνώσεις ποιμένας, μεταξὺ τῶν ἔχόντων τὴν διαμονὴν τῶν ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας.

Εἰς ὅσα μέρη δὲν ἐτελειοποιήθη ὁ ὀργανισμὸς τῶν δήμων ἐκλέγονται, ἀντὶ τῶν δημοτικῶν ὑπηρετῶν, δύο τίμιοι καὶ εὐπολήπτοι δημογέροντες, ἢ δύο ἐκ τῶν πλέον εὐπολήπτων καὶ ἐμπειροτέρων κατοίκων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θέλει παραδρεύει καὶ ὁ Βασιλικὸς Ἐφόρος διὰ νὰ διδῇ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες, καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ, πρὸ πάντων ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ δημοσίου.

14. Ἐπειδὴ πρέπει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἔχωσι τοπικὰς γνώσεις, ὅσον ἔνεστι τελειότερας, ἐπιτρέπεται νὰ μεταλλάσσωνται κατὰ τὴν ἀνάγκην.

15. Ὁ Ἐπαρχος συνεννοούμενος μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐφόρου θέλει διορίσει τοὺς χρησιμεύοντας εἰς τοῦτο ποιμένας, καὶ θέλει προσκαλέσει τόσον αὐτοὺς, καθ' ὅσον καὶ τοὺς δημοτικούς ὑπηρετάς, διὰ νὰ κάμουν ἀνυπερθέτως ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν.

16. Ἡ χωρητικότης ἐνὸς τμήματος θέλει προσδιορισθῇ ὡς πρὸς τὰ πρόβατα μόνον.

Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη τῶν ζώων θέλει ὁρισθῇ καὶ ἀνελογισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναγκαίου εἰς αὐτὰ διὰ τροφὴν χορτοῦ ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαῖον εἰς τὰ πρόβατα.

Ἄν τυχὸν εἰς τινὰ τμήματα ὑπάρχουσιν βοσκήματα, τὰ ὅποια δὲν χρησιμεύουσιν μὲν εἰς τροφὴν προβάτων, εἰς δὲ ἄλλοις διὰ δὲ ἄλλα εἶδη ζώων, τότε πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρως ἡ χωρητικότης αὐτῶν ὡς πρὸς ταῦτα τὰ εἶδη τῶν ζώων.

17. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει καταστῶσαι δύο καταλόγους, εἰς ὧν ὁ μὲν θέλει περιέχει τὰ τῶν θερινῶν βοσκημάτων τμήματα, ὁ δὲ τὰ τῶν χειμερινῶν.

Θέλει γενῇ σημαίῳσις ἐκάστου τμήματος κατὰ τὰ ὄριά του εἰς αὐτὴν θέλει ἀναφέρεσθαι τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων, τὰ ὅποια δύναται νὰ θρέψῃ ἕκαστος τμήμα.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι ὑπογράφονται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅσαςκις συμπέσῃ ἀλλαγὴ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἐν ἀντίγραφον τούτων θέλει παρακατατεθῇ εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Ἐπαρχείου, δευτέρον τούτων λαμβάνει ὁ Ἐφόρος, καὶ τρίτον, μετὰ τῶν πρωτοτύπων καταλόγων, διευθύνεται εἰς τὴν Νομαρχίαν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὴν αὐτὴ πέμπει τοὺς πρωτοτύπους καταλόγους εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

18. Ἡ δὲ διανομὴ τῶν βοσκημάτων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται παρὰ τὴν Νομαρχίαν. Συσταίνεται παρ' αὐτῇ διανεμητικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὅποια, θέλει συνίστασθαι ἀπὸ τὸν προεδρεύοντα αὐτῆς Νομάρχην, τὸν νομοδιευθυντὴν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ ἀπὸ δύο τιμίους, μηδὲν ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιθαδίων καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους εἰς τὰ πράγματα καὶ τοπικὰς περιστάσεις ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι συγκαλοῦνται ἀπὸ καθ' ἐπαρχίαν, γινομένης προηγουμένως συνεννοήσεως μετὰ τοῦ νομοδιευθυντοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾔναι ποιμὴν ἔχων τὰς εἰρημένας ιδιότητας.

Ἐάν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς διανομῆς τῶν βοσκημάτων ᾔναι ἀνάγκη νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἄλλη ἐπαρχία, πρὸς λαμβάνονται καὶ ἐξ αὐτῆς δύο ἄνθρωποι ἔχοντες τὰς εἰρημένας ιδιότητας.

Ο Γεν. Έφορος, ὅστις ὀφείλει νὰ παρεδρεύῃ τὴν ἐπιτροπὴν, δὲν ἔχει ψῆφον ὡς ὁρὸς τὴν διαμονὴν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον νὰ ἰδῇ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας καὶ νὰ περασιζῇ τὸ δημόσιον συμφέρον.

Εἰς τυχὸν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν αἱ ὁπικαὶ γνώσεις τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Β. Ἐφόρου, θέλουν προσκαλεσθῆαι καὶ αὐτοὶ τὸ Νομαρχεῖον.

19. Διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διανομή, εἰδοποιοῦνται δια τῶν Ἐπαρχῶν ὅσοι κτηνοτρόφων ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσιν βοσκήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον, ὅτι φέρουσι νὰ διευθύνωνται ἐγγράφως πρὸς τὴν ἀρμόδιαν Νομαρχίαν, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν νὰ φανερόνουν τὸ ποσὸν καὶ τὸ ὄνομα τῶν ποιμνίων τῶν, καθ' ὅλα τὰ ἐξῆς σύγκεινται μέρη, καθὼς καὶ τὰ βοσκήματα, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ λάβωσιν· ἀλλ' ἡ σημείωσις αὕτη δὲν θέλει ἔχει ἄλλως καὶν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ ὅτι θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν, καθ' ὅσον εἶναι ἀπορρωτόν.

Αἱ ἀναφοραὶ τῶν κτηνοτρόφων πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν Νομαρχίαν, διὰ μὲν τὰ χειμερινὰ λιβάδια, κατ' ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, διὰ δὲ τὰ θερινὰ ἐξεδόχοντες ἤδη διοικητικαὶ διατάξεις.

20. Τότε ἀμέσως ἀρχίζει ἡ διανεμητικὴ ἐπιτροπὴ τὴν διαμοίρασιν τῶν βοσκῶν καὶ προετοιμάζει ἐπὶ τούτῳ ἕνα πῖνακα μοιρασίας, ὃ ὁποῖος θέλει ὑπογραφῇ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου δίδεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Βασ. Ἐφορον, ὥστε κατὰ τοῦτον νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι εἰς τὰ ὁρισθέντα λιβάδια· δεύτερον ἀντίγραφον αὐτοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἐπαρχεῖον, καὶ τρίτον φυλάττεται εἰς τ' ἀρχεῖον τῆς Νομαρχίας. Τὸ δὲ πρωτότυπον υποβάλλεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

21. Πρὸς ἀναγκλυσὴν παντός δόλου, δυνάμειον νὰ ἐπισχωρήσῃ εἰς τὴν ἀριθμῆσιν τῶν ποιμνίων, δίδεται ἄδεια εἰς τὸν Οἰκονομ. Γραμματέα νὰ λαμβάνῃ τὰ καταλλήλοτα μέτρα, ἀποστέλλον ὅπου ἤθελεν τὸ

κρίνει ἀναγκαῖον, ἐξ ἀπροόπτου ἐκτάτους ἐπιθεωρητάς.

22. Παρόντων ἐναντίον τῆς διαμοίρασεως τοῦ Βασ. Ἐφόρου πρέπει νὰ παρευσιάζωνται εἰς τὸν Νομαρχὴν ἐντὸν 1½ ἡμερῶν μετὰ τὴν γενομένην εἰδοποίησιν, αὐτός δὲ ὀφείλει νὰ αποφασίσῃ χωρὶς ἀναβολῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφασισθέντων πινάκων μοιρασίας.

23. Εἰς τὴν διανομὴν τῶν λιβαδίων δὲν θέλει παραμεληθῇ τὸ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐξῆς περιστάσεις· α'. Ἐκ τῶν κτηνοτρόφων, ὅσοι εἶναι ἀποκαταστημένοι εἰς τινὰ δῆμον τοῦ βασιλείου Μας, πρέπει νὰ λαμβάνωσι τὰ εἰς αὐτοὺς ἀναγκαζοῦντα λιβάδια, ὅσον ἐνεστὶ πλησιέστερον τοῦ δῆμου, ὅπου εἶνε ἀποκαταστημένοι· β'. Μετ' αὐτοὺς προτιμῶνται εἰς τὸ περὶ διανομῆς, ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι μὲν ἀποκαταστημένοι ἐπιστήμῳ· ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, ἀλλὰ διατρίβουσιν ἐν αὐτῷ πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν πρὸς τροφήν τῶν ποιμνίων τῶν. Οἱ τοιοῦτοι, καθ' ὅσον εἶναι ἐφικτόν, πρέπει νὰ τοποθετῶνται εἰς τὰ βοσκήματα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις τοῖς παρεχωρεῖτο πρὸ χρόνων· γ'. Λαμβάνονται ὕστερον ὑπ' ὄψιν ὅσοι τῶν κτηνοτρόφων ἔχουσι μὲν τὴν διανομὴν τῶν εἰς μίαν κοινότητα τοῦ Βασιλείου Μας, ἀλλ' εὐρίσκονται παρὰ πολὺ ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὰ διανεμόμενα τμήματα· δ'. Εἰς ἀφου ἐπαρκέσωσι τὰ βοσκήματα εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρω κλάσεις τῶν κτηνοτρόφων, μένωσι καὶ ἄλλα δικέσιμα, τότε δύνανται ταῦτα νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐρχομένους κτηνοτρόφους.

24. Οἱ ἐξωθεν εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Βασίλειόν Μας ποιμένες διὰ νὰ ξεχειμάσωσι τὰ ποιμνιά των, ὑπόκεινται ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον καὶ εἰς τὸν τῆς νομῆς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ θέλουν πρὸς τούτοις πληρῶναι καὶ ἄλλον τινὰ φόρον ὡς ἐξῆς.

α' Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, καθὼς πρόβατα, αἰγας κτλ., κατὰ κεφαλὴν, Λεπτὰ . . . 20, β'. Διὰ τὰ μεγάλα κερασφόρα ζῶα,

βόας δηλ. ταύρους, δαμάλεις καὶ βουβάλια
Λεπ.

- γ'. Διὰ τοὺς ἵππους . . . » 80,
δ'. » » ἡμιόνους . . . » 65,
ε'. » » ὄνους . . . » 50,
ς'. » » χείρους . . . » 55,
ζ'. » » καμήλους . Δραχ. 4:20.

25. Ἐκαστος τῶν κτηνοτρόφων, εἰς τὸν ὅποιον διανεμήθη βόσκημα ἐκ τῶν ἀνγκόντων εἰς τὸ δημόσιον, λαμβάνει ἑγγραφοῦν ἀδείας, ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ, εἰς τὸ ὅποιον θέλει σημειωθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, τὸ ποσὸν τῶν ποιμνίων, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων κατὰ κεφαλὴν, καὶ ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ παραχωρηθέντος τμήματος.

26. Ὁ κτηνοτρόφος διὰ τοῦ ἑγγράφου τούτου ἔχει δικαίωμα τοῦ νὰ βοσκήσῃ μόνον ὅσα σημειοῦνται ἐν αὐτῷ ζῶα, ὅχι περισσότερα, καὶ μόνον ἐντὸς τοῦ χωρηθέντος τμήματος. Ὅθεν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν παντελῶς νὰ ἐνοικιάσῃ εἰς ἄλλο μέρος τι τοῦ εἰς αὐτὸν παραχωρηθέντος βοσκησίου τμήματος. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην υποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

27. Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους τοὺς κτηνοτρόφους τὸ νὰ βόσκωσιν εἰς καλλιεργημένους τόπους καὶ νὰ προξενώσι βλάβην, διαδιμάζοντες ἐκεῖθεν ποίμνιά των. Οἱ παραβάται τοῦ ὁρίσμου τούτου καταδικάζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν τῆς ζημίας.

28. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τὸ νὰ καλλιεργῇ μικρὰ τευάχια γῆς ἐν τῷ μέσῳ μεγαλητέρων χωριστῶν βοσκημάτων, καὶ οὕτω νὰ περιορίζῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἀπόλυσιν τοῦ βοσκήματος. Διὰ νὰ καλλιεργηθῶσι δὲ τοιαῦτα τευάχια χρειάζεται προηγουμένως ἡ ἀδεία τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

Μ ε ρ ο ς Δ'.

Π ε ρ ι ε ῖ σ π ρ ὶ ξ ε ω ς τ ῶ ν φ ὅ ρ ω ν.

29. Ὅστις τρέφει τὰ ποίμνιά του εἰς ἰδιόκτητα βοσκήματα, εἴτε ἰδιοκτῆτης τοῦ βοσκήματος ἦθελεν εἰσθαί, ἢ ἐνοικιαστής,

εἶναι ὑπόχρεως νὰ παραδῶσθαι εἰς τὸν παρχον τὴν Ἀγούστου πιστὴν καὶ ἀκριβῆ σ η μ ε ῖ ω σ ι ν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγγράσσεται ἡ κατάστασις τοῦ ποιμνίου καὶ εἶδος καὶ ἀριθμὸν, περιέχονται δὲ καὶ περιστατικὰ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ βοσκήματος. Ἡ σημείωσις αὕτη θέλει φέρει ὑπογραφὴν τοῦ κτηνοτρόφου.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν εἶναι συγχρόνως καὶ ἰδικτῆτης τοῦ βοσκήματος, τότε χωστεὶ οὗτος νὰ ἐπιθεβαιώσῃ ἰδιοχείρην τὴν ἀλθίειαν τῶν ἐν τῇ σημειώσει περιεχομένων.

Ἐπὶ τῆς σημειώσεως ταύτης, ἥτις θέλει ἀμέσως παραδίδεσθαι παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὸν Βασ. Ἐφορον, λογαριάζει καὶ μεινέει οὗτος κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ παλαιῦ νόμου, τὸ φορολογικὸν χρέος, καὶ τὴν παραδίδει εἰς τὸν ἐπαρχικὸν Ταμεῖον ὥστε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εἴπαρξις τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ. Συγχρόνως δὲ προσκαίεται τὸν φορολογούμενον εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ λογισθὲν φορολογικὸν χρέος του.

Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται τὴν ἀμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόσκλησιν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν καὶ αὐτοῦ ληφθησομένων ὑποχρεωτικῶν τρω.

30. Ὁ Βασ. Ἐφορος ὀφείλει νὰ κρατῇ βιβλίον τῶν ἰδιωτικῶν βοσκημάτων, αὐτὸ καταχωροῦνται α'. Τὸ ὄνομα ἰδικτῆτου καὶ ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ὀφειμένου βοσκήματος, ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης δὲν μεταχειρίζεται τὸ βοσκήμα εἰς ἰδίαν του χρῆσιν γ. Ἡ ἐνομασία περιγραφὴ τοῦ βοσκήματος. δ. Τὰ ποίμνια κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν. ε. Τὸ ποσὸν ἐπ' αὐτῶν λογισθέντος ἐπὶ τῶν ζώων τοῦ φόρου καὶ τοῦ τῆς νομῆς κατὰ τὴν εἰς ἐπαρχικὸν Ταμεῖον διευθυνθεῖσαν σημειώσιν.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὅποιον θέλει περιέχει ὁλόκληρον τὴν ἐπιτάχιν, στέλλεται εἰς τὸν Νομάρχην καὶ πρὸς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

31. Οἱ δύο φόροι διὰ τὴν χρῆσιν τῶν

δὲ δημόσιον ἀνήκοντων βοσκημάτων πλη-
νούνται καθ' ὃν καιρὸν εἰδοποιηθῶσιν
κτηνοτρόφοι περὶ τῆς χορηγήσεως τῶν
ἐκαστον ἀναγκαιούντων βοσκημάτων
ἀπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς
αὐτὸν κοινοποιηθέντος πίνακος μοιρασίας.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ διευθύνει ἡ Νο-
μαρχία τὰς προσφερθείσας εἰς αὐτὴν ἀνα-
φορὰς τῶν ἐχόντων ποιμνία εἰς τοὺς Ἐ-
παρχοὺς, αὐτοὶ δὲ ὀφείλουν νὰ κοινοποιῶ-
ν ἀμέσως αὐτάς εἰς τοὺς ἀρμοδίους Βασ.
ἐφόρους.

Οἱ Βασιλικοὶ Ἐφοροὶ λογιζονται τότε
ὑπὲρ ἐκάστης τούτων τῶν ἀναφορῶν τὸ φο-
ρολογικὸν χρέος καὶ τὰς παραδίδουν εἰς
τὸν ἐπαρχικὸν Ταμεῖον, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ
ὑπὲρ αὐτῶν σημειωθέντα ποσά.

Οἱ κτηνοτρόφοι ὀφείλουν νὰ παριστά-
ωσιν εἰς τὸν Ἐπαρχὸν τὰ παρὰ τοῦ ἐπαρ-
χικοῦ Ταμεῖου διδόμενα εἰς αὐτοὺς ἀπο-
δεικτικά, καὶ κατ' αὐτὰ τοῖς ἐγγχειρίζονται
ἀμέσως τὰ ἔγγραφα τῆς ἀδείας. Ἡ δὲ εἰ-
σαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὰ παραχωρηθέντα βο-
σκήματα γίνεται συμπράττοντος ἐπὶ
τοῦτο καὶ τοῦ Βασ. Ἐφόρου.

32. Διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα
βοσκήματα καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν προκύπτον-
τας φόρους θέλει κρατεῖσθαι ἕτερον βιβλίον
ὅμοιον τῷ ἐν τῷ ἀρ. 30 ἀναφερομένῳ.

Περὶ δὲ τοῦ σχήματος τῶν βιβλίων ἡ
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδῶσει τὰς
περαιτέρω ὁδηγίας.

33. Ἐάν τὰ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κτη-
νοτρόφον παραχωρηθέντα βοσκήματα κείν-
ται εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, οἱ φόροι κη-
ταγράφονται εἰς τὰ κατάστιχα τῆς ἐπαρ-
χίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ χειμε-
ρινὸν βοσκήμα.

Μέρος Ε'.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν παρα-
βάσεων καὶ τῶν δι' αὐτὰς προ-
στίμων.

34. Πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς ἀληθείας τῶν
παρὰ τῶν ἐχόντων ποιμνία παραδιδόμενων
ἀναφορῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ 1 Νοεμβρ. ἕως
τέλους Δεκεμβρ. ἀπαριθμηταί τῶν ἐν τοῖς
χειμερινοῖς βοσκήμασι νεομομένων ἀγελῶν

καὶ ποιμνίων, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτῆς
θέλουν ἐπιβεβαιωθῇ κατὰ τοὺς τύπους.

35. Ἐάν ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀπο-
τελεσμάτων τῆς ἀπαριθμήσεως μὲ τὰς πα-
ραδοθείσας ἀναφορὰς προκύπτῃ ὅτι ὁ κτη-
νοτρόφος ἐσημείωσεν εἰς τὴν ἀναφορὰν του
ὀλιγώτερον ἀριθμὸν, τότε αὐτὸς ὄχι μόνον
ὕποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ τοὺς δύο φόρους
διὰ τὰ ὑποκρυφθέντα ζῶα, ἀλλ' ὑποβάλλ-
εται καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τρι-
πλὺν ποσὸν τῶν δύο φόρων.

36. Ἐάν τις τῶν κτηνοτρόφων ἀμελήσῃ
διόλου τὴν εἰς τὸ ἀρθ. 29 διαταχθεῖσαν
σημείωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ποιμνίου
του, οὗτος ὄχι μόνον θέλει πληρῶσει ἐπο-
μένως καὶ τοὺς δύο φόρους, ἀλλὰ καὶ πρό-
στιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλὺν τοῦ φορολο-
γικοῦ του χρέους.

37. Ὁ Βασ. Ἐφορ. ὀφείλει νὰ κρατῇ
βιβλίον ἰδιαίτερον περὶ τῶν οὕτω πληρω-
θησομένων ὑστερον ποσοτήτων τῶν φόρων,
καθὼς καὶ τῶν προστίμων. Ἀντίγραφον
τούτου μετὰ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπα-
ριθμήσεως στέλλεται εἰς τὴν Νομαρχίαν
καὶ παρ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν Γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας.

38. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ὑστερον πληρωθη-
σομένων φορολογικῶν ποσοτήτων εἰς τὸ ἐ-
παρχικὸν Ταμεῖον γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν
τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῶν τῶν
φόρων.

Μέρος Σ'.

Περὶ τῶν τεχνικῶν λειμῶ-
νων.

39. Οἱ τεχνητοὶ λειμῶνες, ὅσοι ἀνήκου-
σιν ἐντελῶς εἰς τὸ δημόσιον, ἐνοικιάζονται,
ἢ διατίθενται πρὸς τὸ συμφερότερον εἰς
τὸ ταμεῖον.

40. Ἀπὸ τοὺς τεχνητοὺς ἰδιοκτῆτους
λειμῶνας, τοὺς ὁποίους δὲν μεταχειρί-
ζονται ὡς βοσκήματα, λαμβάνεται φόρος
10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσο-
δήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1835.

674 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Μετά την γνωμοδότησιν του Ὑπουργ. Ἡμῶν Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ διὰ τὸ 1834 ἔτος προσδιορισθεὶς ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος (Διάταγμα ἀπὸ 25 Ἰουνίου 7 Ἰουλίου) 1834 θέλει εἰσπραχθῇ ἀπαράλλακτα καὶ διὰ τὸ 1835.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουν. 1835.

675 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ἐτέλεσις τῶν σχεδίων τῶν πόλεων εἶναι χρεὸς δημοτικῶν θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐτι οὐδεὶς προσδιορισμένος πόρος διὰ τὰ γυνόμενα ἀπὸ τοὺς δήμους εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἔξοδα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἐκαστος πολίτης, ὅστις εἰς τὸ μέλλον θέλει οἰκοδομήσει νέαν οἰκίαν ἐντὸς τῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου, ὀφείλει διὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν νὰ πληρώσῃ ἅπαξ δραχμὰς πέντε.

Ὅσοι ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1835 ἤρχισαν οἰκοδομῆν τινα ἐντὸς τῆς καθέδρας ὀφείλου ἐπίσης νὰ πληρώσουν τὸ εἰς τὸν §. 1 ὥρισμένον δικαίωμα.

3. Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δήμου, ὅστις θέλει τὸν δαπανᾷ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῶν πόλεων, εἰς δημοσίους δαυδροφυτείας καὶ εἰς κατασκευὴν ὁδῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρ. 1836.

676. ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ αἱ διαταχθεῖσαι προεργασίαι διὰ νὰ εἰσπραχθῇ ἀντὶ τῶν δεκάτων ἔγγειος φόρος στηριζόμενος εἰς ἀρχαῖς ὀρθωτέρας δὲν ἐτελείωσαν εἰσέτι, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολουθῶς.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Α'

Περὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ εἰσπραχθῆσόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1836 εἶναι ὡς καὶ πρότερον. α. ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) καὶ β. ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

2. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς ὅποιοςδήποτε καὶ ἂν ᾔθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

3. Ἐκτὸς τοῦ ἔγγειου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ ὁ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τῶν ἀκαθάριστον εἰσοδήμα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ τῶν ἐθνικοῦ ἰδιοκτητῶν κτημάτων.

4. Ἐλευθέρᾳ φόρου εἶναι, α. τὰ ἄχυρα, β. τὸ πρινοκάκι, γ. ἡμισὺ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικά, ἂν ᾔθῃ διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτητοῦ καὶ ὄχι δι' ἐμπορίον· δ. τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκόκκους (πύρρηνα), ἀπὸ τα ὅποια δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἔλαιον· ε. ἀπὸ τὰ σταχυολόγια δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον σταχυολόγον, ἂν ᾔθῃ ὁμολογουμένως ἐνδεής.

5. Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἰθνηκοῦ τινος κτήματος μακρυπρόθεσμοι ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

Κ ε φ ἄ λ. Β.

Περὶ τοῦ ἔγγειου φόρου (τῶν δεκάτων).

6. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πῶς.

7. Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται ὡσαύτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων εἰσοδήμα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσιν.

8. Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥητίνη ὑπόκειται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον.

10 τοῖς 0/0. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευ-
 μένον νὰ ἐξάγεται ρητίνη ἀπὸ ἐθνικὰς
 πεύκας· συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγή μόνον
 διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἀρμοδίων
 δασονομικῶν ἀρχῶν.

9. Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίων γαιῶν
 καὶ λιθαριῶν τῆς ξυλείας καὶ ὕλοτομίας
 καὶ τῶν βαλανιδίων θέλει κανονισθῇ δι'
 ἰδιαιτέρων νόμων.

Κεφάλ. Γ'.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

10. Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρ-
 πίας προσδιορίζεται εἰς ἄ. 15 τοῖς ἑκα-
 τὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων
 τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν,
 περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὀρίζει ἄλλο τι ὁ παρὼν
 νόμος β. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μῦστον
 ἐκείνων τῶν ἀμπελίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς
 δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς
 γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως· γ. 2
 λεπ. τὴν ὁκτὼν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. β.
 καὶ ε. ἀμπελίων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται
 διὰ βρώσιν καὶ ὄχι κατασκευὴν οἴνου· δ.
 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον
 προϊόν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς
 Κυβερνήσεως φυτευθειῶν σταφιδαμπέλων·
 ε. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰ-
 σοδήμα ἀπὸ ἀμπελῶνας σταφιδαμπέλους,
 μωσέας, ἐλαιόθενδρα καὶ ὀπωροφόρα δέν-
 δρα, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλ-
 λιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν.
 ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐ-
 τῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς
 Κυβερνήσεως.

11. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος
 μὲ τὸν ἔγγειον διὰ τὰ ἐθνικοῖδιοκτήτη
 κτήματα (ἀμπελῶνας σταφιδαμπέλους, ὁ
 ποιωφόρα δένδρα κτλ.), καὶ ὡς τοιαῦτα
 θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπὶ τουρκο-
 κρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἀδειαν τῶν ἰδιο-
 κτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔ-
 ναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος· ἐπὶ ἐ-
 θνικῆς γῆς μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

12. Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα
 σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτήτων ἀμπελῶν
 λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν λεπτόν
 τὴν ὁκτὼν.

13. Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας, τοὺς νε-
 οφωτίστους καὶ ἄλλους πολίτας διὰ δια-
 ταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρη-
 θείσας γαίας δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρ-
 πίας, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὠρίσθῃ ἄλλως πῶς
 εἰς αὐτὰ τὰ Δικτάγματα.

14. Ὅταν τὸ κτῆμα ᾖναι ἀμφισβητού-
 μενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν καὶ
 ἢ ἀμφισβήτησις προῆλθεν, ἢ προέρχεται ἐκ
 μέρους τῶν τελευταίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων
 ἐννοοῦνται καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ εὐεργετικὰ
 καταστήματα, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς
 ἐπικαρπίας πληρόνεται πάντοτε ἀπὸ τὸν
 διακάτοχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ
 δημόσιον Ταμεῖον, ἐκ τοῦ ἐξακριβωθῇ τῆς
 ἰδιοκτησίας ἢ κατάστασις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει
 καὶ ὅταν τὸ δημόσιον ἔκαμεν ἀμφισβη-
 τούμενον τὸ κτῆμα διὰ τῆς διοικητικῆς
 ἢ δικαστικῆς ὁδοῦ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως
 τοῦ παρόντος νόμου.

Ὅσακις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέλθῃ
 ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν δημοσί-
 ευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διακάτοχος
 δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ πρότερον
 τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, παρὰ ὅταν δια-
 λυθῇ ἡ ἀμφισβήτησις, καὶ ἀναγνωρισθῇ τὸ
 δημόσιον ὡς ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης. Μέχρι
 ταύτης τῆς στιγμῆς, ὁ διακάτοχος ἐγγυᾶ-
 ται διὰ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας μὲ τὴν
 ὑποθήκην ὅλην τῆς περιουσίας του, καὶ
 πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου,
 χρεωστεῖ, ἅμα γαίην ἀμφισβήτησις νὰ δώ-
 σῃ ἐγγυητὴν ἀξιοχρεον καὶ δεκτόν.

Κεφαλ. Δ'.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν
 φόρων εἰσοδήματος.

15. Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐφε-
 τερινὸν εἰσοδήμα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δη-
 μοπρασίας, καθόσον ὁ παρὼν νόμος δὲν
 διορίζει ἄλλως πῶς διὰ τινὰς περιπτώσεις.

16. Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρω-
 τεοῦσας τῶν ἐπαρχιῶν.

17. Ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται κατὰ χω-
 ρία, τῶν ὁποίων τὰ σύνορα πρέπει νὰ προ-
 σδιορίζωνται ἀκριβῶς πάντοτε εἰς τὰς προ-
 κερυξείας. Ὅταν ὅμως τὰ σύνορα τῶν χω-
 ρίων δὲν ᾖναι χωρισμένα, εἴτε τὸ δημοτι-

κὸν συμβούλιον προβάλλει νὰ γίνῃ ἐνοικίασις κοινὴ δι' ὅλον τὸν δῆμον, τότε πρέπει νὰ προτιμᾶται ὁ τρόπος αὗτος τῆς ἐνοικίαςως.

18. Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἐπίτεδες διωρισμένου οικονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐπιχειρησθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, δηλαδὴ ἀπ' εὐθείας. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ σημειώνωνται τὰ σύνορα τῶν χωρίων ἢ τῶν δῆμων, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πληστηριασμοῦ, παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ οικονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τῆς διακητικῆς Ἀρχῆς.

19. Τὰ χωρία καὶ οἱ δῆμοι (κοινότητες) ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλεονέτερος ἀντιπροσώπους τῶν τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογιζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἀθροῦς 20 προβλεπομένη περίπτωσις.

20. Οἱ ἀρμοδίιοι Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰ χωρία καὶ τοὺς δῆμους νὰ στείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἀνίσως τὸ χωρίον εἴτε ὁ δῆμος δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, γίνεται μνηεῖα περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαρχοῦ, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

21. Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριασμοῦ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, ἀμέσως μετὰ δύο ὥρας γίνεται ὁριστικὴ κατακύρωσις ὅταν δὲν τὸν φθάσῃ ζητεῖται ἔγχις ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ὅποια πρέπει νὰ μὴ δίδῃ πρότερον τὴν ἐγκριτικὴν ἢ ἀρ-

νητικὴν ἀπόφασίν τῆς, παρὰ ἀξοῦ παρὰ τοῦ τρεῖς ἡμέραι μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρωτοκόλλων τοῦ πλειστηριασμοῦ.

22. Ὅλοι οἱ ἐνοικιασταὶ, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων καὶ δῆμων, φείλουν νὰ βῶσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινῇ εἰδικῆς εὐθύς τῶν διευθυνόντων τὴν πράξιν ὑπαλλήλων.

23. Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἀρυσθῆναι Ταμεῖον, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ᾖσιν προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγγυητῆς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων καὶ δῆμων δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τοῦ χωρίου ἢ δῆμου τῶν ἄλλ' ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἀνήκοντος χωρίου ἢ δῆμου εἰς ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμὴν.

24. Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λειμῶνας, ὀρυζῶνας σταφιδῶνας ἀπὸ τὰ ἐλαῖα, δένδρα, κουκούλια, τὰς σικαμινομυρέας καὶ βελανοκίκιδας ἐγγείων φόρων θέλει ἐνεργηθῇ εἰδικιτέρως. Ἐπομένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συνενοικιασμένοι μετὰ τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοῦτο ρητῶς ἀναφερθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

25. Ὁ δημόσιος ἐγγ. φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διατελευμένων μοναστηρίων, ἐνοικιάζεται ὁμοῦ μετὰ τοῖς ἐγγείους φόροις τῶν χωρίων καὶ δῆμων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα· ὁ δεῦτερος ἐκκλησιαστικὸς φόρος τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διατελευμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲ διετάχθη ἄλλως πῶς μέχρι τοῦδε, ἐνοικιάζεται διὰ καθέν μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίαν. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς φόρος τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων λαμβάνεται ἀπὸ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

Κεφαλ. Ε'.

Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου διὰ τοὺς ἐγκτητικούς φόρους.

6 Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐξ ἐγκτητικῶν εἰσοδήματος θέλουν πληρῶναι τὸ ἐ-
κτενὲς εἰς τρεῖς ἔτας ὁ σεις, τοῦτέστι τὴν
Δεκεμβρίου, τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ τὴν
Φεβρουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους

φάλ. 5'. Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτη-
τικῶν φόρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ
7. Ὅταν ὁ φορολογούμενος θεωρῇ
ἐγγὴ ἢ συγκομιζή κρυφίως τὰ εἰς φο-
ρίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ
σὴν ποσὶν ἢ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ
τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τρι-
πλῆνον τοῦ νόμιμου φόρου ἢ ἐναντίας ὁρεῖλει
ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρεῖ ἢ ἐπιτοπίως ἐν
ῶν, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται
ὅν εἰδοποιήσῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς
ἡμέρας τοῦ θέρου ἢ τῆς καρπολογίας.

8. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται
ἐν ἐνοικιαστῇ ὡς ἀκολούθως.

Α. Ὁ φορολογούμενος ὁρεῖλει νὰ ἀλῶνισ-
κίση καὶ λυχνίση δι' ἰδίων του ἐξ-
τάστατα γέννηματα, τὰ ὁποῖα
καταποθεατίζονται μὲ τὸ κοιλόν ὁ φο-
ρολογούμενος ὁρεῖλει νὰ παραδίδῃ τοὺς
δὲ ἀποδιδόμενους ἐγκτητικούς φόρους
τοῦς τῶν δεκάτων καὶ τῆς ἐκκαρπίας)
τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χωρῶνται
ὑπὸ τὴν ἡμέραν νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὴν
ἐνοικιαστὴν μὲ εὐλογον ἐνοίκιον, ἐντὸς τῆς
πενταετίας τῆς κοινότητος. Ἐκείθεν δὲ ὁ-
ρεῖ νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας
ἂν εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας,
ὁ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς. Διὰ δὲ τὴν
ἐν περαιτέρω μετακόμισιν (ἥτις δὲ
εἶναι ὅμως νὰ ὑπερβῇ ἄλλας πέντε
πληρόνται πρὸς ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸν
ἐκαστὴν ὥραν. Ἀντίως ὅμως ἡ μετα-
στὴς διὰ τὴν ἐγγύτητα μεγαλητέρας
ἐκπλεως ἢ λιμένος ἔχει χρειαὶ ὀλιγω-
ν τῶν πέντε ὥρων, ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν
τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσιν
διὰ τὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πέντε
ἐλλείποντα καίρων.

Β. Ὁ φορολογούμενος ὁρεῖλει νὰ μετακο-
τοῦς φόρους ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ
ἐντὸς 60 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν
ἀποθήκην παραδόσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐ-

νοικιαστὴς. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος
προσκληθεῖ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲ ἤθε-
λε μετακομίσῃ τοὺς φόρους του, τότε τοὺς
μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ ἀποζημι-
οῦται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἐ-
ξοδα τῆς μετακομίσεως. Καὶ ὁ ἐνοικια-
στὴς ὡς τόσον εἰς μόνον δὲν δύνανται
νὰ παρεκτείνῃ τὴν προθεσμίαν ἀπέκλειαν
τῶν 60 ἡμερῶν, ἀλλὰ μάλιστα μετὰ πα-
ρελευσιν αὐτῆς ἵσχυι τὸ δικαίωμα ν' ἀ-
παιτῇ τὴν μετακόμισιν ἐκ μέρους τοῦ φο-
ρολογούμενου.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργου-
μένων ἀκατοικητῶν νήσων μετακομίζονται
ἀμισθί ἀπὸ τοῦ φορολογούμενου εἰς τὴν
παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμί-
ζονται συνήθως τὰ πλοῖα καὶ ἐκεῖ παρα-
δίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Β'. Τὸ καλαμδοκίον ἀλῶνίζεται πρῶτον
εἰς τὸ ἀλῶνιν, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται
μὲ τὸ κοιλόν. Ὁ πρῶτος ἀραβόσιτος ἀ-
ποδιδάσκειται εἰς τὸ ἀλῶνι ἀκοπάνιστος (εἰς
κῶνους λαμπούκια) μὲ ζύλινα κιβώτια
(σινδέραι). Ὁ φορολογούμενος ὁρεῖλει ὅμως
νὰ τὴν κοπανίσῃ μὲ ἰδιά του ἐξοδα, ἂν τὸ
ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ὁ δὲ ὄψιμος ἀρα-
βόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὴν ἀκόλου-
θον τῶν. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια,
διὰ νὰ μετρηθῇ ἔπειτα σφραγίζεται τὸ
πατὸν ἐνὸς κοφίνιου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ
Δημάρχου ἢ τοῦ Δημογέροντος, τοῦ ἱερέως
τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἅμα δὲ ὁ
ἀραβόσιτος καταξήρανθῃ, ἀνοίγεται ὁ
σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέν-
των ἀτόμων, καὶ ἡμέσως κοπανίζεται, κα-
θαρίζεται ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀποδε-
κατίζεται. Εἰς πρὸς τὴν προμνηθείαν ἀποθη-
κὴν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου καὶ
τὴν μετακόμισιν, ἰσχύουν οἱ ὅρισμοί τοῦ
στοιχ. 1'. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπό-
χρεός νὰ ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κῶ-
νους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ δήμου ἀπο-
θήκην ἢ παρκετέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέ-
ρει ὅχι πλέον εἰς κῶνους, ἀλλὰ εἰς κοπα-
νισμένον καρπὸν.

Γ'. Τὰ ὄσπρια καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ
κίμινον τὸ σπασμίον καὶ τ. λ. ἀποδεκατί-

ζονται εἰς εἶδη μετρούμενα ἢ ζυγίζο-
μενα εἰς τὸ ἀλώνιον ἢ ἀποδεκάτως τοῦ
δρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπὸν.

Δ'. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καρπὸς ἀποδε-
κατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμη-
σιν ἢ ἀποδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβά-
κίου γίνεται εἰς ἐθγαλμένο ἀπὸ τὸ καρπὸν
καρπὸν. Ἡ μετακόμισις τῶν εἰς στοιχ. Γ.
καὶ Δ. ἐνδιαλαμβανόμενων φόρων γίνεται
ἀπαρλλακτικῶς, ὡς εἰς τὰ γεννήματα.

Ε. Οἱ ἐκ τῶν μυστανῶν καὶ τῶν λα-
χανικῶν φόροι, ἐπεὶ δὲ δὲν ὠριμάζονταυ-
τοχρόνως, ἀποδίδονται ὅχι εἰς εἶδη, ἀλλ'
εἰς χ. ἡμᾶτα δι' ἐκτίμησεως.

Σ. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδί-
δεται εἰς ἐλαῖον μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαι-
οστρίβια ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιο-
δένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγῆς, τότε διδε-
ται εἰς ἐλαίαις.

Ζ. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγίζο-
μενα, εἴτε εἰς τοὺς μικροὺς, εἴτε ὅπου
ἀλλοῦτόνομίξει καταλλήλοτερον ἐνοικιαστῆς.

Η. Οἱ φ. ροὶ διὰ τὰ ὀπωρυόφρα δένδρα
ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτί-
μωσιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ
τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ. Τὰ βαλανοκικίδια περὶ ὕσων δὲν
ὠρίσθη ἄλλως πῶς, ζυγίζονται καὶ δεκα-
τίζονται εἰς εἶδη.

Ι. Καθ' ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ
αἱ σταφίδες.

ΙΑ'. Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται
εἰς τὸ λιναστάσιον κατ' ὀρέσκεϊαν τοῦ ἐ-
νοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, ἢ εἰς χρή-
ματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινω-
μένην ἐπὶ τῇ βύσει τῆς τρεχούσης τιμῆς.
Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ
ἐν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν
εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ'
ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου εἰς τὸ ὅποιον
κεῖται ὁ ἀμπελὼν, καὶ διὰ τὸ ἀπομακρῆναι
πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος
ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀποδείξιν, περιέχου-
σαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων στα-
φυλίων.

ΙΒ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης γίνε-
ται εἰς εἶδος.

Π. Ὁμοίως καὶ τοῦ κτραμι-
29 αἱ ἐκτίμησεις περὶ τῶν ὀπ-
λαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ ὁ
λαμβάνων χώραν ὅσας οἱ ἔνοικιοι
δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετ'
λογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημό-
ριζομένων τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φο-
μένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολο-
γῆ καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ ἐπ' αὐ-
ἐκτίμησιν διευθύνει ὁ Οἰκονομὶ-
τροπος.

30. Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον
φορολογούμενος καὶ τοὺς ἐνοικια-
κόμωσιν οἰκίαν θελήσει ἰδιαιτέρας
τὴν ἀποδεκατῶσιν συμφωνίας.
τοιαύτην περίστασιν ἢ διάλυσις
χὼν συμπροσούτων διενέξεων ὅπως
τὰ τακτικά Δικαστήρια.

31. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν νὰ
σοῦν εἰς τὸ Ταμεῖον ὅλον τὸ χ.
ἐγκαίρως καὶ ἀπροκασίτως εἰς τ-
σας προθυμίας, ἀπὸ ἀπαξ ἐμ-
ταυτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια
δημόσιον ὡς πρὸς τὴν καταδιωξ-
φείλε ὢν του.

32. Οἱ διενεργούντες τὴν δημ.
τῶν ἐγκλητικῶν φόρων ὑπάλλη-
ὐπόχρεοι νὰ σημειοῦν ἀκριβῶς ἐλ-
κτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅποια
ρίων καὶ δῆμων, καὶ ν' ἀπομακρ-
αὐτοῦ πᾶσαν διένεξιν μεταξὺ τῶν
τῶν περὶ τούτου εἶναι προσωπικῶς
οἱ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ δύναν-
ταδιωχθῶσιν ἐνώπιον τῶν τακτικ-
στηρίων, ἄνευ ὅμως βλάβης τινος
μοσίου.

33. Τὸ δημόσιον δὲν ἀνέχεται
ρίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώ-
κιστῶν καὶ τῶν ὑπενοικιστῶν
τρέπεται εἰς κἀνένα ἐνοικιαστὴν
ἐὰν τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου
αὐτὰς διαφορὰς.

34. Ὅταν προκύψῃ διένεξις με-
ἐνοικιστῶν καὶ φορολογουμένων,
τῶν διαφερομένων δύναται, ἐξα-
τῆς εἰς τὸ ἔθρ. 30 σημειωθείνης
σεως καὶ ἀναφερθῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον

χον ἐγγράφως, ὅστις προσκικλεῖ τὰ διεφε-
ρόμενα μέτρα, νὰ ἐκλέξῃ καθὲν τὴν προδι-
ορισθῆσαν ἡμέραν ἕνα διαιτητὴν.

Οἱ δύο οὗτοι διαιτηταὶ καὶ ὁ ἑπαρχος
ἀποφασίζουσιν ὁριστικῶς περὶ τῆς ὑποθέ-
σεως, ἀνίσως ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς
300 δραχμάς.

Ὅταν ὅμως τὸ ποσὸν ᾔται μεγαλῆτε-
ρον, δύναται νὰ γίνῃ ἐκκλησίαι τῆς ἀπο-
φασεως εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις ὁμοῦ μὲ
δύο ἄλλους παρὰ τῶν διαφορομένων ἐκ-
λεγθέντας διαιτητὰς, ἀποφασίζει ἀνεκ-
κλήτως. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὑπο-
στηρίζόμενος ἐπὶ τὰς ἀρμοδίους διοικητι-
κὰς ἀρχάς, ἀρεῖται νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀπό-
φασιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1836.

676. ΟΘΙΝ κλπ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου τῆς
δικαιοσύνης καὶ τῶν ἑσωτερικῶν, ἀκού-
σαντες τὴν γνώμην τοῦ Πρωτεύοντος Συμ-
βουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίσαμεν
καὶ διατάττεμεν ὡς ἐφεξῆς

1. Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς
τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώ-
σεις ἕνεκα πάσης ληστείας πραττομένης
ἐντὸς τῆς περιφερείας του.

Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο
καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν
ἐποχὴν τῆς ληστείας διατελοῦντες μὴ
δημόται ἀγραφύλακες, βοσκοὶ ποιμνίων ἢ
ἄλλων ζώων, ἐργάται εἰς τὰ δάση καὶ ὅ-
σοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα παρὰ τὰς δημοσίας
ὁδοὺς.

2. Μεχριστότου προσδιορισθῶσιν ὁριστι-
κῶς τὰ ὅρια τῶν δήμων, αἱ περιφέρειαι
αὐτῶν ἐννοοῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια
τῶν χωρίων, τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον.

3. Ἄν ἐκ ληστρικῆς τινος πράξεως
ἐπληγῶθῃ τις δημότης ἢ μὴ, ὁ κατὰ τὸ
ἄρθρ. 1 ὑπεύθυνος δῆμος χρεωστεῖ νὰ πλη-
ρώσῃ εἰς τὸν πληγωθέντα, ἢ ἐν περιπτώ-
σει θανάτου, εἰς τὴν χήραν ἢ τὰ τέκνα
του ἀποζημιώσιν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ
πολιτικοῦ νόμου.

4. Ἐάν μέλη τινὸς δήμου λάβωσι μέ-

ρος εἰς γενομένην ληστείαν, κρύψωσι,
τροφοδοτήσωσι, ἢ μὲ ὅποιονδήποτε ἄλλον
σκοπὸν βοηθήσωσι τοὺς ληστὰς, ἡ δημο-
κρατικὴ ἀρχὴ τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὅποιον
ἀνήκουν θρεῖται, λαβοῦσα γνώσιν τοῦ
πράμματος νὰ τοὺς συλλαμβάνῃ, ἂν δι-
κώμεναι ἐντὸς τοῦ δήμου, καὶ νὰ τοὺς
διευθύνῃ διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὸν εἰσαγ-
γελέα, ἢ ἂν ἡ σύλληψις των ᾔται ἀνέρι-
κτος, νὰ τοὺς καταγγέλῃ εἰς αὐτόν. Ἡ πα-
ραμελοῦσα τὴν διατάξιν ταύτην δημοτικὴ
ἀρχὴ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50—500
δραχ.

5. Ἐάν εἰς ἡ πλείονες δῆμοι ἀρνηθῶσιν
ἢ δὲν χορηγήσωσιν ἐν καιρῷ τὴν πρὸς κα-
ταδίωξιν ληστῶν παρὰ τῆς διοικητι-
κῆς, στρατιωτικῆς ἢ καὶ δημοτι-
κῆς τινὸς ἀρχῆς ἐγγράφως ζητηθείσαν
συνδρομὴν ἢ συνέργειάν των, ὑποβάλλεται
ἕκαστος εἰς πρόστιμον 50—500 δραχ.

6. Πᾶσα δημοτικὴ ἀρχὴ πληροφορη-
θεῖσα περὶ τῆς ἐμφανίσεως ληστῶν ἐντὸς
τῆς περιφερείας τῆς, χρεωστεῖ νὰ προσ-
καλέσῃ τοὺς δημότας νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα
πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναγγεί-
λῃ συγχρόνως τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πλησιε-
στέραν στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρχὴν,
καὶ χρεῖας καλούσης νὰ ζητῇ πρὸς κατα-
δίωξιν τῶν ληστῶν τὴν συνδρομὴν ἐνὸς ἢ
καὶ πλείονων ἐκ τῶν πλησιεστέων δήμων.

Ἡ παραβαίνουσα τὴν διατάξιν ταύτην
δημοτικὴ ἀρχὴ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν
πρόστιμον, οἱ δὲ ἀπειθήσαντες εἰς
ταύτην τὴν πρόσκλησιν δημόται τοῦ αὐτοῦ
ἢ ἄλλου δήμου, τιμωροῦνται ἕκαστος μὲ
πρόστιμον 5—20 δρ.

7. Εἰς πρόστιμον ὡσαύτως 10—50
δραχ. ὑποβάλλεται ἕκαστος τῶν ποιμένων,
ἵπποφορβῶν, ἐργατῶν εἰς τὰ δάση καὶ
τῶν προϊσταμένων τῶν κατὰ τὰς δημο-
σίους ὁδοὺς ξενοδοχείων, καπηλείων καὶ
ἄλλων τοιούτων καταστημάτων, οἵτινες
πληροφορηθέντες περὶ τῆς ἐμφανίσεως λη-
στῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου, παρ' ᾧ
δικτελοῦσι διαμένοντες, δὲν καταδιώξου-
σι, ἢ μὴ ἐπαρκούντες μόνοι πρὸς κατα-
δίωξιν, δὲν εἰδοποιήσωσιν ἀμέσως τὴν δη-

τὸν ἀρμόδιον παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγε-
λέα.

10. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην
πράξιν ὁ ληστευθεὶς ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων
δικαίωμα δύναται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζη-
μιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δῆμου. ἐν τῇ
περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ ληστεία,
τὸ δὲ ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον, κατὰ τὰς
παρὰ τῶν μερῶν προσαγομένους ἀποδείξεις,
δικάζει ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως, αἱ δὲ
τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι ἀπὸ
τὰς συνοπτικὰς δίκας.

11. "Ὅστις ἤθελεν εἰσαγάγει δίκην,
περὶ ἀποζημιώσεως λόγῳ ληστεύσεως,
γενομένης εἰς αὐτὸν, ἢ ὅστις ἤθελε παρα-
στήσει, ὅτι τὸν ἡρπάγησαν ἐν ληστεύει
τινὶ χρήματα ἢ πράγματα μὴ πραγματι-
κῶς ἄρπαγέντα, ἂν δικαστικῶς ἐξελεγχθῇ
ψευδόμενος ἐπὶ σκοπῇ ἰδιοτελείας τιμω-
ρεῖται εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων μὲ
χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ ποσὸν τοῦ
μελετηθέντος ἀθεμίτου κέρδους, οὐδέποτε
ὅμως μικροτέραν τῶν 50 δραχμῶν, ἐπι-
φυλαττομένων δῆποτε μεγαλειτέρων ποι-
νῶν, κατὰ τοὺς γενικοὺς ποινικοὺς ὁρισμούς.

τοῦτον νὰ παρέχῃ ἐνοπλον δύνα-
μις ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τὸ αἰτήσας.

15. Κάνεις τῶν φορολογου-
μένων δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν πληρὴν
ἐπιβάρυνσιν, λόγῳ ἀδίκου ἐπι-
βάρυνσιν, ἀφ' οὗ πληρώσῃ
πανεθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, βασι-
σίζεαι περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν
ἀνευ περαιτέρω.

16. "Αν ἡ πληρωμὴ δὲν γενῇ
ἡμερῶν, στέλλεται κατὰ δια-
ταγὴν τοῦ διοικητοῦ, ἐνοπλος δύναμις ἀ-
καταδίδοι καὶ ἐπίτροπος διὰ νὰ ἐκδιᾶσθαι
ρῶμην.

17. Τὰ ἐξοδα τῆς τε ἀποστ-
εῖρας ἐπιτροπῆς καὶ τῆς διατριβῆς
πλου δυνάμεως, προστίθενται εἰς
τὴν ἀποφασισθέντων ἐράνων
ρόνονται παρὰ τῶν ἀπειθουσάντων
πληρωμὴν δημοτῶν.

18. Ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ
ἐπαρχιακὴν ταμεῖον παραδίδει
χρημάτων, ὁ ταμίης, ἐπὶ τῇ π-
ταγῇ τοῦ διοικητοῦ, παραδίδει εἰς τοῦ
δικαίωμα τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως

τὸν ἀποδόσεως καὶ ἀποζημιώσεων.

19. Ἐὰν ἡ ληστεία ἐπράχθῃ κατὰ τὰ ἀρτ. 18 καὶ 19 καὶ πλείονων δειμῶν, ὑποβιβάζονται ὅλοι οἱ δῆμοι ἐπὶ τῶν ὁρίων, ὅποῖον ἐπράχθῃ ἡ ληστεία, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων. ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὴν ἀποζημιώσιν ἐκεῖνοι οἱ δῆμοι, ὅσοι ἀποδείξουν ὅτι ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπράχθη τὸ ἀδίκημα ἦτον ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας τῶν καὶ κατὰ ταύτην περιπτώσιν ἀποζημιῶνται ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ὁρίων ὑπεύθυνον ἢ τοῦ ὑπευθύνους δῆμου. ἢ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου ἐνθα ἐπράχθη ἡ ληστεία ἀποφασίζει τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον. περὶ δὲ τοῦ εἰς τίνα δῆμον ἂν ἵκηται ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος, φασίζει ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχή. τῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζήσαντα συγκαταδικασθῶσι πλείονες δῆμοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀποζημιώσιν, ἀλλοτρίαν ἐκείνου δῆμου, προσδιορίζεται ὁ τόπος τῆς ἀποδοτικῆς τῆς ἀμειφορολογίας τοῦ προλαβόντος ἑαυτοῦ.

20. Πᾶς δῆμος ὑποβιβάζεται εἰς πληρῆς ἀποδόσεων καὶ ἀποζημιώσεων ἐν ληστείας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀλάβῃ τὴν πλήρη ἀποζημιώσιν.

21. Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητην περιουσίαν τῶν ἐνόχων τῆς ληστοπραξίας ἀλλοτρίως, κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

22. Ἀπὸ τοῦ ἐγγυητὰς αὐτῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος.

23. Τὰ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποιθήσιν δημοτικὸν συμβούλιον, ὁφείλου κατὰ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητήν. Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ ἀναιρέσῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, ἐὰν οὐδὲν καὶ χρηματικὰς ποινὰς, εἰς ἃς ὁ καταδικασθὴς ἐκείνος, ὑπὲρ τοῦ ὁριζήσαντος ἐδωκεν ἐγγυήσιν, εἰς περίστασιν ἣν οὗτος ἤθελε πράξει ληστείαν καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἐκτίσιν τῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ᾖ καὶ μέλος

τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔχῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦλάχιστον 200 δραχμῶν. Διὰ τοὺς ὑπόπτους διαγωγῆς ποιμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συναικισμένοι εἰς κέναν δῆμον, δίδουν ἐγγυητὴν οἱ ἀρχιποιμένες, ὑπὸ τοῦς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοῦς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοὶ τῶν.

Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ὃν διαμένουν, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἐπιτήρησις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἡ ἐπιτήρησις ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3/4 τῶν ψηφίων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται νὰ γένῃ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται προσωρινὴ ἐγγυήσις, ὥσ- αὐτως θέττονται ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ληστῶν, ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῶν ὁποίων θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

24. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ εὐθὺς ἀφοῦ μάθωσι τὸ ὄνομα τοῦ ληστοῦ θέλουσιν τὸ φανερόναι εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, τὸ ἑαυτοῦ εὐθὺς θέλει ἐκδίδει ἐνταλμα συλλήψεως κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποῖου ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ ληστοῦ, λαμβάνεται εἰς κράτησιν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀποζημιώσιν τῆς ἀρμοδίου κοινότητος, καὶ νὰ γίνωσι τὰ ἐξ ὅσα ἐναντίον του σταλείσκει δυνάμεις καὶ τοῦ διοικητοῦ. Ἀπὸ τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ ληστοῦ ἐξαίρουνται τὰ φορέματα καὶ στρώματα τῆς οἰκογενείας του, ἔπειτα τὰ διὰ τὴν οἰκογένειάν του ἀναγκαῖα τὸ πολὺ διὰ 3 μῆνας πρὸς τροφήν.

Ἡ καταναγκαστικὴ δημοπράτησις, ἡ ἡ ἀναίρεσις τῆς κρατήσεως τῆς περιουσίας δύναται μόνον τοῦτο νὰ γείνη μόνον μετὰ τὴν γενομένην ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

25. Οἱ ὁρίσμοι τοῦ ἄρθρου 24 καὶ 22 εἶναι ἐφαρμοστοὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἄτομα, ὅσα ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐπαναστατικὰς

ἡληστικὰς πράξεις εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1836, καὶ εἶνε ἐκτὸς τῆς ἀμνηστίας ἡ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν κατὰ συνέπειαν αὐτῆς εἰς τὰς σημειωθείσας δημοσίους ἀρχάς. Αἱ κοινότητες ἔχουν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν καὶ εὐθύνην διὰ νὰ φανερώσῃ καὶ καταδιώκῃ τὰ τοιαῦτα ἄτομα, ὅταν εὐρίσκωνται ἐντὸς τῶν ὁρίων των, καθὼς προσδιωρίσθη ἐν τῇ παρόντι διατάγματι ἀναφορικῶς πρὸς τὴν μέλλουσαν ληστειάν, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὅταν παραβῶσι.

24. Τὰ Ἡμέτερα ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 στοιχ. ε. τοῦ διατάγματος τῶν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) λαμβάνει ἰσχύον προσωρινοῦ νόμου, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ 1838 ἔτους πρέπει νὰ τεθῇ πάλιν ἐκτὸς ἐνεργείας· θέλει δὲ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς τοῦτοις θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἀμείνων τρεῖς κυριακάς κατὰ σειρὰν εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακάς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου μετὰ τὴν τελευτὴν τῆς θείας λειτουργίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Νοεμβρ. 1836.

677 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπειδὴ τὰ ποίμνια κατοίκων τινῶν δήμων δι' ἑλλειψιν χειμερινῶν ἢ θερινῶν λιβαδίων μεταφέρονται τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος καὶ βόσκουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑτέρου δήμου· ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων ἐπιβαλλόμενος, δυνάμει τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρίου 1836 διατάγματος, δημοτικὸς φόρος ἀνήκεν ἀναλόγως εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους, τοὺς περιέχοντας τὰς βοσκὰς.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς,

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρ. 1836 διατάγματος ἐπιβαλλόμενος δημοτικὸς φόρος κατὰ τὸ ἡμισυ μόνον εἰσπράττεται ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκείνων, τὰ ὅποια βόσκουσι τὸ ἡμισυ μόνον τοῦ ἔτους

ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαρτίου 1837.

678 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Α. Οἱ ἐγκλητικοὶ φόροι διὰ τὸ 1837 ἔτος θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836, μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας τροποποιήσεις εἰς τὰ ἄρθρ. 20 καὶ 34.

26. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐνοικίων τῶν ἐγκλητικῶν φόρων θέλει γενῇ εἰς τρεῖς ἑσάρας δόσεις· α. Τὴν α. Αὐγούστου. β. Τὴν α. Οκτωβρίου, καὶ γ. Τὴν α. Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

34. Ὅταν ὑπάρχῃ διένεξις μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, καθὼς καὶ μεταξὺ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἐνοικιαστοῦ περὶ συνόρων, ὁ διοικητὴς ἢ ὑποδιοικητὴς, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πρωτεύουσας τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως δικάζουν συνοπτικῶς, καὶ ἀποφασίζουσιν ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς περὶ ὅποιασδήποτε ποσότητος.

Ἀθῆναι, τὴν 21 Ἀπριλίου 1837.

679 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος διὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1836.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1837.

680 ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδι-
ρίζεται διὰ τὸ 1836 ἔτος εἰς λεπτὰ εἰς
κοσιπέντε τὸ κορὶν.

2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου εἰ-

εργάζεται διὰ δημοπρασίας, δοθείσης ἀπὸ
τὸν πλειστηριάζοντα ἀξιοχρέου ἐγγυή-
σεως, διὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται προσω-
ρικῶς υπεύθυνος εἰς τὰ δημόσια ὁ διοι-
τὼν τὴν δημοπρασίαν ὑπάλληλος.

3. Ἡ καταμέτρηση τῶν μελισσίων
γίνεται τὸν μῆνα Αὐγούστου ἢ δὲ πλη-
ωμῇ τοῦ φόρου ἀπὸ τοῦ φορολογουμέ-
νου εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, εἰς τὴν α. τοῦ
Ὀκτωβρίου.

4. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τοῦ
ἐνοικιαστῆ· εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἕως
τῆς 15 Ὀκτωβρίου ὁλόκληρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἀπριλίου 1836.

184. ΟΘΟΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀκούσαν-
τες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς
πικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττο-
μεν ὡς ἀκολούθως.

ΤΜΗΜΑ Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ ἐγκλητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ εἰσπραχθισόμενοι ἐγκλητικοὶ φόροι
καὶ διὰ τὸ ἔτος 1838 εἶναι ὡς καὶ πρό-
τερον.

α. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) καὶ

6. Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

2. Ὁ ἔγγειος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται
ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων
τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅποιοσδήποτε καὶ
ἐν ᾗ θήλειν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

3. Ἐκτὸς τοῦ ἔγγειου φόρου (τῶν δεκά-
των) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ
τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προΐ-
όντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικοῦ-
διοκτῆτων κτημάτων.

4. Ἐλεύθερα φόρου εἶναι α. τὰ ἄχυρα
β. ἡμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχα-
νικά ἢ ὀπωρικά, ἂν ᾗναι διὰ χρῆσιν τοῦ
ἰδιοκτῆτου καὶ ἔχει διὰ ἐμπόριον γ. τὰ
συντετριμμένα ἐλαιοκούκουστα (πυρῆνες),
ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν δύναται ν' ἐξαχθῇ πλέον
ἐλαιον δ. ἀπὸ τὰ ἀσταχυολόγια δύο μόνον
κοιλὰ δι' ἕκαστον σταχυολόγον ἂν ᾗναι
φορολογουμένως ἐνδεής. ε. ὁ λιγὸς πορὸς καὶ

ΣΥΛΛ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Γ'.

καναβόσπορος· ς. ῥιζαρόσπορος.

5. Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως
ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακροπρόθεσμοι ἢ
βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι με-
ταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ,
εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα
τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐ-
τὰ ἰδιώτης πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ
τοὺς ἐνθελχαμδανομένους εἰς τὰ ἐνοικια-
στήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὁροι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ τοῦ ἔγγειου φόρου (τῶν
δεκάτων.)

6. Ὁ ἔγγειος φόρος τὰ (δέκατα) προ-
σδιορίζεται δέκα τῆς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων
τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων
ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πως.

Ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας αὐτῆς τὰ
προϊόντα τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρ-
τῶν κτημάτων, ὅσα ἐπαικοδοτήθησιν ἢ
ἐξποιήθησιν, καθόσον οἱ κατασταθέντες
ἤδη κύριοι αὐτῶν ὡμολόγησαν ν' ἀποδι-
δωσιν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα εἰς τὰ
ταμεῖον.

7. Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον
ὑπόκειται ὡσούτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων
εἰσόδομα καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν
λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν
λεπτὸν τὴν ὁκάν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ
φραγθῶσιν.

8. Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι
καὶ ἡ ῥητίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον
φόρον δέκα τοῖς ἑκατὸν. Εἶναι αὐστηρῶς
ἀπαιτορευμένον νὰ ἐξάγεται ῥητίνη ἀπὸ
ἐθνικὰς πεύκας. Συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγή
μόνον διὰ προηγούμενης ἀδείας τῶν ἀρ-
μοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν, καὶ δημοπρα-
τεῖται ἡ φορολογεῖται κατὰ τὸν ἰδιαίτε-
ρον περὶ τούτου Νόμον.

9. Ἡ φορολογία τῶν βοσκημάτων, γαι-
ῶν τῶν λεβαδιῶν, τῆς ξυλείας καὶ ὕλο-
τομίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων τῶν
δασῶν, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουάρια,
πότασσα, πρινοκόκι, τραγκάνθη, φλοιὸς
(φλούδα), κυτρινοκόκι (ἀλατχοχέρι) καὶ
τῶν βελανιδιῶν, κτλ, κανονίζεται δι' ἰδι-

αιτέρων νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

10. Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται, εἰς

α. 15. τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὧν τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὀρίζει ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος.

β. 15. τοῖς 0/0 διὰ τὸν μῦστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

γ. 2 λεπ. τὴν ὁκτὸν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Ε, ἀμπελίων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρώσιν καὶ ὅχι διὰ κατασκευὴν οἴνου.

15. τοῖς 1/0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον ποσὸν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν σταφιδαμπελίων.

ε. 20 τοῖς 0/0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελίων, σταφιδαμπελίων, μορέας, ελαιόδενδρα καὶ ὁπωροφόρα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὸ πάλαι καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκτελεῖσθαι, ἐκαλλιεργήθησαν ὑπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακτὸχους, χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

11. Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον, διὰ τὰ ἐθνοῖδιοκτῆτα κτήματα (ἀμπελοὺς, σταφιδαμπελοὺς, ὁπωροφόρα δένδρα, κτλ.) καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἀδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὁθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

12. Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνοῖδιοκτῆτων ἀμπελίων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸν.

13. Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας, νεοφωτίστους, φαλαγγίτας καὶ ἄλλους πολίτας, διὰ διαταγμάτων τῆς κυβερνήσεως παραχωρηθείας γαίας, δὲν πληρῶνται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτὸς μόνον ἂν ὠρίσθῃ ἄλλως πῶς εἰς τὰ αὐτὰ διατάγματα. Ὡσαύτως

δὲν πληρῶνται φόρος ἐπικαρπίας διὰ τὰ ἐθνικὰς γαίας ἢ φθαρτὰ κτήματα, ὅσα ἐπρὶς κοδοτήθησαν ἢ ἐξεποικήθησαν.

14. Ὅταν τὸ κτῆμα ᾖ ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι, καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, δὲ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διωρ σμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας παρακατατίθεται ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἢ κατάστασις. Ἄν δ' ἢ ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν αὕτη ἀμφισβήτησις συμβῇ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἀντιποούμενον τὸ κτῆμα ἰδιώτην παρὰ τοῦ δημοσίου. ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ἰδιοκτήτης ὁριστικῶς.

Ὅσακις ὁμως ἡ ἀμφισβήτησις πρὸς ἔργεται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ὁ προσδιωρισμένος ἐπικαρπίας φόρος παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἂν τὸ δημόσιον κατέστησεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου.

Ἄν δὲ ἡ ἀμφισβήτησις συνέβῃ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ρηθέντος νόμου, ὁ ἀντιποούμενος τὸ κτῆμα ἰδιώτης δὲν παρακαταθεῖται μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν ἐγγυούμενος περιπλέον πρὸς πλειοτέρα ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου καὶ μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του.

ΤΜΗΜΑ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ διαθέσεως τῆς ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων προσόδου.

15. Προσδιορίζονται δύο τρόποι διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἃ ὁ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ β. ὁ τῆς εἰσπράξεως ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ ἐνοικιασέως τῶν ἐγκτητικῶν φώρων.

16. Καὶ ἡ μὲν ἐνοικίασις γίνεται διὰ δημοπρασίας ἐνεργουμένης εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν (διοικήσεων ὑποδιοικήσεων) ἢ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ κομποπόλεις, ὅπου κριθῇ εὐλογον παρὰ τοῖς Γραμματεῖαις τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, καὶ διακηρυττομένης τῆς δημοπρασίας, καὶ ἀναιρεμένου τοῦ τόπου, ὅπου αὕτη θέλει γενῇ εἰς ὅλους τοὺς δήμους, ὅκτῳ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως αὐτῆς.

17. Ἡ ἐνοικίασις γίνεται κατὰ χωρίον, τῶν ὁποίων τὰ ὅρια πρέπει νὰ προσδιρίζωνται ἀκριδῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ ἐνοικιαστήρια. Καὶ ἐὰν θέσῃ τις ἦναι ἀμφιβαλλομένη, ὅτι ἀνήκει εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, πρέπει νὰ γίνεται τούτου μνεία εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὅτι δηλ. συμπεριλαμβάνεται αὕτη εἰς τὰ ὅρια τοῦ ἐνὸς χωρίου, καὶ ἐξαίρεται ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ ἄλλου.

Παρατηρητέον, ὅτι ἂν κάτοικός τις ἐνὸς χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου.

18. Ἡ δημοπρασίαις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, καὶ διαταχθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰρηνοδικῶν.

19. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἐκείνης ἡμέρας, (καθ' ἃς διαρκεῖ ἡ δημοπρασία) συντάσσονται καὶ υπογράφονται κατὰ πᾶσαν σελίδα παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικτοῦ, καὶ καταστρώνονται, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ χωρῇ κάμμία ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ πωλούμενον πρᾶγμα, ἢ ὡς πρὸς τὴν ὁροθεσίαν τοῦ πωλουμένου χωρίου.

Κατὰ τοῦτο θεωρεῖται ὑπεύθυνος ὅχι μόνον ὁ οἰκονομικὸς ἐπιτρόπος, ἀλλὰ καὶ ἡ διοικητικὴ Ἀρχή, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐφορᾷ περὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε αἱ προκύπτουσαι ζημίαι ἐκ τῶν σφαλμάτων σημειώσεων, πίπτουν εἰς βάρος τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἄνευ βλάβης τινὸς τοῦ δημοσίου.

20. Ἐκαστον χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλείοτέρους ἀντιπροσώπους τοῦ, φέροντας πληρεξούσιον ἐγγράφον συντεταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον, ἢ τινὸς τῶν συμβουλευογράφων. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπομένη περίστασις.

21. Διὰ τοῦτο αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαί, κατὰ πρόσκλησιν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνῃν των ἰδίαν θέλουν εἰδοποιεῖ ὅκτῳ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους, διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράῳ, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου πρὸς τοὺς προέδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιῶν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως.

Ἄν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρέρωθον οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου πωλοῦνται αἱ πρόσοδοι, ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

22. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης δημοπρασίας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικόν διὰ τὸν δήμιον πρὶν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις διατάττει τὴν κατακύρωσιν τῆς ἐνοικιάσεως πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρασίαν τῶν πρόσόδων. Τῆς δευτέρας δὲ

δημοπρασίας τὸ ἀποτέλεσμα τότε μόνον θέλει εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον, ὅταν ἡ προφορὰ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέν- ἐλάχιστον ὅρον· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν ταύτης τῆς δημοπρασίας, ἐκδίδει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὴν ἔγκρισιν, ἐὰν ἐφυλάχθησαν ὅλοι οἱ τύποι· ὅταν δὲ δὲν φθάσῃ ἡ προφορὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τότε διατάττει τὴν ἀπευ- θείας εἰσπραξίν τοῦ φόρου διὰ λογαρια- σμὸν τοῦ δημοσίου, ὅταν τοῦτο κριθῇ συμ- φερότερον.

Ἐκαστος πλειστηριαστῆς ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρέωσης τοῦ διὰ τὴν ἐνοικίαν τῆς πλειστηριαθείσης παρ' αὐτοῦ προσό- δου, ἐὰν μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμε- ρῶν μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς δημοπρασίας δὲν εἰδοποιηθῇ ἐπισήμως περὶ τῆς ἐγκρί- σεως ἢ μὴ, τῆς ἐνοικιάσεως. Ὅθεν κάθε παραίτησις γενομένη πρὶν τῆς εἰκοστῆς πρώτης εἶναι ἀπαράδεκτος.

23. Εἴτε προφορικῶς ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ δὲ ἀναφορᾶς, πρὸς ὁποιανδήποτε Ἀρχὴν ᾗθελε γενῇ προσφορὰ δι' ἐνοικίαν προσό- δου τινός, εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειστηριασμὸν, ἀλλὰ κατακύρωσις ἐνοικιάσεως προσόδου δὲν γίνεται εἰμὴ διὰ μόνης τῆς δημοπρασίας, ὥστε ὁ προσφέρων ἐγγράφως εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὰ ἀποτελέ- σματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνεργουμένης δημοπρασίας ἐπὶ τῇ προσφορᾷ.

25. Ἡ δευτέρα δημοπρασία κηρύσσεται πέντε ἡμέρας εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργή- θη ἡ πρώτη, καὶ περὶ τούτου εἰδοποιεῖ ἀπλῶς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος τὸ κοι- νὸν διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσίας διακηρύξεως.

26. Πᾶσα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, καὶ καθ' ἡμέραν τέσσαρας ὥρας, π. μ. ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὰς 11, καὶ μ. μ. ἀπὸ τὰς 4 ἕως τὰς 6 ὥρας.

27. Ἐκαστος πλειστηριαστῆς, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦλάχιστον τῶν δύο τρί- των τῶν φορολογουμένων ἐνὸς χωρίου,

ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόχρεων ἐγγυη- τὴν καὶ πληρωτὴν ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑ- παλλήλων, ἐκτὸς τῆς ὑποχρέωσης εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ᾗθελεν προ- κύψει ἐκ τῆς μὴ ἀξιοχρεώσεως τῶν ἐγ- γυητῶν καὶ πληρωτῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφεί- λουν νὰ ὑπογράψουν ἀμφοτέρω, ὅ, τε πλει- στηριαστῆς καὶ ὁ ἐγγυητὴς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅποια ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῶν.

28. Ἐκαστος ἐνοικιαστῆς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἀρ- μόδιον ταμεῖον εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας. Αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ᾖναι προσυπογραμμέναι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγγυητῆ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων, ἢ τῶν δύο τρίτων τοῦλάχιστον τῶν φορολογου- μένων, δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῶν ἐντολέων τῶν ἢ τῶν ὁποίων ἀντιπρο- σωπεύουν· ἀλλ' ὅλα τὰ μέλη, τὰ ὑπο- γράψαντα τὸ πληρεξούσιον, εἶναι ἀλληλεγ- γύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμὴν.

29. Ἡ δημοπρασία τῶν ἐγγείων φόρων ἐκ τῶν λεμονίων, ἀρυζίων, σταφίδων, ἐ- λαιῶν, κουκουλίων, καὶ βαλανοχικιδίων, ἐνεργεῖται χωριστὰ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς ὅπου συμφέρει νὰ συνεννοικιασθῶν με τοὺς λοιπούς. Ὅθεν εἰς τὰς δύο περι- στάσεις θέλει ἐκφρασθῇ ῥητῶς εἰς τὴν δι- ακήρυξιν εἰς τὰ πρακτικὰ ἂν ἐξαιροῦνται οἱ φόροι οὗτοι ἢ μὴ. Περὶ τούτων δὲ ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διατάττει τὰ δέοντα.

30. Ὁ δημόσιος ἐγγεῖνος φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διαλε- λυμένων μοναστηρίων ἐνοικιάζεται ὁμοῦ με τοὺς ἐγγεῖνους φόρους τῶν χωρίων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτή- ματα ταῦτα. Τὸ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν δι- τάχθη ἄλλως πῶς μέχρι τοῦδε, ἐνοικιάζε-

ται διὰ κάθε μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίαν. Τὸ δὲ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων λογίζεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσπρχομένου εἰς τὰ μοναστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ τῶν προθεσμιῶν τῶν πληρωμῶν παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

31. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλουσιν πληρῶσαι τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἑξ ἑσας δόσεις.

Τὸ 1/6 τὴν 1 Αὐγούστου.

» τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

» τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

» τὴν 1 Νοεμβρίου.

» τὴν 1 Δεκεμβρίου.

» τὴν 31 Δεκ τοῦ τρέχ. ἐτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

ὑποχρέωσις τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ ἐναλλάξ.

32. Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζη, συλλέξη ἢ συγκομίσῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὡςδήποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νυμίου φόρου· ἐξ ἐναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν εἰδοποιήσουν τρεῖς ἡμέρας πρὶν ἐνάρξεως τοῦ θέρους, ἢ τῆς καρπολογίας, ἐγγράφως διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, λογιζομένης ἀφ' ἧς ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν ὁ ἐνοικιαστὴς, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν, καὶ χωρὶς τῆς παρουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ, νὰ θερίσῃ, ἢ νὰ καρπολογήσῃ.

33. Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

α. Διὰ τὰ ἀσταχυφόρα γεννήματα ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀλωνίσῃ, κοπαιίσῃ, καὶ λυχνίσῃ, εἰς τὰ ἀλώνια αὐτοῦ δι' ἰδίων τοῦ ἐξόδων ταῦτα τὰ γεννή-

ματα, τὰ ὁποῖα ἔπειτα ἀποδεκατίζονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διὰ τοῦ κοιλοῦ· ἀλλ' ἡ φορολογία εἰς τὴν ῥόθην, λαθούρια, καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια, ὅσα οἱ χωρικοὶ συνεθίζουσιν ν' ἀφίνωσιν εἰς δεμάτια, καὶ τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν εἰς τροφὴν τῶν ζώων, γίνεται κατὰ θεμονίας, ἢ δεμάτια. Εἶναι πάντοτε ὅμως ὑποχρεωμένος ὁ φορολογούμενος, ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ν' ἀλωνίσῃ τοὺς ἐκ τούτων φόρους δι' ἰδίων ἐξόδων. Περιπλέον ὁ φορολογούμενος ὀφείλει καὶ εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω περιστάσεις νὰ παραδίδῃ τοὺς εἰς προϊόντας ἀποδιδόμενους φόρους (τὸ δέκατον καὶ τὴν ἐπικαρπίαν) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χρεωστῇ τὸ χωρίον νὰ προμηθεύσῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου μὲ εὐλογον ἐνοίκιον εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐὰν δὲ ἀρνηθῇ τὴν προμήθειαν τοιαύτης ἀποθήκης, τότε ὁ ἐνοικιαστὴς ἐνοικιάζει μίαν δι' ἐξόδων τῶν φορολογουμένων. Ἐκείθεν ὀφείλει νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας μακρὰν, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς. διὰ δὲ τὴν τυχόν παραιτέρω μετακόμισιν (ἥτις δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας), πληρύνεται ὁ μετακομίζων φορολογούμενος παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸν ἀνὰ ἐκάστην ὥραν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι καὶ εἰς τὸ δεύτερον αὐτὸ διάστημα εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ μετακόμισις διὰ τὸν φορολογούμενον, ὅστις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ αὐτὴν· πλὴν ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει χρεῖαν ὀλιγωτέρων ὥρων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων, δὲν ἔχει καὶ νέον δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καμμίαν ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὸ μένον διάστημα. Εἶναι ἐπίσης ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν φορολογούμενον ἄνευ εὐλόγου αἰτίας νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους εἰς δρόμους δυσβάτους.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους τοῦ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ἐὰν δὲ ὁ φορολο-

γούμενος προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐντὸς τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν δὲν ἔθελε μετακομίσει τοὺς φόρος του, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ ἀποζημιῶνται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομιδῆς· ἀλλ' ὁ ἐνοικιαστὴς χάνει κάθε δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ὅταν δὲν προσκλήσῃ τὸν φορολογούμενον ἐντὸς τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν.

Οἱ ἰγκλητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικητῶν νήσων μετακομίζονται ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

β. Τὸ καλαμβόκιον ἀλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἀλώνιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μὲ τὸ κοιλόν. Ὁ πρῶτος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἀλώνι ἀκοπάνιστος (εἰς κώνους λουμπούκια) μὲ κοφίνια (τσιβέρες).

Ὁ φορολογούμενος ὅμως ὀφείλει νὰ τὸν κοπάνισῃ ἔπειτα μὲ ἰλιά του ἔξοδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς· ὁ δὲ ὅψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφίνιου μετὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ οὕτω λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν οἰκίαν του. Τὸ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προδιόρισῃ ἡ δημοτικὴ ἀρχή, συγκαταθέσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἀμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ρηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπάνιζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται, καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

γ. Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθήκων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μετακόμισιν, ἰσχύουν οἱ ὅρισμοι τοῦ στοιχ. α'. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποθήκῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὅχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπάνισμένον καρπὸν.

δ. Τὰ ὄσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὰ κίμινον, τὸ σπασίμιον, κ. τ. λ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ, εἰς εἶδη μετρούμενα, ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον. Ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρύζιου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπὸν.

ε. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καρπὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἄγρους κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβάκίου γίνεται εἰς ἐδγαλμένον ἀπὸ τὸ καρπὸν καρπὸν.

Ἡ μετακόμισις τῶν εἰς τὰ στοιχ. Γ. καὶ Δ. ἐνδιαλαμβανομένων φόρων γίνεται ἀπαραλλάκτως ὡς τὰ γεννήματα.

ς. Οἱ ἐκ τῶν βοτανικῶν καὶ λαχανικῶν φόροι, ἐπεὶ δὲν ὀριμάζουσιν ταυτοχρόνως, ἀποδίδεται ὅχι εἰς εἶδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτίμησεως.

ζ. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδένδρα ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον, μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαϊοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαϊοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγῆς, τότε δίδονται εἰς ἐλαίας. Μετακομίσεις τῶν φόρων τούτων, καὶ προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτοὺς δὲν γίνεται.

η. Τὰ κομκοῦλια δεκατίζονται ζυγίζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγγάνους, εἴτε ὅπου ἄλλου τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστὴς· ὅθεν μετακομίσεις τῶν φόρων τούτων καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται.

θ. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι τριτῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

ι. Τὰ σῦκα τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὸ παράλιον.

ια. Αἱ σταφίδες ζυγίζονται, καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὰς συνήθεις ἀποθήκας τῶν παράλιων.

ιβ. Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινοστάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λινοστάσια, κατ' ἀρίστηαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου.

γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ τόπου, ὅπου κεῖται· ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ἐφείλει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ἐπὶ ἀποδείξει, ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ οἶκος ᾖ εἰς ληνοὺς καὶ δέκα μερῶν ὅταν εἰς κάδδους, ἐφ' ἧς, ἔλαβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορολογουμένου, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον, καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὰ βουτοῖα.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατιζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὅποιον κεῖται ὁ ἀμπελὼν, καὶ διὰ τὴν ἀπομακρυνθῆ πάσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀποδείξιν, περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων. Μετακομίσεις τῶν οἴνων καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται.

γ. Ἡ ἀποδεκάκωσις τῆς ριτίνης καὶ κατραμίου γίνεται εἰς εἶδος, καὶ δὲν μετακομίζεται οὔτε δίδεται ἀποθήκη δι' αὐτά.

34. Αἱ ἐκτιμήσεις, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὡς αἰς ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογούντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ· ὁ τρίτος αὗτος ὀρκίζεται προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ, καὶ προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς δύο διαφωνούντας ἐκτιμητάς· εἰς ἀποτυχίαν δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀποφασίζει μόνος αὐτὸς, ἐκφράζων αἰτιολογημένην ἀπόφασιν.

35. Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ κάμωσιν οἰκεία θελήσει ἰδιαιτέρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας, ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν αἱ ἐκ τῶν

ἰδιαιτέρων τούτων συμφωνιῶν ἐξαρτῶμεναι διενέξεις διαλύονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

36. Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς καμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑποἐνοικιαστῶν, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐνοικιαστὴν ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου διὰ τοιαύτης διαφορᾶς.

37. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ κρατῶσι βιβλίον διπλότυπον, ἀριθμούμενον καὶ μονογραφούμενον παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, εἰς τὰ ὅποια νὰ καταχωρίζωσι τὰ ὀνόματα τῶν φορολογουμένων, καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἀποδοτέου φόρου.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπογράφονται εἰς τὸ στέλεχος, τὸ μένον εἰς τὸ βιβλίον, ἢ, ἂν δὲν γνωρίζωσι γράμματα, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες ἀντ' αὐτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾖ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποστὰ τὸ ἐν διπλότυπον, καὶ δίδει αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμενον ὑπογεγραμμένον.

38. Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατὰ τῶν φορολογουμένων ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου δὲν εὗρεθῶν καταγεγραμμένα εἰς τὸ διπλότυπον βιβλίον.

39. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους αἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπον διοικητικὰς ἀρχὰς τὰ στελεχῇ τῶν διπλοτύπων μὲν ἀκατάλογον τῶν φορολογουμένων, ὅσοι δὲν ἀπέδωκαν μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τὸ ὅλον, ἢ μέρος τοῦ φόρου.

ΚΕΦΑΛΑ Ε΄.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

40. Ὅπου ἤθελε συμβῇ νὰ μὴ γενῇ ἐνοικίασις τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διορίζει ἀναλόγους ἐπιστάτας καὶ φύλακας, διὰ νὰ ἐπιχειρῶσιν τὴν εἰσπράξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

41. Οἱ ἐπιστάται καὶ φύλακες τῶν προσόδων θεωροῦνται ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας.

των, λαμβάνοντες μισθὸν ἀνάλογον τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἤθελαν καθέξει, καὶ τῶν εἰσοδημάτων μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν των. Οἱ δὲ Οἰκονομικοὶ Ἐπιτρόποι ἐπιτηροῦν τὰς ἐργασίας των, καὶ ἐξελέγχουν τὰς πράξεις των, ἀναφέροντες τὰ δέοντα πρὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς αἰεὶ ἢ χρεὶα τὸ καλέσει.

42. Οἱ φορολογούμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ζητοῦν προηγουμένως τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ ἐπιτελῆδος διοριζομένου ἐπιστάτου, διὰ νὰ θερίσουν συγχομίσουν καὶ ἀλωνίσουν τοὺς καρπούς των ὅστις ἤθελε φωραθῇ, ὅτι ἄνευ ἀδείας ἐπιχειρεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ θέρος, τὴν συγχομιδὴν, ἢ τὸ ἀλώνι, κατὰδικάζεται νὰ πληρώσῃ τριπλάσιον φόρον.

43. Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ συσσωρεύσουν τοὺς συγχομιζομένους καρπούς ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς ἰσομεγέθεις θεμονίας, σχηματίζοντες, διὰ μὲν τοὺς ἐξ ἰδιοκτητῶν ἀγρῶν καρπούς, δέκα, διὰ τοὺς ἐξ ἐθνικῶν δὲ τέσσαρας.

44. Ἐκ τῶν δέκα ἰδιοκτητῶν θεμονίων λαμβάνει κατ' ἐκλογὴν ὁ ἐπιστάτης μίαν, ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων ἐθνικῶν λαμβάνεται μία.

45. Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀλωνίσουν καὶ λυχνίσουν τὴν λαμβανομένην θεμονίαν παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ἰδίων αὐτῶν ἐξόδων. Μετὰ τὸ ἀλώνισμα μετρεῖται τὸν γέννημα διὰ τοῦ κοιλοῦ, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅστις ὑπογράφει εἰς τοὺς πίνακας, τοὺς σχηματιζομένους κατὰ τὸ ἀρθ. 46, τὴν παραλαβὴν των.

46. Οἱ ἐπιστάται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κρατοῦν καθαροὺς πίνακας τῶν φορολογουμένων κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει δώσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς θέλει σημειοῦται ἡ ποσότης ἐκάστου προϊόντος, καὶ ὁ φόρος, τὸν ὅποιον ἀποδίδει ὁ φορολογούμενος. Οἱ πίνακες οὗτοι συρράπτονται ὡς βιβλία, ὑπογράφονται παρὰ τῶν φορολογουμένων, ἢ ἂν αὐτοὶ δὲν ἐξέφρουν γράμματα, παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου, καὶ

ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ τόπου, καὶ τοῦ δημάρχου.

47. Οἱ φορολογούμενοι δύνανται ν' ἀποδώσωσι τοὺς φόρους των εἰς χρήματα εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν α'. Ὀκτωβρίου, τὴν Νοεμβρίου, καὶ τὴν β'. Δεκεμβρίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ Πρωτόκολον, τὸ ὅποιον ἐπὶ τούτῳ σχηματίζεται δυνάμει τοῦ διατάγματος τοῦ 25 Μαΐου (9 ἰουνίου) 1834, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ εἰσπράξις διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

48. Ἔνεκα τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως εἶναι ὑπόχρεος ὁ ἀρμοδῖος Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος νὰ σχηματίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου πίνακος, εἰς τὸ ἀρθ. 46 καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 47, ἕτερον πίνακα, ὅπου πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν φόρων. Τὸν πίνακα αὐτὸν, ὅστις θεωρεῖται ὡς χρεωστικὴ ὁμολογία τῶν φορολογουμένων, ὀφείλει ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ἐγκαίρως νὰ ἀποστέλῃ εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ γενῇ φροντίς τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων.

49. Ἡ πληρωμὴ τῶν φόρων εἰς χρήματα ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀρθ. 51 δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς φορολογουμένους ὅσοι λοιπὸν δὲν ἤθελον στέρεε εἰς τὴν εἰς χρήματα φορολογίαν, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδωσι τοὺς φόρους των εἰς προϊόντα εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν τοῦ δημοσίου, μεταφέροντες ἐντὸς δέκα ὥρων μακρὰν τοῦ τόπου δι' ἐξόδων των καὶ παραδίδοντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν παραλαβὴν των, λαμβάνοντες ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν, εἰς καρποὺς καθαροὺς, καὶ ὅχι δολῖας μεμιγμένους μετὰ χῶμα, πέτρας ἢ γεννήματα κατωτέρως ποιότητος ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀλωνίσαν, ἢ ἑτερογενῆ προϊόντα, ὅταν τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἡ φύσις τοῦ γεννήματος. Ὁ δὲ ἀνακαταλυπτόμενος, ὅτι μετέρχεται ὅλον, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμὴν ὡσαύτως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν

διὰ χρημάτων πληρωμήν ὅστις εἰδοποιή-
θεῖς ἀπ᾽ ἐντός ἑπτὰ ἡμερῶν δὲν ἤθελε
μετακομίσαι, ἢ παραδώσει τοὺς φόρους
του εἰς προϊόντα ὡς ἀνωτέρω διατάτ-
τεται.

50. Ὅστις τῶν φορολογουμένων θελήσει
νὰ πληρώσῃ εἰς χρήματα τοὺς φόρους του
κατὰ τὸ ἄρθ. 47, χρειάζεται νὰ φανερώσῃ
τοῦτο ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, ἅμα τελει-
ώσῃ τὸ ἀλῶνισμα, ὅστις κρατεῖ ἐπὶ τούτῳ
σημείωσιν, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ φορο-
λογουμένου, ἢ ἂν οὗτος ᾖναι ἀγράμματος,
παρὰ τοῦ ἱερέως. Ἡ σημείωσις, δὲ αὕτη
παραδίδεται ἐπισήμως εἰς τὸν Οἰκονομι-
κὸν ἐπίτροπον παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ νὰ
χρησιμεύσῃ εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ πί-
νακος κατὰ τὸ ἄρθ. 48. Ὁ φανερώσας
δὲ ἀπ᾽ τὴν εἰς χρήματα πληρωμήν, θεω-
ρεῖται ὡς χρεώστης χρημάτων, καὶ ὀφεί-
λει νὰ πληρώσῃ ἐντός τῶν ὁρισμένων
προθεσμιῶν τὸ χρέος του ἄλλως ἂν πα-
ρέλθουν 15 ἡμέραι μετὰ τὴν προθεσίαν,
καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε πληρώσει τὸ χρέος
του, ἢ διοικητικὴ ἀρχὴ προβαίνει ἀμέ-
σως εἰς τὴν κατάσχισιν καὶ ἐκποίησησιν
τόσου μέρους τῆς περιουσίας του, ὅσον ἐ-
ξαρκεῖ διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος του.

51. α. Τῶν ὀσπρίων, λαχανικῶν, ὀπω-
ρικῶν, ἀμπελίων, βαμβακίων, σιταίου,
γλυκανίσου, ριζαρίου, ἀραβοσίτου, καλαμ-
δοκίου, καπνῶν, καὶ λοιπῶν προϊόντων,
ὅσα δὲν συσσωρεύονται εἰς θηνοῖας, ἀ-
μέσως ἀλῶνιζομένων, ἡ φορολογία γίνεται
κατ' ἐκτίμησιν.

β. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ τοῦ διωρισε-
νοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου,
καὶ ἐνός παρὰ τῶν φορολογουμένων, καὶ
ἐν περιπτώσει δυστροπίας αὐτῶν, παρὰ
τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Εἰς περίστασιν δὲ
διαφωνίας, διορίζεται παρὰ τῆς διοικη-
τικῆς ἀρχῆς τρίτος, ὅστις ὀρκίζεται ἐνώ-
πιον τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ γνώ-
μη εἶναι ὑποχρεωτικὴ (ὅρα ἄρθ. 34 τοῦ
αὐτοῦ νόμου).

γ. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται εἰς εἶδη,
πληρόνονται δὲ εἰς χρήματα οἱ φόροι,
κατὰ τὸν μέσον ὄρων τῶν τιμῶν, ὡς δια-

τάττεται διὰ τοῦ ἄρθρου 47.

δ. Διὰ τὴν φορολογίαν τῶν τοιούτων προΐ-
όντων σχηματίζονται πίνακες, κατὰ τὰς ὁ-
ποίας θέλει δώσει ὁδηγίας ἡ Γραμματεία
τῶν Οἰκονομ., εἰς τοὺς ὁποίους ὑπογράφον-
ται οἱ φορολογούμενοι, ἢ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ
ὁποῖοι ἐπικυρόνονται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ
Συμβουλίου καὶ τοῦ Δημάρχου.

52. Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν
προϊόντων τῆς γῆς προκύπτουσι διενέξεις
μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ ὑπεννοικιαστῶν,
καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ μεταξὺ ἐνοι-
κιαστῶν, ὑπεννοικιαστῶν συνενοικιαστῶν
καὶ ἐγγυητῶν, δικάζονται παρὰ τῶν ἁρμο-
δίων διοικητῶν δικαστηρίων κατὰ τοὺς
εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ἐκδοθησομένου
προσέχως περὶ τούτου νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἀπριλίου 1838.

682

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Θίλοντες νὰ εὐκολύνωμεν, ὅσον ἐνεστιν,
εἰς τοὺς ὅσοι ἐπαθον οἰανδήποτε ἐκ λη-
στείας τινὸς ζημίαν, τὰ μέσα τοῦ νὰ τύ-
χωσιν ἀποζημιώσεως προχείρου καὶ εὐ-
χεροῦς, τὴν ὁποίαν ἄλλως ἢ πείρα ἀπέ-
δεν ὅτι περιφρονοῦσι διὰ τε τὸ βαρὺ τῶν
ἐξόδων καὶ τὴν ἐκ τοῦ τόπου των μικρὰν
τοῦ Πρωτοδικείου ἀπίστασιν, ἐκ τούτου
δὲ δὲν ἐπιτυγχάνει ὁ σκοπὸς τοῦ ἀπὸ 10
(22) Νοεμβ. 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δή-
μων Νόμου, ἀπεφασίσσαμεν νὰ τροπολο-
γήσωμεν τὸ ἄρθρον 10 αὐτοῦ ἀκούσαν-
τες δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου
τῆς ἐπικρατείας διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Αἱ κατὰ δήμου τινὸς, ἕνεκα ληστείας
πραχθείσης ἐντός τῆς περιφερείας του, περὶ
ἀποζημιώσεως ἀγωγαί, ὅσῃς αὗται δὲν
ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων
δραχμῶν, θέλουν φέρεσθαι ἐνώπιον τοῦ εἰ-
ρηνοδικείου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁ-
ποίου ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος δήμος, καὶ
δικάζεται κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ ἐκ-
κλητῆς καὶ ἀνεκκλητῆς δικαιοδοσίας τῶν
Εἰρηνοδικίων ὁρισμούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Σεπτεμβ. 1838.

Ὁδηγοῦμενοι ἀπὸ τὴν ἐνικὴν ἀρχήν, ὅτι ὅλοι οἱ κητοικοὶ τοῦ κράτους ὀφείλουσι εἰσεῖναι νὰ συντρέχουσιν εἰς τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς κοινωνίας ἀναπόφευκτα βάρη, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουσι ἐξ αὐτῆς ὠφελιμμάτων. ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἰδιαζούσας περιστάσεις τῆς Λακωνίας ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίσασμεν καὶ διατάττομεν.

1 Ὅλα τὰ προϊόντα τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, τῶν συγκροτούσων τὴν σημερινὴν διοίκησιν τῆς Λακωνίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ενεργεῖται ἀποδεκάτωσις, κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, θέλουσι ὑποβληθῆναι εἰς τοὺς τόπους, ὅθεν καὶ καθ' ἡν ἐποχὴν ἐξάγονται εἰς δικαίωμα, λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

Α. α. Ἀπὸ τὰ βελανίδια τὴν λεγομένην χαμάδα ἀνὰ λεπτὰ 450 (λεπτὰ ἑκατὸν πενήντηκοντα) τὸ καντάρι (ἴσον 1/9 τῆς χιλιάδος τῆς Μάνης). β. τὸ ῥαβδιστὸν ἀνὰ λεπτὰ 100 (λεπτὰ ἑκατὸν) τὸ καντάρι γ. τὸ χονδρόν ἀνὰ λεπτὰ 60 (λεπτὰ ἐξήκοντα) τὸ καντάρι.

Β. Τὸ ἔλαιον ἀνὰ λεπτὰ 42 (λεπτὰ δώδεκα) ἑκάστην ὀκά.

Γ. μετὰξι ἀνὰ δρ. 3 (δρ. τρεῖς) ἡ ὀκά.

Δ. Πρινοκόκκι ἀνὰ δρ. 2 (δύο) ἡ ὀκά.

Ε. Μέλι ἀνὰ λεπτὰ 6 (λεπ. ἕξ) ἡ ὀκά.

ς. Κηρίον ἀνὰ λεπ. 70 (λεπτὰ ἑβδομήκοντα ἡ ὀκά.

2. Τὰ τελωνεῖα τῆς Λακωνίας, ὅπου θέλει λαμβάνεσθαι τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτὸ δικαίωμα, εἶναι τ' ἀκόλουθα.

Τὸ Γύθειον, τὸ Διμένι, αἱ Κιτριάι, ἡ Σκαρδαμουῖλα καὶ τὸ Ἄλμυρόν.

Ἡ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κράτους διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγή τῶν εἰρημένων προϊόντων συγχωρεῖται διὰ τὸ παρὸν, μόνον εἰς τὴν Βέργαν καὶ τὴν Κακὴν Σκάλαν, πλησίον τῆς Σελινίστας, ἀφ' οὗ προηγουμένως πληρωθῇ τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα εἰς τὸ Γύθειον,

ἢ τὸ Ἄλμυρόν, καὶ ἀποδεχθῇ τοῦτο ἀνηκόντως.

3. Τὸ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθὲν δικαίωμα θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὰ κατὰ τόπους τελωνεῖα, ἂν ἐξάγῃνται διὰ θαλάσσης, συγχρόνως μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, φυλαττομένων τῶν αὐτῶν τύπων ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς, γενομένης διακρίσεως εἰς τὰς ἐγγράφας τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δικαίουματος.

4. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὸ νὰ διακρίνῃνται τὰ διὰ θαλάσσης ἐξαχθησόμενα προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἀποδεκάτωσιν, ἀπὸ τὰ προϊόντα τῶν γεωτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, τὰ ὅποια ἐνδεχεται νὰ ἐξάγῃνται δι' αὐτῶν τῶν προμνησθέντων λιμένων, καὶ θέλει λάβει ὁμοίως τ' ἀνήκοντα μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην κατάχρησιν ὡς πρὸς τὴν ἀποφυγὴν τῆς φορολογίας.

5. Αἱ περὶ τῆς λαθρεμπορίας διατάξεις τοῦ περὶ τελωνίων Νόμου ἰσχύουσιν καὶ εἰς τὴν διὰ παρόντος Νόμου προσδιοριζομένην φορολογίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμ. 1838.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1838 προσδιορίζεται, ὡς ἀκολούθως.

α. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἴγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν.

β. Διὰ τοὺς χεῖρους δ. μίαν καὶ ἡμίσειαν

γ. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν.

δ. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα δρ. μίαν καὶ ἡμίσειαν.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου.

α. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν καὶ προβάτων) καὶ οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μίσχοι τῶν βοῶν.

β. Οἱ ἀρμενῆρες βόες.

2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει ἐνοικιασθῇ κατ' ἐπαρχίας ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ παρχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα.

3. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ 1838 ἔτους.

4. Τὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιῶν θέλουν προαδιορισθῇ ῥητῶς εἰς τὰς προκηρύξεις. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι πρὶν τελειώσωσι αἱ δημοπρασίαι, διασφρίσεις περὶ ὁποιασδήποτε θέσεως, ἢ ἐν γένει περὶ ὁρίων, ἐὰν ἔχωσιν ἀμφιβολίας.

5. Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν ἐνεργῆσαι τὴν ἀπαρίθμησην, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς δημοπρασίας, τῶν δὲ ποιμνίων, ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1839.

6. Τὸν φόρον θέλουν εἰσπράττει, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων καὶ ἀγωγιατικῶν ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαρίθμησην, τῶν δὲ ποιμνίων, ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1839.

7. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύο δόσεις, τὴν 1 καὶ 15 Μαΐου 1839.

8. Ὁ φόρος ἐκάστου ποιμνίου, καὶ τῶν μεγάλων ζώων, θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν παρεχέμεσαν καὶ ἐγέννησαν τὰ ποίμνια, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῇ βιομηχανίας των· ἀλλ' ὀφείλουν αὐτοὶ νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνοικιστοῦ, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὸν φόρον, διὰ νὰ μένωσιν ἀκαταζήτητοι τοῦ λοιποῦ, ὅπου ἄλλου μεταβῶσιν.

9. Δι' ὅσα ζῶα πωληθῶσιν ἢ σφαγῶσι, διὰ μὲν τοὺς χοίρους, πρὶν δημοσιεῖσθαι ὁ παρῶν Νόμος, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ζῶα, πρὶν γενῇ ἡ ἀπαρίθμησης αὐτῶν, ὁ ἐνοικιαστής τῆς ἐπαρχίας ἐκ τῆς ὁποίας ἔλειψαν, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ φόρον.

10. Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς θέλουν δοθῇ διπλότυπα βεβλία, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διενέξεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φορολο-

γουμενῶν, περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Τὴν χρῆσιν τῶν βεβλίων θέλει κανονίσει δι' ὁδηγίων τῆς ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

11. Ὅλαι αἱ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ἢ ὑποενοικιαστῶν, μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς καὶ πᾶσαν περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφορὰν, θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἀπὸ 9 (21) Ιουλίου 1838 περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμου, ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον ἐκείνης τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1838

685

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1839 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι, ὡς καὶ πρότερον, τοῦτέστι·

Α. Ὁ ἔγγειος φόρος, 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος τῶν εἴτε ιδιοκτητῶν, εἴτε ἐθνικῶν εἴτε ἐθηκο-ιδιοκτητῶν κτημάτων·

Ἐν λεπτόν τὴν ὁκτὼν διὰ τὰ πρὸς βρωσιν πωλούμενα σταφύλια, καὶ

Β. Ἡ ἐπικαρπία, 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων σταφιδάμπέλων, τῶν ἐλαιοδένδρων, μυρεῶν καὶ ὀπωφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπ' ἐθνικῇ γῇς ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων σταφιδάμπέλων, μυρεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατε-

λείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ αὐτῶν διακατόχου χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάρστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων σταφιδάμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μετ' ἀδείαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετ' ἀδείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτά τὴν ὁκτὼ ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν, ὅσαι καλλιεργοῦνται ἀνευ ἐγκρίσεως, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύσωσιν εἰς βρώσιν.

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὼ διὰ βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῦ ιδιοκτητῶν ἀμπέλων.

2. Τὰ εἰς τοὺς Κρήτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκειται, ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κἀνεὸς δικαιώματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

3. Ὁ φόρος εἰς κτήματα τῶν 3/00 τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 36 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὀρισμένας προθεσμίας μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς ἥδῃ πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν εἰς ἥδῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1, στοιχ. Α.

4. Τὸ δέκατον καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐκποιτηθέντων φθαρτῶν κτημάτων, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13 (25) Νοεμβρίου 1836 Νόμου, ἀλλὰ, μὴ ἐγκριθέντων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν πληρωθῇ κατ' ἐκτίμησιν, ὡς καὶ πέρυσιν, ἀλλὰ θέλουν ἐξαίρεθῇ ῥητῶς τῆς ἐνοικιάσεως.

5. Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

6. Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίων γαϊῶν, τῶν λειβαθίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν ιδιαιτέρων προόντων τῶν δασῶν οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουναρία, ποτάσσα, προינוκόκκι, τραγάκανθα, φλοιός, (φλοῦδα) κιτρινοκόκκι (ἀλαιοσχέρι) καὶ τῶν βαλανιδίων κτλ. κανονίζεται δι' ιδιαιτέρων Νόμων.

7. Ἐξαίρονται παντὸς φόρου α. τὰ ἄχυρα β. ἡμῖς στρέμμα γῆς διὰ λαχανικά ἢ ὀπωρικά πρὸς χρῆσιν τοῦ ιδιοκτήτου καὶ ὅχι δι' ἐμπορίου γ. τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξαχθῇ ἔλαιον δ. ἀπὸ τὰ ἀσταχολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος ᾖ αὐτομολογούμενος ἐνδεὴς ε. ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναδόσπορος ς. ὁ ῥιζαρόσπορος ζ. τὰ διὰ βρώσιν τοῦ ιδιοκτήτου, ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ χρησιμεύοντα σταφύλια, καθ' ὅσον ἀναλίσκονται ἐντὸς τοῦ ἀμπελώνος.

8. Ὅταν τὸ κτήμα εἶναι ἀμφισβητούμενον μετὰ τὴν Κυβερνήσεως καὶ ιδιωτῶν, μετὰ τὴν τῶν ὁποίων ἐνοιοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικά καταστήματα, ἢ δὲ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἐκ μέρους τῶν ιδιωτῶν, πρὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἰπριλ. (5 Μαΐου) 1838 Νόμου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας παρακατατίθεται, ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ τῆς ιδιοκτησίας ἡ κατάσπασις. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ ἀμφισβητούμενος αὐτοῦ φόρος τῆς ἐπικαρπίας δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν. Ἀν δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ιδιωτῶν αὐτῇ ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 23 Ἰπριλ. (5 Μαΐου) 1838 Νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἀντιστοιχούμενον τὸ κτήμα ιδιώτην παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ᾔθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ιδιοκτήτης ὀριστικῶς.

Ὅσακις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέρχεται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ὁ προσδιωρισμένος τῆς ἐπικαρπίας φόρος παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. ἂν

τὸ δημόσιον κατέστησεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου.

Ἄν δὲ ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἀμφισβήτησις συνέβη μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ρηθέντος νόμου, ὁ ἀντιποιοῦμενος τὸ κτῆμα ιδιώτης δὲν παρακαταθίγει: μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιώχρεων ἐγγυητὴν, ἐγγυούμενος περὶ πλεόν πρὸς πλειοτίραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, καὶ μὲ τὴν υποθήκην τόσου μέρους τῆς περιουσίας του, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς πᾶσαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου νόμου προσελθούσαν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἀμφισβήτησιν, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας δὲν συμπεριλαμβάναται εἰς τὴν ἐνοικίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει κανὲν δικαίωμα ἀπαιτήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν, οἰδῆποτε ἂν ἦναι ἡ ἐκβάσις τῆς ἀμφισβήτησεως.

ΤΜΗΜΑ Β.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικίσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

9. Οἱ ὡς ἀνωτέρω φόροι τοῦ 1839 ἔτος θέλουν ἐνοικιασθῇ διὰ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν γενῇ κατὰ χωρία.

10. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δύνανται νὰ γενῶσι νέαι προσφοραὶ ὅχι κατώτεραι τῶν ὅ τοις ἑκατὸν διὰ δύο ἢ καὶ πλειότερα χωρία συνενωμένα, ἢ καὶ δι' ἓνα ὁλόκληρον δῆμον. Αἱ προσφοραὶ αὗται γίνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν διοικητὴν, ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἑλλείψει, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν ἀποδείξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς προσφοράς πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, διὰ νὰ διακηρύττῃ δευτέρην δημοπρασίαν.

Ἄν γίνουσι προτάσεις περὶ ἐνώσεως πολλῶν χωρίων, μετὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν τινὰ, περὶ ὧν δὲν ἱμρανίσθη πλειο-

δότης εἰς τὴν κατὰ τὰ χωρία δημοπρασίαν, ἡ προσφορὰ τῶν ὅ τοις 0/0 ὑπολογίζεται ὡς πρὸς τὰ χωρία ταῦτα ἐπὶ τοῦ προσδιορισθέντος ἐλαχίστου ὅρου.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων δημοπρασίας, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μετὰ τὸ εἰς ταύτην τὴν δημοπρασίαν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων· δηλ' εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν δι' ἄλλα ταῦτα τὰ χωρία αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι, συναθροίζονται καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

11. Τὰ ὅρια τῶν εἰς δημοπρασίαν ἐκτιθεμένων χωρίων ἢ δῆμων, θέλουν διαγραφῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον· ἐνδεχομένης πρὸς τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεως, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων ὑπαγομένων εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα χωρίον. Οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι ἀποκαθίσταντα ὑπεύθυνοι διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὁρίων καὶ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν. Ἄν ἀτόκος ἐνὸς χωρίου καλλιεργῇ κτῆματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου, ἂν ἐκράτης τοῦς φόρους τῆς.

12. Ἐκαστον χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλειότερους ἀντιπρο-

σώπους του φέροντας πληρεξούσιον έγγραφον συνταταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον ἢ τινὸς τῶν συμβολαιογράφων. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπομένη περίπτωση.

13. Διὰ τοῦτο αἱ Διοικητικαὶ ἀρχαὶ κατὰ πρόσκλησιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἰδίων, θέλουν εἰδοποιεῖ ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Ἡ ἰδίον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου πρὸς τοὺς προέδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιοῦν κατὰ χωρίον διὰ δημοσίας διακηρύξεως. Ἄν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποῖου πωλοῦνται αἱ πρόσοδοι, ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἡ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

14. Αἱ δημοπρασίαι γίνονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κοινότητα πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κριθῇ συμφερότερον διὰ τὸ δημόσιον, παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων τῶν ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἑλλειψιν ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

15. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 δημοπρασίαι κατὰ χωρία κηρύττονται τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ δημόσιον τότε μόνον, ὅταν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὄρον, καὶ ὅταν ἐντὺς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἀποπερατωθῇ ἡ κατὰ χωρίον

δημοπρασία δὲν ἐγχειρίζονται ἀνώτερα προσφοραὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 εἰς τὰ πρὸς τὴν παραλαβὴν ἐκεῖ προσδιωρισμένας ἀρχάς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν αἱ ἐνωτικαὶ δημοπρασίαι κηρύττονται πάλιν τελειωτικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ, ἐὰν φθάσωσιν ἢ ὑπερβῶσι τὸ κατὰ χωρία τεθέντα, ἐλάχιστον ὄρον καὶ ἂν δὲν ἐγείνουν ἀνωτέρω προσφορὰ ἐμέρους τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν.

16. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν δὲν γενῇ ἀνωτέρω προσφορὰ, καὶ ἐὰν τὰ ἀποτελέσματα εἴτε τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄρθ. 9, εἴτε τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας κατὰ τὸ ἄρθ. 10, δὲν φθάσωσιν ἢ δὲν ὑπερβῶσι τοὺς ἐλάχιστους ὄρους, ὑποβάλλονται τὰ πρακτικά μετὰ τὰ ἀπαιτούμενα παρατηρήσεις εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματείας, ἧτις διατάττει τὰ δέοντα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν.

17. Ἐκαστος πλειστηριαστῆς ἢ τελευταῖος πλειοδότης θεωρεῖται ὑποχρεωμένος μετὰ τὴν εἰσὸς ἡμερῶν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, ἧτις ἔμεινεν ἐπ' ὀνόματί του.

Ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ θεωρεῖται πᾶσα ἔγγραφος ἢ προφορικὴ προσφορὰ, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ ἐνεργεῖται δημοπρασία.

18. Ἡ πρώτη καθὼς καὶ ἡ δευτέρα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τὰς 9 μέχρι 11 ὥρας π. μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4 μέχρι τῶν 6 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ δὲ συναγωνισμὸς μετὰ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν χωρίων πλειοδότου δὲν παύεται πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας καὶ γίνεται κατὰ τὰς εἰρημένας ὥρας.

Αἱ δημοπρασίαι διακηρύττονται διὰ κήρυκος καὶ δημοσίας τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὰς δημοπρασίας τόπον, ἢ μὲν πρώτη ὁκτὼ ἡμέρας, ἢ δὲ δευτέρα τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάψεως.

19. Ἐκαστος πλειστηριαστῆς, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διὰ τρίτων τοῦλάχιστον

στον των φορολογουμένων ενός χωρίου. ὀφείλει νά παρουσιάσῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητήν καί πληρωτήν, ἐπ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργούντων τήν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτός τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τήν πληρωμήν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελον προκύβει ἐκ τῆς μὴ ἀξιοχρεύτητος τῶν ἐγγυητῶν καί πληρωτῶν, ἐκτός ἂν τὸ μὴ ἀξιόχρεων τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τήν δημοπρασίαν καί παραδοχὴν αὐτοῦ.

Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καί ἂν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς μολογουμένως ἀξιοχρεῖο ἐγγυητοῦ ἤθελε προκύβει ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφείλουν νά υπογράφουν ἀμφότεροι, ὅτε πλειστηριαστῆς καί ὁ ἐγγυητής, τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅποια ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουσῶν τήν δημοπρασίαν ἀρχῶν.

20. Τὰ πρακτικὰ πάσης δημοπρασίας ὑποβάλλονται εἰς τιν γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἣ ὅποια, ἂν ὑπάρχουν ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις τύπων, ἀκυροῖ τὰς δημοπρασίας.

21. Ὁ φόρος καί ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ἀρυγίων, κουκουλιῶν, ἐλαιῶν καί λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαίρουνται ἐκ τῆς ὀλιγῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καί δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς ἐκδοθησαμένους περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτός μόνον ὅπου διὰ τὸ ἀσήμενον τοῦ εἶδους πρέπει νά συμπεριληφθῶσιν εἰς τοὺς φόρους τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἀλλ' ἢ συμπεριλαβῇ αὕτη πρέπει νά ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία δύναται νά διατάξῃ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, παρὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, τὴν δημοπράτησιν τῶν ἐξαίρουμένων εἰδῶν, ἂν αὐτοὶ κριθῇ συμφερώτερον. Τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων καί τῶν βαλανοκηκιδίων θέλει κανονίσει ἰδιαιτέρον διάταγμα.

22. Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καί διατρουμένων μοναστηρίων

συνενοικιάζεται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι. Περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατρουμένων μοναστηρίων καί τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, θέλει διατάξῃ τὰ δέοντα ἢ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν γραμματεία τῆς ἐπικρατείας.

23. Οἱ ἐνοικισταὶ τοῦ δεκάτου καί τῆς ἐπικαρπίας θέλουν πληρώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἑξ ἴσας δόσεις·

Τὴν 1. Σεπτεμβρίου, 1. Ὀκτωβρίου, 1. Νοεμβρίου, 1. Δεκεμβρίου, 1. Ἰανουαρίου, καί 1. Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

24. Τὰ ἐνοίκια τῶν ἐλαιῶν θέλουν πληρωθῇ εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις.

Τὴν 1. Δεκεμβρίου, 1. Ἰανουαρίου καί 1. Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἵποχρεώσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς τοὺς φορολογουμένους καί ἀναλλάξ.

25. Ἄμα ἀναγνωρισθὲν ἐνοικιαστῆς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νά μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία διὰ νά παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξὶς τοῦ θέρου.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προσερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

26. Ὁ φορολογούμενος ὅστις φοραθῇ ὅτι συνεκόμισε λαθραίως ἢ ἐκρύψε προϊόντα διὰ νά ὑπεκφυγῇ τὸν νόμιμον φόρον, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου φόρου· ἀλλὰ περὶ τούτου εἶναι ἀνάγκη ὁ ἀνακαλύψας ἐνοικιαστῆς νά συλλέξῃ ἀποχρώσας ἀποδείξεις καί νά συντάξῃ πρόχειρον πρωτόκολλον, τὸ ὅποion θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον διοικητικὸν δικαστήριον διὰ νά ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ. Τὰ περαιτέρω θέλουν διαταχθῇ κατὰ τοὺς τύπους τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλ. 1838 Νόμου, περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων.

27. Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἁλώνισμα, ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νά ζητήσουν τὴν ἀδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐὰν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος

αὐτοῦ εὐρεθῇ εἰς χωρίον· ἔαν δὲν εὐρεθῇ παρὼν, εἰδοποιεῖται· πρὸ πάντε ἡμέρων πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀλωνίων, διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ἐπὶ ἀποδείξει. Παρελθούσῃ· τῆς προθεσμίας ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ ἢ νὰ καρπολόγησῃ.

28. Περί τῶν εἰς εἶδος φορολογουμένων ἐπὶ καταμετρήσει ἢ ζυγίσει.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἀποδοθῆσομένου δεκάτου καὶ τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐξ-ακριβοῦται ὡς ἀκολούθως.

α. Τὰ μὲν ἀσταχυφόρα γεννήματα φορολογοῦνται· διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων· ἡ ῥόδη, λαθούρια καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν νὰ ἀφίνουσιν εἰς δεμάτια, φορολογοῦνται κατὰ θημῶν, ἢ εἰς δεμάτια.

β. Τὸ δὲ καλαμβόκιον ἐπίσης μετράται διὰ κοιλοῦ ἀφ' οὗ ἀλωνισθῇ.

γ. Ὁ πρῶτος ἀραβόσιτος μετράται εἰς κώνους (λουμπούκια) διὰ κοφινίων καὶ δεκατίζεται. Ὁ ὄψιμος ἀραβόσιτος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· Πρῶτον, βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν οἰκίαν του· τὸ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου πρὸς διόρισιν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ, συγκαταθέσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἀμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ρηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπανίσῃ δὲ ἰδίων του ἐξόδων.

δ. Τὰ σπρια, καθῶς ὀρίζιον, κίμινον, σήσαμον κτλ. δεκατίζονται ζηρὰ, μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον.

ε. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον, εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἢ εἰς ἐλαία· ἀφ' οὗ ἀλατισθῶσιν, ὅταν χρησιμεύουν διὰ φαγί.

ς. Τὰ σῦκα τῆς Μεσσηνίας ἀποδεκαζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδεται εἰς παράλιον.

ζ. Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοκοινούς μαγκάνους, ἢ τὰς οἰκίας, ὅπου πέρχουσιν ἰδιαιτέροι μαγκανοί, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος, ἐπὶ ἐκτιμήσει, κατ' ῥέσκεικν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η. Ἡ ῥητίνη καὶ τὸ κατράμι ἐπισζυγίζονται καὶ ἀποδίδονται εἰς εἶδος.

29. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ὑπὸ τὰ στοιχ. α. β. γ. καὶ δ. τοῦ άρθρου 2 προϊόντων, ὅταν λαμβάνωνται εἰς εἶδος παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποῖαν, ἐντὸς τοῦ χωρίου, ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ ἡ κοινότης εἰς τὸν ἐνοικιαστήν· Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀποθήκην, περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὅχι πλεονεξίας εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπανισμένον καρπὸν. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ ἐντὸς ἡ ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, πέντε ὥρας μακρὰν, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὅποιον δεῖ πρὶν νὰ ὑπερβαίῃ ἄλλως πέντε ὥρας ὀφείλει μὲν ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρόνεται ἀνά ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὴν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἐν τούτοις ἢ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάβλησιν ἀπαιτούμενῃ μετακομίσει ἀπὸ τὸν φορολογούμενον· διὰ δυσβάτων δρόμων.

30. Ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε τοὺς μετακομίσει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστής, καὶ λαμβάνει τὰ ἐξόδα τῆς μετακομίσεως ἀπὸ τὸν φορολογούμενον.

Περί τῶν εἰς εἶδος ἐπ' ἐκτιμήσει φορολογουμένων.

31. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται· εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμ-

εὐκρίνου γίνεται εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι κερπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου. Ἡ μετακόμισις τῶν φ ρων τούτων γίνεται ἀπαλλάκτως ὡς τὰ γεννήματα.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φορολογουμένων.

32. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, καὶ λοιπῶν προϊόντων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς εἶδη φορολογίαν, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ προηγουμένη ἐκτίμησει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινιστάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λινιστάσια, κατ' ἀρίσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ τόπου ὅπου κεῖται· ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ οἶνος εἴναι εἰς λινούς, καὶ 10 ἡμερῶν ὅταν εἰς κάδδους, ἀφ' ἧς ἐλάβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορολογουμένου, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον, καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς βουτσιαῖ, ἐάν δὲ ὁ μούστος κατετέθῃ ἤδη εἰς βουτσιαῖ, ἡ ἐκτίμησις θέλει γενῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου· ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὅποιον κεῖται ὁ ἀμπέλων, καὶ ἀποδίδονται εἰς ἤδη ἢ εἰς χρήματα, κατ' ἀρίσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν περιέχουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων.

33. Αἱ ἐκτιμήσεις τῶν μὲν περιβολίων γίνονται ἐντὸς τοῦ Μαΐου καὶ Ὀκτωβρίου.

ΣΤΑΔ. ΝΟΜ. ΤΟΜ. Ι'.

τῶν δὲ γρασιδίων καὶ ὁπωροφόρων δένδρων ἀπὸ τὴν 15 Μαΐου μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου· αἱ δὲ τοῦ βαμβακίου, καπνῶν καὶ μπόστανίων, ἀπὸ τὰς 15 Αὐγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων ἀπὸ 15 Ἰουλ. μέχρι 15 Σεπτεμ. καὶ τοῦ μούστου ἡ καταμέτρησις ἀπὸ τὰς 15 Αὐγούστ. μέχρι 15 Ὀκτωμβρίου.

34. Αἱ παρὰ τοῦ Νόμου διατεταγμέναι ἐκτιμήσεις γίνονται παρὰ δύο εἰδημόνων, διοριζομένων τοῦ μὲν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν, τοῦ δὲ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον. Διορίζεται δὲ συγχρόνως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου εἰς τρίτος ἐκτιμητής, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιδικαιτητής, ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν δύο ἐκτιμητῶν. Ἄν δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν συμφωνήσουν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ, τότε διορίζεται οὗτος ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὀρκίζεται καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς καὶ ἀνεκλήτως.

34. Ὁ παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ διοριζόμενος τρίτος οὗτος ἐκτιμητής, εἴτε συμβιβάζῃ εἴτε ἀποφασίσῃ, λαμβάνει ὡς ἀντιμισθίαν τῆς ἐργασίας του δέκα δραχμαὶ τὴν ἡμέραν, πληρωνομένης ἐξ ἡμετερίας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου. Ἀλλὰ πᾶσα ἐκτίμησις ἀποπερατοῦται ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας ἀνυπερθέτως. Ἐάν ὁ τρίτος ἐκτιμητής ἀποπερατώσῃ διὰ μιᾶς πολλὰς ἐκτιμήσεις, λαμβάνει ὡς ἀντιμισθίαν δέκα δραχ. τὴν ἡμέραν, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ διανέμεται μετὰ τῶν διαφορῶν φορολογουμένων.

36. Ὁ διοικητὴς ὑποδιοικ. ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἐκλέγῃ ἓνα ἢ καὶ πλείονους εὐσυνειδήτους καὶ ἀξιοπίστους ἀνθρώπους, ὡς τρίτους ἐκτιμητάς, πρὸ τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένης προθεσμίας ἐκάστης ἐκτιμήσεως. Συγχρόνως προσκαλεῖ τὸν μὲν ἐνοικιαστὴν ἀμέσως, τοὺς δὲ φορολογουμένους διὰ τοὺς δημάρχ. ἢ τοῦ δημοτικοῦ παρέδρου, νὰ ἔχουσιν ἕκαστος ἑτοιμον τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἐκτιμητὴν, διὰ γενῇ, τυχεύσης περιπτώσεως, ἐγκαίρως ἐναρξίαν τῶν ἐκτιμήσεων, καὶ γίνεται πρωτόκλητος

έκτιμήσεως, υπογραφόμενον παρά του έπι-
δικαιτητού και των δύο έκτιμητών.

37. Ένοικιασταί και φορολογούμενοι
δύνανται να κάμωσιν ιδιαιτέρως ως προς
την αποδεκτάσων συμφωνίας, αΐτινες θε-
ωρούνται ισχυραί μετὰ τῶν μερῶν. Ἀλλ'
αἱ τοιαῦται συμφωνίαι πρέπει νὰ ἦναι ἐγ-
γραφοί, αἱ δὲ ἐκ τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν δι-
ενῆξει; ὑπάγονται εἰς τὴν ἀμοδιότητητα
τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

38. Ἄμα οὐακριθωθῇ τὸ πᾶσιν τοῦ
ἀποδοτέου φόρου, εἴτε διὰ μετρήσεως, ἢ
ζυγίσεως τοῦ προϊόντος, κατὰ τὸ ἀρθ. 26,
εἴτε δι' έκτιμήσεως; κατὰ τὰ ἀρθ. 29 καὶ 30
καὶ ἐπομένως, ὁ φορολογούμενος υπογράφεται
εἰς τὸ στελεχος ἐνὸς διπλοτύπου βιβλίου.
τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής, καὶ, ἐν
ὁ φορολογούμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα,
υπογράφουσι δύο μάρτυρες ἐντ' αὐτοῦ, ἐξ
ἧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ἦναι ἱερεὺς τοῦ χωρίου.
ὁ ἐνοικιαστής, ἢ αὐτ' αὐτοῦ ὁ ἐπιτάτης
τῆς φορολογίας ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον
καὶ διδῶν αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμενον ὑ-
πογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἀ-
πόδοσιν δὲ τοῦ φόρου, εἴτε εἰς χρήματα,
εἴτε εἰς εἶδη, ὁ ἐνοικιαστής πιστοποιεῖ τὴν
παραλαβὴν εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ δι-
πλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φο-
ρολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαιτέρον ἔγγραφον.
Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν νὰ παραδώσωσι
τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδ. ὄν
διοικητὴν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου τοῦ ἐρ-
χόμενου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου πεν-
τακοσίων ἑως τριῶν χιλιάδων δραχμῶν.

39. Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἀπὸ μέρους
τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μὴ στηριζομένη εἰς τὴν
ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου
ἔγγραφον ἀποδείξειν, θεωρεῖται ὡς ἀδει-
κος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται
εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

40. Μετακόμισις τοῦ οἴνου, ἐλαίου,
κουκουλαδεκάτων καὶ τῶν ῥητινοκατραμί-
ων δὲν γίνεται, μὴτε προμήθεια ἀποθήκης.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ
δημοσίου.

41. Ὅταν τ' ἀποτελέσματα τῶν κατὰ

χωρία ἢ τῶν ἐνωτικῶν δημορρασιῶν δὲ
φθάσωσιν ἢ δὲν ὑπερβοῦν τὸν ἐλάχιστον
ὅσον, ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματε-
ιατικῶν τὴν εἰσπραξὶν διὰ λογαριασμὸν
τοῦ δημοσίου ὅταν τοῦτο κρίνῃ συμφε-
ρον, διορίζουσα τοὺς ἀναγκαίους ὑπα-
λλήλους.

42. Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται
πρὸς τὸ δημοσίον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρε-
σεις εἰς ὧς ὑπόκεινται καὶ ὡς πρὸς τοὺς
ἐνοικιαστὰς, καὶ προσεῖται εἰς δέκα ὥρων μ-
τακόμισιν τῶν φόρων ἀρθ. 26 καὶ 27.

43. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμα-
τεία θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας
τύπους καὶ πίνακας εἰς τὸν Οἰκονομ. Ἐπι-
τροπὸν καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τόσον διὰ τὴν
ἐξακριθωσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν
ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν
αὐτῶν.

44. Ὁ κατὰ τὸ ἀρθ. 32 παρὰ τοῦ ἐ-
νοικιαστοῦ διοριζόμενος έκτιμητής θέλει
διοριζεσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπι-
τρόπου καὶ ὀρκιζεσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ.
δὲ τρίτος, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, διορι-
ζεται πάντοτε διὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑπο-
διοικητοῦ, καὶ πληρώνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ
ἀρθρῳ 32 καὶ 33 ὁρισμένα. Τὸ πρωτόκλη-
τον τῆς έκτιμήσεως, πρὶν ὑποβληθῇ εἰς
τὸν τρίτον ὀριστικὸν έκτιμητὴν, θέλει ὑπο-
βληθῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον
ὅστις θέλει κάμει ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίαι
παρατηρήσεις.

45. Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ
κρατήσωσι τοὺς ἐν εἵδει φόρους τῶν, ἐκ-
φράζοντες τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν
ἐν ἐπισήμῳ ἀναφορᾷ πρὸς τὴν Οἰκονο-
μικῶν Γραμματείαν, καὶ προτείνοντες τὴν
τιμὴν εἰς ἣν τοῖς συμφέρει νὰ τοὺς κρα-
τήσωσι. Καθ' ὅσον δὲ ὑφορᾷ τὰ εἰς έκτί-
μησιν ὑποκείμενα εἶδη (ἀρθ. 32.) ὁ φόρος
θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῷ εἰρη-
μένῳ ἀρθρῳ καὶ τοῖς ἐπομένοις διαγεγραμ-
μένον τρόπον.

46. Ἡ Γραμμ. τῶν Οἰκονομ. λαμβά-
νουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου
ταμείου καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν φορολογου-
μένων, θέλει ἀποδεχθῇ τὴν παρ' αὐτῶν προ-

τεινομένην τιμήν, ἣ προτείνει εἰς αὐτοὺς ἀνωτέραν, ἥτις δὲν θέλει εἶσθαι εἰς κἄμιν περίπτωσιν κατωτέρα τῆς τρεχοῦσης τιμῆς.

47. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς τῶν φορολογουμένων, ἣ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει προτείνει τὴν διὰ δημοπρασίας διαθεσιν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1839.

686

ΟΘΙΝ κ. τ. λ.

Ἀποφασίσαντες νὰ εἰσπράξωμεν τὸν διὰ τὸ 1839 φόρον τῶν σταφιδοδεκάτων εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα, συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσδιοριζομένης κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθους τιμῆς, κατὰ τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθὲν Διάταγμα, διὰ νὰ προλαβώμεν ἄφ' ἐτέρου τὴν ζημίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἥτις ἤθελεν ἀφεύκτως προκύψει ὡς ἐκ τῆς ἐλαττωμένης τιμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει ὑπολογισθῇ ὁ φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, καθ' ὅσον ἡ τιμὴ αὕτη ἔπεται νὰ κοπῇ μετὰ τὸ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἄφ' οὗ ἀφαιρηθῇ προηγουμένως, ὁ παρὰ τοῦ τελευταίου πληρωθησόμενος φόρος τοῦ δεκάτου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ δυνάμει τοῦ ἡμετέρου σημερινοῦ Δικτάγματος εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραχθώμενον δέκατον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων σταφίδων, καθὼς καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, θέλουν ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθους προσδιορισθῆσάσης τιμῆς, τῆς σταφίδος προστιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑποθετικῶς 10 τοῖς 0/0 περιπλέον ἢ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποθετικῶς ἀυξηθεῖσα γενικὴ τιμὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς βάσις τῆς ἐν τῷ τελωνεῖῳ ἀποδεκατώσεως καὶ ἐκείνων τῶν σταφίδων, διὰ τὰς ὁποίας προσδιορίσθη ἴσως ἄλλη τιμὴ δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.

2. Εἰς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ

τὰς ὁποίας εἰ ἰδιοκτῆται ἐσυμφωνήσαν ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνω μνημονευομένου διατάγματος, ὀρίζουεν ὥστε, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βῆρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἀποζημιωσῇ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

3. Οὐδεμίαν τιμὴν δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ὡς ὀριστική, πρὶν ὑποβληθῇ προηγουμένως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαν, ἥτις διατάττει τὰ θέοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Αὐγούστου 1839.

687

ΟΘΙΝ κ. τ. λ.

1 Οἱ ἔγγειοι φόροι τῶν σταφιδωπέλων διὰ τὸ 1839 ἔτος θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαίωματα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος νόμου.

2 Ἐπὶ τούτῳ θέλουν διορισθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀνὰ εἰς ἕρπρος εἰς τὴν Κορινθίαν καὶ Αἰγιάλειαν, ὅστις περιερχόμενος καὶ ἐρροῦν κατ' ὅλην τὴν ὑποκειμένην εἰς αὐτὸν περαλίαν, θέλει λαμβάνει ἀκριβεῖς σημειώσεις τοῦ ἐπιτιβαζομένου εἰς τὰ πλοῖα καρποῦ τῆς σταφίδος, συμπράττων ὡς πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἀρμόδιων τελωνῶν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλει ὑπολογισθῇ ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

3. Εἰς τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν, Μεσολογείου, Ἠλείας, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ἣ ὡς ἀνωτέρω ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς ἄλλους οἰκονομικοὺς ἢ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, ὅσοι εἶναι προσφορώτεροι εἰς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν.

4. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο ἐτέρους θέλει δοθῇ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν ἐπιστάτων καὶ φυλάκων, οἵτινες θέλουν τεθῇ ὑπὸ τὰς ἀμείσους διαταγὰς τῶν. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐφόρους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους ὡς πρὸς

τὸν ἐνεργητέον ἐλαγχον καὶ τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηρήσῃ διὰ τὴν ἐξακρίθωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος, τοῦ ὑπολογιστέου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίου αὐτοῦ.

5. Αἱ ἐπικαρπίαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἱονικιδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων, καθὼς καὶ τὰ σταφιδοδέκατα τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ ἐγκρισὶς τῶν πρακτικῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

6. Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως ὀρίζομεν, ὥστε αἱ τῶν σταφίδων ἐπικαρπίαι, ὅσαι ἐξάγονται ἀπὸ τὰ παράλια τῶν ἄνω ὀνομαστὶ ἀναφερομένων ἐπαρχιῶν, νὰ πληθύνωσι καὶ αὐταὶ ἀσυγκρίτως δέκατον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἐν τῷ τελωνεῖῳ. Παρατηρεῖται δὲ ῥητῶς, ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐπικαρπιῶν δὲν ἔχουν ὡς πρὸς τοῦτο κἀνὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

7. Ἡ τιμὴ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται τὸ ἐν τῷ τελωνεῖῳ εἰσπραχθεὶς δέκατον, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Αὐγούστου 1839.

688

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, διὰ τὸ ἔτος 1839 προσδιορίζεται ὡς καὶ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

α'. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτά κατὰ κεφαλήν.

β'. Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

γ'. Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν.

δ'. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου.

Α'. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων).

Β'. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἐπαυσαν

νὰ θηλάζωσι, μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

Γ'. Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

2. Ὅπτι τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει ἐνοικιασθῇ κατ' ἐπαρχίας ὡς καὶ πέρουσιν ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα. Ὅπου δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὁρὸν θέλει διατάξῃ ἡ Γραμματεία τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν γίνεται ἡ ἀπαριθμησις καὶ εἰσπράττεται ὁ φόρος εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ κατὰ τὸν τρόπον τὸν πρὸς Νόμον ὁρισμένον.

3. Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκλητικῶν φόρων Νόμου τοῦ 1839 ἔτους.

4. Τὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιῶν θέλουν διαγραφῇ ῥητῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι, πρὶν τελειώσωσιν αἱ δημοπρασίαι, διασαφῆσαι περὶ ὁποιασδήποτε θέσεως ἢ ἐν γένει περιουσιῶν, ἂν ἔχωσιν ἀμφιβολίας, ἐπὶ ποιῶν ἀποπομπῇ πάσης εἰς τὸ μέλλον ἰνδεχομένης κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεως.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ οἰκονομικοὶ Ἐπιτροποὶ ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὁρίων καὶ διὰ πᾶσαν σφαλερὰν σημείωσιν.

5. Οἱ ἐνοικιασταὶ, εἴτε τὸ δημόσιον θέλουν ἐνεργήσῃ τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς δημοπρασίας, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1840.

6. Τὸν φόρον θέλουν εἰσπράττει, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων καὶ ἀγωγιατικῶν ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1840.

7. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύο δόσεις τὴν α' Μαΐου καὶ α'. Ἰουνίου 1840.

8. Ὁ φόρος ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν

παραχρειασάν και ἐγέννησαν τὰ παίμνια, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των. Ἀλλ' ὀφείλουν οὗτοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὸν φόρον διὰ νὰ μένωσιν ἀκαταζήτητοι τοῦ λοιποῦ ὅπου ἀλλοῦ μεταβῶσιν.

9. Δι' ὅσα ζῶα ἐφόβησαν ἢ ἐσφάγησαν πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀνήκει, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ φόρον, εἰμὴ ἐπὶ τῶν σφαγέντων χοίρων.

Οἱ παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων ἤδη συναχθέντες καὶ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐκτεθεσόμενοι κατάλογοι θέλουν χρῆσι μύσει ὡς βάσις τῆς εἰσπράξεως ταύτης καὶ τῆς ἐν περιπτώσει δυστροφίας καταδωξέως τῶν φορολογουμένων.

Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς θέλουν δοθῇ διπλότυπα βιβλία πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διενέξεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Τὴν χρῆσιν τῶν βιβλίων θέλει κανονίσει δι' ὁδηγίων τῆς ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

11. Ὅλαί αἱ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς καὶ πᾶσαι περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφοραὶ θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμον, ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία.

12. Ὅσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 2 θέλει λάβει χώραν ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίς, ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει τοὺς ἀναγκαίους ἐφόρους, ἐπιστάτας καὶ φύλακας καὶ ἐκδώσει πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Δεκεμβρ. 1839.

689.

ΘΕΩΝ κλπ.

Θέλונτες νὰ προσδιορίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰ ἡμέτερα δικαστήρια, ὀφείλουν νὰ ἐκτελῶσι τὸ ἄρθρ. 6. τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Νόμου, καὶ θεωροῦντες ἀναγκαῖον, ν' ἀφαιρεθῶσιν ὅλα τὰ υἱ ἀναγκαῖα καὶ βραδύνο-τα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ρηθέντος νόμου προσκόμματα, ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαν καὶ διατάττομεν τὴν ἐξῆς:

1. Ὅμοῦ μὲ τὴν ἀπογραφὴν τῆς κινήτης περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, οἱ ποινητόρες θέλουν συντάττει καὶ κατάλογον τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ κτημάτων, ὅταν καὶ δι' ὅσα ἐξ αὐτῶν ἤθελαν διαταχθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν. Εἰς δὲ τὴν σύνταξιν ταύτην τοῦ καταλόγου, θέλουν ἐφαρμοζέσθαι ἀναλόγως τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου.

2. Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 νόμου ὁ ἀρμόδιος ταμίας νομίση κατάλληλον τὴν ἐκποίησιν ὁδῆς ἢ μέρους τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἀπευθύνεται δι' ἀναφορὰς τοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κίται τὸ μέλλον νὰ ἐκποινηθῇ κτήμα, καὶ ἐπισυνάπτων τὸ δημόσιον ἔγγραφον, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τὸν κατὰ τὸ προγεγόμενον ἄρθρον γεγόμενον κατάλογον τῶν ἀκινήτων κτημάτων, παρακαλεῖ αὐτὸν, νὰ διορίσῃ κλητῆρα, διὰ νὰ ἐπιχειρίσῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ ρηθέντος κτήματος.

Ὁ ταμίας προσδιορίζει ἂν ἐαυτοῦ τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ συμβολαιογράφον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γενεῖ ὁ πλειστηριασμὸς κατὰ τὸ ἄρθρ. 965 τῆς πολιτικῆς δικον.

3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ ταμίου, ὁ πρόεδρος ἐκδίδει ἄνευ ἀναβολῆς πράξιν διὰ τῆς ὁποίας διορίζει ἓνα τῶν κλητῆρων, διὰ τὴν κατάσχεσιν τοῦ προ-

4. Ὁ κλητὴρ ἀμέσως ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 957 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, χωρὶς παρατήρησιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862—866 ὁρισμένων.

5. Ὡς προθεσμία μετὰ τῆς κατασχέσεως, καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διορίζεται:

α. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, δύο ἐβδομάδας τοῦλάχιστον.

β. Ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἠνωτέρας τιμῆς, τοῦλάχιστον τέσσαρας ἐβδομάδας.

6. Ἡ ἡμέρα, ἡ τοπὸς, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ προέκειται νὰ γένη, θέλουν κοινοποιεῖσθαι διὰ τοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς ἐξῆς διακρίσεις.

α. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθ. 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

β. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀκινήτων ἠνωτέρας τιμῆς, ἡ κοινοποίησις γίνεται ὡσαύτως κατὰ τὰ ἄρθ. 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δι' ἀπαξ γενομένης δημοσιεύσεως, διὰ τινος ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένου φύλλου, προσδιορίζεται ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ἡ τριακοστὴ μετὰ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσιεύσιν τῆς κοινοποιήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις αὕτη ἐνεργεῖται ἐπιμελεῖς τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ταμίου· μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσίευσιν γίνεται ἐπιτοπίως καὶ ἐτέρα κοινοποίησις, προσδιοριζομένης ῥητῶς τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

7. Ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 971 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένη ἐπίδοσις τοῦ ἀντιτύπου τοιχοκλήτου γραμματίου πρὸς τοὺς ἐνοποθήκους ἐγγεγραμμένους δανειστάς, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισμένας προθεσμίας.

8. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ § 3 τοῦ ἄρθρ. 954 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δὲν ἔχουν

9. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύει διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας (μὴ παραβλεπομένων τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρ. (3 Ὀκτωβρίου) 1836 νόμου κατόπιν ὁρισμένων), καθόσον αὗται αἱ διατάξεις δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὰς τῶν ἄρθρων 5—8 τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου 1838.

690. ΟΘΩΝ κλπ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) τ. ε. περίφορολογίας τῶν προϊόντων τῆς Λακωνίας νόμου διατάττομεν:

1. Τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, δὲν ἐνδιαιμύθωνται εἰς τὸν ῥηθιντὸν νόμον, ἀνεξαιρέτως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξάγωνται, εἰμὴ διὰ τῶν τόπων τῶν ὁριζομένων παρὰ τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ Νόμου, ἀρ' οὗ ἐκπληρώθῃ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 προσδιοριζόμενον δικαίωμα.

Ὅστις τὰ ἐάγει χωρὶς νὰ ἐπλήρῳσῃ τὸ εἰρημένον δικαίωμα, παιδεύεται κατὰ τὴν διάταξιν τῶν τελωνείων ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1830 μετὰ τὴν πληρωπὴν ὅκταπλου δικαιώματος.

2. Οἱ κάτοικοι τῆς Μεσσηνίας καὶ Λακεδαιμόνος, ἡ τινος ἄλλης ἐπαρχίας, ὅσοι θέλουν νὰ μεταφέρουν τὰ προϊόντα τῶν διὰ τῆς Λακωνίας εἰς Γύθειον, ἢ Ἀλμυρὸν, διὰ νὰ ἐξάγωνται ἀπ' ἐκεῖ διὰ θαλάσσης, ὀφείλουν νὰ περῶσι διὰ τριῶν μόνον δρόμων, διὰ τοῦ μεγάλου δρόμου τοῦ ῥέοντος ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, καὶ διαβαίνοντος τὸ Κακοσχάλι πλησίον τῆς Σελινίτσας, διὰ τοῦ ἀπ' Ἀρχοντικὸν εἰς Γύθειον δρόμου, καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ Καλάμας, εἰς Ἀλμυρὸν καὶ διαβαίνοντος ἀπὸ τὴν Βέργαν.

3. Διορίζονται τρεῖς ἑσποροὶ, δύο κατὰ τὴν ἀνατολικὴν γαμμήν τῶν ὁρίων τῆς Λακωνίας, ἐδρεύοντες ὁ μὲν ἐπὶ τῇ Κακῇ Σχάλῃ, πλησίον τῆς Σελινίτσας, ὁ δὲ εἰς Ἀρχοντικόν, ὁ τρίτος κατὰ τὴν δυτικὴν

γραμμὴν τῶν ὁρίων τῆς Λακωνίας, ἐδρεύων εἰς Βέργαν, τῶν ὁποίων τὰ καθήκοντα θέλουν εἶναι·

α'. Νὰ ἐφορευοῦν τὴν διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς Λακωνίας, ὥστε νὰ μὴ γίνεται χωρὶς ἀποδεικτικοῦ τῆς κατὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου προσηγηθείσης πληρωμῆς·

β'. Νὰ προμηθεύουν τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικά εἰς τοὺς μετακομίζοντας προϊόντα ἀπὸ τῆς Μεσσηνίας καὶ Λακεδαιμόνα εἰς τὴν Λακωνίαν.

γ'. Πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λαθρεμπορίου, θέλουν διαταχθῆ νὰ ἐπιτηρώσι πρὸ πάντων χωροφύλακες εἰς τὰ μεταξύ Λακωνίας καὶ τῶν πλησίον ἐπαρχιῶν σύνορα, καὶ ἐξαίρετως εἰς τὴν Βέργαν, καὶ τὰς θέσεις τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, τῆς Ἰάτρισσας ἢ Ῥάχη, τοῦ ἁγίου Νικολάου, Ἀρχοντικῆς ἢ Κακοσκαλιού.

δ'. Οἱ μετακομίζοντες προϊόντα εἰς τὴν Λακωνίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Μεσσηνιοί, ἢ κάτοικοι ἄλλης τινὸς ἐπαρχίας, ὀφείλουν νὰ προμηθεύωνται μὲ τακτικὰ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημόρχων, ὅπισθεν τῶν ὁποίων νὰ διαδηλοῦται ἐπισήμως ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ εἶδος τοῦ προϊόντος, τὰ ὅποια πρέπει νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τοὺς ἐδρευνάτας ἐφόρους εἰς τὴν Κακὴν Σκάλαν, ἢ Ἀρχοντικὴν ἢ Βέργαν. Οἱ θέλοντες δὲ νὰ ἐξάξουν διὰ ξηρᾶς τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὀφείλουν νὰ προμηθεύωνται διὰ τοῦτο μὲ ἔγγραφα ἀδείας παρὰ τῶν τελωνείων εἰς τὰ ὅποια ἐπλήρωσαν, ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου δικαίωμα. Εἰς αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἀδείας θέλει σημειωθῆ τὸ ποσὸν καὶ ἡ ποιότης τῶν ἐξαχθησομένων προϊόντων δι' ὅσα ἐπλήρωσεν.

ε'. Ὅσον ἀποβλέπει τὴν εἰς τὴν Λακωνίαν εἰσαγωγὴν, οἱ ἔφοροι θέλουν κρατεῖν τὰ παρουσιαζόμενα διαβατήρια, καὶ ἂν ἐβέβησαν αὐτὰ καὶ τὰ εἰς αὐτὰ περιεχόμενα ὀρθὰ καὶ ἀνελεῖπῃ, θέλουν δίδει ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικά, διαλαμβάνοντα ὡσαύτω, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν προϊόντων.

7. Ὅστις τῶν δημάρχων ἤθελε φωραθῆ δηλοποιῶν ὡς προϊόντα τόπου, προϊόντα, τὰ ὅποια νομίμως ἤθελον ἀποδειχθῆ τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὀριζομένην ἐν τῷ ἀρθρῷ 274 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τοὺς θέλοντας νὰ ἐξάξωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας, οἱ ἔφοροι πρέπει νὰ ἐξετάσουν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας, τὸ ὅποion ἐλάβε παρὰ τοῦ τελωνείου, ὅπου ἐπλήρωσε τὸ ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου ὀρισθὲν δικαίωμα, καὶ ἂν εὕρωσι τὸ εἰρημένον ἔγγραφον ὀρθόν, θέλουν συγχωρῆσαι ἐν εὐθέραν ἐξαγωγὴν.

8. Οἱ τελῶναι Γυθείου καὶ Ἀλμυροῦ θέλουν θεωρεῖ ἀνεξαιρέτως καὶ φορολογεῖ ὡς προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ ἀποδεικτικά τῶν ἐφόρων.

9. Οἱ ἔφοροι ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς τὰ παρουσιαζόμενα εἰς αὐτοὺς διαβατήρια καὶ ἔγγραφα τῆς ἀδείας τὰ ὅποια ἀποστέλλουσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὡσαύτως καὶ οἱ τελῶναι Γυθείου καὶ Ἀλμυροῦ ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς τὰ παρουσιαζόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικά τῶν ἐφόρων, καὶ ἀποστέλλουν αὐτὰ τακτικῶς πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν λογαριασμῶν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμ. 1838.

691

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρμοδιότης καὶ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

1. Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων προκύπτουσι διαφοραὶ, μὴ ἐξαίρουμένων τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη προκυψασάν, μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ φορολογουμένων, μετὰ τοῦ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστών

ἢ ὑπενοικιαστῶν, μεταξύ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μεταξύ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπενοικιαστῶν διαφορά, θέλουν δικαζέσθαι ἀπὸ ἐπίτελδης συστηθόσμενα διοικητικά δικαστήρια.

2 Τοιαῦτα διοικητικά δικαστήρια συσταίνονται κατὰ πᾶσαν διοίκησιν καὶ ὑποδιοίκησιν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφέρειας αὐτῶν διαφορὰς, καὶ εὐγκείνται ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἀναφέρεται ἡ διαφορά, ὅστις προεδρεύει, τὸν εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας.

Τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως ἐκπληροῦν εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διοικητικοῦ γραφείου, ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

3. Τὰ ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν νομῶν ἐδρεύοντα διοικητικά δικαστήρια, προσλαμβάνοντα ἀντὶ τοῦ δημάρχου ἓνα τῶν αὐτόθι ἐδρεύόντων πρωτοδικῶν, σημειούμενον ἑκάστοτε, κατ' αἵτησιν τοῦ διοικητοῦ, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, δικάζουσιν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ οἰκείου νομοῦ τὰς γινομένας ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰς τὰς λοιπὰς διοικήσεις ἢ ὑποδιοικήσεις ἐδρεύόντων διοικητικῶν δικαστηρίων· αἱ δὲ ἐφεσίμοι ἀποφάσεις τῶν εἰς τὰς τῶν νομῶν πρωτεύουσας καθιερυμένων ἐκκαλοῦνται πρὸς ἄλλα τοιαῦτα δικαστήρια, κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον μετασχητιζόμενα καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν·

Αἱ τοῦ ἐν Χέρῳ καὶ τοῦ ἐν Χαλκίδι, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις·

Αἱ τοῦ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ·

Αἱ τοῦ ἐν Λαμῃ, εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι·

Αἱ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, εἰς τὸ ἐν Πάτραις·

Αἱ τοῦ ἐν Πάτραις, ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν Σπάρτῃ, εἰς τὸ ἐν Τριπόλει.

Αἱ τοῦ ἐν Καλάμαις, εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ.

Αἱ τοῦ ἐν Τριπόλει, εἰς τὸ ἐν Καλάμαις.

4. Αἱ κατ' ἀναιρεσίμων ἀποφάσεων περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεις, δικάζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ

τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

5. Ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαίρεως ἀναπληροῦσι τὸν μὲν διοικητὴν, ποδιοικητὴν εἰρηνοδίκην καὶ δήμαρχον κατὰ τὰ κύρια καθήκοντά των νομιμῶν αὐτῶν ἀναπληρωταί, τὸν δὲ πρωτοδίκην ὁ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ ἐπόμενος αὐτοῦ πρωτοδίκης, ἢ, ἂν αὐτὸς ᾖ τῶν τελευταῖος, ὁ ἀμέσως προηγούμενος. Οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς κτῆμιν ἐξαίρεσιν τὰ δὲ ἔργα τοῦ προέδρου κωλυομένου ἢ ἐξαίρουμένου τοῦ διοικητοῦ ἐκπληροῦν ὁ πρωτοδίκης, εἰς δὲ τὰς μὲν πρωτεύουσας τῶν νομῶν, κωλυομένου τοῦ διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ ὁ εἰρηνοδίκης, καὶ τούτου δὲ κωλυομένου, ὁ τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ ἀναπληρωτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ πρωτοδίκου δίκης.

6 Ὁ θέλων ἀ ἐναγάγῃ τινὰ ἀποτίσειται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου δι' ἐγγράφου ἀναφοράς, ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ, ἢ παρὰ πληρεξουσίου διωρισμένου κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 93 καὶ 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡρισμένα, διαλαμβανούσης τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐναγομένου, τὸν τόπον τῆς κατοικίας του, τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφοράς, τὴν αἴτησιν ἱκριβῶς ὡρισμένην καὶ ἐκτιμημένην εἰς χρήματα καὶ, ἂν ὁ ἐνάγων δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, διαλαμβανούσης καὶ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου αὐτόθι διαμένοντος, ὅστις θέλει λαμβάνει τὰς τυχόν γινομένας ἐπιδόσεις καὶ θέλει, χρείας καλούσης, παρίστασθαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ τέλος ἐχούσης ἐπισυντημμένα ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἐὰ συνεινῶνται πολλοὶ ὁμοδικοὶ συνεπιδίδονται ἰσάριθμα μὲ τοὺς ἐναγομένους ἀντίγραφα τῆς ἀγωγῆς.

7. Ὁ πρόεδρος, λαμβάνων τὴν ἀναφοράν ἢ τὰς ἀναφοράς, γράφει ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐπ' αὐτῶν, παρόντος τοῦ ἐναγοντος ἢ τοῦ

πληρεξουσίου του, τὰς πρὸς τὸν ἐναγόμενον, ἢ τοὺς ἐναγομένους κλήσεις, καὶ παραγγέλλει ἐπὶ τέλους ἐκάστης κλήσεως τινὰ τῶν αὐτόθι διαμενόντων δικαστικῶν κλητῆρων, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν.

8. Διὰ τῆς κλήσεως διατάσσεται ὁ ἐναγόμενος νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἡμέραν ῥητὴν, ἥτις δὲν θέλει εἶσθαι μακροτέρα τῆς δευτέρας, οὐδὲ συντομωτέρα τῆς πέμπτης ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, καὶ εἰδοποιεῖται ὅτι, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν, θέλει δικασθῇ κατ' ἐρήμην. ἂν δὲ ὁ ἐναγόμενος, ἢ τινες αὐτῶν (ἂν ᾖναι πολλοί), κατοική εἰς τόπον ἀπέχοντα τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου ὁκτὼ ὥρας καὶ ὑπέκεινα, προτίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μίαν ἡμέραν ἀνά πᾶσαν ὁκτὼ ὥρας ἀπόστασιν καθ' ἣν δὲ περιπτώσιν ἀπάρχουσιν πολλοὶ ἐναγόμενοι ἢ προσθήκη αὕτη τῆς διὰ τοὺς ἀπωτέρω διαμένοντας προθεσμίας μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς, καὶ τοὶ πλησιέστερα ἢ καὶ ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῇ τοῦ δικαστηρίου διαμένοντες. Ἡ προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ κηρύσσεται ῥητῶς εἰς τὴν κλήσιν, τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ πρόεδρος ἐπὶ τῆς ἀναφορας.

9. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται, παραδιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει ἐγγράφῳ τῆς κλήσεως εἰς τὸν ἐναγόμενον, ἢ, ἂν οὗτος δὲν ᾖναι παρὼν ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἢ ἀρνεῖται τὴν παραλαβὴν, τοιχοκολλουμένης αὐτόθι ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, οἵτινες συνυπογράφουν μετὰ τοῦ κλητῆρος τὴν περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως συντακτέαν ἐκθεσιν.

10. Ὁ κλητὴρ, ἀμέσως μετὰ τὴν δι' ἐγγχειρίσεως, ἢ τοιχοκολλήσεως ἐπίδοσιν, χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὸ ἐπιδότηριον εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις γνωρίσας ἐξ αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐναγόμενος, κοινοποιεῖ ταύτην ὡσαύτως εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 5, διορισθέντα ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου πληρεξουσίου του.

11. Ἄν ἀπεντες οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσι καὶ πρὸ τῆς διορισθείσης δικασίμου, δύνανται νὰ γενῇ ἀμέσως ἡ συζήτησις, ἂν ᾖναι δυνατὸν νὰ συγκαλεσθῇ τὸ δικαστήριον, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι δίκαι ἐμπρόθεσμοι.

12. Οἱ διάδικοι δύνανται καὶ ἄνευ τινὸς κλητευσέως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὅστις συγκαλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, καὶ δικάζεται ἡ ὑπόθεσις τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἂν τοῦτο ᾖναι δυνατόν.

13. Ὁ ἐναγόμενος δύνανται, ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἁρθρῷ ῥηθείσης προθεσμίας, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ τῆς συζήτησεως, νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφον ἀπάντησιν.

14. Ὁ θέλων νὰ ἐξαίρεσῃ μέρος τι τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ προτείνῃ ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως, ἐν τῇ πρώτῃ δικασίμῳ καὶ πρὶν ἐπὶ ἀρχίσῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας, ἢ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως προπορικὴν συζήτησιν, τὴν ἐξαίρεσιν. Λόγοι δὲ τῆς ἐξαίρεσεως εἶναι οἱ ἐξῆς:

α'. Ἐὰν οἱ δικάσοντες ἔχουν ἰδιαιτέρον συμφέρον εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς ὑποθέσεως.

β'. Ἐὰν ᾖναι συγγενεῖς τινὸς τῶν διαδίκων, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

γ'. Ἐὰν μετὰ τινος τῶν διαδίκων ᾖναι συνδεδεμένοι μὲ στενὴν οἰκιακὴν ἢ συνδικαιτητικὴν σχέσιν, ἢ τοῦναντίον ἔχωσι μετὰ τοῦ ἐξαίρουντος ἀποδεδειγμένην ἔχθραν.

Ἡ ἐξαίρεσις θέλει δικάζεσθαι, ἀπόντων τῶν ἐξαίρουμένων, ἀπὸ τοὺς ἀναπληρωτὰς καὶ τοὺς μὴ ἐξαίρουμένους δικαστὰς ἢ, ἂν ἐξαίρωνται ὅλοι οἱ δικασταί, ἀπὸ μόνους τοὺς ἀναπληρωτὰς.

15. Οἱ διάδικοι, ἂν ἔχωσι σκοπὸν νὰ κάμωσι χρῆσιν μαρτύρων, ὀφείλουν νὰ φροντίσωσι, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως, νὰ φέρωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ κατὰ τὴν δικαίμον. Ἀποκείται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς λόγους τῶν τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν, καθ' ὅσον ὑπάρχουν λόγοι ἐλαττοῦντες τὸ ἀξιοπιστον αὐτῶν.

16. Κατὰ τὴν διὰ τῆς κλητεύσεως ἢ ἐκ συναινέσεως τῶν διαδίκων ὁρισθεῖσαν δικάσιμον, οἱ διιδικοὶ ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἄνευ δικηγόρων, ἢ διὰ πληρεξουσίου, μὴ ἀνέχοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου καλεῖ αὐτοὺς κατ' ὄνομα καὶ σημειώνει εἰς τὰ πρακτικά, τίνες προσήλθον, καὶ τίνες ὄχι.

17. Ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων, ἀναγιγνώσκει ὁ γραμματεὺς τὴν ἀγωγὴν καὶ τ' ἄλλα τὰ τυχόν παρακαταθέντα ἔγγραφα· ἐξετάζονται ἐνόρκως οἱ προσαχθέντες μάρτυρες, πρῶτον οἱ τοῦ ἐνάγοντος, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ τοῦ ἐναγομένου, ὡς εἰς, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν μὴ ἐξετασθέντων μετὰ δὲ ταῦτα ἀναπτύσσουσιν ἑκάτεροι οἱ διάδικοι τὰ μέσα τῆς οἰκείας ἑκάστος ὑπερασπίσεως, καὶ δίδουν ὅσας τὸ δικαστήριον ζητήσει παρ' αὐτῶν πληροφορίας.

18. Ἄν τις ἢ τινὲς τῶν διαδίκων ἀπελίποντο τὸ δικαστήριον ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν αἱ ἐπιδόσεις ἐγένοντο τακτικῶς καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ἀπολιπόμενον ἢ τοὺς ἀπολιπομένους διαδίκους, καὶ, τούτων ἐν τάξει γενομένων, προχωρεῖ εἰς τὴν δίκην· εἰδεμὴ, ἀναβάλλει τὴν συνεδρίαν, καὶ διατάσσει νέαν κλήτευσιν.

19. Τὸ δικαστήριον ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις ἀνακρίθῃ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς δύο προηγουμένοις ἄρθροις ὡρισμένα, ἐάν δὲν τὴν εὐρὴν ἱκανῶς σαφηνισμένην, ὀφείλει νὰ διατάξῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν προσαγωγὴν νέων ἀποδείξεων, ἂν τοῦτο ᾖναι δυνατόν, καὶ, ἂν αὗται δὲν δύναται νὰ προσαχθῶσιν αὐτῇ μερὸν, ἀναβάλλει τὴν παραιτέρω συζήτησιν, οὐδέποτε ὅμως ἐπέκεινα τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, εἰς ἄλλην ῥητὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν κοινοποιεῖ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ εἰς τοὺς διαδίκους.

20. Περαιωθείσης οὕτω τῆς συζητήσεως, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον διασκέπτεται κατὰ μόνας καὶ ἀπαρτίζει κατὰ πλειονοψηρίαν τὴν ἀπόφασιν, ἥτις πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογη-

μένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως· ὁ ἡττώμενος διιδικοὶ καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐπιμελεῖα τῶν διαδίκων διὰ τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐπιδιδόμενου εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπισήμου ἀντιγράφου αὐτῆς.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐφέσεως.

21. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ὅσας τις ἀφορῶσιν αἰτήσεις ἀνωτέρας τῶν διακοσίων δραχμῶν, συγγράφεται ἔφεσις ἐντὸς δεκαπενθήμερου προθεσμίας, λογιζομένης ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

22. Ἡ ἔφεσις, ἥτις πρέπει νὰ περιέχῃ ἑκτὸς τῶν προσόντων τῆς ἀγωγῆς, σημειώσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καὶ τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων γίνεται, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως, νὰ παραδίδεται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀρμοδίου ἐφετείου, ἐντὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένων προθεσμιῶν· ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὑπάρχουν πολλοὶ ἐφεσίβλητοι, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸ τῆς ἐφέσεως ἔγγραφον ὅσα καὶ περὶ ἀγωγῆς (ἄρθρ. 7 ἐδάφ. 2) διετάχθησαν.

23. Ὁ πρόεδρος παραλαβὴν αὐτὴν σημειώνει ἐπ' αὐτῆς τὴν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς καὶ ὑπογράφει τὴν σημείωσιν ταύτην· ὡς πρὸς δὲ τὴν λοιπὴν διαδικασίαν, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5—20 ὡρισμένα.

24. Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδεδωμένων ἀποφάσεων τῶν τε πρωτοκλήτων καὶ ἐκκλητῶν διοικητικῶν δικαστηρίων δὲν συγγράφεται ἀνακοπή.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀναίρεσεως.

25. Κατ' ἐνεκλήτων ἀποφάσεων ἐπὶ τρέπεται ἀναίρεσις, ἀλλὰ μόνον ἕνεκα τῆς λόγῳ τῶν ἀντικειμένων ἀναρμοδιότητος.

όσας δὴλ. τὰ διοικητικὰ ταῦτα δικαστήρια ἐδίκασαν περὶ ἀντικειμένων μὴ ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 1 εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των.

26. Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία εἴαι δεκαπενθήμερος, λογιζομένη ὑπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῇ πολιτ. δικονομίᾳ ὠρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς προκατάβολῃς τοῦ προστίμου ἀπὸ τῆς ὀπίας ἀπαλλάσσονται οἱ αἰτοῦντες τὴν ἀναίρεσιν.

27. Ἡ αἰτία ἀναίρεσεως δὲν ἵσταται τὴν ἐκτέλεσιν ἀναίρεθείσης δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἢ ὑπόθεσις ἀνήκει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καὶ ὅσον πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ὑπαγομένου εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν.

Γενικαὶ διατάξεις.

28. Αἱ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεῖσαι, ἢ ἀνεκκλητοὶ καταστᾶται ἀποφάσεις θέλουν ἐκτελεσθαι ἀπὸ τὰς ἀρμοδίους διοικητικὰς ἀρχὰς κατ' αἰτησιν τῶν διαδίκων, καὶ κατὰ τοὺς ισχύοντες περὶ ἐκτελέσεως διοικητικῶν ἀντικειμένων τύπους.

29. Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων ὠρισμένας δίκας παρίσταναι τὸ δημόσιον ὁ οικονομικὸς ἐπίτροπος, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἐνεφύη ἡ διαφορά, καὶ πρὸς τοῦτον γίνονται ὅλαι αἱ ἐπιδόσεις.

30. Εἰς τὰ ἐγγράφα τῆς διαδικασίας, τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἐπικυρώζεται ὁ παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις ἐν χρήσει ἐρυθρὸς ἔνσημος γάρβος. Ἐκ τοῦ προϋπόντος δὲ τοῦ χαρτοσήμου τούτου, τοῦ ἐξοδισμομένου παρὰ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 17 (29) Αὐγούστου 1836 Βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν γραμματέα δι' ἐξόδα τοῦ γραφείου καὶ μισθὸν του.

31. Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὑπόκεινται εἰς ἀγωγὴν κακοδικείου περὶ τῶν ὧσων κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐπὶ ξένησαν εἰς τοὺς διαδίκους ζημιῶν ἀλλὰ πρὶν κινήθαι κατ'

αὐτῶν ἢ περὶ κακοδικείου ἀγωγῇ, πρέπει νὰ ληρῇ προηγουμένης ἢ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἄδειας.

32. Ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς μέλους τινὸς τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἀεὶα ζητεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, καὶ ἀποφασίζεται ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ τ' ἄρθρ. 3 καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 8 Ἰουλίου Νόμου περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου.

33. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ὠρίσους, ἐνώπιον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων δικαστηρίων τοιοῦτου εἶδους διαφορὰς ὡς ὠριμοὶ δὲ λογίζονται αἱ δίκαι, ὅταν ἡ περὶ τῆς οὐσίας προφορικὴ συζήτησις ἐτελείωσας καὶ δὲν λείπεται εἰμὴ ἡ διάσκεψις καὶ ἀπόφασις· αἱ δὲ τοιαῦται ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων, ἂν κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὠρισμένα ἦναι ἐφέσιμοι. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίῳ 1838.

692 Περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀνακτοβουλίου.

ΟΘΙΝ κλπ.

1. Τὸ Ἀνακτοβούλιον καταργεῖται.

2. Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατ. θέλουν στείλει ἢ παραδίδει κατ' ἐπιθεῖαν εἰς ἡμᾶς τὰς προτάσεις καὶ λοιπὰς ἐκθέσεις των, δύνανται ἐπίσης νὰ δίδωσιν εἰς ἡμᾶς καὶ προφορικῶς τὰς ἀναγκ. ἐξηγήσεις.

3. Ἡ καταχώρησις τῶν ὁποίων λαμβάνομεν ἀναφορῶν καὶ ἡ διεκπεραίωσις τῶν ἡμετέρων ἀποφάσεων καὶ λοιπῶν ἐκ μέρους μας ἐγγράφων, θέλουν ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου ἡμῶν Γραφείου, τὸ ὅποτον ὅμως δὲν θέλει ἔχει συμβουλευτικὰ καθήκοντα.

4. Οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας παραγγέλλονται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ἡμᾶς τὰς ἀναγκαῖας προτάσεις περὶ τροποποιήσεως ἐκεῖνων τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, ἀτινα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἀνακτοβούλιον καὶ ἀναθέτουσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν δημοσίου τινὸς καθήκοντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10|32 Αὐγούστου 1838.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1833—1860.

1833. Ἰανουαρίου 25.

Πρόεδρος καὶ ὑπουργός ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν
Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

- » τῶν ἐσωτερικῶν
- » τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως
- » Οἰκονομίας
- » Στρατιωτικῶν
- » Ναυτικῶν.

Ἀπριλίου 3. Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν προσωρινῶς

- » Δικαιοσύνης
- » Ἐσωτερικῶν
- » Ναυτικῶν
- » Ἐκκλησ. καὶ ἐκπαιδεύσεων προσωρινῶς

(Αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι ὡς ἄνωτέρω).

Ἰουλίου 20. Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Ὀκτωβρίου 12. Πρόεδρος καὶ ὑπουργὶ τῶν ἐξωτ:

- » Οἰκονομικῶν
- » Ἐσωτερικῶν
- » Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως
- » Ναυτικῶν προσωρινῶς
- » Δικαιοσύνης

1834. Μαΐου 31. Προεδρεύων τοῦ Ὑπουργ. Συμβ. καὶ Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτ. Ἰ. Κωλέττης.

Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Β. Οἴκου.

» Στρατιωτικῶν

Αὐγούστου 8. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης:

» Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως.

1835. Μαΐου 20. Ἀρχιγραμματεὺς

Ἰουνίου 10. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Προσωρινῶς

» Στρατιωτικῶν

» Ναυτικῶν προσωρινῶς

1836. Δεκεμβρίου 31. Ἀρχιγραμματεὺς ὁ ἴδιος

» Ἐσωτερικῶν

» Δικαιοσύνης Προσωρινῶς

» Ναυτικῶν προσωρινῶς

» Οἰκονομικοῦ προσωρινῶς Διευθυντῆς

Ἀπριλίου 13 τῶν Ναυτικῶν

» Οἰκονομικῶν Διευθυντῆς

1837. Φεβρ. 2. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργ. Συμβ. καὶ Γραμμ. τῶν Ἐξωτερ. Δ. Ψουδάς.

Μαρτίου 24. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἀπριλίου 12. Ἐσωτερικῶν, καὶ Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Α. Πολυζωίδης

» Δικαιοσύνης

Νοεμβρίου 29. Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς ἐκπαιδ. Γ. Γλαράκης.

Δεκεμβρ. 8. Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. καὶ τοῦ Β. Οἴκου.

Δεκεμβρίου 23. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Σ. Τρικούπης.

Χ. Κλονάρης.

Δ. Χρηστίδης.

Ι. Ρίζος.

Α. Μαυροκορδάτος.

Κ. Ζωγράφος

Δ. Βούλγαρης.

Α. Μαυροκορδάτος

Γ. Πραϊδης

Γ. Ψύλλας

Ι. Κωλέττης.

Σ. Τρικούπης.

Σμάλτης.

Α. Μαυροκορδάτος

Ν. Θεοχάρης.

Ι. Κωλέττης.

Κ. Σχινᾶς.

Α. Μαυροκορδάτος.

Κ. Σχινᾶς.

Ἰ. Κωλέττης.

Ι. Ρίζος.

Δεζουβρός

Γ. Πραϊδης

Ι. Ρίζος

Ἀρμανσπέργ

Γ. Πραϊδης

Σμάλτης

ὁ ἴδιος.

Ἀρμανσπέργ

Δ. Μανσόλας

Ι. Ρίζος

Α. Κριεζής.

Γ. Λασάνης

Δ. Κριεζής

Λασάνης.

Ν. Μπότας

Α. Πολυζωίδης

Α. Πάικος

Κ. Ζωγράφος

Σπανιολάκης.

1839. Οκτωβρίου 4. Προσωρινῶς διοικῶν τὰ τῆς Οἰκονομίας. Α. Πάικος
 46 » Διευθυντῆς αὐτῆς Γ. Τιςαμενός.
 Δεκεμβρίου 30. τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Ἐκκλησι. Ν. Θεοχάρης.
1840. Μαΐου 16. Προσωρινῶς Διευθύνων τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξω. Α. Πάικος
1841. Φεβρ. 10. τῶν Ἐξωτερ. καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργ. Συμβ. Α. Μαυροκορδάτος.
- Ιουνίου 24. Ἀκυρωθέντος τοῦ ἀνωτέρου διωρίσθη τῶν Ἑσωτ. καὶ Πρωθυπ. ὁ ἴδιος.
 » Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Α. Χρηστίδης.
 » Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως Σ. Βαλέττας.
 » Δικαιοσύνης Α. Μελάς.
- Ιουλίου 2. Στρατιωτικῶν Α. Μεταξᾶς.
- Αυγούστου 10. Ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικῶν Ι. Ρίζος.
- 40: Κατάργησις Ἀνακτοβουλίου
 » Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν. Α. Χρηστίδης.
 » Δικαιοσύνης. Γ. Α. Ράλλης
 » τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως Ι. Ρίζος.
- Προεδρεύων τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁ ἀρχαιότερος ἦτοι ὁ Α. Κριζής.
29. Στρατιωτικῶν. Ἀλ. Βλαχόπουλος.
1842. Νοεμβρ. 9 κατάργησις τοῦ Διευθυντηρίου τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.
 » Τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς Ν. Σιληβέργος.
 Δεκεμβ. ἀντὶ τοῦ Κ. Σιληβέργου προσωρινῶς Γ. Α. Ράλλης
1843. Νοεμβρίου Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἔξωτερικῶν Α. Μεταξᾶς.
 » Στρατιωτικῶν Α. Λόντος.
 » Ναυτικῶν Κ. Κανάρης.
 » Ἑσωτερικῶν Ρ. Παλαμίδης
 » Οἰκονομικῶν Δρ. Μανσόλας
 » Δικαιοσύνης Α. Μελάς.
 » Ἐκκλησιαστικῶν Μ. Σχινᾶς.
- Δεκέμβριος Ἑσωτερικῶν Α. Λόντος.
 Φεβρουάριος Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν προσωρινῶς. Δ. Μανσόλας.
 Ἐκκλησιαστικῶν Α. Μελάς.
1844. Μαρ. 30. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργ. Συμβ. Α. Μαυροκορδάτος
 » τῶν Ναυτικῶν προσωρινῶς ὁ ἴδιος.
 » Ἑσωτερικῶν Α. Λόντος
 » Ἐξωτερικῶν Σ. Τρικούπης.
 » τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. ὁ ἴδιος.
 » Στρατιωτικῶν Π. Ρόδιος
 » Δικαιοσύνης Α. Χ. Λόντος.
 Ἰουλίου 27. Δικαιοσύνης προσωρινῶς Σ. Τρικούπης.
1844. Αυγούστου. 6. Ἑσωτερικῶν καὶ Πρόεδρος: Ι. Κωλέττης.
 » Ἐξωτερικῶν ὁ ἴδιος.
 » Ἐκπαιδεύσεως κ. τ. λ. ὁ ἴδιος.
 » Οἰκονομικῶν Α. Μεταξᾶς
 » Ναυτικῶν ὁ ἴδιος
 » Στρατιωτικῶν Κ. Τζαβέλας.
 » Δικαιοσύνης Ζ. Βάλβης
 Δεκεμβ. 25. Ναυτικῶν Κ. Κανάρης.
 1845. Αυγούστος Οἰκονομικῶν Ζ. Βάλβης.
 1846. Ἰανουαρ. 14. Δικαιοσύνης. Λουκοῦργος Κρεστενίτης.

- » 11 Οικονομικῶν Ν. Πονηρόπουλος
 » 19 Δικαιοσύνης Ι. Κωλέττης.
 Νοεμβ. 2. τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἑκπαίδευσ. ἀσθενούντος τοῦ Ι. Κωλέττη
 δ Κ. Κανάρης.
 » ὁλοσφύτως τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρι τῆς 16 Δεκεμ. Κ. Τζαβέλας.
 » Οἰκονομικῶν Πονηρόπουλος
 1847. Ἰανουαρ. 17. Ἐπανῆλθεν εἰς τὸ τῆς Δικαιοσύνης, Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς
 ἑκπαίδευσ. ὁ Ι. Κωλέττης
 Ἀπριλίου 6 Δικαιοσύνης Κ. Κολοκοτρώνης
 » Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Γ. Γλαράκης
 » Ναυτικῶν Δ. Βούλγαρης
 » Ἐσωτερικῶν Ρ. Παλαμίδης.
 » Οἰκονομικῶν Κ. Θ. Κορριωτάκης
 Αὐγούστ. 25. Ἐξωτερ. ἀσθενούντος τοῦ Ι. Κωλέττη Γ. Γλαράκης
 Σεπτεμβρίου 5. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου Κ. Τσαβέλας
 ἀσθενούντος τοῦ Ι. Κωλέττη.
 1848. Μαρτίου 8. τῶν Ναυτ. καὶ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργ. Γ. Κουντουριώτης.
 » Ἐσωτερικῶν Ο. Κρεσενίτης.
 » Στρατιωτικῶν Κ. Ρόδιος
 » Οἰκονομικῶν Β. Χρηστακόπουλος.
 » Δικαιοσύνης Προσωρινῶς Α. Κρεσενίτης
 » Ἐκπαίδευσ. Δ' Μανσόλας
 » Ἐξωτερικῶν Δ. Μανσόλας.
 Ἰουνίου 25. Ἐξωτερικῶν Κ. Κολοκοτρώνης
 Δικαιοσύνης Γ. Α. Ράλλης
 Ἐσωτερικῶν Β. Ροῦφος.
 Ἐκκλησιαστικῶν Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης.
 Οἰκονομικῶν Τάτσης Μαγκίνας
 Οκτωβρίου 15. Ναυτικῶν καὶ Πρόεδρος Κ. Κανάρης.
 » Ἐσωτερικῶν Ἀναστά. Λόντος.
 » Ἐκκλησιαστικῶν Δ. Καλιφρονᾶς.
 » Οἰκονομικῶν Δ. Βούλγαρης
 » Στρατιωτικῶν Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
 1849. Ἰανουαρ. 13. τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀναστ. Λόντος.
 » Ἐσωτερικῶν Γ. Γλαράκης.
 1. Μαρτίου Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. Γ. Ράλλης.
 17. Ἀπριλίου. Ἐξωτερικῶν Γ. Γλαράκης.
 » Δικαιοσύνης. Ι. Ἀντωνόπουλος.
 » Ἐσωτερικῶν Δ. Χρηστίδης.
 » Οἰκονομικῶν Α. Κρεσενίτης
 » Στρατιωτικῶν. Κ. Τζαβέλας.
 28. Οἰκονομικῶν Ζ. Βάλβης
 » Ἐσωτερικῶν Α. Κρεσενίτης.
 1849. Δεκεμβρ. 12. Ναυτικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου Α. Κριεζής.
 » Ἐσωτερικῶν Α. Γεωργαντάς
 » Ἐξωτερικῶν Ἀναστ. Λόντος.
 » Στρατιωτικῶν Ι. Σταίκος

- » Ἐκκλησιαστικῶν.
 » Δικαιοσύνης.
 » Οἰκονομικῶν Προσωρινῶς.
 1850. Μαΐου 10. Οἰκονομικῶν.
 » Δικαιοσύνης
 Ἰουλίου 23. Ἐξωτερικῶν.
 Ἐκκλησιαστικῶν
 Αὐγούστου 4. Στρατιωτικῶν
 » Οἰκονομικῶν
 » Δικαιοσύνης
 21 Ἐκκλησιαστικῶν
 1851. Ἀπριλίου 23. Ἐξωτερικῶν
 Μαΐου 24. Δικαιοσύνης
 11. Ἐκπαιδεύσεως
 Μαΐου 24. Ἐσωτερικῶν
 1852. Ἰανν. 24. Δικαιοσύνης.
 » Ἐκκλησιαστικῶν
 » Ἐσωτερικῶν
 Ἰουλίου 10. Δικαιοσύνης
 » Ἐσωτερικῶν
 1853. Φεβρ. 24. Ἐσωτερικῶν.
 Αὐγούστου 29. Δικαιοσύνης
 Ὀκτωβρ. 5. Οἰκονομικῶν
 » Στρατιωτικῶν.
 1854. Μαΐου 16. Οἰκονομικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργ. Α. Μαυροκορδάτος.
 » Ναυτικῶν.
 » Ἐσωτερικῶν
 » Στρατιωτικῶν
 » Ἐκπαιδεύσεως
 » Ἐξωτερικῶν
 » Δικαιοσύνης.
 Ἰουλίου 17. Ἐξωτερικῶν
 » Δικαιοσύνης
 » Οἰκονομικῶν
 Νοεμβ. 28. Ἐσωτερικῶν
 1855 Φεβρουαρίου 21. Ναυτικῶν
 Ἰουνίου 4. Ἐσωτερικῶν
 » Ἐξωτερικῶν
 » Οἰκονομικῶν.
 » Δικαιοσύνης.
 » Ναυτικῶν.
 Ἐκκλησιαστικῶν
 Σεπτ. 22. Α. Γ. Βούλγαρης τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλ.
 Ἐξωτερικῶν
 Οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς Ἐξωτερικῶν Ν. Σιληβέργος
 Δικαιοσύνης
 Στρατιωτικῶν

- Γ. Ν. Χρυσόγελος
 Ζ. Βάλης.
 ὁ ἴδιος
 Ἀναστ. Λόντος
 Ν. Χρυσόγελος.
 Π. Δεληγιάννης.
 ὁ ἴδιος.
 Σ. Μήλιος
 Α. Χρηστίδης.
 Α. Πάικος.
 ὁ ἴδιος.
 Α. Πάικος.
 Ι. Δαμιανός
 Π. Βάρβογλης.
 Δ. Μελετόπουλος.
 Κ. Προβελέγγιος.
 Σ. Βλάχος.
 Α. Δα-όπουλος.
 Α. Πάικος.
 Ῥήγας Παλαμίδης
 Ι. Ἀμβροσιάδης.
 Σ. Πήλληκας.
 Κ. Προβελέγγιος.
 Σ. Σούτσος.
 Κ. Κανάρης
 Ρ. Παλαμίδης.
 Δ. Κατέρης
 Γ. Ψύλλας.
 Π. Ἀργυρόπουλος
 Π. Καλλιγᾶς.
 Α. Μαυροκορδάτος.
 Ἀναστ. Λόντος
 Π. Ἀργυρόπουλος
 Α. Μαυροκορδάτος
 Δ. Κατέρης
 Α. Μαυροκορδάτος
 Π. Ἀργυρόπουλος
 Α. Κρεσενίτης
 Π. Βάρβογλης
 Α. Ζυγομαλάς.
 Π. Ἀργυρόπουλος
 Σ. Τριχούπης
 Ν. Σιληβέργος
 Μ. Ποτλῆς.
 Α. Σμόλντζ

Ναυτικῶν	Α. Μιαούλης
Ἐκκλησιαστικῶν	Μ. Ποτλῆς
Ὀκτωβρίου 3. Οἰκονομικῶν προσώπων	Δ. Γ. Βούλγαρης
Ἐξωτερικῶν	Μ. Ποτλῆς
Οἰκονομικῶν	Α. Κοντόσταυλος
Ἐκκλησιαστικῶν	Χ. Χριστόπουλος
Φεβρουαρίου 4. Ἐξωτερικῶν	Α. Ραγκαβῆς
Δικαιοσύνης	Π. Σκαλιστήρης
Ἰουλίου 2. Οἰκονομικῶν	Ἄλ. Κουμουνδοῦρος.
1857. Νοεμβ. 13. Ναυτικῶν καὶ πρόεδρος	Α. Μιαούλης
Δικαιοσύνης	Γ. Α. Ράλλης
Ἐσωτερικῶν	Κ. Προβελέγιος.
1859. Μαΐου 29. Ἐσωτερικῶν	Ῥήγας Παλαμίδης
Ἐκκλησιαστικῶν	Θ. Ζαΐμης
Στρατιωτικῶν	Σ. Μήλιος
Ἐξωτερικῶν	Α. Κουντουριώτης
Ἰουνίου 10. Στρατιωτικῶν	Δ. Μπότσαρης.
1860. Ἰανουαρίου 12. Ἐσωτερικῶν	Α. Κουντουριώτης
Ἐξωτερικῶν	Θ. Ζαΐμης
Μαρτίου 14. Δικαιοσύνης	Μ. Ποτλῆς
Ἀπριλίου 13. Ἐκκλησιαστικῶν	ὁ αὐτὸς
Ἰούνιος. Οἰκονομικῶν	Ε. Σίμος
Ἐσωτερικῶν	Α. Κρεστενίτης
Νοεμβ. 25. Ἐσωτερικῶν	Α. Κουντουριώτης
Δεκεμβ. 7. Ἐσωτερικῶν	Ν. Παπαλεξόπουλος.

Πίναξ τῶν ἐτῶν, καθ' ἃ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἐβασίλευσεν ἀπελθόντος τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Τὴν 4 Αὐγούστου 1850 μέχρι τῆς 30 ἀπριλίου 1852.

Τὴν 8 Ἰουλίου 1852 μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852.

Τὴν 6. Ἰουνίου 1856 μέχρι τῆς 4 Νοεμβ. τοῦ ἰδίου ἔτους.

Τὴν 18 Ἰουνίου 1858 μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Π Ι Ν Α Ξ

Περιέχωρ κατὰ Πρωτοδικεῖα τὰ Εἰρηοδικεῖα τοῦ Κράτους μετὰ τῶν εἰς ἑκάστον ὑπαγομένων Δήμων.

Εἰρηοδικεῖα.	τάξις αὐτῶν	Δῆμοι ὑπαγόμενοι εἰς ἑκάστον	ἔδρα
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.			
1 Βορείου Πλευρᾶς Ἀθηνῶν	Α'.	Τὸ βόρειον μέρος τοῦ δήμου Ἀθηναίων ὁ δῆμος Φυλῆς καὶ Ἀχαρνῶν	Βόρειος πλευρά.
2 Νοτίου Πλευρᾶς	Α'.	Τὸ νότιον μέρος τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ὁ τῆς Κρωπίας καὶ Λαυρίου	Νότιον μέρος.
3 Πταισματοδικεῖον	Α'.	Περιλαμβάνον τοὺς ἄνω δήμους	Ἀθηναί.
4 Μαραθῶνος	Δ'.	Περαίας	Μαραθῶν.
5 Πειραιῶς	Β'.	Πειραιῶς	Πειραιεύς.
6 Αἰγίνης	Γ'.	Αἰγίνης καὶ Ἀγχιστρίου	Αἴγινα.
7 Μεγάρων	»	Μεγάρων	Μέγαρα.
8 Σαλαμῖνος	»	Σαλαμῖνος	Σαλαμίς.
9 Ἐλευσίνος	Δ'.	Ἐλευσίνος	Ἐλευσίς.
10 Εἰδυλλίας	»	Εἰδυλλίας	Δίλια.
11 Θηβῶν	Β'.	Θηβαίων, Πλαταιῶν, Τανάγρας, Αὐλίδος καὶ Ἀκραφνίου	Θῆβαι.
12 Θίσσης	Δ'.	Θίσσης, Θεσπιῶν	Δομβραῖνα.
13 Λεβαδείας	Β'.	Λεβαδιῶν, Πέτρας, Χαιρωνίας καὶ Ὀρχομενίων	Λεβάδεια.
14 Διστομίων	Γ'.	Διστομίων καὶ Ἀραχώβης	Δίστομον.
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ.			
15 Ἐρμούπολεως	Α'.	Ἐρμούπολεως	Ἐρμούπολις.
16 Ἄνω Σύρου	Β'.	Σύρου	Σύρος.
17 Θήρας	»	Θήρας	Φηρά.
18 Καλλίστης	Δ'.	Καλλίστης	Θήρα.
19 Ἀμουργοῦ	»	Ἀμουργοῦ καὶ Θηρασίας	Χώρα.
20 Ἀνάφη	»	Ἀνάφης	Ἀνάφη.
21 Ἴου	»	Ἴου	Ἴος.
22 Τήνου	Γ'.	Τήνου, Σωσθενίου, Περαίας	Τήνος.
23 Πανόρμου	Δ'.	Πανόρμου	Πύργος.
24 Ἄνδρου	Γ'.	Ἄνδρου	Ἄνδρος.
25 Κορθίου	Δ'.	Κορθίου	Κόρθιον.
26 Γαυρίου	»	Γαυρίου	Γαύριον.
27 Νάξος	Γ'.	Νάξου καὶ Βίβλου	Νάξος.
28 Τραγαίας	Δ'.	Τραγαίας καὶ Ἀπειρανθίας	Χαλκίς.
29 Πάρου	»	Πάρου	Παροικία.
30 Μήλου	Γ'.	Μήλου καὶ Ἀδάμαντος	Πλάκα.

	Εἰρηνοδικεῖα.	τάξις αὐτῶν	Δῆμοι ὑπαγόμενοι εἰς ἕκαστον	ἐδρα
31	Φολεγάνδρου	Δ'.	Φολεγάνδρου	Φολεγάνδρου
32	Σίκυνου	»	Σίκυνου	Σίκυνος
33	Σίφνου	»	Σίφνου	Σίφνος
34	Κιμώλου	»	Κιμώλου	Κιμωλος
35	Κέας	»	Κέας	Κέα
36	Κύθνου	»	Κύθνου	Κύθνου
37	Σερίφου	»	Σερίφου	Σέριφος
38	Μυκόνου	»	Μυκόνου	Μύκονος.
<i>ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ.</i>				
39	Χαλκίδος	Β'.	Χαλκιδέων, Αηλαντίων, Νέων Ψαρῶν	Χαλκίς.
40	Λιμνῶν	Δ'.	Ἀγέων καὶ Κηρρόνηλέων	Λίμνη.
41	Ξηροχωρίου	Γ'.	Ἰστιαίων καὶ Αἰδιψίων	Ξηροχωρί.
42	Κύμης	»	Κυμαίων, Κοτυλαίων, Κονισαίων Ἀυλῶνος	Κύμη.
43	Δυστίων	Δ'.	Δυστίων	Ἀλιθέριον.
44	Καρύστου	Γ'.	Καρύστου, Στυρῶν	Κάρυστος.
45	Σκοπέλου	»	Σκοπέλου, Γλώσσης καὶ Ἀλωνήσου	Σκόπελος.
46	Σκιάθου	Δ'.	Σκιάθου	Σκίαθος.
47	Σκύρου	»	Σκύρου	Σκύρος.
<i>ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΛΑΜΙΑΣ.</i>				
48	Λαμίας	Β'.	Λαμίας, Φαλάρων καὶ Ἡρακλειωτῶν	Λαμία.
49	Ελατείας	Δ'.	Ελατείας, Θρονίου, Θερμοπυλῶν καὶ Δρυμαίας	Δραχμάνι.
50	Ἰπάτης	Γ'.	Ἰπάτης, Μακρυκόμης	Ἰπάτη.
51	Σπερχειάδος	Δ'.	Σπερχειάδος καὶ Τυμφρηστοῦ	Ἀγῶ.
52	Ἀμαλιοπόλεως	Γ'.	Ἀμαλιοπόλεως, Πτελεατῶν, Κρεμαστῆς, Δαρίσσης	Ἀμαλιούπολις.
53	Ἀταλάντης	»	Νέα Πέλλη, Ἀταλάντης, Δαρύμνης καὶ Δαφνησίων	Ἀταλάντη.
54	Δωριέων	»	Δωριέων καὶ Κυτινίων	Γραβιά.
55	Ἀμφίσσης	Β'.	Ἀμφίσσης, Παρνασίων, Κρίσσης καὶ Ἀντικυβέρρας	Ἀμφισσα.
56	Γαλαξειδίου	Γ'.	Γαλαξειδίου	Γαλαξειδί.
57	Δωρίδος	»	Αἰγυτίου καὶ Κροκολίου	Λοιδωρίκι.
58	Ποτιδανείας	»	Ποτιδανείας καὶ Τολοφῶνος	Ἄνω Παλαιό- ξάριον ἐαρινή καὶ χειμερινή ἢ Βιτρινίτσα.
<i>ΠΡΩΤΟΔΙΚ. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.</i>				
59	Μεσολογγίου	Β'.	Μεσολογγίου	Μεσολόγγιον.
60	Ὠλενείας	Δ'.	Ὠλενείας καὶ Μακρυνείας	Ἰγνίλ. καὶ Παπαδ.
61	Αἰτωλικοῦ	Γ'.	Αἰτωλικοῦ, Οἰνιάδος	Αἰτωλικοῦ.
62	Ἀγρινίου	»	Ἀγρινίου, Θέρμου καὶ Παρακαμπυλίων	Ἀγρίνιον.

Εἰρηνοδικεῖα.	τάξις αὐτῶν	Δῆμοι ὑπαγόμενοι εἰς ἕκαστον	ἔδρα
63 Ἀγραίων	Γ.	Ἀγραίων καὶ Ἀπεραντίων	Κερίσσοδον.
64 Βάλτου	η	Ἀμβρακίας, Στράτου	Καρβάσσαρᾶς.
65 Ἐχίνου	Δ.	Ἐχίνου	κατοῦνη.
66 Ἰδομένης	η	Ἰδομένης καὶ Θυάμου	Δούμισσα.
67 Βονίτσης	Β.	Ἀνακτορίων	Βόνιτσα.
68 Ξηρομέρου	Γ.	Ἀστακοῦ, Σολίου	Ἀσταχός.
69 Κουρήτιδος	η	Παρμφίας, Ἀμβρακίας	Κεφαλόβρυσον
70 Εὐρυτανίας	Β.	Καρπενησίων, Καλλιδρομητῶν, Ἀρακυνθίων, Κτημενίων	Καρπενῆσι.
71 Ναυπακτίας	Γ.	Ναυπάκτου	Ναύπακτος.
72 Κραββάρων	Γ.	Ἀποδοτίας	Λομποτινῆ.
73 Προσχίου	Δ.	Προσχίου	Πλάτανος.
<i>ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΝΑΥΠΑΛΙΑΣ.</i>			
74 Ναυπλίας	Α.	Ναυπλίας, Μηνώας καὶ Μηδείας	Ναύπλιον.
75 Ἀργους	Β.	Τὸ Βόρειον μέρος τοῦ ὁμωνύμου δήμου καὶ τοὺς δήμους Οἰναχείας, Μυκηνῶν καὶ Ἀλέας	Ἀργας.
76 Ἀργους	Β.	Τὸ νότειον μέρος καὶ τοὺς δήμους Δυρκείας, καὶ Ὑσιῶν	Ἀργος.
77 Κορίνθου	Β.	Κορινθίων, Σολιγίας, Περαιχώρας	Κόρινθος.
78 Σικυῶνος	Δ.	Σικυῶνος, Πελλήνης	Κιάτου
79 Νεμέας	Γ.	Νεμέας, Κλεωνῶν	Ἀγ. Γεώργιος.
80 Φενεοῦ	Γ.	Φενεοῦ, Στυμφαλίας	Γκούρα.
81 Τρικάλων	Γ.	Τρικάλων, Ζαχόλης	Γρίκαλα.
82 Ἐπιδαύρου	Δ.	Ἐπιδαυρίων	Ἐπίδαυρος.
83 Σπετσῶν	Β.	Σπετσῶν	Σπέτσαι.
84 Μάσσητος	Γ.	Κρανιδίου, Ἑρμιόνης	Κρανίδι.
85 Καλαυρίας	Γ.	Τροιζήνης, Μεθύνων, Δρυόπης	Πόρος.
86 Ὑδρας	Γ.	Ὑδραίων	Ὑδρα.
<i>ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ.</i>			
87 Πατρῶν	Α.	Πατρῶν	Πάτραι.
88 Φαρῶν	Γ.	Φαρῶν, Δύμης, Τριταίων	Χαλανδρίτσα θερινὴ καὶ χειμ. κάτω Ἀχχία.
89 Ἀγιάλειας	Β.	Αἰγιαίων Βουραίων, καὶ Διμαίων	Ἀἴγιον.
90 Νωνάκριδος	Γ.	Νωνάκριδος, Αἰγειαρτῶν, Κραθίδος, Φελλόης	Ἀγ. Βαρβάρα τὸ ἔαρ, καὶ χει- εἰς Ἀκράτα.
91 Καλαβρύτων	Β.	Καλαβρύτων, Κερπινῆς, Λαπαθῶν	Καλάβρυτα.
92 Ἀροανείας	Γ.	Κλειτορίας, Ἀροανείας καὶ Ψωφίδος	Σοπατῶν.
93 Λαμπίης	Γ.	Λαμπίων	Δίβρη.
94 Ὀλυμπίων	Δ.	Ὀλυμπίων καὶ Ὠλένης	Δούρα.

	Εἰρηνοδικεῖα.	τάξις αὐτῶν	ἄνθρωποι ὑπαγόμενοι εἰς ἕκαστον	ἐδρα
95	Πύργου	Β'.	Λετρίνων	Πύργος.
96	Ἡλίδος	Γ'.	Ἡλίδος, Πηναϊῶν	Γαστοῦνη.
97	Μυρτουνητίων	Γ'.	Μυρτουνητίων, Βουπρασιῶν	Λεχαινά.
<i>ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ.</i>				
98	Τριπόλεως	Β'.	Τριπόλεως, Φαλάνθου, Τεγέας, Κορυθίου	Τρίπολις.
99	Καλτεζούντος	Γ'.	Βαλτεταίου, Καλτεζῶν	Βλαχονερασί.
100	Ὀρχομενοῦ	Γ'.	Ὀρχομενῶν, Μαντινείας, Νάσσωνος	Λεβίδι.
101	Ἰφιδούντος	Β'.	Γόρτυνος, Τρικηλῶνων	Ἀρύταινα.
102	Ψωφίδος	Γ'.	Θεσσαίας, Ἡραίας	Ἀνηπτανα.
103	Νυμφασίας	Γ'.	Νυμφασίας, Μυλωντος καὶ Κλείτορος	Βυτίνα.
104	Ἐλευσίνος	Γ'.	Ἐλευσίνος, καὶ Θελοπόσης	Κοντοβάζανα.
105	Τροπαίων	Δ'.	Τροπαίων, καὶ Τευθίδος.	Βιζίκι.
106	Μεγαλοπόλεως	Γ'.	Μεγαλοπόλεως, Φελαισίας, Λυκοσούρας	Σινάνου.
107	Πάρνωνος	Γ'.	Πάρνωνος, Δολιανῶν	Ἅγιος Πέτρος καὶ Καλύβια.
108	Τανίας	Δ'.	Τανίας καὶ Βερθένων	Καστρί.
109	Ἀστρους	Γ'.	Θυρίας, Βρασιῶν	Ἅγ. Ιωάννης.
<i>ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ.</i>				
110	Σπάρτης	Β'.	Σπάρτης, Φάριδος, Βρουσῶν	Σπάρτη.
111	Σελλασίας	Δ'.	Σελλασίας καὶ Οἰνούντος	Βρούλι.
112	Κροκεῶν	Γ'.	Κροκεῶν, Φελλίας, Μελιτινῆς, Τρινάσου	Λεβέτσοβα.
113	Χρυσάφης	Γ'.	Θεραπιδῶν, Γεράνθρων	Χρυσάφη.
114	Καστορίου	Δ'.	Καστορίου, καὶ Πελλάνης	Καστανιά.
115	Πρασιῶν	Γ'.	Λιμναίου, Γλυπτίας, Σελληνούντος καὶ Βρασιῶν	Λεωνίδιον.
116	Ἐπιδάουρου Λιμηρ.	Γ'.	Ἀσωποῦ, Ἑλίου καὶ Ζάρακος	Μολάσι.
117	Μονεμβασίας	Δ'.	Μονεμβασίας καὶ Βοιῶν	Μονεμβασία.
<i>ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΚΑΔΑΜΩΝ.</i>				
118	Καλαμῶν	Β'.	Καλαμῶν καὶ Ἀλαγωνίας	Καλάμα.
119	Θουρίας	Β'.	Θουρίας, Ἀρείος καὶ Ἀμφίας	Καμάρι.
120	Παμίσου	Β'.	Παμίσου, Εὐξ, Ἀριστομένους	Νησί.
121	Οἰχαλίας	Γ'.	Οἰχαλίας, Ἀνδανίας καὶ Ἰθώμης	Μεγαγαλᾶ.
122	Ἐράνης	Β'.	Ἐράνης, Πλαταμώδους, Φλεσιάδος	Φιλιατρά.
123	Κυπαρισσίας	Β'.	Κυπαρισσίας, Τριπύλης	Κυπαρισσία.
124	Αὔλωνος	Δ'.	Αὔλωνος καὶ Δωρίου	Σιδερόκαστρον.
125	Ἀνδριτσαίνης	Β'.	Ἀνδριτσαίνης, Ἀληφείρας	Ἀνδριτσαίνι.
126	Φυγαλείας	Δ'.	Φυγαλείας καὶ Ἀρήνης	Ζούρτα.
127	Βώλακος	Γ'.	Βώλακος καὶ Σκυλλούντος	Ἀγουλινίτσα.
128	Πύλου	Γ'.	Πυλίων, Μεθώνης καὶ Βουφράσου	Πύλος.
129	Κορώνης	Γ'.	Κολωνίδων, Κορωναίων	Κορώνη.
130	Οἰτύλου	Γ'.	Οἰτύλου, Μέσσης	Ἀρεούπολις.
131	Κάμπου	Γ'.	Ἀβίας, Λεύκτρων, καὶ Καρδαμύλης	Καρδαμύλη.

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ.

Τῶν ἐν τοῖς τρισὶ τόμοις περιεχομένων.

Παρατηρετέον δὲ, ὅτι διὰ μὲν τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν Νόμων, Δικταγμάτων κλπ. διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων ἐκάστου τόμου, προστεθέντος τοῦ στοιχείου Β', ὅταν ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς τὸν δεύτερον τόμον, τοῦ Γ' ὅταν εἰς τὸν Γ'. τόμον.

Α.

- Ἀγαθοεργὰ καταστήματα· ὅρα δῆμοι, Διοικήσεις αὐτῶν 406-647.
- Ἀγγειοπλαστικά καταστήματα· Τόμ. Β'. 545 488.
- Ἀγκῶνα ὅρα ταμᾶκον.
- Ἀγριελαιῶν ἐγκέντρωσις· Τόμ. Γ'. 326-336. — Ἐκτέλεις τοῦ Νόμου 328 341.
- Ἀγο. ας ἐδωδύμων, ἀνέγερσις καταστήματος καὶ χορηγήσεως γυμνασίου Γ'. 568-632.
- Ἀγροφύλακες· ὁπλοφορία αὐτῶν 412-675. — Χρέη αὐτῶν 426 708. — Διορισμοὶ αὐτῶν Τόμ. Γ'. 251 256 — Ἐκτέλεις τοῦ Νόμου 287-279.
- Ἀδεια τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις καὶ Σχολείοις ὅρα Γυμνάσια.
- Ἀδεια ἀπουσίας νευτικῶν ἀξιωματικῶν 434-717.
- Ἀέριον (gage) Τ. Γ'. 368-391. — Συμφωνία μὲ Φεράλδην 374-397. — Καταστήματα αὐτοῦ 469 630.
- Ἀθῆναι. Σχεδίων αὐτῶν ἐκτέλεις 274-450. Προσθήκη εἰς τὸ περὶ σχεδίου Διάταγμα 439-776. — Περί τεμαχίων 487-820. — Μεταρρύθμισις καὶ ἐφαρμογὴ σχεδίου τ. Β' 122 καὶ 123-126. — Ἐπέκτασις τῆς πλατείας τῆς Ἀγ. Εἰρήνης 617-550. Δάνειον τοῦ δήμου αὐτῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως 690-588. — Ἡμικύκλ. πλατεία 898-594. Μητροπόλ. 699-594 — Βοήθεια διὰ τὸν Νεόν τῆς Ἀγ. Εἰρήνης 709-607.
- Ἀγορᾶς πλατείας καὶ ὁδὸς Ἀνακτόρων καὶ Αἰόλου 722 3-4-612. — Ὡσαύτως 827-777. — Ἐπέκτασις ὁδοῦ Καπνικαρέας 854 814. — Πλατείας Πανεπιστημίου τροποποιήσις 948-974. — Δάνειον τοῦ δήμου Τόμ. Γ'. 270-266. — Σχηματισμὸς πλατειῶν καὶ ὁδῶν 286-279. — Εὐθυγράμμησις Ἡθης. — Λυάδης, Νικίας, Ποσειδῶνος καὶ Ἀγ. Ἀναργύρων 289 καὶ 290 281. — Εὐθυγράμμησις ὁδῶν Ταξιάρχων καὶ Φιλοθέης 292-283. — Ρύθμισις ὁδῶν Νεαπόλεως 301-289. — Κηφισσίας Λεωφόρος 305-292 — Ζώνης Ἀθηνῶν προσδιορισμὸς 348-315. — Ρύθμισις διαφόρων ὁδῶν 343-355. — Σχεδίου τροποπ. 359-374. — Σύσταις σιδηροδρ. 125-127. 397-482.
- Αἰτήσεις θεραπείας κατὰ δημοσίον· Τόμ. Γ'. 59-43.
- Αἶγινε, ὅρα Ὀρφανοτροφεῖον.
- Ἀκαδημίας ἀνέγερσις· Τόμ. Γ'. 574 656. Καταστημ. 574 643 καὶ 591.
- Ἀκόλουθοι, ὅρα ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.
- Ἀκρίδων καταδίωξις· Τόμ. Β'. 111-110.
- Ἀκροβολισταὶ 16-20.
- Ἀκροβολιστῶν σχηματισμὸς· Τόμ. Β'. 858-817.
- Ἄλατος φόρου προσδιορισμὸς· Τόμ. Γ'. 390-470.
- Ἀλικαὶ 33-51. — Ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς ἄλατος εἰς Αὐστρίαν 104-247.
- Ἀπαγόρευσις ἐξαγ. ἄλατος 248-425. Τροπολόγησις πρὸς δόσιν ἐγγυήσ. 507-852.
- Ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου τροποποιήσις εἰς τὸν Ὁδηγόν· Τόμ. Γ'. 210 καὶ 211-σελ. 224 καὶ 225.

- Ἀμαλιούπολις 606-954.
 Ἀμαλειῶν ὀρφανοτροφείου σύστασις· Τόμ. Γ'. 95 καὶ 96 σελ. 93.
 Ἀμαζῶν συνάντησις καὶ μὴ σύγκρουσις τῶν· 445-778.
 Ἀμερικῆς ἑτάλληρα δεκτά· Τόμ. Β'. 5-11.
 Ἀμνηστεία 41-43. 40-61. Παράτασις αὐτῆς εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς 481 σελ. 17.
 Ἀμνηστία τῶν ταρχῶν Μάνης 418-296 καὶ 419-297.—Ἀμνηστία στρατιωτικῶν 219-389. » λειποτακτῶν 457-800. » Ναυτικῶν 420-802.—Περὶ ἐπεκτάσεως αὐτῆς 466-808.—Ἀμνηστεία εἰς τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὰς μεθορίας Ἐπαρχίας τὸ 1854 Τόμ. Γ'. 24-23.
 Ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις 464-807.—Ἐκδίκασις αὐτῶν 530-875. — Σύστασις Διοικητικῶν Δικαστῶν Τόμ. Γ'. 694-807.—Ἐπαγωγή τῶν δημοτικῶν διαφορῶν εἰς τὰ διοικητικὰ Δικαστήρια. Τόμ. Β'. 246-238.
 Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους σχέδιον. Τόμ. Γ'. 192-204.
 Ἀνανέωσις δικαιογράφων περὶ ἐθνικῶν κτημάτων 182-344.
 Ἀναφορῶν τρόπου παράδοσις εἰς τὴν ἀρμ. ἀρχὰς 222-396.
 Ἀνακριτῶν διάρκεια 978-927.
 Ἀνακτόρων ἡμικύβλιος πλατεία. Τόμ. Β'. 698-594 ὅρα Ἀθῆναι.
 Ἀνακτοβουλίου κατάργησις. Τόμ. Γ'. 692-814.
 Ἀνασκαφὴ ὅρα Ἀρχαιοῦς.
 Ἀνδρὸν προσκ.μαία· Τόμ. Γ'. 229-239.
 Ἀνθράκων ἐξαγωγικὸν τέλος, ὅρα ἐξαγωγή.
 Ἀντεισαγγ. Β'· Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν 102-103.
 Ἀνταλλακτήριον γραφεῖον ἐν Μεσπολογίῳ. Τόμ. Γ'. 2-4.
 Ἀντίχρησις 346-579.
 Ἀξιωματικῶν κατὰστασις, ὅρα κατὰστασις
 Ἀξιωματικῶν μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ζήρῃ καὶ θαλάσσης ἀμοιβὴ εἰς γαίας διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις τῶν 108-225.—Περὶ συνθέσεως καὶ παραδόσεως τῶν ἐγγράφων τῶν 117-293.—Πολιτικαὶ ὑπηρεσίαι. ὅρα στρατὸς καὶ ναυτικοί.
 Ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν κανονισμός· Τόμ. Β'. 912-908.
 Ἀπογραφὴ ἐμποροναυτῶν, ἴδε ναυτέμπορος.
 Ἀπογραφῆς Νόμος 490-833. Ἐκτέλεσις 540-855. Ὡσαύτως 594-937.
 Ἐλάττωσις στρατιωτικῆς θητείας· Τόμ. Γ'. 583-649 ὅρα καὶ στρατολογία.
 Ἀπόμαχος. Σύστασις λόγου ἀπομάχων 64-443. Λόχος αὐτῶν· Τόμ. Β'. 842-807 καὶ 843-809.
 Ἀποδεκάτωσις τοῦ 1834· Τόμ. Γ'. 669-762 καὶ 670-764. ὅρα καὶ φόρολογ.
 Ἀποικισμοί, ὅρα Κρήτες καὶ σχετικὰ· λέξεις.
 Ἀπολογισμοί τοῦ 1833-5. 424-699. Ὡσαύτως σελ. 766, 768, καὶ 770.
 » Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν 440-777. Ἐσωτερ. 441-781.
 Ἀραβοσίτου ἐξαγωγικὸν τέλος, ὅρα ἐξαγωγ. τέλος.
 Ἀριστεία 39-59, ὅρα παράσημα — Ἀριστεῖον εἰς τοὺς ἀγωνιστάς 407-254 καὶ 230-402. Θέλει μένει καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους 559-904.
 Ἀρείου Πάγου Σύνθεσις 257-439.
 Ἀρκαδίας σχηματισμός τῶν δήμων 191-350.
 Ἀρμοδιότης ὑπουργείων, ὅρα ὑπουργεῖον.—Στρατιωτικῶν δικαστηρίων 52-125.
 Ἀρμενόπουλος, ὅρα Βυζαντινοί.
 Ἀρμοδιότης Ἐμποροδικείων 189-349.
 Ἀρχηγείων σύστασις· Τόμ. Β'. 914-909.

Ἀρχηγείον Χωροφυλακῆς, ὄρα Χωροφυλακῆ.

Ἀρχιδιάκονοι ὄρα Πρωτοσύγκελοι.

Ἀρχιγραμματεὺς 247-388. Καθέκοντα αὐτοῦ 248 αὐτόθι· ἀπόλουςις αὐτοῦ 450-790.

Κατάργησις τῆς θέσεως 451-790.

Ἀρχαιοότητες. — Περί ἀνακαλύψεως καὶ διατηρήσεως τῶν 409-260, ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνολογικαὶ συλλογαί — Ἐπιτροπαὶ αὐτόθι. — Περί ἐφορίας σελ. 262. — Ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνολογικαὶ ἐπιτροπαὶ 263. — Γενικὸς ἐφορὸς 265. — Ἐπιτήρησις τῆς Κυβερνήσεως 265. Δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἀρχαιοτήτων 266. — Γνωστοποιήσις τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαιοτήτων, αὐτόθι. — Δικαίωμα διαθέσεως αὐτῶν 268. Ἀνασκαφαί 271. — Τίνα θεωροῦνται ὡς ἀρχαιοότητες 271. — Αἰφαίρεσις ἀρχαιοτήτων ἐπὶ τῆς ἐφορείας Ἀ. Μουσταξόδη 422-299. — Περί Μουσείου Τόμ. Γ'. 470-532. — Περί ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας 474 534.

Ἀρχιερέων σημεῖον διακριτικὸν τόμ. Γ'. 483-497.

Ἀρχιτεκτονικῆς ἐκπαίδευσις 428-744.

Ἀσβέστου καὶ κεράμου φόρος 593-942.

Ἀσιατικῶν γλωσσῶν ἐκμάθησις 517-864.

Ἀστεροσκοπεῖον σελ. 260 ὄρα ἀρχαιοτήτας.

Ἄστρος· μεταθέσις ἐκεί τῶν ἀρχῶν· τόμ. Γ'. 637 696.

Ἄστυκός· Ἑλλ. κώδηξ. Τόμ. Γ'. 319-316. — Ἐκτέλεισις ληξιαρ ὄρα ληξιαρχος. — Τροποποιήσις τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ ἀστυκοῦ κώδικος 408-487.

Ἀστυκλινικῆς σύστασις τόμ. Γ'. 233-244. — Περί κανονισμοῦ τῆς 394-472. — Περί τῶν βοηθῶν 398-485.

Ἀστυνομικὴ διοίκησις. ὄρα δῆμος. — Ἀστυνομία δημοτικὴ 432-748. — Περί διαφωνίας μεταξὺ ἀστυνομίας καὶ τοῦ δήμου διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἀγοφυλάκων τόμ. Β'. 646-549. — Περί διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν 624-554. — Περί διαμονητηρίων 694-590. — Περί κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας 826-770 — Ὁδηγία· πρὸς ἐκτέλεισιν τοῦ διατάγματος 841-800. — Μεταρρύθμισις τοῦ νόμου περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας Τόμ. Γ'. 232-243. — Περί ἱματισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς 246-252. — Περί προποποιήσεων εἰς τὸν νόμον τοῦ 1852· σελ. 247-253. — Περί ἱματισμοῦ κλητῶν ἀντίτιμον 365 383.

Ἀστυνομίας διοικητικῆς κανονισμός τόμ. Β'. 826-770.

Ἀσφόδελοι· ὄρα προνόμιον.

Ἀτακτα στρατεύματα, ὄρα διάλυσις. — Ἐκδουλεύσεις 48-30.

Ἀτέλεια καρπίμων δένδρων πρὸς φυτεῖαν 84 203. — Ἀτέλεια τῶν πραγμάτων τῶν ἐρχομένων εἰς Ἑλλάδα πρὸς ἐγκατάστασιν 400-243. — Ἀτέλεια τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἰς τοὺς ἰονίους ἐργάτας· τόμ. Γ'. 85-83.

Ἀτμοπλοικὴ συγκοινωνία δι' ἀτμοπλοίων Ἑλλ. τόμ. Γ'. 5-17. — Τροποποιήσεις τοῦ νόμου 283-275. — Σύμβασις μετὰ τὴν Κυβέρνησιν 383 καὶ 384-456. — Κανονισμός αὐτῆς σελ. 461. — Ἐπέκτασις ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως 488-549.

Ἀτμολοικῆς ἐταιρείας σύστασις τόμ. Γ'. 73-65. — Προσωρινὴ σύστασις 198-205. — Ἀτμὴς μετοχῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου κλπ. 546 617. — Τροποποιήσεις τοῦ καταστατικοῦ 559-628 — Περί δανείου 572-643. — Περί ἐγκρίσεως δρομολογίου 634-695. — Τροποποιήσεις τοῦ καταστ. 635-695.

Αὐλικὴ ἐπιτροπὴ εἰς Καρύταιναν καὶ Μεσσηνίαν 134-303.

Β.

Βέλτου ἐπαρχεῖον τόμ. Β'. 729-620.

Βελανοκιχυδίων φόρος 283-460. — Ὡσαύτως 482-815.

Βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος σύστασις, τόμ. Β'. 508-446.

Βαρβάκη Λύκειον 192-146.—Θέσις αὐτοῦ τόμ. Γ'. 201-209.

Βασιλέως διακήρυξις πρὸς τοὺς στερεοελλαδίτας 254-436. Ὁρα διακήρυξις.—Περὶ κυβερνητικῶν πράξεων κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ 271-446.— Περὶ δωρεᾶς τοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων 453.—Προκήρυξις ἐπανόδου σελ. 795.—Ἐγκρισις τῶν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ πράξεων 462-802.—Ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Τόμ. Β'. 75-65.—Ἐλάττωσις ἀνακτορικῶν χορηγήσεων 205-187.—Ἀναφορά τοῦ ὑποπρ. συμβουλίου 262-244.—Λόγος τοῦ εἰς τὴν ἐθνικ. συνέλευσιν 281-259.—Ἀπουσία τοῦ 337-325.—Βασιλικὴ χορηγία 361-353.—Βασιλίσσης Ἀμαλίας ἀντιβασιλεία 686-584.—Ἀπουσία Βασιλέως ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1850 μέχρι τῆς 30 Ἀπριλ. 1851. Ὡς αὐτῶς 793-715.—Συνθήκη περὶ διαδόχου εἰς τὸν θρόνον καὶ ἀνάθεσις τῶν ἔργων εἰς τὴν Βασιλισσαν Τόμ. Γ'. 171-188.—Ὡς αὐτῶς 928-926.—Ἀπουσίας Βασιλέως 446-514.—Εἰκοσιπενταετ. 409-487.

Βασιγχετῶνος μνημεῖον, ἀποστολὴ λίθου ἀρχαίων λειψάνων ἐκ τοῦ Παρθενῶνος 27-24.

Βαυαρίας καὶ Ἑλλάδος ἀμοιβαία συνδρομὴ 20-33.

Βδελλῶν ἐξαγωγή 256-438.

Βιβλίων ἀγοραζομένων διόδοσις Τόμ. Γ'. 121-126.

Βιβλιοθήκη δημόσιος, ὅρα ἀρχαιότητα· σχολείων 247-422.—Παράδοσις εἰς αὐτὴν ἐκ τῶν ἐκδιδομένων βιβλίων σελ. 810.—Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν χρήματα· τόμ. Β'. 356-343.—Κανονισμὸς αὐτῆς τόμ. Γ'. 351-359.

Βιβλίον παιδότητος ὑπαλλήλων 70-155

Βλάβη εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐκ τῆς βοσκῆς 210-380.

Βιομηχανίας ἐνύψωσις 452-790.—Περὶ ἐκθέσεων τόμ. Β'. 712-608.

Βοιωτικὸν πεδῖον, Β'. 147-142.—Ἀποξηρανσις αὐτοῦ 821. 764, καὶ 760-657.

Ἐκτέλεσις τοῦ περὶ τούτου νόμου 835-793.

Βοσκὴ ὅρα βλάβη.—Κανονισμὸς τῆς βοσκῆς τῶν δασῶν 327-544.—Φόρου 461-802.

Βοτανικὸς κήπος τόμ. Β'. 700-595.

Βουλευτηρίου ἀνέγερσις τόμ. Γ'. 468-630.

Βουλευτικῶν σωματείων διάκρισις τόμ. Γ'. 298-288.—Χρηματικὴ χορηγία 376-398.

Ὅρα γερουσιασταί.

Βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμος, τόμ. Β. 229-273.

Βουδούρη ἀποζημίωσις ἐνεκα ληστείας τόμ. Γ. 157-169.

Βρέμη 228 400. Ὅρα λιμενικὰ δικαιώματα.

Βώμης ἐξαγωγικὸν τέλος τόμ. Γ. 105-115.

Βυζαντινοὶ νόμοι ἐν τῷ Ἀρμενοπούλῳ ἰσχύουσιν, 156-328.

Γ.

Γαϊανθράκων πώλησις τόμ. Γ. 575-643.

Γαῖων ἐθνικῶν φυτεῖαι Β. 446-788 ὅρα φυτεῖαι.

Γαλατᾶ ναυτιλιακοῦ τμήματος σύστασις, τόμ. Γ. 430-500.

Γάμος ἀνεπὶ ἐπισκοπικῆς ἀδείας 178-337. Ὁ τελὼν αὐτὸν πρεσβύτερος καθαιρεῖται αὐτόθι· ὅρα ἐκκλησία.

Γενικῶν Γραμματέων καθήκοντα.—Στρατ. ὑπουργ. τόμ. Β. 705-599.—Ναυτικῶν 808 726.—Οἰκον. 942 961.—Ἐσωτερ. τόμ. Γ. 54-40.—Ἐκκλ. 65-46.—Ἐξωτερικῶν 138-143.—Περὶ μονογραφ. διπλοτύπων αὐτοῦ 150-152.

Γερουσιαστῶν διορισμοὶ πλείονες συνεπεία συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς, τόμ. Β. 548-490.—Περὶ χορηγίας δραχ. 180 εἰς ἕκαστον κατὰ σύνοδον, τόμ. Γ. 619-683· ὅρα Βουλευτικὰ σώματα.

- Γεφυροποιίας ἐκμάθησις, Γ. 517-571.
 Γεωμετρῶν ἀποζημίωσις, Γ. 512-569.—Πολιτικῶν γεωμετρῶν σύστασις 622-683.
 Γεωργίας θερμπεία διὰ συστάσεως ἐπιτροπῆς, Β. 876-873.
 Γεωργικά συμβούλια, Β. 812-741.
 Γεωργικὸν σύγγραμμα, Γ. 517-572.
 Γεωργικοῦ σχολείου σύστασις, Β. 407-428.—Διοργανισμὸς τοῦ ἐν Τίρυνθι 713-609.
 Γεωργικῶν ἐργαλείων ἀγορά, Β. 568-505.
 Γεωργοί, παραχώρησις ἐνὸς στρέμματος γῆς, Β. 570-506.
 Γεωργῶν χορηγία αἵτου, Γ. 612-675.
 Γιατράκου Μαρσιῶς προίκις, ὅρα προίκις.
 Γιούπης Ντριτσάκος, τόμ. Γ. 221-229.
 Γκιλφόρτ μνημεῖον 366-608.
 Γλαράκη οἶκον. σύνταξις, Β. 126-135.
 Γνωμοδοτικὸν συμβούλιον Ἰπουργ. ἐκπαιδ. 751-647.
 Γόρτυνος μετάθεσις τῆς πρωτεύουσας 72-156.
 Γραμματεῖς τοῦ Κράτους 38-24' ὅρα ὑπουργ. ἀρμοδ. 38-24-32.—Σχηματισμὸς
 Ἰγραμμοῦ δημοσίου Οἰκονομίας 105-247. ὅρα Οἰκονομία. — Γραμμικταῖς στρα-
 τιωτικῶν λογιστῆριον 124-299 — Ἀρμοδιότης Γραμματεῶν 458-800.
 Γραμματίσμων Γ. 90-85.
 Γραφεῖα, ἐργάται ὅρα 75-160.—Μεγάλης ἐβδομάδος Β. 212-191.
 Γυμνάσιον ἐν Νιουπλίω 162-77.—Ἐν Μεσολογγίῳ 227-399.—Κανονισμὸς Γυμνα-
 σίων 436-748.—Ὄργανισμός 438-770.—Ἀπολυτηρίων 465-807. — Σύστασις
 Γυμνασίων Β. 516-453 — Κανονισμὸς τῶν ἐπιστάτων τῶν Γυμνασίων καὶ Σχο-
 λείων Γ. 166-182.—Περὶ τρόπου ἀδειῶν 169. 187. 170. 188.
 Γύψου καὶ μολοπετρῶν Μήλου Β'. 607-546.

- Δανίας πλοῖα 205. 374.
 Δανείου νέου συννομολογήσεως εἰς τὸ ἔθνος Β'. 932-929.
 Δασῶν ἰδιωτικῶν ἐξέτασις Β. 108. 107 χωρογραφ. χάρτου σύνταξις τῶν δασῶν
 Γ. 492-550.
 Δασμολόγιον ὅρα τελώνιον.
 Δασονομεῖα 269. 445.—ἀνομημάτων εἰς ταῦτα 302. 493.—Βοσκῆς δασῶν 327.
 544' ὅρα βοσκῆ, καὶ λιβάδια. ὕλοτομ.—Διορισμοὶ δασονομείων 351-590 —
 Στολῆς δασον. 356-596.—ἰδιωτικὰ 396-639.—διοικήσεως τῶν δασῶν 534
 577.—διορισμοὶ δασονομείων 570-915.—εἰσπράξεων 581-929. — προθε-
 σμία τίτλων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν Β'. 196-167.—σχηματισμοῦ καὶ διαιρέ-
 σεως 220-197. — Χανούμης ἐξέτασις τίτλων Γ'. 370-394. Χωρογραφικοῦ χάρ-
 του αὐτῶν 492-550.—Κανονισμὸς ὕλοτομίας 668-760.
 Δέκατα, ὅρα φορολογ.
 Δελφοῦ δάνειον, Γ'. 503-564.
 Δένδρα κάρπιμα 84-204, ὅρα ἀτέλεια.
 Δενδροφυτεῖας προφύλαξις 426-708.
 Δηλητηρίων πώλησις 197-358.
 Δημαιορεσιῶν ὁδηγία 182-185.—Ὡσαύτως 442-783, ὅρα δῆμος.
 Δημάρχων ἀντιμισθία 483-816.
 Δημητριακῶν καρπῶν ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς τόμ. Β'. 906-902.
 Δημοδιδασκάλων πληρωμὴ Β'. 703-598. — Περὶ ἐξετάσεων των Γ'. 188-198.—

Περὶ καταβολῶν τῶν μισθοδοσιῶν τῶν 197-205 — Διδασκαλιστῶν εξέτασις 206-212 — Περὶ προκαταβολῶν τῶν μισθῶν τῶν δημοδιδασκῶν. ἀπὸ τὰ δημοσία ταμεῖα 224-229. — Περὶ διαγνώσεως πρὸς συγγραφὴν καταλλήλου βιβλίου διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα 241-248. — Περὶ καταθέσεως τοῦ ποσοῦ τῶν κρατήσεων τῶν δημοδ. εἰς τὴν Τράπεζαν 490-550.

Δημιπρασίας ἐγκατασκευῶν φάρων Β'. 130-131.

Δῆμος, σύστασις δῆμων 108-81. — Περὶ δημοτῶν σελ. 169· δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν δῆμων σελ. 170. — Πόροι αὐτῶν αὐτόθι. — Περιουσία τῶν 171 — Ἐργασίαι αὐτόθι. — Ἱμμεσοὶ φόροι αὐτόθι. — Ἐργασίαι 172. — Δημοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἀρχαὶ οἱ 173. — Παρεδρ. οἱ 174. — Συμβούλιον αὐτόθι. — Χρεωλυτικὸν σχέδιον, Δημοπρασίαι 176. — Ἐκλογή ἀρχαρχοῦ καὶ παρεδρῶν 178. — Ἀστυνομικὴ διοίκησις, δημοτικὴ περιουσία 180 — Διαχειρίσις 182. — Ἀγαθὰ ἐργὰ καταστήματα καὶ περιουσία τῶν 183. — Ἰπποκλήσις τῶν δῆμων αὐτόθι. — Μοναχοὶ καὶ ἐκκομίσαι οὐκ ἐκλέγονται μήτε ἐκλέγονται 183-313. — Ἀρνησις δημοπρασιακοῦ συμβουλίου 188-322. — Ἰσοδύνατα α. τῶν 259-440 — Περὶ ἐκλογῶν 267-444 — Δημοτικαὶ ὑποθέσεις 282-459. — Δημοτικῶν συμβουλίων συγκαλέσις 293-471. Δημοπρασιῶν τοῦ 1837 ἔτους, 412-783. — Φόροι, 513-861. — Εἰς τὴν αὐτῶν 589-933 — Ὁμοθεσίαι 590-933 — Πλατύνσις τοῦ περὶ ἐθύνης νόμου τόμ. Β'. 3-9. — Δημοπρασίαι 6-11. — Περὶ φόρων 7-11 — Ὁσαύτως 318-307. — Δημοτικοὶ φόροι 375-361 — Ὁσαύτως διὰ τὸ 1846 400-415 — Δημοτικὴ φόροι 557-494 — Ἐκτέλεσις πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ 559-497 — Λογιστικὸν τῶν δῆμων 560-501. — Ἰσχύος Ἀθηνῶν διαίρεσις 572-574. — Ἰσοφλίται· χρεῶν τῶν δῆμων 772-669. — Πληρωμὴ δαρχ. εἰς τὸ δημοστ. Τμήσιον διὰ τὴν ἀδείαν οἰκοδομῆς τόμ. Γ' 675-776 — Ἰσχύος δ. μων, ὅρα ληστία.

Δημοίον· νόμων κλπ. 2-1, ὅρα Ἐργμ. Κυβερνήσεως πολ. Δικ. 134-305· ὅρα τῶν δικαστηρίων καὶ Παιν. Δικον. 138-306. — Νομοθεσία· Ἐναρξίς 152-320. — Δοκίμιος βιβλίος 1. — Ὁσαύτως 219-386. — Πρὸς τοὺς Στερε. σελ. 254-436. — Δόλιος στρατευμάτων 16-13.

Δημοσίος οἶκον, ὅρα οἰκονομία. — Ἀνασχηματ. τοῦ Γραφεῖου τῆς Γ'. 550-618.

Δημοσίον παράστασις ἐν δικαστηρίῳ 195-354.

Δημοτικῶν συμβουλίων σύνοδοι 293-471.

Διαβατήρια διὰ τὸ Παπικὸν κράτος 137-307 — Ὁσαύτως 520-865. — Διαβατήρια Ἑσώτερ. 215-382. — Ἰσχυρῶν διαβατηρίων ὑπογραφαὶ Γ'. 522-574.

Διογώνισμα πρὸς συγγραφὴν βιβλίου διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τόμ. Γ' 241-248. — Γεωργικὸν 517-572.

Διαίρεσις τοῦ Κράτους κατὰ νομοὺς 34-23, ὅρα Νομός.

Διάρκεια κτημάτων 506-850.

Διαμετακομίσις ἐν Παιροῖσι 177-336. — Ἐν Πάτραις καὶ Ναυπλίῳ 192-351. — Εὐκολία διαμετακομίσεως ἐμπορίου 253-435. — Εὐκολία αὐτοῦ 580-928. —

Διαμετακομίσις ἐκ Πατρῶν εἰς Λαμίαν καὶ Θεσσαλίαν 601 καὶ 602-952. —

Το ρέλις εἰς Παιραιᾶ 618-964.

Διανομή τῆς ὁρα Ἀστυνομία.

Διατίμησις νομισμάτων 9-9 ὅρα ὁμισμα διατίμησις λιμενικῶν δικαιωμάτων 95-211· ὅρα καὶ λιμένας ἀρχαί. — Ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων 239-419. — Ὁσαύτως 337-575.

Διατίμησις δικηγόρων, ὅρα δικηγόρων δικαιώματα.

Διατροφή ὑποδίκων Γ'. 464-528.

Διδασκαλείον 97-213 καὶ 222 ὅρα Σχολαίᾳ· περὶ ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ κανονισμοῦ Γ'. 164 175 καὶ 165-176.

Διδασκάλων ἀπὸ τοῦ εὐτελὸς τοῦ καὶ προγυμνάσιον Γ'. 240-248.

Διδασκάλων ἐξ ἄλλων Β'. 576 508.

Διδασκάλων μετὰ θέντες ὅρα ὑποδιδασκ.

Διεκπεραιώσεις Γραμμάτων 40-25.

Διεμνηεῖς Κωνσταντ. ὅρα Β'. 947-973.

Διεμνηεῖς τῆς ἐν Κωνσταντ. Πρεσβείας Γ'. 613-676.

Δικαστικῶν ὑπαλλήλων δικαιοσύνη καὶ πολεμ. 201-369.

Δικαστήρια στρεπ. 52-125 — Δικαστήρια τακτικά καὶ ἑδρ. αὐτῶν 139-307. —

Ἐνδρ. τῶν ἐργασίων τῶν 131-319 — Στρατοδ. Γ' 662 746 ὅρα Στρατοδ.

Δικαστήριον ἀνώτατον 190 350

Δικαστικῶν κατὰ τὴν ἀνάγκην ἀνέξεσις Γ'. 521-574.

Δικηγόροι δημοσίου Γ'. 208 213.

Δικηγόρων δικαιοσύνη 194-352. — Ἐξέτασις αὐτῶν 310-577. — Περὶ τοῦ τρόπου

τῆς ἐξέτασεως 342-576. — Προβλεπόμενα ἐξέτασεων σελ. 800 — Ἐξέτασις δικηγόρων Β'. 549 491

Δικονομία πολιτ. ὅρα δημοσίου, Δικον. Πριν. ὅρα δημοσίου, τροποποιήσεις τοῦ

ἀ. 682 τῆς Πολ. Δικονομ. 268 445.

Διόδοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Β'. 126-127. — Πληρωμὴ διοδίων 561 503 — Αἰ-

τωλικῶν γ. 642-561. — Διόδοι 758-656. — Διόδοι Ἀργεῶν καὶ Ναυπλίας

847 842. — Ὁσὶν 892-886. — Περὶ τῶν διοδίων Εὐρείου Γ' 38-29. — Γενό-

λεως 322-333 — Περὶ διοδίων ἀπὸ Γενόλεως, εἰς Μύλους Νευπλίας 608-

673. — Ἀπὸ Μεγάρων εἰς Ἀθήνας 610-674

Διοικήσεις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τόμ. Β' 861-820. — Ἐκτέλεσις 862-

845. — Ὡς πρὸς τὰ συντάξεις 864-859

Διοικητικὰ δικαστήρια ὅρα ἀμφισβητούμενα ὑποθέσεις.

Διοικητικὸς ὁργανισμὸς 2-9 464. — Ἀρμοδότης διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν 299-

474. — Τῶν ὑποδιοικητῶν 300-489. — Προσδιορισμοὶ ἐδρῶν 305-498.

Διορισμοὶ ἀρχῆς 36-55.

Διπλωματικῶν ὑπαλλήλων μισθὸς ὅρα κατὰ τας.

Διποταμίας Ἐπαρχία ἐνομένη εἰς Ἀχαΐαν 233-411.

Δοχεῖα ἀφορολόγητα 213 382.

Δραχμή, ὅρα νόμισμα 77.

Δυτικῇ. Ἰκκλ. ἐν Σύμῳ ἀναγνώρισις 549-896.

Δωρίδος δῆμος 385-625.

Ε

Ἐγγυοδοσία συμβολαιογράφων 164-327. — Ὑπαλλήλων 324-541 — Γραμματέων

τῶν Δικαστηρ. τόμ. Β' 893 886.

Ἐδρ. ἐπισκόπων τόμ. Γ' 202 210.

Ἐδω ἱμῶν ὅρα γοργ.

Ἐθνικὰ κτήματα καὶ ἀνάνεσις δικηγόρων 182-341. — Σύνταξις στατιστικῆς αὐτῶν

249 427. — Ἐκποιήσεως τῶν 300 628.

Ἐθνοφυλακῆς σύστασις Β'. 274 248.

Εἰδικὰ ἐμπορικῆς Β'. 203 186.

Εἰκόνων συλλογὴ ὅρα ἀρχαιοφιλίας.

Εἰκοσιπενταετηρίς Γ'. 409-487. — ὅρα βασιλεὺς.

- Εἰρηνοδικαίου δευτέρου σύστασις ἐν Ἀθήναις 276-453.—Ρύθμισις τῆς δικαιοδοσίας τῶν Εἰρηνοδ. β'. 107-105.—Ἐσαύτως 120-121-124 σελ. 125 καὶ 126.—Κάμπου καὶ Οἰτύλου 141-135.—Μαλανδρίνου εἰς Δωρίδος εἰρηνοδ. 247-238.—Εἰρηνοδικῶν μισθοδοσία καὶ Γραμ. αὐτῶν 649-565.—Περὶ τᾶς εἰσπρατικῶν συστηνομένων εἰρηνοδ. γ'. 372-395.—Σύστασις ἐξ εἰρηνοδ. 386-467.—Ἐσαύτως σύστασις ἐξ 556-626 καὶ 557-628.
- Εἰσπρακτικῶν αὐξήσις τόμ. γ' 37-28.—Ἐσαύτως 103-104.—Ἐσαύτως 482-487 σελ. 548 καὶ 549.—αὐξήσις 513-570 καὶ 525-577
- Ἐκδουλεύσεις στρατιωτικῶν ἐν γένει ὅρα αξιωματικοί, ἐκδουλεύσεις χωροφυλάκων ἐγγάμων 130-303 ὅρα παρακατιῶν καὶ ἐπιτροπὴ ἐκδουλ.
- Ἐκθεσις Ἑλλ. προϊόντων γ'. 117-125.
- Ἐκκλησίαι καὶ μοναστηρίων βελτίωσις 22-34.—Διακήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς 49-118.—Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον 144-312.—Ἐπιτροπὴ αὐτοῦ.—Κτήματα ἐκκλησιαστικά.—278-453.—Κατάργησις ἐπιτροπῆς 558-904.—Ἐκκλ. δέκατον β'. 63-55.—Τελετὴ περὶ τοῦ αὐτοκεφάλου αὐτῆς 691-588.—Κύρωσις ἐπιτρόπου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γ'. 108-122.—Ἐνορίαι ὅρα τὴν λέξιν.—Ἀρχιερέων διακριτικὰ σημεῖα 183-197.
- Ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων μετάβασις εἰς τὸ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, β'. 215-192.
- Ἐκλογή ἐνόρκων 369-610.—Ὑπὸ τῶν διοικητῶν 523-870.—Περὶ τῶν καταλόγων κλπ. β'. 582-541.—Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ διὰ τὰ ἔτη 1857—1859 γ'. 251-258.—αὐξήσις ἀποζημιώσεως 561-630.—Προσδιορισμὸς ἀναλογίας 598-672.
- Ἐκπαιδευόμενοι ἐν ἄλλοδαπῇ ναυτικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ β'. 883-879.
- Ἐκπαιδεύσεις 34-21.—Περὶληπτικὴ ἐκθεσις τῆς μίσης ἐκπαιδεύσεως γ' 156-155.
- Ἐκτέλεσις θανατικῶν ἀποφάσεων 115-293.—Ἐκποιήσις ἐθ. κτημάτων 390-628.
- Ἐκτοπισμοῦ ἀνάγκησις τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν β'. 1. 1.
- Ἐλαιοῦ δένδρων ἐνοικίασις β'. 944-962.—Ὁδηγία πρὸς ἐκτέλεσιν 945-965.
- Ἐλαιῶνος ἐθ. Ἀττικῆς ἐνοικίασις σελ. 834.—Ελαφονήσου κατοικήσις 452-798.
- Ἐλεγκτικῶν συνεδ. τοῦ σχηματισμοῦ 70-148.—Ἀρμοδιότης αὐτοῦ σελ. 149 ὑπηρεσία σελ. 151.—Καθήκοντα τοῦ ἐπιτρόπου σελ. 153.—Τοῦ Γραμματέως σελ. 154.—128-302.—Μεταρρύθμισις τοῦ ὄργαν. αὐτοῦ 383-623.—Διασάφεις 418-686.—Διαδικασίας 419-687.—Παρουσίασις ἐξοφλητικῶν 470-810.—Ἀναπλήρωσις ἐπιτρόπου τόμ. β' 183-158.—Περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ 679-583.
- Ἐμβολιασμὸς 185-344.—Παραγγέλματα περὶ αὐτοῦ 198-362.—Διορισμὸς ἐμβολιαστῶν 422-689.
- Ἐμπειροτεχνῶν δικαιώματα 181-338.
- Ἐμπορεύματος σημασία σχετικῶς πρὸς τὸν Λασμὸν β'. 878-874.
- Ἐμπορικὰ μαθήματα γ'. 194-204.
- Ἐμπορικὸν συνέδριον 402-644.
- Ἐμπορικὸς Νόμος 186-347.—Ἀρμοδ. ἐμποροδ. 189-349.—Περὶ τυπογραφικοῦ λάθους 270-445.
- Ἐμποροπλοῖαρχοι β'. 252-240.—Ἐξέτασις αὐτῶν 716-615.—Ἐσαύτως 860-819.
- Ἐνέχυρον 405-645.
- Ἐνθλικότης 368-610.
- Ἐνορίων διαίρεσις γ'. 180-192.
- Ἐξαγωγικὸν τέλος βρώμης ὅρα βρώμη ἀπαγόρευσις Γαλετῶν ὀρίζου κλπ. γ'. 16-20.

- Παράτασις προθεσμίας πρὸς εἴταγωγὴν γεννημάτων 17-20.—'Απαγ. δημ. καρ. 116-124.—Τέλος ἀνθρώπων 124-131.—Κατάργησις τῆς μὴ ἐξαγωγῆς τῶν δημητρ. καρπῶν 144-148.—'Εξαγωγ. τέλος ἀραβοσίτου 146-149.—'Απαγόρευσις ἐξαγ. σίτου κλ. 266-268.—Κατάργησις παντός ἐξαγ. τέλους τῶν δημητρ. καρπῶν 387-467.—Τέλος σταφιδοκαρποῦ 407-487.—Κατάργησις τοῦ τῶν σιτηρῶν 424-495.—Περὶ τοῦ ἐξαγ. τέλους τοῦ σταφιδοκαρποῦ διὰ τὸ 1858 ἔτος 407-487.—Τῶν ἀλεύρων 457 . 527.
- 'Εξαίρεσις δικαστῶν 564 . 906.
- 'Εξέτασις δικηγόρων ὅρα δικηγόροι. — δημοδ. ὅρα τὴν λέξιν, καὶ διδασκαλιστῶν ὡσαύτως.
- 'Εξυβρίσεως νόμος 508-853.—Παραδρομὴ περὶ τὴν τύπωσιν 541-884.—Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 2. β'. 680-583.—Περὶ διαδικασίας, ὅρα τύπος.
- 'Εορταὶ καθ' ἃς ἀπαγορεύονται αἱ ἀγοραὶ 241 . 421.
- 'Εορτάσθῃσι ἡμέραι ἐκπαιδευτηρίων γ'. 212-226.—Τριῶν Βασ. ἐλάττωσις 535-585.
- 'Επαναστατικὰ κινήματα Στερεᾶς 'Ελλάδος 280-457.
- 'Επαρχίαν 'Αργος καὶ Μεσσηνίας κατάργησις γ'. 190-203.
- 'Επαρχιακὰ συμβούλια 417-676.—'Υδρα καὶ Σπατῶν β'. 19-23.—Νεοσχηματισθέντων δήμων 82-71.—'Επαρχ. φόροι 128-130.—'Επαρχ. φόροι 134-132.—Τροπολογία τοῦ νόμου 732-623.
- 'Επαρχίαι καὶ Νομοὶ 23 . 34.—Ὅρα διαίρεσις τοῦ Κράτους κατὰ νομούς.
- 'Επιβάται πολῖται ἀ-αρχάδεκτοι εἰς τὰ Β. πλοῖα β'. 850-813.
- 'Επιθεωρητὴς στρατοῦ 18-13.—'Ὅρα Στρατ. 53-34.
- 'Επιθεωρητὰ Οἰκονομ. διαρismus γ'. 562-630 καὶ διαιρέσεως τοῦ κράτους εἰς περιφερσίας Οἴκον. 'Επιθεωρητῶν 577-645.
- 'Επικύρωσις ἐ γράφων διὰ τὴν ἐξωτερικὴν 551-896.—Ὁσαύτως 556-902.
- 'Επιμελητήριον οἰκονομ. κλ. 544-887.—Τοιούτου σύστασις ἐν Ἀθήναις β'. 62-55.
- 'Επιμελητηρίου σύστασις καὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας 281 . 457.—'Επιμελητ. ἐμπορ. ἐν Καλαμάει β'. 925-926.
- 'Επισκοπικὸν δικαστήριον β'. 832-792.
- 'Επισκοπῶν διαίρεσις 73 . 156.—'Ενωσις τῆς ἐπισκοπῆς Καρδαμύλης μετ' Ἀκκεδαίμονα 148 . 318.—'Αρ' ἡμῶς ἐπισκοπῶν κλ. τόμος β' 809 . 727.—Καταστατικὸς νόμος ἱερᾶς συνόδου 810 . 732.—Κύρωσις ἐπισκόπου ὑπὸ τῆς Κυβερν. γ'. 108-122.—'Επισκοπικοῦ δικαστηρίου 163-175.—Ἔδρας 202-210.—Διακριτικὸν σημεῖον τῶν ἀρχιερέων 183.—'Ὅρα καὶ ἐκκλησία.
- 'Επιστημονικὴ συλλογὴ ὅρα ἀρχαιοφύλακες.
- 'Επίσφαλεις οἰκοδ. ὅρα κατεδάφισις.
- 'Επιτελῶν στολὴ 69-148.—Ὅρα καὶ στολὴ.
- 'Επιτηδεύματα, ὅρα φόροι, ἐκτέλεσις τοῦ νόμου περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων 329 . 548.—Περὶ παροραμμάτων αὐτοῦ 332-549.—Γενικοῦ ἐμπορ. Συνέδρ. 402-644.—Περὶ φόρου τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον 403 . 644.—Φόροι ἐπιτηδευμάτων 488 . 824.—Ἐκπράξεις φόρων ἐπιτηδευμάτων οἰκοδομ. β' 109 . 108.—'Ενστάσεων 181 . 158.
- 'Επιτροπὴ ἐκδουλεύσεων 18-30. 108-255 καὶ 117-293.—Ἰπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν β'. 382-365.—'Ὅρα καὶ ἀξιωματικοί.
- 'Επιχορηγήσεις πρὸς ἐν. ἀρχῶν ἀκατάσχετοι γ'. 320 σελ. 326.
- 'Ερανοὶ ὅρα δῆμος.
- 'Εργολάδοι δημοσίων ἔργων.—Ἰποχρεώσεις β'. 696 . 590.

Ἐρετρίδας συνοικισμὸς ὄρα Παρριανοί.

Ἐσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ 1833—1835 Γ'. 380 617 καὶ 381-617.

Εὐαγγελιστρίαις Μονῆς Τήνου ὄρχην. β'. 736 633.

Εὐελπίδων σχολή, σύττασις αὐτῆς 113 . 277 — Σκοπὸς αὐτῆς, καὶ ἐπιστημονικὴ
ἐκπαίδευσις αὐτόθι· προπαιδευτικὴ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ τάξεις, καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ
νέων σελ. 278· πρωτοπικὸν αὐτῆς 280. — Μητρῶν καὶ ἡμερολόγιον 281. διοική-
της αὐτῆς κλ. αὐτόθι· ἱματισμὸς 285 — Διδάκτε 285. — Περί οἰκονομίας 289. —
Παῦσις προπαρασκευαστικῆς κλάσεως 374-613. — Κατάργησις τῆς προπαιδευ-
τικῆς τάξεως 608-955. — Διόλυσις αὐτῆς β'. 403-425. — Σχηματισμὸς τοῦ
519-460. — Προορισμὸς τῆς ἑκτῆς τάξεως γ'. 49-38. — Περί τῶν ὀρελλομένων
διδάκτρων 181 195.

Εὐθύνη δῆμων ὄρα δῆμος

Ἐυνάρδος, πληρωμὴ ἐθνικοῦ δανείου ὑπ' αὐτοῦ β'. 554-493.

Εὐρίπου ποσθμὸς β'. 652-567. — Διόρυξις τοῦ 939-959, ὄρα καὶ διόδοι καὶ διευθε-
τησις τοῦ ἔργου γ'. 102 103

Ἐφεδρεία Ναυτικοῦ γ'. 538 585 — Σχηματισμὸς τεγματῶν ξηρᾶς 640-697.

Ἐφετείου Ἀθηνῶν κανονισμὸς γ'. 582-647 — Νεοπλίου 618-681.

Ἐφετείου σύττασις ἐν Πάτραις β'. 318-305 — Περί ἐκτελέσεως αὐτοῦ 319 306.

Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως 2-1.

Ἐφημερίδων ὑπεύθυνοι συντάκται τόμ. β'. 200-185.

Ἐφορὸς γενικὸς, ὄρα ἀρχιτέκτονες.

Ἐφόρου βιβλιοθήκης μισθὸς, γ'. 297 287.

Ἐφόρων οἶκον. κατάργησις καὶ σύττασις Β. 2. ἐπιτρόπων 263-441 — Ἐπαρχ. ἐφο-
ρίων β'. 358 καὶ 359 σελ. 351. — συστάσεως, ἐφορίων Γ'. 57-42. — Ἐφόρων κλη-
ροδοκία 452-524.

Z.

Ζαΐμη οἰκογένεια β'. 17-23.

Ζέρβα ἀμνηστεία, γ'. 94 93.

Ζευγίται. σχηματισμὸς λόγου 15-20 καὶ 25. — Μισθοδοσία σελ. 25.

Ζωοκλοπή καὶ ζωοκτονία, β'. 594-548 .

H.

Ἡράτου δάνειον, γ'. 502-563.

Θ.

Θεάτρου ἀνέγερσις β'. 253-254 καὶ 255 σελ. 253-241 καὶ 255-242. — Συστάσεως
τοῦ γ'. 339 — Ἀνεγέρσεώς τοῦ 458-352.

Θηδῶν οἰκόπεδα 234-411. — Ὁροθεσία Θηδῶν 384 624. — Σύμβουσις περὶ τῶν ἰδιο-
κτησιῶν 527-873. — Πανήγυρις β'. 544-488 — Περιθελψίς τῶν παθόντων ἐκ τοῦ
σεισμοῦ 913 908 — Βοηθημάτων αὐτοῖς ἕνεκα τοῦ σεισμοῦ γ'. 28-25.

Θήρης ἄμμος ἢ Μπορτζελάνα β'. 783 680. — Περί τοῦ φόρου τοῦ οἴνου Γ'. 432-501.
— Περί φόρου φανῶν 436-503. — Περί ἐκτελέσεως 476 535.

Θητείας στρατιωτικῆς ἐλάττωσις Γ'. 583-649.

I.

Ἰατρικὸν διαγώνισμα γ'. 352-365.

Ἰατρικῶν πώλησις 179-337.

Ἰατροδικαστικὴ σελ. 110-573, ὄρα καὶ ἱατροσυνέδριον

Ἰατροὶ ἐπαρχιακοὶ β'. 919-911 καὶ 920 καὶ 924.

Ἰατροί, σύττασις αὐτῶν κατὰ νομοὺς 90-207, ὄρα ἱατροσυνέδριον 110-272. —

- Περὶ τοῦ μετέργεσθαι τὴν ἱατρικὴν 114-292 — Προσδιορισμὸς τῶν ἱατρικῶν ἐπισκέψεων 172-333. — Ἄδεια τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὸν ἱατρὸν 166-328 — Εἰρηνοδίκαι· ὡς ἱατροὶ 224-398. — ἱατροὶ διοικήσεων 387-626. — Ἀντιμισθία τῶν διὰ τὴν ἐξέτασιν στρατευσίων β'. 168-152. — Κανονισμὸς ἐξετάσεων τῶν ἱατρῶν ἐν γένει γ'. 478-537 καὶ 479-547. — Τροποποιήσεις· ἡ διορθώσεις ἐπὶ τῶν ἀθρ (17, 37, 51.) 649-702.
- Ἱατροσυνέδριον καὶ σύστασις τοῦ 110-272. — Ἐξέτασις τῶν ἱατρῶν, χειρουργῶν, κτηνιατρῶν, φαρμακοποιῶν καὶ μαίων, αὐτόθι. — Γνωμοδότησις αὐτοῦ εἰς ἱατροδικαστικὰς ὑποθέσεις σελ. 273. — Περὶ ἱατρικῶν ζητημάτων αὐτόθι, μισθοδοσία τῶν μελῶν τοῦ 167-330. — Περὶ τῶν παραδεικτέων 620-966. — Διατίμησις φαρμάκων γ' 62-44 καὶ 63-45. — Περὶ ἐτρείας ἀντιμισθίας εἰς τοὺς ἱατροσυνέδρους 234-246. — Κανονισμὸς ἐξετάσεως, 47-37 καὶ 56-702 ὅρα ἱατροί.
- Ἱερᾶς Συνόδου καταστατικὸς νόμος, ὅρα ἐπισκοπῆς.
- Ἱερατικῶν σχολῶν σύστασις γ'. 260-200 — Περὶ χορηγήσεως κεφαλαίων 294-285. — Περὶ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν 316-313 — Κανονισμὸς τῶν ἱερατ. σχολῶν 327-338. — Σύστασις αὐτῶν 330 καὶ 331 σελ. 444. Κανονισμὸς ἐσωτερικὸς 367-384. — Κανονισμὸς 584-450.
- Ἱεροκλήρυκες γ'. 926-926. — Καθήκοντα αὐτῶν γ'. 454-525 καὶ 455-526.
- Ἱερομένων πρὸ πάντων γ'. 295-285.
- Ἱθαγένεια ἑλληνικὴ 199-364, ὅρα καὶ ἀστυκὸς Κώδιξ.
- Ἱκτερώδους πυρετοῦ καθάρσις β' 870-871, ὅρα καὶ καθάρσις.
- Ἱματισμὸς στρατοῦ 13-24 σελ. 16-17 24. — Ἱματισμὸς ναυτικοῦ 80-166, τοῦ πεζικοῦ 752-647, ὡσαύτως· 753-649, ὅρα στρατῆς καὶ στολῆ.
- Ἱόνιοι νῆσοι 154-321. — Ἱονιοὶ ἐγγάται γ'. 85-83, ὅρα ἀτέλεια.
- Ἱππικὴν σελ. 19-14 25-27. — Ἐπενδύτης τῶν ἀζιωματικῶν τοῦ γ'. 259-260. — Νέος σχηματισμὸς 647-701.
- Ἱπποδρόμος Λυκαβητοῦ γ'. 630-692.
- Ἱπποτιδὴ ὁδοί· ὅρα σιδηροδρόμοι.
- Ἱπποφωβίου ἐπιστολὴ β'. 714-614. — Περὶ χωρισμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ σχολεῖον Τίρυνθος γ'. 253-257. — Περὶ περὶ χωρ. τῶν προϊόντων τοῦ 345-356.
- Ἰσορροπία ἐξόδων β' 205-187.
- Ἰχθυοτροφίων ἐνοικίασις· 597-945. — Ἐνοικίασις β'. 283-259 καὶ 284-260. — Ὡσαύτως 608 καὶ 610-547. — Ὡσαύτως· 897-892. — Διάρκεια 924-925.

Κ.

- Κάθαρσις ἕνεκα ἱκτερώδους πυρετοῦ, ὅρα ἱκτερώδης.
- Κάθαρσις τῶν ὑπὸ ξένην σημασίαν πλοίων β'. 915-911 — Ἐλάττωσις τοῦ χρόνου τῆς καθάρσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Συρίας Αἰγύπτου γ'. 36-26. — Εἰς τὰ δημοτικὰ λοιμοκρουεῖα καθάρσεως τῶν ἐγγχωρίων πλοίων 107-122. — Κάθαρσις ξένων πλοίων 360-374. — Κατάργησις τῆς ἐπιτηρ. καθάρσεως ἐκ Τουρκίας ἕνεκα πανώλους 406-487. — Ἐνεκα πανώλους· 463-528. — Κατάργησις τῆς πενθημέρου καθάρσεως τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπ. Τουρκίας προσελευσάντων 494-554. — Κατάργ. καὶ τῆς ἐπιτηρ. 510-566. Καθ' ὅρα Ἀθῆναι 133-305.
- Καθ' ἡγετῶν ἀπαγόρευσις τοῦ νὰ εκπαιδεύουν τοὺς μαθητὰς ἐπὶ πληρωμῇ γ'. 240-248. — Ὅρα καὶ διδάσκ.
- Καθυστεροῦντα εἰς τὸ δημόσιον 162-325 — Περὶ καταδιώξεως 471-811. — Ἀπαγορεύσεις καταδιώξεως διὰ τὰ πρὸ τοῦ 1833 ἔτος, 546 καὶ 547-888. — Ἐκτελέσεως 553-897. — Κατὰ τῶν ἐγγυητῶν ἐφαρμογὴ 563-909. — Ὅρα.

- περί προσδιορισμοῦ ἐκτελέσεως γ'. 689-805. (ὅρα περί προσδιορισμοῦ ἐκτελέσεως γ'. 689-805.) — Ἐξόφλησις μέχρι τοῦ 1837 β'. σελ. 126 — Ὁριέται 323 309 καὶ 319-307. — Εὐεργετήματα εἰς τοὺς καθυστεροῦντας ἐξ ἐνοικίας 898 893. — Παράτασις προθεσμίας γ'. 67-48. — Περί καθυστεροῦντων ἐκ προικοκτησιῶν 148 . 123. — Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ὁδηγία 209-213.
- Καισαριζή ὅρα Μοναστήρια.
- Κακοδικεῖον ἀγωγή 562 . 907.
- Κακουργιοδικεῖν. — Παράτασις τῶν συνεδριάσεων πρὸς ἐκδίκασιν ὠρίμων δικῶν 485 819. — Τροποποιήσις τοῦ ἀρθρ 2 τοῦ νόμου τοῦ 1837 ὥστε αἱ ληστεῖαι νὰ δικάζονται ἐντὸς τῆς συνόδου αὐτῶν γ'. 255-259.
- Κανέλου Δελιγιάννη σύνταξις 620-683.
- Καννίσματος ἀπαγόρευσις εἰς τὰ γραφεῖα γ'. 207-243.
- Καποδίστριας μνησίον ποσὸν δραχ. 1000 γ'. 440-506.
- Καπουτσιμάδην Βυρσοδέψην γ'. 518-572.
- Καραϊσκάκη μνημεῖον β' 704.
- Καρδαμύλης ἐπισκοπὴ καὶ ἔνωσις τῆς μετὰ τὴν Λακεδαιμόνα 148-318.
- Καρύταινα μετὰθεσις τῆς Πρωτεοῦσης εἰς Δημητσάνην γ'. 55-44.
- Κατὰδίκη στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν 377-646. — Κληρικῶν 378-646.
- Κατακώρωσις πλειστηριασμοῦ 355-596.
- Κατάκωλον ὅρα λιμένων κατασκευή.
- Καταθετικῶν ταμείου σύστασις 610 956. — Καταμέτρησις πλοίου ἔδε πλοῖον.
- Κατάρχησις τῆς κρατήσεως μισθῶν Οἶκον ὑπαλλήλων β'. 662 571. — Τοῦ ὑπουργ. ἐσωτερικῶν 687-585.
- Κατάστασις στρατοῦ τόμος β' 746 . 640. — Ἐκτέλεσις τοῦ νόμου 830 . 785. — Ὅρα σύνταξις καὶ στρατός.
- Κατάσχεσις καὶ πλειστηριασμός πραγμάτων ὅρα ἀνωτέρω κατακώρωσις.
- Κατάσχεσις μισθῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων 290 σελ. 466. — Περί τῶν κρατήσεων τῶν μισθῶν ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τῶν ταμιῶν 307-498. — Ὅρα ἐπιχορήγησις προξένων.
- Καταδάφισις ἐπισφαλῶν οἰκοδομῶν β'. 823 767 τῶν ἐναντίων τοῦ σχεδίου 839-798 καὶ 840 σελ. 799.
- Καυδὸξυλα β'. 286-263. — Ὅρα καὶ φορολογία.
- Κινδυνασφαλιστικὴ ἐταιρία β'. 136-137.
- Κληροδοτήματα καὶ δημοσίευσις αὐτῶν 91-208.
- Κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ὀρφανῶν ἀγωνιστῶν β'. 654-566.
- Κληρούχων δραπετῶν β'. 833-793.
- Κολοκοτρώνη χήρας σύνταξις β'. 622-553.
- Κολωνία τῆς Πρωσίας προξενεῖον γ'. 282-275.
- Κοράσια πρὸς ἐκπαίδευσιν 89-206.
- Κορινθίων συνοικισμός γ'. 438-504. — Ἐκτέλεσις τοῦ νόμου 441-506. — Ἐπιτροπὴ περὶ τούτου 442-508. — Ἐγκρίσις σχεδίου, 462 528. — Βοήθεια ἐνεκα τῶν οἰσίων 523 575. — Μετάθεσις τῆς ἐδρας 602-673.
- Κορωνεῖας δῆμος συνεχωρεύθη 386-626.
- Κορώνης προκυμαία γ'. 547-617 ὅρα προκυμ.
- Κουκούλια ὅρα τελῶν δικαίωμα.
- Κουμλά στολή 416-676.
- Κουντουριώτης Δάξαρς 365-608. — Περί διατηρήσεως τοῦ μεγαλοσταύρου ἐν τῇ

- οικογενεία του Ε'. 797-719.—Μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος πολί-
του γ'. 48-38.—Τῶν χηρῶν αὐτῶν Κουντουριώτου σύνταξις 422-495.
Κράτησις μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων β'. 189-204—213 καὶ 214 σελ. 191.—Ἄρσις
αὐτῆς ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργ. τῶν ἐσωτ. 687-585.—Ὡς πρὸς τοὺς
οἰκονομικοὺς 662-571.
Κριεζῆ δάνειον γ'. 621-683.
Κρητῶν ὑποθήκαι εἰς τὴν τράπεζαν β'. 190-163.—Ἀποικισμὸς εἰς Μηνῶαν 595-
539.—Περί ἐκτελέσεως τοῦ ἀποικισμοῦ 676-581.—Ἐκθεσίς περὶ τῶν Κρητι-
κῶν γραμμ. εἰς τὴν Α. Μ. γ'. 42-32 καὶ Β. Διάταγμα περὶ τούτων 43-34 καὶ
ὁδηγίαι 46-35.—Παράτασις προθεσμίας περὶ ἀποδεικτικῶν 89-85.—Περὶ τῶν
γραμματίων 631-692.—Παράτασις προθεσμίας 660-744.
Κτηνιατρός, ὅρα ἱατροσυνέδριον περὶ τοῦ μετέρχεσθαι τὴν κτηνιατρικὴν 114-292.
Κύθου λουτρά καὶ ἱατροὶ β'. 574-508.—Διορισμὸς ἱατροῦ γ'. 184-197.
Κυλλήνη ἐνθα ἀνηγέρθη πόλις 242-421.
Κύμης ἐργοστάσιον β'. 191-163.—Ὀρυχείου 780,680.—Λοιμοκαθαρτηρίου σύστα-
σις 902-896.
Κυνηγοὶ ὀπλοφοροῦν 12-14 ὅρα ὀπλοφορία.
Κώδης στρατιωτικὸς γ'. 652-703 ὅρα καὶ νομοθεσί. Στρατ.

Λ.

- Λαμία πλκτεία β'. 852-814.
Λαχεῖα καὶ ὅροι καθ' οὓς ἐπιτρέπονται 392-633.
Λεβηθείας σχεδιογράφοις β'. 146-142.
Λειποτακτῶν σύλληψις 68-148.—Ἀντιμισθία εἰς τὸν συλλαμβάνοντα λειποτάκτην
173-334.
Λέμβων ὄργανισμός τῶν κανονοφόρων β'. 899 καὶ 900 σελ. 895.
Ληξιαρχικῶν πράξεων νόμου ἐκτέλεσις γ'. 323-334 ὅρα Ἀστυκὸς Κώδης.—Ὁρκο-
δοσία ληξ. 526-578.
Λιστείων ἐκδικαίσις ὅρα ἐκτοπισμός καὶ κακουργιοδικεῖα.—Περὶ εὐθύνης τῶν δέμων
γ'. 676-881 ὅρα ἀποζημίωσις 682-793.
Λιβάνις γ'. 665-756.—Περὶ φόρων αὐτῶν 677-884.
Λιθογραφία 59-141 ὅρα τυπογραφία.
Λιμεναρχείων συγχώνευσις β'. 224-200 ὅρα λιμένια ἀρχαί. — Πειριχῶς 609-547.
Περὶ διορισμῶν εἰς τὰ κεντρικὰ λιμεναρχ.—Ἐπίτακτοι ἀξιωματικοὶ γ' 32-27.—
Ὁργ. λιμ. 495-552.
Λιμένια ἀρχαί 82-196.—Διαιρέσις τῶν λιμένων εἰς πέντε τμήματα αὐτόθι.—Ἄρ-
μοδιότης τῶν ἀρχῶν σελ. 197. σχέσις αὐτῶν σελ. 201.—Λιμενικὰ δικαιώματα
94-209.—Διαιρέσις τῶν λιμένων καὶ περιφέρεια αὐτῶν 96-212.—Λιμενικὰ δι-
καιώματα τῶν πλοίων τῶν ξένων δυνάμεων 141-274.
Λιμενικῶν δικαιωμάτων ἀμοιβαιότης μετὰ τῶν κάτω χωρῶν 180-338.—Μεταξὺ
Τοσκάνης 169-331.—Ἀστριακῶν ἐμπορ. πλοίων 155-321.—Δανίας 205-
374.—Ἰονίων νήσων 154-321.—Νορβηγίας καὶ Σουηδίας 261-325.—Βρέμης
228-400.—Ῥωσσίας 245-422.—Λυβέρκης 246-422.—Ἀμβούργου 379-
617.—Ἀνδόερ. 415-676.—Πολιτειῶν Βορ. Ἀμερικῆς σελ. 798.—Διατίμησις
λιμενικῶν δικαιωμ. σελ. 799.—Λιμενικαὶ ἀρχαί 512-860.—Κατάργησις τινῶν
555-904.—Σαρδηνίας 584-930.—Περὶ τῶν διαβαινόντων πλοίων εἰς λιμένα Ἑλλ.
607-954.—Ἀμοιβαιότης μετὰ τῆς Πορταγαλλίας γ'. 53-39.—Ἀφομοίωσις τῶν
πλοίων τῶν δύο Σικελιῶν μετὰ τῶν Ἑλλήν. 92-86.—Μακρυβούργου 199-205.

Λιμενική υπηρεσία κανονισμός γ. 495-522.
 Λιμένος Κατακόλου κατασκευή γ. 404-413.
 Λιμὴν ἁγίου Ἀνδρέου καὶ εἰσπράξεις δικαιωμάτων β. 748-643. — Ναυπλίου καὶ κατασκευή προκυμαίας γ. 252-257.
 Λιμὴν ἐλευθερος ὕδρας 175-335.
 Λογιστήριον στρατιωτικὸν καὶ ὀργανισμὸς τοῦ 423-299.
 Λογιστήριον τοῦ Ἱπουργ. Οἴκον. β. 151-145. — Καθίδρυσις καὶ βαθμὸς 177-155. — Ἑσωτερικὴ ὑπηρεσία αὐτοῦ 865-860.
 Λογιστικὸν σύστημα καὶ ἐντορξίς τοῦ 132-304.
 Λογιστικὸν τοῦ Κράτους ὅρα διοικήσεις τῶν ἐξόδων.
 Λοιμοκαθακτηρίου ἐν Πειραιεὶ κατάργησις γ. 88-85.
 Λοιμοκαθακτηκὰ δικαιώματα β. 338-351.
 Λοιμοκομείου σύστασις εἰς Αἴγινα γ. 35-72.
 Λόντου μνημόσυνον γ. 47-37.
 Λουκοῦς Μονὴ ὅρα μοναστήρια.
 Λουτράκιον, μεταθεσις τοῦ ὑποτελωνείου εἰς Νέαν Κόρινθον ὅρα Κόρινθος.
 Λουτρά Ἰπάτης β. 127-128.

M.

Μαθηματικοφυσικὸν ταμεῖον ὅρα ἀρχαιότητες.
 Μαῖται, ὅρα Ἱατροσυνέδριον περὶ τοῦ μετέρχεσθαι τὴν Μαιευτ. 144-292. — Κατάστημα Μαιευτικῆς 212-381. — διατήρησις Μαϊῶν 287-463 — σχολὴ αὐτῶν 526-872. — Ἐμπειρικὴ Μαῖται γ. 244-251. — Μαιευτικὸν Σχολεῖον 245-251. — Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ μαϊῶν 284-276. — ἐκτέλεσις τοῦ νόμου περὶ μαιευτικοῦ Σχολείου 293-284.
 Μάουρερ παῦσις 116-293.
 Μαρτύρων κλπ. δικαιώματα 181-338. — Εἰς ποιν. δίκας καὶ ται μὴ ἐγκαίρως ἐμφανισθέντων 486-819. ὅρα καὶ πορεῖα.
 Μαυροκορδάτου σύνταξις γ. 185-197.
 Μέγα σύνταξις, γ. 214-227.
 Μεγαλόπολις πρωτεύουσα 364-608. — Πρασθήκη εἰς Γόρτυνα, β. 12-19. — Σύστασις ἐπαρχείου 804-726. — Παράτασις συνοικισμοῦ, γ. 269-265. — Διευθετήσις ὁδοῦ ἐκ Τριπόλεως 506-564.
 Μεσολόγγιον καὶ πρωτεύουσα αὐτόθι 63-143. — Σχέδιον πόλεως, β. 523-466. — Μεταρρύθμισις σχεδίου 578-509. — Ὁσαύτως 715-615.
 Μεταγραφῆς καὶ κυριότητος ἀκινήτων κτημάτων, γ. 306-292. — Ἐκτέλεσις τοῦ νόμου 335-349.
 Μετενοικίσις ἐθν. φαρτῶν κτημάτων, β. 37-32.
 Μεταξουργεῖον, β. 60-51. — Μεταξά ὅρα τελῶν δικαιώματα.
 Μετατύπωσις ποιν. νόμου 223-398.
 Μέτος Μπραχόπουλος. — Παραχώρησις κτημάτων, β. 895-887.
 Μέτρα καὶ σταθμά 361-603. — Διαστήματα ὁδῶν κατὰ τὸ νέον μετρικὸν σύστημα 427-710. Στατήρος 473-812. — Περὶ εἰσαγ. αὐτῶν 474-813. Παρατάσεως 478-814.
 Μητρώον 14-19, ὅρα στρατός.
 Μηχανικοῦ σύστασις 65-144 — Σχηματισμὸς αὐτοῦ καὶ τῶν σκαπανέων 560-905. — Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ 564-909. — Ἀρμοδιότης καὶ σχέσεις τοῦ 560-913. — Ὁργαν. Μηχανικοῦ, γ. 182-196. — Ὁργανισμὸς αὐτοῦ 250-255. — Ἀξίωμα. Μηχανικοῦ καὶ ἀποζημιώσεις 512-569.

Μικτὴ ἐπιτροπὴ 206-374. — Στάσεις μικτῆς ἐπιτροπῆς 292-467. — Περὶ πικρο-
στάσεως τῶν ἐχόντων δικροῦς; 308-500 καὶ 350-602. — Περὶ διαφορῶν μεταξὺ
Ἑλλήνων καὶ Ὁθωμανῶν 362-607. — Προθεσμίαι 444-787. — Ἀρμυδιότης 572-
932. — Ὀπκῶτα; 577-927. — Περὶ δικιτητῶν παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ 614-962. —
Καταργήσεως αὐτῆς κλπ., γ'. 580-645.

Μισθοδοσία στρατοῦ σελ. 27. — Μισθὸς βιβλιοῦ καὶ ὑπηρετίας 29. — Διοικητῶν ὑ-
πὸ πλελλήλων 37-56.

Μισθοδοσίαι ὑπὸ πλελλήλων ἐν γένει, γ. 570-632. — Καὶ ἡχοῦρα καὶ; 576-643. —
Τῶν παρέρρων τοῦ προξενείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως 579-645.

Μισθοληψία 36-55.

Μισθῶν Κράτησις, ὅρα κατάργησις.

Μνημεῖον ἐν Πύλῳ 87-205. — Μισοῦλη 220-390.

Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν, β. 399-415.

Μοιραρχιῶν Στερεῶς μεταρρυθμίσεις, β. 59-51.

Μολυσμάτων ἐμποδισμός 429-712.

Μοναστήρια 22-34. — Γυναικῶν 101-243. — Περὶ διατηρήσεως αὐτῶν 102-246. —

Μοναχ. καὶ ἐκκλ. ιδιότης 120-297. — Μοναχ. Τήνου 135-305. — Ἰδιοκτησίαι
μοναχῶν 146-316. — Γυναικείων μοναστηρίων Λουκοῦς καὶ Κιαισαριανῆς 147-318.

— Τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων Νησι 187-348. — Σφραγίς αὐτῶν 303-494. —

Κατεξῶν μονῇ 518-865. — Δεκάτου τῶν διαλυομένων μονῶν 600-951. — Περὶ

ἀποδόσεως μονῶν εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μονὰς β. 526-474. — Περὶ τῶν μονῶν

Ἀλαγωνίας εἰς τὸν Δημάκην, γ. 84-81. — Περὶ τῶν συμβουλίων τῶν μονῶν 356

σελ. 373. — Κανονισμὸς Μοναχ. 500-556.

Μοναχῶν ιδιοκτησία 146-316, ὅρα Μοναστήρια.

Μονὴ Καλαμῶν καὶ περὶ Καλογραιῶν, γ. 566-631.

Μουσείον, ὅρα ἀρχαιότητες.

Μουσικῆς σχολείου δ' ἄλυσις, γ. 127-136.

Μουσικοῦδης, ὅρα ἀρχαιότητες.

Μυλόπετρι Μήλου 150-319.

Μυρτοντίων κατασκευὴ προκυμαίας, γ. 664-744.

Ν.

Ναβαρίνος, ὅρα Πύλος.

Νάξου προκυμαία, γ. 243-250. — Ἐκτέλσεις τοῦ νόμου 285-277.

Ναὸς Σωτῆρος 85-204. — Ναοὶ διαλυθέντων μοναστηρίων 187-348. — Ἀνεγέρσεως

τοῦ ναοῦ Σωτῆρος; 532-876. — Δημοτικῶν ναοῦ ἀνεγέρσεις, β. 171-154.

Ναυαρίνοι, ὅρα Πύλος.

Ναυαγισμὸς, γ. 309-296.

Ναυπηγηθέντων δημοσίων πλοίων κατάλογος ἀπὸ τοῦ 1833 — 1835 ἔτους, σελ. 768

καὶ 769.

Ναυπλίου ὑδραγωγεῖον 129-302. — Μετάθεσις ἐφετερίου ἐκ Τριπόλεως 288-464. —

Μεταρρυθμίσεις τοῦ σχεδίου, β. 573-508. — Ὁσαύτως 640-560. — Τροποποιήσεως

ὁδοῦ, γ. 44-35. — Ἐκτέλσεις τοῦ νόμου περὶ προκυμαίας 291-281.

Ναυστάθμου περιορισμὸς ὡς πρὸς τὸ πληρώμα, β'. 370-357. — Περὶ ναυστάθμου καὶ

ὁρμητηρίου 506-446. — Διάλυσις τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν 834-793. — Περὶ να-

σοκομείου καὶ φαρμακείου 896-888.

Ναυστάθμου διευθυντοῦ μισθός, γ. 533-585.

Ναῦται πρεσβύται, ὅρα πρεσβύτες 112-275.

- Ναυταπάτη καὶ πειραιεῖα, β. 355-341.
 Ναυτιλιακὰ τέλη εἰς τοὺς προξένους, γ. 627 690.
 Ναυτικὴ σημαία, γ. 497-553.
 Ναυτικῆς σπουδῆς 525-874. — Σχολεῖον ἐν Ἰδρῳ σύστασις 586 934. — Ἐν Σύρῳ, β. 271-247. — Ἐξετάσεις 402-423. — Περὶ διδασκαλίας τῆς ναυτικῆς θεωρίας 940-907.
 Ναυτικοεμπόρων ἀπογραφὴ, γ. 296-286. — Ἐκτέλεισις τοῦ νόμου 338-354.
 Ναυτικοὶ διαθέσιμοι λαμβάνουν κτήματα ἐθνικὰ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ των, β. 206-187.
 Ναυτικὸν πολεμικόν, β. 347-306. — Χαιρετισμὸς τῶν Βασ. πλοίων, γ. 236-247.
 Ναυτικοῦ λόγος τῶν τεχνιτῶν, β. 224-201. — Ναυτικῶν ἀξιωματικῶν κατάταξις, β. 844-811. — Θέσεις εἰς ἃς διορίζονται 845-811. — Διευθυντῶν τῶν πλοίων 846-812. — Περὶ καταστάσεως ναυτικῶν ἀξιωματικῶν, γ. 230-240. — Περὶ βαθμολογίας των 242-250. — Ἀποδοχαὶ ἀξιωματικῶν 261 καὶ 262-262. — Ἀδείαι των 303-290. — Περὶ τοῦ ἐνοικίου αὐτῶν 304-294 καὶ 354-366. — Ἰατρικὸν συμβούλιον πρὸς ἀπόταξιν ἔνεκεν νοσήματος 332-344. — Ἀπουσία ἀξιωματικῶν 496-553. — Ἐνοίκια 590-656.
 Ναυτικῶν ἀποζημιώσεις καὶ σύστασις ἐπιτροπῆς, γ. 515-571. — Ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν βαθμολογία, 589-655. — Περὶ πολ. ὑπηρεσιῶν των 232-694.
 Ναυτικῶν τροφοδοτῶν προσόντα 650-702.
 Ναυτικῶν ὁδοιπορικὰ ἐξόδα 654-743.
 Ναυτικὸν διευθυντήριον 23-125. — Ναυτικοῦ διοργανισμὸς 74 458. — Ἰματισμὸς καὶ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ Βασ. ναυτικοῦ 80.166, ἴδε καὶ ἰματισμὸς — Περὶ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων του 358-604. — Τοῦ διευθυντ. β. 225-202. — Ὅργαν. τοῦ Ναυστάθμου κλπ. 384-367. — Ὁσαύτως ὁργανισμὸς του 521-461. — Περὶ μεταβολῶν, γ. 263-264. — Περὶ τοῦ ἐν Κωνστ. ναυτικοῦ τμήματος 499-555.
 Ναυτικῶν νήσων Ἰδρας Σπετζῶν καὶ Ψαρῶν ἀποζημιώσεις, β. 875-872 ἐκτέλεισις τοῦ νόμου, γ. 4-4. — Περὶ προσαγωγῆς δικαιολογητικῶν ἐγγράφων 8-18. — Διανομὴ τοῦ χορηγήματος 205-242.
 Ναυτιλία ἐμπορικὴ 395-634. — Διάταγμ. περὶ ἀστυνομίας αὐτῆς 411 659. — Προσθήκη εἰς αὐτὸ 424 689.
 Ναυτοδάνεια, β. 763-659.
 Ναυτολόγιον ἐμπορ. ἑλλήν. πλοίων 121298
 Νεκροσκοπία 208-375. — Παρτηγ. ἐλματτ. περὶ αὐτῆς 309 3 77
 Νεκροταφεῖον 103-246.
 Νεοφύτειον, ὄρα Τίρυνθος.
 Νεόφυτος 273-449. — Ἐξέλεγχις ἀποζημιώσεων 543-885. — Ἐξέλεγχις παρτηγ. ρήσεων 582-929. — Δικηρῶν περὶ αὐτῶν 585-930.
 Νίκα κληρονόμοι, γ. 213-226.
 Νομάρχαι 23-34, ὄρα διοικ. διαίρεσις.
 Νόμισμα 7-7, ὄρα δικτῆμειν αὐτοῦ. Τουρκικὰ νομίσματα καὶ ἀπαγόρευσις των 54 135. — Παραλληλισμὸς αὐτῶν σελ. 330. — Νομίσματα ξένου παραδοχῆ, ὄρα ταμείον. — Τουρκικῶν νομισμ. τιμὴ 163 327. — Νόμισμα ἀργυρῶν εἰς τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως Ἐπιδόρου 232-411. — Ἀξίαι τουρκικῶν νομισμάτων, β. 636 550. — Τροποποίησις τῆς διαμέτρου των ἑλλ. νομισμάτων 660-574. — Παραλληλισμὸς ξένων νομισμάτων, γ. 60-43. — Τουρκ. νομισμάτων κυκλοφορία, 135-137. — Ἀξία αὐτῶν 203-210. — Ἀντι-τουρκικὰ νομίσματα ἀργυρᾶ 519. — Γερμανικὸν εἰκοστάριον 520 574.

- Νομισμάτων ἑλλ. ἐκτύπωσις, β. 210-190.
 Νομισματικὸν ταμεῖον, ὅρα ἀρχαιότητες.
 • Νομισματογνώμονος καθήκοντα, γ. 321-333.
 Νομισματοκοπεῖον καὶ σφραγιστήριον 286-463.
 Νομοθεσίας ἐναρξίς 152-320.
 Νομοί: 34-23. ὅρα διαίρεσις τοῦ Κράτους.
 Νοσοκομεῖον Ντυπλίου δικαιώματα, β. 367-356. — Σύρου 355-356, ὅρα καὶ ὁ-
 φθαλμιῶντων.
 Νοταρᾶ Πανούτζου πένθος, β. 613-549.
 Ἐνίων παύσεις τῆς ὑπηρεσίας, β. 260-244.
 Ἐνίων ταφῆς ἔξοδα 343-577.
 Εὐλίας πόρις: 214-382. — Ὡσαύτως 592-942, ὅρα καὶ ὑλοτομ.

Ο

- Ὁδηγός, ὅρα ἀλληλοδιδασκική.
 Ὁδοὶ ἐπὶ ῥηχίαι· Ἄνδρου, γ. 159-169. — Καρυστίς καὶ Ξηροχωρίου 162-175.
 Ὁδοντοατροὶ 114-292.
 Ὁδῶν δημοσίων ἐπιτήρησις 407-649. — Ὁδοποιία, β. 815-743. — Ἐπαρχ. ἐθν. ὁδῶν
 χαρακτήρ, γ. 378-390. — Ὡσαύτως: 508-565.
 Ὁθωμανοὶ ἐν Ἑλλάδι 265-444. — Περὶ κτημάτων ἐν Ἀττικῇ καὶ Εὐβοίᾳ 360-602.
 — Μετανάστευσις: Ὁθωμανῶν 433-733. — Παράταξις προθεσμίας: 443-784. —
 Περὶ πωλήσεως κτημάτων τῶν 535-877. — Ἐπιτροπῇ: Εὐβοίς καὶ Ἀττικῇ 536-
 878. — Σύμβουσις 537 καὶ 538-879. — Προσαγωγή τίτλ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον, β.
 103-103. — Διάλυσις τῆς ἐπιτροπῆς: 659-571.
 Οἶκ, Θήρας σύττασις ὑγειονομοφυλακείου, β. 654-569.
 Οἰκοδομῶν ὑγιεινὴ 196-355. — Διευθύνσεως δημοσίων οἰκοδομῶν 423-690. — Φόροι
 οἰκοδομῶν, ὅρα ἐπιτήδευμα. — Πληρωμὴ διὰ τὴν ἀδειαν τῆς οἰκοδ. γ. 675-776.
 Οἰκονομία δημοσίου: ἡ γραφεῖον αὐτῆς 105-247. — Ἀρμοδιότης αὐτῆς σελ. 249. —
 Εἰδικὰ καθήκοντα αὐτοῦ. — Ἀνασχηματισμὸς αὐτοῦ, γ. 550-618.
 Οἰκονομικὸν συμβούλιον 615 καὶ 616-963. — Κατάργησις τοῦ β. 165-151.
 Οἰκονομικαὶ ἐπιθεωρηταί, ὅρα ἐπιθεωρηταί.
 Οἰκοπέλα Θεσῶν 234-414. — Ἐθνικὰ ἐφ' ὧν ἀνήγειρον, καὶ πωλήσεως τῶν, γ. 86-
 84, ὅρα καὶ Σπάρτη καὶ Παιρσιεύς.
 Οἰνοποιίας ἐκμίσθωσις, γ. 64-45. Ὡσαύτως: καὶ περὶ μετοχῶν δημοσίου 565-631.
 Οἰνοποιία ἐταιρίαις Πατρῶν, γ. 444-508. — Μετοχὴ δημοσίου 565-631.
 Ὁπλοστασίου σχηματισμός: 568-912. — Νέος σχηματισμός, β. 244-235. — Διακρι-
 τικὰ σημεῖα τῶν ἀρχιτεχνιτῶν 655-570. — Νέος σχηματισμός γ. 645-700.
 Ὁπλοφορίαι 12-14. — Ἀγροφυλάκων 412-675. — Εἰρίππων ταχυδρ., β. 368-356.
 — Ἀντίτιμον εἰς τοὺς δίδοντας τὴν ἀδειαν εἰρηνοδ., γ. 663-648.
 Ὁργανισμός δικαστηρίων, ὅρα δημοσίευσις. Διόρθωσις τοῦ κειμένου αὐτοῦ 243-421.
 Ὁργανισμός λιμενίων ἀρχῶν 81-196, ὅρα λιμέναι ἀρχαί. — Ὁργανισμός διοικητικὸς
 289-464, ὅρα καὶ διοικήσεις.
 Ὁρυζίου καλλιέργεια 149-318.
 Ὁρκος πολίτου 5-5. — Ὁρκοδοσία πολιτῶν κλπ., β. 309-284. — Ὡσαύτως: 404-416.
 Ὁρθεσία τῶν δόμων τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος 106-253. Τοῦ νομοῦ Κυκλάδων 157-322.
 Ὁρυφύλακων μισθοδοσία, β. 587-522. — Σχηματισμός αὐτῆς: 874-872.
 Ὁρυχείου Κύμης β. 780-680.

Ὁρτανοτροφείον 76-161.—Σκοπὸς αὐτοῦ αὐτόθι, ὅρα Ἀγίναν.—Διακοπή, β. 339-326.—Χατζῆ Κώστα 922 καὶ 923-922.—Ἀμαλίειον, ὅρα Ἀμαλίειον, γ. 98-93.—Χατζῆ Κώστα 160 καὶ 161-170.
Ὁφθαλμιῶντων νοσοκομείον, β. 266-246.

Π.

Παλαιᾶς Γραφῆς μετάφρασις 193-351.

Πανεπιστημίου σύστασις 435-733.—Σύστασις Πανεπιστημίου 503 842.—Ἐορτὴ αὐτοῦ 545-887.—Προσφοραὶ εἰς ἀνέγερσιν 595 943.—Ὀνομασίας ἀλλαγὴ, β. 85-72.—Ἐκλογὴ Πρυτάνεω: 86-73.—Φοιτητῶν ἐξέτασις 117-121.—Ἀπονομὴ νομισματοσήμου 707-606.—Περὶ νοσολογίας καὶ κλινικῆς, γ. 69-48.—Ἀνέγερσις καταστημάτων εἰς τὴν πλατείαν τοῦ 574-643, ὅρα Ἀκαδημία.

Πανηγυρις ἐμπορικὴ εἰς Ἀγρίνιον, γ. 33-27.—Λαμίας 109-122. ὅρα Θήβας κλ. Πανώλης, ὅρα μόλυσμα κατάργησις τῆς τηρητικῆς καθάρσεως, γ. 106-187, ὅρα καθάρσις.

Παπικὸν Κράτος 137-306.

Παράδοσις τῆς ὑποσχέσεως τῶν πλοιαρχῶν ἐκ τῆς παραδουναβίων λιμένων μεταφράσις: δημοτικῶν καρπῶν εἰς ὠρισμένον τόπον, γ. 76-67.

Παράβολον 573-924.

Παρακαταθῆκαι δικαστικαὶ 240-420.

Παράσημα 39 59.

Παράστασις δημοσίου εἰς δικαστήρια 195-354.

Πατράϊων ἀποζημιώσεις, β. 635-559.—Ὀσαύτως: 831-791.—Περὶ τῶν οἰκοπέδων τῶν, γ. 445-508.

Πεζικὸν 17-22 13-16.—Ὀσαύτως σελ. 24 καὶ 26, ὅρα καὶ στρατός.

Πεζοδρομίων κατασκευὴ κλπ, γ. 249-254.—Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 281-274.—Περὶ τοῦ πλάτους τῶν 473-534.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ναυτικῶν 491-835.—Στρατιωτικῶν. ὅρα Στ. Κώδιξ ἐν τέλει.

Πειρατεία 174-334.

Πειραιῶς ἰδιωτικαὶ οἰκοδομαὶ 153-320.—Παρχώρησις τῶν ἐκεῖ οἰκοπέδων 171-332.—Παρχώρησις εἰς Χίους 159-322.—Περὶ τῶν γηπέδων εἰς τὸ δεξιὸν μέρος 376 613.—Ἰδρυαῖον συνοικισμός, ὅρα συνοικισμός.—Προθεσμία πρὸς ἀνέγερσιν, β. 160-149.—Ἰπερβάσεων 167-151.—Φόρου ἐπιβολὴ διὰ τὴν προκυμαίαν τοῦ 574 516.—Φορολογίαι καὶ εἰσπραγεῖς διὰ τὸν Μῶλον 619-550.—Ἀφίρσεις πλατείας 697-594.—Ἀνέγερσις ἱεροῦ ναοῦ, γ. 314-353.

Πεντάδραχμον 7-7, ὅρα νόμισμα.

Πλειστηριασμός ὅρα κατακύρωσις.

Πληθυσμός τοῦ Κράτους: κατὰ τὸ 1856, γ. 527-578.

Πεταλίδιον, ὅρα Πύλος.

Πληρεξουσίων παράστασις εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα, β. 524-173.

Πληρώματα πλοίων, ὅρα λέμβοι.

Πλοῖον, ἴδε χωρητικότης καὶ καταμέτρησις 78-162.—πληρωμὴ τέλους 88-206.—

Πληρωμὴ λιμενικῶν δικαιωμάτων ὑπὸ τῶν ξένων πλοίων 111-274, ὅρα καὶ λιμενικὴ ὄρχαι.—Πειρατικὰ πλοία 174-334.—Διατίμησις τῶν δικιωμάτων ἐλλήνων ἐμπορ. πλοίων 160-324.—Φόρος πλοίων 330-549.—Πώλησις πλοίων διὰ κατασχέσεως, β. 789 885.—Τὸ νὰ μὴ διακένουν ἄνευ ἀνάγκης εἰς λιμένας γ. 145-148.—Χωρητικότης 414-493.

Πλωταρχῶν ἀριθμοὶ ἀνέγερσις, γ. 537-585.

Ποιμένες 1244, ὅρα ἐπιλοφορία.

Ποιν. δικονομίας τροποποιήσεις τῶν ἀθρ. 525 καὶ 568, γ. 420-494.

Ποινικοῦ νόμου μετατύπώσεις 223 398.—μεταβολῆς ἀρθρῶν 275-452 ὅρα ἐξοδρυσίς.

Πολιτικὴ δικονομία 134-305.

Πολιτικὴ ὑπηρεσία θαλάσσης καὶ ξηρᾶς ἀξιωματικῶν, γ. 232-694, ὅρα καὶ Ναυτ. ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοί.

Πολυτεχνικὴ συλλογὴ, ὅρα ἀρχαιότητες.—Πολυτεχνικὸν σχολεῖον σελ. 820.

Πολυφορίων ἐταιρία, γ. 614.

Πολιτογράφισις Βεναρδάκη, γ. 416.—'Αρσάκη 416.—Σίνα 417-676.

Πορείας δικαιώματα, ὅρα μάρτυρες καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι 204-369. — Ιερῶν 306-498.—Ναυτ. ἀξίωμ. 654-743.

Πορθμοῦ Χαλκίδος διευθέτησις, γ. 102-103, ὅρα καὶ Εὐριπος.

Πραγματογνωμῶν δικαιώματα 184-338.

Πακτωρίου σύστασις, γ. 177-192.

Πρεβέτης στενὸν, ἐλευθεροκοινωνία πλοίων, β. 894-886.

Πρεσβειῶν σύστασις, β. 940-961.

Πρεσβύται ναυτικοῦ καὶ σύστασις αὐτῶν παρὰ τῷ ναυστάθμῳ 112-275. — Ὅργαν. τοῦ λόχου αὐτῶν, β. 369-357. — Πρεσβύται ναυτικοῦ, γ. 514 571, ὅρα καὶ ναυτικοί.

Προβιβασμοὶ στρατιωτικοὶ 140-308.

Προίκισις θυγατρὸς Καραϊσκάκη 244-384.—Μαριγῶς Γιατράκου, γ. 153-153.

Προικοδοτήσεως νόμος, 221 390. — Χαρακτηρισμὸς τῶν οἰκογενειῶν αὐτάθι. —

Τρόπος τῆς προικοδοτήσεως σελ. 391.—Δικαιώματα τῶν προικοδοτουμένων σελ. 393.—Ὑποχρεώσεις τῶν σελ. 394. — Προικοδοτήσις τῶν δῆμων σελ. 395. —

Τῶν ἑλλ. οἰκογενειῶν 391 612 —Παράτασις προθεσμίας 550 896.—Καταλόγων ἐπιθεώρησις 579-927.—Ἐξπραξίς τοῦ χρέους, β. 135-133.—Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 νόμου, γ. 235-247.

Προκαταβολαὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ταμεία, β. 863-858.

Προκυμαία Κορώνης, γ. 547-617.

Προμήθεια ἐργασιῶν δημοσίου 248-423, ὅρα ἐργασίαι.

Προνόμια, ὅρα φόροι.

Προνόμιον ἀποκλειστικὸν διὰ τὴν ἐξαγωγήν οἶνοπνεύματος ἀπὸ ριζῶν καὶ ἀσφοδέλων, γ. 140-144.

Προξενικὰ τέλη, γ. 626-687.—Ναυτικὰ 627-690.

Πρόξενοι Σμύρνης κλπ. 57-141.—Περὶ στολῆς αὐτῶν 58-141.—Ὅδηγίαι προξένων 333 καὶ 334 550.—Παραπληρωματικαὶ ὁδηγ. 335-561.—Πρόσθετοι 336-564.

Διατίμησις 337 573.—Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας 565-910.—'Ανακριτικὰ καθήκοντα, β. 95-91.—'Εξοδα ἀνακρίσεων 119-125. — Ὁσαύτως 195-167. —

Λογιστικὸν προξενίων 849 812.—Ὁργανισμὸς προξενικῶν ἀρχῶν 951-977.—'Αναστολὴ αὐτοῦ, γ. 72-65 —Περὶ ἀδείας ἀπουσίας πέραν τῶν τριῶν μηνῶν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀμερικὴν προξένους 74-67.—Περὶ ἐπιτίμων προξενίων καὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ 239-247.—Δικαιοδοσίας προξενικῶν ἀρχῶν 320-325. — Σύστασις ὑποπροξενίου ἐν Κολωνίᾳ 282 275.—'Εν Βουλγαρίᾳ 347.—Προσθήκη θέσεων καὶ μισθῶν 429 499.—Κανονισμὸς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπ. Ναυτικοῦ τμήματος 499-555.—Προξενικὰ τέλη 626-687 καὶ ναυτικὰ 627-690.

Προσκεφάλαια χέλυφα στρατιωτῶν, γ. 120-126.

Πρόσοδοι τοῦ 1853, γ. 663-748.

Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦσας

Πρωτοσύγγελοι καὶ διάκονοι καὶ καθήκοντα αὐτῶν 86-204.

Πόλος, ἀνέγερσις μνημείου διὰ τὴν ναυμαχίαν 87-205. — Περὶ σχεδίου, β. 754-860.

Πυρίτιδος δικαίωμα ἐναποτιθεμένης ἐν Σόρῳ 277-453.

Πυροβολικὸν σελ. 25 ὅρα στρατός καὶ ἱματισμός. — Μισθοδοσία σελ. 27. — Σχηματισμός καὶ διοικήσεις 66-147. — Ὅργανισμός, β. 857-817. — Νέος σχηματισμός 644-700. — Περὶ τῆς τάξεως τῶν λοχαγῶν 647-702.

Πυροσβεστῶν σύστασις, γ. 52-39. — Σχηματισμός αὐτῶν, 139-144.

Πυρπολισταί, χορήγαις γαιῶν, β. 105-105.

Ρ

Ῥίζα, ὅρα προνόμιον.

Ῥιζαρίου Σχολῆς ὅργανισμός, β. 186-159. — Περὶ τροπαλογίας τοῦ ὁργανισμοῦ, γ. 346-356.

Σ

Σαρδελῶν ἄγρευσις 126-301.

Σημαία ναυτική 46-147.

Σιδηροδρόμου σύστασις, γ. 125-127. — Τροποποιήσεις τοῦ νόμου 378-390. — Συστάσις σιδηροδρόμου 395-477. — Τροποποιήσεις τοῦ νόμου τοῦ 1855 ἔτους 396-481 καὶ 397-482. — Σταθμῶν ἀνέγερσις 480-548. — Περὶ ἱπποσιδηροδρόμων 625-684.

Σισίτιον ἀξιωματικῶν σελ. 29.

Σκαπανεῖς σελ. 26, ὅρα στρατός. — Ἀποδογὴ τῶν μαθητευομένων 186-306.

Σκοπέλου προκυμαία, γ. 307-294. — Ἐκτέλεισις τοῦ νόμου 313-309.

Σκύρου προσάρτησις εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας, γ. 415-493.

Σμύριδος, β. 540-487. — Ἐξόρυξις καὶ ἐκποίησης 673-576. — Περὶ διαθέσεως 794-

716 καὶ ἐκτέλεισις τοῦ περὶ τούτου νόμου 795-716. — Ἐκποίησης 799-718. —

Ὡσαύτως 825-769. — Μὴ ἐξόρυξις σμύριδος ἐξ ἰδιοτικῶν γαιῶν, γ. 384-455.

Περὶ δημοσίας καὶ ἰδιοτικῆς 585-652. — Προσδιορισμοῦ τιμῆς 628-691 καὶ

629-692.

Σπάρτης ἀγορά, β. 890 885. — Ἐκποίησης οἰκοπέδων, γ. 265-264. — Περὶ ἐκτέλει-

σεως τοῦ νόμου 342-353. — Περὶ τῆς ὁδοῦ μέχρι Γουδαίου 508-565, ὅρα οἰκόπ

Σπετσῶν ὀνομασία 124-300. — Ὑποδιοικήσεις 359-602. — Λοιμοκαθάρτησιν σύστα-

σις καὶ κατάργησις τοῦ τῆς Σιδήλου β. 582-519.

Σποράδες νῆσοι καὶ ἐκτέλεισις τῶν ἀπορίσεων τῶν 389 527.

Σπυρίκωλον, β. 538 485. — Ὡσαύτως 542-487, καὶ 543-488. — Ὡσαύτως περὶ

θεραπευτηρίων 576-516. — Ὑπηρεσία ἱατρῶν τῶν νομῶν, γ. 191-204. ὅρ. ἱατροί.

Σταθμικά καὶ μετρικά δικαίωματα δήμου Πειραιῶς, γ. 258-260.

Σταθμῶν, ὅρα μέτρα.

Στατιστικὴ δημοσιῶν κτημάτων καὶ νομημάτων 249-427.

Σταφιδοκαρποῦ ἐξαγωγή, ὅρα τελώνιον.

Σταυρὸς Σωτήρος προσδιορισμός κλ., β. 577-517.

Στολὴ δημοσιῶν ὑπηρετῶν 42-67. — Προξένων 58-141. — Ἐπιτελῶν 69-148. —

Γενικ. προξένων καὶ ὑποπροξένων 93-209. — Ταμιῶν 99 σελ. 242. — Στολὴ τῶν

ἀκολουθῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν 141-310. — Στολὴ ὑπασιπιστῶν 225-

398. — Τελωνιακῶν ὑπαλλήλων 350-589. — Δασονόμων 356-596. — Ἱατρῶν

484-818. — Διερμηνέων 552-897. — Ναυτικῶν, β. 409-430. — Τῶν φροντιστῶν

τοῦ Β. ναυτικοῦ 509-447. — Στολὴ τῶν ἐξωτ. ὑπαλλήλων 702-597. — Διαφό-

ρων ὄπλων 801-722. — Περὶ στολῆς τοῦ στρατοῦ 829-776. — Στολὴ μουσικῶν

- 856-816. Περί μεταρρυθμίσεως τῆς τῶν ναυτικῶν 869-869.—ἱππικοῦ 933-929.
—χρήσις λοφίου τοῦ πεζικοῦ 943-862.—Βρακίων, γ. 451-452.—Στολὴ ναυτι-
κῶν ὑπαλλήλων 317-314.—Περί ζώνης τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑπασπιστοῦ τῶν ναυ-
τικῶν ὑπουργ. 333-348.—Περί ναυτικῶν στολῆς 353-366.—πλοιάρχων κλπ.
509-565.—Βαθμολογία καὶ στολὴ τῶν ὑπαῖ. τοῦ Ναυτ. 544-567.
- Στρατεύματα ἄτακτα 13-16 ὅρα διάλυσις, περὶ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν 229-404.
Στρατηγοῦ διορισμός, γ. 14-20 καὶ ἱματισμοῦ αὐτοῦ 15-20.—Περί ἀποδοχῶν αὐ-
τοῦ 231-243.
- Στρατιωτικὴ δίκη καὶ στρατοδικεῖον 56-137.
- Στρατιωτικὴ σχολή, ὅρα εὐέλπιδες.
- Στρατιωτικὴ ποινικὴ νομοθεσία, γ. 652-703.—Ἐκτέλεις 744-647.—Περί τῶν
καθεδρῶν τῶν Στρατοδ. 662-746.
- Στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς σύστασις περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐν τῷ Μητρώῳ ἀγωνιστῶν,
γ. 475-534, ὅρα καὶ ἐκδουλεύσεις.
- Στρατιωτῶν αὐξήσις τῆς μερίδος ἄρτου, γ. 443-493.
- Στρατοδικεῖον ἀρμοδιότης, β. 786-681 ὅρα καὶ στρατ. ποιν. νομοθεσία.
- Στρατολογία τοῦ 1859, γ. 529-579.—Περί ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας
583-649, ὅρα καὶ ἀπογραφὴ.
- Στρατιωτικὰ συμβούλια, β. 408-430, ὅρα ἀπογραφὴ.
- Στρατοῦ ἀποσκευὴ καὶ ἱπποσκευὴ, β. 816 καὶ 847 747—Στρωμνὴ καὶ κλινοστρω-
μνὴ, γ. 99-101, 100-102.—Μεταβυβαὶ αὐτοῦ ἀπὸ συντάγ. εἰς τάγματα 644-
699 ὅρα καὶ σχηματ.
- Συγχώνευσις δὴμων Λεβαδείας, β. 21-24.—Πυλίας 22-24.—Λοκρίδος 23-25.—
Νάξου 24-25.—Θήρας 25-25.—Παρνασίδος 26-25.—Εὐρυτανίας 27-25.—
Μεσσηνίας 28-25.—Ναυπλίας καὶ Ἀργους 29-25.—Τριγωνίας 30-25.—Ἀτ-
τικῆς 31-25.—Ἀνδρου 32-26.—Οἰτύλου 40-36.—Γόρτυνας 44-36.—Μαν-
τινείας 42-36.—Χαλκίδος 43-37.—Λιμνηζος 44-37.—Τριγωνίας 45-37.—Με-
γαλοπόλεως 46-37.—Μετολογίου 47-37.—Κυνουρίας 48-37.—Βονίτσης καὶ
Βάλτου 49-37.—Ξηρομέρου 50-37.—Ἠλείας 51-38.—Πατρῶν 52-33.—Καλα-
μῶν 53-38.—Θηβῶν 150-149.
- Σύμβαςις, ὅρα ταχυδρομ. καὶ λιμένας ἀρχαί.
- Συμβολαιογράφοι, ὅρα ἐγγυοδ. Χρέη αὐτῶν 262-444.—Ἀναπλήρωσις των, β. 245-237.
- Συμβουλίου ἐπικρατείας σύστασις 231-402.—Καθίδρουσίς του 238-418.—Διαδι-
κασία 598 948.—Διάλυσις αὐτοῦ, β. 324-310.
- Συμβουλίου σύστασις παρὰ τῷ τῶν Εξωτ. ὑπουρ. γ. 186 καὶ 187-198 καὶ 200-209.
- Συνέδρων ἀριθμὸς 605 954.
- Συνέλευσις Ἐπιδαύρου 232-411, ὅρα νόμισμα.—Συνέλευσις ἐν Ἀθήναις, β. 257.—
Συγκλήσις 258. ἐορτῆς 3 76ρίου 259-243.—Ψηφίσματα 263-278 καὶ ἐπὶ μ.
- Συνθηκαίματαξὺ Βαυαρ. 38-56 καὶ 41-62 (καὶ γ. 664-748)—Κάτω Χωρῶν ἀμοιβαί-
της 180-338.—Μεταξὺ Οὐτεμβέργης 143-311.—Αὐστρίας 200-366.—Ἀνοθέ-
ρου 237-417.—Βαυαρίας 255-437.—Ἄρθρον πρόσθετον εἰς τὴν μεταξὺ Αὐ-
στρίας συνθήκην 226-444.—Σαξωνίας 367-609.—Ἑλβετίας σελ. 838.—Ἀγ-
γλίας 521 866.—Σουηίας 548-888.—Δόμ Σικελίων 567-911.—Ἀμερικῆς
571-916.—Βερμηνσία συνθήκης Αὐστρίας 588-932.—Σαρδηνίας σελ. 944 καὶ
596-945.—Πρωσίας 609-955.—Πρωσίας, β. 2-2.—Σαξωνίας 79-68.—
Βελγίου 94-85.—Ὀλδεμβούργου 142-135.—Κάτω χωρῶν 240-216.—Ἰψ.
Πόλης 313-295.—Ἀννοβέρου σελ. 417.—Δανίας 518-454.—Βρέμης σελ. 466.

- Ῥωσσίας 706-600 καὶ 731 624.—Σαρδηνίας 757-651.—Τουρκίας περὶ τῆς ληστείας, γ. 174-189.—Ἐκτέλεις τῆς συνθήκης τοῦ Δουκάτου Τοσκάνης 224-231.—Αὐστρίας περὶ τῆς δικαιοθ. τῶν δικαστ. ἐπὶ τῶν κινητῶν κτημάτων τῶν ἀποδιδόντων 248-254.—Αὐστρίας περὶ ἱμοειδοῦς ὡς πρὸς τὴν κινητὴν περιουσίαν τῶν ἀποδιδόντων 271-266.—Ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας Παπαγιάννη 272 καὶ 273-267.—Πρόσθετος σύμβαςις μεταξὺ Βελγίου 362-374.—Μεταξὺ τῆς ἑλλ. ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας 383-384.—Φωκαϊκὴ ἐταιρία 456.
- Σύνοδοι δημοτικῶν συμβουλίων 293-470
- Σύνοδος, ὅρα ἐκκλησία.—Σύνοδος ἀρχιερέων 50-122 καὶ ἐπομ.—Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου 55 136.
- Συνοικισμὸς Χίων 279-455.—Συνοικισμὸς Ψαρρῶν εἰς Ἑρέτρειαν 304-490.—Ἰδραίων 542 885 ὅρα καὶ Πειραιεύς.—Τῶν κατοίκων Βορβολᾶ εἰς Γράδαν, β. 239-216.—Θρακοδουλιγάρων καὶ Σέρβων 504-442 καὶ 405 443.—Ἐπὶ τῆς παρ. αἰας Καλαμῶν γ. 655-743. Ἐν Ἀλά 659-744 Ἐν Μαράθω Τριφυλ. 596-671.
- Συντάξεις χηρῶν ἀγωνιστῶν, γ. 435-502.
- Σύνταγμα, β. 289 265—Ψηφίσματα 293 278 καὶ ἐπομ.
- Συντάξεις εἰς δικασ. ὑπαλλήλους, γ. 563-631.
- Σύνταξις στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, β. 811 738.—Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 818-736 καὶ 819 761 ὡσαύτως περὶ καταστάσεως ἀξίωμ. 830-785.—Ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἀξιοματικῶν ταμείου σύστασις 875-880.—Τῶν ἀξίωμ. τῆς φάλαγγος 881-878.—Ἰππχωγὴ συντάξεων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν 894-887. Νευτικῶν σύνταξις 897-888.—Διάταγμα περὶ ἐξοφλήσεως συναλλαγματικῶν καὶ τροποποιήσεως τοῦ διατάγματος τοῦ κανονίζοντος τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν τῶν ἀξιοματικῶν τῆς ξηρᾶς, γ. 78-68.—Ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ναυτικῶν συντ. νόμου 93-86.—Κανονισμὸς τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν τῆς ξηρᾶς, οἷον γράμμῃ, χωροφυλακῆς καὶ ὁροφυλακῆς 104-105. Ἐκτέλεις τοῦ νόμου περὶ ναυτικῶν συντάξ. 172-188.—Τῶν χηρῶν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ ναυτικοῦ 276-270.—Ἐκτέλεις τοῦ νόμου τούτου 311-304.—Ἐλάττωσις τοῦ χρόνου διὰ τοὺς πρὸ τοῦ συντάγματος ἀποθανόντας 534 καὶ 536-585.—Περὶ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν των 232 694.
- Σύρου σχέδιον 524-870.—Μεταβρύθησις, β. 178-179 σελ. 156.—Περὶ πλατείας 725 619—Πακτωρίου σύστασις, γ. 177 192.
- Σφραγὶς τοῦ Κράτους 45.—Σφραγίδος δημοσίου σχήμα 127-302.—Παράδοσις τῆς εἰς τὸ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, β. 261-244.
- Σχέδιον πόλεων, ὅρα τὴν ὀνομασίαν τῶν πόλεων.
- Σχηματισμὸς στρατευμάτων 13-16.—Διορισμοὶ καὶ προβιδοασμοὶ 140-308.—Σχηματισμοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς 309-500.—Πεζικοῦ καὶ ἵππικοῦ 554-898.—Σχηματισμὸς πεζικοῦ, β. 228-203.—Ὡσαύτως 229-209.—Τοῦ ἵππικοῦ 231-211.—Πυροβολικοῦ 237 213.—Πεζικοῦ 238-215.—Σχηματισμὸς τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, γ. 41 30.—Μετασχηματισμὸς τῶν μοιρῶν τοῦ πεζικοῦ εἰς συντάγματα 143-147.—Περὶ προσωπικοῦ τῶν ἀξιοματικῶν τῶν οἰκονομ. καὶ λογ. 147-150.—Υγειονομ. ὑπηρεσίαι 148-150.—Φάρμακα 149-151.—Μεταβολὴ ἀπὸ συντάγματα εἰς τάγματα 644 699.
- Σχολεῖα δημοτικά 97 213.—Δημοσυντήρητα αὐτόθι.—Ἐπιθεώρησις αὐτῶν σελ. 217.—Ἐπιθεωρητικαὶ ἐπιτροπαὶ σελ. 219.—Κυβερνητικὴ ἐποπτεία 226-399.—Ἐπιθεωρητὴς σελ. 223.—Διδασκαλεῖον 224.—Σύστασις δέκα σχολείων 176-335.—Σχολείων σύστασις 226-399.—Ἐν Δημητσάνῃ 236-417.—Βιβλιοθήκη

δημοσίας 247-422.—Κανονιστὸς σχολείων 436-748.—Ναυτικόν 479-814.—
Σχολείων σύστασις β. 517 454.—Διακοπή μαθημάτων ἀπὸ τοῦ τέλους Ἰουνίου
μέχρι τέλους Αὐγούστου 678-582.—Περὶ προσόντων τῶν διδασκάλων καὶ καθη-
γητῶν 708-607 ὅρα καὶ ἐκπαίδευσις καὶ διδάσκαλοι.

Σχολὴ εὐελπίδων, ὅρα εὐέλπιδες.

Σωματεμπορία, β. 56-43.—Ἐξηγήσεις περὶ αὐτῆς 68-58.

Σωτήρος ναὸς 85-205 ὅρα Ναός.

Σωφρονιστικὴ φυλακὴ 425-706.

Τ.

Τάλληρα Ἀμερικῆς 244-422.—Νεαπόλεως, β. 328-313.

Ταμβάκος καὶ ἄλας, οἱ μεταφέροντες εἰς Ἀγκῶνα αὐτὰ νὰ τὰ δηλοποιοῦν εἰς τὸ ὑ-
γειονομεῖον 92 209.

Ταμεῖα καὶ ὀργανισμὸς τῶν 99-225.—Γενικὸν ταμεῖον αὐτόθι. — Ἐπαρχιακὰ τα-
μεῖα σελ. 226.—Ἀρμοδιότης αὐτῶν σελ. 227.—Τάξεις αὐτῶν 229.—Στολὴ τα-
μιῶν σελ. 242.—Ἐναρξίς λογιστικοῦ συστήματος 132 304.—Ἐξηγήσεις τοῦ
ἄρθρου αὐτοῦ 31 κλπ 142-310.—Ταμεῖον ἐκκλησιαστικόν 144-312.—Παρα-
δοχὴ ξένων νομισμάτων 168-331.—Ὄργανισμός ταμιῶν 317-523.—Τοῦ Γεν.
ταμείου 318-525.—Ταμιῶν ἀδεία 515 863.—Περὶ τοῦ τρόπου τῶν συμφηρι-
σμών, β. 76-66.—Ἐπαρχιακῶν ταμιῶν σύστασις 374-357.—Ταμιῶν σύστασις
949-974.—Προσθήκη Κεντρικοῦ ὑποταμείου, γ. 382-455.—Διαιρέσεις τῆς ὑ-
πηρεσίας 454-517.—Διορισμοῦ δύο ἐκτάκτων ὑπαλλήλων εἰς τὸ Κεντρ. τα-
μεῖον 489-549.

Ταμεῖον περὶ τῶν χερῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, γ. 276-270.

Τροποποιήσις εἰς τὸ Διάταγμα 528 579 ὅρα καὶ συντάξεις.

Τανάγρας δῆμος ἐνωθεὶς μετὰ τοῦ Ὀρωποῦ 344-577.

Ταχυδρομείων κλητῆρες 258 439.—Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία 284-464.—Ἰσαύτως
285-462.—Περὶ παραδοχῆς συσταγμένων γραμμάτων 294-467.—Δικαιώματα
διὰ τὰς ἐφημερίδας 296 473 καὶ 297-473.—Διατίμησις ἐπιστολῶν 298-474.
Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας 338 573.—Γρῦπων παράδοσις 339-574.—Ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ γραμμάτων 340-574.—Διατιμήσεως τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους 393-
633. καὶ σελ. 803.—Παράδοσις φακέλων 398-644.—Περὶ τῶν ἐν τῷ ταχυδ.
μενουσῶν ἐπιστολῶν 399 642.—Ὄργανισμός αὐτῶν 408-650.—Δικαιώματα διὰ
τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους 463-807.—Διανομῆς κατ' οἶκον 367-809.—Διατίμησις
ἐπιτοπιῶν γραμμάτων 493-837.—Διὰ τὰ ξένα ταχυδρομεῖα 494 837.—Ὅπου
δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα 495 837.—Ἰσαύτως 496 καὶ 497-838.—Διατίμη-
σις ἐφημερίδων καὶ συγγραμμάτων 502 καὶ 503 844.—Ἀνταποκρίσεων 528-
874.—Περὶ συμβάσεως μετὰ τῆς Γαλλίας 539-879.—Ἰσαύτως 548-894.—
Ἐξοδα ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους δικογρ. 579-928.—Παροράματα 587-931.
Ἀνάπτυξις ταχυδρ. ὑπηρεσίας, β. 180-157.—Σύμβασις Δούδ 275-254.—Περὶ
τέλους διὰ Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου 278 256 καὶ 279-257.—Σύμβασις Γαλλίας
329-313.—Διατίμησις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος 330-324.—Διὰ τὰ ἀπο-
στελλόμενα εἰς Γερμανίαν 332 323.—Μεταξὺ Ρωστάν 514-450 καὶ 517-450.
—Περὶ διατιμήσεως τῶν γραμμάτων διὰ τῆς εταιρίας Ρωστάν 566-504.—
Σύμβασις μετὰ τῆς Ρωσίας 587-522 καὶ σελ. 542 629-557.—Τέλη διὰ
τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων ἐπιστολῶν 787-682.—Ταχυδρ. σύμβασις Αὐστρίας
789-707 καὶ 700-708, 794-714 καὶ 792-715.—Ἰσαύτως 798-719.—Συγ-
κοινωνία ταχυδρομείων μεταξὺ Ἰσπανίας καὶ Ἀμφιλοχικοῦ Ἀργους 799-724.

- Αυστρία: 886-884.—Τῆς Γαλ. διαμεταπορθμεύσεως 904-897.—Περὶ συγκοινωνίας Μασσαλίας, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πειραιῶς, γ. 49-24.—Ταχυδρομικὸν κατὰστημα εἰς Ἀννινὸν 20-24.—Προπληρωμὴ τῶν ταχυδρομικῶν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἑλλάδος διὰ τοῦ Λεῦδ πεμπομένων γραμμ. 22-22.—Σύστασις ταχυδ. εἰς Γαύριον 344-356.—Ταχυδρομεῖα εἰς τὴν Ἰουρκίαν 384-456. Κατάργησις τοῦ τῆς Ἀκρότης καὶ σύστασις ἐν Ζαχόλῃ 399-486.—Ἐν Φιλιατροῖς 400-486.—Σύμβασις μετὰ τὴν Ῥωσ. ἐταιρίαν 532-580.—Προσθήκη βοήθων εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων 573-643.
- Τελωνιακῶν γραφείων ἐργάσιμοι ὥραι, γ. 555-626.
- Τελωνιον ἐντοπίων προϊόντων πάσι: 488-348.—Τελωνιακὰ δικαιώματα 250-431. Ὅργ. Τελων. 349-585.—Στολῆς αὐτῶν 350-589.—Ἀποδεικτικὰ ταμείων 404-645.—Τελωνείων σχηματισμὸς β. 415-412.—Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μεταρρύθμισιν, 458-448.—Ὅργαν. αὐτοῦ 497-467 καὶ 249-194.—Κλίμαξ 207-487.—Περὶ τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰσπρατέων 209-490.—Σταφίδος ἔργειος φόρος 250-239.—Διὰ τὴν ἐξαγωγὴν μετὰξὺ καὶ κουκουλιῶν 800-722.—Ἰδὴγ. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σταφιδοκαρποῦ 885-879.—Περὶ μεταφορᾶς καὶ ἐξαγωγῆς σταφίδος 907-903 καὶ 908-904.—Κατάργησις τοῦ τέλους διὰ τοὺς εἰσπαγομένους δημοτικακούς καρπούς 930-928.—Περὶ προσαγωγῆς πιστοποιήσεως εἰς τὰ τελωνεῖα διὰ τὸν ἐξαχθέντα σταφιδοκαρπὸν, γ. 21-24.—Δασμολογίου νόμ. 380-404.—Τάρας προσδιορισμὸς τῶν εἰσπαγομένων πραγμάτων 388-468.—Προσθήκη ὑπαλλήλων εἰς τὰ Τελων. 449-494.—Τροποπ. δασμολ. 466-529.—Τελωνοφυλάκων σύστασις 280-273.—Ἐκτέλεσις τοῦ νόμου 308-294.—Σύστασις Τελωνείου ἐν Ἀθήναις 531-580.—Τροποποιήσεις εἰς τὸ δασμολόγιον 539-586.—Εἰσπαγωγικὸν τέλος αἴτου καὶ ἀλεούρων 542-614.—Προβλεπόμενος ὑποτελωνείων 560-630.—Μετὰθεσις τοῦ ὑποτελωνείου Λουτρακίου 626-696.
- Τεχνίται, ὅρα στρατός, μισθοδοσία σελ. 28, ὅρα καὶ ἱματιτμός.—Περὶ ὀργανισμοῦ αὐτῶν 344-575.—Τεχνίται ναυτικοῦ (ὅρα ναυτικόν) β. 224-204.
- Τεχνολογικαὶ συλλογαί, ὅρα ἀρχαιοότητες.
- Τεχνῶν σχολεῖον, β. 280-258.—Ὁραίων τεχνῶν ὀργανισμὸς 348-329.—Σύστασις ἐταιρείας περὶ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν κλπ. 351-335.—Διγωνισμὸς μαθητῶν 579-509.—Σύστασις ἑδρας διὰ τὴν στενογραφίαν 589-524.—Περὶ τῶν ὑποτρόφων, γ. 277-272.
- Τζώρτζην στρατηγὸν πληρωμὴ δραχ. 59,000, γ. 439-506.
- Τηλεγράφος καὶ ἀγορὰ αὐτοῦ κλπ., γ. 540-642.—Τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία 545-644.—Περὶ τελῶν διεθνῶν τηλεγραφημάτων 578-645.—Σύμβασις τηλεγραφικῆς Τουρκίας 592-656.—Διατιμήσεις διεθνούς ἀνταποκρίσεως 594-668 καὶ προσδιορισμὸς αὐτῆς 595-668.—Τηλεγ. μεταξύ Αἰγίου καὶ Πατρῶν 600-672.
- Τήνου Μοναστήριον 435-305.—Ἐξασφάλισις τῆς περιουσίας, β. 944-907.—Διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς 951-984.—Μισθὸς τοῦ Γραμμ. τῆς Μονῆς γ. 329-244.
- Τίρυνθος σύστασις νοσητείου 251-432.—Περὶ διαθέσεως τῶν προσόδων τῶν κτημάτων του, γ. 94-86, ὅρα καὶ Γεωργικὸν Σχολεῖον.
- Τόκου ἀπαλλαγὴ τῶν χρεωστούμενων εἰς τὸ δημόσιον ὀλιγώτερον τῶν 400 δραχ. 480-845.
- Τοποθέτησις ταχυμάτων γραμμῶν, β. 854-815.
- Τραπεζικὰ ἰθνηκὰ 252-433. Συστάσεως τῆς, β. 51-38.—Περὶ ἐπιτόκων 53-41.—Κα-

- νονισμός σελ. 45.—Επιτροπής 58-50.—Τροποποιήσεις 72 καὶ 73 καὶ 74 σελ. 62 καὶ 63.—Δημοσίευσίς τῶν ἐνυποθήκων δανείων 77-καὶ 67.—Κατάθεσις κε-
φαλαίων 92-84.—Ἐγκρίσις τροποπ. κانون. 99 καὶ 100-95 καὶ 101-103. —
Γραμμ. παραδοχὴ 116-121.—Παραδοχῆς Γραμμ. ὑπὸ τῶν ταμείων 145-141.
—Ἐργασιῶν 241-222 —Καταστατικὸς ἔγκρισις 242 καὶ 243 223.—Ἀηφροδο-
σία: Τραπεζῆς 507-446.—Ἐγκρίσις προτάσεων τῆς συνελεύσεως 565-504 καὶ
567-505.—Σύστασις ἐπιτροπῆς 571-507 —Ἀποζημιώσεως 577-509.—Ἀνα-
στολῆς ἐξαργυρώσεως γραμματίων 573 515.—Ἀνακτὸς λογαριασμοῦ μετὰ τὴν Κυ-
βέρνησιν 578-517.—Ἰσόβιον τοῦ διευθυντοῦ 614-549.—Ἐξαργύρωσις γραμμ.
591-525.—Χορήγησις πιστώσεως 681-583.—Περὶ σφραγιστῆρος διευθυντοῦ εἰς
τὰ γραμμ. 775 676. — Τροποποιήσεις τοῦ νόμου τοῦ 1843. ἐπὶ ἐνεχυριάσει
τῶν μετοχῶν 941-961.— Περὶ ἀνοικ:αὺ λογαριασμοῦ αὐτῆς μετὰ τὴν Κυβέρνησιν,
γ. 18-21.—Νόμος περὶ τραπεζῆς καὶ διαδικασία καταδιώξεως ὀφειλετῶν 552-621.
Τριπόλεως σχεδίου τροποποιήσεις, β. 639 560. — Τροποποιήσεις τοῦ σχεδίου, γ.
288-280.—Διευθέτησις ὁδοῦ ἐκ Ναυπλίας 505 καὶ 506-564. — Περὶ στοῶν,
γ. 617-680.
Τροποδοταὶ ναυτικοὶ καὶ περὶ προσόντων, γ. 650 702.
Τυπογραφεῖον καὶ διοργανισμὸς αὐτοῦ 79-163.—Ὅργαν. Β. τυπογραφίας, λιθογρα-
φίας 207-374.—Σύστασις ἐν αὐτῇ βιβλιοπωλείου 264-443. — Ἀρμοδιότης τοῦ
ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 394-634.—Ὅργανισμοῦ 574-924.—Διευθύνσεις του
β. 223-200.
Τυπογραφία καὶ λιθογραφία καὶ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι 59-141.
Τύπου πλημ. καὶ κακούργ. διαδικασία, γ. 431-500.—Τύπου νόμος, δὲ ἐξέδρισις:
Τύπων συλλογὴ, δὲ ἀρχαιότητες.
Τύφος, δὲ ὕγιον. μέτρα.
Υ
Ὑγειονομικὰ δικαίωματα, δὲ διατίμησις.—Ὑγειονομικὰ δικαίωμ. 337-573.—ὕγειο-
νομικαὶ ποιν. διατάξεις, β. 388-378.—Περὶ ἀρχῶν ἐν γένει 389-384.—Διατι-
μήσεως 390 387.—Σχηματισμὸς ὑγειονομείων κλπ. 916-911. — Σύστασις ὕ-
γειονομείου ἐν Κανθάρῳ, γ. 39-29.—Αἰγίνης 40-30.—Περὶ τροποποιήσεως τῶν
ἀρθρῶν 59 καὶ 60 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ 101-103. — ὕγειονομ. μέτρων
125-131 καὶ περὶ τύπου 141-145.—Τροποποιήσεις τοῦ ἀρθρ. 44 τοῦ ὑγειονομ.
κανονισμοῦ 477-536.—Ὑγειονομείου σύστασις εἰς Τραζῶνια 543-614 καὶ τοῦ
τῆς Ἐρετρίας μετωνομασίας 544 614.
Ὑγεινῆς πόλεων κλ. 196 355, δὲ σχέδιον.
Ὑδραγωγεῖον Ναυπλίας 129 302.
Ὑδρας ἐλεύθερος λιμὴν 175-335. — Ἐκλογὴ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν, β.
132-132.—Πίστωσις διὰ τὴν πληρωμὴν Ζούλα 710-608.
Ὑδουργεῖον, β. 112-111.
Ὑλοτομίας καὶ φόρου ξυλείας 409 654 — Κανονισμὸς περὶ τούτου, γ. 668-760.
Ὑπαλλήλων κράτησις ἐκ τῶν μισθῶν 307-498.—Ὡσαύτως β. 208-189.— Συντα-
ξιούχων 213 191.—Δικαστικῶν 214, δὲ καὶ κράτησις.
Ὑπασπιστὰι ἐπιθεωρητῶν, γ. 648 702.
Ὑπερτίμ., ἢ ἀβξήσις τῶν μισθῶν τοῦ στρατοῦ κλ., γ. 375-398 καὶ ἐγγένει 570-632.
Ὑπηρετὰι δημόσιοι ὑπου:γ. Οἰκονομ., β. 202-186.
Ὑποδιδάσκαλοι μετατίθενται διὰ Διαταγμ., γ. 158-169.
Ὑποθηκοφυλάκων ἀντιμισθία, β. 131-131.— Ἀναπληρωτῶν 204-186. — Ὑπο-

- χρέωσις διὰ τὴν πληρωμὴν, γ. 44-49.
- Ἑποθήκης σημειώσεις προσωρινῇ 261-440.—Προθεσμίαι 314-510.—Νόμος ὑποκῶν 315-512.—Περὶ κλείσεως βιβλίων κλπ. 345-578.—Περὶ γραφείων 345-579.—Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 348-580.—Ἑποθ. βιβλία β. 410-409.
- ὑποναύαρχος, β. 38-36.
- Ἑποπλοάρχων αὐξήσις, γ. 537-585.
- Ἑποστρατήγων ἱππορорβή, γ. 549-618.
- Ἑποτρόφοι ἐκκλησιαστικοί 425-300.—Ἑποτροφῶν διδασκάλων 437-764.—Ἑποτρόφοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, προσόντα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν, β. 855-815.
- Ἑπουργεῖα καὶ ἀρμοδιότης 24-38 καὶ 25-40.—Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν 26.—Δικαιοσ. 27-43.—Ἑσωτερ. 28-44.—Ἐκκλησ. 29-46.—Οἰκονομ. 30.—Στρατ. 31-50.—Νηυτ. 32-50.—Ὅργαν. αὐτῶν β. 405-426.—Προσθ. προσωπικοῦ εἰς τὸ ὑπουργ. τῶν Οἰκον. 511-448.—Προσθήκη ὑπαλλήλων εἰς τῶν Ἑξωτερικῶν 683-584.—Κανονισμός τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργ. τῶν Οἰκ. 733-624 καὶ 734-634.—Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργ. τῶν Οἰκονομ. πατῶ λογιστηρίῳ 766-663.—Τροποποιήσις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργ. 782-680.—Κανονισμός ὑπηρεσίας τοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν 813-742.—Αὐξή. προσωπικοῦ ὑπουργ. Ἐκκλ. 873-872.—Σύστασις τμήματος πυροβολικοῦ εἰς ὑπουργ. τῶν Στρατιωτικῶν, γ. 26-24.—Ἑξωτερικῶν ἀκόλουθοι ἀριθ. καὶ μισθ. 468-186.—Προσθήκη ὑπουργ. γραμμ. εἰς τὸ τῆς Ἐκπαιδεύσεως 279-272.—Ἑσωτ. σύστασις συμβουλίου περὶ τῶν δημοσίων ἔργων 493-550.—Οἰκονομικ. προσθήκη ὑπαλλήλων 544-614.—Γνωμοδοτικὸν συμβούλιον Οἰκον. 233-694.
- Ἑπουργικοῦ συμβουλίου συζητήσεις δύνανται νὰ παρευρίσκωνται καὶ ἄλλα ἀποφ. 184-343.—Ἑποβολῆς πρακτικῶν εἰς τὴν Α. Μ., β. 65-56.
- Φάλαγγος σύστασις 229-400.—Ἐκτέλεσις τοῦ περὶ ἑλλ. φάλαγγος Β. Διατάγματος 235-412.—Παραχώρησις ἐθν. γαιῶν εἰς τοὺς φαλαγγίτας 509-853.—Γραμμ. στωτικά γραμμάτια, β. 90-83.—Συμφηρισμοῦ γραμμ. 94-84.—Προθεσμία εἰς τοὺς φαλαγγίτας 199-185.—Προθεσμία 222-199.—Ἑξόφλησις φαλαγγ. γραμμάτων σελ. 458 περὶ τῶν εἰς ἄδειαν ἢ προικοδοτουμένων ἀξιοματικῶν τῆς ἐνεργείας Φάλαγγος, γ. 279-273.—Περὶ τῶν ἀπερχομένων εἰς ἄδειαν ἢ προικοδοτ. 340-352.
- Φαλάρων δῆμος ἐνωθεὶς μετὰ Λαμίας καὶ Κορωνείας 386-626.
- Φαρμακοποιοί, ὅρα ἱατροσυγνέδριον, περὶ τοῦ μετέρχεσθαι 144-292.—Πώλησις ἱατρικῶν παρὰ Φαρμακοποιῶν καὶ φαρμακεμπόρων 479-337.—Περὶ συστάσεως θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ καταστήματος 212-381.—Φαρμακοποιεῖα ἑλλ. 540-88.—Καθέδρα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 566-944.—Τάξεις φαρμακευτικῶν, β. 39-74.—Πίναξ φαρμάκων σελ. 81.—Ἑξέτασις φαρμ. 450-443.—Καθέδρα Φαρμακολογίας, γ. 195-204.—Κανονισμός φαρμ. σχολείου 315-344.
- Φιγαλίας δῆμος σύμβολα, β. 738-637.
- Φιλεκπαιδευτικῆς ἐταιρίας ἔγκρισις 357-597.
- Φιλολογικὸν φροντιστήριον, β. 704-595.
- Φιλεβοτόμοι καὶ ἐπάγγελμά των 470-331.
- Φοίνικος κινδυνασφαλιστικῆς ἐταιρία, γ. 379-400.
- Φοιτηταί, ὅρα Πανεπιστήμιον.
- Φόροι δημοτικοί, ὅρα δῆμος.
- Φορολογία σταφίδος 614-960.—Βαλανοκυκιδίων 612 καὶ 613-961.—(Περὶ φορ.)

ρολογίας τοῦ 1833—1840, ὅρα ἐν τῇ τῇ λέξει). — Φορολογία τοῦ 1840, β. 10 καὶ 11 19. — Σταφίδων 13-20 — Βαλανοκικιδίων 15-21. — Δεκάτου σταφίδος 16-22. — Ζῶων 33-27. καὶ ὀδηγίαι 34-27. — Φορολογία τοῦ 1841, 61 51. — Τῶν σταφίδων 66· τῶν βαλανοκικιδίων 67-57. — Φορολογία σταφίδων τοῦ 1842, 136-134. — Εἰσπραξίς φόρων 175-154. — Φορολογία μελισσίων 218-194. — Τῶν εἰς Κράτος ζῶων 232 214. — Ζῶων διὰ τὸ 1843 ἔτος 285. — Κατάργησις τοῦ φόρου καυσοξύλων 286.263. — Φορολογία τοῦ 1844 ἔτους 312. — Φορολ. ζῶων τοῦ 1845 ἔτους 352. Φορ.λ. τῶν προϊόν. 357. — Σταφίδος ἔγγ. φόρος 363. — Οἰκοδομῶν 391. — Ζῶων τοῦ 1846, 398-413. Μελισ. 406. — Προϊόντων 500.431 — Τῶν ζῶων φόρος διὰ τὸ 1847, 522-463. — Φορολογ. 546. — Φορολ. τῶν ζῶων διὰ τὸ 1848, σελ. 552. — Τῶν προϊόντων σελ. 526. — Διὰ τὸ 1849 ἔτος σελ. 550. — Φορολογία τοῦ 1850 σελ. 572-576. — Φορολ. τῶν ζῶων διὰ τὸ 1852, 771.665 — Διάτ. ἐκτελέσεως διὰ τὴν φορολ. τῶν προϊόντων 788. — Τῶν προϊόντων τοῦ 1853, 866-869. — Μελισσίων διὰ τὸ 1854, 934. Τῶν ζῶων 935.932 — Τῶν προϊόντων 936. — Προσθήκη εἰς τὸ περὶ φόρου ζῶων τὸ 1854, 950.977. — Γενικαὶ ὀδηγίαι πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ γ. 3 02. — Διάτ. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ τῆς φορολογ. τῶν προϊόντων τοῦ 1854, 4-11. — Προθεσμίας παράτασις πρὸς δήλωσιν τῶν ζῶων 13-19. — Περί τῆς φορολ. τῶν ζῶων διὰ τὸ 1855, 66.48. — Τῶν προϊόν. 69.49. — Τοῦ ἐγγείου 79.68. — Διάτ. περὶ ἐκτελέσε. 81.73 — Φορολ. τοῦ 1856. — Μελισ. 155.154 — Ἐπικαρ. 167 184. Ζῶων τοῦ 1857 σελ. 367 — Μελισ. 364. — ἔγγ. 369 x 373. σ. 391 — Περί βεβαιώσε. αὐτῶν 410.488. — Προσδιωρ. τοῦ φόρου 411. — Ἐγγίος φόρος τοῦ 1858 — Μελισ. καὶ ζῶων 411. — Ζῶων τοῦ 1859 ἔτους 539 — Ἐγγ. φόρος τοῦ 1859, 554. 618. — Φόρος ζῶων τοῦ 1860 ἔτους 611.675. — Ἐγγ. φόρος 615.676. — Ποιμν. φόρος τοῦ 1833 666-758. — Ἀποδεκάτωσις τοῦ 1834 669-762 καὶ 670-764. Μελισσίων διὰ τὸ 1834, 674-766. — Δεκάτων τοῦ 1835, 672 767. — Τῶν ζῶων 673-774. — Φόροι τοῦ 1836, 676-776. — Τοῦ 1837, 678-884. — Ἐγκτ. τοῦ 1838, 684-885. — Τοῦ 1839, 685-795. — Σταφίδων 686 καὶ 687-803.

Φόροι ἐπὶ τοῦ εξαγομένου οἴνου Θήρας γ. 257-259.

Φόρου ἐλεύθερα ξύλινα δοχεῖα 213-382. — Φόρος ἐπιτηδευμάτων 304-494 καὶ 329 548. — Περί προνομίων 311-508. — Ἀποδεκάτωσις πρὶν τοῦ 1833, 313-510 καὶ 316-523. — Οἰκοδομῶν 315-511. — Περί ἐμπορικῶν πλοίων 330-549. — Φόρος ξυλείας, ὅρα ξυλείαν δημοτικῶν τοῦ 1837, 410-658. — Δημοτικοὶ φόροι, ὅρα δῆμοι. — Ἐπαρχιακοὶ φόροι, β. 134-132. ὅρα ἐπαρχ. καὶ τελων.

Φρουραρχεῖα, β. σελ. 205.

Φυλακῶν ἐν Σπάρτῃ ἀνέγερσις, γ. 564-631.

Φύρα, ὅρα ἄλλας.

Φυσικοῖστορικῆς ἐταιρίας σύστασις καὶ κανονισμὸς 202-370 καὶ ἐπομ. — Εἰδοποιήσις περὶ τῆς συστάσεως τῆς 204-373.

Φυτεῖαι ἐπὶ ἔθν. γαιῶν 446-788 φθορὰ φυτειῶν 555-902.

X.

Χαιρετισμὸς εἰς τὰς Β. ἑορτὰς γ. 236-247.

Χαλκίδος προαγείου μεταβρ.β. 118-124. Ὡσαύτως 755-650. Ὡσαύτως 803-725.

Χαλκογραφημάτων συλλογή, ὅρα ἀρχαιότητες.

Χαλκονομίσματα 7-7, ὅρα νόμισμα. — Περί ἀναβολῆς ἐκτυπώσεως χαλκονομισμάτων β. 768-664.

Χάρις Βασιλική, 272-448.

- Χαρτοσήμου νόμος 319-326. — Τῶν ἀποδοχῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 320-339.
 Χρήσις ἐρυθρᾶς καὶ μελαίνης σφραγίδος χάρτου 321-340. — Σφραγίσσεως παιγνιοχαρτίων 322-340. — Νοθεύσεως αὐτοῦ 323-341. — Περὶ τῶν τριπλοτύπων ἀποδεικτικῶν τῶν ταμείων 325-344. — Καταλόγων καὶ βιβλίων σφραγίσις 326-344. — Ἐμπορικῶν ἐγγράφων 328-347. — Περὶ τυπογραφικῶν σφαλμάτων 331-359. Παιγνιοχαρτίων 363-608. — Περὶ ἐλλείψεως τούτου ἐν τινὶ τόπῳ 371-611. — Διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐγγράφα 388-627. — Φορτωτικῶν ἐγγράφων 401-643. — Ἐμπορικῶν ἐγγράφων 420-688. — Πώλησις χαρτοσήμου 481-815. — Ἀπόδειξις παραλαβῆς 594-943. — Ἐπιμισθίου εἰς Εἰρηνοδ. καὶ Γραμμ. 599-951. Διασφῆσις 619-965. — Κιβδηλοποιΐα, β. 216-193. — Τιμωρίας κατασκευζόντων 217-193. — Πωλήσεως 221-499. — Εἰς ἀπλοῦν χάρτην τὰ περὶ ἐκλογῆς τῶν πληρεξ. 264-245. — Ποσοστοῦ εἰς τοὺς ταμίαις 265-245. — Ἐκδοσις 400 χιλιάδ. φύλλων, γ. 71-65 καὶ 75-67. — Ἐκτύπωσις ἀνὰ ὑδατίνου σημείου 83-80.
 Χατζῆ Χρήστου ἀγορὰ οἰκίας, γ. 152-153 καὶ 275-270.
 Χειρουργικὸν ταμεῖον, ὅρα ἀρχαιότητες καὶ ἰατροσυνέδριον.
 Χειρουργοί, 114-292. — Κατάστημα χειρουργίας 212-381.
 Χελιώτου δάνειον, γ. 501-563.
 Χημικὸν ἐργαστήριον, ὅρα ἀρχαιότητες.
 Χίων οἰκόπεδα. ὅρα Πειραιεύς. — Συνοικισμός των 279-455. — Ὡσαύτως 459-801.
 Περὶ γαιῶν 514-862. — Συνοικισμοῦ 516-863. — Ἰδιοκτησίαι των, β. 160-149.
 Χοίρων θανάτωσις καὶ λοιπῶν περιπλανωμένων ζώων, β. 590-525.
 Χολέρα, ὅρα μόλυσμα. Κάθαρσις, περὶ καθάρσεως, β. 647-563. — Περὶ προλήψεως χολέρας, γ. 36-28. Περὶ ἀποδιβάσεως πραγμάτων ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν 98-101.
 Χρεῶν παλαιῶν ἐκτέλεσις ἀποφάσεως 354-595. — Κοινοτήτων 604-954.
 Χωρητικότης πλοίου, ὅρα πλοῖον καὶ καταμέτρησις.
 Χωροφυλακὴ σχηματισμ. αὐτῆς 43-68. — Μισθοδοσία σελ. 72. Κανονισμός ὑπηρεσίας αὐτῆς 44-73. — Λέξεις αὐτῆς μετὰ τὰς δικασ. πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς σελ. 75. — Ἰδίως μετὰ τὰ δικαστήρια σελ. 76. — Μετὰ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σελ. 77. — Μετὰ τὰ στρατεύματα τῆς γερμανίας 78. — Περὶ ἀπονομῆς τιμῶν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς 81. — Δημόσιοι τελεταὶ 82. — Περὶ τῶν μοιράρχων 83. — Περὶ τῶν ὑπομοιράρχων 84. — Περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλ. ὡς βοηθ. ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας 85. — Παραγγελ. ἀφορῶται τοὺς ἀξιωμα. παντός βαθμοῦ 89. — Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐνωμοτιῶν. Περὶ χρεῶν τῆς χωροφ. εἰς ἐκτέλεσιν συνήθους καὶ ἐκτάκτου ὑπηρεσίας. Περὶ ἀστυνομίας, πειθαρχίας καὶ πταισμάτων αὐτῆς 102. Σφάλματα ἀντιπειθαρχικὰ 103. Πειθαρχ. ποινὰ 103. Ἰδιαίτεροι κανονισμοὶ 104. Περὶ διακριτ. σημείων τῶν ἐνωμοτωτ. 45-116. Ἀνταμοιβή 330-303. Ἰατρικὴ θεραπεία αὐτῶν 260-440. Μόρφωσις τοῦ σώματος τῆς χωροφυλ. γ. 349-357, ὅρα καὶ μισθοδοσία. Συγχώνευσις τοῦ ἀρχηγ. 128. Χωροφ. ἀρχηγ. συγχώνευσις, γ. 128.
 Φαλτικῆς σχολαίον 454-796.
 Φαριανοί, ὅρα συνοικισμός, περὶ συνοικισμοῦ, β. 527-474. Ὡσαύτως 529-476. Παράτασις προθεσμίας 544-487. Περὶ τῶν ἐν Ἑρετρίᾳ 554-492. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνοικιστῶν 556-494. Σύστασις δήμου ἐν Ἑρετρίᾳ 584-541. Περὶ τῶν προσόντων τῶν συνοικιζομένων 611-848. Περὶ ὀνομασίας Νέα Φαρά 633-558.
 Παράτασις τοῦ νόμου περὶ συνοικισμῶν, γ. 623-684.
 Ψηφίσματα, ὅρα συνέλευσις.
 Ψηφισμάτων Α'. ἐφαρμογὴ, β. 592-525.
 Ψηφοφορίαι, ὅρα δημαρρεσίαι.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐν τῷ Γ' Τόμῳ περιεχομένων Νόμων, διαταγμάτων. κ. λ. π.

Σημ. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἐμφαίνει τὴν σελίδα ὃ δεύτερος τὸν ἀριθμὸν τοῦ Νόμου. Διατάγματος κ. λ. π.

1853.

Δεκεμ.

- 21 Περὶ τοῦ ἀποφασισθέντος χορηγίματος εἰς τὰς τρεῖς ναυτι-σελ. ἀρ. κας νήσους 1-1

1854.

Ἰανου.

- 6 Περὶ συστάσεως ἐν Μισολογίῳ ἀντακακτηρίου γραφείου 1-2
5 » —ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου. 11-4
5 » —ἀντικαταστάσεως τίτλου τῆς ἐταιρίας τῶν Διαφορθμεύσεων 18-6
5 » —Ἐπεκτάσεως δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν 18-7

- 7 » —ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ 1854 Νόμου 2-3

- 11 » —ἀντιπολιτικῆς συγκοινωνίας δι' ἑλληνικῶν ἀντιπολιτῶν. 17-5

- » —προσάγωγῆς δικαιολογητικῶν ἰγγραφῶν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ χορηγήματος τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων 18-8

- 16 » —πληρωμῆς παρ' ἐκάστου ὑποθηκοφυλακὸς τῆς ἀξίας τῶν χρησίμων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του βιβλίου 19-11

- 19 » —προβιβασμοῦ τοῦ δήμου Κολοκυνθίων ἐκ τῆς Γ' εἰς τὴν Β' τάξιν τῶν δῆμων. 19-9

- 19 » —προβιβασμοῦ τοῦ δήμου Γλυφίας εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῶν δῆμων 19-10

- 28 » μεταθέσεως ἔδρας τοῦ Ἀρχηγ. 19-12

Φεβρ.

- 10 » διορισμοῦ, στρατηγοῦ 20-12

- 2 » τῆς ἔδρας τῶν ἐφοριῶν 43-58

- 13 » —ἰμνατισμὸς, ἀποσκευῆς καὶ ὀπλισμοῦ τῶν στρατηγῶν 20-15

Μαρ.

- 3 » —παρατάσεως προθεσμίας πρὸς δῆλωσιν τῶν ζώων. 19-3

- 10 » —συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινου-

Μάρτιος 1854.

- 10 πόλεως διὰ τῆς Μεσσηνίας καὶ τοῦ Πειραιῶς 21-19

- 11 » —παρατάσεως προθεσμίας μέχρι 20 Ἰουνίου 1854 ἔτους τῆς εἰσαγωγῆς τῶν γεννημάτων καὶ ἀλεύρων 20-17

- 14 » —ἀνοικμοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς ἑθνικῆς Τραπέζης 21-18

- 18 » —ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς παξιμαδίων γαλετῶν κ. λ. π. 20-16

- 22 » —συστάσεως ταχυδρομικοῦ καταστήματος εἰς Ἀννινόν 21-20

- 23 » —ἀναστολῆς μέχρι τῆς 4 Ἰανουαρίου 1855 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὸν μισθὸν αὐτῶν καὶ λοιπῶν καὶ περὶ κανονισμοῦ διὰ τὸ εἰ τοῦ μισθοῦ κ. λ. π. τῶν προξενίων. 23-22

Ἀπρ.

- 3 » —Προπληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ταυτάκις πεμπομένων ἐπιστολῶν. 22-22

- 12 » —δασμοῦ ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρποῦ 21-21

- 6 » —ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὴν δῆμον Πατρῶν. 23-23

- 18 » —ἀμνηστίας εἰς τοὺς λαβόντας μέρος στρατιωτικὸς ὑπαλλήλους εἰς τὰς ἐν ταῖς μεθορίαις ἐπαρχίαις τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους συμβάντα 23-24

- » » καθ' ἄρσεως τῶν προῶρων τῶν πολ. πλοίων εἰς Ἀἴλον 24-25

- 29 » —σχηματισμοῦ τμήματος πυροβοληκῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν. 24-25

- » » —ἀφομοιώσεως τῶν πλοίων τοῦ Βασιλ. τῆς Πορτογαλλίας εἰς τοὺς ἑλληνικὰς λιμένας μετὰ ἐγγωρία ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἀπότειν τῶν ὑγειονομολιμενικῶν δικαιωμάτων. 39

Ἰουν.

- 4 » —ἀποστολῆς λίθων ἐκ τῶν ἀρχαίων λειψάνων τοῦ Μαρ-

Φεβρ. 1855

- 28 τῶν περὶ φορολογίας τῶν
ζῶντων καὶ μετεσίων ΣΜΕ-
ΣΜΑ καὶ ΣΣΣ. Νόμον. 48—66
- 28 » —Διαιρέσεως τῆς διδασκα-
λίας τῆς εἰδικῆς νοσολογίας
καὶ θεραπείας ἀπὸ τῆς Ια-
τρικῆς κλινικῆς 48—69
- Μαρ. 5 » —παράτασιν τῶν προθε-
σμίων τοῦ Νόμου ΣΑΒ. 48—67
- Ἀπρ. 8 » —χορηγίσεως ἀδείας ἀπον-
σίας ἀνωτέρας τῶν τριῶν
μηνῶν εἰς τοὺς κατὰ τὴν
Ἀμερικὴν κλπ ἐδρεύοντας
προξενικούς ὑπαλλήλους. 67—74
- 15 » ἐκδόσεως 400 φύλλον χαρ-
τοσήμου ἄνευ τοῦ ὑδατινοῦ
σημεῖου. 65—71
- 15 » —ἰσχύος καὶ καθ' ὅλον τὸ
1855 ἔτος τοῦ Σ Ο Β. Νομ.
περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτε-
λέσεως τοῦ νόμου περὶ ὁρ-
γανισμοῦ τῶν Προξ. ἀρχῶν
ἐκτὸς τοῦ ἐμπορικοῦ Γρα-
φείου τῆς ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει Πρεσβείας. 65—72
- 17 » —βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξε-
ως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ
τοῦ δικαιοῦματος τῆς ἐπι-
καρτίας 49—69
- 19 » —τυπώσεως χαρτοσήμου μὴ
φέροντος τὸ ὑδατινὸν ση-
μεῖον 67—75
- 22 » —Συστάσεως ἀγιοποιήσεως
συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν
νήσων καὶ τῶν παραλίων
μερῶν τῆς Ἑλλάδος 65—73
- 28 » —τιμωρίας τῶν παραβαι-
νόντων τοὺς τύπους περὶ
μεταφορᾶς δημοτικῶν
καρπῶν ἐκ τῶν παραδουνα-
βίων λιμένων. 67—76
- 20 » —συστάσεως προσχωρῶν ἐν
Πειραιεὶ λοιμοκαθαρτηρίου
ἐνθα θέλουσι καθαρίζεσθαι
αὐτὸ ἐπὶ χολέρων τόπων
προκτενύσει. 68—77
- 26 » —ἀλλαγῆς τῆς στρωμνῆς
τοῦ στρατοῦ. 101—99
- 16 » —ἐξοφλήσεως τῶν συναλαγ-
ματικῶν καὶ γραμματικῶν. 68—78
- 30 » —ἐκτελέσεως τοῦ περὶ βε-
βαιώσεως καὶ εἰσπράξεως
τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ
δικαιοῦματος τῆς ἐπικαρ-
πίας Νόμου. 73—81
- Μαῖ 3 » —προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγ-
γείων φόρου καὶ τοῦ δικαιοῦ-
ματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ
τὸ 1855. 68—79
- 5 » —ἐκτυπώσεως χαρτοσήμου
εἰς χάριν ἄνευ τοῦ ὑδα-
τινοῦ σημεῖου. 80—83

Μαῖ. 1855

- 7 » —εἰσπράξεως τῶν καθυστε-
ρούντων εἰσδῶν. 71—80
- 6 » —ἀποκλεισμοῦ λιμένων τινῶν
τῆς Ρωσσίας κατὰ τὴν Βαλ-
τικὴν θάλασσαν ὑπὸ τῶν
ναυτικῶν δυνάμεων Ἀγγλίας
καὶ Γαλλίας 80—82
- 9 Περί παραχωρήσεως τριῶν δι-
αλελυμένων μοναστηρίων εἰς
τὸν Π. Γ. Δημάκην ἐξ Ἀ-
λαγωνίας πρὸς σύστασιν
σχολείων. 81—84
- 10 » —συστάσεως ταχυδρομικοῦ
καταστήματος εἰς Κυλλήνην 85—87
- 10 » —καταργήσεως τοῦ εἰς τὴν
θῆσιν τοῦ τάφου τοῦ Θε-
μιστοκλέους ἀποφασισθέντος
λοιμοκαθακτηρίου 85—88
- 11 » —ἀτελείας δημοτικῶν
καρπῶν τῶν Ἰονίων ἐρ-
γασιῶν. 83—85
- 11 » —πληρωμῆς τοῦ τιμήματος
τῶν γηπέδων ἐφ' ὧν οἱ κα-
τέχοντες ἀνοδόμησαν. 84—80
- 11 » —παράτασιν προθεσμίας
πρὸς Κρήτας 85—89
- 17 » —διαθέσεως τῶν προσόδων
τῶν κτημάτων τῆς ἐν Τι-
ρύνθῃ γεωργικῆς σχολῆς καὶ
καὶ τοῦ ἱπποφορβείου 86—91
- 26 » —ἐφομοιώσεως τῶν πλοίων
τοῦ βασιλείου τῶν δύο Σι-
κελίων εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς
λιμένας μὲ τὰ ἐγγύωρα ὡς
πρὸς τὴν ἀπότισιν τῶν ναυ-
τικῶν δικαιοματίων 86—92
- Ἰαν. 1 Περί ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ναυ-
τικῶν συντάξεων Νόμου. 86—93
- 1 » —Φιλανθρωπικῇ κυριῶν
ἐταιρίᾳ. 93—96
- 8 » —συστάσεως ἐν Ἀθήναις ὁρ-
φανοτροφείου κορασιῶν ὑ-
πὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ.
τῆς Βασιλίσσης. 93—95
- 18 » —ἀμνηστίας. 92—94
- 25 » —στρατολογίας καὶ ναυτο-
λογίας καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ
στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ
διὰ τὸ ἔτος 1855. 101—97
- Ἰουλ. 3 » —ἀποβιβάσεως πραγμάτων
κοιμζομένων διὰ πλοίων
ἐξ ἐπὶ χολέρων τόπων προ-
ερχομένων 101—99
- 13 » —τροποποιήσεως τῶν ἀρθῶν
59 καὶ 60 τοῦ ὑγειονομι-
κοῦ κανονισμοῦ. 103—101
- 2 » —κανονισμοῦ καὶ διαχω-
ρίσεως τῶν διὰ τὴν διεν-
θέτησιν τοῦ ἔργου τῆς διο-
ρθεύσεως τοῦ παρθεῖν Χαλ-
κίδος καὶ τῆς κατασκευῆς
ἐπ' αὐτοῦ γεφύρας ἐξόδων. 103—102
- 4 » —κανονισμοῦ τοῦ τιμείου

Ιουλ. 1855

Δεκεμ. 1855

4	των χερῶν καὶ ὀφθαλμῶν τῶν αξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ὁροφυλακῆς.	105-104
13	Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσπρακτόρων	104-103
22	— κατασκευῆς λιμένος ἐν Κατακόλῳ	113-104
25	— τοῦ ἐπὶ τῆς βρώμης ἐξαγωγικοῦ τέλους	113-105
25	— συνθήκης ἐμπορίας μεταξὺ Ἑλλ. καὶ Τουρκίας	115-106
7	— ἐπικυρώσεως τοῦ Σ ἐπισκόπου Ἀνδρου καὶ Κέας	122-108
22	— ἀνοίξεως διόδου ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς τῶν φυλακῶν Μενδρεσί	122-110
28	— τῆς ἡμέρας τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως Λαμίας	122-109
25	— τῆς εἰς τὰ δημοτικὰ λοιμοκαθαρτήρια τῶν ὑπόπτου ἔνεκα χολέρας πιστοποιήσεως ἐγχωρίων πλοίων.	122-107
Δύγου	Περὶ συστάσεως ὑγειονομικοῦ φυλακείου εἰς τὴν θέσιν Ἐμπορείου τῆς Θήρας.	123-112
12	— τῶν ἐκ προικοκτησιῶν καθυστατούμενων.	123-113
17	— μεταθέσεως τῆς λαοικῆς καὶ χιμερινῆς ἑδρας τοῦ δήμου Ἀμφείας.	122-111
7μβρ	— παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Κ. Α. Μανροκορδάτου	124-114
22	— ἐκφράσεως Βασιλικῆς εὐαρεσκείας πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου	124-115
Ἰουλ.	— εἰσαγωγῆς κελύφων προσκεφαλαίων	126-120
25	— ἀπαγορεύσεως τῶν δημοτικῶν καρπῶν	123-116
27	— χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 20,000 δι' ἐξοδα ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν προϊόντων.	125-117
27	— κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ 1855.	125-118
27	— κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1855.	125-119
28	— διαθέσεως τῶν ἀγοραζομένων ἢ δωρουμένων βιβλίων	126-121
Νοίμ.	— συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.	127-125
28	— διαλύσεως τοῦ σχολείου τῆς μουσικῆς.	136-127
28	— τοῦ ἀρχηγίου τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς.	136-128

17	Περὶ ὑγειονομικῶν μέτρων κατὰ τῆς νόσου χολέρας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου	131-125
23	— χορηγήσεως ἐπὶ πιστώσει 15,000 κολλῶν αἰτον χάριν σπορᾶς εἰς τοὺς γεωργούς	130-123
23	— προσδιορισμοὶ εἰς δραχ. 2 ἀνὰ ἑκάστον σατῆρα τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἀνδράκων.	131-123
28	— συντάξεως τῆς οἰκογενείας τοῦ γεροντάστου Γ. Γλαράκη.	135-126
28	— συστάσεως κινδυνασφαλιστικῆς ἐταιρείας ὑπὸ τῆν ἐπωνυμίαν «Ἡ Ἀνατολή»	137-136
30	— ἐπιβουλῆς δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τοὺς δήμους Ἀθητῶν καὶ Πειραιῶς	136-129
30	— ἐπικυρώσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ κατὰ τὸν δῆμον Ἀνδρου.	136-130
30	— ἐπικυρώσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον Ναυπλίου.	137-134

1856.

Ἰανου	— κυκλοφορίας Τουρκικῶν νομισμάτων ἐν Ἑλλάδι	137-135
15	— προσδιορισμοὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ φαρμακευτικοῦ κλάδου	131-146
12	— τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τοὺς ἐν Γυμνασίοις σχολεῖους διδάσκοντας ἀπουσίας ἄδεια.	188-170
26	— κανονισμοὶ τῶν χρεῶν τῶν ἐπιστατῶν τῶν Γυμνασίων καὶ σχολείων	182-166
12	— τοῦ τρόπου καθ' ὃν θίλουν ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον οἱ διδάσκοντες ἐν Γυμν. καὶ σχολείοις τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις των	187-169
Φεβρ.	— μετασχηματισμοῦ τῶν μοιρῶν τοῦ περικοῦ εἰς συντάγματα	147-143
11	— σχηματισμοῦ τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν.	144-139
15	— φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ ἔτος 1856	137-137
21	— τῶν καθηκόντων τοῦ Γ. Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείων	143-138
22	— παραχωρήσεως ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἐξαγωγῆς οἶνονπνεύματος κτλ.	144-140
29	— ἐκθέσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ	

Φεβρ. 1856

29 τὸ 1829 μέχρι τοῦ 1855
καταστατικῶν σημειώσεων
πρὸς τὴν Α. Μ. 155—156

Μάρτ

- 1 Περί τῆς διδασκαλίας ἐν τῷ
Πανεπιστημίῳ τῆς εἰδικῆς
τοσολογίας καὶ θεραπείας 146-147
- 6 » — ὕγειονομικῶν μέτρων κα-
τὰ τοῦ τυφοῦ 145-147
- 6 » — τῆς ἀνεν ἀνάγκης διαμο-
νῆς τῶν ὑπὸ φορτίων Ἑλ-
ληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων
εἰς λιμένας. 148-145
- 7 » — συστάσεως ἀσφαλιστικῆς
ἐταιρίας ἐν Ἐρμουπόλει ὑ-
πὸ τῇ ἐπανυμίᾳ ἀσφα-
λιστικῶν κατῴστημα τὰ
ψαῖα 152-149
- 8 » — μανογραφίσεως τῶν πρὸς
χρησὶν τῶν προξ. ἀρχῶν
διπλοτύπων 153-150
- 10 » — τροποποιήσεως τῶν βρα-
χιῶν τοῦ ἱππικοῦ 152-151
- 24 » ἐξαγωγικοῦ τέλους τοῦ ἀρα-
βασίτου καλαμπροκίου κλπ. 149-146
- 20 » — ἰατροτεχνικῆς τάξεως τοῦ
Διδασκαλείου 175-164
- 28 » Κανονισμοὶ τοῦ Β' Διδασκα-
λείου 176-165

Ἀπριλ

- 3 » — ἀγορᾶς τῆς ἐν τριπόλει
οἰκίας τοῦ ὑποστρατήγου
Χ. Χρήστου. 183-152
- 4 » — προκλήσεως τῆς Μαριγῆς
θυγατρὸς τοῦ ὑποστρατή-
γου Π. Γιατράκου 153-153
- 6 » — στρατολογίας τοῦ 1856
καὶ περὶ δυνάμεως τοῦ στρα-
τοῦ τῆς ἑλλάδος καὶ τοῦ ναυ-
τικοῦ 153-154
- 12 » — τοῦ φόρου τῶν μελισσῶν
διὰ τὴν ἔτος 1856 154-155
- 24 » — τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικα-
στηρίου 175-163

Μάϊ

- 3 » — τοῦ διοργανισμοῦ τοῦ ὁρ-
φανοτροφείου Γεωργίου
καὶ Αἰκατερίνης Χ. Κων-
στα 170-160
- 10 » — χαρακτηρισμοῦ ἐπαρχια-
κῶν ὁδῶν 175-162
- 10 » — χαρακτηρισμοῦ ἐπαρχια-
κῶν ὁδῶν τῆς ἡδον. 169-159
- 14 » — ἀποζημιώσεως εἰς τὴν Ν.
Β. Βουδόρη διαχ. 25
χιλ. ὁδῶν 169-157
- 25 » — ἀνακλήσεως Β. Διατάγμα-
τος περὶ ἰδεῖας διδασκαλῶν 169-158
- 23 » — ἐγγείου φόρου καὶ ἐπι-
καρπίας διὰ τὸ 1856 184-167
- 26 » — τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ
Β. ὁκίον καὶ τῶν ἐξωτερι-
κῶν ὑπουργείῳ ἀκολουθῶν 186-168
- 28 » — μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ

Μάϊ. 1856

28 Τουρκίας συμβάσεως δια-
τὴν καταδιώξιν τῆς λη-
στείας. 189-172

Ἰουν.

- 6 Περί ἰναθέσεως τῶν ἔργων τῆς
ἀντιβασιλείας εἰς τὴν Α. Μ.
τὴν Βασιλίαν. 188-171
- 9 » ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου περὶ
ναυτικῶν συντάξεων 188-172
- 15 » — ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως
ἐπὶ τὴν ἔτος τοῦ περὶ γραμ-
ματοσήμενου ΣΠΑ Νόμου 191-174
- 9 » — τῆς ἐν Λαμίᾳ ἐμπορικῆς
πανηγύρεως 191-175
- 9 » — εὐθυγραμμίσεως τῆς ὁ-
δοῦ Κηρυκίου. 192-179
- 9 » συστάσεως παντωρίου εἰς
Σύρον. 192-177
- 9 » — προσδιορισμοῦ τῆς θέσε-
ως ἐνθα οἰκοδομηθήσεται
τὸ Βαρβάκιον 209-201
- 10 » — ἀνοίξεως τῆς ὁδοῦ τῆς
ἀγίας Εἰρήνης 192-178
- 11 » — προσθήκης δύο ὁδῶν εἰς
τὸ σχέδιον Παιραιῶς. 192-179
- 8 » — διακρίσεως τῶν ἐνοικίων
κατὰ πόλεις καὶ κωμοπό-
λεις καὶ χωρία. 192-180
- 11 » ὁρετιζομένων εἰς τὴν στρα-
τιωτικὴν σχολὴν διδά-
κτων 195-181
- 13 » — διοργανισμοῦ τοῦ μηχαν-
ικοῦ σώματος 196-182
- 15 » — τοῦ διακριτικοῦ σημείου
τῶν ἀρχιερέων 197-183
- 8 » — κανονισμοῦ τῶν ἐξατά-
σεων τῶν δημοδιδασκαλῶν 198-188
- 10 » προσθήκης δυο ὁδῶν εἰς
τὸ σχέδιον τῆς Τριπόλεως 200-189
- 12 » καταργήσεως τῶν ἐπαρχί-
ων Ἀργεῶς Μεσσηνίας καὶ
Μεγαλοπόλεως 206-190
- 12 » — τῆς ἱατρικῆς ὑπηρεσίας
τῶν ἐν Μεσολογγίῳ καὶ
καὶ Λαμίᾳ θεραπευτηρίων
τοῦ σπυροκόλου 204-191
- 18 » εὐθυγραμμίσεως τῶν ὁδῶν
ἑγίνον Μάκρον καὶ Βραχύτε-
λους 202-193
- 18 » — ἐμπορικῶν μεθιμάτων 202-194
- 18 » — καθιέρωσις τῆς Φαρμα-
κολογίας 204-195
- 24 » — ἐγγραφίσεως τοῦ σχεδίου
τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἀργεῶς 202-192
- 26 » — διορισμοῦ τοῦ Καθηγη-
τοῦ τοῦ συνταγματικοῦ καὶ
Διεθνούς δικαίου ὡς τακ-
τικοῦ μέλους τοῦ παρὰ τῷ
ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουρ-
γεῖῳ συστηθέντος Συμβου-
λίου τοῦ ἀμφισβητουμένου
Διεθνούς. 209-200

Ἰουλ.

- 3 » — ἐκτελέσεως τῆς μεταξὺ
Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγάλου

Ἰουλ. 1856

- 3 Δουκάτου τῆς Τροκάνης συν-
θήκης περὶ ἐμπορίου καὶ
ναυτολογίας. 231-224
- 5 Περὶ διορισμοῦ τακτικοῦ ἱατροῦ
εἰς τὰ ἐν Κῦθρῳ λουτρά. 197-184
- 9 « —μηνιαιᾶς συντάξεως τοῦ
Κ. Ἀλ. Μανροκορδάτου. 197-185
- 10 « προσωρινῆς συστάσεως ἀτ-
μοπλοϊκῆς συγκοινωνίας 205-198
- 10 « —προσωρινῆς διευθύνσεως
τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμο-
πλοίων 209-199
- 10 « —διατάξεις τοῦ ἐπὶ τῆς Παι-
δείας Ὑπουργείου ἀφο-
ρῶσαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Π.
Δ. τῆς 18 Ἰουνίου ε. ε. πε-
ρὶ διδασκαλίας ἐν τῷ Γυμ-
νασίῳ Σύρου ἐμπορικῶν
μαθημάτων. 211-204
- 10 « —διορισμῶν δικηγόρων διὰ
τὰς διεξαγομένους ἐνώπιον
τῶν δικαστηρίων δίκας τοῦ
δημοσίου 213-208
- 11 « —προσδιορισμοὶ τῶν ἐδρῶν
τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπισκό-
πων. 210-202
- 11 « —τοῦ τρόπου τῶν ἐξετά-
σεων τῶν δημοδιδασκαλισ-
σῶν 212-206
- 12 « —ἀμοιβαίαι πληρωμῆς λι-
μενικῶν δικαιοματῶν με-
ταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ
Μεγλεμβουργικῶν πλοίων 205-196
- 12 « —προκαταβολῶν μισθοδο-
σιῶν τῶν δημοδιδασκάλων
καὶ δημοδιδασκαλισσῶν 208-197
- 12 « —τῆς διανομῆς τοῦ χορη-
γήματος τῶν τριῶν Ναυτι-
κῶν νήσων 212-205
- 17 « —τῆς ἀπὸ τὰ δημόσια τα-
μεία προκαταβολῆς μισθῶν
τῶν δημοδιδασκάλων. 229-224
- 19 « —συστάσεως τῷ ἐπὶ τοῦ Β.
οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν
Ὑπουργείῳ Συμβουλίου
τοῦ ἀμφισβητουμένου Διε-
θνοῦς. 198-186
- 20 « —καταργήσεως τῆς θέσεως
συμβούλου παρὰ τῷ ἐπὶ
τῶν ἀμφισβητουμένου ὑπο-
θέσεων τμήματος τοῦ ἐπὶ
τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργ-
είου. 198-187
- 27 « —προσδιορισμοὶ τῆς ἀξίας
τῶν Τουρκικῶν νομισμῶν 210-203
- 31 « —ἀπαγορεύσεως τοῦ καπνί-
ζειν ἐντὺς τῶν δημοσίων
γραφείων καὶ καταστημα-
των. 213-207
- 23 Περὶ τινῶν τροποποιήσεων ἐ-
πὶ τοῦ ὁδηγοῦ τῆς ἀλληλο-
διδασκτικῆς μεθόδου. 224-210
- 26 « —ἐορτασίων ἡμερῶν ἐν
τῆς ἐκπαιδευτηρίοις 226-212
- 72 « —τοῦ πληρώματος τοῦ ἀτ-

Ἰουλ. 1856

- 27 μολοίου ἡ Β. τῆς Ἑλλάδος 227-216
- 28 Περὶ εὐθιγγραμμήσεως διαφό-
ρων οδῶν τῆς πόλεως Ἀ-
θηνῶν. 227-215
- 10 « —χαιριτισμοὶ κατὰ τὰς βα-
σιλικὰς ἐορτάς. 247-238
- 13 « —ὀργανισμοὶ τοῦ μηχανι-
κοῦ σώματος. 255-250
- Ἀύγου.
- 4 « —ἀποζημιώσεως τῶν κλη-
ρονόμων Δ. Νίκα κτλ. διὰ
τὴν ὑπὲρ τῆς προνομίας μει-
ραῶς καταληφθὲν οἰκόπε-
δον αὐτῶν. 226-213
- 4 « —εὐθιγγραμμήσεως τῆς ὁ-
δοῦ Θεμιστοκλέους. 228-217
- 8 « —παραχωρήσεως κτημάτων ἀ-
ξίας 12,000 δραχμῶν ἐκ
τοῦ δημοσίου εἰς τὸν Ὀθω-
μανὶν Γιούτην Νεοιτζάκον
καὶ τὴν σύγγενον του Φατμέ
Μπαλάκα 229-221
- 9 « κατασκευῆς αἰμασίας εἰς
τὸν δῆμον Γαυρίου τῆς νή-
σου Ἀνδρου. 229-222
- 10 « —εὐθιγγραμμήσεως διαφό-
ρων οδῶν 228-218
- 10 « —ἀναστολῆς ἐκτελέσεως νό-
μου περὶ Προξενείων. 238-226
- 12 « —σχηματισμοὶ πλατείας κα-
τὰ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην 228-219
- 11 « —σχηματισμοὶ τοῦ πληρώ-
ματος τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ
Υδρα. 239-228
- 16 « —εὐθιγγραμμήσεως τῆς πλα-
τείας Ψυχρῆς 229-220
- 18 « —ἀκυρώσεως τοῦ ὑπὸ στοιχ.
ΣΑΘ. Νόμου ἀποδοχῶν
στρατ. 238-227
- 18 « —συντάξεως εἰς τὴν οἰκογέ-
τειαν τοῦ ὑπὸ τῶν ληστῶν
φρονευνθέντος ὑπολοχαγοῦ
τῆς φάλαγγος Ι. Μέγα. 227-214
- 10 « —ἀστυκλικῆς ἐν Ἀθήναις 244-233
- 18 « —τῆς γενομένης διδασκα-
λίας ἐν ἰδιωτικοῖς ἐκπαι-
δευτηρίοις παρὰ γυμνασι-
ακῶν Καθηγητῶν καὶ παρ'
Ἑλληνικοῖς σχολείοις διδα-
σκάων 248-240
- 22 « —τῆς βαθμολογίας τῶν ἀ-
ξιοματικῶν τοῦ Β. ναυτι-
κοῦ. 250-242
- 23 « καταστάσεως τῶν ἀξιομα-
τικῶν τοῦ Ναυτικοῦ. 240-230
- 24 « —ἐπιβουλῆς φόρων πρὸς
κατασκευὴν τῆς προνομίας
Ἀνδρου. 239-229
- 31 « —τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ
Ἀυστρίας συμβάσεως ὡς
πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν
δικαστηρίων ἀμοιτέρων τῶν
ἐπικρατειῶν ἀποβιούντων
ὑπηκόων τῶν εἰς ἀμφότε-
ρα τὰ μέρη 254-248

Αύγου. 1856

17	μεταβολῶν εἰς το διανοητήριον τοῦ Ναυσταθμοῦ.	264-262
Σεπτ		
1	ἀποδοχῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Στρατηγού καὶ τοῦ ὑπισπιοτοῦ αὐτοῦ.	243-231
1	μεταρρυθμίσεως τοῦ περι Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ΠΚς Νόμου.	243-232
1	διαγωνίσματος πρὸς συγγραφὴν προσφορωτέων βιβλίων διὰ τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα.	248-241
2	προσδιορισμοῦ ἐτησίας ἀντιμισθίας εἰς τὰ μέλη τοῦ ἱατροσυνεδρίου.	246-234
2	τροποποιήσεως τοῦ ἀρθ. 27. τοῦ ἀπὸ 26. Μαΐου 1835 Νόμου περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.	247-235
2	τροποποιήσεως του πληρονομένου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμοπλοῖον ναυλὸν διὰ τὸ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Χαλκίδα καὶ ἀπὸ Σύρον εἰς Τήνον ταξίδια.	247-237
3	ἐπενδύτων τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ ἱππικοῦ.	260-259
6	τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων μεταφερομένων σπόγγων καφέ, ζακχάρως, ζαχαρικῶν, ὀρυζίου καὶ χειροτεχνημάτων.	247-238
6	ἐπιτίμων προξενικῶν βαθμῶν καὶ τῆς ἑδρας τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον Γεν. Πρωξενείου τῆς Ἑλλάδος.	247-239
6	ἰματισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.	252-246
7	ὁδηγίαι περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τῶν ἐκ προικοκτησιῶν καθυστερούντων.	213-209
7	τροποποιήσεως τινῶν εἰς τὸ ἀπὸ 30 ὁβρίου 1852 Β' Διάταγμα περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.	253-247
8	ἀνακαινίσεως τῆς προκουμίας Νάξου.	250-243
8	ἐμπειρικῶν μωτῶν.	251-244
8	τοῦ μαϋευτικοῦ σχολείου.	251-245
11	κατασκευῆς πεζοδρομίων ὑπονόμων.	254-249
15	αγορφυλακῆς.	256-251
18	τοῦ ἐν Τιμενίῳ τῆς Ἀργολίδος ἱπποφορβείου.	257-253
19	καθάρσεως τοῦ ἑλμένου Ναυπλίου καὶ ἐπισκευῆς τῆς παλαιᾶς προκουμίας.	257-252
18	τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ καὶ ἀορίστῳ ἀδείᾳ ἀξιοματικῶν.	304-310
20	τοῖ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτε-	

Σεπτ. 1856

	κτίων ἐνόρκων διὰ τὰ ἔτη 1857—1859.	258-254
20	συστάσεως Προξενείου ἐν Κολωνίᾳ τῆς Πρωσίας.	275-282
22	ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ εξαγομένου οἴνου τῆς νήσου Θήρας.	259-257
22	μετρικῶν καὶ σταθμικῶν δικαιωμάτων.	260-258
22	νέου σχηματισμοῦ τοῦ δήμου Στράτου.	264-264
24	τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν διαθεσίμων ἀξιοματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ ἐν καιρῷ εἰρήνης.	259-256
26	τροπολογίας τοῦ β' ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 21 Ἰβρίου 1837. νόμου περὶ παρατάσεως τῶν συνεδριάσεων τῶν κακουργιοδικείων ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ληστείας.	259 255 260-260
27	ἐκτελέσεως τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ νόμου.	262-262
27	διανομῆς τῶν ὑποτροφῶν εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν.	272-277
29	τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τῶν διαθεσίμων ἀξιοματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.	262-261
30	ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ ἀγορφυλακῆς.	279-287
27	ἐκποιήσεως τῶν ἐν Σπαρτῇ οἰκοπέδων.	264-265
29	ευθυστομῆσεως τῶν ὁδῶν Ταξιάρχων καὶ Φιλοθέης.	283-292
Ὀκτω		
2	παρατάσεως τῆς ἐσχίος τοῦ ἀπὸ Ἰουλίου 1837 Β' Διατάγματος περὶ τοῦ ἐν Σινάῳ συνοικισμοῦ.	265-269
2	χορηγίσεως δανείου εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν.	266-270
3	τῆς συνομολογηθείσης μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐταιρίας τοῦ παπαγιάννη συμβάσεως ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας.	267-272
5	ἀπαγορεύσεως ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῆς δημητριακῶν καρπῶν.	265-266
6	ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπόλῃ ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας συμβάσεως.	267-273
6	τροποποιήσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου Τριπόλεως.	280-288
9	εἰδικῶν πόρων διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἱερατικῶν	

Οκτω. 1856

9	• σχολείων.	285-294
9	• —ἐκτελέσεως τοῦ νόμου πε- ρι πεζοδρομίων.	274-281
10	• —συστάσεως ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀ- ξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτι- κοῦ.	270-276
9	• —ἐκτελέσεως τοῦ νόμου πε- ρι ἐμπειρικῶν μαζῶν.	276-284
11	• —χορηγήσεως 15 χιλιάδων δραχμῶν εἰς τοὺς κληρο- νόμους Χαντζῆ Χρήστου δι' ἀγορὰν τῆς ἐν Τριπόλει οἰκίας του.	270-275
11	• —ἐκτελέσεως τοῦ νόμου πε- ρι ἀνακαινίσεως τῆς προ- κυμαίας τῆς Νάξου.	277-285
1	• —εὐθὺνγραφισμοῦ διαφά- ρων ὁδῶν Ἀθηνῶν.	289-286
11	• —εὐθὺνγραφισμοῦ τῶν ὁ- δῶν Ποσειδῶνος καὶ Ἀγίων Ἀναργύρων.	281-290
12	• —προσθήκης ἐνὸς ὑπουργι- κοῦ Γραμ. πρώτης τάξεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκ- κλησιαστικῶν.	272-278
13	• —συστάσεως τοῦ σώματος τῶν τελωνοφυλάκων.	273-280
16	• —τῶν ἀπερχομένων εἰς Ἀ- δεῖαν ἢ προικοδοτημένων ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ενεργείᾳ φάλαγγος.	273-279
17	• —τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ ἔτους 1856.	289-302
18	• —ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου περικυθαρίσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου ἐπικεντρῆς τῆς πα- λαιᾶς προκυμαίας κτλ.	281-291
18	• —ρυθμίσεως ὁδῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως.	289-301
18	• —τῶν προσόντων καὶ τῶν γνώσεων ἃς απαιτεῖται ἵνα ἔχουσιν οἱ μέλλοντες ἱερω- θῆναι.	285-295
16	• —ἐγκυρτίσεως ἑθνικῶν ἀ- γριελαιῶν.	336-326
16	• —ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἐν- ξημωρώσεως τῶν ἀγριελαιῶν Νόμου.	341-328
17	• —τοῦ κατὰ τὴν ἀργολίδα Ἱπποφωρβεῖου.	356-345
19	• —τοῦ ἔνοικιον τῶν Ἀξιο- ματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.	291-304
20	• —τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας κτλ. ΣΠΔ νόμου.	275-283
20	• —ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου περὶ Μακεντικοῦ σχολείου.	284-293
21	• —ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀ- ξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτι- κοῦ.	290-303
21	• —ρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας καὶ τῶν ἀπὸ ταύτης μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου οἰκοδομον-	

Οκτωμ. 1856

	μένων οἰκίων.	292-305
21	Περὶ κανονισμοῦ τῶν τοῦ φαρ- μακευτικοῦ Σχολείου τῶν μαθητῶν.	311-315
23	• —ἀρχὸς τῶν ὄρων τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 12 778 συμβολαίου.	350-336
24	• —ἀνεγέρσεως ἱεροῦ ναοῦ ἐν Πειραιεὶ.	353-341
24	• —ἀπογραφῆς τῶν ἐμπορο- ναυτῶν.	286-296
24	• —τῶν ἀπερχομένων εἰς Ἀ- δεῖαν ἢ προικοδοτορμένων ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ενεργείᾳ φάλαγγος καὶ λοιπῶν.	352-340
26	• —μυθοδοσίας τοῦ ἐφόρου τῆς τοῦ Πανεπιστημίου βι- βλιοθήκης.	287-297
27	• τῆς ζώνης τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτι- κῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ἐ- πιστάτου αὐτοῦ.	348-333
27	• —διαρκείας τῶν Βουλευτι- κῶν σωμάτων.	288-298
27	• —ἐκτελέσεως τοῦ περὶ συ- στάσεως ταμείου τῶν χη- ρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ Νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΟΕ.	304-311
27	• —τοῦ κατονισμοῦ τῶν ἱερω- τικῶν Σχολείων.	338-327
28	• —ἐκτελέσεως τῶν τελωνο- φυλάκων.	294-308
28	• —ἐγκρίσεως τῆς συστάσεως Ἑλλ. ἀτμοπλοικῆς ἱταρίας.	308-312
28	• —διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιμελουμένης τῆς περὶ τῶν πόρων διὰ τὰ ἱερατικά Σχολεῖα ἐπιτροπῆς καὶ πε- ρὶ τὴν καθήκοντων αὐτῆς.	313-316
29	• —μεταγραφῆς τῆς κυριό- τητος τῶν ἐκινήτων καὶ τῶν ἄλλων ἐπ' αὐτῶν πραγματικῶν δικαιωμάτων.	292-306
29	• —κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1856.	288-299
29	• —κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1856.	288-300
29	• —Ναυγίων καὶ ναυαγιοι- ρέσεων.	296-309
29	• —τῆς στολῆς τῶν ναυτικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐχόντων ἀ- ξιματικὸν χαρακτῆρα.	314-317
29	• —ἀστυκῆς Ἑλληνικῆς νό- μος.	316-319
29	• —δικαιοδοσίας καὶ καθη- κόντων τῶν προξενικῶν ἀρ- χῶν.	315-310
30	• —ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατάσκευὴν προκυμοῖας εἰς Σκόπελον.	204-307
30	• —τοῦ τρόπου τῆς συστάσε- ως ἱατρικῶν καὶ ἀνακριτι- κῶν συμβουλίων πρὸς ἀπό- ταξιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτ. δι' ἀνάστην νόσημα καὶ διὰ λόγους πε-	

ΙΟκτωβ. 1856.

Βαρχικόν.

344-332

30 Περί κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ 1857 335-324

» » κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ 1857 336-325

» » ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου ε. ε. Νόμου ΤΞΘ περὶ ἐκποιήσεως τῶν περὶ τὴν πιατεῖαν Σπαρτης οἰκοπέδων 358-342

» » τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν. 353-345

31 » ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ κατασκευῆς προκυμᾶς εἰς Σκόπελον. 309-313

» » εὐθυγραμμίσεως τῆς ὁδοῦ Πλάτωνος 311-314

» » — προσδιορισμοῦ τῆς ζώνης τῆς πόλεως Ἀθηνῶν 315-318

» » — τῶν καθιγνήτων τοῦ ἐπι τῆς νομισματικῆς συλλογῆς νομισματογνώμονος 332-321

» » — διοδίων τῆς ἀπὸ Τριπόλεως τῆς Ναυπλίας ἀγορᾶς ἀμαξιτῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ 333-322

31 » ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων Νόμου 334-323

» » — μορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς 357-349

» » — προσφορᾶς 8.000 δραχ. ἐκ μέρους τῆς Μονῆς Πετραῆς ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν Σχολείων 345-334

» » — ἐκτελέσεως τοῦ περὶ μεταγραφῆς Νόμου 349-335

» » — ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς περὶ Ἑλλήνων ἐμποροπαντῶν Νόμου 351-338

» » — συστάσεως Ἑλλ. θεάτρον 352-339

» » — εὐθυγραμμίσεως διαφόρων ὁδῶν 355-343

» » — συστάσεως τριῶν ἱερατικῶν σχολείων 344-330

» » προσδιορισμοῦ τῆς ἑδρας τοῦ κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ἱερατικοῦ σχολείου 344-331

» » — συστάσεως ὑποπροξενείου ἐν Πύργῳ τῆς Βουλγαρίας 357-347

» » συστάσεως ταχυδρομικοῦ καταστημάτων εἰς Γαύριον τῆς Ἀνδρου 356-341

» » — τοῦ κανονισμοῦ τῆς δημοσίας καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου βιβλιοθήκης 339-350

» » βραβείον πρὸς σύνταξιν δειγμάτων καλλιγραφίας 357-348

» » τροπολογίας τοῦ 6 Ἀρθρου τοῦ διοργανισμοῦ τῆς Ἰκ. ζαφείων σχολῆς 356-346

» » τῆς στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ 366-333

Δεκεμ.

1

6

4

11

13

24

Δεκεμ.

28

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

30

28 Ἱατρικοῦ διαγωνίσματος 365-352

30 Συμπληρωτικὸν τοῦ διατάγματος περὶ τῶν ἐνοικίων τῶν ἀξιωμάτων τοῦ Β. Ναυτ. τῆς 19 Ἰουλίου 366-354

1857

Ἰαν.

26

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

31

26 Περί τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως 373-357

31 » ἐκτελέσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου προσθέτου συμβάσεως κλεισθείσης τὴν 24 Μαΐου τοῦ 1856 374-362

Φεβρ. 5 » — προβιβασμοῦ τοῦ δήμου Ἐλευσίνος ἀπὸ τῆς Γ' τάξεως εἰς τὴν Β'. 374-358

12 » κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν ταῖς διατηρουμέναις Μοναῖς καθισταμένων συμβουλίων 373-356

16 » — τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τῶν χρημῶν καὶ τῶν ὀφειλῶν 374-361

20 » — ἐπεκτάσεως σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν 374-359

22 » — καθάρσεως τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων 374-360

28 » — φόρου τῶν ζώων διὰ τὸ 1857 367-354

Ἀπρι. 1 » — στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ 1857 381-363

11 » — τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσῶν φόρου διὰ τὸ 1857 381-364

22 » μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Πτελεατῶν ἀπὸ Πτελεῶς εἰς Σούρην 384-366

30 » Ἑσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν ἱερατικῶν σχολείων 384-379

Μαΐ. 2 » σύστασις ἀνωνύμου εταιρίας 400-376

15 » — τοῦ δι' ἀερίου (gaz) φωτισμοῦ πόλεως τινος 391-368

18 » τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1857 391-369

24 » ἐπιτρέψεως ἐπὶ τὴν ἐπὶ τῶν διαφιλονεικούμενων δασῶν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ εἰς αὐτὴν κατατεθέντα τὸ 1843 ἔγγραφα ἰδιοκτησίας τῆς Ἐπιμητῆ-Χανούμης 394-370

24 » — παραχωρήσεως ἐθνικοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὴν ἐθνικὴν παραλίαν Ἐρμουπόλεως εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἐρμουπολιτῶν καὶ τὴν Ἑλλ. ἀτμοπλοικὴν εταιρίαν 394-371

28 » — κατατάξεως εἰς μίαν τῶν τεσσάρων τάξεων τῶν εἰς τὸ μέλλον συστηνόμενων ἐργηροδικεῖων 395-372

28 » — τοῦ ἀερίου (gaz) φωτισμοῦ

Μαΐου 1857

30	της πόλεως Ἀθηνῶν Περὶ τροποποιήσεως ἀρθρῶν τινῶν τοῦ περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐγγειῶν φόρων κτλ. ΣΟΖ νόμον	397-374
Ἰουν. 4	• —προσκαίρου ἐπιχορηγήσε- ως εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξη- ρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἐνε- κα τῆς ὑπεριμίσσεως τῶν ἐδωδίων	395-373
6	• —χρηματικῆς χορηγίας εἰς Κ. Κ. βουλευτὰς	398-375
[10	• —χαρκατηρισμοὶ ἐθνικῶν ὁδῶν	398-376
	• —τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1855 ΤΖ' νό- μου περὶ συστάσεως σιδη- ροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ	398-377
Ἰουν. 10	• —τελωνιακοῦ δασμολογίου	399-378
11	• —ἀπαγορευταὶ ἐξορύξεως συνριγδὸς ἐξ ἐιδιωτικῶν γαιῶν	401-380
28	• —ἐγκρίσεις τῆς συμβάσεως περὶ τῆς ἀεροπορίας	455-381
11	• —συμβάσεως περὶ αὐτῆς	456-383
Ἰουλ. 9	• —συστάσεως ταχυδρομεί- ων εἰς τὸ Ὀθωμανικόν	456-384
9	• διατιμίσσεως ἐπιστολῶν διὰ τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Ἑλλ. ταχυδρομείων	465-384
Ἀυγόν. 12	• —συστάσεως νέων εἰρηνοδι- κείων 4 τάξεως	466-385
7βριό. 9	• καταργήσεως παντὸς ἐξα- γωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν δη- μητριακῶν καρπῶν	467-386
5	• προσδιορισμοὶ τάρας ἐπὶ εἰσαγ. καὶ ἐξαγ. ἐμπορευμά- των	467-387
7βριό. 9	• —ἐκποιήσεως δημοσίων δη- μητρ. καρπῶν	468-388
		470-389

1854

Νοέμ. 2	• προσδιορισμοὶ φόρων τοῦ ἁλτος	471-391
------------	------------------------------------	---------

1857

Ἀυγόν. 6	• —διαχαρᾶξέως ὁδῶν πρὸ τῶν Β. Ἀνακτόρων	471-391
Ἰουν. 10	• —εἰσπράξεως ἐμμέσων καὶ ἀμέσων φόρων τὸ 1858	471-392
Ἰουν. 3	Προβολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ 1858	471-393
Ὀκτβ. 5	• κατορισμὸς Ἀστυκλινικῆς	471-394

1855

• συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθην. εἰς Πειραιᾶ	477-395
---	---------

1857

Ἰουν. 10	• τροποποιήσ. τοῦ ἰδίου νόμ.	481-393
8βριό. 8	• συστάσεως αὐτοῦ	482-166
7βριό. 4	• ὅτι βοιθοὶ Ἀστυκλινικῆς καὶ ἐξ ἐφηγητῶν	485-398
9βριό. 12	• κατάργησις ταχυδρομικοῦ γραφ. Ἀρχαίας καὶ συστα- σεὶς εἰς Τελεσίον Ζαχάλην	486-399
	• —συστάσεως ταχυδρομ. γραφεί- ων Φιλιατρῶν	486-400
20	• μετατίσεις πρωτευούσης τοῦ δήμου Λαυρῆος	486-401
	• —διαπλάτυνσις οδοῦ Ἀρεῶς	486-402
	• —μετατίσεις πρωτευούσης τοῦ δήμου Μιδένων	486-403
21	• προβιβασμοὶ τοῦ δήμου Σπιταῶν εἰς 6. τάξιν	486-404
10βριό. 23	• δύνανσις τοῦ ναυτικοῦ καὶ στρατοῦ καὶ ποικιλογία καὶ ναυτολογία διὰ τὸ 1858	486-405
10βριό. 25	• κατάργησις τηρητικῆς κα- θάρσεως εἰς τὰς προελεύ- σεις ἐκ Τουρκίας καὶ ἐνεκα πανθίστους	487-406
31	• ἐξαγωγικὸν τέλος σταυριδο- καρποῦ διὰ τὸ 1858	487-407

1858

Ἰανυ. 16	• τροποποιήσις τοῦ ὁρθ. 22 τοῦ Ἀστυκ. Ἑλλ. νόμου	487-409
15	• τελετὴ ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταε- τηρίδι	487-409
Φεβρ. 19	• βεβαιώσεις φόρων ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ μελισσῶν	488-410
23	• προσδιορισμὸς τοῦ φόρου τῶν μελισ.	493-411
Ἰανυ. 4	• μὴ ἐπιβιβάσεως ὑγειονομι- κῶν φιλάνων εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀμφιθεατρικὴν κώληπον πα- ραπλέοντα ἀλιωτικὰ πλοι- άρια	493-412
Μάρ. 1	• προσθήκης ἄρτου εἰς τὸν στρατὸν	592-413
Μάρ. 10	• χορηγητικῆς Ἑλλ. ἐμπορικ. πλοίων 6. τάξεως	493-414
6	• προσάρτησις Σκύρου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κερκυραίας	493-415
12	• πολιτογράφησις Δ. Μπυ- καρόνκη	493-416

Μάρτιος 1858

12	Πολιτογραφ. Δ. Ἀρσάνη	494-446
•	Πολιτογραφ. Σ. Σίνα	404-418
17	Περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὴν τάξις τελωνεία	494-410
18	Τροποποιήσεις τῶν ἀρθρῶν 505 καὶ 568 τῆς πρὶν. δι- καιολογίας	494-420
19	Νέαι τῶν Κορινθίων πόλεις	494-42.
28	Σύνταξις γηγένων Κωνσταν- τινῶν καὶ προσφύγων τῶν θησαυρῶν αὐτῶν	495-422
29	Μεταθέσεις εἰς τὴν Ἀστρον. ἑ- ορτὴν εἰς Ἀντιόχειαν	495-423
Ἀπριλ.		
2	Ἀνέγκρισις θεάτρων ἐν Ἀθήν.	527-458
10	Οἰκονομία ἐν Πάτραις	508-445
16	Κατάρξεις τοῦ ἔξαρχου. πέ- λοισ τῶν σιτηρῶν καὶ τρο- ποποιήσεις τοῦ ἔξαρχου. εἰ- δὲν αὐτῶν	495-424
30	Ἰσχυὲς τ. ὑ. ἀρθρ. 19—26 περὶ φθῶρου ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν κλπ. καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1855	496-425
•	Ἰγγισμός φθῶρος κλπ. διὰ τὸ 1858	496-426
•	παροχῶν ἰσχυρῶν γῆς κλπ. εἰς τὰς Κυβερνήσεις Γα- λλίας καὶ Ἀγγλίας.	499-426
•	Ἀγορά ἑρμηνείας ὁρίσας κλπ. ὑπαλλήλων πληροφάνειας τόκων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν κατόχων ἐθν. γηπέδων ἐπὶ τῆς πα- ρακλίας Εὐρωπαϊκῆς.	499-428
Ἀπριλ.		
30	Διαδικασία τῶν πληρωμένων τῶν τοῦ τύπου	500-431
5	Προσθήκη ἑξαετηρίων θύσεων καὶ αἰθέρας μεθόδουσίας προξενικῶν τινῶν ἀρχῶν	499-429
Μαρ.		
31	Σύστασις ναυτονομικῶν τμημα- τικῶν ἐν Γαλιεῖ κλπ.	500-430
29	Παράστασις ἰσχυρῶς τοῦ ΤΣΕ νόμου περὶ φθῶρου τοῦ θη- ραϊκῶν οἴων	501-432
10	Σηματογράφος τοῦ δήμου Λι- στομίας	502-433
4	Διορισμός ἐλεγκτῶν ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπιλέγειν τοῦ ἔαρθ 113 τοῦ λογιστ. νόμου	502-434
29	Ἐπιβολὴ φόρου διὰ τὴν κα- τασκευὴν κρηπίδων κλπ. διὰ προσηθικῶν φανῶν καὶ βελτίωσιν πρὸς τοῦ οἴου εἰς τοὺς λιμένας ὀψι- νης ἀρθρῶν κλπ.	503-436
Μαΐου.		
6	Σύνταξις καὶ προσκομῶν ὑποφώνων καὶ γηγένων ἀγα- θῶν τινῶν	502-435
6	Παράστασις ἐπιλέξεως τοῦ πε- ρὶ γρηματοσφίγιον νόμου	504-437

Μάιος 1858

10	Συννομιζοὺς τῶν Κορινθίων	504-438
6	Πληρωμὴ εἰς τὸν σταθμὴν Κ. Γ. Τζωρτζήν	506-439
•	εἰς τὴν Δ. Γ. Καποδίστριαν	506-440
24	Ἐπιτέλεις τοῦ νόμου ΥἱΘ περὶ συννομιζοῦς τῶν Κο- ρινθίων κλπ.	506-441
29	Διορισμοὶ τ. ν. μελόντων ἐξ- αρχῶν τῆς ἀξίας τῶν ἐν Κορίνθῳ κλπ. ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων	508-442
16	Καταστατικὸν ἀρχηγείου τῶν κατὰ τὰ μεθόρια στρα- τευμάτων	508-443
Ἰουν.		
13	Σύστασις ἀνωνύμου ἑταιρίας ἐν Πάτραις	508-444
Ἰουν.		
18	Ἀντιβασιλεία κατὰ τὴν ἀπου- σίαν τοῦ βασιλέως	514-446
Μαΐου		
10	Ἰσχυὲς τῆς συννομιζομένης συμβάσεως μεταξὺ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν διευ- θυντὴν τοῦ ταχυδρομείου καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀπ. ἑ- ταιρίας κλπ.	514-447
15	Χαροκτηρισμός τῆς ἀπὸ Κύμης εἰς τὸν λιμένα αὐτῆς ἀγού- σης οὐδὺν ὡς ἐθν.	517-449
15	Προσδιορισμός τῆς ἐλατνῆς ἑδρας τοῦ εἰρηνοδ. Ἀσπρους	517-450
21	Διαιρέσεις ὑπηρεσίας τοῦ Κεν- ταμείου καὶ καθήκοντα τῶν γραμματέων τῶν τα- μείων	517-451
27	Καθήκοντα τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων καὶ ὑπαλλήλων τῶν	521-452
21	Ἐπιβολὴ φόρου ἐφ' ὅλων τῶν πλοίων τῶν εἰς τὸν λιμένα Ἰωάννου ἀνηκόντων πρὶς ἀνέγκρισην νεκροταφείου	525-453
26	Χρῆς τῶν ἱεροκηρυκῶν	525-454
Ἰουλ.		
5	Προσδιορισμός τέλους τῆς Κορινθ. σταφίδος	527-456
•	Εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν καὶ ἀλεύρων	527-457
Ἰουν.		
23	Σύστασις ὁρειονομ. φυλακείου εἰς Ἐλαίαν τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδιόρου Λιμνῆς	527-459
24	Σύστασις ταχυδρομικοῦ γρα- φείου Ἀργάτας	527-460
•	Σύστασις τοῦ δήμου Κορωνί- δος τῆς Νάξου	527-461
26	Ἐγκρίσις σχεδίου τῆς νέας Κο- ρίνθου	528-462
12	Διάρκεια καθάριστος ἔντα πανόλους	528-463
Φεβρ.		
28	Ἐξοδα διατροφῆς ἰνδυνῶν ὑ-	

ποδικῶν καὶ κατὰδικῶν

1858

528-464

Ἀπρ. 1858

ταμείῳ Ὀλυμπίας

549-486

Ἰουν.

22 Διαίρεσις τοῦ δήμου Φυλῆς 529-465

Ἰουλ.

21 Τροποποιήσις ἔξαγωγ. καὶ εἰ-
σαγ. τέλους ἐμπορευμάτων
διαφόρων 529-466

8 Κατάργησις λοιμοκαθακτηρίου
Αἰγίνης 530-467

16 Ἀνέγερσις τοῦ βουλευτηρίου 530-468

12 Καταστήματα τῶν δι' ἀερίου
φωτισμοῦ κλπ. 530-469

Ἰουν.

30 Σχέδιον Μουσείου τῶν ἀρχαιο-
τήτων 532-470

Μαίω.

17 Κύρωσις τῶν ἐσόδων τῆς χρή-
σεως τοῦ 1859 533-471

18 Ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ 533-472

Ἰουλ.

31 Πεξοδρομία 534-473

Ἰουν.

27 Ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία 534-474

26 Σύστασις στρατιωτικῆς ἐπιτρο-
πῆς 534-475

Ἰουλ.

25 Ἐκτέλεσις τοῦ νόμου ΥἠΖ' κλπ. 535-476

Αὐγ.

1 Τροποποιήσις τοῦ ἀρθ. 44 τοῦ
ὕγειονομ. κανονισμοῦ 536-477

Ἰουν.

30 Κανονισμός ἐξετάσεων ἐνώπιον
τοῦ συνεδρίου δι' ἱατρικὸν
ἐπάγγελμα 537-478

» Ἱατροὶ περιωρισμένην ἄδειαν
φέροντες 547-479

Ἰουλ.

24 Ἀνέγερσις οἰδηροδρομικῶν στα-
θμῶν 548-480

1855

Μάρ.

17 Ἀνδρομείωσις εἰσπρακτόρων 548-481

1856

Αὐγ.

3 » Τοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ 548-482

1857

Ἀπρ. Αὔξησις εἰσπρακτορῶν τῶν
15 ταμείων Σύρου καὶ Θήρας 548-482

Μαίω. Αὔξησις εἰσπρακτορῶν τῶν
22 ταμείων Πατρῶν καὶ Μεγα-
ρίδος 548-484

Ἰουν.

30 Αὔξησις τῶν εἰσπρακτορῶν Φθι-
ωτίδος καὶ Αἰγιαλίας 549-485

1858

Ἀπρ. 12 Αὔξησις τῶν κνίτων παρὰ τῷ

Αὐγ.

1 Ἀνδρομείωσις τῶν αὐτῶν εἰς διά-
φορα ταμεία 549-487

6 Ἐπέκτασις ἐγγυήσεως κλ. τῆς
ἑλ. ἀτμοπλ. ἑταιρίας 549-488

» Διορισμός ἔκτακ. ὑπαλλήλων
παρὰ τῷ κεντ. ταμείῳ 549-489

Ἰαν.

16 Κατάθεσις εἰς τὴν τράπεζαν
ποσοστοῦ διὰ τοὺς δημοδι-
δασκάλους 550-490

Αὐγ.

16 Δασικὰς περιφερίας καὶ σύν-
ταξις χωρογραφικοῦ χάρ-
του αὐτῶν κλ. 550-492

13 Σύστασις συμβουλίου παρὰ τῷ
ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν 550-493

» Ὁργανισμός λιμενικῆς ὑπηρε-
σίας 552-492

Αὐγ.

21 Ἀπουσία ἀξιωματικῶν τοῦ Β.
Ναυτικοῦ 553-496

28 Πολεμικὴ καὶ ἐμπορικὴ σημαία 553-497

Μαί.

13 Ἐκπλήρωσις χρεῶν τοῦ εἰρη-
νοδίκου Χρυσάφης καὶ ὑ-
ποθηκοφύλακος 555-498

Ἰουλ.

8 Ὁργανισμός ναυτιλιακοῦ τμή-
ματος ἐν Γαλατῇ 555-499

28 Κανονισμός μοναστηρίων 556-500

7βρι.

5 Κατάργησις τῆς πενθημέρου
καθάρσεως τῆς προελεύσε-
ως ἐκ τῆς ἐν Εὐρώπῃ Τουρ-
κικῆς ἐπικρατείας 551-494

7βρι.

5 Χορήγησις δανείου εἰς τὸν Α.
Ἡπειρώτην 563-502

» Χορήγησις δανείου εἰς τὸν Α.
Σ. Χελιώτην 563-501

13 Χορήγησις δανείου εἰς τὸν Γ.
Δελφόν 564-503

24 Διὰ λύσεις συναλλάγματος τοῦ Υ-
πουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν
καὶ τοῦ κ. Γρ. Καμπούρου-
γλου 564-504

21 Διεύθυνσις τοῦ τμήματος τῆς
ὁδοῦ Τριπόλεως ἀπὸ Μυ-
λων μέχρι Ναυπλίας 564-605

26 Διεύθυνσις τῆς ἀπὸ Τριπόλε-
ως εἰς Μεγαλοῦπολιν ὁδοῦ 564-506

» Χαρακτηρισμός ὁδῶν Ἀττικῆς 565-507

29 Πρωτοδικισμός διενδύσεως τῆς
ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον
ὁδοῦ 565-508

» Στολὴ πλοιαρχῶν κλπ. ἐν τοῖς
ἀτμοκινίτοις τῆς ἑταιρίας 565-509

7βρι.

27 Κατάργησις καθάρσεως τῶν
προελεύσεων ἐκ τῆς ἐν Εὐ-
ρώπῃ Ἀσίᾳ καὶ Τουρκικῇ

29	Ἐπιμετρίαις Βαθμολογία, σταλὴ τοῦ Β. Ναυ- τικοῦ	566-518	Ἰανου.	φόρον τοῦ Β. Ναυστάθμου 585-532
7 βρβ.	1 Προσδιορισμὸς βραβεῖου διὰ τὸν συντάξαντα ὠφέλιμον γεωργικὸν σύγγραμμα	567-511	29 Φεβρ.	Κατάργῃσις βασιλικῶν ἐορτῶν 584-535
1	» Δάνειον εἰς τὸν βυρσοδέψην Καπουτσαμάδην	571-515	2	Ελάττωσις χρόνου συντάξεως ὡς πρὸς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρὸ τοῦ Συντάγματος ἀποθα- νόντων 585-534
2	» Ἀποστολὴ ὑποτρόφων πρὸς ἐκ- μάθησιν τῆς ἀρχιτεκτονι- κῆς καὶ γεφυροδοποιῆς	572-518	12	» Ελάττωσις χρόνον, συντάξις εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν πρὸ τοῦ Συντάγματος ἀποθανόντων ἀγωνι- στῶν 585-536
24	Σύστασις Ναυτικῆς ἑξέταστ. ἐ- πιτροπῆς	571-515	18	» Αναθέσις τῆς ἐν Ἐρμουπόλει ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας
27	Δύναμις τοῦ λόγου τῶν Ναυ- τικῶν πρεσβυτῶν	571-514	27	» Αὔξησις πλοιαρχῶν καὶ ὑπο- πλοιαρχῶν 585-537
28	» Ἀνέγερσις οἰκοδομῆς διὰ τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας	574-521	»	» Ἐφεδρεία ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ 584-538
»	» Ἐκδοσις ἐξωτερικῶν διαβατη- ρίων	574-522	Μάρ.	6 Τροποποίησις εἰσαγ. καὶ ἐξαγ. τέλους ἐμπορευμάτων 586-539
30	» Υποβρύχιος ἡλεκτρικὸς καλώ- διος	612-540	17	Προσθήκη ὑπαλλήλων εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν καὶ γενικ. λογιστήριον 614-541
8 βρ.	1 Ἀποζημίωσις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ καὶ γεωμε- τρῶν	569-512	»	» Προσδιορισμὸς εἰσαγωγ. τέλους σιτηρῶν καὶ ἀλεύρων 614-542
»	» Σύστασις κινδυν ασφαλιστικῆς ἐταιρίας ἐν Πάτραις	577-524	19	Τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία 614-545
2	Προσθήκη εἰσπρακτόρων εἰς τὰ ταμεῖα Ἠλείας Καλαβρύ- των καὶ Πολίης	570-513	23	Μετοχὰι τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐταιρίαν τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοίας καὶ παραχώρησις εἰς αὐτὴν δημοσίου γηπέδου 617-546
30	Διατίμησις γεωμ. εἰκασματίου	574-520	30	Κατασκευὴ προκυμαίας Κορώ- νης 617-547
9 βρ.	10 Βοηθήματα εἰς τοὺς ἐκ τοῦ σει- σμοῦ παθόντας Κορινθίους κλπ.	575-523	1	Ἀπρ.
15	» Αὔξησις εἰσπρακτόρων δύο τα- μεῖων	577-525	4	1 Ἱπποφωρβὴ εἰς τοὺς ὑποστρα- τήγους 618-549
10 βρ.	4 Ὁροδοσία τῶν νηξίαρχων κλπ.	578-526	4	Διανομὴ ἱδνικῶν βοσκῶν 618-548
16	» Τροποποίησις Β. διατάγματος περὶ συντάξεων κλπ.	579-528	5	» Ἀνασχηματισμὸς τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας 618-550
28	Στρατολογία καὶ ναυτολογία τοῦ 1859	579-529	8	» Ἐγγυος φόρος διὰ τὸ 1859 618-551
31	» Φόρος τῶν ζώων καὶ μελισσῶν διὰ τὸ 1859	579-530	»	» Ἀνανέωσις ἀσφαλιστικοῦ κατα- στήματος 626-555
Ἰανου.	1859		»	» Ἐργάζεσθαι ὥραι εἰς τὰ τελα- νικὰ γραφεῖα 626-555
9	» Σύστασις τελωνείου ἐν Ἀθή- ναις	580-531	11	Τράπεζα 621-552
15	» Σύστασις ὑγειονομικοῦ φυλα- κείου εἰς τὸ νησίον Τροι- ζῶνα	614-543	24	Ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ἐν Ἐρ- μουπόλει 628-558
5	» Μετονομασία τοῦ ὑγειονομι- κοῦ φυλακείου Ἐρετρίας	614-544	27	» Σύστασις ἐξ νέων εἰρηνοδικεί- ων Ἀγρ. τάξεως 626-556
24	» Σύμβασις ἀτμοπλοικῆς ἐται- ρίας μετὰ τῆς Ρωσίας	580-532	»	» Δύο » 628-557
26	» Σύμβασις ταχυδρομικῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ Ρωσικῆς ἀτμ. ἐταιρίας	580-	»	» Τροποποίησις καταστατικοῦ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλ. ἐταιρίας 628-559
28	» Ἀντιμισθία διενθνητοῦ καὶ ἐ-		Μαῖο.	18 Ἐγερσις καταστημάτων ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπι- στημίου 643-574
19				Μετοχὰι δημοσίου εἰς τὴν ἐ-

	κίας εἰς τὴν β'. τῶν τῶν δήμων	673-606
11	Μεταθέσεις τῆς ἐν τῷ δήμῳ Ζαχόλης ἐμποροπανηγύρεως	673-607
15	Ἐπιβολὴ διορίων ἐπὶ τῶν ἱπ- πασίμων φορητῶν κλ. τῶν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μήλους μεταβαίνοντων	673-608
22	Ἐπιβολὴ διορίων ἀπὸ τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μέγαρον ὁδὸν κλπ.	674-610
Φεβρ.		
1	Ἐταιρία τῶν πολυφορέων	676-614
28	Φόρος ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισ- σίων διὰ τὸ 1860	675-611
Μάρτ.		
1	Χορήγησις δημοπρατικῶν καρπῶν εἰς γεωργούς	675-613
3	Συμπλήρωσις τοῦ ΣΝΘ'. Νό- μον τῆς ἐν Κωνσταντινου- πόλει Ἑλλ. πρεσβείας	676-613
14	Κατασκευὴ σοῶν ἐν Τριπόλει	680-617
31	Ἐγγειος φόρος κατὰ τὸ 1860	676-615
Ἀπρι.		
5	Δύναμις τοῦ κατὰ γῆς στρατοῦ καὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, στρα- τολογία καὶ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος 1860	680-646
22	Κανονισμὸς ὑπηρεσίας τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν	681-618
Μάιο		
3	Σύστασις ἱπποσιδηροδρόμου	684-625
5	Χορηγία ἐκαστοῦ γεωρυσιαστῆ κλπ.	683-619
9	Στρατιωτικὴ ποιν. νομοθεσία	703-952
20	Σύνταξις Κανέλου Δεληγιάννη	683-620
27	Χορηγία ἐκτακτοῦ πιστώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ὀ- κονομ. διὰ τὸ 1860	683-621
31	Παράτασις τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου Φ.Α.Σ'. κλπ.	684-623
»	Ἰσχὺς τοῦ περὶ συννοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν Νόμου	684-624
»	Προξενικὰ τέλη	687-626
»	Ὑπηρεσία πολιτ. τῶν στρατι- ωτ. Ναυτικῶν ἀξιωματικῶν	694-232
Ἰουν.		
2	Διορισμὸς πολιτικῶν γεωμε- τρῶν	683-622
27	Ναυτιλιακὰ τέλη	690-627
Ἰουλ.		
6	Τιμὴ Ναξίας Σμύριδος	691-628
14	Ἐγκρίσις ὁρομολογίου τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοίας	695-634
18	Κρητικὰ γραμμάτια	692-631
20	Τροποποιήσις τοῦ καταστατι- κοῦ ὁ Φοῖνιξ	695-635
»	Μεταθέσεις ὑποτελωνσίου Λου- τρακίου εἰς Νέαν Κόρινθον	696-626
19	Ἐπαραφορὰ τῶν ἐφορέων τα-	

	τῶν Ὀλιγομ.	
1	Ἐξέτασις δικηγόρων	
4	Δημοτικὸς διαμὸς τῶν Χαλκι- δῶν	697-633
13	Μεταθέσεις τοῦ ὕγειονομ. σταθ- μαρχείου Λουτρακίου εἰς Νέαν Κόρινθον	698-641
18	Μεταθέσεις ὕγειονομείου Αἰνί- ου εἰς Μεδύν	698-642
31	Κατάταξις τοῦ δήμου Ἀταλάν. τῆς εἰς τὴν β'. τῶν	699-643
7βρι.		
1	Σχηματισμὸς 10 τάγμ. ἐφεδρείας	697-640
4	Διόρθωσις τῶν ἀριθρ. 17, 37, καὶ 51 τοῦ περὶ ἱατρ. ἔξετ.	702-649
5	Νέος σχηματισμὸς πυροβολικοῦ	700-644
6	Μεταβολαὶ τοῦ στρατοῦ	699-644
»	Τάξις τῶν λοχαγῶν τοῦ πυρο- βολικοῦ	702-647
7	Ὑπασπισταὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν	702-648
8	Νέος σχηματισμὸς τοῦ ἱπι- κοῦ	701-647
»	Νέος σχηματισμὸς τοῦ ὀπλο- στασίου	700-645
8βρι.		
6	Ἀριθμὸς καὶ προσόντα τῶν τρο- φοδοτῶν τοῦ Ναυτικοῦ	702-650
9	Ἐπέκτασις δασμοῦ ἐπὶ τῶν ὀνίων ἐν τῷ δήμῳ Τροι- ζηνίων	746-662
22	Δικαιοδοσία τῶν στρατοδικείων	703-651
»	Ἐπέκτασις τοῦ στρατιωτικοῦ κώδικος	744-647
28	Συννοικισμὸς πόλεως Ἡλείας	744-649
29	Σχηματισμὸς δήμου Ζαχόλης	744-658
9βρι.		
5	Παράτασις προθεσμίας διὰ τοὺς Κρήτας	744-660
24	Ἀνώνυμος ἑταιρία Πελοπόννη- σος	743-555
»	Συννοικισμοῦ παραλίας Καλα- μῶν	743-655
»	Προκυμαία Μυρτοννίων	744-661
28	Σύστασις ἑταιρίας ὁ Ἀργοναύ- της	743-656
10βρι.		
7	Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα ναυτικῶν	743-654
10βρι.		
	Συνθήκη πρόσθετος περὶ τῶν Βαυαρικῶν στρατευμάτων	748-662

KINHTE BIBΛIOΘΗKH BEPOIAS

[illegible]

300

ΣΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ

ΝΟΜΩΝ

ἀριθ. χρ. 56

Ημερομηνία
πιστοφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ

ΚΕΝΤ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας